

En kurs i mirakler

En kurs i mirakler

I
Textbok

II
Arbetsbok

III
Handledning för lärare

IV
Begreppsförklaringar

*Översättning: Gunnila Freudenthal
Medarbetare: Charlotte Bernadotte, Ulla Wijk*

Regnbågsförlaget AB

Originalalets titel: *A Course in Miracles*

A Course in Miracles was originally printed in English by the Foundation for Inner Peace, and copies of the text in the English language are available from the Foundation for Inner Peace, Box 598, Mill Valley California 94942, USA.

Copyright © 1975, 1985, 1992, 1996 Foundation for Inner Peace.
Copyright © 1999 Foundation for A Course in Miracles, Temecula, California

All foreign language translation copyrights held by Foundation for A Course in Miracles

Approved by the translation committee:
Dr. Kenneth Wapnick, Foundation for A Course in Miracles
Dr. W. Whitson, Foundation for Inner Peace

Copyright © i Sverige: Regnbågsförlaget AB

Första upplagan 2004

Boken kan beställas direkt från
Regnbågsförlaget AB
Byvalla
774 68 Horndal

Tel/fax: 0226-410 05
E-post: regnbagsforlaget@swipnet.se
Hemsida: www.regnbagsforlaget.com

Satt med 11/13 Palatino
Tryckt 2004 hos WS Bookwell, Borgå, Finland

ISBN 91-974624-2-X

Allmänna riktlinjer för översättningar av *A Course In Miracles*

Foundation for Inner Peace har haft som princip att översättningarna av *A Course in Miracles* skall ligga så nära det engelska originalet som möjligt. Översättare av *A Course in Miracles* ställs inför två utmaningar. De måste först behärska Kursen på engelska, som för dem är ett främmande språk. Därefter måste de överföra denna förståelse till sitt eget språk, en process som är full av alla de problem som uppstår när man skall bygga en bro mellan två kulturer. Översättarna måste klara båda dessa utmaningar utan att förlora vare sig meningen i originaltexten eller de subtila nyanserna i Kursens tankesystem. Vi har använt oss av strikta kriterier när vi har valt, instruerat och väglett översättare. Ofta har det faktiskt tagit flera år att välja ut en kvalificerad översättargrupp, vanligtvis en huvudöversättare, flera lektörer och en redaktör eller utgivare. Några översättningar har tagit mer än tio år i anspråk, och inneburit att sammansättningen i gruppen har ändrats, och att flera bearbetningar av texten har behövts för att på modersmålet kunna förmedla anden och meningen i *A Course in Miracles*.

För att dessa höga krav skall kunna uppfyllas har vi dragit upp följande riktlinjer:

1. Vår första regel lyder: "Den specifika innebörden i varje mening i *A Course in Miracles* måste bevaras. Det står i Kursen att

en bra översättare ändrar aldrig meningen i det han översätter, även om han måste ändra formen. Hela hans syfte är faktiskt att ändra formen, så att den ursprungliga meningen bibehålls.

(T.-7.II.4:3-4)

När valet därför står mellan att bevara meningen i den engelska texten och att göra en mer litterär eller poetisk översättning, har det förstnämnda alltid företräde. En stor del av *A Course in Miracles*, (inklusive hela arbetsboken från och med lektion 99), är skriven på jambisk pentameter, som var Shakespeares versmått. Det är praktiskt taget omöjligt att bevara denna poetiska form vid översättning till ett annat språk. Därför har det så gott som alltid varit nödvändigt att bevara meningen på bekostnad av den poetiska formen.

2. Vår andra regel förstärker den första: "Försök inte att förbättra Kursen." Det är vanligt att översättare utsätts för många frestelser. När den engelska texten upplevs som tung eller tvetydig, frestas de att "förbättra originalet" genom att göra språkliga förändringar eller förtydliga texten genom att lägga till ord eller förklarande formuleringar som inte finns i det engelska originalet. För att förebygga detta har vi betonat vikten av att i översättningen bevara den ursprungliga tvetydigheten.

Ett annat problem är den konsekventa användningen av vissa nyckelord. Många översättare har försökt att använda synonymmer för att göra Kursen mer "levande". Vi har enträget anmodat våra översättare att motstå denna frestelse, eftersom vissa bestämda nyckelord utgör grunden för Kursens tanke-system som de som studerar den behöver. Med tiden finner de studerande att Kursens terminologi har blivit deras egen. Vi har därför bett översättarna att respektera Kursens val av ord, även om detta ordval i början kan förefalla egendomligt för läsaren. Dessa ord måste därför återges på samma sätt genom hela översättningen, så som är fallet i originalet.

3. Vår tredje regel tycks motsäga den andra: "Ändra den engelska ordalydelsen när det är nödvändigt, så att översättningen flyter lätt och ledigt." Det engelska originalet följer inte alltid de strikta reglerna för god grammatik. Översättarna har fått tillåtelse att rätta inkorrekt grammatik för att kunna bevara meningen i översättningen.

Ytterligare ett exempel som kräver bearbetning av översättaren är genus. På åtminstone ett annat språk är den "Helige Ande" femininum. I ett sådant fall uppmuntrar vi översättaren att använda feminina pronomen, trots att enbart maskulina används i den engelska texten.

4. Vår fjärde regel gäller de cirka 800 bibelcitaten i Kursen. De flesta står inte inom citationstecken, och kan därför lätt förbises av läsare som inte är förtrogna med Bibeln. Alla dessa bibelreferenser är hänvisningar till King James-utgåvan av den engelska Bibeln. Vi har bett översättarna att använda den bibelöversättning som på modersmålet motsvarar King James Bible i den engelsktalande världen.

I *A Course in Miracles* är några bibelreferenser parafraaser av bibelverserna. Översättare har då frestats att rätta Kursen ge-

nom att citera hela bibelversen på modersmålet. Vi har inte tillåtit sådana ändringar. Om *A Course in Miracles* parafraiserar ett ställe i Bibeln, skall detta också vara fallet i översättningen.

5. Vår femte regel lyder: "Använd så få fotnoter som möjligt." Fotnoter faller inom tre kategorier:
 - a) Ordlekar som går förlorade i översättningen.
 - b) Idiomatiska uttryck som tillhör den amerikanska kulturen.
 - c) Bibelcitat vars mening är baserad på den engelska King-James-versionen, men som inte kan översättas exakt till modersmålet.

Vi har i allt styrts av principen att avvika så lite som möjligt från det engelska originalet.

6. Vår sjätte och sista regel gäller översättningen av ett mycket viktigt ord: "Atonement" (på svenska "Soning"). Praktiskt taget utan undantag har detta ord varit en verklig utmaning för översättarna, och problematiskt även för många engelsktalande studerande av *A Course in Miracles*. Detta bibliska ord har varit ett centralt begrepp i den judisk-kristna traditionen, där det står för Guds plan att rädda Sina syndiga och skuldtyngda barn genom deras egna lidanden och offer, liksom också genom Jesu soningsdöd på korset.

Som många andra ord som *A Course in Miracles* hämtar från den bibliska traditionen ges ordet "Soning" en helt annan betydelse här än i den judisk-kristna traditionen. I Kursen betyder "Soning" *rättelse av övertygelsen att synd och skuld är verkliga*. Denna ändrade betydelse av ett allmänt använt ord är ett exempel på Kursens pedagogiska process, som genom sin användning av sådana "trigger"-ord för upp till ytan förträngda aspekter av egots tankesystem i den studerandes sinne. På det sättet kan det som är förträngt betraktas, och till sist förlåtas. För att vara effektiv kräver rättelseprocessen att vi erkänner våra felaktiga övertygelser och föreställningar i stället för att förtränga dem. Därför skulle användningen av en "mildare" översättning av "Atonement", som till exempel "försoning" eller "förlossning", underminera denna process av att rätta våra felaktiga tankar genom att inte tillåta dem att komma fram i vårt sinne. Genom att använda ordet "Soning", med

dess bibetydelse av att göra skulden ogjord genom offer, kan de som studerar *A Course in Miracles* i sanning förlåta egots tankesystem i sig själva.

Det är vår förhoppning att denna översättning av *A Course in Miracles* är originalet så troget som möjligt i både mening och ande, så att detta viktiga andliga verk kan komma hela världen till godo. Vi är tacksamma för att studerande från hela världen kan förena sig med oss på resan Hem.

Foundation for Inner Peace

Några kommentarer till den svenska översättningen

Det svenska översättningsarbetet har bedrivits i nära samarbete med dr Kenneth Wapnick, Foundation for a Course in Miracles, USA, Detta har bland annat inneburit cirka tusen skriftliga och muntliga frågor till honom angående vissa begrepp, syftningsfrågor och även rena översättningsfrågor. De muntliga frågorna har ställts vid besök i USA.

Några av dessa frågor gäller bland annat följande ord:

make-create

Enligt riktlinjerna skall Kursens nyckelord översättas på samma sätt genom hela översättningen. När det gäller nyckelordet "make" har detta dock inte varit möjligt, eftersom både "make" och "do" på vårt språk översätts med "göra". För att göra sammanhanget begripligt har det därför ibland varit nödvändigt att förutom "göra" även använda "åstadkomma" och "ge upphov till".

Grunden i Kursens tankesystem är att *egot gör /åstadkommer/, /ger upphov till/* (the ego makes) vilket leder till illusioner, medan *den Helige Ande skapar* (the Holy Spirit creates), vilket leder till kunskap och sanning.

mind

Detta ord översätts vanligtvis till vårt språk med olika konstruktioner. "Change one's mind" t.ex. översätts vanligtvis med "ändra sig". Men eftersom ordet "mind" är ett av de viktigaste orden i Kursen, har ordet "sinne" bibehållits även i ovanstående uttryck, som då har översatts med "ändra sitt sinne". Det finns många olika sammansättningar med ordet "mind" i texten, och översättningen av dessa "mind"-ord kan kanske därför i början förefalla något främmande.

oneness

Enligt Webster's Third Dictionary betecknar ordet "oneness" en egenskap eller ett tillstånd av att vara ett, och har därför i den svenska översättningen återgivits med "etthet" för att skilja det från "unity" som översätts med "enhet".

peace

Det engelska ordet "peace" betyder ju både "frid" och "fred". I samråd med Foundation har "frid" varit den gängse översättningen.

vision

Efter många diskussioner har översättningen i enlighet med Kursens budskap blivit "sant seende".

FÖRORD

Detta förord skrevs 1977 som svar på mångas begäran om en kort introduktion till En Kurs i Mirakler. De första två avsnitten – *Hur den kom till* och *Vad den är* – skrev Helen Schucman själv; det sista avsnittet – *Vad den säger* – tillkom genom den process av inre diktamen som beskrivs i förordet.

Hur den kom till

En Kurs i Mirakler började med att två personer plötsligt beslutade sig för att arbeta tillsammans för ett gemensamt mål. Deras namn var Helen Schucman och William Thetford, professorer i medicinsk psykologi vid Columbiauniversitetets institution för medicin och kirurgi i New York City. Det har ingen betydelse vilka de var, förutom att historien visar att tillsammans med Gud är allt möjligt. De var allt annat än andliga. Deras inbördes förhållande var svårt och ofta ansträngt, och de var måna om att få personligt och yrkesmässigt erkännande och status. På det hela taget styrdes deras liv till stor del av världsliga värderingar. Deras liv överensstämde knappast med någonting som Kursen förespråkar. Helen, som var den som tog emot materialet, beskriver sig själv så här:

Som psykolog och lärare, teoretiskt sett konservativ och ateistisk i trosfrågor, arbetade jag i en prestigefylld och mycket akademisk miljö. Plötsligt inträffade något som satte igång en kedja av händelser som jag aldrig skulle ha kunnat förutse. Chefen på min avdelning tillkännagav oväntat att han var trött på de ilskna och aggressiva känslor som återspeglades i våra attityder, och slutade med att säga "det måste finnas ett annat sätt". Som på en given signal gick jag med på att hjälpa honom att finna det. Uppenbarligen är den här Kursen detta andra sätt.

Trots att deras avsikt var allvarligt menad hade de stora svårigheter med att komma igång med sitt gemensamma åtagande. Men de hade givit den Helige Ande den "lilla villighet" som, så som Kursen skulle betona gång på gång, är tillräcklig för att göra det möjligt för Honom att använda vilken situation som helst för Sina syften och förse den med Sin makt.

Helen fortsätter sin berättelse:

Tre häpnadsväckande månader föregick själva skrivandet, under vilka Bill föreslog att jag skulle skriva ner de synnerligen symboliska drömmarna och beskrivningarna av de egendomliga bilder som jag fick. Även om jag vid det här laget hade blivit mera van vid det oväntade, blev jag ändå mycket förvånad när jag skrev: "Detta är en kurs i mirakler". Det var min första kontakt med Rösten. Den var ljudlös, men tycktes ge mig ett slags snabb, inre diktamen som jag skrev ner i ett stenogramblock. Skrivandet var aldrig automatiskt. Det kunde avbrytas när som helst och senare återupptas. Det fick mig att känna mig mycket obehaglig till mods, men det föll mig aldrig på allvar in att sluta. Det verkade vara ett speciellt uppdrag som jag på något sätt, någonstans, hade gått med på att slutföra. Det representerade ett verkligt samarbete mellan Bill och mig, och jag är säker på att mycket av dess betydelse ligger i detta. Jag skrev ner det Rösten "sade" och läste det för honom nästa dag, och han skrev det på maskin efter min diktamen. Jag förmodar att han också hade sitt speciella uppdrag. Utan hans uppmuntran och stöd skulle jag aldrig ha kunnat fullfölja mitt. Hela processen tog ungefär sju år. Textboken kom först, sedan arbetsboken, och sist handledningen för lärare. Endast några smärre förändringar har gjorts. Kapitelrubriker och underrubriker har satts in i textboken, och några av de mer personliga hänvisningar som gavs i början har uteslutits. För övrigt är materialet i allt väsentligt oförändrat.

Namnen på de personer som samarbetade vid nedskrivandet av Kursen finns inte med på titelbladet, därför att Kursen kan och skall tala för sig själv. Den är inte avsedd att ligga till grund för en ny kult. Dess enda syfte är att tillhandahålla en väg på vilken några människor kan finna sin egen Inre Lärare.

Vad den är

Som titeln antyder är Kursen genomgående upplagd som ett läromedel. Den består av tre böcker: en textbok på 669 sidor, en arbetsbok på 448 sidor, och en handledning för lärare på 92 sidor. I vilken ordning eleverna väljer att använda böckerna, och det sätt de läser dem på, beror på vars och ens speciella behov och vad de föredrar.

Den läroplan som Kursen föreslår är noggrant genomtänkt och

förklaras steg för steg både på de teoretiska och praktiska nivåerna. Den betonar tillämpning snarare än teori, och upplevelse snarare än teologi. Den fastslår bestämt att "en universell teologi är omöjlig, men en universell upplevelse är inte endast möjlig utan nödvändig". (B-In.2:5). Även om Kursen är kristen i sin framställning, behandlar den universella andliga ämnen. Den betonar att den endast är *en* version av den universella läroplanen. Det finns många andra, och den skiljer sig från dessa endast till formen. Till sist leder de alla till Gud.

Textboken är till stor del teoretisk, och för fram de begrepp på vilka Kursens tankesystem är baserade. Dess tankegångar innehåller grunden för arbetsbokens lektioner. Utan den praktiska tillämpning som arbetsboken tillhandahåller, skulle textboken till stor del förbli en rad abstraktioner, vilka knappast skulle vara tillräckliga för att åstadkomma den omvändning i tänkandet som Kursen syftar till.

Arbetsboken omfattar 365 lektioner, en för varje dag under året. Det är emellertid inte nödvändigt att göra lektionerna i den takten, och man vill kanske stanna vid en särskilt tilltalande lektion mer än en dag. Instruktionerna betonar endast att man inte bör försöka sig på mer än en lektion per dag. Arbetsbokens praktiska natur framhävs i inledningen till lektionerna, som betonar upplevelse genom tillämpning snarare än en tidigare förpliktelse till ett andligt mål:

Några av de tankegångar som arbetsboken för fram kommer du ha svårt att tro på, och andra kan tyckas fullkomligt häpnadsväckande. Detta har ingen betydelse. Du ombeds bara att tillämpa tankegångarna på det sätt som du är anvisad. Du ombeds inte att bedöma dem överhuvudtaget. Du ombeds bara att använda dem. Det är genom att använda dem som de blir meningsfulla för dig, och kommer att visa dig att de är sanna.

Kom bara ihåg detta; du behöver inte tro på tankegångarna, du behöver inte acceptera dem, och du behöver inte ens välkomna dem. Några av dem kanske du aktivt gör motstånd mot. Ingenting av detta har någon betydelse, inte heller minskar det deras verkan. Men tillåt dig inte att göra undantag när du tillämpar tankegångarna som arbetsboken innehåller, och hur du än reagerar på dessa tankegångar, använd dem. Ingenting mer än detta begärs. (A-In.8-9)

Handledningen för lärare, slutligen, som har skrivits i form av frågor och svar, besvarar några av de frågor som det är troligt att en elev kommer att ställa. Den innehåller också ett klargörande av en del av de begrepp som Kursen använder, och förklarar dem inom textbokens teoretiska ram.

Kursen gör inga anspråk på att vara slutgiltig, inte heller är arbetsbokens lektioner avsedda att göra elevens inläring fullständig. Till sist lämnas läsaren i händerna på sin egen Inre Lärare, Som kommer att leda all vidare inläring på det sätt Han finner lämpligt. Även om Kursen är betydande i omfång, kan sanningen inte inskränkas till någon begränsad form, vilket tydligt framgår av det som sägs i slutet av arbetsboken:

Den här Kursen är en början, inte ett slut ... Du kommer inte att få några fler specifika lektioner, för de behövs inte längre. Hör hädanefter endast Rösten för Gud...Han kommer att leda dig i dina ansträngningar, och tala om för dig exakt vad du skall göra, hur du skall styra ditt sinne, och när du skall komma till Honom i tystnad, och be om Hans säkra ledning och Hans osvikliga Ord (A-Ep.12).

Vad den säger

*Ingenting verkligt kan hotas.
Ingenting överkligt existerar.
Häri ligger Guds frid.*

På detta sätt inleds En Kurs i Mirakler. Den gör en grundläggande åtskillnad mellan det verkliga och det överkliga; mellan kunskap och varseblivning. Kunskap är sanning, under en enda lag, kärlekens eller Guds lag. Sanningen är oföränderlig, evig och entydig. Du känner inte alltid igen den, men den kan inte förändras. Den gäller för allt som Gud skapade, och endast det Han skapade är verkligt. Den är bortom vad du kan lära dig, eftersom den är bortom tid och förlopp. Den har ingen motsats; ingen början och inget slut. Den enbart är.

Varseblivningens värld, å andra sidan, är en värld av tid, av förändring, av början och av slut. Den grundar sig på tolkning, inte på fakta. Den är en värld av födelse och död, byggd på övertygelsen om brist, förlust, separation och död. Den är en värld vi lärt oss snarare än någon vi givits, selektiv i sin tonvikt på varseblivning, oberäknelig i sitt sätt att verka, och felaktig i sina tolkningar.

Ur kunskap respektive varseblivning uppstår två tydligt åtskilda tanke-system, vilka är varandras motsats i varje avseende. I kunskapens rike finns inga tankar som är åtskilda från Gud, därför att Gud och Hans Skapelse delar en enda Vilja. Varsebliv-

ningens värld är emellertid gjord av övertygelsen om motsatser och separata viljor, i evig konflikt med varandra och med Gud. Det som varseblivningen ser och hör tycks vara verkligt, därför att den endast tillåter det att komma in i medvetenheten som överensstämmer med önskningarna hos den som varseblir. Detta leder till en värld av illusioner, en värld som behöver ständigt försvar just *därför att* den inte är verklig.

När du har fångats i varseblivningens värld är du fångad i en dröm. Du kan inte undkomma utan hjälp, därför att allt dina sinnen visar dig vittnar endast om drömmens verklighet. Gud har tillhandahållit Svaret, den enda Utvägen, den sanne Hjälparen. Uppgiften för Hans Röst, Hans Helige Ande, är att medla mellan dessa två världar. Han kan göra detta, därför att medan Han å ena sidan känner sanningen, känner Han å andra sidan också igen våra illusioner, men utan att tro på dem. Det är den Helige Andes mål att hjälpa oss att undkomma drömmens värld genom att lära oss hur vi skall vända på vårt sätt att tänka och göra inlärningen av våra misstag ogjord. Förlåtelsen är den Helige Andes mäktiga hjälpmedel för att få till stånd denna omvändning i sättet att tänka. Kursen har emellertid sin egen definition på vad förlåtelse verkligen är, precis som den definierar världen på sitt eget sätt.

Den värld vi ser återspeglar endast vår egen inre referensram – de tankar, önskningar och känslor som dominerar i våra sinnen. "Projektion ger upphov till varseblivning" (T-21.In.1:1). Vi ser först inåt, bestämmer oss för vilken slags värld vi vill se och projicerar sedan denna värld utanför oss, och gör den till sanningen *så som vi ser den*. Vi gör den sann genom våra tolkningar av det vi ser. Om vi använder varseblivningen till att rättfärdiga våra egna misstag – vår vrede, våra impulser att attackera, vår brist på kärlek vilken form den än må anta – kommer vi att se en värld av ondska, tillintetgörelse, illvilja, avund och förtvivlan. Allt detta måste vi lära oss att förlåta, inte därför att vi är "goda" och "barmhärtiga", utan därför att det vi ser inte är sant. Vi har gjort en förvrängning av världen genom våra förvrängda försvar, och ser därför det som inte finns. Allteftersom vi lär oss att känna igen misstagen i vår varseblivning, lär vi oss också att se förbi dem eller att "förlåta". På samma gång förlåter vi oss själva, och ser förbi våra förvrängda självuppfattningar till det Själv Som Gud har skapat i oss och så som oss.

Synd definieras som "brist på kärlek" (T-1.IV.3:1). Eftersom

kärlek är det enda som finns, är synd, enligt den Helige Andes sätt att se, ett misstag som skall rättas, snarare än något ont som skall bestraffas. Vår känsla av otillräcklighet, svaghet och ofullkomlighet kommer av vår starka investering i "bristprincipen", som styr hela världen av illusioner. Ur denna synvinkel söker vi hos andra det som vi känner saknas hos oss själva. Vi "älskar" en annan för att få någonting själva. Detta är faktiskt det som i drömmens värld kallas för kärlek. Det kan inte finnas något större misstag än detta, för kärleken är oförmögen att be om någonting.

Endast sinnen kan verkligen förenas, och dem Gud har fogat samman kan ingen människa skilja åt (T-17.III.7:3). Det är emellertid endast på Kristussinnets nivå som sann förening är möjlig och faktiskt aldrig gått förlorad. Det "lilla jaget" försöker upphöja sig självt genom yttre godkännande, yttre ägodelar och yttre "kärlek". Självet, Som Gud skapade, behöver ingenting. Det är för evigt fullständigt, tryggt, älskat och kärleksfullt. Det söker dela med sig snarare än att få; att utsträcka sig snarare än att projicera. Det har inga behov, och vill förena sig med andra utifrån deras gemensamma medvetenhet om överflöd.

Världens speciella relationer är destruktiva, själviska och barnsligt självupptagna. Men om de överlämnas till den Helige Ande kan dessa relationer bli de heligaste på jorden – miraklen som visar vägen tillbaka till Himlen. Världen använder sina speciella relationer som ett sista vapen för uteslutning och som ett bevis på separering. Den Helige Ande omvandlar dem till fullkomliga lektioner i förlåtelse och till att vakna ur drömmen. Var och en är ett tillfälle att låta varseblivningen bli helad och misstagen rättade. Var och en är en ny chans att förlåta sig själv genom att förlåta den andre. Och var och en blir ännu en inbjudan till den Helige Ande och till hågkomsten av Gud.

Varseblivningen är en kroppslig funktion, och representerar därför en begränsning av medvetenheten. Varseblivningen ser genom kroppens ögon och hör genom kroppens öron. Den framkallar de begränsade reaktioner som kroppen har. Kroppen förefaller till stor del vara självmotiverad och självständig, men i själva verket svarar den endast på sinnets avsikter. Om sinnet vill använda den till attack i någon form, blir den ett offer för sjukdom, åldrande och förfall. Om sinnet i stället accepterar den Helige Andes syfte med den, blir den ett användbart sätt att kommunicera med andra, osårbar så länge den behövs, och varsamt

lagd åt sidan när den inte längre är till någon nytta. I sig själv är den neutral, liksom allt i varseblivningens värld. Huruvida den används för egots eller den Helige Andes mål beror helt och hållet på vad sinnet vill.

Motsatsen till att se genom kroppens ögon är Kristi sanna seende, som återspeglar styrka snarare än svaghet, enhet snarare än separation, och kärlek snarare än rädsla. Motsatsen till att höra genom kroppens öron är kommunikation genom Rösten för Gud, den Helige Ande, som har sin boning i var och en av oss. Hans Röst tycks avlägsen och svår att höra, därför att egot, som talar för det lilla, separerade självet, förefaller vara mycket mera högljutt. Det är faktiskt tvärtom. Den Helige Ande talar med omisskännlig klarhet och med överväldigande dragningskraft. Ingen som inte väljer att identifiera sig med kroppen skulle kunna vara döv för Hans budskap om befrielse och hopp, inte heller skulle han kunna låta bli att med glädje acceptera Kristi sanna seende i glatt utbyte mot den eländiga bilden av honom själv.

Kristi sanna seende är den Helige Andes gåva, Guds alternativ till illusionen om separationen och till övertygelsen om syndens, skuldens och dödens verklighet. Det är det enda som rättar alla misstag i varseblivningen; sammanjämkningen av de skenbara motsatser på vilka den här världen grundar sig. Dess vänliga ljus visar allt ur en annan synvinkel, och återspeglar det tankesystem som uppstår ur kunskap och som gör återvändandet till Gud inte bara möjligt utan oundvikligt. Det som betraktades som orättfärdigheter som begåtts mot någon av någon annan, blir nu ett rop på hjälp och förening. Synd, sjukdom och attack ses som felaktiga varseblivningar som behöver botas genom varsamhet och kärlek. Försvaren läggs ner därför att där det inte finns någon attack finns det inget behov av dem. Våra bröders behov blir våra egna, eftersom de färdas tillsammans med oss på vägen till Gud. Utan oss skulle de gå vilse. Utan dem skulle vi aldrig finna vår egen väg.

Förlåtelsen är okänd i Himlen, där behovet av den skulle vara obegripligt. I den här världen är emellertid förlåtelse en nödvändig rättelse av alla de misstag som vi har gjort. Att erbjuda förlåtelse är det enda sättet för oss att få den, för den återspeglar Himlens lag: att ge och att få är detsamma. Himlen är det naturliga tillståndet för alla Guds Söner så som Han skapade dem. Detta är deras verklighet för evigt. Den har inte förändrats därför att den fallit i glömska.

Förlåtelsen är det medel genom vilket vi kommer att minnas.

FÖRORD

Genom förlåtelsen blir världens tänkande omvänt. Den förlåtna världen blir porten till Himlen, för genom dess nåd kan vi till sist förlåta oss själva. Genom att inte hålla någon fången i skuld, blir vi fria. Genom att erkänna Kristus i alla våra bröder, känner vi igen Hans Närvaro i oss själva. Genom att glömma alla våra felaktiga varseblivningar, och utan att någonting från det förgångna håller oss tillbaka, kan vi minnas Gud. Mer än så kan vi inte lära oss. När vi är redo kommer Gud Självt att ta det sista steget på vår väg tillbaka till Honom.

En kurs i mirakler

Textbok

INNEHÅLL

INLEDNING

Kapitel 1 MIRAKLERNAS MENING

I. Mirakelprinciperna	35
II. Uppenbarelse, tid och mirakler	39
III. Soning och mirakler	41
IV. Räddningen undan mörkret	43
V. Helhet och ande	44
VI. Illusionen om behov	46
VII. Förvrängningar av mirakelimpulser	47

Kapitel 2 SEPARATIONEN OCH SONINGEN

I. Separationens ursprung	50
II. Soningen som försvar	52
III. Guds altare	54
IV. Helande som befrielse från rädsla	56
V. Mirakelarbetarens funktion	58
A. Speciella principer för mirakelarbetare	61
VI. Rädsla och konflikt	62
VII. Orsak och verkan	65
VIII. Meningen med den Yttersta Domen	67

Kapitel 3 DEN OSKYLDIGA VARSEBLIVNINGEN

I. Soning utan offer	69
II. Mirakler som sann varseblivning	71
III. Varseblivning kontra kunskap	73
IV. Misstag och egot	75
V. Bortom varseblivningen	77
VI. Dömande och auktoritetsproblemet	80
VII. Skapande kontra självbild	83

Kapitel 4 EGOTS ILLUSIONER

Inledning	86
I. Rätt undervisning och rätt inläring	87
II. Egot och falsk autonomi	90
III. Kärlek utan konflikt	94
IV. Så behöver det inte vara	97
V. Illusionen egot – kroppen	100
VI. Guds belöningar	102
VII. Skapelse och kommunikation	104

Kapitel 5 HELANDE OCH HELHET

Inledning	107
I. Inbjudan till den Helige Ande	108
II. Rösten för Gud	110
III. Vägledaren till frälsning	113
IV. Undervisning och helande	116
V. Hur egot använder skulden	119
VI. Tid och evighet	122
VII. Att besluta sig för Gud	124

Kapitel 6 KÄRLEKENS LEKTIONER

Inledning	127
I. Korsfästelsens budskap	127
II. Alternativet till projektion	132
III. Att avstå från attack	136
IV. Det enda svaret	137
V. Den Helige Andes lektioner	140
A. För att ha, ge allt till alla	141
B. För att ha frid, lär ut frid för att lära dig den.	143
C. Var uppmärksam endast på Gud och Hans Rike	146

Kapitel 7 RIKETS GÅVOR

I. Det sista steget	150
II. Rikets lag	152
III. Rikets verklighet	154
IV. Helande som igenkännandet av sanningen	156
V. Helande och sinnets oföränderlighet	158
VI. Från vaksamhet till frid	161
VII. Rikets totalitet	165
VIII. Den otroliga övertygelsen	168
IX. Rikets utsträckning	171
X. Sammanblandningen av smärta och glädje	172
XI. Tillståndet av nåd	175

Kapitel 8 RESAN TILLBAKA

I. Läroplanens riktning	178
II. Skillnaden mellan fångenskap och frihet	179
III. Det heliga mötet	181
IV. Frihetens gåva	184
V. Sonskapets odelade vilja	186
VI. Guds skatt	188
VII. Kroppen som kommunikationsmedel	191
VIII. Kroppen som mål eller medel	195
IX. Helande som rättad varseblivning	198

Kapitel 9 ACCEPTERANDET AV SONINGEN

I. Accepterandet av verkligheten	201
II. Svaret på bönen	204
III. Rättelsen av misstag	208
IV. Den Helige Andes plan för förlåtelse	210
V. Den icke helade helaren	212
VI. Accepterandet av din broder	215
VII. De två värderingarna	217
VIII. Storhet kontra storhetsvansinne	219

Kapitel 10 SJUKDOMENS AVGUDAR

Inledning	223
I. Hemma i Gud	224
II. Beslutet att glömma	225
III. Sjukdomens gud	226
IV. Slutet på sjukdomen	229
V. Förnekandet av Gud	231

Kapitel 11 GUD ELLER EGOT

Inledning	236
I. Fadernskapets gåvor	237
II. Inbjudan till helande	240
III. Från mörker till ljus	242
IV. Guds Sons arv	244
V. Egots "dynamik"	246
VI. Uppvaknandet till förlossning	250
VII. Verklighetens villkor	253
VIII. Problemet och svaret	254

Kapitel 12 DEN HELIGE ANDES LÄROPLAN

I. Den Helige Andes dom	259
II. Sättet att minnas Gud	262
III. Investeringen i verkligheten	265
IV. Att söka och att finna	267
V. Den förnuftiga läroplanen	269
VI. Kristi sanna seende	272
VII. Att se inåt	274
VIII. Kärlekens dragningskraft på kärleken	278

Kapitel 13 VÄRLDEN UTAN SKULD

Inledning	281
I. Skuldlöshet och osårbarhet	282
II. Guds skuldlöse Son	285
III. Rädslan för förlossningen	287
IV. Tidens funktion	290

V. De två känslorna	293
VI. Att finna nuet	296
VII. Att uppnå den verkliga världen	300
VIII. Från varseblivning till kunskap	304
IX. Skuldens moln	307
X. Befrielsen från skulden	309
XI. Himlens frid	313

Kapitel 14 ATT UNDERVISA TILL FÖRMÅN FÖR SANNINGEN

Inledning	317
I. Villkor för inläringen	317
II. Den lycklige eleven	319
III. Beslutet att vara utan skuld	321
IV. Din funktion i Soningen	326
V. Soningens cirkel	329
VI. Kommunikationens ljus	332
VII. Att dela varseblivningen med den Helige Ande	335
VIII. Den heliga mötesplatsen	337
IX. Helighetens återspeglning	339
X. Miraklernas likvärdighet	341
XI. Sanningens prøvosten	344

Kapitel 15 DET HELIGA ÖGONBLICKET

I. De två sätten att använda tiden	350
II. Slutet på tvivlet	354
III. Litenhet kontra storhet	356
IV. Att öva det heliga ögonblicket	359
V. Det heliga ögonblicket och speciella relationer	361
VI. Det heliga ögonblicket och Guds lagar	364
VII. Det onödiga offret	367
VIII. Den enda verkliga relationen	371
IX. Det heliga ögonblicket och Guds dragningskraft	372
X. Återfödelsens tid	375
XI. Julen som slutet på offer	377

Kapitel 16 FÖRLÅTELSEN AV ILLUSIONER

I. Sann empati	381
II. Helighetens makt	383
III. Undervisningens belöning	386
IV. Illusionen och kärlekens verklighet	388
V. Att välja fullständighet	392
VI. Bron till den verkliga världen	397
VII. Slutet på illusionerna	400

Kapitel 17 FÖRLÅTELSEN OCH DEN HELIGA RELATIONEN

I. Att föra fantasin till sanningen	404
II. Den förlåtna världen	405
III. Det förgångnas skuggor	408
IV. De två bilderna	411
V. Den helade relationen	415
VI. Att sätta målet	419
VII. Ropet på tro	421
VIII. Villkoren för friden	424

Kapitel 18 DRÖMMENS SLUT

I. Verklighetens ersättning	426
II. Drömmens grundval	429
III. Ljuset i drömmen	432
IV. Den lilla villigheten	435
V. Den lyckliga drömmen	437
VI. Bortom kroppen	439
VII. Jag behöver inte göra någonting	443
VIII. Den lilla trädgården	445
IX. De två världarna	449

Kapitel 19 ATT UPPNÅ FRID

I. Helande och tro	453
II. Synd kontra misstag	457
III. Syndens överklighet	459
IV. Hindren för frid	462
A. Det första hindret:	
Önskan att göra sig av med den	463
i. Skuldens dragningskraft	465
B. Det andra hindret:	
Övertygelsen om att kroppen är värdefull på grund	
av det den erbjuder	468
i. Smärtans dragningskraft	470
C. Det tredje hindret:	
Dödens dragningskraft	472
i. Den oförgängliga kroppen	473
D. Det fjärde hindret:	
Rädslan för Gud	476
i. Slöjan lyfts	478

Kapitel 20 HELIGHETENS SANNA SEENDE

I. Heliga veckan	482
II. Gåvan av liljor	483
III. Synden som anpassning	486
IV. Att gå in i arken	489

V. Evighetens budbärare	492
VI. Den Helige Andes tempel	494
VII. Överensställningen mellan mål och medel	497
VIII. Syndfrihetens sanna seende	500

Kapitel 21 FÖRNUFT OCH VARSEBLIVNING

Inledning	503
I. Den glömda sången	503
II. Ansvar för seendet	506
III. Tro, övertygelse och sant seende	509
IV. Rädslan för att se inåt	513
V. Förnuftets funktion	515
VI. Förnuft kontra galenskap	517
VII. Den sista obesvarade frågan	521
VIII. Den inre förändringen	524

Kapitel 22 FRÄLSNINGEN OCH DEN HELIGA RELATIONEN

Inledning	526
I. Den heliga relationens budskap	527
II. Din broders syndfrihet	530
III. Förnuftet och misstagets former	534
IV. Vägskalet	536
V. Svaghet och försvar	538
VI. Den heliga relationens ljus	540

Kapitel 23 KRIGET MOT DIG SJÄLV

Inledning	545
I. De oförenliga övertygelserna	546
II. Kaoslagarna	549
III. Frälsning utan kompromiss	555
IV. Ovanför slagfältet	557

Kapitel 24 SPECIELLHETENS MÅL

Inledning	560
I. Speciellhet som ersättning för kärlek	560
II. Speciellhetens förräderi	563
III. Förlåtelsen av speciellheten	567
IV. Speciellhet kontra syndfrihet	569
V. Kristus i dig	570
VI. Frälsning från rädslan	573
VII. Mötesplatsen	576

Kapitel 25 GUDS RÄTTVISA

Inledning	581
I. Länken till sanningen	581

II. Frälsaren från mörkret	583
III. Varseblivning och val	587
IV. Ljuset du för med dig	589
V. Syndfrihetens tillstånd	591
VI. Den speciella funktionen	593
VII. Frälsningens klippa	595
VIII. Rättvisan återlämnad till kärleken	599
IX. Himlens rättvisa	603
Kapitel 26 ÖVERGÅNGEN	
I. "Offrandet" av ettheten	607
II. Många former; en enda rättelse	609
III. Gränslandet	611
IV. Den plats som synden har lämnat	613
V. Det lilla hindret	615
VI. Den utsedde Vännen	619
VII. Helandets lagar	619
VIII. Den ögonblickliga frälsningen	625
IX. För De har kommit	627
X. Orättvisans slut	629
Kapitel 27 HELANDET AV DRÖMMEN	
I. Bilden av korsfästelsen	632
II. Rädslan för helande	635
III. Bortom alla symboler	640
IV. Det tysta svaret	642
V. Det helande exemplet	644
VI. Syndens vittnesbörd	647
VII. Drömmaren av drömmen	649
VIII. Drömmens "hjärte"	654
Kapitel 28 ATT GÖRA RÄDSLAN OGIORD	
I. Minnet i nuet	658
II. Att vända på orsak och verkan	662
III. Överenskommelsen att förenas	665
IV. Den större föreningen	668
V. Alternativet till drömmar om rädsla	670
VI. De hemliga löftena	672
VII. Trygghetens ark	674
Kapitel 29 UPPVAKNANDET	
I. Stängningen av gapet	677
II. Gästens ankomst	679
III. Guds vittnen	682
IV. Drömroller	683

V. Den oföränderliga boningen	685
VI. Förlåtelse och tidens slut	687
VII. Sök inte utanför dig själv	689
VIII. Antikrist	691
IX. Drömmen om förlåtelse	694

Kapitel 30 DEN NYA BÖRJAN

Inledning	697
I. Regler för beslut	697
II. Viljans frihet	701
III. Bortom alla avgudar	702
IV. Sanningen bakom illusionerna	705
V. Det enda syftet	708
VI. Rättfärdigandet för förlåtelsen	711
VII. Den nya tolkningen	713
VIII. Den oföränderliga verkligheten	716

Kapitel 31 DET SLUTLIGA SANNA SEENDET

I. Frälsningens enkelhet	718
II. Att vandra med Kristus	721
III. De som anklagar sig själva	724
IV. Det verkliga alternativet	726
V. Självbild kontra Självvet	729
VI. Att känna igen anden	734
VII. Frälsarens sanna seende	736
VIII. Välj en gång till	740

INLEDNING

1. *Detta är en kurs i mirakler. ²Det är en obligatorisk kurs. ³Endast tidpunkten när du ägnar dig åt den är frivillig. ⁴Fri vilja innebär inte att du kan fastställa läroplanen. ⁵Det innebär endast att du kan välja vad du vill läsa vid en given tidpunkt. ⁶Kursen syftar inte till att lära ut kärlekens mening, för den ligger bortom det som kan läras ut. ⁷Men den syftar till att ta bort de blockeringar som hindrar medvetenheten om kärlekens närvaro, som är ditt naturliga arv. ⁸Motsatsen till kärlek är rädsla, men det som är allomfattande kan inte ha någon motsats.*
2. *Denna kurs kan därför sammanfattas mycket enkelt på detta sätt:*

²Ingenting verkligt kan hotas.

³Ingenting överkligt existerar.

⁴Häri ligger Guds frid.

Kapitel 1

MIRAKLERNAS MENING

I. Mirakelprinciperna

1. Det finns ingen rangordning av svårigheter i mirakler. ²Det ena är inte "svårare" eller "större" än det andra. ³De är alla detsamma. ⁴Alla uttryck för kärlek är maximala.
2. Mirakler har ingen betydelse i sig själva. ²Det enda som har betydelse är deras Källa, Som ligger långt bortom all värdering.
3. Mirakler inträffar naturligt som uttryck för kärlek. ²Det verkliga miraklet är kärleken som inspirerar till dem. ³I den bemärkelsen är allt som kommer ur kärlek ett mirakel.
4. Alla mirakler innebär liv, och Gud är Livgivaren. ²Hans Röst kommer mycket uttryckligt att visa dig vägen. ³Du kommer att få veta allt du behöver veta.
5. Mirakler är vanor, och bör vara ofrivilliga. ²De bör inte stå under medveten kontroll. ³Medvetet utvalda mirakler kan vara missriktade.
6. Mirakler är naturliga. ²När de inte inträffar har någonting gått fel.
7. Mirakler är allas rättighet, men rening är nödvändig först.
8. Mirakler är helande därför att de avhjälpes en brist; de utförs av dem som för tillfället har mer åt dem som för tillfället har mindre.
9. Mirakler är ett slags utbyte. ²Liksom alla uttryck för kärlek, vilka alltid är mirakulösa i sann bemärkelse, vänder utbytet på de fysiska lagarna. ³De för med sig mer kärlek till både givaren *och* mottagaren.
10. Att använda mirakler som skådespel för att väcka en övertygelse är att missförstå deras syfte.
11. Bönen är miraklernas medium. ²Den är ett kommunikationsmedel mellan det skapade och Skaparen. ³Genom bön tas kärleken emot, och genom mirakler uttrycks kärleken.
12. Mirakler är tankar. ²Tankar kan representera den lägre eller kroppsliga erfarenhetsnivån, eller den högre eller andliga erfarenhetsnivån. ³Den ena gör det fysiska, och den andra skapar det andliga.
13. Mirakler är både början och slut, och därför ändrar de tidsord-

- ningen. ²De är alltid bekräftelser på återfödelse, som verkar gå bakåt men som faktiskt går framåt. ³De gör det förgångna ogjort i nuet, och befriar på så sätt framtiden.
14. Mirakler vittnar om sanningen. ²De är övertygande därför att de uppstår ur övertygelse. ³Utan övertygelse urartar de till magi, som är dåraktig och därför destruktiv; eller snarare att använda sinnet på ett icke skapande sätt.
 15. Varje dag bör ägnas åt mirakler. ²Syftet med tiden är att göra det möjligt för dig att lära dig använda tiden konstruktivt. ³Den är således ett undervisningsredskap och ett medel för att uppnå ett mål. ⁴Tiden kommer att upphöra när den inte längre är användbar för att underlätta inläringen.
 16. Mirakler är undervisningsredskap som visar att det är lika saligt att ge som att få. ²De ökar styrkan hos givaren samtidigt som de ger styrka åt mottagaren.
 17. Mirakler går bortom kroppen. ²De är plötsliga skiften bort från den kroppsliga nivån in i det osynliga. ³Det är därför de helar.
 18. Ett mirakel är en tjänst. ²Det är den största tjänst du kan göra någon. ³Det är ett sätt att älska din nästa så som dig själv. ⁴Du inser ditt eget och din nästas värde samtidigt.
 19. Mirakler får sinnen att bli ett i Gud. ²De är beroende av samverkan, eftersom Sonskapet är summan av allt som Gud skapade. ³Mirakler återspeglar därför evighetens lagar, inte tidens.
 20. Mirakler återuppväcker medvetenheten om att anden, inte kroppen, är sanningens altare. ²Detta är den insikt som leder till miraklets helande kraft.
 21. Mirakler är naturliga tecken på förlåtelse. ²Genom mirakler accepterar du Guds förlåtelse genom att utsträcka den till andra.
 22. Mirakler associeras med rädsla endast på grund av övertygelsen att mörker kan dölja. ²Du tror att det dina fysiska ögon inte kan se inte existerar. ³Detta leder till ett förnekande av andligt seende.
 23. Mirakler ändrar om varseblivningen och ställer alla nivåer i rätt perspektiv. ²Detta är helande, eftersom sjukdom kommer av en sammanblandning av nivåerna.
 24. Mirakler gör det möjligt för dig att bota sjuka och uppväcka döda, eftersom det var du själv som gjorde sjukdom och död, och därför kan avskaffa båda. ²Du är ett mirakel i stånd till att skapa i likhet med din Skapare. ³Allt annat är din egen mardröm, och existerar inte. ⁴Endast det som skapats av ljuset är verkligt.
 25. Mirakler är del av en sammanhängande kedja av förlåtelse

- som, när den är fullständig, är Soningen. ²Soningen är verksam hela tiden och i alla tidsdimensioner.
26. Mirakler innebär frihet från rädsla. ²Att "sona" innebär att "göra ogjort". ³Att göra rädslan ogjord är en nödvändig del av miraklernas Soningsvärde.
 27. Ett mirakel är en universell välsignelse från Gud genom mig till alla mina bröder. ²Det är de förlåtans privilegium att förlåta.
 28. Mirakler är ett sätt att vinna befrielse från rädsla. ²Uppenbarelsen framkallar ett tillstånd där rädslan redan har upphävts. ³Mirakler är således ett medel och uppenbarelsen är ett mål.
 29. Mirakler lovprisar Gud genom dig. ²De lovprisar Honom genom att ära Hans skapelser och bekräfta deras fullkomlighet. ³De helar därför att de förnekar identifikationen med kroppen och bekräftar identifikationen med anden.
 30. Genom att erkänna anden justerar mirakler varseblivningens nivåer, och visar dem i deras rätta ordning. ²Detta sätter anden i centrum, där den kan kommunicera direkt.
 31. Mirakler skall väcka tacksamhet, inte vördnad. ²Du skall tacka Gud för det du verkligen är. ³Guds barn är heliga, och miraklet ärar deras helighet, som kan vara dold men aldrig förlorad.
 32. Jag inspirerar till alla mirakler, som egentligen är förböner. ²De är förböner för din helighet och gör dina varseblivningar heliga. ³Genom att ställa dig bortom de fysiska lagarna, lyfter de dig till den himmelska ordningens sfär. ⁴I denna ordning *är* du fullkomlig.
 33. Mirakler ärar dig därför att du är värd att älskas. ²De skingrar dina illusioner om dig själv och varseblir ljuset i dig. ³De sonar således dina misstag genom att göra dig fri från dina mardrömmar. ⁴Genom att befria ditt sinne från dina illusioners fångenskap, återställer de ditt sunda förnuft.
 34. Mirakler återställer sinnet till dess helhet. ²Genom att sona brist upprättar de ett fullkomligt beskydd. ³Andens styrka lämnar inget utrymme för intrång.
 35. Mirakler är uttryck för kärlek, men de har kanske inte alltid några synliga verkningar.
 36. Mirakler är exempel på rätt tänkande, och anpassar din varseblivning efter sanningen så som Gud skapade den.
 37. Ett mirakel är en rättelse som jag fört in i det felaktiga tänkandet. ²Det fungerar som katalysator, och upplöser felaktig varseblivning och omorganiserar den rätt. ³Detta ställer dig under Soningsprincipen, där varseblivningen helas. ⁴Innan detta har skett,

- är kunskapen om den Gudomliga Ordningen omöjlig.
38. Den Helige Ande är miraklernas mekanism. ²Han ser både Guds skapelser och dina illusioner. ³Han skiljer det sanna från det falska genom Sin förmåga att varsebli totalt snarare än selektivt.
 39. Miraklet upplöser misstag därför att den Helige Ande identifierar misstag som falska eller överkliga. ²Detta är det samma som att säga att genom att varsebli ljuset försvinner mörkret automatiskt.
 40. Miraklet erkänner alla som din och min broder. ²Det är ett sätt att varsebli Guds universella kännetecken.
 41. Det innehåll som varseblivs i mirakler är helheten. ²De rättar således, eller sonar, den felaktiga varseblivningen av brist.
 42. Ett betydelsefullt bidrag från miraklerna är deras styrka att befria dig från din falska känsla av isolering, berövande och brist.
 43. Mirakler uppstår ur ett mirakulöst sinnestillstånd, eller ur ett tillstånd av att vara redo för mirakler.
 44. Miraklet är ett uttryck för en inre medvetenhet om Kristus, och accepterandet av Hans Soning.
 45. Ett mirakel går aldrig förlorat. ²Det kan beröra många människor som du inte ens har mött, och leda till förändringar som du inte kunnat drömma om i situationer som du inte ens är medveten om.
 46. Den Helige Ande är det högsta kommunikationsmediet. ²Mirakler innefattar inte detta slags kommunikation, därför att de är *tillfälliga* kommunikationsredskap. ³När du återgår till din ursprungliga kommunikationsform med Gud genom direkt uppenbarelse, är behovet av mirakler över.
 47. Miraklet är ett inlärningsredskap som minskar behovet av tid. ²Det upprättar ett tidsintervall som avviker från det vanliga mönstret och som inte lyder under de vanliga tidslagarna. ³I denna bemärkelse är det tidlöst.
 48. Miraklet är det enda redskap som står till ditt omedelbara förfogande för att kontrollera tiden. ²Endast uppenbarelsen går bortom det, då denna inte har någonting med tid att göra överhuvudtaget.
 49. Miraklet gör ingen åtskillnad mellan grader av felaktig varseblivning. ²Det är ett redskap för att rätta varseblivningen, verksamt helt oberoende av såväl misstagets grad som riktning. ³Detta är dess sanna opartiskhet.
 50. Miraklet jämför det du har gjort med skapelsen, och accepterar

det som överensstämmer med den som sant, och förkastar det som inte överensstämmer med den som falskt.

II. Uppenbarelse, tid och mirakler

1. Uppenbarelsen medför ett fullständigt men tillfälligt upphävande av tvivel och rädsla. ²Den återspeglar den ursprungliga kommunikationsformen mellan Gud och Hans skapelser, och innefattar den ytterst personliga känslan av skapande som ibland söks i fysiska relationer. ³Fysisk närhet kan inte uppnå den. ⁴Mirakler är emellertid sant mellanmänskliga, och leder till sann närhet till andra. ⁵Uppenbarelsen förenar dig direkt med Gud. ⁶Mirakler förenar dig direkt med din broder. ⁷Ingetdera kommer från medvetandet, men båda upplevs där. ⁸Medvetandet är det tillstånd som framkallar handling, fastän det inte inspirerar till den. ⁹Det står dig fritt att tro vad du vill, och det du gör vittnar om vad du tror.
2. Uppenbarelsen är djupt personlig och kan inte överföras på ett meningsfullt sätt. ²Det är därför som varje försök att beskriva den i ord är omöjligt. ³Uppenbarelsen framkallar endast upplevelse. ⁴Mirakler däremot framkallar handling. ⁵De är mer användbara nu på grund av sin mellanmänskliga natur. ⁶Under denna inlärningsfas är det viktigt att utföra mirakler, eftersom frihet från rädsla inte kan påtvingas dig. ⁷Uppenbarelsen är bokstavligen obeskrivlig, eftersom den är en upplevelse av obeskrivlig kärlek.
3. Vördnad bör förbehållas uppenbarelsen, där den helt och hållet och med rätta hör hemma. ²Den är inte passande inför mirakler, eftersom ett tillstånd av vördnad är att tillbe, och inbegriper att någon av lägre rang står inför sin Skapare. ³Du är en fullkomlig skapelse, och bör uppleva vördnad endast i närvaro av Skaparen av det fullkomliga. ⁴Miraklet är därför ett tecken på kärlek mellan likvärdiga. ⁵Likvärdiga bör inte hysa vördnad för varandra, eftersom vördnad inbegriper olikvärdighet. ⁶Det är därför en olämplig reaktion inför mig. ⁷En äldre broder är berättigad till respekt för sin större erfarenhet, och till lydnad för sin större vishet. ⁸Han är också berättigad till kärlek därför att han är en broder, och till hängivenhet om han är hängiven. ⁹Det är endast min hängivenhet som berättigar mig till din. ¹⁰Det finns ingenting hos mig som inte du kan uppnå. ¹¹Jag har ingenting som inte kommer från Gud. ¹²Skillnaden mellan oss nu är att jag inte

har någonting annat. ¹³Detta gör att jag är i ett tillstånd som endast potentiellt finns hos dig.

4. "Ingen kommer till Fadern utom genom mig" innebär inte att jag på något sätt är separerad från dig eller annorlunda än du förutom i tiden och tiden existerar faktiskt inte. ²Orden är mer meningsfulla om man tänker på en vertikal snarare än en horisontell axel. ³Du står under mig och jag står under Gud. ⁴I "uppstignings"-processen står jag högre, därför att utan mig skulle avståndet mellan Gud och människa vara alltför stort för dig att klara av. ⁵Jag överbryggar avståndet som en äldre broder till dig å ena sidan, och som en Guds Son å den andra. ⁶Minhängivenhet för mina bröder har gett mig ansvaret för Sonskapet, som jag gör fullständigt eftersom jag har del i det. ⁷Detta kan tyckas motsäga orden "Jag och Fadern är ett", men detta yttrande består av två delar genom erkännandet att Fadern är större.
5. Uppenbarelsen är indirekt inspirerad av mig eftersom jag är nära den Helige Ande, och uppmärksam på när mina bröder är redo att ta emot uppenbarelsen. ²Jag kan således föra ner mer till dem än de kan dra ner till sig själva. ³Den Helige Ande förmedlar den högre kommunikationen till den lägre, och håller den direkta kanalen från Gud till dig öppen för uppenbarelsen. ⁴Uppenbarelsen är inte ömsesidig. ⁵Den utgår från Gud till dig, men inte från dig till Gud.
6. Miraklet minskar behovet av tid till ett minimum. ²På det långsgående eller horisontella planet tycks det krävas en nästan oändlig tid att inse likvärdigheten mellan Sonskapets medlemmar. ³Miraklet medför emellertid ett plötsligt skifte från horisontell till vertikal varseblivning. ⁴Detta för in ett intervall genom vilket både givaren och mottagaren framträder längre fram i tiden än de annars skulle ha gjort. ⁵Miraklet har således den unika egenskapen att det upphäver tiden i samma utsträckning som det gör tidsintervallet som det omspannar onödigt. ⁶Det finns inget samband mellan den tid ett mirakel tar, och den tid det omfattar. ⁷Miraklet ersätter inlärning som kunde ha tagit tusentals år. ⁸Det gör detta genom den underliggande insikt om fullkomlig likvärdighet mellan givare och mottagare som miraklet grundar sig på. ⁹Miraklet förkortar tiden genom att låta den kollapsa, och eliminerar därigenom vissa intervall inom den. ¹⁰Det gör emellertid detta inom den större tidsordningen.

III. Söning och mirakler

1. Jag har ansvaret för Söningsprocessen, som jag åtog mig att sätta i gång. ²När du erbjuder någon av mina bröder ett mirakel, erbjuder du det till dig själv och till mig. ³Skälet till att du kommer före mig är att jag inte behöver mirakler för min egen Söning, men jag står sist om du tillfälligt skulle misslyckas. ⁴Min del i Söningen är att upphäva alla misstag som du annars inte skulle kunna rätta. ⁵När du har återfått insikten om ditt ursprungliga tillstånd, blir du av dig själv del av Söningen. ⁶Allteftersom du delar min ovillighet att acceptera något misstag hos dig själv och andra, måste du förena dig med det stora korståget för att rätta det; lyssna till min röst, lära dig att göra misstaget ogjort, och handla för att rätta det. ⁷Makten att utföra mirakler tillhör dig. ⁸Jag kommer att tillhandahålla tillfällena att utföra dem, men du måste vara redo och villig. ⁹Att utföra dem kommer att föra med sig övertygelse om förmågan, därför att övertygelsen kommer genom fullbordan. ¹⁰Förmågan är potentialen, utförandet är dess uttryck, och Söningen, som är Guds barns naturliga kallelse, är dess syfte.
2. "Himmel och jord skall förgås" innebär att de inte kommer att fortsätta att existera som separata tillstånd. ²Mitt ord, som är uppståndelsen och livet, skall inte förgås eftersom livet är evigt. ³Du är Guds verk, och Hans verk är i allt värt att älskas och i allt kärleksfullt. ⁴Så måste en människa tänka om sig själv i sitt hjärta, därför att detta är vad hon är.
3. De förlåtna är Söningens medel. ²Genom att de är fyllda med ande, förlåter de i sin tur. ³De som är befriade måste gå samman för att befria sina bröder, för detta är Söningens plan. ⁴Mirakler är det sätt på vilket sinnen som tjänar den Helige Ande förenar sig med mig för att frälsa eller befria alla Guds skapelser.
4. Jag är den ende som kan utföra mirakler utan åtskillnad, eftersom jag är Söningen. ²Du har en roll i Söningen som jag kommer att förelägga dig. ³Fråga mig vilka mirakler du skall utföra. ⁴Detta besparar dig onödig ansträngning, eftersom du kommer att handla genom direkt kommunikation. ⁵Miraklets opersonliga natur är en nödvändig beståndsdel, eftersom den gör det möjligt för mig att styra dess användning, och under min vägledning leder mirakler till den högst personliga upplevelsen av uppenbarelse. ⁶En vägledare kontrollerar inte, men han visar vägen, och överlämnar åt dig att följa. ⁷"Inled oss icke i frestelse"

innebär "Inse dina misstag, och välj att ge upp dem genom att följa min vägledning".

5. Ett misstag kan faktiskt inte hota sanningen, som alltid kan stå emot det. ²Det är endast misstaget som egentligen är sårbart. ³Det står dig fritt att upprätta ditt rike där du finner det lämpligt, men det rätta valet är oundvikligt om du kommer ihåg detta:

⁴Anden är i ett tillstånd av nåd för evigt.

⁵Din verklighet är endast ande.

⁶Därför är du i ett tillstånd av nåd för evigt.

⁷Soningen gör alla misstag ogjorda i detta avseende, och utrotar sålunda källan till rädsla. ⁸Närhelst du upplever Guds uppmunt-
ran som ett hot, är det alltid för att du försvarar en felplacerad
eller felriktad lojalitet. ⁹När du projicerar detta på andra gör du
dem till fångar, men endast i den utsträckning som du förstärker
misstag som de redan har begått. ¹⁰Detta gör dem sårbara för
andras förvrängningar, eftersom deras egen varseblivning av sig
själva är förvrängd. ¹¹Mirakelarbetaren kan endast välsigna dem,
och detta gör deras förvrängningar ogjorda och befriar dem från
fängelset.

6. Du reagerar på det du varseblir, och så som du varseblir så
skall du bete dig. ²Den Gyllene Regeln ber dig att göra mot andra
så som du vill att de skall göra mot dig. ³Detta innebär att båd-
as varseblivning måste vara rätt. ⁴Den Gyllene Regeln är regeln för
lämpligt beteende. ⁵Du kan inte bete dig på ett lämpligt sätt om
du inte varseblir på rätt sätt. ⁶Eftersom du och din nästa är lik-
värdiga medlemmar i samma familj, kommer du att handla mot
er båda så som du varseblir er båda. ⁷Utifrån varseblivningen av
din egen helighet bör du betrakta andras helighet.
7. Mirakler uppstår ur ett sinne som är redo för dem. ²Genom att
vara förenat går detta sinne ut till alla, till och med utan att mira-
kelarbetaren själv är medveten om det. ³Miraklens opersonliga
natur beror på att Soningen själv är en, och förenar alla skapelser
med sin Skapare. ⁴Som ett uttryck för vad du i sanning är, för-
sätter miraklet sinnet i ett tillstånd av nåd. ⁵Sinnet välkomnar då
helt naturligt Värden inom dig, liksom främlingen utanför dig.
⁶När du låter främlingen komma in, blir han din broder.
8. Att miraklet kan ha verkningar på dina bröder som du kanske
inte varseblir behöver inte bekymra dig. ²Miraklet kommer alltid
att välsigna dig. ³Mirakler som du inte blivit ombedd att utföra

har inte förlorat sitt värde. ⁴De är fortfarande uttryck för ditt eget tillstånd av nåd, men hur miraklet utförs bör stå under min uppsikt eftersom jag är fullständigt medveten om hela planen. ⁵Mirakelsinhetens opersonliga natur tillförsäkrar dig nåden, men endast jag är i stånd till att veta var de kan bli givna.

9. Mirakler är selektiva endast i den bemärkelsen att de riktas mot dem som kan använda dem för egen del. ²Eftersom detta gör det oundvikligt att de kommer att utsträcka dem till andra, sammansvetsas en stark kedja av Soning. ³Men denna selektivitet tar inte hänsyn till själva miraklets storhet, därför att begreppet storlek existerar på ett plan som i sig självt är överkligt. ⁴Eftersom miraklet syftar till att återställa medvetenheten om verkligheten, skulle det inte vara användbart om det vore bundet av lagar som styr det misstag som det syftar till att rätta.

IV. Räddningen undan mörkret

1. Räddningen undan mörkret omfattar två steg: det första är insikten att mörker inte kan dölja. ²Detta steg medför vanligtvis rädsla. ³Det andra är insikten att det inte finns någonting du vill dölja, även om du kunde. ⁴Detta steg leder till att du blir fri från rädslan. ⁵När du har blivit villig att inte dölja någonting, kommer du inte endast att vara villig att gå in i kommunion, utan kommer också att förstå vad frid och glädje är.
2. Helighet kan aldrig riktigt döljas i mörker, men du kan vilseleda dig själv i fråga om detta. ²Denna villfarelse gör dig rädd, därför att du förstår i ditt hjärta att det *är* en villfarelse, och du gör enorma ansträngningar för att bevisa dess verklighet. ³Miraklet sätter verkligheten där den hör hemma. ⁴Verkligheten tillhör endast anden, och miraklet erkänner endast sanningen. ⁵Det skingrar således illusionerna om dig själv, och sätter dig i kommunion med dig själv och Gud. ⁶Miraklet deltar i Soningen genom att ställa sinnet i den Helige Andes tjänst. ⁷Detta fastställer sinnets egentliga funktion och rättar dess misstag, som endast är brist på kärlek. ⁸Ditt sinne kan vara besatt av illusioner, men anden är evigt fri. ⁹Om ett sinne varseblir utan kärlek, varseblir det ett tomt skal och är omedvetet om anden inuti. ¹⁰Men Soningen återställer anden till dess rätta plats. ¹¹Det sinne som tjänar anden *är* osårbart.
3. Mörker är brist på ljus, liksom synd är brist på kärlek. ²Det har

inga egna unika egenskaper. ³Det är ett exempel på den övertygelse om "knapphet", ur vilken endast misstag kan uppstå. ⁴Sanningen finns alltid i överflöd. ⁵De som varseblir och erkänner att de har allt, har inga behov av något slag. ⁶Soningens syfte är att återställa allt till dig; eller snarare att återställa det till din medvetenhet. ⁷Allt gavs till dig när du skapades, precis som till alla andra.

4. Den tomhet som rädslan framkallat måste ersättas med förlåtelse. ²Det är detta som Bibeln menar med "Det finns ingen död", och anledningen till att jag kunde visa att döden inte existerar. ³Jag kom för att fullborda lagen genom att ge den en ny tolkning. ⁴Lagen i sig, om den förstås rätt, erbjuder endast beskydd. ⁵Det är de som ännu inte har ändrat sitt sinne som införde begreppet "helveteseld" i den. ⁶Jag försäkrar dig att jag kommer att vittna för var och en som låter mig göra det, och i den utsträckning han tillåter det. ⁷När du avlägger vittnesbörd visar du din övertygelse, och stärker den således. ⁸De som blir mina vittnen uttrycker genom sina mirakler att de har givit upp övertygelsen om berövande till förmån för det överflöd som de har lärt sig tillhör dem.

V. Helhet och ande

1. Miraklet är mycket likt kroppen såtillvida att båda är läromedel för att främja ett tillstånd där de blir onödiga. ²När andens ursprungliga tillstånd av direkt kommunikation har uppnåtts, tjänar varken kroppen eller miraklet något syfte. ³Men så länge du tror att du är i en kropp, kan du välja mellan kärlekslösa och mirakulösa uttryckskanaler. ⁴Du kan göra ett tomt skal, men du kan inte uttrycka ingenting alls. ⁵Du kan vänta, fördröja, förlama dig själv, eller reducera din skaparkraft till nästan ingenting. ⁶Men du kan inte upphäva den. ⁷Du kan förstöra ditt kommunikationsmedel, men inte din potential. ⁸Du skapade inte dig själv.
2. Den mirakelsinnades grundläggande beslut är att inte vänta på tiden längre än vad som är nödvändigt. ²Tiden kan förspilla såväl som förspillas. ³Mirakelarbetaren accepterar därför med glädje tidskontrollfaktorn. ⁴Han förstår att varje tidkollaps för alla närmare den slutliga befrielsen från tiden, i vilken Sonen och Fadern är ett. ⁵Likvärdighet inbegriper inte likvärdighet *nu*. ⁶När var och en förstår att han har allt, kommer inte längre individuella bidrag till Sonskapet att vara nödvändiga.

3. När Soningen har blivit fullständig, kommer alla talanger att delas av alla Guds Söner. ²Gud är inte partisk. ³Alla Hans barn har Hans totala Kärlek, och alla Hans gåvor ges oförbehållsamt i lika mån till alla. ⁴“Om ni inte blir som barn” innebär att om du inte till fullo inser ditt fullständiga beroende av Gud, kan du inte känna Sonens verkliga makt i hans sanna förhållande till Fadern. ⁵Guds Söners speciellhet härrör inte från uteslutning utan från inneslutning. ⁶Alla mina bröder är speciella. ⁷Om de tror att de har berövats någonting, blir deras varseblivning förvrängd. ⁸När detta sker skadas hela Guds familj, eller Sonskapet, i sina relationer.
4. Till sist måste varje medlem i Guds familj vända hem. ²Miraklet kallar honom tillbaka eftersom det välsignar och ärar honom, även om han kanske är frånvarande i anden. ³“Gud låter sig inte gäckas” är inte en varning utan en uppmuntran. ⁴Gud *skulle* låta sig gäckas om någon av Hans skapelser saknade helighet. ⁵Skapelsen är hel, och helhetens kännetecken är helighet. ⁶Mirakler är bekräftelser på Sonskapet, som är ett tillstånd av fullständighet och överflöd.
5. Allt som är sant är evigt, och kan inte förändra eller förändras. ²Anden är därför oföränderlig eftersom den redan är fullkomlig, men sinnet kan välja vad det vill tjäna. ³Det enda som begränsar dess val är att det inte kan tjäna två herrar. ⁴Sinnet kan, om det väljer att göra det, bli det medium genom vilket anden skapar i enlighet med sin egen skapelse. ⁵Om det inte frivilligt väljer att göra det, behåller det sin skapande potential, men ställer sig självt under en tyrannisk snarare än en Auktoritativ kontroll. ⁶Detta leder till att det fångslas, eftersom detta är tyrannens påbud. ⁷Att ändra ditt sinne innebär att ställa det till den *sanna* Auktoritetens förfogande.
6. Miraklet är ett tecken på att sinnet har valt att låta sig ledas av mig i Kristi tjänst. ²Kristi överflöd är det naturliga resultatet av att välja att följa Honom. ³Alla ytliga rötter måste ryckas upp, eftersom de inte är djupa nog att stödja dig. ⁴Illusionen att ytliga rötter kan växa djupare och därigenom få fäste, är en av de förvrängningar på vilken motsatsen till den Gyllene Regeln vilar. ⁵När dessa falska stöttor ges upp, upplevs jämvikten tillfälligt som instabil. ⁶Ingenting är emellertid mindre stabilt än en uppochnervänd orientering. ⁷Inte heller kan någonting som håller den upp och ner bidra till ökad stabilitet.

VI. Illusionen om behov

1. Du som vill ha frid kan finna den endast genom fullständig förlåtelse. ²Ingen kan lära sig någonting om han inte vill lära sig det, och på något sätt tror att han behöver det. ³Även om brist inte existerar i Guds skapelse, är den mycket påtaglig i det du har gjort. ⁴Det är faktiskt den grundläggande skillnaden mellan dem. ⁵Brist betyder att du skulle ha det bättre i ett tillstånd som på något sätt är annorlunda än det du befinner dig i. ⁶Ända fram till "separationen", som är det som menas med "syndafallet", saknades ingenting. ⁷Det fanns inga behov överhuvudtaget. ⁸Behov uppstår endast när du berövar dig själv någonting. ⁹Du handlar i enlighet med den bestämda behovsordning som du fastställer. ¹⁰Denna beror i sin tur på din varseblivning av vad du är.
2. En känsla av separation från Gud är den enda brist du verkligen behöver avhjälpa. ²Denna känsla av separation skulle aldrig ha uppstått, om du inte hade förvrängt din varseblivning av sanningen, och således varseblivit dig själv som någon som lider brist. ³Föreställningen om en rangordning av behov uppstod därför att du, då du begått detta grundläggande misstag, redan hade splittrat dig i nivåer med olika behov. ⁴Allteftersom du låter dig sammansmältas till ett helt blir du ett, och dina behov blir ett i enlighet därmed. ⁵Enhetliga behov leder till enhetlig handling, eftersom detta leder till att det inte finns någon konflikt.
3. Föreställningen om en rangordning av behov, som är en följd av det ursprungliga misstaget att man kan vara separerad från Gud, kräver en rättelse på sin egen nivå innan misstaget att varsebli nivåer överhuvudtaget kan rättas. ²Du kan inte handla effektivt så länge som du fungerar på olika nivåer. ³Men så länge som du gör det, måste en rättelse föras in vertikalt nerifrån och upp. ⁴Detta beror på att du tror att du lever i rummet, där begrepp som "upp" och "ner" är meningsfulla. ⁵När allt kommer omkring är rum lika meningslöst som tid. ⁶Båda är endast övertygelser.
4. Det verkliga syftet med den här världen är att använda den för att rätta din otro. ²Du kan aldrig själv kontrollera rädslans verkningar, därför att du gjorde rädslan, och du tror på det du har gjort. ³I inställning således, men inte till innehåll, liknar du din Skapare, Som har fullkomlig tillit till Sina skapelser *eftersom* Han skapade dem. ⁴Övertygelse leder till att existensen accepteras. ⁵Det är därför du kan tro på det som ingen annan tror är sant.

⁶Det är sant för dig därför att du gjorde det.

5. Alla aspekter av rädsla är osanna eftersom de inte existerar på den skapande nivån, och därför inte existerar överhuvudtaget. ²I samma utsträckning som du är villig att underkasta dina övertygelser detta prov, i samma utsträckning blir dina varseblivningar rättade. ³Genom att sortera bort det falska från det sanna, fortsätter miraklet enligt dessa riktlinjer:

⁴Fullkomlig kärlek driver ut rädslan

⁵Om rädsla existerar,
finns det ingen fullkomlig kärlek.

⁶Men:

⁷Endast fullkomlig kärlek existerar.

⁸Om det finns rädsla,
Leder den till ett tillstånd som inte existerar.

⁹Tro på detta, och du kommer att vara fri. ¹⁰Endast Gud kan fastslå denna lösning, och denna tro är Hans gåva.

VII. Förvrängningar av mirakelimpulser

1. Dina förvrängda varseblivningar framkallar ett ogenomträngligt hölje över mirakelimpulserna, och gör det svårt för dem att nå din egen medvetenhet. ²Sammanblandningen av mirakelimpulser och fysiska impulser är en allvarlig förvrängning av varseblivningen. ³Fysiska impulser är felriktade mirakelimpulser. ⁴All verklig njutning kommer av att göra Guds Vilja. ⁵Detta beror på att det är ett förnekande av Självet att inte göra det. ⁶Att förneka Självet leder till illusioner, medan en rättelse av misstaget för med sig befrielse från det. ⁷Vilseled inte dig själv till att tro att du kan ha frid i ditt förhållande till Gud eller till dina bröder genom någonting utifrån.
2. Guds barn, du skapades för att skapa det goda, det vackra och det heliga. ²Glöm inte detta. ³Guds Kärlek måste ännu en liten tid uttryckas genom en kropp till en annan, eftersom det sanna seendet fortfarande är så otydligt. ⁴Din kropp kan du bäst använda för att hjälpa dig att vidga din varseblivning, så att du kan uppnå verkligt sant seende, vilket det fysiska ögat inte är i stånd till. ⁵Att lära sig göra detta är den enda sanna nyttan med kroppen.
3. Fantasi är en förvrängd form av det sanna seendet. ²Fantasier

av alla slag är förvrängningar, eftersom de alltid för med sig att varseblivningen förvanskas till överklighet. ³Handlingar som härrör från förvrängningar är bokstavligen reaktionerna hos dem som inte vet vad de gör. ⁴Fantasi är ett försök att kontrollera verkligheten utifrån falska behov. ⁵Förvanska verkligheten på något sätt, och du varseblir på ett destruktivt sätt. ⁶Fantasier är ett medel för att göra falska associationer och försöka få glädje av dem. ⁷Men även om du kan varsebli falska associationer, kan du aldrig göra dem verkliga annat än för dig själv. ⁸Du tror på det du gör. ⁹Om du erbjuder mirakler, kommer du att vara lika stark i din övertygelse om dem. ¹⁰Styrkan i din övertygelse kommer sedan att stödja övertygelsen hos den som tar emot miraklet. ¹¹Fantasier blir totalt onödiga allteftersom verklighetens helt tillfredsställande natur blir uppenbar för både givare och mottagare. ¹²Verkligheten går "förlorad" genom intrång som leder till tyranni. ¹³Så länge en enda "slav" finns kvar och vandrar på jorden, är din befrielse inte fullständig. ¹⁴Ett fullständigt återupprättande av Sonskapet är den mirakelsinnades enda mål.

4. Detta är en kurs i att öva sinnet. ²All inläring innebär uppmärksamhet och studier på någon nivå. ³Några av de senare delarna av kursen vilar i så stor utsträckning på dessa tidigare avsnitt, att det krävs ett noggrant studium av dem. ⁴Du kommer också att behöva dem som förberedelse. ⁵Utan denna förberedelse kan du bli alltför rädd för vad som skall komma, för att kunna använda det på ett konstruktivt sätt. ⁶Men allteftersom du studerar dessa tidigare avsnitt, kommer du att börja se några av de följder som kommer att ges en utförligare framställning längre fram.
5. En fast grundval är nödvändig på grund av den sammanblandning av rädsla och vördnad som jag redan har nämnt, och som så ofta görs. ²Jag har sagt att vördnad är olämplig i samband med Guds Söner, eftersom du inte bör känna vördnad i närvaro av dem som är likvärdiga. ³Det betonades emellertid också att vördnad är tillbörlig i din Skapares närvaro. ⁴Jag har varit noga med att klargöra min roll i Soningen utan att varken över- eller undervärdera den. ⁵Jag försöker också göra detsamma med din. ⁶Jag har betonat att vördnad inte är en lämplig reaktion inför mig på grund av vår inneboende likvärdighet. ⁷Några av de senare stegen i den här kursen innebär emellertid ett mer direkt närmande till Gud Själv. ⁸Det skulle vara oklokt att börja med dessa steg utan en noggrann förberedelse, för annars kommer vördnad att

sammanblandas med rädsla, och upplevelsen blir mer traumatisk än saliggörande. ⁹Helandet kommer i sista hand från Gud. ¹⁰Medlen förklaras noga för dig. ¹¹Uppenbarelsen kan kanske då och då uppenbara målet för dig, men för att nå det behövs medlen.

Kapitel 2

SEPARATIONEN OCH SONINGEN

I. Separationens ursprung

1. Att utsträcka sig är en grundläggande aspekt hos Gud som Han gav till Sin Son. ²I skapelsen utsträckte Gud Sig Själv till Sina skapelser och genomsyrade dem med samma kärleksfulla Vilja att skapa. ³Du har inte endast skapats till fullo, utan har också skapats fullkomlig. ⁴Det finns ingen tomhet i dig. ⁵På grund av din likhet med din Skapare är du skapande. ⁶Inget av Guds barn kan förlora denna förmåga eftersom den är inneboende i det han är, men han kan använda den på ett olämpligt sätt genom att projicera. ⁷Du använder utsträckande, eller projektion, på ett olämpligt sätt när du tror att det finns någon tomhet eller brist i dig, och att du kan fylla den med dina egna föreställningar i stället för med sanningen. ⁸Denna process omfattar följande steg:
⁹För det första tror du att det Gud har skapat kan ändras av ditt eget sinne.
¹⁰För det andra tror du att det som är fullkomligt kan göras ofullkomligt eller bristfälligt.
¹¹För det tredje tror du att du kan förvränga Guds skapelser, inklusive dig själv.
¹²För det fjärde tror du att du kan skapa dig själv, och att du själv kan bestämma din egen skapelses riktning.
2. Dessa besläktade förvrängningar ger en bild av det som faktiskt hände vid separationen eller "omvägen in i rädslan". ²Ingenting av detta existerade före separationen, och det existerar faktiskt inte nu heller. ³Allt som Gud skapade är likt Honom. ⁴Utsträckandet, så som Gud företar Sig det, är likt den inre strålgans som Faderns barn ärver av Honom. ⁵Dess sanna källa finns i det inre. ⁶Detta är lika sant för Sonen som för Fadern. ⁷I denna bemärkelse omfattar skapelsen både Guds skapelse av Sonen, och Sonens skapelser när hans sinne är helat. ⁸Detta fordrar att Gud har förlänat Sonen en fri vilja, eftersom all kärleksfull skapelse ges oförbehållsamt i en enda obruten linje på vilken alla aspekter har samma rangordning.
3. Edens lustgård, eller tillståndet före separationen, var ett sinnestillstånd där ingenting behövdes. ²När Adam lyssnade på

“ormens lögner“, var allt han hörde osanning. ³Du behöver inte fortsätta att tro på det som inte är sant, såvida du inte väljer att göra det. ⁴Allt detta kan bokstavligen försvinna på ett ögonblick eftersom det endast är en felaktig varseblivning. ⁵Det man ser i drömmar tycks vara mycket verkligt. ⁶Likväl säger Bibeln att en tung sömn föll på Adam, och ingenstans finns det någon hänvisning till att han vaknade. ⁷Världen har ännu inte upplevt något omfattande uppvaknande eller någon återfödelse. ⁸En sådan återfödelse är omöjlig så länge som du fortsätter att projicera eller felskapa. ⁹Förmågan att utsträcka sig, på samma sätt som Gud utsträckte Sin Ande till dig, finns emellertid fortfarande kvar inom dig. ¹⁰I verkligheten är detta ditt enda val, eftersom din fria vilja gavs till dig för att du skulle finna glädje i att skapa det fullkomliga.

4. All rädsla kan ytterst reduceras till den grundläggande felaktiga varseblivningen att du har förmågan att tillskansa dig Guds makt. ²Naturligtvis varken kan du eller har du kunnat göra detta. ³Här finns den verkliga förutsättningen för att du skall kunna göra dig fri från rädslan. ⁴Du gör dig fri genom att du accepterar Soningen, som gör det möjligt för dig att inse att du egentligen aldrig begått några misstag. ⁵Först efter att den tunga sömnen föll på Adam kunde han uppleva mardrömmar. ⁶Om ett ljus plötsligt tänds medan någon drömmer en skrämmande dröm, kan han till en början tyda det så att själva ljuset är en del av hans dröm och bli rädd för det. ⁷Men när han vaknar, varseblir han helt korrekt ljuset som en befrielse från drömmen, som då inte längre tillskrivs någon verklighet. ⁸Denna befrielse beror inte på illusioner. ⁹Kunskapen som upplyser gör dig inte endast fri, utan visar dig också tydligt att du är fri.
5. Vilka lögner du än kanske tror på har ingen betydelse för miraklet, som kan hela dem alla med samma lätthet. ²Det gör ingen åtskillnad mellan felaktiga varseblivningar. ³Det enda det eftersträvar är att skilja mellan sanningen å ena sidan, och misstag å den andra. ⁴Några mirakler kan tyckas vara större än andra. ⁵Men kom ihåg den första principen i den här kursen: det finns ingen rangordning av svårigheter i mirakler. ⁶I verkligheten är du fullkomligt opåverkad av alla uttryck för brist på kärlek. ⁷Dessa kan komma från dig själv och andra, från dig själv gentemot andra, eller från andra gentemot dig. ⁸Frid är en egenskap *i* dig. ⁹Du kan inte finna den utanför. ¹⁰Sjukdom är en form av yttre sökande. ¹¹Hälsa är inre frid. ¹²Den gör det möjligt för dig att för-

bli oberörd av brist på kärlek utifrån, och genom att du accepterar mirakler, blir du i stånd till att rätta de tillstånd som härrör från brist på kärlek hos andra.

II. Soningen som försvar

1. Du kan göra allt jag ber om. ²Jag har bett dig att utföra mirakler, och har gjort det klart att mirakler är naturliga, rättande, helande och universella. ³Det finns ingenting de inte kan göra, men de kan inte utföras i en anda av tvivel eller rädsla. ⁴När du är rädd för någonting, erkänner du dess makt att skada dig. ⁵Kom ihåg att där ditt hjärta är, där är också din skatt. ⁶Du tror på det du sätter värde på. ⁷Om du är rädd, misstar du dig på vad som är värdefullt. ⁸Ditt förstånd kommer då oundvikligen att värdera felaktigt, och genom att ge alla tankar lika mycket makt kommer friden ofrånkomligen att förstöras. ⁹Det är därför som Bibeln talar om "Guds frid som övergår allt förstånd". ¹⁰Det är helt omöjligt att denna frid skulle kunna störas av misstag av något slag. ¹¹Den förnekar att någonting som inte är av Gud skulle kunna påverka dig. ¹²Detta är det rätta sättet att använda förnekande. ¹³Det används inte för att dölja någonting, utan för att rätta misstag. ¹⁴Det för fram alla misstag i ljuset, och eftersom misstag och mörker är detsamma, rättar det misstag automatiskt.
2. Sant förnekande är ett mäktigt skyddsredskap. ²Du kan och bör förneka all övertygelse om att misstag kan skada dig. ³Detta slags förnekande är inte att dölja utan att rätta. ⁴Ditt rätta sinne beror på det. ⁵Att förneka misstag är ett starkt försvar för sanningen, men att förneka sanningen leder till felskapelse, egots projektioner. ⁶I det rätta sinnets tjänst befrias sinnet genom att misstaget förnekas, och viljans frihet återupprättas. ⁷När viljan verkligen är fri, kan den inte felskapa, eftersom den endast erkänner sanningen.
3. Du kan försvara såväl sanning som misstag. ²Medlen är lättare att förstå när målets värde har fastslagits ordentligt. ³Det är en fråga om vad det är till *för*. ⁴Alla försvarar sin skatt, och gör det automatiskt. ⁵De verkliga frågorna är vad det är du sätter värde på, och hur mycket sätter du värde på det? ⁶När du väl har lärt dig att beakta dessa frågor och föra in dem i alla dina handlingar, kommer du inte att ha någon svårighet att klargöra medlen. ⁷Medlen är tillgängliga närhelst du ber om dem. ⁸Du kan emel-

lertid spara tid, om du inte fördröjer detta steg i onödan. ⁹Rätt fokus kommer att förkorta den ofantligt.

4. Soningen är det enda försvar som inte kan användas destruktivt, eftersom den inte är någonting som kommer från dig. ²Soningsprincipen var verksam långt innan Försoningen började. ³Principen var kärlek, och Soningen var en kärlekshandling. ⁴Handlingar var inte nödvändiga före separationen, eftersom övertygelsen om tid och rum inte existerade. ⁵Det var först efter separationen som Soningen och de nödvändiga förutsättningarna för dess fullbordan planerades. ⁶Då behövdes ett försvar som var så enastående att det inte kunde missbrukas, även om det kunde avvisas. ⁷Ett avvisande kunde emellertid inte göra den till ett vapen för att attackera, vilket är det inneboende kännetecknet för andra försvar. ⁸Soningen blir således det enda försvar som inte är ett tveeggat svärd. ⁹Den kan endast hela.
5. Soningen byggdes in i övertygelsen om tid och rum för att sätta en gräns för själva övertygelsen, och för att till sist göra inläringen fullständig. ²Soningen är den sista lektionen. ³Själva inläringen, liksom klassrummen där den äger rum, är tillfällig. ⁴Förmågan att lära sig har inget värde när en förändring inte längre är nödvändig. ⁵De evigt skapande har ingenting att lära. ⁶Du kan lära dig att förbättra dina varseblivningar, och kan bli en allt bättre elev. ⁷Detta kommer att föra dig in i en allt större samklang med Sonskapet; men själva Sonskapet är en fullkomlig Skapelse, och fullkomlighet är inte en fråga om grader. ⁸Endast så länge det finns en övertygelse om skillnader är inläring meningsfull.
6. Utveckling är en process under vilken du tycks gå från ett stadium till nästa. ²Du rättar dina tidigare felsteg genom att gå framåt. ³Denna process är faktiskt obegriplig i tidstermer, eftersom du vänder tillbaka medan du går framåt. ⁴Soningen är det redskap genom vilket du kan frigöra dig själv från det förgångna medan du går framåt. ⁵Den gör dina tidigare fel ogjorda, och gör det således onödigt för dig att ständigt gå tillbaka utan att komma närmare din återkomst. ⁶I den bemärkelsen sparar Soningen tid, men liksom miraklet den tjänar avskaffar den inte tiden. ⁷Så länge det finns behov av Soning, finns det behov av tid. ⁸Men Soningen som en fullständig plan har ett unikt förhållande till tiden. ⁹Innan Soningen är fullständig kommer dess olika faser att fortsätta i tiden, men hela Soningen står vid tidens ände. ¹⁰Vid den punkten har återkomstens bro blivit byggd.

7. Soningen är ett totalt åtagande. ²Du kanske fortfarande tror att detta är förenat med förlust, ett misstag som alla Guds separerade Söner gör på ett eller annat sätt. ³Det är svårt att tro att ett försvar som inte kan attackera är det bästa försvaret. ⁴Det är detta som menas med att "de saktmodiga skall besitta jorden". ⁵De kommer bokstavligen att ta över den på grund av sin styrka. ⁶Ett tveeggat försvar är i sig svagt just på grund av att det är tveeggat, och kan vändas mot dig helt oväntat. ⁷Denna möjlighet kan inte kontrolleras annat än genom mirakler. ⁸Miraklet vänder Soningens försvar till ditt verkliga beskydd, och allteftersom att du blir allt säkrare, tillägnar du dig din naturliga förmåga att beskydda andra, och vet att du själv är både broder och Son.

III. Guds altare

1. Soningen kan endast accepteras inom dig genom att det inre ljuset frigörs. ²Alltsedan separationen har försvar använts nästan uteslutande för att försvara sig *mot* Soningen, och således vidmakthålla separationen. ³Detta ses i allmänhet som en nödvändighet för att skydda kroppen. ⁴De många fantasier om kroppen som sinnet ägnar sig åt härrör från den förvrängda övertygelsen att kroppen kan användas som ett medel för att uppnå "soning". ⁵Att varsebli kroppen som ett tempel är endast det första steget i att rätta denna förvrängning, eftersom det endast ändrar en del av den. ⁶Det *är* ett erkännande att Soning i fysiska termer är omöjlig. ⁷Nästa steg är emellertid att inse att ett tempel inte alls är någon struktur. ⁸Dess sanna helighet ligger i det inre altare runt vilket strukturen har byggts. ⁹Att framhäva vackra strukturer är ett tecken på rädsla för Soningen, och en ovillighet att nå själva altaret. ¹⁰Templets verkliga skönhet kan inte ses med det fysiska ögat. ¹¹Det andliga seendet kan å andra sidan inte se strukturen överhuvudtaget, eftersom det är ett fullkomligt sant seende. ¹²Det kan emellertid se altaret med fullkomlig klarhet.
2. För att Soningen skall kunna vara fullkomligt effektiv tillhör den det inre altarets centrum, där den gör separationen ogjord och återställer sinnets helhet. ²Före separationen var sinnet osårbart för rädsla, eftersom rädsla inte existerade. ³Både separationen och rädslan är felskapelser som måste göras ogjorda för att templet skall kunna återupprättas, och altaret öppnas för att ta emot Soningen. ⁴Detta helar separationen genom att det inom dig

lägger det enda effektiva försvaret mot alla separationstankar och gör dig fullkomligt osårbar.

3. Det är endast en tidsfråga innan alla accepterar Soningen.
²Detta kan tyckas motsäga den fria viljan på grund av det oundvikliga i det slutliga beslutet, men så är det inte. ³Du kan uppskjuta avgörandet, och du är i stånd till ett oerhört förhalande, men du kan inte avlägsna dig helt och hållet från din Skapare, Som satte gränserna för din förmåga att felskapa. ⁴En fångslad vilja framkallar en situation som blir fullkomligt outhärdlig när den är som värst. ⁵Förmågan att uthärda smärta kan vara stor, men den är inte utan gräns. ⁶Så småningom börjar alla inse, om än vagt, att det *måste* finnas ett bättre sätt. ⁷Allteftersom denna insikt blir mer befäst, blir den en vändpunkt. ⁸Detta återuppväcker till sist det andliga seendet, och försvagar samtidigt investeringen i det fysiska seendet. ⁹Den alternerande investeringen i varseblivningens två nivåer upplevs vanligtvis som en konflikt, som kan bli mycket intensiv. ¹⁰Men utgången är lika viss som Gud.
4. Andligt seende kan bokstavligen inte se misstag, och söker enbart Soningen. ²Alla lösningar som det fysiska ögat söker försvinner. ³Det andliga seendet ser inåt, och inser omedelbart att altaret har blivit vanhelgat och behöver återställas och skyddas. ⁴Eftersom det är fullkomligt medvetet om det rätta försvaret, bortser det från alla andra, och ser förbi misstaget till sanningen. ⁵På grund av styrkan i sitt sanna seende, tar det sinnet i sin tjänst. ⁶Detta återupprättar sinnets makt och gör det i allt högre grad ur stånd att finna sig i dröjsmål, då det inser att det endast bidrar till onödigt smärta. ⁷Som en följd av detta blir sinnet allt känsligare för det som det en gång skulle ha betraktat som mycket små intrång av obehag.
5. Guds barn är berättigade till det fullkomliga välbefinnande som kommer av fullkomlig tillit. ²Innan de uppnår detta, slösar de bort sig själva och sina sanna skapande krafter på lönlösa försök att känna sig bättre till mods med hjälp av olämpliga medel. ³Men de verkliga medlen finns redan tillgängliga, och innebär ingen ansträngning överhuvudtaget från deras sida. ⁴Soningen är den enda gåva som är värd att erbjudas vid Guds altare, på grund av altarets värde i sig. ⁵Det skapades fullkomligt och är alltigenom värdigt att ta emot det som är fullkomligt. ⁶Gud och Hans skapelser är helt beroende av varandra. ⁷Han är beroende av dem *eftersom* Han skapade dem fullkomliga. ⁸Han gav dem

Sin frid, så att de inte skulle kunna svikta och inte skulle kunna vilseledas. ⁹Närhelst du är rädd *är* du vilseledd, och ditt sinne kan inte tjäna den Helige Ande. ¹⁰Detta gör att du svälter genom att du förmenas ditt dagliga bröd. ¹¹Gud är ensam utan Söner, och de är ensamma utan Honom. ¹²De måste lära sig att se på världen som ett medel för att hela separationen. ¹³Soningen är garantin för att de till sist kommer att lyckas.

IV. Helande som befrielse från rädsla

1. Vår betoning ligger nu på helande. ²Miraklet är medlet, Soningen är principen, och helandet är resultatet. ³Att tala om "ett helandets mirakel" är att kombinera två verklighetsordningar på ett olämpligt sätt. ⁴Helande är inte något mirakel. ⁵Soningen, eller det slutliga miraklet, är ett botemedel, och allt slags helande är ett resultat. ⁶Det är ovidkommande på vilket slags misstag Soningen tillämpas. ⁷Allt helande är i huvudsak befrielse från rädsla. ⁸För att åta dig detta, kan du inte själv vara rädd. ⁹Du förstår inte vad helande är på grund av din egen rädsla.
2. Ett mycket viktigt steg i Soningsplanen är att göra misstag ogjorda på alla nivåer. ²Sjukdom eller "icke-rättsinhet" är resultatet av en sammanblandning av nivåer, eftersom den alltid för med sig övertygelsen om att det som är fel på en nivå ogynnsamt kan påverka en annan nivå. ³Vi har hänvisat till mirakler som medel för att rätta sammanblandningen av nivåer, för alla misstag måste rättas på den nivå där de förekommer. ⁴Endast sinnet kan göra misstag. ⁵Kroppen kan handla felaktigt endast när den reagerar på felaktigt tänkande. ⁶Kroppen kan inte skapa, och övertygelsen om att den kan det, vilket är ett grundläggande misstag, leder till alla fysiska symtom. ⁷Fysisk sjukdom representerar en övertygelse om magi. ⁸Hela den förvrängning som åstadkom magi vilar på övertygelsen att det finns en skapande förmåga i materien, som sinnet inte kan kontrollera. ⁹Detta misstag kan ta sig två uttryck; man kan antingen tro att sinnet kan felskapa i kroppen, eller att kroppen kan felskapa i sinnet. ¹⁰När man förstår att sinnet, skapelsens enda nivå, inte kan skapa bortom sig självt, behöver ingen sammanblandning av dessa båda inträffa.
3. Endast sinnet kan skapa därför att anden har redan skapats, och kroppen är ett inlärningsredskap för sinnet. ²Inlärningsred-

skap är inte lektioner i sig själva. ³Deras syfte är enbart att underlätta inläringen. ⁴Det värsta som en felaktig användning av ett inlärningsredskap kan göra är att inte kunna underlätta inläringen. ⁵Det har ingen makt i sig självt att föra in verkliga inlärningsfel. ⁶Kroppen, om den förstås rätt, delar Soningens osårbarhet gentemot en tveeggad tillämpning. ⁷Detta beror inte på att kroppen är ett mirakel, utan på att den i sig inte är mottaglig för feltolkning. ⁸Kroppen är endast en del av din upplevelse i den fysiska världen. ⁹Dess förmågor kan vara och är ofta övervärderade. ¹⁰Det är emellertid nästan omöjligt att förneka dess existens i den här världen. ¹¹De som gör det ägnar sig åt en särskilt ovärdig form av förnekande. ¹²Ordet "ovärdig" innebär här endast att det inte är nödvändigt att skydda sinnet genom att förneka det som inte hör till sinnet. ¹³Om man förnekar denna olyckliga aspekt av sinnets makt, förnekar man också själva makten.

4. Alla materiella medel som du accepterar som botemedel för kroppsliga åkommor är upprepningar av magiska principer. ²Detta är det första steget mot att tro att kroppen gör sin egen sjukdom. ³Ett andra felsteg är att försöka hela den genom icke-skapande medel. ⁴Men därmed inte sagt att användningen av sådana medel i syfte att rätta är av ondo. ⁵Ibland har sjukdomen ett tillräckligt starkt grepp om sinnet för att göra en person tillfälligt oemottaglig för Soningen. ⁶I det fallet kan det vara klokt att ha en kompromissande inställning till sinne och kropp, där någonting utifrån tillfälligt tillmäts en helande övertygelse. ⁷Detta beror på att det sista som kan hjälpa de icke-rättsinta, eller sjuka, är att rädslan ökar. ⁸De befinner sig redan i ett av rädsla försvagat tillstånd. ⁹Om de blir utsatta för ett mirakel för tidigt, kan de gripas av panik. ¹⁰Det är troligt att detta händer när en uppochnervänd varseblivning har framkallat övertygelsen att mirakler är skrämmande.
5. Soningens värde ligger inte i det sätt som den uttrycks på. ²I själva verket kommer den, om den används rätt, oundvikligen att uttryckas på just det sätt som är till mest hjälp för mottagaren. ³Detta innebär att för att ett mirakel skall uppnå sin fulla verkan, måste det uttryckas på ett språk som mottagaren kan förstå utan rädsla. ⁴Detta innebär inte nödvändigtvis att det är den högsta kommunikationsnivå som han är i stånd till. ⁵Men det innebär att det är den högsta kommunikationsnivå han är i stånd till *nu*. ⁶Hela syftet med miraklet är att höja kommunikationsnivån, inte att sänka den genom att öka rädslan.

V. Mirakelarbetarens funktion

1. Innan mirakelarbetare är redo att ta sig an sin funktion i den här världen, är det nödvändigt att de till fullo förstår rädslan för befrielse. ²Annars kan de oavsiktligt ge näring åt övertygelsen att befrielse är fångenskap, en övertygelse som redan är mycket utbredd. ³Denna felaktiga varseblivning kommer i sin tur från övertygelsen att skada kan begränsas till kroppen. ⁴Detta beror på den underliggande rädslan att sinnet kan skada sig självt. ⁵Inget av dessa misstag är meningsfullt, eftersom felskapelser i sinnet faktiskt inte existerar. ⁶Denna insikt är ett långt bättre skyddsredskap än någon form av nivåsammanblandning, eftersom den för in en rättelse på misstagets nivå. ⁷Det är nödvändigt att komma ihåg att endast sinnet kan skapa, och att rättelse tillhör tankenivån. ⁸För att utveckla ett tidigare uttalande är anden redan fullkomlig, och behöver därför inte någon rättelse. ⁹Kroppen existerar inte annat än som ett inlärningsredskap för sinnet. ¹⁰Detta inlärningsredskap är inte utsatt för sina egna misstag, eftersom det inte kan skapa. ¹¹Det är således uppenbart, att den enda användning av skapande förmåga som verkligen är meningsfull är att förmå sinnet att ge upp sina felskapelser.
2. Magi är det dåraktiga eller felskapande sättet att använda sinnet. ²Kroppsliga behandlingar är former av "besvärjelser", men om du är rädd för att använda sinnet till att hela, bör du inte försöka göra detta. ³Själva det faktum att du är rädd gör ditt sinne sårbart för felskapelse. ⁴Det är därför troligt att du kommer att missförstå varje form av helande som kan inträffa, och eftersom självupptagenhet och rädsla vanligtvis följs åt, kan du vara oförmögen att acceptera den verkliga Källan till helandet. ⁵Under dessa omständigheter är det säkrare för dig att tillfälligtvis förlita dig på fysiska medel för helande, eftersom du inte felaktigt kan varsebli dem som dina egna skapelser. ⁶Så länge som din känsla av sårbarhet består, bör du inte försöka utföra mirakler.
3. Jag har redan sagt att mirakler är uttryck för mirakelsinnet, och mirakelsinnet innebär rättsinnet. ²De rättsinnade varken förhärli- gar eller förringar sinnet hos mirakelarbetaren eller mirakelmottaga- ren. ³Miraklet behöver emellertid inte vänta på mottagarens rätt- sinnet för att kunna rätta. ⁴I själva verket är dess syfte att återföra honom *till* hans rätta sinnet. ⁵Det är emellertid nödvändigt att mi- rakelarbetaren är i sitt rätta sinnet, om än kortvarigt, för annars kommer han inte att kunna återställa rättsinnet hos någon annan.

4. Den helare som förlitar sig på sin egen beredvillighet sätter sin förståelse på spel. ²Du är fullkomligt trygg så länge som du inte alls bekymrar dig om din beredvillighet, men behåller en fast tilltro till min. ³Om din fallenhet för att utföra mirakler inte fungerar på rätt sätt, beror det alltid på att rädsla har trängt sig in i din rättsinhet och vänt den upp och ner. ⁴Alla former av icke-rättsinhet är resultatet av en vägran att acceptera Soningen för egen del. ⁵Om du verkligen accepterar den, är du i stånd att inse att de som behöver helande helt enkelt är de som inte har förstått att rättsinhet *är* helande.
5. *Mirakelarbetarens enda ansvar är att acceptera Soningen för egen del.* ²Detta innebär att du förstår att sinnet är den enda skapande nivån, och att dess misstag helas genom Soningen. ³När du väl har accepterat detta, kan ditt sinne endast hela. ⁴Genom att förvägra ditt sinne varje destruktiv potential och återinsätta dess rent konstruktiva krafter, försätter du dig i en situation där du kan göra andras nivåsammanblandning ogjord. ⁵Budskapet du då ger dem är sanningen att allas sinne är lika konstruktivt, och att deras felskapelser inte kan skada dem. ⁶Genom att bekräfta detta, befriar du sinnet från att övervärdera sitt eget inlärningsredskap, och återför sinnet till dess rätta plats som elev.
6. Det bör återigen betonas att det är lika omöjligt för kroppen att lära sig någonting som att skapa. ²Som inlärningsredskap följer den endast eleven, men om den felaktigt tillskrivs eget initiativ, blir den ett allvarligt hinder för just den inläring som den skulle underlätta. ³Endast sinnet är mottagligt för upplysning. ⁴Anden är redan upplyst och kroppen i sig själv är alltför ogenomtränglig. ⁵Sinnet kan emellertid förmedla sin upplysning till kroppen genom att förstå att den inte är eleven, och därför är oemottaglig för inläring. ⁶Det är emellertid lätt att få kroppen att vara i överensstämmelse med ett sinne som har lärt sig att se bortom den mot ljuset.
7. En inläring som rättar börjar alltid med andens uppvaknande, och med att gå ifrån övertygelsen om det fysiska seendet. ²Detta för ofta med sig rädsla, eftersom du är rädd för det som ditt andliga seende kommer att visa dig. ³Jag sade tidigare att den Helige Ande inte kan se misstag, och endast är i stånd att se bortom det till Soningens försvar. ⁴Det råder ingen tvekan om att detta kan leda till obehag, likväl är obehaget inte varseblivningens slutresultat. ⁵När den Helige Ande tillåts betrakta vanhelgelsen av altaret, ser Han också omedelbart mot Soningen. ⁶Ingen-

ting Han varseblir kan framkalla rädsla. ⁷Allt som följer av andlig medvetenhet kanaliseras helt enkelt i riktning mot rättelse.

⁸Obehag väcks enbart för att medvetandegöra behovet av rättelse.

8. Rädslan för helande uppstår i sista hand ur en ovillighet att entydigt acceptera att ett helande är nödvändigt. ²Det som det fysiska ögat ser går inte att rätta, inte heller kan misstag rättas genom något redskap som kan ses fysiskt. ³Så länge som du tror på det som ditt fysiska seende talar om för dig, kommer dina försök till rättelse att vara missriktade. ⁴Det verkliga sanna seendet är skymt, eftersom du inte kan uthärda att se ditt eget vanhelgade altare. ⁵Men eftersom altaret har vanhelgats, blir ditt tillstånd dubbelt så farligt om du *inte* varseblir det.
9. Helandet är en förmåga som utvecklades efter separationen, därför att dessförinnan var det onödigt. ²Som alla aspekter av övertygelsen om tid och rum är det tillfälligt. ³Så länge som tiden kvarstår, är emellertid helandet nödvändigt som ett skyddande medel. ⁴Detta beror på att helande grundar sig på kärlek till nästan, och kärlek till nästan är ett sätt att varsebli fullkomligheten hos någon annan, även om du inte kan varsebli den hos dig själv. ⁵De flesta av de mer storslagna begrepp som du nu kan förstå är tidsberoende. ⁶Kärleken till nästan är i själva verket en svagare återspeglning av en mycket mäktigare, allomfattande kärlek, som ligger långt bortom varje form av den kärlek till nästan som du ännu kan föreställa dig. ⁷Kärleken till nästan är nödvändig för rättshet i den begränsade bemärkelse som den nu kan uppnås.
10. Kärleken till nästan är ett sätt att se på någon annan som om han redan hade gått långt bortom sina faktiska prestationer i tiden. ²Eftersom hans eget tänkande är felaktigt kan han inte se Soningen för egen del, för annars skulle han inte ha något behov av att få kärlek från sin nästa. ³Den kärlek från nästan som förunnas honom är både ett erkännande av att han behöver hjälp, och en insikt om att han kommer att acceptera den. ⁴Båda dessa varseblivningar antyder klart sitt beroende av tiden, och gör det uppenbart att kärleken till nästan fortfarande ligger inom denna världens begränsningar. ⁵Jag sade tidigare att endast uppenbarelser transcenderar tiden. ⁶Miraklet, som ett uttryck för kärleken till nästan, kan endast förkorta den. ⁷Det är emellertid viktigt att förstå, att närhelst du erbjuder någon annan ett mirakel, förkortar du lidandet för er båda. ⁸Detta rättar såväl bakåt som framåt i tiden.

A. Speciella principer för mirakelarbetare

11. (1) Miraklet undanröjer behovet av bekymmer av lägre ordning.²Eftersom det är ett tidsintervall som faller utanför mönstret, gäller inte det vanliga beaktandet av tid och rum.³När du utför ett mirakel, kommer jag att se till att både tid och rum anpassas till det.
12. (2) En klar åtskillnad mellan det som är skapat och det som är gjort är nödvändig.²Alla former av helande vilar på denna fundamentala rättelse av varseblivningen av nivåer.
13. (3) Blanda aldrig ihop rättsinhet och felsinhet.²Att reagera på någon form av misstag med någonting annat än en önskan att hela, är ett uttryck för denna sammanblandning.
14. (4) Miraklet är alltid ett förnekande av detta misstag och ett erkännande av sanningen.²Endast rättsinhet kan rätta på ett sätt som har någon faktisk verkan.³I praktiken har det som inte har någon faktisk verkan ingen verklig existens.⁴Dess verkan är då tomhet.⁵Eftersom det saknar ett substantiellt innehåll, inbjuder det till projektion.
15. (5) Miraklets makt att justera nivåer framkallar den rätta varseblivningen för helandet.²Innan detta har hänt, går helandet inte att förstå.³Förlåtelse är en tom gest såvida den inte för med sig rättelse.⁴Utan denna är den i huvudsak dömande, snarare än helande.
16. (6) Mirakelsinnad förlåtelse är *endast* rättelse.²Den har överhuvudtaget inget inslag av dömande.³Orden "Fader förlåt dem ty de vet inte vad de gör", värderar inte på något sätt *vad* de gör.⁴Det är en vädjan till Gud att hela deras sinnen.⁵Det finns ingen hänvisning till följderna av misstaget.⁶Detta har ingen betydelse.
17. (7) Uppmaningen "Var ett till sinnet" är det uttalande som uppmanar till att vara redo för uppenbarelse.²Min önskan "Gör detta till min åminnelse" är en vädjan till mirakelarbetare att samarbeta.³Dessa båda uttalanden är inte av samma verklighetsordning.⁴Endast det senare innebär en medvetenhet om tiden, eftersom att minnas är att återkalla det förgångna i nuet.⁵Tiden står under min ledning, men tidlösheten tillhör Gud.⁶I tiden existerar vi för och med varandra.⁷I tidlösheten lever vi tillsammans med Gud.
18. (8) Du kan göra mycket för ditt eget och andras helande, om du i en situation som påkallar hjälp tänker så här:

²Jag är här enbart för att vara sant hjälpsam.

³Jag är här för att företräda Honom Som har sänt mig.

⁴Jag behöver inte bekymra mig om vad jag skall säga eller göra, för Han Som har sänt mig kommer att leda mig.

⁵Jag är nöjd med att vara varhelst Han önskar, då jag vet att Han går dit tillsammans med mig.

⁶Jag kommer att helas då jag låter Honom lära mig att hela.

VI. Rädsla och konflikt

1. Att vara rädd tycks vara ofrivilligt, någonting bortom din egen kontroll. ²Likväl har jag redan sagt att endast konstruktiva handlingar skall vara ofrivilliga. ³Min kontroll kan ta över allt som inte spelar någon roll, medan min vägledning kan styra allt som är av betydelse, om du så väljer. ⁴Rädslan kan inte kontrolleras av mig, men den kan kontrolleras av dig själv. ⁵Rädslan förhindrar mig att ge dig min kontroll. ⁶Förekomsten av rädsla visar att du har upphöjt kroppens tankar till sinnets nivå. ⁷Detta undandrar dem min kontroll, och får dig att känna dig personligt ansvarig för dem. ⁸Detta är en uppenbar sammanblandning av nivåer.
2. Jag understödjer inte nivåsammanblandning, men du måste välja att rätta den. ²Du skulle inte ursäkta ett vansinnigt beteende från din sida genom att säga att du inte kunde rå för det. ³Varför skulle du overse med ett vansinnigt tänkande? ⁴Det finns en sammanblandning här som det skulle vara bra för dig att noga betrakta. ⁵Du tror kanske att du är ansvarig för det du gör, men inte för det du tänker. ⁶Sanningen är att du är ansvarig för det du tänker, eftersom det endast är på den nivån som du kan göra ett val. ⁷Det du gör härrör från det du tänker. ⁸Du kan inte separera dig från sanningen genom att "ge" beteendet autonomi. ⁹Detta sköts automatiskt av mig så snart du ställer det du tänker under min vägledning. ¹⁰Närhelst du är rädd, är det ett säkert tecken på att du har tillåtit ditt sinne att felskapa, och inte har tillåtit mig att vägleda det.
3. Det är meningslöst att tro att en kontroll av resultatet av feltänkandet kan leda till helande. ²När du är rädd, har du gjort ett felaktigt val. ³Det är därför du känner dig ansvarig för det. ⁴Du måste ändra ditt sinne, inte ditt beteende, och detta är en fråga om villighet. ⁵Du behöver ingen vägledning annat än på sinnets nivå. ⁶Rättelse hör endast hemma på den nivå där förändring är möjlig. ⁷Förändring innebär ingenting på symtomets nivå, där den inte kan vara verksam.

4. Du *är* ansvarig för rättelsen av rädslan. ²När du ber om att bli befriad från rädslan, vill du göra gällande att du inte är det. ³I stället borde du be om hjälp i de omständigheter som har gett upphov till rädslan. ⁴Dessa omständigheter för alltid med sig en villighet att vara separerad. ⁵På den nivån *kan* du göra någonting åt den. ⁶Du är alltför tolerant mot sinnets irrfärder, och passivt överser du med ditt sinnes felskapelser. ⁷Det enskilda resultatet spelar ingen roll, men det grundläggande misstaget gör det. ⁸Rättelsen är alltid densamma. ⁹Innan du väljer att göra någonting, fråga mig om ditt val överensstämmer med mitt. ¹⁰Om du är säker på att det gör det, kommer det inte att finnas någon rädsla.
5. Rädsla är alltid ett tecken på anspänning, och uppstår alltid när det du vill står i konflikt med det du gör. ²Denna situation uppstår på två sätt: för det första kan du välja att göra saker som står i konflikt med varandra, antingen samtidigt eller efter varandra. ³Detta leder till ett konfliktfyllt beteende som är outhärdligt för dig, därför att den del av sinnet som vill göra någonting annat är ursinnigt. ⁴För det andra kan du bete dig så som du tror att du borde, men utan att helt och hållet vilja göra det. ⁵Detta leder till ett konsekvent beteende, men medför stor anspänning. ⁶I båda fallen är sinnet och beteendet oförenliga, och leder till en situation där du gör det du inte helt och hållet vill göra. ⁷Detta väcker till liv en känsla av tvång som vanligtvis framkallar vrede, och det är troligt att det leder till projektion. ⁸Varje gång du är rädd, beror det på att du inte har bestämt dig. ⁹Ditt sinne är därför splittrat, och ditt beteende blir oundvikligen oberäkneligt. ¹⁰En rättelse på beteendenivån kan flytta misstaget från den första typen till den andra, men kommer inte att ta bort rädslan.
6. Det är möjligt att uppnå ett tillstånd i vilket du utan medveten ansträngning ställer ditt sinne under min vägledning, men detta förutsätter en villighet som du ännu inte har utvecklat. ²Den Helige Ande kan inte be om mer än det du är villig att göra. ³Styrkan att göra det kommer från ditt helhjärtade beslut. ⁴Det finns ingen anspänning i att göra Guds Vilja så snart du förstår att den också är din egen. ⁵Lektionen här är mycket enkel, men synnerligen lätt att förbise. ⁶Jag kommer därför att upprepa den, och ber dig enträget att lyssna. ⁷Endast ditt sinne kan framkalla rädsla. ⁸Det gör detta varje gång det kommer i konflikt om vad det vill, och ger då upphov till en oundviklig anspänning, eftersom det du vill och det du gör inte överensstämmer. ⁹Detta kan endast rättas genom att du accepterar ett enhetligt mål.

7. Det första rättande steget för att göra misstaget ogjort är att först veta att konflikten är ett uttryck för rädsla. ²Säg till dig själv att du på något sätt måste ha valt att inte älska, för annars skulle rädslan inte ha kunnat uppstå. ³Då blir hela den rättande processen ingenting annat än en rad praktiska steg i den större processen att acceptera Soningen som botemedlet. ⁴Dessa steg kan sammanfattas så här:
- ⁵Vet först att detta är rädsla.
⁶Rädsla uppstår ur brist på kärlek.
⁷Det enda botemedlet mot brist på kärlek är fullkomlig kärlek.
⁸Fullkomlig kärlek är Soningen.
8. Jag har betonat att miraklet, eller uttrycket för Soning, alltid är ett tecken på aktning *från* de värdiga *till* de värdiga. ²Insikten om detta värde återställs genom Soningen. ³Det är följaktligen helt uppenbart att när du är rädd, har du försatt dig själv i en situation där du behöver Soning. ⁴Du har gjort någonting kärlekslöst genom att ha valt utan kärlek. ⁵Detta är precis den situation som Soningen erbjuds för. ⁶Behovet av botemedlet föranledde dess tillkomst. ⁷Så länge som du endast ser behovet av botemedlet, kommer du att fortsätta att vara rädd. ⁸Men så snart du accepterar botemedlet, har du upphävt rädslan. ⁹Det är så sant helande sker.
9. Alla upplever rädsla. ²Likväl skulle det behövas mycket lite rätt tänkande för att inse varför rädsla förekommer. ³Få inser sinnets verkliga makt, och ingen förblir till fullo medveten om den hela tiden. ⁴Men om du hoppas att bli förskonad från rädsla är det några saker som du måste förstå, och till fullo förstå. ⁵Sinnet är mycket mäktigt, och förlorar aldrig sin skapande kraft. ⁶Det sover aldrig. ⁷Varje ögonblick skapar det. ⁸Det är svårt att förstå att tanke och övertygelse förenar sig i en mäktig våg som bokstavligen kan förflytta berg. ⁹Det verkar vid första anblicken vara högmodigt att tilltro sig själv en sådan makt, men detta är inte det verkliga skälet till att du inte tror på den. ¹⁰Du föredrar att tro att dina tankar inte kan utöva något verkligt inflytande, eftersom du i själva verket är rädd för dem. ¹¹Detta kan kanske mildra medvetenheten om skuld, men på bekostnad av att varsebli sinnet som maktlöst. ¹²Om du tror att det du tänker är utan verkan, kanske du upphör att vara rädd för det, men det är knappast troligt att du respekterar det. ¹³Det *finns* inga överksamma tankar. ¹⁴Allt tänkande leder till form på någon nivå.

VII. Orsak och verkan

1. Du beklagar dig kanske fortfarande över rädsla, men icke desto mindre fortsätter du envist med att skrämma dig själv. ²Jag har redan påpekat att du inte kan be mig befria dig från rädsla. ³Jag vet att den inte finns, men det gör inte du. ⁴Om jag gick emellan dina tankar och deras resultat, skulle jag manipulera en grundläggande lag om orsak och verkan, den mest fundamentala lag som finns. ⁵Jag skulle knappast hjälpa dig om jag förringade makten i ditt eget tänkande. ⁶Detta skulle stå i direkt motsats till syftet med den här kursen. ⁷Det är till mycket större hjälp att påminna dig om att du inte bevakar dina tankar tillräckligt nog. ⁸Du kanske känner att det just nu skulle behövas ett mirakel för att du skulle kunna göra detta, vilket är fullkomligt sant. ⁹Du är inte van vid mirakelsinnat tänkande, men du kan övas i att tänka på det sättet. ¹⁰Alla mirakelarbetare behöver den sortens övning.
2. Jag kan inte låta dig lämna ditt sinne obevakat, för då kan du inte hjälpa mig. ²Mirakelarbete kräver en fullständig insikt om tankens makt för att undvika felskapelser. ³Annars kommer det att behövas ett mirakel för att få sinnet självt i ordning, en rundgång som inte skulle gynna den tidskollaps som miraklet var avsett för. ⁴Mirakelarbetaren måste ha en genuin respekt för sann orsak och verkan som en nödvändig förutsättning för att miraklet skall kunna ske.
3. Både mirakler och rädsla kommer från tankar. ²Om det inte står dig fritt att välja det ena, står det dig inte heller fritt att välja det andra. ³Genom att välja miraklet *har* du avvisat rädslan, om än bara tillfälligt. ⁴Du har varit rädd för allt och alla. ⁵Du är rädd för Gud, för mig och för dig själv. ⁶Du har varseblivit oss felaktigt eller felskapat oss, och du tror på det du har gjort. ⁷Du skulle inte ha gjort detta, om du inte vore rädd för dina egna tankar. ⁸De rädsla *måste* felskapa, eftersom de varseblir skapelsen felaktigt. ⁹När du felskapar känner du smärta. ¹⁰Principen för orsak och verkan blir nu någonting som verkligen skyndar på, men endast tillfälligt. ¹¹Egentligen är "Orsak" ett ord som med rätta tillhör Gud, och Hans "Verkan" är Hans Son. ¹²Detta för med sig en rad samband mellan Orsak och Verkan som är totalt annorlunda dem som du för in i felskapelsen. ¹³Den grundläggande konflikten i den här världen är alltså mellan skapelse och felskapelse. ¹⁴All rädsla är inbegripen i det senare, och all kärlek i det förra. ¹⁵Konflikten är därför en konflikt mellan kärlek och rädsla.

4. Det har redan sagts att du tror att du inte kan kontrollera rädslan eftersom du själv har gjort den, och din övertygelse om att den finns tycks ställa den utom din kontroll. ²Likväl är varje försök att upplösa misstaget genom att försöka bemästra rädslan lönlöst. ³I själva verket hävdar det rädlans makt genom blotta antagandet att den behöver bemästras. ⁴Den sanna lösningen ligger helt och hållet i att bemästra genom kärlek. ⁵Under tiden är emellertid känslan av konflikt oundviklig, eftersom du har försatt dig själv i en situation där du tror på makten hos någonting som inte existerar.
5. Ingenting och allting kan inte existera samtidigt. ²Att tro på det ena är att förneka det andra. ³Rädsla är faktiskt ingenting, och kärlek är allting. ⁴Närhelst ljus kommer in i mörkret förgås mörkret. ⁵Det du tror på är sant för dig. ⁶I den bemärkelsen *har* separationen ägt rum, och att förneka det är endast att använda ett förnekande på ett olämpligt sätt. ⁷Men att koncentrera sig på misstag är endast ytterligare ett misstag. ⁸Den första åtgärden för att rätta är att tillfälligt förstå att det finns ett problem, men endast som ett tecken på att en omedelbar rättelse behövs. ⁹Detta åstadkommer ett sinnestillstånd där Soningen kan accepteras utan dröjsmål. ¹⁰Det bör emellertid betonas, att ytterst är ingen kompromiss möjlig mellan allting och ingenting. ¹¹Tiden är i huvudsak ett redskap med hjälp av vilket all kompromiss i detta hänseende kan ges upp. ¹²Den ser bara ut att upphävas succesivt, eftersom tiden i sig innefattar intervaller som inte existerar. ¹³Felskapelsen gjorde detta nödvändigt som ett redskap för rättelse. ¹⁴Orden "Ty så älskade Gud världen att Han utgav sin enfödde Son, på det att var och en som tror på Honom inte skall förgås utan ha evigt liv" behöver endast en lätt ändring för att bli meningsfulla i detta sammanhang; "Han gav den *till* Sin enfödde Son".
6. Det bör särskilt noteras att Gud endast har *en* Son. ²Om alla Hans skapelser är Hans Söner, måste var och en vara en nödvändig del av hela Sonskapet. ³Sonskapet i sin etthet är mer än summan av sina delar. ⁴Detta är emellertid fördolt så länge som någon av dess delar saknas. ⁵Det är därför som konflikten inte slutligt kan lösas förrän alla delarna av Sonskapet har återvänt. ⁶Först då kan meningen med helheten i dess sanna bemärkelse förstås. ⁷Vilken del som helst av Sonskapet kan tro på misstag eller ofullständighet om han så väljer. ⁸Men om han gör det, tror han på intets existens. ⁹Rättelsen av detta misstag är Soningen.

7. Jag har redan kortfattat talat om beredvillighet, men några ytterligare synpunkter kan kanske vara till hjälp här. ²Beredvillighet är endast den nödvändiga förutsättningen för fullbordan. ³De två bör inte blandas ihop. ⁴Så snart ett tillstånd av beredvillighet erbjuder sig, finns det vanligtvis ett visst mått av önskan att fullborda, men den är ingalunda nödvändigtvis helhjärtad. ⁵Tillståndet innebär enbart en möjlighet till en förändring i sinnet. ⁶Tillförsikt kan inte utvecklas till fullo innan mästerskap har uppnåtts. ⁷Vi har redan försökt rätta det grundläggande missstaget att rädsla kan bemästras, och har betonat att det enda verkliga mästerskapet uppnås genom kärlek. ⁸Beredvillighet är endast början till tillförsikt. ⁹Du kanske tror att detta betyder att det är nödvändigt med en enormt lång tidsperiod mellan beredvillighet och mästerskap, men låt mig påminna dig om att tid och rum står under min uppsikt.

VIII. Meningen med den Yttersta Domen

1. Ett av de sätt som du kan rätta sammanblandningen av magi och mirakler på, är att komma ihåg att du inte skapade dig själv. ²Du har en benägenhet att glömma detta när du blir självupptagen, och detta försätter dig i en situation där en övertygelse om magi är praktiskt taget oundviklig. ³Din vilja att skapa gavs till dig av din Skapare, Som uttryckte samma Vilja i Sin skapelse. ⁴Eftersom skaparförmågan finns i sinnet, är allt du skapar ovillkorligen en fråga om vilja. ⁵Därav följer också att allt du gör på egen hand är verkligt i dina egna ögon, men inte i Guds Sinne. ⁶Denna grundläggande skillnad leder direkt in på den verkliga meningen med den Yttersta Domen.
2. Den Yttersta Domen är en av de mest skrämmande föreställningarna i ditt tänkande. ²Detta beror på att du inte förstår den. ³Att döma är inte någon egenskap hos Gud. ⁴Den Yttersta Domen kom till först efter separationen, då den blev ett av de många inlärningsredskap som byggdes in i den övergripande planen. ⁵Precis på samma sätt som separationen ägde rum under miljontals år, kommer den yttersta domen att sträcka sig över en lika lång period, och kanske till och med ännu längre. ⁶Dess längd kan emellertid förkortas avsevärt genom mirakler, redskapet för att förkorta men inte upphäva tiden. ⁷Om tillräckligt många blir sant mirakelsinnade, kan denna förkortande process bli praktiskt ta-

get omätbar. ⁸Det är emellertid nödvändigt att du snabbt gör dig fri från rädsla, eftersom du måste komma ut ur konflikten om du skall kunna ge frid till andra sinnen.

3. Den Yttersta Domen betraktas i allmänhet som en process som sätts i gång av Gud. ²I själva verket kommer den att sättas i gång av mina bröder med min hjälp. ³Den är ett slutligt helande snarare än en straffutmätning, hur mycket du än kanske tycker att bestraffning är välförtjänt. ⁴Bestraffning är ett begrepp som står i rak motsats till rättsinhet, och syftet med den Yttersta Domen är att återställa rättsinheten hos dig. ⁵Den Yttersta Domen kan kallas en process i att utvärdera rätt. ⁶Det innebär helt enkelt att alla till sist kommer att förstå vad som är värdefullt, och vad som inte är det. ⁷Därefter kan förmågan att välja styras på ett förnuftigt sätt. ⁸Men innan denna åtskillnad har gjorts, kan vacklandet mellan fri och fängslad vilja inte annat än fortsätta.
4. Det första steget mot frihet innebär att sortera bort det falska från det sanna. ²Detta är en separationsprocess i positiv bemärkelse, och återspeglar Apokalypsens sanna mening. ³Var och en kommer till sist att se på sina egna skapelser, och välja att endast bevara det som är gott, på samma sätt som Gud Självsåg på det Han hade skapat och visste att det var gott. ⁴Här kan sinnet börja se med kärlek på sina egna skapelser på grund av deras värde. ⁵På samma gång kommer sinnet oundvikligen att ta avstånd från sina felsekapelser som, då det inte tror på dem, inte längre kommer att existera.
5. Uttrycket "Yttersta Domen" är skrämmande, inte endast därför att det har projicerats på Gud, utan också på grund av att "yttersta" associeras med döden. ²Detta är ett utomordentligt exempel på en uppochnervänd varseblivning. ³Om meningen med den Yttersta Domen granskas objektivt, är det helt uppenbart att den verkligen är nyckeln till livet. ⁴Ingen som lever i rädsla är verkligt levande. ⁵Din egen yttersta dom kan inte riktas mot dig själv, eftersom du inte är din egen skapelse. ⁶Du kan emellertid tillämpa den meningsfullt och vid vilken tidpunkt som helst på allt du har gjort, och i ditt minne bevara endast det som är skapande och gott. ⁷Din rättsinhet kan inte annat än att påbjuda detta. ⁸Syftet med tiden är enbart att "ge dig tid" att uppnå denna dom. ⁹Den är din egen fullkomliga dom över dina egna fullkomliga skapelser. ¹⁰När allt du bevarar är värt att älska, finns det ingen anledning för rädslan att stanna kvar hos dig. ¹¹Detta är din del i Soningen.

Kapitel 3

DEN OSKYLDIGA VARSEBLIVNINGEN

I. Soning utan offer

1. Ytterligare en sak måste vara fullkomligt klar innan den rädsla som finns kvar och som fortfarande associeras med mirakler kan försvinna. ²Korsfästelsen låg inte till grund för Soningen, det gjorde uppståndelsen. ³Många sant kristna har missförstått detta. ⁴Ingen som är fri från övertygelsen om knapphet skulle överhuvudtaget kunna göra detta misstag. ⁵Om korsfästelsen ses ur en uppochnervänd synvinkel, verkar det som om Gud tillät och till och med uppmuntrade en av Sina Söner att lida, därför att han var god. ⁶Denna synnerligen olyckliga tolkning, som uppstod genom projektion, har lett till att många människor är ytterligt rädda för Gud. ⁷Sådana antireligiösa begrepp tränger in i många religioner. ⁸Likväl borde den verkligt kristne stanna upp och fråga sig "Hur skulle det kunna vara så?". ⁹Är det troligt att Gud Själv skulle kunna tänka på det sätt som Hans Egna ord klart har utsagt är ovärdigt Hans Son?
2. Det bästa försvaret är som alltid att inte attackera någon annans ståndpunkt, utan snarare värna om sanningen. ²Det är oklokt att acceptera ett begrepp om du för att rättfärdiga det måste vända upp och ner på en hel referensram. ³Detta tillvägagångssätt är smärtsamt när det tillämpas i mindre omfattning, och verkligt tragiskt i större skala. ⁴Förföljelse resulterar ofta i ett försök att "rättfärdiga" den fruktansvärda felaktiga varseblivningen att Gud Själv förföljde Sin Egen Son för frälsningens skull. ⁵Själva orden är meningslösa. ⁶Det har varit särskilt svårt att komma till rätta med detta, därför att även om misstaget i sig inte är svårare att rätta än något annat, har många varit ovilliga att släppa det på grund av dess betydande värde som försvar. ⁷I lindrigare former säger en förälder, "Detta gör mer ont i mig än i dig" och känner sig oförmöglig att slå sitt barn. ⁸Kan du tro att vår Fader verkligen tänker på det sättet? ⁹Det är så nödvändigt att allt sådant tänkande upplöses, att vi måste vara säkra på att ingenting av detta slag finns kvar i ditt sinne. ¹⁰Jag "straffades" inte därför att *du* var dålig. ¹¹Den helt igenom välvilliga lektion som Soningen lär ut går förlorad om den befläckas med denna slags förvrängning i någon form.

3. Orden "Min är hämnden, säger Herren" är en felaktig varseblivning genom vilken man tillskriver Gud sitt eget "onda" förgångna. ²Det "onda" förgångna har ingenting med Gud att göra. ³Han skapade det inte, och Han vidmakthåller det inte. ⁴Gud tror inte på vedergällning. ⁵Hans Sinne skapar inte på det sättet. ⁶Han håller dig inte ansvarig för dina "onda" gärningar. ⁷Är det troligt att Han skulle hålla mig ansvarig för dem? ⁸Var helt säker på att du förstår hur ytterligt omöjligt detta antagande är, och hur det helt och hållet härrör från projektion. ⁹Detta slags misstag bär ansvaret för en mängd besläktade misstag, inklusive övertygelsen att Gud försköt Adam och tvingade honom ut ur Edens Lustgård. ¹⁰Det är också därför som du då och då kan tro att jag vilseleder dig. ¹¹Jag har på alla sätt försökt använda ord som är nästan omöjliga att förvränga, men det är alltid möjligt att van- tolka symboler om man så önskar.
4. Offer är ett begrepp som är totalt okänt för Gud. ²Det härrör uteslutande från rädsla, och rädda människor kan vara ondskefulla. ³Alla slags offer är en kränkning av min uppmaning att du skall vara barmhärtig så som din Fader i Himlen är barmhärtig. ⁴Det har varit svårt för många kristna att förstå att detta gäller dem själva. ⁵Bra lärare terroriserar aldrig sina elever. ⁶Att terrorisera är att attackera, och detta får till följd att det som läraren erbjuder förkastas. ⁷Resultatet blir att inläringen misslyckas.
5. Jag har helt korrekt återopats som "Guds lamm som borttager världens synder", men de som framställer lammet som blodbefläckat förstår inte symbolens mening. ²Rätt förstådd är det en mycket enkel symbol som talar om min oskuld. ³Lejonet och lammet som ligger ner tillsammans symboliserar att styrka och oskuld inte är i konflikt med varandra, utan naturligt lever i frid. ⁴"Saliga är de renhjärtade, ty de skall se Gud" är ett annat sätt att säga samma sak. ⁵Ett rent sinne känner sanningen, och detta är dess styrka. ⁶Det blandar inte ihop tillintetgörande med oskuld, eftersom det associerar oskuld med styrka, inte med svaghet.
6. Oskulden är oförmögen att offra någonting, eftersom det oskyldiga sinnet har allt och endast strävar efter att skydda sin helhet. ²Det kan inte projicera. ³Det kan endast ära andra sinnen, eftersom att ära är de sant älskades naturliga sätt att hälsa andra som är som de. ⁴Lammet "borttager världens synder" i den bemärkelsen att tillståndet av oskuld, eller nåd, är ett tillstånd där Soningens mening är fullkomligt uppenbar. ⁵Soningen är helt otvetydig. ⁶Den är fullkomligt klar eftersom den existerar i ljuset.

⁷Endast försöken att hölja den i mörker har gjort den oåtkomlig för dem som inte väljer att se.

7. Soningen själv utstrålar ingenting annat än sanning. ²Den är därför ett koncentrat av harmlöshet och sprider endast välsignelse. ³Den skulle inte kunna göra detta, om den härrörde från någonting annat än fullkomlig oskuld. ⁴Oskuld är vishet därför att den är omedveten om ondska, och ondska existerar inte. ⁵Den är emellertid fullkomligt medveten om allt som är sant. ⁶Uppståndelsen visade att ingenting kan förstöra sanningen. ⁷Det goda kan stå emot varje form av ondska på samma sätt som ljuset utplånar varje form av mörker. ⁸Soningen är därför den fullkomliga lektionen. ⁹Den är det slutliga beviset på att alla de andra lektionerna jag lärde ut är sanna. ¹⁰Om du kan acceptera denna enda generalisering nu, kommer det inte att vara nödvändigt att lära från många mindre lektioner. ¹¹Du befrias från alla misstag om du tror detta.
8. Guds oskuld är Hans Sons sanna sinnestillstånd. ²I detta tillstånd känner ditt sinne Gud, för Gud är inte symbolisk, Han är Faktum. ³När du känner Hans Son så som han är, förstår du att Soningen, inte offer, är den enda tillbörliga gåvan till Guds altare, där ingenting annat än fullkomlighet hör hemma. ⁴De oskyldigas förståelse är sanningen. ⁵Det är därför som deras altare i sanning är strålande.

II. Mirakler som sann varseblivning

1. Jag har sagt att de grundbegrepp som det hänvisas till i den här kursen inte är en fråga om grader. ²Vissa grundläggande begrepp kan inte förstås i motsatstermer. ³Det är omöjligt att föreställa sig ljus och mörker eller allt och ingenting som sammanfogade möjligheter. ⁴De är antingen helt sanna eller helt falska. ⁵Det är nödvändigt att du förstår att ditt tänkande kommer att vara oberäkneligt tills du bestämt tagit ställning för antingen det ena eller det andra. ⁶Att bestämt ta ställning för mörker eller för intet, är emellertid omöjligt. ⁷Ingen har någonsin levt som inte har upplevt *något* ljus och *någonting*. ⁸Ingen kan därför förneka sanningen helt och hållet, även om han tror att han kan det.
2. Oskuld är inte en egenskap man besitter till en del. ²Den är inte verklig *förrän* den är total. ³De delvis oskyldiga är benägna att vara riktigt dåraktiga ibland. ⁴Det är inte förrän deras oskuld blir

en ståndpunkt med universell tillämpning som den blir vishet.
⁵Oskuld eller sann varseblivning innebär att du aldrig varseblir felaktigt, och alltid ser på rätt sätt. ⁶Enklare uttryckt innebär det att du aldrig ser det som inte existerar, och alltid ser det som gör det.

3. När du saknar tillit till det som någon kommer att göra, vittnar du om din övertygelse att han inte är i sitt rätta sinne. ²Detta är knappast en mirakelbaserad referensram. ³Det har också den katastrofala verkan att miraklets makt förnekas. ⁴Miraklet varseblir allt så som det är. ⁵Om ingenting annat än sanningen existerar, kan rättsinnat seende inte se någonting annat än fullkomlighet. ⁶Jag har sagt att endast det som Gud skapar, eller det som du skapar med samma Vilja, har någon verklig existens. ⁷Detta är således allt som de oskyldiga kan se. ⁸De lider inte av förvrängd varseblivning.
4. Du är rädd för Guds Vilja därför att du har använt ditt eget sinne, som Han skapade i likhet med Sitt Eget för att felskapa. ²Sinnet kan felskapa endast när det tror att det inte är fritt. ³Ett "fängslat" sinne är inte fritt eftersom det är besatt, eller hålls tillbaka, av sig självt. ⁴Det är därför begränsat, och viljan är inte fri att hävda sig. ⁵Att vara ett betyder att vara av ett sinne eller en vilja. ⁶När Sonskapets och Faderns Vilja är ett, är Himlen deras fullkomliga samklang.
5. Ingenting kan segra över en Guds Son som anbefaller sin ande i sin Faders Händer. ²Genom att göra detta vaknar sinnet ur sin sömn, och minns sin Skapare. ³All känsla av separation försvinner. ⁴Guds Son är del av den Heliga Treenigheten, men Treenigheten Själv är en. ⁵Det finns ingen sammanblandning inom Dess Nivåer, eftersom De är av ett Sinne och en Vilja. ⁶Detta enda syfte skapar en fullkomlig integration och upprättar Guds frid. ⁷Likväl kan detta sanna seende endast varseblivas av de sant oskyldiga. ⁸Eftersom de oskyldigas hjärtan är rena, försvarar de den sanna varseblivningen i stället för att försvara sig emot den. ⁹Eftersom de förstår Soningens lektion har de ingen önskan att attackera, och därför ser de på rätt sätt. ¹⁰Det är detta som Bibeln menar när den säger: "När Han en gång uppenbaras (eller varseblivs), skall vi bli lika Honom, ty då skall vi få se Honom sådan Han är".
6. Vill du rätta förvrängningar måste du sluta tro på dem, och endast investera i det som är sant. ²Du kan inte göra osanning sann. ³Om du är villig att acceptera det som är sant i allt du varseblir, låter du det vara sant för dig. ⁴Sanningen övervinner varje misstag, och de som lever i misstag och tomhet kan aldrig finna

någon bestående tröst. ⁵Om du varseblir på rätt sätt upphäver du den felaktiga varseblivningen hos dig själv och andra samtidigt. ⁶Eftersom du ser dem som de är, erbjuder du dem ditt accepterande av deras sanning, så att de själva kan acceptera den. ⁷Detta är det helande som miraklet för med sig.

III. Varseblivning kontra kunskap

1. Vi har betonat varseblivningen, och hittills sagt mycket lite om kunskapen. ²Detta beror på att varseblivningen måste klargöras innan du kan veta någonting. ³Att veta är att vara viss. ⁴Ovisshet innebär att du inte vet. ⁵Kunskap är makt därför att den är viss, och visshet är styrka. ⁶Varseblivning är tillfällig. ⁷Som ett kännetecken på övertygelsen om tid och rum är den underkastad antingen rädsla eller kärlek. ⁸Felaktiga varseblivningar leder till rädsla och sanna varseblivningar befrämjar kärlek, men ingendera för med sig visshet eftersom all varseblivning varierar. ⁹Det är därför den inte är kunskap. ¹⁰Sann varseblivning är grunden för kunskap, men att veta är att bekräfta sanningen och ligger bortom alla varseblivningar.
2. Alla dina svårigheter härrör från att du inte känner igen dig själv, din broder eller Gud. ²Att känna igen innebär att "åter känna", och betyder att du tidigare kände. ³Du kan se på många sätt eftersom varseblivning för med sig tolkning, och detta innebär att den inte är hel eller konsekvent. ⁴Miraklet, som är ett sätt att varsebli, är inte kunskap. ⁵Det är det rätta svaret på en fråga, men du frågar inte när du vet. ⁶Att ifrågasätta illusioner är det första steget mot att göra dem ogjorda. ⁷Miraklet, eller det rätta svaret, rättar dem. ⁸Eftersom varseblivningar förändras är deras beroende av tiden uppenbart. ⁹Hur du varseblir vid en given tidpunkt avgör vad du gör, och handlingar måste inträffa i tiden. ¹⁰Kunskap är tidlös, eftersom visshet inte kan ifrågasättas. ¹¹Du vet, när du har slutat ställa frågor.
3. Det sinne som ställer frågor varseblir sig självt i tiden, och söker därför efter framtida svar. ²Det slutna sinnet tror att framtiden och nuet kommer att vara detsamma. ³Detta åstadkommer ett till synes stabilt tillstånd, vilket vanligtvis är ett försök att bekämpa en underliggande rädsla för att framtiden skall bli värre än nuet. ⁴Denna rädsla hämmar benägenheten att ställa frågor överhuvudtaget.

4. Verkligt sant seende är det andliga seendets naturliga varseblivning, men det är fortfarande en rättelse snarare än ett faktum.² Andligt seende är symboliskt, och därför inte ett redskap för kunskap.³ Det är emellertid ett medel för rätt varseblivning, som det för in i miraklets egen domän.⁴ Ett "sant seende av Gud" skulle vara ett mirakel snarare än en uppenbarelse.⁵ Att varseblivningen överhuvudtaget är inblandad gör att upplevelsen inte tillhör kunskapens rike.⁶ Det är därför som sanna seenden, hur heliga de än är, inte består.
5. Bibeln säger att du skall känna dig själv, eller ha visshet.² Visshet är alltid av Gud.³ När du älskar någon har du varseblivit honom som han är, och detta gör det möjligt för dig att känna honom.⁴ Inte förrän du först varseblir honom som han är, kan du känna honom.⁵ Så länge som du ställer frågor om honom visar du helt klart att du inte känner Gud.⁶ Visshet kräver inte handling.⁷ När du säger att du handlar utifrån kunskap, blandar du faktiskt ihop kunskap med varseblivning.⁸ Kunskap står för styrkan i det skapande tänkandet, men inte för rätt handling.⁹ Varseblivning, mirakler och handling är nära besläktade.¹⁰ Kunskap är resultatet av uppenbarelse och föranleder endast tanke.¹¹ Även i sin mest förändligade form innefattar varseblivningen kroppen.¹² Kunskap kommer från altaret i det inre och är tidlös, eftersom den är viss.¹³ Att varsebli sanningen är inte detsamma som att känna den.
6. Rätt varseblivning är nödvändig innan Gud kan kommunicera direkt med Sina altare, som Han upprättade i Sina Söner.² Där kan Han förmedla Sin visshet, och Hans kunskap kommer utan tvekan att medföra frid.³ Gud är inte någon främling för Sina Söner, och Hans Söner är inte främlingar för varandra.⁴ Kunskapen föregick både varseblivningen och tiden, och kommer till sist att ersätta dem.⁵ Detta är den verkliga meningen av "Alfa och Omega, begynnelsen och änden", och "Förrän Abraham blev till, är jag".⁶ Varseblivningen kan och måste stabiliseras, men kunskapen är stabil.⁷ "Frukta Gud och håll Hans bud" blir "Känn Gud och acceptera Hans visshet".
7. Om du attackerar misstag hos någon annan kommer du att skada dig själv.² Du kan inte känna din broder när du attackerar honom.³ Det är alltid en främling du attackerar.⁴ Du gör honom till främling genom att varsebli honom felaktigt och därför kan du inte känna honom.⁵ Det är för att du har gjort honom till främling som du är rädd för honom.⁶ Varsebli honom på rätt sätt

så att du kan känna honom. ⁷Det finns inga främlingar i Guds skapelse. ⁸För att skapa så som Han skapade, kan du endast skapa det du känner till och därför accepterar som ditt. ⁹Gud känner Sina barn med fullkomlig visshet. ¹⁰Han skapade dem genom att känna dem. ¹¹Han känner fullkomligt igen dem. ¹²När de inte känner igen varandra, känner de inte igen Honom.

IV. Misstag och egot

1. De förmågor du nu besitter är endast skuggor av din verkliga styrka. ²Alla dina nuvarande funktioner är splittrade, och står öppna för frågor och tvivel. ³Detta beror på att du inte är säker på hur du skall använda dem, och därför inte är i stånd till kunskap. ⁴Du är inte heller i stånd till kunskap eftersom du fortfarande kan varsebli utan kärlek. ⁵Varseblivning existerade inte förrän separationen förde in grader, aspekter och intervaller. ⁶Anden har inga nivåer, och all konflikt härrör från föreställningen om nivåer. ⁷Endast Treenighetens Nivåer är i stånd till Enhet. ⁸Nivåerna som skapades genom separationen kan inte vara annat än i konflikt med varandra. ⁹Detta beror på att de är meningslösa för varandra.
2. Medvetandet, varseblivningens nivå, var den första splittningen som fördes in i sinnet efter separationen, och som gjorde sinnet till någonting som varseblir snarare än skapar. ²Medvetandet identifieras korrekt som egots domän. ³Egot är ett felsinnat försök att varsebli dig själv så som du önskar att vara, snarare än så som du är. ⁴Likväl kan du endast känna dig själv så som du är, eftersom det är allt du kan vara säker på. ⁵Allt annat *är* tvivelaktigt.
3. Egot är den ifrågasättande aspekten av självet efter separationen, som gjordes snarare än skapades. ²Det är i stånd till att ställa frågor, men inte till att varsebli meningsfulla svar, eftersom dessa skulle innefatta kunskap och inte kan varseblivas. ³Sinnet är därför förvirrat, eftersom endast Ettsinhet kan vara utan förvirring. ⁴Ett separerat eller söndrat sinne *måste* vara förvirrat. ⁵Det är ofrånkomligt att det är osäkert på vad det är. ⁶Det måste vara i konflikt, eftersom det är oense med sig självt. ⁷Detta gör dess aspekter till främlingar för varandra, och detta är själva kärnan i det rädslobenäga tillstånd där attack alltid är möjlig. ⁸Du har all anledning att känna dig rädd, så som du varseblir dig själv. ⁹Det

är därför du inte kan komma undan rädslan förrän du inser att du inte skapade och inte kunde skapa dig själv. ¹⁰Du kan aldrig göra dina felaktiga varseblivningar sanna, och din skapelse ligger bortom ditt eget misstag. ¹¹Det är därför som du till sist måste välja att hela separationen.

4. Rättsinnet skall inte blandas ihop med det sinne som vet, eftersom det endast är tillämpligt på rätt varseblivning. ²Du kan vara rättsinnad eller felsinnad, och även detta är föremål för grader, och påvisar tydligt att det inte handlar om kunskap. ³Ordet "rättsinnet" används helt korrekt som rättelse av "felsinnet", och hänför sig till det sinnestillstånd som leder till rätt varseblivning. ⁴Det är mirakelsinnat eftersom det helar felaktig varseblivning, och detta är förvisso ett mirakel med tanke på hur du varseblir dig själv.
5. Varseblivning innebär alltid en viss felaktig användning av sinnet, eftersom den för in sinnet i områden av ovisshet. ²Sinnet är mycket aktivt. ³När det väljer att vara separerat väljer det att varsebli. ⁴Fram till dess vill det endast veta. ⁵Därefter kan det endast välja på ett tvetydigt sätt, och den enda vägen ut ur tvetydigheten är en klar varseblivning. ⁶Sinnet återvänder till sin rätta funktion först när det vill veta. ⁷Detta ställer det i andens tjänst, där varseblivningen förändras. ⁸Sinnet väljer att splittra sig självt, när det väljer att göra sina egna nivåer. ⁹Men det kan inte helt och hållet separera sig från anden, eftersom det är från anden som det hämtar hela sin kraft att göra eller att skapa. ¹⁰Till och med när det felskapar erkänner sinnet sin Källa, för annars skulle det helt enkelt upphöra att finnas till. ¹¹Detta är omöjligt, eftersom sinnet tillhör anden som Gud skapade och som därför är evig.
6. Förmågan att varsebli möjliggjorde kroppen, därför att du måste varsebli *någonting* och *med* någonting. ²Det är därför som varseblivningen innebär ett utbyte eller en överföring, vilket kunskapen inte behöver. ³Varseblivningens tolkande funktion, en förvrängd form av skapelse, tillåter dig då att tolka kroppen som om den vore du, i ett försök att undkomma den konflikt som du har framkallat. ⁴Anden, som vet, skulle inte kunna finna sig i att förlora denna makt, eftersom den inte är i stånd till mörker. ⁵Detta gör anden nästan oåtkomlig för sinnet, och helt oåtkomlig för kroppen. ⁶Därefter varseblivs anden som ett hot, eftersom ljuset utplånar mörkret enbart genom att visa dig att det inte finns. ⁷Sanningen kommer alltid att övervinna misstag på detta sätt. ⁸Detta kan inte vara en aktiv rättelsesprocess därför att, som

jag redan har betonat, kunskapen inte gör någonting. ⁹Den kan varseblivas som någon som attackerar, men den kan inte attackera. ¹⁰Det du varseblir som dess attack är din egen vaga insikt att du alltid kan minnas kunskapen, eftersom den aldrig har blivit förstörd.

7. Gud och Hans skapelser förblir i visshet, och vet därför att ingen felskapelse existerar. ²Sanningen kan inte befatta sig med misstag som du vill ha. ³Jag var en människa som kom ihåg anden och dess kunskap. ⁴Som människa försökte jag inte bekämpa misstag med kunskap, utan med att rätta misstaget från grunden. ⁵Jag påvisade både kroppens maktlöshet och sinnets makt. ⁶Genom att förena min vilja med min Skapares kom jag helt naturligt ihåg anden och dess verkliga syfte. ⁷Jag kan inte förena din vilja med Guds åt dig, men jag kan ta bort alla felaktiga varseblivningar från ditt sinne, om du ställer det under min vägledning. ⁸Endast dina felaktiga varseblivningar står i vägen för dig. ⁹Utan dem är ditt val säkert. ¹⁰En sund varseblivning medför ett sunt val. ¹¹Jag kan inte välja åt dig, men jag kan hjälpa dig att göra ditt eget rätta val. ¹²“Många är kallade, men få är utvalda” borde vara “Alla är kallade men få väljer att lyssna.” ¹³Därför väljer de inte rätt. ¹⁴De “utvalda” är helt enkelt de som väljer rätt tidigare. ¹⁵De rättsinnade kan göra detta nu, och de kommer att finna ro för sina själar. ¹⁶Gud känner dig endast i frid, och detta är din verklighet.

V. Bortom varseblivningen

1. Jag har sagt att de förmågor som du besitter endast är skuggor av din verkliga styrka, och att varseblivningen, som till sin natur är dömande, fördes in först efter separationen. ²Ingen har varit säker på någonting sedan dess. ³Jag har också klargjort att uppståndelsen var medlet för att återvända till kunskapen, vilket uppnåddes genom att min vilja förenades med Faderns. ⁴Vi kan nu fastslå en skillnad som kommer att klargöra några av våra uttalanden längre fram.
2. Alltsedan separationen har orden “skapa” och “göra” blivit sammanblandade. ²När du gör någonting, gör du det utifrån en specifik känsla av brist eller behov. ³Allt som görs för ett specifikt syfte har ingen sann allmängiltighet. ⁴När du gör någonting för att avhjälpa det du varseblir som brist, antyder du underförstått att du tror på separationen. ⁵Egot har uppfunnit många sinnrika

tankesystem för detta syfte. ⁶Inget av dem är skapande. ⁷Uppfinningsförmåga är en bortkastad ansträngning även i sin mest sinnrika form. ⁸Uppfinningens högst specifika natur är inte värdig Guds skapelsers abstrakta skaparkraft.

3. Som vi redan har observerat leder kunskap inte till handling. ²Sammanblandningen av din verkliga skapelse och det du har gjort av dig själv är så djupgående, att det bokstavligen blivit omöjligt för dig att veta någonting. ³Kunskapen är alltid stabil, och det är helt uppenbart att det är inte du. ⁴Icke desto mindre är du fullkomligt stabil så som Gud skapade dig. ⁵När ditt beteende är instabilt, är du i den bemärkelsen oense med Guds Tanke om din skapelse. ⁶Du kan vara det om du så väljer, men du skulle knappast vilja vara det om du var i ditt rätta sinne.
4. Den grundläggande fråga som du hela tiden ställer dig kan egentligen inte alls riktas till dig själv. ²Du frågar ständigt vad det är du är. ³Detta antyder att du inte bara vet svaret, utan att det också ankommer på dig att tillhandahålla det. ⁴Likväl kan du inte varsebli dig själv rätt. ⁵Du har ingen bild att varsebli. ⁶Ordet "bild" har alltid med varseblivning att göra, och är inte en del av kunskapen. ⁷Bilder är symboliska och står för någonting annat. ⁸Föreställningen om att "ändra din bild av dig själv" erkänner varseblivningens makt, men antyder också att det inte finns något stabilt att veta.
5. Kunskap står inte öppet för tolkning. ²Du kan försöka "tolka" meningen, men detta medför alltid en möjlighet att göra misstag, eftersom det hänför sig till *varseblivningen* av meningen. ³Sådana oförenligheter är resultatet av dina försök att betrakta dig själv som separerad och icke-separerad på samma gång. ⁴Det är omöjligt att göra en så grundläggande sammanblandning utan att öka din totala förvirring ännu mer. ⁵Ditt sinne har kanske blivit mycket uppfinningsrikt, men det används, så som alltid händer när metod och innehåll är separerade, i ett fruktlöst försök att undkomma en ofrånkomlig återvändsgränd. ⁶Uppfinningsriktighet är helt skild från kunskap, eftersom kunskap inte kräver uppfinningsriktighet. ⁷Uppfinningsrikt tänkande är *inte* sanningen som skall göra dig fri, men du är fri från behovet att ägna dig åt det när du är villig att släppa det.
6. Bön är ett sätt att be om någonting. ²Den är miraklernas medium. ³Men den enda meningsfulla bönen är bönen om förlåtelse, eftersom de som blivit förlåtna har allt. ⁴När förlåtelsen väl har accepterats, blir bön i vanlig bemärkelse ytterligt meningslös.

- ⁵Bönen om förlåtelse är ingenting annat än en önskan att du skall kunna känna igen det som du redan har. ⁶Genom att välja varseblivning i stället för kunskap, försatte du dig i en situation där du kan likna din Fader endast genom att varsebli på ett mirakulöst sätt. ⁷Du har förlorat kunskapen att du själv är ett Guds mirakel. ⁸Skapelsen är din Källa, och din enda verkliga funktion.
7. Orden "Gud skapade människan till sin avbild och likhet" behöver en ny tolkning. ²"Avbild" kan förstås som "tanke", och "likhet" som "av lika beskaffenhet". ³Gud skapade faktiskt anden i Sin Egen Tanke och med en beskaffenhet lik Sin Egen. ⁴Det *finns* ingenting annat. ⁵Varseblivningen å andra sidan är omöjlig utan en övertygelse om "mer" och "mindre". ⁶På varje nivå innefattar den ett urval. ⁷Varseblivning är en ständig process av att acceptera och förkasta, att organisera och omorganisera, att skifta och ändra. ⁸Att utvärdera är en nödvändig del av varseblivningen, eftersom bedömningar är nödvändiga för att välja.
8. Vad händer med varseblivningen om det inte finns några bedömningar och ingenting annat än fullkomlig likvärdighet? ²Varseblivning blir omöjlig. ³Sanningen kan man endast känna. ⁴Allt som tillhör den är lika sant, och att känna någon del av den är att känna hela. ⁵Endast varseblivning medför en partiell medvetenhet. ⁶Kunskapen transcenderar de lagar som styr varseblivningen, eftersom partiell kunskap är omöjlig. ⁷Den är helt och hållet en, och har inga separata delar. ⁸Du som verkligen är ett med den behöver bara känna dig själv, och din kunskap är fullständig. ⁹Att känna Guds mirakel är att känna Honom.
9. Förlåtelse är det som helar varseblivningen av separationen. ²En korrekt varseblivning av din broder är nödvändig, eftersom varje sinne har valt att se sig självt som separerat. ³Anden känner Gud fullständigt. ⁴Detta är dess mirakulösa makt. ⁵Det faktum att var och en har denna makt fullständigt, är en omständighet som är helt främmande för världens sätt att tänka. ⁶Världen tror att om någon har allt, finns det ingenting kvar. ⁷Men Guds mirakler är lika totala som Hans Tankar, eftersom de *är* Hans Tankar.
10. Så länge som varseblivningen består har bönen en plats. ²Eftersom varseblivningen beror på brist, har de som varseblir inte accepterat Soningen totalt och överlämnat sig själva åt sanningen. ³Varseblivningen är baserad på ett tillstånd av separation, så att var och en som överhuvudtaget varseblir behöver helande. ⁴Kommunion, inte bön, är det naturliga tillståndet hos dem som vet. ⁵Gud och Hans mirakel är oskiljaktiga. ⁶Så under-

bart vackra Guds Tankar är som lever i Hans Ljus! ⁷Ditt värde är bortom varseblivningen, eftersom det är bortom tvivel. ⁸Varsebli inte dig själv i olika ljus. ⁹Känn dig själv i det Enda Ljus där miraklet som är du är fullkomligt tydligt.

VI. Dömande och auktoritetsproblemet

1. Vi har redan talat om den Yttersta Domen, men inte tillräckligt utförligt. ²Efter den Yttersta Domen blir det inte någon mer. ³Domen är symbolisk, eftersom det inte finns någon dom bortom varseblivningen. ⁴När Bibeln säger "Döm icke på det att ni icke må bli dömda" innebär det att om du dömer andras verklighet, kommer du inte att kunna undvika att döma din egen.
2. Valet att döma snarare än att veta är orsaken till den förlorade friden. ²Dömandet är den process som varseblivningen, men inte kunskapen, grundar sig på. ³Jag har berört detta tidigare då jag talade om varseblivningens selektivitet, och jag påpekade att utvärdering är dess uppenbara förutsättning. ⁴Att döma innefattar alltid ett avvisande. ⁵Det betonar aldrig enbart de positiva aspekterna av det som döms, vare sig hos dig eller andra. ⁶Det som har varseblivits och förkastats, eller dömts och befunnits otillräckligt, stannar kvar i ditt sinne eftersom det har varseblivits. ⁷En av de illusioner som du lider av är övertygelsen att det du har avvisat inte har någon verkan. ⁸Detta kan inte vara sant, såvida du inte också tror att det du har avvisat inte existerar. ⁹Du tror uppenbarligen inte detta, för då skulle du inte ha avvisat det. ¹⁰När allt kommer omkring spelar det ingen roll om ditt dömande är rätt eller fel. ¹¹I båda fallen sätter du din tilltro till det överkliga. ¹²Detta kan inte undvikas i något dömande, eftersom det förutsätter en övertygelse att det står dig fritt att välja *ur* verkligheten.
3. Du har ingen aning om vilken oerhörd befrielse och djup frid som kommer av att möta dig själv och dina bröder helt utan att döma. ²När du känner igen vad du är och vad dina bröder är, kommer du att inse att det är helt meningslöst att döma dem på något sätt. ³Det är faktiskt så att deras mening går förlorad för dig just *därför att* du dömer dem. ⁴All ovisshet kommer från övertygelsen att du är tvingad att döma. ⁵Du behöver inte döma för att få ordning på ditt liv, och du behöver förvisso inte göra det för att få ordning på dig själv. ⁶I kunskapens närvaro upp-

hävs automatiskt allt dömande, och detta är den process som gör det möjligt för igenkännandet att ersätta varseblivningen.

4. Du är mycket rädd för allt du har varseblivit men vägrat acceptera. ²Du tror att du har förlorat kontrollen över det, eftersom du vägrat acceptera det. ³Det är därför du ser det i mar-drömmar, eller i behagliga förklädnader i vad som förefaller vara dina lyckligare drömmar. ⁴Ingenting som du har vägrat acceptera kan föras in i din medvetenhet. ⁵Det är inte farligt i sig, men du har fått det till att verka farligt för dig.
5. När du känner dig trött beror det på att du har bedömt att du kan bli trött. ²När du skrattar åt någon, beror det på att du har bedömt att han är ovärdig. ³När du skrattar åt dig själv måste du skratta åt andra, om inte annat för att du inte kan stå ut med tanken att vara mer ovärdig än de. ⁴Allt detta gör att du känner dig trött, eftersom det i själva verket är beklämmande. ⁵Du kan faktiskt inte vara trött, men du är mycket väl i stånd till att trötta ut dig själv. ⁶Anspänningen av att hela tiden döma är praktiskt taget outhärdlig. ⁷Det är märkligt att en förmåga som i så hög grad försvagar är så starkt omhuldad. ⁸Men om du önskar vara verk-lighetens upphovsman kommer du envist att hålla fast vid dö-mandet. ⁹Du kommer också att betrakta dömandet med rädsla, eftersom du tror att det en dag kommer att användas emot dig. ¹⁰Denna övertygelse kan endast existera i samma utsträckning som du tror att dömandet är ändamålsenligt som försvarsvapen för din egen auktoritet.
6. Gud erbjuder endast barmhärtighet. ²Dina ord borde endast återspegla barmhärtighet eftersom det är det som du har fått och det är det som du borde ge. ³Rättvisa är ett tillfälligt hjälpmedel, eller ett försök att lära dig meningen med barmhärtighet. ⁴Den är dömande endast därför att du är i stånd till att vara orättvis.
7. Jag har talat om olika symtom, och på den nivån finns det en nästan oändlig variation. ²Det finns emellertid endast en orsak till dem alla: auktoritetsproblemet. ³Detta är "roten till allt ont". ⁴Varje symtom som egot åstadkommer innefattar en självmotsä-gelse, eftersom sinnet är splittrat mellan egot och den Helige Ande, så att vad egot än gör är det ofullständigt och motsägelsefullt. ⁵Denna ohållbara situation är resultatet av auktoritetsproblemet, som endast kan leda till föreställningar som är ofattbara eftersom det accepterar denna enda ofattbara tanke som sin för-utsättning.
8. Auktoritetsproblemet är i själva verket en fråga om upphovs-

mannaskap. ²När du har ett auktoritetsproblem beror det alltid på att du tror att du är din egen upphovsman, och projicerar din vanföreställning på andra. ³Du varseblir då situationen som att andra bokstavligen bekämpar dig för ditt upphovsmannaskaps skull. ⁴Detta är det grundläggande misstaget hos alla dem som tror att de har tillskansat sig Guds makt. ⁵Denna övertygelse är mycket skrämmande för dem, men oroar knappast Gud. ⁶Han är emellertid angelägen om att göra den ogjord, inte för att straffa Sina barn, utan endast därför att Han vet att den gör dem olyckliga. ⁷Guds skapelser har givits sitt sanna Upphovsmannaskap, men du föredrar att vara anonym när du väljer att separera dig från din Upphovsman. ⁸Då du är osäker på ditt sanna Upphovsmannaskap tror du att din skapelse var anonym. ⁹Detta försätter dig i en situation där det låter meningsfullt att tro att du skapade dig själv. ¹⁰Twisten om upphovsmannaskapet har lämnat en sådan osäkerhet i ditt sinne, att det till och med kan tvivla på att du verkligen existerar överhuvudtaget.

9. Endast de som ger upp varje önskan att avvisa kan veta att det är omöjligt att de själva skulle kunna bli avvisade. ²Du har inte tillskansat dig Guds makt, men du *har* förlorat den. ³Att förlora någonting innebär lyckligtvis inte att det är borta. ⁴Det betyder bara att du inte minns var det finns. ⁵Dess existens beror inte på din förmåga att identifiera det, eller ens att veta var det finns. ⁶Det är möjligt att se på verkligheten utan att döma, och endast veta att den finns.
10. Frid är andens naturliga arv. ²Det står var och en fritt att vägra acceptera sitt arv, men det står honom inte fritt att fastställa vad hans arv är. ³Problemet som var och en måste lösa är den grundläggande frågan om upphovsmannaskapet. ⁴All rädsla kommer ytterst, och ibland på mycket försåtliga vägar, från förnekandet av Upphovsmannaskapet. ⁵Det är aldrig Gud som kränks, utan endast de som förnekar Honom. ⁶Att förneka Hans Upphovsmannaskap är att neka dig själv grunden till din frid, så att du bara ser dig själv i lösryckta delar. ⁷Denna egendomliga varseblivning *är* auktoritetsproblemet.
11. Det finns ingen som inte på ett eller annat sätt känner sig fången. ²Om detta är resultatet av hans egen fria vilja måste han anse att hans vilja inte är fri, annars skulle den tankegång som i det här läget går i cirklar vara helt uppenbar. ³Fri vilja måste leda till frihet. ⁴Att döma fångslar alltid, eftersom det separerar delar av verkligheten genom begärets oberäkneliga vågskål. ⁵Önsk-

ningar är inte fakta. ⁶Att önska är att antyda att viljan inte är tillräcklig. ⁷Likväl tror ingen som är i sitt rätta sinne att det han önskar är lika verkligt som det han vill. ⁸I stället för "Sök först Hans Rike", säg "Vill först Hans Rike", och du har sagt "Jag vet vad jag är och jag accepterar mitt eget arv".

VII. Skapande kontra självbild

1. Varje tankesystem måste ha en utgångspunkt. ²Det börjar med att någonting antingen görs eller skapas, en skillnad som vi redan har talat om. ³Deras likhet ligger i den makt de har som grundvalar. ⁴Deras olikhet ligger i det som vilar på dem. ⁵Båda är hörnstenar för de trossystem man lever efter. ⁶Det är ett misstag att tro att ett tankesystem baserat på lögn är svagt. ⁷Ingenting som gjorts av ett Guds barn är utan makt. ⁸Det är nödvändigt att inse detta, därför att annars kommer du inte att kunna undkomma det fängelse som du har gjort.
2. Du kan inte lösa auktoritetsproblemet genom att förringa ditt sinnes makt. ²Att göra detta är att vilseleda dig själv, och detta kommer att skada dig eftersom du faktiskt förstår sinnets styrka. ³Du inser också att du inte kan försvaga det, lika lite som du kan försvaga Gud. ⁴"Djävulen" är ett skrämmande begrepp, därför att han tycks vara oerhört mäktig och oerhört aktiv. ⁵Han varseblivs som en kraft i kamp med Gud, och kämpar med honom om ägandet av Hans skapelser. ⁶Djävulen vilseleder genom lögn, och bygger riken i vilka allt står i direkt motsättning till Gud. ⁷Likväl drar han till sig människor snarare än stöter bort dem, och de är villiga att "sälja" sina själar till honom i utbyte mot gåvor som inte har något verkligt värde. ⁸Detta är fullkomligt obegripligt.
3. Vi har talat om syndafallet eller separationen tidigare, men meningen med den måste till fullo förstås. ²Separationen är ett tankesystem som är verkligt nog i tiden, men inte i evigheten. ³Alla övertygelser är verkliga för den som tror på dem. ⁴I den symboliska trädgården var det endast frukten på ett enda träd som var förbjuden. ⁵Men Gud kunde inte ha förbjudit den, för då skulle den inte ha *kunnat* ätas. ⁶Om Gud känner Sina barn, och jag försäkrar dig att det gör Han, skulle Han då ha försatt dem i en situation där deras egen undergång var möjlig? ⁷Det "förbjudna trädet" kallades "kunskapens träd". ⁸Men Gud skapade kunskap

pen, och gav den oförbehållsamt till Sina skapelser. ⁹Symboliken här har tolkats på många sätt, men du kan vara säker på att varje tolkning som ser antingen Gud eller Hans skapelser i stånd till att förstöra Sitt Eget syfte är felaktig.

4. Att äta av frukten från kunskapens träd är ett symboliskt uttryck för att tillskansa sig förmågan att skapa sig själv. ²Det är endast i den betydelsen som Gud och Hans skapelser inte skapar tillsammans. ³Övertygelsen att de gör det, är underförstådd i "själv-begreppet", eller i självets benägenhet att göra en bild av sig självt. ⁴Bilder kan man endast varsebli, inte känna. ⁵Kunskapen kan inte bedra, men det kan varseblivningen. ⁶Du kan varsebli dig själv som självskapande, men du kan inte göra mer än tro det. ⁷Du kan inte få det att bli sant. ⁸Och som jag sade tidigare, när du till sist varseblir på rätt sätt, kan du endast vara glad över att du inte kan det. ⁹Till dess är emellertid övertygelsen att du kan det grundvalen i ditt tankesystem, och alla dina försvar används till att attackera föreställningar som skulle kunna bringa det i dagen. ¹⁰Du tror fortfarande att du är en bild som du själv har gjort. ¹¹Ditt sinne är oense med den Helige Ande i detta avseende, och det finns ingen lösning så länge som du tror på det enda som bokstavligen är ofattbart. ¹²Det är därför du inte kan skapa, och är fylld av rädsla inför det du gör.
5. Sinnet kan göra övertygelsen om separationen mycket verklig och mycket skrämmande, och denna övertygelse är "djävulen". ²Den är mäktig, aktiv och destruktiv och står klart i motsättning till Gud, eftersom den bokstavligen förnekar Hans Fadernskap. ³Betrakta ditt liv, och se vad djävulen har gjort. ⁴Men inse att det du har gjort med säkerhet kommer att lösas upp i sanningens ljus, eftersom dess grundval är en lögn. ⁵Att Gud har skapat dig är den enda grundval som inte kan skakas, därför att ljuset finns i den. ⁶Din utgångspunkt är sanningen, och du måste återvända till din Begynnelse. ⁷Mycket har setts sedan dess, men ingenting har egentligen hänt. ⁸Ditt Själv har fortfarande frid, även om ditt sinne är i konflikt. ⁹Du har ännu inte gått tillräckligt långt tillbaka, och det är därför du blir så rädd. ¹⁰Allteftersom du närmar dig Begynnelsen känner du rädslan för att ditt tankesystem skall förstöras komma över dig, som om det vore rädslan inför döden. ¹¹Det finns ingen död, men det finns en övertygelse om döden.
6. Den gren som inte bär någon frukt skall skäras bort och kommer att vissna. ²Gläd dig! ³Ljuset kommer att lysa från livets sanna Grundval, och ditt eget tankesystem kommer rättat att fin-

nas kvar. ⁴Det kan inte finnas kvar på något annat sätt. ⁵Du som är rädd för frälsningen väljer döden. ⁶Liv och död, ljus och mörker, kunskap och varseblivning är oförenliga. ⁷Att tro att de kan förenas är att tro att Gud och Hans Son *inte* kan det. ⁸Endast kunskapens etthet är fri från konflikt. ⁹Ditt rike är inte av denna världen, därför att det gavs till dig från bortom denna världen. ¹⁰Endast i denna världen är föreställningen om ett auktoritetsproblem meningsfull. ¹¹Världen lämnas inte genom döden utan genom sanningen, och alla de för vilka Himmelriket skapades och på vilka det väntar kan känna sanningen.

Kapitel 4

EGOTS ILLUSIONER

Inledning

1. Bibeln säger att du skall gå med en broder dubbelt så långt som han ber om. ²Den föreslår förvisso inte att du skall försena honom på hans färd. ³Hängivenhet för en broder kan inte försena dig heller. ⁴Den kan endast leda till framsteg för er båda. ⁵Resultatet av äkta hängivenhet är inspiration, ett ord som rätt förstått är motsatsen till utmattning. ⁶Att vara utmattad är att vara oinspirerad, men att vara inspirerad är att vara i anden. ⁷Att vara ego-centrisk är att vara oinspirerad, men att vara Självcentrerad i den rätta bemärkelsen är att vara inspirerad eller i anden. ⁸De sant inspirerade är upplysta och kan inte vistas i mörker.
2. Du kan tala utifrån anden eller utifrån egot, valet är ditt. ²Om du talar utifrån anden har du valt "Bli stilla och besinna att jag är Gud". ³Dessa ord är inspirerade eftersom de återspeglar kunskap. ⁴Om du talar utifrån egot förkastar du kunskapen i stället för att bekräfta den, och gör således dig själv oinspirerad. ⁵Ge dig inte ut på lönlösa resor, för de är sannerligen förgäves. ⁶Egot vill kanske ha dem, men anden kan inte ge sig ut på dem eftersom den för evigt är ovillig att avlägsna sig från sin Grundval.
3. Resan till korset borde vara den sista "lönlösa resan". ²Uppehåll dig inte vid den, utan avfärda den som tillryggalagd. ³Om du kan acceptera den som din egen sista lönlösa resa, står det dig också fritt att ansluta dig till min uppståndelse. ⁴Tills du gör detta är ditt liv sannerligen bortkastat. ⁵Det iscensätter bara återigen separationen, förlusten av makt, egots fruktlösa försök till gottgörelse, och slutligen kroppens korsfästelse, eller döden. ⁶Sådana upprepningar är ändlösa tills de frivilligt ges upp. ⁷Gör inte det patetiska misstaget att "klamra dig fast vid det skrovliga gamla korset". ⁸Korsfästelsens enda budskap är att du kan övervinna korset. ⁹Till dess står det dig fritt att korsfästa dig själv så ofta du vill. ¹⁰Detta är inte det Evangelium jag hade för avsikt att erbjuda dig. ¹¹Vi har en annan resa att företa oss, och om du läser dessa lektioner noga, kommer de att hjälpa dig att förbereda dig för den.

I. Rätt undervisning och rätt inläring

1. En bra lärare klargör sina egna tankar och förstärker dem genom att lära ut dem. ²Lärare och elev är likvärdiga i inlärningsprocessen. ³De befinner sig på samma inlärningsnivå, och om de inte delar sina lektioner med varandra kommer övertygelsen att saknas. ⁴En bra lärare måste tro på de tankar han lär ut, men han måste också uppfylla ett annat villkor; han måste tro på de elever som han erbjuder sina tankar till.
2. Många slår vakt om sina tankar därför att de vill skydda sina tankesystem så som de är, och inläring innebär förändring. ²Förändring är alltid skrämmande för dem som är separerade, eftersom de inte kan föreställa sig den som ett steg mot att hela separationen. ³De varseblir den alltid som ett steg mot ytterligare separation, eftersom separationen var deras första upplevelse av förändring. ⁴Du tror att du kommer att finna frid om du inte tillåter någon förändring att komma in i ditt ego. ⁵Denna djupgående förvirring är möjlig endast om du vidmakthåller att samma tankesystem kan vila på två grundvalar. ⁶Ingenting kan nå anden från egot, och ingenting kan nå egot från anden. ⁷Anden kan varken förstärka egot eller minska konflikten inom det. ⁸Egot är en motsägelse. ⁹Ditt själv och Guds Själv står i motsats till varandra. ¹⁰De är motsatta till ursprung, riktning och resultat. ¹¹De är fundamentalt oförenliga, eftersom anden inte kan varsebli och egot inte kan veta. ¹²De kommunicerar därför inte med varandra och kan aldrig göra det. ¹³Icke desto mindre kan egot lära sig, även om dess upphovsman kan vara vilseledd. ¹⁴Han kan emellertid inte göra något totalt livlöst utav det som givits liv.
3. Anden behöver inte undervisas, men det måste egot. ²Inläring varseblivs ytterst som skrämmande, eftersom den leder till att du lämnar, inte förstör, egot, för andens ljus. ³Detta är den förändring som egot måste frukta, eftersom det inte delar min kärlek till nästan. ⁴Min lektion var som din, och eftersom jag lärde mig den kan jag lära ut den. ⁵Jag kommer aldrig att attackera ditt ego, men jag försöker lära dig hur dess tankesystem uppstod. ⁶När jag påminner dig om din sanna skapelse, kan ditt ego inte annat än svara med rädsla.
4. Undervisning och inläring är dina största tillgångar nu, eftersom de gör det möjligt för dig att ändra ditt sinne och hjälpa andra att ändra sitt. ²Att vägra ändra ditt sinne bevisar inte att separationen inte har ägt rum. ³Drömmaren som tvivlar på att

drömmen är verklig medan han fortfarande drömmer, helar faktiskt inte sitt splittrade sinne. ⁴Du drömmer om ett separerat ego, och tror på en värld som vilar på det. ⁵Detta är mycket verkligt för dig. ⁶Du kan inte göra det ogjort genom att låta bli att ändra ditt sinne om det. ⁷Om du är villig att avsäga dig rollen som väktare över ditt tankesystem och öppna det för mig, kommer jag mycket varsamt att rätta det och leda dig tillbaka till Gud.

5. Varje bra lärare hoppas kunna ge sina elever så mycket av det han själv har lärt sig att de en dag inte längre kommer att behöva honom. ²Detta är lärarens enda sanna mål. ³Det är omöjligt att övertyga egot om detta, eftersom det går emot alla dess egna lagar. ⁴Men kom ihåg att lagar stiftas för att bevara kontinuiteten i det system som lagstiftaren tror på. ⁵Det är naturligt för egot att försöka skydda sig när du väl har gjort det, men det är inte naturligt för dig att vilja lyda dess lagar såvida *du* inte tror på dem. ⁶Egot kan inte göra detta val på grund av sitt ursprungs natur. ⁷Du kan göra det på grund av ditt.
6. Egon kan råka i konflikt i vilken situation som helst, men anden kan inte råka i konflikt överhuvudtaget. ²Om du varseblir en lärare som enbart "ett större ego" kommer du att vara rädd, eftersom att förstora ett ego skulle innebära att öka ängslan för separationen. ³Jag kommer att undervisa tillsammans med dig och leva tillsammans med dig om du tänker tillsammans med mig, men mitt mål kommer alltid att vara att till sist frigöra dig från behovet av en lärare. ⁴Detta är motsatsen till den egoinriktade lärarens mål. ⁵Han är intresserad av vilken verkan hans ego har på andra egon, och tolkar därför deras samspel som ett medel för att bevara egot. ⁶Jag skulle inte kunna ägna mig åt att undervisa om jag trodde detta, och du kommer inte att vara en hängiven lärare så länge som du tror det. ⁷Jag varseblivs ständigt som en lärare som antingen förhärligas eller förkastas, men jag accepterar ingendera av dessa varseblivningar för egen del.
7. Ditt värde bestäms inte av undervisning eller inläring. ²Ditt värde bestäms av Gud. ³Så länge du ifrågasätter detta kommer allt du gör att vara skrämmande, i synnerhet varje situation som inbjuder till övertygelse om överlägsenhet och underlägsenhet. ⁴Lärare måste ha fålamod och upprepa sina lektioner tills de blivit inlärd. ⁵Jag är villig att göra detta, eftersom jag inte har någon rätt att sätta gränser för din inläring åt dig. ⁶Återigen – ingenting du gör eller tänker eller önskar eller åstadkommer är nödvändigt för att bestämma ditt värde. ⁷Denna ståndpunkt kan inte

ifrågasättas annat än i vanföreställningar. ⁸Ditt ego står aldrig på spel, eftersom Gud inte skapade det. ⁹Din ande står aldrig på spel, eftersom Han skapade den. ¹⁰Varje sammanblandning på den punkten är en vanföreställning, och ingen form avhängivenhet är möjlig så länge denna vanföreställning består.

8. Egot försöker utnyttja alla situationer till att i olika former lovordas sig självt för att övervinna sina tvivel. ²Det kommer fortsätta att tvivla så länge som du tror på dess existens. ³Du som gjorde egot kan inte lita på det, därför att när du är i ditt rätta sinne förstår du att det inte är verkligt. ⁴Den enda förnuftiga lösningen är att inte försöka ändra verkligheten, vilket förvisso är ett skrämmande företag, utan att acceptera den som den är. ⁵Du är del av verkligheten som oförändrad står utom räckhåll för ditt ego, men som är lätt att nå för anden. ⁶När du är rädd, bli stilla och besinna att Gud är verklig, och att du är Hans älskade Son i vilken Han funnit behag. ⁷Låt inte ditt ego bestrida detta, för egot kan inte känna till det som ligger lika långt utom dess räckhåll som du.
9. Gud är inte upphovet till rädsla. ²Det är du som är det. ³Du har valt att skapa olikt Honom, och har därför gjort din egen rädsla. ⁴Du har ingen frid eftersom du inte fyller din funktion. ⁵Gud gav dig en mycket upphöjd funktion som du inte fullgör. ⁶Ditt ego har valt att känna rädsla i stället för att fullgöra den. ⁷När du vaknar kommer du inte kunna förstå detta, för det är bokstavligt ofattbart. ⁸Tro inte på det ofattbara nu. ⁹Varje försök att öka dess trovärdighet innebär endast att skjuta upp det oundvikliga. ¹⁰Ordet "oundviklig" är skrämmande för egot, men glädjefyllt för anden. ¹¹Gud är oundviklig, och du kan lika lite undvika Honom som Han kan undvika dig.
10. Egot känner rädsla för andens glädje, därför att när du väl har upplevt den kommer du att undandra egot allt beskydd, och inte investera i rädsla överhuvudtaget. ²Din investering är stor nu, därför att rädslan vittnar om separationen, och ditt ego gläder sig när du vittnar om den. ³Lämna det bakom dig! ⁴Lyssna inte till det och bevara det inte. ⁵Lyssna endast till Gud, Som är lika oförmögen att vilseleda som anden Han skapade. ⁶Befria dig själv och befria andra. ⁷Visa inte andra en falsk och ovärdig bild av dig själv, och acceptera inte själv en sådan bild av dem.
11. Egot har byggt ett tarvligt hem som inte ger dig skydd, eftersom det inte kan bygga på något annat sätt. ²Försök inte att få detta fallfärdiga hus att stå. ³Dess svaghet är din styrka. ⁴Endast Gud kan iordningställa ett hem som är värdigt Hans skapelser,

som har valt att låta det stå tomt genom att själva avsäga sig det.
⁵Likväl kommer Hans hem att stå för evigt, och det är redo för dig när du väljer att gå in i det. ⁶Detta kan du vara helt säker på.
⁷Gud är lika oförmögen att skapa det förgängliga som egot är att göra det eviga.

12. Utifrån ditt ego kan du inte göra någonting för att rädda dig själv eller andra, men utifrån din ande kan du göra allt för att rädda både dig själv och andra. ²Ödmjukhet är en lektion för egot, inte för anden. ³Anden är bortom ödmjukhet, eftersom den känner igen sin strålgans och med glädje sprider sitt ljus överallt. ⁴De saktmodiga skall besitta jorden eftersom deras egon är ödmjuka, och detta ger dem en sannare varseblivning. ⁵Himmelriket är andens rätt, och dess skönhet och värdighet är långt bortom tvivel, bortom varseblivning, och står för evigt som kännetecknet på Guds Kärlek till Sina skapelser, som är helt värdiga Honom och endast Honom. ⁶Ingenting annat är tillräckligt värdigt att vara en gåva till en skapelse av Gud Själ.
13. Jag kommer att finnas i stället för ditt ego om du så önskar, men aldrig i stället för din ande. ²En fader kan tryggt lämna ett barn med en äldre broder som har visat sig ansvarsfull, men detta för inte med sig någon oklarhet när det gäller barnets härkomst. ³Brodern kan skydda barnets kropp och dess ego, men han förväxlar inte sig själv med fadern därför att han gör detta. ⁴Du kan anförtro mig din kropp och ditt ego bara därför att detta gör det möjligt för dig att inte bekymra dig om dem, och det låter mig lära dig hur obetydliga de är. ⁵Jag skulle inte kunna förstå deras betydelse för dig om jag inte själv en gång blivit frestad att tro på dem. ⁶Låt oss lära oss den här lektionen tillsammans, så att vi kan bli fria från dem tillsammans. ⁷Jag behöver hängivna lärare som delar mitt mål att hela sinnet. ⁸Anden är långt bortom behovet av skydd från dig eller mig. ⁹Kom ihåg detta:

¹⁰I den här världen behöver du inte ha några prövningar, eftersom jag har överunnit världen. ¹¹Det är därför du skall vara vid gott mod.

II. Egot och falsk autonomi

1. Det är rimligt att fråga sig hur sinnet någonsin kunde ha gjort egot. ²Det är faktiskt den bästa fråga du skulle kunna ställa. ³Det

är emellertid inte meningsfullt att ge ett svar baserat på det förgångna, eftersom det förgångna inte spelar någon roll, och historia inte skulle existera om inte samma misstag upprepades i nuet. ⁴Abstrakt tänkande hänför sig till kunskap eftersom kunskap är fullständigt opersonlig, och exempel är ovidkommande för att förstå den. ⁵Varseblivning är emellertid alltid specifik, och därför alldeles konkret.

2. Var och en gör sig ett ego eller ett själv, som är utsatt för enorma variationer på grund av dess instabilitet. ²Han gör också ett ego åt alla andra han varseblir, som är lika varierande. ³Deras samspel är en process som förändrar båda, eftersom de inte gjordes av eller med den Oföränderlige. ⁴Det är viktigt att förstå att denna förändring kan ske, och också gör det, lika lätt när samspelet äger rum i sinnet som när det inbegriper fysisk närhet. ⁵Att tänka på ett annat ego förändrar den relativa varseblivningen lika effektivt som det fysiska samspelet. ⁶Det kan inte finnas något bättre exempel på att egot endast är en föreställning och inte ett faktum.
3. Ditt eget sinnestillstånd är ett bra exempel på hur egot gjordes. ²När du kastade bort kunskapen är det som om du aldrig hade haft den. ³Detta är så uppenbart att man bara behöver inse det, för att förstå att detta är vad som faktiskt händer. ⁴Om detta sker i nuet, varför är det då förvånansvärt att det skedde i det förgångna? ⁵Att bli förvånad är en rimlig reaktion på det som är främmande, men knappast på någonting som sker med en sådan ihärdighet. ⁶Men glöm inte att sinnet inte behöver fungera på det sättet, även om det faktiskt fungerar så nu.
4. Tänk på djurens kärlek för sina ungar, och det behov de känner av att beskydda dem. ²Detta beror på att de betraktar dem som del av sig själva. ³Ingen avvisar någonting som han anser vara del av sig själv. ⁴Du reagerar på ditt ego ungefär som Gud reagerar på Sina skapelser – med kärlek, beskydd och barmhärtighet. ⁵Dina reaktioner på det själv du har gjort åt dig är inte förvånande. ⁶De påminner faktiskt på många sätt om hur du en dag kommer att reagera på dina verkliga skapelser, som är lika tidlösa som du. ⁷Frågan är inte hur du reagerar på egot, utan vad du tror att du är. ⁸Övertygelse är en egofunktion, och så länge som ditt ursprung är tillgängligt för övertygelse betraktar du det ur egots synvinkel. ⁹När undervisning inte längre är nödvändig, kommer du enbart att känna Gud. ¹⁰Övertygelsen om att det finns ett annat sätt att varsebli är den mest upphöjda föreställ-

ning som egot är i stånd till. ¹¹Detta beror på att den innehåller en antydning om insikten att egot inte är Självet.

5. Att undergräva egots tankesystem måste varseblivas som smärtsamt, även om detta är allt annat än sant. ²Små barn skriker i raseri om du tar ifrån dem en kniv eller en sax, fastän de mycket väl skulle kunna göra sig själva illa om du inte gör det. ³I den bemärkelsen är du fortfarande ett mycket litet barn. ⁴Du har ingen känsla för verklig självbevarelsedrift, och kommer troligen att bestämma dig för att du behöver just det som skulle skada dig mest. ⁵Likväl har du, vare sig du nu förstår det eller ej, gått med på att samarbeta i ansträngningen att bli både harmlös och hjälpsam, egenskaper som måste höra ihop. ⁶Dina åsikter står även i detta med nödvändighet i konflikt med varandra, eftersom alla åsikter är egobaserade. ⁷Detta kommer inte att bestå. ⁸Ha tålmod ännu en tid, och kom ihåg att utgången är lika viss som Gud.
6. Endast de som har en verklig och varaktig känsla av överflöd kan ha en sann kärlek till sin nästa. ²Detta är uppenbart när du tänker på vad det innebär. ³Att ge någonting innebär för egot att du måste klara dig utan det. ⁴När du associerar att ge med att offra, ger du endast därför att du tror att du på något sätt skall få någonting bättre, och därför kan klara dig utan det du ger. ⁵”Att ge för att få” är en ofrånkomlig lag för egot, som alltid värderar sig självt i förhållande till andra egon. ⁶Det är därför ständigt sys-selsatt med den övertygelse om knapphet som var dess upphov. ⁷Hela dess varseblivning av andra egon som verkliga, är endast ett försök att övertyga sig självt om att *det* är verkligt. ⁸”Självaktning”, enligt egots sätt att se det, innebär ingenting annat än att egot har vilselett sig självt till att acceptera sin verklighet, och därför tillfälligt är mindre benäget att roffa åt sig. ⁹Denna ”självaktning” är alltid sårbar för stress, ett ord som hänför sig till allt som varseblivs som ett hot mot egots existens.
7. Egot lever bokstavligen på jämförelser. ²Likvärdighet är bortom dess fattningsförmåga, och kärlek till nästan blir omöjlig. ³Egot ger aldrig utifrån överflöd, eftersom det gjordes som en ersättning för detta. ⁴Det är därför som begreppet ”habegär” uppstod i egots tankesystem. ⁵Begär är mekanismer för ”att vilja ha”, och är ett uttryck för egots behov av att bekräfta sig självt. ⁶Detta är lika sant för kroppsliga begär som för de så kallade ”högre egobehoven”. ⁷Kroppsliga begär är inte fysiska till sitt ursprung. ⁸Egot betraktar kroppen som sitt hem, och försöker tillfredsställa sig självt genom kroppen. ⁹Men föreställningen att detta är möjligt är ett beslut som

- kommer från sinnet, som har blivit fullständigt förvirrat när det gäller vad som verkligen är möjligt.
8. Egot tror att det helt och hållet måste klara sig självt, vilket endast är ett annat sätt att beskriva hur det tror att det kom till.² Detta är ett så skrämmande tillstånd, att det endast kan vända sig till andra egon och försöka förena sig med dem i ett halvhjärtat försök att identifiera sig med dem, eller attackera dem i en lika halvhjärtad styrkedemonstration.³ Det står emellertid inte egot fritt att ifrågasätta denna premiss, eftersom denna premiss är dess grundval.⁴ Egot är sinnets övertygelse att det helt och hållet måste klara sig självt.⁵ Egots oförtröttliga försök att vinna andens erkännande och därigenom fastställa sin egen existens är till ingen nytta.⁶ Anden är i sin kunskap omedveten om egot.⁷ Den attackerar det inte; den kan bara inte föreställa sig det överhuvudtaget.⁸ Även om egot är lika omedvetet om anden, varseblir det faktiskt sig självt som att det blir avvisat av någonting större än det självt.⁹ Det är därför som självaktning enligt egots sätt att se det måste vara en vanföreställning.¹⁰ Guds skapelser skapar inte myter, även om den skapande kraften kan vändas till mytologi.¹¹ Den kan emellertid göra detta endast under en förutsättning; det den gör är då inte längre skapande.¹² Myter tillhör helt och hållet varseblivningens område, och är så tvetydiga till sin form och så typiskt goda-eller-onda till sin natur, att även den mest välvilliga av dem inte är utan skrämmande undertoner.
 9. Myter och magi är nära förbundna med varandra, eftersom myter vanligtvis har med egots ursprung att göra, och magi med de krafter som egot tillskriver sig självt.² Mytologiska system innehåller i allmänhet någon berättelse om "skapelsen", och associerar denna med dess speciella form av magi.³ Den så kallade "kampen för överlevnad" är endast egots kamp för att bevara sig självt och sin tolkning av sin egen begynnelse.⁴ Denna begynnelse associeras vanligtvis med den fysiska födelsen, eftersom det är svårt att vidmakthålla att egot existerade före denna tidpunkt.⁵ De mer "religiöst" egoinriktade tror kanske att själen existerade tidigare, och kommer att fortsätta att existera efter ett tillfälligt felsteg in i egolivet.⁶ Några tror till och med att själen kommer att bestraffas för detta felsteg.⁷ Frälsningen gäller emellertid inte för anden, som inte är i fara och inte behöver räddas.
 10. Frälsning är ingenting annat än "rättsinhet", vilket inte är den Helige Andes Ettsinhet, men som måste uppnås innan Ettsinheten återställs.² Rättsinhet leder automatiskt till nästa steg, ef-

tersom rätt varseblivning genomgående är utan attack, och därför utplånas felsinnet. ³Egot kan inte överleva utan att döma, och läggs följaktligen åt sidan. ⁴Sinnet kan då röra sig i endast en riktning. ⁵Dess riktning är alltid automatisk, eftersom det inte kan göra annat än åtyda det tankesystem som det håller fast vid.

11. Det kan inte tillräckligt ofta betonas att en rättelse av varseblivningen endast är en tillfällig lösning. ²Den är nödvändig endast därför att en felaktig varseblivning är en blockering för kunskapen, medan en korrekt varseblivning är en språngbräda mot den. ³Hela värdet av rätt varseblivning ligger i den oundvikliga insikten att *all* varseblivning är onödig. ⁴Detta avlägsnar blockeringen helt och hållet. ⁵Du kanske frågar hur detta är möjligt, så länge som du tycks leva i den här världen. ⁶Detta är en rimlig fråga. ⁷Du måste emellertid vara noga med att du verkligen förstår den. ⁸Vem är detta "du" som lever i den här världen? ⁹Anden är odödlig, och odödlighet är ett konstant tillstånd. ¹⁰Det är lika sant nu som det alltid har varit eller någonsin kommer att vara, eftersom det inte innebär någon förändring överhuvudtaget. ¹¹Den är inte ett kontinuum, inte heller går den att förstå genom jämförelse med en motsats. ¹²Kunskap innefattar aldrig jämförelser. ¹³Det är detta som främst skiljer den från allt annat som sinnet kan fatta.

III. Kärlek utan konflikt

1. Det är svårt att förstå vad "Guds rike är inom er" verkligen innebär. ²Detta beror på att egot inte kan förstå det, utan tolkar det som att någonting utanför är innanför, och detta saknar mening. ³Ordet "inom" är onödigt. ⁴Himmelriket *är* du. ⁵Vad annat *än* dig skapade Skaparen, och vad annat *än* du är Hans Rike? ⁶Detta är hela budskapet i Soningen, ett budskap som i sin helhet överskrider summan av sina delar. ⁷Också du har ett Rike som din ande skapade. ⁸Den har inte upphört att skapa på grund av egots illusioner. ⁹Dina skapelser är inte mer faderlösa än vad du är. ¹⁰Ditt ego och din ande kommer aldrig att skapa tillsammans, men din ande och din Skapare kommer alltid att göra det. ¹¹Var förvissad om att dina skapelser är lika trygga som du.

¹²Riket är fullkomligt enat och fullkomligt skyddat, och egot kommer inte att segra över det. ¹³Amen.

2. Detta är skrivet i form av en bön, eftersom den är användbar i stunder av frestelse. ²Den är en självständighetsförklaring. ³Du kommer att finna att den är till stor hjälp om du förstår den till fullo. ⁴Anledningen till att du behöver min hjälp är att du har förnekat din egen Vägledare och därför behöver vägledning. ⁵Min roll är att skilja det sanna från det falska, så att sanningen kan bryta igenom de barriärer som egot har upprättat och lysa in i ditt sinne. ⁶Vår förenade styrka kan egot inte besegra.
3. Det är säkerligen uppenbart vid det här laget varför egot betraktar anden som sin "fiende". ²Egot uppstod ur separationen, och dess fortsatta existens beror på din fortsatta övertygelse om separationen. ³Egot måste erbjuda dig någon form av belöning för att du skall stå fast vid denna övertygelse. ⁴Allt det kan erbjuda är en känsla av en tillfällig existens, som börjar med dess egen början och slutar med dess eget slut. ⁵Det talar om för dig att det här livet är din existens, eftersom det är dess egen. ⁶Mot denna känsla av tillfällig existens erbjuder anden dig kunskapen om varaktighet och orubbligt vara. ⁷Ingen som har erfarit denna uppenbarelse kan någonsin till fullo tro på egot igen. ⁸Hur kan dess ynkliga erbjudande till dig segra över Guds underbara gåva?
4. Du som identifierar dig med ditt ego kan inte tro att Gud älskar dig. ²Du älskar inte det du har gjort, och det du har gjort älskar inte dig. ³Eftersom egot gjordes på grund av att Fadern förnekades, känner det ingen lojalitet mot sin upphovsman. ⁴Du kan inte föreställa dig det verkliga förhållande som existerar mellan Gud och Hans skapelser på grund av ditt hat mot det själv som du har gjort. ⁵Du projicerar beslutet att separera på egot, och detta står i strid med den kärlek du känner för egot, eftersom du gjorde det. ⁶Ingen kärlek i den här världen är utan denna ambivalens, och eftersom inget ego har upplevt kärlek utan ambivalens, är detta begrepp bortom dess fattningsförmåga. ⁷Kärleken kommer omedelbart att tränga in i varje sinne som verkligen vill ha den, men det måste verkligen vilja ha den. ⁸Detta innebär att det vill ha den utan ambivalens, och detta sätt att vilja ha är helt utan egots "habegärdrift".
5. Det finns en slags upplevelse som är så annorlunda allt som egot kan erbjuda, att du aldrig kommer att vilja dölja eller gömma undan den igen. ²Det är nödvändigt att upprepa att det är på grund av att du tror på mörker och hemlighållande som ljuset inte kan komma in. ³Bibeln gör många hänvisningar till de

omätliga gåvor som är för dig, men som du måste be om. ⁴Detta är inte ett villkor så som egot ställer villkor. ⁵Det är det underbara villkoret för det du är.

6. Ingen kraft förutom din egen vilja är stark nog eller värdig nog att vägleda dig. ²I detta är du lika fri som Gud, och måste så förbli för evigt. ³Låt oss be Fadern i mitt namn att Han låter dig minnas Hans Kärlek för dig och din för Honom. ⁴Han har aldrig underlåtit att uppfylla denna önskan, därför att den ber endast om det som Han redan har velat. ⁵De som kallar uppriktigt får alltid svar. ⁶Du skall inga andra gudar ha jämte Honom, för det finns inga.
7. Det har egentligen aldrig fallit dig in att ge upp varje föreställning du någonsin haft som står i motsats till kunskapen. ²Du behåller tusentals små skärvor av rädsla, som hindrar den Helige från att komma in. ³Ljuset kan inte tränga igenom de murar som du upprättar för att stänga det ute, och det är för evigt ovilligt att förstöra det som du har gjort. ⁴Ingen kan se igenom en mur, men jag kan gå runt den. ⁵Var uppmärksam på skärvorna av rädsla i ditt sinne, för annars kommer du inte kunna be mig att göra det. ⁶Jag kan endast hjälpa dig så som vår Fader skapade oss. ⁷Jag kommer att älska dig och ära dig, och i allt fortsätta att respektera dig för det du har gjort åt dig, men jag kommer inte att stödja det om det inte är sant. ⁸Jag kommer aldrig att svika dig, lika lite som Gud skulle göra det, men jag måste vänta lika länge som du väljer att svika dig själv. ⁹Eftersom jag väntar i kärlek och inte i otålighet, kommer du säkerligen att uppriktigt be mig. ¹⁰Jag skall komma som svar på en enda entydig kallelse.
8. Ge noga akt på och se vad det är du verkligen ber om. ²Var mycket ärlig mot dig själv i detta, för vi får inte dölja någonting för varandra. ³Om du verkligen vill försöka göra detta, har du tagit det första steget mot att förbereda ditt sinne på att låta den Helige komma in. ⁴Vi skall förbereda oss för detta tillsammans, för när Han väl har kommit, kommer du vara redo att hjälpa mig att göra andra sinnen redo för Honom. ⁵Hur länge skall du förvägra Honom Hans Rike?
9. Din befrielseförklaring finns i ditt eget sinne, även om det förnekas av egot. ²Gud har givit dig allt. ³Detta enda faktum innebär att egot inte existerar, och detta skrämmer det i allra högsta grad. ⁴På egots språk är "att ha" och "att vara" olika saker, men för den Helige Ande är de identiska. ⁵Den Helige Ande vet att du både *har* allt och *är* allt. ⁶Varje åtskillnad i detta avseende är en-

dast meningsfull när föreställningen om "att få", vilket antyder en brist, redan har accepterats. ⁷Det är därför vi inte gör någon åtskillnad mellan att *ha* Guds Rike och att *vara* Guds Rike.

10. Det lugna varat i Guds Rike, som du är fullkomligt medveten om när du är i ditt sunda sinne, är hänsynslöst förvisat från den del av sinnet som egot styr. ²Egot är desperat eftersom det bekämpar bokstavligen oöverbärliga odds, vare sig du sover eller är vaken. ³Tänk på hur mycket vaksamhet du har varit villig att utöva för att skydda ditt ego, och hur lite för att skydda ditt rätta sinne. ⁴Vem, förutom de vansinniga, skulle försöka sig på att tro på det som inte är sant, och sedan skydda denna övertygelse på bekostnad av sanningen?

IV. Så behöver det inte vara

1. Om du inte kan höra Rösten för Gud beror det på att du inte väljer att lyssna. ²Att du *faktiskt* lyssnar till ditt egos röst visar du genom dina åsikter, dina känslor och ditt beteende. ³Likväl är det detta du vill. ⁴Detta är det du kämpar för att behålla och som du är vaksam för att behålla. ⁵Ditt sinne är fullt av planer för att rädda ditt egos ansikte, och du söker inte Kristi ansikte. ⁶Spegeln i vilken egot försöker se sitt ansikte är i sanning dunkel. ⁷Hur kan det bibehålla påhittet med sin existens annat än med speglar? ⁸Men var du söker för att finna dig själv är din ensak.
2. Jag har sagt att du inte kan ändra ditt sinne genom att ändra ditt beteende, men jag har också sagt, och många gånger, att du *kan* ändra ditt sinne. ²När din sinnesstämning säger dig att du har gjort ett felaktigt val, och detta är fallet närhelst du inte känner glädje, *vet då att så behöver det inte vara*. ³Varje gång har du tänkt fel om någon broder som Gud har skapat, och du varseblir bilder som ditt ego gör i en fördunklad spegel. ⁴Tänk ärligt efter vad du har tänkt som Gud inte skulle ha tänkt, och vad du inte har tänkt som Gud skulle vilja att du tänkte. ⁵Granska noga vad du har gjort och följaktligen inte har gjort, och ändra sedan ditt sinne så att du tänker med Guds Sinne. ⁶Detta kan tyckas svårt att göra, men det är mycket lättare än att försöka tänka emot det. ⁷Ditt sinne är ett med Guds. ⁸Att förneka detta och tänka på ett annat sätt har hållit samman ditt ego, men har bokstavligen splittrat ditt sinne. ⁹Som en kärleksfull broder är ditt sinne av största betydelse för mig, och jag ber dig enträget att följa mitt exempel när

du ser på dig själv och på din broder, och att i båda se en underbar Faders underbara skapelser.

3. När du är bedrövad, *vet då att så behöver det inte vara.* ²Nedstämdhet kommer av en känsla av att vara berövad någonting som du vill ha och inte har. ³Kom ihåg att du inte är berövad någonting annat än genom dina egna beslut, och besluta sedan på ett annat sätt.
4. När du är ängslig, inse då att ängslan kommer från egots nyckfullhet, och *vet att så behöver det inte vara.* ²Du kan vara lika mycket på din vakt mot egots påbud som du är uppmärksam på dem.
5. När du känner dig skyldig, kom då ihåg att egot förvisso har överträtt Guds lagar, men *du* har det inte. ²Lämna egots "synder" till mig. ³Det är det som Soningen är till för. ⁴Men inte förrän du ändrar ditt sinne om dem som ditt ego har skadat, kan Soningen befria dig. ⁵Så länge som du känner dig skyldig härskar ditt ego, eftersom endast egot kan uppleva skuld. ⁶*Så behöver det inte vara.*
6. Var på din vakt mot egots frestelser, och låt dig inte vilseledas av det. ²Det erbjuder dig ingenting. ³När du har upphört med att frivilligt vara oinspirerad, kommer du att se hur ditt sinne kan samla sig och höja sig över trötthet och helas. ⁴Ännu är du inte tillräckligt på din vakt mot egots krav för att kunna frigöra dig själv. ⁵*Så behöver det inte vara.*
7. Vanan att ägna sig åt Gud och Hans skapelser kan lätt förvärras, om du aktivt vägrar att låta ditt sinne förirra sig. ²Problemet är inte brist på koncentration; det är övertygelsen om att ingen, du själv inbegripen, är värd någon konsekvent ansträngning. ³Ställ dig konsekvent på min sida mot denna villfarelse, och tillåt inte denna tarvliga övertygelse att dra dig tillbaka. ⁴De modfällda är till ingen nytta för sig själva och inte heller för mig, men endast egot kan *vara* modfällt.
8. Har du verkligen tänkt på hur många tillfällen du har haft att glädja dig, och hur många av dem som du vägrat ta emot? ²Det finns ingen begränsning för Guds Sons makt, men han kan begränsa hur han uttrycker sin makt så mycket han vill. ³Ditt sinne och mitt kan förenas för att lysa bort ditt ego, och frigöra Guds styrka så att den finns i allt du tänker och gör. ⁴Nöj dig inte med någonting mindre än detta, och vägra att acceptera någonting annat än detta som ditt mål. ⁵Var mycket uppmärksam på alla övertygelser som hindrar att du uppnår detta, och ta avstånd ifrån dem. ⁶Döm hur väl du har lyckats med detta med hjälp av

dina egna känslor, för detta är det enda rätta sättet att använda dömande. ⁷Dömandet liksom allt annat försvar kan användas för att attackera eller skydda, för att skada eller hela. ⁸Egot *bör* ställas inför rätta och där befinnas undermåligt. ⁹Utan din egen lojalitet, ditt eget beskydd och din egen kärlek kan egot inte existera. ¹⁰Låt det bli dömt på rätt sätt, och du måste undandra det lojalitet, beskydd och kärlek.

9. Du är sanningens spegel i vilken Gud Själv lyser i fullkomligt ljus. ²Till egots dunkla spegel behöver du endast säga: "Jag skall inte se i den eftersom jag vet att dessa bilder inte är sanna". ³Låt sedan Den Helige lysa över dig i frid, och vet att detta, och endast detta, måste finnas. ⁴Hans Sinne lyste över dig vid din skapelse och väckte ditt sinne till liv. ⁵Hans Sinne lyser fortfarande över dig och måste lysa genom dig. ⁶Ditt ego kan inte hindra Honom från att lysa över dig, men det kan hindra dig från att låta Honom lysa genom dig.
10. Kristi Ankomst är endast ett annat namn för skapelsen, för Kristus är Guds Son. ²Kristi Återkomst innebär ingenting annat än att egots välde är över, och att sinnet helas. ³Jag skapades liksom du vid Kristi ankomst, och jag har kallat på dig för att du skall förena dig med mig vid Återkomsten. ⁴Jag har ansvaret för Återkomsten, och min dom, som endast används som beskydd, kan inte vara felaktig eftersom den aldrig attackerar. ⁵Din kan vara så förvrängd att du tror att jag begick ett misstag när jag valde dig. ⁶Jag försäkrar dig att detta är ett misstag av ditt ego. ⁷Förväxla det inte med ödmjukhet. ⁸Ditt ego försöker övertyga dig om att det är verkligt och att jag inte är det, därför att om jag är verklig är jag inte mer verklig än du. ⁹Den kunskapen, och jag försäkrar dig att det *är* kunskap, innebär att Kristus har kommit in i ditt sinne och helat det.
11. Jag attackerar inte ditt ego. ²Jag arbetar däremot med ditt högre sinne, den Helige Andes hem, vare sig du sover eller är vaken, precis som ditt ego gör med ditt lägre sinne, som är dess hem. ³Jag är vaksam å dina vägnar i detta, därför att du är alltför förvirrad för att förstå ditt eget hopp. ⁴Jag misstar mig inte. ⁵Ditt sinne kommer att välja att förena sig med mitt, och tillsammans är vi oövervinnerliga. ⁶Du och din broder skall till sist komma samman i mitt namn, och ert sunda förnuft kommer att återställas. ⁷Jag uppväckte de döda genom att veta att liv är ett evigt kännetecken på allt som den levande Guden har skapat. ⁸Varför tror du det är svårare för mig att inspirera de oinspirerade eller

göra de instabila stabila? ⁹Jag tror inte att det finns någon rangordning av svårigheter i mirakler, men det gör du. ¹⁰Jag har kallat, och du kommer att svara. ¹¹Jag förstår att mirakler är naturliga, eftersom de är uttryck för kärlek. ¹²Att jag kallar på dig är lika naturligt som att du svarar, och lika oundvikligt.

V. Illusionen egot – kroppen

1. Allt samverkar till det bästa. ²Det finns inga undantag förutom enligt egots bedömning. ³Egot utövar största möjliga vaksamhet när det gäller vad det tillåter komma in i medvetenheten, och detta är inte det sätt som ett balanserat sinne hålls samman på. ⁴Egot kommer ännu mer ur balans eftersom det håller sin primära motivation borta från din medvetenhet, och låter kontroll snarare än sunt förnuft vara det förhärskande. ⁵Egot har all anledning att göra detta enligt det tanke-system som gav upphov till det, och som det tjänar. ⁶En sund omdömesförmåga skulle oundvikligen förkasta egot, och måste utplånas av egot av ren självbevarelsedrift.
2. En mycket viktig källa till egots obalanserade tillstånd är dess bristande förmåga att skilja mellan kroppen och Guds Tankar. ²Guds Tankar är oacceptabla för egot, eftersom de tydligt visar på att egot självt inte existerar. ³Därför antingen förvränger egot dem, eller vägrar att acceptera dem. ⁴Detta kan emellertid inte få dem att upphöra att finnas till. ⁵Det försöker därför dölja inte bara "oacceptabla" kroppsliga impulser, utan också Guds Tankar, eftersom båda innebär ett hot mot det. ⁶Eftersom egot först och främst tänker på att skydda sig självt när det känner sig hotat, varseblir det dem som detsamma. ⁷Genom att varsebli dem som detsamma, försöker egot rädda sig självt från att bli undandröjt, vilket det helt säkert skulle bli i kunskapens närvaro.
3. Varje tanke-system som förväxlar Gud med kroppen måste vara vansinnigt. ²Likväl är denna förväxling nödvändig för egot, som endast dömer i form av hot eller icke-hot mot sig självt. ³I en bemärkelse är egots rädsla för Gud åtminstone logisk, eftersom föreställningen om Honom faktiskt driver bort egot. ⁴Men rädslan för kroppen, som egot så starkt identifierar sig med, är helt obegriplig.
4. Kroppen är egots hem genom dess eget val. ²Det är den enda identifikation som egot känner sig tryggt med, eftersom kroppens sårbarhet är dess eget bästa argument för att du inte kan ha

ditt ursprung i Gud. ³Detta är den övertygelse som egot ivrigt understödjer. ⁴Men egot hatar kroppen, eftersom det inte kan acceptera den som bra nog att vara dess hem. ⁵Det är här som sinnet blir direkt förvirrat. ⁶Samtidigt som sinnet får veta av egot att det faktiskt är del av kroppen och att kroppen är dess beskyddare, får det också veta att kroppen inte kan beskydda det. ⁷Därför frågar sinnet: "Vart kan jag vända mig för att få beskydd?" på vilket egot svarar: "Vänd dig till mig". ⁸Sinnet påminner då egot om, och inte utan orsak, att egot självt har insisterat på att det skall identifieras med kroppen, så det är ingen mening med att vända sig till *det* för att få beskydd. ⁹Egot har inget riktigt svar på detta eftersom det inte finns något, men det har en typisk lösning. ¹⁰Det utplånar frågan från sinnets medvetenhet. ¹¹När frågan en gång är borta ur medvetenheten kan den, och gör det också, framkalla obehag, men frågan kan inte besvaras eftersom den inte kan ställas.

5. Detta är den fråga som *måste* ställas: "Vart kan jag vända mig för att få beskydd?" ²"Sök och ni skall finna" innebär inte att du skall söka blint och desperat efter någonting som du inte skulle känna igen. ³Ett meningsfullt sökande företas medvetet, organiseras medvetet och styrs medvetet. ⁴Målet måste vara klart formulerat, och bevaras i sinnet. ⁵Att lära sig och att vilja lära sig är oskiljaktiga. ⁶Du lär dig bäst när du tror att det du försöker lära dig är av värde för dig. ⁷Men inte allt som du kanske vill lära dig har ett bestående värde. ⁸I själva verket väljer du många av de ting som du vill lära dig *därför att* deras värde inte kommer att bestå.
6. Egot tror att det är en fördel att inte engagera sig i någonting som är evigt, eftersom det eviga måste komma från Gud. ²Evig varaktighet är den enda funktion som egot har försökt att utveckla, men som det systematiskt har misslyckats med att uppnå. ³Egot kompromissar med frågan om det eviga, precis som det gör med alla frågor som på något sätt berör den verkliga frågan. ⁴Genom att sysselsätta sig med ovidkommande frågor hoppas det kunna dölja den verkliga frågan, och hålla den borta från sinnet. ⁵Egots karaktäristiska beskäftighet med oväsentligheter är till för just detta syfte. ⁶Att sysselsätta sig med problem som utformas så att de är omöjliga att lösa, är egots favoritknep för att förhindra framsteg i inläringen. ⁷Men den enda fråga som de som ägnar sig åt dessa avledande manövrer aldrig ställer är: "För vad?". ⁸Detta är den fråga som *du* måste lära dig att ställa i alla

sammanhang. ⁹Vad är syftet? ¹⁰Vilket det än är, kommer det automatiskt att styra dina ansträngningar. ¹¹När du fattar ett beslut om syftet, då har du fattat ett beslut om din framtida insats, ett beslut som kommer att fortsätta att ha verkan såvida du inte ändrar ditt sinne.

VI. Guds belöningar

1. Egot förstår inte "hotets" verkliga källa, och om du associerar dig själv med egot förstår du inte situationen som den är. ²Endast din lojalitet mot egot ger det någon makt över dig. ³Jag har talat om egot som om det vore ett separat ting, som handlar på egen hand. ⁴Detta var nödvändigt för att övertyga dig om att du inte lättsinnigt kan avfärda det, och att du måste förstå hur mycket av ditt tänkande som är egostyrt. ⁵Vi kan emellertid inte utan risk låta det bero med detta, för då kommer du så länge som du är här, eller så länge som du tror att du är här, att betrakta dig själv som ofrånkomligt i konflikt. ⁶Egot är ingenting mer än en del av din övertygelse om dig själv. ⁷Ditt andra liv har fortsatt utan avbrott, och har varit och kommer alltid att vara totalt opåverkat av dina försök att dissociera det.
2. Medan du lär dig att göra dig fri från illusioner, får du aldrig glömma vad du är skyldig din broder. ²Det är detsamma som du är skyldig mig. ³Närhelst du handlar egoistiskt mot någon annan, kastar du bort nåden i din tacksamhetsskuld, och den heliga varseblivning som den skulle frambringa. ⁴Ordet "helig" kan användas här, därför att allteftersom du lär dig hur mycket du har hela Sonskapet att tacka för, vilket inbegriper mig, kommer du så nära kunskapen som varseblivningen kan komma. ⁵Klyftan är då så liten att kunskapen lätt kan strömma över den och utplåna den för evigt.
3. Du har än så länge mycket lite tillit till mig, men den kommer att öka allteftersom du oftare vänder dig till mig i stället för till ditt ego för att få vägledning. ²Resultaten kommer i allt högre grad att övertyga dig om att detta är det enda förnuftiga val du kan göra. ³Ingen som genom erfarenhet lär sig att det ena valet för med sig frid och glädje, medan det andra för med sig kaos och katastrof, behöver övertygas ytterligare. ⁴Att lära sig genom belöningar är mer effektivt än att lära sig genom smärta, därför att smärta är en egoillusion, och kan aldrig medföra mer än en till-

fällig verkan. ⁵Guds belöningar känns emellertid omedelbart igen som eviga. ⁶Eftersom denna insikt kommer från dig och inte från egot, fastslår själva insikten att du och ditt ego inte kan vara identiska. ⁷Du tror kanske att du redan har accepterat denna skillnad, men du är än så länge långtifrån övertygad. ⁸Det faktum att du tror att du måste göra dig fri från egot visar detta; men du kan inte göra dig fri från egot genom att förödmjuka det, eller kontrollera det eller bestraffa det.

4. Egot och anden känner inte varandra. ²Det separerade sinnet kan inte bibehålla separationen annat än genom dissociation. ³När det har gjort detta, förnekar det alla sant naturliga impulser, inte därför att egot är ett separat ting, utan därför att du vill tro att *du* är det. ⁴Egot är ett redskap för att bibehålla denna övertygelse, men det är fortfarande endast ditt beslut att använda detta redskap som gör det möjligt för det att bestå.
5. Hur kan du lära någon värdet av någonting som han avsiktligt har kastat bort? ²Han måste ha kastat bort det därför att han inte satte värde på det. ³Du kan endast visa honom hur olycklig han är utan det, och sakta föra det närmare så att han kan lära sig hur hans förtvivlan minskar allteftersom han närmar sig det. ⁴Detta lär honom att associera sin förtvivlan med dess frånvaro, och motsatsen till förtvivlan med dess närvaro. ⁵Detta blir gradvis åtråvärt allteftersom han ändrar sitt sinne om dess värde. ⁶Jag håller på att lära dig att associera förtvivlan med egot och glädje med anden. ⁷Du har lärt dig själv motsatsen. ⁸Det står dig fortfarande fritt att välja, men kan du verkligen vilja ha egots belöningar i närvaro av Guds belöningar?
6. Min tillit till dig är större än din till mig just nu, men det kommer inte alltid att vara så. ²Ditt uppdrag är mycket enkelt. ³Du ombeds att leva på ett sätt som visar att du inte är ett ego, och jag väljer inte Guds kanaler felaktigt. ⁴Den Helige delar min tillit, och accepterar mina Soningsbeslut eftersom min vilja aldrig står i strid med Hans. ⁵Jag har tidigare sagt att jag har ansvaret för Soningen. ⁶Detta beror endast på att jag slutförde min del i den som människa, och nu kan slutföra den genom andra. ⁷De kanaler jag har valt kan inte misslyckas, eftersom jag kommer att låna dem min styrka så länge som deras inte räcker till.
7. Jag kommer att gå med dig till Den Helige, och genom min varseblivning kan Han överbrygga den lilla klyftan. ²Din tacksamhet mot din broder är den enda gåva jag vill ha. ³Jag skall ge den till Gud för din räkning, eftersom jag vet att när du känner

din broder *känner* du Gud. ⁴Om du är tacksam mot din broder är du tacksam mot Gud för det Han har skapat. ⁵Genom din tacksamhet lär du känna din broder, och ett enda ögonblick av verkligt igenkännande gör alla till din broder, eftersom var och en av dem är av din Fader. ⁶Kärleken övervinner inte allt, men den ställer allt till rätta. ⁷Eftersom du är Guds Rike, kan jag leda dig tillbaka till dina egna skapelser. ⁸Du känner inte igen dem nu, men det som har dissocierats finns fortfarande där.

8. När du kommer närmare en broder närmar du dig mig, och när du drar dig undan honom, blir jag mer avlägsen för dig. ²Frälsning är ett samarbetsföretag. ³Det kan inte genomföras framgångsrikt av dem som lösgör sig från Sonskapet, eftersom de lösgör sig från mig. ⁴Gud kommer till dig endast när du ger Honom till dina bröder. ⁵Lär dig först om dem, och du kommer att vara redo att höra Gud. ⁶Detta beror på att Kärlekens funktion är en.

VII. Skapelse och kommunikation

1. Det är uppenbart att även om innehållet i varje särskild egoillusion inte spelar någon roll, är dess rättelse till större hjälp i ett specifikt sammanhang. ²Egoillusioner är helt specifika, fastän sinnet av naturen är abstrakt. ³En del av sinnet blir emellertid konkret när det splittras. ⁴Den konkreta delen tror på egot, eftersom egot är beroende av det konkreta. ⁵Egot är den del av sinnet som tror att din existens definieras genom separation.
2. Allt egot varseblir är en separat helhet, utan de förhållanden som antyder varat. ²Egot är sålunda emot kommunikation, utom i den mån som den används för att fastställa separationen snarare än att avskaffa den. ³Egots kommunikationssystem är baserat på dess eget tankesystem, liksom allt annat som det påbjuder. ⁴Dess kommunikation styrs av dess behov av att skydda sig självt, och det kommer att avbryta kommunikationen när det känner sig hotat. ⁵Detta avbrott är en reaktion på en eller flera specifika personer. ⁶Egots specifika sätt att tänka, resulterar då i en falsk generalisering som verkligen inte alls är abstrakt. ⁷Det påverkas endast på vissa specifika sätt av allt som det varseblir som beslätat.
3. Anden, däremot, reagerar likadant på allt som den vet är sant, och reagerar inte alls på någonting annat. ²Inte heller gör den något försök att fastställa vad som är sant. ³Den vet att det som är sant är allt som Gud har skapat. ⁴Den står i fullkomlig och direkt

kommunikation med varje aspekt av skapelsen, eftersom den står i fullständig och direkt kommunikation med sin Skapare.⁵ Denna kommunikation är Guds Vilja.⁶ Skapelse och kommunikation är synonyma.⁷ Gud skapade varje sinne genom att kommunicera Sitt Sinne till det, och fastställde det således för evigt som en kanal för att ta emot Hans Sinne och Vilja.⁸ Eftersom endast väsen av samma ordning verkligen kan kommunicera, kommunicerar Hans Skapelser naturligt med Honom och så som Han.⁹ Denna kommunikation är fullkomligt abstrakt, eftersom dess beskaffenhet är universell i sin tillämpning och inte underkastad något dömande, något undantag eller någon förändring.¹⁰ Gud skapade dig genom denna och för denna.¹¹ Sinnet kan förvränga sin funktion, men det kan inte förse sig självt med funktioner som det inte har givits.¹² Det är därför som sinnet inte helt kan förlora sin förmåga att kommunicera, även om det kan vägra att använda den till förmån för varat.

4. Existensen liksom varat grundar sig på kommunikation.
²Existensen är emellertid specifik när det gäller hur, vad och vem den bedömer att det är värt att kommunicera med.³ Varat är fullständigt utan dessa åtskillnader.⁴ Det är ett tillstånd där sinnet kommunicerar med allt som är verkligt.⁵ I samma utsträckning som du tillåter att detta tillstånd blir beskuret, begränsar du din känsla för din egen verklighet, som endast blir total genom att du förstår hela verkligheten i det underbara sammanhanget av dess verkliga förhållande med dig.⁶ Detta är din verklighet.⁷ Vanhelga den inte, och rygga inte tillbaka för den.⁸ Den är ditt verkliga hem, ditt verkliga tempel och ditt verkliga Själv.
5. Gud, Som omsluter allt vara, skapade väsen som vart och ett har allt, men som vill dela det med andra för att öka deras glädje.
²Ingenting verkligt kan ökas annat än genom att det delas.³ Det är därför som Gud skapade dig.⁴ Den Gudomliga Abstraktionen finner glädje i att dela med sig.⁵ Det är detta som skapelse innebär.⁶ "Hur", "vad" och "till vem" är ovidkommande, därför att verklig skapelse ger allt, eftersom den endast kan skapa likt sig själv.⁷ Kom ihåg att i Riket är det ingen skillnad mellan *att ha* och *att vara* som det är i existensen.⁸ I varats tillstånd ger sinnet alltid allt.
6. Bibeln säger upprepade gånger att du skall lovprisa Gud.
²Detta innebär knappast att du skall tala om för Honom hur underbar Han är.³ Han har inte något ego som Han kan acceptera ett sådan lovprisning med, och inte någon varseblivning som

Han kan bedöma den med.⁴ Men om du inte deltar i skapelsen är Hans glädje inte fullständig, eftersom din är ofullständig.⁵ Och detta vet Han också.⁶ Han vet det i Sitt Eget Vara, och i dess erfarenhet av Hans Sons erfarenhet.⁷ Det ständiga utflödet av Hans Kärlek blockeras när Hans kanaler är stängda, och Han är ensam när de sinnen som Han skapade inte kommunicerar till fullo med Honom.

7. Gud har bevarat ditt rike åt dig, men Han kan inte dela Sin glädje med dig förrän du känner den med hela ditt sinne.² Uppenbarelse är inte tillräckligt, eftersom den endast är kommunikation *från* Gud.³ Gud har inte något behov av att uppenbarelsen ges tillbaka till Honom, vilket skulle vara klart omöjligt, men Han vill verkligen att den ges till andra.⁴ Detta kan inte ske med själva uppenbarelsen; dess innehåll kan inte uttryckas, eftersom det är ytterst personligt för det sinne som tar emot den.⁵ Den kan emellertid ges tillbaka av detta sinne till andra sinnen, genom de förhållningssätt som kunskapen från uppenbarelsen för med sig.
8. Gud prisas närhelst ett sinne lär sig att vara helt hjälpsamt.² Detta är omöjligt om det inte är helt harmlöst, eftersom båda övertygelserna måste finnas samtidigt.³ De sant hjälpsamma är osårbara, eftersom de inte skyddar sina egon, och följaktligen kan ingenting skada dem.⁴ Deras hjälpsamhet är deras lovprisning av Gud, och Han kommer att återgälda deras lovprisning av Honom eftersom de är som Han, och de kan glädjas tillsammans.⁵ Gud utsträcker sig till dem och genom dem, och det är stor glädje i hela Riket.⁶ Varje sinne som förändras ökar denna glädje genom att vart och ett är villigt att vara delaktigt i den.⁷ De sant hjälpsamma är Guds mirakelarbetare som jag leder, tills vi alla är förenade i Rikets glädje.⁸ Jag kommer att leda dig dit där du kan vara sant hjälpsam, och till var och en som kan följa min vägledning genom dig.

Kapitel 5

HELANDE OCH HELHET

Inledning

1. Att hela är att lyckliggöra. ²Jag har uppmanat dig att tänka på hur många tillfällen du har haft att glädja dig, och hur många av dem som du vägrat ta emot. ³Detta är samma sak som att tala om för dig att du har vägrat hela dig själv. ⁴Ljuset som tillhör dig är glädjens ljus. ⁵Strålgjans associeras inte med sorg. ⁶Glädje framkallar en i sig inneboende villighet att dela den med andra, och främjar sinnets naturliga impuls att reagera som ett. ⁷De som försöker hela utan att själva vara helt fyllda av glädje, framkallar olika slags gensvar samtidigt, och berövar således andra glädjen att reagera helhjärtat.
2. För att vara helhjärtad måste du vara lycklig. ²Om rädsla och kärlek inte kan finnas samtidigt, och om det är omöjligt att vara helt fylld av rädsla och fortfarande vara levande, är kärleken det enda möjliga tillstånd av helhet. ³Det finns ingen skillnad mellan kärlek och glädje. ⁴Därför är det enda möjliga tillstånd av helhet det helt glädjefyllda. ⁵Att hela eller glädja är därför detsamma som att integrera och göra till ett. ⁶Det är därför som det inte spelar någon roll till vilken del eller genom vilken del av Sonskapet som helandet erbjuds. ⁷Det är till nytta för varje del, och till nytta i lika mån.
3. Du välsignas av varje välvillig tanke som någon av dina bröder har var de än befinner sig. ²Du borde vilja välsigna dem i gengäld, av tacksamhet. ³Du behöver inte känna dem personligen, inte heller de dig. ⁴Ljuset är så starkt att det strålar genom hela Sonskapet, och tackar Fadern för att Han låter Sin glädje stråla över det. ⁵Endast Guds heliga barn är värdiga kanaler för Hans underbara glädje, eftersom endast de är underbara nog att behålla den genom att dela med sig av den. ⁶Det är omöjligt för ett Guds barn att inte älska sin nästa så som sig själv. ⁷Det är därför som helarens bön lyder:

⁸*Låt mig känna denne broder så som jag känner mig själv.*

I. Inbjudan till den Helige Ande

1. Helande är en tanke genom vilken två sinnen varseblir sin etthet och glädjer sig. ²Denna glädje ropar till varje del av Sonskapet att glädja sig med dem, och låter Gud utsträcka sig mot dem och genom dem. ³Endast det helade sinnet kan erfara uppenbarelse med någon beständig verkan, eftersom uppenbarelse är en erfarenhet av ren glädje. ⁴Om du inte väljer att vara helt och hållet glad, kan ditt sinne inte ha det som det inte väljer att vara. ⁵Kom ihåg att anden inte känner någon skillnad mellan *att ha* och *att vara*. ⁶Det högre sinnet tänker i enlighet med de lagar som anden lyder, och följer därför endast Guds lagar. ⁷För anden är att få meningslöst, och att ge är allt. ⁸Då anden har allt, behåller den allt genom att ge bort det, och skapar således så som Fadern skapade. ⁹Även om detta sätt att tänka är totalt oförenligt med ägande, är det ändå för det lägre sinnet helt förståeligt i samband med tankar. ¹⁰Om du delar en materiell ägodel med någon, delar du också på ägandeskapet. ¹¹Men om du delar en tanke med någon, gör du den inte mindre. ¹²Hela tanken är fortfarande din, trots att hela har givits bort. ¹³Om den som du ger den till dessutom accepterar den som sin, förstärker han den i ditt sinne och ökar den således. ¹⁴Om du kan acceptera föreställningen att världen är en värld av tankar, försvinner hela övertygelsen om den felaktiga association som egot gör mellan att ge och att förlora.
2. Låt oss börja vår uppvaknandeprocess med bara några få enkla begrepp:

²*Tankar ökar genom att de ges bort.*

³*Ju fler som tror på dem desto starkare blir de.*

⁴*Allt är en föreställning.*

⁵*Hur kan då att ge och att förlora associeras med varandra?*

3. Detta är inbjudan till den Helige Ande. ²Jag har redan sagt att jag kan sträcka mig upp och föra ner den Helige Ande till dig, men jag kan endast föra Honom till dig om du själv bjuder in Honom. ³Den Helige Ande finns i ditt rätta sinne, liksom Han fanns i mitt. ⁴Bibeln säger: "Var så till sinnes som Kristus Jesus var," och använder detta som en välsignelse. ⁵Det är mirakelsinnetens välsignelse. ⁶Den ber att du skall tänka så som jag tänkte, och förena dig med mig i Kristustänkande.
4. Den Helige Ande är den enda delen av den Heliga Treenighe-

ten som har en symbolisk funktion. ²Han omnämns som Helaren, Hjälparen och Vägledaren. ³Han beskrivs också som någonting "separat", åtskilt från Fadern och från Sonen. ⁴Jag själv sade: "Om jag går bort skall jag sända er en annan Hjälpare och Han skall för alltid vara hos er." ⁵Den Helige Andes symboliska funktion gör Honom svår att förstå, eftersom symboliken kan tolkas på olika sätt. ⁶Som människa och också som en av Guds skapelser, lärde mig mitt rätta tänkande, som kom från den Helige Ande eller den Universella Inspirationen, först och främst att denna Inspiration är till för alla. ⁷Jag skulle själv inte kunna ha Den utan att veta detta. ⁸Ordet "veta" är rätt i detta sammanhang, eftersom den Helige Ande är så nära kunskapen att han framkallar den, eller bättre uttryckt, tillåter den att komma. ⁹Jag har tidigare talat om den högre eller "sanna" varseblivningen, som ligger så nära sanningen att Gud Själv kan strömma över den lilla klyftan. ¹⁰Kunskapen är alltid redo att strömma överallt, men den kan inte sätta sig emot. ¹¹Därför kan du lägga hinder i vägen för den, även om du aldrig kan förlora den.

5. Den Helige Ande är Kristussinnet som är medvetet om den kunskap som ligger bortom varseblivningen. ²Han kom till vid separationen som ett beskydd, och inspirerade samtidigt till Soningsprincipen. ³Dessförinnan fanns det inte något behov av helande, för ingen var utan tröst. ⁴Den Helige Andes Röst är Kallelsen till Soning, eller till återställandet av sinnets helhet. ⁵När Soningen är fullständig och hela Sonskapet är helat, kommer det inte att finnas någon kallelse till att återvända. ⁶Men det som Gud skapar är evigt. ⁷Den Helige Ande kommer att stanna kvar hos Guds Söner för att välsigna deras skapelser, och bevara dem i glädjens ljus.
6. Gud ärade till och med Sina barns felskapelser eftersom de hade gjort dem. ²Men han välsignade också Sina barn med ett sätt att tänka, som skulle kunna höja deras varseblivningar så högt att de nästan kunde nå tillbaka till Honom. ³Den Helige Ande är Försoningens Sinne. ⁴Han representerar ett sinnestillstånd som är så nära Ettsinnet att en överföring till den till slut blir möjlig. ⁵Varseblivning är inte kunskap, men den kan överföras till kunskap, eller övergå i den. ⁶Det kanske till och med kan vara till större hjälp här att använda den bokstavliga meningen av överförd eller "buren över", eftersom det sista steget tas av Gud.
7. Den Helige Ande, Inspirationen som hela Sonskapet delar, framkallar ett slags varseblivning där många beståndsdelar lik-

nar dem som finns i själva Himmelriket:

²För det första är dess universalitet fullkomligt klar, och ingen som uppnår den skulle för ett ögonblick kunna tro att det innebär någonting annat än en fördel att dela den med andra.

³För det andra är den oförmögen att attackera, och är därför verkligt öppen. ⁴Detta innebär att även om den inte leder till kunskap, lägger den inte några hinder i vägen för den på något sätt.

⁵Slutligen visar den på vägen bortom det helande som den för med sig, och leder sinnet bortom dess egen integration mot skapelsens stigar. ⁶Det är vid denna punkt som en tillräckligt kvantitativ förändring inträffar för att åstadkomma ett verkligt kvalitativt skifte.

II. Rösten för Gud

1. Att hela är inte att skapa; det är att återställa. ²Den Helige Ande främjar helandet genom att se bortom det till det som Guds barn var innan helandet behövdes, och kommer att vara när de blivit helade. ³Denna ändring av tidssekvensen borde vara ganska välbekant, eftersom den är mycket lik det skifte i varseblivningen av tiden som miraklet för in. ⁴Den Helige Ande är motivationen för mirakelsinhet; beslutet att hela separationen genom att släppa den. ⁵Din vilja finns fortfarande i dig eftersom Gud lade den i ditt sinne, och även om du kan låta den fortsätta att sova kan du inte utplåna den. ⁶Gud Själv håller din vilja vid liv genom att överföra den från Sitt Sinne till ditt så länge som tiden består. ⁷Miraklet självt är en återspeglning av denna förening av Faderns och Sönens vilja.
2. Den Helige Ande är glädjens ande. ²Han är Kallelsen att återvända med vilken Gud välsignade Sina separerade Söners sinnen. ³Detta är sinnets kallelse. ⁴Före separationen hade sinnet ingen kallelse, eftersom det dessförinnan enbart hade varat, och inte skulle ha förstått kallelsen till rätt tänkande. ⁵Den Helige Ande är Guds Svar på separationen, det medel genom vilket Soningen helar tills hela sinnet återgår till att skapa.
3. Soningsprincipen och separationen började samtidigt. ²När egot gjordes lade Gud kallelsen till glädje i sinnet. ³Denna kallelse är så stark, att egot alltid upplöses vid dess ljud. ⁴Det är därför som du måste välja att höra en av två röster inom dig. ⁵Den ena har du själv gjort, och den kommer inte från Gud. ⁶Men den

andra har givits dig av Gud, Som endast ber dig att lyssna till den.⁷ Den Helige Ande finns i dig i en mycket bokstavlig bemärkelse.⁸ Det är Hans Röst Som kallar dig tillbaka dit där du tidigare var och kommer att vara igen.⁹ Det är möjligt till och med i den här världen att endast höra den Rösterna och ingen annan.¹⁰ Detta kräver ansträngning och stor villighet att lära sig.¹¹ Det är den sista lektionen som jag lärde mig, och Guds Söner är lika likvärdiga som elever som de är som söner.

4. Du är Himmelriket, men du har låtit övertygelsen om mörker komma in i ditt sinne, och därför behöver du ett nytt ljus.² Den Helige Ande är den strålgång som du måste tillåta fördriva föreställningen om mörker.³ Det är inför Hans härlighet som dissociationen försvinner, och Himmelriket bryter igenom till det som är dess eget.⁴ Före separationen behövde du inte någon vägledning.⁵ Du visste, så som du åter kommer att veta, men som du inte vet nu.
5. Gud vägleder inte eftersom Han endast kan dela fullkomlig kunskap.² Vägledning är värderande, eftersom den innebär att det finns en väg som är rätt och också en väg som är fel, en som bör väljas och en annan som bör undvikas.³ Genom att välja den ena ger du upp den andra.⁴ Att välja den Helige Ande är att välja Gud.⁵ Gud finns inte i dig i bokstavlig bemärkelse; du är del av Honom.⁶ När du valde att lämna Honom gav Han dig en Röst som skulle tala för Honom, eftersom Han inte längre obehindrat kunde dela Sin kunskap med dig.⁷ Den direkta kommunikationen avbröts därför att du hade gjort dig en annan röst.
6. Den Helige Ande uppmanar dig att både minnas och glömma.² Du har valt att vara i ett tillstånd av opposition där motsatser är möjliga.³ Som en följd av detta finns det val du måste göra.⁴ I det heliga tillståndet är viljan fri, så att dess skapande kraft är obegränsad och val är meningslösa.⁵ Frihet att välja är samma kraft som frihet att skapa, men dess tillämpning är annorlunda.⁶ Att välja hör ihop med ett splittrat sinne.⁷ Den Helige Ande är ett av de val du kan göra.⁸ Gud lämnade inte Sina barn utan tröst, även om de valde att lämna Honom.⁹ Den röst de förde in i sitt sinne var inte Rösterna för Hans Vilja, för vilken den Helige Ande talar.
7. Den Helige Andes Röst befäller inte, eftersom den är oförmögen att vara högmodig.² Den kräver inte, eftersom den inte söker kontroll.³ Den besegrar inte, eftersom den inte attackerar.⁴ Den enbart påminner.⁵ Den är övertygande endast på grund av vad den påminner dig om.⁶ Den påminner dig om den andra vägen,

och förblir lugn till och med mitt under det tumult som du kan ställa till med. ⁷Rösten för Gud är alltid lugn, eftersom den talar om frid. ⁸Frid är starkare än krig eftersom den helar. ⁹Krig är söndring, inte ökning. ¹⁰Ingen tjänar på stridigheter. ¹¹Vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen men förlorar sin själ? ¹²Om du lyssnar till fel röst *har* du förlorat din själ ur sikte. ¹³Du kan inte förlora den, men du kan vara ovetande om den. ¹⁴Du har därför "förlorat" den tills du väljer rätt.

8. Den Helige Ande är din Vägledare när du väljer. ²Han finns i den del av ditt sinne som alltid talar för det rätta valet, eftersom Han talar för Gud. ³Han är den kommunikation med Gud som du har kvar, och som du kan avbryta men inte förstöra. ⁴Den Helige Ande är den väg på vilken Guds Vilja sker på jorden så som i Himlen. ⁵Både Himmel och jord finns i dig, eftersom kallelsen från båda finns i ditt sinne. ⁶Rösten för Gud kommer från dina egna altare till Honom. ⁷Dessa altare är inte ting, de är din hängivenhet. ⁸Likväl är du hängiven andra ting nu. ⁹Din splittrade hängivenhet har givit dig de två rösterna, och du måste välja vid vilket altare du vill tjäna. ¹⁰Den kallelse du nu besvarar är en värdering eftersom den är ett beslut. ¹¹Beslutet är mycket enkelt. ¹²Det fattas på grundval av vilken kallelse som är värd mest för dig.
9. Mitt sinne kommer alltid att vara som ditt eftersom vi skapades likvärdiga. ²Det var endast mitt beslut som gav mig all makt i Himlen och på jorden. ³Min enda gåva till dig är att hjälpa dig att fatta samma beslut. ⁴Detta beslut är valet att dela det med varandra, eftersom beslutet i sig *är* beslutet att dela det. ⁵Det sker genom att ge, och det är därför det enda val som liknar sant skapande. ⁶Jag är din förebild när du fattar beslut. ⁷Genom att besluta mig för Gud visade jag dig att detta beslut kan fattas, och att du kan fatta det.
10. Jag har försäkrat dig att det Sinne som beslutade åt mig också finns i dig, och att du kan låta det förändra dig precis som det förändrade mig. ²Detta Sinne är entydigt, eftersom det endast hör en enda Röst och endast svarar på ett enda sätt. ³Du är världens ljus tillsammans med mig. ⁴Vila kommer inte av att sova utan av att vakna. ⁵Den Helige Ande är kallelsen till att vakna och vara glad. ⁶Världen är mycket trött, eftersom den är själva föreställningen om trötthet. ⁷Vår uppgift är den glädjefulla uppgiften att väcka den till Ropet på Gud. ⁸Alla kommer att svara på den Helige Andes Kallelse, för annars kan Sonskapet inte vara som ett.

⁹Vilken bättre kallelse skulle det kunna finnas för någon del av Riket än att återställa det till den fullkomliga förening som kan göra det helt? ¹⁰Hör endast detta genom den Helige Ande inom dig, och lär dina bröder att lyssna så som jag lär dig.

11. När du frestas av fel röst, vänd dig till mig så att jag kan påminna dig om hur du skall hela genom att dela mitt beslut och göra det starkare. ²När vi delar detta mål med varandra, ökar vi dess kraft att dra till sig hela Sonskapet, och föra det tillbaka till den etthet i vilken det skapades. ³Kom ihåg att "ok" betyder "förenas sig med" och "börda" betyder "budskap". ⁴Låt oss formulera om orden "Mitt ok är milt och min börda lätt" till: "Låt oss förernas, för mitt budskap är Ljus."
12. Jag har ålagt dig att handla så som jag själv handlade, men vi måste låta oss påverkas av samma Sinne för att kunna göra detta. ²Detta Sinne är den Helige Ande, Vars Vilja alltid är för Gud. ³Han lär dig hur du skall ha mig som förebild för hur du tänker, och som en följd därav handla så som jag handlade. ⁴Kraften i vår förenade motivation är otrolig, men inte ouppnåelig. ⁵Det finns inga gränser för vad vi kan uppnå tillsammans, därför att Ropet på Gud är ropet på det obegränsade. ⁶Guds Barn, mitt budskap är till dig, så att du skall höra det och skänka det vidare när du svarar den Helige Ande inom dig.

III. Vägledaren till frälsning

1. Du känner igen din broder genom att känna igen den Helige Ande i honom. ²Jag har redan sagt att den Helige Ande är bron för överföringen av varseblivning till kunskap, så vi kan använda dessa ord som om de vore besläktade, för i Hans Sinne är de det. ³Detta släktskap måste finnas i Hans Sinne, för om det inte gjorde det, skulle avståndet mellan de båda sätten att tänka inte vara tillgängligt för helande. ⁴Han är del av den Heliga Treenigheten, eftersom Hans Sinne delvis är ditt och också delvis Guds. ⁵Detta kräver ett klarläggande, inte i ord utan i upplevelse.
2. Den Helige Ande är föreställningen om helande. ²Eftersom föreställningen är en tanke, ökar den när den delas med andra. ³Eftersom den är Ropet *på* Gud, är den också föreställningen *om* Gud. ⁴Eftersom du är del av Gud är den också föreställningen om dig själv, liksom om alla Hans skapelser. ⁵Föreställningen om den Helige Ande har samma egenskaper som andra föreställningar,

eftersom den följer Universums lagar som den är del av. ⁶Den förstärks genom att ges bort. ⁷Den ökar i dig när du ger den till din broder. ⁸Din broder behöver inte vara medveten om den Helige Ande i sig själv eller i dig för att detta mirakel skall ske. ⁹Han kan ha tagit avstånd från Ropet på Gud, precis som du har gjort. ¹⁰Denna dissociation helas i er båda, när du blir medveten om Ropet på Gud i honom, och således erkänner dess vara.

3. Det finns två diametralt motsatta sätt att se din broder. ²De måste båda finnas i ditt sinne, eftersom du är den som varseblir. ³De måste också finnas i hans sinne, eftersom du varseblir honom. ⁴Se honom genom den Helige Ande i hans sinne, och du kommer att känna igen Honom i ditt eget. ⁵Det du erkänner i din broder erkänner du i dig själv, och det du delar med andra förstärker du.
4. Den Helige Andes Röst är svag i dig. ²Det är därför du måste dela Den med andra. ³Den måste öka i styrka innan du kan höra Den. ⁴Det är omöjligt för dig att höra Den i dig själv så länge som Den är så svag i ditt sinne. ⁵Den är inte svag i Sig, men Den begränsas av din ovillighet att höra Den. ⁶Om du begår misstaget att söka efter den Helige Ande enbart i dig själv, kommer dina tankar att skrämja dig, eftersom du genom att anta egots ståndpunkt ger dig in på en för egot främmande resa med egot som vägledare. ⁷Detta kommer oundvikligen att framkalla rädsla.
5. Dröjsmål tillhör egot, eftersom tiden är dess begrepp. ²Både tid och dröjsmål är meningslösa i evigheten. ³Jag har tidigare sagt att den Helige Ande är Guds Svar på egot. ⁴Allt som den Helige Ande påminner dig om står i direkt motsats till egots uppfattningar, eftersom sanna och falska varseblivningar i sig själva är motsatta. ⁵Den Helige Ande har till uppgift att göra det ogjort som egot har gjort. ⁶Han gör det ogjort på samma nivå som egot verkar på, för annars skulle sinnet inte kunna förstå förändringen.
6. Jag har upprepade gånger betonat att en nivå av sinnet inte är förståelig för en annan nivå. ²På samma sätt är det med egot och den Helige Ande, med tiden och evigheten. ³Evigheten är en Guds tanke, och därför förstår den Helige Ande den fullkomligt. ⁴Tiden är en egots övertygelse, och därför accepterar det lägre sinnet, som är egots domän, den utan vidare. ⁵Den enda aspekt på tiden som är evig är *nu*.
7. Den Helige Ande är medlaren mellan egots tolkningar och andens kunskap. ²Hans förmåga att handskas med symboler gör

det möjligt för Honom att arbeta med egots övertygelser på dess eget språk. ³Hans förmåga att se bortom symbolerna in i evigheten gör det möjligt för Honom att förstå Guds lagar, för vilka Han talar. ⁴Han kan därför utföra funktionen att omtolka det som egot gör, inte genom att förstöra utan genom att förstå. ⁵Förståelse är ljus, och ljus leder till kunskap. ⁶Den Helige Ande finns i ljuset eftersom Han finns i dig som är ljus, men själv vet du inte detta. ⁷Det är därför den Helige Andes uppgift att omtolka dig å Guds vägnar.

8. Du kan inte ensam förstå dig själv. ²Detta beror på att du inte har någon mening när du är skild från din rättmätiga plats i Sonskapet, och Sonskapets rättmätiga plats är Gud. ³Detta är ditt liv, din evighet och ditt Själv. ⁴Det är detta som den Helige Ande påminner dig om. ⁵Det är detta som den Helige Ande ser. ⁶Detta sanna seende skrämmer egot, eftersom det är så fridfullt. ⁷Frid är egots största fiende, därför att enligt dess tolkning av verkligheten är krig garantin för dess överlevnad. ⁸Egot blir starkt i strid. ⁹Om du tror att det råder strid, kommer du att reagera med illvilja, därför att föreställningen om fara har kommit in i ditt sinne. ¹⁰Själva föreställningen är en vädjan till egot. ¹¹Den Helige Ande är lika vaksam som egot på signalen om fara, och motsätter Sig den med Sin styrka på samma sätt som egot välkomnar den. ¹²Den Helige Ande bemöter detta välkomnande genom att välkomna friden. ¹³Evighet och frid är lika nära besläktade med varandra som tid och krig.
9. Varseblivningen får sin mening från relationer. ²Dem du accepterar utgör grundvalarna för dina övertygelser. ³Separation är endast ett annat ord för ett splittrat sinne. ⁴Egot är symbolen för separation, precis som den Helige Ande är symbolen för frid. ⁵Det du varseblir i andra förstärker du i dig själv. ⁶Du kan låta ditt sinne varsebli felaktigt, men den Helige Ande låter ditt sinne omtolka dess egna felaktiga varseblivningar.
10. Den Helige Ande är den fullkomlige läraren. ²Han använder endast det som ditt sinne redan förstår, för att lära dig att du inte förstår det. ³Den Helige Ande kan handskas med en motvillig elev utan att gå emot hans sinne, eftersom en del av det fortfarande är för Gud. ⁴Trots egots försök att dölja denna del, är den fortfarande mycket starkare än egot, även om egot inte ser det. ⁵Den Helige Ande ser den fullkomligt, eftersom den är Hans Egen boning, den plats i sinnet där Han hör hemma. ⁶Du hör också hemma där, eftersom det är en fridens plats, och frid är av

Gud. ⁷Du som är del av Gud hör inte hemma annat än i Hans frid. ⁸Om frid är evig, hör du endast hemma i evigheten.

11. Egot gjorde världen så som det varseblir den, men den Helige Ande, som omtolkar det som egot har gjort, ser världen som ett undervisningsredskap för att föra dig hem. ²Den Helige Ande måste varsebli tiden, och omtolka den till tidlöshet. ³Han måste arbeta genom motsatser, eftersom Han måste arbeta med och för ett sinne som är i opposition. ⁴Rätta och lär dig, och var öppen för att lära dig. ⁵Du har inte gjort sanningen, men sanningen kan fortfarande göra dig fri. ⁶Se som den Helige Ande ser, och förstå som Han förstår. ⁷Hans förståelse ser tillbaka till Gud till min åminnelse. ⁸Han är alltid i kommunion med Gud, och Han är del av dig. ⁹Han är din vägledare till frälsning, eftersom Han håller i minnet det som har varit och det som skall komma, och för dem till nuet. ¹⁰Han bevarar varsamt denna glädje i ditt sinne, och ber dig endast att du skall öka den i Hans Namn genom att dela den med andra för att öka Hans glädje i dig.

IV. Undervisning och helande

1. Det som rädslan har dolt är fortfarande del av dig. ²Att förena sig med Soningen är vägen ut ur rädslan. ³Den Helige Ande kommer att hjälpa dig att omtolka allt det du varseblir som skrämmande, och lära dig att endast det som är kärleksfullt är sant. ⁴Sanningen ligger bortom din förmåga att förstöra, men helt inom din förmåga att acceptera. ⁵Den tillhör dig, därför att du som en utsträckning av Gud skapade den tillsammans med Honom. ⁶Den är din, eftersom den är del av dig, precis som du är del av Gud eftersom Han skapade dig. ⁷Ingenting som är gott kan gå förlorat eftersom det kommer från den Helige Ande, Rösten för skapelsen. ⁸Ingenting som inte är gott har någonsin skapats, och kan därför inte skyddas. ⁹Soningen är garantin för Rikets säkerhet, och Sonskapets förening är dess beskydd. ¹⁰Egot kan inte segra över Riket eftersom Sonskapet är enat. ¹¹I närvaro av dem som hör den Helige Andes kallelse att vara så som ett, förbleknar egot och görs ogjort.
2. Det egot gör behåller det för sig självt, och därför är det utan styrka. ²Dess existens delas inte med andra. ³Det dör inte; det föddes helt enkelt aldrig. ⁴Fysisk födelse är inte en början, det är en fortsättning. ⁵Allt som fortsätter har redan fötts. ⁶Det kommer

att öka, när du är villig att återlämna den del av ditt sinne som inte har helats till den högre delen, och återlämna den odelad till skapelsen. ⁷Jag har kommit för att ge dig grundvalen, så att dina egna tankar kan göra dig verkligt fri. ⁸Du har burit bördan av föreställningar som inte delats med andra och som är alltför svaga för att öka, men eftersom att du hade gjort dem förstod du inte hur du skulle göra dem ogjorda. ⁹Du kan inte ensam upphäva dina tidigare misstag. ¹⁰De kommer inte att försvinna ur ditt sinne utan Soningen, ett botemedel som inte är ditt verk. ¹¹Soningen måste förstås som en ren akt av att dela med andra. ¹²Det är detta som jag menade när jag sade att det även i den här världen är möjligt att lyssna till en enda Röst. ¹³Om du är del av Gud och Sonskapet är ett, kan du inte begränsas till det själv som egot ser.

3. Varje kärleksfull tanke som finns i någon del av Sonskapet tillhör varje del. ²Den delas med andra *därför att* den är kärleksfull. ³Att dela med varandra är Guds sätt att skapa, och också ditt. ⁴Egot kan hålla dig i landsflykt från Riket, men i själva Riket har det ingen makt. ⁵Andens tankar lämnar inte det sinne som tänker dem, inte heller kan de stå i konflikt med varandra. ⁶Egots tankar kan emellertid stå i konflikt med varandra eftersom de förekommer på olika nivåer och också inbegriper motstridiga tankar på samma nivå. ⁷*Det är omöjligt att dela motsägande tankar med andra.* ⁸Du kan endast dela de tankar med andra som är av Gud, och som Han bevarar åt dig. ⁹Och av sådana tankar består Himmelriket. ¹⁰De andra stannar kvar hos dig tills den Helige Ande har omtolkat dem i Rikets ljus, och gjort också dem värda att delas med andra. ¹¹När de blivit tillräckligt renade låter Han dig ge bort dem. ¹²Beslutet att dela dem med andra *är* deras rening.
4. Jag hörde en enda Röst eftersom jag förstod att jag inte kunde sona enbart för mig själv. ²Att lyssna till en enda Röst innefattar beslutet att dela Den med andra för att själv kunna höra Den. ³Det Sinne som fanns i mig dras fortfarande oemotståndligt till varje sinne som skapats av Gud, därför att Guds Helhet är Hans Sons helhet. ⁴Du kan inte skadas, och bör inte visa din broder någonting annat än din helhet. ⁵Visa honom att han inte kan skada dig och förebrå honom ingenting, för då förebrår du dig själv för det. ⁶Detta är vad som menas med "att vända andra kinden till".
5. Undervisning bedrivs på många sätt, framför allt genom exem-

pel. ²Att undervisa bör vara att hela, eftersom det innebär att dela tankar med varandra, och insikten att dela tankar med varandra är att förstärka dem. ³Jag kan inte glömma mitt behov att lära ut det jag har lärt mig, vilket väcktes i mig *därför att* jag lärt mig det. ⁴Jag vänder mig till dig för att du skall lära ut det du har lärt dig, eftersom du genom att göra det kan lita på det. ⁵Gör det tillförlitligt i mitt namn, eftersom mitt namn är Guds Sons Namn. ⁶Det jag lärde mig ger jag oförbehållsamt till dig, och det Sinne som fanns i mig gläds när du väljer att höra det.

6. Den Helige Ande sonar i oss alla genom att göra ogjort, och lyfter således bort den börda du lagt i ditt sinne. ²Genom att följa Honom leds du tillbaka till Gud där du hör hemma, och hur skulle du kunna hitta vägen annat än genom att ta din broder med dig? ³Min del i Soningen är inte fullständig förrän du förenar dig med den och skänker den vidare. ⁴Så som du lär ut, så skall du själv lära dig. ⁵Jag kommer aldrig att lämna dig eller svika dig, eftersom att svika dig skulle vara att svika mig själv och Gud Som skapade mig. ⁶Du sviker dig själv och Gud, om du sviker någon av dina bröder. ⁷Du måste lära dig att se dem som de är, och förstå att de tillhör Gud liksom du gör. ⁸Hur skulle du kunna behandla din broder på ett bättre sätt än genom att ge till Gud det som tillhör Gud?
7. Soningen ger dig ett helat sinnes makt, men makten att skapa är av Gud. ²Därför måste de som har blivit förlättna först själva ägna sig åt att hela, därför att då de tagit emot tanken på helande måste de ge bort den för att behålla den. ³Skapelsens fulla kraft kan inte komma till uttryck så länge som någon av Guds tankar undanhålls Riket. ⁴Sonskapets förenade vilja är den enda skapare som kan skapa så som Fadern, eftersom endast de fullständiga kan tänka fullständigt, och Guds tänkande saknar ingenting. ⁵Allt du tänker som inte kommer genom den Helige Ande *är* behäftat med brist.
8. Hur kan du som är så helig lida? ²Allt ditt förgångna, förutom dess skönhet, är borta, och ingenting förutom en välsignelse finns kvar. ³Jag har bevarat all din godhet och varje kärleksfull tanke som du någonsin tänkt. ⁴Jag har renat dem från de misstag som dolde deras ljus och bevarat dem åt dig i deras egen fullkomliga strålgans. ⁵De är bortom förstörelse och bortom skuld. ⁶De kom från den Helige Ande inom dig, och vi vet att det Gud skapar är evigt. ⁷Du kan förvisso gå i frid, därför att jag har älskat dig så som jag älskade mig själv. ⁸Du går med min välsignelse och för

min välsignelse. ⁹Bevara den och dela den med andra, så att den alltid kan vara vår. ¹⁰Jag lägger Guds frid i ditt hjärta och i dina händer, så att du kan bevara den och dela den med andra. ¹¹Hjärtat är rent nog för att bevara den, och händerna starka nog för att ge bort den. ¹²Vi kan inte förlora. ¹³Min dom är lika mäktig som visdomen hos Gud, i Vars Hjärta och Händer vi har vårt vara. ¹⁴Hans fridfulla barn är Hans välsignade Söner. ¹⁵Guds Tankar är med dig.

V. Hur egot använder skulden

1. Kanske några av våra begrepp blir klarare och mer personligt meningsfulla om det klarläggs hur egot använder skulden. ²Egot har ett syfte, precis som den Helige Ande. ³Egots syfte är rädsla, eftersom endast de rädda kan vara egoistiska. ⁴Egots logik är lika ofelbar som den Helige Andes, därför att ditt sinne har medlen till sitt förfogande för att ställa sig på Himlens eller jordens sida, allt efter hur det väljer. ⁵Men återigen, kom ihåg att båda finns i dig.
2. I Himlen finns det ingen skuld, eftersom Riket nås genom Soningen som gör dig fri att skapa. ²Ordet "skapa" är passande här, därför att när den Helige Ande väl har gjort ogjort det du har gjort, återställs den välsignade återstoden och fortsätter därför att skapa. ³Det som är sant välsignat kan inte ge upphov till skuld, och måste ge upphov till glädje. ⁴Detta gör det osårbart för egot, eftersom dess frid är oantastlig. ⁵Det är osårbart för söndring eftersom det är helt. ⁶Skuld är *alltid* söndrande. ⁷Allt som framkallar rädsla är splittrande, därför att det lyder under splittringens lag. ⁸Om egot är separationens symbol, är det också skuldens symbol. ⁹Skuld är mer än att enbart inte vara av Gud. ¹⁰Den är symbolen för attack på Gud. ¹¹Detta är ett totalt meningslöst begrepp utom för egot, men underskatta inte makten i egots övertygelse om det. ¹²Det är från denna övertygelse som all skuld verkligen härstammar.
3. Egot är den del av sinnet som tror på splittring. ²Hur skulle en del av Gud kunna lösgöra sig, utan att tro att den attackerar Honom? ³Vi talade tidigare om auktoritetsproblemet och hur det grundar sig på föreställningen att det är möjligt att tillskansa sig Guds makt. ⁴Egot tror att det är detta du har gjort, eftersom det tror att det *är* du. ⁵Om du identifierar dig med egot, måste du

varsebli dig själv som skyldig. ⁶Närhelst du låter dig påverkas av ditt ego kommer du att känna skuld, och du kommer att vara rädd för bestraffning. ⁷Egot är helt bokstavligt en skrämmande tanke. ⁸Hur absurd tanken på att attackera Gud än kan vara för det sunda sinnet, glöm aldrig att egot inte är sunt. ⁹Det står för ett system av vanföreställningar, och talar för det. ¹⁰Att lyssna till egots röst innebär att du tror att det är möjligt att attackera Gud, och att en del av Honom har slitits bort av dig. ¹¹Följden av detta blir en rädsla för vedergällning utifrån, eftersom den svåra skulden är så intensiv att den måste projiceras.

4. Allt som du accepterar att det kommer in i ditt sinne är verkligt för dig. ²Det är din acceptans av det som gör det verkligt. ³Om du sätter egot på tronen i ditt sinne, gör du det till din verklighet genom att tillåta det att komma in. ⁴Detta beror på att sinnet är i stånd till att skapa verklighet eller göra illusioner. ⁵Jag sade tidigare att du måste lära dig att tänka med Gud. ⁶Att tänka med Honom är att tänka som Han. ⁷Detta framkallar glädje, inte skuld, därför att det är naturligt. ⁸Skuld är ett säkert tecken på att ditt tänkande är onaturligt. ⁹Ett onaturligt tänkande kommer alltid att åtföljas av skuld, eftersom det är övertygelsen om synd. ¹⁰Egot varseblir inte synd som brist på kärlek, utan som ett direkt angrepp. ¹¹Detta är nödvändigt för egots överlevnad, därför att så snart du betraktar synd som en brist, kommer du automatiskt att försöka göra någonting åt situationen. ¹²Och du kommer att lyckas. ¹³Egot betraktar detta som undergång, men du måste lära dig att betrakta det som frihet.
5. Det sinne som är utan skuld kan inte lida. ²När sinnet är sunt helar det kroppen därför att *det* har blivit helat. ³Det sunda sinnet kan inte föreställa sig sjukdom, eftersom det inte kan föreställa sig att attackera någon eller någonting. ⁴Jag sade tidigare att sjukdom är en form av magi. ⁵Det kanske skulle vara bättre att säga att det är en form av magisk lösning. ⁶Egot tror att det genom att straffa sig självt kommer att mildra Guds straff. ⁷Likväl är det högmodigt även i detta. ⁸Det tillskriver Gud en avsikt att straffa, och tar sedan denna avsikt som sitt eget privilegium. ⁹Det försöker tillskansa sig alla Guds funktioner så som det varseblir dem, eftersom det förstår att endast en total lojalitet går att lita på.
6. Egot kan lika lite som du motsätta sig Guds lagar, men det kan tolka dem i enlighet med vad det vill, precis som du. ²Det är därför som frågan "Vad vill du?" måste besvaras. ³Du besvarar den

varje minut och varje sekund, och varje beslutsögonblick är en dom som är allt annat än verkningslös. ⁴Dess verkningar följer automatiskt tills beslutet ändras. ⁵Men kom ihåg att själva alternativen inte går att ändra. ⁶Den Helige Ande, liksom egot, är ett beslut. ⁷Tillsammans utgör de alla de alternativ som sinnet kan acceptera och åtlyda. ⁸Den Helige Ande och egot är de enda val som står öppna för dig. ⁹Gud skapade det ena, och därför kan du inte utplåna det. ¹⁰Du gjorde det andra, och därför kan du det. ¹¹Endast det som Gud skapar är oåterkalleligt och oföränderligt. ¹²Det som du har gjort kan alltid ändras, därför att när du inte tänker som Gud tänker du faktiskt inte alls. ¹³Vanföreställningar är inga verkliga tankar, även om du kan tro på dem. ¹⁴Men du har fel. ¹⁵Tankens funktion kommer från Gud och är i Gud. ¹⁶Som del av Hans Tanke *kan* du inte tänka åtskild från Honom.

7. Ett irrationellt tänkande är ett ordnat tänkande. ²Gud Själv styr ditt tänkande, eftersom ditt tänkande skapades av Honom. ³Skuldkänslor är alltid ett tecken på att du inte vet detta. ⁴De visar också att du tror att du kan tänka åtskild från Gud, och vill göra det. ⁵Varje ordnad tanke åtföljs av skuld från första början, och bibehålls genom skuld i fortsättningen. ⁶Skuld är oundviklig för dem som tror att de styr sina egna tankar, och därför måste lyda deras diktat. ⁷Detta får dem att känna sig ansvariga för sina misstag, utan att märka att de reagerar ansvarslost då de accepterar detta ansvar. ⁸Om mirakelarbetarens enda ansvar är att acceptera Soningen för egen del, och jag försäkrar dig att det är så, då kan ansvaret för *vad* som sonas inte vara ditt. ⁹Detta dilemma kan inte lösas annat än genom att acceptera den lösning som innebär att göra ogjort. ¹⁰Du *skulle* vara ansvarig för följderna av allt ditt felaktiga tänkande om det inte kunde göras ogjort. ¹¹Sonings syfte är att bevara det förgångna endast i renad form. ¹²Om du accepterar botemedlet för ett ordnat tänkande, ett botemedel vars verkan står utom allt tvivel, hur kan då dess symptom finnas kvar?
8. Det ständiga beslutet att förbli separerad är den enda möjliga anledningen till bibehållna skuldkänslor. ²Vi har sagt detta tidigare, men betonade inte de destruktiva följderna av beslutet. ³Varje beslut som sinnet fattar kommer att påverka både beteende och upplevelse. ⁴Det du vill ha förväntar du dig. ⁵Detta är inte någon vanföreställning. ⁶Ditt sinne *formar* verkligen din framtid, och det kommer när som helst att vända det tillbaka till fullt skapande, om det först accepterar Soningen. ⁷Det kommer

också att återgå till fullt skapande i samma ögonblick som det har gjort det. ⁸När det har givit upp sitt oordnade tänkande, blir det rätta ordnandet av tänkandet helt uppenbart.

VI. Tid och evighet

1. Gud i Sin kunskap väntar inte, men Hans Rike är berövat någonting medan *du* väntar. ²Alla Guds Söner väntar på din återkomst, precis som du väntar på deras. ³Dröjsmål spelar ingen roll i evigheten, men det är tragiskt i tiden. ⁴Du har valt att vara i tiden snarare än i evigheten, och tror därför att du *är* i tiden. ⁵Likväl är ditt val både fritt och går att ändra. ⁶Du hör inte hemma i tiden. ⁷Din plats är endast i evigheten, där Gud Självt har ställt dig för evigt.
2. Det är skuldkänslor som upprätthåller tiden. ²De framkallar rädsla för vedergällning eller för att bli övergiven, och säkerställer således att framtiden kommer att bli som det förgångna. ³Detta är egots kontinuitet. ⁴Den ger egot en falsk känsla av trygghet, genom att det tror att du inte kan undkomma det. ⁵Men det kan och måste du. ⁶Gud erbjuder dig evighetens kontinuitet i utbyte. ⁷När du väljer att göra detta utbyte, kommer du samtidigt att byta ut skuld mot glädje, illvilja mot kärlek, och smärta mot frid. ⁸Min roll är endast att lösgöra din vilja från dess bojor och släppa den fri. ⁹Ditt ego kan inte acceptera denna frihet, och kommer att motsätta sig den i varje möjligt ögonblick och på varje möjligt sätt. ¹⁰Och som den som gjorde det, förstår du vad det kan göra, eftersom du gav det makten att göra det.
3. Kom alltid ihåg Riket, och kom ihåg att du som är del av Riket inte kan vara förlorad. ²Sinnet som fanns i mig *finns* i dig, för Gud skapar med fullkomlig rättvisa. ³Låt alltid den Helige Ande påminna dig om Hans rättvisa, och låt mig lära dig hur du skall dela den med dina bröder. ⁴Hur skulle annars möjligheten att göra anspråk på den för egen del kunna ges till dig? ⁵De två rösterna talar för olika tolkningar av samma sak samtidigt, eller nästan samtidigt, för egot talar alltid först. ⁶Alternerande tolkningar var onödiga tills den första gjordes.
4. Egot fördömer, och den Helige Ande ändrar på dess beslut, ungefär som en högre domstol har befogenhet att ändra på en lägre domstols beslut i den här världen. ²Egots beslut är alltid felaktiga, eftersom de är baserade på det misstag som de kom till

- för att upprätthålla. ³Ingenting som egot varseblir tolkas korrekt. ⁴Egot inte bara citerar Skriften för sitt eget syfte, utan det till och med tolkar Skriften som ett vittnesbörd för sig självt. ⁵Bibeln är skrämmande enligt egots bedömning. ⁶Eftersom det varseblir den som skrämmande, tolkar det den utifrån rädsla. ⁷Eftersom du är rädd, vädjar du inte till den Högre Domstolen, då du tror att även dess dom skulle gå emot dig.
5. Det finns många exempel på hur egots tolkningar är vilseledande, men det räcker med några få för att visa hur den Helige Ande kan omtolka dem i Sitt Eget Ljus.
 6. "Som du sår, så skall du skörda" tolkar Han så att det du anser vara värt att odla kommer du att odla i dig själv. ²Din bedömning av vad som är värdefullt gör det värdefullt för dig.
 7. "Hämnden är min, säger Herren" är lätt att omtolka, om du kommer ihåg att tankar endast ökar genom att de delas med andra. ²Orden betonar att hämnd inte kan delas med andra. ³Ge den därför till den Helige Ande Som kommer att göra den ogjord i dig, eftersom den inte hör hemma i ditt sinne, som är del av Gud.
 8. "Jag kommer att hemsöka fädernas missgärningar intill tredje och fjärde led" är särskilt illvilligt, så som egot tolkar det. ²Det blir endast ett försök att garantera egots egen överlevnad. ³För den Helige Ande betyder orden att Han i senare släktled fortfarande kan omtolka det som tidigare släktled hade missförstått, och således befria tankarna från deras förmåga att framkalla rädsla.
 9. "De ogudaktiga skall förgås" blir ett uttalande om Soningen, om man i ordet "förgås" lägger betydelsen "att göras ogjort". ²Varje kärlekslös tanke måste göras ogjord, ett ord som egot inte ens kan förstå. ³För egot är att göras ogjort lika med att tillintetgöras. ⁴Egot kommer inte att tillintetgöras eftersom det är del av ditt tänkande, men eftersom det är icke-skapande, och därför inte kan dela med andra, kommer det att omtolkas för att befria dig från rädslan. ⁵Den del av ditt sinne som du har givit till egot kommer bara att återvända till Riket, där hela ditt sinne hör hemma. ⁶Du kan fördröja Rikets fullständigande, men du kan inte föra in begreppet rädsla i det.
 10. Du behöver inte vara rädd för att Högsta Domstolen skall döma dig. ²Den kommer endast att lägga ner målet mot dig. ³Det kan inte väckas något åtal mot ett Guds barn, och varje vittnesbörd om skuld hos Guds skapelser är att bära falskt vittnesbörd mot Gud Själv. ⁴Hänskjut med glädje allt du tror till Guds Egen

Högsta Domstol, eftersom den talar för Honom och därför talar sanning. ⁵Den kommer att lägga ner målet mot dig, hur noga du än har byggt upp det. ⁶Målet kanske är vattentätt, men det är inte Gudstätt. ⁷Den Helige Ande kommer inte att pröva det, eftersom Han endast kan avlägga sant vittnesbörd. ⁸Hans utslag kommer alltid att vara "Riket är ditt," eftersom Han gavs till dig för att påminna dig om vad du är.

11. När jag sade "Såsom ett ljus har jag kommit i världen", menade jag att jag kom för att dela ljuset med dig. ²Kom ihåg att jag talade om egots dunkla spegel, och kom också ihåg att jag sade "Se inte i den". ³Det är fortfarande sant att det är du själv som bestämmer var du söker för att finna dig själv. ⁴Ditt tålmod med din broder är ditt tålmod med dig själv. ⁵Är inte ett Guds barn värt tålmod? ⁶Jag har visat dig oändligt tålmod därför att min vilja är vår Faders vilja, av Vilken jag lärde mig oändligt tålmod. ⁷Hans Röst var i mig liksom Den är i dig, och Den talar för tålmod med Sonskapet i Dess Skapares Namn.
12. Nu måste du lära dig att endast oändligt tålmod framkallar omedelbara verkningar. ²Det är på det sättet som tiden byts ut mot evigheten. ³Oändligt tålmod kräver oändlig kärlek, och genom att det ger resultat *nu*, gör det tiden överflödig. ⁴Vi har upprepade gånger sagt att tiden är ett inlärningsredskap som kommer att avskaffas när den inte längre är till någon nytta. ⁵Den Helige Ande, Som talar för Gud i tiden, vet också att tiden är meningslös. ⁶Han påminner dig om detta varje minut som går, eftersom det är Hans speciella funktion att föra dig tillbaka till evigheten och stanna kvar där för att välsigna dina skapelser. ⁷Han är den enda välsignelse du i sanning kan ge, eftersom Han i sanning är välsignad. ⁸Eftersom Han oförbehållsamt har givits till dig av Gud, måste du ge Honom så som du tog emot Honom.

VII. Att besluta sig för Gud

1. Tror du verkligen att du kan göra en röst som kan överrösta Guds? ²Tror du verkligen att du kan hitta på ett tankesystem som kan separera dig från Honom? ³Tror du verkligen att du kan planera för din trygghet och din glädje bättre än Han? ⁴Du behöver varken vara försiktig eller oförsiktig; du behöver endast kasta dina bekymmer på Honom eftersom Han sörjer för dig. ⁵Han sörjer för dig därför att Han älskar dig. ⁶Hans Röst påminner dig

alltid om att allt hopp är ditt på grund av Hans omsorg. ⁷Du kan inte välja att fly från Hans omsorg, eftersom detta inte är Hans Vilja, men du kan välja att acceptera Hans omsorg och använda den oändliga kraften i Hans omsorg till gagn för alla dem som Han skapade genom den.

2. Det har funnits många helare som inte helade sig själva. ²De har inte förflyttat berg genom sin tro, eftersom deras tro inte var hel. ³Några av dem har ibland botat sjuka, men de har inte uppväckt de döda. ⁴Om helaren inte helar sig själv, kan han inte tro att det inte finns någon rangordning av svårigheter i mirakler. ⁵Han har inte lärt sig att varje sinne som Gud har skapat är lika mycket värt att helas, *eftersom* Gud skapade det helt. ⁶Du ombeds endast att återlämna sinnet till Gud så som Han skapade det. ⁷Han ber dig endast om det Han gav, eftersom Han vet att detta givande kommer att hela dig. ⁸Sunt förnuft är helhet, och dina bröders sunda förnuft är ditt.
3. Varför skulle du lyssna på de ändlösa, vansinniga krav som du tror ställs på dig, när du kan veta att Rösten för Gud finns inom dig. ²Gud anbefallde dig Sin Ande, och ber att du skall anbefalla Honom din. ³Han vill att den skall bevaras i fullkomlig frid, eftersom du är ett med Honom i sinne och ande. ⁴Att utestänga dig själv från Soningen är egots sista utväg för att försvara sin egen existens. ⁵Det återspeglar både egots behov att separera, och din villighet att ta ställning för att det har separerat. ⁶Denna villighet innebär att du inte vill bli helad.
4. Men nu är tiden inne. ²Du har inte blivit ombedd att själv utarbeta frälsningsplanen, därför att som jag tidigare talade om för dig, botemedlet kan du inte göra själv. ³Gud Själv gav dig den fullkomliga Rättelsen av allt som du har gjort och som inte är i överensstämmelse med Hans heliga Vilja. ⁴Jag gör Hans plan fullkomligt klar för dig, och kommer också att berätta för dig om din del i den, och hur brådskande det är att fullfölja den. ⁵Gud gråter över Sina barns "offer", som tror att de har gått förlorade för Honom.
5. Varje gång du inte är helt glad, är det för att du har reagerat kärlekslöst mot någon av Guds skapelser. ²Eftersom du varseblir detta som "synd" går du i försvar, därför att du väntar dig att bli attackerad. ³Beslutet att reagera på detta sätt är ditt, och kan därför göras ogjort. ⁴Det kan inte göras ogjort genom ånger i vanlig bemärkelse, eftersom detta innebär skuld. ⁵Om du tillåter dig att känna dig skyldig, kommer du att förstärka misstaget snarare än att tillåta att det görs ogjort åt dig.

6. Beslutet kan inte vara svårt. ²Detta är uppenbart, om du inser att du redan måste ha bestämt dig för att inte vara helt glad, om det är så du känner det. ³Därför är det första steget i att göra det ogjort att inse, att du aktivt fattade ett felaktigt beslut, men att du lika aktivt kan besluta på ett annat sätt. ⁴Var mycket bestämd mot dig själv i detta, och förbli till fullo medveten om att processen att göra ogjort, som inte kommer från dig, icke desto mindre finns inom dig eftersom Gud lade den där. ⁵Din roll är enbart att återföra ditt tänkande till den punkt där misstaget begicks, och lämna över det till Soningen i frid. ⁶Säg så här till dig själv så uppriktigt du kan, och kom ihåg att den Helige Ande till fullo kommer att svara på din minsta inbjudan:

⁷Jag måste ha fattat ett felaktigt beslut, eftersom jag inte har frid.

⁸Jag fattade själv beslutet, men jag kan också besluta på ett annat sätt.

⁹Jag vill besluta på ett annat sätt, eftersom jag vill ha frid.

¹⁰Jag känner mig inte skyldig, eftersom den Helige Ande kommer att göra alla följder av mitt felaktiga beslut ogjorda om jag låter Honom göra det.

¹¹Jag väljer att låta Honom göra det, genom att tillåta Honom att besluta för Gud åt mig.

Kapitel 6

KÄRLEKENS LEKTIONER

Inledning

1. Sambandet mellan vrede och attack är uppenbart, men sambandet mellan vrede och rädsla är inte alltid så tydligt. ²Vrede inbegriper alltid en projektion av separationen, som till sist måste accepteras som vars och ens eget ansvar snarare än att andra klandras för den. ³Vrede kan inte uppstå såvida du inte tror att du har blivit attackerad, att du är berättigad att attackera tillbaka, och att du inte på något sätt är ansvarig för den. ⁴Under förutsättning att dessa tre helt irrationella premisser finns, måste den likaledes irrationella slutsatsen följa att en broder förtjänar attack snarare än kärlek. ⁵Vad kan man förvänta sig av vansinniga premisser annat än en vansinnig slutsats? ⁶En vansinnig slutsats görs ogjord genom att man överväger förnuftet i de premisser som den vilar på. ⁷Du kan inte *bli* attackerad, en attack *har* inget berättigande, och du *är* ansvarig för vad du tror.
2. Du har blivit ombedd att ha mig som förebild för din inläring, eftersom ett extremt exempel är ett särskilt användbart inlärningsredskap. ²Alla undervisar, och undervisar hela tiden. ³Detta är ett ansvar som du oundvikligen tar på dig i det ögonblick du accepterar någon premiss överhuvudtaget, och ingen kan organisera sitt liv utan något tankesystem. ⁴När du väl har utvecklat ett tankesystem av något slag, lever du efter det och lär ut det. ⁵Din förmåga att vara lojal mot ett tankesystem kan kanske vara missriktad, men det är fortfarande en form av tro och kan ges en annan inriktning.

I. Korsfästelsens budskap

1. Låt oss i inläringssyfte se på korsfästelsen igen. ²Jag uppehöll mig inte vid den tidigare på grund av de skrämmande bibetydelser som du kanske associerar den med. ³Det enda som hittills har betonats har varit att den inte var någon form av bestraffning. ⁴Ingenting kan emellertid förklaras i enbart negativa termer. ⁵Det finns en positiv tolkning av korsfästelsen som är helt utan skräm-

mande inslag, och därför helt välvillig i vad den lär ut, om den förstås på rätt sätt.

2. Korsfästelsen är ingenting annat än ett extremt exempel. ²Dess värde, liksom värdet av vilket annat inlärningsredskap som helst, ligger enbart i den inläring som den underlättar. ³Den kan bli, och har blivit, missförstådd. ⁴Detta beror endast på att de rädda är benägna att varsebli med rädsla. ⁵Jag har redan talat om för dig att du alltid kan kalla på mig för att dela mitt beslut, och således göra det starkare. ⁶Jag har också talat om för dig att korsfästelsen var den sista meningslösa resa som Sonskapet behöver företa sig, och att den representerar befrielse från rädsla för var och en som förstår den. ⁷Tidigare betonade jag endast uppståndelsen, men klargjorde inte då syftet med korsfästelsen, och hur den faktiskt ledde till uppståndelsen. ⁸Icke desto mindre har den ett definitivt bidrag att lämna till ditt eget liv, och om du tänker på den utan rädsla, kommer den att hjälpa dig att förstå din egen roll som lärare.
3. Du har förmodligen under många år reagerat som om du höll på att bli korsfäst. ²Detta är en tydlig tendens hos de separerade, som alltid vägrar att tänka på vad de har gjort mot sig själva. ³Projektion innebär vrede, vrede befrämjar angrepp, och angrepp befordrar rädsla. ⁴Korsfästelsens verkliga mening ligger i den *skenbara* intensiteten i det angrepp som några av Guds Söner genomförde mot en annan. ⁵Detta är naturligtvis omöjligt, och måste till fullo förstås *som* omöjligt. ⁶Annars kan jag inte vara en förebild för inläringen.
4. När allt kommer omkring kan attack endast utföras mot kroppen. ²Det råder knappast något tvivel om att en kropp kan attackera en annan, och till och med kan förstöra den. ³Men om förstörelse i sig är omöjlig, kan ingenting som går att förstöra vara verkligt. ⁴Dess förstörelse kan därför inte rättfärdiga någon vrede. ⁵I samma utsträckning som du tror att den kan det, accepterar du falska premisser och lär ut dem till andra. ⁶Budskapet som korsfästelsen avsåg att lära ut var att det inte är nödvändigt att varsebli någon form av angrepp i förföljelsen, eftersom du inte kan *bli* förföljd. ⁷Om du svarar med vrede, måste du likställa dig med det som går att förstöra, och betraktar därför dig själv på ett vansinnigt sätt.
5. Jag har gjort det fullkomligt klart att jag är som du och att du är som jag, men vår grundläggande likvärdighet kan endast påvisas genom ett gemensamt beslut. ²Det står dig fritt att varsebli

dig själv som förföljd om du så vill. ³Men när du väljer att reagera på det sättet, kan du kanske komma ihåg att jag blev förföljd enligt världens sätt att se det, och jag delade inte själv denna uppfattning. ⁴Och eftersom jag inte delade den, förstärkte jag den inte. ⁵Jag erbjöd därför en annorlunda tolkning av attack, och den vill jag dela med dig. ⁶Om du tror på den, kommer du att hjälpa mig att lära ut den.

6. Som jag redan har sagt: "Så som du lär ut, så skall du lära dig". ²Om du reagerar som om du vore förföljd, lär du ut förföljelse. ³Detta är inte en lektion som en Guds Son bör lära ut om han skall uppnå sin egen frälsning. ⁴Lär snarare ut din egen fullkomliga okränkbarhet som är sanningen i dig, och inse att den inte kan angripas. ⁵Försök inte att själv skydda den, för då tror du att den går att angripa. ⁶Du ombeds inte att bli korsfäst, vilket var del av mitt eget bidrag till undervisningen. ⁷Du ombeds endast att följa mitt exempel när du ställs inför mycket mindre extrema frestelser att varsebli felaktigt, och att inte acceptera dem som falska rättfärdiganden för vrede. ⁸Det kan inte finnas något rättfärdigande för det som inte går att rättfärdiga. ⁹Tro inte att det finns det, och lär inte ut att det finns det. ¹⁰Kom alltid ihåg att det du tror kommer du att lära ut. ¹¹Tro tillsammans med mig, och vi kommer att bli likvärdiga som lärare.
7. Din uppståndelse är ditt återuppvaknande. ²Jag är förebilden för återfödelsen, men återfödelsen i sig innebär endast att det börjar gå upp för ditt sinne vad som redan finns i det. ³Gud lade det Själv där, och därför är det för evigt sant. ⁴Jag trodde på det, och accepterade det därför som sant för mig. ⁵Hjälp mig att lära ut det till våra bröder i Guds Rikes namn, men tro först att det är sant för dig, annars blir din undervisning felaktig. ⁶Mina bröder sov under den så kallade "våndan i örtagården", men jag kunde inte känna någon vrede mot dem eftersom jag visste att jag inte kunde bli övergiven.
8. Jag blir bedrövad när mina bröder inte delar mitt beslut att höra endast en Röst, eftersom det försvagar dem som lärare och som elever. ²Ändå vet jag att de faktiskt inte kan svika varken sig själva eller mig, och att det fortfarande är på dem som jag måste bygga min kyrka. ³Det finns inget val när det gäller detta, därför att endast du kan vara grundvalen till Guds kyrka. ⁴En kyrka finns där det finns ett altare, och det är förekomsten av altaret som gör kyrkan helig. ⁵En kyrka som inte inspirerar till kärlek har ett dolt altare, som inte tjänar det syfte som Gud hade för av-

sikt med det. ⁶Jag måste grunda Hans kyrka på dig, därför att de som accepterar mig som förebild är bokstavligen mina lärjungar. ⁷Lärjungar är efterföljare, och om den förebild de följer har valt att bespara dem smärta i alla avseenden, är det oklokt av dem att inte följa honom.

9. Jag valde, för din skull och min, att visa att det mest skändliga angrepp, så som egot bedömer det, inte spelar någon roll. ²Så som världen bedömer dessa ting, men inte som Gud känner dem, blev jag förrådd, övergiven, slagen, plågad och slutligen dödad. ³Det var uppenbart att detta endast berodde på andras projektion på mig, eftersom jag inte hade skadat någon och hade helat många.
10. Vi är fortfarande likvärdiga som elever även om vi inte behöver ha likvärdiga upplevelser. ²Den Helige Ande gläder sig när du kan lära dig av mina, och återuppväckas av dem. ³Detta är deras enda syfte, och detta är det enda sätt på vilket jag kan varseblivas som vägen, sanningen och livet. ⁴När du hör endast en Röst uppmanas du aldrig att offra någonting. ⁵Tvärtom kan du genom att du är i stånd att höra den Helige Ande i andra lära dig av deras erfarenheter, och dra nytta av dem utan att själv uppleva dem direkt. ⁶Detta beror på att den Helige Ande är en, och var och en som lyssnar leds oundvikligen till att visa Hans väg för alla.
11. Du är inte förföljd, och det var inte jag heller. ²Du ombeds inte att upprepa mina upplevelser eftersom den Helige Ande, Som vi delar med varandra, gör detta onödigt. ³Men för att använda mina upplevelser konstruktivt, måste du ändå följa mitt exempel på hur du skall varsebli dem. ⁴Mina bröder och dina är ständigt sysselsatta med att rättfärdiga det som inte går att rättfärdiga. ⁵Min enda lektion, som jag måste lära ut på samma sätt som jag lärde mig den, är att ingen varseblivning som inte stämmer överens med den Helige Andes bedömning kan rättfärdigas. ⁶Jag åtog mig att visa att detta var sant i ett ytterlighetsfall, endast därför att det skulle tjäna som ett bra hjälpmedel i undervisningen, så att de vars frestelse att ge efter för vrede och angrepp inte skulle gå till ytterligheter. ⁷I likhet med Gud vill jag inte att någon av Hans Söner skall lida.
12. Korsfästelsen kan inte delas med andra eftersom den är symbolen för projektion, men uppståndelsen är symbolen för att dela med andra, eftersom det är nödvändigt att varje Guds Son åter vaknar för att Sonskapet skall kunna känna sin helhet. ²Endast detta är kunskap.

13. Korsfästelsens budskap är fullkomligt klart:

²Lär endast ut kärlek, för det är det du är.

14. Om du tolkar korsfästelsen på något annat sätt, använder du den som ett vapen att angripa med snarare än som den uppmaning till frid som den var avsedd för. ²Apostlarna missförstod den ofta, och av samma skäl som också andra missförstår den. ³Deras egen ofullkomliga kärlek gjorde dem sårbara för projektion, och utifrån sin egen rädsla talade de om "Guds vrede" som Hans vapen för vedergällning. ⁴Inte heller kunde de tala om korsfästelsen helt utan vrede, eftersom deras skuld känsla hade fått dem att känna vrede.
15. Detta är några exempel på upp- och nervänt tänkande i Nya Testamentet, även om dess evangelium faktiskt endast är budskapet om kärlek. ²Om Apostlarna inte känt skuld, hade de aldrig kunnat anföra att jag skulle ha sagt: "Jag har inte kommit för att skänka frid, utan svärd". ³Detta är klart motsatsen till allt jag lärde ut. ⁴Inte heller skulle de ha kunnat beskriva mina reaktioner gentemot Judas så som de gjorde, om de verkligen hade förstått mig. ⁵Jag skulle inte ha kunnat säga: "Förräder du Människosonen med en kyss?" om jag inte trodde på förräderi. ⁶Hela budskapet i korsfästelsen var ju att jag inte gjorde det. ⁷Det "straff" som det sades att jag hade nedkallat över Judas var ett liknande misstag. ⁸Judas var min broder och en Guds Son, lika mycket del av Sonskapet som jag. ⁹Var det troligt att jag skulle fördöma honom när jag var beredd att visa att fördömande är omöjligt?
16. När du läser vad apostlarna lär, kom då ihåg att jag själv sade till dem att det fanns mycket som de skulle förstå senare, eftersom de inte var helt redo att följa mig just då. ²Jag vill inte att du tillåter någon rädsla att komma in i det tankesystem som jag vägleder dig mot. ³Jag ber inte om martyrer utan om lärare. ⁴Ingen bestraffas för sina synder, och Guds Söner är inga syndare. ⁵Varje föreställning om straff medför att klander projiceras, och förstärker tanken att det är berättigat att klandra. ⁶Resultatet blir en lektion i klander, för allt beteende lär ut de övertygelser som motiverar det. ⁷Korsfästelsen var resultatet av klart motsatta tankesystem; den perfekta symbolen för "konflikten" mellan egot och Guds Son. ⁸Denna konflikt tycks precis lika verklig nu, och dess lektioner måste läras nu liksom då.
17. Jag behöver inte någon tacksamhet, men du behöver utveckla

din försvagade förmåga att vara tacksam, för annars kan du inte uppskatta Gud. ²Han behöver inte din uppskattning, men det gör du. ³Du kan inte älska det du inte uppskattar, därför att rädsla gör uppskattning omöjlig. ⁴När du är rädd för det du är, uppskattar du det inte, och kommer därför att avvisa det. ⁵Som en följd härav kommer du att lära ut avvisande.

18. Guds Söners makt finns hela tiden, eftersom de skapades som skapare. ²Deras påverkan på varandra är utan gräns, och måste användas för deras gemensamma frälsning. ³Var och en måste lära sig att lära ut att alla former av avvisande är meningslösa. ⁴Separationen är föreställningen om avvisande. ⁵Så länge du lär ut detta, kommer du att tro det. ⁶Detta är inte så som Gud tänker, och du måste tänka så som Han tänker om du åter skall lära känna Honom.
19. Kom ihåg att den Helige Ande är kommunikationslänken mellan Gud Fadern och Hans separerade Söner. ²Om du lyssnar till Hans Röst kommer du att veta att du varken kan skada eller skadas, och att många behöver din välsignelse för att hjälpa dem att själva höra detta. ³När du varseblir endast detta behov i dem, och inte svarar på något annat, kommer du att ha lärt dig av mig, och vara lika angelägen att dela med andra det du har lärt dig som jag.

II. Alternativet till projektion

1. Varje splittring i sinnet måste inbegripa ett avvisande av någon del av det, och detta *är* övertygelsen om separationen. ²Guds helhet, som är Hans frid, kan bara uppskattas av ett helt sinne som inser helheten i Guds skapelse. ³Genom denna insikt känner det sin Skapare. ⁴Uteslutning och separation är synonyma, liksom separation och dissociation. ⁵Vi har tidigare sagt att separationen var och är dissociation, och när den väl inträffar blir projektionen dess främsta försvar, eller det redskap som håller den i gång. ⁶Men skälet kanske inte är så uppenbart som du tror.
2. Det du projicerar vill du inte kännas vid, och tror därför inte att det är ditt. ²Du utesluter dig själv genom själva bedömningen att du är annorlunda än den som du projicerar på. ³Då du också har förkastat det du projicerar, fortsätter du att attackera det eftersom du fortsätter att hålla det separerat. ⁴Genom att du omedvetet gör detta, försöker du hålla det faktum att du attackerade

dig själv borta från din medvetenhet, och föreställer dig således att du har gjort så att du själv är utom fara.

3. Men projektion kommer alltid att skada dig. ²Den förstärker din övertygelse om ditt eget splittrade sinne, och dess enda syfte är att hålla separationen i gång. ³Den är enbart ett påfund av egot för att få dig att känna dig annorlunda än dina bröder och separerad från dem. ⁴Egot rättfärdigar detta med motiveringen att det får dig att verka "bättre" än vad de är, och skymmer således din likvärdighet med dem ännu mer. ⁵Projektion och attack hör oundvikligen ihop, eftersom projektion alltid är ett medel för att rättfärdiga en attack. ⁶Vrede utan projektion är omöjlig. ⁷Egot använder projektion enbart för att förstöra din varseblivning av både dig själv och dina bröder. ⁸Processen börjar med att du utesluter någonting som finns i dig men som du inte vill ha, och leder direkt till att utesluta dig från dina bröder.
4. Vi har emellertid lärt oss att det *finns* ett alternativ till projektion. ²Varje förmåga som egot har kan användas på ett bättre sätt, eftersom dess förmågor styrs av sinnet som har en bättre Röst. ³Den Helige Ande utsträcker och egot projicerar. ⁴Eftersom deras mål är motstridiga, är även resultatet det.
5. Den Helige Ande börjar med att varsebli dig som fullkomlig. ²Eftersom Han vet att alla delar denna fullkomlighet, känner Han igen den i andra, och förstärker den således både i dig och dina bröder. ³I stället för vrede uppväcker detta kärlek både till dig och till dem, eftersom det åstadkommer en inneslutning. ⁴Eftersom den Helige Ande varseblir likvärdighet, varseblir Han likvärdiga behov. ⁵Detta inbjuder automatiskt Soningen, eftersom Soningen är det enda behov i den här världen som är universellt. ⁶Att varsebli dig själv på detta sätt är det enda sättet för dig att finna lycka i världen. ⁷Detta beror på att det är erkännandet av att du inte är i den här världen, därför att världen *är* olycklig.
6. På vilket annat sätt kan du finna glädje på en glädjelös plats än genom att inse att du inte är där? ²Du kan inte vara någonstans där Gud inte har satt dig, och Gud skapade dig som en del av Sig. ³Detta är både var du är och vad du är. ⁴Det är fullständigt omöjligt att ändra på. ⁵Det är total inneslutning. ⁶Du kan inte ändra på det vare sig nu eller någonsin. ⁷Det är för evigt sant. ⁸Det är inte en övertygelse utan ett Faktum. ⁹Allt som Gud har skapat är lika sant som Han. ¹⁰Dess sanning ligger endast i dess fullkomliga inneslutning i Honom Som ensam är fullkomlig. ¹¹Att förneka detta är att förneka dig själv och Honom, eftersom

det är omöjligt att acceptera det ena utan det andra.

7. Den fullkomliga likvärdighet som den Helige Ande varseblir är återspeglingsen av den fullkomliga likvärdigheten i Guds vetande. ²Egots varseblivning har ingen motsvarighet i Gud, men den Helige Ande förblir bron mellan varseblivning och kunskap. ³Genom att göra det möjligt för dig att använda varseblivningen på ett sätt som återspeglar kunskapen, kommer du till sist att minnas den. ⁴Egot skulle föredra att tro att denna hågkomst är omöjlig, likväl är det *din* varseblivning som den Helige Ande vägleder. ⁵Din varseblivning kommer att sluta där den började. ⁶Allt sammanstrålar i Gud, därför att allting skapades av Honom och i Honom.
8. Gud skapade Sina Söner genom att utsträcka Sin Tanke, och behålla Sin Tankes utsträckanden i Sitt Sinne. ²Alla Hans Tankar är således fullkomligt förenade inom sig själva och med varandra. ³Den Helige Ande gör det möjligt för dig att varsebli denna helhet *nu*. ⁴Gud skapade dig för att skapa. ⁵Du kan inte utsträcka Hans Rike förrän du känner dess helhet.
9. Tankar börjar i sinnet hos den som tänker, varifrån de sträcker sig utåt. ²Detta är lika sant för Guds Tänkande som för ditt. ³Eftersom ditt sinne är splittrat, kan du både varsebli och tänka. ⁴Likväl kan varseblivningen inte undkomma sinnets grundläggande lagar. ⁵Du varseblir från ditt sinne och projicerar det du varseblir utåt. ⁶Även om varje form av varseblivning är överklig, var du dess upphov och den Helige Ande kan därför använda den på rätt sätt. ⁷Han kan inspirera varseblivningen och leda den mot Gud. ⁸Denna sammanstrålning tycks ligga långt fram i tiden endast därför att ditt sinne inte är helt i linje med tanken, och därför inte vill ha den nu.
10. Den Helige Ande använder tiden, men tror inte på den. ²Eftersom Han kommer från Gud använder Han allt till det bästa, men Han tror inte på det som inte är sant. ³Då den Helige Ande finns i ditt sinne, kan också ditt sinne bara tro på det som är sant. ⁴Den Helige Ande kan endast tala för detta, eftersom Han talar för Gud. ⁵Han uppmanar dig att återlämna hela ditt sinne till Gud, eftersom det aldrig har lämnat Honom. ⁶Om det aldrig har lämnat Honom, behöver du endast varsebli det så som det är för att det skall lämnas tillbaka. ⁷Den fulla medvetenheten om Soningen är således insikten att *separationen aldrig har ägt rum*. ⁸Egot kan inte segra över detta, eftersom det är ett tydligt uttalande om att egot aldrig har funnits.

11. Egot kan acceptera tanken att det är nödvändigt att återlämna, eftersom det så lätt kan få denna tanke att verka svår. ²Men den Helige Ande säger till dig att till och med återlämnandet är onödigt, eftersom det som aldrig har hänt inte kan vara svårt. ³Du kan emellertid *göra* tanken på att återlämna både nödvändig och svår. ⁴Likväl är det säkerligen klart att de fullkomliga inte behöver någonting, och du kan inte uppleva fullkomlighet som en svår prestation, eftersom det är vad du är. ⁵Det är på detta sätt som du måste varsebli Guds skapelser, och föra över allt du varseblir till den enda linje som den Helige Ande ser. ⁶Denna linje är den direkta linjen för kommunikation med Gud, och låter ditt sinne smälta samman med Hans. ⁷Det finns ingen konflikt någonsans i denna varseblivning, eftersom det innebär att all varseblivning vägleds av den Helige Ande, Vars Sinne är helt riktat mot Gud. ⁸Endast den Helige Ande kan lösa konflikter, eftersom endast den Helige Ande är utan konflikt. ⁹Han varseblir endast det som är sant i ditt sinne, och utsträcker Sig endast till det som är sant i andra sinnen.
12. Skillnaden mellan egots projektion och den Helige Andes utsträckande är mycket enkel. ²Egot projicerar för att utesluta, och följaktligen för att vilseleda. ³Den Helige Ande utsträcker sig genom att känna igen Sig Själv i varje sinne, och varseblir dem således som ett. ⁴Ingenting är oförenligt i denna varseblivning, eftersom allt som den Helige Ande varseblir är detsamma. ⁵Vart Han än ser, ser Han Sig Själv, och eftersom Han är förenad erbjuder Han alltid hela Riket. ⁶Detta är det enda budskap Gud gav Honom och för vilket Han måste tala, eftersom det är vad Han är. ⁷Guds frid ligger i detta budskap, och därför ligger Guds frid i dig. ⁸Rikets stora frid lyser i ditt sinne för evigt, men den måste lysa utåt för att göra dig medveten om den.
13. Den Helige Ande gavs till dig med fullkomlig opartiskhet, och endast genom att se Honom opartiskt kan du se Honom överhuvudtaget. ²Egot är legio, men den Helige Ande är en. ³Det finns inget mörker någonsans i Riket, men din roll är endast att inte tillåta något mörker att finnas i ditt eget sinne. ⁴Denna anpassning till ljuset är utan gräns, eftersom den är i linje med världens ljus. ⁵Var och en av oss är världens ljus, och genom att förena våra sinnen i detta ljus förkunnar vi Guds Rike tillsammans och som ett.

III. Att avstå från attack

1. Som vi redan har betonat börjar varje tanke i sinnet hos den som tänker. ²Därför finns det som utsträcker sig från sinnet fortfarande kvar i det, och genom *det som* det utsträcker känner det sig självt. ³Ordet "känner" är korrekt här, eftersom den Helige Ande fortfarande håller den kunskapen i säkert förvar i ditt sinne genom Sin opartiska varseblivning. ⁴Genom att inte attackera någonting, utgör Han inget hinder för Guds kommunikation. ⁵Därför är varat aldrig hotat. ⁶Ditt Gudlika sinne kan aldrig vanhelgas. ⁷Egot har aldrig varit och kommer aldrig att vara del av det, men genom egot kan du höra och lära ut och lära dig det som inte är sant. ⁸Du har lärt dig själv att tro att du inte är det du är. ⁹Du kan inte lära ut det du inte har lärt dig, och det du lär ut förstärker du i dig själv eftersom du delar det med andra. ¹⁰Varje lektion du lär ut, lär du dig själv.
2. Det är därför som du måste lära ut endast en lektion. ²Om du själv skall vara utan konflikter, får du lära dig endast av den Helige Ande och lära ut endast genom Honom. ³Du är enbart kärlek, men när du förnekar detta, gör du det du är till någonting som du måste lära dig att komma ihåg. ⁴Jag sade tidigare att korsfästelsens budskap var: "Lär endast ut kärlek för det är det du är". ⁵Detta är den enda lektion som är fullkomligt enhetlig, eftersom det är den enda lektionen som är en. ⁶Endast genom att lära ut den kan du lära dig den. ⁷"Så som du lär ut, så kommer du att lära dig". ⁸Om detta är sant, och det är förvisso sant, glöm inte att det du lär ut, lär dig. ⁹Och det du projicerar eller utsträcker, tror du på.
3. Den enda tryggheten ligger i att utsträcka den Helige Ande, för när du ser Hans varsamhet i andra, varseblir ditt eget sinne sig självt som totalt harmlöst. ²När det väl kan acceptera detta till fullo, ser det inte det som nödvändigt att skydda sig självt. ³Det börjar då förstå Guds beskydd, som försäkrar det att det är fullkomligt tryggt för evigt. ⁴De fullkomligt trygga är helt igenom godhjärtade. ⁵De välsignar eftersom de vet att de är välsignade. ⁶Utan ängslan är sinnet helt välmenande, och eftersom det utsträcker välvilja är det välvilligt. ⁷Trygghet är att fullständigt avstå från attack. ⁸Ingen kompromiss är möjlig i detta avseende. ⁹Lär ut attack i någon form och du har lärt dig den, och den kommer att skada dig. ¹⁰Likväl är denna inläring inte beständig, och du kan göra den ogjord genom att inte lära ut den.
4. Eftersom du inte kan *låta bli* att lära ut, ligger din frälsning i att

lära ut den absoluta motsatsen till allt som egot tror. ²Det är på detta sätt som du kommer att lära dig sanningen som skall göra dig fri och bevara dig fri, allteftersom andra lär sig den av dig. ³Det enda sättet att ha frid är att lära ut frid. ⁴Genom att lära ut frid måste du själv lära dig den, eftersom du inte kan lära ut det som du fortfarande dissocierar. ⁵Endast på så sätt kan du vinna tillbaka den kunskap som du har kastat bort. ⁶En tanke som du delar med andra måste du själv ha. ⁷Den vaknar i ditt sinne genom den övertygelse som kommer av att lära ut den. ⁸Allt du lär ut, lär du dig själv. ⁹Lär endast ut kärlek, och lär dig att kärleken är din och du är kärlek.

IV. Det enda svaret

1. Kom ihåg att den Helige Ande är Svaret, inte frågan. ²Egot talar alltid först. ³Det är nyckfullt och vill inte sin upphovsman väl. ⁴Det tror, och det med rätta, att dess upphovsman kan undandra det sitt stöd vilket ögonblick som helst. ⁵Om det ville dig väl skulle det glädja sig på samma sätt som den Helige Ande kommer att glädja sig när Han har fört dig hem, och du inte längre behöver Hans vägledning. ⁶Egot betraktar inte sig självt som del av dig. ⁷I detta ligger dess grundläggande fel, grundvalen för hela dess tanke-system.
2. När Gud skapade dig gjorde Han dig till del av Sig. ²Det är därför som attack inom Riket är omöjlig. ³Du gjorde egot utan kärlek, och därför älskar det dig inte. ⁴Du skulle inte kunna vara kvar i Riket utan kärlek, och eftersom Riket *är* kärlek, tror du att du är utan den. ⁵Detta gör det möjligt för egot att betrakta sig självt som separerat och utanför sin upphovsman, och det talar således för den del av ditt sinne som tror att *du* är separerad och utanför Guds Sinne. ⁶Egot ställde då den första fråga som någonsin ställts, men en fråga som det aldrig kan besvara. ⁷Denna fråga, "Vad är du?", var början till tvivlet. ⁸Egot har aldrig besvarat några frågor sedan dess, fastän det har ställt åtskilliga. ⁹Egots mest uppfinningsrika aktiviteter har aldrig gjort någonting annat än att skymma frågan, eftersom du har svaret och *egot känner rädsla för dig*.
3. Du kan inte förstå konflikten förrän du till fullo förstår det grundläggande faktum att egot inte kan veta någonting. ²Den Helige Ande talar inte först, *men Han svarar alltid*. ³Alla har vid

någon tidpunkt kallat på Honom för att på ett eller annat sätt få hjälp, och fått svar. ⁴Eftersom den Helige Ande svarar sanningsenligt svarar Han för all tid, vilket betyder att alla har svaret *nu*.

4. Egot kan inte höra den Helige Ande, men det tror verkligen att den del av sinnet som gjorde det är emot det. ²Det tolkar detta som ett rättfärdigande för att attackera sin upphovsman. ³Det tror att attack är bästa försvar, och vill att *du* skall tro det. ⁴Om du inte tror det, kommer du inte att ta parti för det, och egot är i stort behov av bundsförvanter, men inte av bröder. ⁵Då det varseblir någonting som är främmande för det i ditt sinne, vänder egot sig till kroppen som sin bundsförvant, eftersom kroppen *inte* är del av dig. ⁶Detta gör kroppen till egots vän. ⁷Det är ett förbund som helt uppenbart är baserat på separation. ⁸Om du tar parti för detta förbund kommer du att vara rädd, för du tar parti för ett förbund byggt på rädsla.
5. Egot använder kroppen för att konspirera mot ditt sinne, och eftersom egot inser att dess "fiende" kan förgöra dem båda enbart genom att inse att de inte är del av dig, går de gemensamt till attack. ²Detta är kanske den egendomligaste varseblivningen av alla, om du tänker på vad den verkligen inbegriper. ³Egot, som inte är verkligt, försöker övertyga sinnet, som *är* verkligt, att sinnet är egots inlärningsredskap; och vidare, att kroppen är mer verklig än sinnet. ⁴Ingen som är i sitt rätta sinne skulle överhuvudtaget kunna tro detta, och ingen som är i sitt rätta sinne tror det heller.
6. Hör då den Helige Andes enda svar på alla de frågor som egot ställer: Du är ett Guds barn, en ovärderlig del av Hans Rike, som Han skapade som del av Sig. ²Ingenting annat existerar, och endast detta är verkligt. ³Du har valt att sova, och i sömnen har du haft onda drömmar, men sömnen är inte verklig och Gud uppmanar dig att vakna. ⁴Det kommer inte att finnas någonting kvar av din dröm när du hör Honom, eftersom du kommer att vakna. ⁵Dina drömmar innehåller många av egots symboler, och de har gjort dig förvirrad. ⁶Men detta berodde endast på att du sov och inte visste. ⁷När du vaknar kommer du att se sanningen runt omkring dig och i dig, och du kommer inte längre att tro på drömmar, eftersom de inte kommer att vara verkliga för dig. ⁸Men Riket och alla de ting du har skapat där kommer att vara mycket verkliga för dig, eftersom de är vackra och sanna.
7. I Riket råder fullkomlig visshet om var du är och vad du är. ²Det finns inget tvivel, eftersom den första frågan aldrig ställdes.

- ³Eftersom den slutligen har blivit helt och hållet besvarad, *har den aldrig funnits*. ⁴Endast *varat* lever i Riket, där allt lever tveklöst i Gud. ⁵Den tid som i drömmen användes till att ställa frågor har lämnat plats åt skapelsen och dess evighet. ⁶Du är lika viss som Gud därför att du är lika sann som Han, men det som en gång var visshet i ditt sinne har nu bara blivit förmågan att erfara visshet.
8. När förmågor fördes in i *varat* var det början till ovissheten, eftersom förmågor är möjligheter, inte fullbordat verk. ²Dina förmågor är till ingen nytta inför Guds verk, och inte heller inför dina. ³Verk är resultat som har uppnåtts. ⁴När de är fullkomliga, är förmågor meningslösa. ⁵Det är märkligt att det som är fullkomligt nu måste göras fullkomligt. ⁶Det är faktiskt omöjligt. ⁷Kom emellertid ihåg att när du försätter dig själv i en omöjlig situation tror du att det omöjliga *är* möjligt.
9. Förmågor måste utvecklas innan du kan använda dem. ²Detta gäller inte för någonting som Gud har skapat, men det är den bästa lösningen när det gäller det som du har gjort. ³I en omöjlig situation kan du utveckla dina förmågor så pass mycket att de kan hjälpa dig att komma ur den. ⁴Du har en Vägledare som visar dig hur du skall utveckla dem, men du har ingen som för befäl förutom du själv. ⁵Detta gör att du har ansvar för Riket med både en Vägledare för att finna det och ett medel för att bevara det. ⁶Du har en förebild att följa som kommer att förstärka ditt befäl, och som aldrig förringar det på något sätt. ⁷Du behåller därför den centrala platsen i ditt inbillade slaveri, vilket i sig visar att du inte är förslavad.
10. Du befinner dig i en omöjlig situation endast därför att du tror att detta är möjligt. ²Du *skulle* befinna dig i en omöjlig situation om Gud visade dig din fullkomlighet, och bevisade för dig att du hade fel. ³Detta skulle visa att de som är fullkomliga inte själva förmår att bli medvetna om sin fullkomlighet, och således stödja övertygelsen att de som har allt behöver hjälp och därför är hjälplösa. ⁴Det är detta slags "resonemang" som egot ägnar sig åt. ⁵Gud Som vet att Hans skapelser är fullkomliga förolämpar dem inte. ⁶Detta skulle vara lika omöjligt som egots föreställning att det har förolämpat Honom.
11. Det är därför som den Helige Ande aldrig befäller. ²Att befälla är att förutsätta en olikvärdighet, som den Helige Ande visar inte existerar. ³Att vara trogen sina premisser är sinnets lag, och allt som Gud har skapat är troget Hans lagar. ⁴Att vara trogen andra lagar är emellertid också möjligt, inte därför att lagarna är sanna

utan därför att du har stiftat dem. ⁵Vad skulle vara vunnit om Gud bevisade för dig att du har tänkt på ett vansinnigt sätt? ⁶Kan Gud förlora Sin Egen visshet? ⁷Jag har ofta sagt att det du lär ut, det är du. ⁸Skulle du vilja att Gud lärde dig att du har syndat? ⁹Om Han konfronterade det själv som du har gjort med sanningen som Han skapade åt dig, skulle du då kunna bli annat än rädd? ¹⁰Du skulle tvivla på ditt rätta sinne, som är den enda plats där du kan finna det sunda förnuft som Han gav dig.

12. Gud undervisar inte. ²Att undervisa är att antyda en brist som Gud vet inte finns. ³Gud är inte i konflikt. ⁴Undervisning syftar till förändring, men Gud skapade endast det oföränderliga. ⁵Separationen innebar inte att fullkomligheten gick förlorad, utan var ett avbrott i kommunikationen. ⁶En högröstad och genomträngande kommunikationsform uppstod som egots röst. ⁷Den kunde inte slå sönder Guds frid, men den kunde slå sönder *din*. ⁸Gud utplånade den inte, eftersom att tillintetgöra den skulle vara att attackera den. ⁹Själv ifrågasatt, ifrågasatte Han inte. ¹⁰Han gav endast Svaret. ¹¹Hans Svar är din Lärare.

V. Den Helige Andes lektioner

1. Liksom varje bra lärare vet den Helige Ande mer än du gör nu, men Han undervisar endast för att göra dig likvärdig med Honom. ²Du hade redan lärt dig själv det som var fel, då du trodde på det som inte var sant. ³Du trodde inte på din egen fullkomlighet. ⁴Skulle Gud lära dig att du har gjort ett splittrat sinne, när Han endast känner ditt sinne som helt? ⁵Vad Gud verkligen vet är att Hans kommunikationskanaler inte står öppna för Honom, så Han kan inte förmedla Sin glädje och veta att Hans barn är helt glada. ⁶Att Han skänker Sin glädje är en fortlöpande process, inte i tiden men i evigheten. ⁷Guds utsträckande utåt, men inte Hans fullständighet, blockeras när Sonskapet inte kommunicerar med Honom som ett. ⁸Därför tänkte Han: "Mina barn sover och måste väckas".
2. Hur skulle du kunna väcka barn på ett varsammare sätt än genom en mild Röst Som inte skrämmer dem, utan som endast påminner dem om att natten är över och ljuset har kommit? ²Du säger inte till dem att mardrömmarna som skrämde dem så svårt inte är verkliga, därför att barn tror på magi. ³Du försäkrar dem endast att de är trygga *nu*. ⁴Sedan övar du dem i att se skillnaden

mellan att sova och att vara vaken, så att de förstår att de inte behöver vara rädda för drömmar. ⁵Och när så de onda drömmarna kommer, skall de själva kalla på ljuset för att jaga bort dem.

3. En klok lärare undervisar genom att närma sig, inte genom att undvika. ²Han betonar inte det du måste undvika för att inte komma till skada, utan det du behöver lära dig för att känna glädje. ³Tänk på vilken rädsla och förvirring ett barn skulle uppleva om det blev tillsagt "Gör inte det här därför att det kommer att skada dig och göra dig otrygg; men om du gör så här i stället kommer du att klara dig undan skada och vara trygg, och då kommer du inte att vara rädd." ⁴Det är förvisso bättre att endast använda tre ord: "Gör endast detta". ⁵Detta enkla uttalande är fullkomligt klart, lätt att förstå och mycket lätt att komma ihåg.
4. Den Helige Ande specificerar aldrig misstag eftersom Han inte skrämmer barn, och de som saknar vishet *är* barn. ²Men Han svarar alltid när de ropar, och Hans pålitlighet gör dem säkrare. ³Barn blandar *faktiskt* ihop fantasi och verklighet, och de är rädda eftersom de inte förstår skillnaden. ⁴Den Helige Ande gör ingen åtskillnad mellan drömmar. ⁵Han lyser endast bort dem med Sitt ljus. ⁶Hans ljus är alltid kallelsen att vakna, vad du än har drömt. ⁷Det finns ingenting varaktigt i drömmar, och den Helige Ande som lyser med Ljuset från Gud Själ, talar endast för det som varar för evigt.

A. För att ha, ge allt till alla

1. När din kropp och ditt ego och dina drömmar är borta, kommer du att veta att du skall finnas för evigt. ²Du tror kanske att detta uppnås genom döden, men ingenting uppnås genom döden, eftersom döden inte är någonting. ³Allt uppnås genom livet, och livet är av sinnet och i sinnet. ⁴Kroppen varken lever eller dör, eftersom den inte kan innefatta dig som är livet. ⁵Om vi delar samma sinne, kan du övervinna döden eftersom jag gjorde det. ⁶Döden är ett försök att lösa konflikt genom att inte fatta något beslut alls. ⁷Liksom varje annan omöjlig lösning som egot försöker sig på, *kommer den inte att fungera*.
2. Gud gjorde inte kroppen, eftersom den kan förstöras, och därför är den inte av Riket. ²Kroppen är symbolen för det du tror att du är. ³Den är helt klart ett redskap för separationen, och existerar därför inte. ⁴Den Helige Ande tar, som alltid, det du har gjort och omvandlar det till ett redskap för inläring. ⁵Återigen

som alltid, omtolkar Han det egot använder som ett argument för separationen till en demonstration mot den. ⁶Om sinnet kan hela kroppen, men kroppen inte kan hela sinnet, då måste sinnet vara starkare än kroppen. ⁷Varje mirakel påvisar detta.

3. Jag har sagt att den Helige Ande är motivationen för mirakler. ²Han talar alltid om för dig att endast sinnet är verkligt, eftersom endast sinnet kan delas med andra. ³Kroppen är separat, och kan därför inte vara del av dig. ⁴Att vara ett till sinnet är meningsfullt, men att vara en kropp är meningslöst. ⁵Enligt sinnets lagar är kroppen alltså meningslös.
4. För den Helige Ande finns det ingen rangordning av svårigheter i mirakler. ²Detta är nog så välbekant för dig vid det här laget, men det har ännu inte blivit någonting du tror på. ³Därför förstår du det inte, och kan inte använda det. ⁴Vi har alltför mycket att utträtta för Rikets räkning för att kunna förbigå detta avgörande begrepp. ⁵Det är en verklig grundsten i det tanke-system som jag lär ut, och som jag vill att du skall lära ut. ⁶Du kan inte utföra mirakler utan att tro på det, eftersom det är en övertygelse om fullkomlig likvärdighet. ⁷Endast en likvärdig gåva kan erbjudas Guds likvärdiga Söner, och det är full uppskattning. ⁸Ingenting mer och ingenting mindre. ⁹Utan en värdeskala blir en rangordning av svårigheter meningslös, och det får inte finnas någon värdeskala i det du erbjuder din broder.
5. Den Helige Ande, Som leder till Gud, omvandlar kommunikation till vara, precis som Han till sist omvandlar varseblivning till kunskap. ²Du förlorar inte det du kommunicerar. ³Egot använder kroppen till attack, till njutning och till högmod. ⁴Vansinnet i denna varseblivning gör den till något verkligt skrämmande. ⁵Den Helige Ande ser kroppen endast som ett kommunikationsmedel, och eftersom att kommunicera innebär att dela med andra blir det kommunion. ⁶Du kanske tror att rädsla liksom kärlek kan kommuniceras; och därför kan delas med andra. ⁷Likväl är detta inte så verkligt som det kan förefalla. ⁸De som kommunicerar rädsla främjar attack, och attack bryter alltid kommunikationen och gör den omöjlig. ⁹Egon förenar sig förvisso i en tillfällig lojalitet, men alltid för det som vart och ett kan få *separat*. ¹⁰Den Helige Ande kommunicerar endast det som var och en kan ge till alla. ¹¹Han tar aldrig tillbaka någonting, eftersom Han vill att du skall behålla det. ¹²Därför börjar Hans undervisning med lektionen:

¹³För att ha, ge allt till alla.

6. Detta är ett första förberedande steg, och det enda som du själv måste ta. ²Det är inte ens nödvändigt att du tar hela steget själv, men det är nödvändigt att du vänder dig i den riktningen. ³När du har valt att gå den vägen, tar du själv ansvar för den resa på vilken du och endast du måste stanna kvar. ⁴Detta steg kan förefalla att förvärra konflikten snarare än att lösa den, eftersom det är det inledande steget till att vända på din varseblivning och få den rätta sidan upp. ⁵Detta står i konflikt med den upp-och-nervända varseblivning som du ännu inte har övergivit, för annars skulle inte kursändringen ha varit nödvändig. ⁶Några stannar kvar på detta steg under en lång tid, och upplever en mycket akut konflikt. ⁷I detta läge försöker de kanske acceptera konflikten snarare än att ta nästa steg mot dess lösning. ⁸Men när de har tagit det första steget kommer de att få hjälp. ⁹När de väl har valt det som de inte ensamma kan fullfölja, är de inte längre ensamma.

B. För att ha frid, lär ut frid för att lära dig den.

1. Alla som tror på separationen har en grundläggande rädsla för vedergällning och för att bli övergivna. ²De tror på attack och avvisande, så detta är vad de varseblir och lär ut och lär sig. ³Dessa vansinniga föreställningar är helt klart resultatet av dissociation och projektion. ⁴Det du lär ut, det är du, men det är helt uppenbart att du kan lära ut fel, och därför kan lära dig själv fel. ⁵Många trodde att jag attackerade dem, även om det var uppenbart att jag inte gjorde det. ⁶En vansinnig elev lär sig egendomliga lektioner. ⁷Vad du måste inse är att när du inte delar ett tankesystem med andra, försvagar du det. ⁸De som tror på det, varseblir det därför som en attack på dem. ⁹Detta beror på att var och en identifierar sig själv med sitt tankesystem, och varje tankesystem kretsar kring det du tror att du är. ¹⁰Om tankesystemets centrum är sant, utsträcker sig endast sanning därifrån. ¹¹Men om det finns en lögn i dess centrum, utgår endast villfarelse därifrån.
2. Alla bra lärare inser att endast en grundläggande förändring kommer att ha någon varaktighet, men de börjar inte på den nivån. ²Att stärka motivationen för en förändring är deras första och främsta mål. ³Det är också deras sista och slutliga mål. ⁴Att öka motivationen för en förändring hos eleven är allt som en lärare behöver göra för att garantera en förändring. ⁵En förändring i motivationen är en förändring i sinnet, och denna kommer

oundvikligen att framkalla en grundläggande förändring eftersom sinnet *är* grundläggande.

3. Det första steget i omvändningen, eller processen att göra ogjort, är att göra begreppet habegär ogjort. ²Följaktligen var den Helige Andes första lektion: "För att ha, ge allt till alla". ³Jag sade att detta har en benägenhet att tillfälligt öka konflikten, och vi kan klargöra detta ytterligare nu. ⁴Vid det här laget har likvärdigheten mellan *att ha* och *att vara* ännu inte varseblivits. ⁵Innan detta sker, verkar *att ha* vara motsatsen till *att ge*. ⁶Därför tycks den första lektionen innehålla en motsägelse, då det är ett sinne i konflikt som lär sig den. ⁷Detta innebär en motsägande motivation, och därför kan lektionen ännu inte läras in på ett konsekvent sätt. ⁸Dessutom projicerar elevens sinne sin egen konflikt, och varseblir således inte konsekvensen i andras sinnen, och det gör honom misstänksam beträffande deras motivation. ⁹Detta är det verkliga skälet till att den första lektionen, i många avseenden, är den svåraste att lära sig. ¹⁰Då du fortfarande är starkt medveten om egot i dig själv och i första hand svarar på egot i andra, blir du undervisad i att reagera på båda som om det du faktiskt tror på inte är sant.
4. Upp- och nervänt som alltid varseblir egot den första lektionen som vansinnig. ²Detta är faktiskt dess enda alternativ, eftersom den andra möjligheten, som skulle vara mycket svårare för det att acceptera, uppenbarligen skulle vara att *det* är vansinnigt. ³Egots bedömning, här som alltid, är förutbestämd av vad det är. ⁴Den grundläggande förändringen kommer likväl att inträffa när sinnet förändras hos den som tänker. ⁵Under tiden gör den Helige Andes allt tydligare Röst det omöjligt för eleven att inte lyssna. ⁶Under en tid tar han följlaktligen emot motsägande budskap och accepterar båda.
5. Vägen ut ur konflikten mellan två motsatta tankesystem är helt klart att välja det ena och frånga det andra. ²Om du identifierar dig med ditt tankesystem, och detta kan du inte undgå att göra, och om du accepterar två tankesystem som är fullständigt oförenliga, är sinnesfrid omöjlig. ³Om du lär ut båda, vilket du säkerligen kommer att göra så länge som du accepterar båda, lär du ut och lär dig själv konflikt. ⁴Likväl vill du verkligen ha frid, för annars skulle du inte ha kallat på Rösten för frid för att hjälpa dig. ⁵Dess lektion är inte vansinnig, det är konflikten som är det.
6. Det kan inte finnas någon konflikt mellan sunt förnuft och vansinne. ²Endast det ena är sant, och därför är endast det ena

verkligt. ³Egot försöker övertyga dig om att det är din ensak att bestämma vilken röst som är sann, men den Helige Ande lär dig att sanningen skapades av Gud, och ditt beslut kan inte ändra det. ⁴Allteftersom du börjar inse den tysta kraften i den Helige Andes Röst, och Dess fullkomliga konsekvens, måste det gå upp för ditt sinne att du försöker göra ogjort ett beslut som oåterkalleligen hade fattats åt dig. ⁵Det är därför som jag tidigare föreslog att du skulle påminna dig själv om att låta den Helige Ande besluta för Gud åt dig.

7. Du ombeds inte att fatta vansinniga beslut, även om du kan tro det. ²Det måste emellertid vara vansinne att tro att det är din ensak att bestämma vad Guds skapelser är. ³Den Helige Ande varseblir konflikten exakt som den är. ⁴Därför är Hans andra lektion:

⁵För att ha frid, lär ut frid för att lära dig den.

8. Detta är fortfarande ett inledande steg, eftersom *att ha* och *att vara* ännu inte är likvärdiga. ²Det går emellertid längre än det första steget, vilket egentligen endast är början till att vända på tänkandet. ³Det andra steget är en positiv bekräftelse på vad du vill. ⁴Detta är följaktligen ett steg i riktning ut ur konflikten, då det innebär att alternativ har beaktats, och att ett har valts som mer önskvärt. ⁵Icke desto mindre antyder fortfarande orden "mer önskvärt" att det önskvärda har grader. ⁶Därför är detta steg, även om det är nödvändigt för det slutgiltiga beslutet, helt klart inte det sista. ⁷Det är ännu inte accepterat att det inte finns någon rangordning av svårigheter i mirakler, eftersom ingenting är svårt som önskas *helthjärtat*. ⁸Att önska *helthjärtat* är att skapa, och att skapa kan inte vara svårt om Gud Själv skapade dig till skapare.
9. Det andra steget är följaktligen fortfarande på varseblivningens nivå, även om det är ett gigantiskt steg mot den förenade varseblivning som återspeglar Guds kunskap. ²När du tar detta steg, och håller denna riktning, kommer du att röra dig fram emot det centrum i ditt tankesystem där den grundläggande förändringen äger rum. ³Vid det andra steget gör du ryckvisa framsteg, men det andra steget är lättare än det första, eftersom det följer på detta. ⁴Insikten att det *måste* följa på det, visar på en växande medvetenhet om att den Helige Ande kommer att leda dig vidare.

C. Var uppmärksam endast på Gud och Hans Rike

1. Vi sade tidigare att den Helige Ande utvärderar, och måste göra det. ²Han skiljer det sanna från det falska i ditt sinne, och lär dig att bedöma varje tanke som du tillåter komma in i det i ljuset av vad Gud har lagt där. ³Allt som stämmer överens med detta ljus behåller Han, för att stärka Riket i dig. ⁴Det som delvis stämmer överens med det accepterar Han och renar. ⁵Men det som inte alls stämmer överens med det avvisar Han genom att förkasta det. ⁶Det är så Han behåller Riket fullkomligt konsekvent och fullkomligt enat. ⁷Kom emellertid ihåg att det som den Helige Ande avvisar, det accepterar egot. ⁸Detta beror på att de i grunden är oeniga om allt, eftersom de i grunden är oeniga om vad du är. ⁹Egots övertygelser i denna avgörande fråga varierar, och det är därför som det framkallar olika sinnesstämningar. ¹⁰Den Helige Ande ändrar Sig aldrig på denna punkt, och därför är glädje den enda sinnesstämning Han framkallar. ¹¹Han skyddar den genom att avvisa allt som inte befrämjar glädje, och därför kan endast Han hålla dig i ett tillstånd av fullkomlig glädje.
2. Den Helige Ande lär dig inte att döma andra, eftersom Han inte vill att du skall lära ut det som är fel och själv lära dig det. ²Han skulle knappast vara konsekvent om Han tillät dig att förstärka det som du måste lära dig att undvika. ³I sinnet hos den som tänker *har* Han således en dömande funktion, men endast för att ena sinnet, så att det kan varsebli utan att döma. ⁴Detta gör det möjligt för sinnet att undervisa utan att döma, och därför lära sig att *vara* utan att döma. ⁵Att göra o gjort är nödvändigt endast i ditt sinne, så att du inte projicerar i stället för att utsträcka. ⁶Gud Själv har fastslagit vad du kan utsträcka med fullkomlig trygghet. ⁷Därför är den Helige Andes tredje lektion:

⁸*Var uppmärksam endast på Gud och Hans Rike.*

3. Detta är ett mycket viktigt steg mot en grundläggande förändring. ²Likväl ligger däri fortfarande något av en tankeomvändning, eftersom det innebär att det finns någonting som du måste vara på din vakt *mot*. ³Detta steg har lämnat den första lektionen, som endast är början på tankeomvändningen, långt bakom sig och även den andra, som huvudsakligen är att identifiera det som är mest önskvärt. ⁴Detta steg, som följer på det andra på samma sätt som det andra följer på det första, betonar tudelningen i önskvärt och icke önskvärt. ⁵Det gör därför det slutliga valet oundvikligt.

4. Medan det första steget tycks öka konflikten och det andra fortfarande kan medföra konflikt i viss utsträckning, kräver detta steg konsekvent vaksamhet mot den. ²Jag har redan sagt till dig, att du kan vara lika mycket på din vakt mot egot som uppmärksam på det. ³Den här lektionen lär dig inte endast att du kan vara det, utan att du *måste* vara det. ⁴Den befattar sig inte med någon rangordning av svårigheter, utan med en entydig prioritering av att vara vaksam. ⁵Den här lektionen är entydig, såtillvida att den lär ut att det inte får finnas några undantag, även om den inte förnekar att frestelsen att göra undantag kommer att uppstå. ⁶Här krävs följaktligen konsekvens från din sida trots kaos. ⁷Men kaos och konsekvens kan inte länge finnas samtidigt, eftersom det ena utesluter det andra. ⁸Men så länge som du måste vara på din vakt mot någonting, förstår du inte att de utesluter varandra, och tror fortfarande att du kan välja antingen det ena eller det andra. ⁹Genom att lära dig *vad* du skall välja, kommer den Helige Ande till sist att lära dig att du inte behöver välja överhuvudtaget. ¹⁰Detta kommer till sist att befria ditt sinne från att behöva välja, och leda det mot skapelsen inom Riket.
5. Att välja genom den Helige Ande kommer att leda dig till Riket. ²Du skapar genom ditt sanna vara, men du måste lära dig att minnas vad du är. ³Sättet att minnas finns inbyggt i det tredje steget, som för samman de lektioner som är inbegripna i de andra, och går bortom dem mot en verklig integration. ⁴Om du tillåter dig att i ditt sinne endast ha det som Gud lade där, erkänner du ditt sinne så som Gud skapade det. ⁵Därför accepterar du det som det är. ⁶Då det är helt, lär du ut frid, *eftersom* du tror på den. ⁷Det sista steget kommer dock att tas åt dig av Gud, men genom det tredje steget har den Helige Ande förberett dig för Gud. ⁸Han gör dig redo för överföringen från *att ha* till *att vara* genom själva naturen i de steg som du måste ta med Honom.
6. Först lär du dig att *att ha* grundar sig på att ge, och inte på att få. ²Sedan lär du dig att du lär dig det du lär ut, och att du vill lära dig frid. ³Detta är förutsättningen för att du skall identifiera dig med Riket, eftersom det är förutsättningen *för* Riket. ⁴Du har trott att du är utan Riket, och har därför uteslutit dig från det i din övertygelse. ⁵Det är därför nödvändigt att du lär dig att du måste vara innesluten i det, och att övertygelsen att du inte är det, är det enda som du måste utesluta.
7. Det tredje steget är således ett skydd för ditt sinne, och tillåter dig att identifiera dig enbart med det centrum där Gud upprät-

- tade altaret åt Sig Själv. ²Altare är övertygelser, men Gud och Hans skapelser är bortom övertygelse eftersom de är bortom allt tvivel. ³Rösten för Gud talar endast för en övertygelse bortom allt tvivel, vilket är förberedelsen för *att vara* utan tvivel. ⁴Så länge som övertygelsen om Gud och Hans Rike anfäktas av några som helst tvivel i ditt sinne, är Hans fullkomliga verk inte uppenbart för dig. ⁵Det är därför som du måste vara vaksam å Guds vägnar. ⁶Egot talar mot Hans skapelse, och ger därför upphov till tvivel. ⁷Du kan inte gå bortom övertygelsen förrän du tror till fullo.
8. Att undervisa hela Sonskapet utan undantag visar att du varseblir dess helhet, och att du har lärt dig att det är ett. ²Nu måste du vara vaksam så att du bevarar dess etthet i ditt sinne, för om du låter tvivel komma in, förlorar du medvetenheten om dess helhet och kommer inte att kunna lära ut den. ³Rikets helhet är inte beroende av din varseblivning, men din medvetenhet om dess helhet är det. ⁴Det är endast din medvetenhet som behöver skydd, eftersom varat inte kan angripas. ⁵Likväl kan en verklig känsla av varat inte bli din, så länge som du tvivlar på vad du är. ⁶Det är därför som vaksamhet är nödvändig. ⁷Tvivel på varat får inte komma in i ditt sinne, för då kan du inte med visshet veta vad du är. ⁸Visshet kommer från Gud till dig. ⁹Vaksamhet är inte nödvändig för sanningen, men den är nödvändig gentemot illusioner.
9. Sanningen är utan illusioner och är därför inom Riket. ²Allting utanför Riket är en illusion. ³När du kastade bort sanningen, såg du dig själv som om du var utan den. ⁴Genom att göra ett annat rike som du värdesatte, behöll du inte *enbart* Guds Rike i ditt sinne, och lade således en del av ditt sinne utanför det. ⁵Det du har gjort har fånglat din vilja, och givit dig ett sjukt sinne som måste helas. ⁶Din vaksamhet mot denna sjukdom är sättet att hela det. ⁷När ditt sinne väl har helats utstrålar det hälsa, och lär därigenom ut helande. ⁸Detta gör dig till en lärare som undervisar som jag. ⁹Vaksamhet krävdes lika mycket av mig som av dig, och de som väljer att lära ut samma sak måste vara överens om vad de tror.
10. Det tredje steget är följaktligen ett uttalande om vad du vill tro, och för med sig en villighet att avstå från allt annat. ²Den Helige Ande kommer att göra det möjligt för dig att ta detta steg, om du följer Honom. ³Din vaksamhet är tecknet på att du *vill* att Han skall vägleda dig. ⁴Vaksamhet kräver verkligen ansträngning, men bara tills du lär dig att ansträngningen i sig är onödig. ⁵Du

har ansträngt dig mycket för att bevara det du har gjort, eftersom det inte var sant. ⁶Därför måste du nu vända dina ansträngningar emot det. ⁷Endast detta kan ta bort behovet av ansträngning, och åkalla det vara som du både *har* och *är*. ⁸Denna insikt är helt utan ansträngning då den redan är sann, och inte behöver något skydd. ⁹Den är i den fullkomliga tryggheten hos Gud. ¹⁰Därför är inneslutningen total, och skapelsen utan gräns.

Kapitel 7

RIKETS GÅVOR

I. Det sista steget

1. Den skapande kraften hos Gud och Hans Skapelser är gränslös, men de står inte i något ömsesidigt förhållande till varandra. ²Du kommunicerar till fullo med Gud, liksom Han gör med dig. ³Detta är en fortlöpande process som du deltar i, och eftersom du deltar i den, inspireras du att skapa som Gud. ⁴Likväl står du i skapelsen inte i ett ömsesidigt förhållande till Gud, eftersom Han skapade dig men du inte skapade Honom. ⁵Jag har redan talat om för dig att endast i detta avseende skiljer sig din skapande kraft från Hans. ⁶Även i den här världen finns det en parallell. ⁷Föräldrar föder barn, men barn föder inte föräldrar. ⁸De föder emellertid sina barn, och föder således som deras föräldrar gör.
2. Om du hade skapat Gud och Han hade skapat dig, skulle Riket inte kunna utökas genom sin egen skapande tanke. ²Skapelsen skulle därför vara begränsad, och du skulle inte vara medskapare med Gud. ³På samma sätt som Guds skapande Tanke utgår från Honom till dig, måste din skapande tanke utgå från dig till dina skapelser. ⁴Endast på detta sätt kan all skapande kraft sträcka sig utåt. ⁵Guds verk är inte dina, men dina är som Hans. ⁶Han skapade Sonskapet, och du utökar det. ⁷Du har kraften att bidra till Riket, men inte att bidra till Rikets Skapare. ⁸Du tar denna kraft i anspråk när du blir uppmärksam endast på Gud och Hans Rike. ⁹Genom att acceptera denna kraft som din, har du lärt dig att minnas vad du är.
3. Dina skapelser hör hemma hos dig, liksom du hör hemma hos Gud. ²Du är del av Gud, liksom dina söner är del av Hans Söner. ³Att skapa är att älska. ⁴Kärleken utsträcker sig utåt helt enkelt därför att den inte kan hållas tillbaka. ⁵Eftersom den är gränslös upphör den inte. ⁶Den skapar för evigt, men inte i tiden. ⁷Guds skapelser har alltid funnits, eftersom Han alltid har funnits. ⁸Dina skapelser har alltid funnits, eftersom du endast kan skapa så som Gud skapar. ⁹Evigheten är din, eftersom Han skapade dig evig.
4. Egot, å andra sidan, kräver alltid ömsesidiga rättigheter, därför att det är konkurrensinriktat snarare än kärleksfullt. ²Det är alltid villigt att köpslå, men det kan inte förstå att detta att vara lik nå-

- gon annan innebär att inga köpslåenden är möjliga. ³För att vinna måste du ge, inte köpslå. ⁴Att köpslå är att begränsa givandet, och detta är inte Guds Vilja. ⁵Att vilja i likhet med Gud är att skapa som Han. ⁶Gud begränsar inte Sina gåvor på något sätt. ⁷Du är Hans gåvor, och därför måste dina gåvor vara som Hans. ⁸Dina gåvor till Himmelriket måste vara som Hans gåvor till dig.
5. Jag gav endast kärlek till Riket, eftersom jag trodde att det var vad jag var. ²Det du tror att du är avgör dina gåvor, och om Gud skapade dig genom att utsträcka Sig Själv som du, kan du endast utsträcka dig själv så som Han gjorde. ³Endast glädje ökar för evigt, eftersom glädje och evighet är oskiljaktiga. ⁴Gud utsträcker sig bortom gränser och bortom tiden, och du som är medskapare med Honom utsträcker Hans Rike för evigt och bortom all gräns. ⁵Evigheten är skapelsens outplånliga kännetecken. ⁶De eviga är i frid och glädje för evigt.
6. Att tänka som Gud är att dela Hans visshet om vad du är, och att skapa som Han är att dela den fullkomliga Kärlek som Han delar med dig. ²Till detta leder den Helige Ande dig, så att din glädje skall bli fullständig, eftersom Guds Rike är helt. ³Jag har sagt att det sista steget i att återuppväcka kunskapen tas av Gud. ⁴Detta är sant, men det är svårt att förklara i ord eftersom ord är symboler, och ingenting som är sant behöver förklaras. ⁵Det är emellertid den Helige Andes uppgift att omvandla det oanvändbara till det användbara, det meningslösa till det meningsfulla, och det tillfälliga till det tidlösa. ⁶Han kan därför berätta något om detta sista steg för dig.
7. Gud tar inte några steg, eftersom Hans verk inte sker stegvis. ²Han undervisar inte, eftersom Hans skapelser är oföränderliga. ³Han gör ingenting sist, eftersom Han skapade först och för alltid. ⁴Man måste förstå att ordet "först" när det gäller Honom inte är ett tidsbegrepp. ⁵Han är först i den bemärkelsen att Han är den Förste i den Heliga Treenigheten Själv. ⁶Han är den Ursprunglige Skaparen, eftersom Han skapade Sina medskapare. ⁷Eftersom Han gjorde det, gäller tiden varken för Honom eller för det Han skapade. ⁸Det "sista steget" som Gud kommer att ta var därför sant i början, är sant nu och kommer för evigt att vara sant. ⁹Det som är tidlöst finns alltid där, eftersom dess vara för evigt är oföränderligt. ¹⁰Det förändras inte genom att utökas, eftersom det för evigt skapades för att utökas. ¹¹Om du varseblir det som någonting som inte utökas, vet du inte vad det är. ¹²Inte heller vet du Vem Som skapade det. ¹³Gud uppenbarar inte detta för dig,

eftersom det aldrig var fördolt. ¹⁴Hans ljus skymdes aldrig, eftersom det är Hans Vilja att dela det med andra. ¹⁵Hur kan det som delas till fullo, undanhållas och sedan uppenbaras?

II. Rikets lag

1. Att hela är det enda slags tänkande i den här världen som liknar Guds Tanke, och som lätt kan överföras till den på grund av de element de har gemensamt. ²När en broder varseblir sig som sjuk, varseblir han sig som inte hel, och därför i behov av någonting. ³Om du också ser honom på det sättet, ser du honom som om han vore långt borta från Riket eller åtskild från det, och gör således själva Riket fördolt för er båda. ⁴Sjukdom och separation är inte av Gud, men det är Riket. ⁵Om du döljer Riket, varseblir du det som inte är av Gud.
2. Att hela är följaktligen att rätta varseblivningen i din broder och i dig själv genom att dela den Helige Ande med honom. ²Detta ger er båda en plats i Riket, och återställer dess helhet i ditt sinne. ³Detta återspeglar skapelsen, därför att det enar genom att utöka och integrerar genom att utsträcka. ⁴Det du projicerar eller utsträcker är verkligt för dig. ⁵Detta är en oföränderlig lag för sinnet i den här världen likväl som i Riket. ⁶Innehållet är emellertid annorlunda i den här världen, eftersom de tankar den styr är mycket olika Tankarna i Riket. ⁷Lagar måste anpassas till omständigheterna om de skall upprätthålla ordningen. ⁸Det mest framträdande kännetecknet i sinnets lagar, så som de fungerar i den här världen, är att genom att lyda dem, och jag försäkrar dig att du måste lyda dem, kan du komma till diametralt motsatta resultat. ⁹Detta beror på att lagarna har anpassats till omständigheterna i den här världen, i vilken diametralt motsatta resultat tycks möjliga, eftersom du kan påverkas av två motstridiga röster.
3. Utanför Riket anpassas den lag som råder i Riket till: "Det du projicerar, det tror du". ²Detta är dess undervisningsform, därför att utanför Riket är inläring absolut nödvändig. ³Denna form betyder att du kommer att lära dig vad du är från det du har projicerat på andra, och därför tror att de är. ⁴I Riket finns det varken undervisning eller inläring, eftersom det inte finns någon övertygelse. ⁵Där finns endast visshet. ⁶I varats visshet vet Gud och Hans Söner att det du utsträcker, det är du. ⁷Denna form av lagen

har inte anpassats alls, eftersom det är skapelsens lag. ⁸Gud Själv skapade lagen genom att skapa *genom* den. ⁹Och Hans Söner, som skapar som Han, följer den med glädje, då de vet att Rikets utökning beror på den, precis som deras egen skapelse gjorde.

4. Lagar måste kommuniceras, om de skall vara användbara. ²De måste i själva verket översättas åt dem som talar andra språk. ³Icke desto mindre ändrar en bra översättare aldrig meningen i det han översätter, även om han måste ändra formen. ⁴Hela hans syfte är faktiskt att ändra formen, så att den ursprungliga meningen bibehålls. ⁵Den Helige Ande är den som översätter Guds lagar åt dem som inte förstår dem. ⁶Du skulle inte kunna göra detta själv, eftersom ett sinne i konflikt inte kan vara troget bara en mening, och därför kommer att ändra meningen för att bevara formen.
5. Den Helige Andes syfte med att översätta är det rakt motsatta. ²Han översätter endast för att bevara den ursprungliga meningen i alla avseenden och på alla språk. ³Därför motsätter Han sig föreställningen att skillnader i form är meningsfulla, och betonar alltid att *dessa skillnader inte spelar någon roll*. ⁴Meningen i Hans budskap är alltid densamma; endast meningen spelar någon roll. ⁵Guds skapelselag innebär inte att sanningen används för att övertyga Hans Söner om sanningen. ⁶Utsträckandet av sanningen, som *är* Rikets lag, vilar endast på kunskapen om vad sanning är. ⁷Detta är ditt arv, och kräver ingen inläring alls, men när du gjorde dig själv arvlös blev du av nödvändighet elev.
6. Ingen ifrågasätter sambandet mellan inläring och minne. ²Inläring är omöjlig utan minne, eftersom den måste vara konsekvent för att bli ihågkommen. ³Det är därför som den Helige Andes undervisning är en lektion i att minnas. ⁴Jag sade tidigare att Han lär ut att minnas och att glömma, men glömskan är endast till för att du skall minnas på ett konsekvent sätt. ⁵Du glömmet för att minnas bättre. ⁶Du kommer inte att förstå Hans översättningar så länge som du lyssnar till två sätt att tolka dem på. ⁷Därför måste du glömma eller frångå det ena för att förstå det andra. ⁸Detta är det enda sätt du kan lära dig konsekvens på, så att du till sist kan *vara* konsekvent.
7. Vad kan Himmelrikets fullkomliga konsekvens innebära för dem som är förvirrade? ²Det är uppenbart att förvirring stör meningen, och därför hindrar eleven från att riktigt förstå den. ³Det råder ingen förvirring i Riket, eftersom det endast finns en mening. ⁴Denna mening kommer från Gud och *är* Gud. ⁵Eftersom

den också är du, delar du den och utsträcker den på samma sätt som din Skapare gjorde. ⁶Detta kräver ingen översättning eftersom det är fullkomligt förståeligt, men det kräver utsträckande eftersom det *innebär* utsträckande. ⁷Kommunikationen är fullkomligt direkt och fullkomligt enad. ⁸Den är totalt fri, eftersom ingen disharmoni någonsin kommer in. ⁹Det är därför den är Guds Rike. ¹⁰Den tillhör Honom och är därför som Han. ¹¹Detta är dess verklighet, och ingenting kan angripa den.

III. Rikets verklighet

1. Den Helige Ande lär ut en enda lektion, och tillämpar den på alla individer i alla situationer. ²Eftersom Han är fri från konflikt, blir alla Hans ansträngningar och alla Hans resultat maximala. ³Genom att undervisa om makten i Guds Eget Rike, lär Han dig att all makt är din. ⁴Hur den används spelar ingen roll. ⁵Den är alltid maximal. ⁶Din vaksamhet gör den inte till din, men den gör det faktiskt möjligt för dig att alltid använda den och på alla sätt. ⁷När jag sade "Jag är med er alla dagar", menade jag det bokstavligen. ⁸Jag är inte frånvarande för någon i någon situation. ⁹Eftersom jag alltid är med dig, är *du* vägen, sanningen och livet. ¹⁰Du gjorde inte den här makten lika lite som jag. ¹¹Den skapades för att delas med andra, och kan därför inte på ett meningsfullt sätt varseblivas som att den tillhör någon på bekostnad av någon annan. ¹²En sådan varseblivning gör den meningslös genom att den eliminerar eller förbiser dess verkliga och enda mening.
2. Guds mening väntar i Riket, eftersom det är där han lade den. ²Den väntar inte i tiden. ³Den vilar endast i Riket eftersom den hör hemma där, liksom du gör. ⁴Hur kan du som är Guds mening varsebli dig själv som borta från den? ⁵Du kan se dig själv som separerad från din mening endast genom att uppleva dig själv som överklig. ⁶Det är därför som egot är vansinnigt; det lär dig att du inte är det du är. ⁷Detta är så motsägelsefullt att det helt klart är omöjligt. ⁸Det är därför en lektion som du faktiskt inte kan lära dig, och därför faktiskt inte kan lära ut. ⁹Likväl undervisar du hela tiden. ¹⁰Du måste därför hålla på med att lära ut någonting annat, även om egot inte vet vad det är. ¹¹Egot görs därför ständigt ogjort, och misstänker också dina motiv. ¹²Ditt sinne kan inte förenas när det är troget egot, eftersom sinnet inte tillhör det. ¹³Likväl är det som är "svekligt" mot egot troget fri-

den.¹⁴Egots "fiende" är därför din vän.

3. Jag sade tidigare att egots vän inte är del av dig, eftersom egot varseblir sig självt som om det är i krig, och därför behöver bundsförvanter.²Du som inte är i krig måste söka efter bröder och känna igen alla som du ser som bröder, därför att endast likvärdiga lever i frid med varandra.³Eftersom Guds likvärdiga Söner har allt, kan de inte konkurrera.⁴Om de likväl varseblir någon av sina bröder som någonting annat än sina fullkomliga likar, har föreställningen om konkurrens kommit in i deras sinne.⁵Underskatta inte hur nödvändigt det är för dig att vara på din vakt *mot* denna föreställning, därför att alla dina konflikter kommer därifrån.⁶Den *är* övertygelsen om att motstridiga intressen är möjliga, och därför har du accepterat det omöjliga som sant.⁷Är detta annorlunda än att säga att du varseblir dig själv som överklig?
4. Att vara i Riket betyder bara att du koncentrerar hela din uppmärksamhet på det.²Så länge som du tror att du kan ägna din uppmärksamhet åt det som inte är sant, accepterar du konflikt som ditt val.³Är det verkligen ett val?⁴Det verkar så, men det skenbara och det verkliga är knappast detsamma.⁵Du som *är* Riket har inte med det skenbara att göra.⁶Verkligheten är din, eftersom du är verkligheten.⁷Det är på detta sätt som *att ha* och *att vara* till sist förlikas, inte i Riket utan i ditt sinne.⁸Altaret där är den enda verkligheten.⁹Altaret är fullkomligt tydligt i tanken, eftersom det är en återspeglning av den fullkomliga Tanken.¹⁰Ditt rätta sinne ser endast bröder, eftersom det endast ser i sitt eget ljus.
5. Gud Självt har lyst upp ditt sinne, och håller ditt sinne upplyst genom Sitt Ljus eftersom Hans Ljus är vad ditt sinne är.²Detta råder det ingen som helst tvekan om, och när du ifrågasätter det får du svar.³Svaret gör endast frågan ogjord genom att fastslå att ett ifrågasättande av verkligheten är ett meningslöst ifrågasättande.⁴Det är därför som den Helige Ande aldrig ifrågasätter.⁵Hans enda funktion är att göra det som ifrågasätts ogjort, och således leda till visshet.⁶De som har visshet är fullkomligt lugna, eftersom de inte tvivlar.⁷De ställer inga frågor, eftersom ingenting som kan ifrågasättas kommer in i deras sinnen.⁸Detta gör att de har fullkomlig ro, för detta är vad de delar med varandra eftersom de vet vad de är.

IV. Helande som igenkännandet av sanningen

1. Sanningen kan endast *bli* igenkänd och *behöver* endast bli igenkänd. ²Inspirationen är av den Helige Ande, och vissheten är av Gud enligt Hans lagar. ³Båda kommer därför från samma Källa, eftersom inspirationen kommer från Rösten för Gud, och vissheten kommer från Guds lagar. ⁴Helande kommer inte direkt från Gud, Som känner Sina skapelser som fullkomligt hela. ⁵Men helandet är av Gud, eftersom det utgår från Hans Röst och från Hans lagar. ⁶Det är deras resultat i ett sinnestillstånd som inte känner Honom. ⁷Tillståndet är okänt för Honom och existerar därför inte, men de som sover är omedvetna. ⁸Eftersom de är omedvetna, vet de inte.
2. Den Helige Ande måste arbeta *genom* dig för att lära dig att Han är *i* dig. ²Detta är ett steg på vägen mot kunskapen att du är i Gud, eftersom du är del av Honom. ³De mirakler som den Helige Ande inspirerar till kan inte ha någon rangordning av svårigheter, eftersom varje del av skapelsen är av en enda ordning. ⁴Detta är Guds Vilja och din. ⁵Guds lagar fastslår detta, och den Helige Ande påminner dig om det. ⁶När du helar, minns du Guds lagar och glömmet egots lagar. ⁷Jag sade tidigare att glömska endast är ett sätt att minnas bättre. ⁸Den är därför inte motsatsen till att minnas, när den varseblivs rätt. ⁹Varseblivs den fel, medför den en varseblivning av konflikt med någonting annat, som all felaktig varseblivning gör. ¹⁰Rätt varsebliven kan den, liksom all rätt varseblivning, användas som en väg ut ur konflikter.
3. Egot vill inte lära alla allt som det har lärt sig, eftersom det skulle omintetgöra dess syfte. ²Därför lär det sig faktiskt inte alls. ³Den Helige Ande lär dig att använda det som egot har gjort, för att lära dig motsatsen till det som egot har "lärt sig". ⁴Det du lär dig är lika irrelevant som den speciella förmåga som användes vid inläringen. ⁵Allt du behöver göra är att anstränga dig att lära dig, för den Helige Ande har ett enhetligt mål för ansträngningen. ⁶Om olika förmågor tillämpas tillräckligt länge på ett enda mål, blir färdigheterna själva enhetliga. ⁷Detta beror på att de kanaliseras i en enda riktning eller på ett enda sätt. ⁸Till sist bidrar de därför alla till ett enda resultat, och därigenom betonas deras likhet snarare än deras olikheter.
4. Alla förmågor bör därför överlämnas till den Helige Ande, Som förstår att använda dem på rätt sätt. ²Han använder dem endast för helande, eftersom Han endast känner dig som hel.

³Genom helande lär du dig vad helhet är, och genom att lära dig vad helhet är lär du dig att minnas Gud. ⁴Du har glömt Honom, men den Helige Ande förstår att din glömska måste omvandlas till ett sätt att minnas.

5. Egots mål är lika enhetligt som den Helige Andes, och det är på grund av detta som deras mål aldrig på något sätt eller i någon utsträckning kan förlikas med varandra. ²Egot försöker alltid att söndra och separera. ³Den Helige Ande försöker alltid att ena och hela. ⁴Så som du helar blir du helad, eftersom den Helige Ande inte ser någon rangordning av svårigheter i helandet. ⁵Att hela är det sätt som gör övertygelsen om olikheter ogjord, eftersom det är det enda sättet att varsebli Sonskapet som ett. ⁶Denna varseblivning stämmer därför överens med Guds lagar, till och med i ett sinnestillstånd som inte stämmer överens med Hans. ⁷Styrkan i rätt varseblivning är så stor, att den får sinnet att stämma överens med Hans, eftersom den tjänar Hans Röst Som finns i er alla.
6. Att tro att du kan motsätta dig Guds Vilja är en verklig vanföreställning. ²Egot tror att det kan det, och att det kan erbjuda dig sin egen "vilja" som gåva. ³*Du vill inte ha den.* ⁴Den är inte någon gåva. ⁵Den är ingenting överhuvudtaget. ⁶Gud har givit dig en gåva som du både *har* och *är*. ⁷När du inte använder den, glömmet du att du har den. ⁸Genom att inte minnas den, vet du inte vad du är. ⁹Helandet är således ett sätt att närma sig kunskapen genom att tänka i enlighet med Guds lagar, och förstå deras allmängiltighet. ¹⁰Utan denna insikt har du gjort lagarna meningslösa för dig. ¹¹Men lagarna är inte meningslösa, eftersom all mening innehålls av dem och i dem.
7. Sök först Riket, därför att det är där som Guds lagar verkar i sanning, och de kan endast verka i sanning eftersom de är sanningens lagar. ²Men sök endast detta, därför att någonting annat kan du inte finna. ³Det *finns* ingenting annat. ⁴Gud är Allt i alla i en mycket bokstavlig bemärkelse. ⁵Allt vara är i Honom, Som är allt Vara. ⁶Du är därför i Honom, eftersom ditt vara är Hans. ⁷Att hela är ett sätt att glömma den känsla av fara som egot har framkallat i dig, genom att du inte ser dess existens i din broder. ⁸Detta förstärker den Helige Ande i er båda, eftersom det är en vägran att erkänna rädslan. ⁹Kärleken behöver endast denna inbjudan. ¹⁰Den kommer oförbehållsamt till hela Sonskapet, eftersom den är det som Sonskapet är. ¹¹Genom att du väcks till insikt om den, glömmet du endast vad du inte är. ¹²Detta gör det möjligt för dig att minnas vad du är.

V. Helande och sinnets oföränderlighet

1. Kroppen är ingenting annat än en ram för att utveckla förmågor, som inte har någonting att göra med det som de används till.² Detta är ett beslut.³ Verkningarna av egots beslut i denna fråga är så uppenbara att de inte behöver någon närmare förklaring, men den Helige Andes beslut att använda kroppen enbart för kommunikation har ett sådant direkt samband med helande, att det kräver ett klargörande.⁴ Den icke helade helaren förstår uppenbarligen inte sin egen kallelse.
2. Endast sinnen kommunicerar.² Då egot inte kan göra sig av med impulsen att kommunicera, eftersom den också är impulsen att skapa, kan det endast lära dig att kroppen både kan kommunicera och skapa, och därför inte behöver sinnet.³ Egot försöker således lära dig att kroppen kan handla som sinnet, och därför är sig själv nog.⁴ Likväl har vi lärt oss att beteende inte är rätt nivå varken för undervisning eller inläring, eftersom du kan handla i enlighet med någonting som du inte tror på.⁵ Att göra detta kommer emellertid att försvaga dig både som lärare och elev, därför att du lär ut det du *verkligt* tror på, vilket har betonats upprepade gånger.⁶ En inkonsekvent lektion resulterar i dålig undervisning och dålig inläring.⁷ Om du lär ut både sjukdom och helande, är du både en dålig lärare och en dålig elev.
3. Att hela är den enda förmåga som var och en kan utveckla, och måste utveckla, om han skall bli helad.² Att hela är den Helige Andes kommunikationsform i den här världen, och den enda som Han accepterar.³ Han erkänner ingen annan, eftersom Han inte accepterar egots sammanblandning av sinne och kropp.⁴ Sinnet kan kommunicera, men de kan inte skada.⁵ Kroppen kan i egots tjänst skada andra kroppar, men detta kan inte hända såvida kroppen inte redan har blandats ihop med sinnet.⁶ Denna situation kan också användas antingen för helande eller för magi, men du måste komma ihåg att magi alltid inbegriper övertygelsen att helande är skadligt.⁷ Denna övertygelse är dess totalt vansinniga premisser, och därför fortskrider den i enlighet därmed.
4. Helande endast stärker.² Magi försöker alltid försvaga.³ Helandet varseblir ingenting i den som helar som inte alla delar med honom.⁴ Magin ser alltid något "speciellt" i den som helar, som han tror att han kan erbjuda som gåva till någon som inte har det.⁵ Han tror kanske att gåvan kommer från Gud till honom, men det är helt tydligt att han inte förstår Gud, om han tror att han

har någonting som andra saknar.

5. Den Helige Ande arbetar inte godtyckligt, och helande som är av Honom fungerar *alltid*.² Om helaren inte alltid helar genom Honom, kommer resultaten att variera.³ Likväl är helandet i sig konsekvent, eftersom endast det konsekventa är utan konflikt, och endast de som är utan konflikt är hela.⁴ Genom att den som helar accepterar undantag och erkänner att han kan hela ibland och ibland inte, accepterar han uppenbarligen det inkonsekventa.⁵ Han är därför i konflikt, och lär ut konflikt.⁶ Kan någonting som är av Gud inte finnas till för alla och för alltid? ⁷Kärleken är oförmögen att göra några undantag.⁸ Endast om det finns rädsla tycks föreställningen om undantag vara meningsfull.⁹ Undantag är skrämmande, eftersom de är gjorda av rädsla.¹⁰ Den "rädde helaren" är en självmotsägelse, och är därför ett begrepp som endast ett sinne i konflikt möjligtvis skulle kunna varsebli som meningsfullt.
6. Rädsla skänker inte glädje.² Det gör helande.³ Rädsla gör alltid undantag.⁴ Det gör aldrig helande.⁵ Rädsla framkallar dissociation, eftersom den medför separation.⁶ Helande framkallar alltid harmoni, därför att den kommer från integration.⁷ Den är förutsägbar, därför att man kan räkna med den.⁸ Man kan räkna med allt som är av Gud, eftersom allt som är av Gud är helt och hållet verkligt.⁹ Man kan räkna med helande, eftersom det är inspirerat av Hans Röst, och är i överensstämmelse med Hans lagar.¹⁰ Men om helandet är konsekvent går det inte att förstå på ett inkonsekvent sätt.¹¹ Förståelse innebär konsekvens, eftersom Gud innebär konsekvens.¹² Då detta är Hans mening, är det också din.¹³ Din mening kan inte vara oense med Hans, därför att hela din mening och din enda mening kommer från Hans, och är som Hans.¹⁴ Gud kan inte vara oense med Sig Själv, och du kan inte vara oense med Honom.¹⁵ Du kan inte separera ditt Själv från din Skapare, Som skapade dig genom att dela Sitt Vara med dig.
7. Den icke helade helaren vill ha tacksamhet från sina bröder, men han är inte tacksam mot dem.² Detta beror på att han tror att han ger dem någonting, och inte får någonting lika önskvärt tillbaka.³ Hans undervisning är begränsad, eftersom han lär sig så lite.⁴ Hans lektion i helande är begränsad genom hans egen otacksamhet, som är en lektion i sjukdom.⁵ Sann inläring är konstant, och så stark i sin makt att förändra att en Guds Son kan förstå sin makt i det ena ögonblicket och förändra världen i nästa.⁶ Detta beror på att han genom att ändra sitt sinne har förändrat

det kraftfullaste redskap till förändring som någonsin givits honom. ⁷Detta motsäger inte på något sätt sinnets oföränderlighet så som Gud skapade det, men du tror att du har förändrat det så länge som du lär dig genom egot. ⁸Detta försätter dig i en situation där du behöver lära dig en läxa som tycks motsägelsefull; – du måste lära dig att ändra ditt sinne om ditt sinne. ⁹Endast därigenom kan du lära dig att det *är* oföränderligt.

8. När du helar, är detta exakt det du *håller på* att lära dig. ²Du erkänner det oföränderliga sinnet i din broder genom att inse att han inte skulle ha kunnat ändra sitt sinne. ³Det är på det sättet du varseblir den Helige Ande i honom. ⁴Det är endast den Helige Ande i honom som aldrig ändrar Sitt Sinne. ⁵Han tror kanske själv att han kan göra det, för annars skulle han inte varsebli sig själv som sjuk. ⁶Han vet därför inte vad hans Själv är. ⁷Om du endast ser det oföränderliga i honom, har du faktiskt inte förändrat honom. ⁸Genom att du ändrar ditt sinne om hans sinne *åt* honom, hjälper du honom att göra den förändring ogjord som hans ego tror att det har gjort i honom.
9. På samma sätt som du kan höra två röster, kan du se på två sätt. ²Det ena visar dig en bild, eller en avgud som du kanske dyrkar på grund av rädsla, men aldrig kommer att älska. ³Det andra visar dig enbart sanningen, som du kommer att älska därför att du kommer att förstå den. ⁴Att förstå är att sätta värde på, därför att det du förstår kan du identifiera dig med, och genom att göra det till del av dig, har du accepterat det med kärlek. ⁵Det är så Gud Själv skapade dig; i förståelse, i uppskattning och i kärlek. ⁶Egot är totalt oförmöget att förstå detta, eftersom det inte förstår vad det gör, inte uppskattar det och inte älskar det. ⁷Det införlivar för att ta bort. ⁸Det tror bokstavligen att varje gång det berövar någon något har det blivit större. ⁹Jag har ofta talat om Rikets utökning genom dina skapelser, som endast kan skapas så som du skapades. ¹⁰Hela den härlighet och fullkomliga glädje som *är* Riket ligger i dig för att du skall ge den. ¹¹Vill du inte ge den?
10. Du kan inte glömma Fadern eftersom jag är med dig, och jag kan inte glömma Honom. ²Att glömma mig är att glömma dig själv och Honom Som skapade dig. ³Våra bröder är glömska. ⁴Det är därför de behöver din hågkomst av mig och av Honom Som skapade mig. ⁵Genom denna hågkomst kan du ändra deras sinnen om sig själva, liksom jag kan förändra ditt. ⁶Ditt sinne är ett så mäktigt ljus, att du kan se in i deras sinnen och lysa upp dem,

liksom jag kan lysa upp ditt. ⁷Jag vill inte dela min kropp med andra i kommunion, eftersom detta är att dela ingenting. ⁸Skulle jag försöka dela en illusion med den allra heligaste Faderns allra heligaste barn? ⁹Likväl vill jag dela mitt sinne med dig, eftersom vi är av ett Sinne, och detta Sinne är vårt. ¹⁰Se endast detta Sinne överallt, därför att endast detta är överallt och i allt. ¹¹Det är allt, därför att det innesluter allt inom sig. ¹²Salig är du som varseblir endast detta, därför att du varseblir endast det som är sant.

11. Kom därför till mig, och lär dig om sanningen i dig. ²Det sinne vi delar med varandra delas av alla våra bröder, och när vi ser dem som de verkligen är kommer de att helas. ³Låt ditt sinne tillsammans med mitt lysa över deras sinnen, och genom vår tacksamhet mot dem göra dem medvetna om ljuset i dem. ⁴Detta ljus kommer att lysa tillbaka på dig och på hela Sonskapet, eftersom detta är din tillbörliga gåva till Gud. ⁵Han kommer acceptera den och ge den till Sonskapet, eftersom den är behaglig för Honom och därför för Hans Söner. ⁶Detta är sann kommunion med den Helige Ande Som ser Guds altare i alla, och genom att få dig att uppskatta det, uppmanar Han dig att älska Gud och Hans skapelse. ⁷Du kan endast uppskatta Sonskapet som ett. ⁸Detta är del av skapelsens lag, och styr därför allt tänkande.

VI. Från vaksamhet till frid

1. Även om du endast kan älska Sonskapet som ett, kan du varsebli det som splittrat. ²Det är emellertid omöjligt att se någonting i en del av det som du inte kommer att tillskriva hela. ³Det är därför attack aldrig är någon isolerad företeelse, och varför du helt måste avstå från den. ⁴Om du inte avstår från den helt, avstår du inte från den alls. ⁵Rädsla och kärlek gör eller skapar, beroende på om egot eller den Helige Ande ger upphov till eller inspirerar dem, men de *kommer att* återvända till tänkarens sinne, och de kommer att påverka hans totala varseblivning. ⁶Detta inbegriper hans föreställning om Gud, om Hans skapelser och om hans egna. ⁷Han kommer inte att sätta värde på någon av dem, om han ser på dem med rädsla. ⁸Han kommer att sätta värde på dem alla, om han ser på dem med kärlek.
2. Det sinne som accepterar attack kan inte älska. ²Detta beror på att det tror att det kan förstöra kärleken, och förstår därför inte vad kärlek är. ³Om det inte förstår vad kärlek är, kan det inte

varsebli sig självt som kärleksfullt. ⁴Därigenom går medvetenheten om varat förlorad, framkallar känslor av överklighet, och resulterar i fullständig förvirring. ⁵Ditt tänkande har gjort detta på grund av sin makt, men ditt tänkande kan också rädda dig från detta, eftersom dess makt inte är ditt eget verk. ⁶Din förmåga att styra ditt tänkande som du vill, är del av dess makt. ⁷Om du inte tror att du kan göra detta har du förnekat din tankes makt, och således gjort den maktlös så som du ser det.

3. Egot's uppfinningsrikedom för att bevara sig självt är enorm, men den kommer från just den makt i sinnet som egot förnekar. ²Detta innebär att egot attackerar det som bevarar det, vilket måste resultera i mycket stark ångest. ³Det är därför egot aldrig märker vad det gör. ⁴Det är fullkomligt logiskt, men klart vansinnigt. ⁵Egot använder sig av den enda källa som är totalt fientlig mot dess existens *för* sin existens. ⁶Då egot är rädd för att varsebli denna källas makt, är det tvunget att förringa den. ⁷Detta hotar dess egen existens, ett tillstånd som det finner outhärdligt. ⁸Fortsatt logiskt men fortfarande vansinnigt löser egot detta fullständigt vansinniga dilemma på ett fullständigt vansinnigt sätt. ⁹Genom att det projicerar hotet på *dig*, varseblir det inte *sin* existens som hotad, och varseblir ditt vara som icke-existerande. ¹⁰Detta säkerställer dess fortsatta existens om du ställer dig på dess sida, genom att garantera att du inte kommer att ha vetskap om din egen Säkerhet.
4. Egot har inte råd att veta någonting. ²Kunskap är total, och egot tror inte på totalitet. ³Denna otro är dess ursprung, och även om egot inte älskar dig *är* det troget sin egen härkomst, och föder som det blev fött. ⁴Sinnet reproducerar alltid som det blev producerat. ⁵Eftersom egot producerades genom rädsla, reproducerar det rädsla. ⁶Denna är det lojalt mot, och denna lojalitet gör det svekfullt mot kärleken, eftersom du *är* kärlek. ⁷Kärleken är din makt, vilket egot måste förneka. ⁸Det måste också förneka allt som denna makt ger dig, *eftersom* den ger dig allt. ⁹Ingen som har allt vill ha egot. ¹⁰Dess egen upphovsman vill således inte ha det. ¹¹Ett avvisande är därför det enda beslut som egot möjligtvis skulle kunna möta, om det sinne som gjorde det kände sig självt. ¹²Och om det kände igen någon del av Sonskapet, *skulle* det känna sig självt.
5. Egot motsätter sig därför all uppskattning, allt insikt, all sund varseblivning och all kunskap. ²Det varseblir hotet från dem som totalt, eftersom det känner att alla åtaganden som sinnet gör är

totala. ³När det därför tvingas att lösgöra sig från dig, är det villigt att fästa sig vid någonting annat. ⁴Men det *finns* ingenting annat. ⁵Sinnet kan emellertid hitta på illusioner, och om det gör det, kommer det att tro på dem, eftersom det är så det gjorde dem.

6. Den Helige Ande gör illusioner ogjorda utan att attackera dem, eftersom Han inte kan varsebli dem överhuvudtaget. ²De existerar därför inte för Honom. ³Han löser den skenbara konflikt som de framkallar genom att varsebli konflikten som meningslös. ⁴Jag har tidigare sagt att den Helige Ande varseblir konflikten exakt som den är, och den *är* meningslös. ⁵Den Helige Ande vill inte att du skall förstå konflikten; Han vill att du skall inse att konflikt inte går att förstå, eftersom den är meningslös. ⁶Som jag redan har sagt, för förståelse med sig uppskattning och uppskattning för med sig kärlek. ⁷Inte ingenting annat går att förstå, eftersom ingenting annat är verkligt, och därför har ingenting annat någon mening.
7. Om du alltid bevarar i sinnet det som den Helige Ande erbjuder dig, kan du inte vara uppmärksam på någonting annat *än* Gud och Hans Rike. ²Det enda skälet till att du kanske finner detta svårt att acceptera, är att du fortfarande kan tro att det finns någonting annat. ³Övertygelse kräver inte vaksamhet, såvida den inte är i konflikt. ⁴Om den är det, finns det motstridiga delar inom den som har lett till ett krigstillstånd, och vaksamhet har därför blivit nödvändig. ⁵Vaksamhet har ingen plats i frid. ⁶Den är nödvändig gentemot övertygelser som inte är sanna, och skulle aldrig ha påkallats av den Helige Ande om du inte hade trott det som inte är sant. ⁷När du tror någonting, har du gjort det sant för dig. ⁸När du tror det som Gud inte känner till, tycks din tanke motsäga Hans, och detta får det att verka som om du attackerar Honom.
8. Jag har upprepade gånger betonat att egot verkligen tror att det kan attackera Gud, och försöker övertyga dig om att du har gjort det. ²Om sinnet inte kan attackera, går egot helt logiskt vidare till övertygelsen om att du måste vara en kropp. ³Genom att inte se dig som du är, kan det se sig självt som det vill vara. ⁴Eftersom egot är medvetet om sin svaghet vill det ha din lojalitet, men inte som du verkligen är. ⁵Egot vill därför engagera ditt sinne i sitt eget förvirrade system, därför att annars skulle din förståelses ljus driva bort det. ⁶Det vill inte ha någon del av sanningen, eftersom egot självt inte är sant. ⁷Om sanningen är total,

kan det osanna inte existera. ⁸Förpliktelse mot antingen det ena eller det andra måste vara total – de kan inte existera samtidigt i ditt sinne utan att splittra det. ⁹Om de inte kan existera samtidigt i frid, och om du vill ha frid, måste du ge upp föreställningen om konflikt helt och hållet och för all tid. ¹⁰Detta kräver vaksamhet endast så länge som du inte förstår vad som är sant. ¹¹Så länge som du tror att två totalt motstridiga tankesystem delar sanningen, är det uppenbart att du behöver vara vaksam.

9. Ditt sinne delar sin lojalitet mellan två riken, och du är inte helhjärtat engagerad i något av dem. ²Din identifikation med Riket är höjd över allt tvivel, förutom av dig när du tänker på ett vansinnigt sätt. ³Det du är, bestäms inte av din varseblivning, och påverkas inte av den överhuvudtaget. ⁴Identifikationsproblem, på vilken nivå du än varseblir dem, är inga faktiska problem. ⁵Det är problem som har med förståelsen att göra, eftersom deras närvaro antyder en övertygelse om att det är du som själv bestämmer vad du är. ⁶Egot tror detta till fullo, eftersom det är helt engagerat i det. ⁷Det är inte sant. ⁸Egot är därför helt och fullt engagerat i det som är osant, och varseblir i fullständig motsats till den Helige Ande och till Guds kunskap.
10. Endast den Helige Andes varseblivning av dig har någon mening, eftersom ditt vara *är* Guds kunskap. ²Varje övertygelse du accepterar utom denna kommer att göra Guds Röst otydlig i dig, och kommer därför att göra Gud otydlig för dig. ³Om du inte varseblir Hans skapelse på rätt sätt kan du inte känna Skaparen, eftersom Gud och Hans skapelse inte är åtskilda. ⁴Skaparens och skapelsens etthet är din helhet, ditt sunda förnuft och din obegränsade makt. ⁵Denna obegränsade makt är Guds gåva till dig, därför att den är vad du är. ⁶Om du dissocierar ditt sinne från den, varseblir du den mäktigaste kraften i universum som om den vore svag, eftersom du inte tror att du är del av den.
11. När du varseblir Guds skapelse utan din del i den, ser du den som svag, och de som ser sig själva som försvagade attackerar. ²Attacken måste emellertid vara blind, eftersom det inte finns någonting att attackera. ³De hittar därför på bilder, varseblir dem som ovärdiga, och attackerar dem för deras ovärdighet. ⁴Detta är allt som egots värld är. ⁵Ingenting. ⁶Den har ingen mening. ⁷Den existerar inte. ⁸Försök inte att förstå den, för om du gör det, tror du att den går att förstå, och att det därför är möjligt att uppskatta och älska den. ⁹Detta skulle rättfärdiga dess existens, som inte kan rättfärdigas. ¹⁰Du kan inte göra det meningslösa me-

- ningsfullt. ¹¹Detta kan endast vara ett vansinnigt försök.
12. Att tillåta att vansinne kommer in i ditt sinne innebär att du inte har bedömt sunt förnuft som helt önskvärt. ²Om du vill ha någonting annat, kommer du att göra någonting annat, men eftersom det är någonting annat kommer det att attackera ditt tanke-system och splittra din lojalitet. ³Du kan inte skapa i detta splittrade tillstånd, och du måste vara på din vakt mot detta splittrade tillstånd eftersom endast friden kan utsträckas. ⁴Ditt splittrade sinne blockerar Rikets utsträckande, och dess utsträckande är din glädje. ⁵Om du inte utsträcker Riket, tänker du inte med din Skapare, och skapar inte så som Han skapade.
13. I detta deprimerande tillstånd påminner den Helige Ande dig varsamt om att du är bedrövad därför att du inte fullgör din funktion som medskapare med Gud, och därför berövar dig själv glädje. ²Detta är inte Guds val utan ditt. ³Om ditt sinne kunde vara oförenligt med Guds, skulle din vilja vara utan mening. ⁴Men eftersom Guds Vilja är oföränderlig, är ingen viljekonflikt möjlig. ⁵Detta är den Helige Andes fullkomligt konsekventa undervisning. ⁶Skapelse, inte separation, är din vilja *eftersom* den är Guds, och ingenting som motsätter sig detta innebär någonting överhuvudtaget. ⁷Eftersom Sonskapet är ett fullkomligt verk, kan det endast verka på ett fullkomligt sätt, och utsträcka den glädje i vilken det skapades, och identifiera sig med både sin Skapare och sina skapelser i vetenskap om att de är ett.

VII. Rikets totalitet

1. Närhelst du nekar en broder din välsignelse kommer *du* att känna dig berövad, eftersom förnekandet är lika totalt som kärleken. ²Det är lika omöjligt att förneka en del av Sonskapet som det är att älska en del av det. ³Inte heller är det möjligt att älska det totalt då och då. ⁴Du kan inte vara totalt engagerad ibland. ⁵Förnekandet har ingen makt i sig, men du kan ge det makt i ditt sinne, vars makt är utan gräns. ⁶Om du använder den till att förneka verkligheten, är verkligheten försvunnen för dig. ⁷*Verkligheten kan inte värdesättas delvis.* ⁸Det är därför som ett förnekandet av någon del av den innebär att du har förlorat medvetenheten om den i sin helhet. ⁹Likväl är förnekandet ett försvar, och kan därför användas såväl positivt som negativt. ¹⁰Om det används negativt kommer det att vara destruktivt, därför att det

kommer att användas för attack. ¹¹Men i den Helige Andes tjänst kan det hjälpa dig att känna igen en del av verkligheten, och således värdesätta den i sin helhet. ¹²Sinnet är alltför mäktigt för att vara utsatt för uteslutning. ¹³Du kommer aldrig att kunna utsluta dig själv ur dina tankar.

2. När en broder handlar på ett vansinnigt sätt ger han dig ett tillfälle att välsigna honom. ²Hans behov är ditt. ³Du behöver den välsignelse du kan erbjuda honom. ⁴Du kan inte få den på något annat sätt än genom att ge den. ⁵Detta är Guds lag, och den har inga undantag. ⁶Det du förnekar saknar du, inte därför att det saknas, utan därför att du har förnekat det i någon annan, och därför inte är medveten om det i dig själv. ⁷Alla dina reaktioner bestäms av vad du tror att du är, och det du vill vara *är* det du tror att du är. ⁸Det du vill vara måste således bestämma alla dina reaktioner.
3. Du behöver inte Guds välsignelse för den har du för evigt, men du behöver verkligen din egen. ²Egots bild av dig är en bild av berövande, kärlekslöshet och sårbarhet. ³Du kan inte älska denna bild. ⁴Men du kan mycket lätt komma undan denna bild genom att lämna den bakom dig. ⁵Du är inte där, och detta är inte du. ⁶Se inte denna bild i någon, för då har du accepterat den *som* du. ⁷Alla illusioner om Sonskapet skingras samtidigt, på samma sätt som de gjordes samtidigt. ⁸Lär ingen att han är det du inte skulle vilja vara. ⁹Din broder är den spegel i vilken du ser bilden av dig själv, så länge som varseblivningen består. ¹⁰Och varseblivningen kommer att bestå tills Sonskapet känner sig självt som helt. ¹¹Du gjorde varseblivningen, och den måste bestå så länge som du vill ha den.
4. Illusioner är investeringar. ²De kommer att bestå så länge som du sätter värde på dem. ³Värden är relativa, men de är mäktiga, därför att de är mentala bedömningar. ⁴Det enda sättet att driva bort illusioner på är att dra tillbaka all investering i dem, och då kommer de inte att vara levande för dig, eftersom du har avlägsnat dem från ditt sinne. ⁵Så länge som du innesluter dem i sinnet, ger du dem liv. ⁶Det är bara det att det inte finns någonting där som kan ta emot din gåva.
5. Livets gåva är din att ge, därför att den gavs till dig. ²Du är omedveten om din gåva, eftersom du inte ger den. ³Du kan inte göra ingenting levande, eftersom ingenting inte kan ges liv. ⁴Därför utsträcker du inte den gåva som du både *har* och *är*, och därmed känner du inte ditt vara. ⁵All förvirring kommer av att

inte utsträcka liv, eftersom detta inte är din Skapares Vilja. ⁶Du kan inte göra någonting åtskild från Honom, och du *gör* ingenting åtskild från Honom. ⁷Håll dig till Hans väg så att du kommer ihåg dig själv, och lär ut Hans väg så att du inte glömmer dig själv. ⁸Visa endast den levande Gudens Söner ära, och räkna dig själv till dem med glädje.

6. Endast ära är en passande gåva till dem som Gud Själv skapade värdiga att äras, och som Han ärar. ²Ge dem den uppskattning som Gud alltid låter dem få, eftersom de är Hans älskade Söner i vilka Han funnit behag. ³Du kan inte vara åtskild från dem, eftersom du inte är åtskild från Honom. ⁴Vila i Hans Kärlek, och skydda din vila genom att älska. ⁵Men älska allt som Han skapade, varav du är en del, för annars kan du inte lära dig vad Hans frid är och acceptera Hans gåva till dig själv och som dig själv. ⁶Du kan inte känna din egen fullkomlighet förrän du har ärat alla dem som skapades så som du.
7. Ett Guds barn är den enda lärare som är tillräckligt värdig att undervisa ett annat. ²Det finns en enda Lärare i alla sinnen, och Han lär ut samma lektion till alla. ³Han lär dig alltid det oskattbara värdet i varje Guds Son, och lär ut det med oändligt tålmod, fött ur den oändliga Kärlek för vilken Han talar. ⁴Varje attack är ett rop på Hans tålmod, eftersom Hans tålmod kan omvandla attack till välsignelse. ⁵De som attackerar vet inte att de är välsignade. ⁶De attackerar därför att de tror att de har berövats någonting. ⁷Ge därför av ditt överflöd, och lär dina bröder om deras. ⁸Dela inte deras illusioner om knapphet, för då kommer du att varsebli dig själv som någon som saknar någonting.
8. Attack skulle aldrig kunna befrämja attack, om du inte varseblev den som ett medel för att beröva dig någonting som du vill ha. ²Likväl kan du inte förlora någonting, om det inte är så att du inte sätter värde på det, och därför inte vill ha det. ³Detta får dig att känna att du har berövats det, och genom att projicera ditt eget avvisande tror du då att andra håller på att ta det ifrån dig. ⁴Du måste vara rädd om du tror att din broder attackerar dig för att slita Riket ifrån dig. ⁵Detta är den yttersta grundvalen för egots alla projektioner.
9. Eftersom egot är den del av ditt sinne som inte tror att det har ansvar för sig självt, och eftersom det är utan lojalitet mot Gud, är det inte i stånd att känna tillit. ²Genom att projicera sin vansinniga övertygelse om att du har varit svekfull mot din Skapare, tror det att dina bröder, som är lika lite i stånd till detta som du,

- är ute efter att ta Gud ifrån dig. ³Närhelst en broder attackerar en annan broder, *är* det detta han tror. ⁴Projektionen ser alltid dina önsknings i andra. ⁵Om du väljer att separera dig från Gud, är det detta som du kommer att tro att andra gör mot dig.
10. Du *är* Guds Vilja. ²Acceptera ingenting annat som din vilja, därför att då förnekar du vad du är. ³Förneka detta, och du kommer att attackera eftersom du tror att du har blivit attackerad. ⁴Men se Guds Kärlek i dig, och du kommer att se den överallt eftersom den *är* överallt. ⁵Se Hans överflöd i alla, och du kommer att veta att Du är i Honom tillsammans med dem. ⁶De är del av dig, liksom du är del av Gud. ⁷Du är lika ensam om du inte förstår detta som Gud Självt är ensam när Hans Söner inte känner Honom. ⁸Guds frid är att förstå detta. ⁹Det finns endast en väg ut ur världens tänkande, på samma sätt som det endast fanns en väg in i den. ¹⁰Förstå totalt genom att förstå totaliteten.
11. Varsebli varje del av egots tanke-system som helt vansinnig, helt förvirrad och helt oönskad, och du har korrekt värderat hela systemet. ²Denna rättelse gör det möjligt för dig att varsebli varje del av skapelsen som helt verklig, helt fullkomlig och helt önskvärd. ³När du önskar endast detta, kommer du att *ha* endast detta, och när du ger endast detta, kommer du att *vara* endast detta. ⁴De gåvor du erbjuder egot upplevs alltid som offer, men de gåvor du erbjuder Riket är gåvor till dig. ⁵Gud kommer alltid att värdera dem högt eftersom de tillhör Hans älskade Söner, som tillhör Honom. ⁶All makt och härlighet är din, eftersom Riket är Hans.

VIII. Den otroliga övertygelsen

1. Vi har sagt att utan projektion kan det inte finnas någon vrede, men det är också sant att utan utsträckande kan det inte finnas någon kärlek. ²Detta återspeglar en av sinnets grundläggande lagar, och därför en lag som alltid är verksam. ³Det är den lag genom vilken du skapar och blev skapad. ⁴Det är den lag som enar Riket, och bevarar det i Guds Sinne. ⁵För egot varseblivs lagen som ett medel för att göra sig av med någonting som det inte vill ha. ⁶För den Helige Ande är det den grundläggande lagen om att dela med andra, genom vilken du ger det som du sätter värde på för att behålla det i ditt sinne. ⁷För den Helige Ande är det lagen om utsträckande. ⁸För egot är det lagen om

berövande. ⁹Den framkallar därför överflöd eller knapphet, beroende på hur du väljer att tillämpa den. ¹⁰Detta val är det du som gör, men det är inte du som bestämmer om du skall använda lagen eller ej. ¹¹Varje sinne måste projicera eller utsträcka, därför att det är så det lever, och varje sinne är liv.

2. Du måste till fullo förstå egots användning av projektion innan den oundvikliga associationen mellan projektion och vrede slutligen kan göras ogjord. ²Egot försöker alltid bevara konflikten. ³Det är mycket uppfinningsrikt när det gäller att hitta på sätt som tycks minska konflikten, eftersom det inte vill att du skall finna konflikten så outhärdlig, att du insisterar på att ge upp den. ⁴Egot försöker därför övertyga dig om att *det* kan befria dig från konflikten, så att du inte ger upp egot och befriar dig själv. ⁵Genom att använda sig av sin egen förvridna version av Guds lagar använder egot sinnets makt endast för att besegra sinnets verkliga syfte. ⁶Det projicerar konflikten från ditt sinne till andra sinnen, i ett försök att övertyga dig om att du har blivit av med problemet.
3. Det finns två grundläggande fel i detta försök. ²För det första kan konflikt egentligen inte projiceras, eftersom den inte kan delas med andra. ³Varje försök att behålla en del av den, och göra sig av med en annan, innebär faktiskt ingenting. ⁴Kom ihåg att en lärare som är i konflikt med sig själv är en dålig lärare och en dålig elev. ⁵Hans lektioner är förvirrade, och deras överföringsvärde är begränsat genom hans förvirring. ⁶Det andra felet är föreställningen att du kan göra dig av med någonting som du inte vill ha genom att ge bort det. ⁷Genom att ge det *behåller* du det. ⁸Övertygelsen om att du har uteslutit det från ditt inre genom att se det utanför dig, är en fullständig förvrängning av makten att utsträcka. ⁹Det är därför som de som projicerar är uppmärksamma på sin egen säkerhet. ¹⁰De är rädda för att deras projektioner skall återvända och skada dem. ¹¹Då de tror att de har avlägsnat projektionerna från sitt eget sinne, tror de också att deras projektioner försöker smyga sig tillbaka in igen. ¹²Eftersom projektionerna inte har lämnat deras sinne, tvingas de att sysselsätta sig med ständiga aktiviteter för att inte erkänna detta.
4. Du kan inte vidmakthålla en illusion om någon annan utan att vidmakthålla den om dig själv. ²Det finns ingen väg ut ur detta, eftersom det är omöjligt att splittra sinnet. ³Att splittra betyder att bryta i bitar, och sinnet kan inte attackera eller attackeras. ⁴Övertygelsen om att det kan det, ett fel som egot alltid begår, ligger bakom hela dess användning av projektion. ⁵Det förstår

inte vad sinne är, och förstår därför inte vad *du* är. ⁶Likväl är dess existens beroende av ditt sinne, eftersom egot är din övertygelse. ⁷Egot är en identitetsförväxling. ⁸Eftersom det aldrig haft en konsekvent förebild, utvecklades det aldrig konsekvent. ⁹Det är produkten av en felaktig användning av Guds lagar, gjord av förvrängda sinnen som missbrukar sin makt.

5. *Var inte rädd för egot.* ²Det är beroende av ditt sinne, och eftersom du gjorde det genom att tro på det, kan du också driva bort det genom att inte längre tro på det. ³Projicera inte ansvaret för din övertygelse om det på någon annan, för då kommer du att behålla övertygelsen. ⁴När du är villig att acceptera ditt fulla ansvar för egots existens, kommer du att ha lagt all vrede och all attack åt sidan, därför att de kommer från ett försök att projicera ansvaret för dina egna misstag. ⁵Men när du har accepterat miss tagen som dina, behåll dem då inte. ⁶Lämna snabbt över dem till den Helige Ande för att få dem fullständigt ogjorda, så att alla deras verkningar försvinner från ditt sinne och från Sonskapet som helhet.
6. Den Helige Ande kommer att lära dig att varsebli bortom din övertygelse, eftersom sanningen ligger bortom övertygelse och Hans varseblivning är sann. ²Egot kan när som helst fullständigt glömmas bort, eftersom det är en totalt ofattbar övertygelse, och ingen kan behålla en övertygelse han bedömt som otrolig. ³Ju mer du lär dig om egot, desto mer inser du att det inte går att tro på. ⁴Det ofattbara går inte att förstå, eftersom det är otroligt. ⁵Meningslösheten i en varseblivning som baseras på det otroliga är uppenbar, men kanske har du inte insett att den inte går att tro på, eftersom den är gjord *av* övertygelse.
7. Hela syftet med den här kursen är att lära dig att egot inte är trovärdigt, och för evigt kommer att vara icke trovärdigt. ²Du som gjorde egot genom att tro på det som inte är trovärdigt, kan inte ensam göra denna bedömning. ³Genom att acceptera Soningen för egen del, beslutar du dig för att gå emot övertygelsen om att du kan vara ensam, och driver därmed bort föreställningen om separationen och bekräftar din sanna identifikation med hela Riket som bokstavligen en del av dig. ⁴Denna identifikation är lika mycket bortom tvivel som den är bortom övertygelse. ⁵Din helhet har inga gränser, eftersom varat är oändlighet.

IX. Rikets utsträckning

1. Endast du kan begränsa din skapande kraft, men Gud vill befria den. ²Lika lite som Han vill att du berövar dig dina skapelser, vill Han beröva Sig Sina. ³Undanhåll inte Sonskapet dina gåvor, för då undanhåller du dig själv från Gud. ⁴Själviskhet är av egot, men Självfullhet är av anden eftersom det är så Gud skapade den. ⁵Den Helige Ande finns i den del av sinnet som ligger mellan egot och anden, och medlar mellan dem, till andens fördel. ⁶För egot är detta partiskhet, och det reagerar som om någon tagit parti emot det. ⁷För anden är detta sanningen, eftersom den känner sin fullhet, och inte kan föreställa sig någon del som den är utesluten från.
2. Anden vet att alla dess bröders medvetenhet är inbegripen i dess egen, liksom den är inbegripen i Gud. ²Makten hos hela Sonskapet och dess Skapare är därför andens egen fullhet, som gör dess skapelser lika hela och likvärdiga i fullkomlighet. ³Egot kan inte segra över en totalitet som inbegriper Gud, och varje totalitet *måste* inbegripa Gud. ⁴Allt Han har skapat har givits all Hans makt, därför att det är del av Honom och delar Hans Vara med Honom. ⁵Skapande är motsatsen till förlust, liksom välsignelse är motsatsen till offer. ⁶Varat *måste* utsträckas. ⁷Det är så det bevarar kunskapen om sig självt. ⁸Anden längtar efter att dela sitt vara så som dess Skapare gjorde. ⁹Skapad genom att dela med andra är dess vilja att skapa. ¹⁰Den har ingen önskan att inne-stänga Gud utan vill utsträcka Hans Vara.
3. Att utsträcka Guds Vara är andens enda funktion. ²Dess fullhet kan inte stängas inne, lika lite som dess Skapares fullhet kan det. ³Fullhet är utsträckande. ⁴Egots hela tanke-system blockerar utsträckandet, och blockerar således din enda funktion. ⁵Det blockerar därför din glädje, så att du varseblir dig själv som otillfredsställd. ⁶Om du inte skapar *är* du otillfredsställd, men Gud känner inte till otillfredsställelse och därför måste du skapa. ⁷Du kanske inte känner dina egna skapelser, men detta kan lika lite vara ett hinder för deras verklighet, som din omedvetenhet om din ande kan vara ett hinder för dess vara.
4. Riket utsträcker sig för evigt, eftersom det är i Guds Sinne. ²Du känner inte din glädje, eftersom du inte känner din egen Självfullhet. ³Uteslut någon del av Riket från dig själv, och du är inte hel. ⁴Ett splittrat sinne kan inte varsebli sin fullhet, och det är nödvändigt att det mirakel som dess helhet är, skall gå upp för

det och hela det. ⁵Detta återuppväcker helheten i det, och återför det till Riket på grund av att det accepterar helheten. ⁶Det fulla värdet av sinnets Självfullhet gör själviskhet omöjlig, och ett utsträckande oundvikligt. ⁷Det är därför som det råder fullkomlig frid i Riket. ⁸Anden fullgör sin funktion, och endast fullständigt fullgörande är frid.

5. Dina skapelser skyddas åt dig eftersom den Helige Ande, Som finns i ditt sinne, känner dem och kan göra dig medveten om dem närhelst du låter Honom göra det. ²De finns där som del av ditt eget vara, eftersom ditt fullgörande inbegriper dem. ³Allt som skapats av någon Guds Son är ditt, eftersom varje skapelse tillhör alla, då de skapats för Sonskapet som helhet.
6. Du har inte försummat att utöka Guds Söners arv, och har således inte försummat att säkra det åt dig själv. ²Eftersom det var Guds Vilja att ge dig det, gav Han det för evigt. ³Eftersom det var Hans Vilja att du skulle ha det för evigt, gav Han dig medlen att behålla det. ⁴*Och det har du gjort.* ⁵Att inte lyda Guds Vilja är endast meningsfullt för de vansinniga. ⁶I sanning är det omöjligt. ⁷Din Självfullhet är lika gränslös som Guds. ⁸Liksom Hans utsträcker Den sig för evigt, och i fullkomlig frid. ⁹Dess utstrålning är så intensiv att Den skapar i fullkomlig glädje, och endast det som är helt kan födas ur Dess helhet.
7. Var viss om att du aldrig har förlorat din Identitet och de utsträckanden som bevarar Den i helhet och frid. ²Mirakler är ett uttryck för denna tillit. ³De är återspeglingsbilder både av din rätta identifikation med dina bröder, och av din medvetenhet om att din identifikation bevaras genom utsträckande. ⁴Miraklet är en lektion i total varseblivning. ⁵Genom att inbegripa någon del av totaliteten i lektionen har du inbegripit hela.

X. Sammanblandningen av smärta och glädje

1. Riket, liksom den här världen, är resultatet av premisser. ²Du har kanske fört egots resonemang till dess logiska slutsats, som är en total förvirring i varje avseende. ³Om du verkligen såg detta resultat, skulle du inte kunna önska det. ⁴Det enda skälet till att du överhuvudtaget skulle vilja ha någon del av det är därför att du inte ser det i sin helhet. ⁵Du är villig att se på egots premisser, men inte på deras logiska följd. ⁶Är det inte möjligt att du har gjort samma sak med Guds premisser? ⁷Dina skapelser är den

logiska följderna av Hans premisser. ⁸Hans tänkande har fastställt dem åt dig. ⁹De finns exakt där de hör hemma. ¹⁰De hör hemma i ditt sinne, som del av din identifikation med Hans, men ditt sinness tillstånd och ditt erkännande av vad som finns i det beror på vad du tror om ditt sinne. ¹¹Vad dessa övertygelser än kan vara, är det dessa premisser som kommer att bestämma vad du accepterar att det kommer in i ditt sinne.

2. Det är förvisso uppenbart att du i ditt sinne både kan acceptera det som inte finns där, och förneka det som finns där. ²Men även om du kan förneka den funktion Gud Självt gav ditt sinne genom Sitt, kan du inte förhindra den. ³Den är den logiska följderna av vad du är. ⁴Förmågan att se en logisk följd är beroende av villigheten att se den, men dess sanning har ingenting med din villighet att göra. ⁵Sanningen är Guds Vilja. ⁶Dela Hans Vilja, och du delar det Han vet. ⁷Förneka Hans Vilja som din, och du förnekar Hans Rike och ditt.
3. Den Helige Ande kommer att leda dig så att du undviker smärta. ²Säkerligen skulle ingen ha något att invända mot detta mål, om han insåg det. ³Problemet är inte huruvida det som den Helige Ande säger är sant, utan om du vill lyssna till det Han säger. ⁴Du förstår lika lite vad som är smärtsamt som du vet vad som är glädjefullt, och du är faktiskt mycket benägen att blanda ihop de två. ⁵Den Helige Andes viktigaste funktion är att lära dig att skilja dem åt. ⁶Det som är glädjefullt för dig är smärtsamt för egot, och så länge som du tvivlar på vad du är, kommer du att blanda ihop glädje och smärta. ⁷Denna sammanblandning är orsaken till hela föreställningen om offer. ⁸Lyd den Helige Ande, och du kommer att ge upp egot. ⁹Men du kommer inte att offra någonting. ¹⁰Tvärtom, du kommer att vinna allt. ¹¹Om du trodde detta, skulle det inte finnas någon konflikt.
4. Det är därför du måste påvisa det uppenbara för dig själv. ²Det är inte uppenbart för dig. ³Du tror att det kan vara bättre för dig att göra motsatsen till Guds Vilja. ⁴Du tror också att det är möjligt att göra motsatsen till Guds Vilja. ⁵Därför tror du att ett omöjligt val står öppet för dig, och därtill ett val som är både skrämmande och önskvärt. ⁶Men Gud vill. ⁷Han önskar inte. ⁸Din vilja är lika mäktig som Hans, eftersom den är Hans. ⁹Egots önsknings innebär ingenting, eftersom egot önskar det omöjliga. ¹⁰Du kan önska det omöjliga, men du kan endast vilja med Gud. ¹¹Detta är egots svaghet och din styrka.
5. Den Helige Ande tar alltid parti för dig och för din styrka. ²Så

länge du undviker Hans vägledning på något sätt, vill du vara svag. ³Men svaghet är skrämmande. ⁴Vad annat kan då detta beslut innebära än att du vill vara rädd? ⁵Den Helige Ande ber aldrig om offer, men det gör alltid egot. ⁶När du är förvirrad över denna skillnad i motivation, kan det endast bero på projektion. ⁷Projektion är en motivationsförvirring, och om denna förvirring finns, blir tillit omöjlig. ⁸Ingen lyder med glädje en vägledare han inte litar på, men detta innebär inte att vägledaren är opålitlig. ⁹I det här fallet innebär det alltid att den som vägleds är det. ¹⁰Detta är emellertid också endast en fråga om hans egen övertygelse. ¹¹Eftersom han tror att han kan förråda, tror han att allting kan förråda honom. ¹²Men detta beror endast på att han har valt att följa en falsk vägledning. ¹³Eftersom han inte kan följa denna vägledning utan rädsla, associerar han rädsla med vägledning, och vägrar att följa någon vägledning överhuvudtaget. ¹⁴Om resultatet av detta beslut blir förvirring, är det knappast förvånande.

6. Den Helige Ande är fullkomligt pålitlig, liksom du är. ²Gud Själv litar på dig, och därför är din pålitlighet utom allt tvivel. ³Den kommer alltid att vara utom allt tvivel, hur mycket du än kan ifrågasätta den. ⁴Jag sade tidigare att du är Guds Vilja. ⁵Hans Vilja är inte en fåfång önskan, och din identifikation med Hans Vilja är inte ditt fria val, eftersom den är vad du är. ⁶Att dela Hans Vilja med mig är faktiskt inte någonting du kan välja att göra eller inte göra, även om det kan verka så. ⁷Hela separationen ligger i detta misstag. ⁸Den enda vägen ut ur misstaget är att besluta att du inte behöver besluta någonting. ⁹Allt har blivit dig givet genom Guds beslut. ¹⁰Detta är Hans Vilja, och du kan inte göra den ogjord.
7. Inte ens att ge upp ditt falska privilegium att fatta beslut, vilket egot så svartsjukt bevakar, uppnås genom din önskan. ²Det uppnåddes åt dig genom Viljan hos Gud Som inte har lämnat dig utan tröst. ³Hans Röst kommer att lära dig hur du skall skilja på smärta och glädje, och leda dig ut ur den förvirring som du har åstadkommit. ⁴Det finns ingen förvirring i sinnet hos en Guds Son, vars vilja måste vara Faderns Vilja, eftersom Faderns Vilja är Hans Son.
8. Mirakler är i överensstämmelse med Guds Vilja, Vars Vilja du inte känner eftersom du är förvirrad i fråga om vad *du* vill. ²Detta innebär att du är förvirrad i fråga om vad du är. ³Om du är Guds Vilja och inte accepterar Hans Vilja, förnekar du glädjen. ⁴Mirak-

let är därför en lektion i vad glädje är. ⁵Eftersom det är en lektion i att dela med varandra, är det en lektion i kärlek, som *är* glädje. ⁶Varje mirakel är således en lektion i sanning, och genom att erbjuda sanningen lär du dig skillnaden mellan smärta och glädje.

XI. Tillståndet av nåd

1. Den Helige Ande kommer alltid att vägleda dig på rätt sätt, eftersom din glädje är Hans. ²Detta är Hans Vilja för alla, eftersom Han talar för Guds Rike som *är* glädje. ³Att följa Honom är därför det lättaste i världen, och det enda som är lätt, eftersom det inte är av den här världen. ⁴Det är därför naturligt. ⁵Världen går emot din natur, eftersom den inte överensstämmer med Guds lagar. ⁶Världen varseblir en rangordning av svårigheter i allt. ⁷Detta beror på att egot inte varseblir någonting som helt önskvärt. ⁸Genom att påvisa för dig själv att det inte finns någon rangordning av svårigheter i mirakler, kommer du att övertyga dig om att det i ditt naturliga tillstånd inte finns någon svårighet överhuvudtaget, *eftersom* det är ett tillstånd av nåd.
2. Nåd är varje Guds Sons naturliga tillstånd. ²När han inte är i ett tillstånd av nåd, är han borta från sin naturliga omgivning och fungerar inte bra. ³Allt han gör blir en anspänning, eftersom han inte skapades för den omgivning som han själv har gjort. ⁴Han kan därför inte anpassa sig till den, inte heller kan han anpassa den till sig. ⁵Det är ingen mening att försöka. ⁶En Guds Son är lycklig endast när han vet att han är med Gud. ⁷Det är den enda omgivning där han inte kommer att uppleva någon anspänning, därför att det är där han hör hemma. ⁸Det är också den enda omgivning som är honom värdig, eftersom hans eget värde är bortom allt han kan göra.
3. Tänk på det rike som du har gjort, och bedöm ärligt dess värde. ²Är det värdigt att vara ett hem för ett Guds barn? ³Skyddar det hans frid, och lyser kärlek över honom? ⁴Bevarar det hans hjärta opåverkat av rädsla, och tillåter honom att alltid ge, utan någon känsla av förlust? ⁵Lär det honom att detta givande är hans glädje, och att Gud Själv tackar honom för att han ger? ⁶Detta är den enda omgivning där du kan vara lycklig. ⁷Du kan inte göra den, lika lite som du kan göra dig själv. ⁸Den har skapats för dig, liksom du skapades för den. ⁹Gud vakar över Sina barn och nekar dem ingenting. ¹⁰Men när de förnekar Honom vet

de inte detta, eftersom de nekar sig själva allt. ¹¹Du som skulle kunna ge Guds kärlek till allt du ser och rör vid och kommer ihåg, nekar bokstavligen dig själv Himlen.

4. Jag uppmanar dig att minnas att jag har valt dig för att lära ut Riket *till* Riket. ²Det finns inga undantag från den lektionen, eftersom avsaknaden av undantag *är* lektionen. ³Varje Son som återvänder till Riket med denna lektion i sitt hjärta har helat Sonskapet och tackat Gud. ⁴Var och en som lär sig denna lektion har blivit den fullkomlige läraren, eftersom han har lärt sig den av den Helige Ande.
5. När ett sinne bara har ljus, känner det bara ljus. ²Dess egen strålgans lyser runt omkring det, och utsträcker sig in i mörkret i andra sinnen, och omvandlar dem till majestät. ³Guds Majestät finns där så att du skall se det och uppskatta det och känna det. ⁴Att se Guds Majestät som din broder är att acceptera ditt eget arv. ⁵Gud ger bara i lika mån. ⁶Om du ser Hans Gåva i någon, har du erkänt vad Han har givit dig. ⁷Ingenting är så lätt att se som sanningen. ⁸Detta är den insikt som är omedelbar, klar och naturlig. ⁹Du har övat dig i att inte se den, och detta har varit mycket svårt för dig.
6. När du är borta från din naturliga omgivning har du skäl att fråga: "Vad är sanning?", eftersom sanningen är den omgivning genom vilken och för vilken du skapades. ²Du känner inte dig själv, eftersom du inte känner din Skapare. ³Du känner inte dina skapelser eftersom du inte känner dina bröder, som skapade dem tillsammans med dig. ⁴Jag har redan sagt att endast Sonskapet i sin helhet är värdigt att vara medskapare med Gud, eftersom endast Sonskapet i sin helhet kan skapa som Han. ⁵Närhelst du helar en broder genom att se hans värde, erkänner du hans skaparkraft och din. ⁶Han kan inte ha förlorat det som du ser, och du måste ha den härlighet du ser hos honom. ⁷Han är Guds medskapare tillsammans med dig. ⁸Förneka hans skaparkraft, och du förnekar den hos dig och hos Gud Som skapade dig.
7. Du kan inte förneka en del av sanningen. ²Du känner inte dina skapelser, eftersom du inte känner deras skapare. ³Du känner inte dig själv, eftersom du inte känner din. ⁴Dina skapelser kan lika lite fastställa din verklighet som du kan fastställa Guds. ⁵Men du kan *känna* båda. ⁶Varat lär du känna genom att dela med andra. ⁷Eftersom Gud delade Sitt Vara med dig, kan du känna Honom. ⁸Men du måste också känna allt Han skapade för att veta vad de har delat med varandra. ⁹Utan din Fader kommer du inte

att känna ditt faderskap. ¹⁰Guds Rike inbegriper alla Hans Söner och deras barn, som liknar Sönerna lika mycket som de liknar Fadern. ¹¹Känn således Guds Söner, och du kommer att känna hela skapelsen.

Kapitel 8

RESAN TILLBAKA

I. Läroplanens riktning

1. Kunskap är inte motivationen för att lära sig den här kursen.
²Frid är det. ³Den är förutsättningen för kunskap endast därför att de som är i konflikt inte är fridfulla, och frid är villkoret för kunskap, eftersom den är villkoret för Riket. ⁴Kunskapen kan endast återställas när du uppfyller dess villkor. ⁵Detta är inte något köpsläende från Gud, Som inte ägnar sig åt köpsläenden. ⁶Det är endast resultatet av din felaktiga användning av Hans lagar till fördel för en inbillad vilja, som inte är Hans. ⁷Kunskap är Hans Vilja. ⁸Om du motsätter dig Hans Vilja, hur kan du då ha kunskap? ⁹Jag har talat om för dig vad kunskap erbjuder dig, men du kanske ännu inte betraktar detta som helt önskvärt. ¹⁰Om du gjorde det, skulle du inte vara så villig att kasta bort den när egot ber om din lojalitet.
2. Egots distraktioner kan tyckas vara ett hinder för din inlärning, men egot har ingen makt att distrahera dig, såvida du inte ger det makt att göra det. ²Egots röst är en hallucination. ³Du kan inte förvänta dig att det skall säga: "Jag är inte verklig". ⁴Likväl ombeds du inte att ensam driva bort dina hallucinationer. ⁵Du ombeds bara att värdera dem med tanke på deras följder för dig. ⁶Om du inte vill ha dem på grund av att du förlorar din frid, kommer de att tas bort från ditt sinne åt dig.
3. Varje reaktion på egot är en maning till strid, och strid berövar dig faktiskt din frid. ²Men i denna strid finns det inte någon motståndare. ³Detta är den omtolkning av verkligheten som du måste göra för att säkerställa friden, och den enda som du någonsin behöver göra. ⁴Dem du varseblir som motståndare är del av din frid, som du ger upp genom att attackera dem. ⁵Hur kan du ha det som du ger upp? ⁶Du delar med dig för att ha, men du ger inte själv upp det. ⁷När du ger upp friden, utestänger du dig själv från den. ⁸Detta är ett tillstånd som är så främmande för Riket att du inte kan förstå det tillstånd som råder inom det.
4. Din tidigare inlärning måste ha lärt dig fel saker, helt enkelt därför att den inte har gjort dig lycklig. ²Enbart på grund av detta borde dess värde ifrågasättas. ³Om inlärning syftar till föränd-

ring, och detta är alltid dess syfte, är du då nöjd med de förändringar som din inläring har fört med sig åt dig? ⁴Att vara missnöjd med resultaten av inläringen är ett tecken på en misslyckad inläring, eftersom det innebär att du inte fick det du ville ha.

5. Soningens läroplan är motsatsen till den läroplan som du har fastställt åt dig själv, och detta gäller också dess resultat. ²Om resultatet av din läroplan har gjort dig olycklig, och om du vill ha ett annat, är uppenbarligen en förändring av läroplanen nödvändig. ³Den första förändring som måste införas är en förändring av riktningen. ⁴En meningsfull läroplan kan inte vara inkonsekvent. ⁵Om den planeras av två lärare som var och en tror på diametralt motsatta idéer, kan den inte integreras. ⁶Om den tillämpas av dessa båda lärare samtidigt, hindrar de bara varandra. ⁷Detta leder till vankelmod, men inte till förändring. ⁸De ombytliga har ingen riktning. ⁹De kan inte välja den ena eftersom de inte kan släppa den andra, även om den inte existerar. ¹⁰Deras motstridiga läroplan lär dem att *alla* riktningar existerar, och ger dem inte någon logisk grund för att välja.
6. Det totalt vettlösa med en sådan läroplan måste till fullo förstås innan en verklig förändring av riktningen blir möjlig. ²Du kan inte lära dig samtidigt av två lärare, som är totalt oeniga om allt. ³Deras gemensamma läroplan visar en omöjlig inlärningsuppgift. ⁴De lär dig helt olika saker på helt olika sätt, vilket skulle kunna vara möjligt om det inte vore för att båda undervisar dig om dig själv. ⁵Din verklighet påverkas inte av någon av dem, men om du lyssnar till båda, kommer ditt sinne att vara splittrat i fråga om vad din verklighet är.

II. Skillnaden mellan fångenskap och frihet

1. Det *finns* en logisk grund för att välja. ²En enda Lärare vet vad din verklighet är. ³Om syftet med läroplanen är att lära dig att ta bort hindren för denna kunskap, måste du lära dig det av Honom. ⁴Egot vet inte vad det försöker lära ut. ⁵Det försöker lära dig vad du är, utan att veta vad du är. ⁶Det är expert endast på förvirring. ⁷Det förstår ingenting annat. ⁸Som lärare är egot således totalt förvirrat och fullständigt förvirrande. ⁹Även om du helt skulle kunna bortse från den Helige Ande, vilket är omöjligt, skulle du i alla fall inte lära dig någonting av egot, eftersom egot ingenting vet.

2. Finns det något rimligt skäl till att välja en sådan lärare? ²Kan det vara annat än förnuftigt att totalt bortse från vad det lär ut? ³Är detta den lärare som en Guds Son borde vända sig till för att finna sig själv? ⁴Egot har aldrig givit dig ett förnuftigt svar på någonting. ⁵Borde inte enbart detta, som helt enkelt grundar sig på din egen erfarenhet av dess undervisning, diskvalificera det som din framtida lärare? ⁶Men egot har gjort mer skada för din inläring än enbart detta. ⁷Att lära sig ger glädje om det leder dig längs din naturliga väg, och underlättar utvecklingen av det du har. ⁸Men när du undervisas mot din natur, förlorar du genom din inläring, eftersom din inläring kommer att göra dig till fånge. ⁹Din vilja ligger *i* din natur, och kan därför inte gå emot den.
3. Egot kan inte lära dig någonting så länge som din vilja är fri, eftersom du inte kommer att lyssna till det. ²Det är inte din vilja att vara fånge, eftersom din vilja är fri. ³Det är därför som egot är förnekandet av den fria viljan. ⁴Det är aldrig Gud Som tvingar dig, eftersom Han delar Sin Vilja med dig. ⁵Hans Röst undervisar endast i överensstämmelse med Hans Vilja, men detta är inte den Helige Andes lektion, eftersom detta är vad du *är*. ⁶Lektionen är att din vilja och Guds inte kan vara oförenliga, eftersom de är ett. ⁷Detta är att göra ogjort allt som egot försöker lära ut. ⁸Det är således inte endast läroplanens riktning som måste vara fri från konflikt, utan också innehållet.
4. Egot försöker lära dig att du vill motsätta dig Guds Vilja. ²Denna onaturliga lektion går inte att lära sig, och försöket att lära sig den är en kränkning av din egen frihet som gör dig rädd för din vilja *eftersom* den är fri. ³Den Helige Ande motsätter sig varje slags fångslande av en Guds Sons vilja, då Han vet att Sönnens vilja är Faderns. ⁴Den Helige Ande leder dig lugnt längs frihetens väg, och lär dig hur du skall bortse från eller se bortom allt som skulle hålla dig tillbaka.
5. Vi har sagt att den Helige Ande lär dig skillnaden mellan smärta och glädje. ²Detta är detsamma som att säga att Han lär dig skillnaden mellan fångenskap och frihet. ³Du kan inte göra denna åtskillnad utan Honom, eftersom du har lärt dig själv att fångenskap är frihet. ⁴Och då du tror att de är detsamma, hur kan du då skilja på dem? ⁵Kan du be den del av ditt sinne som lärde dig att tro att de är detsamma, att lära dig på vilket sätt de är olika?
6. Den Helige Andes undervisning går endast i *en* riktning och

har endast *ett* mål. ²Hans riktning är frihet och Hans mål är Gud. ³Men Han kan han inte föreställa sig Gud utan dig, eftersom det inte är Guds Vilja att *vara* utan dig. ⁴När du har lärt dig att din vilja är Guds, skulle du lika lite vilja vara utan Honom som Han skulle vilja vara utan dig. ⁵Detta är frihet och detta är glädje. ⁶Neka dig själv detta och du nekar Gud Hans Rike, eftersom Han skapade dig för detta.

7. När jag sade: "All makt och härlighet är din eftersom Riket är Hans" är det detta som jag menade: Guds Vilja är utan gräns, och all makt och härlighet ligger i den. ²Den är gränslös i styrka och i kärlek och i frid. ³Den har inga gränser eftersom dess utsträckande är obegränsat, och den omsluter allt, då den skapade allt. ⁴Genom att skapa allt, gjorde den allt till del av sig själv. ⁵Du är Guds Vilja, därför att det är så du skapades. ⁶Eftersom din Skapare endast skapar likt Sig Själv, är du lik Honom. ⁷Du är del av Honom Som är all makt och härlighet, och är därför lika obegränsad som Han.
8. Till vad annat än all makt och härlighet kan den Helige Ande vädja för att återställa Guds Rike? ²Hans vädjan är således endast riktad till det som Riket är, och för dess eget erkännande av vad det är. ³När du erkänner detta, ger du automatiskt detta erkännande till alla, eftersom du *har* erkänt alla. ⁴Genom ditt igenkännande väcker du deras, och genom deras utsträcks ditt. ⁵Uppvaknandet flyter lätt och med glädje genom Riket som svar på Ropet på Gud. ⁶Detta är det naturliga svaret från varje Guds Son på Rösten för hans Skapare, eftersom Den är Rösten för hans skapelser och för hans eget utsträckande.

III. Det heliga mötet

1. Ära vare Gud i höjden, och dig, därför så har Han velat det. ²Be och det skall bli dig givet, eftersom det redan har *blivit* givet. ³Be om ljus, och lär dig att du *är* ljus. ⁴Om du vill ha förståelse och upplysning kommer du att lära dig det, eftersom ditt beslut att lära dig det är beslutet att lyssna till den Lärare Som känner ljust, och därför kan lära dig det. ⁵Det finns ingen gräns för din inläring, eftersom det inte finns någon gräns för ditt sinne. ⁶Det finns ingen gräns för Hans undervisning, eftersom Han skapades för att undervisa. ⁷Då Han förstår Sin funktion fullkomligt, fullgör Han den fullkomligt, eftersom detta är Hans glädje och din.

2. Att uppfylla Guds Vilja fullkomligt är den enda glädje och frid som till fullo kan kännas, eftersom det är den enda funktion som till fullo kan upplevas. ²När detta har uppnåtts, finns det således inte någonting annat att uppleva. ³Likväl kommer en önskan om att uppleva någonting annat att vara ett hinder för att uppnå detta, eftersom Guds Vilja inte kan påtvingas dig, då den är en upplevelse av total villighet. ⁴Den Helige Ande förstår hur Han skall lära ut detta, men det gör inte du. ⁵Det är därför som du behöver Honom, och därför som Gud gav dig Honom. ⁶Endast Hans undervisning kommer att göra din vilja fri för Guds, och förena den med Hans makt och härlighet och fastslå dem som dina. ⁷Du delar dem med andra på samma sätt som Gud delar dem, eftersom detta är den naturliga följderna av deras vara.
3. Faderns och Sonens Vilja är ett genom Deras utsträckande. ²Deras utsträckande är resultatet av Deras etthet, som håller samman Deras enhet genom att utsträcka Deras förenade Vilja. ³Detta är den fullkomliga skapelsen av de fullkomligt skapade i förening med den Fullkomlige Skaparen. ⁴Fadern måste ge Sin Son faderskap, eftersom Hans Eget Faderskap måste utsträckas utåt. ⁵Du som hör hemma hos Gud har den heliga funktionen att utsträcka Hans Faderskap genom att inte sätta några gränser för det. ⁶Låt den Helige Ande lära dig hur du skall göra detta, därför att endast av Gud Själv kan du få veta vad det innebär.
4. Vem du än möter, kom ihåg att det är ett heligt möte. ²Som du ser honom, kommer du att se dig själv. ³Som du behandlar honom, kommer du att behandla dig själv. ⁴Som du tänker om honom, kommer du att tänka om dig själv. ⁵Glöm aldrig detta, för i honom kommer du att finna dig själv eller förlora dig själv. ⁶Närhelst två Guds Söner möts, ges de ännu ett tillfälle till frälsning. ⁷Lämna inte någon utan att ge honom frälsning och själv ta emot den. ⁸För jag är med dig alla dagar, till *din* åminnelse.
5. Oavsett vilken lärare du väljer är läroplanens mål: "Känn dig själv". ²Det finns ingenting annat att sträva efter. ³Var och en söker efter sig själv, och efter den makt och härlighet som han tror han har förlorat. ⁴Närhelst du är tillsammans med någon, har du ännu ett tillfälle att finna dem. ⁵Din makt och härlighet finns i honom, därför att de är dina. ⁶Egot försöker finna dem enbart i dig, därför att det vet inte var det skall söka. ⁷Den Helige Ande lär dig att om du endast ser på dig själv kan du inte finna dig själv, eftersom detta inte är vad du är. ⁸Närhelst du är tillsammans med en broder lär du dig vad du är, därför att du lär ut vad

du är. ⁹Han kommer att svara antingen med smärta eller med glädje, beroende på vilken lärare du följer. ¹⁰Han kommer att bli fängslad eller befriad i enlighet med ditt beslut, och det blir även du. ¹¹Glöm aldrig ditt ansvar gentemot honom, därför att det är ditt ansvar gentemot dig själv. ¹²Ge honom hans plats i Riket, och du kommer att få din.

6. Riket går inte att finna ensam, och du som är Riket kan inte ensam finna dig själv. ²För att uppnå läroplanens mål kan du således inte lyssna till egot, vars syfte är att omintetgöra sitt eget mål. ³Egot vet inte detta, eftersom det inte vet någonting. ⁴Men du kan veta det, och du kommer att veta det, om du är villig att se på vad egot skulle vilja göra dig till. ⁵Detta är ditt ansvar, därför att när du en gång verkligen har sett på det, *kommer* du att acceptera Soningen för egen del. ⁶Vilket annat val skulle du kunna göra? ⁷När du har gjort detta val, kommer du att förstå varför du en gång trodde att när du mötte någon annan, så trodde du att han *var* någon annan. ⁸Och varje heligt möte som du till fullo går in i, kommer att lära dig att det inte är så.
7. Du kan endast möta en del av dig själv, eftersom du är del av Gud Som är allt. ²Hans makt och härlighet finns överallt, och du kan inte uteslutas från dem. ³Egot lär dig att din styrka enbart finns i dig. ⁴Den Helige Ande lär dig att all styrka finns i Gud, och *därför* i dig. ⁵Gud vill inte att någon skall lida. ⁶Han vill inte att någon skall lida på grund av ett felaktigt beslut, och detta inbegriper dig. ⁷Det är därför som Han givit dig medlet att göra det ogjort. ⁸Genom Hans makt och härlighet görs alla dina felaktiga beslut fullständigt ogjorda, och frigör dig och din broder från varje fjättrande tanke som någon del av Sonskapet har. ⁹Felaktiga beslut har ingen makt, eftersom de inte är sanna. ¹⁰Den fångenskap som de tycks framkalla är lika lite sann som de.
8. Makten och härligheten tillhör enbart Gud. ²Det gör du också. ³Gud ger allt som tillhör honom, därför att Han ger av Sig Själv, och allt tillhör Honom. ⁴Att ge av dig själv är den funktion Han gav dig. ⁵Att fullgöra den fullkomligt kommer att få dig att minnas vad du *har* av Honom, och genom detta kommer du också att minnas vad du *är* i Honom. ⁶Du kan inte vara utan makt för att göra detta, eftersom detta är din makt. ⁷Härligheten är Guds gåva till dig, eftersom den är vad Han är. ⁸Se denna härlighet överallt för att minnas vad du är.

IV. Frihetens gåva

1. Om Guds Vilja för dig är fullständig frid och glädje, och om du inte upplever enbart detta, måste det innebära att du vägrar att erkänna Hans Vilja. ²Hans Vilja vacklar inte, eftersom den för evigt är oföränderlig. ³När du inte har frid, kan det endast bero på att du inte tror att du är i Honom. ⁴Likväl är Han Allt i alla. ⁵Hans frid är fullständig, och du måste vara inbegripen i den. ⁶Hans lagar styr dig, eftersom de styr allt. ⁷Du kan inte undanta dig själv från Hans lagar, även om du kan överträda dem. ⁸Men om du gör det, och endast om du gör det, kommer du att känna dig ensam och hjälplös, eftersom du nekar dig själv allt.
2. Jag har kommit som ett ljus till en värld som verkligen nekar sig allt. ²Den gör detta helt enkelt genom att dissociera sig från allt. ³Den är därför en illusion av isolering, vidmakthållen av rädsla för samma ensamhet som *är* dess illusion. ⁴Jag har sagt att jag är med dig alla dagar intill världens ände. ⁵Det är därför jag är världens ljus. ⁶Om jag är med dig i världens ensamhet, är ensamheten borta. ⁷Du kan inte vidmakthålla illusionen av ensamhet om du inte är ensam. ⁸Mitt syfte är således fortfarande att övervinna världen. ⁹Jag attackerar den inte, men mitt ljus måste driva bort den på grund av vad den är. ¹⁰Ljuset attackerar inte mörkret, men det lyser faktiskt bort det. ¹¹Om mitt ljus går med dig överallt, lyser du bort mörkret tillsammans med mig. ¹²Ljuset blir vårt, och du kan lika lite stanna kvar i mörkret som mörkret kan stanna kvar vart du än går. ¹³Hågkomsten av mig är hågkomsten av dig själv, och av Honom Som sände mig till dig.
3. Du var i mörkret tills Guds Vilja fullständigt hade skett genom någon del av Sonskapet. ²När detta hade skett, fullbordades den fullkomligt av alla. ³Hur skulle den annars kunna fullbordas fullkomligt? ⁴Mitt uppdrag var helt enkelt att förena Sonskapets vilja med Faderns Vilja genom att själv vara medveten om Faderns Vilja. ⁵Detta är denna medvetenhet jag kom för att ge dig, och ditt problem med att acceptera den är den här världens problem. ⁶Att driva bort det är frälsning, och i den bemärkelsen *är* jag världens frälsning. ⁷Världen måste därför förakta och förkasta mig, eftersom världen *är* övertygelsen att kärlek är inte är möjlig. ⁸Om du accepterar att jag är med dig, förnekar du världen och accepterar Gud. ⁹Min vilja är Hans, och ditt beslut att höra mig är beslutet att höra Hans Röst och foga dig i Hans Vilja. ¹⁰Så som Gud sände mig till dig, kommer jag att sända dig till andra. ¹¹Och jag kom-

mer att gå till dem tillsammans med dig, så att vi kan lära dem frid och förening.

4. Tror du inte att världen behöver frid lika mycket som du? ²Vill du inte ge den till världen lika mycket som du vill få den? ³För om du inte gör det, kommer du inte att få den. ⁴Om du vill ha den av mig, måste du ge den. ⁵Helande kommer inte från någon annan. ⁶Du måste acceptera vägledning inifrån. ⁷Vägledningen måste vara det du vill ha, för annars kommer den att vara meningslös för dig. ⁸Det är därför som helandet är ett samarbete. ⁹Jag kan tala om för dig vad du skall göra, men du måste samarbeta genom att tro att jag vet vad du bör göra. ¹⁰Endast då kommer ditt sinne att välja att följa mig. ¹¹Utan detta val skulle du inte kunna bli helad, eftersom du skulle ha fattat ett beslut mot helandet, och detta förkastande av mitt beslut för dig gör helandet omöjligt.
5. Helandet återspeglar vår förenade vilja. ²Detta är uppenbart när du tänker på vad helandet är till för. ³Helandet är det sätt på vilket separationen övervinns. ⁴Separationen övervinns genom förening. ⁵Den kan inte övervinnas genom separering. ⁶Beslutet att enas måste vara entydigt, därför att annars är sinnet självt delat och inte helt. ⁷Ditt sinne är det medel genom vilket du bestämmer ditt eget tillstånd, eftersom sinnet är beslutens mekanism. ⁸Det är den kraft genom vilken du separerar eller förenar, och i enlighet därmed upplever smärta eller glädje. ⁹Mitt beslut kan inte vinna över ditt, eftersom ditt är lika mäktigt som mitt. ¹⁰Om det inte vore så, skulle Guds Söner inte vara likvärdiga. ¹¹Allt är möjligt genom vårt gemensamma beslut, men enbart mitt kan inte hjälpa dig. ¹²Din vilja är lika fri som min, och Gud Själv skulle inte gå emot den. ¹³Jag kan inte vilja det Gud inte vill. ¹⁴Jag kan erbjuda min styrka för att göra din oövervinnlig, men jag kan inte motsätta mig ditt beslut utan att konkurrera med det, och därigenom kränka Guds Vilja för dig.
6. Ingenting som Gud skapade kan motsätta sig ditt beslut, på samma sätt som ingenting som Gud skapade kan motsätta sig Hans Vilja. ²Gud gav din vilja dess makt, som jag endast kan erkänna genom att ära Hans Vilja. ³Om du vill vara lik mig, kommer jag att hjälpa dig, eftersom jag vet att vi är lika. ⁴Om du vill vara på annat sätt, kommer jag att vänta tills du ändrar ditt sinne. ⁵Jag kan undervisa dig, men det är bara du som kan välja att lyssna till min undervisning. ⁶Hur skulle det kunna vara på något annat sätt, om Guds Rike är frihet? ⁷Frihet går inte att lära sig genom förtryck av något slag, och alla Guds Söners fullkomliga

likvärdighet går inte att förstå genom ett sinnes dominans över ett annat. ⁸Guds Söner är likvärdiga i vilja, eftersom alla är sin Faders Vilja. ⁹Detta är den enda lektion jag kom för att lära ut.

7. Om din vilja inte vore min, skulle den inte vara vår Faders. ²Detta skulle innebära att du har fängslat din, och inte låtit den vara fri. ³Av dig själv kan du ingenting göra, därför att av dig själv *är* du ingenting. ⁴Jag är ingenting utan Fadern, och du är ingenting utan mig, eftersom du genom att förneka Fadern förnekar dig själv. ⁵Jag kommer alltid att minnas dig, och i min hågkomst av dig ligger din hågkomst av dig själv. ⁶I vår hågkomst av varandra ligger vår hågkomst av Gud. ⁷Och i denna hågkomst ligger din frihet, eftersom din frihet finns i Honom. ⁸Före dig således med mig och lovpris Honom och dig, som Han har skapat. ⁹Detta är vår tacksamhets gåva till Honom, som Han kommer att dela med alla Sina skapelser, till vilka Han i lika mån ger allt som är acceptabelt för Honom. ¹⁰Eftersom det är acceptabelt för Honom, är det frihetens gåva som är Hans Vilja för alla Hans Söner. ¹¹Genom att erbjuda frihet kommer du att bli fri.
8. Frihet är den enda gåva du kan erbjuda Guds Söner, eftersom den är ett erkännande av vad de är, och vad Han är. ²Frihet är skapelse, eftersom den är kärlek. ³Den du försöker fängsla, älskar du inte. ⁴När du försöker fängsla någon, inklusive dig själv, älskar du honom inte, och du kan inte identifiera dig med honom. ⁵När du fängslar dig själv, förlorar du din sanna identifikation med mig och med Fadern ur sikte. ⁶Din identifikation är med Fadern *och* med Sonen. ⁷Den kan inte vara med den ene och inte med den andre. ⁸Om du är del av den ene, måste du vara del av den andre, eftersom de är ett. ⁹Den Heliga Treenigheten är helig *därför att* Den är Ett. ¹⁰Om du utesluter dig själv från denna förening, varseblir du den Heliga Treenigheten som åtskild. ¹¹Du måste vara inbegripen i Den, eftersom Den är allt. ¹²Om du inte intar din plats i Den och fullgör din funktion som del av Den, är den Heliga Treenigheten lika berövad som du. ¹³Ingen del av Den kan fängslas om Dess sanning skall bli känd.

V. Sonskapets odelade vilja

1. Kan du vara åtskild från din identitet och ha frid? ²Dissociation är ingen lösning; det är en vanföreställning. ³De som lever i en vanföreställning tror att sanningen kommer att attackera dem,

och de känner inte igen den eftersom de föredrar vanföreställningen. ⁴Då de bedömer sanningen som någonting de inte vill ha, varseblir de sina illusioner som blockerar kunskapen. ⁵Hjälp dem genom att erbjuda dem ditt enade sinne för deras skull, på samma sätt som jag erbjuder dig mitt för din skull. ⁶Ensamma kan vi ingenting göra, men tillsammans smälter våra sinnen samman till någonting, vars makt är vida mer än makten i dess åtskilda delar. ⁷Genom att inte vara åtskilt fastställs Guds Sinne i vårt och så som vårt. ⁸Detta Sinne är oöverbinnerligt, eftersom det är odelat.

2. Sonskapets odelade vilja är den fullkomlige skaparen, eftersom den helt och hållet liknar Gud Vars Vilja den är. ²Du kan inte undantas från den om du skall förstå vad den är, och vad du är. ³Genom att du tror att din vilja är åtskild från min, undantar du dig från Guds Vilja som *är* du själv. ⁴Men att hela betyder fortfarande att göra hel. ⁵Att hela betyder därför att förenas med dem som är som du, eftersom att varsebli denna likhet är att känna igen Fadern. ⁶Om din fullkomlighet ligger i Honom, och endast i Honom, hur kan du då känna den utan att känna igen Honom? ⁷Att känna igen Gud är att känna igen sig själv. ⁸Det finns ingen separation mellan Gud och Hans skapelse. ⁹Du kommer att inse detta, när du förstår att det inte finns någon separation mellan din vilja och min. ¹⁰Låt Guds kärlek lysa över dig genom att du accepterar mig. ¹¹Min verklighet är din och Hans. ¹²Genom att förena ditt sinne med mitt, ger du uttryck för din medvetenhet om att Guds Vilja är en.
3. Guds Etthet och vår är inte åtskilda, eftersom Hans Etthet omfattar vår. ²Att förena dig med mig är att återställa Hans makt till dig eftersom vi delar den. ³Jag erbjuder dig endast insikten om Hans makt i dig, men i detta ligger all sanning. ⁴När vi förenas, förenas vi med Honom. ⁵Ära vare Guds och Hans heliga Söners förening! ⁶All ära ligger i dem *eftersom* de är enade. ⁷De mirakler som vi gör vittnar om Faderns Vilja för Sin Son, och om vår glädje när vi förenas med Hans Vilja för oss.
4. När du förenar dig med mig, förenar du dig utan egot, eftersom jag har av sagt mig egot i mig och därför inte kan förena mig med ditt. ²Vår förening är därför det sätt på vilket du av säger dig egot i dig. ³Sanningen i oss båda ligger bortom egot. ⁴Vår framgång i att gå bortom egot garanteras av Gud, och jag delar denna tillförsikt för oss båda och oss alla. ⁵Jag för med mig Guds frid tillbaka till alla Hans barn, eftersom jag tog emot den av Honom

för oss alla. ⁶Ingenting kan segra över våra förenade viljor, eftersom ingenting kan segra över Guds.

5. Skulle du vilja veta Guds Vilja för dig? ²Fråga mig om den, som känner den för dig, och du kommer att finna den. ³Jag kommer inte att neka dig någonting, på samma sätt som Gud inte nekar mig någonting. ⁴Vår resa är helt enkelt resan tillbaka till Gud, Som är vårt hem. ⁵Varje gång rädslan tränger sig på någonstans längs vägen till frid, beror det på att egot har försökt att förena sig med oss på vår resa och inte kan göra det. ⁶Eftersom det anar nederlag och blir förargad över det, betraktar egot sig som avvisat och blir hämndlystet. ⁷Du är osårbar för dess vederläggning, eftersom jag är med dig. ⁸På den här resan har du valt mig som din följeslagare *i stället för* egot. ⁹Försök inte att hålla fast vid båda, därför att då försöker du gå i olika riktningar och kommer att gå vilse.
6. Egots väg är inte min, men den är inte heller din. ²Den Helige Ande har en enda riktning för alla sinnen, och den Han lärde mig är din. ³Låt oss inte förlora Hans riktning ur sikte genom illusioner, därför att endast illusioner om en annan riktning kan skymma den enda för vilken Guds Röst talar i oss alla. ⁴Låt aldrig egot få makt att vara ett hinder för resan. ⁵Det har ingen, eftersom resan är vägen till det som är sant. ⁶Lämna alla illusioner bakom dig, och nå bortom egots alla försök att hålla dig tillbaka. ⁷Jag går före dig, därför att jag är bortom egot. ⁸Fatta därför min hand, eftersom du vill gå bortom egot. ⁹Min styrka kommer aldrig att saknas, och om du väljer att dela den kommer du att göra det. ¹⁰Jag ger den villigt och med glädje, därför att jag behöver dig lika mycket som du behöver mig.

VI. Guds skatt

1. Vi är Sonskapets förenade vilja, vars helhet är för alla. ²Vi påbörjar resan tillbaka genom att ge oss av tillsammans, och samlar ihop våra bröder allteftersom vi fortsätter tillsammans. ³Varje ökning av vår styrka erbjuds alla, så att också de kan lägga sin svaghet åt sidan och bidra med sin styrka till vår. ⁴Guds välkomnande väntar oss alla, och Han kommer att välkomna oss så som jag välkomnar dig. ⁵Glöm inte Guds Rike för någonting som världen har att erbjuda.
2. Världen kan inte lägga till någonting till Guds och Hans heliga

Söners makt, men den kan göra Sönerna blinda för Fadern om de ser den. ²Du kan inte se världen och känna Gud. ³Endast det ena är sant. ⁴Jag har kommit för att tala om för dig att det inte är du som avgör vilket som är sant. ⁵Om det vore det, skulle du ha tillintetgjort dig själv. ⁶Men Gud ville inte att Hans skapelser skulle tillintetgöras, eftersom Han skapade dem för evigheten. ⁷Hans Vilja har räddat dig, inte från dig själv utan från din illusion om dig själv. ⁸Han har räddat dig *åt* dig själv.

3. Låt oss lovprisa Honom Som världen förnekar, för över Hans Rike har världen ingen makt. ²Ingen som skapats av Gud kan finna glädje i någonting annat än det eviga, inte därför att han är berövad någonting annat, utan därför att ingenting annat är honom värdigt. ³Det som Gud och Hans Söner skapar är evigt, och i detta, och endast i detta, ligger deras glädje.
4. Lyssna till berättelsen om den förlorade sonen, och lär dig vad som är Guds skatt och din: denne son till en kärleksfull fader lämnade sitt hem, och trodde att han hade slösat bort allt på ingenting av värde, även om han inte just då hade förstått hur värdelöst det var. ²Han skämdes för att återvända till sin fader, eftersom han trodde att han hade sårat honom. ³Men när han kom hem välkomnade fadern honom med glädje, därför att sonen själv *var* sin faders skatt. ⁴Han ville inte ha någonting annat.
5. Gud vill endast ha Sin Son, eftersom Hans Son är Hans enda skatt. ²Du vill ha dina skapelser på samma sätt som Han vill ha Sina. ³Dina skapelser är din gåva till den Heliga Treenigheten, skapade i tacksamhet för din skapelse. ⁴De lämnar dig inte lika lite som du lämnade din Skapare, men de utsträcker din skapelse på samma sätt som Gud utsträckte Sig Själv till dig. ⁵Kan Guds Egna Skapelser ha glädje av det som inte är verkligt? ⁶Och vad är verkligt förutom Guds skapelser, och de som är skapade som Hans? ⁷Dina skapelser älskar dig på samma sätt som du älskar din Fader för skapelsens gåva. ⁸Det finns ingen annan gåva som är evig, och därför finns det ingen annan gåva som är sann. ⁹Hur kan du då acceptera någonting annat, eller ge någonting annat, och förvänta dig glädje i gengäld? ¹⁰Och vad annat än glädje skulle du vilja ha? ¹¹Du gjorde varken dig själv eller din funktion. ¹²Du fattade endast beslutet att vara ovärdig båda. ¹³Men du kan inte göra dig själv ovärdig eftersom du är Guds skatt, och det Han sätter värde på är värdefullt. ¹⁴Dess värde kan inte ifrågasättas, därför att dess värde ligger i att Gud delar med Sig av Sig Själv till den, och fastställer dess värde för evigt.

6. Din funktion är att öka Guds skatt genom att skapa din. ²Hans Vilja *med* dig, är Hans Vilja *för* dig. ³Han vill inte undanhålla dig skapandet, eftersom Hans glädje finns i det. ⁴Du kan inte finna glädje annat än på samma sätt som Gud. ⁵Hans glädje låg i att skapa dig, och Han utsträcker Sitt Faderskap till dig, så att du kan utsträcka dig på samma sätt som Han. ⁶Du förstår inte detta, eftersom du inte förstår Honom. ⁷Ingen som inte accepterar sin funktion kan förstå vad den är, och ingen kan acceptera sin funktion om han inte vet vad *han själv* är. ⁸Att skapa är Guds Vilja. ⁹Hans Vilja skapade dig för att skapa. ¹⁰Din vilja skapades inte åtskild från Hans, och därför måste du vilja som Han vill.
7. En "ovillig vilja" betyder ingenting, eftersom det i sig självt är en motsägelse, som faktiskt inte betyder någonting. ²När du tycker att du är ovillig att vilja som Gud vill, tänker du inte. ³Guds Vilja *är* tanke. ⁴Den kan inte bli motsagd *genom* tanke. ⁵Gud motsäger inte Sig Själv, och Hans Söner, som är som Han, kan inte motsäga sig själva eller Honom. ⁶Likväl är deras tanke så mäktig, att de till och med kan fångsla Guds Sons sinne, om de så skulle vilja. ⁷Detta val gör också Sonens funktion okänd för honom, men aldrig för hans Skapare. ⁸Och eftersom den inte är okänd för hans Skapare, är det alltid möjligt för honom att känna den.
8. Det finns bara en fråga som du alltid bör ställa dig: "Vill jag veta min Faders Vilja för mig?" ²Han kommer inte att dölja den. ³Han har avslöjat den för mig eftersom jag frågade Honom om den, och fick veta det Han redan hade givit. ⁴Vår funktion är att arbeta tillsammans, därför att skilda från varandra kan vi inte fungera alls. ⁵Guds Sons hela makt ligger i oss alla, men inte i någon av oss ensam. ⁶Gud vill inte att vi skall vara ensamma, eftersom *Han* inte vill vara ensam. ⁷Det är därför Han skapade Sin Son, och gav honom makten att skapa tillsammans med Honom. ⁸Våra skapelser är lika heliga som vi, och vi är Guds Egna Söner, lika heliga som Han. ⁹Genom våra skapelser utsträcker vi vår kärlek, och ökar sålunda den Heliga Treenighetens glädje. ¹⁰Du förstår inte detta, eftersom du som är Guds Egen skatt inte ser dig själv som värdefull. ¹¹Om du tror detta, kan du inte förstå någonting.
9. Jag delar med Gud kunskapen om det värde Han sätter på dig. ²Min hängivenhet för dig är av Honom, eftersom den föddes ur min kunskap om mig själv och om Honom. ³Vi kan inte vara åtskilda. ⁴Dem Gud har fogat samman kan inte skiljas åt, och Gud har fogat samman alla Sina Söner med Sig Själv. ⁵Kan du vara

åtskild från ditt liv och från ditt vara? ⁶Resan till Gud är endast återuppväckandet av kunskapen om var du alltid är, och vad du för evigt är. ⁷Det är en resa utan avstånd till ett mål som aldrig har förändrats. ⁸Sanningen kan endast erfaras. ⁹Den kan inte beskrivas, och den kan inte förklaras. ¹⁰Jag kan göra dig medveten om sanningens villkor, men erfarenheten är av Gud. ¹¹Tillsammans kan vi uppfylla dess villkor, men sanningen kommer att gå upp för dig av sig själv.

10. Det Gud har velat för dig *är* ditt. ²Han har givit Sin Vilja till Sin skatt, vars skatt den är. ³Ditt hjärta är där din skatt är, liksom Hans. ⁴Du som är älskad av Gud är i allt välsignad. ⁵Lär dig detta av mig, och befria den heliga viljan hos alla dem som är lika välsignade som du.

VII. Kroppen som kommunikationsmedel

1. Attack är alltid fysisk. ²När attack i någon form kommer in i ditt sinne jämställer du dig med en kropp, eftersom detta är egots tolkning av kroppen. ³Du behöver inte attackera fysiskt för att acceptera denna tolkning. ⁴Du accepterar den helt enkelt genom din övertygelse om att attack kan ge dig någonting som du vill ha. ⁵Om du inte trodde detta, skulle föreställningen om attack inte utgöra någon lockelse för dig. ⁶När du jämställer dig med en kropp kommer du alltid att känna dig deprimerad. ⁷När ett Guds barn tänker om sig själv på det sättet förringar han sig själv, och ser sina bröder likaledes förringade. ⁸Eftersom han endast kan finna sig själv i dem, har han avskurit sig från frälsningen.
2. Kom ihåg att den Helige Ande tolkar kroppen endast som ett kommunikationsmedel. ²Eftersom Han är kommunikationslänken mellan Gud och Hans åtskilda Söner, tolkar den Helige Ande allt du har gjort i ljuset av vad Han är. ³Egot åtskiljer genom kroppen. ⁴Den Helige Ande når andra genom den. ⁵Du varseblir inte dina bröder så som den Helige Ande gör, eftersom du inte betraktar kroppar enbart som ett medel för att förena sinnen, och ena dem med ditt och mitt. ⁶Denna tolkning av kroppen kommer helt att ändra ditt sinne om dess värde. ⁷I sig själv har den inget.
3. Om du använder kroppen för att attackera, är den skadlig för dig. ²Om du endast använder den för att nå sinnet hos dem som tror att de är kroppar, och lär dem *genom* kroppen att det inte är så, kommer du att förstå makten i det sinne som finns i dig. ³Om

du använder kroppen till detta, och endast till detta, kan du inte använda den för att attackera. ⁴I föreningens tjänst blir den en vacker lektion i kommunion, som är av värde tills kommunion finns. ⁵Detta är Guds sätt att göra det obegränsat som du har begränsat. ⁶Den Helige Ande ser inte kroppen som du gör, därför att Han vet att den enda verklighet någonting kan ha, är den tjänst det kan göra Gud, till gagn för den funktion Han ger den.

4. Kommunikation gör slut på separationen. ²Attack befrämjar den. ³Kroppen är vacker eller ful, fridsam eller våldsam, hjälpsam eller skadlig, allt efter hur den används. ⁴Och i en annans kropp kommer du att se hur du har använt din. ⁵Om kroppen blir ett medel som du ger till den Helige Ande så att Han kan använda den för Sonskapets förening, kommer du inte att se någonting fysiskt för annat än vad det är. ⁶Använd den för sanningen, och du kommer att se den på rätt sätt. ⁷Missbruka den, och du kommer att missförstå den, eftersom du redan har gjort det *genom* att missbruka den. ⁸Tolka vad som helst på ett annat sätt än den Helige Ande, och du kommer att misstro det. ⁹Detta kommer att leda dig till hat och attack och förlorad frid.
5. Men all förlust kommer endast från din egen missuppfattning. ²Varje slags förlust är omöjlig. ³Men när du ser en broder som ett fysiskt väsen, går hans makt och härlighet "förlorad" för dig, och det gör också din. ⁴Du har attackerat honom, men du måste ha attackerat dig själv först. ⁵Se honom inte på det sättet för din egen frälsnings skull, som måste ge honom hans. ⁶Tillåt honom inte att förringa sig själv i ditt sinne, utan befria honom från hans övertygelse om sin litenhet, och undkom på så sätt din. ⁷Som del av dig är han helig. ⁸Som del av mig är du det. ⁹Att kommunicera med en del av Gud Själv är att nå bortom Riket till dess Skapare, genom Hans Röst Som Han har fastställt som del av dig.
6. Gläd dig då åt att av dig själv kan du inte göra någonting. ²Du är inte *av* dig själv. ³Han av Vilken du är har velat att du skall ha makt och härlighet, med vilka du fullkomligt kan fullborda Hans heliga Vilja för dig, när du accepterar den för egen del. ⁴Han har inte dragit tillbaka Sina gåvor från dig, men du tror att du har dragit tillbaka dem från Honom. ⁵Låt för Hans Namns skull ingen Guds Son förbli dold, för Hans Namn är ditt.
7. Bibeln säger: "Ordet (eller tanken) blev kött". ²Egentligen är detta omöjligt, eftersom det tycks innebära att en verklighetsordning överförs till en annan. ³Det bara verkar som om olika verklighetsordningar existerar, precis som olika rangordningar av

mirakler tycks göra det. ⁴Tanken kan inte bli kött annat än genom övertygelse, eftersom tanken inte är fysisk. ⁵Men tanke är kommunikation, och till detta kan kroppen användas. ⁶Detta är den enda naturliga användning som den kan ha. ⁷Att använda kroppen på ett onaturligt sätt är att förlora den Helige Andes syfte ur sikte, och således missförstå målet för Hans läroplan.

8. Det finns ingenting så frustrerande för en elev som en läroplan han inte kan lära sig. ²Hans känsla av att vara kompetent till blir lidande, och han kan inte bli annat än deprimerad. ³Att stå inför en omöjlig inlärningsituation är det mest deprimerande i världen. ⁴I själva verket är det ytterst därför som världen i sig är deprimerande. ⁵Den Helige Andes läroplan är aldrig deprimerande, eftersom den är en glädjens läroplan. ⁶Närhelst reaktionen på inläringen är depression, beror det på att läroplanens sanna mål har förlorats ur sikte.
9. I den här världen varseblivs inte ens kroppen som hel. ²Dess syfte ses som splittrat i många funktioner med föga eller inget samband med varandra, så att den verkar styrd av kaos. ³Om den vägleds av egot, är den det. ⁴Om den vägleds av den Helige Ande, är den det inte. ⁵Den blir ett medel genom vilket den del av sinnet som du försökte åtskilja *från* anden kan nå bortom sina förvrängningar och återvända *till* anden. ⁶Egots tempel blir således den Helige Andes tempel, där hängivenheten för Honom ersätter hängivenheten för egot. ⁷I den bemärkelsen blir kroppen verkligen ett tempel åt Gud; Hans Röst bor i den genom att styra hur den används.
10. Helandet är resultatet av att kroppen uteslutande används för kommunikation. ²Eftersom detta är naturligt, helar det genom att göra hel, vilket också är naturligt. ³Hela sinnet är helt, och övertygelsen om att en del av det är fysiskt, eller icke sinne, är en splittrad eller sjuk tolkning. ⁴Sinnet kan inte göras fysiskt, men det kan manifesteras *genom* det fysiska, om det använder kroppen till att gå bortom sig själv. ⁵Genom att sträcka sig utåt, utsträcker sinnet sig självt. ⁶Det stannar inte vid kroppen, för om det gör det blockeras det i sitt syfte. ⁷Ett sinne som har blockerats har tillåtit sig att vara sårbart för attack, eftersom det har vänt sig mot sig självt.
11. Att ta bort blockeringar är således det enda sättet att garantera hjälp och helande. ²Hjälp och helande är de normala uttryckssätten hos ett sinne som verkar genom kroppen, men inte i den. ³Om sinnet tror att kroppen är dess mål, kommer det att förvränga sin

varseblivning av kroppen, och genom att blockera sitt eget utsträckande bortom den, kommer det att framkalla sjukdom genom att främja separationen. ⁴Att varsebli kroppen som en separat enhet kan endast främja sjukdom, eftersom det inte är sant. ⁵Ett kommunikationsmedel förlorar sin användbarhet om det används till någonting annat. ⁶Att använda ett kommunikationsmedel som medel för att attackera är en uppenbar missuppfattning när det gäller dess syfte.

12. Att kommunicera är att förena och att attackera är att skilja åt. ²Hur kan du göra båda samtidigt med samma sak och inte lida? ³Varseblivningen av kroppen kan endast bli enhetlig genom ett enda syfte. ⁴Detta befriar sinnet från frestelsen att se kroppen i många olika ljus och överlämnar den helt till det Enda Ljus, i Vilket den verkligen kan förstås. ⁵Att förväxla ett inlärningsredskap med målet för en läroplan är ett grundläggande missförstånd som blockerar förståelsen för båda. ⁶Inläringen måste leda bortom kroppen till ett återupprättande av sinnets makt i den. ⁷Detta kan endast uppnås om sinnet utsträcker sig till andra sinnen och inte hindrar sig självt i sitt utsträckande. ⁸Detta hinder är orsaken till all sjukdom, därför att endast utsträckande är sinnets funktion.
13. Motsatsen till glädje är depression. ²När din inläring befrämjar depression i stället för glädje, hör du inte Guds glädjefulla Lärare, och lär dig inte Hans lektioner. ³Att se en kropp som någonting annat än ett kommunikationsmedel är att begränsa ditt sinne och skada dig själv. ⁴Hälsa är därför ingenting annat än ett förenat syfte. ⁵Om kroppen underställs sinnets syfte blir den hel, eftersom sinnets syfte är ett. ⁶Attack kan endast vara ett förmodat syfte med kroppen, därför att åtskild från sinnet har kroppen inget syfte alls.
14. Du är inte begränsad av kroppen, och tanken kan inte bli kött. ²Men sinnet kan manifesteras genom kroppen om det går bortom den, och inte tolkar den som en begränsning. ³Närhelst du ser någon annan som begränsad till eller av kroppen, lägger du denna begränsning på dig själv. ⁴Är du villig att acceptera detta, när hela syftet med din inläring borde vara att komma ifrån begränsningar? ⁵Att föreställa sig kroppen som ett medel för attack, och tro att detta skulle kunna leda till glädje, är ett tydligt tecken på en svag elev. ⁶Han har accepterat ett inlärningsmål som står i uppenbar motsägelse till läroplanens enhetliga syfte, ett mål som är ett hinder för hans förmåga att acceptera dess syfte som sitt eget.

15. Glädje är ett enhetligt syfte, och ett enhetligt syfte är enbart av Gud. ²När ditt är enhetligt, är det Hans. ³Tro att du kan vara ett hinder för Hans syfte, och du behöver frälsning. ⁴Du har fördömt dig själv, men fördömande är inte av Gud. ⁵Därför är det inte sant. ⁶Det är inte heller någon av dess skenbara följder. ⁷När du ser en broder som en kropp fördömer du honom, eftersom du har fördömt dig själv. ⁸Men om allt fördömande är överkligt, och det måste vara överkligt eftersom det är en form av attack, då kan det inte *få* några följder.
16. Tillåt dig inte att lida av inbillade följder av det som inte är sant. ²Befria ditt sinne från övertygelsen att detta är möjligt. ³Ditt enda hopp om befrielse ligger i att detta är fullständigt omöjligt. ⁴Men vilket annat hopp skulle du vilja ha? ⁵Frihet från illusioner ligger endast i att inte tro på dem. ⁶Det finns ingen attack, men det *finns* obegränsad kommunikation, och därför obegränsad makt och helhet. ⁷Helhetens makt är utsträckande. ⁸Låt inte dina tankar hållas kvar i den här världen, och du kommer att öppna ditt sinne för skapelsen i Gud.

VIII. Kroppen som mål eller medel

1. Åsikter om kroppen är åsikter om attack. ²Alla egots definitioner är barnsliga, och är alltid baserade på vad det tror att ett ting är till *för*. ³Detta beror på att det inte kan göra sanna generaliseringar, och likställer vad det ser med den funktion som det tillskriver det. ⁴Det likställer det inte med vad det *är*. ⁵För egot är kroppen till för att attackera *med*. ⁶Eftersom det likställer dig med kroppen, lär det ut att *du* är till för att attackera med. ⁷Kroppen är således inte källan till sin egen hälsa. ⁸Kroppens tillstånd ligger uteslutande i din tolkning av dess funktion. ⁹Funktioner är del av varat eftersom de uppstår ur det, men förhållandet är inte ömsesidigt. ¹⁰Helheten definierar förvisso delen, men delen definierar inte helheten. ¹¹Men att veta delvis är att veta helt, beroende på den grundläggande skillnaden mellan kunskap och varseblivning. ¹²I varseblivningen är helheten uppbyggd av delar som kan åtskiljas och sättas ihop igen i olika konstellationer. ¹³Men kunskapen förändras aldrig, så dess konstellation är permanent. ¹⁴Föreställningen om relationen mellan delarna och helheten är endast meningsfull på varseblivningens nivå, där förändring är möjlig. ¹⁵Annars finns det ingen skillnad mellan delen och helheten.

2. Kroppen existerar i en värld som tycks innehålla två röster som kämpar om att äga den. ²I denna konstellation varseblivs kroppen som om den kunde flytta sin lojalitet från den ena till den andra, och göra begreppen om både hälsa och sjukdom meningsfulla. ³Egot blandar på ett grundläggande sätt ihop medel och mål, så som det alltid gör. ⁴Eftersom egot betraktar kroppen som mål, har det ingen verklig användning för den eftersom den *inte* är något mål. ⁵Du måste ha lagt märke till ett iögonfallande drag hos varje mål som egot har accepterat som sitt eget. ⁶När du har uppnått det, *har det inte tillfredsställt dig*. ⁷Det är därför som egot tvingas att oupphörligen byta från ett mål till ett annat, så att du kan fortsätta att hoppas att det likväl fortfarande kan erbjuda dig någonting.
3. Det har varit särskilt svårt att komma till rätta med egots övertygelse om kroppen som mål, eftersom det är liktydigt med övertygelsen om attack som mål. ²Egot investerar mycket i sjukdom. ³Om du är sjuk, hur kan du då gå emot egots fasta övertygelse om att du inte är osårbar? ⁴Detta är ett tilltalande argument ur egots synvinkel, därför att det skymmer den uppenbara attack som ligger bakom sjukdomen. ⁵Om du förstod detta, och också beslutade dig för att inte attackera, skulle du inte kunna avlägga detta falska vittnesbörd för egots ståndpunkt.
4. Det är svårt att varsebli sjukdom som ett falskt vittne, eftersom du inte inser att det inte på något sätt är vad du vill ha. ²Detta vittne tycks således vara oskyldigt och pålitligt, eftersom du inte på allvar har korsförhört honom. ³Om du hade gjort det, skulle du inte betrakta sjukdom som ett sådant starkt vittne för egots synpunkter. ⁴Ett ärligare uttalande skulle vara, att de som vill ha egot är benägna att försvara det. ⁵Därför borde deras val av vittnen vara misstänkt från början. ⁶Egot kallar inte på vittnen som inte skulle instämma med dess sak, inte heller gör den Helige Ande det. ⁷Jag har sagt att det är den Helige Andes funktion att döma, och det är en funktion som Han är helt i stånd att fullgöra på bästa sätt. ⁸Egot som domare avkunnar en allt annat än opartisk dom. ⁹När egot kallar ett vittne, har det redan gjort vittnet till bundsförvant.
5. Det är fortfarande sant att kroppen i sig inte har någon funktion, eftersom den inte är något mål. ²Egot fastställer den emellertid som mål, därför att som sådant är dess sanna funktion skymd. ³Detta är syftet med allt egot gör. ⁴Dess enda avsikt är att förlora alla tings funktion ur sikte. ⁵En sjuk kropp är obegriplig.

⁶Den kan inte vara begriplig, eftersom sjukdom inte är det kroppen är till för. ⁷Sjukdom är endast meningsfull om de två baspremissor som egots tolkning av kroppen vilar på är sanna; att kroppen är till för attack, och att du är en kropp. ⁸Utan dessa premisser är sjukdom ofattbar.

6. Sjukdom är ett sätt att påvisa att du kan skadas. ²Den vittnar om din bräcklighet, din sårbarhet och ditt extrema behov av att vara beroende av yttre vägledning. ³Egot använder detta som sitt bästa argument för att visa ditt behov av *dess* ledning. ⁴Det påbjuder oändliga föreskrifter för att undvika katastrofala följder. ⁵Den Helige Ande, som är fullkomligt medveten om samma situation, bryr sig inte om att analysera den överhuvudtaget. ⁶Om fakta är meningslösa, tjänar det ingenting till att analysera dem. ⁷Sanningens funktion är att samla information som är sann. ⁸Oavsett *vilket* sätt du använder för att hantera misstag, leder det ändå inte till någonting. ⁹Ju mer komplicerade följderna blir, desto svårare kan det vara att förstå deras intet, men det är inte nödvändigt att undersöka alla de tänkbara följder som premisserna ger upphov till för att bedöma dem rätt.
7. Ett inlärningsredskap är inte någon lärare. ²Det kan inte tala om för dig hur du känner dig. ³Du vet inte hur du känner dig eftersom du har accepterat egots förväxling, och du tror därför att ett inlärningsredskap *kan* tala om för dig hur du känner dig. ⁴Sjukdom är endast ytterligare ett exempel på att du insisterar på att be om vägledning från en lärare som inte vet svaret. ⁵Det är omöjligt för egot att veta hur du känner dig. ⁶När jag sade att egot inte vet någonting, sade jag det enda som är helt och hållet sant om egot. ⁷Men det finns en följsats; om endast kunskapen har vara, och egot inte har någon kunskap, då har egot inget vara.
8. Du kan med all rätt fråga hur rösten från någonting som inte existerar kan vara så ihärdig. ²Har du tänkt på den makt att förvränga som finns i någonting som du vill ha, även om det inte är verkligt? ³Det finns många exempel på hur det du vill ha förvränger varseblivningen. ⁴Ingen kan tvivla på egots skicklighet i att bygga upp falska argument. ⁵Inte heller kan någon tvivla på din villighet att lyssna, tills du väljer att inte acceptera någonting annat än sanningen. ⁶När du lägger egot åt sidan är det borta. ⁷Den Helige Andes Röst är lika stark som din villighet att lyssna. ⁸Den kan inte vara starkare utan att kränka din frihet att välja, vilken den Helige Ande försöker att återställa, aldrig att underminera.

9. Den Helige Ande lär dig att använda din kropp endast för att nå dina bröder, så att Han kan lära ut Sitt budskap genom dig. ²Detta kommer att hela dem, och därför att hela dig. ³Allt som används i överensstämmelse med sin funktion så som den Helige Ande ser den kan inte vara sjukt. ⁴Allt som används på annat sätt är det. ⁵Tillåt inte kroppen att vara en spegel av ett splittrat sinne. ⁶Låt den inte vara en bild av din egen varseblivning av litenhet. ⁷Låt den inte återspegla ditt beslut att attackera. ⁸Hälsa ses som alla tings naturliga tillstånd när tolkningen lämnas till den Helige Ande, Som inte varseblir någon attack på någonting. ⁹Hälsa är resultatet av att avstå från alla försök att använda kroppen kärlekslöst. ¹⁰Hälsa är början till det rätta perspektivet på livet under vägledning av den ende Lärare Som vet vad livet är, eftersom Han är Rösten för Livet Självt.

IX. Helande som rättad varseblivning

1. Jag sade tidigare att den Helige Ande är Svaret. ²Han är Svaret på allt, eftersom Han vet vad svaret på allt är. ³Egot vet inte vad en verklig fråga är, trots att det ställer ett oändligt antal. ⁴Men du kan lära dig detta när du lär dig att ifrågasätta egots värde, och således fastslår din förmåga att utvärdera dess frågor. ⁵När egot frestar dig att bli sjuk, be då inte den Helige Ande om att hela kroppen, för detta skulle endast vara att acceptera egots övertygelse om att kroppen är det rätta målet för helandet. ⁶Be hellre att den Helige Ande lär dig den rätta *varseblivningen* av kroppen, för endast varseblivningen kan vara förvrängd. ⁷Endast varseblivningen kan vara sjuk, eftersom endast varseblivningen kan vara fel.
2. Felaktig varseblivning är en önskan om att ting skall vara som de inte är. ²Verkligheten i allt är totalt harmlös, eftersom total harmlöshet är villkoret för dess verklighet. ³Den är också villkoret för din medvetenhet om dess verklighet. ⁴Du behöver inte söka verkligheten. ⁵Den kommer att söka dig och finna dig, när du uppfyller dess villkor. ⁶Dess villkor är del av vad den är. ⁷Och endast denna del tillkommer dig. ⁸Resten kommer av sig självt. ⁹Du behöver göra så lite, därför att din lilla del är så mäktig att den kommer att föra med sig helheten till dig. ¹⁰Acceptera således din lilla del, och låt helheten bli din.
3. Helheten helar eftersom den är av sinnet. ²Alla former av

sjukdom, ända in i döden, är fysiska uttryck för rädslan för att vakna. ³De är försök att förstärka sömnen på grund av rädslan för att vakna. ⁴Detta är ett patetiskt sätt att försöka att inte se genom att göra synförmågan verkningslös. ⁵"Vila i frid" är en välsignelse för de levande, inte för de döda, eftersom vila kommer av att vara vaken, inte av att sova. ⁶Sömn är att dra sig tillbaka; att vara vaken att förena sig. ⁷Drömmar är illusioner om att förena sig, därför att de återspeglar egots förvrängda föreställningar om vad det betyder att förena sig. ⁸Likväl har även den Helige Ande användning för sömnen, och kan använda drömmar i uppvaknandets tjänst om du låter Honom göra det.

4. Hur du vaknar är tecknet på hur du har använt sömnen. ²Vem gav du den till? ³Vilken lärare underställde du den? ⁴Närhelst du vaknar och är modfälld, gav du den inte till den Helige Ande. ⁵Endast när du vaknar och är glad har du använt sömnen i enlighet med Hans syfte. ⁶Du kan förvisso vara "drogad" av sömn, om du har använt den felaktigt å sjukdomens vägnar. ⁷Sömnen är lika lite en form av död som döden är en form av medvetlöshet. ⁸Fullständig medvetlöshet är omöjlig. ⁹Du kan vila i frid, endast därför att du är vaken.
5. Helandet är befrielsen från rädslan för att vakna, och ersättningen för denna rädsla genom beslutet att vakna. ²Beslutet att vakna återspeglar viljan att älska, eftersom allt helande innebär att ersätta rädsla med kärlek. ³Den Helige Ande kan inte skilja mellan olika grader av misstag, därför att om Han lärde ut att en form av sjukdom är allvarligare än en annan, skulle Han lära ut att ett misstag kan vara mer verkligt än ett annat. ⁴Hans funktion är endast att skilja mellan det falska och det sanna, och ersätta det falska med det sanna.
6. Egot, som alltid vill försvaga sinnet, försöker skilja det från kroppen i ett försök att förstöra det. ²Likväl tror egot faktiskt att det beskyddar det. ³Detta beror på att egot tror att sinnet är farligt, och att göra sig av med sinnet är att hela. ⁴Men att göra sig av med sinnet är omöjligt, eftersom det skulle innebära att göra ingenting av det som Gud skapade. ⁵Egot föraktar svaghet, även om det gör allt som står i dess makt för att framkalla den. ⁶Egot vill endast ha det som det hatar. ⁷För egot är detta fullkomligt förnuftigt. ⁸Eftersom egot tror på attackens makt, vill det attackera.
7. Bibeln ålägger dig att vara fullkomlig, att hela alla misstag, att inte tänka på kroppen som åtskild, och att utföra allt i mitt namn.

²Det är inte enbart mitt namn, för tillsammans delar vi vår identitet. ³Guds Sons Namn är ett, och du åläggs att utföra kärlekens gärningar eftersom vi delar denna etthet. ⁴Våra sinnen är hela eftersom de är ett. ⁵Om du är sjuk drar du dig undan mig. ⁶Men du kan inte dra dig undan enbart mig. ⁷Du kan endast dra dig undan dig själv *och* mig.

8. Du har säkerligen börjat inse att detta är en mycket praktisk kurs, och en kurs som menar exakt vad den säger. ²Jag skulle inte be dig om att göra någonting du inte kan göra, och det är en omöjlighet att jag skulle kunna göra någonting som du inte kan. ³Mot bakgrund av detta, och mot bakgrund av detta helt bokstavligt, kan ingenting hindra dig från att göra exakt det jag ber om, och allt talar *för* att du skall göra det. ⁴Jag sätter inga gränser för dig, eftersom Gud inte sätter några för dig. ⁵När du begränsar dig själv är vi inte av ett sinne, och detta är sjukdom. ⁶Men sjukdom kommer inte från kroppen utan från sinnet. ⁷Alla former av sjukdom är tecken på att sinnet är splittrat, och inte accepterar ett enhetligt syfte.
9. Att göra syftet enhetligt är således den Helige Andes enda sätt att hela. ²Detta beror på att det är den enda nivå där helande innebär någonting. ³Att återställa meningen i ett kaotiskt tankesystem *är* sättet att hela det. ⁴Din uppgift är endast att uppfylla villkoren för meningen, eftersom meningen själv är av Gud. ⁵Likväl är ditt återvändande till mening nödvändigt för Hans, eftersom din mening är del av Hans. ⁶Ditt helande är således del av Hans hälsa, eftersom det är del av Hans Helhet. ⁷Han kan inte förlora detta, men du *kan* vara ovetande om det. ⁸Men det är fortfarande Hans Vilja för dig, och Hans Vilja måste bestå för evigt och i allt.

Kapitel 9

ACCEPTERANDET AV SONINGEN

I. Accepterandet av verkligheten

1. Rädslan för Guds Vilja är en av de egendomligaste övertygelser som det mänskliga sinnet någonsin har hittat på. ²Den kunde omöjligen ha uppstått om inte sinnet redan varit så djupt splittarat, att det därigenom blev möjligt för det att känna rädsla för vad det verkligen är. ³Verkligheten kan inte "hota" någonting förutom illusioner, eftersom verkligheten endast kan upprätthålla sanningen. ⁴Själva det faktum att Guds Vilja, som är vad du är, varseblivs som skrämmande, visar att du *är* rädd för vad du är. ⁵Det är således inte Guds Vilja du är rädd för, utan din egen.
2. Din vilja är inte egots, och det är därför som egot är emot dig. ²Det som tycks vara rädslan för Gud är faktiskt rädslan för din egen verklighet. ³Det är omöjligt att lära sig någonting beständigt i ett tillstånd av panik. ⁴Om syftet med den här kursen är att hjälpa dig att minnas vad du är, och om du tror att det du är är skrämmande, då måste följden bli att du inte kommer att lära dig den här kursen. ⁵Likväl är anledningen till kursen att du inte vet vad du är.
3. Om du inte vet vad din verklighet är, varför är du då så säker på att den är skrämmande? ²Att associera sanning med rädsla, vilket i bästa fall skulle vara ytterst onaturligt, är särskilt olämpligt i de sinnen som inte vet vad sanning är. ³Allt detta skulle kunna innebära är, att du godtyckligt associerar någonting bortom din medvetenhet med någonting som du inte vill ha. ⁴Det är således uppenbart att du bedömer någonting som du är totalt omedveten om. ⁵Du har arrangerat denna egendomliga situation så att det är omöjligt att komma ur den utan en Vägledare Som *verkligen* vet vad din verklighet är. ⁶Denna Vägledares syfte är endast att påminna dig om vad du vill. ⁷Han försöker inte påtvinga dig en främmande vilja. ⁸Han gör endast allt han kan, inom de gränser du sätter upp för Honom, för att återupprätta din egen vilja i din medvetenhet.
4. Du har fångslat din vilja bortom din egen medvetenhet där den finns kvar, men inte kan hjälpa dig. ²När jag sade att den Helige Andes funktion är att skilja det sanna från det falska i ditt sinne,

menade jag att Han har makten att se in i det som du har gömt, och känna igen Guds Vilja där. ³Hans igenkännande av denna Vilja kan göra den verklig för dig eftersom Han är i ditt sinne, och därför är Han din verklighet. ⁴Om Hans varseblivning av ditt sinne därigenom för med sig dess verklighet till dig, *hjälp*er Han dig att minnas vad du är. ⁵Den enda källa till rädsla i den här processen är det som du tror att du kommer att förlora. ⁶Likväl är det endast det som den Helige Ande ser, som du överhuvudtaget kan ha.

5. Jag har många gånger betonat att den Helige Ande aldrig kommer att uppmana dig att offra någonting. ²Men om du ber att verkligheten om dig själv skall offras, måste den Helige Ande påminna dig om att detta inte är Guds Vilja, eftersom det inte är din. ³Det är ingen skillnad mellan din vilja och Guds. ⁴Om du inte hade ett splittrat sinne skulle du förstå att det är frälsning att vilja, eftersom det är kommunikation.
6. Det är omöjligt att kommunicera på främmande tungomål. ²Du och din Skapare kan kommunicera genom skapelsen, därför att detta, och endast detta, är er gemensamma Vilja. ³Ett splittrat sinne kan inte kommunicera, eftersom det talar för olika saker till samma sinne. ⁴Detta gör att kommunikationsförmågan går förlorad helt enkelt därför att en förvirrad kommunikation inte har någon mening. ⁵Ett budskap kan inte kommuniceras, om det inte är begripligt. ⁶Hur förnuftiga kan dina budskap vara, när du ber om det som du inte vill ha? ⁷Så länge du är rädd för din vilja, är detta likväl precis det du ber om.
7. Du kanske hävdar att den Helige Ande inte svarar dig, men det vore kanske klokare att fundera över vilken slags frågeställare du är. ²Du ber inte enbart om det du vill ha. ³Detta beror på att du är rädd för att du kanske får det, och det får du också. ⁴Det är därför du envisas med att fråga den lärare som omöjlig skulle kunna ge dig det du vill ha. ⁵Av honom kan du aldrig få veta vad det är, och detta ger dig en illusion av trygghet. ⁶Men din trygghet ligger endast *i* sanningen, och inte när du skyddas *från* den. ⁷Verkligheten är den enda tryggheten. ⁸Din vilja är din frälsning, därför att den är densamma som Guds. ⁹Separationen är ingenting annat än övertygelsen att den är annorlunda.
8. Inget rättsinnat sinne kan tro att dess vilja är starkare än Guds. ²Om ett sinne således tror att dess vilja är annorlunda än Hans, kan det endast besluta sig för att antingen finns det ingen Gud, eller också är Guds Vilja skrämmande. ³Det förra är förklaringen

till ateisten, och det senare till martyren som tror att Gud kräver offer. ⁴Båda dessa vansinniga beslut kommer att framkalla panik, eftersom ateisten tror att han är ensam, och martyren tror att Gud korsfäster honom. ⁵Men ingen vill faktiskt vare sig bli övergiven eller utsatt för vedergällning, även om många kanske söker båda. ⁶Kan du be den Helige Ande om sådana "gåvor" som dessa, och verkligen förvänta dig att få dem? ⁷Han kan inte ge dig någonting du inte vill ha. ⁸När du ber den Universelle Givaren om det du inte vill ha, ber du om det som inte kan ges eftersom det aldrig skapades. ⁹Det skapades aldrig, eftersom det aldrig var din vilja för *dig*.

9. Till sist måste var och en minnas Guds Vilja, därför att till sist måste var och en känna igen sig själv. ²Detta igenkännande är igenkännandet att hans vilja och Guds är en. ³I sanningens närvaro finns det inga tvivlare och inga offer. ⁴I verklighetens trygghet är rädsla totalt meningslös. ⁵Att förneka det som är kan endast *tyckas* vara skrämmande. ⁶Rädsla kan inte vara verklig utan orsak, och Gud är den enda Orsaken. ⁷Gud är Kärleken, och du vill faktiskt ha Honom. ⁸Detta *är* din vilja. ⁹Be om detta och du kommer att få svar, eftersom du endast ber om det som tillhör dig.
10. När du ber den Helige Ande om det som skulle skada dig, kan Han inte svara eftersom ingenting kan skada dig, och därför ber du om ingenting. ²Varje önskan som härstammar från egot är en önskan om ingenting, och att be om det är inte ett önskemål. ³Det är enbart ett förnekande i form av ett önskemål. ⁴Den Helige Ande bryr Sig inte om formen, eftersom Han endast är medveten om meningen. ⁵Egot kan inte be den Heliga Ande om någonting, eftersom det råder en fullständig brist på kommunikation mellan dem. ⁶Men *du* kan be den Helige Ande om allt, eftersom dina önskemål till Honom är verkliga då de kommer från ditt rätta sinne. ⁷Skulle den Helige Ande förneka Guds Vilja? ⁸Och skulle Han kunna undgå att känna igen den i Hans Son?
11. Du inser inte vilken enorm mängd energi du slösar bort genom att förneka sanningen. ²Vad skulle du säga om någon som envisas med att försöka det omöjliga, eftersom han tror att det är att lyckas att uppnå det? ³Övertygelsen om att du måste ha det omöjliga för att vara lycklig är totalt oförenligt med skapelseprincipen. ⁴Gud skulle inte kunna vilja att lycka var beroende av det som du aldrig skulle kunna ha. ⁵Det faktum att Gud är Kärlek kräver ingen övertygelse, men det kräver faktiskt att du accepterar det. ⁶Det är förvisso möjligt för dig att förneka fakta, även om

det är omöjligt för dig att ändra dem.⁷Om du håller händerna för ögonen kommer du inte att se, därför att du stör seendets lagar.⁸Om du förnekar kärleken kommer du inte att känna den, eftersom din samverkan är lagen för dess vara.⁹Du kan inte ändra lagar som du inte har gjort, och lyckans lagar skapades för dig, inte av dig.

12. Varje försök att förneka det som *är* måste vara skrämmande, och om det är ett allvarligt menat försök kommer det att framkalla panik.²Att vilja i strid med verkligheten, även om det är omöjligt, kan göras till ett mycket envist fasthållet mål trots att du inte vill ha det.³Men tänk på resultatet av detta egendomliga beslut.⁴Du låter ditt sinne hänge sig åt det som du inte vill ha.⁵Hur verklig kan denna hängivenhet vara?⁶Om du inte vill ha det, skapades det aldrig.⁷Om det aldrig skapades, är det ingenting.⁸Kan du verkligen hänge dig åt ingenting?
13. I Sin hängivenhet för dig skapade Gud dig hängiven allt, och gav dig det *som* du är hängiven.²Annars skulle du inte ha skapats fullkomlig.³Verkligheten är allt, och du har allt eftersom du är verklig.⁴Du kan inte åstadkomma det överkliga eftersom frånvaron av verklighet är skrämmande, och rädsla kan inte skapas.⁵Så länge som du tror att rädsla är möjlig, kommer du inte att skapa.⁶Motsatta rangordningar av verkligheten gör verkligheten meningslös, och verkligheten *är* mening.
14. Kom således ihåg att Guds Vilja redan är möjlig, och ingenting annat kommer någonsin att vara det.²Detta är det enkla accepterandet av verkligheten, eftersom endast detta är verkligt.³Du kan inte förvränga verkligheten och veta vad den är.⁴Och om du förvränger verkligheten kommer du att känna ångest, depression och till sist panik, eftersom du försöker göra dig själv överklig.⁵När du känner dig så, försök då inte att söka efter sanningen utanför dig själv, för sanningen kan endast finnas inom dig.⁶Säg därför:

⁷Kristus är i mig, och där Han är måste Gud vara, för Kristus är del av Honom.

II. Svaret på bönen

1. Alla som någon gång har försökt att använda bönen för att be om någonting, har upplevt vad som förefaller vara ett misslyckande.

²Detta gäller inte bara specifika ting som kan vara skadliga, utan också önskemål som är helt i linje med den här kursen. ³I synnerhet det senare kan felaktigt tolkas som "bevis" för att kursen inte menar vad den säger. ⁴Du måste emellertid komma ihåg att kursen fastslår, och detta gång på gång, att dess syfte är att du skall bli fri från rädslan.

2. Låt oss därför anta att det du ber den Helige Ande om verkligen är det du vill ha, men att du ändå är rädd för det. ²Om så vore fallet, skulle det inte längre *vara* din önskan att uppnå det. ³Det är därför som vissa specifika former av helande inte kommer till stånd, även när tillståndet för helande är uppnått. ⁴Någon kanske ber om ett fysiskt helande eftersom han är rädd för kroppslig skada. ⁵Samtidigt skulle hotet mot hans tanke-system kunna vara betydligt mer skrämmande för honom än dess fysiska yttringar om han blev helad fysiskt. ⁶I det här fallet ber han faktiskt inte om att bli befriad från rädslan, utan om att ett symptom som han själv har valt skall tas bort. ⁷Därför handlar detta önskemål inte alls om helande.
3. Bibeln betonar att all bön besvaras, och detta är förvisso sant. ²Själva det faktum att man har bett den Helige Ande om någonting garanterar ett svar. ³Ändå är det lika säkert att inget svar som Han ger någonsin kommer att öka rädslan. ⁴Det är möjligt att Hans svar inte blir hört. ⁵Det är emellertid inte möjligt att det går förlorat. ⁶Det finns många svar som du redan har fått, men ännu inte hört. ⁷Jag försäkrar dig att de väntar på dig.
4. Om du vill veta att dina böner är besvarade, tvivla då aldrig på en Guds Son. ²Ifrågasätt honom inte, och gör honom inte förvirrad, för din tro på honom är din tro på dig själv. ³Om du vill känna Gud och Hans Svar, tro då på mig vars tro på dig inte kan rubbas. ⁴Kan du i sanning be den Helige Ande om någonting, och tvivla på din broder? ⁵Tro att hans ord är sanna på grund av den sanning som är i honom. ⁶Du kommer att förenas med sanningen i honom, och hans ord kommer att *vara* sanna. ⁷Allteftersom du hör honom kommer du att höra mig. ⁸Att lyssna till sanningen är det enda sätt du kan höra den på nu, och slutligen känna den.
5. Vilket budskap din broder ger dig bestämmer du själv. ²Vad säger han till dig? ³Vad vill du att han skall säga? ⁴Det du anser om honom bestämmer vilket budskap du får. ⁵Kom ihåg att den Helige Ande är i honom, och Hans Röst talar till dig genom honom. ⁶Vad kan en så helig broder säga dig förutom sanningen? ⁷Men lyssnar du till den? ⁸Din broder kanske inte vet vem han är,

men det finns ett ljus i hans sinne som verkligen vet. ⁹Detta ljus kan lysa in i ditt sinne och ge sanning åt hans ord, och göra det möjligt för dig att höra dem. ¹⁰Hans ord är den Helige Andes svar till dig. ¹¹Är din tro på honom tillräckligt stark för att du skall kunna höra?

6. Du kan lika lite ensam be för dig själv, som du ensam kan finna glädje för dig själv. ²Bön är att upprepa formuleringen av inneslutning, väglett av den Helige Ande i enlighet med Guds lagar. ³Frälsningen kommer från din broder. ⁴Den Helige Ande utsträcker Sig från ditt sinne till hans, och svarar *dig*. ⁵Du kan inte ensam höra rösten för Gud i dig, eftersom du inte är ensam. ⁶Och Hans svar är endast för det du är. ⁷Du kommer inte att känna den tillit jag hyser till dig om du inte utsträcker den. ⁸Du kommer inte att lita på den Helige Andes vägledning, eller tro att den är för dig, om du inte hör den i andra. ⁹Den måste vara för din broder, *eftersom* den är för dig. ¹⁰Skulle Gud ha skapat en Röst enbart för dig? ¹¹Skulle du kunna höra Hans svar på något annat sätt än så som Han svarar alla Guds Söner? ¹²Hör från din broder det du skulle vilja att jag hörde från dig, för du kan inte vilja att jag misstar mig.
7. Jag älskar dig för sanningen i dig, liksom Gud gör. ²Dina villfarelser kan kanske vilseleda dig, men de kan inte vilseleda mig. ³Eftersom jag vet vad du är, kan jag inte tvivla på dig. ⁴Jag hör endast den Helige Ande i dig, Som talar till mig genom dig. ⁵Om du vill höra mig, hör mina bröder i vilka Guds Röst talar. ⁶Svaret på alla böner finns i dem. ⁷Du kommer att få svar allteftersom du hör svaret i var och en. ⁸Lyssna inte till någonting annat, för då kommer du inte att höra rätt.
8. Tro på dina bröder eftersom jag tror på dig, och du kommer att få veta att min tro på dig är berättigad. ²Tro på mig *genom* att tro på dem på grund av det som Gud gav dem. ³De kommer att svara dig, om du lär dig att endast be dem om sanningen. ⁴Be inte om välsignelser utan att välsigna dem, för endast på det sättet kan du lära dig hur välsignad du är. ⁵Genom att följa den här vägen söker du sanningen i dig. ⁶Detta är inte att gå bortom dig själv, utan fram mot dig själv. ⁷Hör endast Guds Svar i Hans Söner, och du har fått svar.
9. Att inte tro är att ta parti emot, eller att attackera. ²Att tro är att acceptera, och att ta parti för. ³Att tro är inte att vara godtrogen, utan att acceptera och uppskatta. ⁴Det du inte tror uppskattar du inte, och du kan inte vara tacksam för det du inte sätter värde på.

- ⁵Det finns ett pris du får betala för ditt dömande, eftersom att döma är att sätta ett pris. ⁶Och som du sätter det, får du betala det.
10. Om att betala är lika med att få, kommer du att sätta priset lågt men begära mycket tillbaka. ²Du har emellertid glömt att pris-sättning är att värdera, så att det du får tillbaka står i proportion till din bedömning av dess värde. ³Om att betala associeras med att ge kan det inte uppfattas som förlust, och då kommer det ömsesidiga förhållandet mellan att ge och att få att stå klart. ⁴Priset kommer då att sättas högt på grund av värdet av det du får tillbaka. ⁵Priset för att få är att förlora värdet ur sikte, vilket gör det oundvikligt att du inte kommer att sätta värde på det du får. ⁶Genom att sätta ringa värde på det, kommer du inte att uppskatta det och du kommer inte att vilja ha det.
11. Glöm således aldrig att du fastställer värdet på det du tar emot, och bestämmer dess pris genom det du ger. ²Att tro att det är möjligt att få mycket för litet, är att tro att du kan köpslå med Gud. ³Guds lagar är alltid rättvisa och fullkomligt konsekventa. ⁴Genom att ge tar du emot. ⁵Men att ta emot är att acceptera, inte att få. ⁶Det är omöjligt att inte ha, men det är möjligt att inte veta att du har. ⁷Insikten att du har är villigheten att ge, och endast genom denna villighet kan du förstå vad du har. ⁸Det du ger motsvarar därför det värde som du tillmäter det du har, eftersom det är det exakta måttet på det värde som du tillmäter det. ⁹Och detta är i sin tur måttet på hur gärna du vill ha det.
12. Du kan därför be den Helige Ande om någonting endast genom att ge till Honom, och du kan ge till Honom endast där du känner igen Honom. ²Om du känner igen Honom i alla, tänk då på hur mycket du kommer att be Honom om, och hur mycket du kommer att ta emot. ³Han kommer inte att neka dig någonting, eftersom du inte har nekat Honom någonting, och därför kan du dela allt. ⁴Detta är sättet, och det enda sättet, att få Hans svar, därför att Hans svar är allt du kan be om och vill ha. ⁵Säg således till alla:

⁶Eftersom jag vill känna mig själv, ser jag dig som Guds Son och min broder.

III. Rättelsen av misstag

1. Egots vakenhet inför andra egons misstag är inte det slags vaksamhet som den Helige Ande vill att du skall ha. ²Egon är kritiska när det gäller det slags "förnuft" som de står för. ³De förstår detta slags förnuft, därför att det är förnuftigt för dem. ⁴För den Helige Ande är det helt utan förnuft.
2. För egot är det vänligt och riktigt och bra att påpeka misstag och "rätta" dem. ²Detta är fullkomligt förnuftigt för egot, som är omedvetet om vad misstag är och vad rättelse är. ³Misstag är av egot, och rättelsen av misstag ligger i att släppa egot. ⁴När du rättar en broder, talar du om för honom att han har fel. ⁵Det är möjligt att han just då är oförnuftig, och säkert är att han kommer att vara oförnuftig om han talar utifrån egot. ⁶Men din uppgift är ändå att tala om för honom att han har rätt. ⁷Du säger inte detta till honom i ord, om han säger dåraktiga saker. ⁸Han behöver rättelse på en annan nivå, eftersom hans misstag ligger på en annan nivå. ⁹Han har ändå rätt, därför att han är en Guds Son. ¹⁰Hans ego har alltid fel, oavsett vad det säger eller gör.
3. Om du påpekar misstagen i din broders ego måste du se genom ditt eget, eftersom den Helige Ande inte varseblir hans misstag. ²Detta *måste* vara sant, eftersom det inte finns någon kommunikation mellan egot och den Helige Ande. ³Egot är oförnuftigt, och den Helige Ande försöker inte förstå någonting som kommer därifrån. ⁴Då Han inte förstår det dömer Han det inte, eftersom Han vet att ingenting som egot gör har någon mening.
4. När du på minsta sätt reagerar på misstag, lyssnar du inte till den Helige Ande. ²Han har endast bortsett från dem, och om du ägnar dem din uppmärksamhet hör du Honom inte. ³Om du inte hör Honom, lyssnar du till ditt ego och är lika oförnuftig som din broder vars misstag du varseblir. ⁴Detta kan inte vara någon rättelse. ⁵Men det är mer än att enbart låta bli att rätta honom. ⁶Det är att ge upp rättelse i dig själv.
5. När en broder uppför sig på ett vansinnigt sätt, kan du hela honom endast genom att varsebli det sunda förnuftet i honom. ²Om du varseblir hans misstag och accepterar dem, accepterar du dina egna. ³Om du vill överlämna dina misstag till den Helige Ande, måste du göra detta även med hans. ⁴Om inte detta blir det enda sätt som du hanterar alla misstag på, kan du inte förstå hur alla misstag görs ogjorda. ⁵I vilket avseende skiljer sig detta från att tala om för dig att det du lär ut, det lär du dig? ⁶Din broder

har lika rätt som du, och om du tror att han har fel fördömer du dig själv.

6. *Du* kan inte rätta dig själv. ²Är det då möjligt för dig att rätta någon annan? ³Likväl kan du se honom på rätt sätt, eftersom det är möjligt för dig att se dig själv på rätt sätt. ⁴Det är inte din ensak att ändra på din broder, utan enbart att acceptera honom som han är. ⁵Hans misstag kommer inte från sanningen som finns i honom, och endast denna sanning är din. ⁶Hans misstag kan inte förändra detta, och kan inte ha någon effekt överhuvudtaget på sanningen i dig. ⁷Att varsebli misstag hos någon och att reagera på dem som om de vore verkliga, är att göra dem verkliga för dig. ⁸Du kommer inte att undgå att betala priset för detta, inte därför att du blir bestraffad för det, utan därför att du följer fel vägledare och därför kommer att gå vilse.
7. Din broders misstag är inte av honom, lika lite som dina är av dig. ²Acceptera hans misstag som verkliga, och du har attackerat dig själv. ³Om du vill finna din väg och hålla dig till den, se då endast sanningen vid din sida, för ni vandrar tillsammans. ⁴Den Helige Ande i dig förlåter allt i dig och i din broder. ⁵Hans misstag är förlåtna tillsammans med dina. ⁶Soningen är lika lite separat som kärleken. ⁷Soningen kan inte vara separat, eftersom den kommer från kärleken. ⁸Varje försök du gör att rätta en broder innebär att du tror att det är möjligt för dig att rätta, och detta kan endast vara egots högmod. ⁹Rättelse är av Gud Som inte vet någonting om högmod.
8. Den Helige Ande förlåter allt eftersom Gud skapade allt. ²Ta inte på dig Hans funktion, för då kommer du att glömma din. ³Acceptera endast helandets funktion i tiden, eftersom det är det som tiden är till för. ⁴Gud gav dig funktionen att skapa i evigheten. ⁵Du behöver inte lära dig detta, men du behöver lära dig att vilja det. ⁶All inlärning gjordes för detta. ⁷Det är så den Helige Ande använder en förmåga som du inte behöver, men som du åstadkom. ⁸Ge den till Honom! ⁹Du förstår inte hur du skall använda den. ¹⁰Han kommer att lära dig att se på dig själv utan fördömande, genom att lära dig att se på allt utan det. ¹¹Fördömande kommer då inte att vara verkligt för dig, och alla dina misstag kommer att bli förlåtna.

IV. Den Helige Andes plan för förlåtelse

1. Soningen är till för alla, eftersom den är det sätt på vilket du gör ogjort övertygelsen om att allt finns till enbart för dig. ²Att förlåta är att förbise. ³Se då bortom misstaget och låt inte din varseblivning vila på det, för du kommer att tro det som din varseblivning innehåller. ⁴Acceptera som sant endast det som din broder är, om du vill känna dig själv. ⁵Varsebli vad han inte är och du kan inte veta vad du är, eftersom du ser honom på ett felaktigt sätt. ⁶Kom alltid ihåg att din Identitet delas med andra, och att dela Den med andra är Dess verklighet.
2. Du har en roll att spela i Soningen, men planen för Soningen överstiger ditt förstånd. ²Du förstår inte hur du skall förbise misstag, för annars skulle du inte begå dem. ³Det skulle enbart vara ytterligare ett misstag att tro, att du antingen inte begår några misstag eller att du kan rätta dem utan en Vägledare för rättelsen. ⁴Och om du inte följer denna Vägledare, kommer dina misstag inte att rättas. ⁵Det är inte din plan, på grund av dina begränsade föreställningar om vad du är. ⁶Det är ur denna känsla av begränsning som alla misstag uppstår. ⁷Sättet att göra dem ogjorda är därför inte av dig utan *för* dig.
3. Soningen är en lektion i att dela med andra som har givits till dig därför att *du har glömt hur man gör*. ²Den Helige Ande påminner dig bara om den naturliga användningen av dina förmågor. ³Genom att omtolka förmågan att attackera till förmågan att dela med andra, överför Han det du själv har gjort till det Gud har skapat. ⁴Om du vill uppnå detta genom Honom, kan du inte se på dina förmågor genom egots ögon, därför att då kommer du att bedöma dem som *det* gör. ⁵All skada de kan göra ligger i egots bedömning. ⁶All nytta de kan göra ligger i den Helige Andes bedömning.
4. Egot har också en plan för förlåtelse eftersom du ber om en sådan, men inte hos den rätte läraren. ²Egots plan är naturligtvis utan förnuft, och kommer inte att fungera. ³Genom att följa dess plan kommer du enbart att försätta dig i en omöjlig situation, dit egot alltid leder dig. ⁴Egots plan är att först få dig att se misstaget tydligt, och sedan förbise det. ⁵Men hur kan du förbise det som du har gjort verkligt? ⁶Genom att se det tydligt har du gjort det verkligt, och *kan inte* förbise det. ⁷Det är här som egot måste vädja till "mysterier", och insistera på att du måste acceptera det meningslösa för att rädda dig själv. ⁸Många har försökt att göra

detta i mitt namn, och glömmet att mina ord är fullkomligt begripliga eftersom de kommer från Gud. ⁹De är lika förnuftiga nu som de alltid har varit, eftersom de talar om tankar som är eviga.

5. Den förlåtelse du lär dig av mig använder inte rädsla för att göra rädsla ogjord. ²Inte heller gör den det överkliga verkligt, och sedan förstör det. ³Förlåtelse genom den Helige Ande ligger helt enkelt i att från början se bortom misstaget, och således låta det vara överkligt för dig. ⁴Låt ingen övertygelse om att det är verkligt komma in i ditt sinne, därför att då kommer du också att tro att du måste göra det ogjort som du har gjort för att få förlåtelse. ⁵Det som inte har någon verkan existerar inte, och för den Helige Ande existerar inga verkningar av misstag. ⁶Genom att lugnt och konsekvent ta bort alla egots verkningar, överallt och i alla avseenden, lär Han dig att det inte existerar, och bevisar det.
6. Följ således den Helige Andes undervisning i förlåtelse, eftersom förlåtelse är Hans funktion, och Han vet hur Han skall fullgöra den på ett fullkomligt sätt. ²Det är detta som jag menade när jag sade att mirakler är naturliga, och att när de inte inträffar har någonting gått fel. ³Mirakler är enbart tecknet på din villighet att följa den Helige Andes plan för frälsning, och att inse att du inte förstår vad den är. ⁴Hans arbete är inte din funktion, och om du inte accepterar detta kan du inte lära dig vilken din funktion är.
7. Sammanblandningen av funktioner är så typisk för egot att du borde vara väl förtrogen med den vid det här laget. ²Egot tror att alla funktioner tillhör det, även om det inte har någon aning om vilka de är. ³Detta är mer än enbart förvirring. ⁴Det är en särskilt farlig kombination av storhetsvansinne och förvirring, som gör det troligt att egot attackerar vem som helst och vad som helst utan någon som helst anledning. ⁵Detta är exakt vad egot gör. ⁶Det är oförutsägbart i sina reaktioner, eftersom det inte har någon aning om vad det varseblir.
8. Om du inte har någon aning om vad som händer, hur rätt kan du då förvänta dig att reagera? ²Oavsett hur du förklarar reaktionen, skulle du kunna fråga dig själv huruvida egots oförutsägbarhet gör det till en lämplig vägledare för dig. ³Låt mig upprepa att egots kvalifikationer som vägledare är ovanligt olyckliga, och att det är ett anmärkningsvärt dåligt val att ha egot som lärare i frälsning. ⁴Alla som väljer en totalt vansinnig vägledare måste själva vara totalt vansinniga. ⁵Det är inte heller sant att du inte inser att vägledaren är vansinnig. ⁶Du inser det därför att jag in-

- ser det, och du har dömt egot efter samma måttstock som jag.
9. Egot lever bokstavligen på lånad tid, och dess dagar är räknade. ²Var inte rädd för Yttersta Domen, utan välkomna den och vänta inte, för egots tid har "lånats" från din evighet. ³Detta är Kristi återkomst som gjordes för dig på samma sätt som Hans ankomst skapades. ⁴Kristi återkomst är enbart förnuftets återkomst. ⁵Kan detta verkligen vara skrämmande?
 10. Vad kan vara skrämmande förutom fantasier, och vem vänder sig till fantasier om han inte misströstar om att finna tillfredsställelse i verkligheten? ²Likväl är det säkert att du aldrig kommer att finna tillfredsställelse i fantasier, så ditt enda hopp är att ändra ditt sinne om verkligheten. ³Endast om ditt beslut att verkligheten är skrämmande är fel, kan Gud ha rätt. ⁴Och jag försäkrar dig att Gud *har* rätt. ⁵Var då glad att du har haft fel, men detta berodde endast på att du inte visste vem du var. ⁶Hade du vetat det, kunde du lika lite som Gud haft fel.
 11. Det omöjliga kan endast hända i fantasin. ²När du söker efter verkligheten i fantasier, kommer du inte att finna den. ³Fantasins symboler är av egot, och du kommer att finna många sådana. ⁴Men sök inte efter mening i dem. ⁵De har inte mer mening än de fantasier i vilka de är invävda. ⁶Sagor kan vara vackra eller skrämmande, men ingen säger att de är sanna. ⁷Barn kanske tror på dem, och därför är berättelserna för en stund sanna för dem. ⁸Men när verkligheten bryter fram försvinner fantasierna. ⁹Verkligheten har inte försvunnit under tiden. ¹⁰Kristi återkomst är medvetenheten om verkligheten, inte dess återkomst.
 12. Se, mitt barn, verkligheten är här. ²Den tillhör dig och mig och Gud, och är fullkomligt tillfredsställande för oss alla. ³Endast denna medvetenhet helar, eftersom den är medvetenheten om sanningen.

V. Den icke helade helaren

1. Egot plan för förlåtelse används i mycket större utsträckning än Guds. ²Detta beror på att icke helade helare använder sig av den, och den är därför av egot. ³Låt oss nu se på den icke helade helaren lite mer noggrant. ⁴Per definition försöker han ge det han inte tagit emot. ⁵Om en icke helad helare är teolog till exempel, kan han börja med premisen: "Jag är en fattig syndare, och det är du också." ⁶Om han är psykoterapeut är det mer troligt att han bör-

jar med den lika otroliga övertygelsen att attack är verklig både för honom och för patienten, men att det inte spelar någon roll för någon av dem.

2. Jag har upprepade gånger sagt att egots övertygelser inte kan delas med andra, och att det är därför som de är överkliga. ²Hur kan då att "avslöja" dem göra dem verkliga? ³En helare som söker efter sanningen i fantasier kan inte vara helad, eftersom han inte vet var han skall söka efter sanningen, och därför inte har något svar på helandets problem.
3. Det finns en fördel i att medvetandegöra mardrömmar, men endast för att lära ut att de inte är verkliga, och att allt de innehåller är meningslöst. ²Den icke helade helaren kan inte göra detta eftersom han inte tror det. ³Alla icke helade helare följer egots plan för förlåtelse i en eller annan form. ⁴Om de är teologer är det troligt att de fördömer sig själva, lär ut fördömande och förespråkar en skrämmande lösning. ⁵Genom att projicera fördömandet på Gud, får de Honom att framstå som hämndlysten, och är rädda för Hans vedergällning. ⁶Vad de har gjort är endast att identifiera sig med egot, och genom att varsebli vad *det* gör, fördöma sig själva på grund av denna sammanblandning. ⁷Det är förståeligt att det har gjorts uppror mot denna föreställning, men att göra uppror mot den är att fortfarande tro på den.
4. En del nyare former av egots plan är till lika lite hjälp som de äldre, därför att form spelar ingen roll, och innehållet har inte ändrats. ²I en av de nyare formerna kan till exempel en psykoterapeut tolka egots symboler i en mardröm, och sedan använda dem för att bevisa att mardrömmen är verklig. ³Efter att ha gjort den verklig, försöker han ta bort dess verkningar genom att för-ringa drömmarens betydelse. ⁴Detta skulle vara ett helande tillvägagångssätt om drömmaren också identifierades som överklig. ⁵Men om drömmaren likställs med sinnet, förnekas sinnets rättande kraft genom den Helige Ande. ⁶Detta är en motsägelse till och med i egots termer, och en motsägelse som det vanligtvis även i sin förvirring lägger märke till.
5. Om sättet att motverka rädsla innebär att minska sinnets betydelse, hur skulle detta kunna bygga upp egots styrka? ²Sådana uppenbara motsägelser förklarar varför ingen egentligen har klargjort vad som händer i psykoterapi. ³Det händer faktiskt ingenting. ⁴Ingenting verkligt har hänt den icke helade helaren, och han måste lära av sin egen undervisning. ⁵Hans ego kommer alltid att försöka få ut någonting av situationen. ⁶Den icke helade

helaren vet därför inte hur han skall ge, och kan följaktligen inte dela med andra.⁷Han kan inte rätta, eftersom han inte arbetar på ett sätt som rättar.⁸Han tror att det är hans ensak att lära patienten vad som är verkligt, fastän han inte vet det själv.

6. Vad borde då hända?²När Gud sade "Varde ljus" blev det ljus.³Kan du finna ljuset genom att analysera mörkret som psykoterapeuten gör, eller som teologen, genom att erkänna mörkret i dig själv och söka efter något avlägset ljus som skall skingra det, samtidigt som du betonar avståndet?⁴Helande är inte mystiskt.⁵Ingenting kommer att förändras om man inte förstår det, eftersom ljus är förståelse.⁶En "fattig syndare" kan inte helas utan magi, inte heller kan ett "värdelöst sinne" sätta värde på sig självt utan magi.
7. Båda formerna av egots tillvägagångssätt måste således leda till en återvändsgränd; den karaktäristiska "omöjliga situationen" dit egot alltid leder.²Det kanske kan hjälpa någon att påpeka vart han är på väg, men det är meningslöst om han inte också får hjälp att ändra riktning.³Den icke helade helaren kan inte göra detta åt honom, eftersom han inte kan göra det åt sig själv.⁴Det enda meningsfulla bidraget som helaren kan komma med är att ge ett exempel på någon vars riktning har ändrats åt honom, och som inte längre tror på mardrömmar av något slag.⁵Ljuset i hans sinne kommer därför att svara den som frågar, som tillsammans med Gud måste besluta att det finns ljus, eftersom han ser det.⁶Och genom att han bekräftar det vet helaren att det finns där.⁷Det är på det sättet som varseblivning slutligen omvandlas till kunskap.⁸Mirakelarbetaren börjar med att varsebli ljuset, och omvandlar sin varseblivning till visshet genom att hela tiden utsträcka det och acceptera dess bekräftelse.⁹Ljusets verkan försäkrar honom om att det finns där.
8. En terapeut helar inte; *han låter helandet ske*.²Han kan peka på mörkret, men han kan inte av sig själv ge ljus, därför att ljuset är inte av honom.³Men eftersom det är *för* honom, måste det också vara för hans patient.⁴Den Helige Ande är den ende Terapeuten.⁵Han gör helandet tydligt i varje situation där Han är Vägledaren.⁶Du kan bara låta Honom fullgöra Sin funktion.⁷Han behöver ingen hjälp för detta.⁸Han kommer att tala om för dig exakt vad som skall göras för att hjälpa var och en som Han sänder till dig för att få hjälp, och kommer att tala till honom genom dig om du inte blandar dig i.⁹Kom ihåg att det är du som väljer vägledaren som skall hjälpa, och ett felaktigt val kommer inte att vara till

någon hjälp. ¹⁰Men kom också ihåg att det rätta valet kommer att vara det. ¹¹Lita på Honom, därför att Hans funktion är att hjälpa och Han är av Gud. ¹²Allteftersom du väcker andra sinnen för den Helige Ande genom Honom, och inte genom dig själv, kommer du att förstå att du inte lyder under den här världens lagar. ¹³Men lagarna du lyder fungerar. ¹⁴”Det som är gott är det som fungerar” är ett klokt om än otillräckligt yttrande. ¹⁵Endast det som är gott kan fungera. ¹⁶Ingenting annat fungerar överhuvudtaget.

9. Den här kursen erbjuder en mycket tydlig och mycket enkel inlärningsituation, och tillhandahåller den Vägledare Som talar om för dig vad du skall göra. ²Om du gör det, kommer du att se att det fungerar. ³Dess resultat är mer övertygande än dess ord. ⁴De kommer att övertyga dig om att orden är sanna. ⁵Genom att följa den rätte Vägledaren kommer du att lära dig den enklaste av alla lektioner:

⁶Av deras frukt skall ni känna dem, och de skall känna sig själva.

VI. Accepterandet av din broder

1. Hur kan du bli ständigt mer medveten om den Helige Ande i dig om inte genom Hans verkningar? ²Du kan inte se Honom med dina ögon, inte heller höra Honom med dina öron. ³Hur kan du då varsebli Honom överhuvudtaget? ⁴Om du inspireras till glädje, och andra reagerar med glädje på dig även om du inte själv känner glädje, måste det finnas någonting i dig som kan framkalla den. ⁵Om det finns i dig och kan framkalla glädje, och om du ser att det verkligen framkallar glädje hos andra, måste du dissociera det i dig själv.
2. Det förefaller dig som om den Helige Ande inte konsekvent framkallar glädje i dig, endast därför att du inte konsekvent väcker glädje hos andra. ²Deras reaktioner på dig är dina värderingar av Hans konsekvens. ³När du är inkonsekvent kommer du inte alltid att väcka glädje, och därför kommer du inte alltid att se Hans konsekvens. ⁴Det du erbjuder din broder erbjuder du Honom, eftersom Han inte kan gå utöver ditt erbjudande i Sitt givande. ⁵Detta beror inte på att Han begränsar Sitt givande, utan helt enkelt på att du har begränsat ditt mottagande. ⁶Beslutet att ta emot är beslutet att acceptera.

3. Om dina bröder är del av dig, kommer du då att acceptera dem? ²Endast de kan lära dig vad du är, för det du lär dig är resultatet av det du lärde dem. ³Det du påkallar i dem, påkallar du i dig själv. ⁴Och när du påkallar det i dem, blir det verkligt för dig. ⁵Gud har endast en Son, eftersom Han känner dem alla som en. ⁶Endast Gud Själv är mer än de, men de är inte mindre än Han. ⁷Vill du veta vad detta innebär? ⁸Om det du gör mot min broder gör du mot mig, och om allt du gör, gör du åt dig själv eftersom vi är del av dig, då tillhör allt vi gör också dig. ⁹Var och en som Gud har skapat är del av dig, och delar Hans Härlighet med dig. ¹⁰Hans Härlighet tillhör Honom, men är lika mycket din. ¹¹Du kan således inte vara mindre härlig än Han.
4. Gud är mer än du endast därför att Han skapade dig, men inte ens detta vill Han undanhålla dig. ²Därför kan du skapa så som han skapade, och din dissociation kommer inte att ändra detta. ³Varken Guds Ljus eller ditt fördunklas av att du inte ser. ⁴Eftersom Sonskapet måste skapa som ett, minns du skapelsen närhelst du känner igen någon del av skapelsen. ⁵Varje del du minns bidrar till din helhet, eftersom varje del *är* hel. ⁶Helheten är odelbar, men du kan inte lära dig vad din helhet är, förrän du ser den överallt. ⁷Du kan bara känna dig själv så som Gud känner Sin Son, för kunskap delas med Gud. ⁸När du vaknar i Honom kommer du att känna din storhet genom att acceptera Hans gränslöshet som din. ⁹Men under tiden kommer du att döma den så som du dömer din broders, och acceptera den så som du accepterar hans.
5. Du är ännu inte vaken, men du kan lära dig hur du skall vakna. ²Den Helige Ande lär dig mycket enkelt hur du skall väcka andra. ³När du ser dem vakna, kommer du att lära dig vad att vakna innebär, och eftersom du har valt att väcka dem, kommer deras tacksamhet och uppskattning för det du har givit dem att lära dig dess värde. ⁴De kommer att vittna om din verklighet, på samma sätt som ni skapades för att vittna om Guds. ⁵Men när Sonskapet kommer samman och accepterar sin etthet, kommer det att bli känt av sina skapelser, som vittnar om dess verklighet på samma sätt som Sonen vittnar om sin Fader.
6. Mirakler har inte någon plats i evigheten eftersom de ställer till rätta. ²Men så länge du fortfarande behöver helande, är dina mirakler de enda vittnesbörd om din verklighet som du kan förstå. ³Du kan inte utföra ett mirakel åt dig själv, därför att mirakler är ett sätt att ge och få accepterande. ⁴I tiden kommer givandet först, trots

att de är samtidigt i evigheten, där de inte kan åtskiljas. ⁵När du har lärt dig att de är detsamma, är behovet av tid över.

7. Evigheten är en enda tid, och dess enda dimension är "alltid".
²Detta kan inte ha någon mening för dig förrän du minns Guds öppna Famn, och till slut känner Hans öppna Sinne. ³Liksom Han, är *du* "alltid"; i Hans Sinne och med ett sinne som Hans. ⁴I ditt öppna sinne finns dina skapelser, i fullkomlig kommunikation som fötts ur fullkomlig förståelse. ⁵Kunde du bara acceptera en enda av dem, skulle du inte vilja ha någonting av det som världen har att erbjuda. ⁶Allt annat skulle vara totalt meningslöst. ⁷Guds mening är ofullständig utan dig, och du är ofullständig utan dina skapelser. ⁸Acceptera din broder i den här världen och acceptera ingenting annat, för i honom kommer du att finna dina skapelser, eftersom han skapade dem tillsammans med dig. ⁹Du kommer aldrig att veta att du är medskapare med Gud förrän du lär dig att din broder är medskapare med dig.

VII. De två värderingarna

1. Guds Vilja är din frälsning. ²Skulle Han inte ha givit dig medlen att finna den? ³Om Han vill att du skall ha den, måste Han ha gjort det möjligt och lätt att få den. ⁴Dina bröder finns överallt. ⁵Du behöver inte söka långt efter frälsningen. ⁶Varje minut och varje sekund ger dig ett tillfälle att rädda dig själv. ⁷Gå inte miste om dessa tillfällen, inte därför att de inte kommer tillbaka, utan därför att det är onödigt att fördröja glädjen. ⁸Gud vill att du skall vara fullkomligt lycklig nu. ⁹Är det möjligt att detta inte också är din vilja? ¹⁰Och är det möjligt att detta inte också är dina bröders vilja?
2. Tänk då på att i denna gemensamma vilja är ni alla förenade, och endast i denna. ²Det kan råda oenighet om allt annat, men inte om detta. ³Det är således här som friden bor. ⁴Och du bor i friden, när du så bestämmer. ⁵Men du kan inte bo i friden om du inte accepterar Soningen, för Soningen *är* vägen till friden. ⁶Skälet är mycket enkelt, och så uppenbart att det ofta förbises. ⁷Egot känner rädsla för det uppenbara, eftersom det uppenbara är verklighetens viktigaste kännetecken. ⁸Men *du* kan inte förbise det, såvida du inte låter bli att se.
3. Det är fullkomligt uppenbart att om den Helige Ande ser med kärlek på allt Han varseblir, ser Han med kärlek på dig. ²Hans

värdering av dig är baserad på Hans kunskap om vad du är, och därför värderar Han dig på rätt sätt.³Och denna värdering måste finnas i ditt sinne, eftersom Han finns där.⁴Egot finns också i ditt sinne, eftersom du har accepterat det där.⁵Dess värdering av dig är emellertid den rakt motsatta den Helige Andes, eftersom egot inte älskar dig.⁶Det är omedvetet om vad du är, och är i alla avseenden misstänksamt mot allt det varseblir eftersom dess varseblivningar är så skiftande.⁷Egot är därför i bästa fall i stånd till misstänksamhet, och i värsta fall till illvilja.⁸Detta är dess spelrum.⁹Det kan inte överskrida det på grund av sin osäkerhet.¹⁰Och det kan aldrig gå bortom det på grund av att det aldrig kan vara säkert.

4. Du har alltså två motstridiga värderingar av dig själv i ditt sinne, och de kan inte båda vara sanna.²Du inser ännu inte hur fullständigt olika dessa värderingar är, eftersom du inte förstår hur storslagen den Helige Andes varseblivning av dig faktiskt är.³Han vilseleds inte av någonting du gör, eftersom Han aldrig glömmer vad du är.⁴Egot vilseleds av allt du gör, särskilt när du låter dig påverkas av den Helige Ande, därför att sådana gånger ökar dess förvirring.⁵Det är därför högst troligt att egot attackerar dig när du reagerar kärleksfullt, eftersom det har bedömt dig som icke kärleksfull, och du går emot dess bedömning.⁶Egot kommer att attackera dina motiv så snart de blir klart oförenliga med dess varseblivning av dig.⁷Det är då det abrupt kommer att växla från misstänksamhet till illvilja, eftersom dess osäkerhet har ökat.⁸Likväl är det helt klart meningslöst att gå till motattack.⁹Vad skulle detta kunna innebära annat än att du håller med om egots värdering av vad du är.
5. Om du väljer att se dig själv som kärlekslös, kommer du inte att vara lycklig.²Du fördömer dig själv, och måste därför betrakta dig själv som otillräcklig.³Skulle du vända dig till egot för att få hjälp att komma ifrån en känsla av otillräcklighet som det har framkallat, och måste vidmakthålla för sin egen existens?⁴Kan du undgå dess värdering av dig genom att använda dess metoder för att behålla denna bild intakt?
6. Du kan inte värdera ett vansinnigt trossystem inifrån detta system.²Dess räckvidd utesluter detta.³Du kan endast gå bortom det, se tillbaka från en punkt där sunt förnuft råder, och *se kontrasten*.⁴Endast genom denna kontrast kan vansinnet bedömas som vansinnigt.⁵Med Guds storhet i dig har du valt att vara liten, och att klaga över din litenhet.⁶Inom det system som påbjöd

detta val är klagan oundviklig. ⁷Din litenhet tas för given där, och du frågar inte: "Vem bestämde den?" ⁸Frågan är meningslös inom egots tanke-system, eftersom den skulle ifrågasätta hela tanke-systemet.

7. Jag har sagt att egot inte vet vad en verklig fråga är. ²All slags brist på kunskap associeras alltid med en ovillighet att veta, och detta framkallar en total brist på kunskap helt enkelt därför att kunskap är total. ³Att inte ifrågasätta din litenhet är därför att förneka all kunskap, och behålla egots hela tanke-system intakt. ⁴Du kan inte bevara en del av ett tanke-system, eftersom det endast kan ifrågasättas vid sin grundval. ⁵Och denna måste ifrågasättas från en plats bortom tanke-systemet, därför att inom det är dess grundval verkligen fast. ⁶Den Helige Ande förkastar verkligheten i egots tanke-system helt enkelt därför att Han vet att dess grundval inte är sann. ⁷Därför har ingenting som kommer därifrån någon mening. ⁸Han bedömer varje övertygelse du har efter var den kommer ifrån. ⁹Om den kommer från Gud, vet Han att den är sann. ¹⁰Om inte, vet Han att den är meningslös.
8. Varje gång du ifrågasätter ditt värde, säg då:

²Gud Självt är ofullständig utan mig.

³Kom ihåg detta när egot talar, och du kommer inte att höra det. ⁴Sanningen om dig är så storslagen, att ingenting som är ovärdigt Gud är värdigt dig. ⁵Välj således vad du vill ha utifrån detta, och acceptera ingenting som du inte skulle erbjuda Gud som helt passande för Honom. ⁶Du vill inte ha någonting annat. ⁷Ge tillbaka din del till Honom, och Han kommer att ge dig hela Sig Självt i utbyte mot att du ger Honom tillbaka det som tillhör Honom, och gör Honom fullständig.

VIII. Storhet kontra storhetsvansinne

1. Storhet är av Gud, och endast av honom. ²Därför finns den i dig. ³Varje gång du blir medveten om den, hur vagt det än är, överger du automatiskt egot, därför att i närvaro av Guds storhet blir egots meningslöshet fullkomligt uppenbar. ⁴När detta inträffar tror egot, även om det inte förstår det, att dess "fiende" har slagit till, och försöker erbjuda gåvor för att förmå dig att återvända till dess "beskydd". ⁵Självpupphöjelse är det enda erbjudande det kan

komma med. ⁶Egots storhetsvansinne är dess alternativ till Gud storhet. ⁷Vilket kommer du att välja?

2. Storhetsvansinne är alltid en täckmantel för hopplöshet. ²Det är utan hopp, eftersom det inte är verkligt. ³Det är ett försök att motverka din litenhet, baserat på övertygelsen att litenheten är verklig. ⁴Utan denna övertygelse är storhetsvansinne meningslös, och du kan omöjligen vilja ha det. ⁵Kärnan i storhetsvansinnet är konkurrenständande, eftersom det alltid medför attack. ⁶Det är ett förvirrat försök att överträffa, men inte att göra o gjort. ⁷Vi sade tidigare att egot vacklar mellan misstänksamhet och illvilja. ⁸Det förblir misstänksamt så länge du misströstar om dig själv. ⁹Det övergår till illvilja när du bestämmer dig för att inte tolerera självförnedring och söker hjälp. ¹⁰Då erbjuder det dig illusionen av attack som en "lösning".
3. Egot förstår inte skillnaden mellan storhet och storhetsvansinne, eftersom det inte ser någon skillnad mellan mirakelimpulser och sina egna egofrämmande övertygelser. ²Jag har talat om för dig att egot är medvetet om hotet mot sin existens, men gör inga åtskillnader mellan dessa två mycket olika slags hot. ³Dess djupa känsla av sårbarhet gör att det är ur stånd att döma, förutom när det gäller attack. ⁴När egot upplever hot, är dess enda beslut huruvida det skall attackera nu, eller dra sig tillbaka för att attackera senare. ⁵Om du accepterar dess erbjudande om storhetsvansinne, kommer det att attackera omedelbart. ⁶Om du inte gör det, kommer det att vänta.
4. Egot blir handlingsförlamat i närvaro av Guds storhet, eftersom Hans storhet fastställer din frihet. ²Även den minsta antydning om din verklighet driver bokstavligen egot ut ur ditt sinne, eftersom du kommer att ge upp all din investering i det. ³Storhet är totalt utan illusioner, och eftersom den är verklig är den ytterligt övertygande. ⁴Likväl kommer inte förvissningen om verkligheten att stanna kvar hos dig med mindre än att du inte tillåter egot att attackera den. ⁵Egot kommer att göra allt det kan för att återhämta sig, och uppbåda alla sina krafter för att du inte skall kunna befria dig. ⁶Det kommer att tala om för dig att du är vansinnig, och argumentera att storhet inte kan vara en verklig del av dig på grund av den litenhet som det tror på. ⁷Men din storhet är ingen vanföreställning, eftersom du själv inte har gjort den. ⁸Du har gjort storhetsvansinnet och är rädd för det eftersom det är en form av attack, men din storhet är av Gud, Som skapade den utifrån Sin Kärlek.

5. Utifrån din storhet kan du endast välsigna, eftersom din storhet är ditt överflöd. ²Genom att välsigna behåller du den i ditt sinne, skyddar den för illusioner och bevarar dig själv i Guds Sinne. ³Kom alltid ihåg att du inte kan vara någon annanstans än i Guds Sinne. ⁴När du glömmer detta, *kommer* du att misströsta och du *kommer* att attackera.
6. Egot är helt och hållet beroende av din villighet att tolerera det. ²Om du är villig att se på din storhet kan du inte misströsta, och därför kan du inte vilja ha egot. ³Din storhet är Guds svar på egot, eftersom den är sann. ⁴Litenhet och storhet kan inte finnas samtidigt, inte heller är det möjligt för dem att alternera. ⁵Litenhet och storhetsvansinne kan och måste alternera, eftersom båda är osanna och därför finns på samma nivå. ⁶Eftersom det är förändringens nivå upplevs den som föränderlig, och ytterligheter är dess viktigaste kännetecken.
7. Sanning och litenhet bestrider varandra eftersom storhet är sanning. ²Sanningen vacklar inte; den är alltid sann. ³När storheten glider dig ur händerna har du ersatt den med någonting som du själv har gjort. ⁴Kanske är det övertygelsen om litenhet, kanske är det övertygelsen om storhetsvansinne. ⁵Likväl måste det vara vansinnigt, eftersom det inte är sant. ⁶Din storhet kommer aldrig att vilseleda dig, men dina illusioner kommer alltid att göra det. ⁷Illusioner är villfarelser. ⁸Du kan inte triumfera, men du *är* upphöjd. ⁹Och i ditt upphöjda tillstånd söker du andra som är som du, och glädjer dig med dem.
8. Det är lätt att skilja mellan storhet och storhetsvansinne, för kärlek besvaras, men inte högmod. ²Högmod framkallar inte mirakler, och kommer därför att beröva dig de sanna vittnesbörden om din verklighet. ³Sanningen är varken otydlig eller dold, men den blir uppenbar för dig på grund av den glädje du förmedlar till dess vittnen, och som visar den för dig. ⁴De vittnar om din storhet, men de kan inte vittna om högmod, eftersom högmod inte kan delas med andra. ⁵Gud vill att du skall se det som Han skapade, eftersom det är Hans glädje.
9. Kan din storhet vara högmodig, när Gud Själv vittnar om den? ²Och vad kan vara verkligt, som inte har några vittnen? ³Vad kan det komma för gott av det? ⁴Och om det inte kan komma något gott av det, kan den Helige Ande inte använda det. ⁵Det Han inte kan omvandla till Guds Vilja existerar överhuvudtaget inte. ⁶Storhetsvansinne är en vanföreställning, eftersom det används för att ersätta din storhet. ⁷Men det Gud har skapat kan inte ersättas.

⁸Gud är ofullständig utan dig eftersom Hans storhet är total, och du inte kan saknas i den.

10. Du är helt oersättlig i Guds Sinne. ²Ingen annan kan ersätta dig där, och så länge som du lämnar din del av det tom, väntar din eviga plats bara på din återkomst. ³Gud påminner dig om den genom Sin Röst, och Gud Själv bevarar där tryggt dina utsträckningar. ⁴Likväl känner du dem inte förrän du återvänder till dem. ⁵Du kan inte ersätta Riket, och du kan inte ersätta dig själv. ⁶Gud Som vet ditt värde vill inte att det skall vara så, och därför är det inte så. ⁷Ditt värde finns i Guds Sinne, och därför inte enbart i ditt. ⁸Att acceptera dig själv så som Gud skapade dig kan inte vara högmod, eftersom det är att förneka högmod. ⁹Att acceptera din litenhet är högmod, eftersom det innebär att du tror att din värdering av dig själv är sannare än Guds.
11. Men om sanningen är odelbar, måste din värdering av dig själv *vara* Guds. ²Du fastställde inte ditt värde, och det behöver inte något försvar. ³Ingenting kan attackera det, inte heller segra över det. ⁴Det förändras inte. ⁵Det enbart *är*. ⁶Fråga den Helige Ande vad det är, och Han kommer att tala om det för dig, men var inte rädd för Hans svar, för det kommer från Gud. ⁷Det är ett upphöjt svar på grund av sin Källa, men Källan är sann, och det är också Dess svar. ⁸Lyssna och ifrågasätt inte det du hör, för Gud vilseleder inte. ⁹Han vill att du skall ersätta egots övertygelse om litenhet med Sitt Eget upphöjda Svar på vad du är, så att du kan upphöra med att ifrågasätta det, och känna det för vad det är.

Kapitel 10

SJUKDOMENS AVGUDAR

Inledning

1. Ingenting utanför dig kan göra dig rädd eller kärleksfull, eftersom ingenting *är* utanför dig. ²Tid och evighet finns båda i ditt sinne, och kommer att vara i konflikt med varandra tills du varseblir tiden enbart som ett medel för att återvinna evigheten. ³Du kan inte göra detta, så länge som du tror att det som händer dig förorsakas av faktorer utanför dig. ⁴Du måste lära dig att tiden enbart står till ditt förfogande, och att ingenting i världen kan ta detta ansvar ifrån dig. ⁵Du kan överträda Guds lagar i din fantasi, men du kan inte undkomma dem. ⁶De utfärdades för ditt beskydd, och är lika okränkbara som din trygghet.
2. Gud skapade ingenting förutom dig, och ingenting förutom du existerar, för du är del av Honom. ²Vad kan existera förutom Han? ³Ingenting kan ske utanför Honom, eftersom ingenting förutom Han är verkligt. ⁴Dina skapelser, liksom du, tillkommer Honom, men ingenting tillkommer som är annorlunda, eftersom allt alltid har funnits. ⁵Vad kan göra dig upprörd förutom det förgängliga, och hur kan det förgängliga vara verkligt om du är Guds enda skapelse och Han skapade dig evig? ⁶Ditt heliga sinne fastställer allt som händer dig. ⁷Hur du reagerar på det du varseblir bestämmer du själv, eftersom ditt sinne avgör din varseblivning av det.
3. Gud ändrar Sig inte när det gäller dig, för Han är inte osäker på Sig Själv. ²Och det Han vet kan bli känt, eftersom Han inte vet det enbart för Sig Själv. ³Han skapade dig för Sig Själv, men Han gav dig makten att skapa för dig själv, så att du skulle vara som Han. ⁴Det är därför som ditt sinne är heligt. ⁵Kan någonting överträffa Guds kärlek? ⁶Kan således någonting överträffa din vilja? ⁷Ingenting utanför den kan nå dig, för du omsluter allt eftersom du är i Gud. ⁸Tro detta, och du kommer att inse hur mycket som beror på dig. ⁹När någonting hotar din sinnenfrid, fråga då dig själv: "Har Gud ändrat Sig när det gäller mig?" ¹⁰Acceptera sedan Hans beslut, för det är förvisso oföränderligt, och vägra att ändra ditt sinne när det gäller dig själv. ¹¹Gud kommer aldrig att gå emot dig, för då skulle Han gå emot Sig Själv.

I. Hemma i Gud

1. Du känner inte dina skapelser helt enkelt därför att du går emot dem så länge som ditt sinne är splittrat, och att attackera det du har skapat är omöjligt. ²Men kom ihåg att *det är lika omöjligt för Gud*. ³Skapelsens lag är att du skall älska dina skapelser så som dig själv, eftersom de är del av dig. ⁴Allt som har skapats är därför fullkomligt tryggt, därför att Guds lagar skyddar det genom Hans Kärlek. ⁵Varje del av ditt sinne som inte vet detta har förvisat sig från kunskapen, eftersom det inte har uppfyllt dess villkor. ⁶Vem skulle ha kunnat göra detta förutom du? ⁷Inse detta med glädje, därför att i den insikten ligger förståelsen att din förvisning inte är av Gud, och därför inte existerar.
2. Du är hemma i Gud och drömmer om landsflykt, men är helt i stånd att vakna till verkligheten. ²Är det ditt beslut att göra det? ³Du vet av egen erfarenhet att det du ser i drömmar tror du är verkligt så länge som du sover. ⁴Men i det ögonblick du vaknar, inser du att allt som tycktes hända i drömmen inte hände överhuvudtaget. ⁵Du tycker inte att detta är egendomligt, fastän alla de lagar du vaknar till överträdde medan du sov. ⁶Är det inte möjligt att du endast gick från en dröm till en annan, utan att verkligen vakna?
3. Skulle du göra dig besvär med att försöka förena det som hände i drömmar som står i konflikt med varandra, eller skulle du avfärda båda om du upptäckte att verkligheten inte överensstämmer med någondera? ²Du minns inte att du var vaken. ³När du hör den Helige Ande kanske du känner dig bättre, eftersom det då verkar möjligt för dig att känna kärlek, men ännu minns du inte att det var så en gång. ⁴Och det är genom att minnas detta som du kommer att veta att det kan bli så igen. ⁵Det som är möjligt har ännu inte fullbordats. ⁶Men det som en gång har varit är så nu, om det är evigt. ⁷När du minns, kommer du att veta att det du minns är evigt, och därför är nu.
4. Du kommer att minnas allt i det ögonblick du helhjärtat önskar det, för om att önska helhjärtat är att skapa, kommer du att med din vilja ha tagit bort separationen, och samtidigt återbördat ditt sinne till din Skapare och dina skapelser. ²När du känner dem kommer du inte att ha någon önskan att sova, utan endast en längtan efter att vakna och glädjas. ³Drömmar blir omöjliga, eftersom du endast kommer att vilja ha sanningen, och då detta äntligen är din vilja, blir den din.

II. Beslutet att glömma

- 1 Om du inte först vet någonting, kan du inte dissociera det.
²Kunskap måste komma före dissociation, så att dissociation inte är någonting annat än ett beslut att glömma. ³Det som har glömts tycks då vara skrämmande, men endast därför att dissociation är en attack på sanningen. ⁴Du är rädd *därför att* du har glömt. ⁵Och du har ersatt din kunskap med en medvetenhet om drömmar, eftersom du är rädd för din dissociation, inte för det du har dissocierat. ⁶När du har accepterat det du har dissocierat, upphör det att vara skrämmande.
2. Men att ge upp dissociationen av verkligheten för med sig mer än enbart frånvaro av rädsla. ²I detta beslut ligger glädje och frid och skapelsens härlighet. ³Erbjud den Helige Ande endast din villighet att minnas, för Han bevarar kunskapen om Gud och om dig själv åt dig, och väntar på att du skall acceptera den. ⁴Ge med glädje upp allt som skulle kunna stå i vägen för din hågkomst, för Gud finns i ditt minne. ⁵Hans Röst kommer att tala om för dig att du är del av Honom när du är villig att minnas Honom, och åter känna din egen verklighet. ⁶Låt ingenting i den här världen försena din hågkomst av Honom, för i denna hågkomst finns kunskapen om dig själv.
3. Att minnas är helt enkelt att återställa till ditt sinne *det som redan finns där*. ²Du åstadkommer inte det du minns, du endast accepterar på nytt det som redan finns där, men som avvisades. ³Förmågan att acceptera sanningen i den här världen är den uppfattbara motsvarigheten till skapandet i Riket. ⁴Gud kommer att göra Sin del om du gör din, och Hans gengåva i utbyte mot din är utbytet av varseblivning mot kunskap. ⁵Ingenting är bortom Hans Vilja för dig. ⁶Men ge uttryck för din vilja att minnas Honom, och se! ⁷Han kommer att ge dig allt, om du bara ber om det.
4. När du attackerar förnekar du dig själv. ²Du lär dig mycket specifikt att du inte är det du är. ³Ditt förnekande av verkligheten förhindrar dig att acceptera Guds gåva, eftersom du har accepterat någonting annat i dess ställe. ⁴Om du förstår att detta alltid är en attack på sanningen, och sanningen är Gud, kommer du att inse varför det alltid är skrämmande. ⁵Om du dessutom inser att du är del av Gud, kommer du att förstå varför du alltid attackerar dig själv först.
5. Varje attack är en attack på dig själv. ²Den kan inte vara någonting annat. ³Eftersom den härrör från ditt eget beslut att inte vara

det du är, är det en attack på din identitet. ⁴Attacken är således det sätt på vilket din identitet går förlorad, därför att när du attackerar måste du ha glömt vad du är. ⁵Och om din verklighet är Guds, minns du inte Honom när du attackerar. ⁶Detta beror inte på att Han har försvunnit, utan på att du aktivt väljer att inte minnas Honom.

6. Om du insåg hur fullständigt förödande detta är för din sinnesfrid, skulle du inte kunna fatta ett så vansinnigt beslut. ²Du gör det bara därför att du fortfarande tror att det kan ge dig någonting som du vill ha. ³Därav följer således att du vill ha någonting annat än sinnesfrid, men du har inte tänkt på vad det måste vara. ⁴Likväl är den logiska följderna av ditt beslut fullkomligt klar, om du bara vill se den. ⁵Genom att gå emot din verklighet har du blivit på din vakt *mot* Gud och Hans Rike. ⁶Och det är denna vaksamhet som gör att du är rädd för att minnas Honom.

III. Sjukdomens gud

1. Du har inte attackerat Gud och du älskar Honom faktiskt. ²Kan du ändra din verklighet? ³Ingen kan vilja förstöra sig själv. ⁴När du tror att du attackerar dig själv, är det ett säkert tecken på att du hatar det du *tror* att du är. ⁵Och detta, och endast detta, kan attackeras av dig. ⁶Det du tror att du är kan vara mycket avskyvärt, och det som denna egendomliga bild får dig att göra kan vara mycket destruktivt. ⁷Likväl är förödelserna inte verkligare än bilden, även om de som gör avgudar verkligen dyrkar dem. ⁸Avgudarna är ingenting, men de som dyrkar dem är Guds sjuka Söner. ⁹Gud skulle vilja att de befriades från sin sjukdom och återfördes till Hans Sinne. ¹⁰Han kommer inte att begränsa din makt att hjälpa dem, eftersom Han har givit den till dig. ¹¹Var inte rädd för den, för den är din frälsning.
2. Vilken Hjälpare kan det finnas för Guds sjuka barn, förutom Hans makt som verkar genom dig? ²Kom ihåg att det inte spelar någon roll var i Sonskapet Han blir accepterad. ³Han blir alltid accepterad för alla, och när ditt sinne tar emot Honom vaknar hågkomsten av Honom överallt i hela Sonskapet. ⁴Hela dina bröder genom att helt enkelt acceptera Gud för dem. ⁵Era sinnen är inte skilda från varandra, och Gud har endast en kanal för helandet eftersom Han endast har en Son. ⁶Den kommunikationslänk som ännu finns kvar mellan Gud och alla Hans barn förenar dem

med varandra, och dem med Honom. ⁷Att vara medveten om detta är att hela dem, eftersom det är att vara medveten om att ingen är åtskild, och därför ingen som är sjuk.

3. Att tro att en Guds Son kan vara sjuk är att tro att en del av Gud kan lida. ²Kärleken kan inte lida, eftersom den inte kan attackera. ³Hågkomsten av kärlek för därför med sig osårbarhet. ⁴Ta inte ställning för sjukdom i en Guds Sons närvaro även om han tror på den, därför att genom att du accepterar Gud i honom erkänner du Guds Kärlek som han har glömt. ⁵När du känner igen honom som del av Gud, påminner det honom om sanningen om honom själv som han förnekar. ⁶Skulle du vilja göra hans förnekande av Gud starkare, och således förlora dig själv ur sikte? ⁷Eller skulle du vilja påminna honom om hans helhet, och minnas din Skapare tillsammans med honom?
4. Att tro att en Guds Son är sjuk är att dyrka samma avgud som han. ²Gud skapade kärlek, inte avgudadyrkan. ³Alla former av avgudadyrkan är karikatyrer av skapelsen, som lärs ut av sjuka sinnen som är alltför splittrade för att veta att skapelsen delar makten med andra, och aldrig tillskansar sig den för egen del. ⁴Sjukdom är avgudadyrkan, eftersom den är övertygelsen om att makten kan tas ifrån dig. ⁵Men detta är omöjligt, eftersom du är del av Gud, Som är all makt. ⁶En sjuk gud måste vara en avgud som gjorts till den bild som dess upphovsman tror att han är. ⁷Och detta är exakt det som egot faktiskt varseblir i en Guds Son; en sjuk gud, självskapad, självtillräcklig, mycket illvillig och mycket sårbar. ⁸Är detta den avgud du skulle vilja dyrka? ⁹Är detta den bild du skulle vilja vara vaksam för att rädda? ¹⁰Är du verkligen rädd för att förlora detta?
5. Se lugnt på den logiska slutsatsen i egots tankesystem, och bedöm om dess erbjudande verkligen är det du vill ha, för detta *är* vad det erbjuder dig. ²För att erhålla detta är du villig att attackera dina bröders Gudomlighet, och således förlora din egen ur sikte. ³Och du är villig att hålla den gömd, för att skydda en avgud som du tror skall rädda dig från de faror den står för, men som inte existerar.
6. Det finns inga avgudadyrkare i Riket, men det finns en stor uppskattning av allt som Gud har skapat, på grund av den lugna kunskapen att var och en är del av Honom. ²Guds Son känner inga avgudar, men han känner sin Fader väl. ³Hälsa i den här världen är motsvarigheten till värde i Himlen. ⁴Det är inte mina förtjänster utan min kärlek som är mitt bidrag till dig, för du sät-

ter inte värde på dig själv. ⁵När du inte sätter värde på dig själv blir du sjuk, men det värde som jag ger dig kan hela dig, eftersom Guds Sons värde är ett. ⁶När jag sade: "Min frid ger jag er," menade jag det. ⁷Frid kommer från Gud genom mig till dig. ⁸Den är för dig, även om du kanske inte ber om den.

7. När en broder är sjuk beror det på att han inte ber om frid, och därför inte vet att han har den. ²Att acceptera friden är att förneka illusioner, och sjukdom *är* en illusion. ³Men varje Guds Son har makten att förneka illusioner överallt i Riket, enbart genom att förneka dem fullständigt i sig själv. ⁴Jag kan hela dig eftersom jag känner dig. ⁵Jag känner ditt värde åt dig, och det är detta värde som gör dig hel. ⁶Ett helt sinne dyrkar inte avgudar, och känner inte till några motstridiga lagar. ⁷Jag kommer att hela dig helt enkelt därför att jag bara har ett enda budskap, och det är sant. ⁸Din tro på det kommer att göra dig hel, när du tror på mig.
8. Jag framför inte Guds budskap på ett vilseledande sätt, och du kommer att erfara detta när du lär dig att du alltid får lika mycket som du accepterar. ²Du skulle kunna acceptera frid för alla nu, och erbjuda dem fullkomlig frihet från alla illusioner, eftersom du har hört Hans Röst. ³Men ha inga andra gudar jämte Honom, för då kommer du inte att höra. ⁴Gud är inte svartsjuk på de gudar du gör dig, men det är du. ⁵Du skulle vilja rädda dem och tjäna dem, eftersom du tror att de har gjort dig. ⁶Du tror att de är din fader, därför att på dem projicerar du det skrämmande faktum att du gjorde dem för att ersätta Gud. ⁷Men när de tycks tala till dig, kom då ihåg att ingenting kan ersätta Gud, och att allt du har försökt att ersätta Honom med är ingenting.
9. Enkelt uttryckt tror du kanske att du är rädd för intet, men du är faktiskt rädd för ingenting. ²Och genom den medvetenheten blir du helad. ³Du kommer att höra den gud du lyssnar till. ⁴Du gjorde sjukdomens gud, och genom att göra honom gjorde du så att du kunde höra honom. ⁵Men du skapade honom inte, eftersom han inte är Faderns Vilja. ⁶Han är därför inte evig, och kommer att göras ogjord åt dig i det ögonblick du ger uttryck för din villighet att endast acceptera det eviga.
10. Om Gud endast har en Son, finns det endast en Gud. ²Du delar verkligheten med Honom, eftersom verkligheten inte är splittrad. ³Att acceptera andra gudar jämte Honom är att sätta andra bilder framför dig. ⁴Du inser inte hur mycket du lyssnar till dina gudar, och hur vaksam du är å deras vägnar. ⁵Likväl existerar de endast därför att du ärar dem. ⁶Visa ära där det är tillbörligt, och friden

kommer att bli din. ⁷Den är ditt arv från din verkliga Fader. ⁸Du kan inte göra din Fader, och fadern som du gjorde, gjorde inte dig. ⁹Ära tillkommer inte illusioner, för att ära dem är att ära ingenting. ¹⁰Men inte heller rädsla tillkommer dem, eftersom ingenting inte kan vara skrämmande. ¹¹Du har valt att vara rädd för kärleken på grund av dess fullkomliga harmlöshet, och på grund av denna rädsla har du varit villig att ge upp din egen fullkomliga förmåga att hjälpa, och din egen fullkomliga Hjälp.

11. Endast vid Guds altare kommer du att finna frid. ²Och detta altare finns i dig, eftersom Gud lade det där. ³Hans Röst kallar dig fortfarande att återvända, och Han kommer att höras när du inte har några andra gudar jämte Honom. ⁴Du kan ge upp sjukdomens gud åt dina bröder; du måste faktiskt göra det om du själv ger upp honom. ⁵För om du ser sjukdomens gud någonstans har du accepterat honom. ⁶Och om du accepterar honom kommer du att falla på knä och dyrka honom, eftersom han gjordes som ersättning för Gud. ⁷Han är övertygelsen att du kan välja vilken gud som är verklig. ⁸Även om det är klart att detta inte har någonting med verkligheten att göra, är det lika klart att det har allt med verkligheten att göra så som du varseblir den.

IV. Slutet på sjukdomen

1. All magi är ett försök att förena det oförenliga. ²All religion är insikten att det oförenliga inte kan förenas. ³Sjukdom och fullkomlighet är oförenliga. ⁴Om Gud skapade dig fullkomlig, är du fullkomlig. ⁵Om du tror att du kan vara sjuk har du satt andra gudar jämte Honom. ⁶Gud är inte i krig med sjukdomens gud som du har gjort, men det är du. ⁷Han är symbolen för beslutet att gå emot Gud, och du är rädd för honom eftersom han inte kan förenas med Guds Vilja. ⁸Om du attackerar honom, kommer du att göra honom verklig för dig. ⁹Men om du vägrar att dyrka honom, i vilken form han än må uppenbara sig för dig och var du än tror att du ser honom, kommer han att försvinna in i det intet ur vilket han gjordes.
2. Endast ett ogrumlat sinne kan börja förstå verkligheten. ²Den finns alltid där för att bli accepterad, men för att acceptera den måste du först vara villig att ha den. ³Att känna verkligheten måste innebära en villighet att döma överkligheten för vad den är. ⁴Att förbise intet är endast att göra en riktig bedömning av

det, och på grund av din förmåga att värdera det på rätt sätt, låta det försvinna. ⁵Ett sinne fullt av illusioner kan inte börja förstå kunskapen, eftersom sanning och illusioner är oförenliga. ⁶Sanningen är hel, och en del av ett sinne kan inte känna den.

3. Sonskapet kan inte varseblivas som delvis sjukt, eftersom att varsebli det på det sättet är att inte varsebli det överhuvudtaget. ²Om Sonskapet är ett, är det ett i alla avseenden. ³Etthet kan inte vara delad. ⁴Om du varseblir andra gudar är ditt sinne splittrat, och du kommer inte att kunna begränsa splittringen, eftersom den är tecknet på att du avlägsnat en del av ditt sinne från Guds Vilja. ⁵Detta innebär att det inte har kontroll. ⁶Att inte ha kontroll är att inte ha förnuft, och då blir sinnet verkligen oförnuftigt. ⁷Genom att definiera sinnet fel, varseblir du det som att det fungerar fel.
4. Guds lagar kommer att låta ditt sinne ha frid eftersom frid är Hans Vilja, och Hans lagar är stiftade för att upprätthålla den. ²Hans lagar är frihetens lagar, men dina är slaveriets lagar. ³Eftersom frihet och slaveri är oförenliga, kan deras lagar inte förstås tillsammans. ⁴Guds lagar verkar endast för ditt bästa, och det finns inga andra lagar jämte Hans. ⁵Allt annat är enbart laglös och därför kaotiskt. ⁶Men Gud Själv har skyddat allt Han har skapat genom Sina lagar. ⁷Allt som inte lyder under dem existerar inte. ⁸“Kaoslagar” är ett meningslöst begrepp. ⁹Skapelsen är fullkomligt lagenlig, och det kaotiska är utan mening eftersom det är utan Gud. ¹⁰Du har “givit” din frid till de gudar du har gjort, men de finns inte där för att ta den ifrån dig, och du kan inte ge den till dem.
5. Det står dig inte fritt att ge upp friheten, utan bara att förneka den. ²Du kan inte göra det som Gud inte hade för avsikt att du skulle göra, därför att det Han inte hade för avsikt sker inte. ³Dina gudar för inte med sig kaos; du förser dem med kaos, och accepterar det från dem. ⁴Allt detta har aldrig funnits. ⁵Ingenting förutom Guds lagar har någonsin funnits, och ingenting förutom Hans Vilja kommer någonsin att finnas. ⁶Du skapades genom Hans lagar och av Hans Vilja, och det sätt på vilket du skapades fastställde dig som skapare. ⁷Det du har gjort är dig så ovärdigt, att du knappast skulle vilja ha det, om du vore villig att se det som det är. ⁸Du kommer inte att se någonting överhuvudtaget. ⁹Och ditt sanna seende kommer automatiskt att se bortom det, mot det som finns i dig och runt omkring dig. ¹⁰Verkligheten kan inte bryta igenom de hinder du lägger i vägen, men den kommer

att omsluta dig fullständigt när du låter dem försvinna.

6. När du har upplevt Guds beskydd, blir det otänkbart för dig att göra avgudar. ²Det finns inga främmande bilder i Guds Sinne, och det som inte finns i Hans Sinne kan inte finnas i ditt, eftersom ni är av ett sinne och detta sinne tillhör Honom. ³Det är ditt *eftersom* det tillhör Honom, därför att för Honom betyder ägandeskap att dela med varandra. ⁴Och om det är så för Honom, är det så för dig. ⁵Hans definitioner *är* Hans lagar, för genom dem har Han fastställt universum så som det är. ⁶Inga falska gudar som du försöker ställa mellan dig själv och din verklighet påverkar sanningen överhuvudtaget. ⁷Friden är din eftersom Gud har skapat dig. ⁸Och Han har inte skapat någonting annat.
7. Miraklet är den handling som en Guds Son utför när han lagt alla falska gudar åt sidan, och uppmanar sina bröder att göra detsamma. ²Det är en handling av tilltro, därför att det är insikten att hans broder kan göra det. ³Det är ett rop på den Helige Ande i hans sinne, ett rop som förstärks genom förening med andra. ⁴Eftersom mirakelarbetaren har hört Guds Röst, gör han Den starkare i en sjuk broder genom att försvaga dennes övertygelse om sjukdom, som han inte delar. ⁵Makten i ett sinne kan lysa in i ett annat, eftersom alla Guds lampor tändes av samma gnista. ⁶Den finns överallt och den är evig.
8. Hos många finns endast gnistan kvar, därför att de Stora Strålarna är skymda. ²Gud har dock hållit gnistan levande, så att Strålarna aldrig kan glömmas fullständigt. ³Även om du bara ser den lilla gnistan, kommer du att erfara det större ljuset, därför att Strålarna finns där utan att synas. ⁴Att varsebli gnistan kommer att hela, men att känna ljuset kommer att skapa. ⁵Men vid återvändandet måste det lilla ljuset erkännas först, därför att separationen var en nedgång från storhet till litenhet. ⁶Men gnistan är ändå lika ren som det stora ljuset, eftersom den är den kallelse från skapelsen som finns kvar. ⁷Sätt hela din tilltro till den, och Gud Själv kommer att svara dig.

V. Förnekandet av Gud

1. Ritualerna hos sjukdomens gud är egendomliga och mycket krävande. ²Glädje är aldrig tillåten, därför att depression är tecknet på lojalitet mot honom. ³Depression innebär att du har avsvurit dig Gud. ⁴Många är rädda för hädelse, men de förstår inte vad

hädelse innebär. ⁵De inser inte att förnekandet av Gud är förnekandet av deras egen Identitet, och i den bemärkelsen är döden syndens lön. ⁶Detta i en mycket bokstavlig bemärkelse; för genom att förneka livet varseblivs dess motsats, eftersom alla former av förnekande ersätter det som är, med det som inte är. ⁷Ingen kan egentligen göra detta, men att du kan tro att du kan det, och vara övertygad om att du har gjort det, står utom allt tvivel.

2. Glöm emellertid inte att förnekandet av Gud oundvikligen leder till projektion, och du kommer att tro att andra, och inte du själv, har gjort detta mot dig. ²Du måste ta emot det budskap du ger, eftersom det är det budskap du vill ha. ³Du tror kanske att du dömer dina bröder efter de budskap de ger dig, men du har dömt dem efter det budskap du ger dem. ⁴Tillskriv inte dem ditt förnekande av glädjen, därför att då kan du inte se gnistan i dem som skulle skänka dig glädje. ⁵Det är förnekandet av gnistan som för med sig depression, för närhelst du ser dina bröder utan den, förnekar du Gud.
3. Att hålla fast vid förnekandet av Gud är egots religion. ²Sjukdomens gud kräver uppenbarligen förnekandet av hälsa, eftersom hälsa står i rak motsats till dess egen överlevnad. ³Men tänk på vad detta innebär för dig. ⁴Såvida du inte är sjuk kan du inte behålla de gudar du har gjort, därför att endast när du är sjuk skulle du överhuvudtaget vilja ha dem. ⁵Hädelse är således *själv*-destruktiv, inte Gud-destruktiv. ⁶Detta innebär att du är villig att inte känna dig själv för att kunna vara sjuk. ⁷Detta är det offer som din gud kräver, därför att han, som du har gjort i ditt vansinne, är en vansinnig föreställning. ⁸Han antar många former, men även om han kan tyckas vara många olika ting, är han endast en föreställning; – förnekandet av Gud.
4. Sjukdom och död verkade komma in i Guds Sons sinne mot Hans Vilja. ²”Attacken på Gud” fick Hans Son att tro att han var faderlös, och i sin depression gjorde han depressionens gud. ³Detta var hans alternativ till glädje, eftersom han inte ville acceptera att fastän han var skapare hade han blivit skapad. ⁴Likväl är Sonen hjälplös utan Fadern, Som ensam är hans Hjälp.
5. Jag sade tidigare att av dig själv kan du ingenting göra, men du är inte *av* dig själv. ²Om du vore det, skulle det du har gjort åt dig själv vara sant, och du skulle aldrig kunna undkomma. ³Det är på grund av att du inte gjorde dig själv som du inte behöver vara orolig för någonting. ⁴Dina gudar är ingenting, eftersom din

Fader inte har skapat dem. ⁵Du kan lika lite göra skapare som är olika din Skapare, som Han skulle ha kunnat skapa en Son som var olik Honom. ⁶Om skapelse är att dela med varandra, kan den inte skapa det som är olikt den själv. ⁷Den kan endast dela det som den är. ⁸Depression är isolering, och därför kan den inte ha skapats.

6. Guds Son, du har inte syndat, men du har misstagit dig mycket. ²Men detta kan rättas till och Gud kommer att hjälpa dig, för Han vet att du inte skulle kunna synda mot Honom. ³Du förnekade Honom eftersom du älskade Honom, för du visste att om du förstod din kärlek till Honom, skulle du inte kunna förneka Honom. ⁴Ditt förnekande av Honom innebär därför att du älskar Honom, och att du vet att Han älskar dig. ⁵Kom ihåg att det du förnekar måste du en gång ha vetat. ⁶Och om du accepterar förnekandet, kan du acceptera att det görs ogjort.
7. Din Fader har inte förnekat dig. ²Han hämnas inte, men Han kallar dig verkligen att återvända. ³När du tror att Han inte har svarat på din kallelse, har du inte svarat på Hans. ⁴Han kallar dig från varje del av Sonskapet på grund av Sin Kärlek till Sin Son. ⁵Om du hör Hans budskap har Han svarat dig, och du kommer att lära dig av Honom om du hör rätt. ⁶Guds Kärlek finns i allt Han skapat, för Hans Son finns överallt. ⁷Se med frid på dina bröder, och Gud kommer att skynda sig in i ditt hjärta i tacksamhet för din gåva till Honom.
8. Vänd dig inte till sjukdomens gud för att bli helad, utan endast till kärlekens Gud, för helande är att erkänna Honom. ²När du erkänner Honom, kommer du att veta att Han aldrig har upphört att erkänna dig, och i Hans erkännande av dig ligger ditt vara. ³Du är inte sjuk, och du kan inte dö. ⁴Men du kan förväxla dig själv med ting som kan det. ⁵Kom emellertid ihåg att det är händelse att göra detta, för det innebär att du ser utan kärlek på Gud och Hans skapelse, som Han inte kan vara åtskild från.
9. Endast det eviga kan älskas, för kärleken dör inte. ²Det som är av Gud är Hans för evigt, och du är av Gud. ³Skulle Han tillåta Sig Själv att lida? ⁴Och skulle Han erbjuda Sin Son någonting som Han själv inte skulle acceptera? ⁵Om du accepterar dig själv så som Gud skapade dig, kommer du inte att kunna lida. ⁶Men för att göra detta måste du erkänna Honom som din Skapare. ⁷Det är inte för att du annars kommer att bli bestraffad. ⁸Det är bara för att ditt erkännande av din Fader är erkännandet av dig själv, så som du är. ⁹Din Fader skapade dig helt utan synd, helt utan

smärta och helt utan lidande av något slag. ¹⁰Om du förnekar Honom, för du in synd, smärta och lidande i ditt eget sinne på grund av den makt Han gav det. ¹¹Ditt sinne är i stånd till att skapa världar, men det kan också förneka det som det skapar, eftersom det är fritt.

10. Du märker inte hur mycket du har förnekat dig själv, och hur mycket Gud i Sin Kärlek inte skulle vilja att det var så. ²Men Han skulle inte ingripa i dina beslut, eftersom Han inte skulle känna Sin Son om han inte vore fri. ³Att ingripa skulle vara att attackera Sig Själv, och Gud är inte vansinnig. ⁴När du förnekar Honom är *du* vansinnig. ⁵Skulle du vilja att Han delade ditt vasinne? ⁶Gud kommer aldrig att sluta älska Sin Son, och Hans Son kommer aldrig att sluta älska Honom. ⁷Detta var villkoret för Hans Sons skapelse, för evigt inristat i Guds Sinne. ⁸Att veta detta är sunt förnuft. ⁹Att förneka det är vasinne. ¹⁰Gud gav Sig Själv till dig när du skapades, och Hans gåvor är eviga. ¹¹Skulle du neka Honom dig själv?
11. Genom dina gåvor till Honom kommer Riket att återlämnas till Hans Son. ²Hans Son tog själv avstånd från Hans gåva genom att vägra acceptera det som hade skapats åt honom, och det han hade skapat i sin Faders Namn. ³Himlen väntar på hans återkomst, för den skapades som boning åt Guds Son. ⁴Du hör inte hemma någon annanstans, eller i något annat tillstånd. ⁵Neka inte dig själv den glädje som skapades åt dig i utbyte mot den förtvivlan som du har gjort åt dig själv. ⁶Gud har givit dig medlen för att göra ogjort det du har gjort. ⁷Lyssna, och du kommer att lära dig hur du skall minnas vad du är.
12. Om Gud vet att Hans barn är helt utan synd, är det hädelse att varsebli dem som skyldiga. ²Om Gud vet att Hans barn är helt utan smärta, är det hädelse att varsebli lidande någonstans. ³Om Gud vet att Hans barn är helt fyllda av glädje, är det hädelse att känna sig deprimerad. ⁴Alla dessa illusioner, och de många andra former som hädelse kan anta, är en vägran att acceptera skapelsen som den är. ⁵Om Gud skapade Sin Son fullkomlig, är det så du måste lära dig att se honom för att lära dig hans verklighet. ⁶Och som del av Sonskapet, är det så du måste se dig själv för att lära dig din.
13. Varsebli inte någonting som Gud inte har skapat, för då förnekar du Honom. ²Hans Faderskap är det enda Faderskapet, och det är ditt endast därför att Han har givit dig det. ³Dina gåvor till dig själv är meningslösa, men dina gåvor till dina skapel-

ser är som Hans, eftersom de ges i Hans Namn. ⁴Det är därför som dina skapelser är lika verkliga som Hans. ⁵Men det verkliga Faderskapet måste erkännas, om den verkliga Sonen skall bli känd. ⁶Du tror att de sjuka ting du har gjort är dina verkliga skapelser, därför att du tror att de sjuka bilder du varseblir är Guds söner. ⁷Endast om du accepterar Guds Faderskap kommer du att ha någonting, eftersom Hans Faderskap gav dig allt. ⁸Det är därför som att förneka Honom är att förneka dig själv.

14. Högmod är att förneka kärleken, eftersom kärleken delar med andra och högmodet behåller för sig självt. ²Så länge båda verkar åtråvärda för dig, kommer du att behålla föreställningen att du kan välja, vilket inte är av Gud. ³Även om detta inte är sant i evigheten *är* det sant i tiden, så att så länge som tiden finns kvar i ditt sinne kommer det att finnas val. ⁴Tiden själv är ditt val. ⁵Om du vill minnas evigheten, får du bara se det eviga. ⁶Om du tillåter dig att vara helt upptagen med det som hänför sig till tiden, lever du i tiden. ⁷Som alltid bestäms ditt val av det du sätter värde på. ⁸Tid och evighet kan inte båda vara verkliga, eftersom de motsäger varandra. ⁹Om du bara accepterar det som är tidlöst som verkligt, kommer du att börja förstå evigheten, och göra den till din.

Kapitel 11

GUD ELLER EGOT

Inledning

1. Antingen är det Gud som är vansinnig eller också är det egot.
²Om du ärligt granskar bevisen på båda sidor, kommer du att inse att detta måste vara sant. ³Varken Gud eller egot lägger fram ett ofullständigt tankesystem. ⁴Vart och ett är i sig konsekvent, men de är i alla avseenden diametralt motsatta, så det är omöjligt att vara delvis lojal. ⁵Minns också att följderna av dem är lika olika som deras grundvalar, och deras i grunden oförenliga naturer kan inte göras förenliga genom ett vacklande mellan dem. ⁶Ingenting levande är faderlöst, därför att liv är skapande. ⁷Därför är ditt beslut alltid ett svar på frågan: "Vem är min fader?" ⁸Och du kommer att vara trogen den fader du väljer.
2. Men vad skulle du säga till någon som trodde att denna fråga verkligen innebär en konflikt? ²Om du gjorde egot, hur kan då egot ha gjort dig? ³Auktoritetsproblemet är fortfarande den enda källan till konflikt, därför att egot gjordes utifrån Guds Sons önskan att vara fader till Honom. ⁴Egot är således ingenting annat än ett förvirrat system, i vilket du gjorde din egen fader. ⁵Det råder inget tvivel om det. ⁶Det låter vansinnigt när det framförs med fullkomlig ärlighet, men egot ser aldrig på vad det gör med fullkomlig ärlighet. ⁷Likväl är detta dess vansinniga premiss, som är noggsamt gömd i den mörka hörnstenen i dess tankesystem. ⁸Och antingen *är* egot, som du själv gjorde, din fader, eller också faller hela dess tankesystem.
3. Du gör någonting genom att projicera, men Gud skapar genom att utsträcka Sig. ²Hörnstenen i Guds skapelse är du, därför att Hans tankesystem är ljus. ³Kom ihåg Strålarna som finns där utan att synas. ⁴Ju mer du närmar dig centrum i Hans tankesystem, desto klarare blir ljuset. ⁵Ju närmare du kommer grundvalen för egots tankesystem, desto mörkare och otydligare blir vägen. ⁶Likväl är till och med den lilla gnistan i ditt sinne tillräcklig för att lysa upp den. ⁷Tag utan rädsla med dig detta ljus, och håll modigt upp det mot grundvalen för egots tankesystem. ⁸Var villig att bedöma det med fullkomlig ärlighet. ⁹Blottlägg skräckens mörka hörnsten på vilken det vilar, och ta fram den i ljuset. ¹⁰Där

kommer du att se att den vilade på meningslöshet, och att allt du varit rädd för baserades på ingenting.

4. Min broder, du är del av Gud och del av mig. ²När du till sist har sett på egots grundval utan att rygga tillbaka, kommer du också att ha sett på vår. ³Jag kommer till dig från vår Fader för att erbjuda dig allt igen. ⁴Avvisa det inte för att hålla en mörk hörnsten gömd, för dess skydd kommer inte att rädda dig. ⁵Jag ger dig lampan och jag skall gå med dig. ⁶Du kommer inte att företa dig den här resan ensam. ⁷Jag kommer att leda dig till din sanne Fader Som behöver dig, liksom jag. ⁸Vill du inte svara på kärlekens kallelse med glädje?

I. Faderskapets gåvor

1. Du har lärt dig att du behöver helande. ²Skulle du ge någonting annat till Sonskapet när du förstår ditt eget behov av helande? ³För i detta ligger början av återvändandet till kunskapen; grundvalen på vilken Gud kommer att hjälpa dig att åter bygga det tankesystem du delar med Honom. ⁴Inte en enda sten lägger du på den som inte kommer att välsignas av Honom, därför att du kommer att återupprätta Hans Sons heliga boning, där Han vill att Hans Son skall vara och där han är. ⁵I vilken del av Guds Sons sinne du än återupprättar denna verklighet, återupprättar du den åt dig själv. ⁶Du bor i Guds Sinne tillsammans med din broder, därför att Gud Själv ville inte vara ensam.
2. Att vara ensam är att vara separerad från oändligheten, men hur kan detta vara möjligt om oändligheten inte har något slut? ²Ingen kan vara bortom det gränslösa, eftersom det som inte har några gränser måste finnas överallt. ³Det finns inga begynnelse och inga slut i Gud, Vars universum är Han Själv. ⁴Kan du utestänga dig själv från universum eller från Gud, Som *är* universum? ⁵Jag och min Fader är ett med dig, därför att du är del av oss. ⁶Tror du verkligen att en del av Gud kan saknas eller vara förlorad för Honom?
3. Om du inte var del av Gud skulle Hans Vilja inte vara enad. ²Är detta förståeligt? ³Kan en del av Hans Sinne innehålla ingenting? ⁴Om din plats i Hans Sinne inte kan fyllas av någon annan än dig, och om din skapelse bestod i att du fyllde den, då skulle det utan dig finnas en tom plats i Guds Sinne. ⁵Utsträckandet kan inte blockeras, och det har inga tomrum. ⁶Det fortsätter för evigt,

hur mycket det än förnekas. ⁷Ditt förnekande av dess verklighet kan kanske hejda det i tiden, men inte i evigheten. ⁸Det är därför som dina skapelser inte har upphört att utsträckas, och det är därför som så mycket väntar på din återkomst.

4. Att vänta är endast möjligt i tiden, men tiden har ingen mening. ²Du som har dragit ut på tiden kan lämna den bakom dig helt enkelt genom att förstå att varken begynnelse eller slut skapades av den Evige, Som inte satte några gränser för Sin skapelse eller för dem som skapar så som Han. ³Du vet inte detta, helt enkelt därför att du har försökt att begränsa det som Han skapade, och därför tror du att all skapelse är begränsad. ⁴Hur skulle du kunna känna dina skapelser, när du har förnekat det oändliga?
5. Universums lagar tillåter inga motsägelser. ²Det som gäller för Gud gäller för dig. ³Om du tror att du inte är hos Gud, kommer du att tro du att Han inte är hos dig. ⁴Oändligheten är meningslös utan dig, och du är meningslös utan Gud. ⁵Det finns inget slut för Gud och Hans Son, därför att vi *är* universum. ⁶Gud är inte ofullständig och Han är inte barnlös. ⁷Eftersom Han inte ville vara ensam, skapade Han en Son lik Sig Själv. ⁸Förvägra Honom inte Hans Son, för din ovillighet att acceptera Hans Faderskap har förvägrat dig ditt. ⁹Se Hans skapelser som Hans Son, därför att dina skapades till Hans ära. ¹⁰Kärlekens universum upphör inte därför att du inte ser det, inte heller har dina slutna ögon förlorat förmågan att se. ¹¹Se på härligheten i Hans skapelse, och du kommer att lära dig det som Gud har bevarat åt dig.
6. Gud har givit dig en plats i Sitt Sinne som är din för evigt. ²Likväl kan du endast behålla den genom att ge den, så som den gavs till dig. ³Skulle du kunna vara ensam där, när den gavs till dig därför att Gud inte ville vara ensam? ⁴Guds Sinne kan inte förminskas. ⁵Det kan endast utökas, därför att allt Han skapar har funktionen att skapa. ⁶Kärleken begränsar inte, och det som den skapar är inte begränsat. ⁷Att ge utan gräns är Guds Vilja för dig, därför att endast detta kan ge dig den glädje som är Hans och som Han vill dela med dig. ⁸Din kärlek är lika gränslös som Hans, eftersom den *är* Hans.
7. Skulle någon del av Gud kunna vara utan Hans Kärlek och skulle någon del av Hans Kärlek kunna hållas tillbaka? ²Gud är ditt arv, därför att Hans enda gåva är Han Själv. ³Hur kan du ge förutom så som Han, om du vill känna Hans gåva till dig? ⁴Ge då utan gräns och utan slut för att lära dig hur mycket Han har givit dig. ⁵Din förmåga att acceptera Honom beror på din villighet att

- ge som Han ger. ⁶Ditt faderskap och din Fader är ett. ⁷Gud vill skapa, och din vilja är Hans. ⁸Av detta följer således att du vill skapa, eftersom din vilja är en följd av Hans. ⁹Och då den är ett utsträckande av Hans Vilja, måste din vara densamma.
8. Men vad du vill, det vet du inte. ²Detta är inte så egendomligt när du inser att ett förnekande är att "inte veta". ³Guds Vilja är att du är Hans Son. ⁴Genom att förneka detta, förnekar du din egen vilja, och vet därför inte vad den är. ⁵Du måste i allt fråga vad Guds Vilja är, eftersom den är din. ⁶Du vet inte vad den är, men den Helige Ande minns den åt dig. ⁷Fråga därför Honom vad Guds Vilja är för dig, och Han kommer att tala om för dig vad din är. ⁸Det kan inte upprepas tillräckligt ofta att du inte vet vad den är. ⁹Närhelst det som den Helige Ande talar om för dig ser ut som ett tvång, är det endast därför att du inte har förstått din vilja.
9. Egots projektion får det att verka som om Guds Vilja finns utanför dig, och därför inte är din. ²Med denna tolkning tycks det vara möjligt att Guds Vilja och din står i konflikt med varandra. ³Gud kan då tyckas begära av dig det du inte vill ge, och således beröva dig det du vill ha. ⁴Skulle Gud, Som endast vill ha din vilja, vara i stånd till detta? ⁵Din vilja är Hans liv, som Han har givit till dig. ⁶Inte ens i tiden kan du leva åtskild från Honom. ⁷Sömn är inte död. ⁸Det Han har skapat kan sova, men det kan inte dö. ⁹Odödlighet är Hans Vilja för Sin Son, och Hans Sons vilja för sig själv. ¹⁰Guds Sons vilja kan inte vara sin egen död, eftersom hans Fader är Livet och Hans Son är som Han. ¹¹Att skapa är din vilja, eftersom det är Hans.
10. Du kan inte vara lycklig om du inte gör det du verkligen vill, och detta kan du inte ändra på eftersom det är oföränderligt. ²Det är oföränderligt genom Guds Vilja och din, därför att annars skulle Hans Vilja inte utsträckas. ³Du är rädd för att veta vad Guds Vilja är, eftersom du tror att den inte är din. ⁴Denna övertygelse utgör hela din sjukdom och hela din rädsla. ⁵Varje symptom på sjukdom och rädsla uppstår här, eftersom detta är den övertygelse som får dig att vilja att inte veta. ⁶Och när du tror detta, gömmer du dig i mörkret, och förnekar att ljuset finns i dig.
11. Du ombeds att ha tillit till den Helige Ande endast därför att Han talar för dig. ²Han är Rösten för Gud, men glöm aldrig att Gud inte ville vara ensam. ³Han delar Sin Vilja med dig; Han tvingar den inte på dig. ⁴Kom alltid ihåg att det Han ger behåller Han, så att ingenting Han ger kan motsäga Honom. ⁵Du som de-

lar Hans Liv måste dela det för att känna det, eftersom att dela *är* att känna. ⁶Salig är du som lär dig att genom att höra din Faders Vilja känner du din egen. ⁷För det är din vilja att vara så som Han, Vars Vilja det är att det skall vara så. ⁸Guds Vilja är att Hans Son skall vara en, och förenad med Honom i Hans Etthet. ⁹Det är därför som helandet är början till insikten att din vilja är Hans.

II. Inbjudan till helande

1. Om sjukdom är separation, är beslutet att hela och helas det första steget till insikt om vad du verkligen vill. ²Varje attack är ett steg bort från detta, och varje helande tanke för det närmare. ³Guds Son *har* både Fader och Son, eftersom han *är* både Fader och Son. ⁴Att förena *att ha* och *att vara* är att förena din vilja med Hans, därför att Hans Vilja är att du skall vara ett med Honom. ⁵Och du vill vara ett med Honom, därför att när du förstår Honom fullkomligt, vet du att det inte finns mer än en Vilja. ⁶Men när du attackerar någon del av Gud och Hans Rike är din förståelse inte fullkomlig, och det du verkligen vill går därför förlorat för dig.
2. Helandet blir således en lektion i förståelse och ju mer du övar den desto bättre lärare och elev blir du. ²Om du har förnekat sanningen, vilka bättre vittnen för dess verklighet skulle du kunna ha än de som blivit helade av den? ³Men se till att du räknar in dig själv bland dem, för i din villighet att förena dig med dem fullbordas ditt helande. ⁴Varje mirakel som du utför talar till dig om Guds Faderskap. ⁵Varje helande tanke som du accepterar, antingen från din broder eller i ditt eget sinne, lär dig att du är Guds Son. ⁶I varje kränkande tanke som du har, var du än varseblir den, ligger förnekandet av Guds Faderskap och ditt Sonskap.
3. Och förnekandet är lika totalt som kärleken. ²Du kan inte förneka en del av dig själv, eftersom resten då kommer att verka separerad och därför utan mening. ³Och då det är utan mening för dig, kommer du inte att förstå det. ⁴Att förneka meningen är att inte kunna förstå. ⁵Du kan endast hela dig själv, därför att endast Guds Son behöver helande. ⁶Du behöver det därför att du inte förstår dig själv, och därför inte vet vad du gör. ⁷Eftersom du har glömt din vilja, vet du inte vad du egentligen vill.
4. Helandet är ett tecken på att du vill göra helt. ²Och denna villighet öppnar dina öron för den Helige Andes Röst, Vars bud-

skap är helhet. ³Han kommer att göra det möjligt för dig att gå långt bortom det helande du själv skulle företa dig, därför att till din lilla villighet att göra helt, kommer Han att lägga Sin Egen fullständiga Vilja och göra din hel. ⁴Vad kan inte Guds Son uppnå med Guds Faderskap i Sig? ⁵Och likväl måste inbjudan komma från dig, för du har säkerligen lärt dig att den du bjuder in som din gäst kommer att stanna hos dig.

5. Den Helige Ande kan inte tala till en värd som inte välkomnar Honom, eftersom Han inte kommer att höras. ²Den Evige Gästen stannar kvar, men Hans Röst blir svag i främmande sällskap. ³Han behöver ditt beskydd endast därför att din omsorg är ett tecken på att du vill ha Honom. ⁴Tänk så som Han, om än aldrig så lite, och den lilla gnistan blir ett flammande ljus som fyller ditt sinne så att Han blir din enda Gäst. ⁵Närhelst du ber egot komma in, gör du Honom mindre välkommen. ⁶Han kommer att stanna kvar, men du har ingått ett förbund mot Honom. ⁷Vilken resa du än väljer att företa dig kommer Han att gå med dig, och vänta. ⁸Du kan tryggt lita på Hans tålmod, därför att Han kan inte lämna en del av Gud. ⁹Likväl behöver du långt mer än tålmod.
6. Du kommer aldrig att få ro förrän du vet din funktion och fullgör den, därför att endast i denna kan din och din Faders Vilja helt förenas. ²Att ha Honom är att vara så som Han, och Han har givit Sig Själv till dig. ³Du som har Gud måste vara så som Gud, för Hans funktion blev din med Hans gåva. ⁴Bjud åter in denna kunskap i ditt sinne, och låt ingenting som skymmer den komma in. ⁵Gästen Som Gud sände dig kommer att lära dig hur du skall göra detta, bara du ser den lilla gnistan och är villig att låta den växa. ⁶Din villighet behöver inte vara fullkomlig eftersom Hans är det. ⁷Om du så bara erbjuder Honom en liten plats, kommer Han att lysa upp den så mycket att du med glädje låter den utökas. ⁸Och genom denna utökning kommer du att börja minnas skapelsen.
7. Vill du vara gisslan hos egot eller värd åt Gud? ²Du kommer endast att acceptera den du bjuder in. ³Det står dig fritt att bestämma vem som skall vara din gäst och hur länge han skall stanna hos dig. ⁴Likväl är detta inte verklig frihet, för den beror fortfarande på hur du ser den. ⁵Den Helige Ande finns där, även om Han inte kan hjälpa dig utan din inbjudan. ⁶Och egot är ingenting, vare sig du bjuder in det eller ej. ⁷Verklig frihet är beroende av att du välkomnar verkligheten, och av dina gäster är endast den Helige Ande verklig. ⁸Så vet då Vem Som vistas hos

dig enbart genom att se det som redan finns där, och nöj dig inte med inbillade hjälpare, för Guds Hjälpare finns i dig.

III. Från mörker till ljus

1. När du är trött, kom då ihåg att du har skadat dig själv. ²Din Hjälpare kommer att ge dig ro, men det kan inte du. ³Du vet inte hur du skall göra, för om du gjorde det skulle du aldrig ha kunnat bli trött. ⁴Om du inte hade skadat dig själv skulle du aldrig kunna lida på något sätt, för det är inte Guds Vilja för Sin Son. ⁵Smärta är inte av Honom, därför att Han känner inte till attack och Hans frid omsluter dig i tystnad. ⁶Gud är mycket stilla, därför att det finns ingen konflikt i Honom. ⁷Konflikt är roten till allt ont, för då den är blind ser den inte vem den attackerar. ⁸Likväl attackerar den alltid Guds Son, och Guds Son är du.
2. Guds Son behöver verkligen hjälp, därför att han vet inte vad han gör eftersom han tror att hans vilja inte är hans egen. ²Riket är hans, och ändå vandrar han hemlös omkring. ³Hemma i Gud är han ensam, och mitt bland alla sina bröder är han utan vänner. ⁴Skulle Gud låta detta vara verkligt, när Han Själv inte ville vara ensam? ⁵Och om din vilja är Hans kan det inte vara sant om dig, eftersom det inte är sant om Honom.
3. Ack mitt barn, om du visste vad Gud vill för dig skulle din glädje vara fullständig! ²Och det Han vill har hänt, för det har alltid varit sant. ³När ljuset kommer och du har sagt: "Guds Vilja är min" kommer du att se en sådan skönhet att du vet att den inte är av dig. ⁴Ur din glädje kommer du att skapa skönhet i Hans Namn, därför att din glädje kan lika lite som Hans hållas tillbaka. ⁵Den trista lilla världen kommer att försvinna in i intet, och ditt hjärta bli så fyllt med glädje att det tar ett språng in i Himlen och in i Guds Närvaro. ⁶Jag kan inte tala om för dig hur detta kommer att vara, därför att ditt hjärta är inte redo. ⁷Likväl kan jag tala om för dig, och ofta påminna dig, att det Gud vill för Sig Själv vill Han för dig och det Han vill för dig är ditt.
4. Vägen är inte svår, men den *är* mycket annorlunda. ²Din väg är smärtans väg, om vilken Gud inte vet någonting. ³Den vägen är förvisso svår och mycket ensam. ⁴Rädsla och sorg är dina gäster, och de går med dig och vistas med dig på vägen. ⁵Men den mörka resan är inte Guds Sons väg. ⁶Vandra i ljuset och se inte de mörka följeslagarna, för de är inga lämpliga följeslagare för Guds

Son som skapades *av* ljuset och *i* ljuset. ⁷Det Stora Ljuset omsluter dig alltid och strålar ut från dig. ⁸Hur kan du se de mörka följeslagarna i ett ljus som detta? ⁹Om du ser dem, är det endast för att du förnekar ljuset. ¹⁰Men förneka dem i stället, för ljuset är här och vägen är tydlig.

5. Gud gömmer ingenting för Sin Son, även om Hans Son vill gömma sig själv. ²Likväl kan Guds Son inte gömma sin härlighet, för Gud vill att han skall vara i sin härlighet och gav honom ljuset som lyser i honom. ³Du kommer aldrig att gå vilse, för Gud leder dig. ⁴När du kommer på villovägar, företar du dig bara en resa som inte är verklig. ⁵De mörka följeslagarna, den mörka vägen, allt är illusioner. ⁶Vänd dig mot ljuset, för den lilla gnistan i dig är del av ett Ljus så mäktigt, att det för evigt kan svepa dig ut ur allt mörker. ⁷För din Fader *är* din Skapare, och du *är* så som Han.
6. Ljusets barn kan inte vistas i mörkret, därför att mörkret finns inte i dem. ²Låt dig inte vilseledas av de mörka hjälparna, och låt dem aldrig komma in i Guds Sons sinne, för de har ingen plats i Hans tempel. ³När du frestas att förneka Honom, kom då ihåg att det *finns* inga andra gudar att ha jämte Honom, och acceptera Hans Vilja för dig i frid. ⁴För du kan inte acceptera den på något annat sätt.
7. Endast Guds Hjälpare kan hjälpa dig. ²I stillheten i Sitt tempel väntar Han på att ge dig den frid som är din. ³Ge Hans frid så att du kan gå in i templet och finna att den väntar på dig där. ⁴Men var helig i Guds Närvaro, för annars kommer du inte att veta att du är där. ⁵För det som är olikt Gud kan inte komma in i Hans Sinne, eftersom det inte var Hans Tanke och därför inte tillhör Honom. ⁶Och ditt sinne måste vara lika rent som Hans om du vill veta vad som tillhör dig. ⁷Vakta noga Hans tempel, för Han Självt har sin boning där och vistas där i frid. ⁸Du kan inte komma in i Guds Närvaro med de mörka följeslagarna vid din sida, men ensam kan du inte heller komma in. ⁹Alla dina bröder måste komma in tillsammans med dig, därför att innan du har accepterat dem kan *du* inte komma in. ¹⁰För Helhet kan du inte förstå om du inte är hel, och ingen del av Sonen kan uteslutas om han vill känna Sin Faders Helhet.
8. I ditt sinne kan du acceptera hela Sonskapet och välsigna det med ljuset som din Fader gav det. ²Då kommer du att vara värdig att bo i templet tillsammans med Honom, eftersom det är din vilja att inte vara ensam. ³Gud välsignade Sin Son för evigt. ⁴Om du välsignar honom i tiden, kommer du att vara i evigheten.

⁵Tiden kan inte skilja dig från Gud, om du använder den å det evigas vägnar.

IV. Guds Sons arv

1. Glöm aldrig att Sonskapet är din frälsning, därför att Sonskapet är ditt Själv. ²Som Guds skapelse är Det ditt, och genom att Det tillhör dig är Det Hans. ³Ditt Själv behöver inte frälsning, men ditt sinne behöver lära sig vad frälsning är. ⁴Du blir inte frälst från någonting, men du blir frälst till härligheten. ⁵Härligheten är ditt arv som givits dig av din Skapare så att du skall kunna utsträcka den. ⁶Men om du hatar en del av ditt Själv går all din förståelse förlorad, eftersom du ser på det som Gud har skapat som dig utan kärlek. ⁷Och då det Han har skapat är del av Honom, förnekar du Honom Hans plats vid Hans Eget altare.
2. Skulle du kunna försöka göra Gud hemlös och veta att du är hemma? ²Kan Sonen förneka Fadern utan att tro att Fadern har förnekat honom? ³Guds lagar är endast till för ditt beskydd, och de är aldrig verkningslösa. ⁴Det du upplever när du förnekar din Fader är fortfarande för ditt beskydd, därför att din viljas makt kan inte förminskas utan Guds ingripande mot den, och någon begränsning av din makt är inte Guds Vilja. ⁵Lita därför endast på den makt som Gud gav för att rädda dig, och kom ihåg att den är din eftersom den är Hans, och förena dig med dina bröder i Hans frid.
3. Din frid ligger i dess gränslöshet. ²Begränsa friden du delar, och ditt Själv måste vara okänt för dig. ³Varje altare åt Gud är del av dig, eftersom ljuset Han skapade är ett med Honom. ⁴Skulle du utestänga en broder från det ljus som är ditt? ⁵Du skulle inte göra det om du förstod att du endast kan förmörka ditt eget sinne. ⁶Så som du för honom tillbaka, så kommer du att återvända. ⁷Detta är Guds lag till skydd för Hans Sons helhet.
4. *Endast du kan beröva dig själv någonting.* ²Motsätt dig inte denna insikt, för den är i sanning början till att ljuset bryter fram. ³Kom också ihåg att förnekandet av detta enkla faktum antar många former, och dessa måste du lära dig känna igen och ståndaktigt motsätta dig, utan undantag. ⁴Detta är ett avgörande steg i återuppvaknandet. ⁵De första faserna i denna omvändning är ofta mycket smärtsamma, för när skuldbeläggandet tas bort från det yttre, finns det en stark tendens att gömma det i det inre. ⁶Det är

svårt i början att inse att detta är exakt samma sak, eftersom det inte är någon skillnad mellan det inre och det yttre.

5. Om dina bröder är del av dig och du lägger skulden på dem för det du blivit berövad, lägger du skulden på dig själv. ²Och du kan inte lägga skulden på dig själv utan att lägga skulden på dem. ³Det är därför som klandret måste göras ogjort, inte ses någon annanstans. ⁴Lägg det på dig själv och du kan inte känna dig själv, därför att endast egot klandrar överhuvudtaget. ⁵Självföbråelse är därför att identifiera sig med egot, och lika mycket ett egoförsvar som att lägga skulden på andra. ⁶*Du kan inte gå in i Guds Närvaro om du attackerar Hans Son.* ⁷När Hans Son höjer sin röst till sin Skapares lov, kommer han att höra Rösten för sin Fader. ⁸Likväl kan Skaparen inte prisas utan Sin Son, därför att deras härlighet delas och de förhärligas tillsammans.
6. Kristus står vid Guds altare och väntar på att välkomna Hans Son. ²Men kom helt utan fördömande, för annars kommer du att tro att porten är reglad och att du inte kan komma in. ³Porten är inte reglad, och det är omöjligt att du inte kan komma in till den plats där Gud vill att du skall vara. ⁴Men älska dig själv med Kristi Kärlek, därför att så älskar din Fader dig. ⁵Du kan vägra att gå in, men du kan inte regla porten som Kristus håller öppen. ⁶Kom till mig som håller den öppen åt dig, för så länge jag lever kan den inte stängas, och jag lever för evigt. ⁷Gud är mitt liv och ditt, och Gud nekar inte Sin Son någonting.
7. Vid Guds altare väntar Kristus på återupprättandet av Sig Själv i dig. ²Gud vet att Hans Son är lika oförvitlig som Han Själv, och du närmar dig Honom genom att uppskatta Hans Son. ³Kristus väntar på att du skall acceptera Honom som dig själv, och Hans Helhet som din. ⁴För Kristus är Guds Son, Som lever i Sin Skapare och lyser med Hans härlighet. ⁵Kristus är utsträckandet av Guds Kärlek och Skönhet, lika fullkomlig som Sin Skapare och i frid med Honom.
8. Välsignad är den Guds Son vars strålgans är av hans Fader, och vars härlighet han vill dela så som hans Fader delar den med honom. ²Det finns inget fördömande i Sonen, för det finns inget fördömande i Fadern. ³Eftersom Sonen delar Faderns fullkomliga Kärlek måste han dela med andra det som tillhör Honom, för annars kommer han varken att känna Fadern eller Sonen. ⁴Frid vare med dig som vilar i Gud, och i vilken hela Sonskapet vilar.

V. Egots "dynamik"

1. Ingen kan göra sig fri från illusioner om han inte granskar dem, därför att det är genom att inte granska dem som de skyddas.² Det är inte nödvändigt att rygga tillbaka för illusioner, för de kan inte vara farliga.³ Vi är redo att se lite närmare på egots tanke-system, för tillsammans har vi den lampa som kommer att driva bort det, och eftersom du inser att du inte vill ha det, måste du vara redo.⁴ Låt oss vara mycket stilla när vi gör detta, för vi söker endast ärligt efter sanningen.⁵ Egots "dynamik" kommer att vara vår lektion en stund, för vi måste först se på detta för att kunna se bortom det, eftersom du har gjort det verkligt.⁶ Vi kommer tillsammans stilla att göra detta misstag ogjort och sedan se bortom det mot sanningen.
2. Vad är helande annat än att avlägsna allt som står i vägen för kunskapen?² Och på vilket annat sätt kan man driva bort illusioner än genom att öppet granska dem utan att skydda dem.³ Var därför inte rädd, för det du kommer att se är källan till rädslan, och du börjar lära dig att rädslan inte är verklig.⁴ Du håller också på att lära dig att dess verkningar kan drivas bort helt enkelt genom att förneka deras verklighet.⁵ Nästa steg är naturligtvis att förstå att det som inte har några verkningar inte existerar.⁶ Lagar verkar inte i ett vakuum, och det som inte leder till någonting har inte hänt.⁷ Om verkligheten känns igen på sitt utsträckande, kan det som leder till ingenting inte vara verkligt.⁸ Var alltså inte rädd för att se på rädslan, för den kan inte ses.⁹ Klarhet gör per definition förvirringen ogjord, och att se på mörkret genom ljuset måste driva bort det.
3. Låt oss börja denna lektion i "egodynamik" med att förstå att själva ordet inte har någon mening.² Det innehåller just den självmotsägelse som gör det meningslöst.³ "Dynamik" antyder makt att göra någonting, och hela vanföreställningen om separationen ligger i övertygelsen att egot *har* makt att göra någonting.⁴ Egot är skrämmande för dig eftersom du tror detta.⁵ Likväl är sanningen mycket enkel:

⁶*All makt är av Gud.*

⁷*Det som inte är av Honom har ingen makt att göra någonting.*

4. När vi då ser på egot tänker vi inte på dynamik utan på vanföreställningar.² Du kan helt tryggt betrakta ett förvirrat

system utan rädsla, för det kan inte ha några verkningar om dess källa inte är verklig. ³Rädslan blir mer uppenbart orimlig om du inser egots mål, som så påtagligt är utan förnuft att varje ansträngning å dess vägnar ofrånkomligen slösas bort på ingenting. ⁴Målet är helt klart autonomi för egot. ⁵Från början är således dess syfte att vara separerat, sig självt nog och oberoende av all makt utom sin egen. ⁶Det är därför som det är symbolen för separationen.

5. Varje föreställning har ett syfte, och dess syfte är alltid den naturliga följderna av vad den är. ²Allt som härstammar från egot är den naturliga följderna av dess centrala övertygelse, och sättet att göra dess resultat ogjorda är helt enkelt att förstå att deras källa inte är naturlig, eftersom den inte överensstämmer med din sanna natur. ³Jag sade tidigare att en vilja som står i strid med Guds är önsketänkande och inte att verkligen vilja. ⁴Hans Vilja är en *eftersom* utsträckandet av Hans Vilja inte kan vara olikt sig självt. ⁵Den verkliga konflikten du upplever är således mellan egots fåfänga önskningar och Guds Vilja, som du delar. ⁶Kan detta vara en verklig konflikt?
6. Ditt oberoende är skapelsens oberoende, inte autonomins. ²Hela din skapande funktion ligger i ditt fullständiga beroende av Gud, som delar Sin funktion med dig. ³Genom Sin villighet att dela den, blev Han lika beroende av dig som du är av Honom. ⁴Tillskriv inte Honom, som inte vill vara oberoende av dig, egots högmot. ⁵Han har inbegripit dig i Sin Autonomi. ⁶Kan du tro att autonomi är meningsfullt skilt från Honom? ⁷Övertygelsen om egots autonomi kostar dig kunskapen om ditt beroende av Gud, i vilket din frihet ligger. ⁸Egot ser allt beroende som hotfullt, och har förvrängt till och med din längtan efter Gud till ett medel att befästa sig självt. ⁹Men låt dig inte vilseledas av dess tolkning av din konflikt.
7. Egot attackerar alltid å separationens vägnar. ²Då det tror att det har makten att göra detta gör det ingenting annat, eftersom målet för dess autonomi inte *är* någonting annat. ³Egot är totalt förvirrat när det gäller verkligheten, men det förlorar inte sitt mål ur sikte. ⁴Det är mycket mera vaksamt än vad du är, eftersom det är fullkomligt säkert på sitt syfte. ⁵Du är förvirrad eftersom du inte förstår ditt.
8. Du måste förstå att det sista egot vill att du skall inse är att du är rädd för det. ²För om egot kunde ge upphov till rädsla, skulle det minska ditt oberoende och försvaga din makt. ³Likväl är dess

enda anspråk på din lojalitet att det kan ge dig makt. ⁴Utan denna övertygelse skulle du inte lyssna till det överhuvudtaget. ⁵Hur kan det då fortsätta att existera om du inser att du genom att acceptera det förringar dig själv och berövar dig själv makt?

9. Egot kan – och gör det också – tillåta dig att betrakta dig själv som överlägsen, icke troende, "sorglös", avvisande, ytlig, okänslig, oengagerad och till och med desperat, men inte som verkligt rädd. ²Att minimera rädslan, men inte att göra den ogjord, är något som egot ständigt anstränger sig för att göra, och det är förvisso en färdighet som det är mycket skickligt i. ³Hur kan det predika separation utan att upprätthålla den genom rädsla, och skulle du lyssna till det, om du förstod att detta är vad det gör?
10. Din insikt att vad som än tycks separera dig från Gud endast är rädsla, oavsett vilken form den antar och helt bortsett från hur egot vill att du skall uppleva den, är därför det grundläggande hotet för egot. ²Dess dröm om autonomi skakas i sina grundvalar genom denna medvetenhet. ³För även om du kanske understöder en falsk föreställning om självständighet, kommer du inte att acceptera rädslans pris om du känner igen det. ⁴Likväl är detta priset och egot kan inte minimera det. ⁵Om du förbiser kärleken, förbiser du dig själv och då måste du frukta överkligheten *eftersom* du har förnekat dig själv. ⁶Genom att tro att du framgångsrikt har attackerat sanningen, tror du att attack har makt. ⁷Du har således helt enkelt blivit rädd för dig själv. ⁸Och ingen vill finna det som han tror skulle förstöra honom.
11. Om egots mål för autonomi kunde uppnås skulle Guds syfte kunna tillintetgöras, och detta är omöjligt. ²Endast genom att lära dig vad rädsla är, kan du till sist lära dig att skilja det möjliga från det omöjliga och det falska från det sanna. ³Enligt egots undervisning kan *dess* mål uppnås och Guds syfte *kan det inte*. ⁴Enligt den Helige Andes undervisning kan *endast* Guds syfte uppnås, och det har redan uppnåtts.
12. Gud är lika beroende av dig som du är av Honom, därför att Hans Autonomi omfattar din, och är därför ofullständig utan den. ²Du kan endast upprätta din autonomi genom att identifiera dig med Honom, och fylla din funktion så som den i sanning existerar. ³Egot tror att lycka är att uppnå sitt mål. ⁴Men det har blivit dig förunnat att veta att Guds funktion är din, och du kan inte finna lycka åtskild från er förenade Vilja. ⁵Förstå endast att egots mål, som du så ihärdigt har eftersträvat, enbart har gjort dig rädd, och det blir svårt att vidmakthålla att rädsla är lycka.

- ⁶Eftersom egot upprätthålls genom rädsla är det detta som det vill att du skall tro. ⁷Likväl är Guds Son inte vansinnig, och kan inte tro det. ⁸Låt honom bara förstå det och han kommer inte att acceptera det. ⁹För endast de vansinniga skulle välja rädsla i stället för kärlek, och endast de vansinniga skulle kunna tro att kärlek kan vinnas genom attack. ¹⁰Men de förnuftiga inser att endast attack kan framkalla rädsla, från vilken Guds Kärlek fullständigt skyddar dem.
13. Egot analyserar, den Helige Ande accepterar. ²Förståelsen för helheten kommer endast genom att acceptera, eftersom att analysera innebär att bryta ner eller skilja ut. ³Att försöka förstå totaliteten genom att bryta ner den är helt klart egots karaktäristiskt motsägelsefulla inställning till allt. ⁴Egot tror att makt, förståelse och sanning ligger i separationen, och för att fastställa denna övertygelse måste det attackera. ⁵Omedvetet om att övertygelsen inte kan befastas, och besatt av förvissningen att separation är räddning, attackerar egot allt det varseblir genom att bryta ner det i små, lösryckta delar utan några meningsfulla samband och därför utan mening. ⁶Egot kommer alltid att ersätta mening med kaos, för om separation är räddning är harmoni hot.
14. Egots tolkningar av varseblivningens lagar är, och måste vara, exakt motsatsen till den Helige Andes. ²Egot fokuserar på misstag och förbiser sanningen. ³Det gör varje misstag som det varseblir verkligt, och med ett för egot karaktäristiskt resonemang som går i cirklar drar det slutsatsen att på grund av misstaget måste en konsekvent sanning vara meningslös. ⁴Nästa steg är då uppenbart. ⁵Om en konsekvent sanning är meningslös, måste inkonsekvens vara sann. ⁶Genom att hålla misstaget tydligt i sinnet, och skydda det som det har gjort verkligt, går egot vidare till nästa steg i sitt tankesystem: misstaget är verkligt och sanningen ett misstag.
15. Egot gör inget försök att förstå detta, och det går naturligtvis inte att förstå, men egot försöker verkligen att på alla sätt påvisa det, och detta gör det jämt och ständigt. ²Då egot analyserar för att attackera meningen, lyckas det förbise den, och det som det har kvar är en rad splittrade varseblivningar som det förenar för sin egen räkning. ³Detta blir då det universum som det varseblir. ⁴Och det är detta universum som i sin tur blir dess demonstration av sin egen verklighet.
16. Underskatta inte lockelsen i egots demonstration för dem som vill lyssna. ²Selektiv varseblivning väljer sina vittnen med om-

sorg, och dess vittnen är konsekventa. ³Argumenten för vansinnet är starka för de vansinniga. ⁴För bevisföringen slutar vid sin början, och inget tanke-system går bortom sin källa. ⁵Likväl kan en bevisföring utan mening inte påvisa någonting, och de som blir övertygade av den måste vara vilseledda. ⁶Kan egot undervisa på ett sanningsenligt sätt när det förbiser sanningen? ⁷Kan det varsebli det som det förnekat? ⁸Dess vittnen vittnar verkligen om dess förnekande, men knappast om det som det förnekat. ⁹Egot ser rakt på Fadern och ser Honom inte, för det har förnekat Hans Son.

17. Vill *du* minnas Fadern? ²Acceptera Hans Son och du kommer att minnas Honom. ³Ingenting kan påvisa att Hans Son är ovärdig, för ingenting kan bevisa att en lögn är sann. ⁴Det du ser av Hans Son genom egots ögon är en demonstration av att Hans Son inte existerar, likväl måste Fadern vara där Sonen är. ⁵Acceptera det Gud inte förnekar, och det kommer att påvisa dess sanning. ⁶Vittnena för Gud står i Hans Ljus och ser på det Han skapat. ⁷Deras tystnad är tecknet på att de har sett Guds Son, och i Kristi Närvaro behöver de inte bevisa någonting, för Kristus talar till dem om Sig Själv och om Sin Fader. ⁸De är tysta eftersom Kristus talar till dem, och det är Hans ord de talar.
18. Varje broder som du möter blir ett vittne för Kristus eller för egot, beroende på vad du varseblir i honom. ²Var och en övertygar dig om vad du vill varsebli, och om verkligheten i det rike som du har valt att ägna din vaksamhet åt. ³Allt du varseblir är ett vittnesbörd för det tanke-system du vill skall vara sant. ⁴Varje broder har makten att befria dig, om du väljer att vara fri. ⁵Du kan inte acceptera falskt vittnesbörd från honom, om du inte avlagt falsk vittnesbörd mot honom. ⁶Om han inte talar om Kristus med dig, har du inte talat om Kristus med honom. ⁷Du hör endast din egen röst, och om Kristus talar genom dig kommer du att höra Honom.

VI. Uppvaknandet till förlossning

1. Det är omöjligt att inte tro det du ser, men det är lika omöjligt att se det du inte tror. ²Varseblivningar är byggda på basis av upplevelser, och upplevelse leder till övertygelser. ³Det är inte förrän övertygelserna är befästa som varseblivningarna stabiliseras. ⁴I själva verket är det alltså så att det du tror, *ser* du verkligen. ⁵Det

är detta jag menade när jag sade: "Saliga är ni som inte har sett och ändå tror", därför att de som tror på uppståndelsen kommer att se den. ⁶Uppståndelsen är Kristi fullständiga seger över egot, inte genom attack utan genom transcendens. ⁷För Kristus höjer sig över egot och alla dess gärningar, och uppstiger till Fadern och Hans Rike.

2. Vill du delta i uppståndelsen eller i korsfästelsen? ²Vill du fördöma dina bröder eller befria dem? ³Vill du gå bortom ditt fängelse och uppstiga till Fadern? ⁴Dessa frågor är alla en och densamma, och besvaras samtidigt. ⁵Det har rått stor förvirring när det gäller vad som menas med varseblivning, eftersom ordet används både för medvetenhet och för tolkningen av medvetenhet. ⁶Likväl kan du inte vara medveten utan att tolka, för det du varseblir *är* din tolkning.
3. Den här kursen är fullkomligt tydlig. ²Om du inte ser den tydligt är det på grund av att din tolkning går emot den, och du tror därför inte på den. ³Och då övertygelsen avgör varseblivningen, varseblir du inte dess mening och accepterar den därför inte. ⁴Men olika upplevelser leder till olika övertygelser, och med dem till olika varseblivningar. ⁵För varseblivningar lärs in *genom* övertygelser, och upplevelsen lär dig förvisso. ⁶Jag leder dig till en ny sorts upplevelse som du kommer att bli allt mindre villig att förneka. ⁷Att lära sig av Kristus är lätt, eftersom det inte innebär någon anspänning alls att varsebli med Honom. ⁸Hans varseblivningar är din naturliga medvetenhet, och det är endast de förvrängningar som du själv för in som tröttar ut dig. ⁹Låt Kristus i dig tolka åt dig, och försök inte begränsa det du ser genom små trångsynta övertygelser som är ovärdiga Guds Son. ¹⁰För till dess att Kristus får vad som tillkommer Honom, kommer Guds Son att se sig själv som Faderlös.
4. Jag är *din* uppståndelse och *ditt* liv. ²Du lever i mig eftersom du lever i Gud. ³Och alla lever i dig, liksom du lever i alla. ⁴Kan du då varsebli någon ovärdighet i en broder och inte varsebli den i dig själv? ⁵Och kan du varsebli den i dig själv och inte varsebli den i Gud? ⁶Tro på uppståndelsen för den har fullbordats, och den har fullbordats i dig. ⁷Detta är lika sant nu som det alltid kommer att vara, för uppståndelsen är Guds Vilja som inte känner någon tid och inte några undantag. ⁸Men gör själv inga undantag, för då kommer du inte att varsebli det som fullbordats åt dig. ⁹För vi uppstiger till Fadern tillsammans, så som det var i begynnelsen, är nu och för evigt skall vara, för sådant är Guds

Sons väsen så som hans Fader skapade honom.

5. Underskatta inte den makt som finns i Guds Sons hängivenhet, inte heller den makt som guden han dyrkar har över honom. ²För han ställer sig själv vid sin guds altare, vare sig det är den gud han själv gjorde eller den Gud Som skapade honom. ³Det är därför hans slaveri är lika fullständigt som hans frihet, för han kommer endast att lyda den gud han accepterar. ⁴Korsfästelsens gud kräver att han korsfäster, och hans tillbedjare lyder. ⁵I hans namn korsfäster de sig själva, och tror att Guds Sons makt föds ur offer och smärta. ⁶Uppståndelsens Gud kräver ingenting, för det är inte Hans Vilja att ta bort någonting. ⁷Han kräver inte lydnad, för lydnad innebär underkastelse. ⁸Han vill endast att du lär dig vad din vilja är och följer den, inte i uppoffringens och underkastelsens anda utan i frihetens glädje.
6. Uppståndelsen måste vinna din lojalitet med glädje, eftersom den är glädjens symbol. ²Hela dess övertygande makt ligger i att den representerar det du vill vara. ³Friheten att lämna bakom dig allt som sårar dig och förödmjucar dig och skrämmer dig kan inte påtvingas dig, men den kan erbjudas dig genom Guds nåd. ⁴Och du kan acceptera den genom Hans nåd, därför att Gud är nådig mot Sin Son och accepterar honom utan tvekan som Sin Egen. ⁵Vem är då *din* egen? ⁶Fadern har givit dig allt som är Hans, och Han Själv är din tillsammans med dem. ⁷Beskydda dem i deras uppståndelse, för annars kommer du inte att vakna i Gud, tryggt omgiven av det som är ditt för evigt.
7. Du kommer inte att finna frid förrän du tagit bort spikarna i Guds Sons händer och tagit det sista törnet från hans panna. ²Guds Kärlek omsluter Hans Son som korsfästelsens gud fördömer. ³Lär inte ut att jag dog förgäves. ⁴Lär hellre ut att jag inte dog genom att visa att jag lever i dig. ⁵För det är förlossningens verk att göra korsfästelsen av Guds Son ogjord, det verk i vilket var och en har en likvärdig del. ⁶Gud dömer inte Sin skuldlöse Son. ⁷Hur skulle det kunna vara på något annat sätt, då Han har givit Sig Själv till honom?
8. Du har naglat fast dig själv vid ett kors och satt en törnekrona på ditt eget huvud. ²Likväl kan du inte korsfästa Guds Son, för Guds Vilja kan inte dö. ³Hans Son har förlossats från sin egen korsfästelse, och du kan inte döma den till döden som Gud har givit evigt liv. ⁴Drömmen om korsfästelsen vilar fortfarande tung över dina ögon, men det du ser i drömmar är inte verklighet. ⁵Så länge som du varseblir Guds Son som korsfäst, sover du. ⁶Och så

länge som du tror att du kan korsfästa honom, har du endast mardrömmar. ⁷Du som är på väg att vakna är fortfarande medveten om drömmar, och har ännu inte glömt dem. ⁸Att glömma drömmar och att bli medveten om Kristus kommer genom att andra vaknar för att dela din förlossning.

9. Du kommer att vakna av din egen kallelse, för Kallelsen att vakna finns inom dig. ²Om jag lever i dig är du vaken. ³Likväl måste du se de gärningar jag utför genom dig, för annars kommer du inte att varsebli att jag har gjort dem åt dig. ⁴Sätt inga gränser för vad du tror att jag kan göra genom dig, för då kommer du inte att acceptera det jag kan göra *för* dig. ⁵Ändå är det redan gjort, och såvida du inte ger allt du har tagit emot kommer du inte att veta att din förlossare lever, och att du har vaknat tillsammans med honom. ⁶Förlossning känns bara igen när den delas med andra.
10. Guds Son *är* räddad. ²För fram endast denna medvetenhet till Sonskapet, och du kommer att ha en lika värdefull roll i förlossningen som jag. ³För din roll måste vara som min, om du lär dig den av mig. ⁴Om du tror att din är begränsad, begränsar du min. ⁵Det finns ingen rangordning av svårigheter i mirakler, eftersom alla Guds Söner har samma värde, och deras likvärdighet är deras etthet. ⁶Hela Guds makt finns i varje del av Honom, och ingenting som strider mot Hans Vilja är vare sig stort eller smått. ⁷Det som inte existerar har ingen storlek och inget mått. ⁸För Gud är allting möjligt. ⁹Och åt Kristus är det givet att vara som Fadern.

VII. Verklighetens villkor

1. Världen som du varseblir den kan inte ha skapats av Fadern, för världen är inte som du ser den. ²Gud skapade endast det eviga, och allt du ser är förgängligt. ³Därför måste det finnas en annan värld som du inte ser. ⁴Bibeln talar om en ny Himmel och en ny jord, likväl kan detta inte vara bokstavligen sant, för det som är evigt återskapas inte. ⁵Att varsebli på nytt är endast att varsebli igen, och innebär att tidigare, eller i intervallet däremellan, varseblev du överhuvudtaget inte. ⁶Vad är då den värld som väntar på din varseblivning när du ser den?
2. Varje kärleksfull tanke som Guds Son någonsin haft är evig. ²De kärleksfulla tankar som hans sinne varseblir i den här världen är världens enda verklighet. ³De är fortfarande varsebliv-

ningar, eftersom han fortfarande tror att han är separerad. ⁴Likväl är de eviga eftersom de är kärleksfulla. ⁵Och eftersom de är kärleksfulla, är de som Fadern, och kan därför inte dö. ⁶Den verkliga världen kan faktiskt varseblivas. ⁷Allt som behövs är en villighet att inte varsebli någonting annat. ⁸För om du varseblir både gott och ont, accepterar du både det falska och det sanna och gör ingen åtskillnad mellan dem.

3. Egot kan kanske se något gott, men aldrig enbart det goda. ²Det är därför som dess varseblivningar är så varierande. ³Det tillbakavisar inte det goda helt och hållet, för detta skulle du inte kunna acceptera. ⁴Men det lägger alltid till någonting som inte är verkligt till det verkliga, och blandar således ihop illusion och verklighet. ⁵För varseblivningar kan inte vara delvis sanna. ⁶Om du tror på både sanning och illusion kan du inte avgöra vilket som är sant. ⁷För att fastställa din personliga autonomi, försökte du skapa olikt din Fader, och trodde att det du gjorde kunde vara olikt Honom. ⁸Likväl är allt som är sant likt Honom. ⁹Att endast varsebli den verkliga världen kommer att föra dig till den verkliga Himlen, eftersom det kommer att få dig att förstå den.
4. Att varsebli det goda är inte kunskap, men att förneka motsatsen till det goda gör det möjligt för dig att känna igen ett tillstånd i vilket motsatser inte existerar. ²Och detta *är* kunskapens tillstånd. ³Utan denna medvetenhet har du inte uppfyllt dess villkor, och tills du gör det kommer du inte att veta att den redan är din. ⁴Du har gjort dig många föreställningar som du har lagt mellan dig själv och din Skapare, och dessa övertygelser är världen så som du varseblir den. ⁵Sanningen är inte frånvarande här, men den är otydlig. ⁶Du vet inte skillnaden mellan det du har gjort och det Gud har skapat, och därför vet du inte skillnaden mellan det du har gjort och det *du* har skapat. ⁷Att tro att du kan varsebli den verkliga världen är att tro att du kan känna dig själv. ⁸Du kan känna Gud eftersom det är Hans Vilja att bli känd. ⁹Den verkliga världen är allt som den Helige Ande har bevarat åt dig av det du har gjort, och att varsebli endast detta är frälsning, eftersom det är insikten att verkligheten bara är det som är sant.

VIII. Problemet och svaret

1. Detta är en mycket enkel kurs. ²Du kanske inte känner att du behöver en kurs som till slut lär ut att endast verkligheten är

sann. ³Men tror du det? ⁴När du varseblir den verkliga världen kommer du att förstå att du inte trodde det. ⁵Likväl kommer den snabbhet med vilken din nya och enda verkliga varseblivning omvandlas till kunskap att på ett ögonblick få dig att inse att endast detta är sant. ⁶Och då kommer allt du har gett upphov till att vara glömt: det goda och det onda, det falska och det sanna. ⁷För när Himmel och jord blir ett, kommer till och med den verkliga världen att försvinna ur din åsyn. ⁸Slutet på världen är inte dess undergång utan dess överföring till Himlen. ⁹Omtolkningen av världen är förflyttningen av all varseblivning till kunskap.

2. Bibeln uppmanar er att bli som barn. ²Barn inser att de inte förstår vad de varseblir, och därför frågar de vad det betyder. ³Begå inte misstaget att tro att du förstår det du varseblir, för dess mening har gått förlorad för dig. ⁴Men den Helige Ande har bevarat dess mening åt dig, och om du låter Honom tolka den, kommer Han att återställa till dig det du har kastat bort. ⁵Så länge du tror att du vet dess mening kommer du likväl inte att se något behov av att fråga Honom om den.
3. Du vet inte meningen med någonting som du varseblir. ²Inte en enda tanke som du tänker är helt sann. ³Att förstå detta är en säker början för dig. ⁴Du är inte vilseledd; du har inte accepterat någon vägledare överhuvudtaget. ⁵Du behöver verkligen en handledning i varseblivning, för du förstår ingenting. ⁶Inse detta men acceptera det inte, eftersom att förstå är ditt arv. ⁷Varseblivningar lär man sig, och du är inte utan Lärare. ⁸Likväl beror din villighet att lära dig av Honom på din villighet att ifrågasätta allt du som du själv har lärt dig, för du som har lärt dig fel bör inte vara din egen lärare.
4. Ingen kan undanhålla sanningen annat än för sig själv. ²Likväl kommer Gud inte att förvägra dig Svaret som Han gav. ³Be då om det som är ditt, men som du inte gjorde, och försvara dig inte mot sanningen. ⁴Du åstadkom problemet som Gud har gett svar på. ⁵Ställ dig därför bara en enda enkel fråga:

⁶Vill jag ha problemet eller vill jag ha svaret?

⁷Bestäm dig för svaret och du kommer att få det, för du kommer att se det som det är, och det är redan ditt.

5. Du kanske klagat över att den här kursen inte är tillräckligt specifik för dig för att du skall förstå den och använda den. ²Men du kanske inte har gjort det som den mycket specifikt föresprå-

kar. ³Detta är inte en kurs i att leka med tankar, utan i deras praktiska tillämpning. ⁴Ingenting kan vara mer specifikt än att få veta att om du ber så kommer du att få. ⁵Den Helige Ande kommer att ge svar på varje specifikt problem så länge som du tror att problem är specifika. ⁶Hans svar är både många och ett, så länge som du tror att det Enda är många. ⁷Du kanske är rädd att Han är specifik på grund av din rädsla för vad du tror att detta kommer att kräva av dig. ⁸Men det är endast genom att be som du lär dig att ingenting som är av Gud kräver någonting av dig. ⁹Gud ger; Han tar inte. ¹⁰När du vägrar att be om någonting, beror det på att du tror att när man ber om någonting innebär det att ta snarare än att dela med andra.

6. Den Helige Ande kommer att ge dig endast det som är ditt, och kommer inte att ta någonting i gengäld. ²För det som är ditt är allt, och du delar det med Gud. ³Detta är dess verklighet. ⁴Skulle den Helige Ande, Som endast vill återställa, kunna misstolka frågan som du måste ställa för att få veta Hans svar? ⁵Du *har* hört svaret, men du har missförstått frågan. ⁶Du tror att om du ber den Helige Ande om vägledning så är det att be om att bli berövad.
7. Du lilla Guds barn, du förstår inte din Fader. ²Du tror på en värld som tar, för du tror att du kan få genom att ta. ³Och genom den varseblivningen har du förlorat den verkliga världen ur sikte. ⁴Du är rädd för världen som du ser den, men den verkliga världen är fortfarande din, om du bara ber om den. ⁵Neka dig den inte, för den kan endast befria dig. ⁶Ingenting som är av Gud kommer att förslava Hans Son som Han skapade fri och vars frihet skyddas av Hans Vara. ⁷Salig är du som är villig att be Gud om sanningen utan rädsla, för endast så kan du lära dig att Hans svar är befrielsen från rädslan.
8. Du vackra Guds barn, du ber bara om det som jag lovade dig. ²Tror du att jag skulle vilseleda dig? ³Himmelriket är inom dig. ⁴Tro att sanningen är i mig, för jag vet att den är i dig. ⁵Guds Söner har ingenting som de inte delar med varandra. ⁶Be vilken Guds Son som helst om sanningen, och du har bett mig om den. ⁷Det finns ingen av oss som inte har svaret i sig för att ge det till alla som ber honom om det.
9. Be Guds Son om vad som helst och hans Fader kommer att svara dig, för Kristus misstar sig inte på Sin Fader och Hans Fader misstar sig inte på Honom. ²Missta dig således inte på din broder, och se endast hans kärleksfulla tankar som hans verklighet, för genom att förneka att hans sinne är splittrat kommer du

- att hela ditt eget. ³Acceptera honom så som hans Fader accepterar honom och hela honom i Kristus, för Kristus är hans helande och ditt. ⁴Kristus är den Guds Son Som inte på något sätt är separerad från Sin Fader, och Vars varje tanke är lika kärleksfull som Hans Faders Tanke genom vilken Han skapades. ⁵Missta dig inte på Guds Son, för därigenom måste du missta dig på dig själv. ⁶Och då du misstar dig på dig själv, misstar du dig på din Fader för Vilken det är omöjligt att missta Sig.
10. I den verkliga världen finns ingen sjukdom, eftersom det inte finns någon separation eller söndring. ²Endast kärleksfulla tankar varseblivs, och eftersom ingen är utan din hjälp, åtföljer Guds Hjälp dig överallt. ³Allt eftersom du blir villig att acceptera denna Hjälp genom att be om Den, kommer du att ge Den eftersom du vill ha Den. ⁴Ingenting kommer att vara bortom din helande kraft, eftersom ingenting kommer att förvägras din enkla begäran. ⁵Vilka problem kommer inte att försvinna i närvaro av Guds Svar? ⁶Be därför att få lära dig vad din broders verklighet är, för det är denna du kommer att varsebli i honom, och du kommer att se din skönhet återspeglad i hans.
 11. Acceptera inte din broders varierande varseblivning av sig själv, för hans splittrade sinne är ditt, och du kommer inte att acceptera ditt helande utan hans. ²För ni delar den verkliga världen med varandra så som ni delar Himlen med varandra, och hans helande är ditt. ³Att älska dig själv är att hela dig själv, och du kan inte varsebli en del av dig som sjuk och uppnå ditt mål. ⁴Broder, vi helar tillsammans då vi lever tillsammans och älskar tillsammans. ⁵Missta dig inte på Guds Son, för han är ett med sig själv och ett med sin Fader. ⁶Älska honom som är älskad av sin Fader, och du kommer att lära dig att din Fader älskar dig.
 12. Om du varseblir någonting som kränker dig i en broder, riv då ut kränkningen ur ditt sinne, för det är Kristus som har kränkt dig och du misstar dig på Honom. ²Hela i Kristus och bli inte kränkt av Honom, för det finns ingen kränkning i Honom. ³Om det du varseblir kränker dig, kränker du dig själv och fördömer Guds Son som Gud inte fördömer. ⁴Låt den Helige Andre ta bort Guds Sons alla kränkningar mot sig själv och varsebli ingen förutom genom Hans vägledning, för Han vill rädda dig från allt fördömande. ⁵Acceptera Hans helande kraft och använd den på alla som Han sänder i din väg, för Han vill hela Guds Son som Han inte misstar sig på.
 13. Barn varseblir skrämmande spöken och monster och drakar

och de blir mycket rädda. ²Men om de frågar någon som de litar på om meningen i det de varseblir, och är villiga att låta sina egna tolkningar försvinna till förmån för verkligheten, försvinner deras rädsla tillsammans med dessa tolkningar. ³När ett barn får hjälp med att se sitt "spöke" som en gardin, sitt "monster" som en skugga och sin "drake" som en dröm, är han inte längre rädd, och skrattar lyckligt åt sin egen rädsla.

14. Du, mitt barn, är rädd för dina bröder, för din Fader och för dig själv. ²Men du bara misstar dig på dem. ³Fråga Verklighetens Lärare om vad de är, och när du hör Hans svar kommer du också att skratta åt dina rädslor och ersätta dem med frid. ⁴För rädslan finns inte i verkligheten, utan i sinnet hos barn som inte förstår verkligheten. ⁵Det är endast deras brist på förståelse som skrämmer dem, och när de lär sig att varsebli på rätt sätt är de inte rädda. ⁶Och på grund av detta kommer de att be om sanningen igen när de är rädda. ⁷Det är inte dina bröders verklighet eller din Faders eller din egen som skrämmer dig. ⁸Du vet inte vad de är, och därför varseblir du dem som spöken och monster och drakar. ⁹Fråga den Ende Som vet vad deras verklighet är, och Han kommer att tala om för dig vad de är. ¹⁰För du förstår dem inte, och eftersom du misstar dig på det du ser, behöver du verkligheten för att driva bort dina rädslor.
15. Skulle du inte vilja byta ut dina rädslor mot sanningen, om detta utbyte blir ditt genom att du bara ber om det? ²För om Gud inte misstar sig på dig, kan du endast missta dig på dig själv. ³Men du kan lära dig sanningen om dig själv av den Helige Ande, Som kommer att lära dig att eftersom du är del av Gud, är det omöjligt att missta sig på dig. ⁴När du varseblir dig själv utan att missta dig, kommer du att acceptera den verkliga världen i stället för den falska, som du har givit upphov till. ⁵Och då kommer din Fader att böja sig ner mot dig och ta det sista steget åt dig, genom att lyfta dig upp till Sig Själv.

Kapitel 12

DEN HELIGE ANDES LÄROPLAN

I. Den Helige Andes dom

1. Du har fått veta att du inte skall göra ett misstag verkligt, och sättet att göra detta på är mycket enkelt. ²Om du vill tro på misstaget måste du göra det verkligt, eftersom det inte är sant. ³Men sanningen är verklig i sig själv, och för att tro på sanningen *behöver du inte göra någonting*. ⁴Förstå att du inte reagerar på någonting direkt, utan på din tolkning av det. ⁵Din tolkning blir således ett rättfärdigande av din reaktion. ⁶Det är därför som det är riskfyllt för dig att analysera andras motiv. ⁷Om du bestämmer dig för att någon verkligen försöker attackera dig eller överge dig eller förslava dig, kommer du att reagera som om han faktiskt har gjort det, och har därmed gjort hans misstag verkligt för dig. ⁸Att tolka ett misstag är att ge det makt, och när du har gjort det kommer du att förbise sanningen.
2. Att analysera egomotivationen är mycket komplicerat, mycket förvirrande, och aldrig utan ditt eget egos inblandning. ²Hela processen är ett tydligt försök att visa din egen förmåga att förstå det du varseblir. ³Detta framgår av att du reagerar på dina tolkningar som om de vore korrekta. ⁴Du kanske sedan kan kontrollera dina reaktioner beteendemässigt, men inte känslomässigt. ⁵Detta skulle helt klart vara att splittra eller attackera ditt sinnes integritet genom att spela ut en av dess nivåer mot en annan.
3. Det finns endast en tolkning av motivationen som överhuvudtaget är begriplig. ²Och eftersom den är den Helige Andes dom, kräver den ingen ansträngning alls från din sida. ³Varje kärleksfull tanke är sann. ⁴Allt annat är en vädjan om att bli helad och få hjälp, oavsett vilken form det antar. ⁵Kan någon ha rätt att svara med vrede på en broders vädjan om hjälp? ⁶Ingen reaktion kan vara lämplig förutom villigheten att ge honom den, för detta, och endast detta, är vad han ber om. ⁷Erbjud honom någonting annat, och du tar dig rätten att attackera hans verklighet genom att tolka den som det passar dig. ⁸Kanske är faran i detta för ditt eget sinne ännu inte till fullo uppenbar. ⁹Om du tror att en vädjan om hjälp är någonting annat, kommer du att reagera på någonting annat. ¹⁰Din reaktion på verkligheten så som den är kommer där-

för att vara felaktig, men inte din reaktion på din varseblivning av den.

4. Det finns ingenting som hindrar dig från att se alla rop på hjälp för precis vad de är, förutom ditt eget inbillade behov av att attackera. ²Det är endast detta som gör dig villig att inlåta dig på ändlösa "strider" med verkligheten, i vilka du förnekar att behovet av helande är verkligt genom att göra det överkligt. ³Du skulle inte göra detta om det inte vore för din ovillighet att acceptera verkligheten så som den är, och som du därför undanhåller dig själv.
5. Att tala om för dig att du inte skall döma det du inte förstår är nog ett gott råd. ²Ingen som har ett egenintresse är ett tillförlitligt vittne, eftersom sanningen för honom har blivit det han vill att den skall vara. ³Om du är ovillig att varsebli en vädjan om hjälp för vad den är, beror det på att du är ovillig att ge och ta emot hjälp. ⁴Att inte kunna känna igen ett rop på hjälp är att vägra att ta emot hjälp. ⁵Skulle du kunna vidmakthålla att du inte behöver den? ⁶Likväl är det detta som du vidmakthåller när du vägrar att känna igen en broders vädjan, för endast genom att svara på hans vädjan *kan* du bli hjälpt. ⁷Neka honom din hjälp och du kommer inte att känna igen Guds Svar till dig. ⁸Den Helige Ande behöver inte din hjälp för att tolka motivationen, men du behöver Hans.
6. Endast uppskattning är en lämplig reaktion när det gäller din broder. ²Tacksamhet tillkommer honom både för hans kärleksfulla tankar och för hans vädjanden om hjälp, för båda har förmåga att föra in kärlek i din medvetenhet om du varseblir dem på rätt sätt. ³Och all din känsla av anspänning kommer från dina försök att inte göra just detta. ⁴Så enkel Guds plan för frälsning ändå är. ⁵Det finns endast en reaktion på verkligheten, för verkligheten framkallar ingen konflikt överhuvudtaget. ⁶Det finns endast en Lärare i verklighet Som förstår vad den är. ⁷Han ändrar Sig inte i fråga om verkligheten, eftersom verkligheten inte ändras. ⁸Även om dina tolkningar av verkligheten är meningslösa i ditt splittrade tillstånd, förblir Hans ständigt sanna. ⁹Han ger dem till dig, eftersom de är *för* dig. ¹⁰Försök inte "hjälpa" en broder på ditt sätt, för du kan inte hjälpa dig själv. ¹¹Men hör hans rop på Guds Hjälp, och du kommer att förstå ditt eget behov av Fadern.
7. Dina tolkningar av din broders behov är din tolkning av dina egna. ²Genom att ge hjälp ber du om hjälp, och om du så varseblir bara ett enda behov hos dig själv kommer du att bli helad.

³För du kommer att känna igen Guds Svar så som du vill att Det skall vara, och om du i sanning vill ha Det, kommer Det med visshet att bli ditt. ⁴Varje vädjan du besvarar i Kristi Namn för hågkomsten av din Fader närmare din medvetenhet. ⁵Hör alltså, för ditt eget behovs skull, varje rop på hjälp för vad det är, så att Gud kan svara *dig*.

8. Genom att alltmer konsekvent tillämpa den Helige Andes tolkning av andras reaktioner, kommer du att få en ökad medvetenhet om att Hans normer är lika tillämpbara på dig. ²För det räcker inte med att erkänna rädslan för att göra sig fri från den, även om detta erkännande är nödvändigt för att visa på behovet av att göra sig fri. ³Den Helige Ande måste fortfarande omvandla rädslan till sanning. ⁴Om rädslan skulle finnas kvar hos dig när du väl hade erkänt den, skulle du ha tagit ett steg bort från verkligheten, inte mot den. ⁵Men som ett avgörande steg mot att göra egot ogjort har vi upprepade gånger betonat hur nödvändigt det är att erkänna rädslan, och se den som den är utan förklädning. ⁶Tänk på till vilken stor hjälp den Helige Andes tolkning av andras motiv då kommer att vara för dig. ⁷Genom att Han har lärt dig att endast acceptera kärleksfulla tankar hos andra och att se allt annat som en vädjan om hjälp, har Han lärt dig att rädslan i sig är en vädjan om hjälp. ⁸Det är detta som verkligen menas med att erkänna rädslan. ⁹Om du inte skyddar den, kommer Han att tolka den på ett annat sätt. ¹⁰I detta ligger det yttersta värdet av att lära sig varsebli attack som ett rop på kärlek. ¹¹Vi har redan lärt oss att rädsla och attack är ofrånkomligt förenade. ¹²Om endast attack framkallar rädsla, och om du ser attack som det rop på hjälp det är, måste rädslans överklighet gå upp för dig. ¹³För rädsla *är* ett rop på kärlek i ett omedvetet erkännande av det som har förnekats.
9. Rädsla är ett symptom på din egen djupa känsla av förlust. ²Om du lär dig att avhjälpa denna förlust när du ser den hos andra, undanröjs den grundläggande orsaken till rädsla. ³Därigenom lär du dig själv att rädsla inte existerar i dig. ⁴Medlet för att undanröja den finns i dig själv, och du har visat detta genom att ge det. ⁵Rädsla och kärlek är de enda känslor du är i stånd till. ⁶Den ena är falsk, för den kom till utifrån förnekande; och förnekandets egen existens är beroende av att du tror på det som förnekas. ⁷Genom att rätt tolka rädslan som en faktisk bekräftelse på den underliggande övertygelse den döljer, underminerar du dess användbarhet så som du har varseblivit den genom att göra den

oanvändbar. ⁸Försvaret som inte alls fungerar förkastas automatiskt. ⁹Om du lyfter fram det som rädslan döljer så att det framträder klart och tydligt, blir rädslan meningslös. ¹⁰Du har förnekat dess makt att dölja kärleken, vilket var dess enda syfte. ¹¹Slöjan som du har lagt över kärlekens ansikte har försvunnit.

10. Om du skulle vilja se på kärleken, som *är* världens verklighet, hur skulle du kunna göra det på ett bättre sätt än att i varje försvar mot den känna igen den underliggande vädjan *om* den? ²Och hur skulle du bättre kunna lära dig vad dess verklighet är än genom att svara på vädjan om den med att ge den? ³Den Helige Andes tolkning av rädslan driver faktiskt bort den, för medvetenheten om sanningen kan inte förnekas. ⁴På det sättet ersätter den Helige Ande rädsla med kärlek och omvandlar misstag till sanning. ⁵Och på det sättet kommer du att lära dig av Honom hur du skall ersätta din dröm om separation med enhetens faktum. ⁶För separationen är endast förnekandet av förening, och rätt tolkad vittnar den om din eviga kunskap om att förening är sann.

II. Sättet att minnas Gud

1. Mirakler är endast omvandlingen av förnekande till sanning. ²Om att älska sig själv är att hela sig själv, älskar de som är sjuka inte sig själva. ³Därför ber de om den kärlek som skulle kunna hela dem, men som de nekar sig själva. ⁴Om de visste sanningen om sig själva, skulle de inte kunna vara sjuka. ⁵Mirakelarbetsuppgiften blir således att *förneka förnekandet av sanningen*. ⁶De sjuka måste hela sig själva, för sanningen finns i dem. ⁷Men eftersom de har dolt den, måste ljuset i ett annat sinne lysa in i deras, därför att det ljuset *är* deras.
2. Ljuset i dem lyser lika starkt trots tätheten i dimman som skymmer det. ²Om du inte ger dimman någon makt att skymma ljuset, har den ingen. ³För den har makt endast om Guds Son ger den makt. ⁴Han måste själv dra tillbaka denna makt, och minnas att all makt är av Gud. ⁵Du kan minnas detta åt hela Sonskapet. ⁶Tillåt inte din broder att inte minnas, för hans glömska är din. ⁷Men din hågkomst är hans, för man kan inte ensam minnas Gud. ⁸*Det är detta du har glömt*. ⁹Att varsebli din broders helande som ditt eget helande är således sättet att minnas Gud. ¹⁰För du glömde dina bröder när du glömde Honom, och Guds Svar på din glömska är bara sättet att minnas.

3. Varsebli i sjukdom endast ytterligare ett rop på kärlek, och erbjud din broder det han tror att han inte kan erbjuda sig själv.²Vilken sjukdom det än kan vara, finns det endast ett botemedel.³Du kommer att bli hel när du gör helt, för att i sjukdom varsebli en vädjan om hälsa är att i hat känna igen ropet på kärlek.⁴Och att ge en broder det han verkligen vill ha, är att erbjuda det till dig själv, för din Fader vill att du skall känna din broder så som dig själv.⁵Besvara hans rop på kärlek, och ditt är besvarat.⁶Helandet är Kristi Kärlek till Sin Fader och till Sig Själv.
4. Kom ihåg vad som sades om små barns skrämmande varseblivningar som gör dem skräckslagna eftersom de inte förstår dem.²Om de ber om en förklaring och accepterar den, försvinner deras rädsla.³Men om de gömmer sina mardrömmar kommer de att behålla dem.⁴Det är lätt att hjälpa ett osäkert barn, för han inser att han inte förstår meningen med det han varseblir.⁵Men du tror att du förstår det du varseblir.⁶Lilla barn, du gömmer dig under det tunga täcke som du dragit över huvudet.⁷Du gömmer dina mardrömmar i din egen falska visshets mörker, och vägrar öppna ögonen och se på dem.
5. Låt oss inte bevara mardrömmarna, för de är inga lämpliga gåvor till Kristus, och därför är de inga lämpliga gåvor till dig.²Tag bort det du dragit över dig och se på det du är rädd för.³Endast din förväntan kommer att skrämma dig, för intets verklighet kan inte vara skrämmande.⁴Låt oss inte fördröja detta, för din dröm om hat kommer inte att lämna dig utan hjälp och Hjälpen är här.⁵Lär dig att vara stilla mitt i tumultet, för stillheten är slutet på striden och detta är resan till frid.⁶Se ärligt på varje bild som dyker upp för att fördröja dig, för målet är oundvikligt eftersom det är evigt.⁷Kärlekens mål är bara din rätt, och det tillhör dig trots dina drömmar.
6. Du vill fortfarande det som Gud vill och ingen mardröm kan hindra ett Guds barn i hans syfte.²För ditt syfte gavs till dig av Gud och du måste uppnå det, eftersom det är Hans Vilja.³Vakna och minns ditt syfte, för det är din vilja att göra det.⁴Det som har uppnåtts åt dig, måste vara ditt.⁵Låt inte ditt hat stå i vägen för kärleken, för ingenting kan stå emot Kristi Kärlek till Sin Fader eller Hans Faders Kärlek till Honom.
7. Ännu en liten tid och du kommer att se mig, för jag är inte gömd för att *du* gömmer dig.²Jag kommer att väcka dig, lika säkert som jag väckte mig själv, för jag vaknade för dig.³I min uppståndelse ligger din befrielse.⁴Vårt uppdrag är att undkomma

- korsfästelsen, inte förlossningen. ⁵Lita på min hjälp, för jag vandrade inte ensam, och jag kommer att vandra med dig så som vår Fader vandrade med mig. ⁶Vet du inte att jag vandrade med Honom i frid? ⁷Och innebär inte det att friden går med oss på resan?
8. Det finns ingen rädsla i fullkomlig kärlek. ²Vi kommer endast att göra det fullkomligt åt dig som redan är fullkomligt i dig. ³Du är inte rädd för det okända utan för det kända. ⁴Du kommer inte att misslyckas i ditt uppdrag, eftersom jag inte misslyckades i mitt. ⁵Ge mig endast en smula tillit i namnet av den fullkomliga tillit som jag har till dig, och vi kommer lätt att uppnå fullkomlighetens mål tillsammans. ⁶För fullkomlighet är, och kan inte förnekas. ⁷Att förneka förnekandet av fullkomligheten är inte lika svårt som att förneka sanningen, och det vi kan uppnå tillsammans kommer du att tro på när du ser att det har uppnåtts.
9. Du som har försökt förvisa kärleken har inte lyckats, men du som väljer att förvisa rädslan måste lyckas. ²Herren är med dig, men du vet det inte. ³Likväl lever din Förlossare och har sin bön i dig, i den frid ur vilken Han skapades. ⁴Skulle du inte vilja byta ut medvetenheten om rädsla mot denna medvetenhet? ⁵När vi har övervunnit rädslan – inte genom att gömma den, inte genom att förminska den och inte genom att förneka dess fulla betydelse på något sätt – är det detta som du verkligen kommer att se. ⁶Du kan inte lägga hindren för sant seende åt sidan utan att se på dem, eftersom att lägga åt sidan innebär att döma emot. ⁷Om du ser på dem, kommer den Helige Ande att döma dem, och Han kommer att döma sant. ⁸Likväl kan Han inte lysa bort det du håller gömt, för du har inte erbjudit Honom det och Han kan inte ta det ifrån dig.
10. Vi skall därför ge oss in på ett organiserat, välstrukturerat och noggrant planerat program som syftar till att lära dig hur du skall erbjuda den Helige Ande allt du inte vill ha. ²Han vet vad Han skall göra med det. ³Du förstår inte hur du skall använda det Han vet. ⁴Vad som än ges till Honom, som inte är av Gud, är borta. ⁵Likväl måste du vara helt villig att se på det själv, för annars förblir Hans kunskap till ingen nytta för dig. ⁶Han kommer helt säkert inte att underlåta att hjälpa dig, eftersom att hjälpa är Hans enda syfte. ⁷Har du inte större anledning att vara rädd för världen så som du varseblir den, än att se på orsaken till rädslan och låta den försvinna för evigt?

III. Investeringen i verkligheten

1. En gång bad jag dig sälja allt du äger och ge till de fattiga och följa mig. ²Detta är vad jag menade: Om du inte har någon investering i någonting i den här världen, kan du lära de fattiga var deras skatt finns. ³De fattiga är helt enkelt de som har investerat fel, och de är verkligen fattiga. ⁴Eftersom de lider nöd har det förunnats dig att hjälpa dem, då du finns mitt ibland dem. ⁵Tänk på hur fullkomligt du skulle lära dig din lektion om du vore ovillig att dela deras fattigdom. ⁶För fattigdom är brist, och det finns endast en brist eftersom det endast finns ett behov.
2. Antag att en broder insisterar på att du skall göra någonting du tycker att du inte vill göra. ²Själva hans insisterande borde tala om för dig att han tror att räddningen ligger i detta. ³Om du står fast vid din vägran och upplever en omedelbar reaktion av motstånd, tror du att din räddning ligger i att *inte* göra det. ⁴Du begår således samma misstag som han, och gör hans misstag verkligt för er båda. ⁵Att insistera innebär att investera, och det du investerar i är alltid relaterat till din uppfattning om räddning. ⁶Frågan är alltid tvåfaldig: för det första, *vad* skall räddas? ⁷Och för det andra, *hur* kan det räddas?
3. Varje gång du blir förargad på en broder, vilken anledningen än kan vara, tror du att egot måste räddas, och räddas genom attack. ²Om han attackerar instämmer du i denna övertygelse, och om du attackerar förstärker du den. ³*Kom ihåg att de som attackerar är fattiga.* ⁴Deras fattigdom ber om gåvor, inte om ytterligare utarmning. ⁵Du som skulle kunna hjälpa dem handlar sannerligen destruktivt om du accepterar deras fattigdom som din. ⁶Om du inte hade investerat som de gjort, skulle det aldrig falla dig in att förbise deras behov.
4. *Känn igen det som inte spelar någon roll*, och om dina bröder ber dig om någonting "upprörande", gör det *eftersom* det inte spelar någon roll. ²Vägra, och ditt motstånd fastslår att det verkligen betyder någonting för dig. ³Det är således enbart du själv som har gjort denna begäran upprörande, och varje begäran från en broder är för dig. ⁴Varför skulle du insistera på att neka honom något? ⁵För när du gör det innebär det att du förnekar dig själv och gör er båda fattiga. ⁶Han ber om frälsning liksom du. ⁷Fattigdom är av egot och aldrig av Gud. ⁸Ingen "upprörande" begäran kan framföras till någon som förstår vad som är värdefullt och som inte vill acceptera någonting annat.

5. Frälsningen är för sinnet, och den uppnås genom frid. ²Detta är det enda som kan räddas och det enda sättet det kan räddas på. ³Varje reaktion som inte är kärlek härrör från en förvirring beträffande räddningens "vad" och "hur", och detta är det enda svaret. ⁴Förlora aldrig detta ur sikte, och tillåt dig aldrig att tro, ens för ett ögonblick, att det finns något annat svar. ⁵För då kommer du helt säkert att placera dig själv bland de fattiga, som inte förstår att de lever i överflöd och att frälsningen har kommit.
6. Att identifiera dig med egot är att attackera dig själv och göra dig själv fattig. ²Det är därför som den som identifierar sig med egot känner sig berövad. ³Det han då upplever är depression eller vrede, därför att det han gjorde var att byta ut Självkärlek mot självhat, och det gör att han blir rädd för sig själv. ⁴Han inser inte detta. ⁵Även om han är till fullo medveten om sin ångest, varseblir han inte dess källa som sin egen identifikation med egot, och han försöker alltid att hantera det genom att ingå någon slags vansinnigt "avtal" med världen. ⁶Han varseblir alltid den här världen som någonting utanför sig själv, för detta är avgörande för hans anpassning. ⁷Han inser inte att det är han själv som gör den här världen, för det finns ingen värld utanför honom.
7. Om endast Guds Sons kärleksfulla tankar är världens verklighet, måste den verkliga världen finnas i hans sinne. ²Även hans vanvettiga tankar måste finnas i hans sinne, men en inre konflikt av den här storleksordningen kan han inte uthärda. ³Ett splittrat sinne är utsatt för fara, och insikten om att det rymmer helt motstridiga tankar inom sig självt är outhärdlig. ⁴Därför projicerar sinnet splittringen, inte verkligheten. ⁵Allt du varseblir som den yttre världen är endast ditt försök att bibehålla din identifikation med egot, för alla tror att identifikation är räddning. ⁶Tänk likväl på vad som har hänt, för tankar har faktiskt konsekvenser för den som tänker dem. ⁷Du har blivit oense med världen så som du varseblir den, eftersom du tror att den är fientligt sinnad mot dig. ⁸Detta är en ofrånkomlig konsekvens av det du har gjort. ⁹Du har projicerat utåt det som är fientligt sinnat mot det inre, och därför är du tvungen att varsebli på det sättet. ¹⁰Det är därför du måste förstå att ditt hat finns i ditt sinne och inte utanför det innan du kan göra dig av med det; och det är därför som du måste göra dig av med det innan du kan varsebli världen så som den verkliga är.
8. Jag sade tidigare att så älskade Gud världen att Han gav den till Sin enfödde Son. ²Gud älskar verkligen den verkliga världen,

och de som varseblir dess verklighet kan inte se dödens värld.
³För döden är inte av den verkliga världen, i vilken allt återspeglar det eviga. ⁴Gud gav dig den verkliga världen i utbyte mot den du gjorde utifrån ditt splittrade sinne, och som är symbolen för döden. ⁵För om du verkligen kunde separera dig från Guds Sinne skulle du dö.

9. Världen du varseblir är en värld av separation. ²Kanske du är villig att till och med acceptera döden för att förneka din Fader. ³Men Han vill inte ha det så, och därför är det inte så. ⁴Du kan ändå inte vilja någonting som står i strid med Honom, och det är därför som du inte har någon kontroll över den värld du gjorde. ⁵Den är inte en viljans värld, eftersom den styrs av en önskan att vara olik Gud, och denna önskan är inte en vilja. ⁶Den värld du gjorde är därför totalt kaotisk, styrd av godtyckliga och vettlösa "lagar", och utan någon som helst mening. ⁷För den är gjord av det du inte vill ha, projicerad från ditt sinne eftersom du är rädd för den. ⁸Men denna värld finns endast i sinnet hos den som gjorde den, tillsammans med hans verkliga räddning. ⁹Tro inte att den finns utanför dig själv, för endast genom att förstå var den finns, kommer du att få kontroll över den. ¹⁰För du har verkligen kontroll över ditt sinne, eftersom sinnet är beslutsmekanismen.
10. Om du förstår att varje attack som du varseblir finns i ditt eget sinne och inte någon annanstans, har du äntligen funnit dess källa, och där attacken börjar måste den sluta. ²För på just denna plats finns också räddningen. ³Guds altare, där Kristus bor, finns där. ⁴Du har vanhelgat altaret, men inte världen. ⁵Ändå har Kristus lagt Soningen på altaret åt dig. ⁶För fram dina varseblivningar av världen till detta altare, för det är altaret för sanningen. ⁷Där kommer du att se att ditt seende har ändrats, och där kommer du att lära dig att se på rätt sätt. ⁸Från denna plats, där Gud och Hans Son vistas i frid och där du är välkommen, kommer du att se ut i frid och se på världen på rätt sätt. ⁹Men för att finna platsen måste du släppa din investering i världen så som du projicerar den, och tillåta den Helige Ande att utsträcka den verkliga världen till dig från Guds altare.

IV. Att söka och att finna

1. Egot är förvissat om att kärlek är farlig, och detta är alltid det centrala i dess undervisning. ²Det framställer det aldrig på det

sättet; tvärtom, alla som tror att egot är frälsningen tycks vara intensivt sysselsatta med att söka efter kärlek. ³Trots att egot mycket aktivt uppmuntrar sökandet efter kärlek, gör det likväl ett förbehåll; finn den inte. ⁴Dess påbud kan således mycket enkelt sammanfattas så här: "Sök och finn *inte*." ⁵Detta är det enda löfte egot erbjuder dig, och det enda löfte det kommer att hålla. ⁶För egot eftersträvar sitt mål med fanatisk envishet, och även om dess omdöme är allvarligt försvagat, är det fullständigt konsekvent.

2. Det sökande som egot företar sig är därför dömt att misslyckas. ²Och eftersom det också lär ut att det är din identitet, leder dess vägledning dig in på en resa som måste sluta med något som du varseblir som självförgörelse. ³För egot kan inte älska, och i sitt desperata sökande efter kärlek söker det efter det som det fruktar att finna. ⁴Sökandet är oundvikligt, eftersom egot är del av ditt sinne, och på grund av sin källa är egot inte helt och hållet avskilt, för annars skulle du inte kunna tro på det överhuvudtaget. ⁵För det är ditt sinne som tror på det och ger det dess existens. ⁶Likväl är det också ditt sinne som har makten att förneka egots existens och du kommer säkerligen att göra det, när du inser exakt vad det är för resa som egot skickar iväg dig på.
3. Det är väl helt uppenbart att ingen vill finna det som totalt skulle besegra honom. ²Eftersom egot saknar förmåga att älska, skulle det vara helt otillräckligt i kärlekens närvaro, för det skulle överhuvudtaget inte kunna låta sig påverkas. ³Då skulle du vara tvungen att överge egots vägledning, för det skulle vara mycket tydligt att det inte hade lärt dig den reaktion du behöver. ⁴Egot kommer därför att förvränga kärleken, och lära dig att kärleken verkligen framkallar de reaktioner som egot *kan* lära ut. ⁵Följ således dess undervisning, och du kommer att söka efter kärlek, men inte att känna igen den.
4. Inser du att egot måste skicka iväg dig på en resa som inte kan leda till någonting annat än en känsla av tomhet och depression? ²Att söka och inte finna är knappast glädjefullt. ³Är detta det löfte du skulle vilja hålla? ⁴Den Helige Ande erbjuder dig ett annat löfte, och ett löfte som kommer att leda till glädje. ⁵För Hans löfte är alltid: "Sök och du *kommer* att finna", och under Hans vägledning kan du inte lida nederlag. ⁶Hans resa är resan till fullbordan, och det mål Han sätter upp för dig kommer Han att ge dig. ⁷För Han kommer aldrig att vilseleda Guds Son, som Han älskar med Faderns Kärlek.

5. Du *kommer* att göra en resa, eftersom du inte är hemma i den här världen. ²Och du *kommer* att söka efter ditt hem, vare sig du inser var det finns eller ej. ³Om du tror att det finns utanför dig kommer sökandet att vara fruktlöst, för du kommer att söka det där det inte finns. ⁴Du minns inte hur du skall se inåt, för du tror inte att ditt hem finns där. ⁵Likväl kommer den Helige Ande att minnas det åt dig, och Han kommer att föra dig till ditt hem eftersom det är Hans uppdrag. ⁶Allt eftersom Han fullgör Sitt uppdrag kommer Han att lära dig ditt, för ditt uppdrag är detsamma som Hans. ⁷Genom att föra dina bröder hem följer du helt enkelt Honom.
6. Se den Vägledare din Fader gav dig, så att du kan lära dig att du har evigt liv. ²För döden är inte din Faders Vilja och inte heller din, och allt som är sant är Faderns Vilja. ³Du betalar inte något pris för livet för det blev dig givet, men du betalar verkligen ett pris för döden, och ett mycket högt sådant. ⁴Om döden är din skatt, kommer du att sälja allt annat för att köpa den. ⁵Och du kommer att tro att du har köpt den, eftersom du har sålt allt annat. ⁶Men Himmelriket kan du inte sälja. ⁷Ditt arv kan varken köpas eller säljas. ⁸Det kan inte finnas några arvlösa delar av Sonskapet, för Gud är hel och alla Hans utsträckanden är som Han.
7. Soningen är inte priset för din helhet, men den *är* priset för din medvetenhet om din helhet. ²För det du valde att "sälja" måste bevaras åt dig, eftersom du inte skulle kunna "köpa" det tillbaka. ³Men du måste investera i det, inte med pengar utan med ande. ⁴För ande är vilja, och vilja är Himmelrikets "pris". ⁵Ditt arv väntar endast på insikten att du har blivit förlossad. ⁶Den Helige Ande leder dig in i det eviga livet, men du måste ge upp din investering i döden, för annars kommer du inte att se livet trots att det finns överallt omkring dig.

V. Den förnuftiga läroplanen

1. Endast kärleken är stark eftersom den inte är splittrad. ²De starka attackerar inte eftersom de inte tycker att de behöver göra det. ³Innan tanken på attack kan komma in i ditt sinne, måste du ha varseblivit dig själv som svag. ⁴Eftersom du attackerade dig själv och trodde att attacken var effektiv, såg du dig själv som försvagad. ⁵Eftersom du inte längre varseblir dig själv och dina bröder

som likvärdiga, och eftersom du ser dig själv som den svagaste, försöker du "balansera" den situation du har givit upphov till. ⁶Du använder attack för att göra detta, eftersom du tror att attack framgångsrikt försvagade dig.

2. Det är därför som insikten om din egen osårbarhet är så viktig för att kunna återställa ditt sunda förnuft. ²För om du accepterar din osårbarhet, förstår du att attack inte har någon verkan. ³Fastän du har attackerat dig själv, kommer du att påvisa att ingenting egentligen har hänt. ⁴Därför har du inte gjort någonting genom att attackera. ⁵När du väl förstår detta kommer du inte längre att se något förnuft i att attackera, för det fungerar uppenbarligen inte och kan inte skydda dig. ⁶Likväl har insikten om din osårbarhet mer än ett negativt värde. ⁷Om dina attacker på dig själv inte har lyckats försvaga dig, är du fortfarande stark. ⁸Det är därför inte nödvändigt för dig att "balansera" situationen för att påvisa din styrka.
3. Du kommer aldrig att förstå hur totalt lönlöst det är att attackera om du inte förstår att din attack på dig själv inte har någon verkan. ²För andra reagerar verkligen på attack om de varseblir den, och om du försöker attackera dem kommer du inte att kunna undvika att tolka detta som förstärkning. ³Den enda plats där du kan ta bort all förstärkning är i dig själv. ⁴För du är alltid själv det första målet för din attack, och om detta aldrig har hänt, har det inga konsekvenser.
4. Den Helige Andes Kärlek är din styrka, för din är splittrad och därför inte verklig. ²Du kan inte lita på din egen kärlek när du attackerar den. ³Med ett splittrat sinne kan du inte lära dig vad fullkomlig kärlek är, för ett splittrat sinne har gjort sig självt till en svag elev. ⁴Du försökte göra separationen evig eftersom du ville behålla skapelsens egenskaper, men med ditt eget innehåll. ⁵Men skapelsen är inte av dig, och svaga elever behöver verkligen specialundervisning.
5. Du är handikappad när det gäller inläring i en mycket bokstavlig bemärkelse. ²Det finns områden i din inlärningsförmåga som är så försvagade, att du endast kan göra framsteg under en konstant, bestämd ledning tillhandahållen av en Lärare Som kan gå bortom dina begränsade resurser. ³Han blir din Resurs, eftersom du av dig själv inte kan lära dig. ⁴Den inlärningsituation du har försatt dig i är omöjlig, och i den situationen behöver du helt klart en speciell Lärare och en speciell läroplan. ⁵Det är inte något bra val att välja svaga elever som lärare, varken för dem själva

eller för någon annan. ⁶Du skulle knappast vända dig till dem för att fastställa den läroplan genom vilken de kan undkomma sina egna begränsningar. ⁷Om de förstod det som övergår deras förstånd, skulle de inte vara handikappade.

6. Du känner inte kärlekens mening, och detta är ditt handikapp. ²Försök inte lära dig själv det du inte förstår, och försök inte sätta upp mål för en läroplan där dina egna mål helt klart har misslyckats. ³Målet för din inläring har varit att *inte* lära dig, och detta kan inte leda till någon framgångsrik inläring. ⁴Du kan inte överföra det du inte har lärt dig, och försvagningen av förmågan att generalisera är ett avgörande misslyckande när det gäller din inläring. ⁵Skulle du fråga dem som inte har lyckats lära sig vad läromedel är till för? ⁶Det vet de inte. ⁷Om de kunde tolka hjälpmedlen rätt, skulle de ha lärt sig av dem.
7. Jag har sagt att egots regel är: "Sök och finn inte". ²Översatt till läroplanens termer innebär detta: "Försök att lära dig, men lyckas inte." ³Resultatet av detta mål i läroplanen är uppenbart. ⁴Varje välgrundat läromedel, varje verklig instruktion och varje förnuftig vägledning för inläring kommer att misstolkas, eftersom de alla är till för att underlätta den inläring som denna egendomliga läroplan är emot. ⁵Om du försöker lära dig hur du inte skall lära dig, och målsättningen för din undervisningen är att den skall omintetgöra sig själv, vad annat än förvirring kan du förvänta dig? ⁶En sådan läroplan är obegriplig. ⁷Detta försök till "inläring" har så försvagat ditt sinne att du inte kan älska, för den läroplan du har valt är emot kärleken och liktydig med en kurs i hur du skall attackera dig själv. ⁸Ett tilläggs mål i denna läroplan är att lära dig hur du *inte* skall övervinna den splittring som gör dess huvudmål trovärdigt. ⁹Och du kommer inte att övervinna splittringen i denna läroplan, för all din inläring kommer att ske för dess skull. ¹⁰Men ditt sinne talar emot din inläring, på samma sätt som din inläring talar emot ditt sinne, och på så sätt kämpar du emot all inläring och lyckas, för det är det du vill. ¹¹Men kanske inser du inte, inte ens nu, att det finns någonting du vill lära dig, och att du kan lära dig det eftersom det *är* ditt val att göra det.
8. Du som har försökt lära dig det du inte vill bör fatta mod, för även om den läroplan du har utarbetat åt dig själv verkligen är deprimerande, är den enbart absurd om du granskar den. ²Är det möjligt att sättet att uppnå ett mål är att inte uppnå det? ³Avgå nu som din egen lärare. ⁴Denna avgång kommer inte att leda till

depression. ⁵Den är enbart resultatet av en ärlig bedömning av det du har lärt dig själv, och av de inlärningsresultat som har blivit följden. ⁶Under de rätta inlärningsförhållandena, som du varken kan tillhandahålla eller förstå, kommer du att bli en utmärkt elev och en utmärkt lärare. ⁷Men ännu är det inte så, och kommer inte att bli så förrän hela inläringssituationen så som du har utarbetat den vänds upp och ner.

9. Om du förstår din inlärningspotential rätt är den gränslös eftersom den kommer att föra dig till Gud. ²Du kan lära ut vägen till Honom och lära dig den, om du följer den Lärare Som känner vägen till Honom och Som förstår Hans läroplan för hur man lär sig den. ³Läroplanen är helt entydig, eftersom målet inte är splitttrat och det råder fullkomlig överensstämmelse mellan medlen och målet. ⁴Du behöver endast ägna den din odelade uppmärksamhet. ⁵Allt annat kommer att ges till dig. ⁶För du vill verkligen lära dig rätt, och ingenting kan motsätta sig Guds Sons beslut. ⁷Hans inläring är lika obegränsad som han själv.

VI. Kristi sanna seende

1. Egot försöker lära dig hur du skall vinna hela världen och förlora din själ. ²Den Helige Ande lär dig att du inte kan förlora din själ och att det inte finns någonting att vinna i världen, för av sig själv är den till ingen nytta. ³Att investera utan vinst är sannerligen att utarma dig själv, och omkostnaderna är höga. ⁴Det är inte bara det att investeringen inte ger någon vinst, utan priset du får betala är dessutom enormt. ⁵För denna investering kostar dig världens verklighet genom att du förnekar din egen, och den ger dig ingenting i gengäld. ⁶Du kan inte sälja din själ, men du kan sälja din medvetenhet om den. ⁷Du kan inte varsebli din själ, men du kommer inte att känna den så länge som du varseblir någonting annat som mer värdefullt.
2. Den Helige Ande är din styrka, eftersom Han endast känner dig som den ande du är. ²Han är fullkomligt medveten om att du inte känner dig själv, och fullkomligt medveten om hur Han skall lära dig att minnas vad du är. ³Eftersom Han älskar dig, kommer Han med glädje att lära dig det Han älskar, för Han vill dela det med dig. ⁴Eftersom Han alltid minns dig, kan Han inte låta dig glömma ditt värde. ⁵För Fadern upphör aldrig att påminna Honom om Sin Son, och Han upphör aldrig att påminna Hans Son

om Fadern. ⁶Gud finns i ditt minne på grund av Honom. ⁷Du valde att glömma din Fader, men det vill du egentligen inte göra, och därför kan du besluta på ett annat sätt. ⁸På samma sätt som det var mitt beslut, är det ditt.

3. Du vill inte ha världen. ²Det enda av värde i den är de delar av den som du ser med kärlek på. ³Detta ger världen den enda verklighet den någonsin kommer att ha. ⁴Dess värde ligger inte i den själv, men ditt ligger i dig. ⁵På samma sätt som egenvärdet kommer från att utsträcka sig själv, kommer varseblivningen av egenvärdet från att utsträcka kärleksfulla tankar. ⁶Gör världen verklig för dig, för den verkliga världen är den Helige Andes gåva, och därför tillhör den dig.
4. Rättelse är för alla som inte kan se. ²Att öppna de blindas ögon är den Helige Andes uppdrag, för Han vet att de inte har förlorat sitt sanna seende utan endast sover. ³Han vill väcka dem ur glömskans sömn till hågkomsten av Gud. ⁴Kristi ögon är öppna, och Han kommer att se på allt som du ser på med kärlek, om du accepterar Hans sanna seende som ditt. ⁵Den Helige Ande bevarar Kristi sanna seende åt varje Guds Son som sover. ⁶I Hans ögon är Guds Son fullkomlig, och Han längtar efter att dela Sitt sanna seende med dig. ⁷Han kommer att visa dig den verkliga världen eftersom Gud gav dig Himlen. ⁸Genom Honom manar din Fader Sin Son att minnas. ⁹Hans Sons uppvaknande börjar med hans investering i den verkliga världen, och genom detta kommer han att lära sig att återinvestera i sig själv. ¹⁰För verkligheten är ett med Fadern och Sonen, och den Helige Ande välsignar den verkliga världen i Deras Namn.
5. När du har sett denna verkliga värld, som du med säkerhet kommer att göra, skall du minnas Oss. ²Men du måste lära dig vad priset för att sova är, och vägra att betala det. ³Först då kommer du att bestämma dig för att vakna. ⁴Och då kommer den verkliga världen plötsligt att öppna sig inför dina ögon, för Kristus har aldrig sovit. ⁵Han väntar på att bli sedd, för Han har aldrig förlorat dig ur sikte. ⁶Han ser stilla på den verkliga världen, som Han vill dela med dig eftersom Han känner Faderns kärlek till Sig Själv. ⁷Och eftersom Han vet detta, vill Han ge dig det som är ditt. ⁸I fullkomlig frid väntar Han på dig vid Sin Faders altare, och erbjuder dig Faderns Kärlek i det stilla ljuset av den Helige Andes välsignelse. ⁹För den Helige Ande kommer att föra var och en hem till sin Fader, där Kristus väntar som Hans Själv.

6. Varje Guds barn är ett i Kristus, för hans vara är i Kristus liksom Kristi vara är i Gud. ²Kristi Kärlek till dig är Hans Kärlek till Sin Fader, som Han känner eftersom Han känner Faderns Kärlek till Sig Själv. ³När den Helige Ande till sist har fört dig till Kristus vid Hans Faders altare, smälter varseblivningen samman och övergår i kunskap eftersom varseblivningen har blivit så helig att dess övergång till helighet bara är dess naturliga utsträckande. ⁴Kärlek överförs till kärlek utan något hinder, för de två är ett. ⁵Allteftersom du varseblir fler och fler gemensamma faktorer i alla situationer, ökar överföringen av övningen under den Helige Andes vägledning och generaliseras. ⁶Undan för undan lär du dig att tillämpa den på allt och alla, för dess tillämplighet är universell. ⁷När detta har fullbordats, har varseblivning och kunskap blivit så lika att de delar Guds lagars enhetlighet.
7. Det som är ett kan inte varseblivas som separerat, och att förneka separationen är att återställa kunskapen. ²Vid Guds altare blir Guds Sons heliga varseblivning så upplyst att ljus strömmar in i den, och Guds Sons ande lyser i Faderns Sinne och blir ett med det. ³Mycket varsamt lyser Gud över Sig Själv, och älskar det utsträckande av Sig Själv som är Hans Son. ⁴Världen har inget syfte då den uppgår i Guds Syfte. ⁵För den verkliga världen har stilla glidit in i Himlen, där allt evigt i den alltid har varit. ⁶Där förenas Förlossaren och den förlossade i fullkomlig kärlek till Gud och till varandra. ⁷Himlen är ditt hem, och eftersom det är i Gud måste det också vara i dig.

VII. Att se inåt

1. Mirakler visar att inläring har skett under den rätta vägledningen, för inläring är osynlig och det som lärts in märks bara på dess resultat. ²Generaliseringen av inläringen visar sig allt eftersom du använder det i allt fler situationer. ³Du kommer att förstå att du har lärt dig att det inte finns någon rangordning av svårigheter i mirakler när du tillämpar dem i alla situationer. ⁴Det finns ingen situation där mirakler inte kan tillämpas, och genom att tillämpa dem i alla situationer kommer du att vinna den verkliga världen. ⁵För i denna heliga varseblivning kommer du att göras hel, och när du accepterar Soningen för egen del kommer den att stråla ut till alla som den Helige Ande sänder i din väg för att få din välsignelse. ⁶I varje Guds barn finns Hans

välsignelse, och i din välsignelse av Guds barn finns Hans välsignelse av dig.

2. Alla i världen måste spela sin roll i dess förlossning för att förstå att världen har blivit förlossad. ²Du kan inte se det osynliga. ³Men om du ser dess verkningar, vet du att det måste finnas där. ⁴Genom att varsebli vad det gör, förstår du dess vara. ⁵Och genom vad det gör, lär du dig vad det är. ⁶Du kan inte se din styrka, men du får större tillförsikt till att den existerar allteftersom den gör det möjligt för dig att handla. ⁷Och resultaten av dina handlingar *kan* du se.
3. Den Helige Ande är osynlig, men du kan se resultaten av Hans Närvaro, och genom dem kommer du att lära dig att Han finns där. ²Det Han gör möjligt för dig att göra är helt klart inte av den här världen, för mirakler bryter mot varje lag i verkligheten, så som den här världen bedömer det. ³Varje lag om tid och rum, om storlek och mängd överskrids, för det som den Helige Ande gör möjligt för dig att göra ligger helt klart bortom dem alla. ⁴När du varseblir Hans resultat kommer du att förstå var Han måste finnas, och till sist veta vad Han är.
4. Du kan inte se den Helige Ande, men du kan se Hans manifestationer. ²Och om du inte gör det, kommer du inte att inse att Han finns där. ³Mirakler är Hans vittnesbörd och talar för Hans Närvaro. ⁴Det du inte kan se blir verkligt för dig endast genom de vittnesbörd som talar för Det. ⁵För du kan bli medveten om det du inte kan se, och Det kan bli övertygande verkligt för dig allteftersom Dess Närvaro manifesteras genom dig. ⁶Utför den Helige Andes verk, för du har del i Hans funktion. ⁷På samma sätt som din funktion i Himlen är att skapa, är din funktion på jorden att hela. ⁸Gud delar Sin funktion med dig i Himlen, och den Helige Ande delar Sin med dig på jorden. ⁹Så länge som du tror att du har andra funktioner, så länge kommer du att behöva rättelse. ¹⁰För denna övertygelse är fridens undergång, ett mål som står i rak motsats till den Helige Andes syfte.
5. Du ser det du förväntar dig, och du förväntar dig det du bjuder in. ²Din varseblivning är resultatet av din inbjudan, och kommer till dig så som du bad om den. ³Vems manifestationer vill du se? ⁴Vems närvaro vill du bli övertygad om? ⁵För du kommer att tro på det du manifesterar, och så som du ser utåt så kommer du att se inåt. ⁶I ditt sinne finns det två sätt att se på världen, och din varseblivning kommer att återspegla den vägledning du har valt.

6. Jag är den Helige Andes manifestation, och när du ser mig kommer det att bero på att du har bjudit in Honom. ²För Han kommer att sända dig Sina vittnesbörd, om du bara vill se dem. ³Kom alltid ihåg att du ser det du söker, för det du söker kommer du att finna. ⁴Egot finner det som det söker, och endast detta. ⁵Det finner inte kärlek, för det är inte det som det söker. ⁶Likväl är att söka och att finna detsamma, och om du söker efter två mål kommer du att finna dem, men du kommer inte att känna igen någotdera. ⁷Du kommer att tro att de är detsamma, eftersom du vill ha båda. ⁸Sinnet strävar alltid efter integration, och om det är splittrat och vill behålla splittringen kommer det ändå att tro att det har ett enda mål genom att få det att se ut som ett.
7. Jag sade tidigare att du själv avgör vad du projicerar eller utsträcker, men du måste göra antingen det ena eller det andra, för det är sinnets lag, och du måste se inåt innan du ser utåt. ²När du ser inåt, väljer du vägledaren för ditt seende. ³Och sedan ser du utåt och ser hans vittnesbörd. ⁴Det är därför som du finner det du söker. ⁵Det du vill ha i dig själv kommer du att manifesteras, och du kommer att acceptera det från världen eftersom du placerade det där genom att vilja ha det. ⁶När du tror att du projicerar det du inte vill ha, är det ändå på grund av att du *egentligen* vill ha det. ⁷Detta leder direkt till dissociation, för det innebär att du accepterar två mål, som du varseblir på olika ställen; separerade från varandra eftersom du gjort dem olika. ⁸Sinnet ser då en delad värld utanför sig självt, men inte inom sig. ⁹Detta ger det en illusion av enhet, och gör det möjligt för det att tro att det söker nå ett enda mål. ¹⁰Men så länge du varseblir världen som splittad, är du inte helad. ¹¹Att bli helad innebär således att eftersträva ett enda mål, eftersom du endast har accepterat ett och bara vill ha ett.
8. När du endast vill ha kärlek kommer du inte att se någonting annat. ²Den motsägelsefulla naturen i de vittnesbörd du varseblir är enbart en återspeglning av dina motstridiga inbjudningar. ³Du har sett på ditt sinne och accepterat motsättningen där, eftersom du har sökt den där. ⁴Men tro då inte att vittnesbörden om motsättningen är sanna, för de vittnar endast om ditt beslut beträffande verkligheten, och ger tillbaka till dig de budskap du gav dem. ⁵Även kärleken känns igen på sina budbärare. ⁶Om du manifesterar kärleken, kommer dess budbärare till dig eftersom du bjöd in dem.
9. Makten att besluta är den enda frihet du har kvar som fånge i

den här världen. ²Du kan besluta dig för att se den på rätt sätt. ³Det du gjorde den till är inte dess verklighet, för dess verklighet är endast det du ger den. ⁴Du kan faktiskt inte ge någonting annat än kärlek till någon eller någonting, inte heller kan du faktiskt få någonting annat än kärlek från dem. ⁵Om du tror att du har fått någonting annat, beror det på att du har sett inåt och trott att du inom dig såg makten att ge någonting annat. ⁶Det var endast detta beslut som avgjorde vad du fann, för det var beslutet om vad du sökte.

10. Du är rädd för mig därför att du såg inåt och är rädd för det du såg. ²Men du kan inte ha sett verkligheten, för ditt sinnes verklighet är den underbaraste av Guds skapelser. ³Eftersom den enbart kommer från Gud, skulle dess makt och storhet bara kunna skänka dig frid *om du verkligen såg den*. ⁴Om du är rädd beror det på att du såg någonting som inte finns där. ⁵Men du skulle ha kunnat se mig och alla dina bröder på detta samma ställe, i den fullkomliga tryggheten i det Sinne som skapade oss. ⁶För vi finns där i Faderns frid, Vars Vilja det är att utsträcka Sin frid genom dig.
11. När du har accepterat ditt uppdrag att utsträcka frid kommer du att finna frid, för genom att manifesteras den kommer du att se den. ²Dess heliga vittnesbörd kommer att omge dig eftersom du har kallat på dem, och de kommer att komma till dig. ³Jag har hört din kallelse och jag har svarat på den, men du kommer inte att se mig, inte heller att höra det svar du har sökt. ⁴Detta beror på att du ännu inte vill ha *endast* detta. ⁵Men allteftersom jag blir mer verklig för dig, kommer du att lära dig att detta är det enda som du verkligen vill ha. ⁶Och du kommer att se mig när du ser inåt, och vi kommer tillsammans att se på den verkliga världen. ⁷Sedd genom Kristi ögon existerar endast den verkliga världen och den verkliga världen är den enda man kan se. ⁸Som du beslutar, så kommer du att se. ⁹Och allt du ser vittnar enbart om ditt beslut.
12. När du ser inåt och ser mig, kommer det att bero på att du har beslutat dig för att manifesteras sanningen. ²Och när du manifesterar den, kommer du att se den både utanför och inom dig. ³Du kommer att se den utanför dig, *därför att* du först såg den inom dig. ⁴Allt du ser utanför dig är en dom över det du såg inom dig. ⁵Om det är din dom kommer den att vara fel, för att döma är inte din funktion. ⁶Om det är den Helige Andes dom kommer den att vara rätt, för att döma *är* Hans funktion. ⁷Du delar Hans funktion endast genom att döma så som Han, och utan att förbehålla dig

- själv något som helst dömande. ⁸Du kommer att döma emot dig själv, men Han kommer att döma till gagn *för* dig.
13. Kom således ihåg att närhelst du ser utåt och reagerar negativt på det du ser, har du bedömt dig själv som ovärdig och dömt dig själv till döden. ²Dödsstraffet är egots slutliga mål, för det tror till fullo att du är en brottsling som lika mycket förtjänar att dö som Gud vet att du förtjänar att leva. ³Dödsstraffet lämnar aldrig egots sinne, för detta är vad det till sist alltid reserverar åt dig. ⁴Eftersom det vill döda dig som ett sista uttryck för sin känsla för dig, låter det dig leva men enbart för att invänta döden. ⁵Det kommer att plåga dig medan du lever, men dess hat är inte tillfredsställt förrän du dör. ⁶För din undergång är det enda mål det arbetar mot, och det enda mål det kommer att vara tillfreds med.
14. Egot är inte någon förrädare mot Gud, mot Vilken förräderi är omöjligt. ²Men det är en förrädare mot dig, som tror att du har varit förrädisk mot din Fader. ³Det är därför som det är en nödvändig del av den Helige Andes undervisning att göra skulden ogjord. ⁴För så länge du känner dig skyldig lyssnar du till egots röst, som talar om för dig att du har varit förrädisk mot Gud och därför förtjänar att dö. ⁵Du kommer att tro att döden kommer från Gud och inte från egot, för genom att du blandar ihop dig själv och egot tror du att du vill ha döden. ⁶Och Gud räddar dig inte från det du vill ha.
15. När du är frestad att ge efter för din längtan efter döden, *kom då ihåg att jag inte dog*. ²Du kommer att inse att detta är sant när du ser inåt och *ser* mig. ³Skulle jag ha överunnit döden endast för egen del? ⁴Och skulle evigt liv ha givits mig av Fadern, om Han inte också hade givit det till dig? ⁵När du lär dig att manifesteras mig, kommer du aldrig att se döden. ⁶För då kommer du att ha sett det odödliga i dig själv, och du kommer endast att se det eviga när du ser ut på en värld som inte kan dö.

VIII. Kärlekens dragningskraft på kärleken

1. Tror du verkligen att du kan döda Guds Son? ²Fadern har gömt Sin Son i tryggt förvar inom Sig Själv, och hållit honom långt borta från dina destruktiva tankar, men på grund av dessa tankar känner du varken Fadern eller Sonen. ³Du attackerar den verkliga världen varje dag och varje timme och varje minut, och ändå är du förvånad över att du inte kan se den. ⁴Om du söker kärle-

ken för att attackera den, kommer du aldrig att finna den. ⁵För om kärlek är att dela med andra, hur kan du då finna den annat än genom den själv? ⁶Erbjud den och den skall komma till dig, eftersom den dras till sig själv. ⁷Men erbjud attack och kärleken kommer att förbli dold, för den kan endast leva i frid.

2. Guds Son är lika trygg som sin Fader, för Sonen känner Sin Faders beskydd och kan inte vara rädd. ²Hans Faders Kärlek bevarar honom i fullkomlig frid, och eftersom han inte behöver någonting, ber han inte om någonting. ³Likväl är han långt från dig vars Själv han är, för du valde att attackera honom och han försvann ur din åsyn in i sin Fader. ⁴Han förändrades inte, men det gjorde du. ⁵För ett splittrat sinne och alla dess gärningar skapades inte av Fadern, och skulle inte kunna leva om de hade vetenskap om Honom.
3. När du gjorde synligt det som inte är sant, blev det som *är* sant osynligt för dig. ²Men det kan inte vara osynligt i sig självt, för den Helige Ande ser det med fullkomlig klarhet. ³Det är osynligt för dig eftersom du ser på någonting annat. ⁴Men det är lika litet din ensak att besluta vad som är synligt och vad som är osynligt, som det är din ensak att besluta vad verkligheten är. ⁵Det som kan ses är det som den Helige Ande ser. ⁶Definitionen på verkligheten är Guds, inte din. ⁷Han skapade den, och Han vet vad den är. ⁸Du som visste har glömt, och om Han inte hade givit dig ett sätt att minnas, skulle du ha dömt dig själv till glömska.
4. På grund av din Faders Kärlek kan du aldrig glömma Honom, för ingen kan glömma det Gud Själv har lagt i hans minne. ²Du kan förneka det, men du kan inte förlora det. ³En Röst kommer att besvara varje fråga du ställer, och ett sant seende kommer att rätta varseblivningen av allt du ser. ⁴För det du har gjort osynligt är den enda sanningen, och det du inte har hört är det enda Svaret. ⁵Gud vill återförena dig med dig själv, och har inte övergivit dig i din nöd. ⁶Du väntar endast på Honom, och vet det inte. ⁷Men minnet av Honom lyser i ditt sinne och kan inte utplånas. ⁸Det tillhör lika litet det förgångna som framtiden, eftersom det alltid är evigt.
5. Du behöver endast be om detta minne, och du kommer att minnas. ²Likväl kan minnet av Gud inte lysa i ett sinne som har utplånat det och vill att det skall vara så. ³För minnet av Gud kan endast bryta fram i ett sinne som väljer att minnas, och som har gett upp sin vanvettiga önskan att kontrollera verkligheten. ⁴Du som inte ens kan kontrollera dig själv bör knappast sträva efter

att kontrollera universum. ⁵Men se på vad du har gjort det till, och gläd dig åt att det inte är så.

6. Guds Son, nöj dig inte med ingenting! ²Det som inte är verkligt kan inte ses och har inget värde. ³Gud skulle inte kunna erbjuda Sin Son det som inte har något värde, inte heller skulle Hans Son kunna ta emot det. ⁴Du förlossades i samma ögonblick du trodde att du hade övergivit Honom. ⁵Allt du har givit upphov till har aldrig funnits, och är osynligt eftersom den Helige Ande inte ser det. ⁶Men det Han verkligen ser är ditt att beskåda, och genom Hans sanna seende helas din varseblivning. ⁷Du har osynliggjort den enda sanning den här världen rymmer. ⁸Eftersom du sätter värde på ingenting, har du sökt efter ingenting. ⁹Genom att göra ingenting verkligt för dig, har du sett det. ¹⁰Men det finns inte där. ¹¹Och Kristus är osynlig för dig på grund av det du har gjort synligt för dig själv.
7. Men det spelar ingen roll hur stort avstånd du har försökt lägga mellan din medvetenhet och sanningen. ²Guds Son kan ses, eftersom hans sanna seende delas med andra. ³Den Helige Ande ser på honom, och ser ingenting annat i dig. ⁴Det som är osynligt för dig är fullkomligt så som Han ser det, och omfattar allt. ⁵Han har kommit ihåg dig eftersom Han inte glömt Fadern. ⁶Du såg på det överkliga och fann förtvivlan. ⁷Men genom att du sökte det överkliga, vad annat skulle du kunna finna? ⁸Den överkliga världen är ett förtvivlans ting, för den kan aldrig finnas. ⁹Och du som delar Guds Vara med Honom skulle aldrig kunna vara nöjd utan verkligheten. ¹⁰Det Gud inte har givit dig har ingen makt över dig, och kärlekens dragningskraft på kärleken förblir oemotståndlig. ¹¹För det är kärlekens funktion att förena alla ting med sig själv, och att hålla alla ting samman genom att utsträcka sin helhet.
8. Den verkliga världen gavs till dig av Gud i kärleksfullt utbyte mot den värld du själv har gjort och den värld du ser. ²Tag den bara ur Kristi hand och se på den. ³Dess verklighet kommer att göra allt annat osynligt, eftersom att se den är total varseblivning. ⁴Och när du ser på den kommer du att minnas att det alltid var så. ⁵Då kommer intet att bli osynligt, för du har äntligen sett på rätt sätt. ⁶En förlossad varseblivning omvandlas lätt till kunskap, för endast varseblivningen kan begå misstag och varseblivningen har aldrig funnits. ⁷När den är rättad lämnar den plats åt kunskapen, som för evigt är den enda verkligheten. ⁸Soningen är bara vägen tillbaka till det som aldrig gått förlorat. ⁹Din Fader skulle inte kunna upphöra att älska Sin Son.

Kapitel 13

VÄRLDEN UTAN SKULD

Inledning

1. Om du inte kände dig skyldig skulle du inte kunna attackera, för fördömande är roten till attack. ²Det är den dom som ett sinne avkunnar över ett annat och som säger att det är ovärdigt kärlek och förtjänt av bestraffning. ³Men i detta ligger splittringen. ⁴För sinnet som dömer varseblir sig självt som separerat från det sinne som blir dömt, och tror att det genom att bestraffa ett annat sinne kommer att undgå bestraffning. ⁵Allt detta är endast sinnets förvirrade försök att förneka sig självt och undgå bestraffning för förnekandet. ⁶Det är inte ett försök att släppa förnekandet utan att hålla fast vid det. ⁷För det är skulden som har skymt Fadern för dig, och det är skulden som har gjort dig vansinnig.
2. Accepterandet av att skulden kom in i Guds Sons sinne var början till separationen, på samma sätt som accepterandet av Soningen är dess slut. ²Den värld du ser är det förvirrade system som de som blivit galna av skuld har gjort. ³Se noga på den här världen, och du kommer att inse att det är så. ⁴För den här världen är symbol för straffet, och alla de lagar som tycks styra den är dödens lagar. ⁵Barn föds in i den genom smärta och i smärta. ⁶Deras uppväxt kantas av lidande, och de lär sig vad sorg och separation och död är. ⁷Deras sinne tycks vara fångna i deras hjärna, och dess krafter tycks svikta om deras kroppar skadas. ⁸De tycks älska, ändå överger de och blir övergivna. ⁹De tycks förlora det de älskar, kanske den mest vansinniga övertygelsen av alla. ¹⁰Och deras kroppar tynar bort och ger upp andan och läggs i jorden och finns inte mer. ¹¹Det finns inte någon av dem som inte har tyckt att Gud är grym.
3. Om detta vore den verkliga världen skulle Gud vara grym. ²För ingen Fader skulle kunna utsätta Sina barn för detta som priset för frälsningen och vara kärleksfull. ³*Kärleken dödar inte för att frälsa.* ⁴Om den gjorde det, skulle attack vara frälsningen, och detta är egots tolkning, inte Guds. ⁵Endast skuldens värld skulle kunna begära detta, för endast de skyldiga skulle kunna föreställa sig det. ⁶Adams "synd" hade inte kunnat beröra någon, om han inte hade trott att det var Fadern Som drev honom ut ur pa-

radiset. ⁷För med den övertygelsen gick kunskapen om Fadern förlorad, eftersom endast de som inte förstår Honom skulle kunna tro det.

4. Den här världen *är* en bild av Guds Sons korsfästelse. ²Och ända tills du inser att Guds Son inte kan korsfästas, är detta den värld du kommer att se. ³Likväl kommer du inte att inse detta förrän du accepterar det eviga faktum att Guds Son inte är skyldig. ⁴Han förtjänar endast kärlek eftersom han har givit endast kärlek. ⁵Han kan inte fördömas eftersom han aldrig har fördömt. ⁶Soningen är den sista lektion han behöver lära sig, för den lär honom att eftersom han aldrig har syndat behöver han inte någon frälsning.

I. Skuldlöshet och osårbarhet

1. Tidigare sade jag att den Helige Ande delar alla goda lärares mål, vars slutliga syfte är att göra sig själva överflödiga genom att lära sina elever allt de vet. ²Den Helige Ande vill endast detta, för genom att Han delar Faderns Kärlek till Sin Son, söker Han ta bort all skuld från hans sinne så att han kan minnas sin Fader i frid. ³Frid och skuld är varandras motsatser, och Fadern kan endast bli ihågkommen i frid. ⁴Kärlek och skuld kan inte existera samtidigt, och att acceptera det ena är att förneka det andra. ⁵Skulden döljer Kristus för din anblick, för den är förnekandet av Guds Sons oförvitlighet.
2. I denna egendomliga värld som du har gjort *har* Guds Son syndat. ²Hur skulle du då kunna se honom? ³Genom att du gjorde honom osynlig reste sig vedergällningens värld i skuldens svarta moln som du accepterade, och du håller den kär. ⁴För Kristi oförvitlighet är beviset på att egot aldrig fanns, och aldrig kan finnas. ⁵Utan skuld har egot inget liv, och Guds Son *är* utan skuld.
3. När du ser på dig själv och ärligt bedömer det du gör, kanske du frestas att undra hur du kan vara utan skuld. ²Men tänk på detta: Du är inte utan skuld i tiden, utan i evigheten. ³Du har "syndat" i det förgångna, men det finns inte något förgånget. ⁴Alltid har ingen riktning. ⁵Tiden tycks gå i en riktning, men när du når dess slut kommer den att rulla ihop sig som en lång matta utlagd längs det förgångna bakom dig, och försvinna. ⁶Så länge du tror att Guds Son är skyldig, kommer du att vandra längs

denna matta och tro att den leder till döden.⁷Och färden kommer att tyckas lång och grym och meningslös, för det är den.

4. Den resa Guds Son har bestämt åt sig själv är förvisso till ingen nytta, men den resa hans Fader har bestämt åt honom är en resa av befrielse och glädje.²Fadern är inte grym, och Hans Son kan inte skada sig själv.³Vedergällningen som han fruktar och som han ser kommer aldrig att beröra honom, för även om han tror på den vet den Helige Ande att den inte är sann.⁴Den Helige Ande står vid tidens slut, där du måste vara eftersom Han är tillsammans med dig.⁵Han har redan gjort ogjort allt som är ovärdigt Guds Son, för detta var Hans uppdrag som givits Honom av Gud.⁶Och det Gud ger har alltid varit.
5. Du kommer att se mig när du lär dig att Guds Son är utan skuld.²Han har alltid sökt sin skuldlöshet, och han har funnit den.³För var och en försöker göra sig fri från det fängelse han har gjort, och vägen att finna befrielse förvägras honom inte.⁴Eftersom den finns i honom, har han funnit den.⁵När han finner den är endast en tidsfråga, och tid är bara en illusion.⁶För Guds Son är utan skuld nu, och glansen från hans renhet lyser orörd för evigt i Guds Sinne.⁷Guds Son kommer alltid att vara så som han skapades.⁸Förneka din värld och döm honom inte, för hans eviga skuldlöshet finns i hans Faders Sinne och skyddar honom för evigt.
6. När du har accepterat Soningen för egen del kommer du att förstå att det inte finns någon skuld i Guds Son.²Och endast när du ser honom utan skuld kan du förstå hans etthet.³För föreställningen om skuld för med sig övertygelsen att någon kan fördömas av någon annan, och projicerar separation i stället för enhet.⁴Du kan endast fördöma dig själv, och genom att du gör det kan du inte veta att du är Guds Son.⁵Du har förnekat villkoret för hans vara, som är hans fullkomliga oförvitlighet.⁶Ur kärlek skapades han, och i kärlek fortlever han.⁷Godhet och nåd har alltid följt honom, för han har alltid utsträckt sin Faders Kärlek.
7. När du varseblir de heliga följeslagare som färdas med dig, kommer du att inse att det inte finns någon resa utan endast ett uppvaknande.²Guds Son, som inte sover, har varit sin Fader trogen åt dig.³Det finns ingen väg att färdas på, och ingen tid att färdas genom.⁴För Gud väntar inte på Sin Son i tiden, eftersom Han för evigt är ovillig att vara utan honom.⁵Och så har det alltid varit.⁶Låt Guds Sons helighet lysa bort skuldens moln som förmörkar ditt sinne, och genom att acceptera hans renhet som din, lär av honom att den *är* din.

8. Du är osårbar eftersom du är utan skuld. ²Du kan hålla fast vid det förgångna endast genom skuld. ³För skulden fastslår att du kommer att bestraffas för det du har gjort, och är således beroende av en endimensionell tid som sträcker sig från det förgångna till framtiden. ⁴Ingen som tror detta kan förstå vad "alltid" innebär, och därför måste skulden beröva dig förståelsen för evigheten. ⁵Du är odödlig, eftersom du är evig och "alltid" måste vara nu. ⁶Skuld är därför ett sätt att hålla kvar det förgångna och framtiden i ditt sinne för att säkerställa egots kontinuitet. ⁷För om det som har varit kommer att bestraffas är egots kontinuitet garanterad. ⁸Men garantin för din kontinuitet är Guds, inte egots. ⁹Och odödlighet är motsatsen till tid, för tiden förgår medan odödligheten är konstant.
9. Att acceptera Soningen lär dig vad odödlighet är, för genom att acceptera din skuldlöshet lär du dig att det förgångna aldrig har funnits, och därför är framtiden onödig och kommer inte att finnas. ²I tiden associeras framtiden alltid med gottgörelse, och endast skuld skulle kunna framkalla en känsla av ett behov att gottgöra. ³Att acceptera Guds Sons skuldlöshet som din är därför Guds sätt att påminna dig om Sin Son, och vad han i sanning är. ⁴För Gud har aldrig fördömt Sin Son, och eftersom han är utan skuld är han evig.
10. Du kan inte driva bort skulden genom att göra den verklig och sedan sona den. ²Detta är egots plan, som det erbjuder i stället för att driva bort den. ³Egot tror på soning genom attack, eftersom det är till fullo övertygat om den vansinniga föreställningen att attack är frälsning. ⁴Och du som troget håller fast vid skulden måste också tro det, för på vilket annat sätt än genom att identifiera dig med egot skulle du kunna hålla det kärt som du inte vill ha?
11. Egot lär dig att attackera dig själv på grund av att du är skyldig, och detta måste öka skulden, för skuld är resultatet av attack. ²Enligt egots undervisning går det således inte att undkomma skulden. ³För attack gör skulden verklig, och om den är verklig finns det inte något sätt att övervinna den. ⁴Den Helige Ande driver bort den helt enkelt genom den lugna insikten att den aldrig har funnits. ⁵Då Han ser på Guds skuldlöse Son vet Han att detta är sant. ⁶Och eftersom det är sant för dig kan du inte attackera dig själv, för utan skuld är det omöjligt att attackera. ⁷Du är således räddad, eftersom Guds Son är utan skuld. ⁸Och eftersom du är helt och hållet ren, är du osårbar.

II. Guds skuldlöse Son

1. Projektionens yttersta syfte är alltid att göra sig av med skulden.
²Men karaktäristiskt nog försöker egot göra sig av med skulden endast utifrån sin ståndpunkt, för hur mycket egot än vill behålla skulden finner *du* den outhärdlig, eftersom skulden står i vägen för din hågkomst av Gud, Vars dragningskraft är så stark att du inte kan motstå den. ³Det är således här som den djupaste splittningen av alla sker, för om du skall behålla skulden, vilket egot insisterar på, *kan du inte vara du*. ⁴Endast genom att övertyga dig om att egot är du, skulle det överhuvudtaget kunna förmå dig att projicera skulden, och därmed behålla den i ditt sinne.
2. Men tänk på vilken egendomlig lösning egots arrangemang är.
²Du projicerar skulden för att göra dig av med den, men i själva verket döljer du den bara. ³Du upplever verkligen skulden, men du har ingen aning om varför. ⁴Tvärtom associerar du den med en underlig blandning av "egoideal", som egot påstår att du har svikit. ⁵Men du har ingen aning om att du sviker Guds Son genom att se honom som skyldig. ⁶Eftersom du tror att du inte längre är du, inser du inte att du sviker dig själv.
3. Den mörkaste av dina gömda hörnstenar håller din övertygelse om skuld borta från din medvetenhet. ²För på denna mörka och hemliga plats finns insikten att du har förrått Guds Son genom att döma honom till döden. ³Du misstänker inte ens att denna mordiska men vanvettiga föreställning ligger gömd där, för egots destruktiva begär är så intensivt att ingenting mindre än korsfästelsen av Guds Son ytterst kan tillfredsställa det. ⁴Det vet inte vem Guds Son är, eftersom det är blint. ⁵Men låt det varsebli skuldlöshet någonstans, och det kommer att försöka förstöra den på grund av sin rädsla.
4. Mycket av egots egendomliga beteende kan direkt tillskrivas dess definition av skuld. ²Inför egot *är de skuldlösa skyldiga*. ³De som inte attackerar är dess "fiender", eftersom de genom att inte sätta värde på dess tolkning av frälsningen har mycket stora möjligheter att släppa den. ⁴De har närmat sig den mörkaste och djupaste hörnstenen i egots grundval, och även om egot kan tåla att du ifrågasätter allt annat, skyddar det denna enda hemlighet med sitt liv, för dess existens är beroende av att denna hemlighet bevaras. ⁵Därför är det denna hemlighet vi måste se på, för egot kan inte skydda dig mot sanningen, och i dess närvaro drivs egot bort.

5. Låt oss i sanningens stilla ljus medge att du tror att du har korsfäst Guds Son. ²Du har ännu inte erkänt denna "fruktansvärda" hemlighet, eftersom du fortfarande skulle vilja korsfästa honom om du kunde finna honom. ³Men denna önskan har gömt honom för dig eftersom den är mycket skrämmande, och därför är du rädd att finna honom. ⁴Du har klarat denna önskan att döda dig själv genom att inte veta vem du är och identifiera dig med någonting annat. ⁵Du har blint och urskiljningslöst projicerat skuld, men du har inte blottlagt dess källa. ⁶För egot vill verkligen döda dig, och om du identifierar dig med det måste du tro att dess mål är ditt.
6. Jag har sagt att korsfästelsen är egots symbol. ²När det ställdes inför Guds Sons verkliga skuldlöshet försökte det faktiskt döda honom, och skälet det angav var att skuldlöshet är en hädelse mot Gud. ³Inför egot är *egot* Gud, och skuldlöshet måste tolkas som den yttersta skulden som till fullo rättfärdigar mord. ⁴Du förstår ännu inte att all rädsla du kan känna i samband med den här kursen ytterst härstammar från denna tolkning, men om du tänker på dina reaktioner inför den, kommer du i allt högre grad bli övertygad om att så är fallet.
7. Den här kursen har uttryckligen fastslagit att dess mål för dig är lycka och frid. ²Ändå är du rädd för den. ³Du har om och om igen fått höra att den kommer att göra dig fri, likväl reagerar du ibland som om den försöker göra dig till fånge. ⁴Du avfärdar den ofta snabbare än du avfärdar egots tanke-system. ⁵I någon mån måste du således tro att du skyddar dig själv genom att inte lära dig kursen. ⁶Och du inser inte, att det endast är din skuldlöshet som *kan* skydda dig.
8. Soningen har alltid tolkats som befrielsen från skuld, och rätt förstått är detta är riktigt. ²Men till och med när jag tolkar detta åt dig kan du förkasta det, och accepterar det inte för egen del. ³Du har kanske insett hur värdelöst egot och dess erbjudanden är, men även om du inte vill ha dem, kanske du ännu inte ser på alternativet med glädje. ⁴I värsta fall är du rädd för förlossningen och du tror att den kommer att döda dig. ⁵Missta dig inte på djupet i denna rädsla. ⁶För du tror att du i sanningens närvaro kan vända dig emot dig själv och förgöra dig själv.
9. Barn lilla, det är inte så. ²Din "skuldyngda hemlighet" är ingenting, och om du bara för fram den till ljuset, kommer Ljuset att driva bort den. ³Och då kommer inget mörkt moln att finnas kvar mellan dig och hågkomsten av din Fader, för du kommer att

minnas Hans skuldöse Son som inte dog eftersom han är odödlig. ⁴Och du kommer att se att du blev förlossad tillsammans med honom, och aldrig har varit separerad från honom. ⁵I denna förståelse ligger din hågkomst, för den är igenkännandet av kärlek utan rädsla. ⁶Det kommer att bli stor glädje i Himlen vid din hemkomst, och den glädjen kommer att vara din. ⁷För den förlossade människosonen är Guds skuldöse Son, och att känna igen honom *är* din förlossning.

III. Rädslan för förlossningen

1. Du kanske undrar varför det är av så stor vikt att du ser på ditt hat och inser dess fulla vidd. ²Du kanske också tycker att det skulle vara lätt nog för den Helige Ande att visa dig det, och driva bort det utan att du själv skulle behöva medvetandegöra det. ³Men det finns ytterligare ett hinder som du har skjutit in mellan dig och Soningen. ⁴Vi har sagt att ingen kommer att tolerera rädsla om han erkänner den. ⁵Men i ditt förvirrade sinnestillstånd är du inte rädd för rädslan. ⁶Du tycker inte om den, men det är inte din önskan att attackera som egentligen skrämmer dig. ⁷Du är inte allvarligt oroad av din fientlighet. ⁸Du håller den gömd eftersom du är ännu räddare för det som den döljer. ⁹Du skulle till och med kunna se på egots mörkaste hörnsten utan rädsla, om du inte trodde att du utan eget skulle finna någonting inom dig själv som skrämmer dig ännu mer. ¹⁰Du är egentligen inte rädd för korsfästelsen. ¹¹Din verkliga skräck är förlossningen.
2. Under egots mörka grundval finns minnet av Gud, och det är detta som du verkligen är rädd för. ²För detta minne skulle ögonblickligen återföra dig till din rätta plats, och det är denna plats du har försökt att lämna. ³Din rädsla för attack är ingenting i jämförelse med din rädsla för kärlek. ⁴Du skulle till och med vara villig att se på din grymma önskan att döda Guds Son, om du inte trodde att den räddar dig från kärleken. ⁵För denna önskan förorsakade separationen, och du har skyddat den eftersom du inte vill att separationen skall helas. ⁶Du inser att genom att ta bort det mörka moln som skymmer den, skulle din kärlek till din Fader tvinga dig att besvara Hans kallelse och ta ett språng in i Himlen. ⁷Du tror att attack är räddning eftersom den skulle hindra dig från detta. ⁸För ännu djupare än egots grundval och mycket starkare än den någonsin kommer att bli, finns din intensiva

och brinnande kärlek till Gud, och Hans till dig. ⁹Det är detta som du verkligen vill gömma.

3. Är det i ärlighetens namn inte svårare för dig att säga "jag älskar" än "jag hatar"? ²Du associerar kärlek med svaghet och hat med styrka, och din egen verkliga makt ser du som din verkliga svaghet. ³För du skulle inte kunna kontrollera din glada reaktion på kärlekens kallelse om du hörde den, och hela den värld som du trodde att du själv hade gjort skulle försvinna. ⁴Den Helige Ande tycks således attackera din fästning, för du skulle vilja utesluta Gud och Han vill inte vara utesluten.
4. Du har byggt upp hela ditt vanvettiga trossystem därför att du tror att du skulle vara hjälplös i Guds Närvaro, och du vill rädda dig själv från Hans Kärlek eftersom du tror att den helt skulle förinta dig. ²Du är rädd för att den skulle svepa bort dig från dig själv och göra dig liten, eftersom du tror att storhet ligger i trots, och att attack är storslagenhet. ³Du tror att du har gjort en värld som Gud skulle förstöra; och att du genom att älska Honom, vilket du gör, skulle kasta bort den här världen, vilket du *skulle* göra. ⁴Därför har du använt världen till att dölja din kärlek, och ju djupare du tränger in i mörkret i egots grundval desto närmare kommer du Kärleken som ligger gömd där. ⁵*Och det är detta som skrämmer dig.*
5. Du kan acceptera vansinnet eftersom du själv gav upphov till det, men du kan inte acceptera kärleken eftersom du inte gav upphov till den. ²Du skulle hellre vilja vara korsfästelsens slav än en Guds Son i förlossningen. ³Din personliga död tycks mer värdefull än din levande etthet, för det som har givits till dig är inte lika kärt som det du själv har gjort. ⁴Du är räddare för Gud än för egot, och kärleken kan inte komma in där den inte är välkommen. ⁵Men det kan hatet, för det kommer in av sin egen fria vilja och bryr sig inte om din.
6. Du måste se på dina illusioner och inte hålla dem gömda, eftersom de inte vilar på sin egen grundval. ²När de är dolda tycks de göra det, och därför tycks de hålla sig själva vid liv. ³Detta är den grundläggande illusion som de andra vilar på. ⁴För under dem, och dolt så länge de är gömda, ligger det kärleksfulla sinne som trodde att det gjorde dem i vrede. ⁵Och smärtan i detta sinne är så uppenbar när den är blottlagd, att dess behov av helande inte kan förnekas. ⁶Alla de knep och påhitt du erbjuder kan inte hela det, för här ligger den verkliga korsfästelsen av Guds Son.
7. Och ändå är han inte korsfäst. ²Här finns både hans smärta och

hans helande, för den Helige Andes sanna seende är barmhärtigt och Hans botemedel verkar snabbt. ³Göm inte undan lidandet för Hans åsyn, utan för fram det till Honom med glädje. ⁴Lägg fram all din smärta inför Hans eviga sunda förnuft, och låt Honom hela dig. ⁵Låt inte den minsta smärta vara gömd för Hans Ljus, och sök noggrant i ditt sinne efter varje tanke som du kan vara rädd för att blottlägga. ⁶För Han kommer att hela varje liten tanke som du har bevarat för att skada dig själv och rena den från dess litenhet och återställa den till Guds storhet.

8. Under allt det storhetsvansinne som du håller så kärt ligger ditt verkliga rop på hjälp. ²För du ropar till din Fader efter kärlek, på samma sätt som din Fader kallar dig till Sig Själv. ³På denna plats som du har gömt vill du ingenting annat än att förena dig med Fadern i kärleksfull hågkomst av Honom. ⁴Du kommer att finna denna sanningens plats när du ser den i dina bröder, för även om de kan vilseleda sig själva, längtar de liksom du efter den storhet som finns i dem. ⁵Och när du varseblir den kommer du att välkomna den, och den kommer att bli din. ⁶För storhet är Guds Sons rätt, och inga illusioner kan tillfredsställa honom eller rädda honom från det han är. ⁷Endast hans kärlek är verklig, och endast hans verklighet kommer att tillfredsställa honom.
9. Rädda honom från hans illusioner så att du kan acceptera din Faders storhet i frid och glädje. ²Men undanta ingen från din kärlek, för då kommer du att gömma en mörk plats i ditt sinne dit den Helige Ande inte är välkommen. ³Och därigenom kommer du att undanta dig själv från Hans helande kraft, för genom att inte erbjuda fullständig kärlek kommer du inte att bli fullständigt helad. ⁴Helandet måste vara lika fullständigt som rädslan, för kärleken kan inte komma in där det finns det minsta spår av rädsla som stör dess välkomnande.
10. Du som föredrar separationen framför förnuftet kan inte ta in den i ditt rätta sinne. ²Du hade frid tills du bad om en speciell favör. ³Och Gud gav dig den inte, för denna begäran var främmande för Honom, och du kunde inte be en Fader Som i sanning älskade Sin Son om detta. ⁴Därför gjorde du Honom till en kärlekslös fader, och begärde av Honom det som endast en sådan fader skulle kunna ge. ⁵Och Guds Sons frid slogs i spillror, för han förstod inte längre sin Fader. ⁶Han blev rädd för det han givit upphov till, men ännu mer fruktade han sin verkliga Fader, eftersom han hade attackerat sin egen underbara likvärdighet med Honom.

11. I frid behövde han ingenting och bad om ingenting. ²I strid krävde han allt och fann ingenting. ³För hur skulle kärlekens varsamhet kunna svara på hans krav annat än genom att gå bort i frid och återvända till Fadern? ⁴Om Sonen inte ville vara kvar i friden, kunde han inte vara kvar överhuvudtaget. ⁵För ett förörkat sinne kan inte leva i ljuset, och måste söka sig en mörkrets plats, där det kan tro att det är där det inte är. ⁶Gud tillät inte detta att ske. ⁷Ändå krävde du att det skulle ske, och trodde därför att det var så.
12. Att "välja ut" är att "isolera" och därmed ge upphov till ensamhet. ²Gud gjorde inte detta mot dig. ³Skulle Han kunna skilja dig från Sig när Han vet att din frid ligger i Hans Etthet? ⁴Han nekade dig endast din begäran om smärta, för lidande är ingenting som Han har skapat. ⁵Då Han givit dig skapelsen kunde Han inte ta den ifrån dig. ⁶Han kunde endast besvara din vanvettiga begäran med ett förnuftigt svar, som skulle finnas kvar hos dig i ditt vanvett. ⁷Och detta gjorde Han. ⁸Ingen som hör Hans svar kan annat än ge upp sitt vansinne. ⁹För Hans svar är den referenspunkt bortom illusionerna från vilken du kan se tillbaka på dem och se dem som vansinniga. ¹⁰Men sök denna plats och du kommer att finna den, för Kärleken finns i dig och kommer att leda dig dit.

IV. Tidens funktion

1. Och nu borde anledningen till varför du är rädd för den här kursen vara uppenbar. ²För detta är en kurs om kärlek, eftersom den handlar om dig. ³Du har fått veta att din funktion i den här världen är att hela, och din funktion i Himlen är att skapa. ⁴Egot lär dig att din funktion på jorden är att förstöra, och i Himlen har du ingen funktion överhuvudtaget. ⁵Det vill sålunda tillintetgöra dig här och begrava dig här, och inte lämna dig något arv förutom stoftet som det tror att du gjordes av. ⁶Så länge som det är något så när tillfreds med dig, enligt sitt sätt att se det, erbjuder det dig glömska. ⁷När det blir öppet rasande, erbjuder det dig helvetet.
2. Men varken glömska eller helvete är lika oacceptabelt för dig som Himlen. ²Din definition av Himlen är helvete och glömska, och den verkliga Himlen är det största hot du tror att du skulle kunna uppleva. ³För helvete och glömska är föreställningar som

du har hittat på, och du har föresatt dig att påvisa deras verklighet för att fastställa din. ⁴Om deras verklighet ifrågasätts, tror du att också din blir det. ⁵För du tror att attack är din verklighet, och att din tillintetgörelse är det slutliga beviset på att du hade rätt.

3. Skulle det inte under dessa omständigheter vara mer önskvärt att ha haft fel, till och med bortsett från det faktum att du hade fel? ²Även om man kanske skulle kunna argumentera för att döden tyder på att det *fanns* liv, skulle ingen hävda att den bevisar att det *finns* liv. ³Även det gångna livet som döden kanske skulle kunna visa på, kan endast ha varit meningslöst om det måste innebära detta, och behöver detta för att bevisa att det överhuvudtaget fanns. ⁴Du ifrågasätter Himlen, men du ifrågasätter inte detta. ⁵Likväl skulle du kunna hela och bli helad om du verkligen ifrågasatte det. ⁶Och även om du inte känner Himlen, skulle den ändå inte vara mer åtråvärd än döden? ⁷Du har varit lika selektiv i ditt ifrågasättande som i din varseblivning. ⁸Ett öppet sinne är ärligare än så.
4. Egot har en egendomlig uppfattning om tiden, och det är med denna uppfattning som du skulle kunna börja ditt ifrågasättande. ²Egot investerar i hög grad i det förgångna, och tror till sist att det förgångna är den enda aspekt av tiden som är meningsfull. ³Kom ihåg att dess tonvikt på skuld gör det möjligt för det att försäkra sig om sin kontinuitet genom att göra framtiden lik det förgångna, och således undvika nuet. ⁴Genom uppfattningen att man betalar för det förgångna i framtiden, blir det förgångna det som bestämmer framtiden och gör dem sammanhängande utan något mellanliggande nu. ⁵För egot betraktar nuet endast som en kort övergång till framtiden, i vilken det för det förgångna till framtiden genom att tolka nuet ur det förgångnas perspektiv.
5. "Nu" saknar mening för egot. ²Nuet påminner endast egot om tidigare lidanden, och det reagerar på nuet som om det *vore* det förgångna. ³Egot kan inte tolerera någon befrielse från det förgångna, och trots att det förgångna är över försöker egot bevara dess bild genom att reagera som om det *vore* närvarande. ⁴Det dikterar dina reaktioner på dem du möter i nuet utifrån en tidigare referenspunkt, och skymmer dem så som de är nu. ⁵Om du följer egots diktat kommer du faktiskt att reagera på din broder som om han *vore* någon annan, och detta kommer med säkerhet att hindra dig från att se honom som han är. ⁶Och du kommer att ta emot budskap från honom utifrån ditt eget förgångna, eftersom du genom att göra det verkligt i nuet förbjuder dig själv att

släppa det. ⁷Du förvägrar således dig själv det budskap om befrielse som varje broder erbjuder dig *nu*.

6. De skugglika skepnaderna från det förgångna är precis vad du måste undkomma. ²De är inte verkliga, och har ingen makt över dig såvida du inte tar dem med dig. ³De bär med sig smärtpunkterna i ditt sinne, och leder dig till att attackera i nuet som vederläggning för ett förgånget som inte längre finns. ⁴Och detta beslut är ett beslut om framtida smärta. ⁵Om du inte lär dig att den tidigare smärtan är en illusion, väljer du en framtid av illusioner och förlorar de många tillfällen till befrielse som du skulle kunna finna i nuet. ⁶Egot vill bevara dina mardrömmar och hindra dig från att vakna och förstå att de är över. ⁷Skulle du känna igen ett heligt möte, om du bara varseblir det som ett möte med ditt eget förgångna? ⁸För du skulle inte möta någon, och delaktigheten i frälsningen, som gör mötet heligt, skulle du inte kunna se. ⁹Den Helige Ande lär dig att du alltid möter dig själv, och mötet är heligt eftersom du är helig. ¹⁰Egot lär dig att du alltid möter ditt förgångna, och eftersom dina drömmar inte var heliga, kan framtiden inte heller vara det, och nuet saknar mening.
7. Det är tydligt att den Helige Andes varseblivning av tiden är den rakt motsatta egots. ²Skälet är lika klart, för de varseblir målet med tiden som diametralt motsatt. ³Den Helige Ande tolkar syftet med tiden som att den gör behovet av tid onödigt. ⁴Han ser tidens funktion som tillfällig, och endast till för att tjäna Hans undervisningsfunktion som per definition är tillfällig. ⁵Hans tonvikt ligger därför på den enda aspekt av tiden som kan utsträcka sig till oändligheten, för *nu* är det som mest närmar sig evigheten i den här världen. ⁶Det är i verklighetens "nu", utan det förgångna eller framtiden, som början till förståelsen av evigheten ligger. ⁷För endast "nu" är här, och endast "nu" erbjuder tillfällen till de heliga möten i vilka frälsningen kan gå att finna.
8. Egot, å andra sidan, ser tidens funktion som en utsträckning av sig självt i stället för av evigheten, för likt den Helige Ande tolkar egot målet med tiden som sitt eget. ²Kontinuiteten mellan det förgångna och framtiden är, under egots ledning, det enda syfte det varseblir i tiden, och det sluter sig över nuet så att ingen lucka i dess egen kontinuitet skall kunna uppstå. ³Dess kontinuitet håller dig således kvar i tiden, medan den Helige Ande befriar dig från den. ⁴Det är Hans tolkning av medlen för att nå frälsning som du måste lära dig att acceptera, om du vill dela Hans mål för din frälsning.

9. Också du kommer att tolka tidens funktion på samma sätt som du tolkar din egen. ²Om du accepterar att din funktion i tidens värld är att hela, kommer du endast att betona den aspekt av tiden där helande kan ske. ³Helande kan inte utföras i det förgångna. ⁴Det måste utföras i nuet för att befria framtiden. ⁵Denna tolkning knyter framtiden till nuet, och utsträcker nuet snarare än det förgångna. ⁶Men om du tolkar det så att din funktion är att förstöra, kommer du att förlora nuet ur sikte och hålla fast vid det förgångna för att försäkra dig om en destruktiv framtid. ⁷Och tiden kommer att bli så som du tolkar den, för i sig själv är den ingenting.

V. De två känslorna

1. Jag har sagt att du endast har två känslor, kärlek och rädsla. ²Den ena är oföränderlig men byts ständigt ut, eftersom den erbjuds av det eviga till det eviga. ³I detta utbyte utsträcks den, för den ökar genom att den ges. ⁴Den andra har många former, för innehållet i individuella illusioner skiljer sig avsevärt åt. ⁵Men de har en sak gemensamt; de är alla vanvettiga. ⁶De är gjorda av syner som inte går att se, och av ljud som inte går att höra. ⁷De hittar på en privat värld som inte kan delas med andra. ⁸För de är endast meningsfulla för sin upphovsman, och därför har de ingen mening överhuvudtaget. ⁹I den här världen rör sig deras upphovsman i ensamhet, för det är endast han som varseblir dem.
2. Var och en befolkar sin värld med skepnader från sitt individuella förgångna, och det är på grund av detta som privata världar verkligen skiljer sig åt. ²Likväl var de skepnader han ser aldrig verkliga, för de utgörs enbart av hans reaktioner på sina bröder, och inbegriper inte deras reaktioner på honom. ³Därför ser han inte att han själv har gjort dem, och att de inte är hela. ⁴För dessa skepnader har inga vittnen, eftersom de endast varseblivs i ett enda separerat sinne.
3. Det är genom dessa egendomliga och skugglika skepnader som de vansinniga relaterar till sin vansinniga värld. ²För de ser endast dem som påminner dem om dessa bilder, och det är till dem de relaterar. ³Således kommunicerar de med dem som inte finns, och det är de som svarar dem. ⁴Och ingen hör deras svar förutom han som kallade på dem, och han ensam tror att de svarade honom. ⁵Projektion ger upphov till varseblivning, och du

kan inte se bortom den. ⁶Gång på gång har du attackerat din broder därför att du i honom såg en skugglik skepnad i din privata värld. ⁷Och det är därför som du måste attackera dig själv först, för det du attackerar finns inte i andra. ⁸Dess enda verklighet finns i ditt eget sinne, och genom att attackera andra attackerar du bokstavligen någonting som inte finns där.

4. De förvirrade kan vara mycket destruktiva, för de förstår inte att de har fördömt sig själva. ²De vill inte dö, likväl vill de inte släppa fördömandet. ³Och därför separerar de sig, och var och en går in i sin privata värld där allt är i oordning, och där det som är inuti tycks vara utanför. ⁴Men de ser inte det som är inuti, för sina bröders verklighet kan de inte se.
5. Du har endast två känslor, men i din privata värld reagerar du på var och en av dem som om den vore den andra. ²För kärleken kan inte bo i en värld för sig, där den inte blir igenkänd när den kommer. ³Om du ser ditt eget hat som din broder, ser du honom inte. ⁴Alla närmar sig det de älskar, och ryggar tillbaka för det som skrämmer. ⁵Och du reagerar med rädsla på kärleken, och drar dig undan den. ⁶Men rädslan lockar dig, och eftersom du tror att den är kärlek kallar du den till dig. ⁷Din privata värld är fylld av skrämmande skepnader som du har bjudit in i den, och all den kärlek dina bröder erbjuder dig ser du inte.
6. När du ser på din värld med öppna ögon måste det gå upp för dig att du har tagit din tillflykt till vansinnet. ²Du ser det som inte finns, och du hör det som inte gör några ljud. ³Dina känslöyttringar är motsatsen till vad känslor är. ⁴Du kommunicerar inte med någon, och du är lika isolerad från verkligheten som om du vore ensam i hela universum. ⁵I din galenskap förbiser du fullständigt verkligheten, och vad din blick än faller på ser du endast ditt eget splittrade sinne. ⁶Gud kallar på dig och du hör det inte, för du är helt upptagen av din egen röst. ⁷Och Kristi sanna seende finns inte i dina ögon, för du ser enbart på dig själv.
7. Barn lilla, vill du erbjuda din Fader detta? ²För om du erbjuder dig själv detta, då *erbjuder* du Honom det. ³Och Han kommer inte att ge det tillbaka, för det är dig ovärdigt eftersom det är Honom ovärdigt. ⁴Men Han vill befria dig från det och göra dig fri. ⁵Hans förnuftiga Svar talar om för dig att det du har erbjudit dig själv inte är sant, men att Hans erbjudande till dig aldrig har ändrats. ⁶Du som inte vet vad du gör kan lära dig vad vansinne är, och se bortom det. ⁷Det har förunnats dig att lära dig hur du skall förneka vansinnet och komma ut ur din privata värld i frid. ⁸Du

- kommer att se allt du har förnekat i dina bröder eftersom du förnekade det i dig själv. ⁹För du kommer att älska dem, och genom att närma dig dem drar du dem till dig, och varseblir dem som vittnesbörd om den verklighet du delar med Gud. ¹⁰Jag är med dem liksom jag är med dig, och vi kommer att dra bort dem från deras privata världar, för på samma sätt som vi är förenade kommer vi att förena oss med dem. ¹¹Fadern välkomnar oss alla med glädje, och glädje är det vi borde erbjuda Honom. ¹²För varje Guds Son har givits till dig till vilken Gud gav Sig Själv. ¹³Och det är Gud du måste erbjuda dem för att förstå Hans gåva till dig.
8. Sant seende är beroende av ljus. ²I mörkret kan du inte se. ³Men i mörkret, i sömnens privata värld, ser du i drömmar fastän dina ögon är slutna. ⁴Och det är här som det du ser är det som du har gjort åt dig. ⁵Men låt mörkret försvinna och du kommer inte längre att se allt du har gjort, för att du ser det beror på att du förnekar det sanna seendet. ⁶Likväl blir inte följderna av att förneka det sanna seendet att du inte kan se. ⁷Men det är detta som förnekandet gör, för genom det accepterar du vansinnet och tror att du kan göra en privat värld och styra din egen varseblivning. ⁸Men för detta måste ljuset utestängas. ⁹Drömmar försvinner när ljuset har kommit och du kan se.
 9. Sök inte det sanna seendet genom ögonen, för du har själv gjort ditt sätt att se så att du skall kunna se i mörkret, och i detta är du vilseledd. ²Bortom detta mörker, och likväl fortfarande inom dig, finns Kristi sanna seende Som ser på allt i ljuset. ³Ditt "sanna seende" kommer från rädsla, på samma sätt som Hans kommer från kärlek. ⁴Och Han ser å dina vägnar, som ditt vittne om den verkliga världen. ⁵Han är den Helige Andes manifestation, och ser alltid den verkliga världen och kallar fram dess vittnen och drar dem till dig. ⁶Han älskar det Han ser i dig, och Han vill utsträcka det. ⁷Och Han kommer inte att återvända till Fadern förrän Han har utsträckt din varseblivning ända fram till Honom. ⁸Och där finns varseblivningen inte längre, för Han har fört dig tillbaka till Fadern tillsammans med Sig Själv.
 10. Du har endast två känslor, och den ena gjorde du själv och den andra gavs till dig. ²Båda är ett sätt att se, och olika världar uppstår ur deras olika synsätt. ³Se genom det sanna seende som givits dig, för genom Kristi sanna seende ser Han Sig Själv. ⁴Och eftersom Han ser vad Han är, känner Han Sin Fader. ⁵Bortom dina mörkaste drömmar ser Han Guds Son, som är utan skuld, i dig, lysande i en fullkomlig strålgans som dina drömmar inte

kan fördunkla. ⁶Och detta kommer *du* att se när du ser tillsammans med Honom, för Hans sanna seende är Hans kärleksgåva till dig, som givits till Honom av Fadern å dina vägnar.

11. Den Helige Ande är det ljus i vilket Kristus står uppenbarad. ²Och alla som vill se Honom kan se Honom, för de har bett om ljus. ³Inte heller kommer de att se Honom ensam, för Han är lika lite ensam som de. ⁴Eftersom de såg Sonen, har de i Honom uppstått till Fadern. ⁵Och allt detta kommer de att förstå eftersom de har sett inåt, och bortom mörkret sett Kristus i sig själva och känt igen Honom. ⁶I Hans sanna seendes förnuft såg de på sig själva med kärlek, och såg sig själva så som den Helige Ande ser dem. ⁷Och med detta sanna seende av sanningen i dem kom all världens skönhet att lysa över dem.

VI. Att finna nuet

1. Att varsebli på rätt sätt är att vara medveten om hela verkligheten genom medvetenheten om din egen. ²Men för att detta skall ske kan inga illusioner stå i vägen för ditt sätt att se, för verkligheten lämnar inget utrymme för något misstag. ³Detta innebär att du varseblir en broder endast så som du ser honom *nu*. ⁴Hans förgångna har ingen verklighet i nuet, och därför kan du inte se det. ⁵Dina tidigare reaktioner på honom finns inte heller där, och om det är dem du reagerar på ser du endast en bild av honom som du har gjort och håller kär i stället för honom. ⁶När du ifrågasätter illusioner, fråga då dig själv om det verkligen är förnuftigt att varsebli det som har varit som om det vore nu. ⁷Om du minns det förgångna när du ser på din broder, kommer du inte att kunna varsebli den verklighet som är nu.
2. Du ser det som "naturligt" att använda din tidigare erfarenhet som den referenspunkt utifrån vilken du bedömer nuet. ²Men detta är *onaturligt*, eftersom det är en vanföreställning. ³När du har lärt dig att se på alla utan någon som helst hänvisning till det förgångna, varken hans eller ditt så som du varseblev det, kommer du att kunna lära dig av det du ser *nu*. ⁴För det förgångna kan inte kasta någon skugga för att förmörka nuet, *såvida du inte är rädd för ljuset*. ⁵Och endast om du är det skulle du välja att ta mörkret med dig, och genom att bevara det i ditt sinne se det som ett mörkt moln som omsluter dina bröder och döljer deras verklighet för din åsyn.

3. *Detta mörker finns i dig.* ²Kristus så som Han uppenbarar sig för dig nu har inget förgånget, för Han är oföränderlig, och i Hans oföränderlighet ligger din befrielse. ³För om Han är så som Han skapades, finns det ingen skuld i Honom. ⁴Inget moln av skuld har kommit för att skymma Honom, och Han uppenbarar Sig i alla som du möter eftersom du ser Honom genom Honom Själv. ⁵Att födas på nytt är att släppa det förgångna, och att utan fördömande se på nuet. ⁶Molnet som skymmer Guds Son för dig *är* det förgångna, och om du vill att det för alltid skall vara borta, får du inte se det nu. ⁷Om du ser det nu i dina illusioner har det inte lämnat dig, trots att det inte finns.
4. Tid kan befria likväl som fångsla, beroende på vems tolkning av den du använder. ²Det förgångna, nuet och framtiden är inte kontinuerliga, såvida du inte påtvingar dem kontinuitet. ³Du kan varsebli dem som kontinuerliga, och få dem att vara så för dig. ⁴Men låt dig inte vilseledas, och sedan tro att det är så det är. ⁵För det *är* en vanföreställning att tro att verkligheten är vad du skulle vilja att den var alltefter den användning du skulle ha av den. ⁶Du skulle vilja förstöra tidens kontinuitet genom att bryta sönder den i det förgångna, nuet och framtiden för dina egna syften. ⁷Du skulle vilja förutse framtiden utifrån din tidigare erfarenhet, och planera för den i enlighet därmed. ⁸Men genom att göra det binder du ihop det förgångna och framtiden, och tillåter inte miraklet, som skulle kunna träda emellan dem, att göra dig fri att födas på nytt.
5. Miraklet gör det möjligt för dig att se din broder utan hans förgångna, och därmed varsebli honom som född på nytt. ²Hans misstag tillhör alla det förgångna, och genom att varsebli honom utan dem befriar du honom. ³Och eftersom hans förgångna är ditt förgångna delar du denna befrielse. ⁴Låt inget mörkt moln från ditt förgångna skymma honom för dig, för sanningen finns endast i nuet, och du kommer att finna den om du söker den där. ⁵Du har sökt efter den där den inte finns, och har därför inte funnit den. ⁶Lär dig därför att söka den där den finns, och den kommer att bli synlig för ögon som ser. ⁷Ditt förgångna gjorde du i vrede, och om du använder det för att attackera nuet, kommer du inte att se den frihet som nuet innehåller.
6. Dömande och fördömande ligger bakom dig, och såvida du inte tar dem med dig kommer du att se att du är fri från dem. ²Se kärleksfullt på nuet, för det innehåller de enda ting som för evigt är sanna. ³Allt helande ligger i det eftersom dess kontinuitet är

verklig. ⁴Det utsträcker sig till alla aspekter av Sonskapet samtidigt, och gör det således möjligt för dem att nå varandra. ⁵Nuet är innan tiden fanns och kommer att vara när tiden inte längre finns. ⁶I det finns alla ting som är eviga, och de är ett. ⁷Deras kontinuitet är tidlös och deras kommunikation är obruten, för de är inte separerade av det förgångna. ⁸Endast det förgångna kan separera, och det finns ingenstans.

7. Nuet erbjuder dig dina bröder i det ljus som förenar dig med dem, och gör dig fri från det förgångna. ²Skulle du då klandra dem för det förgångna? ³För om du gör det, väljer du att stanna kvar i det mörker som inte finns, och vägrar att acceptera ljuset som erbjuds dig. ⁴För det fullkomliga seendets ljus ges lika oförbehållsamt som det tas emot, och kan endast accepteras utan begränsningar. ⁵I denna enda, stilla dimension av tiden som inte förändras, och där man inte kan se det du var, ser du Kristus och kallar Hans vittnen att lysa över dig *eftersom du har kallat fram dem*. ⁶Och de kommer inte att förneka sanningen i dig, eftersom du sökte efter den i dem och fann den där.
8. Nu är frälsningens tid, för nu kommer befrielsen från tiden. ²Sträck ut din hand mot alla dina bröder, och rör vid dem med Kristi beröring. ³I tidlös förening med dem finns din kontinuitet, obruten eftersom du helt och hållet delar den med dem. ⁴Guds Son, som är utan skuld, är endast ljus. ⁵Det finns inget mörker i honom någonstans, för han är hel. ⁶Kalla alla dina bröder att vittna om hans helhet, så som jag kallar dig att förena dig med mig. ⁷Varenda röst har del i förlossningens sång, glädjens och tacksägelsens lovsång för ljuset till ljusets Skapare. ⁸Det heliga ljus som strålar ut från Guds Son vittnar om att hans ljus är av hans Fader.
9. Lys över dina bröder i hågkomst av din Skapare, för du kommer att minnas Honom när du kallar fram vittnesbörd om Hans skapelse. ²De som du helar bär vittnesbörd om ditt helande, för i deras helhet kommer du att se din egen. ³Och allteftersom dina lovsånger av pris och glädje stiger upp till din Skapare, kommer Han att återgälda dina tacksägelse i Sitt klara Svar på ditt rop. ⁴För det kan aldrig vara så att Hans Son ropade på Honom och inte fick något svar. ⁵Hans rop på dig är endast ditt rop på Honom. ⁶Och i Honom får du svar genom Hans frid.
10. Ljusets barn, du vet inte att ljuset finns i dig. ²Men du kommer att finna det genom dess vittnesbörd, för eftersom du har givit dem ljuset kommer de att ge det tillbaka till dig. ³Varje broder du ser i ljuset för ditt eget ljus närmare din medvetenhet. ⁴Kärlek

leder alltid till kärlek. ⁵De sjuka som ber om kärlek är tacksamma för den, och i sin glädje lyser de av helig tacksamhet. ⁶Och denna erbjuder de dig som gav dem glädje. ⁷De är dina vägledare till glädjen, för då de har fått den av dig vill de behålla den. ⁸Du har gjort dem till vägledare till friden, för du har manifesterat den i dem. ⁹Och när du ser den, kallar dess skönhet dig hem.

11. Det finns ett ljus som den här världen inte kan ge. ²Men du kan ge det, så som det gavs till dig. ³Och när du ger det, lyser det upp för att kalla dig från världen och följa det. ⁴För detta ljus kommer att dra dig till sig, som ingenting i den här världen kan. ⁵Och du kommer att lägga världen åt sidan och finna en annan. ⁶Denna andra värld strålar av kärlek som du har givit den. ⁷Och här kommer allt att påminna dig om din Fader och Hans helige Son. ⁸Ljuset är obegränsat, och sprider sig ut över den här världen i stilla glädje. ⁹Alla dem du tagit med dig kommer att lysa över dig, och du kommer att lysa över dem i tacksamhet eftersom de förde dig hit. ¹⁰Ditt ljus kommer att förena sig med deras i en kraft så oemotståndlig, att den drar fram de andra ur mörkret när du ser på dem.
12. Att vakna i Kristus är att följa kärlekens lagar av fri vilja, och med det stilla erkännandet av sanningen i dem. ²Du måste villigt låta ljusets dragningskraft dra dig till sig, och villighet uttrycks genom att ge. ³De som accepterar kärleken från dig blir dina villiga vittnesbörd om den kärlek som du gav dem, och det är de som erbjuder den till dig. ⁴I sömnen är du ensam, och din medvetenhet begränsas till dig själv. ⁵Och det är därför mardrömmarna kommer. ⁶Du drömmer om isolering eftersom dina ögon är slutna. ⁷Du ser inte dina bröder, och i mörkret kan du inte se ljuset som du gav dem.
13. Och likväl upphävs inte kärlekens lagar för att du sover. ²Och du har följt dem genom alla dina mardrömmar och varit trogen i ditt givande, för du var inte ensam. ³Till och med i sömnen har Kristus beskyddat dig, och säkerställt den verkliga världen åt dig när du vaknar. ⁴I ditt namn har Han givit å dina vägnar, och givit dig de gåvor som Han själv har gett. ⁵Guds Son är fortfarande lika kärleksfull som sin Fader. ⁶Eftersom han ständigt är med sin Fader har han inte något förgånget åtskilt från Honom. ⁷Han har därför aldrig upphört att vara sin Faders vittne och sitt eget. ⁸Fastän han sov, lämnade Kristi sanna seende honom inte. ⁹Och det är därför han kan kalla till sig vittnena som lär honom att han aldrig sov.

VII. Att uppnå den verkliga världen

1. Sitt stilla och betrakta den värld du ser och säg till dig själv: "Den verkliga världen är inte som den här. ²Den har inga byggnader, och det finns inga gator där människor vandrar ensamma och åtskilda. ³Det finns inga affärer där människor köper en oändlig mängd saker som de inte behöver. ⁴Den är inte upplyst med artificiellt ljus, och natten sänker sig inte över den. ⁵Det finns ingen dag som gryr och mörknar. ⁶Det finns ingen förlust. ⁷Det finns ingenting där som inte lyser och lyser för evigt."
2. Den värld du ser måste förnekas, för anblicken av den kostar dig ett annat slags seende. ²*Du kan inte se båda världarna*, för de innebär olika sätt att se, och styrs av vad du håller kärt. ³Du kan se den ena eftersom du har förnekat den andra. ⁴Båda är inte sanna, men antingen den ena eller den andra kommer att förefalla dig verklig i samma utsträckning som du håller den kär. ⁵Och ändå är deras makt inte densamma, eftersom deras verkliga dragningskraft på dig är olika stor.
3. Du vill egentligen inte ha den värld du ser, för den har gjort dig besviken alltsedan tidens början. ²Hemmen du byggde har aldrig skyddat dig. ³Vägarna du anlade har inte lett dig någonstans, och ingen stad som du byggt upp har stått emot tidens härjningar. ⁴Det finns ingenting som du har gjort som inte bär dödens stämpel. ⁵Håll den inte kär, för den är gammal och trött och var färdig att åter bli till stoft i samma stund du gjorde den. ⁶Denna värld full av smärta har ingen makt att alls beröra den levande världen. ⁷Du kan inte ge den denna makt, och fastän du vänder dig bort ifrån den i sorg, kan du därför inte i den finna vägen som leder bort ifrån den in i en annan värld.
4. Likväl har den verkliga världen makten att beröra dig även här, därför att du älskar den. ²Och det du ropar på med kärlek skall komma till dig. ³Kärleken svarar alltid, eftersom den är oförmögen att inte kännas vid ett rop på hjälp, eller att inte höra skriken av smärta som stiger upp till den från varje del av denna egendomliga värld som du har gjort men inte vill ha. ⁴Allt du behöver för att ge bort den här världen och i glädje byta ut den mot den du inte själv har gjort är villigheten att lära dig att den du har gjort är falsk.
5. Du har haft fel om världen eftersom du har misstagit dig på dig själv. ²Vad skulle du kunna se utifrån en sådan förvriden referenspunkt? ³Allt seende börjar med den som varseblir, som

bedömer vad som är sant och vad som är falskt. ⁴Och det han bedömer som falskt ser han inte. ⁵Du som vill bedöma verkligheten kan inte se den, för närhelst dömande kommer in har verkligheten glidit undan. ⁶Den som *är* ur syn är ur sinn, därför att det som förnekas finns där, men erkänns inte. ⁷Kristus är fortfarande där, fastän du inte känner Honom. ⁸Hans Vara är inte beroende av ditt erkännande. ⁹Han lever i dig i det stilla nuet, och väntar på att du skall lämna det förgångna bakom dig och gå in i den värld som Han i kärlek erbjuder dig.

6. Ingen i denna förvirrade värld har sett mer än några glimtar av den andra världen som omger honom. ²Men så länge som han fortfarande sätter värde på sin egen, kommer han att förneka det sanna seendet av den andra världen, och vidmakthålla att han älskar det han inte älskar, och följer inte den väg som kärleken visar på. ³Kärleken leder med sådan glädje! ⁴När du följer Honom, kommer du att glädja dig åt att du har funnit Hans sällskap och lärt dig av Honom den glädjefulla resan hem. ⁵Du väntar bara på dig själv. ⁶Att överge denna dystra värld och byta ut dina misstag mot Guds frid är endast *din* vilja. ⁷Och Kristus kommer alltid att erbjuda dig Guds Vilja, som ett erkännande av att du delar den med Honom.
7. Det är Guds Vilja att ingenting skall beröra Hans Son förutom Han Själv, och att ingenting annat kommer honom nära. ²Han är lika skyddad från smärta som Gud Själv, Som vakar över honom i allt. ³Världen runt om honom strålar av kärlek, för Gud lade honom i Sig Själv där smärta inte finns, och där kärlek utan slut och utan brister omger honom. ⁴Hans frid kan aldrig störas. ⁵Med fullkomligt sunt förnuft ser han på kärleken, för den finns överallt omkring honom och inom honom. ⁶Han måste förneka smärtans värld i det ögonblick han varseblir kärlekens armar runt om sig. ⁷Och från denna trygga punkt ser han sig stilla omkring och förstår att världen är ett med honom.
8. Guds frid övergår ditt förstånd endast i det förgångna. ²Likväl *är* den här, och du kan förstå den *nu*. ³Gud älskar Sin Son för evigt, och Hans Son besvarar Faderns Kärlek för evigt. ⁴Den verkliga världen är den väg som leder till hågkomsten av det enda som är helt och hållet sant och helt och hållet ditt. ⁵För allt annat har du lånat dig själv i tiden, och det kommer att förblekna. ⁶Men detta enda är alltid ditt, eftersom det är Guds gåva till Sin Son. ⁷Din enda verklighet gavs till dig, och genom den skapade Gud dig som ett med Sig Själv.

9. Du kommer först att drömma om frid, och sedan vakna till den. ²Ditt första utbyte av det du själv har gjort mot det du vill ha är utbytet av mardrömmar mot kärlekens lyckliga drömmar. ³I dessa ligger dina sanna varseblivningar, för den Helige Ande rättar drömmarnas värld, där all varseblivning finns. ⁴Kunskapen behöver ingen rättelse. ⁵Men kärlekens drömmar leder till kunskap. ⁶I dem ser du ingenting som gör dig rädd, och därför är de det välkomnande som du erbjuder kunskapen. ⁷Kärleken väntar på ett välkomnande, inte på tiden, och den verkliga världen är endast ditt välkomnande av det som alltid var. ⁸Därför finns ropet av glädje i den, och ditt glada svar är ditt uppvaknande till det som du inte har förlorat.
10. Prisa alltså Fadern för Hans allra heligaste Sons fullkomliga sunda förnuft. ²Din Fader vet att du ingenting behöver. ³I Himlen är det så, för vad skulle du kunna behöva i evigheten? ⁴I din värld behöver du verkligen tingen. ⁵Det är en värld av knapphet du befinner dig i, *eftersom* du lider brist. ⁶Men kan du finna dig själv i en sådan värld? ⁷Utan den Helige Ande skulle svaret bli nej. ⁸På grund av Honom är svaret likväl ett glädjefyllt *ja!* ⁹Som medlare mellan de två världarna vet Han vad du behöver och vad som inte kommer att skada dig. ¹⁰Äganderätt är ett farligt begrepp om det överläts åt dig. ¹¹Egot vill ha ting för frälsning, för ägande är dess lag. ¹²Ägande för ägandets skull är egots fundamentala troslära, en grundläggande hörnsten i de kyrkor det bygger åt sig självt. ¹³Och det begär av dig att du på dess altare skall lägga alla de ting det befäller dig att skaffa, och låter inte dig få någon glädje av dem.
11. Allt som egot talar om för dig att du behöver kommer att skada dig. ²För även om egot gång på gång enträget uppmanar dig att skaffa det, lämnar det ingenting åt dig, för det du skaffar dig kommer det att kräva av dig. ³Och det kommer till och med att slitas ur just de händer som gripit tag i det och kastas i stoftet. ⁴För där egot ser frälsning ser det separation, och därmed förlorar du allt du har skaffat dig i dess namn. ⁵Fråga därför inte dig själv vad du behöver, för det vet du inte, och det råd du ger dig själv kommer att skada dig. ⁶För det du tror att du behöver kommer enbart att leda till att din värld avskärmas från ljuset, och göra dig ovillig att ifrågasätta det värde den här världen egentligen kan ha för dig.
12. Endast den Helige Ande vet vad du behöver. ²För Han kommer att ge dig allt som inte blockerar vägen till ljuset. ³Och vad

annat skulle du kunna behöva? ⁴I tiden ger Han dig alla de ting du behöver ha, och kommer att förnya dem så länge du har behov av dem. ⁵Han kommer inte att ta någonting ifrån dig så länge du behöver det. ⁶Och likväl vet Han att allt du behöver är tillfälligt, och bara kommer att finnas tills du lägger alla dina behov åt sidan och inser att de alla blivit fyllda. ⁷Därför har Han ingen investering i de ting Han tillhandahåller, förutom att försäkra Sig om att du inte använder dem till att dröja dig kvar i tiden. ⁸Han vet att du inte hör hemma där, och Han vill inte att något dröjsmål skall försena din glädjefyllda hemkomst.

13. Överlämna därför dina behov till Honom. ²Han kommer att tillgodose dem utan att tillmäta dem den minsta betydelse. ³Det som kommer till dig från Honom kommer utan risk, för Han kommer att se till att det aldrig kan förvandlas till någon mörk fläck, gömd i ditt sinne och bevarad där för att skada dig. ⁴Under Hans vägledning kommer du att resa med lätt bagage och färdas med lätt sinne, för Hans blick är för evigt fäst på resans slut, som är Hans mål. ⁵Guds Son färdas inte genom yttre världar. ⁶Hur helig hans varseblivning än må bli, innehåller ändå ingen värld utanför honom själv hans arv. ⁷Inom sig har han inga behov, för ljuset behöver ingenting annat än att lysa i frid, och från sig självt låta strålarna utsträcka sig i stillhet till det oändliga.
14. Närhelst du frestas att företa dig en meningslös resa som skulle leda dig bort från ljuset, kom då ihåg vad du verkligen önskar och säg:

²Den Helige Ande leder mig till Kristus, och vart skulle jag annars gå? ³Vilket behov har jag förutom att vakna i Honom?

15. Följ Honom sedan i glädje och med tilltro till att Han tryggt kommer att leda dig genom alla de faror för din sinnesfrid som den här världen kan ställa dig inför. ²Knäböj inte framför altarna för att offra, och sök inte efter det som du med säkerhet kommer att förlora. ³Nöj dig med det du lika säkert kommer att behålla, och var inte otålig, för du företar dig en stilla resa till Guds frid, där Han vill att du skall vara i stillhet.
16. I mig har du redan övervunnit varje frestelse som skulle hålla dig tillbaka. ²Vi vandrar tillsammans på den väg till stillhet som är Guds gåva. ³Håll mig kär, för vad annat än dina bröder kan du behöva? ⁴Vi kommer att återställa i dig den sinnesfrid vi måste finna tillsammans. ⁵Den Helige Ande kommer att lära dig att

vakna till oss och till dig själv. ⁶Detta är det enda verkliga behov som måste tillfredsställas i tiden. ⁷Endast i detta ligger frälsningen från världen. ⁸Min frid ger jag dig. ⁹Ta emot den av mig i glatt utbyte mot allt som världen har erbjudit dig, men bara för att sedan ta det tillbaka från dig. ¹⁰Och över världens sorgsna ansikte kommer vi att breda ut den likt en slöja av ljus, under vilken vi gömmer våra bröder för världen, och den för dem.

17. Vi kan inte ensam sjunga förlossningens lovsång. ²Min uppgift är inte fullgjord förrän jag höjt varje stämma tillsammans med min. ³Och likväl är den inte min, för på samma sätt som den är min gåva till dig, var det Faderns gåva till mig, given till mig genom Hans Ande. ⁴Ljudet av den kommer att förvisa sorgen från Guds allra heligaste Sons sinne, där den inte kan vara. ⁵Helande behövs i tiden, för glädjen kan inte upprätta sitt eviga välde där sorgen bor. ⁶Du bor inte här utan i evigheten. ⁷Du reser endast i drömmar, medan du tryggt befinner dig i ditt hem. ⁸Tacka varje del av dig som du har lärt hur den skall minnas dig. ⁹Så tackar Guds Son sin Fader för sin renhet.

VIII. Från varseblivning till kunskap

1. Allt helande är en befrielse från det förgångna. ²Det är därför som den Helige Ande är den ende Helaren. ³Han lär dig att det förgångna inte existerar, ett faktum som tillhör kunskapens sfär, och som därför ingen i världen kan veta. ⁴Det skulle förvisso vara omöjligt att vara i världen med denna kunskap. ⁵För det sinne som med visshet vet detta vet också att det bor i evigheten, och använder sig inte av någon varseblivning överhuvudtaget. ⁶Det tänker därför inte på var det är, eftersom begreppet "var" inte har någon mening för det. ⁷Det vet att det är överallt, på samma sätt som det har allt, och för evigt.
2. Den mycket verkliga skillnad som finns mellan varseblivning och kunskap blir helt uppenbar om du tänker på detta: kunskap kan inte vara partiell. ²Varje aspekt är hel, och därför är ingen aspekt åtskild. ³Du är en aspekt av kunskapen, eftersom du finns i Sinnet hos Gud Som känner dig. ⁴All kunskap måste vara din, för i dig finns all kunskap. ⁵Varseblivning, även när den är som mest storslagen, är aldrig fullständig. ⁶Till och med den Helige Andes varseblivning, som är så fullkomlig som varseblivning någonsin kan vara, är utan mening i Himlen. ⁷Varseblivningen

kan nå ut överallt under Hans ledning, för Kristi sanna seende ser allt i ljuset. ⁸Likväl kommer ingen varseblivning, hur helig den än är, att vara för evigt.

3. Fullkomlig varseblivning har således många element gemensamt med kunskapen, och gör övergången till denna möjlig. ²Likväl måste det sista steget tas av Gud, därför att det sista steget i din förlossning, som tycks ligga i framtiden, togs av Gud vid din skapelse. ³Separationen har inte avbrutit den. ⁴Skapelsen kan inte avbrytas. ⁵Separationen är enbart en felaktig formulering av verkligheten, utan någon verkan överhuvudtaget. ⁶Miraklet, som inte har någon funktion i Himlen, är nödvändigt här. ⁷Aspekter av verkligheten kan fortfarande ses, och de kommer att ersätta aspekter av överkligheten. ⁸Aspekter av verkligheten kan ses i allt och överallt. ⁹Men endast Gud kan samla dem, genom att kröna dem som ett med evighetens slutliga gåva.
4. Åtskild från Fadern och Sonen har den Helige Ande ingen funktion. ²Han är inte åtskild från någon av dem, eftersom Han är i Bådas Sinne och vet att Sinnet är ett. ³Han är en Guds Tanke, och Gud har givit Honom till dig eftersom Han inte har några Tankar som Han inte delar med andra. ⁴Hans budskap talar om tidlöshet i tiden, och det är därför som Kristi sanna seende ser på allt med kärlek. ⁵Men inte ens Kristi sanna seendet är Hans verklighet. ⁶Verklighetens gyllene aspekter, som plötsligt kommer i dagen under Hans kärleksfulla blick, är korta glimtar av Himlen som ligger bortom dem.
5. Detta är skapelsens mirakel: *att den för evigt är ett*. ²Varje mirakel du erbjuder Guds Son är enbart den sanna varseblivningen av en aspekt av helheten. ³Även om varje aspekt *är* helheten, kan du inte veta detta förrän du ser att varje aspekt är densamma, varsebliven i samma ljus och därför en. ⁴Alla som du ser utan det förgångna för dig således närmare tidens slut genom att föra in ett helat och helande seende i mörkret, och göra det möjligt för världen att se. ⁵För ljuset måste komma in i den förmörkade världen för att göra Kristi sanna seende möjligt även här. ⁶Hjälp Honom att ge Sin gåva av ljus till alla som tror att de vandrar i mörkret, och låt Honom samla dem i Sitt stilla sanna seende som gör dem till ett.
6. De är alla detsamma; alla vackra och likvärdiga i sin helighet. ²Och Han kommer att erbjuda dem till Sin Fader, så som de erbjöds till Honom. ³Det finns ett enda mirakel på samma sätt som det finns en enda verklighet. ⁴Och varje mirakel du utför inne-

- håller dem alla, liksom varje aspekt av verkligheten som du ser stilla smälter samman med Guds enda Verklighet. ⁵Det enda mirakel som någonsin fanns är Guds allra heligaste Son, skapad i den enda Verklighet som är Hans Fader. ⁶Kristi sanna seende är Hans gåva till dig. ⁷Hans Vara är Hans Faders gåva till Honom.
7. Nöj dig med helandet, för Kristi gåva kan du skänka bort, och din Faders gåva kan du inte förlora. ²Erbjud Kristi gåva till alla och överallt, för mirakler som erbjuds Guds Son genom den Helige Ande får dig i samklang med verkligheten. ³Den Helige Ande vet vilken del du har i förlossningen, och vilka som söker dig och var du skall finna dem. ⁴Kunskapen ligger långt bortom det som du personligen behöver bekymra dig om. ⁵Du som är del av den och hela den behöver endast förstå att den är av Fadern, inte av dig. ⁶Din roll i förlossningen för dig till den genom att åter upprätta dess etthet i ditt sinne.
 8. När du har sett dina bröder som dig själv kommer du att bli befriad för att ta emot kunskapen, eftersom du har lärt dig att befria dig själv genom Honom Som vet vad frihet är. ²Före dig med mig under Hans läras heliga fana, och allteftersom vi växer i styrka kommer Guds Sons makt att väckas i oss, och vi kommer inte att lämna någon oberörd och inte lämna någon ensam. ³Och plötsligt kommer tiden att vara över, och vi kommer alla att förenas i Gud Faderns evighet. ⁴Det heliga ljus du såg utanför dig, i varje mirakel du erbjöd dina bröder, kommer att ges tillbaka till dig. ⁵Och eftersom du vet att ljuset finns i dig, kommer dina skapelser att vara där med dig, så som du är i din Fader.
 9. Liksom miraklerna i den här världen förenar dig med dina bröder, upprättar dina skapelser ditt faderskap i Himlen. ²Du bär vittnesbörd om Guds Faderskap och Han har givit dig makten att skapa vittnesbörden om ditt, som är som Hans. ³Förneka en bröder här, och du förnekar vittnesbörden om ditt faderskap i Himlen. ⁴Miraklet som Gud skapade är fullkomligt, liksom de mirakler som du utförde i Hans Namn. ⁵De behöver inget helande och det gör inte heller du, när du accepterar dem.
 10. Men i den här världen bär ingenting vittnesbörd om din fullkomlighet. ²Gud känner den, men det gör inte du, och därför delar du inte Hans vittnesbörd om den. ³Inte heller bär du vittnesbörd om Honom, för verkligheten omvittnas som en. ⁴Gud väntar på ditt vittnesbörd om Sin Son och om Sig Själv. ⁵Miraklerna du gör på jorden lyfts upp till Himlen och till Honom. ⁶De bär vittnesbörd om det du inte vet, och när de når Him-

lens portar kommer Gud att öppna dem. ⁷För Han skulle aldrig lämna Sin Egen älskade Son utanför dem, och bortom Sig Själv.

IX. Skuldens moln

1. Skulden förblir det enda som skymmer Fadern, för skuld är attacken på Hans Son. ²De som känner skuld fördömer alltid, och när de har gjort detta kommer de att fortsätta att fördöma genom att de förbinder framtiden med det förgångna enligt egots lag. ³Trohet mot denna lag släpper inte in något ljus, för den kräver trohet mot mörkret och förbjuder uppvaknandet. ⁴Egots lagar är stränga, och överträdelser bestraffas hårt. ⁵Lyd därför inte dess lagar, för de är straffets lagar. ⁶Och de som följer dem tror att de är skyldiga, och därför måste de fördöma. ⁷Mellan framtiden och det förgångna måste Guds lagar träda emellan, om du vill befria dig själv. ⁸Soningen står emellan dem likt en lampa som lyser så starkt att mörkrets kedja som du har bundit dig själv vid kommer att försvinna.
2. Befrielse från skuld innebär att egot helt görs ogjort. ²*Gör inte någon rädd*, för hans skuld är din, och genom att lyda egots stränga bud drar du själv på dig dess fördömande, och du kommer inte att undgå det straff som det utlovar åt dem som lyder det. ³Egot belönar trohet mot det med smärta, för tro på det *är* smärta. ⁴Och tro kan endast belönas i enlighet med den övertygelse som du har satt din tro till. ⁵Tro ger övertygelsen dess makt, och var den investeras bestämmer dess belöning. ⁶För du tror alltid på det du värdesätter, och det du värdesätter ges tillbaka till dig.
3. Världen kan endast ge dig det du gav den, för eftersom den inte är någonting annat än din egen projektion, har den ingen mening utöver den du fann i den och satte din tilltro till. ²Var trogen mörkret och du kommer inte att se, eftersom din tro kommer att belönas på samma sätt som du gav den. ³Du *kommer* att acceptera din skatt, och om du sätter din tilltro till det förgångna, kommer framtiden att bli som den. ⁴Allt du håller kärt tror du är ditt. ⁵Makten i din värdesättning kommer att göra att det blir så.
4. Soning för med sig en omvärdering av allt du håller kärt, för den är det medel genom vilket den Helige Ande kan skilja det falska från det sanna, som du, utan att göra någon åtskillnad, har låtit komma in i ditt sinne. ²Därför kan du inte värdesätta det ena

utan det andra, och skuld har blivit lika sann för dig som oskuld. ³Du tror faktiskt inte att Guds Son är utan skuld, för du ser det förgångna, och ser inte honom. ⁴När du fördömer en broder säger du: "Jag som var skyldig väljer att förbli det." ⁵Du har förnekat hans frihet, och genom att göra det har du förnekat vittnesbördet om din. ⁶Du kunde lika lätt ha befriat honom från det förgångna och lyft skuldens moln som binder honom vid det från hans sinne. ⁷Och i hans frihet skulle din egen ha legat.

5. Skuldbelägg honom inte, för hans skuld ligger i hans hemliga tanke att han har gjort detta mot dig. ²Vill du då lära honom att han har rätt i sin vanföreställning? ³Föreställningen att Guds Son, som är utan skuld, kan attackera sig själv och skuldbelägga sig själv är vansinnig. ⁴Tro inte detta om någon, i någon form. ⁵För synd och fördömande är detsamma, och övertygelse om det ena är tro på det andra och uppmanar till straff i stället för till kärlek. ⁶Ingenting kan rättfärdiga vansinne, och att uppmana till bestraffning av dig själv måste vara vansinnigt.
6. Se därför ingen som skyldig, och du kommer att bekräfta sanningen om din egen skuldlöshet. ²I varje fördömande som du erbjuder Guds Son finns övertygelsen om din egen skuld. ³Om du vill att den Helige Ande skall befria dig från den, acceptera då Hans erbjudande om Soning för alla dina bröder. ⁴För på det sättet lär du dig att det är sant för dig. ⁵Kom alltid ihåg att det är omöjligt att fördöma Guds Son delvis. ⁶Dem du ser som skyldiga bär vittnesbörd om skulden i dig, och du kommer att se den där, för den är där tills den har blivit ogjord. ⁷Skuld finns alltid i ditt sinne, som har fördömt sig självt. ⁸Projicera den inte, för så länge som du gör det kan den inte göras ogjord. ⁹För var och en som du befriar från skuld blir glädjen stor i Himlen, där vittnena om ditt faderskap gläder sig.
7. Skulden gör dig blind, för så länge som du ser det minsta spår av skuld inom dig, kommer du inte att se ljuset. ²Och genom att projicera den tycks världen mörk och höljd i din skuld. ³Du kastar en mörk slöja över den, och kan inte se den eftersom du inte kan se inåt. ⁴Du är rädd för vad du skulle se där, men det finns inte där. ⁵Det du är rädd för är borta. ⁶Om du skulle se inåt skulle du endast se Soningen, som lyser i stillhet och frid på altaret åt din Fader
8. Var inte rädd för att se inåt. ²Egot talar om för dig att allt är svart av skuld inom dig, och befäller dig att inte se efter. ³I stället befäller det dig att se på dina bröder och se skulden i dem. ⁴Men

detta kan du inte göra utan att förbli blind. ⁵För de som ser sina bröder i mörkret, och skyldiga i det mörker i vilket de sveper in dem, är alltför rädda för att se på ljuset inom sig. ⁶Inom dig finns inte det som du tror finns där, och det du sätter din tilltro till. ⁷Inom dig finns det heliga tecknet på den fullkomliga tilltro som din Fader har till dig. ⁸Han värderar dig inte som du gör. ⁹Han känner Sig Själv och känner sanningen i dig. ¹⁰Han vet att det inte är någon skillnad, för Han känner inte till skillnader. ¹¹Kan du se skuld där Gud vet att fullkomlig oskuld råder? ¹²Du kan förneka Hans kunskap, men du kan inte förändra den. ¹³Se därför på det ljus Han lagt inom dig, och lär dig att det du var rädd för att det skulle finnas där har ersatts med kärlek.

X. Befrielsen från skulden

1. Du är van vid uppfattningen att sinnet kan se källan till smärta där den inte finns. ²Den tvivelaktiga nyttan av en sådan förskjutning är att dölja den verkliga källan till skuld, och hålla borta från din medvetenhet den fulla varseblivningen att den är vansinnig. ³Förskjutningen vidmakthålls alltid genom illusionen att källan till skulden, från vilken uppmärksamheten avleds, måste vara sann; och måste vara skrämmande, för annars skulle du inte ha flyttat över skulden på någonting du trodde skulle vara mindre skrämmande. ⁴Du är därför villig att se på alla slags "källor", under förutsättning att de inte är den djupaste källan med vilken de inte alls har något verkligt samband.
2. Vansinniga föreställningar har inga verkliga samband, för det är därför de är vansinniga. ²Ingen verklig relation kan grunda sig på skuld, eller ens ha det minsta spår av den som skulle grumla dess renhet. ³För alla relationer som skulden har berört används endast för att undvika personen *och* skulden. ⁴Vilka egendomliga relationer du har inlett för detta egendomliga ändamål! ⁵Och du har glömt att verkliga relationer är heliga, och inte alls kan användas av dig. ⁶De används endast av den Helige Ande, och det är detta som gör dem rena. ⁷Om du flyttar över din skuld på dem, kan den Helige Ande inte använda dem. ⁸För genom att du, för dina egna ändamål, i förväg lägger beslag på det du skulle ha givit Honom, kan Han inte använda det för din befrielse. ⁹Ingen som på något sätt vill förena sig med någon för sin personliga frälsnings skull kommer att finna den i denna egendomliga rela-

- tion. ¹⁰Den delas inte med andra, och är därför inte verklig.
3. I varje förening med en broder i vilken du försöker lägga din skuld på honom eller dela den med honom eller varsebli hans egen skuld, kommer *du* att känna dig skyldig. ²Inte heller kommer du att finna tillfredsställelse och frid med honom, eftersom din förening med honom inte är verklig. ³Du kommer att se skuld i denna relation, eftersom du lade den där. ⁴Det är oundvikligt att de som lider av skuld kommer att försöka flytta över den, eftersom de verkligen tror på den. ⁵Men trots att de lider kommer de inte att se inåt och släppa den. ⁶De kan inte veta att de älskar, och kan inte förstå vad det innebär att älska. ⁷Det som mest upptar deras tankar är att varsebli källan till skulden utanför sig själva, bortom sin egen kontroll.
 4. När du vidmakthåller att du är skyldig men att källan till din skuld ligger i det förgångna, ser du inte inåt. ²Det förgångna finns inte *i* dig. ³Dina underliga associationer till det har ingen mening i nuet. ⁴Likväl låter du dem stå emellan dig och dina bröder, med vilka du inte finner några verkliga relationer överhuvudtaget. ⁵Kan du förvänta dig att använda dina bröder som ett medel för att "lösa" det förgångna, och ändå se dem som de verkligen är? ⁶De som använder sina bröder för att lösa problem som inte finns finner ingen frälsning. ⁷Du ville inte ha någon frälsning i det förgångna. ⁸Vill du påtvinga nuet dina fåfänga önskningsar, och hoppas att du skall finna frälsningen nu?
 5. Bestäm dig således för att inte vara så som du var. ²Använd ingen relation för att hålla dig kvar vid det förgångna, utan föds med var och en på nytt varje dag. ³En minut, till och med mindre, kommer att räcka för att befria dig från det förgångna, och i frid lämna över ditt sinne till Soningen. ⁴När alla är välkomna till dig så som du själv skulle vilja vara välkommen till din Fader, kommer du inte att se någon skuld i dig. ⁵För du kommer att ha accepterat Soningen, som lyste inom dig hela den tid du drömde om skuld, och inte ville se inåt och upptäcka den där.
 6. Så länge som du tror att skuld på något sätt är berättigad i någon, vad han än gör, ser du inte inåt, där du alltid finner Soning. ²Skulden kommer inte att försvinna så länge som du tror det finns en anledning till den. ³För du måste lära dig att skuld alltid är totalt vansinnig, och saknar grund. ⁴Den Helige Ande försöker inte driva bort verkligheten. ⁵Om skulden vore verklig, skulle Soningen inte vara det. ⁶Sonings syfte är att driva bort illusioner, inte att påvisa att de är verkliga och sedan förlåta dem.

7. Den Helige Ande bevarar inte illusioner i ditt sinne för att skrämma dig, och visa dem för dig på ett skrämmande sätt för att du skall se vad Han har räddat dig ifrån. ²Det Han har räddat dig ifrån är borta. ³Gör inte skulden verklig, och se inget skäl för den. ⁴Den Helige Ande gör det Gud vill att Han skall göra, och har alltid gjort det. ⁵Han har sett separationen, men känner föreningen. ⁶Han lär ut helande, men Han känner också skapelsen. ⁷Han vill att du skall se och undervisa som Han gör, och genom Honom. ⁸Men du vet inte det Han vet, fastän det är ditt.
8. *Nu* är det dig förunnat att hela och undervisa, för att åstadkomma det som kommer att bli *nu*. ²Ännu är det inte nu. ³Guds Son tror att han är förlorad i skulden, ensam i en mörk värld där smärta utifrån ansätter honom överallt. ⁴När han har sett inåt och sett strålglansen där, kommer han att minnas hur mycket hans Fader älskar honom. ⁵Och det kommer att verka otroligt att han någonsin trodde att hans Fader inte älskade honom, och såg honom som fördömd. ⁶I det ögonblick du inser att skuld är vansinne, helt oberättigad och helt utan grund, kommer du inte att vara rädd för att se på Soningen och helt acceptera den.
9. Du som varit obarmhärtig mot dig själv minns inte din Faders Kärlek. ²Och eftersom du ser på dina bröder utan barmhärtighet, minns du inte hur mycket du älskar Honom. ³Ändå är det för evigt sant. ⁴I strålande frid inom dig finns den fullkomliga renhet i vilken du skapades. ⁵Var inte rädd för att se på den ljuvliga sanningen i dig. ⁶Se igenom skuldens moln som skymmer ditt sanna seende, och se genom mörkret mot den heliga plats där du kommer att se ljuset. ⁷Altaret åt din Fader är lika rent som Han Som reste det åt Sig Själv. ⁸Ingenting kan hålla det borta från dig som Kristus vill att du skall se. ⁹Hans Vilja är som Hans Faders, och Han förbarmar sig över varje Guds barn, så som Han vill att du skall göra.
10. Befria från skuld på samma sätt som du vill befrias. ²Det finns inget annat sätt att se inåt och se kärlekens ljus, som lyser lika lugnt och säkert som Gud Själv alltid har älskat Sin Son. ³Och som Hans Son älskar Honom. ⁴Det finns ingen rädsla i kärleken, för kärleken är utan skuld. ⁵Du som alltid har älskat din Fader kan inte, av något skäl, vara rädd för att se inåt och se din helighet. ⁶Du kan inte vara så som du trodde att du var. ⁷Din skuld är utan grund, eftersom den inte finns i Guds Sinne, där du finns. ⁸Och detta är förnuft, vilket den Helige Ande vill återställa till dig. ⁹Det enda Han tar bort är illusionerna. ¹⁰Allt annat vill Han att du

skall se. ¹¹Och med Kristi sanna seende vill Han visa dig den fullkomliga renhet som för evigt finns i Guds Son.

11. Du kan inte gå in i verkliga relationer med någon av Guds Söner om du inte älskar dem alla och älskar dem lika mycket. ²Kärleken är inte speciell. ³Om du väljer ut någon del av Sonskapet för din kärlek, skuldbelägger du alla dina relationer och gör dem överkliga. ⁴Du kan endast älska så som Gud älskar. ⁵Försök inte älska på något annat sätt än Han, för det finns ingen kärlek utom Hans. ⁶Inte förrän du förstår att detta är sant, kommer du att ha någon aning om vad kärlek är. ⁷Ingen som fördömer en broder kan se sig själv som utan skuld och i Guds frid. ⁸Om han är utan skuld och i frid och inte ser det, är han förvirrad och har inte sett på sig själv. ⁹Till honom säger jag:

¹⁰Se Guds Son, och se hans renhet och var stilla. ¹¹Se i stillhet på hans helighet, och tacka hans Fader för att ingen skuld någonsin har vidrört honom.

12. Ingen illusion som du någonsin hållit honom ansvarig för har på något sätt vidrört hans oskuld. ²Hans strålande renhet, helt orörd av skuld och helt kärleksfull, lyser inom dig. ³Låt oss se på honom tillsammans och älska honom. ⁴För i kärleken till honom ligger din skuldlöshet. ⁵Men se på dig själv, och glädjen och uppskattningen över det du ser kommer att förvisa skulden för evigt. ⁶Jag tackar Dig Fader för renheten i Din allra Heligaste Son, som Du har skapat utan skuld för evigt.
13. Likt dig finns min tro och min övertygelse i det jag sätter värde på. ²Skillnaden är att jag *endast* älskar det som Gud älskar tillsammans med mig, och på grund av detta sätter jag mer värde på dig än du sätter på dig själv, ja till och med samma värde som Gud sätter på dig. ³Jag älskar allt Han skapade, och all min tro och min övertygelse sätter jag till det. ⁴Min tro på dig är lika stark som all den kärlek jag ger min Fader. ⁵Min tillit till dig är utan gräns, och utan rädsla för att du inte kommer att höra mig. ⁶Jag tackar Fadern för din skönhet, och för de många gåvor du låter mig erbjuda Riket för att ära dess helhet som är av Gud.
14. Prisad vare du som gör Fadern till ett med Sin Egen Son. ²Ensamma är vi alla obetydliga, men tillsammans lyser vi med ett ljus så intensivt att ingen av oss på egen hand ens kan föreställa sig det. ³Inför Rikets underbara strålgång smälter skulden bort, och omvandlad till godhet kommer den aldrig mer att vara vad

den var. ⁴Varje reaktion du har kommer att vara så renad att den passar som lovsång till din Fader. ⁵Se endast lovpris för Honom i det Han har skapat, för Han kommer aldrig att upphöra med att lovprisa dig. ⁶Enade i denna lovsång står vi framför Himlens portar genom vilka vi i vår syndlöshet helt visst kommer att gå in. ⁷Gud älskar dig. ⁸Skulle jag då kunna vara utan tro på dig och älska Honom fullkomligt?

XI. Himlens frid

1. Glömska och sömn och till och med död blir egots bästa råd för hur du skall klara av det som varseblivs som skuldens obehagliga intrång i friden. ²Men ingen ser sig själv i konflikt och hem-sökt av en grym strid såvida han inte tror att båda motståndarna i striden är verkliga. ³När han tror detta måste han fly, för en sådan strid skulle med säkerhet göra slut på hans sinnesfrid och därför förgöra honom. ⁴Men om han bara kunde inse att striden står mellan verkliga och överkliga makter, skulle han kunna se på sig själv och se sin frihet. ⁵Ingen upplever sig själv som hem-sökt och plågad i ändlösa strider om han själv varseblir dem som helt utan mening.
2. Gud vill inte att Hans Son skall rusta sig till strid, och därför är Hans Sons inbillade "fiende" totalt överklig. ²Du försöker bara undkomma en bitter strid som du *har* undkommit. ³Striden är över. ⁴För du har hört frihetens lovsång stiga upp mot Himlen. ⁵Glädje och fröjd tillkommer Gud för din befrielse, för du åstadkom den inte. ⁶Men eftersom du inte åstadkom friheten, åstadkom du inte heller någon strid som kunde äventyra friheten. ⁷Ingenting destruktivt har någonsin funnits eller kommer att finnas. ⁸Striden, skulden, det förgångna har försvunnit som ett in i den överklighet från vilken de kom.
3. När vi alla är förenade i Himlen kommer du inte att sätta värde på någonting som du sätter värde på här. ²För ingenting du sätter värde på här sätter du helhjärtat värde på, och därför sätter du inte värde på det överhuvudtaget. ³Värde finns där Gud placerade det, och värdet av det som Gud högaktar kan inte bedömas, för det har fastställts. ⁴Det är helt av värde. ⁵Det kan bara uppskattas eller inte uppskattas. ⁶Att delvis sätta värde på det är att inte känna dess värde. ⁷I Himlen finns allt Gud sätter värde på, och ingenting annat. ⁸Himlen är fullkomligt entydig. ⁹Allt är

klart och strålande, och framkallar en enda reaktion. ¹⁰Där finns inget mörker och där finns ingen kontrast. ¹¹Där finns ingen variation. ¹²Där finns inget avbrott. ¹³Där finns en känsla av frid så djup att ingen dröm i den här världen någonsin har kunnat ge ens en svag föreställning om vad den är.

4. Ingenting i den här världen kan skänka denna frid, för ingenting i den här världen delas helt och hållet med andra. ²Fullkomlig varseblivning kan enbart visa dig vad som är möjligt att delas helt och hållet. ³Den kan också visa dig följderna av att dela med andra, medan du fortfarande minns följderna av att inte dela. ⁴Den Helige Ande visar stillsamt på kontrasten och vet att du till sist kommer att låta Honom bedöma skillnaden åt dig, och tillåta Honom att visa vilket som måste vara sant. ⁵Han har fullkomlig tilltro till din slutliga bedömning, eftersom Han vet att Han kommer att göra den åt dig. ⁶Att tvivla på detta skulle vara att tvivla på att Hans uppdrag kommer att bli fullgjort. ⁷Hur är detta möjligt, när Hans uppdrag är av Gud?
5. Du, vars sinne är förmörkat av tvivel och skuld, kom ihåg detta: Gud gav den Helige Ande till dig, och gav Honom uppdraget att ta bort allt tvivel och varje spår av skuld som Hans älskade Son har lagt på sig själv. ²Det är en omöjlighet att detta uppdrag skulle kunna misslyckas. ³Ingenting kan förhindra att det uppnås som Gud vill skall uppnås. ⁴Vilka dina reaktioner på den Helige Andes Röst än kan vara, vilken röst du än väljer att lyssna till, vilka egendomliga tankar som än kan komma för dig, så *sker* Guds Vilja. ⁵Du kommer att finna den frid i vilken Han har satt dig, eftersom Han inte ändrar Sig. ⁶Han är lika oföränderlig som den frid du bor i, och som den Helige Ande påminner dig om.
6. I Himlen kommer du inte att minnas förändringar och skiften. ²Endast här har du behov av kontraster. ³Kontraster och skillnader är nödvändiga hjälpmedel i undervisningen, för genom dem lär du dig vad du skall undvika och vad du skall söka. ⁴När du har lärt dig detta, kommer du att finna det svar som får behovet av alla skillnader att försvinna. ⁵Sanningen kommer av sin egen vilja till det som tillhör den. ⁶När du har lärt dig att du tillhör sanningen, kommer den lätt och utan skillnader av något slag att strömma över dig. ⁷För du kommer inte att behöva någon kontrast för att hjälpa dig förstå att detta är vad du vill, och endast detta. ⁸Var inte rädd för att den Helige Ande skall misslyckas med det som din Fader har givit Honom i uppdrag att göra.

- ⁹Guds Vilja kan inte misslyckas med någonting.
7. Tro endast på detta enda, och det kommer att vara tillräckligt: Gud vill att du skall vara i Himlen, och ingenting kan hålla dig ifrån den eller den ifrån dig. ²Dina vildaste felaktiga varseblivningar, dina märkliga inbillningar, dina svartaste mardrömmar saknar alla mening. ³De kommer inte att segra över den frid som Gud vill att du skall ha. ⁴Den Helige Ande kommer att återställa ditt sunda förnuft eftersom vansinne inte är Guds Vilja. ⁵Om det räcker för Honom, är det nog för dig. ⁶Du kommer inte att behålla det som Gud vill ta bort, eftersom det bryter kommunikationen med dig som Han vill kommunicera med. ⁷Hans Röst *kommer* att höras.
 8. Kommunikationslänken som Gud Själv lade inom dig, och som förenar ditt sinne med Hans, kan inte brytas. ²Du tror kanske att du vill att den skall brytas, och denna övertygelse inkräktar verkligen på den djupa frid i vilken du erfar den rena och beständiga kommunikation som Gud vill dela med dig. ³Men för att nå ut kan Hans kanaler inte vara helt och hållet stängda och separerade från Honom. ⁴Friden kommer att bli din, eftersom Hans frid fortfarande strömmar till dig från Honom Vars Vilja är frid. ⁵Du har den nu. ⁶Den Helige Ande kommer att lära dig hur du skall använda den, och genom att du utsträcker den erfar att den finns i dig. ⁷Gud ville att Himlen skulle vara din, och han kommer aldrig att vilja någonting annat för dig. ⁸Den Helige Ande känner endast Hans Vilja. ⁹Det är en omöjlighet att Himlen inte kommer att vara din, för Gud är säker, och det Han vill är lika säkert som Han.
 9. Du kommer att lära dig frälsning, därför att du kommer att lära dig hur du skall frälsa. ²Det kommer inte vara möjligt att undanta dig själv från det som den Helige Ande vill lära dig. ³Frälsningen är lika säker som Gud. ⁴Hans visshet räcker. ⁵Lär dig att inte ens den mörkaste mardröm som stör Guds sovande Sons sinne har någon makt över honom. ⁶Han kommer att lära sig uppvaknandets lektion. ⁷Gud vakar över honom och ljus omger honom.
 10. Kan Guds Son förlora sig i drömmar, när Gud i honom har lagt det glada ropet att vakna och glädjas? ²Han kan inte skilja sig själv från det som finns i honom. ³Hans sömn kommer inte att motstå ropet att vakna. ⁴Förlossningens uppdrag kommer att fullföljas lika säkert som att skapelsen kommer att förbli oförändrad i all evighet. ⁵Du behöver inte veta att Himlen är din för att den

skall bli det. ⁶Den *är* det. ⁷Men för att veta det, måste du acceptera Guds Vilja som din.

11. Den Helige Ande kommer att göra ogjort åt dig allt du har lärt dig som säger att det som inte är sant måste försonas med sanningen. ²Detta är den försoning som egot vill ersätta med din försoning med sunt förnuft och frid. ³Den Helige Ande har en mycket annorlunda försoning i Sitt Sinne åt dig, och en försoning som Han kommer att genomföra lika säkert som att egot inte kommer att genomföra vad det försöker göra. ⁴Misslyckande är av egot, inte av Gud. ⁵Från Honom kan du inte vandra bort, och det finns ingen möjlighet att den plan som den Helige Ande erbjuder *åt* var och en, till frälsning *av* var och en, inte kommer att genomföras fullkomligt. ⁶Du kommer att befrias, och du kommer inte att minnas någonting av det du åstadkom som inte skapades för dig och av dig i sin tur. ⁷För hur kan du minnas det som aldrig var sant, eller inte minnas det som alltid varit det? ⁸Det är i denna försoning med sanningen, och endast sanningen, som Himlens frid ligger.

Kapitel 14

ATT UNDERVISA TILL FÖRMÅN FÖR SANNINGEN

Inledning

1. Ja, du är förvisso välsignad. ²Men i den här världen vet du det inte. ³Men du har medlen för att lära dig det och se det helt klart. ⁴Den Helige Ande använder logik lika lätt och lika bra som egot, men Hans slutsatser är inte vansinniga. ⁵De går i rakt motsatt riktning, och visar lika klart på Himlen som egot visar på mörker och död. ⁶Vi har följt mycket av egots logik, och har sett dess logiska slutsatser. ⁷Och när vi har sett dem, har vi förstått att vi inte kan se dem förutom i illusioner, för endast där tycks vi kunna se deras skenbara klarhet tydligt. ⁸Låt oss nu vända oss bort från dem, och följa den enkla logik med vilken den Helige Ande lär ut de enkla slutsatser som talar för sanningen, och endast för sanningen.

I. Villkor för inläringen

1. Om du är välsignad och inte vet det, behöver du lära dig att det måste vara så. ²Kunskap lärs inte ut, men dess villkor måste förvärvas, för det är de som har kastats bort. ³Du kan lära dig att välsigna, och kan inte ge det du inte har. ⁴Om du således erbjuder välsignelse, måste den först ha kommit till dig. ⁵Och du måste också ha accepterat den som din, för hur skulle du annars kunna ge bort den? ⁶Det är därför som mirakler erbjuder *dig* vittnesmålet om att du är välsignad. ⁷Om det du erbjuder är fullständig förlåtelse, måste du ha släppt skulden genom att acceptera Soningen för egen del och lärt dig att du är utan skuld. ⁸Hur skulle du kunna lära dig vad som har gjorts för dig, utan att du visste om det, om du inte gör det du skulle ha varit tvungen att göra om det *hade* gjorts för dig?
2. Det behövs indirekta bevis på sanningen i en värld som har gjorts av förnekande och som är utan riktning. ²Du kommer att varsebli att detta är nödvändigt om du inser att förnekandet är ditt beslut att inte veta. ³Världens logik måste därför leda till ing-

enting, för dess mål är ingenting. ⁴Om du beslutar dig för att ha och ge och inte vara någonting annat än en dröm, måste du rikta dina tankar mot glömskan. ⁵Om du har och ger och är allt, och allt detta har förnekats, är ditt tankesystem avstängt och helt åtskilt från sanningen. ⁶Detta *är* en vansinnig värld, och underskatta inte omfattningen av dess vansinne. ⁷Det finns inget område av din varseblivning som det inte har berört, och din dröm *är* helig för dig. ⁸Det är därför Gud lade den Helige Ande i dig, där du lade drömmen.

3. Seendet är alltid riktat utåt. ²Om dina tankar helt och hållet kom från dig, skulle det tankesystem som du har gjort vara mörkt för evigt. ³De tankar som Guds Sons sinne projicerar eller utsträcker har all den makt som han ger dem. ⁴De tankar han delar med Gud är bortom hans övertygelse, men de som han själv har gjort *är* hans övertygelser. ⁵Och det är dessa, och inte sanningen, som han har valt att försvara och älska. ⁶De kommer inte att tas ifrån honom. ⁷Men de kan släppas *av* honom, för Källan till att göra dem ogjorda finns i honom. ⁸Det finns ingenting i världen som lär honom att världens logik är totalt vansinnig och inte leder till någonting. ⁹Men i honom som åstadkom denna vansinniga logik finns det En Som vet att den inte leder till någonting, för Han vet allt.
4. Varje riktning som skulle leda dig dit den Helige Ande inte leder dig, leder ingenstans. ²Allt du förnekar som Han vet är sant har du själv förnekat, och Han måste därför lära dig att inte förneka det. ³Att göra ogjort *är* indirekt, på samma sätt som att göra är det. ⁴Du skapades endast för att skapa, varken för att se eller göra. ⁵Dessa är endast indirekta uttryck för viljan att leva, som har blockerats av det nyckfulla och oheliga infallet om död och mord som din Fader inte delar med dig. ⁶Du har givit dig själv uppgiften att dela med andra det som inte kan delas. ⁷Och så länge du tror att det är möjligt att lära sig att göra detta, kommer du inte att tro på allt som det *är* möjligt att lära sig göra.
5. Den Helige Ande måste därför börja sin undervisning med att visa dig det som du aldrig kan lära dig. ²Hans budskap är inte indirekt, men Han måste föra in den enkla sanningen i ett tankesystem som har blivit så förvanskat och så invecklat att du inte kan se att det inte har någon mening. ³Han bara ser på dess grundval och avvisar den. ⁴Men du som inte kan göra ogjort det du har gjort, och inte heller kan undkomma den tunga bördan av dess tristess som tynger ditt sinne, kan inte se igenom det. ⁵Det

vilseleder dig, därför att du valde att vilseleda dig själv. ⁶De som väljer att låta sig vilseledas kommer endast att attackera direkta närmanden, eftersom de tycks inkräkta på villfarelsen och slå till mot den.

II. Den lycklige eleven

1. Den Helige Ande behöver en lycklig elev hos vilken Hans uppdrag lyckligt kan fullbordas. ²Du som så orubbligt hänger dig åt förtvivlan måste först förstå att du är olycklig och inte lycklig. ³Den Helige Ande kan inte undervisa utan denna kontrast, för du tror att förtvivlan *är* lycka. ⁴Detta har gjort dig så förvirrad, att du har försökt dig på att lära dig att göra det du aldrig kan göra i tron att om du inte lär dig det, kommer du inte att bli lycklig. ⁵Du inser inte att den grundval som detta synnerligen märkliga inlärningsmål beror på absolut inte har någon mening. ⁶Likväl är den kanske fortfarande begriplig för dig. ⁷Tro på ingenting och du kommer att finna "skatten" som du söker. ⁸Men du kommer att lägga ytterligare en börda på ditt redan tyngda sinne. ⁹Du kommer att tro att ingenting är av värde, och sätta värde på det. ¹⁰En liten glasbit, ett dammkorn, en kropp eller ett krig är alla det samma för dig. ¹¹För om du sätter värde på en sak som gjorts av ingenting har du trott att ingenting kan vara värdefullt, och att du *kan* lära dig hur du skall göra det osanna sant.
2. Den Helige Ande Som ser var du är, men Som vet att du är någon annanstans, börjar Sin undervisning i enkelhet med den grundläggande lärosatsen att *sanningen är sann*. ²Detta är den svåraste lektion du någonsin kommer att lära dig, och till sist den enda. ³Enkelhet är mycket svår för förvrängda sinnen. ⁴Tänk på alla de förvrängningar du har gjort av ingenting; alla de egenomliga former och känslor och handlingar och reaktioner som du har vävt av det. ⁵Ingenting är så främmande för dig som den enkla sanningen, och ingenting är du mindre benägen att lyssna till. ⁶Kontrasten mellan det som är sant och det som inte är det är fullkomligt uppenbar, likväl ser du det inte. ⁷Det enkla och det självklara är inte uppenbart för dem som vill göra palats och kungliga klädnader av ingenting, och som tror att de är kungar med gyllene kronor på grund av dessa.
3. Allt detta ser den Helige Ande, och lär dig mycket enkelt att allt detta inte är sant. ²Till de olyckliga elever som vill lära sig

själva ingenting, och som lurar sig själva att tro att det inte är ingenting, säger den Helige Ande med orubbligt lugn:

³Sanningen är sann. ⁴Inte ingenting annat har någon betydelse, ingenting annat är verkligt, och allt därutöver finns inte. ⁵Låt Mig göra den enda åtskillnad åt dig som du inte kan göra, men som du behöver lära dig. ⁶Din tro på ingenting vilseleder dig. ⁷Erbjud Mig din tro, och Jag kommer varsamt att lägga den på den heliga plats där den hör hemma. ⁸Där kommer du inte att finna någonting som vilseleder, utan endast den enkla sanningen. ⁹Och du kommer att älska den, därför att du kommer att förstå den.

4. I likhet med dig gjorde inte den Helige Ande sanningen. ²I likhet med Gud vet Han att den är sann. ³Han för in sanningens ljus i mörkret och låter det lysa över dig. ⁴Och när det lyser ser dina bröder det, och eftersom de förstår att detta ljus inte är någonting som du har gjort, ser de mer i dig än vad du själv ser. ⁵De kommer att bli lyckliga elever av den lektion som detta ljus för med sig till dem, eftersom den lär dem befrielsen från ingenting och från ingentings alla gärningar. ⁶De tunga kedjor som tycks binda dem vid hopplösheten ser de inte som ingenting, förrän du kommer med ljuset till dem. ⁷Och då ser de att kedjorna har försvunnit, och därför *måste* de ha varit ingenting. ⁸Och du kommer att se det tillsammans med dem. ⁹Eftersom du lärde dem glädje och befrielse, kommer de att bli dina lärare i befrielse och glädje.
5. När du lär någon att sanningen är sann, lär du dig det tillsammans med honom. ²Och på det sättet lär du dig att det som verkade vara svårast var det lättaste. ³Lär dig att vara en lycklig elev. ⁴Du kommer aldrig att lära dig hur du skall göra ingenting till allt. ⁵Men se att detta har varit ditt mål, och inse hur dåraktigt det har varit. ⁶Var glad över att det har gjorts ogjort, för när du ser på det med uppriktig ärlighet *har* det gjorts ogjort. ⁷Jag sade tidigare: "Var inte nöjd med ingenting", för du har trott att ingenting skulle kunna göra dig nöjd. ⁸*Så är det inte.*
6. Om du vill vara en lycklig elev måste du ge allt du har lärt dig till den Helige Ande, så att inläringen kan göras ogjord åt dig. ²Och börja sedan lära dig de glädjefyllda lektioner som snabbt kommer på den fasta grundvalen att sanningen är sann. ³För det som har byggts där *är* sant, och byggt på sanningen. ⁴Lärandets

universum kommer att öppna sig inför dig i all sin nåderika enkelhet. ⁵Med sanningen framför dig kommer du inte att se tillbaka.

7. Den lycklige eleven uppfyller inläringens villkor här, på samma sätt som han uppfyller kunskapens villkor i Riket. ²Allt detta ligger i den Helige Andes plan att göra dig fri från det förgångna, och öppna vägen till friheten åt dig. ³För sanningen är sann. ⁴Vad annat skulle någonsin kunna vara det, eller har någonsin varit det? ⁵Denna enkla lektion innehåller nyckeln till den mörka dörr som du tror är låst för evigt. ⁶Du gjorde denna dörr av ingenting, och bakom den finns ingenting. ⁷Nyckeln är endast det ljus som lyser bort konturerna och formerna och rädslorna av ingenting. ⁸Acceptera denna nyckel till friheten ur Kristi händer Som ger den till dig, så att du kan förena dig med Honom i den heliga uppgiften att komma med ljus. ⁹För likt dina bröder inser du inte att ljuset har kommit och befriat dig från mörkrets sömn.
8. Se dina bröder i deras frihet, och lär av dem hur du skall bli fri från mörkret. ²Ljuset i dig kommer att väcka dem, och de kommer inte att låta dig fortsätta att sova. ³Kristi sanna seende ges i samma ögonblick som det varseblivs. ⁴Där allt är klart, är det alltigenom heligt. ⁵Stillheten i dess enkelhet är så betvingande att du kommer att inse att det är omöjligt att förneka den enkla sanningen. ⁶För det finns ingenting annat. ⁷Gud är överallt, och Hans Son är i Honom tillsammans med allt. ⁸Kan han sjunga sorgens klagosång när detta är sant?

III. Beslutet att vara utan skuld

1. Den lycklige eleven kan inte känna sig skyldig för att han lär sig. ²Detta är så nödvändigt för inläringen att det aldrig får glömmas bort. ³Den elev som är utan skuld lär sig lätt, därför att hans tankar är fria. ⁴Likväl för detta med sig insikten att skuld är hinder, inte frälsning, och fyller överhuvudtaget inte någon nyttig funktion.
2. Kanske du är van vid att använda skuldlöshet endast för att kompensera skuldens smärta, och ser den inte som någonting som har ett värde i sig självt. ²Du tror att både skuld och skuldlöshet är av värde, och att båda representerar en räddning undan det som den andra inte erbjuder dig. ³Du vill inte ha enbart den ena, för utan båda ser du inte dig själv som hel och därför lycklig.

⁴Likväl är du hel endast i din skuldlöshet, och endast i din skuldlöshet kan du vara lycklig. ⁵Det finns ingen konflikt i detta. ⁶Att önska sig skuld på något sätt, i någon form, kommer att få uppskattningen av värdet av din skuldlöshet att gå förlorad, och stöta bort den ur din åsyn.

3. Du kan inte kompromissa med skulden, och undkomma den smärta som endast skuldlösheten lindrar. ²Att lära är att leva här, på samma sätt som att skapa är att vara i Himlen. ³Närhelst skuldens smärta tycks locka dig, kom då ihåg att om du ger efter för den, beslutar du dig för att inte vara lycklig och kommer inte att lära dig hur du skall bli lycklig. ⁴Säg därför till dig själv, mjukt, men med den övertygelse som fötts ur Guds Kärlek och Hans Sons:

⁵Det jag upplever kommer jag att göra uppenbart.

⁶Om jag är utan skuld har jag ingenting att frukta.

⁷Jag väljer att vittna om att jag har accepterat Soningen, inte att jag har avvisat den.

⁸Jag vill acceptera min skuldlöshet genom att göra den uppenbar och dela den med andra.

⁹Låt mig komma med frid till Guds Son från hans Fader.

4. Varje dag, varje timme och varje minut, till och med varje sekund, väljer du mellan korsfästelsen och uppståndelsen – mellan egot och den Helige Ande. ²Egot är valet av skuld, den Helige Ande valet av skuldlöshet. ³Makten att besluta är allt som är ditt. ⁴Vad du kan välja emellan är oföränderligt, eftersom det inte finns några andra alternativ än sanning och illusion. ⁵Och inte heller överlappar de varandra, eftersom de är motsatser som inte kan försonas och som inte båda kan vara sanna. ⁶Du är skyldig eller inte skyldig, bunden eller fri, olycklig eller lycklig.
5. Miraklet lär dig att du har valt skuldlöshet, frihet och glädje. ²Det är inte en orsak utan en verkan. ³Det är det naturliga resultatet av att välja rätt, och vittnar om din lycka som kommer av valet att vara fri från skuld. ⁴Alla du erbjuder helandet till ger det tillbaka. ⁵Alla du attackerar behåller attacken och omhuldar den genom att vända den emot dig. ⁶Om han gör detta eller ej är ovidkommande – du kommer att tro att han gör det. ⁷Det är omöjligt att erbjuda det du inte vill ha utan detta straff. ⁸Priset för att ge är att ta emot. ⁹Antingen är det ett straff du drabbas av, eller det lyckliga förvärvandet av en skatt att hålla kär.

6. Inget straff utmäts någonsin för Guds Son förutom av honom själv och för honom själv. ²Varje tillfälle han har givits för att hela är ännu en möjlighet att ersätta mörker med ljus och rädsla med kärlek. ³Om han avvisar den, binder han sig själv vid mörkret, eftersom han inte valde att befria sin broder och gå in i ljuset tillsammans med honom. ⁴Genom att ge ingenting makt, kastar han bort den glädjefulla möjligheten att lära sig att ingenting inte har någon makt. ⁵Och genom att inte driva bort mörkret, blev han rädd för mörkret och för ljuset. ⁶Glädjen att lära sig att mörkret inte har någon makt över Guds Son är den lyckliga lektion som den Helige Ande lär ut, och som Han vill att du skall lära ut tillsammans med Honom. ⁷Det är Hans glädje att lära ut den, på samma sätt som det kommer att bli din.
7. Sättet att lära ut denna enkla lektion är helt enkelt detta: skuldlöshet är osårbarhet. ²Gör därför din osårbarhet uppenbar för var och en. ³Lär honom att vad han än försöker göra mot dig, så visar du genom att vara fullkomligt fri från övertygelsen om att du kan bli skadad, att han är utan skuld. ⁴Han kan inte göra någonting som kan skada dig, och genom att vägra att låta honom tro att han kan det, lär du honom att Soningen, som du har accepterat för egen del, också är hans. ⁵Det finns ingenting att förlåta. ⁶Ingen kan skada Guds Son. ⁷Hans skuld är helt utan orsak, och eftersom den är utan orsak kan den inte existera.
8. Gud är den enda Orsaken, och skuld är inte av Honom. ²Lär inte någon att han har skadat dig, för om du gör det, lär du dig själv att det som inte är av Gud har makt över dig. ³*Det som är utan orsak kan inte finnas.* ⁴Vittna inte om det, och stöd inte övertygelsen om det i något sinne. ⁵Kom alltid ihåg att sinnet är ett, och orsaken en. ⁶Du kommer att lära dig att kommunicera med denna etthet först när du lär dig att förneka det som inte har någon orsak, och accepterar Guds Orsak som din. ⁷Makten som Gud har givit Sin Son *är* hans, och ingenting annat kan Hans Son se eller välja att se utan att lägga skuldens straff på sig själv, i stället för all den lyckliga undervisning som den Helige Ande med glädje vill erbjuda honom.
9. Varje gång du väljer att fatta beslut på egen hand tänker du på ett destruktivt sätt, och beslutet kommer att bli fel. ²Det kommer att skada dig på grund av det slags beslut som ledde till det. ³Det är inte sant att du kan fatta beslut på egen hand eller bara för dig själv. ⁴Ingen tanke som Guds Son har kan vara separerad eller isolerad i sina verkningar. ⁵Varje beslut fattas för hela Sonskapet,

- riktas inåt och utåt, och påverkar en konstellation som är större än någonting du någonsin har kunnat drömma om.
10. De som accepterar Soningen *är* osårbara. ²Men de som tror att de är skyldiga kommer att låta sig påverkas av skulden eftersom de tror att den är frälsningen, och de kommer inte att vägra att se den och ställa sig på dess sida. ³De tror att de skyddar sig själva genom att öka skulden. ⁴Och de kommer inte att kunna förstå det enkla faktum att det som de inte vill ha måste skada dem. ⁵Allt detta uppstår därför att de inte tror att det som de vill ha är bra. ⁶Likväl gavs viljan till dem eftersom den är helig och kommer att ge dem allt de behöver, och det kommer lika naturligt som friden som inte känner några gränser. ⁷Det finns ingenting som deras vilja inte kan förse dem med som erbjuder någonting av värde. ⁸Men eftersom de inte förstår sin vilja, förstår den Helige Ande den lugnt åt dem, och ger dem det de vill ha utan anspänning, påfrestning eller den omöjliga bördan av att på egen hand besluta vad de vill ha och behöver.
 11. Det kommer aldrig att hända att du måste fatta dina egna beslut. ²Du är inte lämnad utan hjälp, och en Hjälp som känner svaret. ³Skulle du nöja dig med några smulor, vilket är allt du själv kan erbjuda dig, när Han Som ger dig allt helt enkelt kommer att erbjuda dig det? ⁴Han kommer aldrig att fråga vad du har gjort för att vara värdig Guds gåva. ⁵Fråga därför inte dig själv om det. ⁶Acceptera i stället Hans Svar, för Han vet att du är värdig allt som Gud vill för dig. ⁷Försök inte undkomma Guds gåva som Han så oförbehållsamt och med sådan glädje erbjuder dig. ⁸Han erbjuder dig endast det Gud gav Honom för din räkning. ⁹Du behöver inte avgöra om du förtjänar det eller ej. ¹⁰Gud vet att du gör det.
 12. Skulle du förneka sanningen i Guds beslut, och sätta din egen ömkliga bedömning av dig själv framför Hans lugna och orubbliga uppskattning av Sin Son? ²Ingenting kan rubba Guds övertygelse om att allt Han har skapat är fullkomligt rent, för det *är* helt rent. ³Gå inte emot detta, för eftersom det är av Honom måste det vara sant. ⁴Friden bor i varje sinne som stilla accepterar den plan som Gud har fastställt för dess Soning, och som överger sin egen. ⁵Du vet inte vad frälsning är, för du förstår den inte. ⁶Bestäm dig inte för vad den är eller var den finns, utan fråga den Helige Ande om allt, och överlämna alla beslut till Honom så att Han varsamt kan råda dig.
 13. Den Som känner den Guds plan som Gud vill att du skall följa

- kan lära dig vad den är. ²Endast Hans vishet kan vägleda dig i hur du skall följa den. ³Varje beslut du fattar på egen hand ger endast uttryck för att du vill definiera vad frälsning *är*, och vad du vill frälsas *från*. ⁴Den Helige Ande vet att all frälsning är att undkomma skulden. ⁵Du har ingen annan "fiende", och mot denna egendomliga förvrängning av Guds Sons renhet är den Helige Ande din ende Vän. ⁶Han är den starke beskyddaren av den oskuld som gör dig fri. ⁷Och det är Hans beslut att göra ogjort allt som skulle skymma din oskuld från ditt ogrumlade sinne.
14. Låt Honom därför bli den ende Vägledare som du vill följa till frälsningen. ²Han känner vägen, och leder dig med glädje på den. ³Med Honom kan du inte låta bli att lära dig att det som Gud vill för dig *är* din vilja. ⁴Utan Hans vägledning kommer du att tro att endast du känner den, och gå emot din frid lika säkert som om du beslutat att frälsningen endast låg i dig. ⁵Frälsningen är av Honom Som Gud gav den till för din räkning. ⁶Han har inte glömt den. ⁷Glöm Honom inte och Han kommer att fatta varje beslut åt dig, för din frälsning och för Guds frid inom dig.
15. Försök inte bedöma värdet av Guds Son som Han skapade helig, för det är detsamma som att värdera hans Fader och förkasta Honom. ²Och du *kommer* att känna dig skyldig till detta inbillade brott, som ingen i den här världen eller i Himlen överhuvudtaget skulle kunna begå. ³Den Helige Ande lär endast ut att "synden" att sätta sig själv på Guds tron inte är någon källa till skuld. ⁴Det som inte kan ske kan inte ha några verkningar som du behöver vara rädd för. ⁵Var lugn i din tro på Honom Som älskar dig, och Som vill leda dig ut ur vansinnet. ⁶Galenskap är kanske ditt val, men inte din verklighet. ⁷Glöm aldrig Guds Kärlek, Han Som har kommit ihåg dig. ⁸För det är helt omöjligt att Han någonsin skulle kunna låta Sin Son lämna det kärleksfulla Sinne i vilket han skapades, och där hans hemvist blev befäst i fullkomlig frid för evigt.
16. Säg bara till den Helige Ande "Besluta åt mig", och det är klart. ²För Hans beslut är återspeglings av det Gud vet om dig, och i det ljuset blir varje slags misstag omöjligt. ³Varför skulle du kämpa så desperat för att förutse allt du inte kan veta, när all kunskap ligger bakom varje beslut som den Helige Ande fattar åt dig? ⁴Lär dig av Hans vishet och Hans Kärlek, och lär ut Hans svar till alla som kämpar i mörkret. ⁵För du beslutar åt dem och åt dig själv.
17. Så nåderikt det är att besluta allt genom Honom Vars samma

Kärlek ges i samma mån på samma sätt till alla. ²Han utesluter ingen från dig. ³Och på det sättet ger Han dig det som är ditt, eftersom din Fader vill att du skall dela det med Honom. ⁴Låt dig i allt ledsagas av Honom, och ompröva det inte. ⁵Lita på att Han kommer att svara snabbt och säkert, och med Kärlek för alla som på något sätt kommer att beröras av beslutet. ⁶Och alla kommer att beröras. ⁷Skulle du ensam vilja ta på dig hela ansvaret för att besluta det som endast kan föra med sig gott till alla? ⁸Skulle du veta det?

18. Du har lärt dig själv den synnerligen onaturliga vanan att inte kommunicera med din Skapare. ²Likväl har du fortfarande nära kommunikation med Honom, och med allt som finns i Honom, liksom det också finns i dig. ³Gör inläringen av isoleringen ogjord under Hans kärleksfulla vägledning, och lär dig all den lyckliga kommunikation som du har kastat bort men inte kunde förlora.
19. Närhelst du råkar i tvivelsmål om vad du skall göra, tänk då på Hans Närvaro i dig och säg detta, och endast detta, till dig själv:

²Han leder mig och känner vägen, som jag inte känner.

*³Likväl kommer Han aldrig att undanhålla mig
det Han vill att jag skall lära mig.*

*⁴Och därför litar jag på att Han skall säga mig allt
Han vet som gäller mig.*

⁵Låt Honom sedan stilla lära dig hur du skall varsebli din skuldlöshet som redan finns där.

IV. Din funktion i Soningen

1. När du accepterar en broders skuldlöshet kommer du att se Soningen i honom. ²För genom att tillkännage den i honom gör du den till din, och du kommer att se det du sökte. ³Du kommer inte att se symbolen för din broders skuldlöshet lysa i honom så länge som du fortfarande tror att den inte finns där. ⁴Hans skuldlöshet är *din* Soning. ⁵Tillerkänn honom den, och du kommer att se sanningen i det du har medgivit. ⁶Men sanningen erbjuds först för att den skall kunna tas emot, alldeles så som Gud först gav den till Sin Son. ⁷Den förste i tiden innebär ingenting,

men den Förste i evigheten är Gud Fadern Som både är Först och Ende. ⁸Bortom den Förste finns ingen annan, för det finns ingen rangordning, ingen andre eller tredje, och ingenting utom den Förste.

2. Du som tillhör den Första Orsaken, skapad av Honom till Hans avbild och del av Honom, är mer än bara utan skuld. ²Tillståndet av skuldlöshet är bara det tillstånd där det som inte finns där har tagits bort från det förvirrade sinne som trodde att det fanns där. ³Detta tillstånd, och endast detta, måste du uppnå, med Gud vid din sida. ⁴För innan du gör det, kommer du fortfarande att tro att du är separerad från Honom. ⁵Du kan kanske känna Hans Närvaro intill dig, men du kan inte veta att du är ett med Honom. ⁶Detta kan inte läras ut. ⁷Inläring sker bara i det tillstånd där den inträffar av sig själv.
3. När du har låtit allt som skymde sanningen i ditt allra heligaste sinne göras ogjort åt dig och därför står i nåd inför din Fader, kommer Han att ge Sig Själv till dig så som Han alltid har gjort. ²Att ge Sig Själv är allt Han vet, och därför är det all kunskap. ³För det Han inte vet kan inte finnas, och kan därför inte ges. ⁴Be inte om att bli förlåten, för detta har redan skett. ⁵Be hellre om att få lära dig hur du skall förlåta, och till ditt oförsonliga sinne återställa det som alltid var. ⁶Soning blir verklig och synlig för dem som använder den. ⁷På jorden är detta din enda funktion, och du måste lära dig att detta är allt du vill lära dig. ⁸Du kommer att känna dig skyldig tills du lär dig detta. ⁹För ytterst uppstår din skuld, vilken form den än tar, ur ditt misslyckande att fullgöra din funktion i Guds Sinne med hela ditt eget sinne. ¹⁰Kan du undkomma denna skuld genom att underlåta att fullgöra din funktion här?
4. Du behöver inte förstå skapelsen för att göra det som måste göras innan denna kunskap blir meningsfull för dig. ²Gud river inga barriärer; inte heller har han rest några. ³När du släpper dem är de borta. ⁴Gud kommer inte att svika, och har heller aldrig gjort det. ⁵Besluta att Gud har rätt och att du har fel om dig själv. ⁶Han skapade dig utav Sig Själv, men ändå i Sig Själv. ⁷Han vet vad du är. ⁸Kom ihåg att det inte finns någon annan än Han. ⁹Det kan därför inte finnas någon utan Hans Helighet, inte heller någon som är ovärdig Hans fullkomliga Kärlek. ¹⁰Svik inte din funktion att älska på en kärlekslös plats gjord av mörker och svek, för på det sättet görs mörker och svek ogjorda. ¹¹Svik inte dig själv, utan erbjud i stället Gud och dig själv Hans oskyldige

Son. ¹²För denna lilla gåva av uppskattning för Hans Kärlek kommer Gud att Själv byta ut din gåva mot Sin.

5. Innan du på egen hand fattar några beslut, kom ihåg att du har beslutat att inte fullgöra din funktion i Himlen, och överväg sedan noga om du vill fatta några beslut här. ²Din funktion här är endast att besluta att inte besluta vad det är du vill, som ett erkännande av att du inte vet. ³Hur kan du då besluta vad du skall göra? ⁴Lämna alla beslut till Den Som talar för Gud, och för din funktion så som Han känner den. ⁵På det sättet kommer Han att lära dig att befria dig från den fruktansvärda börda du har lagt på dig själv genom att inte älska Guds Son, och genom att försöka lära honom skuld i stället för kärlek. ⁶Ge upp detta desperata och vansinniga försök som lurar dig på glädjen att leva med din Gud och Fader, och att med glädje vakna till Hans Kärlek och Helighet som förenar sig som sanningen i dig och gör dig till ett med Honom.
6. När du har lärt dig hur du skall besluta tillsammans med Gud blir alla beslut lika lätta och naturliga som att andas. ²Det krävs ingen ansträngning, och du kommer att ledas lika varsamt som om du blev buren på en fridfull stig på sommaren. ³Det är bara din egen vilja som tycks göra det svårt att fatta beslut. ⁴Den Helige Ande kommer inte att dröja med att besvara varje fråga som du har om vad du skall göra. ⁵Han vet det. ⁶Och Han kommer att tala om det för dig, och sedan göra det åt dig. ⁷Du som är trött kommer att finna att detta är mer vilsamt än sömn. ⁸För du kan ta med dig din skuld in i sömnen, men inte in i detta.
7. Såvida du inte är utan skuld kan du inte känna Gud, Vars Vilja det är att du skall känna Honom. ²Därför *måste* du vara utan skuld. ³Men om du inte accepterar de nödvändiga förutsättningarna för att känna Honom, har du förnekat Honom och känner inte igen Honom, fastän Han finns överallt omkring dig. ⁴Du kan inte känna Honom utan Hans Son, vars skuldlöshet är förutsättningen för att känna Honom. ⁵Att acceptera att Hans Son är skyldig är att förneka Fadern så fullständigt, att kunskapen sopas undan och inte känns igen i just det sinne där Gud Själv har lagt den. ⁶Om du bara ville lyssna och lära dig hur omöjligt detta är! ⁷Förse Honom inte med egenskaper som du förstår. ⁸Du gav inte upphov till Honom, och ingenting av det du förstår är av Honom.
8. Din uppgift är inte att göra verkligheten. ²Den finns här utan din medverkan, men inte utan dig. ³Du som har försökt att kasta

bort dig själv och satt så lite värde på Gud, hör mig tala för Honom och för dig själv. ⁴Du kan inte förstå hur mycket din Fader älskar dig, för det finns ingen motsvarighet i din upplevelse av världen som kan hjälpa dig att förstå det. ⁵Det finns ingenting på jorden det kan jämföras med, och ingenting som du någonsin har känt åtskild från Honom har den minsta likhet med det. ⁶Du kan inte ens ge en välsignelse med fullkomlig varsamhet. ⁷Känner du till Någon Som ger för evigt, och Som inte känner till någonting annat än att ge?

9. Himlens barn lever i ljuset av sin Faders välsignelse, eftersom de vet att de är utan synd. ²Soningen instiftades som medlet för att återställa skuldlösheten till de sinnen som har förnekat den, och som därigenom själva förvägrat sig Himlen. ³Soningen lär dig Guds Sons sanna tillstånd. ⁴Den lär dig inte vad du är eller vad din Fader är. ⁵Den Helige Ande, Som minns detta åt dig, lär dig bara hur du skall ta bort de blockeringar som står emellan dig och det du vet. ⁶Hans minne är ditt. ⁷Om du minns det du har åstadkommit, minns du ingenting. ⁸Hågkomsten av verkligheten finns i Honom, och därför i dig.
10. De utan skuld och de skyldiga är totalt oförmögna att förstå varandra. ²Båda varseblir den andre som lik sig själv, och de blir därmed ur stånd att kommunicera, eftersom båda ser den andre på ett annat sätt än han ser sig själv. ³Gud kan kommunicera endast med den Helige Ande i ditt sinne, eftersom endast Han delar kunskapen om vad du är med Gud. ⁴Och endast den Helige Ande kan svara Gud åt dig, för endast Han vet vad Gud är. ⁵Allt annat som du har lagt i ditt sinne kan inte existera, för det som inte står i kommunikation med Guds Sinne har aldrig funnits. ⁶Kommunikation med Gud är liv. ⁷Inte ingenting utan den finns överhuvudtaget.

V. Soningens cirkel

1. Den enda del av ditt sinne som har någon verklighet är den del som fortfarande förbinder dig med Gud. ²Skulle du vilja att hela sinnet omvandlades till ett strålande budskap om Guds kärlek, och att du kunde dela det med alla de ensamma som har förnekat Honom? ³*Gud gör detta möjligt.* ⁴Skulle du vägra att göra Hans längtan känd? ⁵Du längtar efter Honom, liksom Han längtar efter dig. ⁶Detta är för evigt oföränderligt. ⁷Acceptera därför det oåter-

kalleliga. ⁸Lämna dödens värld bakom dig, och återvänd stilla till Himlen. ⁹Det finns ingenting av värde här, och allt av värde där. ¹⁰Lyssna till den Helige Ande, och till Gud genom Honom. ¹¹Han talar om dig till *dig*. ¹²Det finns ingen skuld i dig, för Gud är välsignad i Sin Son liksom Sonen är välsignad i Honom.

2. Var och en har en speciell roll att spela i Soningen, men budskapet som ges till alla är alltid detsamma: *Guds Son är utan skuld*. ²Var och en lär ut budskapet på sitt sätt, och lär sig det på sitt sätt. ³Men ända tills han lär ut det och lär sig det, kommer han att lida av att vagt vara medveten om att hans sanna funktion förblir ouppfylld i honom. ⁴Skuldens börda är tung, men Gud vill inte att du skall vara bunden av den. ⁵Hans plan för ditt uppvaknande är lika fullkomlig som din är ofullkomlig. ⁶Du vet inte vad du gör, men Han Som vet det är med dig. ⁷Hans varsamhet är din, och all den kärlek du delar med Gud förvaltar Han åt dig. ⁸Han vill inte lära dig någonting annat än hur du skall vara lycklig.
3. Välsignade Son till en över allt välsignande Fader, glädjen skapades för dig. ²Vem kan fördöma den Gud har välsignat? ³Det finns ingenting i Guds Sinne som inte delar Hans strålande oskuld. ⁴Skapelsen är det naturliga utsträckandet av fullkomlig renhet. ⁵Din enda kallelse här är att medvetet vilja ägna dig åt att förneka skulden i alla dess former. ⁶Att anklaga är *att inte förstå*. ⁷Soningens lyckliga elever blir oskuldens lärare, oskulden som tillkommer alla som Gud har skapat. ⁸Neka dem inte det som är deras rätt, för du kommer inte att undanhålla den bara för dem.
4. Arvet av Riket är Guds Sons rätt, som gavs till honom vid hans skapelse. ²Försök inte att stjäla den ifrån honom, för då kommer du att be om skuld och uppleva den. ³Skydda hans renhet mot varje tanke som vill stjäla den och hålla den borta från hans åsyn. ⁴Dra fram oskulden i ljuset som svar på Soningens rop. ⁵Tillåt aldrig renheten att förblir dold, utan lys bort skuldens tunga slöjor i vilka Guds Son har gömt sig själv för sin egen åsyn.
5. Här är vi alla förenade i Soningen, och ingenting annat kan förena oss i den här världen. ²På det sättet kommer separationens värld att glida undan, och fullständig kommunikation återupprättas mellan Fadern och Sonen. ³Miraklet vidkänner den skuldlöshet som måste ha varit förnekad och som gjort att behovet av helande har uppstått. ⁴Undanhåll dig inte detta glädjefulla vidkännande, för hoppet om lycka och befrielse från smärta av varje slag ligger i det. ⁵Finns det någon som inte vill bli fri från smärta?

- ⁶Han kanske ännu inte har lärt sig hur han skall byta ut skuld mot oskuld, och inser kanske inte heller att det endast är i detta utbyte som han kan bli fri från smärta. ⁷Men de som inte har kunnat lära sig behöver undervisning, inte attack. ⁸Att attackera dem som behöver undervisning är att inte kunna lära sig av dem.
6. Oskuldens lärare har, var och en på sitt eget sätt, förenat sig med varandra och medverkar i Soningens enhetliga läroplan. ²Det finns inget annat förenande av inlärningsmål förutom denna. ³Det finns ingen konflikt i denna läroplan, som har ett enda syfte, hur den än följs. ⁴Varje ansträngning som görs för dess skull erbjuds till Guds och Hans skapelses eviga ära med den enda avsikten att befria från skuld. ⁵Och varje undervisning som visar på detta visar rakt mot Himlen och Guds frid. ⁶Det finns ingen smärta, ingen vedermöda, ingen rädsla som denna undervisning inte kan övervinna. ⁷Guds Egen makt stödjer denna undervisning, och garanterar dess obegränsade resultat.
7. Före dina egna ansträngningar med den makt som inte kan misslyckas och som måste leda till frid. ²Ingen kan vara oberörd av en undervisning som denna. ³Du kommer inte att se dig själv bortom Guds makt, om du lär ut endast detta. ⁴Du kommer inte att undantas från verkningarna av denna allra heligaste lektion, som enbart försöker återställa det som är Guds skapelses rätt. ⁵Av var och en som du beviljar befrielse från skuld kommer du ofrånkomligen att lära dig din oskuld. ⁶Soningens cirkel har inget slut. ⁷Och du kommer att finna en ständigt ökande tillförsikt i att tryggt bli innesluten i cirkeln tillsammans med alla dem som du för in i dess trygghet och dess fullkomliga frid.
8. Frid vare därför med var och en som blir fridens lärare. ²För frid är att erkänna den fullkomliga renhet från vilken ingen är utesluten. ³Inom dess heliga cirkel finns alla som Gud skapade som Sin Son. ⁴Glädje är dess förenande egenskap, och ingen lämnas utanför för att ensam lida av skuld. ⁵Guds makt drar alla till dess trygga famn av kärlek och förening. ⁶Stå stilla inom denna cirkel, och dra till dig alla pinade sinnen för att förena sig med dig i tryggheten av dess frid och helighet. ⁷Stanna kvar med mig i den som Soningens lärare, inte skuldens.
9. Salig är du som undervisar tillsammans med mig. ²Vår makt kommer inte från oss utan från vår Fader. ³I skuldlöshet känner vi Honom, liksom Han känner oss som utan skuld. ⁴Jag står inuti cirkeln och kallar dig till friden. ⁵Lär ut frid tillsammans med mig, och stå med mig på helig mark. ⁶Minns åt var och en din

Faders makt som Han har givit honom. ⁷Tro inte att du inte kan lära ut Hans fullkomliga frid. ⁸Stå inte utanför, utan förena dig med mig inuti. ⁹Svik inte det enda syfte som min undervisning kallar dig till. ¹⁰Återlämna till Gud Hans Son så som Han skapade honom genom att lära honom hans oskuld.

10. Korsfästelsen hade ingen del i Soningen. ²Endast uppståndelsen blev min del i den. ³Den är symbolen för befrielse från skuld genom skuldlöshet. ⁴Den du varseblir som skyldig vill du korsfästa. ⁵Likväl återställer du skuldlösheten till var och en du ser som utan skuld. ⁶Korsfästelse är alltid egots mål. ⁷Det ser alla som skyldiga, och genom sin fördömelse vill det döda. ⁸Den Helige Ande ser endast skuldlöshet, och i Sin varsamhet vill Han befria dig från rädslan och återupprätta kärlekens välde. ⁹Kärlekens makt finns i Hans varsamhet som är av Gud och därför varken kan korsfästa eller korsfästas. ¹⁰Templet du återställer blir ditt altare, för det återuppbyggdes genom dig. ¹¹Och allt du ger till Gud är ditt. ¹²Så skapar Han, och så måste du återställa.
11. Var och en som du ser ställer du antingen inuti Soningens heliga cirkel eller också lämnar du honom utanför, och avgör om han förtjänar korsfästelse eller förlossning. ²Om du för in honom i renhetens cirkel, kommer du att vila där tillsammans med honom. ³Om du lämnar honom utanför, förenar du dig med honom där. ⁴Döm inte annat än i den stillhet som inte är av dig. ⁵Vägra att acceptera att någon är utan Soningens välsignelse, och för in honom i den genom att välsigna honom. ⁶Helighet måste delas med andra, för däri ligger allt som gör den helig. ⁷Kom med glädje till den heliga cirkeln, och se ut i frid på alla som tror att de är utanför. ⁸Driv inte ut någon, för här finns det han söker tillsammans med dig. ⁹Kom, låt oss förena oss med honom på fridens heliga plats som är för oss alla, förenade som ett inuti fridens Orsak.

VI. Kommunikationens ljus

1. Resan vi företar oss tillsammans är utbytet av mörker mot ljus, av okunnighet mot förståelse. ²Ingenting som du förstår är skrämmande. ³Det är endast i mörker och i okunnighet som du varseblir det som skrämmande, och ryggar tillbaka för det in i ännu djupare mörker. ⁴Och likväl är det bara det som är dolt som kan skrämma, inte på grund av vad det är utan på grund av att det är

dolt. ⁵Det fördolda är skrämmande eftersom du inte förstår dess mening. ⁶Om du gjorde det, skulle det vara tydligt och då skulle du inte längre vara okunnig om det. ⁷Ingenting har något dolt värde, för det som är dolt kan inte delas med andra, och därför är dess värde okänt. ⁸Det som är dolt hålls åtskilt, men värdet ligger alltid i en gemensam uppskattning. ⁹Det som hemlighålls kan inte älskas, och därför måste det fruktas.

2. Det stilla ljus i vilket den Helige Ande bor inom dig är enbart fullkomlig öppenhet, där ingenting är dolt och därför ingenting är skrämmande. ²Attack kommer alltid att ge vika för kärleken om den förs till kärleken, och inte döljs för den. ³Det finns inget mörker som kärlekens ljus inte skulle kunna driva bort, såvida det inte hemlighålls för kärlekens välgörande påverkan. ⁴Det som hålls åtskilt från kärleken kan inte dela dess helande kraft, eftersom det har avskilts och hållits i mörkret. ⁵Mörkrets vaktposter bevakar det noga, och du som av ingenting har gjort dessa väktare av illusioner är nu rädd för dem.
3. Vill du fortsätta att ge inbillad makt åt dessa egendomliga föreställningar om trygghet? ²De är varken trygga eller otrygga. ³De beskyddar inte, inte heller attackerar de. ⁴De gör ingenting alls, eftersom de är ingenting alls. ⁵Vänta dig enbart rädsla av dem eftersom de är mörkrets och okunnighetens väktare, för det de håller dolt *är* skrämmande. ⁶Men släpp dem, och det som var skrämmande kommer inte längre att vara det. ⁷Utan mörkrets skydd finns endast kärlekens ljus kvar, för endast kärleken har någon mening och kan leva i ljuset. ⁸Allt annat måste försvinna.
4. Döden ger vika för livet helt enkelt därför att tillintetgörelsen inte är sann. ²Skuldlöshetens ljus lyser bort skulden, för när de förs samman måste sanningen i den ena göra falskheten i dess motsats fullkomligt uppenbar. ³Håll inte skuld och skuldlöshet åtskilda, för din övertygelse om att du kan ha dem båda är meningslös. ⁴Allt du har gjort genom att hålla dem åtskilda är att du har förlorat deras mening genom att blanda ihop dem med varandra. ⁵Och därför inser du inte att endast den ena har någon mening. ⁶Den andra är helt utan förnuft av varje slag.
5. Du har sett separationen som ett medel för att avbryta kommunikationen med din Fader. ²Den Helige Ande omtolkar den till ett medel för att återupprätta det som inte har avbrutits, men som *har* hållits dolt. ³Allt du har gjort åt dig själv är till nytta för Honom i Hans allra heligaste syfte. ⁴Han vet att du inte är separerad från Gud, men Han varseblir mycket i ditt sinne som låter dig tro

att du är det. ⁵Allt detta och ingenting annat vill han skilja dig från. ⁶Han vill lära dig hur du för egen räkning skall använda den makt att besluta som du gjorde åt dig i stället för makten att skapa. ⁷Du som gjorde den för att korsfästa dig själv måste lära dig av Honom hur du skall tillämpa den på återställandets heliga sak.

6. Du som talar med mörka och försåtliga symboler förstår inte det språk som du själv har gjort. ²Det har ingen mening, för dess syfte är inte kommunikation utan snarare avbrott i kommunikation. ³Om syftet med språket är kommunikation, hur kan då detta språk ha någon mening? ⁴Men även detta egendomliga och förvridna försök att kommunicera genom att inte kommunicera innehåller ändå tillräckligt mycket kärlek för att göra det meningsfullt om Den Som tolkar det inte är den som gjorde det. ⁵Du som gjorde det uttrycker endast konflikt, från vilken den Helige Ande vill befria dig. ⁶Överlåt det du vill kommunicera till Honom. ⁷Han kommer att tolka det åt dig med fullkomlig klarhet, för Han vet Vem du kommunicerar fullkomligt med.
7. Du vet inte vad du säger, och därför vet du inte vad som sägs till dig. ²Likväl varseblir din Tolk meningen i ditt främmande språk. ³Han kommer inte att försöka kommunicera det meningslösa. ⁴Men Han kommer att skilja ut allt som har mening, och låta resten falla bort och erbjuda din sanna kommunikation till dem som vill kommunicera lika sant med dig. ⁵Du talar två språk samtidigt, och detta måste leda till att det du säger inte går att förstå. ⁶Men om det ena inte har någon mening och det andra har all mening, då är endast det senare möjligt att använda för att kommunicera. ⁷Det andra bara stör kommunikationen.
8. Den Helige Andes funktion är uteslutande att kommunicera. ²Han måste därför ta bort allt som stör kommunikationen för att kunna återställa den. ³Dölj därför ingenting som kan störa den för Hans åsyn, för Han kommer inte att attackera dina vaktposter. ⁴Men för fram dem till Honom, och låt Hans varsamhet lära dig att i ljuset är de inte skrämmande, och kan inte tjäna som vakter av de mörka dörrar bakom vilka ingenting alls är noggrant dolt. ⁵Vi måste öppna alla dörrar och låta ljuset strömma in. ⁶Det finns inga gömda kammare i Guds tempel. ⁷Dess portar står vidöppna för att hälsa Hans Son. ⁸Ingen kan underlåta att komma dit Gud har kallat honom, om han inte själv stänger dörren för sin Faders välkomnande.

VII. Att dela varseblivningen med den Helige Ande

1. Vad vill du ha? ²Ljus eller mörker, kunskap eller okunnighet är ditt, men inte båda. ³Motsatser måste föras samman, inte hållas åtskilda. ⁴För deras separation finns endast i ditt sinne och de görs förenliga genom förening, liksom du. ⁵I föreningen måste allt som inte är verkligt försvinna, för sanning *är* förening. ⁶På samma sätt som mörkret försvinner i ljuset, förbleknar okunnigheten när kunskapen bryter fram. ⁷Varseblivningen är det medium genom vilket okunnighet förs till kunskap. ⁸Men varseblivningen får inte vara falsk, för då blir den okunnighetens budbärare snarare än en medhjälpare i sökandet efter sanningen.
2. Att söka efter sanningen är endast att ärligt utforska allt som är ett hinder för sanningen. ²Sanningen *är*. ³Den kan varken gå förlorad, sökas eller gå att finna. ⁴Den finns där, var du än är, eftersom den finns i dig. ⁵Likväl kan den kännas igen eller inte kännas igen av dig, vara verklig eller falsk för dig. ⁶Om du gömmer den blir den överklig för dig, *därför att* du gömde den och omgav den med rädsla. ⁷Under varje hörnsten av rädsla som du har upprättat ditt vansinniga trossystem på ligger sanningen gömd. ⁸Men du kan inte veta detta, för genom att gömma sanningen i rädslan, ser du ingen anledning att tro att ju mer du ser på rädslan desto mindre ser du den, och desto tydligare blir det som den döljer.
3. Det är inte möjligt att övertyga de ovetande om att de vet. ²Från deras ståndpunkt är det inte sant. ³Likväl är det sant, därför att Gud vet det. ⁴Detta är helt klart motsatta ståndpunkter när det gäller vad de "ovetande" är. ⁵För Gud är ovetande omöjligt. ⁶Det är därför ingen ståndpunkt överhuvudtaget, utan enbart en övertygelse om någonting som inte existerar. ⁷Det är endast denna övertygelse som de ovetande har, och genom den har de fel i fråga om sig själva. ⁸De har definierat sig själva som att de inte blivit skapade. ⁹Deras skapelse var inte en ståndpunkt utan en visshet. ¹⁰Ovisshet som förts till visshet har inte längre någon övertygande verklighetshalt.
4. Vår tonvikt har legat på att få det som är önskat att bli önskat; det du inte vill ha att bli det du vill ha. ²Du kommer att inse att frälsningen måste komma till dig på det här sättet, om du tänker på vad dissociation är. ³Dissociation är en förvrängd tankeprocess varigenom två trossystem som inte kan existera samtidigt båda bibehålls. ⁴Om de förs samman, blir det omöjligt att acceptera båda samtidigt. ⁵Men om det ena hålls dolt för det andra,

tycks deras åtskiljande hålla dem båda vid liv och lika verkliga. ⁶Att de förenas blir således källan till rädslan, för om de möts måste du sluta att acceptera ett av dem. ⁷Du kan inte ha dem båda, för det ena förnekar det andra. ⁸Om de är åtskilda förlorar du detta faktum ur sikte, för om de finns på olika ställen är det möjligt att ha en fast övertygelse om båda. ⁹För dem samman, så blir det faktum att de är fullständigt oförenliga ögonblickligen uppenbart. ¹⁰Ett av dem kommer att försvinna, eftersom du ser det andra på samma ställe.

5. Ljuset kan inte komma in i mörkret när ett sinne tror på mörkret och inte vill släppa det. ²Sanningen kämpar inte mot okungheten, och kärleken attackerar inte rädslan. ³Det som inte behöver något beskydd försvarar sig inte. ⁴Försvar har du själv åstadkommit. ⁵Gud känner det inte. ⁶Den Helige Ande använder försvar för sanningens räkning bara därför att du åstadkom försvar mot den. ⁷Hans varseblivning av försvaren ändrar dem i enlighet med Hans syfte bara till ett rop efter det som du har attackerat med dem. ⁸Försvar, liksom allt annat du har åstadkommit, måste varsamt vändas till ditt eget bästa, och av den Helige Ande omvandlas från att vara ett medel för självförstörelse till ett medel för skydd och befrielse. ⁹Hans uppgift är väldig, men Guds makt är med Honom. ¹⁰Därför är det så lätt för Honom att den utfördes i samma ögonblick som den gavs till Honom för din räkning. ¹¹Dröj inte med att återvända till friden genom att undra hur Han kan fullgöra det Gud har givit Honom i uppdrag att göra. ¹²Lämna detta till Honom Som vet. ¹³Du har inte blivit ombedd att själv utföra väldiga uppgifter. ¹⁴Du har endast blivit ombedd att göra det lilla Han föreslår att du skall göra, och att lita på Honom bara i den ringa utsträckning att du tror att du kan göra det, om Han ber om det. ¹⁵Du kommer att se hur lätt allt Han ber om kan utföras.
6. Den Helige Ande ber dig endast om detta: för fram till Honom varje hemlighet som du har gömt för Honom. ²Öppna varje dörr för Honom, och bjud Honom komma in i mörkret och lysa bort det. ³På din anmodan går Han med glädje in. ⁴Han för med Sig ljuset till mörkret om du öppnar mörkret för Honom. ⁵Men det du gömmer kan Han inte se. ⁶Han ser för din räkning, och om du inte ser tillsammans med Honom, kan Han inte se. ⁷Kristi sanna seende är inte bara för Honom utan för Honom tillsammans med dig. ⁸För därför fram alla dina mörka och hemliga tankar till Honom, och se på dem tillsammans med Honom. ⁹Han håller ljuset,

och du mörkret. ¹⁰De kan inte existera samtidigt när ni Båda ser på dem tillsammans. ¹¹Hans dom måste råda, och Han kommer att ge den till dig när du förenar din varseblivning med Hans.

7. Att förena dig med Honom i att se är det sätt på vilket du lär dig att med Honom dela den tolkning av varseblivningen som leder till kunskap. ²Ensam kan du inte se. ³Genom att du delar varseblivningen med Honom Som Gud har givit dig, lär du dig hur du skall förstå det du ser. ⁴Det är insikten att ingenting du ser ensamt innebär någonting. ⁵Att se med Honom kommer att visa dig att all mening, inklusive din, inte kommer från dubbelseende, utan från den varsamma sammansmältningen av allt till *en* mening, *en* känsla och *ett* syfte. ⁶Gud har ett enda Syfte som Han delar med dig. ⁷Detta sanna, icke dubbla seende, som den Helige Ande erbjuder dig kommer att föra denna etthet till ditt sinne med en klarhet och en lyskraft så intensiv, att du inte för allt i världen skulle kunna önska att inte accepterar det Gud vill att du skall ha. ⁸Se på din vilja, och acceptera den som Hans, med all Hans Kärlek som din. ⁹Må all ära tillkomma dig genom Honom, och genom Honom också Gud.

VIII. Den heliga mötesplatsen

1. I mörkret har du dolt den härlighet Gud gav dig och den makt Han skänkte till Sin Son Som är utan skuld. ²Allt detta ligger gömt på varje mörklad plats, höljt i skuld och i det mörka förnekandet av oskulden. ³Bakom de mörka dörrar som du har stängt ligger ingenting, eftersom ingenting kan dölja Guds gåva. ⁴Det är stängningen av dörrarna som hindrar dig från att känna igen Guds makt som lyser i dig. ⁵Förvisa inte makten från ditt sinne, utan låt allt som döljer din härlighet föras fram till den Helige Andes dömande och göras o gjort där. ⁶Den Han vill rädda åt härligheten *är* räddad åt den. ⁷Han har lovat Fadern att genom Honom skulle du befrias från litenhet till härlighet. ⁸Han är helt trogen det Han lovade Gud, för Han delar med Gud det löfte som gavs till Honom för att dela det med dig.
2. Han delar det fortfarande, för din räkning. ²Allt som lovar annorlunda, stort eller smått, hur mycket eller litet det än värderas, kommer Han att ersätta med det enda löfte som givits till Honom för att Han skall lägga det på altaret åt din Fader och Hans Son. ³Det finns inget altare åt Gud utan Hans Son. ⁴Och allt

som förs fram som inte är lika värdigt dem båda, kommer att ersättas av gåvor som är helt acceptabla för Fadern och för Sonen. ⁵Kan du erbjuda Gud skuld? ⁶Då kan du inte heller erbjuda Hans Son den. ⁷För de är inte åtskilda, och gåvor till den ene erbjuds också till den andre. ⁸Du känner inte Gud eftersom du inte vet detta. ⁹Och likväl känner du verkligen Gud och även detta. ¹⁰Allt detta finns i säkert förvar inom dig, där den Helige Ande lyser. ¹¹Han lyser inte där det finns åtskiljande, utan på den mötesplats där Gud, förenad med Sin Son, talar till Sin Son genom Honom. ¹²Kommunikationen mellan det som inte kan vara åtskilt kan inte upphöra. ¹³Den heliga mötesplatsen för Fadern och Hans Son Som aldrig varit separerade ligger i den Helige Ande och i dig. ¹⁴All störning i den kommunikation som Gud Själv vill ha med Sin Son är helt omöjlig här. ¹⁵Obruten och oavbruten kärlek flödar ständigt mellan Fadern och Sonen, så som Båda vill att det skall vara. ¹⁶Och så är det.

3. Låt inte ditt sinne irra omkring i mörklagda korridorer, bort från ljusets centrum. ²Du och din broder kanske väljer att leda er själva vilse, men ni kan föras samman endast av den Vägledare som har utsetts åt er. ³Han kommer helt visst att leda dig dit där Gud och Hans Son väntar på ditt igenkännande. ⁴Gemensamt ger de dig etthetens gåva, inför vilken all separation försvinner. ⁵Före dig med det du är. ⁶Du kan inte förenas med någonting förutom verkligheten. ⁷Guds härlighet och Hans Sons tillhör i sanning dig. ⁸De har ingen motsats, och ingenting annat kan du skänka dig själv.
4. Det finns ingen ersättning för sanningen. ²Och sanningen kommer att göra detta uppenbart för dig, när du förs till den plats där du måste möta sanningen. ³Och dit måste du ledas genom varsam förståelse som inte kan leda dig någon annanstans. ⁴Där Gud är, där är du. ⁵Sådan är sanningen. ⁶Ingenting kan ändra kunskapen, som gavs till dig av Gud, till okunskap. ⁷Allt Gud har skapat känner sin Skapare. ⁸För det är på detta sätt som skapelsen fullbordas av Skaparen och av Hans skapelser. ⁹På den heliga mötesplatsen förenas Fadern och Hans skapelser, och Hans Sons skapelser tillsammans med Dem. ¹⁰Det finns en enda länk som förenar dem alla, och håller dem i den etthet ur vilken skapelsen sker.
5. Länken med vilken Fadern förenar Sig Själv med dem Han ger makten att skapa kan aldrig förstöras. ²Himlen själv är föreningen med hela skapelsen, och med dess ende Skapare. ³Och

Himlen förblir Guds Vilja för dig. ⁴Lägg inga andra gåvor än denna på dina altare, för ingenting kan existera samtidigt med den. ⁵Här förs dina små gåvor samman med Guds gåva, och endast det som är värdigt Fadern kommer att accepteras av Sonen, som det är avsett för. ⁶Till den Gud ger Sig Självs är Han given. ⁷Dina små gåvor kommer att försvinna på altaret, där Han har lagt Sin Egen.

IX. Helighetens återspeglings

1. Soningen gör dig inte helig. ²Du skapades helig. ³Den för endast det som inte är heligt till heligheten; eller det du gjorde till det du är. ⁴Att föra illusionen till sanningen, eller egot till Gud, är den Helige Andes enda funktion. ⁵Undanhåll inte din Fader det du har gjort, eftersom att gömma det har kostat dig kunskapen om Honom och om dig själv. ⁶Kunskapen är säker, men var finns din säkerhet när du är åtskild från den? ⁷Att uppfinna tiden för att låta den ta tidlöshetens plats låg i beslutet att inte vara som du är. ⁸Därför gjordes sanningen till det förgångna, och nuet tillägnades illusioner. ⁹Och det förgångna ändrades också och sköts in mellan det som alltid var och nuet. ¹⁰Det förgångna som du minns har aldrig funnits, och representerar endast förnekandet av det som alltid var.
2. Att föra egot till Gud är endast att föra misstaget till sanningen där det blir rättat, eftersom det är motsatsen till vad det möter. ²Det görs o gjort därför att motsägelsen inte längre kan stå kvar. ³Hur länge kan motsatsen stå kvar när dess omöjliga natur så tydligt avslöjas? ⁴Det som försvinner i ljuset attackeras inte. ⁵Det bara försvinner eftersom det inte är sant. ⁶Olika verkligheter är meningslösa, för verkligheten måste vara en. ⁷Den kan inte förändras med tiden eller sinnesstämningen eller tillfälligheten. ⁸Det är dess oföränderlighet som gör den verklig. ⁹Detta kan inte göras o gjort. ¹⁰Att göra o gjort är endast tillämpligt på överkligheten. ¹¹Och detta kommer verkligheten att göra åt dig.
3. Genom att sanningen bara är vad den är, befriar den dig från allt som den inte är. ²Soningen är så varsam att du endast behöver viska till den, och all dess makt kommer att skynda till din hjälp och stöd. ³Du är inte bräcklig med Gud vid din sida. ⁴Men utan Honom är du ingenting. ⁵Soningen erbjuder dig Gud. ⁶Gåvan som du avvisade bevaras av Honom i dig. ⁷Den Helige Ande

bevarar den åt dig där. ⁸Gud har inte lämnat Sitt altare, även om de som tillber Honom har lagt andra gudar där. ⁹Templet är fortfarande heligt, för den Närvaro som bor där inne *är* helighet.

4. I templet väntar heligheten stilla på att de som älskar den skall återvända. ²Närvaron vet att de kommer att återvända till renhet och till nåd. ³Guds nåd kommer varsamt att ta emot dem, och ersätta all deras känsla av smärta och förlust med den odödliga försäkran om deras Faders Kärlek. ⁴Där kommer rädsla för döden att ersättas med glädje till livet. ⁵För Gud är Liv, och de bor i Livet. ⁶Livet är lika heligt som den Helighet Som skapade det. ⁷Helighetens Närvaro lever i allt som lever, för heligheten skapade livet, och lämnar inte det som det skapade lika heligt som sig själv.
5. I den här världen kan du bli en skinande ren spegel, i vilken din Skapares helighet strålar ut från dig till allt runt omkring dig. ²Du kan återspegla Himlen här. ³Likväl får inga återspeglingsbilder av andra gudars bilder fördunkla den spegel som skall visa återspeglingsbilden av Gud. ⁴Jorden kan återspegla Himlen eller helvetet; Gud eller egot. ⁵Du behöver bara hålla spegeln ren och fri från alla de bilder av gömt mörker som du ritat på den. ⁶Gud kommer att lysa över den av Sig Själv. ⁷Endast den klara återspeglingsbilden av Honom Själv kan varseblivas i den.
6. Återspeglingsbilder ses i ljuset. ²I mörkret är de otydliga, och deras mening tycks endast ligga i skiftande tolkningar snarare än i dem själva. ³Återspeglingsbilden av Gud behöver ingen tolkning. ⁴Den är tydlig. ⁵Rengör bara spegeln, och budskapet, som lyser från det som spegeln visar fram för var och en att se, kan ingen undgå att förstå. ⁶Det är det budskap som den Helige Ande håller framför spegeln som är i honom. ⁷Han förstår det eftersom han lärt sig att han behöver det, men han vet inte var han skall söka för att finna det. ⁸Låt honom då se det i dig och dela det med dig.
7. Om du bara för ett enda ögonblick kunde inse den helande kraft som återspeglingsbilden av Gud, som lyser i dig, kan ge hela världen, skulle du inte kunna vänta med att göra ditt sinnes spegel ren, så att den kan ta emot bilden av helighet som helar världen. ²Bilden av helighet som lyser i ditt sinne är inte otydlig, och kommer inte att förändras. ³Dess mening är inte oklar för dem som ser i den, för var och en varseblir den som densamma. ⁴Alla för fram sina olika problem till dess helande ljus, och alla deras problem finner endast helande där.
8. Helighetens svar på varje form av misstag är alltid detsamma.

²Det finns ingen motsägelse i det som heligheten kallar fram.
³Dess enda svar är helande, utan hänsyn till vad som förs fram till den.
⁴De som har lärt sig att endast erbjuda helande, på grund av återspeglingsen av heligheten i dem, är redo för Himlen till slut.
⁵Där är heligheten inte en återspeglingsen, utan snarare det faktiska tillståndet av det som endast återspeglades till dem här.
⁶Gud är ingen bild, och Hans skapelser, som är del av Honom, håller i sanning Honom i sig.
⁷De inte bara återspeglar sanningen, de *är* sanningen.

X. Miraklernas likvärdighet

1. När ingen varseblivning står emellan Gud och Hans skapelser, eller emellan Hans barn och deras egna, måste kunskapen om skapelsen fortsätta för evigt. ²De återspeglingsen som du accepterar in i ditt sinnes spegel i tiden för endast evigheten närmare eller längre bort. ³Men evigheten själv är bortom all tid. ⁴Sträck dig ut ur tiden och rör vid den, med hjälp av dess återspeglingsen i dig. ⁵Och du kommer att vända dig från tiden till heligheten lika säkert som återspeglingsen av heligheten kallar alla att lägga all skuld åt sidan. ⁶Återspeglingsen Himlens frid här, och för den här världen till Himlen. ⁷För återspeglingsen av sanningen drar alla till sanningen, och när de går in i den lämnar de alla återspeglingsen bakom sig.
2. I Himlen delas verkligheten med andra, den återspeglas inte. ²Genom att dela dess återspeglingsen här med andra, blir dess sanning den enda varseblivning som Guds Son accepterar. ³Och på så sätt börjar hågkomsten av Hans Fader att gå upp för honom, och han kan inte längre vara tillfreds med någonting annat än sin egen verklighet. ⁴Du på jorden har ingen aning om vad gränslöshet är, för den värld du tycks leva i är en värld av begränsningar. ⁵I den här världen är det inte sant att någonting kan ske där det inte finns en rangordning av svårigheter. ⁶Miraklet har därför en unik funktion, och motiveras av en unik Lärare Som för en annan världslag till denna. ⁷Att utföra ett mirakel är det enda du kan göra som går utöver rangordningen, eftersom det inte är baserat på skillnader utan på likvärdighet.
3. Mirakler konkurrerar inte med varandra, och det antal du kan utföra är obegränsat. ²De kan vara samtida och oräkneliga. ³Detta är inte svårt att förstå, när du väl kan föreställa dig att de

alls är möjliga. ⁴Det som är svårare att förstå är att det inte finns någon rangordning av svårigheter, vilket visar att miraklet är någonting som måste komma någon annanstans ifrån, inte härifrån. ⁵Ur världens ståndpunkt sett är detta omöjligt.

4. Kanske du har varit medveten om att det inte finns någon konkurrens mellan dina tankar, som även om de kanske står i konflikt med varandra kan uppträda tillsammans och i stort antal. ²Du kan faktiskt vara så van vid detta att det inte gör dig särskilt förvånad. ³Men du är också van vid att bedöma några av dina tankar som viktigare, större eller bättre, klokare, eller mer fruktbara och värdefullare än andra. ⁴Detta är sant när det gäller de tankar som dyker upp i sinnet på dem som tror att de lever åtskilda. ⁵För några är återspeglings av Himlen, medan andra framkallas av egot, som bara ser ut att tänka.
5. Resultatet är ett slingrande, växlande mönster som aldrig vilar och aldrig är stilla. ²Det skiftar oupphörligt i ditt sinnes spegel, och återspeglingsarna av Himlen varar endast ett ögonblick och bleknar bort när mörkret utplånar dem. ³Där det fanns ljus tar mörkret bort det på ett ögonblick, och mönster som växlar mellan ljus och mörker sveper oavbrutet genom ditt sinne. ⁴Det lilla sunda förnuft som fortfarande finns kvar hålls samman av en känsla av ordning som du upprättar. ⁵Men själva det faktum att du kan göra detta, och föra in något slags ordning i kaoset visar dig att du inte är ett ego, och att någonting mer än ett ego måste finnas i dig. ⁶För egot *är* kaos, och om det vore hela du skulle ingen ordning vara möjlig överhuvudtaget. ⁷Men även om den ordning du påtvingar ditt sinne begränsar egot, begränsar den också dig. ⁸Att ordna är att bedöma, och att arrangera genom att bedöma. ⁹Därför är det inte din funktion, utan den Helige Andes.
6. Det kommer att verka svårt för dig att lära dig att du inte har någon förutsättning överhuvudtaget för att ordna dina tankar. ²Den här lektionen ger den Helige Ande dig genom att ge dig miraklernas lysande exempel för att visa dig att ditt sätt att ordna är fel, men att ett bättre sätt erbjuds dig. ³Miraklet erbjuder exakt samma svar på varje rop på hjälp. ⁴Det dömer inte ropet. ⁵Det förstår bara vad det är, och svarar i enlighet därmed. ⁶Det fäster inget avseende vid vilket rop som är starkast eller mest angeläget eller viktigast. ⁷Du kanske undrar hur du som fortfarande är tvungen att döma, kan bli ombedd att göra det som inte kräver något eget dömande. ⁸Svaret är mycket enkelt. ⁹Guds makt, och inte din, framkallar mirakler. ¹⁰Själva miraklet är enbart vittnes-

- bör det om att du har Guds makt i dig. ¹¹Detta är skälet till att miraklet ger samma välsignelse till alla som har del i det, och det är också därför alla har del i det. ¹²Guds makt är utan gräns. ¹³Och då den alltid är maximal, erbjuder den allt till varje rop från alla. ¹⁴Det finns ingen rangordning av svårigheter här. ¹⁵Ett rop på hjälp ges hjälp.
7. Det enda dömande som förekommer här är den Helige Andes enda indelning i två kategorier; den ena är kärlek och den andra är ropet på kärlek. ²Du kan inte på ett tillförlitligt sätt göra denna indelning, för du är alldeles för förvirrad för att vare sig känna igen kärlek, eller för att tro att allt annat inte är någonting annat än ett rop på kärlek. ³Du är alltför bunden vid form, och inte vid innehåll. ⁴Det du betraktar som innehåll är inte alls innehåll. ⁵Det är enbart form, och ingenting annat. ⁶För du reagerar inte på det som en broder verkligen erbjuder dig, utan bara på just den varseblivning som du har av hans erbjudande enligt vilken egot bedömer det.
 8. Egot är oförmöget att förstå innehåll, och är totalt likgiltigt för det. ²Om formen är acceptabel för egot, måste innehållet vara det. ³Annars kommer det att attackera formen. ⁴Om du tror att du förstår någonting av egots "dynamik", låt mig försäkra dig om att du inte förstår någonting av den. ⁵För av dig själv skulle du inte kunna förstå den. ⁶Studiet av egot är inte studiet av sinnet. ⁷Egot njuter faktiskt av att studera sig självt, och samtycker helhjärtat till det åtagande som de elever gör som vill "analysera" det, och därigenom godkänna dess betydelse. ⁸Men de studerar endast form med ett meningslöst innehåll. ⁹För deras lärare är utan förnuft, men noga med att dölja detta faktum bakom ord som låter mycket imponerande, men som saknar varje förnuftigt sammanhang när de ställs samman.
 9. Detta är karaktäristiskt för egots bedömningar. ²Var för sig tycks de hålla, men sätt ihop dem och det tanke-system som uppstår ur föreningen av dem är osammanhängande och ytterst kaotiskt. ³För form är inte tillräckligt för att ge mening, och den underliggande bristen på innehåll gör ett sammanhängande system omöjligt. ⁴Separationen förblir därför egots utvalda tillstånd. ⁵För ingen kan ensam bedöma egot på rätt sätt. ⁶Men när två eller fler förenar sig i sökandet efter sanningen, kan egot inte längre försvara sin brist på innehåll. ⁷Det faktum att de har förenats talar om för dem att tanke-systemet inte är sant.
 10. Det är omöjligt att minnas Gud i hemlighet och ensam. ²Att

minnas Honom innebär därför att du inte är ensam, och att du är villig att minnas det. ³Behåll ingen tanke för dig själv, för ingen tanke som du har *är* för dig själv. ⁴Om du vill minnas din Fader, låt då den Helige Ande ordna dina tankar och ge endast det svar som Han svarar dig med. ⁵Alla söker efter kärlek, liksom du, men vet det inte om de inte förenar sig med dig i sökandet efter den. ⁶Om ni företar er sökandet tillsammans, för ni med er ett så mäktigt ljus att det ni ser ges mening. ⁷Den ensamma resan misslyckas, eftersom den har uteslutit det som den vill finna.

11. Så som Gud kommunicerar med den Helige Ande i dig, så omvandlar också den Helige Ande Hans kommunikation genom dig, så att du kan förstå den. ²Gud har ingen hemlig kommunikation, för allt av Honom är fullkomligt öppet och utan förbehåll tillgängligt för alla, eftersom det är för alla. ³Ingenting lever i hemlighet, och det du skulle vilja dölja för den Helige Ande är ingenting. ⁴Varje tolkning du gör av en broder är utan förnuft. ⁵Låt den Helige Ande visa honom för dig, och lära dig både hans kärlek och hans rop på kärlek. ⁶Varken hans sinne eller ditt innehåller mer än dessa två tankesystem.
12. Miraklet är att inse att detta är sant. ²Där det finns kärlek, måste din broder ge den till dig på grund av vad den är. ³Men där det finns ett rop på kärlek, måste du ge den på grund av vad du är. ⁴Tidigare sade jag att den här kursen kommer att lära dig hur du skall minnas vad du är, och återställa din Identitet till dig. ⁵Vi har redan lärt oss att denna Identitet delas med andra. ⁶Miraklet blir medlet att dela Den. ⁷Genom att det ger dig din Identitet varhelst du inte känner igen Den, kommer du att känna igen Den. ⁸Och Gud Självt Som vill vara med Sin Son för evigt, kommer att välsigna varje igenkännande av Sin Son med all den kärlek Han känner för honom. ⁹Inte heller kommer kraften i all Hans Kärlek att saknas i något mirakel som du erbjuder Hans Son. ¹⁰Hur skulle det då kunna finnas någon rangordning av svårigheter mellan dem?

XI. Sanningens prövosten

1. Det väsentligaste är likväl att du lär dig att *du inte vet*. ²Kunskap är makt, och all makt är av Gud. ³Du som har försökt att behålla makten för dig själv har "förlorat" den. ⁴Du har fortfarande makten, men du har skjutit in så mycket mellan den och din

medvetenhet om den att du inte kan använda den. ⁵Allt du har lärt dig själv har gjort din makt alltmer otydlig för dig. ⁶Du vet inte vad den är, inte heller var den är. ⁷Du har gjort en skenmakt och en styrkedemonstration som är så ömkelig att den måste svika dig. ⁸För makt är ingen skenbar styrka, och sanningen är bortom sken av varje slag. ⁹Likväl är allt som står emellan dig och Guds makt i dig enbart att du har lärt dig det som är falskt, och har försökt att göra det som är sant ogjort.

2. Var då villig att låta allt detta göras ogjort, och var glad över att du inte är bunden vid det för evigt. ²För du har lärt dig själv hur du skall fångsla Guds Son, en lektion som är så osannolik att endast de vansinniga i sin djupaste sömn överhuvudtaget skulle kunna drömma om det. ³Kan Gud lära Sig hur Han inte skall vara Gud? ⁴Och kan Hans Son, som har givits all makt av Honom, lära sig att vara maktlös? ⁵Vad har du lärt dig själv som du på något sätt skulle föredra att behålla, i stället för det du *har* och det du *är*?
3. Soningen lär dig hur du för evigt skall göra dig fri från allt du har lärt dig själv i det förgångna genom att bara visa dig vad du är *nu*. ²Inläringen är avslutad innan dess verkningar manifesterar sig. ³Inläringen sker därför i det förgångna, men dess inflytande bestämmer nuet genom att ge det all den mening den kan ha för dig. ⁴*Din* inläring ger inte nuet någon mening alls. ⁵Ingenting som du någonsin har lärt dig kan hjälpa dig att förstå nuet eller lära dig hur du skall göra det förgångna ogjort. ⁶Ditt förgångna är det du har lärt dig själv. ⁷*Släpp allt detta*. ⁸Försök inte att förstå någon enda händelse eller någonting eller någon i dess "ljus", för det mörker som du försöker se i kan endast dölja. ⁹Sätt överhuvudtaget ingen tilltro till att mörkret skall kasta ljus över din förståelse, för om du gör det motsäger du ljuset, och tror därigenom att du ser mörkret. ¹⁰Men mörker kan inte ses, för det är ingenting annat än ett tillstånd i vilket det blir omöjligt att se.
4. Du som ännu inte fört in allt det mörker du har lärt dig själv i ljuset i dig, kan knappast bedöma den här kursens sanning och värde. ²Men Gud har inte övergivit dig. ³Och därför har du fått dig tillsänd ännu en lektion från Honom, som Han Som Gud gav den till redan har lärt in åt varje ljusets barn. ⁴Denna lektion lyser med Guds härlighet, för i den ligger Hans makt som Han med sådan glädje delar med Sin Son. ⁵Lär dig Hans lycka, som är din. ⁶Men för att uppnå detta, måste alla dina mörka lektioner villigt föras till sanningen, och med glädje läggas ner av händer som är

öppna för att ta emot, inte knutna för att ta. ⁷Varje mörk lektion som du för till Honom Som undervisar om ljuset kommer Han att acceptera av dig, eftersom du inte vill ha den. ⁸Och Han kommer med glädje att byta ut var och en av dem mot den strålande lektion som Han har lärt sig för din räkning. ⁹Tro aldrig att någon lektion som du har lärt dig åtskild från Honom kan ha någon mening.

5. Det finns en prøvosten som är lika säker som Gud med vars hjälp du kan se om det du har lärt dig är sant. ²Om du är helt fri från rädsla av varje slag, och om alla som möter dig, eller som bara tänker på dig, delar din fullkomliga frid, då kan du vara säker på att du har lärt dig Guds lektion, och inte din egen. ³Om det inte är så, finns det mörka lektioner i ditt sinne som skadar dig och hindrar dig och alla runt omkring dig. ⁴Frånvaron av fullkomlig frid innebär bara en sak: du tror att det du vill för Guds Son inte är det hans Fader vill för honom. ⁵Varje mörk lektion lär ut detta i en eller annan form. ⁶Och varje strålande lektion, med vilken den Helige Ande kommer att ersätta de mörka lektioner som du inte accepterar, lär dig att det du vill är det samma som vad Fadern och Hans Son vill.
6. Var inte orolig för hur du skall kunna lära dig en lektion som är så fullständigt annorlunda allt som du har lärt dig själv. ²Hur skulle du kunna veta det? ³Din roll är mycket enkel. ⁴Du behöver bara förstå att du inte vill ha allt som du har lärt dig. ⁵Be att få bli undervisad, och använd inte dina erfarenheter för att bekräfta det du har lärt dig. ⁶När din frid hotas eller störs på något sätt, säg då till dig själv:

⁷Jag vet inte vad någonting, inklusive detta, innebär. ⁸Och därför vet jag inte hur jag skall reagera på det. ⁹Och jag kommer inte att använda min egen tidigare inläring som det ljus som vägleder mig nu.

¹⁰Genom denna vägran att försöka lära dig själv det du inte vet, kommer den Vägledare Som Gud har givit dig att tala till dig. ¹¹Han kommer att inta Sin rättmätiga plats i din medvetenhet i samma ögonblick som du överger den, och erbjuda Honom den.

7. Du kan inte vara din egen vägledare till mirakler, för det är du som har gjort dem nödvändiga. ²Och eftersom du har gjort det, har du försetts med det medel som du kan lita på när det gäller mirakler. ³Guds Son kan inte framkalla några behov som Hans

Fader inte kommer att tillgodose, om han bara vänder sig till Honom aldrig så lite. ⁴Likväl kan Han inte tvinga Sin Son att vända sig till Honom och fortfarande förbli Sig Själv. ⁵Det är omöjligt att Gud skulle kunna förlora Sin Identitet, för om Han gjorde det, skulle du förlora din. ⁶Och eftersom Hans är din, kan Han inte förändra Sig Själv, för din Identitet är oföränderlig. ⁷Miraklet erkänner Hans oföränderlighet genom att se Hans Son så som han alltid var, och inte som det han själv vill göra sig till. ⁸Miraklet för med sig de verkningar som endast skuldlöshet kan föra med sig, och fastslår således att skuldlöshet måste finnas.

8. Hur kan du, som är så fast bunden vid skuld och förpliktigad att så förbli, övertyga dig själv om din egen skuldlöshet? ²Detta är omöjligt. ³Men se till att du är villig att erkänna att det *är* omöjligt. ⁴Det är bara därför att du tror att du kan styra någon liten del, eller ensam hantera vissa aspekter av ditt liv, som den Helige Andes vägledning är begränsad. ⁵På detta sätt vill du göra Honom opålitlig, och använda denna inbillade opålitlighet som en ursäkt för att undanhålla Honom vissa mörka lektioner. ⁶Och genom att på det sättet begränsa den vägledning som du vill acceptera, är du inte i stånd till att lita på att mirakler kommer att kunna lösa alla dina problem.
9. Tror du att den Helige Ande skulle undanhålla dig det Han vill att du skall ge? ²Du har inga problem som Han inte kan lösa genom att erbjuda dig ett mirakel. ³Mirakler är för dig. ⁴Och varje rädsla eller smärta eller prövning som du har, har gjorts ogjord. ⁵Han har fört dem alla till ljuset genom att Han har accepterat dem i ditt ställe, och har insett att de aldrig har funnits. ⁶Det finns inga mörka lektioner som Han inte redan gjort ljusa åt dig. ⁷De lektioner som du lär ut till dig själv har Han redan rättat. ⁸De existerar överhuvudtaget inte i Hans Sinne. ⁹För det förgångna binder Honom inte, och binder därför inte dig. ¹⁰Han ser inte tiden så som du gör. ¹¹Och varje mirakel Han erbjuder dig rättar ditt sätt att använda tiden, och gör den till Hans.
10. Han som gjort dig fri från det förgångna vill lära dig att du är fri ifrån det. ²Han vill bara att du skall acceptera Hans gärningar som dina, eftersom Han gjorde dem för dig. ³Och eftersom Han gjorde dem *är* de dina. ⁴Han har gjort dig fri från det du gjorde. ⁵Du kan förneka Honom, men du kan inte kalla på Honom förgäves. ⁶Han ger alltid Sina gåvor i stället för dina. ⁷Han vill upp-
rätta Sin lysande undervisning så fast i ditt sinne, att ingen mörk lektion av skuld kan finnas i det som Han har fastställt som heligt

genom Sin Närvaro. ⁸Tacka Gud för att Han finns där och verkar genom dig. ⁹Och alla Hans gärningar är dina. ¹⁰Han erbjuder dig ett mirakel med vart och ett av dem som du låter Honom göra genom dig.

11. Guds Son kommer alltid att vara odelbar. ²Så som vi hålls som ett i Gud, så lär vi oss som ett i Honom. ³Guds Lärare är lika lik Sin Skapare som Hans Son, och genom Sin Lärare förkunnar Gud också Sin och Sin Sons Etthet. ⁴Lyssna i tystnad, och höj inte din röst mot Honom. ⁵För Han lär dig etthetens mirakel, och inför Hans lektion försvinner söndringen. ⁶Undervisa likt Honom här, och du kommer att minnas att du alltid har skapat likt din Fader. ⁷Skapelsens mirakel har aldrig upphört, eftersom det bär odödlighetens heliga stämpel. ⁸Detta är Guds Vilja för hela skapelsen, och hela skapelsen förenar sig i denna vilja.
12. De som alltid kommer ihåg att de ingenting vet, och som har blivit villiga att lära sig allt, kommer att lära sig det. ²Men närhelst de förlitar sig på sig själva, kommer de inte att lära sig. ³De har förstört sin motivation att lära sig, genom att tro att de redan vet. ⁴Tro inte att du förstår någonting innan du klarar den fullkomliga fridens prov, för frid och förståelse går hand i hand och kan aldrig påträffas var för sig. ⁵Båda för den andra med sig, för det är Guds lag att de inte skall vara åtskilda. ⁶De är båda den andras orsak och verkan, så att där den ena saknas kan den andra inte finnas.
13. Endast de som förstår att de inte kan veta om inte förståelsens verkningar är med dem, kan egentligen alls lära sig. ²För att kunna det måste det vara frid de vill ha, och ingenting annat. ³Närhelst du tror att du vet, kommer friden att lämna dig, eftersom du har övergivit fridens Lärare. ⁴Närhelst du till fullo inser att du inte vet, kommer friden att återvända, för du kommer att ha inbjudit Honom att göra det genom att överge egot för Hans skull. ⁵Vänd dig inte till egot för någonting; det är det enda du behöver tänka på. ⁶Den Helige Ande kommer, av Sig Själv, att fylla varje sinne som på så sätt lämnar plats åt Honom.
14. Om du vill ha frid måste du överge attackens lärare. ²Fridens Lärare kommer aldrig att överge dig. ³Du kan svika Honom, men Han kommer aldrig att göra samma sak mot dig, för Hans tro på dig är Hans förståelse. ⁴Den är lika fast som Hans tro på Sin Skapare, och Han vet att tron på Skaparen måste omfatta tron på Hans skapelse. ⁵I denna beständighet ligger Hans helighet som Han inte kan överge, för det är inte Hans vilja att göra det. ⁶Med

din fullkomlighet framför Sina ögon för evigt ger Han fridens gåva till var och en som varseblir behovet av frid, och som vill ha den. ⁷Lämna plats åt friden, och den skall komma. ⁸För förståelsen finns i dig, och från den måste friden komma.

15. Guds makt, från vilken de båda härrör, är din lika säkert som den är Hans. ²Du tror att du inte känner Honom, bara därför att det är omöjligt att ensam känna Honom. ³Men se de mäktiga gärningar som Han kommer att göra genom dig, och du måste bli övertygad om att du gjorde dem genom Honom. ⁴Det är omöjligt att förneka Källan till verkningar som är så mäktiga att de inte skulle kunna vara av dig. ⁵Lämna plats åt Honom, och du kommer att finna dig själv så fylld av makt att ingenting kommer att segra över din frid. ⁶Och detta kommer att vara det prov genom vilket du märker att du har förstått.

Kapitel 15

DET HELIGA ÖGONBLICKET

I. De två sätten att använda tiden

1. Kan du föreställa dig vad det innebär att inte ha några bekymmer, ingen oro, inga farhågor utan att endast vara fullkomligt lugn och stilla hela tiden? ²Men det är detta som tiden är till för; att lära sig just detta och ingenting mer. ³Guds Lärare kan inte vara nöjd med Sin undervisning förrän den utgör all din inläring. ⁴Han har inte fullgjort Sin undervisningsfunktion förrän du har blivit en så konsekvent elev att du lär dig endast av Honom. ⁵När detta har hänt, kommer du inte längre att behöva någon lärare eller tid för att lära dig.
2. En källa till det du varseblir som modlöshet och som du kanske lider av är din övertygelse om att detta tar tid och att resultaten av den Helige Andes undervisning ligger långt fram i tiden. ²Så är det inte. ³För den Helige Ande använder tiden på Sitt Eget sätt och är inte bunden av den. ⁴Tiden är Hans vän i undervisningen. ⁵Den tär inte på Honom som den tär på dig. ⁶Och allt det tärande som tiden tycks föra med sig beror bara på din identifikation med egot, som använder tiden för att stödja sin övertygelse om förstörelse. ⁷Liksom den Helige Ande använder egot tiden för att övertyga dig om det oundvikliga i undervisningens mål och slut. ⁸För egot är målet döden, som *är* dess slut. ⁹Men för den Helige Ande är målet livet, som inte *har* något slut.
3. Egot är tidens bundsförvant, men inte dess vän. ²För det är lika misstänksamt mot döden som det är mot livet, och det som det vill för dig kan det inte själv tolerera. ³Egot vill att *du* skall dö, men inte att det självt skall göra det. ⁴Resultatet av dess egenomliga religion måste därför bli övertygelsen att det kan förfölja dig bortom graven. ⁵Och på grund av att det inte unnar dig att ens i döden finna frid, erbjuder det dig odödlighet i helvetet. ⁶Det talar till dig om Himlen, men försäkrar dig att Himlen inte är för dig. ⁷Hur kan de skyldiga hoppas på Himlen?
4. Att vara övertygade om helvetet är oundvikligt för dem som identifierar sig med egot. ²Deras mardrömmar och rädslor associeras alla med det. ³Egot lär dig att helvetet ligger i framtiden, för det är mot detta som all dess undervisning riktar sig. ⁴Helve-

tet är dess mål. ⁵För även om egot siktar mot död och sönderfall som ett slutmål, tror det inte på det. ⁶Döden som mål, som det kräver för dig, lämnar det otillfredsställt. ⁷Ingen som följer egots undervisning är utan rädsla för döden. ⁸Men om döden enbart betraktades som ett slut på smärtan, skulle den då vara fruktad? ⁹Vi har sett denna egendomliga paradox i egots tankesystem tidigare, men aldrig så tydligt som här. ¹⁰För det måste se ut som om egot håller rädslan borta från dig för att det skall kunna behålla din lojalitet. ¹¹Likväl måste det framkalla rädsla för att kunna vidmakthålla sig självt. ¹²Egot försöker återigen, och lyckas alltför ofta, att göra bådadera genom att använda dissociation för att hålla samman sina motstridiga mål så att de ser ut att vara förenliga. ¹³Egot lär dig således: döden är slutet vad beträffar hoppet om Himlen. ¹⁴Men eftersom du och egot inte kan vara separerade, och eftersom det inte kan föreställa sig sin egen död, kommer det ändå att förfölja dig, eftersom skulden är evig. ¹⁵Sådan är egots version av odödligheten. ¹⁶Och det är detta som egots version av tiden stöder.

5. Egot lär dig att Himlen är här och nu, eftersom framtiden är helvetet. ²Till och med när det attackerar så våldsamt att det försöker ta livet av den som tror att dess röst är den enda rösten, talar det om helvetet även till honom. ³För det talar om för honom att helvetet också är här, och befäller honom att hoppa från helvetet in i glömskan. ⁴Den enda tid som egot tillåter någon att se på med jämnmod är det förgångna. ⁵Och till och med där består dess enda värde i att det inte längre finns.
6. Så dystert och så hopplöst egots sätt att använda tiden är! ²Och så skrämmande! ³För under dess fanatiska insisterande på att det förgångna och framtiden skall vara detsamma göms ett långt mer försåtligt hot mot friden. ⁴Egot tillkännager inte sitt slutliga hot, för det vill att de som dyrkar det fortfarande skall tro att det kan erbjuda dem att komma undan. ⁵Men övertygelsen om skulden måste leda till övertygelsen om helvetet, och gör det alltid. ⁶Det enda sätt på vilket egot tillåter att rädslan för helvetet upplevs är att föra helvetet hit, men alltid som en försmak av framtiden. ⁷För ingen som anser att han själv förtjänar helvetet kan tro att bestraffningen kommer att sluta i frid.
7. Den Helige Ande lär dig detta: Det finns inget helvete. ²Helvetet är bara det som egot har gjort nuet till. ³Det är övertygelsen om helvetet som hindrar dig från att förstå nuet, eftersom du är rädd för det. ⁴Den Helige Ande leder lika säkert till Himlen

som egot driver till helvetet. ⁵För den Helige Ande, Som endast känner nuet, använder det för att göra den rädsla ogjord genom vilken egot skulle göra nuet oanvändbart. ⁶Så som egot använder tiden går det inte att komma undan rädslan. ⁷För enligt egots undervisning är tiden ingenting annat än ett undervisningsredskap för att förvärta skulden tills den blir allomfattande, och kräver hämnd för evigt.

8. Den Helige Ande vill göra allt detta ogjort *nu*. ²Rädslan tillhör inte nuet utan endast det förgångna och framtiden, som inte existerar. ³Det finns ingen rädsla i nuet när varje ögonblick står klart och åtskilt från det förgångna, utan att dess skugga sträcker sig in i framtiden. ⁴Varje ögonblick är en ren, obefläckad födelse, i vilket Guds Son träder fram ur det förgångna in i nuet. ⁵Och nuet utsträcker sig för evigt. ⁶Det är så vackert och så rent och så fritt från skuld att ingenting annat än lycka finns där. ⁷Det finns inget minne av mörker, och odödlighet och glädje råder nu.
9. Den här lektionen tar ingen tid i anspråk. ²För vad är tid utan ett förgånget och utan en framtid? ³Det har tagit tid att vilseleda dig så fullständigt, men det tar ingen tid alls att vara det du är. ⁴Börja öva det sätt som den Helige Ande använder tiden på som hjälp i undervisningen till lycka och frid. ⁵Ta just detta ögonblick, nu, och tänk på det som den enda tid som finns. ⁶Inte ingenting ur det förgångna kan nå dig här, och det är här som du blir fullständigt frikänd, fullständigt fri och helt utan fördömande. ⁷Från detta heliga ögonblick i vilket heligheten föddes på nytt kommer du att gå framåt i tiden utan rädsla, och utan någon känsla av förändring med tiden.
10. Tid är ofattbar utan förändring, men helighet förändras inte. ²Lär av detta ögonblick mer än bara att helvetet inte existerar. ³I detta förlossande ögonblick finns Himlen. ⁴Och Himlen kommer inte att förändras, för födelsen in i det heliga nuet är frälsningen från förändring. ⁵Förändring är en illusion som lärts ut av dem som inte kan se sig själva som utan skuld. ⁶Det finns ingen förändring i Himlen eftersom det inte finns någon förändring i Gud. ⁷I det heliga ögonblicket, i vilket du ser dig själv som lysande av frihet, kommer du att minnas Gud. ⁸För att minnas Honom *är* att minnas friheten.
11. Om du frestas att bli modfälld genom att tänka på hur lång tid det skulle ta att ändra ditt sinne så fullständigt, fråga då dig själv: "Hur långt är ett ögonblick?" ²Skulle du inte kunna ge den Helige Ande en så kort stund för din frälsning? ³Han ber inte om

- mer, för Han behöver inte mer. ⁴Det tar mycket längre tid att lära dig att vara villig att ge Honom detta än det tar för Honom att använda detta mycket korta ögonblick för att erbjuda dig hela Himlen. ⁵I utbyte mot detta ögonblick står Han redo att låta dig minnas evigheten.
12. Du kommer aldrig att ge den Helige Ande detta heliga ögonblick för din befrielses skull, så länge du är ovillig att ge det till dina bröder för deras befrielses skull. ²För ögonblicket av helighet delas med andra, och kan inte vara enbart ditt. ³Kom då ihåg när du frestas att attackera en broder, att hans ögonblick av befrielse är ditt. ⁴Mirakler är de ögonblick av befrielse du erbjuder, och kommer att ta emot. ⁵De vittnar om din villighet att bli befriad, och att erbjuda den Helige Ande tiden så att Han kan använda den på Sitt sätt.
13. Hur långt är ett ögonblick? ²Det är lika kort för din broder som det är för dig. ³Öva dig i att ge detta välsignade ögonblick av frihet till alla som är förslavade av tiden, och gör på så sätt tiden till deras vän åt dem. ⁴Den Helige Ande ger dig deras välsignade ögonblick genom att du ger det. ⁵Så som du ger det, erbjuder Han det till dig. ⁶Var inte ovillig att ge det du vill ta emot av Honom, för du förenar dig med Honom i givandet. ⁷I den kristallklara renheten i den befrielse du ger finns din ögonblickliga räddning undan skulden. ⁸Du måste vara helig om du erbjuder helighet.
14. Hur långt är ett ögonblick? ²Lika långt som det tar att återupp-
rätta fullkomligt sunt förnuft, fullkomlig frid och fullkomlig kärlek till alla, till Gud och till dig själv. ³Lika långt som det tar att minnas odödligheten, och dina odödliga skapelser som delar den med dig. ⁴Lika långt som det tar att byta ut helvetet mot Himlen. ⁵Tillräckligt långt för att gå bortom allt vad egot har åstadkommit, och fara upp till din Fader.
15. Tiden är din vän, om du lämnar den till den Helige Ande så att Han kan använda den. ²Han behöver endast mycket lite för att återställa Guds hela makt till dig. ³Han Som går bortom tiden åt dig förstår vad tiden är till för. ⁴Helighet ligger inte i tiden utan i evigheten. ⁵Det har aldrig funnits ett ögonblick i vilket Guds Son kunnat förlora sin renhet. ⁶Hans oföränderliga tillstånd är bortom tiden, för hans renhet förblir för evigt bortom attack och utan föränderlighet. ⁷Tiden står stilla i hans helighet, och förändras inte. ⁸Och därför är det inte längre tid överhuvudtaget. ⁹För fångad i det enda ögonblicket av Guds skapelses eviga okränkbarhet, omvandlas den till evighet. ¹⁰Ge det eviga ögonblicket, så

att evigheten kan bli ihågkommen åt dig i detta strålande ögonblick av fullkomlig befrielse. ¹¹Erbjud det heliga ögonblickets mirakel genom den Helige Ande, och överlämna åt Honom att ge det till dig.

II. Slutet på tvivlet

1. Soningen är *i* tiden men inte *för* tiden. ²Då den finns i dig är den evig. ³Det som innehåller hågkomsten av Gud kan inte vara bundet av tid. ⁴Inte heller är du det. ⁵För om Gud inte är bunden kan du inte vara det. ⁶Ett ögonblick som erbjuds den Helige Ande erbjuds Gud å dina vägnar och i det ögonblicket kommer du varsamt att vakna i Honom. ⁷I det välsignade ögonblicket kommer du att släppa all din tidigare inläring och den Helige Ande kommer snabbt att erbjuda dig hela lektionen om frid. ⁸Vad kan ta tid när alla hinder för att lära dig den har tagits bort? ⁹Sanningen är så långt bortom tiden att hela friden kommer på en gång. ¹⁰För eftersom den skapades som ett, är dess etthet inte beroende av tid överhuvudtaget.
2. Bekymra dig inte om tiden, och var inte rädd för helighetens ögonblick som kommer att ta bort all rädsla. ²För fridens ögonblick är evigt *eftersom* det är utan rädsla. ³Det skall komma, eftersom det är den lektion Gud ger dig genom den Lärare Han har utsett för att föra över tiden till evigheten. ⁴Salig är Guds Lärare Vars glädje det är att lära Guds helige Son hans helighet. ⁵Hans glädje går inte att finna i tiden. ⁶Hans undervisning är för dig eftersom Hans glädje är din. ⁷Genom Honom står du inför Guds altare, där Han varsamt för över helvetet till Himlen. ⁸För det är endast i Himlen som Gud vill att du skall vara.
3. Hur lång tid kan det ta innan du är där Gud vill att du skall vara? ²För du är där du för evigt har varit och för evigt kommer att vara. ³Allt du har, har du för evigt. ⁴Det välsignade ögonblicket utsträcker sig för att omsluta tiden, liksom Gud utsträcker Sig Själv för att omsluta dig. ⁵Du som har tillbringat dagar, timmar och till och med år med att kedja fast dina bröder vid ditt ego i ett försök att stödja det och upprätthålla dess svaghet, varseblir inte Källan till kraften. ⁶I detta heliga ögonblick kommer du att lösgöra alla dina bröder från deras bojor, och vägra att stödja vare sig deras eller din egen svaghet.
4. Du inser inte hur mycket du har utnyttjat dina bröder genom

att se dem som källor till stöd för egot. ²Till följd av detta vittnar de om egot i din varseblivning, och ser ut att förse dig med skäl för att inte släppa det. ³Likväl bär de mycket starkare och mycket mer övertygande vittnesbörd om den Helige Ande. ⁴Och de stödjer Hans styrka. ⁵Det är därför ditt val huruvida de stödjer egot eller den Helige Ande i dig. ⁶Och du kommer att känna igen vilket du har valt genom *deras* reaktioner. ⁷En Guds Son som har blivit befriad genom den Helige Ande i en broder känns alltid igen. ⁸Han kan inte förnekas. ⁹Om du förblir osäker är det bara därför att du inte har givit fullständig befrielse. ¹⁰Och på grund av detta har du inte givit ett enda ögonblick fullständigt till den Helige Ande. ¹¹För när du har gjort det, kommer du att vara säker på att du har gjort det. ¹²Du kommer att vara säker, därför att vittnesbördet om Honom kommer att tala så tydligt om Honom att du kommer att höra och förstå. ¹³Du kommer att tvivla ända tills du hör ett enda vittne som du helt har befriat genom den Helige Ande. ¹⁴Och då kommer du inte att tvivla längre.

5. Du har ännu inte upplevt det heliga ögonblicket. ²Men du kommer att uppleva det, och du kommer att känna igen det med fullkomlig säkerhet. ³Ingen gåva från Gud känns igen på något annat sätt. ⁴Du kan öva dig i det heliga ögonblickets mekanik, och du kommer att lära dig mycket genom att göra det. ⁵Men dess strålande och glittrande glans, som bokstavligen kommer att göra dig blind för den här världen genom sitt eget sanna seende, kan du inte tillhandahålla. ⁶Och här är det, just i detta ögonblick, fullständigt, fullbordat och givet helt och hållet.
6. Börja nu att öva din lilla roll i att skilja ut det heliga ögonblicket. ²Du kommer att få mycket specifika instruktioner allteftersom du går vidare. ³Att lära dig att skilja ut denna enda sekund och uppleva den som tidlös, är att börja uppleva dig själv som icke separerad. ⁴Var inte rädd för att inte få hjälp med detta. ⁵Guds Lärare och Hans lektion kommer att stödja din styrka. ⁶Det är bara din svaghet som kommer att lämna dig i den här övningen, för det är att öva Guds makt i dig. ⁷Använd den bara ett ögonblick, och du kommer aldrig att förneka den igen. ⁸Vem kan förneka Närvaron av det som universum bugar sig för i uppskattning och glädje? ⁹Inför igenkännandet av det universum som bär vittnesbörd om Den, måste dina tvivel försvinna

III. Litenhet kontra storhet

1. Nöj dig inte med litenhet. ²Men var säker på att du förstår vad litenhet är, och varför du aldrig skulle kunna nöja dig med den. ³Litenhet är det erbjudande du ger dig själv. ⁴Du erbjuder denna i stället för storhet, och du accepterar den. ⁵Allt i den här världen är litet, eftersom det är en värld som gjordes utifrån litenhet i den egendomliga övertygelsen att litenhet kan göra dig nöjd. ⁶När du strävar efter någonting i den här världen i tron att det kommer att skänka dig frid, förringar du dig själv och gör dig blind för härligheten. ⁷Litenhet och härlighet är de val som står öppna för din strävan och din vaksamhet. ⁸Du kommer alltid att välja det ena på bekostnad av det andra.
2. Men vad du inte inser, varje gång du väljer, är att ditt val är din värdering av dig själv. ²Välj litenhet och du kommer inte att ha frid, för du kommer att ha bedömt dig själv som ovärdig den. ³Och vad du än erbjuder som ersättning är det en alldeles för ringa gåva för att tillfredsställa dig. ⁴Det är nödvändigt att du accepterar det faktum, och accepterar det med glädje, att det inte finns någon form av litenhet som någonsin kan göra dig nöjd. ⁵Det står dig fritt att pröva så många som du önskar, men allt du kommer att göra är att fördröja din hemkomst. ⁶För du kommer bara att vara nöjd i storheten, som är ditt hem.
3. Du har ett mycket stort ansvar gentemot dig själv, och ett ansvar som du måste lära dig att minnas hela tiden. ²Lektionen kan tyckas svår i början, men du kommer att lära dig att älska den när du inser att den är sann och bara är en tribut till din makt. ³Du som har sökt och funnit litenhet, minns detta: varje beslut du tar härstammar från det du tror att du är, och representerar det värde du sätter på dig själv. ⁴Tro att det lilla kan göra dig nöjd, och genom att begränsa dig själv kommer du inte att vara tillfreds. ⁵För din funktion är inte liten, och det är endast genom att finna din funktion och fullgöra den som du kan undkomma litenheten.
4. Det råder inget tvivel om vad din funktion är, för den Helige Ande vet vad den är. ²Det råder inget tvivel om dess storhet, för den når dig genom Honom *från* Storheten. ³Du behöver inte sträva efter den, eftersom du har den. ⁴All din strävan måste riktas mot litenhet, för det kräver verkligen vaksamhet att skydda sin storhet i den här världen. ⁵Att förbli fullkomligt medveten om sin storhet i en värld av litenhet är en uppgift som de små inte kan

åta sig. ⁶Likväl begärs detta av dig som en tribut till din storhet och inte till din litenhet. ⁷Inte heller begärs det av dig ensam. ⁸Guds makt kommer att stödja varje ansträngning du gör för Hans älskade Sons skull. ⁹Sök efter det lilla, och du nekar dig själv Hans makt. ¹⁰Det är inte Guds vilja att Hans Son skall nöja sig med mindre än allt. ¹¹För Han är inte nöjd utan Sin Son, och Hans Son kan inte vara nöjd med mindre än det som Hans Fader har givit honom.

5. Jag frågade dig tidigare: "Vill du vara gisslan hos egot eller värd åt Gud?" ²Låt den Helige Ande ställa dig denna fråga varje gång du fattar ett beslut. ³För varje beslut du fattar besvarar faktiskt frågan, och bjuder in sorg eller glädje i enlighet därmed. ⁴När Gud gav Sig Själv till dig vid din skapelse, gjorde Han dig till värd åt Honom för evigt. ⁵Han har inte lämnat dig, och du har inte lämnat Honom. ⁶Alla dina försök att förneka Hans storhet, och göra Hans Son till gisslan hos egot, kan inte göra den liten som Gud har förenat med Sig. ⁷Varje beslut du fattar är för Himlen eller för helvetet, och för med sig till dig medvetenheten om det som du beslutade dig för.
6. Den Helige Ande kan hålla din storhet, som är ren från varje litenhet, tydlig och i fullkomlig säkerhet i ditt sinne, oberörd av varje liten gåva som litenhetens värld vill erbjuda dig. ²Men för att detta skall ske, kan du inte ta parti mot Honom i det Han vill för dig. ³Besluta dig för Gud genom Honom. ⁴För litenhet, och övertygelsen om att du kan vara nöjd med litenhet, är beslut du fattar om dig själv. ⁵Makten och härligheten som finns i dig från Gud är för alla som likt dig varseblir sig själva som små, och tror att litenhet kan blåsas upp till en känsla av storhet som kan göra dem nöjda. ⁶Ge inte litenhet, och acceptera den inte heller. ⁷All ära tillkommer Guds värd. ⁸Din litenhet vilseleder dig, men din storhet är av Honom Som har sin boning i dig, och i Vilken du bor. ⁹Berör således ingen med litenhet i Kristi Namn, evig Värd åt Sin Fader.
7. I denna tid (jul) som firar helighetens födelse in i den här världen, förena dig med mig som beslutade om helighet för dig. ²Det är vår uppgift att tillsammans återställa medvetenheten om storhet till den värd som Gud har utsett åt Sig Själv. ³Det är bortom all din litenhet att ge Guds gåva, men inte bortom dig. ⁴För Gud vill ge Sig Själv genom dig. ⁵Han når från dig till alla och bortom alla till Sin Sons skapelser, men utan att lämna dig. ⁶Långt bortom din lilla värld, men fortfarande i dig, utsträcker

- Han sig för evigt. ⁷Likväl för Han fram alla Sina utsträckanden till dig, som är värd åt Honom.
8. Är det ett offer att lämna litenheten bakom sig, och inte vandra omkring förgäves? ²Det är inte något offer att vakna till härlighet. ³Men det är ett offer att acceptera någonting mindre än härlighet. ⁴Lär dig att du måste vara värdig Fridsfursten, född i dig till Hans ära Vars värd du är. ⁵Du vet inte vad kärlek innebär, för du har försökt att köpa den med små gåvor, och på så sätt satt alltför lite värde på den för att förstå dess storhet. ⁶Kärleken är inte liten och kärleken bor i dig, för du är värd åt Honom. ⁷Inför den storhet som bor i dig försvinner din låga uppfattning om dig själv och alla de små erbjudanden som du ger, in i intet.
 9. Heliga Guds barn, när skall du lära dig att endast helighet kan göra dig nöjd och ge dig frid? ²Kom ihåg att du inte lär dig bara för egen del, lika lite som jag gjorde det. ³Det är på grund av att jag lärde mig åt dig som du kan lära dig av mig. ⁴Jag vill endast lära dig vad som är ditt, så att vi tillsammans kan ersätta den ynkliga litenhet som binder Guds värd vid skuld och svaghet med den glädjefyllda medvetenheten om härligheten som finns i honom. ⁵Min födelse i dig är ditt uppvaknande till storhet. ⁶Välkomna mig inte till en krubba utan till helighetens altare, där heligheten har sin boning i fullkomlig frid. ⁷Mitt Rike är inte av denna världen eftersom det är i dig. ⁸Och du är av din Fader. ⁹Låt oss förenas i att ära dig, som för evigt måste förbli bortom litenheten.
 10. Besluta tillsammans med mig, som har beslutat att stanna hos dig. ²Jag vill som min Fader vill, eftersom jag vet att Hans Vilja är beständig och i frid med sig själv för evigt. ³Du kommer inte att vara nöjd med någonting annat än Hans Vilja. ⁴Acceptera ingenting mindre, och minns att allt som jag lärt mig är ditt. ⁵Det min Fader älskar älskar jag som Han, och jag kan lika lite som Han acceptera att det är någonting som det inte är. ⁶Och lika lite kan du göra det. ⁷När du har lärt dig att acceptera vad du är, kommer du inte att göra några fler gåvor för att erbjuda dig själv, för du kommer att veta att du är fullständig, utan behov av något slag, och ur stånd att acceptera någonting för egen del. ⁸Men du kommer att ge med glädje, eftersom du har tagit emot. ⁹Guds värd behöver inte söka för att finna någonting.
 11. Om du är helt villig att överlämna frälsningen till Guds plan och ovillig att själv försöka gripa efter friden, kommer frälsningen att ges till dig. ²Tro likväl inte att du kan ersätta Hans

plan med din. ³Före dig hellre med mig i Hans, så att vi kan befria alla dem som vill vara bundna, och tillsammans förkunna att Guds Son är värd åt Honom. ⁴På så sätt kommer vi inte att låta någon glömma det du vill minnas. ⁵Och på så sätt kommer du att minnas det.

12. Kalla endast fram hos var och en hågkomsten av Gud, och av Himlen som finns i honom. ²För där du vill att din broder skall vara, där kommer du att tro att du är. ³Hör inte hans vädjan om helvete och litenhet, utan endast hans rop på Himlen och storhet. ⁴Glöm inte att hans rop är ditt, och svara honom tillsammans med mig. ⁵Guds makt är för evigt på Hans värds sida, för den skyddar bara den frid i vilken Han har Sin boning. ⁶Lägg inte litenheten vid Hans heliga altare, som reser sig ovan stjärnorna och till och med når Himlen, på grund av det som givits det.

IV. Att öva det heliga ögonblicket

1. Den här kursen går att lära sig på ett ögonblick, såvida du inte tror att det Gud vill tar tid. ²Och detta innebär bara att du hellre skulle vilja fördröja insikten att det är Hans Vilja. ³Det heliga ögonblicket är det här ögonblicket och varje ögonblick. ⁴Det ögonblick du vill att det skall vara, det är det. ⁵Det du inte vill att det skall vara går förlorat för dig. ⁶Du måste besluta när det är. ⁷Fördröj det inte. ⁸För bortom det förgångna och framtiden, där du inte kommer att finna det, står det i skimrande beredskap och väntar på att du skall acceptera det. ⁹Likväl kan du inte bli medveten om det med glädje så länge som du inte vill ha det, för det innehåller hela befrielsen från litenhet.
2. Din övning måste därför grunda sig på din villighet att släppa all litenhet. ²Det ögonblick då storheten börjar gå upp för dig är endast lika långt borta som din längtan efter den. ³Lika länge som du inte önskar den och i stället håller litenheten kär, lika länge är den långt ifrån dig. ⁴I samma mån som du vill ha den, kommer du att föra den närmare. ⁵Tro inte att du kan finna frälsningen på ditt eget sätt och få den. ⁶Överge varje plan du har gjort för din frälsning i utbyte mot Guds. ⁷Hans plan kommer att göra dig nöjd, och ingenting annat kan skänka dig frid. ⁸För frid är av Gud, och av ingen annan än Honom.
3. Var ödmjuk inför Honom och likväl stor i Honom. ²Och värdesätt inte någon plan från egot mer än Guds plan. ³För genom ditt

beslut att delta i någon annan plan än Hans, lämnar du din plats tom i Hans plan, vilken du måste fylla om du vill förena dig med mig. ⁴Jag kallar dig att fullgöra din heliga del i den plan Han har givit världen för dess befrielse från litenhet. ⁵Gud vill att Hans värd skall förbli i fullkomlig frihet. ⁶Varje lojalitet mot en frälsningsplan åtskild från Honom minskar värdet av Hans Vilja för dig i ditt eget sinne. ⁷Och likväl är det ditt sinne som är värd åt Honom.

4. Vill du lära dig hur fullkomligt och obefläckat det heliga altaret är på vilket din Fader har intagit Sin plats? ²Detta kommer du att förstå i det heliga ögonblick i vilket du villigt och med glädje överger varje plan utom Hans. ³För där ligger friden, fullkomligt tydlig eftersom du har varit villig att uppfylla dess villkor. ⁴Du kan göra anspråk på det heliga ögonblicket när som helst och var du än vill ha det. ⁵Försök när du övar att överge varje plan som du har accepterat för att finna storhet i litenhet. ⁶*Den finns inte där.* ⁷Använd det heliga ögonblicket endast för att förstå att du ensam inte kan veta var den finns, och endast kan vilseleda dig själv.
5. Jag står i det heliga ögonblicket lika tydlig som du vill att jag skall vara. ²Och den tid det tar för dig att lära dig att acceptera mig är måttet på den tid det kommer att ta för det heliga ögonblicket att bli ditt. ³Jag uppmanar dig att genast göra det heliga ögonblicket till ditt, för befrielsen från litenheten i Guds värds sinne beror på villighet, och inte på tid.
6. Anledningen till att den här kursen är enkel är att sanningen är enkel. ²Komplexitet är av egot, och är ingenting annat än egots försök att dölja det uppenbara. ³Du skulle kunna leva för evigt i det heliga ögonblicket, med början nu och nå till evigheten, om det inte vore för en mycket enkel anledning. ⁴Dölj inte enkelheten i denna anledning, för om du gör det kommer det bara att bero på att du föredrar att inte erkänna den och inte släppa den. ⁵Den enkla anledningen, enkelt uttryckt, är denna: det heliga ögonblicket är en tidpunkt under vilken du tar emot och ger fullkomlig kommunikation. ⁶Detta innebär emellertid att det är en tidpunkt under vilken ditt sinne är öppet, både för att ta emot och för att ge. ⁷Det är insikten att alla sinnen kommunicerar med varandra. ⁸Därför strävar det inte efter att ändra någonting, utan endast att acceptera allt.
7. Hur kan du göra detta när du skulle föredra att ha privata tankar och behålla dem? ²Det enda sättet du skulle kunna göra

detta på vore att förneka den fullkomliga kommunikationen som gör det heliga ögonblicket till vad det är. ³Du tror att du kan ha tankar som du inte vill dela med andra, och att frälsningen ligger i att behålla tankarna enbart för dig själv. ⁴För du tror att med privata tankar, som endast du känner till, kan du finna en väg att behålla för dig själv det du vill ha, och dela det *du* vill dela med andra. ⁵Och sedan undrar du vad det beror på att du inte har full kommunikation med dem runt omkring dig, och med Gud Som omger er alla tillsammans.

8. Varje tanke du vill hålla gömd stänger av kommunikationen, eftersom du vill ha det så. ²Det är omöjligt att känna igen fullkomlig kommunikation så länge som det är av värde för dig att bryta kommunikationen. ³Fråga dig själv ärligt: "Vill jag ha fullkomlig kommunikation, och är jag helt villig att för evigt släppa allt som stör den?" ⁴Om svaret är nej, då är den Helige Andes beredvillighet att ge den till dig inte tillräcklig för att göra den till din, för du är inte redo att dela den med Honom. ⁵Och den kan inte komma in i ett sinne som har beslutat sig för att motsätta sig den. ⁶För det heliga ögonblicket ges och tas emot med samma villighet, eftersom det är accepterandet av den enda Vilja som styr allt tänkande.
9. Den nödvändiga förutsättningen för det heliga ögonblicket kräver inte att du inte har tankar som inte är rena. ²Men den kräver faktiskt att du inte har någon som du vill behålla. ³Oskuld är inte någonting som du har åstadkommit. ⁴Den ges till dig i det ögonblick du vill ha den. ⁵Soningen skulle inte finnas om det inte fanns behov av den. ⁶Du kommer inte att kunna acceptera fullkomlig kommunikation så länge som du vill gömma den för dig själv. ⁷För det du vill gömma *är* gömt för dig. ⁸När du övar, försök då att bara vara på din vakt mot villfarelse, och sträva inte efter att skydda de tankar du vill behålla för dig själv. ⁹Låt den Helige Andes renhet lysa bort dem, och inrikta dig enbart på att vara redo för den renhet som Han erbjuder dig. ¹⁰På så sätt kommer Han att göra dig redo att erkänna att du är värd åt Gud, och gisslan hos ingen och ingenting.

V. Det heliga ögonblicket och speciella relationer

1. Det heliga ögonblicket är den Helige Andes mest användbara inlärningsredskap för att lära dig kärlekens mening. ²För dess

syfte är att helt upphäva dömandet. ³Dömande grundar sig alltid på det förgångna, för den tidigare erfarenheten är den utgångspunkt från vilken du dömer. ⁴Det blir omöjligt att döma utan det förgångna, för utan det förstår du ingenting. ⁵Du skulle inte göra något försök att döma, eftersom det skulle vara helt uppenbart för dig att du inte förstår vad någonting innebär. ⁶Du är rädd för detta, eftersom du tror att utan egot skulle allt vara kaos. ⁷Men jag försäkrar dig att utan egot skulle allt vara kärlek.

2. Det förgångna är egots viktigaste inlärningsredskap, för i det förgångna lärde du dig att definiera dina egna behov och tillägnade dig metoder för att tillfredsställa dem på dina egna villkor. ²Vi har sagt att en begränsning av kärleken till en del av Sonskapet är att föra in skuld i dina relationer, och således göra dem överkliga. ³Om du försöker skilja ut vissa aspekter av det totala och vänder dig till dem för att de skall tillfredsställa dina inbillade behov, försöker du använda separationen för att rädda dig. ⁴Hur skulle det då kunna undvikas att skulden kommer in? ⁵För separationen är källan till skulden, och att vädja till den för frälsning är att tro att du är ensam. ⁶Att vara ensam *är* att vara skyldig. ⁷Att uppleva sig själv som ensam är att förneka Faderns och Hans Sons Etthet, och således att attackera verkligheten.
3. Du kan inte älska delar av verkligheten och förstå vad kärlek innebär. ²Om du älskar på ett annat sätt än Gud, Som inte vet vad speciell kärlek är, hur kan du då förstå den? ³Att tro att *speciella* relationer med *speciell* kärlek kan erbjuda dig frälsning är att tro att separation är frälsning. ⁴För det är i Soningens fullständiga likvärdighet som frälsningen ligger. ⁵Hur kan du besluta att speciella aspekter av Sonskapet kan ge dig mer än andra? ⁶Det förgångna har lärt dig detta. ⁷Men det heliga ögonblicket lär dig att det inte är så.
4. På grund av skuld har alla speciella relationer inslag av rädsla. ²Det är därför som de skiftar och förändras så ofta. ³De är inte baserade enbart på oföränderlig kärlek. ⁴Och kärlek, där rädsla har kommit in, går inte att lita på eftersom den inte är fullkomlig. ⁵I Sin funktion som tolk av det du har åstadkommit, använder den Helige Ande de speciella relationer, som du har valt för att stödja egot, till att ge dig inlärningsupplevelser som visar vägen till sanningen. ⁶I Hans undervisning blir varje relation en lektion i kärlek.
5. Den Helige Ande vet att ingen är speciell. ²Men Han varseblir också att du har inlett speciella relationer som Han vill rena och

inte låta dig förstöra. ³Hur ohelig anledningen till att du inledde dem än må vara, kan Han omvandla dem till helighet genom att ta bort så mycket rädsla som du tillåter Honom. ⁴Du kan anförtro vilken relation som helst åt Hans omsorg och vara säker på att den inte kommer att leda till smärta, om du erbjuder Honom din villighet att den inte skall tjäna något annat behov än Hans. ⁵All skuld i den härrör från din användning av den. ⁶All kärlek härrör från Hans. ⁷Var därför inte rädd för att släppa dina inbillade behov, som skulle förstöra relationen. ⁸Ditt enda behov är Hans.

6. En relation som du vill ersätta med en annan har inte erbjudits den Helige Ande så att Han kan använda den. ²Det *finns* ingen ersättning för kärlek. ³Om du försöker ersätta en aspekt av kärleken med en annan, har du satt mindre värde på den ena och mer på den andra. ⁴Du har inte bara skilt dem åt, utan du har också förkastat dem båda. ⁵Men du har förkastat dig själv först, för annars skulle du aldrig ha kunnat föreställa dig att du behövde dina bröder så som de inte är. ⁶Om du inte hade sett dig själv utan kärlek, skulle du inte ha kunnat bedöma att de var så lika dig i brist.
7. Egots användning av relationer är så fragmenterad att det ofta går ännu längre; en del av en aspekt passar dess syften, medan det föredrar andra delar av en annan aspekt. ²På så sätt sätter det ihop verkligheten efter sitt eget nyckfulla tycke, och erbjuder dig att söka efter en bild som inte har någon motsvarighet i verkligheten. ³För det finns ingenting i Himlen eller på jorden som den liknar, och därför kan du inte finna den hur mycket du än söker efter den, eftersom den inte är verklig.
8. Alla på jorden har inlett speciella relationer, och även om det inte är så i Himlen, vet den Helige Ande hur Han skall ge dem en glimt av Himlen här. ²I det heliga ögonblicket är ingen speciell, för dina personliga behov tränger sig inte på någon för att få dina bröder att verka olika. ³Utan värderingarna från det förgångna skulle du se dem alla som samma och lika dig själv. ⁴Inte heller skulle du se någon separation mellan dig själv och dem. ⁵I det heliga ögonblicket ser du i varje relation hur den kommer att vara när du endast varseblir nuet.
9. Gud känner dig *nu*. ²Han minns ingenting, eftersom Han alltid har känt dig precis så som Han känner dig nu. ³Det heliga ögonblicket återspeglar Hans kännedom genom att föra fram all varseblivning från det förgångna, och således ta bort den referensram som du har byggt och efter vilken du dömer dina bröder.

⁴När denna väl är borta, ersätter den Helige Ande den med Sin referensram. ⁵Hans referensram är helt enkelt Gud. ⁶Den Helige Andes tidlöshet finns bara här. ⁷För i det heliga ögonblicket, när du är fri från det förgångna, ser du att kärleken finns inom dig, och du behöver inte söka utanför dig och skuldmedvetet rycka till dig kärleken där du trodde att den fanns.

10. Alla dina relationer välsignas i det heliga ögonblicket, eftersom välsignelsen inte är begränsad. ²I det heliga ögonblicket gagnas Sonskapet som ett, och förenat i din välsignelse blir det ett för dig. ³Kärlekens mening är den mening Gud gav den. ⁴Ge den en mening som är olik Hans, och det är omöjligt att förstå den. ⁵Gud älskar varje broder på samma sätt som Han älskar dig; varken mer eller mindre. ⁶Han behöver dem alla lika mycket, och det gör du också. ⁷I tiden har du fått veta att du skall erbjuda mirakler så som jag anvisar, och att låta den Helige Ande föra till dig dem som söker dig. ⁸Men i det heliga ögonblicket förenas du direkt med Gud, och alla dina bröder förenas i Kristus. ⁹De som är förenade i Kristus är inte separerade på något sätt. ¹⁰För Kristus är det Själv som Sonskapet delar, liksom Gud delar Sitt Själv med Kristus.
11. Tror du att du kan döma Guds Själv? ²Gud har skapat Det bortom dömande, utifrån Sitt behov av att utsträcka Sin Kärlek. ³Med kärleken i dig har du inget behov förutom att utsträcka den. ⁴I det heliga ögonblicket finns ingen behovskonflikt, för det finns bara ett behov. ⁵För det heliga ögonblicket når till evigheten, och till Guds Sinne. ⁶Och det är endast där som kärleken har mening, och endast där som den kan förstås.

VI. Det heliga ögonblicket och Guds lagar

1. Det är omöjligt att använda en relation på bekostnad av en annan och inte känna skuld. ²Och det är lika omöjligt att fördöma en del av en relation och finna frid i den. ³I den Helige Andes undervisning ses alla relationer som totala åtaganden, men ändå står de inte i konflikt med varandra på något sätt. ⁴Fullkomlig tilltro till att varje relation har förmåga att tillfredsställa dig fullständigt uppstår endast ur en fullständig tilltro till dig själv. ⁵Och detta kan du inte få så länge skulden består. ⁶Och det kommer att finnas skuld så länge som du accepterar möjligheten, och håller den kär, att du kan göra en broder till någonting han inte är, därför att du vill ha honom på det sättet.

2. Du har så lite tilltro till dig själv därför att du är ovillig att acceptera det faktum att fullkomlig kärlek finns i dig. ²Och därför söker du utanför dig efter det som du inte kan finna utanför dig. ³Jag erbjuder dig min fullkomliga tilltro till dig i stället för alla dina tvivel. ⁴Men glöm inte att min tilltro måste vara lika fullkomlig till alla dina bröder som den är till dig, för annars skulle den vara en begränsad gåva till dig. ⁵I det heliga ögonblicket delar vi vår tilltro till Guds Son eftersom vi tillsammans förstår att han är den helt värdig, och i vår uppskattning av hans värde kan vi inte tvivla på hans helighet. ⁶Och därför älskar vi honom.
3. All separation försvinner då heligheten delas. ²För helighet är makt, och genom att dela den med andra vinner den i styrka. ³Om du söker efter tillfredsställelse genom att tillgodose dina behov så som du varseblir dem, måste du tro att styrkan kommer från någon annan, och att det du vinner förlorar han. ⁴Någon måste alltid förlora om du varseblir dig själv som svag. ⁵Men det finns en annan tolkning av relationer som fullständigt går bortom begreppet maktförlust.
4. Du tycker inte det är svårt att tro att ditt rop förblir lika starkt när någon annan ropar på Gud för att få kärlek. ²Inte heller tror du att ditt hopp om att få svar minskar när Gud svarar honom. ³Du är tvärtom mer benägen att se hans framgång som ett vittnesbörd för din egen möjlighet. ⁴Detta beror på att du förstår, om än vagt, att Gud är en tanke, och därför stärks din tilltro till Honom genom att dela den. ⁵Det du finner svårt att acceptera är det faktum att *du*, i likhet med din fader, är en tanke. ⁶Och likt Honom kan du ge dig själv fullständigt, helt utan förlust och endast med vinst. ⁷Häri ligger friden, för här *finns* ingen konflikt.
5. I knapphetens värld har kärleken ingen mening, och frid är omöjlig. ²För både vinst och förlust accepteras, och därför är ingen medveten om att fullkomlig kärlek finns i honom. ³I det heliga ögonblicket känner du igen kärlekstanken i dig, och förklarar denna tanke med Sinnet som tänkte den, och inte kunde frånga den. ⁴Genom att hålla den inom sig själv *finns* det ingen förlust. ⁵Det heliga ögonblicket blir således en lektion i hur du skall hålla alla dina bröder i ditt sinne, och uppleva fullständighet, inte förlust. ⁶Av detta följer att du endast kan ge. ⁷Och detta *är* kärlek, för endast detta är naturligt under Guds lagar. ⁸I det heliga ögonblicket råder Guds lagar, och endast de har någon mening. ⁹Den här världens lagar upphör att ha någon mening överhuvudtaget. ¹⁰När Guds Son accepterar Guds lagar som det

han med glädje vill, är det omöjligt för honom att vara bunden eller begränsad på något sätt. ¹¹I det ögonblicket är han lika fri som Gud vill att han skall vara. ¹²För i det ögonblick han vägrar att vara bunden, är han inte bunden.

6. I det heliga ögonblicket händer ingenting som inte alltid har varit. ²Endast slöjan som dragits över verkligheten har lyfts bort. ³Ingenting har förändrats. ⁴Likväl kommer medvetenheten om oföränderligheten snabbt när tidens slöja förs åt sidan. ⁵Ingen som ännu inte har upplevt att slöjan har lyfts, och själv känt sig oemotståndligt dragen in i ljuset bortom den, kan ha tilltro till kärlek utan rädsla. ⁶Men den Helige Ande ger dig denna tilltro, eftersom Han erbjöd mig den och jag tog emot den. ⁷Var inte rädd för att det heliga ögonblicket skall nekas dig, för jag nekade inte till det. ⁸Och genom mig ger den Helige Ande det till dig, så som du kommer att ge det. ⁹Låt inget behov som du varseblir skymma ditt behov av detta. ¹⁰För i det heliga ögonblicket kommer du att känna igen det enda behov som Guds Söner delar lika, och genom detta igenkännande kommer du att förena dig med mig i att erbjuda det som behövs.
7. Det är genom oss som friden skall komma. ²Förena dig med mig i tanken om frid, för i tankar kan sinnen kommunicera. ³Om du vill ge dig själv så som din Fader ger Sitt Själv, kommer du att lära dig att förstå vad Självvet är. ⁴Och däri förstås kärlekens mening. ⁵Men kom ihåg att förståelse är av sinnet, och endast av sinnet. ⁶Kunskap är därför av sinnet, och dess villkor finns tillsammans med den i sinnet. ⁷Om du inte vore en tanke, och ingenting annat än en tanke, skulle du inte kunna kommunicera fullständigt med allt som någonsin har funnits. ⁸Men så länge som du föredrar att vara någonting annat, eller vill försöka att vara ingenting annat och någonting annat samtidigt, kommer du inte att minnas kommunikationens språk, som du kan perfekt.
8. I det heliga ögonblicket minns du Gud, och tillsammans med Honom minns du det språk du kommunicerade på med alla dina bröder. ²För kommunikationen liksom sanningen minns man tillsammans. ³Det finns ingen uteslutning i det heliga ögonblicket eftersom det förflutna är borta, och med det försvinner hela grunden för uteslutning. ⁴Utan sin källa försvinner uteslutningen. ⁵Och detta tillåter att din Källa, och alla dina bröders Källa, ersätter den i din medvetenhet. ⁶Gud och Guds makt kommer att inta Sin rättmätiga plats i dig, och du kommer att erfara den fulla kommunikationen av tankar med tankar. ⁷Genom din förmåga

att göra detta kommer du att lära dig vad du måste vara, för du kommer att börja förstå vad din Skapare är, och vad Hans skapelse är tillsammans med Honom.

VII. Det onödiga offret

1. Bortom den speciella kärleksrelationens svaga dragningskraft, och alltid skydd av den, ligger den mäktiga dragningskraft som Fadern utövar på Sin Son. ²Det finns ingen annan kärlek som kan tillfredsställa dig, för det *finns* ingen annan kärlek. ³Detta är den enda kärlek som ges till fullo och återgäldas till fullo. ⁴Eftersom den är fullständig, begär den ingenting. ⁵Eftersom den är helt ren, har alla som förenat sig i den allt. ⁶Detta är inte grunden för någon relation som egot går in i. ⁷För varje relation som egot ger sig in i *är* speciell.
2. Egot upprättar relationer endast för att få någonting. ²Och det vill hålla givaren bunden till sig genom skuld. ³Det är omöjligt för egot att gå in i någon relation utan vrede, för egot tror att vrede ger vänner. ⁴Detta säger det inte, men det *är* dess syfte. ⁵För egot tror verkligen att det kan få och behålla *genom att skuldbelägga*. ⁶Detta är dess enda dragningskraft; en dragningskraft så svag att den inte skulle ha någon påverkan överhuvudtaget om det inte vore för att ingen varseblir den. ⁷För egot tycks alltid attrahera genom kärlek, och har ingen dragningskraft alls på någon som varseblir att det attraherar genom skuld.
3. Skuldens sjuka dragningskraft måste förstås för vad den är. ²För när den gjorts verklig för dig, är det nödvändigt att se klart på den, och genom att upphöra att investera i den, lära dig att släppa den. ³Ingen skulle välja att släppa det han tror har något värde. ⁴Men skuldens dragningskraft har värde för dig bara därför att du inte har sett på vad den är, och har bedömt den fullständigt i blindo. ⁵När vi för fram den i ljuset, kommer din enda fråga att vara varför du någonsin ville ha den. ⁶Du har ingenting att förlora på att se med öppna ögon, för något så motbjudande som detta tillhör inte ditt heliga sinne. ⁷Denne Guds värd kan inte ha någon verklig investering här.
4. Vi har tidigare sagt att egot försöker bibehålla och öka skulden, men på ett sådant sätt att du inte förstår vad det vill göra mot dig. ²För det är egots grundläggande lära att det du gör mot andra har du själv klarat dig undan. ³Egot vill inte någon väl.

⁴Likväl är dess överlevnad beroende av din övertygelse att du själv går fri från dess ondskefulla avsikter. ⁵Det säger därför till dig, att om du är dess värd, kommer det att göra det möjligt för dig att rikta dess vrede utåt, och på så sätt skydda dig. ⁶Och så ger det sig in i en ändlös, otillfredsställande kedja av speciella relationer, smidda av vrede och endast hängivna en vansinnig övertygelse; att ju mer vrede du investerar utanför dig själv, desto tryggare blir du.

5. Det är denna kedja som binder Guds Son vid skulden, och det är denna kedja som den Helige Ande vill ta bort från hans heliga sinne. ²För grymhetens kedja hör inte hemma runt Guds utvalde värd, som inte kan göra sig till egots värd. ³I hans befrielses namn, och i Hans Namn Som vill befria honom, låt oss se närmare på de relationer som egot hittar på, och låt den Helige Ande döma dem sanningsenligt. ⁴För säkert är att om du ser på dem, kommer du med glädje att erbjuda dem till Honom. ⁵Vad Han kan göra av dem vet du inte, men du kommer att bli villig att ta reda på det, om du först är villig att varsebli vad du har gjort av dem.
6. På ett eller annat sätt är varje relation som egot inleder baserad på tanken att det blir större genom att offra sig självt. ²”Offret”, som det betraktar som rening, är i själva verket roten till dess bittra harm. ³För det skulle föredra att attackera direkt, och undvika att fördröja det som det verkligen vill ha. ⁴Likväl erkänner egot ”verkligheten” så som det ser den, och förstår att ingen skulle kunna tolka en direkt attack som kärlek. ⁵Men att skuldbelägga *är* en direkt attack, även om det inte ser ut att vara det. ⁶För de skyldiga förväntar sig attack, och eftersom de har bett om den lockas de av den.
7. I sådana vansinniga relationer tycks dragningskraften till det du inte vill ha vara mycket starkare än dragningskraften till det du verkligen vill ha. ²För var och en tror att han har offerat någonting för den andre, och hatar honom för det. ³Likväl är det detta som han tror att han vill ha. ⁴Han älskar inte den andre överhuvudtaget. ⁵Han bara tror att han älskar offer. ⁶Och för detta offer, som han kräver av sig själv, kräver han att den andre skall acceptera skulden och också offra sig själv. ⁷Förlåtelse blir omöjlig, för egot tror att om man förlåter någon annan innebär det att man förlorar honom. ⁸Det är endast genom attack utan förlåtelse som egot kan säkerställa den skuld som håller samman alla dess relationer.

8. Likväl ser de bara *ut* att hålla samman. ²För relationer innebär för egot enbart att kroppar är tillsammans. ³Det är alltid detta som egot kräver, och det bryr sig inte om vart sinnet går eller vad det tänker, för allt detta tycks oviktigt. ⁴Så länge kroppen finns där för att ta emot sitt offer är det nöjt. ⁵För egot är sinnet privat, och endast kroppen kan delas med andra. ⁶Tankar är egentligen inte av någon betydelse, utom i den mån de för en annans kropp närmare eller längre bort. ⁷Och det är mot den bakgrunden som det bedömer tankar som bra eller dåliga. ⁸Det som gör någon annan skyldig och håller honom kvar genom skuld är "bra". ⁹Det som befriar honom från skuld är "dåligt", eftersom han inte längre skulle tro att kroppar kommunicerar, och därför skulle han "försvinna".
9. Lidande och offer är de gåvor med vilka egot vill "välsigna" alla föreningar. ²Och de som är förenade vid dess altare accepterar lidande och offer som priset för föreningen. ³I sina förbittrade förbindelser, födda ur rädsla för ensamhet och likväl ägnade att upprätthålla ensamheten, söker var och en lindring från skulden genom att öka den hos den andre. ⁴För var och en tror att detta minskar skulden i honom själv. ⁵Den andre tycks alltid hålla på att attackera och såra honom, kanske i smått, kanske "omedvetet", likväl aldrig utan krav på offer. ⁶Ursinnet hos dem som förenats vid egots altare är långt större än din medvetenhet om det. ⁷För vad egot verkligen vill inser du inte.
10. Varje gång du känner vrede kan du vara säker på att du har inlett en speciell relation som egot har "välsignat", för vrede *är* dess välsignelse. ²Vrede antar många former, men den kan inte länge vilseleda dem som vill lära sig att kärlek inte medför någon skuld överhuvudtaget, och att det som för med sig skuld inte kan vara kärlek utan *måste* vara vrede. ³All vrede är ingenting annat än ett försök att få någon att känna sig skyldig, och detta försök är den enda grund som egot accepterar för speciella relationer. ⁴Skuld är det enda behov egot har, och så länge du identifierar dig med det, kommer skuld att förbli lockande för dig. ⁵Kom likväl ihåg detta; att vara med en kropp är inte kommunikation. ⁶Och om du tror att det är det, kommer du att känna dig skyldig när det gäller kommunikation, och kommer att vara rädd för att höra den Helige Ande, eftersom du i Hans Röst känner igen ditt eget behov av att kommunicera.
11. Den Helige Ande kan inte undervisa genom rädsla. ²Och hur kan Han kommunicera med dig, så länge som du tror att kom-

munikation innebär att du blir ensam? ³Det är helt klart vansinnigt att tro att du kommer att bli övergiven genom att kommunicera. ⁴Och ändå tror många faktiskt det. ⁵För de tror att de måste hålla sitt sinne för sig själva, för annars kommer de att förlora det, men om deras kroppar är tillsammans förblir deras sinne deras eget. ⁶Föreningen av kroppar blir således det sätt på vilket de vill hålla sinnet åtskilt. ⁷För kroppar kan inte förlåta. ⁸De kan endast göra så som sinnet anvisar.

12. Illusionen om kroppens autonomi och dess förmåga att övervinna ensamhet är bara verkan av egots plan för att fastställa sin egen autonomi. ²Så länge som du tror att det är sällskap att vara med en kropp, kommer du att vara tvungen att försöka hålla kvar din broder i hans kropp, kvarhållen där genom skuld. ³Och du kommer att se trygghet i skuld och fara i kommunikation. ⁴För egot kommer alltid att lära dig att ensamhet blir löst genom skuld, och att kommunikation är orsaken till ensamhet. ⁵Och trots det uppenbara vansinnet i denna lektion har många lärt sig den.
13. Förlåtelse ligger lika säkert i kommunikation som fördömelse ligger i skuld. ²Det är den Helige Andes undervisningsfunktion att instruera dem som tror att kommunikation är fördömelse, om att kommunikation är frälsning. ³Och Han kommer att göra det, för Guds makt i Honom och i dig är förenad i en verklig relation så helig och så stark, att den kan övervinna till och med detta utan rädsla.
14. Det är genom det heliga ögonblicket som det som verkar omöjligt uppnås, och därigenom gör det uppenbart att det inte är omöjligt. ²I det heliga ögonblicket utövar skulden ingen dragningskraft, eftersom kommunikationen har återupprättats. ³Och skulden, vars enda syfte är att avbryta kommunikationen, har ingen funktion här. ⁴Här finns inget hemlighållande, och inga privata tankar. ⁵Villigheten att kommunicera drar kommunikationen till sig, och övervinner ensamheten fullständigt. ⁶Det finns fullständig förlåtelse här, för det finns ingen önskan att utesluta någon från ditt fullständigande då du plötsligt inser värdet av hans del i det. ⁷I skyddet av din helhet är alla inbjudna och välkomnade. ⁸Och du förstår att ditt fullständigande är Guds, Vars enda behov är att du skall vara fullständig. ⁹För ditt fullständigande gör dig till Hans i din medvetenhet. ¹⁰Och det är här som du upplever dig själv så som du skapades, och så som du är.

VIII. Den enda verkliga relationen

1. Det heliga ögonblicket ersätter inte nödvändigheten av inläring, för den Helige Ande får inte lämna dig som din Lärare förrän det heliga ögonblicket har utsträckt sig långt bortom tiden. ²Inför en undervisningsuppgift som Hans, måste Han använda allt i den här världen för din befrielse. ³Han måste stödja varje tecken eller bevis på din villighet att lära dig av Honom vad sanningen måste vara. ⁴Han är snabb att använda vad du än erbjuder Honom till förmån för detta. ⁵Hans omsorg och omtanke om dig är gränslös. ⁶När du är rädd för förlåtelse, vilket Han varseblir lika tydligt som Han vet att förlåtelse är befrielse, kommer Han att lära dig att minnas att förlåtelse inte är någon förlust utan din frälsning. ⁷Och att du i fullständig förlåtelse, i vilken du förstår att det inte finns någonting att förlåta, är fullständigt frikänd.
2. Hör Honom med glädje, och lär dig av Honom att du inte behöver några speciella relationer överhuvudtaget. ²Du bara söker i dem det du har kastat bort. ³Och genom dem kommer du aldrig att lära dig värdet av det du har kastat bort, men fortfarande längtar efter av hela ditt hjärta. ⁴Låt oss förenas i att göra det heliga ögonblicket till det enda som finns, genom att önska att det *är* det enda som finns. ⁵Guds Son har ett så stort behov av din villighet att sträva efter detta, att du inte kan föreställa dig hur stort det är. ⁶Se det enda behov som Gud och Hans Son delar med varandra, och som de tillsammans vill fylla. ⁷Du är inte ensam i detta. ⁸Dina skapelsers vilja ropar på dig att du skall dela din vilja med dem. ⁹Vänd dig således i frid från skuld till Gud och dem.
3. Ha en relation endast med det som aldrig kommer att lämna dig, och som du aldrig kan lämna. ²Guds Sons ensamhet är hans Faders ensamhet. ³Avvisa inte medvetenheten om din fullständighet, och försök inte att återställa den till dig själv. ⁴Var inte rädd för att överlämna förlossningen till din Förlossares Kärlek. ⁵Han kommer inte att svika dig, för Han kommer från En Som inte kan svika. ⁶Acceptera inte din känsla av misslyckande som någonting annat än ett misstag om vem du är. ⁷För Guds helige värd är bortom misslyckande, och ingenting som han vill kan nekas honom. ⁸Du är för evigt i en relation så helig att den kallar alla att fly från ensamheten och förena sig med dig i din kärlek. ⁹Och var och en måste söka dig där du är, och finna dig där.
4. Tänk bara ett ögonblick på detta: Gud gav Sonskapet till dig

för att säkerställa din fullkomliga skapelse. ²Detta var Hans gåva, för på samma sätt som Han inte undanhöll Sig Själv från dig, undanhöll Han inte heller Sin skapelse. ³Det finns ingenting som någonsin skapades som inte är ditt. ⁴Dina relationer är med universum. ⁵Och detta universum, som är av Gud, är långt bortom den ynkliga summa av alla de separata kroppar som du varseblir. ⁶För alla dess delar är förenade i Gud genom Kristus, där de blir lika Sin Fader. ⁷Kristus känner inte till någon separation från Sin Fader, Som är Hans enda relation, i vilken Han ger så som Hans Fader ger till Honom.

5. Den Helige Ande är Guds försök att frigöra dig från det som Han inte förstår. ²Och på grund av Källan till försöket kommer det att lyckas. ³Den Helige Ande ber dig att svara så som Gud gör, för Han vill lära dig det du inte förstår. ⁴Gud svarar på varje behov vilken form det än antar. ⁵Och därför håller Han den här kanalen öppen så att den kan ta emot Hans kommunikation till dig, och din till Honom. ⁶Gud förstår inte ditt kommunikationsproblem eftersom Han inte delar det med dig. ⁷Det är bara du som tror att det går att förstå. ⁸Den Helige Ande vet att det inte går att förstå, och likväl förstår Han det eftersom du åstadkom det.
6. Endast i den Helige Ande finns medvetenheten om det som Gud inte kan veta, och det som du inte förstår. ²Det är Hans heliga funktion att acceptera dem båda, och genom att ta bort varje element av meningsskiljaktighet, förena dem till ett. ³Han kommer att göra detta eftersom det är Hans funktion. ⁴Lämna därför det som för dig tycks vara omöjligt till Honom Som vet att det måste vara möjligt eftersom det är Guds Vilja. ⁵Och låt Honom Vars undervisning endast är av Gud lära dig den enda meningen med relationer. ⁶För Gud skapade den enda relation som har mening, och det är Hans relation med dig.

IX. Det heliga ögonblicket och Guds dragningskraft

1. På samma sätt som egot vill begränsa din varseblivning av dina bröder till kroppen, vill den Helige Ande befria ditt sanna seende och låta dig se de Stora Strålarna lysa från dem, så obegränsade att de når till Gud. ²Det är detta skifte till det sanna seendet som uppnås i det heliga ögonblicket. ³Likväl är det nödvändigt för dig att lära dig exakt vad detta skifte för med sig, så att du blir villig

att göra det permanent. ⁴Under förutsättning att du har denna villighet, kommer detta seende inte att lämna dig, för det *är* permanent. ⁵När du väl har accepterat det som den enda varseblivning du vill ha, omvandlas den till kunskap genom den roll som Gud Själv innehar i Soningen, för det är det enda steget i den som Han förstår. ⁶Därför kommer det inte att finnas något dröjsmål i detta när du är redo för det. ⁷Gud är redo nu, men det är inte du.

2. Vår uppgift är bara att så snabbt som möjligt fortsätta den nödvändiga processen att ärligt se på allt som stör och se det exakt som det är. ²För det är omöjligt att förstå att det som du tror att du vill ha inte ger dig någon som helst tillfredsställelse. ³Kroppen är egots symbol, liksom egot är separationens symbol. ⁴Och båda är ingenting annat än försök att begränsa kommunikationen, och därigenom göra den omöjlig. ⁵För kommunikationen måste vara obegränsad för att den skall ha någon mening, och berövad sin mening kommer den inte att tillfredsställa dig fullständigt. ⁶Likväl förblir den det enda medel genom vilket du kan upprätta verkliga relationer som inte har några begränsningar, eftersom de har upprättats av Gud.
3. I det heliga ögonblicket, under vilket de Stora Strålarna ersätter kroppen i din medvetenhet, blir det dig förunnat att känna igen relationer utan begränsningar. ²Men för att se detta är det nödvändigt att ge upp allt som egot använder kroppen till, och att acceptera att egot inte har något syfte som du vill dela med det. ³För egot vill begränsa alla till en kropp för sina egna syften, och så länge som du tror att det har ett syfte, kommer du att vilja använda de medel genom vilka det försöker gå från syfte till förverkligande. ⁴Detta kommer aldrig att uppnås. ⁵Men du har säkert förstått att egot, vars mål är helt ouppnåeliga, kommer att sträva efter dem med hela sin kraft, och kommer att göra detta med den styrka som du har givit det.
4. Det är omöjligt att dela din styrka mellan Himmel och helvete, mellan Gud och egot, och frigöra din kraft att skapa som är det enda syftet med att den gavs till dig. ²Kärleken vill *alltid* ge mer. ³Egot kräver begränsningar, och dessa representerar egots krav på att förringa och göra verkningslöst. ⁴Begränsa din syn på en broder till hans kropp, vilket du kommer att göra så länge du inte vill befria honom från den, och du har förnekat hans gåva till dig. ⁵Hans kropp kan inte ge den. ⁶Och sök den inte genom din. ⁷Likväl är era sinnen redan en obruten enhet, och deras förening behöver bara accepteras och ensamheten i Himlen är borta.

5. Om du bara ville låta den Helige Ande berätta för dig om Guds Kärlek till dig, och om det behov som dina skapelser har av att för evigt få vara med dig, skulle du uppleva det evigas dragningskraft. ²Ingen kan höra Honom tala om detta och länge förbli villig att dröja sig kvar här. ³För det är din vilja att vara i Himlen, där du är fullständig och lugn, i så trygga och kärleksfulla relationer att någon begränsning inte är möjlig. ⁴Skulle du inte vilja byta ut dina små relationer mot detta? ⁵För kroppen *är* liten och begränsad, och bara dem du ser utan de begränsningar som egot vill påtvinga dem kan erbjuda dig frihetens gåva.
6. Du kan inte göra dig någon föreställning om de begränsningar som du har lagt på din varseblivning, och har ingen aning om all den skönhet du skulle kunna se. ²Men detta måste du komma ihåg; skuldens dragningskraft motarbetar Guds dragningskraft. ³Hans dragningskraft på dig förblir obegränsad, men på grund av att din makt, som är lika stor som Hans eftersom den är Hans, kan du vända dig bort från kärleken. ⁴Det du investerar i skuld drar du tillbaka från Gud. ⁵Och din syn blir svag och grumlig och begränsad, för du har försökt att separera Fadern från Sonen och begränsa deras kommunikation. ⁶Sök inte Soning i ytterligare separation. ⁷Och begränsa inte ditt sanna seende av Guds Son till det som utgör ett hinder för hans befrielse, och som den Helige Ande måste göra ogjort för att göra honom fri. ⁸För hans övertygelse om begränsningar *har* gjort honom till fånge.
7. När kroppen upphör att vara lockande för dig, och när du inte tillmäter den något värde som medel för att få någonting, då kommer det inte att finnas någon störning i kommunikationen och dina tankar kommer att vara lika fria som Guds. ²Allteftersom du låter den Helige Ande lära dig hur du skall använda kroppen enbart i kommunikationssyfte, och avstår från att använda den till separation och attack vilket egot ser i den, kommer du att lära dig att du inte behöver någon kropp överhuvudtaget. ³I det heliga ögonblicket finns inga kroppar, och du upplever endast Guds dragningskraft. ⁴Genom att du accepterar den som odelad förenar du dig helt med Honom på ett ögonblick, för du vill inte sätta några gränser för din förening med Honom. ⁵Verkligheten i denna relation blir den enda sanning som du någonsin skulle kunna vilja ha. ⁶All sanning *finns* här.

X. Återfödelsens tid

1. Det står i din makt, i tiden, att fördröja Faderns och Sonens fullkomliga förening. ²För i den här världen står verkligen skuldens dragningskraft emellan dem. ³Varken tid eller årstid har någon mening i evigheten. ⁴Men här är det den Helige Andes funktion att använda dem båda, men inte som egot använder dem. ⁵Detta är den årstid då du brukar fira min födelse i världen. ⁶Likväl vet du inte hur du skall göra det. ⁷Låt den Helige Ande lära dig det, och låt mig fira *din* födelse genom Honom. ⁸Den enda gåva jag kan acceptera från dig är den gåva som jag gav dig. ⁹Befria mig på samma sätt som jag väljer att befria dig. ¹⁰Kristi tid firar vi tillsammans, för den har ingen mening om vi är åtskilda.
2. Det heliga ögonblicket är i sanning Kristi tid. ²För i detta befriande ögonblick läggs ingen skuld på Guds Son, och hans obegränsade makt blir således återställd till honom. ³Vilken annan gåva kan du erbjuda mig, när det endast är denna som jag väljer att erbjuda dig? ⁴Och att se mig är att se mig i alla, och erbjuda alla den gåva du erbjuder mig. ⁵Jag är lika oförmögen att ta emot offer som Gud är, och varje offer du begär av dig själv begär du av mig. ⁶Lär dig nu att alla slags offer inte är någonting annat än en begränsning som påtvingats givandet. ⁷Och genom denna begränsning har du begränsat accepterandet av den gåva som jag erbjuder dig.
3. Vi som är ett kan inte ge var och en för sig. ²När du är villig att acceptera vår relation som verklig, kommer skulden inte att ha någon dragningskraft på dig. ³För i vår förening kommer du att acceptera alla våra bröder. ⁴Föreningens gåva är den enda gåva som jag föddes för att ge. ⁵Ge den till mig, så att du kan få den. ⁶Kristi tid är den tid som fastställts för frihetens gåva som erbjuds till alla. ⁷Och genom att du accepterar den, erbjuder du den till alla.
4. Det står i din makt att göra denna årstid helig, för det står i din makt att låta Kristi tid vara nu. ²Det är möjligt att göra detta just nu, eftersom det bara är ett enda skifte i varseblivningen som är nödvändigt, för du begick bara ett enda misstag. ³Det ser ut att vara många, men de är alla detsamma. ⁴För även om egot antar många former, är det alltid samma tanke. ⁵Det som inte är kärlek är alltid rädsla, och ingenting annat.
5. Det är inte nödvändigt att följa rädslan på alla de krokvägar som den gräver sig fram genom under jorden, och där den göm-

mer sig i mörkret för att dyka upp i former som är helt annorlunda än vad den är. ²Men det *är* nödvändigt att undersöka var och en av dessa så länge som du vill behålla principen som styr dem alla. ³När du är villig att betrakta dem, inte som separata, utan som olika manifestationer för samma tanke, och en tanke som du inte vill ha, försvinner de tillsammans. ⁴Tanken är helt enkelt denna: du tror att det är möjligt att vara värd åt egot eller gisslan hos Gud. ⁵Detta är det val som du tror att du har, och det beslut som du tror att du måste fatta. ⁶Du ser inga andra alternativ, för du kan inte acceptera att offer inte ger någonting. ⁷Att offra är så nödvändigt för ditt tanke-system att frälsning utan offer inte har någon mening för dig. ⁸Din sammanblandning av offer och kärlek är så genomgripande att du inte kan föreställa dig kärlek utan offer. ⁹Och det är detta du måste se på; offer är attack, inte kärlek. ¹⁰Om du bara ville acceptera denna enda tanke, skulle din rädsla för kärleken försvinna. ¹¹Skuld kan inte finnas kvar när tanken på offer har undanröjts. ¹²För om det finns offer måste någon betala och någon måste få. ¹³Och den enda fråga som kvarstår är vad priset är, och vad man får för det.

6. Som värd åt egot tror du att du kan ge bort all din skuld närhelst du vill, och därigenom köpa dig frid. ²Och du tycks inte vara den som skall betala. ³Trots att det är uppenbart att egot faktiskt kräver betalning, tycks det aldrig kräva den av dig. ⁴Du är ovillig att förstå att egot, som du bjöd in, är svekfullt endast mot dem som tror att de är dess värd. ⁵Egot kommer aldrig att låta dig varsebli detta, eftersom denna insikt skulle göra det hemlöst. ⁶För när den insikten helt går upp för dig, kommer du inte att låta dig vilseledas av någon form som egot antar för att skydda sig självt för din åsyn. ⁷Varje form kommer att bli igenkänd som enbart en täckmantel för den enda tanke som gömmer sig bakom dem alla; att kärlek kräver offer, och därför är oskiljbar från attack och rädsla. ⁸Och att skuld är kärlekens pris, som måste betalas med rädsla.
7. Så skrämmande Gud då har blivit för dig, och så stort offer du tror att Hans Kärlek kräver! ²För total kärlek skulle kräva totalt offer. ³Och på det sättet tycks egot kräva mindre av dig än Gud, och bedöms av de två som det minst onda av två onda ting, det ena att fruktas lite grann kanske, men det andra att tillintetgöras. ⁴För du ser kärleken som tillintetgörande, och din enda fråga är vem som skall tillintetgöras, du eller någon annan? ⁵Du försöker besvara denna fråga i dina speciella relationer, i vilka du till en

del tycks vara både tillintetgörare och tillintetgjord, men oförmögen att fullständigt vara någotdera. ⁶Och detta tror du räddar dig från Gud, Vars totala Kärlek fullständigt skulle tillintetgöra dig.

8. Du tror att alla utanför dig själv kräver offer av dig, men du ser inte att det bara är du som kräver offer, och bara av dig själv. ²Men kravet på offer är så hänsynslöst och så skrämmande att du inte kan acceptera det där det är. ³Det verkliga priset för att inte acceptera detta har varit så högt, att du hellre har givit bort Gud än sett på det. ⁴För om Gud skulle kräva totalt offer av dig, tycks det säkrare att projicera Honom utåt och bort från dig, och inte vara värd åt Honom. ⁵Det var Honom du tillskrev egots svek, och inbjöd det att ta Hans plats för att skydda dig mot Honom. ⁶Och du inser inte att det är det som du bjöd in som vill tillintetgöra dig, och verkligen kräver totalt offer av dig. ⁷Inget partiellt offer kommer att blidka denna hänsynslösa gäst, för det är en inkräktare som bara ger sken av att erbjuda vänlighet, men då alltid för att göra offret fullständigt.
9. Du kommer inte att lyckas med att vara partiell gisslan hos egot, för det håller inga överenskommelser och skulle lämna dig tomhänt. ²Inte heller kan du vara partiell värd åt det. ³Du måste välja mellan total frihet och totalt slaveri, för det finns inga andra alternativ än dessa. ⁴Du har provat många kompromisser i försöket att undvika att erkänna det enda beslut som du måste fatta. ⁵Och ändå är det erkännandet av beslutet, *precis så som det är*, som gör beslutet så lätt. ⁶Frälsningen är enkel, eftersom den är av Gud, och därför mycket lätt att förstå. ⁷Försök inte att projicera den bort från dig, och se den utanför dig själv. ⁸I dig finns både frågan och svaret; kravet på offer och Guds frid.

XI. Julen som slutet på offer

1. Var inte rädd för att förstå att hela tanken på offer bara är någonting som du själv har hittat på. ²Och sök inte trygghet där den inte finns, i ett försök att skydda dig själv. ³Dina bröder och din Fader har blivit mycket skrämmande för dig. ⁴Och du vill köpslå med dem om några få speciella relationer, i vilka du tror att du ser en liten smula trygghet. ⁵Försök inte längre att hålla isär dina tankar och Tanken som har givits till dig. ⁶När de har förts samman och varseblivits där de är, är valet mellan dem ingenting annat än ett mjukt uppvaknande, och lika enkelt som att öppna

ögonen för dagens ljus när du inte längre har något behov av att sova.

2. Julens symbol är en stjärna, ett ljus i mörkret. ²Se den inte utanför dig, utan lysande i Himlen i ditt inre, och acceptera den som tecknet på att Kristi tid har kommit. ³Han kommer utan att kräva någonting. ⁴Han begär inget offer av något slag av någon. ⁵I Hans Närvaro förlorar hela tanken på offer all mening. ⁶För Han är Vård åt Gud. ⁷Och du behöver bara bjuda in Honom Som redan är där, genom att förstå att Hans Vård är En, och att ingen tanke som är främmande för Hans Etthet kan finnas där tillsammans med Honom. ⁸Kärleken måste vara total för att välkomna Honom, för Närvaron av helighet skapar den helighet som omger den. ⁹Ingen rädsla kan beröra den Vård Som håller Gud i sin famn i Kristi tid, för Värden är lika helig som den Fullkomliga Oskuld som Han beskyddar, och Vars makt beskyddar Honom.
3. Ge den här julen allt som kan skada dig till den Helige Ande. ²Låt dig bli fullständigt helad, så att du kan förena dig med Honom i helandet, och låt oss fira vår befrielse tillsammans genom att befria alla tillsammans med oss. ³Lämna ingenting kvar för befrielsen är total, och när du har accepterat den tillsammans med mig kommer du att ge den tillsammans med mig. ⁴All smärta och offer och litenhet kommer att försvinna i vår relation, som är lika oskyldig som vår relation med vår Fader, och lika mäktig. ⁵Smärtan kommer att föras till oss och försvinna i vår närvaro, och utan smärta kan det inte finnas något offer. ⁶Och utan offer *måste* det finnas kärlek.
4. Du som tror att offer är kärlek måste lära dig att offer är separation från kärleken. ²För offer för med sig skuld lika säkert som kärlek för med sig frid. ³Skuld är förutsättningen för offer, liksom frid är förutsättningen för medvetenheten om din relation med Gud. ⁴Genom skuld utesluter du din Fader och dina bröder från dig själv. ⁵Genom frid bjuder du åter in dem, då du inser att de är där din inbjudan bjuder dem att vara. ⁶Det du utesluter från dig själv tycks skrämmande, för du förser det med rädsla och försöker driva bort det fastän det är del av dig. ⁷Vem kan varsebli en del av sig själv som motbjudande och leva med sig själv i frid? ⁸Och vem kan försöka lösa "konflikten" mellan Himmel och helvete i sig själv genom att driva bort Himlen och ge den helvetets egenskaper, utan att uppleva sig själv som ofullständig och ensam?
5. Så länge som du varseblir kroppen som din verklighet, så

länge kommer du att varsebli dig själv som ensam och berövad. ²Och så länge kommer du också att varsebli dig själv som ett offer för offerandet, och i din fulla rätt att offra andra. ³För vem skulle kunna åsidosätta Himlen och dess Skapare utan en känsla av offer och förlust? ⁴Och vem skulle kunna stå ut med offer och förlust utan att försöka återupprätta sig själv? ⁵Men hur skulle du själv kunna uppnå detta, när grunden för dina försök är övertygelsen om att berövandet är verkligt? ⁶Berövande föder attack, eftersom det är övertygelsen om att attack är berättigad. ⁷Och så länge du vill bevara berövandet, blir attack frälsning och offer blir kärlek.

6. Så kommer det sig att du i allt ditt sökande efter kärlek söker efter offer och finner det. ²Men du finner inte kärlek. ³Det är omöjligt att förneka vad kärlek är och ändå känna igen den. ⁴Kärlekens mening ligger i det du har lagt utanför dig själv, och den har ingen mening utan dig. ⁵Det är det du föredrar att behålla som inte har någon mening, medan allt du vill hålla borta innehåller universums hela mening, och håller samman universum i sin mening. ⁶Om inte universum vore förenat i dig skulle det vara skilt från Gud, och att vara utan Honom *är* att vara utan mening.
7. I det heliga ögonblicket uppfylls kärlekens villkor, för sinnen förenas utan kroppens inblandning, och där det finns kommunikation finns det frid. ²Fridsfursten föddes för att återupprätta kärlekens villkor genom att lära ut att kommunikationen förblir obruten även om kroppen förstörs, förutsatt att du inte ser kroppen som det nödvändiga medlet för kommunikation. ³Och om du förstår den här lektionen, kommer du att inse att ett offer av kroppen är att offra ingenting, och kommunikationen, som måste vara av sinnet, kan inte offras. ⁴Var *finns* då offret? ⁵Den lektion jag föddes för att lära ut, och fortfarande vill lära ut till alla mina bröder, är att offer inte finns någonstans och att kärleken finns överallt. ⁶För kommunikationen omfattar allt, och i den frid den återupprättar kommer kärleken av sig själv.
8. Låt inte förtvivlan förmörka julens glädje, för Kristi tid är meningslös utan glädje. ²Låt oss förenas i att fira friden genom att inte kräva något offer av någon, för på det sättet erbjuder du mig den kärlek jag erbjuder dig. ³Vad kan vara mera glädjefullt än att varsebli att vi inte har berövats någonting? ⁴Detta är Kristi tids budskap som jag ger dig, så att du kan ge det och ge det tillbaka till Fadern Som gav det till mig. ⁵För i Kristi tid återupprättas

kommunikationen, och Han förenar Sig med oss i firandet av Sin Sons skapelse.

9. Gud tackar den helige värd som vill ta emot Honom, och låter Honom komma in och ha sin boning där Han vill vara. ²Och genom ditt välkomnande välkomnar Han också dig in i Sig Själv, för det som finns i dig som välkomnar Honom ges tillbaka till Honom. ³Och vi firar bara Hans Helhet när vi välkomnar Honom i oss själva. ⁴De som tar emot Fadern är ett med Honom, eftersom de är värd åt Honom Som skapade dem. ⁵Och genom att tillåta Honom att komma in, kommer hågkomsten av Fadern in med Honom, och tillsammans med Honom minns de den enda relation de någonsin haft, och någonsin vill ha.
10. Detta är den tid då ett nytt år snart kommer att födas ur Kristi tid. ²Jag har fullkomlig tilltro till att du kommer att göra allt som du vill uppnå. ³Ingenting kommer att saknas, och du kommer att göra allt fullständigt och inte förstöra. ⁴Säg därför till din broder:

⁵Jag ger dig till den Helige Ande som del av mig själv.

⁶Jag vet att du kommer att befrias, såvida jag inte vill använda dig till att göra mig själv till fånge.

⁷I min frihets namn väljer jag din befrielse, eftersom jag förstår att vi kommer att befrias tillsammans.

⁸På så sätt kommer året att börja i glädje och frihet. ⁹Det finns mycket att göra, och vi har blivit mycket försenade. ¹⁰Acceptera det heliga ögonblicket då detta år föds, och inta din plats som så länge stått tom i det Stora Uppvaknandet. ¹¹Gör det här året anorlunda genom att göra så att allt blir detsamma. ¹²Och låt alla dina relationer göras heliga för dig. ¹³Detta är vår vilja. ¹⁴Amen.

Kapitel 16

FÖRLÅTELSEN AV ILLUSIONER

I. Sann empati

1. Att känna empati innebär inte att delta i lidandet, för det är detta som du måste *vägra* att förstå. ²Detta är egots tolkning av empati, och används alltid för att ingå en speciell relation i vilken lidandet delas. ³Förmågan att känna empati är mycket användbar för den Helige Ande, förutsatt att du låter Honom använda den på Sitt sätt. ⁴Hans sätt är mycket annorlunda. ⁵Han förstår inte lidande, och vill att du skall lära ut att det inte går att förstå. ⁶När Han kommunicerar genom dig, kommunicerar Han inte genom ditt ego med ett annat ego. ⁷Han deltar inte i smärtan, eftersom Han förstår att helandet av smärta inte uppnås genom förvirrade försök att tränga in i den, och lindra den genom att dela vanföreställningen.
2. Det tydligaste beviset på att empati så som egot använder den är destruktiv ligger i att den endast tillämpas på vissa slags problem och på vissa människor. ²Dessa väljer det ut och förenar sig med. ³Och det förenar sig aldrig utom för att göra sig självt starkare. ⁴När egot har identifierat sig självt med det som det tror att det förstår, ser det sig självt och vill göra sig självt större genom att dela det som är likt det självt. ⁵Underskatta inte den manövern; egot använder alltid empatin för att försvaga, och att försvaga är alltid att attackera. ⁶Du vet inte vad det innebär att känna empati. ⁷Men detta kan du vara säker på; om du bara sitter tyst bredvid och låter den Helige Ande kommunicera genom dig kommer din empati att vara stark, och du kommer att vinna i styrka och inte i svaghet.
3. Din del består endast i att komma ihåg detta; du vill inte att någonting som du sätter värde på skall komma ur en relation. ²Du väljer varken att skada den eller att hela den på ditt eget sätt. ³Du vet inte vad helande är. ⁴Allt du har lärt dig om empati är från det förgångna. ⁵Och det finns ingenting från det förgångna som du vill dela med andra, för det finns ingenting från det förgångna som du vill behålla. ⁶Använd inte empatin till att göra det förgångna verkligt, och på så sätt låta det bestå i all oändlighet. ⁷Gå lugnt ur vägen och låt helandet ske åt dig. ⁸Håll bara fast vid

en enda tanke och förlora den inte ur sikte, hur frestad du än kan vara att döma en situation, och att bestämma din reaktion genom att döma den. ⁹Fokusera ditt sinne endast på detta:

¹⁰Jag är inte ensam, och jag vill inte påtvinga min Gäst
det förgångna.

¹¹Jag har bjudit in Honom, och Han är här.

¹²Jag behöver inte göra någonting förutom att inte blanda mig i.

4. Sann empati är av Honom Som vet vad den är. ²Du kommer att lära dig Hans tolkning av den om du låter Honom använda din förmåga att vara stark, och inte svag. ³Han kommer inte att överge dig, men se till att du inte överger Honom. ⁴Ödmjukhet är styrka endast i den här bemärkelsen; att förståelsen och accepterandet av det faktum att du inte vet innebär att förstå och acceptera att Han *verkligen* vet. ⁵Du är inte säker på att Han kommer att göra Sin del, eftersom du ännu aldrig fullständigt har gjort din. ⁶Du kan inte veta hur du skall reagera på det som du inte förstår. ⁷Fall inte för denna frestelse, och ge inte efter för egots triumferande användning av empatin för sin egen härlighet.
5. Svaghetens triumf är inte det som du vill erbjuda en broder. ²Men du förstår ingen annan triumf än denna. ³Detta är inte kunskap, och den form av empati som skulle föranleda detta är så förvrängd att den skulle fångsla det som den vill befria. ⁴De som inte är förlossade kan inte förlossa, likväl har de en Förlossare. ⁵Försök inte att undervisa Honom. ⁶Du är eleven; Han Läraren. ⁷Blanda inte ihop din roll med Hans, för detta kommer aldrig att skänka frid till någon. ⁸Erbjud Honom din empati, för det är *Hans* varseblivning och *Hans* styrka som du vill dela. ⁹Och låt Honom erbjuda dig Sin styrka och Sin varseblivning, så att de kan delas med andra genom dig.
6. Kärlekens mening går förlorad i varje relation som ser till svaghet, och hoppas finna kärlek där. ²Kärlekens makt, som *är* dess mening, ligger i Guds styrka som svävar över den och tyst välsignar den genom att omsluta den med sina helande vingar. ³Låt detta ske, och försök inte att ersätta detta med ditt "mirakel". ⁴Jag har sagt att om en broder ber dig om någonting dåraktigt, gör det. ⁵Men förvissa dig om att detta inte innebär att göra någonting dåraktigt som skulle skada antingen dig eller honom, för det som skulle skada den ene kommer att skada den andre. ⁶Dår-

aktiga önskemål är dåraktiga endast därför att de står i konflikt med varandra, eftersom de alltid innehåller något inslag av speciellhet. ⁷Endast den Helige Ande känner igen både dåraktiga och verkliga behov. ⁸Och Han kommer att lära dig hur du skall tillfredsställa båda utan att förlora någotdera.

7. Du kommer att försöka göra detta endast i hemlighet. ²Och du kommer att tro att genom att tillfredsställa den enes behov äventyrar du inte den andre, eftersom du håller dem åtskilda och hemliga för varandra. ³Detta är inte rätt tillvägagångssätt, för det leder inte till liv och sanning. ⁴Inga behov kommer länge att lämnas otillfredsställda om du lämnar dem alla till Honom Vars funktion det är att tillfredsställa dem. ⁵Detta är Hans funktion, och inte din. ⁶Han kommer inte att tillfredsställa dem i hemlighet, för Han vill dela allt som du ger genom Honom. ⁷Det är därför Han ger det. ⁸Det du ger genom Honom är för hela Sonskapet, inte för en del av det. ⁹Lämna Hans funktion till Honom, för Han kommer att fullgöra den om du bara ber Honom komma in i dina relationer och välsigna dem åt dig.

II. Helighetens makt

1. Du kanske fortfarande tycker att det är omöjligt att förstå helighet, eftersom du inte kan se hur den kan utsträckas så att den omfattar alla. ²Och du har fått veta att den måste omfatta alla för att *vara* helig. ³Bekymra dig inte om utsträckandet av heligheten, för miraklernas natur förstår du inte. ⁴Inte heller utför du dem. ⁵Det är att de utsträcks, långt bortom de gränser du varseblir, som visar att du inte utför dem. ⁶Varför skulle du oroa dig för hur miraklet utsträcker sig till hela Sonskapet när du inte förstår miraklet i sig? ⁷En enstaka egenskap är inte svårare att förstå än helheten. ⁸Om det överhuvudtaget *finns* mirakler, måste deras egenskaper vara mirakulösa, eftersom dessa är del av dem.
2. Det finns en tendens att fragmentera, och att sedan endast bry sig om sanningen i en liten del av helheten. ²Och detta är bara ett sätt att undvika, eller se bort från helheten, till det du tror att du kanske bättre kan förstå. ³För detta är bara ett annat sätt på vilket du fortfarande försöker behålla förståelsen för dig själv. ⁴Ett bättre och betydligt mer användbart sätt att tänka på när det gäller mirakler är detta: du förstår dem inte, varken delvis eller helt. ⁵Likväl har de utförts genom dig. ⁶Därför kan din förståelse

inte vara nödvändig. ⁷Men det är ändå omöjligt att fullborda det du inte förstår. ⁸Och därför måste det finnas Någoting i dig som *verkligt* förstår.

3. För dig kan miraklet inte tyckas naturligt, därför att det du har gjort för att skada ditt sinne har gjort sinnet så onaturligt att det inte minns vad som är naturligt för det. ²Och när du får veta vad som är naturligt, kan du inte förstå det. ³Insikten att delen är helheten, och att helheten finns i varje del är fullkomligt naturlig, för det är så Gud tänker, och det som är naturligt för Honom är naturligt för dig. ⁴En helt naturlig varseblivning skulle ögonblickligen visa dig att en rangordning av svårigheter i mirakler är helt omöjlig, för det inbegriper en motsägelse av vad mirakler innebär. ⁵Och om du kunde förstå deras mening, skulle deras egenskaper knappast förorsaka dig något bryderi.
4. Du har utfört mirakler, men det är helt uppenbart att du inte har utfört dem ensam. ²Du har lyckats varje gång du har nått ett annat sinne och förenat dig med det. ³När två sinnen förenas som ett och likvärdigt delar en tanke, har den första länken i medvetenheten om att Sonskapet är ett blivit smidd. ⁴När du har ingått denna förening så som den Helige Ande ber dig att du skall göra, och har erbjudit den till Honom så att Han kan använda den som Han anser lämpligt, gör Hans naturliga varseblivning av din gåva det möjligt för Honom att förstå den, och för dig att använda Hans förståelse för din egen räkning. ⁵Det är omöjligt att övertyga dig om verkligheten i det som tydligt har uppnåtts genom din villighet, så länge som du tror att du måste förstå det för att det annars inte är verkligt.
5. Hur kan du tro på verkligheten så länge som du har föresatt dig att göra den överklig? ²Och är du verkligen tryggare om du bibehåller illusionernas verklighet än vad du skulle vara om du med glädje accepterade sanningen för vad den är, och tackade för den? ³Ära sanningen som har givits till dig, och var glad över att du inte förstår den. ⁴Mirakler är naturliga för Den Som talar för Gud. ⁵För Hans uppgift är att omvandla miraklet till den kunskap som det representerar och som är dold för dig. ⁶Låt Hans förståelse av miraklet vara nog för dig, och vänd dig inte bort från alla de vittnesbörd som Han har givit dig om Sin verklighet.
6. Inget bevis kommer att övertyga dig om sanningen i det som du inte vill ha. ²Likväl är din relation med Honom verklig. ³Se inte på detta med rädsla, utan med glädje. ⁴Den du kallade på *är* med dig. ⁵Önska Honom välkommen, och ära de vittnesbörd som

ger dig det glada budskapet att Han har kommit. ⁶Det är sant, precis som du fruktar, att erkännandet av Honom är att förneka allt som du tror att du vet. ⁷Men det som du tror att du vet var aldrig sant. ⁸Vad vinner du på att klamra dig fast vid det, och förneka beviset på sanningen? ⁹För du har kommit alltför nära sanningen för att avstå från den nu och du *kommer* att ge efter för dess oemotståndliga dragningskraft. ¹⁰Du kan fördröja detta nu, men bara en liten tid. ¹¹Guds Vård har kallat på dig, och du har hört. ¹²Aldrig mer kommer du att vara helt villig att inte lyssna.

7. Detta är ett glädjens år under vilket du kommer att lyssna mer och mer och friden kommer att växa ju mer du lyssnar. ²Helighetens makt och attackens svaghet håller båda på att föras in i din medvetenhet. ³Och detta har uppnåtts i ett sinne som var fast övertygat om att helighet är svaghet och attack är makt. ⁴Skulle inte detta vara ett tillräckligt mirakel för att lära dig att din Lärare inte är av dig? ⁵Men kom också ihåg att varje gång du har lyssnat till Hans tolkning har resultaten gett dig glädje. ⁶Skulle du föredra resultaten av din tolkning, om du ärligt överväger vad de har varit? ⁷Gud vill något bättre för dig. ⁸Skulle du inte kunna se med större barmhärtighet på den som Gud älskar med fullkomlig kärlek?
8. Gör inga tolkningar som går emot Guds Kärlek, för du har många vittnesbörd som talar så tydligt om den att endast de blinda och döva skulle kunna undgå att se och höra dem. ²Bestäm dig för att i år inte förneka det som har givits till dig av Gud. ³Vakna och dela det med andra, för det är den enda anledningen till att Han har kallat på dig. ⁴Hans Röst har talat tydligt, och ändå sätter du mycket lite tilltro till det som du har hört, för du har föredragit att sätta ännu större tilltro till den katastrof som du har åstadkommit. ⁵Låt oss i dag tillsammans bestämma oss för att acceptera det glädjefulla budskapet att katastrofen inte är verklig och att verkligheten inte är en katastrof. ⁶Verkligheten är trygg och säker, och helt igenom god mot allt och alla. ⁷Det finns ingen större kärlek än att acceptera detta och vara glad. ⁸För kärleken ber endast om att du skall vara lycklig, och kommer att ge dig allt som bidrar till din lycka.
9. Du har aldrig givit den Helige Ande något problem som Han inte har löst åt dig, inte heller kommer du någonsin att göra det. ²Du har aldrig försökt lösa någonting själv och lyckats. ³Är det inte dags att du för samman dessa fakta och förstår vad de betyder? ⁴Detta är året för att tillämpa de tankar som har givits till

dig. ⁵För dessa tankar är mäktiga krafter som skall brukas och inte hållas tillbaka överksamma. ⁶De har redan bevisat sin makt tillräckligt för att du skall kunna sätta din tilltro till dem, och inte till deras förnekande. ⁷Investera i sanningen i år, och låt den arbeta i frid. ⁸Tro på Honom som tror på dig. ⁹Tänk på vad du verkligen har sett och hört, och förstå det. ¹⁰Kan du vara ensam med vittnesbörd som dessa?

III. Undervisningens belöning

1. Vi har redan lärt oss att alla undervisar, och undervisar hela tiden. ²Du kan ha undervisat bra, och likväl kanske inte lärt dig hur du skall acceptera den tröst som din undervisning ger. ³Om du bara tänker på vad du har lärt ut, och hur olikt det är det som du trodde att du visste, kommer du att bli tvungen att inse att din Lärare kom från någonstans bortom ditt tankesystem. ⁴Därför kunde Han se öppet på det, och varsebli att det inte var sant. ⁵Han måste ha gjort detta på grundval av ett mycket annorlunda tankesystem, och ett tankesystem som inte har någonting gemensamt med ditt. ⁶För förvisso har det som Han lärt ut, och det som du lärt ut genom Honom, ingenting gemensamt med det som du lärde ut innan Han kom. ⁷Och resultatet har varit att skänka frid där det fanns smärta, och lidandet har försvunnit för att ersättas av glädje.
2. Du har kanske undervisat om frihet, men du har inte lärt dig hur du skall vara fri. ²Jag sade tidigare: "Av deras frukt skall ni känna dem, och de skall känna sig själva". ³För det är förvisso så att du dömer dig själv utifrån din undervisning. ⁴Egots undervisning framkallar omedelbara resultat, eftersom dess beslut omedelbart accepteras som ditt val. ⁵Och att du accepterar detta innebär att du är villig att döma dig själv i enlighet därmed. ⁶Orsak och verkan är mycket tydliga i egots tankesystem, eftersom all din inlärning har inriktats på att fastslå sambandet mellan dem. ⁷Och skulle du inte ha tilltro till det som du så flitigt har lärt dig själv att tro på? ⁸Kom likväl ihåg hur noga du har varit med att välja dess vittnesbörd, och att undvika dem som talade för sanningens sak och dess verkningar.
3. Visar inte det faktum att du inte själv har lärt dig det du har lärt ut, att du inte varseblir Sonskapet som ett? ²Och visar det dig inte också att du inte ser *dig själv* som ett? ³För det är omöjligt att

helt utan övertygelse vara framgångsrik i sin undervisning, och det är lika omöjligt att övertygelsen skulle finnas utanför dig. ⁴Du skulle aldrig ha kunnat undervisa om frihet om du inte trodde på den. ⁵Och det måste vara så att det du lärde ut kom från dig själv. ⁶Likväl är det tydligt att du inte känner detta Själ, och inte känner igen Det trots att Det är verksamt. ⁷Det som är verksamt måste finnas. ⁸Och det är endast om du förnekar vad Det har gjort som du möjligtvis skulle kunna förneka Dess närvaro.

4. Detta är en kurs i att lära känna sig själv. ²Du har lärt ut vad du är, men du har inte låtit det du är lära dig. ³Du har varit mycket noga med att undvika det uppenbara, och att inte se det verkliga orsak och verkansambandet som är fullkomligt tydligt. ⁴Likväl finns inom dig allt du har lärt ut. ⁵Vad kan det vara som inte har lärt sig detta? ⁶Det måste vara den del som verkligheten är utanför dig, inte genom din egen projektion utan i sanning. ⁷Och det är denna del som du har tagit in, som inte är du. ⁸Det du låter komma in i ditt sinne förändrar det faktiskt inte. ⁹Illusioner är enbart övertygelser om någonting som inte finns. ¹⁰Och den skenbara konflikten mellan sanning och illusion kan endast lösas genom att du separerar dig själv från illusionen och inte från sanningen.
5. Din undervisning har redan gjort detta, för den Helige Ande är del av dig. ²Skapad av Gud har Han varken lämnat Gud eller Hans skapelse. ³Han är både Gud och du, liksom du är Gud och Han tillsammans. ⁴För Guds Svar på separationen har tillfört dig mer än du har försökt ta bort. ⁵Han skyddade både dina skapelser och dig tillsammans, genom att Han bevarade som ett med dig det du ville utesluta. ⁶Och de kommer att ersätta det som du tog in för att ersätta dem. ⁷De är helt verkliga som del av det Själ du inte känner. ⁸De kommunicerar med dig genom den Helige Ande, och sin makt och tacksamhet mot dig för sin skapelse erbjuder de med glädje till din undervisning om dig själv som är deras hem. ⁹Du som är värd åt Gud är också värd åt dem. ¹⁰För ingenting verkligt har någonsin lämnat sin skapares sinne. ¹¹Och det som inte är verkligt har aldrig funnits.
6. Du är inte två själv i konflikt. ²Vad finns bortom Gud? ³Om du som innehåller Honom och som Han innehåller är universum, måste allt annat finnas utanför, där ingenting finns. ⁴Du har lärt ut detta, och från långt borta i universum, men ändå inte bortom dig själv, har vittnesbörden om din undervisning samlats för att hjälpa dig att lära dig. ⁵Deras tacksamhet har förenats med din

och med Guds för att stärka din tro på det du har lärt ut. ⁶För det du lärde ut är sant. ⁷Ensam står du utanför din undervisning och skild från den. ⁸Men tillsammans med dem måste du lära dig att du bara undervisade dig själv, och lärde dig av den övertygelse som du delade med dem.

7. I år kommer du att börja lära dig, och få din inläring att överensstämma med din undervisning. ²Du har valt detta genom din egen villighet att undervisa. ³Trots att du tycktes lida av undervisningen, kommer likväl dess glädje att bli din. ⁴För undervisningens glädje finns hos eleven som erbjuder den till läraren i tacksamhet, och delar den med honom. ⁵Allt eftersom du lär dig, kommer din tacksamhet mot ditt Själv Som lär dig vad Han är att växa och hjälpa dig att ära Honom. ⁶Och du kommer att lära dig Hans makt och styrka och renhet, och älska Honom så som Hans Fader gör. ⁷Hans rike har inga gränser och inget slut, och det finns ingenting i Honom som inte är fullkomligt och evigt. ⁸Allt detta är *du*, och ingenting utanför detta *är* du.
8. All lovprisning tillkommer ditt allra heligaste Själv för vad du är, och för vad Han är Som skapade dig som du är. ²Förr eller senare måste var och en överbrygga det gap som han föreställer sig finns mellan hans båda själv. ³Var och en bygger denna bro som för honom över gapet så snart han är villig att göra en liten ansträngning för att överbrygga det. ⁴Hans små ansträngningar får ett mäktigt tillskott av Himlens styrka, och av den förenade viljan hos alla som gör Himlen till vad den är, eftersom de är förenade i den. ⁵Och därför blir den som vill ta sig över bokstavligen förflyttad dit.
9. Din bro är starkare byggd än du tror och din fot står stadigt på den. ²Var inte rädd för att dragningskraften hos dem som står på andra sidan och väntar på dig inte tryggt kommer att dra dig över. ³För du kommer att komma dit där du vill vara och där ditt Själv väntar på dig.

IV. Illusionen och kärlekens verklighet

1. Var inte rädd för att se på den speciella hatrelationen, för friheten ligger i att se på den. ²Det skulle vara omöjligt att inte känna kärlekens mening om det inte vore för denna. ³För den speciella kärleksrelationen, i vilken kärlekens mening ligger gömd, ingås enbart för att kompensera hatet, men inte för att släppa det. ⁴Din

frälsning kommer att framträda tydligt inför dina öppna ögon när du ser på detta. ⁵Du kan inte begränsa hat. ⁶Den speciella kärleksrelationen kommer inte att kompensera det, utan endast att driva det under jorden och utom synhåll. ⁷Det är nödvändigt att göra det synligt, och att inte göra något försök att gömma det. ⁸För det är just försöket att balansera hat med kärlek som gör kärleken meningslös för dig. ⁹Hur stor den splittring är som ligger i detta förstår du inte. ¹⁰Och tills du gör det kommer splittringen att förbli omedveten och därför inte helad.

2. Hatets symboler ställda mot kärlekens symboler spelar ut en konflikt som inte existerar. ²För symboler står för någonting annat, och om kärleken är allt, är symbolen för kärlek utan mening. ³Du kommer att gå igenom denna sista process av att göra ogjort helt oskadd, och kommer till sist att framträda som dig själv. ⁴Detta är det sista steget i att vara redo för Gud. ⁵Var inte ovillig nu; du är alltför nära, och du kommer att i fullkomlig trygghet komma över bron, stilla omvandlad från strid till frid. ⁶För illusionen om kärlek kommer aldrig att tillfredsställa dig, men dess verklighet, som väntar på dig på den andra sidan, kommer att ge dig allt.
3. Den speciella kärleksrelationen är ett försök att begränsa hatets destruktiva verkningar genom att finna en fristad i skuldens storm. ²Den gör inget försök att höja sig över stormen, in i solljuset. ³Tvärtom, den betonar skulden utanför fristaden genom att försöka upprätta barrikader mot den och hålla sig inom dessa. ⁴Den speciella kärleksrelationen varseblivs inte som ett värde i sig, utan som en trygg plats från vilken hatet avskiljs och hålls åtskilt. ⁵Den speciella kärlekspartnern är acceptabel endast så länge som han tjänar detta syfte. ⁶Hat kan komma in, och är förvisso välkommet i några aspekter av relationen, men den hålls fortfarande samman av illusionen om kärlek. ⁷Om illusionen försvinner, bryts relationen eller blir otillfredsställande på grund av besvikelse.
4. Kärlek är inte någon illusion. ²Den är ett faktum. ³Där det är möjligt att vara desillusionerad fanns det inte kärlek utan hat. ⁴För hat *är* en illusion, och det som kan förändras var aldrig kärlek. ⁵Det är förvisso så att de som väljer vissa personer som partner i någon aspekt av livet, och använder dem för något syfte som de inte vill dela med andra, försöker att leva med skulden hellre än att dö av den. ⁶Detta är det val de ser. ⁷Och kärleken är för dem endast en flykt undan döden. ⁸De söker den desperat,

men inte i den frid i vilken den med glädje stilla skulle komma till dem. ⁹Och när de finner att rädslan för döden fortfarande finns kvar hos dem, förlorar kärleksrelationen illusionen att den är vad den inte är. ¹⁰När barrikaderna mot den har raserats, rusar rädslan in och hatet triumferar.

5. Kärleken triumferar inte. ²Endast hatet befattar sig överhuvudtaget med "kärlekens triumf". ³Illusionen om kärlek kan triumfera över illusionen om hat, men alltid till priset av att göra båda till illusioner. ⁴Så länge som illusionen om hat varar, så länge kommer kärleken att vara en illusion för dig. ⁵Och det enda val som då förblir möjligt är vilken illusion du föredrar. ⁶Det finns ingen konflikt i valet mellan sanning och illusion. ⁷Om man ser det på det sättet skulle ingen tveka. ⁸Men konflikten uppstår i samma ögonblick som valet tycks stå mellan illusioner, men detta val har ingen betydelse. ⁹När det ena valet är lika farligt som det andra, måste beslutet var ett beslut i förtvivlan.
6. Din uppgift är inte att söka efter kärlek utan enbart att söka och finna alla de barriärer inom dig själv som du har upprättat mot den. ²Det är inte nödvändigt att söka efter det som är sant, men det är nödvändigt att söka efter det som är falskt. ³Varje illusion är en illusion av rädsla, vilken form den än antar. ⁴Och försöket att fly från en illusion in i en annan måste misslyckas. ⁵Om du söker efter kärlek utanför dig kan du vara säker på att du varseblir hat inom dig, och är rädd för det. ⁶Men frid kommer aldrig från illusionen om kärlek utan endast från dess verklighet.
7. Förstå detta, för det är sant, och du måste förstå sanningen om du skall kunna skilja den från illusionen: den speciella kärleksrelationen är ett försök att föra in kärlek i separationen. ²Och som sådan är den ingenting annat än ett försök att föra in kärlek i rädslan, och göra den verklig i rädslan. ³Den speciella kärleksrelationen kränker i grunden kärlekens enda villkor och vill uppnå det omöjliga. ⁴Hur skulle detta kunna ske annat än i illusionen? ⁵Det är nödvändigt att vi ser mycket noga på vad exakt det är som du tror att du kan göra för att lösa detta dilemma som tycks mycket verkligt för dig, men som inte existerar. ⁶Du har kommit sanningen nära, och endast detta står mellan dig och den bro som leder dig in i den.
8. Himlen väntar tyst, och dina skapelser sträcker fram sina händer för att hjälpa dig att komma över och välkomna dem. ²För det är dem du söker. ³Du söker endast efter din egen fullständighet, och det är de som gör dig fullständig. ⁴Den speciella kärleks-

relationen är endast en tarvlig ersättning för det som gör dig hel i sanningen, inte i illusionen. ⁵Din relation med dem är utan skuld, och detta gör det möjligt för dig att se på alla dina bröder med tacksamhet, eftersom dina skapelser skapades i förening med dem. ⁶Att acceptera dina skapelser är att acceptera skapelsens etthet utan vilken du aldrig skulle kunna vara fullständig. ⁷Ingen speciellhet kan erbjuda dig det Gud har givit, och det du ger för-enad med Honom.

9. På andra sidan bron finns din fullständighet, för du kommer att vara helt i Gud, och inte önska någonting speciellt utan bara vara helt lik Honom och göra Honom fullständig genom din fullständighet. ²Var inte rädd för att gå över till fridens och den fullkomliga helighetens boning. ³Endast där finns Guds och Hans Sons fullständighet grundlagd för evigt. ⁴Sök inte efter detta i illusionens dystra värld där ingenting är säkert och där ingenting kan tillfredsställa. ⁵Var i Guds Namn helt villig att överge alla illusioner. ⁶I varje relation där du är helt villig att acceptera fullständigheten, och endast denna, blir Gud fullständigad, och Hans Son tillsammans med Honom.
10. Bron som leder till föreningen i dig själv *måste* leda till kunskap, för den byggdes med Gud vid din sida, och kommer att leda dig direkt till Honom där din fullständighet vilar, helt i överensstämmelse med Hans. ²Varje illusion du låter komma in i ditt sinne genom att bedöma att den går att uppnå, tar bort din egen känsla av fullständighet, och förnekar således din Faders Helhet. ³Varje fantasi, vare sig det gäller kärlek eller hat, berövar dig kunskapen, för fantasier är den slöja bakom vilken sanningen ligger gömd. ⁴För att lyfta slöjan som tycks så mörk och tung, behövs det bara att sanningen värderas högre än alla fantasier, och att vara helt ovillig att nöja sig med illusionen i stället för sanningen.
11. Skulle du inte vilja gå igenom rädslan till kärleken? ²För sådan tycks resan vara. ³Kärleken kallar, men hatet vill hålla dig kvar. ⁴Hör inte hatets rop, och se inga fantasier. ⁵För din fullständighet ligger i sanningen, och ingen annanstans. ⁶Se i hatets rop, och i varje fantasi som dyker upp för att fördröja dig, enbart ropet på hjälp som oupphörligen stiger upp från dig till din Skapare. ⁷Skulle Han inte svara dig vars fullständighet är Hans? ⁸Han älskar dig helt utan illusioner, så som du måste älska. ⁹För kärleken *är* helt utan illusioner, och därför helt utan rädsla. ¹⁰Den Gud kommer ihåg måste vara hel. ¹¹Och Gud har aldrig glömt det som

gör Honom hel. ¹²I din fullständighet ligger minnet av Hans Helhet och Hans tacksamhet mot dig för Sin fullständighet. ¹³I Hans förbindelselänk med dig ligger både Hans oförmåga att glömma och din förmåga att minnas. ¹⁴I Honom förenas din villighet att älska och all Guds Kärlek Som inte har glömt dig.

12. Din Fader kan lika lite glömma sanningen i dig som du kan låta bli att minnas den. ²Den Helige Ande är bron till Honom, gjord av din villighet att förena dig med Honom och skapad av Hans glädje i förening med dig. ³Resan som tycktes ändlös är nästan avslutad, för det som *är* ändlöst är mycket nära. ⁴Du har nästan känt igen det. ⁵Vänd dig nu tillsammans med mig bestämt bort från alla illusioner, och låt ingenting stå i vägen för sanningen. ⁶Vi kommer att göra den sista lönlösa resan bort från sanningen tillsammans, och sedan går vi tillsammans direkt till Gud i glädjefyllt svar på Hans kallelse på Sin fullständighet.
13. Om speciella relationer av något slag skulle hindra Guds fullständighet, kan de då ha något värde för dig? ²Det som är ett hinder för Gud måste vara ett hinder för dig. ³Endast i tiden tycks ett hinder för Guds fullständighet vara möjligt. ⁴Bron över vilken Han vill bära dig lyfter dig från tiden in i evigheten. ⁵Vakna upp från tiden, och svara utan rädsla på kallelsen från Honom Som gav dig evigheten när Han skapade dig. ⁶På den här sidan bron till tidlösheten förstår du ingenting. ⁷Men när du med lätta steg går över den, stödd *av* tidlösheten, leds du direkt till Guds Hjärta. ⁸I dess centrum, och endast där, är du trygg för evigt, eftersom du är fullständig för evigt. ⁹Det finns ingen slöja som Guds Kärlek i oss tillsammans inte kan lyfta. ¹⁰Vägen till sanningen ligger öppen. ¹¹Följ den tillsammans med mig.

V. Att välja fullständighet

1. När man ser på den speciella relationen är det nödvändigt att först inse att den för med sig ett stort mått av smärta. ²Ängslan, förtvivlan, skuld och attack ingår alla i den, med avbrott för perioder när de tycks vara borta. ³Alla dessa måste förstås för vad de är. ⁴Vilken form de än antar, är de alltid en attack på självet för att göra den andre skyldig. ⁵Jag har talat om detta tidigare, men det finns några aspekter av det som man verkligen försöker göra som inte har berörts.
2. Enkelt uttryckt är försöket att skuldbelägga alltid riktat mot

Gud. ²För egot vill att du skall se Honom, och endast Honom, som skyldig, och lämna Sonskapet öppet och oskyddat för attack. ³Den speciella kärleksrelationen är egots viktigaste vapen för att hålla dig borta från Himlen. ⁴Den ser inte ut att vara ett vapen, men om du tänker på vilket värde du tillmäter den och varför, kommer du att inse vad den måste vara.

3. Den speciella kärleksrelationen är den gåva som egot skryter mest över, och den som är mest lockande för dem som är ovilliga att ge upp skulden. ²Egots "dynamik" är tydligast här, för eftersom det räknar med dragningskraften i detta erbjudande, är de fantasier som kretsar runt den ofta mycket uppenbara. ³Här bedöms de vanligtvis som acceptabla och till och med naturliga. ⁴Ingen ser det som bisarrt att älska och hata på samma gång, och till och med de som tror att hat är synd känner sig bara skyldiga, men rättar inte till det. ⁵Detta är separationens "naturliga" tillstånd, och de som lär sig att det inte alls är naturligt tycks vara de som är onaturliga. ⁶För den här världen *är* motsatsen till Himlen, eftersom den är gjord för att vara dess motsats, och allting här tar en riktning som är exakt motsatsen till det som är sant. ⁷I Himlen, där kärlekens mening är känd, är kärlek detsamma som förening. ⁸Här, där illusionen om kärleken accepteras i stället för kärleken, varseblivs kärlek som separation och uteslutning.
4. Det är i den speciella kärleksrelationen, född ur den hemliga önskan om speciell kärlek från Gud, som egots hat triumferar. ²För den speciella relationen är förnekandet av Guds Kärlek, och försöket att för självet säkerställa den speciellhet som Han inte ville kännas vid. ³Det är nödvändigt för egots överlevnad att du tror att denna speciellhet inte är helvetet utan Himlen. ⁴För egot vill inte att du skall se att separationen endast kan vara en förlust, eftersom den är det enda tillstånd som Himlen inte skulle kunna vara i.
5. För alla är Himlen fullständigheten. ²Det kan inte råda någon oenighet om detta, eftersom både egot och den Helige Ande accepterar det. ³De är emellertid fullständigt oeniga om vad fullständighet är och hur den uppnås. ⁴Den Helige Ande vet att fullständighet i första hand ligger i förening, och därefter i utsträckandet av förening. ⁵För egot ligger fullständighet i triumfen, och i utsträckandet av "segern" ända till den slutliga triumfen över Gud. ⁶I denna ser det självets slutliga frihet, för ingenting skulle finnas kvar som kunde vara ett hinder för egot. ⁷Detta är dess föreställning om Himlen. ⁸Och därför måste förening, som är ett

tillstånd som egot inte kan blanda sig i, vara helvetet.

6. Den speciella relationen är ett egendomligt och onaturligt påfund av egot för att förena helvetet och Himlen och göra dem omöjliga att skilja åt. ²Och försöket att finna det som man föreställer sig är det "bästa" i båda världarna har endast lett till fantasier om båda, och till oförmågan att varsebli någon av dem som den är. ³Den speciella relationen är denna förvirrings triumf. ⁴Den är en slags förening ur vilken förening är utesluten, och grunden för försöket att förena vilar på uteslutning. ⁵Vad skulle kunna vara ett bättre exempel på egots regel: "Sök men finn inte"?
7. Det märkligaste av allt är den föreställning om självet som egot omhuldar i den speciella relationen. ²Detta "själv" söker relationen för att göra sig självt fullständigt. ³Men när det finner den speciella relation där det tror att det kan uppnå detta, ger det bort sig självt och försöker "byta ut" sig självt mot någon annans själv. ⁴Detta är inte att förena sig, för där finns ingen utökning och inget utsträckande. ⁵Varje partner försöker offra det själv som han inte vill ha för ett som han tror att han föredrar. ⁶Och han känner sig skyldig till "synden" att ta, och för att inte ge någonting av värde tillbaka. ⁷Hur stort värde kan han sätta på ett själv som han vill ge bort för att få ett "bättre"?
8. Det "bättre" själv som egot söker är alltid ett själv som är mer speciellt. ²Och den som tycks äga ett speciellt själv blir "älskad" för det som kan tas ifrån honom. ³Där båda parterna ser detta speciella själv hos varandra, ser egot "en förening gjord i Himlen". ⁴För ingen av dem kommer att förstå att han har bett om helvetet, och därför kommer han inte att hindra egots illusion om Himlen, som det erbjöd honom för att hindra Himlen. ⁵Men om alla illusioner kommer av rädsla, och de kan inte komma av någonting annat, är illusionen om Himlen ingenting annat än en "attraktiv" form av rädsla, i vilken skulden ligger djupt begravd och stiger upp till ytan i form av "kärlek".
9. Helvetets lockelse ligger enbart i skuldens fruktansvärda dragningskraft, som egot erbjuder dem som sätter sin tilltro till litenhet. ²Förvissningen om litenhet finns i varje speciell relation, för endast de berövade skulle kunna sätta värde på speciellhet. ³Kravet på speciellhet, och att varsebli det som en kärlekshandling att ge speciellhet, gör kärleken förhatlig. ⁴Det verkliga syftet med den speciella relationen, helt i enlighet med egots mål, är att förstöra verkligheten och ersätta den med illusion. ⁵För egot

självt är en illusion, och endast illusioner kan vara vittnesbörd om dess "verklighet".

10. Om du varseblev den speciella relationen som en triumf över Gud, skulle du då vilja ha den? ²Låt oss inte tänka på dess skrämmande natur, inte heller på den skuld den måste föra med sig, och inte heller på sorgsenheten och ensamheten. ³För dessa är bara kännetecken på separationens hela religion, och på det totala sammanhanget i vilket man tror att den inträffar. ⁴Det centrala temat i dess offerlitanian är att Gud måste dö så att du kan leva. ⁵Och det är detta tema som ageras ut i den speciella relationen. ⁶Genom ditt självs död tror du att du kan attackera ett annat själv, och rycka det ifrån den andre för att ersätta det själv som du föraktar. ⁷Och du föraktar det därför att du inte tycker att det erbjuder den speciellhet du begär. ⁸Och eftersom du hatar det har du gjort det litet och ovärdigt, därför att du är rädd för det.
11. Hur kan du bevilja obegränsad makt till det som du tror att du har attackerat? ²Så skrämmande har sanningen blivit för dig, att såvida den inte är liten och svag och oförtjänt av något värde, skulle du inte våga se på den. ³Du tror att det är säkrare att förse det lilla själv som du har åstadkommit med makt som du har ryckt från sanningen, och triumfera över den och göra den hjälplös. ⁴Se hur exakt denna ritual spelas upp i den speciella relationen. ⁵Ett altare upprättas mellan två separata personer på vilket båda försöker döda sitt själv, och på sin kropp upprätta ett annat själv som tar sin makt från hans död. ⁶Om och om igen spelas denna ritual upp. ⁷Och den avslutas aldrig, inte heller kommer den någonsin att avslutas. ⁸Avslutandets ritual kan inte avsluta, för livet uppstår inte ur döden, inte heller Himlen ur helvetet.
12. Närhelst någon form av speciell relation gör dig frestad att söka efter kärlek i ritualer, kom då ihåg att kärlek är innehåll, och inte form av något slag. ²Den speciella relationen är en formens ritual, som syftar till att upphöja formen till att inta Guds plats på bekostnad av innehållet. ³Det finns ingen mening i formen, och det kommer aldrig att finnas någon. ⁴Den speciella relationen måste förstås för vad den är; en vetlös ritual i vilken styrka utvinns ur Guds död, och investeras i Hans mördare som tecken på att formen har segrat över innehållet, och att kärleken har förlorat sin mening. ⁵Skulle du vilja att detta var möjligt, även bortsett från dess uppenbara omöjlighet? ⁶Om det vore möjligt, skulle du ha gjort dig själv hjälplös. ⁷Gud är inte vred. ⁸Han skulle bara inte kunna låta detta ske. ⁹Du kan inte ändra Hans Sinne. ¹⁰Inga ritu-

- aler som du har infört i vilka dödens dans gläder dig kan frambringa det evigas död. ¹¹Inte heller kan den ersättning för Guds Helhet som du har valt ha något som helst inflytande på den.
13. Se ingenting annat i den speciella relationen än ett meningslöst försök att sätta andra gudar jämte Honom, och genom att dyrka dem skymma deras litenhet och Hans storhet. ²I din fullständighets namn vill du inte detta. ³För varje avgud som du frammanar för att sätta jämte Honom står jämte *dig*, i stället för det du är.
 14. Frälsningen ligger i det enkla faktum att illusioner inte är skrämmande eftersom de inte är sanna. ²De ser endast skrämmande ut i den utsträckning som du inte kan känna igen dem för vad de är; och du kommer inte att kunna göra detta i den utsträckning som du *vill* att de skall vara sanna. ³Och i samma utsträckning förnekar du sanningen, och kan därför inte göra det enkla valet mellan sanning och illusion; mellan Gud och fantasi. ⁴Minns detta, och du kommer inte att ha någon svårighet att varsebli beslutet för precis vad det är, och ingenting annat.
 15. Kärnan i illusionen om separationen ligger helt enkelt i fantasin om förstörelsen av kärlekens mening. ²Och såvida kärlekens mening inte återställs till dig kan du, som delar dess mening, inte känna dig själv. ³Separationen är bara beslutet att *inte* känna sig själv. ⁴Hela detta tanke-system är en noggrant uttänkt inlärningserfarenhet, avsedd att leda bort från sanningen och in i fantasin. ⁵Men Gud erbjuder dig en rättelse för varje inlärning som skulle skada dig, och en fullständig räddning undan alla dess konsekvenser.
 16. Beslutet huruvida du skall lyssna eller inte lyssna till den här kursen och följa den är enbart valet mellan sanning och illusion. ²För här finns sanningen, separerad från illusionen och inte sammanblandad med den överhuvudtaget. ³Så enkelt detta val blir när det endast varseblivs så som det är. ⁴För endast fantasier gör en sammanblandning av val möjlig, och de är totalt överkliga.
 17. Det här är således det år när det är dags att fatta det lättaste beslut som du någonsin har ställts inför, och också det enda. ²Du kommer att gå över bron in i verkligheten helt enkelt därför att du kommer att förstå att Gud finns på andra sidan, och att det inte finns någonting här överhuvudtaget. ³Det är omöjligt att inte fatta det naturliga beslutet när man förstår detta.

VI. Bron till den verkliga världen

1. Sökandet efter den speciella relationen är tecknet på att du likställer dig själv med egot och inte med Gud. ²För den speciella relationen är av värde endast för egot. ³Om en relation inte har ett speciellt värde är den meningslös för egot, för det varseblir all kärlek som speciell. ⁴Men detta kan inte vara naturligt, för det är olikt relationen mellan Gud och Hans Son, och alla relationer som är olika denna *måste* vara onaturliga. ⁵För Gud skapade kärleken så som Han ville att den skulle vara, och gav den så som den är. ⁶Kärleken har ingen mening förutom så som dess Skapare definierade den genom Sin Vilja. ⁷Det är omöjligt att definiera den på något annat sätt och förstå den.
2. Kärlek är frihet. ²Att söka efter den genom att göra dig själv till slav är att separera dig själv från den. ³För Guds Kärleks skull, sök inte längre efter förening i separationen, inte heller efter frihet i slaveriet. ⁴Så som du befriar, så kommer du att bli befriad. ⁵Glöm inte detta, för annars kommer kärleken inte att kunna finna dig och trösta dig.
3. Det finns ett sätt på vilket den Helige Ande ber om din hjälp, om du vill ha Hans. ²Det heliga ögonblicket är Hans mest användbara hjälpmedel för att skydda dig från skuldens dragningskraft, det verkliga lockbetet i den speciella relationen. ³Du förstår inte att detta är dess verkliga lockelse, för egot har lärt dig att friheten ligger i den. ⁴Men ju närmare du granskar den speciella relationen, desto mer uppenbart blir det att den måste befrija skuld och därför måste göra dig till fånge.
4. Den speciella relationen är totalt meningslös utan en kropp. ²Om du sätter värde på den, måste du också sätta värde på kroppen. ³Och det du sätter värde på kommer du att bevara. ⁴Den speciella relationen är ett påhitt för att begränsa ditt själv till en kropp, och för att begränsa din varseblivning av andra till deras. ⁵De Stora Strålarna skulle påvisa den totala avsaknaden av värde i den speciella relationen om de kunde ses. ⁶För vid åsynen av dem skulle kroppen försvinna, eftersom dess värde skulle gå förlorat. ⁷Och på det sättet skulle hela din investering i att se den dras tillbaka ifrån den.
5. Du ser den värld du sätter värde på. ²På den här sidan bron ser du världen av separata kroppar, som försöker att förena sig med varandra i separata föreningar och att bli ett genom att förlora. ³När två individer försöker att bli ett, försöker de att förminska

sin storhet. ⁴Var och en förnekar sin kraft, för den separata föreningen utesluter universum. ⁵Långt mer lämnas utanför än som tas in, för Gud lämnas utanför och *ingenting* tas in. ⁶Om en enda sådan förening ingicks med fullkomlig tilltro, skulle universum komma in i den. ⁷Men den speciella relation som egot eftersträvar inbegriper inte en enda hel individ. ⁸Egot vill bara ha en del av honom, och ser bara denna del och ingenting annat.

6. På andra sidan bron är det så annorlunda! ²Under en tid ses kroppen fortfarande, men inte enbart så som den ses här. ³Den lilla gnistan som har de Stora Strålarna inom sig är också synlig, och denna gnista kan inte länge begränsas till att vara liten. ⁴När du väl har gått över bron, har kroppens värde blivit så mycket mindre i dina ögon att du överhuvudtaget inte kommer att finna det nödvändigt att lovsjunga den. ⁵För du kommer att inse att det enda värde kroppen har är att göra det möjligt för dig att föra dina bröder till bron tillsammans med dig, och att där bli befriade tillsammans.
7. Själva bron är ingenting annat än en ändring av perspektivet på verkligheten. ²På den här sidan är allt du ser kraftigt förvrängt och ses ur ett helt felaktigt perspektiv. ³Det som är litet och obetydligt förstoras, och det som är starkt och mäktigt reduceras till att vara litet. ⁴Under övergången uppstår en period av förvirring, under vilken en känsla av verklig desorientering kan uppträda. ⁵Men var inte rädd för det, för det innebär endast att du har varit villig att släppa taget om den förvrängda referensram som tycktes hålla samman din värld. ⁶Denna referensram är byggd runt den speciella relationen. ⁷Utan denna illusion skulle det inte kunna finnas någon mening som du fortfarande skulle söka här.
8. Var inte rädd för att du helt plötsligt kommer att lyftas upp och slungas in i verkligheten. ²Tiden är välvillig, och om du använder den för verklighetens räkning kommer den att hålla jämna, lugna steg med dig vid din övergång. ³Det enda som brådskar är att flytta bort ditt sinne från dess inrotade ståndpunkt här. ⁴Detta kommer inte att göra dig hemlös och lämna dig utan någon referensram. ⁵Desorienteringsperioden, som föregår den faktiska övergången, är mycket kortare än den tid det tog att låsa fast ditt sinne så orubbligt vid illusioner. ⁶Fördröjning kommer att skada dig mer nu än tidigare, bara därför att du förstår att det *är* en fördröjning, och att det verkligen är möjligt att slippa undan smärtan. ⁷Finn hopp och tröst snarare än förtvivlan i detta: du

- skulle inte länge kunna finna ens illusionen om kärlek i någon speciell relation här. ⁸För du är inte längre helt vansinnig, och du skulle snart förstå skulden i självbedrägeriet för vad den är.
9. Ingenting som du försöker förstärka i den speciella relationen är faktiskt del av dig. ²Och du kan inte bevara en del av det tanke-system som lärde dig att den var verklig, och förstå Tanken som *vet* vad du är. ³Du har tillåtit Tanken om din verklighet att komma in i ditt sinne, och eftersom du bjöd in den kommer den att vara kvar hos dig. ⁴Din kärlek till den kommer inte att tillåta dig att svika dig själv, och du skulle inte kunna gå in i en relation där den inte kunde gå tillsammans med dig, för du skulle inte vilja vara åtskild från den.
 10. Var glad att du har undkommit den parodi på frälsning som egot erbjöd dig, och se inte med längtan tillbaka på den karikatyr som det gjorde av dina relationer. ²Nu behöver ingen lida, för du har kommit alltför långt för att ge efter för illusionen om skuldens skönhet och helighet. ³Endast de helt vansinniga skulle kunna se på död och lidande, sjukdom och förtvivlan, och se det på det sättet. ⁴Det skulden har format är fult, skrämmande och mycket farligt. ⁵Se ingen illusion om sanning och skönhet där. ⁶Och var tacksam för att det *finns* en plats där sanning och skönhet väntar på dig. ⁷Gå vidare för att med glädje möta dem, och upptäck hur mycket som väntar dig för den enkla villigheten att ge upp ingenting *eftersom* det är ingenting.
 11. Det nya perspektivet som du kommer att få genom att gå över kommer att vara förståelsen för var Himlen *är*. ²Från den här sidan tycks den vara utanför och på andra sidan bron. ³Men när du går över för att förena dig med den, kommer den att förena sig med dig och bli ett med dig. ⁴Och i glad förvåning kommer du att tänka, att du för allt detta gav upp *ingenting!* ⁵Himlens glädje, som inte har någon gräns, ökas med varje ljus som återvänder för att inta sin rättmätiga plats i den. ⁶Vänta inte längre, för Guds Kärleks skull och för *din egen* skull. ⁷Och må det heliga ögonblicket påskynda din väg, så som det helt visst kommer att göra om du endast låter det komma till dig.
 12. Den Helige Ande ber dig endast om denna lilla hjälp: närhelst dina tankar förrirrar sig till en speciell relation som fortfarande lockar dig, gå då in tillsammans med Honom i ett heligt ögonblick, och låt Honom befria dig där. ²Han behöver endast din villighet att dela Hans perspektiv för att ge det fullständigt till dig. ³Och din villighet behöver inte vara fullständig, eftersom

Hans är fullkomlig. ⁴Det är Hans uppgift att genom Sin fullkomliga tro sona din ovillighet, och det är Hans tro som du delar med Honom där. ⁵När du inser din ovillighet att bli befriad, ges Hans fullkomliga villighet till dig. ⁶Ropa på Honom, för Himlen står till Hans förfogande. ⁷Och låt Honom kalla på Himlen åt dig.

VII. Slutet på illusionerna

1. Det är omöjligt att släppa det förgångna utan att ge upp den speciella relationen. ²För den speciella relationen är ett försök att åter spela upp det förgångna och förändra det. ³Inbillade förolämpningar, ihågkommen smärta, gångna besvikelser, varseblivna orättvisor och berövanden kommer alla in i den speciella relationen, som blir ett sätt på vilken du försöker återställa din sårade självkänsla. ⁴Vilken grund skulle du ha för att välja en speciell partner utan det förgångna? ⁵Varje sådant val görs på grund av någonting "ont" i det förgångna som du klamrar dig fast vid, och för vilket någon annan måste sona.
2. Den speciella relationen utkräver hämnd på det förgångna. ²Genom att försöka ta bort lidandet i det förgångna förbiser den nuet, eftersom den är helt upptagen med det förgångna och sin totala förpliktelse mot det. ³Ingen speciell relation upplevs i nuet. ⁴Det förgångnas skuggor omsluter den, och gör den till vad den är. ⁵Den har ingen mening i nuet, och om den inte har någon mening nu kan den inte ha någon verklig mening överhuvudtaget. ⁶Hur kan du ändra på det förgångna förutom i fantasin? ⁷Och vem kan ge dig det du tror att det förgångna har berövat dig? ⁸Det förgångna är ingenting. ⁹Försök inte att lägga skulden för berövandet på det, för det förgångna är borta. ¹⁰Du kan faktiskt *inte* släppa det som redan är borta. ¹¹Det måste därför vara så att du behåller illusionen att det inte är borta, eftersom du tror att det tjänar något syfte som du vill uppnå. ¹²Och det måste också vara så att detta syfte inte skulle kunna uppnås i nuet, utan endast i det förgångna.
3. Underskatta inte intensiteten i egots drivkraft att hämnas på det förgångna. ²Det är fullständigt hänsynslöst och fullständigt vansinnigt. ³För egot minns allt du har gjort som har förolämpat det, och söker vedergällning hos dig. ⁴Fantasierna det för med sig till de relationer som det har valt för att agera ut sitt hat i är fantasier om din undergång. ⁵För egot håller dig ansvarig för det

förgångna, och i din flykt från det förgångna ser det sig självt berövat den hämnd som det tycker att du så med rätta förtjänar. ⁶Men egot skulle inte kunna binda dig vid det förgångna utan din medverkan i din egen undergång. ⁷I den speciella relationen tillåter du din egen undergång att äga rum. ⁸Att detta är vansinnigt är uppenbart. ⁹Men vad som är mindre uppenbart är att nuet inte är till någon nytta för dig så länge som du eftersträvar egots mål som dess bundsförvant.

4. Det förgångna är borta; försök inte att behålla det i den speciella relationen som binder dig vid det, och som vill lära dig att frälsningen är över och att du därför måste återvända till det förgångna för att finna frälsning. ²Det finns ingen fantasi som inte innehåller drömmen om vedergällning för det förgångna. ³Vill du agera ut drömmen, eller släppa den?
5. I den speciella relationen ser det inte ut att vara ett utagerande av hämnd som du söker. ²Och till och med när hatet och grymheten kortvarigt bryter igenom, skakas inte illusionen om kärlek särskilt djupt. ³Det enda som egot likväl aldrig tillåter att det når medvetenheten är att den speciella relationen är utagerandet av hämnd på dig själv. ⁴Men vad annat skulle det kunna vara? ⁵När du söker den speciella relationen, söker du inte efter härligheten i dig själv. ⁶Du har förnekat att den finns där, och relationen blir din ersättning för den. ⁷Och hämnden blir din ersättning för Sanning, och flykten undan hämnden blir din förlust.
6. Mot egots vansinniga uppfattning om frälsning ställer den Helige Ande varsamt det heliga ögonblicket. ²Vi sade tidigare att den Helige Ande måste undervisa genom jämförelser, och använder motsatser för att visa på sanningen. ³Det heliga ögonblicket är motsatsen till egots fasta övertygelse om frälsning genom hämnd för det förgångna. ⁴I det heliga ögonblicket vet man att det förgångna är borta, och med dess försvinnande har dess drivkraft efter hämnd ryckts upp och försvunnit. ⁵Nuets stillhet och frid omfamnar dig i fullkomlig varsamhet. ⁶Allt är borta utom sanningen.
7. Under en tid försöker du kanske föra in illusioner i det heliga ögonblicket för att förhindra att du blir helt medveten om den fullständiga skillnaden, i alla avseenden, mellan din upplevelse av sanning och illusion. ²Men du kommer inte att försöka göra detta länge. ³I det heliga ögonblicket kommer den Helige Andes makt att segra, eftersom du har förenat dig med Honom. ⁴Illusionerna som du för med dig kommer att försvaga upplevelsen av Honom

- en kort tid, och kommer att hindra dig från att hålla kvar upplevelsen i ditt sinne. ⁵Men det heliga ögonblicket är evigt, och dina illusioner om tiden kommer inte att hindra det tidlösa från att vara vad det är, inte heller dig från att uppleva det så som det är.
8. Det Gud har givit dig är sant givet, och kommer att bli sant mottaget. ²För Guds gåvor har ingen verklighet om du inte tar emot dem. ³Ditt mottagande fullständig Hans givande. ⁴Du kommer att ta emot *eftersom* det är Hans Vilja att ge. ⁵Han gav det heliga ögonblicket för att det skulle ges till dig, och det är omöjligt att du inte skulle ta emot det *eftersom* Han gav det. ⁶När Han ville att Hans Son skulle vara fri, *var* Hans Son fri. ⁷I det heliga ögonblicket finns Hans påminnelse om att Hans Son alltid kommer att vara exakt så som han skapades. ⁸Och allt som den Helige Ande lär ut är för att påminna dig om att du har tagit emot det som Gud har givit dig.
 9. Det finns ingenting som du kan hålla verkligheten ansvarig för. ²Det enda som måste förlåtas är de illusioner som du har hållit dina bröder ansvariga för. ³Deras verklighet har inget förgånget, och endast illusioner kan förlåtas. ⁴Gud håller ingen ansvarig för någonting, för Han är oförmögen att ha illusioner av något slag. ⁵Befria dina bröder från deras illusioners slaveri genom att förlåta dem för de illusioner som du varseblir i dem. ⁶På så sätt kommer du att lära dig att du har blivit förlåten, för det är du som har erbjudit dem illusioner. ⁷I det heliga ögonblicket görs detta för dig i tiden, för att skänka dig Himlens sanna tillstånd.
 10. Kom ihåg att du alltid väljer mellan sanning och illusion; mellan den verkliga Soningen som vill hela och egots "soning" som vill förstöra. ²Guds makt och all Hans Kärlek, som är utan gräns, kommer att stödja dig när du bara söker din plats i Soningsplanen som kommer ur Hans Kärlek. ³Var bundsförvant åt Gud och inte åt egot i ditt sökande efter hur Soningen kan komma till dig. ⁴Hans hjälp räcker, för Hans Budbärare förstår hur Riket skall återställas till dig, och lägga hela din investering i frälsningen i din relation med Honom.
 11. Sök och *finn* Hans budskap i det heliga ögonblicket, där alla illusioner blir förlåtna. ²Däriifrån utsträcker miraklet sig för att välsigna alla och för att lösa alla problem vare sig de varseblivs som stora eller små, möjliga eller omöjliga. ³Det finns ingenting som inte kommer att lämna plats åt Honom och åt Hans majestät. ⁴Att förenas i nära relation med Honom är att acceptera relationer som verkliga, och att genom deras verklighet ge upp alla illusio-

ner för verkligheten i din relation med Gud. ⁵Lovad vare din relation med Honom och ingen annan. ⁶Sanningen ligger där och ingen annanstans. ⁷Du väljer detta eller ingenting.

12. *Förlåt oss våra illusioner, Fader, och hjälp oss att acceptera vår sanna relation med Dig, i vilken det inte finns några illusioner och där ingen någonsin kan komma in. ²Vår helighet är Din. ³Vad kan det finnas i oss som behöver förlåtelse när Din är fullkomlig? ⁴Glömskans sömn är endast ovilligheten att minnas Din förlåtelse och Din Kärlek. ⁵Låt oss inte inledas i frestelse, för det är inte Din Vilja att Guds Son skall frestas. ⁶Och låt oss endast ta emot det Du har givit, och endast acceptera detta i de sinnen Du har skapat och som Du älskar. ⁷Amen.*

Kapitel 17

FÖRLÅTELSEN OCH DEN HELIGA RELATIONEN

I. Att föra fantasin till sanningen

1. Guds Sons förräderi finns endast i illusioner och alla hans "synder" är endast hans egen inbillning. ²Hans verklighet är för evigt utan synd. ³Han behöver inte bli förlåten utan väckt. ⁴I sina drömmar har han förrått sig själv, sina bröder och sin Gud. ⁵Men det som har gjorts i drömmar har faktiskt aldrig gjorts. ⁶Det är omöjligt att övertyga drömmaren om att det förhåller sig så, för drömmar är vad de är *på grund av* att de ger en illusion av att vara verkliga. ⁷Endast i uppvaknandet finns den fulla befrielsen från dem, för endast då blir det fullkomligt uppenbart att de inte hade någon verkan på verkligheten överhuvudtaget, och inte förändrade den. ⁸Fantasier förändrar verkligheten. ⁹Detta är deras syfte. ¹⁰De kan inte göra det i verkligheten, men de *kan* göra det i det sinne som vill att verkligheten skall vara annorlunda.
2. Det är således bara din önskan att förändra verkligheten som är skrämmande, eftersom du genom din önskan tror att du har uppnått det du önskade. ²Denna egendomliga ståndpunkt bekräftar på sätt och vis din makt. ³Men den gör den också överklig genom att förvränga den och ställa den i det "ondas" tjänst. ⁴Du kan inte tjäna två herrar som ber dig om motstridiga ting. ⁵Det du använder i fantasin förvägrar du sanningen. ⁶Men det du ger till sanningen för att det skall användas åt dig är i säkerhet för fantasin.
3. När du vidmakthåller att det måste finnas en rangordning av svårigheter i mirakler, menar du bara att det finns några ting som du vill undanhålla sanningen. ²Du tror att sanningen inte kan hantera dem bara därför att du vill hålla dem borta från sanningen. ³Det är helt enkelt så att din brist på tilltro till den makt som helar all smärta härrör från din önskan att bibehålla några aspekter av verkligheten för fantasin. ⁴Om du bara insåg vilken inverkan detta måste ha på din uppskattning av helheten! ⁵Det du förbehåller dig själv, tar du bort från Honom Som vill befria dig. ⁶Om du inte ger det tillbaka, är det oundvikligt att ditt perspektiv på verkligheten blir förvanskat och förblir utan rättelse.

4. Lika länge som du vill ha det på det sättet, lika länge kommer illusionen om en rangordning av svårigheter i mirakler att stanna kvar hos dig. ²För du har infört denna ordning i verkligheten genom att ge något av den till en lärare, och något till en annan. ³Och på så sätt lär du dig handskas med en del av sanningen på ett sätt, och med den andra delen på ett annat sätt. ⁴Att fragmentera sanningen är att förstöra den genom att göra den meningslös. ⁵En rangordning av verkligheten är ett perspektiv som inte går att förstå; en referensram för verkligheten med vilken den faktiskt inte alls kan jämföras.
5. Tror du att du kan föra sanningen till fantasin, och lära dig vad sanning betyder ur illusioners perspektiv? ²Sanningen *har* ingen mening i illusionen. ³Referensramen för dess mening måste vara den själv. ⁴När du försöker föra sanningen till illusioner, försöker du göra illusionerna verkliga, och behålla dem genom att rättfärdiga din övertygelse om dem. ⁵Men att ge illusionerna till sanningen är att göra det möjligt för sanningen att lära ut att illusionerna är överkliga, och således göra det möjligt för dig att undkomma dem. ⁶Undanhåll inte sanningen en enda tanke, för då inför du en rangordning av verkligheten som måste göra dig till fånge. ⁷Det finns ingen rangordning i verkligheten, eftersom allt där är sant.
6. Var således villig att ge allt som du har hållit utanför sanningen till Honom Som känner sanningen, och i Vilken allt förs till sanningen. ²Frälsningen från separationen är fullständig eller sker inte alls. ³Bekymra dig inte om någonting annat än din vilighet att detta skall fullbordas. ⁴Han kommer att fullborda det; inte du. ⁵Men glöm inte detta: när du blir upprörd och förlorar din sinnesfrid på grund av att någon annan försöker lösa sina problem genom fantasier, vägrar du att förlåta dig själv för precis samma försök. ⁶Och du håller er båda borta från sanningen och från frälsningen. ⁷När du förlåter honom, återställer du till sanningen det som förnekades av er båda. ⁸Och du kommer att se förlåtelsen där du har givit den.

II. Den förlåtna världen

1. Kan du föreställa dig hur vackra du kommer att tycka att de är som du förlåter? ²Inte i någon fantasi har du någonsin sett någonting så ljuvligt. ³Ingenting du ser här, vare sig du sover eller

är vaken, kommer i närheten av en sådan ljuvlighet. ⁴Och ingenting kommer du att sätta värde på som detta, inte heller hålla så kärt. ⁵Inte ingenting du minns som fick ditt hjärta att sjunga av glädje har någonsin skänkt dig ens en smula av den lycka som denna syn kommer att skänka dig. ⁶För du kommer att se Guds Son. ⁷Du kommer att se den skönhet som den Helige Ande älskar att se på, och som Han tackar Fadern för. ⁸Han skapades för att se detta åt dig, tills du lärde dig att se det själv. ⁹Och all Hans undervisning leder till att du ser det och tackar tillsammans med Honom.

2. Denna ljuvlighet är ingen fantasi. ²Den är den verkliga världen, ljus och ren och ny, där allt glittrar i det klara solskenet. ³Inte ingenting är gömt här, för allt har blivit förlåtet och det finns inga fantasier som kan gömma sanningen. ⁴Bron mellan den världen och den här är så liten och så lätt att ta sig över, att du inte skulle kunna tro att den är mötesplatsen för så skilda världar. ⁵Likväl är denna lilla bro det starkaste som berör den här världen överhuvudtaget. ⁶Detta lilla steg, så litet att det har undgått din uppmärksamhet, är ett långt steg genom tiden in i evigheten, bortom all fulhet in i skönheten som kommer att göra dig hänförd, och som aldrig kommer att upphöra att göra dig förundrad över dess fullkomlighet.
3. Detta steg, det minsta som någonsin tagits, är dock den största prestationen av alla i Guds Soningsplan. ²Allt annat är inlärt, men detta blir givet, fullständigt och helt fullkomligt. ³Ingen annan än Han Som planerade frälsningen skulle kunna göra det fullständigt på detta sätt. ⁴Du lär dig att nå den verkliga världen i dess skönhet. ⁵Fantasierna görs alla ogjorda, och ingen och ingenting förblir längre bundet av dem, och genom din egen förlåtelse står det dig fritt att se. ⁶Men det du ser är endast det du gjorde, med din förlåtelses välsignelse över det. ⁷Och med denna slutliga välsignelse som Guds Son ger sig själv, har den verkliga varseblivningen, född ur det nya perspektiv som han har lärt sig, tjänat sitt syfte.
4. Stjärnorna kommer att försvinna i ljuset, och solen som öppnade världen för skönheten kommer att försvinna. ²Varseblivningen kommer att vara meningslös när den har fullkomnats, för ingenting som använts för inläringen kommer att ha någon funktion. ³Inte ingenting kommer någonsin att förändras; inga skiften eller skiftningar, inga skillnader, inga variationer som gjorde varseblivningen möjlig kommer då längre att förekomma. ⁴Varse-

blivningen av den verkliga världen kommer att vara så kort att du knappt kommer att ha tid att tacka Gud för den. ⁵För Gud kommer snabbt att ta det sista steget, när du har nått den verkliga världen och har gjorts redo för Honom.

5. Den verkliga världen uppnås helt enkelt genom att fullständigt förlåta den gamla, den värld som du ser utan förlåtelse. ²Den Store Omdanaren av varseblivningen kommer tillsammans med dig att ta sig an den noggranna utforskningen av det sinne som gjorde den här världen, och avslöja för dig de skenbara skälen till att du gjorde den. ³I ljuset av det verkliga skäl som Han för med Sig när du följer Honom, kommer Han att visa dig att det inte finns något förnuft här överhuvudtaget. ⁴Varje prick Hans förnuft berör blir levande av skönhet, och det som tycktes fult i mörkret på grund av din brist på förnuft befrias plötsligt och blir ljuvligt. ⁵Inte ens det Guds Son gjorde i sitt vansinne kan vara utan en undangömd gnista av skönhet som varsamhet kan befria.
6. All denna skönhet kommer att framträda för att välsigna ditt seende när du betraktar världen med förlåtande ögon. ²För förlåtelse förvandlar bokstavligen det sanna seendet, och låter dig se den verkliga världen som lugnt och stilla breder ut sig över kaos, och tar bort alla illusioner som har förvanskat din varseblivning och hållit den fast vid det förgångna. ³Det minsta löv blir ett under, och ett grässtrå ett tecken på Guds fullkomlighet.
7. Från den förlåtna världen lyfts Guds Son lätt in i sitt hem. ²Och där vet han, att han alltid har vilat där i frid. ³Till och med frälsningen kommer att bli en dröm, och försvinna ur hans sinne. ⁴För frälsningen är slutet på drömmarna, och kommer inte att ha någon mening längre när drömmen är över. ⁵Vem, som är vaken i Himlen, skulle kunna drömma om att det någonsin kunde finnas behov av frälsning?
8. Hur gärna vill du ha frälsningen? ²Den kommer att ge dig den verkliga världen, som skälver av beredvillighet att ges till dig. ³Den Helige Andes iver att ge dig denna är så intensiv att Han inte vill vänta, även om Han tålmodigt väntar. ⁴Möt Hans tålmod med din otålighet över dröjsmålet i att möta Honom. ⁵Gå med glädje ut för att möta din Förlossare, och vandra i förtröstan tillsammans med Honom ut ur den här världen, och in i den verkliga världen av skönhet och förlåtelse.

III. Det förgångnas skuggor

1. Att förlåta innebär helt enkelt att enbart minnas de kärleksfulla tankar som du gav i det förgångna, och dem som gavs till dig.²Allt annat måste glömmas.³Förlåtelse är att minnas selektivt, och baseras inte på ditt urval.⁴För de skuggestalter som du vill göra odödliga är verklighetens "fiender".⁵Var villig att förlåta Guds Son för det han inte har gjort.⁶Skuggestalterna är de vittnesbörd som du för med dig för att visa att han har gjort det han inte har gjort.⁷Eftersom du för dem med dig, kommer du att höra dem.⁸Och du som bevarar dem genom att du själv gjort urvalet förstår inte hur de kom in i ditt sinne, och vilket deras syfte är.⁹De representerar det onda som du tror har gjorts mot dig.¹⁰Du för dem med dig endast för att kunna återgälda ont med ont, och hoppas att deras vittnesbörd kommer att göra det möjligt för dig att tänka på någon annan som skyldig och inte skada dig själv.¹¹De talar så klart för separationen att ingen som inte är besatt av att bevara separationen skulle kunna höra dem.¹²De ger dig "skälen" till varför du skulle ingå oheliga förbund för att stödja egots mål, och göra dina relationer till vittnesbörd för dess makt.
2. Det är dessa skuggestalter som gör egot heligt i dina ögon, och lär dig att det du gör för att bevara det utom fara faktiskt är kärlek.²Skuggestalterna förespråkar alltid hämnd, och alla relationer som de kommer in i är totalt vansinniga.³Utan undantag har dessa relationer som sitt syfte att utesluta sanningen om den andre, och om dig själv.⁴Det är därför du i båda ser det som inte finns där, och gör båda till hämndens slavar.⁵Och det är därför som allt som påminner dig om dina tidigare oförrätter lockar dig och tycks gå under namnet kärlek, hur förvrängda de associationer genom vilka du kommer fram till denna koppling än kan vara.⁶Och slutligen är det därför som alla sådana relationer blir försök till förening genom kroppen, för endast kroppar kan ses som medel för hämnd.⁷Att kroppar är det centrala för alla oheliga relationer är tydligt.⁸Din egen erfarenhet har lärt dig detta.⁹Men vad du kanske inte inser är alla de skäl som leder till att göra relationen ohelig.¹⁰För ohelighet försöker förstärka sig själv, liksom helighet gör, genom att tillföra sig själv det som det varseblir som likt sig själv.
3. I den oheliga relationen är det inte den andres kropp man försöker förena sig med, utan med deras kroppar som inte är där.²För inte ens den andres kropp, vilket redan det är en strängt be-

gränsad varseblivning av honom, står i centrum för uppmärksamheten varken som den är, eller i sin helhet.³ Det som kan användas för fantasier om hämnd, och det som lättast kan associeras med dem som man verkligen vill hämnas på, fokuserar man på och separerar som de enda delarna av värde.⁴ Varje steg som tagits för att ingå, upprätthålla och avbryta den oheliga relationen är ett steg mot ytterligare fragmentering och överklighet.⁵ Skugggestalterna tränger in mer och mer, och den i vilken de tycks vara i minskar i betydelse.

4. Tiden är förvisso omild mot den oheliga relationen.² För tiden är grym i egots händer, på samma sätt som den är välvillig när den används för varsamhet.³ Dragningskraften i den oheliga relationen börjar avta och ifrågasättas nästan genast.⁴ När den väl har ingåtts måste tvivel komma in, eftersom dess syfte är omöjligt.⁵ "Idealet" för den oheliga relationen blir således en relation där den andres verklighet inte kommer in överhuvudtaget för att "förstöra" drömmen.⁶ Och ju mindre den andre verkligen för med sig till relationen, desto "bättre" blir den.⁷ Således blir försöket att förena sig ett sätt att utesluta till och med den med vilken man sökte föreningen.⁸ För den ingicks för att få bort honom från den, och för att förena sig med fantasier i en oavbruten "lycksalighet".
5. Hur kan den Helige Ande föra in Sin tolkning av kroppen som ett kommunikationsmedel i relationer vars enda syfte är separation från verkligheten?² Det som förlåtelsen är gör det möjligt för Honom att göra detta.³ Om allt utom kärleksfulla tankar har glömts bort, då är det som återstår evigt.⁴ Och det omvandlade förgångna görs likt nuet.⁵ Det förgångna står inte längre i konflikt med nu.⁶ Denna kontinuitet utsträcker nuet genom att öka dess verklighet och dess värde i din varseblivning av det.⁷ I dessa kärleksfulla tankar ligger skönhetens gnista gömd i den oheliga relationens fulhet, där hatet blir ihåtkommet; likväl kommer den till liv där, när relationen ges till Honom Som ger den liv och skönhet.⁸ Det är därför som Soningen fokuserar på det förgångna, som är källan till separationen, och där den måste göras ogjord.⁹ För separationen måste rättas där den uppstod.
6. Egot försöker "lösa" sina problem, inte vid deras källa utan där de inte uppstod.² Och således försöker det garantera att det inte blir någon lösning.³ Den Helige Ande vill endast göra Sina lösningar fullständiga och fullkomliga, och därför söker Han och finner källan till problemen där den är, och gör den ogjord där.

⁴Och med varje steg i Hans process att göra ogjort görs separationen mer och mer ogjord, och föreningen förs närmare. ⁵Han är inte alls förvirrad av några "skäl" till separationen. ⁶Allt Han varseblir i separationen är att den måste göras ogjord. ⁷Låt Honom blottlägga skönhetens gömda gnista i dina relationer, och visa den för dig. ⁸Dess ljuvlighet kommer att vara så lockande för dig att du kommer att vara ovillig att någonsin förlora den ur sikte igen. ⁹Och du kommer att låta denna gnista omvandla relationen så att du kan se den mer och mer. ¹⁰För du kommer att vilja ha den mer och mer, och bli alltmer ovillig att låta den vara gömd för dig. ¹¹Och du kommer att lära dig att söka efter och fastställa de villkor i vilka denna skönhet kan ses.

7. Allt detta kommer du med glädje att göra, om du bara låter Honom hålla gnistan framför dig för att lysa upp din väg och göra den tydlig för dig. ²Guds Son är en. ³Dem Gud har fogat samman som ett, kan egot inte åtskilja. ⁴Helighetens gnista måste vara i säkerhet i varje relation, hur gömd den än kan vara. ⁵För Skaparen av den enda relationen har inte lämnat någon del av den utan Sig Själ. ⁶Detta är den enda del av relationen som den Helige Ande ser, eftersom Han vet att endast denna är sann. ⁷Du har gjort relationen överklig, och därför ohelig, genom att se den där den inte är och så som den inte är. ⁸Ge det förgångna till Honom Som kan ändra ditt sinne om det åt dig. ⁹Men var först säker på att du till fullo förstår vad du har fått det förgångna att representera, och varför.
8. Det förgångna blir rättfärdigandet för att gå in i ett fortsatt, oheligt förbund med egot mot nuet. ²För nuet är förlåtelse. ³De relationer som det oheliga förbundet påbjuder varken varseblivs eller upplevs därför som *nu*. ⁴Men den referensram som nuet hänvisas till för att få någon mening är en *illusion* av det förgångna, i vilken de element som passar det oheliga förbundets syfte behålls, och alla de övriga släpps. ⁵Och det som således släpps är all den sanning som det förgångna någonsin skulle kunna erbjuda nuet som vittnesbörd om dess verklighet. ⁶Det som behålls vittnar endast om drömmars verklighet.
9. Det är fortfarande din ensak att välja om du vill förena dig med sanningen eller med illusionen. ²Men kom ihåg att valet av det ena innebär att släppa det andra. ³Vilket du än väljer kommer du att förse det med skönhet och verklighet, eftersom valet beror på vilket du sätter mest värde på. ⁴Skönhetens gnista eller fulhetens slöja, den verkliga världen eller skuldens och rädsans värld,

sanning eller illusion, frihet eller slaveri – det gör detsamma. ⁵För du kan aldrig välja annat än mellan Gud och egot. ⁶Tankesystem är endast sanna eller falska, och alla deras egenskaper kommer helt enkelt från vad de är. ⁷Endast Guds Tankar är sanna. ⁸Och allt som är en följd av dem kommer av vad de är, och är lika sant som den heliga Källan från Vilken de kom.

10. Min helige broder, jag vill komma in i alla dina relationer, och ställa mig emellan dig och dina fantasier. ²Låt min relation till dig vara verklig för dig, och låt mig föra med mig verklighet till din varseblivning av dina bröder. ³De skapades inte för att göra det möjligt för dig att skada dig själv genom dem. ⁴De skapades för att skapa tillsammans med dig. ⁵Detta är den sanning jag vill sätta emellan dig och ditt galna mål. ⁶Var inte åtskild från mig, och låt inte Soningens heliga syfte gå förlorat för dig i drömmar om hämnd. ⁷Relationer i vilka sådana drömmar omhuldas har utestängt mig. ⁸Låt mig i Guds Namn komma in och ge dig frid, så att du kan erbjuda frid till mig.

IV. De två bilderna

1. Gud upprättade Sin relation med dig för att göra dig lycklig, och ingenting du gör som inte delar Hans syfte kan vara verkligt. ²Det syfte Gud tillskrev allt är dess enda funktion. ³På grund av Hans skäl för att skapa Sin relation med dig, blev relationernas funktion för evigt "att göra lycklig". ⁴Och *ingenting annat*. ⁵För att fullgöra denna funktion förhåller du dig till dina skapelser som Gud till Sina. ⁶För ingenting som Gud har skapat är åtskild från lycka, och ingenting som Gud har skapat vill någonting annat än att utsträcka lyckan på samma sätt som dess Skapare gjorde. ⁷Det som inte fullgör denna funktion kan inte vara verkligt.
2. I den här världen är det omöjligt att skapa. ²Men det *är* möjligt att göra lycklig. ³Jag har upprepade gånger sagt att den Helige Ande inte vill beröva dig dina speciella relationer, utan vill omvandla dem. ⁴Och det enda som menas med det är att Han kommer att återställa till dem den funktion som givits dem av Gud. ⁵Den funktion du har givit dem är helt klart inte att göra lycklig. ⁶Men den heliga relationen delar Guds syfte snarare än att den eftersträvar att ersätta den. ⁷Varje speciell relation som du har ingått är en ersättning för Guds Vilja, och lovprisar din vilja i stället för Hans på grund av illusionen att de är olika.

3. Du har ingått mycket verkliga relationer till och med i den här världen. ²Men du känner inte igen dem, eftersom du har gjort det som ersätter dem så dominerande, att när sanningen kallar dig, så som den ständigt gör, svarar du med en ersättning. ³Varje speciell relation som du har ingått har som sitt grundläggande syfte målsättningen att sysselsätta ditt sinne så fullständigt, att du inte hör sanningens kallelse.
4. På sätt och vis var den speciella relationen egots svar på skapandet av den Helige Ande, Som var Guds Svar på separationen. ²För även om egot inte förstod vad som hade skapats, var det medvetet om ett hot. ³Hela det försvarssystem som egot utvecklade för att skydda separationen från den Helige Ande var ett svar på den gåva med vilken Gud välsignade den, och genom Sin välsignelse gjorde det möjligt för den att helas. ⁴Denna välsignelse rymmer inom sig själv sanningen om allt. ⁵Och sanningen är att den Helige Ande står i nära relation till dig, eftersom din relation till Gud blir återupprättad åt dig i Honom. ⁶Relationen med Honom har aldrig varit bruten, eftersom den Helige Ande inte har varit separerad från någon sedan separationen. ⁷Och genom Honom har alla dina heliga relationer noggrant bevarats, för att tjäna Guds syfte för dig.
5. Egot är alltid uppmärksamt när det gäller hot, och den del av ditt sinne i vilken egot accepterades är mycket angelägen om att bevara sitt förnuft, så som den ser det. ²Den inser inte att den är totalt vansinnig. ³Och du måste förstå exakt vad detta innebär, om du skall återfå ditt sunda förnuft. ⁴De vansinniga skyddar sina tankesystem, men gör det på ett vansinnigt sätt. ⁵Och alla deras försvar är lika vansinniga som det som det är meningen att de skall skydda. ⁶Separationen innehåller ingenting, ingen del, inget "förnuft", och ingen egenskap som inte är vansinnig. ⁷Och dess "beskydd" är del av den, lika vansinnigt som helheten. ⁸Den speciella relationen, som är dess viktigaste försvar, måste därför vara vansinnig.
6. Det är nu inte längre så svårt för dig att inse att det tankesystem som den speciella relationen skyddar endast är ett system av vanföreställningar. ²Du förstår, åtminstone rent generellt, att egot är vansinnigt. ³Men fortfarande tycks dig den speciella relationen på något sätt vara "annorlunda". ⁴Likväl har vi granskat den mycket mer ingående än vi har gjort med många andra aspekter av egots tankesystem som du har varit mer villig att släppa. ⁵Så länge som den här finns kvar, kommer du inte att

släppa de andra. ⁶För denna är inte annorlunda. ⁷Behåll den, och du har behållit hela.

7. Det är nödvändigt att inse att alla försvar *ger upphov till* det de vill försvara. ²Den underliggande utgångspunkten för deras effektivitet är att de erbjuder det som de försvarar. ³Det som de försvarar har lagts i dem för säker förvaring, och när de är verk samma ger de det till dig. ⁴Varje försvar verkar genom att ge gåvor, och gåvan är alltid en miniatyr av det tankesystem som försvaret skyddar, infattat i en gyllene ram. ⁵Ramen är rikligt utsmyckad, helt prydd med juveler och omsorgsfullt snidad och polerad. ⁶Dess syfte är att vara värdefull *i sig själv*, och att avleda din uppmärksamhet från det den innesluter. ⁷Men du kan inte ha ramen utan bilden. ⁸Försvaren verkar för att få dig att tro att du kan det.
8. Den speciella relationen har den mest imponerande och mest bedrägliga ramen av alla de försvar som egot använder. ²Dess tankesystem erbjuds här, omgivet av en ram så tung och så utsmyckad att bilden nästan utplånas av dess imponerande struktur. ³I ramen har alla slags fantasifulla och fragmenterade illusioner om kärlek vävts in, prydda med drömmar om offer och självförhärligande, och sammanflätade med förgyllda trådar av självförstörelse. ⁴Glittret från blod lyser som rubiner, och tårarna är slipade som diamanter och gnistrar i det dunkla ljuset i vilket gåvan erbjuds.
9. Se på *bilden*. ²Låt inte ramen distrahera dig. ³Den här gåvan ges till dig för att du skall bli fördömd, och om du tar emot den kommer du att tro att du *är* fördömd. ⁴Du kan inte ha ramen utan bilden. ⁵Det du värdesätter är ramen, för där ser du ingen konflikt. ⁶Men ramen är bara omslaget på gåvan av konflikt. ⁷Ramen är inte gåvan. ⁸Låt dig inte vilseledas av de ytligaste aspekterna i detta tankesystem, för dessa aspekter innesluter helheten, fullständig i varje aspekt. ⁹Döden ligger i denna glittrande gåva. ¹⁰Låt inte din blick dröja vid ramens hypnotiska glans. ¹¹Se på bilden, och inse att det är döden som erbjuds dig.
10. Det är därför som det heliga ögonblicket är så viktigt i försvaret av sanningen. ²Sanningen själv behöver inget försvar, men du behöver verkligen försvar mot att du har accepterat dödens gåva. ³När du som är sanningen accepterar en föreställning som är så farlig för sanningen, hotar du sanningen med tillintetgörande. ⁴Och nu måste ditt försvar påbörjas för att bevara sanningen hel. ⁵Himlens makt, Guds Kärlek, Kristi tårar och Hans evige Andes

glädje uppbådas för att försvara dig emot din egen attack. ⁶För du attackerar Dem, eftersom du är del av Dem, och De måste rädda dig för de älskar Sig Själva.

11. Det heliga ögonblicket är en miniatyr av Himlen, sänt till dig *från* Himlen. ²Det är också en bild, insatt i en ram. ³Men om du accepterar den här gåvan kommer du inte att se ramen överhuvudtaget, eftersom gåvan endast kan accepteras genom din vilighet att fokusera all din uppmärksamhet på bilden. ⁴Det heliga ögonblicket är en miniatyr av evigheten. ⁵Det är en bild av tidlöshet, insatt i en tidsram. ⁶Om du fokuserar på bilden, kommer du att förstå att det bara var ramen som fick dig att tro att det *var* en bild. ⁷Utan ramen ses bilden som det den representerar. ⁸För på samma sätt som egots hela tankesystem ligger i dess gåvor, så ligger hela Himlen i detta ögonblick, lånat från evigheten och insatt i tiden åt dig.
12. Två gåvor erbjuds dig. ²Båda är fullständiga, och kan inte accepteras delvis. ³Båda är en bild av allt du kan få, sedd på helt olika sätt. ⁴Du kan inte jämföra deras värde genom att jämföra en bild med en ram. ⁵Det är endast bilderna som du får jämföra, för annars är jämförelsen helt utan mening. ⁶Kom ihåg att det är bilden som är gåvan. ⁷Och endast på denna grundval står det dig verkligen fritt att välja. ⁸Se på bilderna. ⁹På båda två. ¹⁰Den ena är en liten bild, svår att se överhuvudtaget under de tunga skuggorna av dess enorma och oproportionerliga inramning. ¹¹Den andra är enkelt inramad och upphängd i ljuset, ljuvlig att se på, på grund av vad den är.
13. Du som så ihärdigt har försökt, och fortfarande försöker, att passa in den bästa bilden i fel ram och på det sättet kombinera det som inte kan kombineras, acceptera detta och var glad: dessa bilder är båda perfekt inramade för det som de representerar. ²Den ena är inramad för att vara oskarp och inte kunna ses. ³Den andra är inramad för att kunna ses fullkomligt tydligt. ⁴Bilden av mörker och död blir mindre övertygande när du försöker finna den bland det som omger den. ⁵Allteftersom varje meningslös sten som ser ut att lysa från ramen i mörkret utsätts för ljuset blir den matt och livlös, och upphör att distrahera dig från bilden. ⁶Och till slut ser du själva bilden, och ser äntligen att den, oskyddad av ramen, inte har någon mening.
14. Den andra bilden är enkelt inramad, för tiden kan inte rymma evigheten. ²Det finns ingenting som kan distrahera dig här. ³Bilden av Himlen och evigheten blir mer och mer övertygande ju

mer du ser på den. ⁴Och genom en verklig jämförelse kan nu till sist en omvandling av båda bilderna ske. ⁵Och varje bild ges sin rättmätiga plats när båda ses i relation till varandra. ⁶När den mörka bilden förts till ljuset varseblivs den inte som skrämmande, men det faktum att det bara är en bild står äntligen helt klart för dig. ⁷Och det du ser där kommer du att känna igen för vad det är; en bild av det du trodde var verkligt, och ingenting annat. ⁸För bortom denna bild kommer du inte att se någonting.

15. Ljusets bild, i klar och omisskännlig kontrast, omvandlas till det som ligger bortom bilden. ²När du ser på den förstår du att det inte är en bild utan en verklighet. ³Detta är inte någon bildlik framställning av ett tankesystem, utan Tanken själv. ⁴Det som den representerar finns där. ⁵Ramen bleknar sakta bort och Gud stiger upp i ditt minne, och erbjuder dig hela skapelsen i utbyte mot din lilla bild som är helt utan värde och helt i avsaknad av mening.
16. När Gud stiger upp till Sin rättmätiga plats och du till din, kommer du åter att uppleva relationens mening och veta att den är sann. ²Låt oss tillsammans stiga upp i frid till Fadern genom att ge Honom herraväldet över våra sinnen. ³Vi kommer att vinna allt genom att ge Honom makten och härligheten, och inte behålla några illusioner om var de finns. ⁴De finns i oss, genom Hans herravälde. ⁵Det Han har givit är Hans. ⁶Det lyser i varje del av Honom, liksom i helheten. ⁷Hela verkligheten i din relation med Honom ligger i vår relation med varandra. ⁸Det heliga ögonblicket lyser på samma sätt över alla relationer, för i det *är* de ett. ⁹För här finns endast helande, redan fullständigt och fullkomligt. ¹⁰För här är Gud, och där Han är kan endast det fullkomliga och fullständiga vara.

V. Den helade relationen

1. Den heliga relationen är uttrycket för det heliga ögonblicket när man lever i den här världen. ²Liksom allt som rör frälsningen är det heliga ögonblicket ett praktiskt redskap, vilket dess resultat vittnar om. ³Det heliga ögonblicket misslyckas aldrig. ⁴Upplevelsen av det känns alltid. ⁵Men man minns det inte, om det inte uttrycks. ⁶Den heliga relationen är en ständig påminnelse om den upplevelse i vilken relationen blev vad den är. ⁷Och på samma sätt som den oheliga relationen är en fortlöpande hymn av hat

som lovprisar sin upphovsman, så är den heliga relationen en lycklig lovsång till relationernas Förlossare.

2. Den heliga relationen, som är ett betydande steg mot att varsebli den verkliga världen, lärs in. ²Det är den gamla, oheliga relationen omvandlad och sedd på nytt. ³Den heliga relationen är ett enastående undervisningsresultat. ⁴I alla sina aspekter, så som den börjar, utvecklas och fullbordas, representerar den motsatsen till den oheliga relationen. ⁵Låt detta trösta dig; den enda svåra fasen är början. ⁶För här övergår relationens mål helt plötsligt till det exakt motsatta mot vad det var. ⁷Detta är det första resultatet av att erbjuda den Helige Ande relationen, så att Han kan använda den för Sina syften.
3. Denna inbjudan accepteras omedelbart, och utan att förlora någon tid, för den Helige Ande in de praktiska resultaten av denna inbjudan. ²Genast ersätter Hans mål ditt. ³Detta uppnås mycket snabbt, men det får relationen att verka störd, åtskiljande och till och med mycket plågsam. ⁴Skälet är helt uppenbart. ⁵För relationen som den *är* överensstämmer inte med sitt eget mål, och är klart olämplig för det syfte som accepterades för den. ⁶I sitt oheliga tillstånd var *ditt* mål allt som verkade ge den mening. ⁷Nu verkar den obegriplig. ⁸Många relationer har avbrutits i detta läge, och jakten på det gamla målet har återupptagits i en annan relation. ⁹För när den oheliga relationen väl har accepterat helighetens mål, kan den aldrig mer vara vad den var.
4. Frestelsen från egot blir synnerligen intensiv med detta skifte av mål. ²För relationen har ännu inte förändrats tillräckligt för att göra dess tidigare mål helt utan dragningskraft, och dess struktur "hotas" av insikten att den är olämplig för att tjäna sitt nya syfte. ³Konflikten mellan målet och relationens struktur är så uppenbar att de inte kan existera samtidigt. ⁴Men målet kommer inte att förändras nu. ⁵Fast förankrat i den oheliga relationen finns det ingen annan utväg än att ändra relationen så att den passar målet. ⁶Innan denna lyckliga lösning kan ses och accepteras som den enda vägen ut ur konflikten, kan relationen tyckas vara svårt ansträngd.
5. Det skulle inte vara mer barmhärtigt att ändra målet långsammare, för kontrasten skulle skymmas, och egot skulle få tid att omtolka varje långsamt steg efter sitt eget tycke. ²Endast ett radikalt skifte av syftet skulle kunna framkalla en fullständig förändring i sinnet om vad hela relationen är till för. ³Allteftersom denna förändring utvecklas och till sist uppnås, blir den mer och mer välgörande och glädjefylld. ⁴Men i början upplevs situatio-

nen som mycket bekymmersam. ⁵En relation som inletts av två individer för deras oheliga syften har plötsligt helighet som sitt mål. ⁶När dessa två betraktar sin relation utifrån detta nya syfte är det oundvikligt att de blir förskräckta. ⁷Deras varseblivning av relationen kan till och med bli helt förvirrad. ⁸Men den tidigare strukturen i deras varseblivning tjänar inte längre det syfte som de kom överens om att uppfylla.

6. Det är nu du skall ha *tro*. ²Du lät detta mål sättas åt dig. ³Det var en troshandling. ⁴Överge inte tron, när belöningarna för tron nu börjar visa sig. ⁵Om du trodde att den Helige Ande fanns där för att acceptera relationen, varför skulle du nu fortfarande inte tro att Han finns där för att rena det som Han har ställt under Sin vägledning? ⁶Ha tilltro till din broder under det som endast verkar vara en påfrestande tid. ⁷Målet *är* satt. ⁸Och din relation har sunt förnuft som sitt syfte. ⁹För nu befinner du dig i en vansinnig relation, som du erkänner som sådan i ljuset av dess mål.
7. Nu ger egot dig följande råd; ersätt den här relationen med en annan, för vilken ditt tidigare mål var mycket lämpligt. ²Du kan komma undan din nöd endast genom att göra dig av med din broder. ³Du behöver inte skiljas från honom helt och hållet om du inte vill. ⁴Men du måste utestänga din broder från viktiga områden av din fantasi för att rädda ditt sunda förnuft. ⁵*Hör inte detta nu!* ⁶Ha tilltro till Honom Som svarade dig. ⁷Han hörde. ⁸Har Han inte varit mycket tydlig i Sitt svar? ⁹Du är inte helt vansinnig nu. ¹⁰Kan du förneka att Han har uttalat sig synnerligen tydligt? ¹¹Nu ber Han om tro ännu en liten tid, till och med mitt i förvirringen. ¹²För denna kommer att gå över, och du kommer att se hur det som rättfärdigar din tro kommer i dagen för att ge dig en strålande övertygelse. ¹³Överge Honom inte nu, inte heller din broder. ¹⁴Denna relation har blivit återfödd som helig.
8. Acceptera med glädje det som du inte förstår, och låt det bli förklarat för dig allt eftersom du varseblir att dess syfte är verksamt i relationen för att göra den helig. ²Du kommer att finna många tillfällen till att lägga skulden på din broder för att er relation har "misslyckats", för då och då kommer det att verka som om den inte har något syfte. ³En känsla av meningslöshet kommer att hemsöka dig, och påminna dig om alla de sätt som du en gång sökte tillfredsställelse på och trodde att du funnit den. ⁴Glöm inte nu den förtvivlan som du verkligen fann, och blås inte liv i ditt sviktande ego. ⁵För din relation har inte avbrutits. ⁶Den har räddats.

9. Du är en fullständig nykomling på frälsningens vägar, och tror att du har gått vilse. ²Du *har* gått vilse, men tro inte att detta är någon förlust. ³Minns i allt det som är nytt att du och din broder har börjat om igen, *tillsammans*. ⁴Och tag hans hand för att tillsammans vandra längs en väg långt mer välbekant än du nu tror. ⁵Är det inte säkert att du kommer att minnas ett mål som är oförändrat i all evighet? ⁶För du har valt endast Guds mål, från vilket din sanna avsikt aldrig var frånvarande.
10. Genom hela Sonskapet hörs frihetens sång i glädjefylld genklang av ditt val. ²Du har förenat dig med många i det heliga ögonblicket, och de har förenat sig med dig. ³Tro inte att ditt val kommer att lämna dig utan tröst, för Gud Själv har välsignat din heliga relation. ⁴Stäm in i Hans välsignelse, och undanhåll den inte din. ⁵För allt den behöver nu är din välsignelse, så att du kan se att frälsningen vilar i den. ⁶Fördöm inte frälsningen, för den har kommit till dig. ⁷Och välkomna den tillsammans, för den har kommit för att förena dig och din broder i en relation där hela Sonskapet välsignas tillsammans.
11. Ni åtog er, tillsammans, att bjuda in den Helige Ande i er relation. ²Annars skulle han inte ha kunnat komma in. ³Även om du kanske har begått många misstag sedan dess, har du också gjort enorma ansträngningar för att hjälpa Honom att utföra Sitt arbete. ⁴Och Han har inte varit utan uppskattning för allt som du har gjort för Honom. ⁵Inte heller ser Han misstagen överhuvudtaget. ⁶Har du varit lika tacksam mot din broder? ⁷Har du konsekvent uppskattat de goda ansträngningarna, och förbisett misstagen? ⁸Eller har din uppskattning vacklat och blivit vag i det som verkade vara ljuset från misstagen? ⁹Kanske håller du nu på att påbörja en kampanj för att klandra honom för obehaget i den situation som du själv befinner dig i. ¹⁰Och genom denna brist på tacksägelse och tacksamhet gör du det omöjligt för dig själv att ge uttryck för det heliga ögonblicket, och förlorar det därigenom ur sikte.
12. Upplevelsen av ett ögonblick, hur betvingande den än kan vara, glöms lätt bort om du tillåter tiden att sluta sig över den. ²Den måste hållas lysande och nåderik i din medvetenhet om tiden, men inte dold inom den. ³Ögonblicket stannar kvar. ⁴Men var är du? ⁵Att tacka din broder är att uppskatta det heliga ögonblicket och på så sätt göra det möjligt för dess resultat att accepteras och att delas. ⁶Att attackera din broder är inte att förlora ögonblicket, utan att göra det maktlöst i sina verkningar.

13. Du *har* tagit emot det heliga ögonblicket, men du kan ha åstadkommit ett tillstånd där du inte kan använda det. ²Till följd av detta inser du inte att det fortfarande finns kvar hos dig. ³Och genom att avskära dig själv från dess uttryck, har du nekat dig själv dess nytta. ⁴Du förstärker detta varje gång du attackerar din broder, för attacken måste göra dig blind för dig själv. ⁵Och det är omöjligt för dig att förneka dig själv, och förstå vad som har givits dig och vad du har tagit emot.
14. Du och din broder står tillsammans i själva sanningens heliga närvaro. ²Här är målet, tillsammans med er. ³Tror du inte att målet självt med glädje kommer att ordna medlen så att det kan uppnås? ⁴Det är precis samma brist på överensstämmelse mellan syftet som har accepterats och medlen som de nu är som tycks få dig att lida, men som gör Himlen glad. ⁵Om Himlen vore utanför dig skulle du inte kunna delta i dess glädje. ⁶Men eftersom den är inom dig, är också glädjen din. ⁷Ni *är* förenade i syftet, men förblir fortfarande separerade och splittrade i fråga om medlen. ⁸Men målet är fastställt, bestämt och oföränderligt, och medlen kommer med säkerhet att falla på plats, eftersom målet är säkert. ⁹Och du kommer att dela Sonskapets glädje att det är så.
15. Allteftersom du börjar känna igen och acceptera de gåvor du så oförbehållsamt har givit din broder, kommer du också att acceptera det heliga ögonblickets verkningar och använda dem för att rätta alla dina misstag och göra dig fri från deras följder. ²Och genom att du lär dig detta, kommer du också att ha lärt dig hur du skall befria hela Sonskapet, och i glädje och tacksägelse erbjuda det till Honom Som gav dig din befrielse, och Som vill utsträcka den genom dig.

VI. Att sätta målet

1. Den praktiska tillämpningen av den Helige Andes syfte är ytterst enkel, men den är entydig. ²För att vara enkel *måste* den faktiskt vara entydig. ³Det enkla är helt enkelt det som är lätt att förstå, och därför är det uppenbart att det måste vara tydligt. ⁴Den Helige Andes målsättning är generell. ⁵Nu kommer Han att arbeta med dig för att göra den specifik, för tillämpning *är* specifik. ⁶Det finns vissa mycket specifika riktlinjer som Han tillhandahåller för varje situation, men kom ihåg att du ännu inte förstår deras universella tillämpning. ⁷Det är därför nödvändigt att i det här läget

använda dem var för sig i varje situation, tills du med större säkerhet kan se bortom varje situation med en mycket vidare förståelse än den du nu besitter.

2. I varje situation där du är osäker är det första du skall tänka på helt enkelt: "Vad vill jag att det här skall leda till? ²Vad är det här till för?" ³Att klarlägga målet hör till början, för det är detta som kommer att avgöra utgången. ⁴I egots tillvägagångssätt är detta omvänt. ⁵Det är situationen som bestämmer utgången, som kan vara vad som helst. ⁶Skälet till detta oordnade tillvägagångssätt är uppenbart. ⁷Egot vet inte vad det vill att situationen skall leda till. ⁸Det är medvetet om vad det inte vill, men bara det. ⁹Det har ingen positivt mål överhuvudtaget.
3. Utan ett klart, positivt mål som sätts från början tycks situationen bara inträffa, och är obegriplig tills den redan har inträffat. ²Då ser du tillbaka på den, och försöker förstå vad meningen kan ha varit. ³Och du kommer att ha fel. ⁴Det är inte bara det att din bedömning ligger i det förgångna, du har heller ingen aning om vad som skulle ske. ⁵Inget mål har satts till vilket medlen kunde anpassas. ⁶Och den enda bedömning som nu är kvar att göra är huruvida egot tycker om det eller ej; är det acceptabelt eller kräver det hämnd? ⁷Frånvaron av ett på förhand satt kriterium för utgången gör förståelsen tvivelaktig och en värdering omöjlig.
4. Värdet av att i förväg bestämma vad du vill skall hända är helt enkelt det att du kommer att varsebli situationen som ett medel för att *fa* det att hända. ²Du kommer därför att göra allt du kan för att förbise det som står i vägen för att uppnå ditt mål, och koncentrera dig på allt som hjälper dig att uppnå det. ³Det är helt uppenbart att detta tillvägagångssätt har fört dig närmare den Helige Andes sätt att skilja det sanna från det falska. ⁴Det sanna blir det som kan användas för att uppnå målet. ⁵Det falska blir det som är oanvändbart sett ur denna synvinkel. ⁶Situationen har nu en mening, men endast därför att målet har gjort den meningsfull.
5. Att ha sanningen som mål har ytterligare praktiska fördelar. ²Om situationen används för sanning och sunt förnuft, måste dess resultat vara frid. ³Och detta är helt oberoende av vad resultatet är. ⁴Om frid är sanningens och det sunda förnuftets tillstånd, och inte kan vara utan dem, då måste de vara där friden är. ⁵Sanningen kommer av sig själv. ⁶Om du känner frid, är det på grund av att sanningen har kommit till dig och du kommer att se resultatet på rätt sätt, för villfarelsen kan inte segra över dig. ⁷Du

kommer att känna igen resultatet, *eftersom* du har frid. ⁸Här ser du återigen motsatsen till egots sätt att se, för egot tror att situationen för med sig upplevelsen. ⁹Den Helige Ande vet att situationen är som målet bestämmer att den skall vara, och att den upplevs i enlighet med målet.

6. Att ha sanningen som mål kräver tro. ²Tron är underförstådd i accepterandet av den Helige Andes syfte, och denna tro är allomfattande. ³Där sanningens mål är satt, där måste tron vara. ⁴Den Helige Ande ser situationen som en helhet. ⁵Målet fastslår det faktum att alla som är inblandade i det kommer att spela sin roll för att uppnå det. ⁶Detta är oundvikligt. ⁷Ingen kommer att misslyckas med någonting. ⁸Detta verkar kräva en tro som överstiger din förmåga, och mer än du kan ge. ⁹Men så är det endast ur egots ståndpunkt, för egot tror på att "lösa" konflikter genom fragmentering, och varseblir inte situationen som en helhet. ¹⁰Därför försöker det avskilja delar av situationen och ta itu med dem var för sig, för det sätter sin tilltro till separationen och inte till helheten.
7. När egot konfronteras med någon aspekt av situationen som verkar svår, kommer det att försöka flytta denna aspekt någon annanstans, och lösa den där. ²Och det kommer att se ut som om det lyckas, om det inte vore för att detta försök står i konflikt med enheten, och måste dölja sanningens mål. ³Och någon frid kommer du inte att uppleva annat än i fantasin. ⁴Sanningen har inte kommit, eftersom tron har förnekats genom att den hållits borta från sin rätta hemvist. ⁵Således förlorar du förståelsen för den situation som sanningens mål skulle föra med sig. ⁶För fantasilösningar för med sig enbart illusionen av upplevelse, och illusionen av frid är inte det tillstånd i vilket sanningen kan komma in.

VII. Ropet på tro

1. Ersättningarna för situationens aspekter är vittnesbörden om din brist på tro. ²De visar att du inte trodde att situationen och problemet fanns på samma ställe. ³Problemet *var* bristen på tro, och det är detta du visar när du flyttar det från sin källa och lägger det någon annanstans. ⁴Till följd av detta ser du inte problemet. ⁵Om du inte hade saknat tro på att det skulle kunna lösas, hade problemet varit borta. ⁶Och situationen skulle ha varit meningsfull för dig, eftersom det hinder som stod i vägen för förståelsen

skulle ha avlägsnats. ⁷Att flytta problemet någon annanstans är att behålla det, för du avlägsnar dig själv från det och gör det olösligt.

2. Det finns inte något problem i någon situation som tron inte kommer att lösa. ²Det finns inget skifte i någon aspekt av problemet som inte gör lösningen omöjlig. ³För om du flyttar en del av problemet någon annanstans, måste meningen med problemet gå förlorad, och lösningen på problemet ligger i dess mening. ⁴Är det inte möjligt att alla dina problem har blivit lösta, men att du har avlägsnat dig själv från lösningen? ⁵Men tron måste finnas där någonting har gjorts, och där du ser det gjort.
3. En situation är en relation, eftersom den är en förening av tankar. ²Om du varseblir problem, är det på grund av att du bedömer att tankarna står i konflikt med varandra. ³Men om målet är sanningen, är detta omöjligt. ⁴Någon föreställning om kroppar måste ha kommit in, för sinnen kan inte attackera. ⁵Tanken på kroppar är tecknet på otro, för kroppar kan inte lösa någonting. ⁶Det är deras intrång i relationen, ett misstag i dina tankar om situationen, som då rättfärdigar din brist på tro. ⁷Du kommer att begå detta misstag, men bekymra dig inte alls om det. ⁸Misstaget spelar ingen roll. ⁹Otro som förts till tro kommer aldrig att vara ett hinder för sanningen. ¹⁰Men otro som används *mot* sanningen kommer alltid att förstöra tron. ¹¹Om du saknar tro, be då om att den återställs där den gick förlorad och försök inte att få den ersatt åt dig någon annanstans, som om du orättfärdigt hade berövats den.
4. Endast det som *du* inte har givit kan saknas i någon situation. ²Men kom ihåg detta; målet att uppnå helighet sattes för din relation, och inte av dig. ³Du satte det inte, eftersom helighet inte kan ses annat än genom tro, och din relation var inte helig eftersom din tro på din broder var så begränsad och så liten. ⁴Din tro måste växa för att uppnå målet som har satts. ⁵Målets verklighet kommer att framkalla detta, för du kommer att se att frid och tro inte kommer var för sig. ⁶Vilken situation kan du befinna dig i utan tro, och förbli trogen mot din broder?
5. Varje situation som du befinner dig i är endast ett medel för att uppnå det syfte som har satts för din relation. ²Se den som någonting annat och du saknar tro. ³Använd inte din otro. ⁴Låt den komma in och se lugnt på den, men använd den inte. ⁵Otro är illusionens tjänare, och helt trogen mot sin herre. ⁶Använd den, och den kommer att föra dig raka vägen till illusioner. ⁷Frestas

inte av vad den erbjuder dig. ⁸Den utgör ett hinder, men inte för målet, utan för målets värde för dig. ⁹Acceptera inte den illusion av frid som den erbjuder, utan se på dess erbjudande och förstå att det *är* en illusion.

6. Illusionens mål är lika nära knutet till otro som tron till sanningen. ²Om du saknar tro på att någon skall fullgöra, och det fullkomligt, sin del i någon situation som på förhand tillägnats sanningen, är din hängivenhet splittrad. ³Och därmed har du inte trott på din broder, och använt din otro mot honom. ⁴Ingen relation är helig om inte dess helighet går med den överallt. ⁵På samma sätt som helighet och tro går hand i hand, så måste dess tro gå med den överallt. ⁶Målets verklighet kommer att framkalla och utföra varje mirakel som behövs för att det skall uppnås. ⁷Det finns ingenting, vare sig för litet eller för stort, för svagt eller för betvingande, som inte varsamt kommer att vändas till dess nytta och syfte. ⁸Universum kommer med glädje att tjäna det, på samma sätt som det tjänar universum. ⁹Men blanda dig inte i.
7. Makten som är nedlagd i dig, i vilken den Helige Andes mål har fastställts, överstiger i så hög grad din begränsade föreställning om det oändliga, att du inte har någon aning om hur stor kraften är som går med dig. ²Och *denna* kan du använda och vara fullkomligt trygg. ³Men trots all dess makt, som är så stor att den når bortom stjärnorna och till det universum som ligger bortom dem, kan din obetydliga otro göra den oanvändbar, om du använder otro i stället.
8. Men tänk över detta, och lär dig orsaken till din otro: du tror att du lägger din broder till last det han har gjort mot dig. ²Men det du egentligen klandrar honom för är det *du* har gjort mot *honom*. ³Det är inte hans förgångna utan ditt, som du lägger honom till last. ⁴Och du saknar tro på honom på grund av vad du var. ⁵Men du är lika oskyldig till det du var som han. ⁶Det som aldrig var saknar orsak, och finns inte där för att hindra sanningen. ⁷Det finns ingen orsak till otro, men det *finns* en Orsak till tron. ⁸Den Orsaken har kommit in i varje situation som delar Dess syfte. ⁹Sanningen ljus lyser från situationens centrum, och rör vid alla som situationens syfte ropar på. ¹⁰Det ropar på alla. ¹¹Det finns ingen situation som inte inbegriper hela din relation, i varje aspekt och fullständig i varje del. ¹²Du kan inte lämna någonting av dig själv utanför den och bevara situationen helig. ¹³För den delar hela din relations syfte, och får sin mening ifrån den.
9. Gå in i varje situation med den tro du har på din broder, för

annars tror du inte på din egen relation. ²Din tro kommer att ropa till andra att de skall dela ditt syfte, på samma sätt som samma syfte framkallade tron i dig. ³Och du kommer att se hur de medel som du en gång använde dig av för att leda dig till illusioner har omvandlats till medel för sanningen. ⁴Sanningen ropar på tron, och tron ger plats åt sanningen. ⁵När den Helige Ande ändrade syftet med din relation genom att byta ut ditt mot Sitt, utsträcktes det mål Han satt upp där till varje situation som du går in i, eller någonsin kommer att gå in i. ⁶Och varje situation befriades således från det förgångna, som skulle ha gjort den meningslös.

10. Du ropar på tro på grund av Honom Som vandrar tillsammans med dig i varje situation. ²Du är inte längre helt vansinnig, inte heller ensam längre. ³För ensamhet i Gud måste vara en dröm. ⁴Du vars relation delar den Helige Andes mål har lämnat ensamheten, eftersom sanningen har kommit. ⁵Dess rop på tro är högt. ⁶Använd inte din otro emot den, för den kallar dig till frälsning och till frid.

VIII. Villkoren för friden

1. Det heliga ögonblicket är ingenting annat än en speciell händelse, eller ett extremt exempel på vad varje situation är ämnad att vara. ²Den mening som den Helige Andes syfte har gett det, ges också till varje situation. ³Det heliga ögonblicket framkallar precis samma upphävande av otro, undanhållen och lämnad oanvänd, så att tron kan svara på sanningens rop. ⁴Det heliga ögonblicket är det lysande exemplet, det klara och otvetydiga beviset på meningens med varje relation och varje situation, sedd som en helhet. ⁵Tron har accepterat varje aspekt av situationen, och otro har inte tvingat fram att någonting utesluts från den. ⁶Det är en situation av fullkomlig frid, helt enkelt för att du har låtit den vara vad den är.
2. Detta enkla tillmötesgående är allt den Helige Ande ber dig om. ²Låt sanningen vara vad den är. ³Stör den inte, attackera den inte, och avbryt inte dess ankomst. ⁴Låt den omfatta varje situation och skänka dig frid. ⁵Inte ens tro begärs av dig, för sanningen begär ingenting. ⁶Låt den komma in, och den kommer att framkalla och tillförsäkra dig den tro du behöver för frid. ⁷Men res dig inte emot den, för om du motsätter dig den, kan den inte komma.
3. Skulle du inte vilja göra varje situation till ett heligt ögonblick?

²För sådan är trons gåva, oförbehållsamt given överallt där otro lagts åt sidan, oanvänd. ³Och då är makten i den Helige Andes syfte fri och kan användas i stället. ⁴Denna makt omvandlar ögonblickligen alla situationer till ett säkert och kontinuerligt medel för att fastslå Hans syfte, och påvisa dess verklighet. ⁵Det som har påvisats har krävt tro, och har förunnats den. ⁶Nu blir det ett faktum från vilket tron inte längre kan undanhållas. ⁷Anspänningen av att vägra tro på sanningen är oerhörd, och mycket större än du förstår. ⁸Men att svara sanningen med tro för inte med sig någon anspänning överhuvudtaget.

4. För dig som har tillstått din Frälsares kallelse tycks anspänningen av att inte svara på Hans kallelse vara större än tidigare. ²Så är det inte. ³Anspänningen fanns tidigare, men du tillskrev den någonting annat, eftersom du trodde att detta "någonting annat" framkallade den. ⁴Detta var aldrig sant. ⁵För det som detta "någonting annat" framkallade var sorg och depression, sjukdom och smärta, mörker och vaga föreställningar om skräck, isande fantasier om rädsla och brinnande drömmar om helvetet. ⁶Och det var ingenting annat än den outhärdliga anspänningen av att vägra tro på sanningen, och se dess uppenbara verklighet.
5. Detta var korsfästelsen av Guds Son. ²Hans otro gjorde detta mot honom. ³Tänk noga efter innan du låter dig själv använda otro mot honom. ⁴För han är uppstånden, och du har accepterat Orsaken till hans uppvaknande som din. ⁵Du har tagit på dig din roll i hans förlossning, och du är nu till fullo ansvarig inför honom. ⁶Svik honom inte nu, för det har förunnats dig att inse vad din brist på tro på honom måste innebära för dig. ⁷Hans frälsning är ditt enda syfte. ⁸Se endast detta i varje situation, och den kommer att bli ett medel för att ge endast detta.
6. När du accepterade sanningen som målet för din relation, blev du en fridsbringare lika säkert som din Fader gav dig frid. ²För fridens mål kan inte accepteras utan dess villkor, och du trodde på det, för ingen accepterar det som han inte tror är verkligt. ³Ditt syfte har inte förändrats, och kommer inte att förändras, för du har accepterat det som aldrig kan förändras. ⁴Och du kan inte undanhålla det någonting som det behöver för att för evigt vara oföränderligt. ⁵Din befrielse är säker. ⁶Ge så som du har fått. ⁷Och visa att du har höjt dig långt utöver varje situation som skulle kunna hålla dig tillbaka, och hålla dig åtskild från Honom Vars kallelse du har svarat på.

Kapitel 18

DRÖMMENS SLUT

I. Verklighetens ersättning

1. Att ersätta innebär att acceptera någonting i stället för någonting annat. ²Om du bara ville tänka på exakt vad detta innebär, skulle du genast varsebli hur mycket detta står i strid med det mål som den Helige Ande har givit dig, och vill uppnå åt dig. ³Att ersätta är att välja emellan, att avstå från en aspekt av Sonskapet till förmån för en annan. ⁴För detta speciella syfte bedöms den ene som mer värdefull och den andre ersätts med honom. ⁵Den relation i vilken ersättningen skedde fragmenteras således, och dess syfte splittras följaktligen. ⁶Att fragmentera är att utesluta, och ersättning är det starkaste försvar som egot har för separationen.
2. Den Helige Ande använder aldrig ersättningar. ²Där egot varseblir en person som ersättning för en annan, ser den Helige Ande dem som förenade och odelbara. ³Han dömer inte mellan dem, eftersom Han vet att de är ett. ⁴Då de är förenade är de ett, eftersom de är detsamma. ⁵Ersättning är helt klart en process där de varseblivs som olika. ⁶Den ene vill förena; den andre separera. ⁷Ingenting kan komma emellan det som Gud har förenat och det som den Helige Ande ser som ett. ⁸Men allt *ser ut* att komma emellan de fragmenterade relationer som egot understödjer för att förstöra.
3. Den enda känsla för vilken ersättning är omöjlig är kärlek. ²Rädsla innebär per definition ersättning, för den är en ersättning för kärleken. ³Rädsla är både en fragmenterad och fragmenterande känsla. ⁴Den ser ut att anta många former, och varje form ser ut att kräva en annorlunda form av utagerande för att tillfredsställas. ⁵Även om detta tycks föranleda ett mycket varierande beteende, ligger dock en betydligt allvarigare verkan i den fragmenterade varseblivning från vilket beteendet härstammar. ⁶Ingen ses som fullständig. ⁷Kroppen betonas starkt, varvid vissa delar tillmäts särskild betydelse, och används som jämförelsenorm för huruvida de skall accepteras eller förkastas vid utagerandet av en speciell form av rädsla.
4. Du som tror att Gud är rädsla har bara åstadkommit en enda ersättning. ²Den har antagit många former, eftersom den ersatte

sanning med illusion; helhet med fragmentering. ³Den har blivit så splittrad och uppdelad och delad igen, om och om igen, att det nu är nästan omöjligt att varsebli att den en gång var en, och fortfarande är vad den var. ⁴Detta enda misstag, som förde sanning till illusion, oändlighet till tid, och liv till död, var det enda du någonsin åstadkom. ⁵Hela din värld vilar på det. ⁶Allt du ser återspeglar det, och varje speciell relation som du någonsin har inlett är del av det.

5. Du kanske blir förvånad över att få höra hur mycket verkligheten skiljer sig från det du ser. ²Du inser inte vidden av detta enda misstag. ³Det var så oerhört och så fullständigt ofattbart att ur detta *måste* en värld av total överklighet uppstå. ⁴Vad annat skulle resultatet kunna bli? ⁵Dess fragmenterade aspekter är skrämmande nog när du börjar se på dem. ⁶Men ingenting du har sett kommer ens i närheten av att visa dig det oerhörda i det ursprungliga misstaget, som tycktes driva dig ut ur Himlen, slå sönder kunskapen i meningslösa bitar av lösryckta varseblivningar, och tvinga dig att åstadkomma ytterligare ersättningar.
6. Detta var den första projektionen av misstaget utåt. ²Världen uppstod för att gömma det, och blev den filmduk på vilken det projicerades och som drogs ner mellan dig och sanningen. ³För sanningen utsträcker sig inåt, där föreställningen om förlust är meningslös och endast utökning är tänkbar. ⁴Tycker du verkligen att det är underligt att en värld i vilken allt är bakvänt och upp och ner uppstod ur denna projektion av misstaget? ⁵Det var oundvikligt. ⁶För sanningen, förd till detta misstag, kunde bara finnas kvar inom dig i stillhet, och inte ta del i hela den galna projektion genom vilken den här världen gjordes. ⁷Kalla det inte synd utan galenskap, för detta är vad det var och så fortsätter det att vara. ⁸Skuldbelägg det inte, för skuld antyder att det fullbordades i verkligheten. ⁹Och framför allt, *var inte rädd för det*.
7. När du tycker dig se någon förvrängd form av det ursprungliga misstaget dyka upp och skrämma dig, säg då bara, "Gud är inte räddsla utan Kärlek", och den kommer att försvinna. ²Sanningen kommer att rädda dig. ³Den har inte lämnat dig för att ge sig ut i den galna världen och på så sätt gå bort ifrån dig. ⁴Inom dig finns det sunda förnuftet; vansinnet finns utanför dig. ⁵Du bara tror att det är tvärtom; att sanningen finns utanför dig, och misstag och skuld inom dig. ⁶Dina små, vetlösa ersättningar, som har ett stänk av vansinne och som sorgglöst virvlar iväg på en galen kurs likt fjädrar som vansinnigt dansar i vinden, har ingen

substans. ⁷De smälter samman och flyter ihop och skiljs åt i ett skiftande och totalt meningslöst mönster som inte alls behöver bedömas. ⁸Att bedöma dem var och en för sig är meningslöst. ⁹Deras små olikheter till formen är inte alls några verkliga olikheter. ¹⁰Ingen av dem har någon betydelse. ¹¹Detta har de gemensamt och ingenting annat. ¹²Men vad annat är nödvändigt för att göra dem alla till detsamma?

8. Släpp dem alla där de dansar i vinden, dyker ner och virvlar runt tills de försvinner ur sikte långt, långt utanför dig. ²Och vänd dig till det upphöjda lugnet inom dig där den levande Guden Som du aldrig har lämnat, och Som aldrig har lämnat dig, vistas i helig stillhet. ³Den Helige Ande tar varsamt din hand, och går tillsammans med dig tillbaka på din galna resa utanför dig själv, och leder dig varsamt åter till sanningen och tryggheten inom dig. ⁴Alla dina vansinniga projektioner och vanvettiga ersättningar som du har lagt utanför dig för Han till sanningen. ⁵På så sätt vänder Han på vansinnets kurs och återger dig ditt förstånd.
9. I din relation med din broder, där Han på din begäran har tagit över ansvaret, har Han fastställt kursen inåt mot den sanning som ni delar. ²I den galna världen utanför dig kan ingenting delas med andra utan endast ersättas, och att dela med andra och att ersätta har ingenting gemensamt i verkligheten. ³Inom dig älskar du din broder med en fullkomlig kärlek. ⁴Här är helig mark, där ingen ersättning kan komma in, och där endast sanningen i din broder kan vara. ⁵Här är ni förenade i Gud, lika mycket med varandra som ni är med Honom. ⁶Det ursprungliga misstaget har inte kommit in här, och kommer inte heller någonsin att göra det. ⁷Här finns den strålande sanningen, till vilken den Helige Ande har överlämnat din relation. ⁸Låt Honom föra den hit, där *du* vill att den skall vara. ⁹Ge Honom bara en smula tro på din broder, för att hjälpa Honom att visa dig att ingen ersättning som du har gjort för Himlen kan hålla dig borta därifrån.
10. Inom dig finns ingen separation, och ingen ersättning kan hålla dig borta från din broder. ²Din verklighet var Guds skapelse, och för den finns ingen ersättning. ³Ni är så fast förenade i sanningen att endast Gud är där. ⁴Och Han skulle aldrig acceptera någonting annat i stället för er. ⁵Han älskar er båda, lika mycket och som en. ⁶Och så som Han älskar er, så är ni. ⁷Ni är inte förenade med varandra i illusioner, utan i den Tanke Som är så helig och så fullkomlig att illusioner inte kan stanna kvar för att förmörka

den heliga plats på vilken ni står tillsammans. ⁸Gud är med dig, min broder. ⁹Låt oss förenas i Honom i frid och tacksamhet, och acceptera Hans gåva som vår allra heligaste och mest fullkomliga verklighet, som vi delar i Honom.

11. Himlen återställs till hela Sonskapet genom din relation, för i den ligger Sonskapet, helt och vackert, tryggt i din kärlek. ²Himlen har stilla kommit in, för alla illusioner har varsamt förts till sanningen i dig, och kärleken har lyst över dig och välsignat din relation med sanningen. ³Gud och hela Hans skapelse har kommit in i den tillsammans. ⁴Så vacker och så helig din relation är, när sanningen lyser över den! ⁵Himlen ser på den och gläder sig åt att du har låtit den komma till dig. ⁶Och Gud Själv gläder Sig åt att din relation är så som den skapades. ⁷Universum inom dig är med dig, tillsammans med din broder. ⁸Och Himlen ser med kärlek på det som är förenat i den, tillsammans med sin Skapare.
12. Den som Gud har kallat skall inte höra några ersättare. ²Deras rop är bara ett eko av det ursprungliga misstaget som slog sönder Himlen. ³Och vart tog friden vägen hos dem som hörde? ⁴Återvänd med mig till Himlen, och gå tillsammans med din broder ut ur den här världen och genom en annan, till den skönhet och glädje som den andra har inom sig. ⁵Vill du ytterligare försvaga och bryta sönder det som redan är sönderbrutet och hopplöst? ⁶Är det här du vill söka efter lyckan? ⁷Eller skulle du inte föredra att hela det som blivit brutet, och delta i att göra det helt som har ödelagts genom separation och sjukdom?
13. Du har blivit kallad, tillsammans med din broder, till den heligaste funktion som finns i den här världen. ²Det är den enda som inte har några gränser, och som når ut till varje sönderbruten skärva av Sonskapet med helande och enande tröst. ³Detta erbjuds dig i din heliga relation. ⁴Acceptera det här, och du kommer att ge så som du har accepterat. ⁵Guds frid ges till dig med det brinnande syftet i vilket du förenar dig med din broder. ⁶Det heliga ljuset som förde dig och honom samman måste utsträcka sig, eftersom du har accepterat det.

II. Drömmens grundval

1. Uppstår inte i drömmar en värld som tycks helt verklig? ²Tänk likväl på vad detta är för en värld. ³Det är helt klart inte den

värld som du såg innan du somnade. ⁴Det är snarare en förvrängning av världen, planerad enbart runt det som du hellre skulle ha velat ha. ⁵Här står det dig "fritt" att göra om allt som tycktes attackera dig, och ändra det till en tribut till ditt ego, som var ursinnigt över "attacken". ⁶Detta skulle inte vara din önskan om du inte såg dig själv som ett med egot, som alltid ser på sig självt, och därför också på dig, som utsatt för attack och ytterligt sårbart för den.

2. Drömmar är kaotiska eftersom de styrs av dina motstridiga önskningar, och därför bryr de sig inte om vad som är sant. ²De är det bästa exempel du kan få på hur varseblivningen kan utnyttjas för att ersätta sanningen med illusioner. ³Du tar dem inte på allvar när du vaknar eftersom det faktum att de bryter så våldsamt mot verkligheten blir uppenbart. ⁴Men de är ett sätt att se på världen, och ändra den så att den passar egot bättre. ⁵De är slående exempel både på egots oförmåga att tolerera verkligheten, och på din villighet att ändra verkligheten för dess skull.
3. Du tycker inte att skillnaderna mellan det du ser i sömnen och det du ser när du vaknar är störande. ²Du förstår att det du ser i vaket tillstånd är utplånat när du drömmar. ³När du vaknar väntar du dig likväl inte att det skall vara borta. ⁴I drömmar arrangerar *du* allt. ⁵Människor blir det du vill att de skall vara, och vad de gör bestämmer du. ⁶Det finns inga gränser för de ersättningar du kan göra. ⁷Under en tid ser det ut som om världen hade givits till dig för att du skulle göra den till det du önskar. ⁸Du inser inte att du attackerar den, och försöker besegra den och få den att tjäna dig.
4. Drömmar är raseriutbrott på varseblivningens nivå i vilka du bokstavligen skriker: "Jag vill att det skall vara så här!" ²Och så ser det ut att vara. ³Och likväl kan drömmen inte undgå sitt ursprung. ⁴Vrede och rädsla genomsyrar den, och på ett ögonblick fylls illusionen av tillfredsställelse med illusionen av skräck. ⁵För drömmen om din förmåga att kontrollera verkligheten genom att ersätta den med en värld som du föredrar *är* skräckinjagande. ⁶Dina försök att utplåna verkligheten är mycket skrämmande, men detta är du inte villig att acceptera. ⁷Och därför ersätter du det med fantasin att verkligheten är skrämmande, inte vad du vill göra med den. ⁸Och på så sätt görs skulden verklig.
5. Drömmar visar dig att du har makten att göra en värld så som du vill att den skall vara, och att eftersom du vill ha den ser du den. ²Och så länge som du ser den, tvivlar du inte på att den är

verklig. ³Men här finns en värld, tydligt i ditt sinne, som tycks vara utanför dig. ⁴Du reagerar inte på den som om du själv hade gjort den, inte heller inser du att de känslor som drömmen framkallar måste komma från dig. ⁵Det är gestalterna i drömmen och vad dessa gör som ser ut att ge upphov till drömmen. ⁶Du inser inte att du får dem att agera ut åt dig, för om du gjorde det skulle skulden inte vara deras, och illusionen om tillfredsställelse skulle vara borta. ⁷I drömmar är dessa kännetecken inte dolda. ⁸Du tycks vakna, och drömmen är borta. ⁹Men vad du inte kan förstå är att det som orsakade drömmen inte har försvunnit tillsammans med den. ¹⁰Din önskan att göra en annan värld som inte är verklig finns kvar hos dig. ¹¹Och det som du tycks vakna till är bara en annan form av denna samma värld som du ser i drömmar. ¹²Hela din tid tillbringas du med att drömma. ¹³Dina drömmar när du sover och dina drömmar när du är vaken har olika former, och det är allt. ¹⁴Deras innehåll är detsamma. ¹⁵De är din protest mot verkligheten, och din fasta och vansinniga föreställning att du kan förändra den. ¹⁶I dina vakna drömmar har den speciella relationen en speciell plats. ¹⁷Den är det medel genom vilket du försöker få dina drömmar då du sover att bli sanna. ¹⁸Från detta vaknar du inte. ¹⁹Den speciella relationen är din fasta föresats att behålla ditt grepp om överkligheten, och att hindra dig själv från att vakna. ²⁰Och så länge du tycker att det är mer värt att sova än att vara vaken, kommer du inte att släppa den.

6. Den Helige Ande, alltid praktisk i Sin vishet, accepterar dina drömmar och använder dem som medel för att få dig att vakna. ²Du skulle ha använt dem för att fortsätta att sova. ³Jag sade tidigare att den första förändringen, innan drömmarna försvinner, är att dina skrämmande drömmar förändras till lyckliga drömmar. ⁴Det är detta som den Helige Ande gör i den speciella relationen. ⁵Han förstör den inte, inte heller rycker Han den ifrån dig. ⁶Men Han använder den på ett helt annat sätt, som en hjälp för att göra Sitt syfte verkligt för dig. ⁷Den speciella relationen kommer att finnas kvar, inte som en källa till smärta och skuld utan som en källa till glädje och frihet. ⁸Den kommer inte att finnas till enbart för dig, för däri låg dess förtvivlan. ⁹På samma sätt som dess ohelighet höll den avskild, kommer dess helighet att bli ett erbjudande till alla.
7. Din speciella relation kommer att vara ett medel för att göra skulden ogjord i alla som välsignas genom din heliga relation. ²Den kommer att vara en lycklig dröm, och en dröm du kommer

att dela med alla som kommer inom synhåll för dig. ³Genom den kommer den välsignelse som den Helige Ande har givit den att utsträckas. ⁴Tro inte att Han har glömt någon i det syfte Han har givit dig. ⁵Och tro inte att Han har glömt dig, till vilken Han gav gåvan. ⁶Han använder alla som ropar på Honom som medel för allas frälsning. ⁷Och Han kommer att väcka alla genom dig, som erbjöd din relation till Honom. ⁸Om du bara förstod Hans tacksamhet! ⁹Eller min på grund av Hans! ¹⁰För vi är förenade som i ett enda syfte, eftersom vi är ett enda sinne med Honom.

8. Låt inte drömmen få makten att stänga dina ögon. ²Det är inte underligt att drömmar kan ge upphov till en värld som är överklig. ³Det är *önskan* att ge upphov till den som är ofattbar. ⁴Din relation med din broder har nu blivit en relation i vilken denna önskan har tagits bort, eftersom dess syfte har förändrats från ett syfte att ha drömmar till ett syfte att känna sanningen. ⁵Du är inte säker på detta, eftersom du tror att det kanske är detta som är drömmen. ⁶Du är så van vid att välja mellan drömmar, att du inte ser att du, äntligen, har gjort valet mellan sanningen och *alla* illusioner.
9. Men Himlen är säker. ²Detta är inte någon dröm. ³Dess ankomst innebär att du har valt sanningen, och den har kommit därför att du har varit villig att låta din speciella relation uppfylla dess villkor. ⁴I din relation har den Helige Ande varsamt lagt den verkliga världen; världen av lyckliga drömmar från vilka det är så lätt och så naturligt att vakna. ⁵För på samma sätt som dina drömmar när du sover och dina drömmar när du är vaken representerar samma önskningar i ditt sinne, så förenas den verkliga världen och Himlens sanning i Guds Vilja. ⁶Drömmen om att vakna blir lätt verklighet. ⁷För denna dröm återspeglar din vilja förenad med Guds Vilja. ⁸Och det som denna Vilja vill skall fullbordas, har aldrig *inte* skett.

III. Ljuset i drömmen

1. Du som har tillbringat ditt liv med att föra sanningen till illusionen, verkligheten till fantasin, har vandrat drömmarnas väg. ²För du har gått från att vara vaken till att sova, och bara fortsatt in i en ännu djupare sömn. ³Varje dröm har lett till andra drömmar, och varje fantasi som tycktes föra in ett ljus i mörkret gjorde endast mörkret mörkare. ⁴Ditt mål var ett mörker i vilket ingen ljustråle kunde tränga in. ⁵Och du sökte ett mörker så fullständigt

att du för evigt skulle kunna gömma dig för sanningen, i fullständigt vansinne. ⁶Det du glömde var helt enkelt att Gud inte kan förstöra Sig Själv. ⁷Ljuset finns *i* dig. ⁸Mörkret kan dölja det, men kan inte släcka det.

2. När ljuset kommer närmare kommer du att rusa till mörkret, och rygga tillbaka från sanningen, och ibland dra dig tillbaka till svaga former av rädsla, och ibland till ren skräck. ²Men du kommer att gå framåt, för ditt mål är att gå vidare från rädslan till sanningen. ³Målet som du har accepterat är kunskapens mål, för vilket du har uttryckt din villighet. ⁴Rädslan tycks leva i mörkret, och när du är rädd har du tagit ett steg tillbaka. ⁵Låt oss då snabbt förenas i ett ögonblick av ljus, och det kommer att vara tillräckligt för att påminna dig om att ditt mål är ljuset.
3. Sanningen har skyndat dig till mötes, eftersom du har ropat på den. ²Om du visste Vem Som går bredvid dig på vägen du har valt, skulle rädsla vara omöjlig. ³Detta vet du inte, eftersom resan in i mörkret varit lång och smärtsam, och du har gått mycket djupt in i det. ⁴En lätt ryckning i ögonlocken, som så länge varit slutna, har ännu inte varit tillräckligt för att ge dig tilltro till dig själv, som du så länge har föraktat. ⁵Du går mot kärleken och hatar den fortfarande, och är fruktansvärt rädd för dess dom över dig. ⁶Och du förstår inte att du inte är rädd för kärleken, utan bara för det du har gjort den till. ⁷Du går vidare mot kärlekens mening, och bort från alla de illusioner som du har omgett den med. ⁸När du drar dig tillbaka till illusionen ökar din rädsla, för det råder ingen tvekan om att det du tror att den innebär *är* skrämmande. ⁹Men vad betyder det för oss som färdas säkert och mycket snabbt bort från rädslan?
4. Du som håller din broders hand håller också min, för när ni förenades med varandra var ni inte ensamma. ²Tror du att jag skulle lämna dig i mörkret som du gick med på att lämna tillsammans med mig? ³I din relation finns den här världens ljus. ⁴Och rädslan måste försvinna ifrån dig nu. ⁵Frestas inte att rycka bort den gåva av tro som du erbjöd din broder. ⁶Du kommer bara att lyckas skrämma dig själv. ⁷Gåvan är given för evigt, för Gud Själv har tagit emot den. ⁸Du kan inte ta den tillbaka. ⁹Du har accepterat Gud. ¹⁰Heligheten i din relation är fastslagen i Himlen. ¹¹Du förstår inte vad du har accepterat, men kom ihåg att det inte är nödvändigt att du förstår. ¹²Det enda som var nödvändigt var *önskan* att förstå. ¹³Denna önskan var längtan efter att vara helig. ¹⁴Guds Vilja har beviljats dig. ¹⁵För du längtar efter det enda som

du någonsin har haft, eller någonsin har varit.

5. Varje ögonblick vi tillbringar tillsammans kommer att lära dig att detta mål är möjligt, och kommer att förstärka din längtan efter att nå det. ²Och i din längtan ligger dess fullbordan. ³Din längtan är nu i fullständig överensstämmelse med all den makt som finns i den Helige Andes Vilja. ⁴Inga små, stapplande steg som du kanske tar kan skilja din längtan från Hans Vilja och från Hans styrka. ⁵Jag håller din hand lika säkert som du gick med på att ta din broders. ⁶Ni kommer inte att skiljas åt, för jag är med er och går med er när ni går vidare mot sanningen. ⁷Och dit vi går bär vi Gud med oss.
6. I din relation har du förenat dig med mig i att föra Himlen till Guds Son, som gömde sig i mörkret. ²Du har varit villig att föra mörkret till ljuset, och denna villighet har givit styrka åt alla som vill stanna kvar i mörkret. ³De som vill se, *kommer* att se. ⁴Och de kommer att förena sig med mig i att bära sitt ljus in i mörkret, när mörkret i dem erbjuds till ljuset och tas bort för evigt. ⁵Mitt behov av dig, förenad med mig i det heliga ljuset av din relation, är ditt behov av frälsning. ⁶Skulle jag inte ge dig det du gav mig? ⁷För när du förenade dig med din broder, svarade du mig.
7. Du som nu är bärare av frälsningen har funktionen att föra ljus till mörkret. ²Mörkret i dig har förts till ljuset. ³Bär det tillbaka till mörkret, från det heliga ögonblick till vilket du förde det. ⁴Vi görs hela i vår längtan efter att göra hel. ⁵Låt inte tiden oroa dig, för all den rädsla som du och din broder upplever är faktiskt över. ⁶Tiden har ändrats för att hjälpa oss att tillsammans göra det som era separata förgångna skulle förhindra. ⁷Ni har gått bortom rädslan, för det finns inte två sinnen som kan förenas i sin längtan efter kärlek utan att kärleken förenar sig med dem.
8. Det finns inte ett enda ljus i Himlen som inte går med dig. ²Inte en enda stråle som för evigt lyser i Guds Sinne som inte lyser över dig. ³Himlen är förenad med dig när du går vidare mot Himlen. ⁴När så mäktiga ljus har förenat sig med dig för att åt den lilla gnistan i din längtan ge Guds Egen makt, kan du då stanna kvar i mörkret? ⁵Du och din broder kommer hem tillsammans, efter en lång och meningslös färd som ni var för sig har företagit er, och som inte ledde någonstans. ⁶Du har funnit din broder, och ni kommer att lysa upp varandras väg. ⁷Och från detta ljus kommer de Stora Strålarna att utsträcka sig bakåt in i mörkret och framåt till Gud, för att lysa bort det förgångna och på så sätt ge plats åt Hans eviga Närvaro, i vilken allt strålar i ljuset.

IV. Den lilla villigheten

1. Det heliga ögonblicket är resultatet av din fasta föresats att vara helig. ²Det är *svaret*. ³En längtan och en villighet att låta det komma föregår dess ankomst. ⁴Du förbereder ditt sinne för det bara i den utsträckning som du förstår att du vill ha det mer än någonting annat. ⁵Det är inte nödvändigt att du gör någonting mer; det är faktiskt nödvändigt att du inser att du inte kan göra någonting mer. ⁶Försök inte att ge den Helige Ande det Han inte ber om, för då kommer du att tillföra Honom egot och blanda ihop de två. ⁷Han ber bara om lite. ⁸Det är Han som tillför storheten och makten. ⁹Han förenar Sig med dig för att göra det heliga ögonblicket långt större än du kan förstå. ¹⁰Det är din insikt att du behöver göra så lite, som gör det möjligt för Honom att ge så mycket.
2. Lita inte på dina goda avsikter. ²De räcker inte. ³Men lita obetingat på din villighet, vad som än annars kan dyka upp. ⁴Koncentrera dig endast på denna, och låt dig inte störas av att skuggor omger den. ⁵Det är därför du kom. ⁶Om du kunde komma utan dem, skulle du inte behöva det heliga ögonblicket. ⁷Kom inte till det i högmod, och förutsätt inte att du måste uppnå det tillstånd som dess ankomst för med sig. ⁸Miraklet i det heliga ögonblicket ligger i din villighet att låta det vara vad det är. ⁹Och i din villighet till detta ligger också ditt accepterande av dig själv så som du var ämnad att vara.
3. Ödmjukheten kommer aldrig att begära att du skall förbli nöjd med litenhet. ²Men den kräver faktiskt att du inte nöjer dig med mindre än den storhet som inte kommer från dig. ³Din svårighet med det heliga ögonblicket uppstår ur din fasta övertygelse att du inte är värdig det. ⁴Och vad är detta annat än din beslutsamhet att vara så som du själv vill få dig till att vara? ⁵Gud skapade inte Sin boning ovärdig Sig Själv. ⁶Och om du tror att Han inte kan komma in där Han vill vara, måste du stå i vägen för Hans Vilja. ⁷Styrkan i din villighet behöver inte komma från dig utan endast från Hans Vilja.
4. Det heliga ögonblicket kommer inte enbart från din lilla villighet. ²Det är alltid resultatet av din lilla villighet i kombination med den obegränsade makten i Guds Vilja. ³Du har haft fel när du har trott att det är nödvändigt att du förbereder dig själv för Honom. ⁴Det är omöjligt att göra högmodiga förberedelser för helighet, och inte tro att det är din ensak att fastställa villkoren

för friden. ⁵Gud har fastställt dem. ⁶De väntar inte på din villighet för att vara vad de är. ⁷Din villighet behövs endast för att göra det möjligt att lära dig vad de är. ⁸Om du vidmakthåller att du inte är värdig att lära dig detta, hindrar du lektionen genom att tro att du måste göra eleven annorlunda. ⁹Du gjorde inte eleven, inte heller kan du göra honom annorlunda. ¹⁰Skulle du först göra ett mirakel själv, och sedan förvänta dig att ett skulle göras *åt* dig?

5. Du bara ställer frågan. ²Svaret är givet. ³Försök inte att svara, utan endast att ta emot svaret så som det ges. ⁴När du förbereder dig för det heliga ögonblicket, försök då inte att göra dig själv helig för att vara redo att ta emot det. ⁵Detta är enbart att blanda ihop din roll med Guds. ⁶Soningen kan inte komma till dem som tror att de först måste sona, utan endast till dem som inte erbjuder den någonting annat än den enkla villigheten att lämna plats åt den. ⁷Rening är enbart av Gud, och därför för dig. ⁸Hellre än att försöka förbereda dig själv för Honom, försök att tänka så här:

⁹Jag som är värd åt Gud är Honom värdig.

¹⁰Han Som upprättade Sin boning i mig skapade den så som Han ville att den skulle vara.

¹¹Det är inte nödvändigt att jag gör den redo för Honom, utan endast att jag inte hindrar Hans plan att återställa till mig min egen medvetenhet om min beredvillighet, som är evig.

¹²Jag behöver inte tillföra någonting till Hans plan.

¹³Men för att ta emot den, måste jag vara villig att inte ersätta den med min egen.

6. Och detta är allt. ²Tillför någonting mer, och du kommer bara att ta bort det lilla som begärs. ³Kom ihåg att du åstadkom skulden, och att din plan för att undkomma skulden har varit att föra Soningen till den, och göra frälsningen skrämmande. ⁴Och det är endast rädsla som du kommer att tillföra, om du förbereder dig själv för kärleken. ⁵Förberedelsen för det heliga ögonblicket tillhör Honom Som ger det. ⁶Överlämna dig själv till Honom Vars funktion det är att befria. ⁷Ta inte över Hans funktion åt Honom. ⁸Ge Honom endast det Han ber om, så att du kan lära dig hur liten din del är, och hur stor Hans är.
7. Det är detta som gör det heliga ögonblicket så lätt och så naturligt. ²Du gör det svårt, eftersom du insisterar på att det måste finnas mer som du behöver göra. ³Du finner det svårt att

acceptera föreställningen att du behöver ge så lite för att få så mycket. ⁴Och det är mycket svårt för dig att inse att det inte är en personlig förolämpning att ditt bidrag och den Helige Andes är så ytterligt oproportionerliga. ⁵Du är fortfarande övertygad om att din förståelse är ett mäktigt bidrag till sanningen, och gör den till vad den är. ⁶Men vi har betonat att du inte behöver förstå någonting. ⁷Frälsningen är lätt just *därför att* den inte begär någonting som du inte kan ge precis nu.

8. Glöm inte att det har varit ditt beslut att göra allt som är naturligt och lätt för dig omöjligt. ²Om du tror att det heliga ögonblicket är svårt för dig, är det för att du har blivit domare över vad som är möjligt, och förblir ovillig att lämna plats åt En Som vet. ³Hela övertygelsen om en rangordning av svårigheter i mirakler kretsar kring detta. ⁴Allt som Gud vill är inte bara möjligt, utan har redan hänt. ⁵Och det är därför som det förgångna är borta. ⁶Det har i verkligheten aldrig hänt. ⁷Endast i ditt sinne, som trodde att det hade hänt, är det nödvändigt att göra det ogjort.

V. Den lyckliga drömmen

1. Förbered dig *nu* för att göra det ogjort som aldrig var. ²Om du redan förstod skillnaden mellan sanning och illusion, skulle Soningen inte ha någon mening. ³Det heliga ögonblicket, den heliga relationen, den Helige Andes undervisning, och alla de medel genom vilka frälsningen fullbordas, skulle inte ha något syfte. ⁴För de är alla enbart aspekter av planen att ändra dina skrämmande drömmar till lyckliga drömmar, från vilka du lätt väcks till kunskap. ⁵Ta inte själv ansvaret för detta, för du kan inte skilja mellan att gå framåt och att gå bakåt. ⁶Några av dina största framsteg har du bedömt som misslyckanden, och några av dina största tillbakagångar har du sett som framgångar.
2. Närma dig aldrig det heliga ögonblicket efter att du har försökt ta bort all rädsla och allt hat från ditt sinne. ²Detta är *dess* funktion. ³Försök aldrig förbise din skuld innan du ber om den Helige Andes hjälp. ⁴Detta är *Hans* funktion. ⁵Din del är bara att erbjuda Honom en liten smula villighet att låta Honom ta bort all rädsla och allt hat, och att bli förlåten. ⁶På din ringa tro, förenad med Hans förståelse, kommer han att bygga din del i Soningen, och förvissa Sig om att du lätt fullgör den. ⁷Och tillsammans med

Honom kommer du att bygga en stege som är förankrad i trons solida klippa, och som reser sig ända till Himlen. ⁸Inte heller kommer du att använda den för att ensam stiga upp till Himlen.

3. Genom din heliga relation, pånyttfödd och välsignad i varje heligt ögonblick som inte du arrangerar, kommer tusentals att stiga upp till Himlen tillsammans med dig. ²Kan du planera för detta? ³Eller skulle du kunna förbereda dig för en sådan funktion? ⁴Likväl är det möjligt, eftersom det är Guds Vilja. ⁵Inte heller kommer Han att ändra Sig i fråga om detta. ⁶Medlen och syftet tillhör båda Honom. ⁷Du har accepterat det ena; det andra kommer att tillhandahållas. ⁸Ett syfte som detta, utan medel, är otänkbart. ⁹Han kommer att tillhandahålla medlen för alla som delar Hans syfte.
4. Lyckliga drömmar blir sanna, inte därför att de är drömmar utan bara därför att de är lyckliga. ²Och därför måste de vara kärleksfulla. ³Deras budskap är, "Ske din vilja", och inte "Jag vill att det skall vara på ett annat sätt". ⁴Samordningen av medel och syfte är ett åtagande som är omöjligt för dig att förstå. ⁵Du inser inte ens att du har accepterat den Helige Andes syfte som ditt eget, och du skulle bara föra med dig oheliga medel för att uppnå det. ⁶Den ringa tro som var nödvändig för att förändra syftet är allt som behövs för att ta emot medlen och använda dem.
5. Det är ingen dröm att älska din broder som dig själv. ²Inte heller är din heliga relation en dröm. ³Allt som finns kvar av drömmar i den är att den fortfarande är en speciell relation. ⁴Men den är mycket användbar för den Helige Ande Som *har* en speciell funktion här. ⁵Den kommer att bli den lyckliga dröm genom vilken Han kan sprida glädje till tusentals och åter tusentals som tror att kärlek är rädsla, inte lycka. ⁶Låt Honom fullgöra den funktion som Han gav din relation genom att acceptera den åt dig, och ingenting kommer att saknas som gör den till det Han vill att den skall vara.
6. När du känner att heligheten i din relation hotas av någonting, stanna då ögonblickligen upp och erbjud den Helige Ande din villighet att trots rädslan låta Honom byta ut detta ögonblick mot det heliga ögonblick som du hellre skulle vilja ha. ²Han kommer aldrig att låta bli att göra detta. ³Men glöm inte att din relation är en, och därför måste det vara så att vad som än hotar den enes frid utgör samma hot mot den andres. ⁴Makten i att förena sig med dess välsignelse ligger i det faktum att det nu inte är möjligt varken för dig eller din broder att ensam uppleva rädslan, eller

att ensam försöka hantera den. ⁵Tro aldrig att detta är nödvändigt, eller ens möjligt. ⁶Men på samma sätt som detta är omöjligt, är det lika omöjligt att det heliga ögonblicket skulle komma till den ene av er båda och inte till den andre. ⁷Och på begäran av den ene kommer det att komma till er båda.

7. Den av er som är mest förnuftig i det ögonblick som hotet varseblivs bör komma ihåg hur djup hans tacksamhetsskuld till den andre är och hur mycket tacksamhet som tillkommer honom, och vara glad att han kan betala sin skuld genom att skänka dem båda lycka. ²Låt honom minnas detta och säg:

³Jag önskar detta heliga ögonblick för mig själv,
så att jag kan dela det med min broder, som jag älskar.

⁴Det är inte möjligt att jag kan få det utan honom,
eller han utan mig.

⁵Men det är helt möjligt för oss att dela det med varandra nu.

⁶Och därför väljer jag att erbjuda just detta ögonblick
till den Helige Ande, så att Hans välsignelse kan
sänka sig över oss, och bevara oss båda i frid.

VI. Bortom kroppen

1. Det finns ingenting utanför dig. ²Det är detta som du till sist måste lära dig, för det är insikten att Himmelriket har återställts till dig. ³För Gud skapade endast detta, och Han har inte avlägsnat sig från det, inte heller lämnat det åtskilt från Sig Själv. ⁴Himmelriket är boningen för Guds Son, som inte har lämnat sin Fader och som inte lever åtskild från Honom. ⁵Himlen är inte någon plats, inte heller något tillstånd. ⁶Den är enbart en medvetenhet om en fullkomlig etthet, och kunskapen om att det inte finns någonting annat; ingenting utanför denna etthet, och ingenting annat inom den.
2. Vad skulle Gud kunna ge annat än kunskapen om Sig Själv? ²Vad annat finns det att ge? ³Övertygelsen om att du skulle kunna ge och få någonting annat, någonting utanför dig själv, har kostat dig medvetenheten om Himlen och om din Identitet. ⁴Och du har gjort någonting som är märkligare än du ännu inser. ⁵Du har skjutit över din skuld från ditt sinne till din kropp. ⁶Men en kropp kan inte vara skyldig, för den kan inte göra någonting av sig själv. ⁷Du som tror att du hatar din kropp vilseleder dig själv.

- ⁸Du hatar ditt sinne, för skulden har trängt in i det, och det vill förbli åtskilt från din broders sinne, vilket det inte kan.
3. Sinnens är förenade; kroppar är det inte. ²Endast genom att tillskriva sinnet kroppens egenskaper tycks separationen vara möjlig. ³Och det är sinnet som tycks vara fragmenterat och privat och ensamt. ⁴Dess skuld, som håller det åtskilt, projiceras på kroppen som lider och dör eftersom den attackeras för att upprätthålla separationen i sinnet, och inte låta det känna sin Identitet. ⁵Sinnet kan inte attackera, men det kan fantisera och beordra kroppen att agera ut fantasierna. ⁶Men det är aldrig det som kroppen gör som tycks ge tillfredsställelse. ⁷Såvida inte sinnet tror att kroppen verkligen agerar ut dess fantasier, kommer det att attackera kroppen genom att öka projiceringen av sin skuld på den.
 4. Här är sinnet helt klart förvirrat. ²Det kan inte attackera, men det vidhåller att det kan det, och använder det som det gör för att skada kroppen som bevis för att det kan det. ³Sinnet kan inte attackera, men det kan vilseleda sig självt. ⁴Och detta är det enda det gör när det tror att det har attackerat kroppen. ⁵Det kan projicera sin skuld, men det kommer inte att bli av med den genom att projicera. ⁶Och även om det är uppenbart att det kan varsebli kroppens funktion på ett felaktigt sätt, kan det inte ändra dess funktion från det som den Helige Ande bestämmer att den skall vara. ⁷Kroppen gjordes inte av kärleken. ⁸Men kärleken fördömer den inte, och kan använda den kärleksfullt och respektera det som Guds Son har gjort och använda det för att rädda honom från illusioner.
 5. Skulle du inte vilja få separationens instrument omtolkade till medel för frälsningen, och nyttjade för kärlekens syften? ²Skulle du inte välkomna och stödja skiftet från fantasier om hämnd till befrielse från dem? ³Din varseblivning av kroppen kan helt klart vara sjuk, men projicera inte detta på kroppen. ⁴För din önskan att göra det destruktivt som inte kan vara destruktivt, kan inte ha någon verklig effekt överhuvudtaget. ⁵Det Gud har skapat är endast så som Han vill att det skall vara, eftersom det är Hans Vilja. ⁶Du kan inte göra Hans Vilja destruktiv. ⁷Du kan hitta på fantasier där din vilja står i konflikt med Hans, men det är allt.
 6. Det är vansinnigt att använda kroppen som syndabock för skulden, beordra att den skall attackera och klandra den för det du ville att den skulle göra. ²Det är omöjligt att agera ut fantasier. ³För det är fortfarande fantasierna du vill ha, och de har ingen-

ting att göra med det som kroppen gör. ⁴Den drömmer inte om dem, och de gör den bara till en belastning, där den kunde vara en tillgång. ⁵För fantasier har gjort din kropp till din "fiende"; svag, sårbar och svekfull, värd det hat som du investerar i den. ⁶Till vilken nytta har detta varit för dig? ⁷Du har identifierat dig med detta ting som du hatar, hämndens instrument och det som du varseblir som källan till din skuld. ⁸Du har gjort detta mot ett ting som inte har någon mening, och utropat det till att vara Guds Sons boning, och vänt det emot honom.

7. Detta är den värd åt Gud som *du* har gjort. ²Och varken Gud eller Hans allra heligaste Son kan gå in i en boning som härbärgerar hat, och där du har sått hämndens, våldets och dödens frön. ³Detta ting som du gjorde för att vara till nytta för din skuld står emellan dig och andra sinnen. ⁴Sinnena *är* förenade, men du identifierar dig inte med dem. ⁵Du ser dig själv inlåst i ett eget fängelse, isolerad och onåbar, lika oförmögen att nå ut som att bli nådd. ⁶Du hatar detta fängelse som du själv har gjort, och vill förstöra det. ⁷Men du vill inte fly ifrån det, och lämna det oskadat, utan din skuld på det.
8. Men det är endast på detta sätt du *kan* fly. ²Hämndens hem är inte ditt; platsen som du har reserverat för att hysa ditt hat är inte ett fängelse, utan en illusion om dig själv. ³Kroppen är en begränsning som har påtvingats den universella kommunikationen som är en evig egenskap hos sinnet. ⁴Men kommunikationen sker i det inre. ⁵Sinnet når sig självt. ⁶Det består *inte* av olika delar som når varandra. ⁷Det går inte ut. ⁸Inom sig självt har det inga begränsningar, och det finns ingenting utanför det. ⁹Det omfattar allt. ¹⁰Det omfattar dig helt och hållet; du i det och det i dig. ¹¹Det finns ingenting annat, någonstans eller någonsin.
9. Kroppen är utanför dig, och ser endast ut att omge dig och avskärma dig från andra och hålla dig åtskild från dem, och dem från dig. ²Den finns inte där. ³Det finns ingen barriär mellan Gud och Hans Son, inte heller kan Hans Son vara separerad från Sig Själv förutom i illusioner. ⁴Detta är inte hans verklighet, även om han tror det. ⁵Men det kunde bara vara så om Gud hade fel. ⁶Gud skulle ha varit tvungen att skapa på ett annat sätt, och ha separerat Sig Själv från Sin Son för att göra detta möjligt. ⁷Han skulle ha varit tvungen att skapa olika ting, och fastställa olika rangordningar av verkligheten, av vilka endast några var kärlek. ⁸Men kärleken måste för evigt vara lik sig själv, för evigt oföränderlig, och för evigt utan alternativ. ⁹Och så är det. ¹⁰Du kan inte

resa en barriär runt dig själv, eftersom Gud inte har rest någon mellan Sig Själv och dig.

10. Du kan sträcka ut din hand och nå till Himlen. ²Du, vars hand är förenad med din broders, har börjat nå bortom kroppen, men inte utanför dig själv, för att nå den Identitet som ni delar med varandra. ³Skulle Denna kunna finnas utanför dig? ⁴Där Gud inte är? ⁵Är *Han* en kropp, och skapade Han dig så som Han inte är, och där Han inte kan vara? ⁶Du är omsluten endast av Honom. ⁷Vilka begränsningar kan läggas på dig som Han omsluter?
11. Alla har upplevt det man skulle kunna kalla en känsla av att förflyttas bortom sig själv. ²Denna känsla av befrielse vida överskrider den dröm om frihet som man ibland hoppas på i speciella relationer. ³Det är en känsla av att faktiskt ha gjort sig fri från begränsningar. ⁴Om du tänker på vad denna "förflyttning" verkligen innebär, kommer du att inse att du plötsligt blir omedveten om kroppen, och att du förenar dig med någonting annat i vilket ditt sinne utvidgar sig för att omfatta det. ⁵Det blir del av dig, när du förenar dig med det. ⁶Och båda blir hela, eftersom ingendera varseblivs som separat. ⁷Det som verkligen händer är att du har givit upp illusionen om en begränsad medvetenhet, och förlorat din rädsla för förening. ⁸Den kärlek som ögonblickligen ersätter den utsträcker sig till det som har befriat dig, och förenar sig med det. ⁹Och så länge som detta varar är du inte osäker på din Identitet, och vill inte begränsa Den. ¹⁰Du har flytt från rädsla till frid, och ställer inga frågor om verkligheten, utan accepterar den bara. ¹¹Du har accepterat detta i stället för kroppen, och låtit dig själv bli ett med någonting bortom den, helt enkelt genom att inte låta ditt sinne begränsas av den.
12. Detta kan ske oberoende av det fysiska avstånd som tycks finnas mellan dig och det du förenar dig med; oberoende av era respektive platser i rummet; och oberoende av era olikheter i storlek och skenbara egenskaper. ²Tiden har ingen betydelse; det kan hända med någonting förgånget, någonting i nuet eller någonting förväntat. ³Detta "någonting" kan vara vad som helst och var som helst; ett ljud, någonting du ser, en tanke, ett minne och till och med en allmän föreställning utan hänvisning till någonting specifikt. ⁴Men varje gång förenar du dig med det utan förbehåll därför att du älskar det, och vill vara tillsammans med det. ⁵Och därför skyndar du dig att möta det, och låter dina begränsningar smälta bort, och avskaffar alla de "lagar" som din kropp lyder under och lägger dem varsamt åt sidan.

13. Det finns inget som helst våld i denna flykt. ²Kroppen attackeras inte, utan varseblivs helt enkelt på rätt sätt. ³Den begränsar dig inte, enbart därför att du inte vill det. ⁴Du "lyfts" egentligen inte ut ur den; den kan inte innesluta dig. ⁵Du går dit där du vill vara, och vinner, inte förlorar, en känsla av Självet. ⁶Under dessa ögonblick av befrielse från fysiska begränsningar upplever du mycket av det som sker i det heliga ögonblicket; bortlyftandet av tidens och rummets barriärer, den plötsliga upplevelsen av frid och glädje, och, framför allt, avsaknaden av medvetenheten om kroppen, och av ifrågasättandet om allt detta är möjligt eller ej.
14. Det är möjligt eftersom du vill det. ²Den plötsliga utvidgningen av medvetenheten som äger rum, eftersom du önskar det, är den oemotståndliga lockelse som det heliga ögonblicket har för dig. ³Det uppmanar dig att vara dig själv i dess trygga omfamning. ⁴Där hävs begränsningens lagar åt dig, för att välkomna dig till sinnets öppenhet och frihet. ⁵Kom till denna tillflyktsort, där du kan vara dig själv i frid. ⁶Inte genom förödelse, inte genom att bryta dig ut, utan bara genom att stilla smälta in. ⁷För friden kommer att förena sig med dig där, helt enkelt därför att du har varit villig att släppa de begränsningar som du har lagt på kärleken, och har förenat dig med den där den är och dit den har lett dig, som svar på dess varsamma uppmaning att ha frid.

VII. Jag behöver inte göra någonting

1. Du tror fortfarande alltför mycket på kroppen som en styrkekälla. ²Vilka planer gör du upp som inte på något sätt innefattar dess välbefinnande eller beskydd eller nöje? ³Detta gör kroppen i din tolkning till ett mål och inte till ett medel, och detta betyder alltid att du fortfarande finner synden lockande. ⁴Ingen, som fortfarande accepterar synden som sitt mål, accepterar Soningen för egen del. ⁵Du har således undandragit dig ditt *enda* ansvar. ⁶Soningen välkomnas inte av dem som föredrar smärta och förstörelse.
2. Det finns någonting som du aldrig har gjort; du har inte fullständigt glömt kroppen. ²Den har kanske då och då blivit otydlig för dig, men den har ännu inte fullständigt försvunnit. ³Du ombeds inte att låta detta ske under mer än ett ögonblick, men det är under detta ögonblick som Soningen mirakel äger rum. ⁴Efteråt kommer du att se kroppen igen, men aldrig helt på samma sätt.

- ⁵Och varje ögonblick du tillbringar utan att vara medveten om den ger dig en annan syn på den när du återvänder.
3. Inte i något enda ögonblick finns kroppen överhuvudtaget. ²Den är alltid någonting man kommer ihåg eller föreställer sig, men man upplever den aldrig just *nu*. ³Endast dess förgångna och dess framtid får den att tyckas verklig. ⁴Tiden kontrollerar den fullständigt, för synden finns aldrig helt och hållet i nuet. ⁵I varje enskilt ögonblick upplevs skuldens dragningskraft som smärta och ingenting annat, och undviks därför. ⁶Den har ingen dragningskraft *nu*. ⁷Hela dess dragningskraft är inbillad, och därför måste man tänka på den i det förgångna eller i framtiden.
4. Det är omöjligt att acceptera det heliga ögonblicket utan förbehåll om du inte, om så bara för ett ögonblick, är villig att varken se det förgångna eller framtiden. ²Du kan inte förbereda dig för det utan att förlägga det i framtiden. ³Du ges befrielse i samma ögonblick du önskar den. ⁴Många har tillbringat hela sitt liv med att förbereda sig, och har faktiskt uppnått ögonblick av framgång. ⁵Den här kursen försöker inte lära ut mer än vad de lärde sig i tiden, men den syftar faktiskt till att spara tid. ⁶Du kanske försöker följa en mycket lång väg mot det mål du har accepterat. ⁷Det är oerhört svårt att nå Soningen genom att kämpa mot synden. ⁸Du gör enorma ansträngningar för att försöka göra det heligt som hatas och föraktas. ⁹Inte heller är det nödvändigt att ägna ett helt liv åt kontemplation och långa perioder av meditation som syftar till att lösgöra sig från kroppen. ¹⁰Alla sådana försök kommer till sist att lyckas på grund av sitt syfte. ¹¹Men medlen är tröttsamma och mycket tidskrävande, för alla är de inriktade på framtiden för att få befrielse från ett tillstånd av ovärdighet och otillräcklighet i nuet.
5. Din väg kommer att vara annorlunda, inte vad beträffar syftet utan vad beträffar medlen. ²En helig relation är ett medel för att spara tid. ³Ett ögonblick som du tillbringar tillsammans med din broder återställer universum till er båda. ⁴Du *är* förberedd. ⁵Nu behöver du bara minnas att du inte behöver göra någonting. ⁶Det skulle vara mycket mer fruktbart för dig att nu enbart koncentrera dig på detta än att tänka på vad du borde göra. ⁷När friden till sist kommer till dem som brottas med frestelse och kämpar mot att ge efter för synd; när ljuset till sist kommer in i det sinne som hänger sig åt kontemplation; eller när målet slutligen uppnås av någon, kommer det alltid med endast en enda lycklig insikt: *“Jag behöver inte göra någonting.”*

6. Här är den slutliga befrielse som alla en dag kommer att finna på sitt eget sätt, i sin egen takt. ²Du behöver inte den här tiden. ³Du har besparats tid, eftersom du och din broder är tillsammans. ⁴Detta är det speciella medel som den här kursen använder för att spara tid åt dig. ⁵Du tillgodogör dig inte den här kursen om du insisterar på att använda medel som har varit till god nytta för andra, och åsidosätter det som gjorts för *dig*. ⁶Spara tid åt mig genom endast denna enda förberedelse, och öva dig i att inte göra någonting annat. ⁷“Jag behöver inte göra någonting” är en trohetsförklaring, en i sanning helhjärtad lojalitet. ⁸Tro detta bara ett ögonblick och du kommer att uppnå mer än vad som uppnås under ett århundrade av kontemplation, eller av kamp mot frestelsen.
7. Att göra någonting inbegriper kroppen. ²Och om du förstår att du inte behöver göra någonting, har du dragit tillbaka kroppens värde från ditt sinne. ³Här är den tidsbesparande och öppna dörr genom vilken du glider förbi århundraden av ansträngning, och undkommer tiden. ⁴Det är så här synden förlorar all sin dragningskraft *just nu*. ⁵För här förnekas tiden, och det förgångna och framtiden är borta. ⁶Den som inte behöver göra någonting har inget behov av tid. ⁷Att inte göra någonting är att vila, och att göra en plats inom sig där kroppens aktivitet upphör att kräva uppmärksamhet. ⁸Till denna plats kommer den Helige Ande, och där har Han sin boning. ⁹Han kommer att finnas kvar när du glömmet, och kroppens aktiviteter återvänder för att sysselsätta ditt medvetna sinne.
8. Men denna viloplats som du kan återvända till kommer alltid att finnas. ²Och du kommer att vara mer medveten om detta lugna centrum i stormen än om all dess rasande aktivitet. ³Detta lugna centrum, där du inte gör någonting, kommer att stanna kvar hos dig, och skänka dig vila mitt under varje brådslande göromål som du sänds ut på. ⁴För från detta centrum kommer du att anvisas hur du skall använda kroppen utan synd. ⁵Det är detta centrum, i vilket kroppen är frånvarande, som kommer att bevara den så i din medvetenhet om den.

VIII. Den lilla trädgården

1. Det är endast medvetenheten om kroppen som får kärleken att verka begränsad. ²För kroppen *är* en begränsning av kärleken.

³Övertygelsen om en begränsad kärlek var dess ursprung, och den gjordes för att begränsa det obegränsade. ⁴Tro inte att detta bara är allegoriskt, för den gjordes för att begränsa *dig*. ⁵Kan du som ser dig själv i en kropp känna dig själv som en tanke? ⁶Allt du ser identifierar du med yttre företeelser, någonting utanför sig självt. ⁷Du kan inte ens tänka på Gud utan en kropp, eller i någon form som du tror att du känner igen.

2. Kroppen kan inte veta någonting. ²Och så länge som du begränsar din medvetenhet till dess obetydliga sinnesorgan, kommer du inte att se den storhet som omger dig. ³Gud kan inte komma in i en kropp, inte heller kan du förena dig med Honom där. ⁴Begränsningar av kärleken kommer alltid att tyckas stänga Honom ute, och hålla dig åtskild från Honom. ⁵Kroppen är ett litet stängsel runt en liten del av en underbar och fullständig tanke. ⁶Den drar en oändligt liten cirkel runt en mycket liten del av Himlen, avskuren från helheten, och kungör att inom den finns ditt rike, i vilket Gud inte kan komma in.
3. I detta rike härskar egot, och på ett grymt sätt. ²Och för att försvara detta lilla dammkorn befaller det dig att slåss mot universum. ³Denna spillra av ditt sinne är en sådan liten del av det, att om du bara kunde uppskatta helheten, skulle du ögonblickligen se att den är som den minsta solstrålen i jämförelse med solen, eller som den svagaste krusning på havets yta. ⁴I sitt häpnadsväckande högmod har den här lilla solstrålen bestämt att den är solen; denna nästan omärkliga krusning hyllar sig själv som havet. ⁵Tänk så ensam och rädd den här lilla tanken är, denna oändligt lilla illusion som håller sig själv åtskild i strid med universum. ⁶Solen blir solstrålens "fiende" som vill uppsluka den, och havet skrämmer den lilla krusningen och vill svälja den.
4. Men varken solen eller havet är ens medvetna om all denna egendomliga och meningslösa aktivitet. ²De enbart fortsätter, omedvetna om att de är fruktade och hatade av en liten spillra av sig själva. ³Inte ens denna lilla spillra har gått förlorad för dem, för den skulle inte kunna överleva åtskild från dem. ⁴Och vad den tror att den är förändrar inte på något sätt dess totala beroende av dem för sitt vara. ⁵Hela dess existens finns fortfarande kvar i dem. ⁶Utan solen skulle solstrålen vara borta; krusningen utan havet är otänkbar.
5. Detta är den egendomliga situation som de som bor i en värld av kroppar tycks befinna sig i. ²Varje kropp tycks hysa ett separat sinne, en lösryckt tanke, som lever ensam och som inte på något

sätt är förenad med Tanken av vilken den skapades. ³Varje liten spillra tycks vara själv tillräcklig; den behöver någon annan för några ting, men är på intet sätt totalt beroende av sin ende Skapare för allt; den behöver helheten för att ge den någon mening, för i sig själv betyder den ingenting. ⁴Inte heller har den något liv för sig själv och av sig själv.

6. Likt solen och havet lever ditt Självidare utan tanke på att denna lilla del betraktar sig själv som dig. ²Den är inte borta; den skulle inte kunna existera om den vore avskild, inte heller skulle helheten vara hel utan den. ³Den är inte ett avskilt rike, styrt av en föreställning om separation från resten. ⁴Inte heller omges den av ett stängsel som hindrar den från att förena sig med resten, och som håller den åtskild från dess Skapare. ⁵Denna lilla aspekt är inte annorlunda än helheten, eftersom den hänger samman med den och är ett med den. ⁶Den lever inget separat liv, eftersom dess liv *är* den etthet i vilken dess vara skapades.
7. Acceptera inte denna lilla avgränsade aspekt som dig själv. ²Solen och havet är ingenting i jämförelse med vad du är. ³Solstrålen glittrar endast i solskenet, och krusningen dansar när den vilar på havet. ⁴Men varken i solen eller i havet finns den makt som vilar i dig. ⁵Vill du stanna kvar i ditt lilla rike, en bedrövad kung, en bitter härskare över allt han överblickar, som ser på ingenting, men som ändå skulle ge sitt liv för att försvara det? ⁶Detta lilla själv är inte ditt rike. ⁷Den underbara helheten, som erbjuder all sin lycka och djupa tillfredsställelse till varje del, välver sig högt över det och omger det med kärlek. ⁸Den lilla aspekt som du tror att du har avskilt är inget undantag.
8. Kärleken känner inte till kroppar, och sträcker sig mot allt som är skapat likt den själv. ²Dess totala brist på begränsning *är* dess mening. ³Den är fullständigt opartisk i sitt givande, och omsluter endast för att bevara och behålla det fullständigt som den vill ge. ⁴I ditt lilla rike har du så lite! ⁵Borde det då inte vara där som du skulle be kärleken att komma in? ⁶Se på den öken – torr och ofruktbar, förbränd och glädjelös – som utgör ditt lilla rike. ⁷Och förstå det liv och den glädje som kärleken skulle föra med sig till det varifrån den kommer, och dit den vill återvända tillsammans med dig.
9. Guds Tanke omger ditt lilla rike, och väntar vid den barriär som du har byggt för att få komma in och lysa på den ofrukta marken. ²Se hur allt vaknar till liv överallt! ³Öknens blir en trädgård, grön och djup och lugn, och erbjuder vila åt dem som gått

vilse och vandrar i dammet. ⁴Ge dem en tillflyktsort, iordnings-tälld åt dem av kärleken där det en gång var öken. ⁵Och alla som du välkomnar kommer att föra med sig kärleken från Himlen till dig. ⁶En och en går de in till denna heliga plats, men de kommer inte att gå därifrån som de kom, ensamma. ⁷Den kärlek de förde med sig kommer att stanna hos dem, liksom den kommer att stanna hos dig. ⁸Och under dess välgörande inverkan kommer din lilla trädgård att breda ut sig, och nå till alla som törstar efter levande vatten, men som har blivit alltför trötta för att fortsätta ensamma.

10. Gå ut och finn dem, för de har ditt Själv med sig. ²Och led dem varsamt till din lugna trädgård, och ta emot deras välsignelse där. ³På så sätt kommer den att växa och breda ut sig över öknen, och inte lämna några ensamma små riken utestängda från kärleken, och lämna dig innanför. ⁴Och du kommer att känna igen dig själv, och se din lilla trädgård varsamt omvandlad till Himmelriket, med dess Skapares hela kärlek som lyser över den.
11. Det heliga ögonblicket är din inbjudan till kärleken att komma in i ditt dystra och glädjelösa rike, och att omvandla det till en trädgård av frid och välkomnande. ²Kärlekens svar är oundvikligt. ³Det kommer eftersom du kom utan kroppen, och inte satte upp några barriärer för att hindra dess glada ankomst. ⁴I det heliga ögonblicket ber du kärleken endast om det som den erbjuder alla, varken mer eller mindre. ⁵Eftersom du ber om allt, kommer du att få det. ⁶Och ditt strålande Själv kommer att lyfta den lilla aspekten som du försökte gömma för Himlen rakt upp till Himlen. ⁷Ingen del av kärleken ropar förgäves på helheten. ⁸Ingen Guds Son förblir utanför Hans Faderskap.
12. Var säker på detta; kärleken har kommit in i din speciella relation, och kommit in till fullo som svar på din svaga begäran. ²Du förstår inte att kärleken har kommit, eftersom du ännu inte har låtit alla de barriärer som du satt upp mot din broder försvinna. ³Och du och han kommer inte att var för sig kunna hälsa kärleken välkommen. ⁴Det är lika omöjligt att du ensam skulle kunna känna Gud som att Han skulle känna dig utan din broder. ⁵Men tillsammans är det lika omöjligt att ni skulle kunna vara omedvetna om kärleken, som att kärleken inte skulle känna er, eller inte kunna känna igen sig själv i er.
13. Du har nått slutet på en mycket gammal resa, och inser ännu inte att den är över. ²Du är fortfarande medtagen och trött, och ökendammet tycks fortfarande grumla dina ögon och förblinda

dig. ³Men Han Som du välkomnade har kommit till dig, och vill välkomna dig. ⁴Han har väntat länge på att få ge dig detta. ⁵Ta emot det nu av Honom, för Han vill att du skall känna Honom. ⁶Endast en liten mur av damm står fortfarande kvar mellan dig och din broder. ⁷Blås lätt på den med ett lyckligt skratt, och den kommer att falla ihop. ⁸Och gå in i den trädgård som kärleken har ställt i ordning åt er båda.

IX. De två världarna

1. Du har fått veta att du skall föra mörkret till ljuset, och skulden till heligheten. ²Och du har också fått veta att misstag måste rättas vid sin källa. ³Därför är det den lilla delen av dig själv, den lilla tanken som tycks vara avskild och separat, som den Helige Ande behöver. ⁴Resten är till fullo i Guds förvar, och behöver ingen vägledare. ⁵Men den här vettlösa och förvirrade tanken behöver hjälp, eftersom den i sin vanföreställning tror att den är Guds Son, hel och allsmäktig, ensam härskare över det rike som den avskilt för att genom galenskap tyrannisera det till lydnad och slaveri. ⁶Detta är den lilla del som du tror att du stal från Himlen. ⁷Ge den tillbaka till Himlen. ⁸Himlen har inte förlorat den, men *du* har förlora Himlen ur sikte. ⁹Låt den Helige Ande ta bort den från det förtorkade rike i vilket du framkallade den, omgiven av mörker, skyddad genom attack och förstärkt genom hat. ¹⁰Innanför dess barrikader finns fortfarande en liten del av Guds Son, fullständig och helig, fridfull och omedveten om det som du tror omger den.
2. Var inte åtskild, för Den Som verkligen omger den har fört förenandet till dig, och skickar tillbaka ditt lilla erbjudande om mörker till det eviga ljuset. ²Hur går detta till? ³Det är ytterst enkelt, eftersom det grundar sig på vad detta lilla rike verkligen är. ⁴Den ofruktbara sandöknen, mörkret och livlösheten ses endast genom kroppens ögon. ⁵Dess dystra syn är förvrängd, och de budskap den förmedlar till dig som gjorde den för att begränsa din medvetenhet är små och begränsade, och så fragmenterade att de är meningslösa.
3. Från kropparnas värld, gjord av vansinne, tycks vansinniga budskap skickas tillbaka till det sinne som gjorde den. ²Och dessa budskap vittnar om den här världen, och förklarar att den är sann. ³För du skickade ut dessa budbärare för att de skulle föra

med sig detta tillbaka till dig. ⁴Allt som dessa budskap vidarebefordrar till dig handlar helt om det yttre. ⁵Det finns inga budskap som talar om det som ligger under, för det är inte kroppen som kan tala om detta. ⁶Dess ögon varseblir det inte; dess sinnen förblir helt omedvetna om det; dess tunga kan inte vidarebefordra dess budskap. ⁷Men Gud kan föra dig dit, om du är villig att följa den Helige Ande genom skenbar skräck, och lita på att Han inte skall överge dig och lämna dig där. ⁸För det är inte Hans avsikt att skrämma dig, utan bara din egen. ⁹Du är allvarligt frestad att överge Honom vid rädslans yttersta rand, men Han kommer tryggt att leda dig igenom den och långt bortom den.

4. Rädslans rand ligger precis under den nivå som kroppen ser, och tycks vara hela den grundval som världen vilar på. ²Här finns alla illusionerna, alla de förvrängda tankarna, alla de vansinniga attackerna, ursinnet, hämnden och förräderiet vilka gjordes för att hålla skulden på plats, så att världen kunde uppstå ur den och hålla den gömd. ³Dess skugga stiger upp till ytan, tillräckligt för att hålla dess yttersta manifestationer i mörker, och för att föra med sig förtvivlan och ensamhet till den, och bevara den glädjelös. ⁴Men dess intensitet döljs av dess tunga höljen, och hålls åtskild från det som gjordes för att hålla den gömd. ⁵Kroppen kan inte se detta, för kroppen uppstod ur den för att skydda den, ett skydd som är beroende av att den inte kan ses. ⁶Kroppens ögon kommer aldrig att se på den. ⁷Men de kommer att se på det som den påbjuder.
5. Kroppen kommer att förbli skuldens budbärare, och kommer att handla så som den påbjuder så länge som du tror att skulden är verklig. ²För skuldens verklighet är den illusion som tycks göra den tung och ogenomskinlig, ogenomtränglig, och en verklig grundval för egots tankesystem. ³Hur tunn och genomskinlig den är blir inte uppenbart förrän du ser ljuset bakom den. ⁴Och då ser du den som en skör slöja framför ljuset.
6. Denna till synes tunga barriär, denna konstgjorda botten som ser ut som en klippa, är likt en låg, mörk molnbank som ser ut att vara en solid vägg framför solen. ²Dess skenbara ogenomtränglighet är helt och hållet en illusion. ³Mjukt ger den vika för bergstopparna som reser sig över den, och den har ingen makt överhuvudtaget att hålla någon tillbaka som vill klättra över den och se solen. ⁴Den är inte stark nog att hejda en knapp från att falla, inte heller att hålla en fjäder. ⁵Ingenting kan vila på den, för den är endast en illusion av en grundval. ⁶Försök att röra vid den

och den försvinner; försök att gripa den och dina händer håller i ingenting.

7. Men det är lätt att i denna molnbank se en hel värld stiga upp.
²En massiv bergskedja, en sjö, en stad, allt uppstår i din fantasi, och från molnen återvänder din varseblivnings budbärare till dig, och försäkrar dig att det finns där. ³Gestalter träder fram och rör sig hit och dit, handlingar tycks verkliga, och former uppenbarar sig och skiftar från det sköna till det groteska. ⁴Och fram och tillbaka rör de sig, så länge som du vill leka barnens låtsaslek. ⁵Men hur länge du än leker den, och oberoende av hur mycket fantasi du tillför den, förväxlar du den inte med världen därunder, inte heller försöker du göra den verklig.
8. Så borde det vara med skuldens mörka moln, som är lika lite ogenomträngliga och lika lite verkliga. ²Du kommer inte att göra dig illa på dem när du reser igenom dem. ³Låt din Vägledare lära dig deras överkliga natur när Han leder dig förbi dem, för under dem finns en värld av ljus på vilken de inte kastar några skuggor. ⁴Deras skuggor faller på världen bortom dem, ännu längre bort från ljuset. ⁵Men deras skuggor kan inte falla från dem på ljuset.
9. Denna värld av ljus, denna cirkel av klarhet är den verkliga världen, där skulden möter förlåtelsen. ²Här ses världen utanför på nytt, utan skuldens skugga över sig. ³Här är du förlåten, för här har du förlåtit alla. ⁴Här är den nya varseblivningen, där allt lyser och strålar av oskuld, tvättat i förlåtelsens vatten och renat från varje ond tanke som du har lagt på det. ⁵Här finns ingen attack på Guds Son, och du är välkommen. ⁶Här är din oskuld, som väntar på att klä dig och beskydda dig och göra dig redo för det sista steget på resan inåt. ⁷Här är skuldens mörka och tunga klädnader lagda åt sidan, och varsamt ersatta av renhet och kärlek.
10. Men inte ens förlåtelsen är slutet. ²Förlåtelsen gör visserligen allting vackert, men den skapar inte. ³Den är källan till helandet, men den är kärlekens budbärare och inte dess Källa. ⁴Hit leds du, så att Gud Själv kan ta det sista steget utan hinder, för här stör ingenting kärleken utan låter den vara sig själv. ⁵Ett steg bortom denna heliga plats för förlåtelse, ytterligare ett steg inåt men ett steg som *du* inte kan ta, förflyttar dig till någonting fullständigt annorlunda. ⁶Här är ljusets Källa; ingenting varseblivs, förlåts eller omvandlas här. ⁷Utan bara erfars.
11. Den här kursen kommer att leda till kunskap, men själva kunskapen ligger fortfarande bortom vår läroplans ramar. ²Inte heller

är det nödvändigt för oss att försöka tala om det som för evigt måste ligga bortom alla ord. ³Vi behöver bara komma ihåg att alla som uppnår den verkliga världen, bortom vilken inläringen inte kan gå, kommer att gå bortom den men på ett annat sätt. ⁴Där inläringen upphör börjar Gud, för inläringen upphör inför Honom Som är fullständig där Han börjar, och där det inte finns något slut. ⁵Det tillkommer inte oss att uppehålla oss vid det som inte kan uppnås. ⁶Det finns alltför mycket att lära. ⁷Beredviligheten för kunskap måste fortfarande uppnås.

12. Kärlek lär man sig inte. ²Dess mening ligger i den själv. ³Och inläringen upphör när du har förstått allt som den *inte* är. ⁴Detta är hindret; detta är vad som behöver göras ogjort. ⁵Kärlek lär man sig inte, eftersom det aldrig har funnits någon tid då du inte kände den. ⁶Inläring är till ingen nytta i din Skapares Närvaro, Vars erkännande av dig och ditt av Honom går så långt utöver all inläring att allt du har lärt dig är meningslöst, för evigt ersatt av kunskapen om kärlek och dess enda mening.
13. Din relation med din broder har ryckts upp med rötterna från skuggornas värld, och dess oheliga syfte har tryggt förts genom skuldens barriärer, tvättats med förlåtelse, och ställts lysande och fast förankrad i ljusets värld. ²Därifrån kallar den dig att följa den kurs som den tog, högt lyft över mörkret och varsamt nedsatt framför Himlens portar. ³Det heliga ögonblicket i vilket du och din broder förenades är endast kärlekens budbärare, sänt från någonstans bortom förlåtelsen för att påminna dig om allt som ligger bortom den. ⁴Men det är genom förlåtelsen som den kommer att bli ihågkommen.
14. Och när minnet av Gud har kommit till dig på förlåtelsens heliga plats kommer du inte att minnas någonting annat, och minnet kommer att vara till lika lite nytta som inläringen, för ditt enda syfte kommer att vara att skapa. ²Men detta kan du inte veta förrän varje varseblivning har rengjorts och renats, och slutligen tagits bort för evigt. ³Förlåtelsen tar bara bort det osanna, lyfter skuggorna från världen och bär den tryggt och säkert i sin varsamhet till den nya och rena varseblivningens strålande värld. ⁴Där finns ditt syfte *nu*. ⁵Och det är där som friden väntar på dig.

Kapitel 19

ATT UPPNÅ FRID

I. Helande och tro

1. Vi sade tidigare att när en situation helt har tillägnats sanningen är friden oundviklig. ²Att uppnå den är kriteriet på att man med säkerhet kan anta att denna hängivenhet är total. ³Men vi sade också att frid utan tro aldrig kommer att uppnås, för det som tillägnas sanningen som sitt enda mål förs till sanningen *genom* tron. ⁴Denna tro omfattar alla som är involverade, för endast på så sätt varseblivs situationen som meningsfull och som en helhet. ⁵Och alla måste vara involverade i den, för annars är din tro begränsad och din hängivenhet ofullständig.
2. Varje situation, rätt varsebliven, blir ett tillfälle att hela Guds Son. ²Och han blir helad *därför att* du trodde på honom, och gav honom till den Helige Ande och befriade honom från varje krav som ditt ego skulle vilja ställa på honom. ³På så sätt ser du honom fri, och detta sanna seende delar den Helige Ande. ⁴Och eftersom Han delar det har Han givit det, och således helar Han genom dig. ⁵Det är denna förening med Honom i ett gemensamt syfte som gör detta syfte verkligt, eftersom du gör det helt. ⁶Och detta *är* helande. ⁷Kroppen helas eftersom du kom utan den, och förenade dig med Sinnet i vilket allt helande vilar.
3. Kroppen kan inte hela, eftersom den inte kan göra sig själv sjuk. ²Den *behöver* inte något helande. ³Dess hälsa eller sjukdom beror helt och hållet på hur sinnet varseblir den, och på det syfte som sinnet vill använda den till. ⁴Det är uppenbart att en del av sinnet kan se sig självt som separerat från det Universella Syftet. ⁵När detta sker blir kroppen dess vapen, som används mot detta Syfte för att påvisa det "faktum" att separationen har ägt rum. ⁶Kroppen blir således illusionens redskap, och handlar i enlighet med det; den ser det som inte finns, hör det som sanningen aldrig har sagt och uppför sig på ett vansinnigt sätt, eftersom den hålls fången *av* vansinnet.
4. Förbise inte vårt tidigare uttalande att otro leder direkt till illusioner. ²För otro är att varsebli en broder som en kropp, och kroppen kan inte användas för syften att förena. ³Om du således ser din broder som en kropp, har du åstadkommit ett tillstånd

där det blir omöjligt att förenas med honom. ⁴Din otro gentemot honom har separerat dig från honom, och hindrat er båda från att bli helade. ⁵Din otro har därigenom motsatt sig den Helige Andes syfte, och frambringat illusioner, som kretsar kring kroppen, för att stå emellan er. ⁶Och kroppen kommer att tyckas vara sjuk, för du har gjort den till en "fiende" till helandet och sanningens motsats.

5. Det kan inte vara svårt att förstå att tro måste vara motsatsen till otro. ²Men skillnaden i hur de verkar är mindre uppenbar, även om den är den direkta följden av den grundläggande skillnaden i vad de är. ³Otro begränsar alltid och attackerar; tro tar bort alla begränsningar och gör helt. ⁴Otro förstör och separerar; tro enar och helar. ⁵Otro ställer illusioner mellan Guds Son och hans Skapare; tro tar bort alla hinder som tycks uppstå mellan dem. ⁶Otro hänger sig helt åt illusioner; tro hänger sig helt åt sanningen. ⁷Partiell hängivenhet är omöjlig. ⁸Sanningen är frånvaro av illusioner; illusioner frånvaro av sanningen. ⁹Båda kan inte finnas samtidigt, inte heller varseblivas på samma plats. ¹⁰Att hänge sig åt båda är att sätta upp ett mål som för evigt är omöjligt att uppnå, för en del av det söks genom kroppen, som ses som medel för att genom attack söka reda på verkligheten. ¹¹Den andra delen vill hela, och kallar därför på sinnet och inte på kroppen.
6. Den oundvikliga kompromissen är övertygelsen att kroppen måste helas, inte sinnet. ²För detta splittrade mål har givit båda samma verklighet, något som bara skulle kunna vara möjligt om sinnet vore begränsat till kroppen och uppdelat i små delar av skenbar helhet, men utan förbindelse med varandra. ³Detta kommer inte att skada kroppen, men det *kommer* att bevara det förvirrade tankesystemet i sinnet. ⁴Här behövs således helande. ⁵Och det är här som helandet *finns*. ⁶För Gud har inte givit helande där det inte finns sjukdom, inte heller botemedel där sjukdom inte kan finnas. ⁷De finns tillsammans, och när de ses tillsammans förstår du att varje försök att hålla både sanning och illusion i sinnet, där båda måste finnas, är en hängivenhet till illusionen; och den överges när den förs till sanningen, och ses som totalt oförenlig med sanningen i alla avseenden och på alla sätt.
7. Det finns ingen förbindelse mellan sanning och illusion. ²Detta kommer för evigt att vara sant, hur mycket du än försöker förbinda dem. ³Men illusioner är alltid förbundna med varandra, liksom också sanningen är. ⁴Var för sig är de inbördes förenade

och utgör ett fullständigt tanke-system, men de har ingen som helst förbindelse med varandra. ⁵Och att varsebli detta är att förstå var separationen finns, och var den måste helas. ⁶Resultatet av en tanke är aldrig åtskild från dess källa. ⁷Föreställningen om separationen framkallade kroppen och förblir förbunden med den, och gör den sjuk på grund av att sinnet identifierar sig med den. ⁸Du tror att du skyddar kroppen genom att dölja denna förbindelse, för detta hemlighållande tycks bevara din identitet i säkerhet för sanningens "attack".

8. Om du bara förstod hur mycket detta egendomliga hemlighållande har skadat ditt sinne, och hur förvirrad din egen identitet har blivit på grund av det! ²Du ser inte hur stor den ödeläggelse är som din otro har förorsakat, för otro är en attack som tycks rättfärdigas av sina resultat. ³För genom att hålla tillbaka tron ser du det som är den ovärdig, och kan inte se bortom denna barriär till det som är förenat med dig.
9. Att ha tro är att hela. ²Det är tecknet på att du har accepterat Soningen för egen del, och därför vill dela den med andra. ³Genom tron erbjuder du gåvan av frihet från det förgångna, som du har tagit emot. ⁴Du använder ingenting som din broder tidigare har gjort för att fördöma honom nu. ⁵Du väljer frivilligt att förbise hans misstag, och ser förbi alla barriärer mellan dig själv och honom, och ser dem som en. ⁶Och i detta ser du att din tro till fullo är rättfärdigad. ⁷Det finns inget rättfärdigande för otro, men tro är alltid rättfärdigad.
10. Tro är motsatsen till rädsla, och lika mycket en del av kärleken som rädslan är en del av attacken. ²Tron är erkännandet av förening. ³Den är det nåderika erkännandet av var och en som Son till din mest kärleksfulle Fader, älskad av Honom liksom du är älskad, och därför älskad av dig så som du älskar dig själv. ⁴Det är Hans Kärlek som förenar dig och din broder, och för Hans Kärleks skull vill du inte hålla någon åtskild från din. ⁵Var och en visar sig precis så som han varseblivs i det heliga ögonblicket, förenad i ditt syfte att bli befriad från skuld. ⁶Du ser Kristus i honom, och han blir helad därför att du ser på det som för evigt rättfärdigar tron hos var och en.
11. Tron är Guds gåva genom Honom Som Gud har givit dig. ²Otro ser på Guds Son, och dömer honom ovärdig att få förlåtelse. ³Men genom trons ögon ses Guds Son som redan förlåten, fri från all den skuld som han lagt på sig själv. ⁴Tron ser honom endast *nu*, eftersom den inte ser till det förgångna för att döma

honom, utan enbart ser det i honom som den ser i dig. ⁵Den ser inte med kroppens ögon, och inte heller ser den till kroppar för sitt rättfärdigande. ⁶Den är den nya varseblivningens budbärare, utsänd för att samla vittnesbörd om dess ankomst, och för att skicka tillbaka deras budskap till dig.

12. Tron byts lika lätt ut mot kunskapen som den verkliga världen. ²För tron uppstår ur den Helige Andes varseblivning, och är tecknet på att du delar den med Honom. ³Tron är en gåva som du erbjuder Guds Son genom Honom, och lika acceptabel för hans Fader som för Honom. ⁴Och därför erbjuds den till dig. ⁵Med sitt nya syfte erbjuder din heliga relation dig tron så att du kan ge den till din broder. ⁶Din otro har drivit dig och honom från varandra, och därför känner du inte igen frälsningen i honom. ⁷Men tron förenar er i den helighet du ser, inte med kroppens ögon utan med Hans seende Som har förenat Sig med er, och i Vilken ni är förenade.
13. Nåd ges inte till en kropp utan till ett sinne. ²Och sinnet som tar emot den ser ögonblickligen bortom kroppen, och ser den heliga plats där det helades. ³Där finns altaret där nåden gavs, och i vilket den finns. ⁴Erbjud då din broder nåd och välsignelse, för ni står vid samma altare på vilket nåden lades åt er båda. ⁵Och må ni tillsammans delas av nåden, så att du kan hela genom tron.
14. I det heliga ögonblicket står du och din broder inför det altare som Gud har rest åt Sig Själv och er båda. ²Lägg din otro åt sidan, och kom dit tillsammans. ³Där kommer du att se miraklet i din relation, så som den förnyades genom tron. ⁴Och det är där du kommer att förstå att det inte finns någonting som tron inte kan förlåta. ⁵Inget misstag stör dess lugna seende, som med samma lätthet kommer med helandets mirakel till dem alla. ⁶För det som kärlekens budbärare har sänts att göra, det gör de, och skickar tillbaka det glada budskapet att det har gjorts för dig och din broder som står tillsammans framför altaret från vilket de sändes ut.
15. På samma sätt som otro kommer att hålla era små riken ofruktbara och åtskilda, så kommer tron att hjälpa den Helige Ande att förbereda marken för den heligaste trädgård som Han vill göra den till. ²För tron för med sig frid, och därför kallar den på sanningen och ber den komma in och göra det vackert som redan har förberetts för skönhet. ³Sanningen följer tron och friden, och fullbordar processen att göra det vackert som de påbörjar. ⁴För tron är fortfarande ett inlärningsmål, som inte längre behövs när lektionen har lärts in. ⁵Men sanningen kommer att stanna kvar för evigt.

16. Låt därför din hängivenhet gälla det eviga, och lär dig hur du inte skall blanda dig i det och göra det till slav under tiden. ²För det du tror att du gör mot det eviga, gör du mot *dig*. ³Den Gud skapade som Sin Son är inte slav under någonting, eftersom han är alltings herre, tillsammans med sin Skapare. ⁴Du kan förslava en kropp, men en tanke är fri, och låter sig inte fångslas eller begränsas på något sätt förutom av det sinne som tänkte den. ⁵För den förblir förenad med sin källa, som är dess fångvaktare eller dess befriare, alltefter vad den väljer som sitt eget syfte.

II. Synd kontra misstag

1. Det är nödvändigt att misstag inte blandas ihop med synd, och det är denna åtskillnad som gör frälsningen möjlig. ²För misstag kan rättas, och det felaktiga göras rätt. ³Men synden, om den vore möjlig, skulle vara oåterkallelig. ⁴Tron på synd har ovillkorligen sin grund i den fasta övertygelsen att sinnet, inte kroppen, kan attackera. ⁵Och således är sinnet skyldigt, och kommer för evigt att förbli det såvida inte ett sinne som inte är del av det kan ge det absolution. ⁶Synd kräver straff liksom misstag kräver rättelse, och övertygelsen om att straff *är* rättelse är helt klart vansinnig.
2. Synd är inte ett misstag, för synd för med sig ett högmod som föreställningen om misstag saknar. ²Att synda skulle innebära att göra våld på verkligheten, och lyckas med det. ³Synd är att tillkännage att attack är verklig och skuld rättfärdigad. ⁴Den utgår från att Guds Son är skyldig, och således har lyckats förlora sin oskuld och göra sig själv till någonting som Gud inte har skapat. ⁵På så sätt ses skapelsen som icke evig, och Guds Vilja underkastad motstånd och nederlag. ⁶Synd är den storslagna illusion som ligger bakom egots hela storhetsvansinne. ⁷För genom den förändras Gud Själv, och görs ofullständig
3. Guds Son kan missta sig; han kan vilseleda sig själv; han kan till och med vända sitt sinnes makt emot sig själv. ²Men han *kan inte* synda. ³Det finns ingenting han kan göra som verkligen skulle förändra hans verklighet på något sätt, och inte heller göra honom verkligt skyldig. ⁴Det är detta som synden vill göra, för detta är dess syfte. ⁵Men trots allt det vetlösa vansinne som ligger i hela föreställningen om synd, är den omöjlig. ⁶För syndens lön *är* döden, och hur kan de odödliga dö?
4. En viktig trossats i egots vansinniga religion är att synd inte är

ett misstag utan sanning, och att det är oskulden som vilseleder.² Renhet ses som högmod, och att acceptera självet som syndigt varseblivs som helighet.³ Och det är denna doktrin som ersätter Guds Sons verklighet så som hans Fader skapade honom, och ville att han för evigt skulle vara.⁴ Är detta ödmjukhet?⁵ Eller är det inte snarare ett försök att rycka bort skapelsen från sanningen, och hålla den åtskild?

5. Varje försök att omtolka synd till misstag är alltid oförlåtligt för egot.² Föreställningen om synd är helt oantastlig för dess tanke-system, och helt omöjlig att närma sig annat än med vördnad och fruktan.³ Den är det "heligaste" begreppet i egots system; vacker och mäktig, helt och hållet sann, och av nödvändighet skyddad med varje försvar som står till dess förfogande.⁴ För här finns dess "bästa" försvar, som alla de andra tjänar.⁵ Här finns dess rustning, dess skydd och det grundläggande syftet med den speciella relationen så som egot tolkar den.
6. Man kan faktiskt säga att egot byggde sin värld på synden.² Endast i en sådan värld skulle allt kunna vara upp och ner.³ Det är denna egendomliga illusion som får skuldens moln att verka tunga och ogenomträngliga.⁴ Den soliditet som den här världens grundval tycks ha bygger på detta.⁵ För synden har ändrat skapelsen från att vara en Guds Tanke till att vara ett ideal som egot vill ha; en värld som det styr, gjord av kroppar, dåraktig och i stånd till fullständig upplösning och förfall.⁶ Om detta är ett misstag, kan det lätt göras ogjort av sanningen.⁷ Varje misstag kan rättas om sanningen tillåts att bedöma det.⁸ Men om misstaget ges sanningens status, vad kan det då överlämnas till?⁹ Syndens "helighet" hålls på plats genom just detta egendomliga påfund.¹⁰ Som sanning är den oantastlig, och allt förs till *den* för bedömning.¹¹ Som misstag måste *den* föras till sanningen.¹² Det är omöjligt att tro på synden, för synden är otro.¹³ Likväl är det möjligt att tro att ett misstag kan rättas.
7. Det finns inte en sten i hela egots befästa borg som försvaras mer eftertryckligt än föreställningen att synden är verklig; det naturliga uttrycket för det Guds Son har gjort sig själv till, och för vad han är.² För egot är detta inte något misstag.³ För detta är dess verklighet; detta är "den sanning" från vilken det alltid kommer att vara omöjligt att fly.⁴ Detta är hans förgångna, hans nutid och hans framtid.⁵ För han har på något sätt lyckats fördärva sin Fader, och fullständigt förändra Hans Sinne.⁶ Sörj alltså Guds död, Honom Som synden har dödat.⁷ Och detta skulle vara

egots önskan, som det i sin galenskap tror att det har förverkligat.

8. Skulle du inte hellre vilja att allt detta inte vore någonting annat än ett misstag, helt möjligt att rätta och så lätt att undkomma att hela dess tillrättaläggande är som att gå genom dimman ut i solen. ²För det är allt det är. ³Kanske du känner dig frestad att hålla med egot om att det är mycket bättre att vara syndig än att ha misstagit sig. ⁴Men tänk noga efter innan du tillåter dig att göra detta val. ⁵Nalkas det inte lättvindigt, för det är valet mellan helvetet och Himlen.

III. Syndens överklighet

1. Skuldens dragningskraft finner man i synden, inte i misstaget. ²Synden kommer att upprepas på grund av denna dragningskraft. ³Rädslan kan bli så intensiv att synden inte tillåts att komma till uttryck. ⁴Men så länge skulden förblir lockande kommer sinnet att lida, och inte släppa föreställningen om synd. ⁵För skulden ropar fortfarande på sinnet, och det hör den och längtar efter den, och gör sig självt till en villig fånge för dess sjuka lockelse. ⁶Synd är en föreställning om ondska som inte kan rättas, och som likväl för evigt kommer att vara åtråvärd. ⁷Som en nödvändig del av det som egot tror att du är, kommer du alltid att vilja ha den. ⁸Och endast en hämnare, med ett sinne olikt ditt eget, skulle kunna krossa den genom rädsla.
2. Egot tror inte att det är möjligt att det är kärleken, inte rädslan, som synden verkligen ropar på, *och att den alltid svarar*. ²För egot överlämnar synden till rädslan, och kräver bestraffning. ³Men bestraffning är endast en annan form av skuldens beskydd, för det som förtjänar bestraffning måste verkligen ha gjorts. ⁴Bestraffning är alltid syndens store bevarare, som behandlar den med respekt och ärar dess illdåd. ⁵Det som måste bestraffas måste vara sant. ⁶Och det som är sant måste vara evigt, och kommer att upprepas i all oändlighet. ⁷För det du tror är verkligt vill du ha, och du kommer inte att släppa det.
3. Ett misstag, däremot, är inte lockande. ²Det du tydligt ser som ett misstag vill du ha rättat. ³Ibland kan en synd upprepas om och om igen med uppenbart plågsamma resultat, men utan att den förlorar sin lockelse. ⁴Och så ändrar du plötsligt dess status från synd till misstag. ⁵Nu kommer du inte att upprepa den, du kommer bara att sluta med den och släppa den, såvida inte skul-

den stannar kvar. ⁶För i så fall kommer du bara att ändra syndens form, medge att den var ett misstag, men låta den förbli orättbar. ⁷Detta är egentligen inte någon förändring i din varseblivning, för det är synden som kräver bestraffning, inte misstaget.

4. Den Helige Ande kan inte bestraffa synd. ²Misstag känner Han igen, och vill rätta dem alla så som Gud gav Honom i uppdrag att göra. ³Men synden känner Han inte, och inte heller kan Han se misstag som inte kan rättas. ⁴För ett misstag som inte kan rättas är meningslöst för Honom. ⁵Misstag är *till* för att rättas, och kräver ingenting annat. ⁶Det som kräver bestraffning måste kräva ingenting. ⁷Varje misstag *måste* vara ett rop på kärlek. ⁸Vad är då synd? ⁹Vad skulle den kunna vara annat än ett misstag som du vill hålla gömt; ett rop på hjälp som du inte vill skall höras och som därför förblir obesvarat?
5. I tiden ser den Helige Ande tydligt att Guds Son kan begå misstag. ²I detta delar du Hans sanna seende. ³Men du delar inte Hans igenkännande av skillnaden mellan tid och evighet. ⁴Och när rättelsen är gjord, *är* tiden evighet. ⁵Den Helige Ande kan lära dig hur du skall se på tiden på ett annat sätt och se bortom den, men inte så länge som du tror på synd. ⁶På misstag, ja, för detta kan rättas av sinnet. ⁷Men synden är övertygelsen om att din varseblivning inte går att ändra, och att sinnet måste acceptera som sant det som det får höra genom den. ⁸Om sinnet inte lyder, bedöms det som vansinnigt. ⁹Den enda makt som skulle kunna ändra varseblivningen hålls således maktlös, bunden till kroppen av rädsla för en förändrad varseblivning som dess Lärare, Som är ett med den, skulle föra med Sig.
6. När du frestas att tro att synden är verklig, kom då ihåg detta: om synden är verklig är varken Gud eller du det. ²Om skapelse är att utsträcka, måste Skaparen ha utsträckt Sig Själv, och det är omöjligt att det som är del av Honom är totalt olikt resten. ³Om synden är verklig, måste Gud vara i krig med Sig Själv. ⁴Han måste vara kluven, och slitas mellan gott och ont; delvis förnuftig och delvis vansinnig. ⁵För Han måste ha skapat det som vill förgöra Honom, och som har makten att göra det. ⁶Är det inte lättare att tro att du har misstagit dig än att tro på detta?
7. Så länge som du tror att din eller din broders verklighet är begränsad till en kropp, kommer du att tro på synd. ²Så länge som du tror att kroppar kan förenas, kommer du att finna skulden lockande och tro att synden är värdefull. ³För övertygelsen om att kroppar begränsar sinnet leder till en varseblivning av

världen där beviset på separationen tycks finnas överallt. ⁴Och Gud och Hans skapelse tycks vara skilda från varandra och tillintetgjorda. ⁵För synden skulle bevisa att det Gud skapade heligt inte kunde segra över den, inte heller förbli sig självt inför syndens makt. ⁶Synden varseblivs som mäktigare än Gud, inför vilken Gud Själv måste böja Sig, och erbjuda Sin skapelse till dess besegrare. ⁷Är detta ödmjukhet eller galenskap?

8. Om synden är verklig måste den för evigt vara bortom allt hopp om helande. ²För då skulle det finnas en makt bortom Guds, i stånd att åstadkomma en annan vilja som skulle kunna attackera Hans Vilja och besegra den; och ge Hans Son en vilja åtskild från Hans, och starkare. ³Och varje del av Guds fragmenterade skapelse skulle ha en annan vilja, som motsätter sig Hans, och som står i evig motsättning till Honom och till varandra. ⁴Din heliga relation har nu som sitt syfte målet att bevisa att detta är omöjligt. ⁵Himlen har lett mot den, och övertygelsen om synd har dragits upp med rötterna i dess kärleksfulla leende. ⁶Du ser den fortfarande, eftersom du inte märker att dess grund är borta. ⁷Dess källa har tagits bort, och därför kan den hållas kär bara ännu en liten tid innan den försvinner. ⁸Endast vanan att söka efter den finns fortfarande kvar.
9. Och likväl ser du med Himlens leende på dina läppar, och Himlens välsignelse i din blick. ²Du kommer inte att se synden länge till. ³För i den nya varseblivningen rättar sinnet den när du tycks se den, och den blir osynlig. ⁴Misstag känns snabbt igen och överlämnas snabbt till rättelse för att bli helade, inte gömda. ⁵Du kommer att helas från synden och alla dess härjningar i samma ögonblick som du inte ger den någon makt över din broder. ⁶Och du kommer att hjälpa honom att övervinna misstag genom att med glädje befria honom från övertygelsen om synd.
10. I det heliga ögonblicket kommer du att se Himlens leende lysa över både dig och din broder. ²Och du kommer att lysa över honom i glädjefullt erkännande av den nåd som givits dig. ³För synden kommer inte att segra över en förening som Himlen har sett på med ett leende. ⁴Din varseblivning helades i det heliga ögonblick som Himlen gav dig. ⁵Glöm det du har sett, och lyft dina ögon i förtröstan på det du nu kan se. ⁶Barriärerna mot Himlen kommer att försvinna inför din heliga blick, för du som var blind har givits ett sant seende, och du kan se. ⁷Sök inte efter det som tagits bort, utan efter den härlighet som har återställts så att du kan se den.
11. Se på din Förlossare, och se det Han vill visa dig i din broder,

och låt inte synden uppstå igen för att förblinda dina ögon. ²För synden vill hålla dig åtskild från honom, men din Förlossare vill att du skall se på din broder som på dig själv. ³Er relation är nu ett helandets tempel, en plats dit alla trötta kan komma och vila ut. ⁴Här finns den vila som väntar alla efter resan. ⁵Och den förs närmare alla genom er relation.

IV. Hindren för frid

1. När friden utsträcker sig från djupt inom dig för att omfamna hela Sonskapet och ge det vila, kommer den att möta många hinder. ²Några av dem kommer du att försöka sätta upp. ³Andra kommer att tyckas uppstå från annat håll; från dina bröder, och från olika aspekter i världen utanför. ⁴Men friden kommer varsamt att sträcka sig över dem, och fullständigt obehindrad utsträcka sig förbi dem. ⁵Utsträckandet av den Helige Andes syfte från din relation till andra, för att varsamt föra in dem, är det sätt på vilket Han kommer att få medel och mål att stämma överens. ⁶Den frid Han lade djupt inom dig och din broder kommer stilla att utsträcka sig till varje aspekt av ditt liv, och omge dig och din broder med strålande lycka och den lugna medvetenheten om fullständigt beskydd. ⁷Och du kommer att föra med dig dess budskap om kärlek och trygghet och frihet till var och en som nalkas ditt tempel, där helande väntar på honom. ⁸Du kommer inte att dröja med att ge honom detta, för du kommer att ropa på honom och han kommer att svara dig, eftersom han i ditt rop känner igen Ropet på Gud. ⁹Och du kommer att dra in honom och ge honom vila, på samma sätt som den gavs till dig.
2. Allt detta kommer du att göra. ²Men först måste den frid som redan ligger djupt inom dig breda ut sig, och strömma över de hinder som du har satt upp framför den. ³Detta kommer du att göra, för ingenting som företas tillsammans med den Helige Ande förblir oavslutat. ⁴Du kan förvisso inte vara säker på någonting du ser utanför dig, men detta *kan* du vara säker på: den Helige Ande ber dig att erbjuda Honom en viloplats där du kommer att vila i Honom. ⁵Han svarade dig, och gick in i din relation. ⁶Vill du inte nu återgälda Hans vänlighet, och gå in i en relation tillsammans med Honom? ⁷För det är Han Som erbjöd din relation helighetens gåva, utan vilken det för evigt skulle ha varit omöjligt att uppskatta din broder.

3. Den tacksamhet du är skyldig Honom ber Han endast att du tar emot åt Honom. ²Och när du ser med stilla vänlighet på din broder, ser du Honom. ³För du ser den plats där Han *är*, och inte där Han inte är. ⁴Du kan inte se den Helige Ande, men du kan se dina bröder på rätt sätt. ⁵Och ljuset i dem kommer att visa dig allt du behöver se. ⁶När friden i dig har utsträckts så att den omfattar alla, kommer den Helige Andes funktion här att vara fullbordad. ⁷Vilka behov finns det då av att se? ⁸När Gud har tagit det sista steget Själv, kommer den Helige Ande att samla alla de tacksägelser och all den tacksamhet du har erbjudit Honom, och varsamt lägga dem framför Sin Skapare i Hans allra heligaste Sons namn. ⁹Och Fadern kommer att acceptera dem i Sitt Namn. ¹⁰Vad finns det för behov av att se i närvaro av Hans tacksamhet?

A. Det första hindret: Önskan att göra sig av med den

1. Det första hindret som friden måste strömma över är din önskan att göra dig av med den. ²För den kan inte utsträcka sig om du inte behåller den. ³Du är det centrum från vilket den strålar utåt, för att kalla in de andra. ⁴Du är dess hem; dess lugna boning från vilken den varsamt sträcker sig ut, men aldrig lämnar dig. ⁵Om du skulle göra den hemlös, hur skulle den då kunna fortleva i Guds Son? ⁶Om den skall breda ut sig över hela skapelsen måste den börja med dig, och från dig nå till var och en som ropar, och skänka honom vila genom att förena sig med dig.
2. Varför skulle du vilja att friden var hemlös? ²Vad tror du att den måste fördriva för att få bo hos dig? ³Vad tycks vara priset som du är så ovillig att betala? ⁴Den lilla sandbarriären står fortfarande kvar mellan dig och din broder. ⁵Vill du förstärka den nu? ⁶Du ombeds inte att låta den försvinna enbart för dig själv. ⁷Kristus ber dig om det för Sig Själv. ⁸Han vill skänka alla frid, och hur kan Han göra detta annat än genom dig? ⁹Vill du låta en liten sandbank, en mur av stoft, en liten illusorisk barriär stå emellan dina bröder och frälsningen? ¹⁰Och likväl *är* denna lilla rest av attack som du fortfarande omhuldar gentemot din broder det första hindret som friden i dig möter på sin väg när den går framåt. ¹¹Denna lilla mur av hat vill fortfarande motsätta sig Guds Vilja, och bevara den begränsad.
3. Den Helige Andes syfte vilar i frid inom dig. ²Men du är fortfarande ovillig att låta det förena sig med dig helt och hållet. ³Du motsätter dig fortfarande Guds Vilja, om så bara lite grann.

⁴Och detta lite grann är en begränsning som du lägger på allt. ⁵Guds Vilja är en, inte många. ⁶Den har ingenting som motsätter sig den, för det finns ingen annan. ⁷Det du fortfarande vill behålla bakom din lilla barriär och hålla åtskilt från din broder tycks mäktigare än universum, för det håller tillbaka universum och dess Skapare. ⁸Denna lilla mur gömmer Himlens syfte, och håller det borta från Himlen.

4. Vill du tvinga bort frälsningen från den som ger frälsning? ²För sådan har du blivit. ³Friden skulle lika lite kunna avlägsna sig från dig som från Gud. ⁴Var inte rädd för detta lilla hinder. ⁵Det kan inte hålla Guds Vilja tillbaka. ⁶Friden kommer att strömma över det, och förena sig med dig utan hinder. ⁷Frälsningen kan inte undanhållas dig. ⁸Den är ditt syfte. ⁹Du kan inte välja någonting annat. ¹⁰Du har inget syfte utan din broder, och inte heller utan det du bad den Helige Ande att dela med dig. ¹¹Den lilla muren kommer så stilla att falla samman under fridens vingar. ¹²För friden kommer att sända sina budbärare från dig till hela världen, och barriärer kommer att falla samman inför deras ankomst lika lätt som de som du ställer i vägen kommer att övervinnas.
5. Att övervinna världen är inte svårare än att besegra din lilla mur. ²För i miraklet i din heliga relations finns, utan detta hinder, alla mirakler inneslutna. ³Det finns ingen rangordning av svårigheter i mirakler för de är alla detsamma. ⁴Vart och ett är en stilla seger för kärlekens lockelse över skuldens lockelse. ⁵Hur skulle detta kunna undgå att uppnås, var det än företas? ⁶Skulden kan inte resa några verkliga barriärer mot det. ⁷Och allt som ser ut att stå emellan dig och din broder måste försvinna på grund av den lockelse som du hörsammade. ⁸Från dig som svarade, vill Han Som svarade dig, kalla. ⁹Hans hem är i din heliga relation. ¹⁰Försök inte att stå emellan Honom och Hans heliga syfte, för det är ditt. ¹¹Men låt Honom stilla utsträcka miraklet i din relation till var och en som är innesluten i den så som den gavs
6. Det råder en stillhet i Himlen, en lycklig förväntan, en liten glädjepaus som en erkänsla för att resan nu är över. ²För Himlen känner dig väl, liksom du känner Himlen. ³Inga illusioner står emellan dig och din broder nu. ⁴Se inte på den lilla muren av skuggor. ⁵Solen har stigit upp över den. ⁶Hur kan en skugga hålla dig borta från solen? ⁷Inte heller kan skuggorna hålla dig borta från det ljus i vilket illusionerna upphör. ⁸Varje mirakel är bara slutet på en illusion. ⁹Detta var resan; detta dess slut. ¹⁰Och i san-

ningens mål, som du har accepterat, måste alla illusioner upphöra.

7. Den lilla vansinniga önskan att göra dig av med Honom Som du bjöd in och driva ut Honom *måste* framkalla konflikt. ²Medan du betraktar världen, kan denna lilla önskan som nu är uppryckt med rötterna och planlöst driver hit och dit, landa, och för en kort tid slå sig ner på vad som helst, för den har inget syfte nu. ³Innan den Helige Ande kom in för att stanna hos dig tycktes den ha ett mäktigt syfte; den fasta och oföränderliga hängivenheten till synden och dess följder. ⁴Nu är den utan mål, och irrar meningslöst omkring, och förorsakar inte mer än små avbrott i kärlekens lockelse.
8. Denna fjäder av en önskan, denna lilla illusion, denna mikroskopiska kvarleva av övertygelsen om synd är det enda som finns kvar av det som en gång tycktes vara världen. ²Den är inte längre en obevlig barriär mot friden. ³Dess meningslösa irrande får dess resultat att tyckas mer oberäknliga och mer oförutsägbara än tidigare. ⁴Men vad skulle kunna vara mer instabilt än ett hårt organiserat system av vanföreställningar? ⁵Dess skenbara stabilitet är dess djupgående svaghet som utsträcker sig till allt. ⁶Den föränderlighet som den lilla kvarlevan framkallar visar bara på dess begränsade resultat.
9. Hur mäktig kan en liten fjäder vara inför sanningens väldiga vingar? ²Kan den motsätta sig örnens flykt, eller hindra sommarens ankomst? ³Kan den hindra sommarsolens verkningar på en trädgård täckt av snö? ⁴Se bara hur lätt denna lilla dunfjäder lyfts upp och förs bort, för att aldrig mer komma tillbaka, och skiljs ifrån den med glädje, inte med sorg. ⁵För den är ingenting i sig själv, och betydde ingenting när du hade större tilltro till dess beskydd. ⁶Skulle du inte hellre vilja välkomna sommarsolen än fästa din blick på en försvinnande snöflinga, och huttra vid minnet av vinterns köld?

i. Skuldens dragningskraft

10. Skuldens dragningskraft framkallar rädsla för kärleken, för kärleken skulle aldrig se på skulden överhuvudtaget. ²Det är kärlekens natur att endast se på sanningen, för där ser den sig själv, med vilken den vill förena sig i helig förening och fullständighet. ³På samma sätt som kärleken måste se förbi rädslan, så får rädslan inte se kärleken. ⁴För i kärleken ligger slutet på skulden, lika säkert som att rädslan beror på den.

⁵Kärleken dras endast till kärleken. ⁶Eftersom den fullständigt förbiser skulden, ser den ingen rädsla. ⁷Eftersom den är helt utan attack, kan den inte vara rädd. ⁸Rädslan dras till det som kärleken inte ser, och båda tror att det den andre ser inte existerar. ⁹Rädslan ser på skulden med precis samma hängivenhet som kärleken ser på sig själv. ¹⁰Och båda har budbärare som de sänder ut, och som kommer tillbaka till dem med budskap skrivna på det språk som användes när de ombads att ge sig ut.

11. Kärlekens budbärare sänds varsamt ut, och kommer tillbaka med budskap om kärlek och varsamhet. ²Rädslans budbärare beordras strängt att söka reda på skulden, omhulda varje spår av ondska och synd som de kan finna, och med risk för dödsstraff inte förlora någon av dem, och respektfullt lägga dem framför sin herre och mästare. ³Varseblivningen kan inte lyda två herrar som var för sig ber om budskap om olika ting på olika språk. ⁴Det rädslan livnär sig på, förbiser kärleken. ⁵Det rädslan kräver, kan kärleken inte ens se. ⁶Den våldsamma dragningskraft som skulden utgör för rädslan saknas helt i kärlekens milda varseblivning. ⁷Det kärleken ser på är meningslöst för rädslan, och helt osynligt.
12. Relationerna i den här världen är resultatet av hur världen ses. ²Och detta beror på vilken känsla som påkallades för att sända ut dess budbärare för att se på den, och återvända med besked om vad de såg. ³Rädslans budbärare tränas genom skräck, och de darrar när deras herre kallar på dem för att tjäna honom. ⁴För rädslan är skoningslös även mot sina vänner. ⁵Dess budbärare smyger sig skuldmedvetna iväg och söker hungrigt efter skuld, för deras herre låter dem frysa och svälta och gör dem mycket ondskefulla, och tillåter dem att endast festa på det som de återvänder med till honom. ⁶Inte den minsta tillstymmelse till skuld undgår deras hungriga ögon. ⁷Och i sitt skoningslösa sökande efter synd slår de ner på varje levande ting de ser, och bär det skrikande till sin herre för att uppslukas.
13. Sänd inte ut dessa grymma budbärare i världen för att festa på den och kasta sig över verkligheten. ²För de kommer att berätta för dig om ben och hud och kött. ³De har fått lära sig att söka efter det förgängliga, och att återvända med buken full av skämda och ruttna ting. ⁴För dem är sådana ting vackra, eftersom de tycks dämpa deras våldsamma hungersmärtor. ⁵För de är utom sig av rädslans smärta, och vill förhindra bestraffning från honom som sänder iväg dem genom att erbjuda honom det som de håller kärt.

14. Den Helige Ande har givit dig kärlekens budbärare för att du skall sända ut dem i stället för dem som du har tränat genom rädsla. ²De är lika ivriga som de andra att lämna tillbaka till dig det som de håller kärt. ³Om du sänder ut dem, kommer de endast att se det skuldfria och det vackra, det milda och det goda. ⁴De kommer att vara lika noga med att inte låta den minsta handling av medmänsklighet, det minsta uttryck för förlåtelse, det minsta andetag av kärlek undgå deras uppmärksamhet. ⁵Och de kommer att återvända med alla de lyckliga ting de har funnit för att kärleksfullt dela dem med dig. ⁶Var inte rädd för dem. ⁷De erbjuder dig frälsning. ⁸Deras budskap är ett budskap om trygghet, för de ser världen som god.
15. Om du bara sänder ut de budbärare som den Helige Ande ger dig, och inte vill ha några andra budskap än deras, kommer du inte längre att se rädslan. ²Världen kommer att vara omvandlad inför dina ögon, renad från all skuld och mjukt bestruken med skönhet. ³Världen innehåller ingen rädsla som du inte har lagt på den. ⁴Och ingen som du inte kan be kärlekens budbärare att ta bort ifrån den, och ändå se den. ⁵Den Helige Ande har givit dig Sina budbärare för att du skall sända dem till din broder, så att de kan vända tillbaka till dig med det som kärleken ser. ⁶De har givits till dig för att ersätta rädslans hungriga hundar som du sände ut i stället. ⁷Och de går ut för att tillkännage slutet på rädslan.
16. Också kärleken vill bereda dig en festmåltid, dukad på ett bord täckt med en skinande ren duk, och framsatt i en fridfull trädgård där inget annat ljud än sång och en mjuk, glädjefull viskning någonsin hörs. ²Detta är en festmåltid som ärar din heliga relation, och till vilken var och en välkomnas som en hedrad gäst. ³Och i ett heligt ögonblick läses bordsbönen av alla tillsammans, när de stilla förenas framför kommunionens bord. ⁴Och jag kommer att förena mig med er där, så som jag lovade för länge sedan och fortfarande lovar. ⁵För i er nya relation hälsas jag välkommen. ⁶Och där jag hälsas välkommen, där är jag.
17. Jag hälsas välkommen i ett tillstånd av nåd, vilket innebär att du till sist har förlåtit mig. ²För jag blev symbolen för din synd, och därför måste jag dö i stället för dig. ³För egot innebär synden död, och därför uppnås soning genom mord. ⁴Frälsningen ser man på som ett sätt genom vilket Guds Son dödades i ditt ställe. ⁵Men skulle jag erbjuda dig min kropp, dig som jag älskar, när jag *vet* hur betydelselös den är? ⁶Eller skulle jag lära dig att krop-

par inte kan hålla oss åtskilda? ⁷Min var inte av större värde än din; inte heller ett bättre medel för att förmedla vad frälsning är, men inte dess Källa. ⁸Ingen kan dö för någon annan, och döden sonar inte synden. ⁹Men du kan leva för att visa att den inte är verklig. ¹⁰Kroppen ser ut att vara symbolen för synd så länge som du tror att den kan ge dig det du vill ha. ¹¹Så länge som du tror att den kan ge dig njutning, kommer du också att tro att den kan ge dig smärta. ¹²Att tro att du skulle kunna vara tillfredsställd och lycklig med så lite är att skada dig själv, och att begränsa den lycka du skulle kunna ha är att kalla på smärtan för att fylla ditt magra förråd och göra ditt liv fullständigt. ¹³Detta är fullständighet som egot ser det. ¹⁴För skulden smyger sig in där lyckan har tagits bort, och ersätter den. ¹⁵Kommunion är en annan slags fullständighet som går bortom skulden, eftersom den går bortom kroppen.

B. Det andra hindret: Övertygelsen om att kroppen är värdefull på grund av det den erbjuder

1. Vi sade att det hinder som friden först måste övervinna är din önskan att bli av med den. ²Där skuldens dragningskraft härskar, är friden inte önskvärd. ³Det andra hindret som friden måste strömma över, och nära besläktat med det första, är övertygelsen om att kroppen är värdefull på grund av det den erbjuder. ⁴För här har skuldens dragningskraft manifesterats i kroppen, och ses i den.
2. Detta är det värde som du tror att friden skulle beröva dig. ²Detta är det du tror att den skulle ta ifrån dig, och låta dig vara hemlös. ³Och det är på grund av detta som du vill neka friden ett hem. ⁴Du känner att detta "offer" är alltför stort att göra, alltför mycket att begära av dig. ⁵Är det ett offer eller en befrielse? ⁶Vad har kroppen egentligen givit dig som rättfärdigar din egendomliga övertygelse att frälsningen ligger i den? ⁷Ser du inte att detta är att tro på döden? ⁸Här är fokus för varseblivningen att soning är mord. ⁹Här är källan till föreställningen att kärlek är rädsla.
3. Den Helige Andes budbärare sänds långt bortom kroppen, och kallar sinnet att förena sig i helig kommunion och få frid. ²Detta är det budskap jag gav dem för din räkning. ³Det är endast räds-lans budbärare som ser kroppen, för de söker efter det som kan lida. ⁴Är det ett offer att avlägsnas från det som kan lida? ⁵Den Helige Ande begär inte att du offerar hoppet om kroppens njut-

ning; det *finns* inget hopp om att den kan skänka dig njutning.
⁶Men inte heller kan den föra med sig rädsla för smärta till dig.
⁷Smärta är det enda "offer" som den Helige Ande ber om, och den *vill* Han ta bort.

4. Friden utsträcks från dig endast till det eviga, och den sträcker sig ut från det eviga i dig. ²Den strömmar över allt annat. ³Det andra hindret är inte mer solitt än det första. ⁴För du vill varken göra dig av med friden eller begränsa den. ⁵Vad är dessa hinder som du vill sätta upp mellan friden och dess framåtskridande annat än barriärer som du reser mellan din vilja och dess genomförande? ⁶Du vill ha kommunion, inte rädslans festmåltid. ⁷Du vill ha frälsning, inte skuldens smärta. ⁸Och du vill ha din Fader, inte en liten lerhög, som ditt hem. ⁹I din heliga relation finns din Faders Son. ¹⁰Han har inte förlorat kommunionen med Honom, inte heller med sig själv. ¹¹När du gick med på att förena dig med din broder, tillstod du att det är så. ¹²Detta betingar inte något pris, utan befriar dig från priset.
5. Du har betalat ett mycket högt pris för dina illusioner, och ingenting av det som du har betalat för har skänkt dig någon frid. ²Gläder du dig inte åt att Himlen inte kan offras, och att inget offer kan begäras av dig? ³Det finns inget hinder som du kan sätta upp framför vår förening, för i din heliga relation finns jag redan där. ⁴Vi kommer att övervinna alla hinder tillsammans, för vi står innanför portarna och inte utanför. ⁵Så lätt portarna öppnas inifrån för att släppa igenom friden, så att den kan välsigna den trötta världen! ⁶Kan det vara svårt för oss att vandra förbi barriärerna tillsammans, när du har förenat dig med det gränslösa? ⁷Skuldens slut ligger i dina händer, så att du kan ge det. ⁸Vill du nu inte sluta med att söka efter skuld i din broder?
6. Låt mig för dig få vara symbolen för skuldens slut, och se på din broder så som du skulle se på mig. ²Förlåt mig alla de synder som du tror att Guds Son har begått. ³Och i ljuset av din förlåtelse kommer han att minnas vem han är, och glömma det som aldrig var. ⁴Jag ber om din förlåtelse, för om du är skyldig måste också jag vara det. ⁵Men om jag segrade över skulden och övervann världen, var du med mig. ⁶Vill du i mig se symbolen för skulden eller för skuldens slut, och komma ihåg att det jag innebär för dig ser du i dig själv?
7. Från din heliga relation förkunnar sanningen sanningen, och kärleken ser på sig själv. ²Frälsningen strömmar från djupet av det hem som du erbjöd min Fader och mig. ³Och vi är där till-

sammans, i den stilla kommunion i vilken Fadern och Sonen är förenade. ⁴Kom hit ni trogna till den heliga föreningen av Fadern och Sonen i er! ⁵Och håll dig inte undan det som erbjuds dig i tacksamhet för att du givit friden dess hem i Himlen. ⁶Sänd ut till hela världen det glädjefyllda budskapet om skuldens slut, och hela världen kommer att svara. ⁷Tänk på din lycka när alla erbjuder dig vittnesbörd om syndens slut, och visar dig att dess makt är borta för evigt. ⁸Var kan skulden finnas, när övertygelsen om synd är borta? ⁹Och var finns döden, när dess store förespråkare inte längre kan höras?

8. Förlåt mig dina illusioner, och befria mig från straff för det jag inte gjort. ²På det sättet kommer du att lära dig den frihet som jag lärde ut genom att lära din broder frihet, och därigenom befria mig. ³Jag finns i din heliga relation, men du vill hålla mig fången bakom de hinder som du sätter upp för friheten, och stänga min väg till dig. ⁴Men det är inte möjligt att hålla Den borta Som redan finns där. ⁵Och i Honom *är* det möjligt att vår kommunion, i vilken vi redan är förenade, kommer att vara det fokus för den nya varseblivningen som kommer att sprida ljuset, inneslutet i dig, till hela världen.

i. Smärtans dragningskraft

9. Din lilla del består endast i att överlämna hela föreställningen om offer till den Helige Ande. ²Och att acceptera den frid Han ger i stället, utan de begränsningar som skulle hålla dess utsträckande tillbaka, och därigenom begränsa din medvetenhet om den. ³För det Han ger måste utsträckas om du vill ha dess gränslösa makt, och använda den för Guds Sons befrielse. ⁴Det är inte friden du vill bli av med, och eftersom du har den kan du inte begränsa den. ⁵Om friden är hemlös, är du det också och även jag. ⁶Och Han Som är vårt hem är hemlös tillsammans med oss. ⁷Är detta din önskan? ⁸Vill du för evigt vara en vandrare som söker efter frid? ⁹Skulle du sätta ditt hopp om frid och lycka till det som måste misslyckas?
10. Tron på det eviga är alltid rättfärdigad, för det eviga är för evigt gott, oändligt i sitt tålmod och helt kärleksfullt. ²Det kommer att acceptera dig helt och hållet och ge dig frid. ³Men det kan bara förena sig med det som redan har frid i dig, odödligt som det självt. ⁴Kroppen kan varken ge dig frid eller kaos; varken glädje eller smärta. ⁵Den är ett medel, inte ett mål. ⁶Den har inget syfte i sig själv, utan endast det som ges till den. ⁷Kroppen kom-

mer att tyckas vara just det medel som behövs för att uppnå målet som du tilldelar den. ⁸Endast sinnet kan fastslå ett syfte, och endast sinnet kan se medlen för att uppnå det, och rättfärdiga dess användning. ⁹Frid och skuld är båda tillstånd i sinnet som kan uppnås. ¹⁰Och dessa tillstånd är hemmet för den känsla som framkallar dem, och är därför förenlig med dem.

11. Men tänk på vilken av dem det är som är förenlig med dig. ²Här är ditt val, och det *är* fritt. ³Men allt som ligger i det kommer att följa med det, och det du tror att du är kan aldrig vara skilt ifrån det. ⁴Kroppen är trons store skenbare förrädare. ⁵I den ligger desillusion och frön från din otro, men bara om du ber den om det som den inte kan ge. ⁶Kan ditt misstag vara en rimlig anledning till depression och desillusion, och för vedergällningsattack på det som du tror har svikit dig? ⁷Använd inte ditt misstag som ett rättfärdigande för din otro. ⁸Du har inte syndat, men du har misstagit dig på vad det innebär att tro. ⁹Och rättelsen av ditt misstag kommer att ge dig skäl till att tro.
12. Det är omöjligt att söka efter njutning genom kroppen och inte finna smärta. ²Det är nödvändigt att förstå detta samband, för det är ett samband som egot ser som bevis på synd. ³Det har faktiskt ingenting alls med straff att göra. ⁴Det är enbart det oundvikliga resultatet av att du har likställt dig själv med kroppen, vilket är att bjuda in smärtan. ⁵För det bjuder rädslan att komma in och bli ditt syfte. ⁶Skuldens dragningskraft *måste* komma in tillsammans med den, och vad rädslan än beordrar kroppen att göra är därför smärtsamt. ⁷Den kommer att dela smärtan i alla illusioner, och illusionen av njutning kommer att vara detsamma som smärta.
13. Är inte detta oundvikligt? ²På rädslans order kommer kroppen att jaga efter skulden, och därigenom tjäna sin herre vars dragning till skulden upprätthåller hela illusionen om dess existens. ³Detta är alltså smärtans dragningskraft. ⁴Styrd av denna varseblivning blir kroppen smärtans tjänare, och söker den plikttroget och lyder föreställningen om att smärta är njutning. ⁵Det är denna föreställning som ligger till grund för hela den stora investering i kroppen som egot har gjort. ⁶Och det är detta vansinniga förhållande som det håller gömt, och likväl livnär sig av. ⁷Dig lär det att kroppens njutning är lycka. ⁸Men för sig självt viskar det: "Det är döden."
14. Varför skulle kroppen betyda någonting för dig? ²Det den är gjord av är förvisso inte värdefullt. ³Och lika säkert kan den inte känna någonting. ⁴Den överför till dig de känslor du vill ha. ⁵Likt

vilket annat kommunikationsmedium som helst tar kroppen emot och sänder ut de budskap som ges till den. ⁶Den har ingen känsla för dem. ⁷All den känsla som de är försedda med ges av sändaren och mottagaren. ⁸Både egot och den Helige Ande förstår detta, och båda förstår också att här är sändaren och mottagaren densamme. ⁹Den Helige Ande talar om detta för dig med glädje. ¹⁰Egot gömmer det, för det vill inte att du skall bli medveten om det. ¹¹Vem skulle sända budskap om hat och attack om han förstod att han bara sänder dem till sig själv? ¹²Vem skulle anklaga, skuldbelägga och fördöma sig själv?

15. Egot budskap sänds alltid bort från dig, i tron att någon annan än du själv kommer att lida på grund av ditt budskap om attack och skuld. ²Och även om du lider, kommer likväl någon annan att lida mer. ³Den store bedragaren förstår att detta inte är sant, men som fridens "fiende" uppmanar han dig enträget att sända ut alla dina budskap om hat och göra dig själv fri. ⁴Och för att övertyga dig om att detta är möjligt, befäller han kroppen att söka efter smärta i attacken på någon annan, och kallar det njutning och erbjuder det till dig som frihet *från* attack.
16. Hör inte dess galenskap, och tro inte att det omöjliga är sant. ²Glöm inte att egot har tillägnat kroppen syndens mål, och sätter i den all sin tilltro till att detta kan uppnås. ³Dess sorgsna lärjungar sjunger utan uppehåll kroppens lov i ett högtidligt firande av egots styre. ⁴Det finns ingen som inte måste tro att en eftergift för skuldens dragningskraft är att undkomma smärtan. ⁵Det finns ingen som inte måste betrakta kroppen som sig själv, utan vilken han skulle dö, och i vilken likväl hans död är lika oundviklig.
17. Det är inte egots lärjungar förunnat att inse att de har vigt sig själva åt döden. ²De erbjuds frihet men de har inte accepterat den, och det som erbjuds måste också tas emot för att vara sant givet. ³För också den Helige Ande är ett kommunikationsmedium, som tar emot från Fadern och erbjuder Sonen Hans budskap. ⁴Likt egot är den Helige Ande både sändare och mottagare. ⁵För det som sänds genom Honom återvänder till Honom, och söker sig självt på vägen, och finner vad det söker. ⁶På samma sätt finner egot den död som *det* söker, och lämnar den tillbaka till dig.

C. Det tredje hindret: Dödens dragningskraft

1. Det har förunnats dig och din broder, i vars speciella relation den Helige Ande har gått in, att befria och befrias från hängivenheten

till döden. ²För detta erbjöds dig, och du accepterade. ³Men du måste lära dig ännu mer om denna egendomliga hängivenhet, för den innefattar det tredje hindret som friden måste strömma över. ⁴Ingen kan dö såvida han inte väljer döden. ⁵Det som tycks vara rädslan för döden är i själva verket dess dragningskraft. ⁶Också skulden är fruktad och fruktansvärd. ⁷Men den kan inte ha något grepp överhuvudtaget förutom om dem som dras till den och söker den. ⁸Och så förhåller det sig också med döden. ⁹Gjord av egot faller dess mörka skugga över allt levande, eftersom egot är livets "fiende".

2. Och likväl kan en skugga inte döda. ²Vad är en skugga för de levande? ³De går bara förbi och den är borta. ⁴Men hur är det med dem vars hängivenhet är att inte leva; egots klagokör, de svartklädda "syndarna", som med så tunga steg går bort från livet, släpande på sina kedjor när de marscherar i den långsamma procession som ärar deras grymme härskare, dödens herre? ⁵Rör vid någon av dem med förlåtelsens varsamma händer, och se hur deras kedjor faller av tillsammans med dina. ⁶Se hur han kastar undan den svarta klädnad som han bar för sin begravning, och hör honom skratta åt döden. ⁷Den dom som synden skulle avkunna över honom kan han undkomma genom din förlåtelse. ⁸Detta är inte högmod. ⁹Det är Guds Vilja. ¹⁰Vad är omöjligt för dig som valde Hans Vilja som din? ¹¹Vad är döden för dig? ¹²Din hängivenhet är inte till döden, inte heller till dess herre. ¹³När du accepterade den Helige Andes syfte i stället för egots, avsåde du dig döden i utbyte mot livet. ¹⁴Vi vet att en tanke inte lämnar sin källa. ¹⁵Och döden är resultatet av den tanke som vi kallar för egot, lika säkert som livet är resultatet av Guds Tanke.

i. Den oförgängliga kroppen

3. Från egot kom synd och skuld och död, i motsats till liv och oskuld, och till Guds Egen Vilja. ²Var kan en sådan motsats finnas annat än i de sjuka sinnena hos de vansinniga, som hänger sig åt galenskap och sätter sig emot Himlens frid? ³En sak är säker; Gud, Som varken skapade synden eller döden, vill inte att du skall vara bunden av dem. ⁴Han känner varken till synden eller dess resultat. ⁵De beslöjade gestalterna i begravningsprocessionen marscherar inte för att ära sin Skapare, Vars Vilja det är att de skall leva. ⁶De följer inte Hans Vilja; de motsätter sig den.
4. Och vad är den svartklädda kroppen som de vill begrava? ²En

kropp som de tillägnat döden, en symbol för förgängelsen, ett offer till synden, erbjuden synden att livnära sig på och hålla sig själv vid liv; ett fördömt ting, förkastat av sin upphovsman och begråtet av varje sörjande som ser det som sig själv. ³Du som tror att du har dömt Guds Son till detta *är* högmodig. ⁴Men du som vill befria honom ärar bara hans Skapares Vilja. ⁵Syndens högmod, skuldens stolthet, separationens gravkammare, alla är de del av din icke erkända hängivenhet till döden. ⁶Det glitter av skuld som du lagt på kroppen dödar den. ⁷För det egot älskar, dödar det för dess lydighets skull. ⁸Men det som inte lyder det, kan det inte döda.

5. Du är hängiven någonting annat som bevarar kroppen oförgänglig och fullkomlig så länge som den är till nytta för ditt heliga syfte. ²Kroppen kan lika lite dö som den kan känna. ³Den gör ingenting. ⁴Av sig själv är den varken förgänglig eller oförgänglig. ⁵Den *är* ingenting. ⁶Den är resultatet av en liten, galen tanke om förgängelse som kan rättas till. ⁷För Gud har besvarat denna vansinniga tanke med Sin Egen; ett Svar Som inte har lämnat Honom, och Som därför gör varje sinne som hörde Hans Svar och accepterade Det medvetet om Skaparen.
6. Du som är hängiven det oförgängliga har genom ditt accepterande givits makten att befria från förgängelsen. ²Vad finns det för bättre sätt att lära ut den första och grundläggande principen i en kurs om mirakler än att visa dig att den som tycks vara den svåraste kan uppnås först? ³Kroppen kan bara tjäna ditt syfte. ⁴Så som du ser på den, så kommer den att tyckas vara. ⁵Döden, om den vore sann, skulle vara det slutliga och fullständiga avbrottet i kommunikationen, vilket är egots mål.
7. De som är rädda för döden ser inte hur ofta och hur högljutt de kallar på den, och ber den komma för att rädda dem från kommunikation. ²För döden ses som en trygghet, den store, mörke frälsaren från sanningens ljus, svaret på Svaret, den som tystar Rösten Som talar för Gud. ³Men tillflykten till döden är inte slutet på konflikten. ⁴Endast Guds Svar är dess slut. ⁵Det hinder som din skenbara kärlek till döden utgör, och som friden måste strömma över, tycks vara mycket stort. ⁶För där ligger egots alla hemligheter gömda, alla dess egendomliga påfund för att vilseleda, alla dess sjuka föreställningar och underliga inbillningar. ⁷Här är det slutgiltiga slutet på föreningen, egots verks triumf över skapelsen, livlöshetens seger över Livet Självt.
8. Under den dammiga randen av sin förvrängda värld vill egot

lägga Guds Son, dräpt på dess befallning, i sitt förfall ett bevis på att Gud Själv är maktlös inför egots kraft, oförmögen att skydda det liv som Han skapade mot egots grymma önskan att döda.²Min broder, barn till vår Fader, detta är en *dröm* om döden.³Det finns ingen begravning, inga mörka altare, inga stränga budord, inte heller några invecklade ritualer av fördömande till vilka kroppen leder dig.⁴Be inte om att bli befriad från *den*.⁵Men befria den från de obarmhjärtiga och obevekliga befallningar som du har givit den, och förlåt den för det som du befallde den att göra.⁶Genom att förhåll dig till den beordrade du den att dö, för endast döden skulle kunna beseгра livet.⁷Och vad annat än vansinne skulle kunna se på Guds nederlag och tro att det är verkligt?

9. Rädslan för döden kommer att försvinna när dess lockelse ger vika för kärlekens verkliga dragningskraft.²Slutet på synden som stilla lagt sig till rätta i tryggheten i din relation, skyddad av din förening med din broder och redo att bli en mäktig kraft för Gud, är mycket nära.³Frälsningen i sin linda skyddas noga av kärleken, fredad för varje tanke som skulle kunna attackera den, och görs stilla redo att fullgöra den väldiga uppgift för vilken den gavs till dig.⁴Ditt nyfödda syfte vårdas av änglar, närs av den Helige Ande och beskyddas av Gud Själv.⁵Det behöver inte ditt beskydd; det är *ditt*.⁶För det är odödligt och i det ligger slutet på döden.
10. Vilken fara kan hota de helt oskyldiga?²Vad kan attackera dem som är utan skuld?³Vilken rädsla kan komma in och störa syndfrihetens frid?⁴Det som har givits dig står till och med i sin linda i full kommunikation med Gud och med dig.⁵I sina små händer håller det i fullkomlig trygghet varje mirakel som du kommer att utföra, och räcker det till dig.⁶Livets mirakel är tidlöst, fött i tiden men livnärt i evigheten.⁷Se på detta späda barn åt vilket du gav en viloplats genom att förlåta din broder, och se i det Guds Vilja.⁸Här föds barnet från Betlehem på nytt.⁹Och var och en som ger honom skydd kommer att följa honom, inte till korset utan till uppståndelsen och livet.
11. När någonting tycks vara en källa till rädsla för dig, när någon situation slår dig med fasa och får din kropp att skaka och rädslans kallsvett bryter fram, kom då ihåg att det alltid är av *en* enda anledning; egot har varseblivit det som en symbol för rädslan, ett tecken på synd och död.²Kom då ihåg att varken tecken eller symbol skall förväxlas med källan, för de måste stå för någonting annat än sig själva.³Deras mening kan inte ligga i dem, utan

måste sökas i det som de står för. ⁴Och på så sätt kan de betyda allt eller ingenting, i enlighet med det som är sant eller falskt i den föreställning som de återspeglar. ⁵När du ställs inför en sådan skenbar osäkerhet beträffande deras mening, döm den inte. ⁶Kom ihåg den heliga närvaron av Den Som gavs till dig för att vara domens Källa. ⁷Ge den till Honom för att döma åt dig och säg:

⁸*Ta detta ifrån mig och se på det, och döm det åt mig.*

⁹*Låt mig inte se det som ett tecken på synd och död, inte heller använda det för att förstöra.*

¹⁰*Lär mig hur jag inte skall göra det till ett hinder för friden, utan låta Dig använda det åt mig för att främja dess ankomst.*

D. Det fjärde hindret: Rädslan för Gud

1. Vad skulle du se om du inte vore rädd för döden? ²Vad skulle du känna och tänka om döden inte utövade någon dragningskraft på dig? ³Du skulle helt enkelt minnas din Fader. ⁴Du skulle minnas livets Skapare, Källan till allt som lever, Fadern till universum och till universas universum, och till allt som till och med ligger bortom dem. ⁵Och allt eftersom detta minne vaknar i ditt sinne måste friden ändå övervinna ett sista hinder, efter vilket frälsningen är fullständig, och Guds Sons sunda förnuft helt återställt. ⁶För här *slutar* din värld.
2. Det fjärde hindret som skall övervinnas hänger likt en tung slöja framför Kristi ansikte. ²Men när Hans ansikte framträder bakom den, strålande av glädje eftersom Han är i Sin Faders Kärlek, kommer friden försiktigt att föra slöjan åt sidan och skynda Honom till mötes, och förena sig med Honom till sist. ³För denna mörka slöja som tycks få ansiktet på Kristus Själv att likna en spetälsks, och få de glänsande strålarna från Hans Faders Kärlek som lyser upp Hans ansikte med härlighet att se ut som strömmar av blod, bleknar i det bländande ljuset bortom det när rädslan för döden är borta.
3. Detta är den mörkaste slöjan, upprätthållen genom övertygelsen om döden och skyddad genom dess dragningskraft. ²Hängivenheten till döden och till dess överhöghet är bara det högtidliga löftet, utfästelsen som gjorts i hemlighet till egot att aldrig lyfta denna slöja, att inte närma sig den, att inte ens att misstänka att den finns. ³Detta är den hemliga uppgörelse som träffats med

egot för att för evigt hålla det som ligger bakom slöjan dolt och icke ihågkommet. ⁴Här finns ditt löfte att aldrig tillåta att föreningen får dig att lämna separationen; den stora minnesförlusten i vilken minnet av Gud tycks helt bortglömt; klyvningen av ditt Själv från dig; – *rädslan för Gud*, det sista steget i din dissociation.

4. Se hur övertygelsen om döden tycks "rädda" dig. ²För om denna vore borta, vad annat än livet skulle du kunna vara rädd för? ³Det är dödens dragningskraft som får livet att tyckas fult, grymt och tyranniskt. ⁴Du är lika lite rädd för döden som för egot. ⁵De är dina utvalda vänner. ⁶För i ditt hemliga förbund med dem har du gått med på att aldrig låta rädslan för Gud lyftas bort, så att du skulle kunna se på Kristi ansikte och förena dig med Honom i Hans Fader.
5. Varje hinder som friden måste strömma över, övervinns på precis samma sätt; rädslan som framkallade det ger vika för kärleken bakom, och så är rädslan borta. ²Och så är det med detta. ³Din önskan att göra dig av med friden och driva den Helige Ande ifrån dig bleknar i närvaron av den tysta insikten att du älskar Honom. ⁴Upphöjelsen av kroppen ges upp till förmån för anden, som du älskar så som du aldrig skulle kunna älska kroppen. ⁵Och dödens lockelse försvinner för evigt när kärlekens dragningskraft vaknar och kallar på dig. ⁶Från bortom varje hinder för kärleken har Kärleken Själv kallat. ⁷Och vart och ett av dem har övervunnits genom styrkan i dragningskraften hos det som ligger bortom hindren. ⁸Att du ville ha rädslan tycktes hålla dem på plats. ⁹Men när du hörde Kärlekens Röst bortom dem svarade du och de försvann.
6. Och nu står du skräckslagen framför det som du svor på att aldrig se på. ²Du slår ned blicken när du minns ditt löfte till dina "vänner". ³Syndens "skönhet", skuldens utstuderade lockelse, dödens "heliga" vaxbild, och rädslan för hämnd från egot som du svor i blod att inte överge, reser sig alla och befäller dig att inte höja blicken. ⁴För du inser att om du ser på detta och låter slöjan lyftas, kommer *de* att vara borta för evigt. ⁵Alla dina "vänner", dina "beskyddare" och ditt "hem" kommer att försvinna. ⁶Ingenting som du nu minns kommer du att minnas.
7. Det tycks dig som att världen helt kommer att överge dig om du så mycket som höjer blicken. ²Men det enda som kommer att hända är att du lämnar världen för evigt. ³Detta är återupprättandet av *din* vilja. ⁴Se på den med öppna ögon, och du kommer aldrig mer att tro att du är utelämnad till ting bortom din kon-

troll, till krafter som du inte kan kontrollera, och till tankar som kommer till dig mot din vilja. ⁵Det *är* din vilja att se på detta. ⁶Ingen galen önskan, ingen trivial impuls att glömma igen, inget styng av rädsla, inte heller kallsvetten inför det som ser ut att vara döden kan stå emot din vilja. ⁷För det som drar dig till sig från andra sidan slöjan finns också djupt inom dig, inte skilt ifrån det och fullständigt ett med det.

i. Slöjan lyfts

8. Glöm inte att ni har kommit så här långt tillsammans, du och din broder. ²Och det var förvisso inte egot som ledde er hit. ³Inget hinder för friden kan övervinnas med dess hjälp. ⁴Det avslöjar inte sina hemligheter, och ber dig inte att se på dem och gå bortom dem. ⁵Det vill inte att du skall se dess svaghet, och bli varse att det inte har någon makt att hålla dig borta från sanningen. ⁶Den Vägledare Som förde dig hit stannar kvar hos dig, och när du höjer blicken kommer du att vara redo att se på skräcken utan någon rädsla alls. ⁷Men lyft först dina ögon och se på din broder med den oskuld som fötts ur fullständig förlåtelse av hans illusioner och genom trons ögon som inte ser dem.
9. Ingen kan se på rädslan för Gud utan fruktan, såvida han inte har accepterat Soningen och lärt sig att illusioner inte är verkliga. ²Ingen kan stå ensam framför detta hinder, för han skulle inte ha kunnat nå så här långt om inte hans broder hade vandrat vid hans sida. ³Och ingen skulle våga se på det utan att fullständigt förlåta sin broder i sitt hjärta. ⁴Stå här en stund och darra inte. ⁵Du kommer att vara redo. ⁶Låt oss förenas i ett heligt ögonblick här på denna plats dit syftet, givet i ett heligt ögonblick, har lett dig. ⁷Och låt oss förenas i tron på att Han Som förde oss hit tillsammans kommer att erbjuda dig den oskuld du behöver, och att du kommer att acceptera den för min och för Hans kärleks skull.
10. Det är inte heller möjligt att se på detta alltför snart. ²Detta är den plats dit var och en måste komma när han är redo. ³När han väl har funnit sin broder *är* han redo. ⁴Men att bara nå fram till platsen räcker inte. ⁵En resa utan syfte är fortfarande meningslös, och till och med när den är över tycks den vara obegriplig. ⁶Hur kan du veta att den är över, om du inte märker att dess syfte har uppnåtts? ⁷Här, med resans slut framför dig, *ser* du dess syfte. ⁸Och det är här du väljer om du skall se på det eller vandra vidare, bara för att återvända och välja på nytt.

11. Att se på rädslan för Gud kräver faktiskt vissa förberedelser.
²Endast de förnuftiga kan se på rent vansinne och komplett galenskap med medlidande och medkänsla, men utan rädsla. ³För bara om de delar den, tycks den skrämmande, och du delar den faktiskt tills du ser på din broder med fullkomlig tilltro och kärlek och ömhet. ⁴Du står inför den fullständiga förlåtelsen och har fortfarande inte förlåtit. ⁵Du är rädd för Gud *därför att* du är rädd för din broder. ⁶Dem du inte förlåter är du rädd för. ⁷Och ingen når kärleken med rädsla vid sin sida.
12. Denne broder som står vid din sida tycks fortfarande vara en främling. ²Du känner honom inte, och din tolkning av honom är mycket skrämmande. ³Och du attackerar honom fortfarande för att skydda det som tycks vara du själv. ⁴Men din frälsning ligger i hans händer. ⁵Du ser hans galenskap som du hatar eftersom du delar den med honom. ⁶Och allt det medlidande och all den förlåtelse som skulle hela den ger vika för rädslan. ⁷Broder, du behöver förlåta din broder, för tillsammans kommer ni att dela galenskapen eller Himlen. ⁸Och du och han kommer tillsammans att höja blicken i tro, eller inte alls.
13. Vid din sida finns någon som erbjuder dig Soningens kalk, för den Helige Ande finns i honom. ²Vill du hålla honom ansvarig för hans synder, eller acceptera hans gåva till dig? ³Är denne givare av frälsningen din vän eller din fiende? ⁴Välj vilket han, är och kom ihåg att du kommer att få från honom i enlighet med ditt val. ⁵Han har i sig makten att förlåta dig din synd, på samma sätt som du har den för att förlåta hans. ⁶Ingen av er kan ge den enbart till sig själv. ⁷Och likväl står er frälsare bredvid er båda. ⁸Låt honom vara det han är, och försök inte göra kärleken till en fiende.
14. Se på din Vän, Kristus, Som står vid din sida. ²Så helig och så vacker Han är! ³Du trodde att Han hade syndat, eftersom du kastade syndens slöja över Honom för att dölja Hans skönhet. ⁴Men Han håller fortfarande fram förlåtelsen till dig så att du kan dela Hans helighet. ⁵Denne "fiende", denne "främling" erbjuder dig fortfarande frälsningen som Sin Vän. ⁶Kristi "fiender", syndens tillbedjare, vet inte Vem de attackerar.
15. Detta är din broder som korsfästs av synden och som väntar på befrielse från smärtan. ²Skulle du inte vilja erbjuda honom förlåtelse, när det bara är han som kan erbjuda den till dig? ³I utbyte för sin förlossning kommer han att ge dig din, lika säkert som att Gud skapade varje levande väsen och älskar det. ⁴Och han kom-

- mer att ge den i sanning, för den kommer att både erbjudas och tas emot. ⁵Det finns ingen nåd i Himlen som du inte kan erbjuda din broder, och ta emot från din allra heligaste Vän. ⁶Låt honom inte undanhålla den, för genom att ta emot den erbjuder du den till honom. ⁷Och han kommer att ta emot av dig det du tog emot av honom. ⁸Förlossningen har givits till dig för att du skall ge den till din broder, och på så sätt ta emot den. ⁹Den du förlåter är fri, och det du ger delar du. ¹⁰Förlåt de synder som din broder tror att han begått, och all den skuld som du tror att du ser i honom.
16. Här är uppståndelsens heliga plats till vilken vi kommer igen; och till vilken vi kommer att återvända tills förlossningen är fullbordad och mottagen. ²Tänk på vem din broder är innan du dömer honom. ³Och tacka Gud för att han är helig, och har givits helighetens gåva för din räkning. ⁴Före dig med honom i glädje, och ta bort varje spår av skuld från hans förvirrade och pinade sinne. ⁵Hjälp honom att lyfta syndens tunga börda som du lade på honom och som han accepterade som sin egen, och kasta lätt och med ett lyckligt skratt bort den ifrån honom. ⁶Tryck den inte som törnen mot hans panna, nagla inte heller fast honom vid den, oförlöst och utan hopp.
17. Ha tilltro till din broder, för tro och hopp och barmhärtighet är dina för att du skall ge dem. ²Till de händer som ger, blir gåvan given. ³Se på din broder, och se i honom den gåva från Gud som du vill få. ⁴Det är nästan påsk, uppståndelsens tid. ⁵Låt oss ge varandra förlossning och dela den, så att vi kan stiga upp som ett i uppståndelsen, inte åtskilda i döden. ⁶Se på frihetens gåva som jag gav den Helige Ande för din räkning. ⁷Och bli befriade tillsammans, du och din broder, när ni erbjuder den Helige Ande denna samma gåva. ⁸Och när ni ger den, ta emot den av Honom som tack för det ni gav. ⁹Han leder er och mig tillsammans, så att vi kan mötas här på denna heliga plats, och fatta samma beslut.
18. Befria din broder här, så som jag befriade dig. ²Ge honom precis samma gåva, och se inte på honom med fördömande av något slag. ³Se honom som lika mycket utan skuld som jag ser dig, och förbise de synder som han tror att han ser i sig själv. ⁴Erbjud din broder frihet och fullständig befrielse från synd, här i örtagårdens skenbara vånda och död. ⁵På detta sätt skall vi tillsammans bereda väg för Guds Sons uppståndelse, och låta honom uppstå igen i glad åminnelse av sin Fader, Som inte känner någon synd eller död, utan endast det eviga livet.
19. Tillsammans kommer vi att försvinna in i Närvaron bortom

slöjan, inte för att vara förlorade utan återfunna; inte för att vara sedda utan kända. ²Och med vetskapen att ingenting i den plan som Gud har fastställt för frälsningen kommer att lämnas ogjort. ³Detta är resans syfte, utan vilket resan är meningslös. ⁴Här är Guds frid, given till dig för evigt av Honom. ⁵Här finns den vila och stillhet som du söker, skälet till resan från dess begynnelse. ⁶Himlen är den gåva du är skyldig din broder, tacksamhetsskulden du erbjuder Guds Son som tack för det han är, och för det hans Fader skapade honom att vara.

20. Tänk noga efter hur du skall se på givaren av denna gåva, för så som du ser på honom, så kommer gåvan själv att se ut att vara. ²På samma sätt som han ses som givaren av antingen skuld eller frälsning, så kommer hans erbjudande att ses och tas emot. ³De korsfästa tillfogar smärta, eftersom de känner smärta. ⁴Men de förlossade skänker glädje, eftersom de har helats från smärtan. ⁵Var och en ger som han tar emot, men han måste välja vad det skall *vara* som han tar emot. ⁶Och han kommer att känna igen sitt val på det han ger, och på det som ges till honom. ⁷Inte heller ges det någonting i helvetet eller i Himlen som kan vara ett hinder för hans beslut.
21. Du har kommit så här långt eftersom resan var ditt val. ²Och ingen företar sig någonting som han tror är meningslöst. ³Det du trodde på är fortfarande tillförlitligt, och vakar över dig med en tro så varsam och likväl så stark att den kommer att lyfta dig långt bortom slöjan och ställa Guds Son välbehållen under hans Faders säkra beskydd. ⁴Här finns det enda syftet som ger den här världen och den långa resan genom den här världen all den mening de kan ha. ⁵Utöver detta är de meningslösa. ⁶Du och din broder står tillsammans, fortfarande utan att vara övertygade om att de har ett syfte. ⁷Men det har förunnats dig att se detta syfte i din heliga Vän, och känna igen det som ditt eget.

Kapitel 20

HELIGHETENS SANNA SEENDE

I. Heliga veckan

1. I dag är det palmsöndagen, högtidlighållandet av segern och accepterandet av sanningen. ²Låt oss inte tillbringa denna heliga vecka med att grubbla över korsfästelsen av Guds Son, utan med att lyckligt fira hans befrielse. ³För påsken är fridens tecken, inte smärtans. ⁴En dräpt Kristus har ingen mening. ⁵Men en uppståndna Kristus blir symbolen för Guds Sons förlåtelse av sig själv; tecknet på att han ser sig själv som helad och hel.
2. Den här veckan börjar med palmer och slutar med liljor, det vita och heliga tecknet på att Guds Son är oskyldig. ²Låt inte något mörkt tecken på korsfästelsen komma emellan resan och dess syfte; emellan accepterandet av sanningen och dess uttryck. ³Den här veckan firar vi livet, inte döden. ⁴Och vi ärar Guds Sons fullkomliga renhet, och inte hans synder. ⁵Erbjud din broder gåvan av liljor, inte kronan av törnen; gåvan av kärlek och inte "gåvan" av rädsla. ⁶Du står bredvid din broder med törnen i den ena handen och liljor i den andra, osäker på vilket du skall ge. ⁷Före dig nu med mig och kasta bort törnena, och erbjud liljorna i deras ställe. ⁸Den här påsken vill jag ha gåvan av din förlåtelse, erbjuden av dig till mig, och återlämnad av mig till dig. ⁹Vi kan inte förenas i korsfästelse och död. ¹⁰Inte heller kan uppståndelsen vara fullständig förrän din förlåtelse vilar på Kristus, tillsammans med min.
3. En vecka är kort, och likväl är denna heliga vecka symbolen för hela den resa som Guds Son har företagit sig. ²Han började med tecknet på seger, löftet om uppståndelsen som redan givits honom. ³Låt honom inte inledas i korsfästelsens frestelse och försena honom där. ⁴Hjälp honom att i frid gå bortom den med ljuset från sin egen oskuld som lyser upp vägen till hans förlossning och befrielse. ⁵Håll honom inte tillbaka med törnen och spikar när hans förlossning är så nära. ⁶Utan låt renheten i din skinande gåva av liljor påskynda hans väg mot uppståndelsen.
4. Påsken är inte högtidlighållandet av syndens *pris* utan av dess *slut*. ²Om du fångar en skymt av Kristi ansikte bakom slöjan, när du ser mellan de snövita kronbladen på liljorna som du tagit

emot och givit som din gåva, kommer du att se din broders ansikte och känna igen det. ³Jag var en främling och du tog emot mig utan att veta vem jag var. ⁴Men på grund av din gåva av liljor kommer du att veta. ⁵I din förlåtelse av denna främling, främmande för dig och likväl en mycket gammal Vän, ligger hans befrielse och din förlossning tillsammans med honom. ⁶Påskan är glädjens tid, inte sorgens. ⁷Se på din uppståndne Vän, och fira hans helighet tillsammans med mig. ⁸För påskan är din frälsnings tid, tillsammans med min.

II. Gåvan av liljor

1. Se på all den grannlåt som gjorts för att pryda kroppen, eller för att skyla den, eller för att användas av den. ²Se alla de värdelösa ting som gjorts för att dess ögon skall se dem. ³Tänk på alla de många erbjudanden som gjorts för dess njutnings skull, och kom ihåg att de alla gjordes för att få det som du hatar att se vackert ut. ⁴Vill du använda detta förhatliga ting för att dra din broder till dig, och för att locka hans kropps ögon? ⁵Lär dig att du bara erbjuder honom en törnekrona, utan att alls känna igen den för vad den är, och att du försöker rättfärdiga din egen tolkning av dess värde genom att han accepterar den. ⁶Men gåvan visar ändå hur värdelös han är för dig, eftersom hans accepterande och förtjusning bekräftar den brist på värde som han tillmäter sig själv.
2. Gåvor ges inte genom kroppen, om de ges och tas emot på rätt sätt. ²För kroppen kan varken erbjuda eller acceptera; varken ge eller ta. ³Endast sinnet kan värdera, och endast sinnet bestämmer vad det vill ta emot och ge. ⁴Och varje gåva som det erbjuder beror på vad det vill ha. ⁵Det kommer ytterst omsorgsfullt att smycka det hem som det har valt, och göra det i ordning för att ta emot de gåvor det vill ha genom att erbjuda dessa till dem som kommer till dess utvalda hem, eller till dem som det vill locka dit. ⁶Och där kommer de att utbyta gåvor med varandra, och erbjuda och ta emot det som deras sinne bedömer vara värdigt dem.
3. Varje gåva är en värdering av mottagaren och av *givaren*. ²Det finns ingen som inte ser sitt utvalda hem som ett altare åt sig själv. ³Det finns ingen som inte försöker locka dit dem som tillber det som han har lagt på det, och göra det värdigt deras hängivenhet. ⁴Och var och en har satt ett ljus på sitt altare, så att de kan

se vad han har lagt på det och tro att det är deras eget. ⁵Här finns det värde du tillmäter din broder och dig själv. ⁶Här är din gåva till båda; din dom över Guds Son för vad han är. ⁷Glöm inte att det är till din frälsare som gåvan erbjuds. ⁸Erbjud honom törnen och *du* blir korsfäst. ⁹Erbjud honom liljor och det är dig själv du befriar.

4. Jag har ett stort behov av liljor, för Guds Son har inte förlåtit mig. ²Och kan jag erbjuda honom förlåtelse när han erbjuder mig törnen? ³För den som erbjuder någon törnen är fortfarande emot mig, och vem är hel utan honom? ⁴Var hans vän å mina vägnar, så att jag kan bli förlåten och du kan se på Guds Son som hel. ⁵Men betrakta först altaret i det hem du har valt, och se vad du har lagt på det för att erbjuda mig. ⁶Om det är törnen vars taggar gnistrar vassa i blodrött ljus är kroppen det hem du har valt, och det är separation du erbjuder mig. ⁷Men törnena är borta. ⁸Se närmare på dem nu, och du kommer att se att ditt altare inte längre är vad det var.
5. Du ser fortfarande med kroppens ögon, och de kan endast se törnen. ²Ändå har du bett om och tagit emot ett annat seende. ³De som accepterar den Helige Andes syfte som sitt eget delar också Hans sanna seende. ⁴Och det som gör det möjligt för Honom att se Sitt syfte lysa från varje altare är nu ditt såväl som Hans. ⁵Han ser inga främlingar; endast högt älskade och kärleksfulla vänner. ⁶Han ser inga törnen utan endast liljor, skimrande i fridens milda sken som lyser över allt Han ser på och älskar.
6. Se denna påsk med andra ögon på din broder. ²Du *har* förlåtit mig. ³Och likväl kan jag inte använda din gåva av liljor så länge som du inte ser dem. ⁴Inte heller kan du använda det jag har givit om du inte delar det med andra. ⁵Den Helige Andes sanna seende är ingen värdelös gåva, ingenting du leker med och kastar hit och dit en stund och sedan lägger åt sidan. ⁶Lyssna och hör noga på detta, och tro inte heller att det bara är en dröm, en likgiltig tanke att leka med, eller en leksak du plockar upp då och då och sedan lägger undan. ⁷För gör du det, då kommer det att vara så för dig.
7. Du har det sanna seendet nu för att kunna se förbi alla illusioner. ²Det har förunnats dig att inte se några törnen, inga främlingar och inga hinder för friden. ³Rädslan för Gud betyder ingenting för dig nu. ⁴Vem är rädd för att se på illusioner, när han vet att hans frälsare står vid hans sida? ⁵Tillsammans med honom har ditt sanna seende blivit den största kraft som Gud Själv

kunde ge för att göra illusioner ogjorda. ⁶För det Gud gav den Helige Ande har du tagit emot. ⁷Guds Son vänder sig till dig för sin befrielse. ⁸För du har bett om och blivit given styrkan att se på detta sista hinder, och att se varken törnen eller spikar att korsfästa Guds Son med och kröna honom till dödens konung.

8. Det hem du har valt finns på andra sidan, bortom slöjan. ²Det har omsorgsfullt ställts i ordning åt dig, och står färdigt att ta emot dig nu. ³Du kommer inte att se det med kroppens ögon. ⁴Men allt du behöver har du. ⁵Ditt hem har kallat på dig sedan tidens början, inte heller har du helt undgått att höra det. ⁶Du hörde, men visste inte hur du skulle se, inte heller vart. ⁷Och nu vet du det. ⁸I dig ligger kunskapen, redo att bli avtäckt och befriad från all den skräck som höll den dold. ⁹Det finns ingen rädsla i kärleken. ¹⁰Påskens sång är den glada refrängen att Guds Son aldrig blev korsfäst. ¹¹Låt oss lyfta våra ögon tillsammans, inte i rädsla utan i tro. ¹²Och det kommer inte att finnas någon rädsla i oss, för i vårt sanna seende kommer det inte att finnas några illusioner; endast en väg till Himlens öppna dörr, det hem vi delar i stillhet och där vi lever tillsammans som ett i varsamhet och i frid.
9. Skulle du inte vilja att din helige broder ledde dig dit? ²Hans oskuld kommer att lysa upp din väg, och erbjuda dig sitt vägleddande ljus och säkra beskydd, och stråla från det heliga altaret inom honom där du lade förlåtelsens liljor. ³Låt honom för dig vara frälsaren från illusioner, och se på honom med det nya sanna seendet som ser på liljorna och skänker dig glädje. ⁴Vi går bortom rädslans slöja, och lyser upp varandras väg. ⁵Heligheten som leder oss finns inom oss, liksom vårt hem. ⁶På det sättet kommer vi att finna det som det var meningen att vi skulle finna genom Honom Som leder oss.
10. Detta är vägen till Himlen och till påskens frid, i vilken vi förenas i glad medvetenhet om att Guds Son är uppstånden från det förgångna och har vaknat till nuet. ²Nu är han fri, obegränsad i sin kommunion med allt som finns inom honom. ³Nu är hans oskuldsliljor orörda av skulden, och fullkomligt skyddade både mot rädslans kalla grepp och syndens förlamande plåga. ⁴Din gåva har räddat honom från törnena och spikarna, och hans starka arm är fri att tryggt leda dig genom dem och bortom. ⁵Vandra tillsammans med honom och gläd dig nu, för frälsaren från illusioner har kommit för att välkomna dig, och leda dig hem tillsammans med sig.

11. Här är din frälsare och din vän, befriad från korsfästelsen genom ditt sanna seende, och fri att nu leda dig dit där han vill vara. ²Han kommer inte att lämna dig, inte heller att överge frälsaren i hans smärta. ³Och glatt kommer du och din broder att vandra oskuldens väg tillsammans, och sjunga när ni ser Himlens öppna dörr och känna igen det hem som kallade på er. ⁴Ge med glädje din broder friheten och styrkan att leda dig dit. ⁵Och kom inför hans heliga altare där styrka och frihet väntar för att erbjuda och ta emot den klara medvetenhet som leder er hem. ⁶Lampan är tänd i dig för din broder. ⁷Och de händer som gav den till honom skall leda dig förbi rädslan till kärleken.

III. Synden som anpassning

1. Övertygelsen om synd är en anpassning. ²Och en anpassning är en förändring; ett skifte i varseblivningen eller en övertygelse om att det som tidigare var på ett sätt nu har ändrats. ³Varje anpassning är därför en förvrängning, och kräver försvar för att upprätthålla den mot verkligheten. ⁴Kunskapen behöver inga anpassningar och går faktiskt förlorad om något skifte eller någon förändring företas. ⁵För detta reducerar den genast till enbart varseblivning; ett sätt att se där vissheten går förlorad och tvivel har kommit in. ⁶Anpassningar *är* nödvändiga för detta försvagade tillstånd, eftersom det inte är sant. ⁷Vem behöver anpassa sig till sanningen, som endast kallar på det han är, för att förstå?
2. All anpassning kommer från egot. ²För det är egots fasta övertygelse att alla relationer är beroende av anpassningar för att de skall bli så som det vill att de skall vara. ³Öppna relationer, i vilka det inte finns några störningar, ses alltid som farliga. ⁴Egot är den självutnämnde medlaren i alla relationer, och gör de anpassningar som det anser vara nödvändiga och skjuter in dem mellan dem som vill mötas, för att hålla dem åtskilda och förhindra att de förenas. ⁵Det är denna mycket utstuderade inblandning som gör det svårt för dig att förstå din heliga relation för vad den är.
3. De heliga står inte i vägen för sanningen. ²De är inte rädda för den, för det är i sanningen som de känner igen sin helighet, och gläder sig över vad de ser. ³De ser rakt på den utan att försöka anpassa sig själva till den, eller den till dem. ⁴Och därför ser de att den fanns i dem, utan att de först hade bestämt var de skulle

vilja att den fanns. ⁵Deras seende ställer endast en fråga, och det är det som de ser som svarar dem. ⁶Du gör världen och anpassar dig sedan till den, och den till dig. ⁷Inte heller finns det någon skillnad mellan dig och den i din varseblivning, som gjorde dem båda.

4. En enkel fråga finns likväl kvar, och behöver ett svar. ²Tycker du om det du har gjort? – en värld av mord och attack genom vilken du försagt söker dig fram genom ständiga faror, ensam och rädd, och i hopp om att döden i bästa fall skall vänta en smula innan den hinner upp dig och du försvinner. ³*Du hittade på detta.* ⁴Det är en bild av det du tror att du är; av hur du ser dig själv. ⁵En mördare *är* rädd, och de som dödar är rädda för döden. ⁶Allt detta är bara de skrämmande tankar som de har som vill anpassa sig till en värld som gjorts skrämmande genom deras anpassningar. ⁷Och i sorg ser de ut från det som är sorgset inom dem, och ser sorgsenheten där.
5. Har du inte undrat över hurudan världen verkligen är; hur den skulle se ut genom lyckliga ögon? ²Den värld du ser är endast en dom över dig själv. ³Den finns överhuvudtaget inte. ⁴Likväl uttalar ditt dömande av den en dom över den, rättfärdigar den och gör den verklig. ⁵Sådan är den värld du ser; en dom över dig själv, och avkunnad av dig själv. ⁶Denna sjukliga bild av dig bevaras omsorgsfullt av egot, vars avbild den är och som det älskar, och som förlades utanför dig i världen. ⁷Och till denna värld måste du anpassa dig så länge som du tror att denna bild är utanför, och att du är helt utelämnad åt den. ⁸Den här världen *är* obarmhärtig, och om den vore utanför dig hade du förvisso anledning att vara rädd. ⁹Men det var du som gjorde den obarmhärtig, och om obarmhärtigheten nu tycks se tillbaka på dig kan den rättas till.
6. Vem kan länge förbli ohelig i en helig relation? ²Den värld de heliga ser är ett med dem, på samma sätt som den värld som egot ser på är som det självt. ³Den värld de heliga ser är vacker eftersom de ser sin oskuld i den. ⁴De talade inte om för den vad den var; de gjorde inga anpassningar så att den skulle passa deras föreskrifter. ⁵De frågade den vänligt och viskade: "Vad är du?" ⁶Och Han Som vakar över all varseblivning svarade. ⁷Ta inte världens dom som svar på frågan: "Vad är jag?" ⁸Världen tror på synd, men den övertygelse som gjorde den så som du ser den finns inte utanför dig.
7. Försök inte få Guds Son att anpassa sig till sitt vansinne. ²Det

finns en främling i honom som obekymrat vandrade in i sanningens hem och som kommer att ge sig iväg. ³Han kom utan något syfte, men han kommer inte att stanna kvar inför det strålande ljus som den Helige Ande erbjöd, och som du accepterade. ⁴För där görs främlingen hemlös och *du* hälsas välkommen. ⁵Fråga inte denne tillfällige främling: "Vad är jag?" ⁶Han är det enda i hela universum som inte vet det. ⁷Men det är honom du frågar, och det är till hans svar du vill anpassa dig. ⁸Denna enda befängda tanke, ursinnig i sitt högmod och ändå så liten och så meningslös att den utan att märkas smyger sig igenom sanningens universum, blir din vägledare. ⁹Till den vänder du dig för att fråga om meningen med universum. ¹⁰Och till detta enda blinda ting i sanningens hela seende universum ställer du frågan: "Hur skall jag se på Guds Son?"

8. Ber man det som helt saknar omdöme om ett omdöme? ²Och om du har gjort det, skulle du tro på svaret och anpassa dig efter det som om det vore sanningen? ³Den värld du ser på är svaret som det gav dig, och du har givit det makten att anpassa världen så att dess svar blir sant. ⁴Du tillfrågade denna vindpust av galenskap om meningen med din oheliga relation, och anpassade den i enlighet med dess vansinniga svar. ⁵Hur lycklig har det gjort dig? ⁶Mötte du din broder med glädje för att välsigna Guds Son, och tacka honom för all den lycka som han erbjöd dig? ⁷Kände du igen din broder som Guds eviga gåva till dig? ⁸Såg du heligheten som lyste i både dig och din broder, för att välsigna den andre? ⁹Detta är syftet med din heliga relation. ¹⁰Be inte det enda ting som fortfarande vill att den skall vara ohelig om medlen för att uppnå det. ¹¹Ge det inte någon makt att anpassa mål och medel.
9. Fångar som under många år varit bundna med tunga kedjor, utsvultna och utmättrade, svaga och utmattade, och med ögon som så länge varit slutna i mörkret att de inte längre minns ljuset, hoppar inte upp av glädje i samma ögonblick som de befrias. ²Det tar en stund för dem att förstå vad frihet är. ³Du famlade bara orkeslöst i dammet och fann din broders hand, osäker på om du skulle släppa den eller gripa tag i det liv som så länge varit glömt. ⁴Ta ett fastare grepp och lyft dina ögon till din starke följeslagare, hos vilken meningen med din frihet ligger. ⁵Han tycktes vara korsfäst bredvid dig. ⁶Och likväl förblev hans helighet orörd och fullkomlig, och med honom vid din sida skall du i dag gå in i Paradiset tillsammans med honom, och känna Guds frid.

10. Detta är min vilja för dig och din broder, och för var och en av er för varandra och för sig själv. ²Här finns endast helighet och förening utan gräns. ³För vad är Himlen annat än förening, omedelbar och fullkomlig, och utan rädslans slöja över den? ⁴Här är vi ett, och ser med fullkomlig varsamhet på varandra och på oss själva. ⁵Här blir alla tankar på separation mellan oss omöjliga. ⁶Du som var fånge i separationen blir nu fri i Paradiset. ⁷Och här förenar jag mig med dig, min vän, min broder och mitt Själv.
11. Din gåva till din broder har givit mig vissheten att vår förening snart kommer att ske. ²Dela då denna tro med mig, och vet att den är rättfärdigad. ³Det finns ingen rädsla i fullkomlig kärlek eftersom den inte känner någon synd, och den måste se på andra som på sig själv. ⁴Eftersom den ser med barmhärtighet inåt, vad kan den vara rädd för utanför? ⁵De oskyldiga ser trygghet och de renhjärtade ser Gud i Hans Son och vänder sig till Sonen för att Han skall leda dem till Fadern. ⁶Och vart skulle de annars gå om inte dit där de vill vara? ⁷Du och din broder kommer nu att leda varandra till Fadern lika säkert som Gud skapade Sin Son helig och har bevarat honom sådan. ⁸I din broder finns ljuset från Guds eviga löfte om din odödlighet. ⁹Se honom utan synd och det kan inte *finnas* någon rädsla i dig.

IV. Att gå in i arken

1. Ingenting kan skada dig såvida du inte ger det makten att göra det. ²Likväl ger *du* makt så som den här världens lagar tolkar givandet; när du ger, förlorar du. ³Det är inte alls din ensak att ge makt. ⁴Makt är av Gud, given av Honom och återuppväckt av den Helige Ande, Som vet att när du ger, får du. ⁵Han ger inte synden någon makt, och därför har den ingen; inte heller dess följder så som den här världen ser dem – sjukdom och död och förtvivlan och lidande. ⁶Dessa ting har inte skett eftersom den Helige Ande inte ser dem, och inte ger deras skenbara källa någon makt. ⁷På så sätt vill Han hålla dig fri från dem. ⁸Eftersom den Helige Ande är utan illusioner om vad du är, ger Han bara allt till Gud, Som redan har givit och tagit emot allt som är sant. ⁹Det osanna har Han varken tagit emot eller givit.
2. Synden har ingen plats i Himlen, där dess följder är främmande och lika lite kan komma in som deras källa kan göra det. ²Och i detta ligger ditt behov av att se din broder utan synd. ³I

honom *är* Himlen. ⁴Se synden i honom i stället, och Himlen är förlorad för dig. ⁵Men se honom som han är, och det som är ditt lyser från honom till dig. ⁶Din frälsare ger dig endast kärlek, men vad du vill ta emot av honom är det du som avgör. ⁷Det står i hans förmåga att förbise alla dina misstag, och däri ligger hans egen frälsning. ⁸Och på samma sätt är det med din. ⁹Frälsningen är en lektion i att ge, så som den Helige Ande tolkar den. ¹⁰Det är återuppväckandet av Guds lagar i sinnet som har stiftat andra lagar, och givit dem makten att upprätthålla det som Gud inte skapade.

3. Dina vansinniga lagar stiftades för att garantera att du skulle begå misstag, och ge dem makt över dig genom att du accepterade deras följder som din välförtjänta rätt. ²Vad skulle detta kunna vara annat än galenskap? ³Och är det detta du vill se i din frälsare från vansinnet? ⁴Han är lika fri från detta som du, och i den frihet som du ser i honom ser du din egen. ⁵För denna delar du med honom. ⁶Det Gud har givit följer Hans lagar, och endast Hans. ⁷Inte heller är det möjligt att de som följer dem skulle lida av följderna från någon annan källa.
4. De som väljer friheten kommer att uppleva endast dess följder. ²Deras makt är av Gud, och de kommer bara att ge den till det som Gud har givit för att dela det med dem. ³Ingenting annat än detta kan beröra dem, för de ser endast detta, eftersom de delar med sig av sin makt i enlighet med Guds Vilja. ⁴Och på så sätt grundläggs och bibehålls deras frihet. ⁵Den upprätthålls genom all frestelse att fångsla och att fångslas. ⁶Det är de som har lärt sig friheten som du borde fråga vad frihet är. ⁷Fråga inte sparven om hur örnen svävar, för de som har små vingar har inte accepterat makten för egen del för att dela den med dig.
5. De som är utan synd ger så som de tog emot. ²Se då syndfrihetens makt i din broder, och dela med honom den makt som finns i befrielsen från synd som du erbjöd honom. ³Till var och en som vandrar här på jorden i skenbar ensamhet har det givits en frälsare, vars speciella funktion här är att befria honom, och på så sätt befria sig själv. ⁴I separationens värld utses var och en för sig, fastän de alla är detsamma. ⁵Men de som vet att de alla är detsamma behöver inte någon frälsning. ⁶Och var och en finner sin frälsare när han är redo att se på Kristi ansikte, och se honom utan synd.
6. Planen kommer inte från dig, inte heller behöver du bekymra dig om någonting annat än den del som har givits till dig för att

du skall lära dig den. ²För Han Som vet allt det andra kommer att ta hand om det utan din hjälp. ³Men tro inte att Han inte behöver din del för att hjälpa Honom med det andra. ⁴För i din del ligger helheten, utan vilket ingen del är fullständig, och inte heller blir helheten fullständig utan din del. ⁵I fridens ark går alltid två och två in tillsammans, men början av en annan värld går tillsammans med dem. ⁶Varje helig relation måste gå in här för att lära sig sin speciella funktion i den Helige Andes plan, nu när den delar Hans syfte. ⁷Och allteftersom detta syfte uppnås, reser sig en ny värld i vilken synden inte kan komma in, och där Guds Son kan gå in utan rädsla och där han vilar en stund för att glömma fångenskapen och minnas friheten. ⁸Hur kan han gå in för att vila och minnas utan dig? ⁹Om du inte är där, är han inte fullständig. ¹⁰Och det är sin fullständighet som han kommer ihåg där.

7. Detta är det syfte som har givits till dig. ²Tro inte att din förlåtelse av din broder är till nytta bara för er två. ³För hela den nya världen vilar i händerna på varje par som går in här för att vila. ⁴Och medan de vilar, lyser Kristi ansikte över dem och de minns Guds lagar, och glömmet allt annat och längtar endast efter att Hans lagar skall förverkligas fullkomligt i dem och alla deras bröder. ⁵Tror du att du kommer att vila utan dem när detta väl har uppnåtts? ⁶Du skulle lika lite kunna lämna en av dem utanför som jag skulle kunna lämna dig, och glömma en del av mig själv.
8. Du kanske undrar hur du kan ha frid, när det är så mycket som måste göras så länge som du befinner dig i tiden, innan vägen till frid står öppen. ²Kanske detta verkar omöjligt för dig. ³Men fråga dig själv om det är möjligt att Gud skulle ha en plan för din frälsning som inte fungerar. ⁴När du väl accepterar Hans plan som den enda funktion du vill fylla, kommer det inte att finnas någonting annat som den Helige Ande inte kommer att ordna åt dig utan att du behöver anstränga dig. ⁵Han kommer att gå före dig och jämna vägen för dig, och inte lämna några stenar som du kan snubbla över, och inte några hinder som blockerar din väg. ⁶Ingenting som du behöver kommer att förvägras dig. ⁷Det finns inte en enda skenbar svårighet som inte kommer att lösas upp innan du når fram till den. ⁸Du behöver inte fundera på någonting, och inte bry dig om någonting annat än det enda syfte som du vill uppfylla. ⁹Så som detta gavs till dig, så kommer dess fullbordan att vara. ¹⁰Guds garanti kommer att stå emot alla hinder, för den vilar på visshet och inte på tillfälligheter. ¹¹Den vilar på dig. ¹²Och vad kan vara mer visst än en Guds Son?

V. Evighetens budbärare

1. I den här världen kommer Guds Son närmast sig själv i en helig relation. ²Där börjar han finna den visshet som hans Fader har i honom. ³Och där finner han sin funktion i att återställa sin Faders lagar till det som hölls utanför dem, och finna det som gått förlorat. ⁴Endast i tiden kan någonting förloras, och aldrig förloras för evigt. ⁵På det sättet förenas delarna av Guds Son undan för undan i tiden, och med varje förening kommer tidens slut allt närmare. ⁶Varje förenings mirakel är en mäktig budbärare om evigheten. ⁷Ingen som har ett enda syfte som är förenat och säkert kan vara rädd. ⁸Ingen som delar sitt syfte med honom kan *inte* vara annat än ett med honom.
2. Varje budbärare om evigheten sjunger om syndens och räds-lans slut. ²Varje budbärare talar i tiden om det som ligger långt bortom den. ³Två röster som höjs tillsammans ropar till allas hjärtan att de skall slå som ett. ⁴Och i detta enda hjärtslag förkunnas kärlekens enhet och hälsas välkommen. ⁵Frid vare med din heliga relation som har makten att hålla samman Guds Sons enhet. ⁶Du ger till din broder för alla, och genom din gåva görs alla glada. ⁷Glöm inte Vem Som har givit dig de gåvor du ger, och genom att du inte glömmet detta, kommer du att minnas Vem Som gav gåvorna till Honom för att ge dem till dig.
3. Det är omöjligt att överskatta din broders värde. ²Bara egot gör detta, men det enda det innebär är att det vill ha den andre för sig självt, och därför sätter för lite värde på honom. ³Det som är ovärderligt kan helt klart inte värderas. ⁴Inser du rädslan som härstammar från det meningslösa försöket att döma det som ligger så långt bortom ditt dömande att du inte ens kan se det? ⁵Döm inte det som är osynligt för dig, för då kommer du aldrig att se det, utan vänta med tålmod på att det skall komma. ⁶Det kommer att förunnas dig att se din broders värde, när det enda du önskar för honom är frid. ⁷Och det du önskar för honom kommer du att få.
4. Hur kan du bedöma värdet av honom som erbjuder dig frid? ²Vad skulle du vilja ha förutom hans erbjudande? ³Hans värde har fastställts av hans Fader, och du kommer att inse det när du tar emot hans Faders gåva genom honom. ⁴Det som finns i honom kommer att lysa så starkt i ditt tacksamma sanna seende att du enbart kommer att älska honom och vara glad. ⁵Du kommer inte att tänka på att döma honom, för vem skulle kunna se Kristi

ansikte och likväl insistera på att dömande fortfarande har någon mening? ⁶För det är de som inte ser som insisterar på detta. ⁷Sant seende eller dömande är ditt val, men aldrig båda.

5. Din broders kropp är till lika lite nytta för dig som den är för honom. ²När den endast används så som den Helige Ande lär, har den ingen funktion. ³För sinnet behöver inte kroppen för att kommunicera. ⁴Det seende som ser kroppen är inte användbart för att tjäna en helig relations syfte. ⁵Och så länge som du ser på din broder på det sättet, stämmer mål och medel inte överens. ⁶Varför skulle det behövas så många heliga ögonblick för att uppnå detta, när ett skulle räcka? ⁷Det *finns* bara ett. ⁸Evighetens lilla andetag som sprider sig i tiden som ett gyllene ljus är alltid detsamma; ingenting före det, ingenting efter det.
6. Du ser varje heligt ögonblick som en ständigt ny punkt i tiden. ²Men det förändrar sig aldrig. ³Allt som det någonsin innehöll eller någonsin kommer att innehålla finns här just nu. ⁴Det förgångna tar ingenting ifrån det, och framtiden kommer inte att lägga till någonting. ⁵Här finns således allt. ⁶Här finns skönheten i din relation med mål och medel redan i fullkomlig harmoni. ⁷Här har du redan blivit erbjuden den fullkomliga tro som du en dag kommer att erbjuda din broder; och här har du redan givits den gränslösa förlåtelse som du kommer att ge till honom, här har du redan sett Kristi ansikte som du ännu inte sett.
7. Kan du värdera givaren av en gåva som denna? ²Skulle du vilja byta ut den här gåvan mot någon annan? ³Denna gåva ger dig tillbaka minnet av Guds lagar. ⁴Och enbart genom att du minns dem, måste du glömma de lagar som höll dig fången i smärta och död. ⁵Detta är inte någon gåva som din broders kropp erbjuder dig. ⁶Slöjan som döljer gåvan döljer också honom. ⁷Han *är* gåvan, och likväl vet han det inte. ⁸Och det gör inte du heller. ⁹Men ha dock tilltro till att Han Som ser gåvan i dig och i din broder kommer att erbjuda den och ta emot den för er båda. ¹⁰Och genom Hans sanna seende kommer du att se den, och genom Hans förståelse känna igen den och älska den som din egen.
8. Var tröstad, och känn att den Helige Ande vakar över dig i kärlek och med fullkomligt förtroende för det Han ser. ²Han känner Guds Son, och delar hans Faders visshet att universum vilar i hans varsamma händer i trygghet och i frid. ³Låt oss nu tänka på vad han måste lära sig för att dela sin Faders förtroende för honom. ⁴Vad är han, eftersom universums Skapare erbjuder det till honom och vet att det vilar i trygghet? ⁵Han ser inte sig själv så

som hans Fader känner honom. ⁶Och likväl är det omöjligt att Gud skulle lägga sitt förtroende på fel ställe.

VI. Den Helige Andes tempel

1. Guds Sons mening ligger uteslutande i hans relation med sin Skapare. ²Om den låg någon annanstans skulle den bero på en tillfällighet, men det *finns* ingenting annat. ³Och den är helt och hållet kärleksfull och för evigt. ⁴Likväl har Guds Son uppfunnit en ohelig relation mellan sig och sin Fader. ⁵Hans verkliga relation är en relation av fullkomlig förening och obruten kontinuitet. ⁶Den som han har gjort är ofullständig, självcentrerad, sönderbruten i små bitar och full av rädsla. ⁷Den som skapades av hans Fader är helt och hållet självomfattande och självutsträckande. ⁸Den han har gjort är helt och hållet självförstörande och självbegränsande.
2. Ingenting kan visa kontrasten bättre än erfarenheten av både en helig och en ohelig relation. ²Den första är baserad på kärlek, och vilar fridfull och ostörd på den. ³Kroppen tvingar sig inte på den. ⁴Ingen relation som kroppen kommer in i är baserad på kärlek utan på avgudadyrkan. ⁵Kärleken vill bli känd, fullständigt förstådd och delad. ⁶Den har inga hemligheter; ingenting som den vill hålla för sig själv och gömma. ⁷Den vandrar i solskenet, lugn och med öppna ögon, ett välkomnande leende på läpparna och med en uppriktighet så enkel och så tydlig att den inte kan missförstås.
3. Men avgudar delar inte med sig. ²Avgudar tar emot, men ger aldrig någonting tillbaka. ³De kan bli älskade, men kan inte älska. ⁴De förstår inte vad de erbjuder, och alla relationer de går in i har förlorat sin mening. ⁵Kärleken till dem har gjort kärleken meningslös. ⁶De lever i lönndom, hatar solskenet och är lyckliga i kroppens mörker, där de kan gömma sig och hålla sina hemligheter gömda tillsammans med sig själva. ⁷Och de har inga relationer, för ingen annan är välkommen där. ⁸De ler inte mot någon, och de som ler mot dem ser de inte.
4. Kärleken har inga mörkklagda tempel där mysterier hålls dolda och undångömda för solen. ²Den söker inte makt utan relationer. ³Kroppen är egots utvalda vapen för att söka makt *genom* relationer. ⁴Och dess relationer måste vara oheliga, för vad de är ser det inte ens. ⁵Det vill ha dem uteslutande för de erbjudanden som

dess avgudar frodas av. ⁶Resten kastar det bara bort, för allt som den skulle kunna erbjuda ses som värdelöst. ⁷Det hemlösa egot söker så många kroppar som det kan samla ihop för att sätta sina avgudar i, och på så sätt upprätta dem som tempel åt sig självt.

5. Den Helige Andes tempel är inte en kropp utan en relation. ²Kroppen är en isolerad fläck av mörker, ett dolt, hemligt rum, ett litet stycke vetflöst mysterium, en meningslös inhägnad noggrant skyddad, men som inte döljer någonting. ³Hit flyr den oheliga relationen från verkligheten, och söker efter smulor för att hålla sig själv vid liv. ⁴Hit vill den släpa sina bröder och hålla dem här i avgudadyrkan. ⁵Här är den "säker", för här kan kärleken inte komma in. ⁶Den Helige Ande bygger inte sina tempel där kärleken aldrig kan finnas. ⁷Skulle Han Som ser Kristi ansikte välja som Sitt hem den enda plats i hela universum där det inte kan ses?
6. Du kan inte göra kroppen till den Helige Andes tempel, och den kommer aldrig att vara kärlekens hemvist. ²Den är hemmet för avgudadyrkare, och för fördömandet av kärleken. ³För här görs kärleken skrämmande och hoppet ges upp. ⁴Till och med avgudarna som dyrkas här är höljda i mysterium, och hålls åtskilda från dem som dyrkar dem. ⁵Detta är templet som tillägnats frånvaron av relationer och återgäldande. ⁶Här varseblivs separationens "mysterium" med bävan och hålls i vördnad. ⁷Det Gud vill att det *inte* skall finnas bevaras här "i säkerhet" för Honom. ⁸Men vad du inte inser är att det du fruktar i din broder och inte vill se i honom, är det som gör att Gud tycks dig skrämmande, och förblir okänd för dig.
7. Avgudadyrkare kommer alltid att vara rädda för kärleken, för ingenting utgör ett så allvarligt hot för dem som att kärleken närmar sig. ²Låt kärleken komma dem nära och förbise kroppen, så som den helt säkert kommer att göra, och de drar sig tillbaka i rädsla när de känner att deras tempels skenbart fasta grund börjar skaka och rämna. ³Broder, du darrar tillsammans med dem. ⁴Men det du är rädd för är endast räddningens budbärare. ⁵Den mörkrets plats är inte ditt hem. ⁶Ditt tempel hotas inte. ⁷Du är inte längre en avgudadyrkare. ⁸Den Helige Andes syfte ligger tryggt i din relation, och inte i din kropp. ⁹Du har sluppit undan kroppen. ¹⁰Där du är kan kroppen inte komma in, för den Helige Ande har rest sitt tempel där.
8. Det finns ingen rangordning i relationer. ²De antingen finns eller finns inte. ³En ohelig relation är ingen relation. ⁴Den är ett

tillstånd av isolering, som tycks vara det som det inte är. ⁵Ingen-
ting mer än det. ⁶I samma ögonblick som den galna tanken på att
göra din relation med Gud ohelig tycktes vara möjlig, gjordes alla
dina relationer meningslösa. ⁷I detta oheliga ögonblick föddes
tiden, och kroppar gjordes för att hysa den galna tanken och ge
den en illusion av att vara verklig. ⁸Och därför tycktes den ha ett
hem som höll samman en kort stund i tiden, och sedan försvann.
⁹För vad skulle kunna hysa denna galna tanke som motsätter sig
verkligheten i mer än ett ögonblick?

9. Avgudar måste försvinna, och inte lämna något spår efter sig.
²Den skenbara makt de har i ett oheligt ögonblick är lika för-
gängligt som en snöflinga, men utan dess skönhet. ³Är det detta
du vill ha i stället för det heliga ögonblickets eviga välsignelse
och dess obegränsade välvilja? ⁴Är illviljan i den oheliga relatio-
nen, skenbart så mäktig och så bittert missförstådd och så inve-
sterad i en falsk dragningskraft, det du föredrar framför det he-
liga ögonblicket, som erbjuder dig frid och förståelse? ⁵Lägg i så
fall kroppen åt sidan och gå stilla bortom den, och res dig upp för
att välkomna det som du verkligen vill ha. ⁶Och se från Hans
heliga tempel inte tillbaka på det som du har vaknat ifrån. ⁷För
inga illusioner kan dra till sig det sinne som har gått bortom dem,
och lämnat dem långt bakom sig.
10. Den heliga relationen återspeglar den sanna relation som Guds
Son har med sin Fader i verkligheten. ²Den Helige Ande vilar i
den i visshet om att den kommer att bestå för evigt. ³Dess fasta
grund upprätthålls för evigt av sanningen, och kärleken lyser
över den med det vänliga leende och den kärleksfulla välsignelse
som den erbjuder det som tillhör den. ⁴Här byts med glädje det
oheliga ögonblicket ut mot det heliga ögonblickets trygga åter-
komst. ⁵Här hålls vägen till sanna relationer vänligt öppen, på
vilken du och din broder vandrar tillsammans, och tacksamt läm-
nar kroppen bakom er och vilar i de Eviga Armarna. ⁶Kärlekens
armar är öppna för att ta emot er, och för evigt ge er frid.
11. Kroppen är egots avgud; övertygelsen om synd gjord till kött
och sedan projicerad utåt. ²Detta framkallar vad som tycks vara en
mur av kött runt sinnet, som håller det fångat på en liten fläck av
tid och rum, förbundet intill döden, och givet endast ett ögonblick
för att sucka och sörja och dö till sin herres ära. ³Och detta oheliga
ögonblick tycks vara livet; ett ögonblick av förtvivlan, en liten ö av
torr sand, utan vatten och osäkert belägen på förgängelsen. ⁴Här
stannar Guds Son till en kort stund för att erbjuda dödens avgudar

sin hängivenhet och går sedan vidare.⁵Och här är han mer död än levande.⁶Men det är också här som han åter gör sitt val mellan avgudadyrkan och kärlek.⁷Här är det honom förunnat att välja om han vill använda detta ögonblick till att ge kroppen sin hyllning, eller låta sig bli befriad från den.⁸Här kan han acceptera det heliga ögonblick som erbjuds honom som ersättning för det oheliga ögonblick han tidigare valde.⁹Och här kan han lära sig att relationer är hans frälsning, och inte hans undergång.

12. Du som håller på att lära dig detta kanske fortfarande är rädd, men du är inte handlingsförlamad.²Det heliga ögonblicket är av större värde för dig nu än dess oheliga, skenbara motsvarighet, och du har lärt dig att du faktiskt bara vill ha det ena.³Detta är ingen tid för sorgsenhet.⁴Förvirring kanske, men knappast modlöshet.⁵Du har en *verklig* relation, och den har en mening.⁶Den är lika lik din verkliga relation med Gud som lika ting är lika varandra.⁷Avgudadyrkan är förbi och meningslös.⁸Kanske räds du fortfarande din broder lite grann; kanske en aning rädsla för Gud finns kvar hos dig.⁹Men vad betyder det för dem som har givits en sann relation bortom kroppen?¹⁰Kan de länge hållas tillbaka från att se på Kristi ansikte?¹¹Och kan de länge till undanhålla sig själva minnet av relationen med sin Fader, och hålla hågkomsten av Hans Kärlek borta från sin medvetenhet?

VII. Överensstämmelsen mellan mål och medel

1. Vi har talat mycket om bristen på överensstämmelse mellan mål och medel, och hur man måste få dessa att stämma överens innan din heliga relation kan skänka dig enbart glädje.²Men vi har också sagt att medlen för att uppnå den Helige Andes mål kommer från samma Källa som Hans syfte.³Eftersom den här kursen är så enkel och tydlig, innehåller den ingenting som inte är konsekvent.⁴De skenbara inkonsekvenser, eller de delar som du finner svårare än andra, pekar endast på områden där mål och medel fortfarande inte stämmer överens.⁵Och detta framkallar stort obehag.⁶Det behöver inte vara så.⁷Den här kursen kräver nästan ingenting av dig.⁸Det är omöjligt att föreställa sig någon kurs som begär så lite, eller som skulle kunna erbjuda mer.
2. Perioden av obehag som följer på den plötsliga förändringen från synd till helighet i en relation är nu kanske nästan över.²I den utsträckning som du fortfarande känner obehag, vägrar du

att lämna medlen till Honom Som ändrade syftet. ³Du inser att du vill nå målet. ⁴Är du inte då också villig att acceptera medlen? ⁵Om du inte är det, låt oss då medge att *du* är inkonsekvent. ⁶Ett syfte uppnås genom medlen, och om du vill uppnå ett syfte måste du vara villig att också vilja ha medlen. ⁷Hur kan någon vara uppriktig och säga: "Jag vill detta mer än någonting annat, men jag vill jag inte lära mig medlen för att få det?"

3. För att uppnå målet ber den Helige Ande förvisso om ytterst lite. ²Han ber inte om mer för att också ge medlen. ³Medlen är underordnade målet. ⁴Och när du tvekar, beror det på att det är syftet som skrämmer dig, och inte medlen. ⁵Kom ihåg detta, för annars kommer du att begå misstaget att tro att medlen är svåra. ⁶Men hur kan de vara svåra om de är något som du bara ges? ⁷De garanterar målet, och är i fullkomlig överensstämmelse med det. ⁸Innan vi ser lite närmare på dem, kom ihåg att om du tror att de är omöjliga, har din önskan att uppnå syftet försvagats. ⁹För om det är möjligt att uppnå ett mål, måste medlen för att göra detta också vara möjliga.
4. Det *är* omöjligt att se din broder utan synd och ändå se på honom som en kropp. ²Stämmer inte detta fullkomligt överens med helighetens mål? ³För helighet är enbart resultatet av att låta syndens verkningar upphävas, så att det som alltid var sant känns igen. ⁴Att se en kropp utan synd är omöjligt, för heligheten är positiv och kroppen är enbart neutral. ⁵Den är inte syndig, men inte heller är den utan synd. ⁶Så som ingenting, vilket kroppen är, kan den inte på ett meningsfullt sätt förses med Kristi egenskaper eller med egots. ⁷Båda måste vara ett misstag, för båda förlägger egenskaperna där de inte kan vara. ⁸Och båda måste göras ogjorda så att sanningens syften kan uppnås.
5. Kroppen *är* det medel genom vilket egot försöker få den oheliga relationen att tyckas verklig. ²Det oheliga ögonblicket *är* kropparnas tid. ³Men *syftet* här är synden. ⁴Det kan inte uppnås annat än i illusioner, och därför är illusionen om en broder som en kropp helt i överensstämmelse med ohelighetens syfte. ⁵På grund av denna överensstämmelse ifrågasätts inte medlen så länge som du troget håller fast vid målet. ⁶Seendet anpassas efter önskemålet, för seendet är alltid underordnat en önskan. ⁷Och om du ser kroppen har du valt dömande och inte sant seende. ⁸För i det sanna seendet, liksom i relationer, finns det ingen rangordning. ⁹Antingen ser du, eller också ser du inte.
6. Den som ser en broders kropp har dömt honom, och ser ho-

nom inte. ²Han ser honom faktiskt inte som syndig; han ser honom överhuvudtaget inte. ³I syndens mörker är han osynlig. ⁴I mörkret kan du bara föreställa dig honom, och det är här som de illusioner du har om honom inte stämmer med hans verklighet. ⁵Här hålls illusioner och verklighet isär. ⁶Här förs illusionerna aldrig till sanningen, och de är alltid dolda för den. ⁷Och här, i mörkret, föreställer du dig din broders verklighet som en kropp, som har oheliga relationer med andra kroppar, och som tjänar syndens sak ett ögonblick innan han dör.

7. Det är förvisso skillnad mellan denna fåfänga inbillning och det sanna seendet. ²Skillnaden ligger inte i dem, utan i deras syfte. ³Båda är enbart medel, vart och ett lämpligt för det mål för vilket det används. ⁴Inget av dem kan tjäna det andras syfte, för vart och ett är ett *val* av syfte, och används för att uppnå detta. ⁵Båda är meningslösa utan det mål för vilket de var avsedda, inte heller värdesätts de som separata ting åtskilda från avsikten. ⁶Medlen tycks verkliga, eftersom målet tillskrivs ett värde. ⁷Och dömande har inget värde, såvida inte målet är synd.
8. Kroppen kan inte ses annat än genom dömande. ²Att se kroppen är tecken på att du saknar sant seende, och har avvisat de medel som den Helige Ande erbjuder dig för att tjäna Hans syfte. ³Hur kan en helig relation uppnå sitt syfte genom syndens medel? ⁴Att döma lärde du dig själv; sant seende lär du dig av Honom Som vill göra det ogjort som du har lärt dig. ⁵Hans sanna seende kan inte se kroppen eftersom det inte kan se på synden. ⁶Och därigenom leder det dig till verkligheten. ⁷Din helige broder, vars anblick är din befrielse, är ingen illusion. ⁸Försök inte att se honom i mörkret, för dina föreställningar om honom kommer att tyckas verkliga där. ⁹Du slöt dina ögon för att stänga honom ute. ¹⁰Detta var ditt syfte, och så länge detta syfte tycks ha en mening, kommer medlen för att uppnå det att anses vara lika mycket värda som att se, och därför kommer du inte att se.
9. Din fråga skall inte lyda: "Hur kan jag se min broder utan kroppen?" ²Fråga bara: "Vill jag verkligen se honom utan synd?" ³Och när du frågar, glöm då inte att hans syndfrihet är *din* räddning undan rädslan. ⁴Frälsningen är den Helige Andes mål. ⁵Medlet är sant seende. ⁶För det som de seende ser *är* utan synd. ⁷Ingen som älskar kan döma, och det han ser är fritt från fördömande. ⁸Och det han ser är inte hans verk, för det blev honom förunnat att se, liksom också det sanna seendet blev honom förunnat, som gjorde det möjligt för honom att se.

VIII. Syndfrihetens sanna seende

1. Det sanna seendet kommer först till dig glimtvis, men det kommer att vara tillräckligt för att visa dig vad som förunnas dig som ser din broder utan synd. ²Sanningen återställs till dig genom din önskan, på samma sätt som den gick förlorad för dig genom din önskan om någonting annat. ³Öppna den heliga plats som du stängde igen genom att sätta värde på detta "någonting annat", och det som aldrig gick förlorat kommer stillsamt att återvända. ⁴Det har bevarats åt dig. ⁵Sant seende skulle inte vara nödvändigt om du inte hade givit upphov till dömandet. ⁶Önska nu att det helt och hållet görs ogjort, och det kommer att ske.
2. Vill du inte känna din egen Identitet? ²Skulle du inte med glädje byta ut dina tvivel mot visshet? ³Skulle du inte gärna vilja vara fri från förtvivlan, och åter lära dig vad glädje är? ⁴Din heliga relation erbjuder dig allt detta. ⁵På samma sätt som den gavs till dig, så kommer också dess verkningar att ges till dig. ⁶Och på samma sätt som dess heliga syfte inte gjordes av dig, är inte heller medlen, genom vilka dess lyckliga utgång är din, gjorda av dig. ⁷Gläd dig åt det som är ditt bara du ber om det, och tro inte att du behöver göra vare sig mål eller medel. ⁸Allt detta ges till dig som bara vill se din broder utan synd. ⁹Allt detta ges, och väntar endast på din önskan att ta emot det. ¹⁰Sant seende ges oförbehållsamt till dem som ber om att se.
3. Din broders syndfrihet ges till dig i strålande ljus för att du skall se på den med den Helige Andes sanna seende och tillsammans med Honom glädjas åt den. ²För friden kommer till alla som ber om den med verklig längtan och med ett uppriktigt syfte som delas med den Helige Ande, och som är ett med Honom i fråga om vad frälsning är. ³Var därför villig att se din broder utan synd, så att Kristus kan framträda inför ditt sanna seende och ge dig glädje. ⁴Och tillmät inte din broders kropp något värde, som håller honom kvar i illusioner om vad han är. ⁵Det är hans önskan att se sin syndfrihet, liksom det är din. ⁶Och välsigna Guds Son i din relation, och se inte i honom det du har gjort honom till.
4. Den Helige Ande garanterar att det Gud ville för dig och gav till dig skall vara ditt. ²Detta är ditt syfte nu, och det sanna seende som gör det till ditt är färdigt att ges. ³Du har det sanna seende som gör det möjligt för dig att inte se kroppen. ⁴Och när du ser på din broder, kommer du att se ett altare till din Fader, lika heligt som Himlen, lysande av skinande renhet och glänsande av

de skimrande liljor som du har lagt på det. ⁵Vad kan du sätta mer värde på än detta? ⁶Varför tror du att kroppen är ett bättre hem, ett säkrare skydd för Guds Son? ⁷Varför vill du hellre se på den än på sanningen? ⁸Hur kan du föredra förstörelsens verktyg, och välja det för att ersätta det heliga hem som den Helige Ande erbjuder, och där Han kommer att vistas tillsammans med dig?

5. Kroppen är tecknet på svaghet, sårbarhet och maktlöshet. ²Kan en sådan frälsare hjälpa dig? ³Skulle du i din nöd och ditt behov av hjälp vända dig till det som är hjälplöst? ⁴Är det ömkligt lilla det perfekta valet för att få styrka? ⁵Dömande kommer att tyckas göra din frälsare svag. ⁶Men det är *du* som behöver hans styrka. ⁷Det finns inte något problem, inte någon händelse eller situation, inte någon rådlöshet som inte sant seende kommer att lösa. ⁸Allt förlossas när du ser på det med sant seende. ⁹För detta är inte *ditt* seende, och det för med sig de lagar som älskas av Honom Vars seende det är.
6. Allt som du ser på med sant seende faller varsamt på plats i enlighet med de lagar som förs till det genom Hans lugna och säkra seende. ²Utgången av allt Han ser på är alltid säker. ³För det kommer att tjäna Hans syfte, som ses i en form som inte har anpassats och som passar fullkomligt för att uppnå det. ⁴Det destruktiva blir välvilligt, och synden förvandlas till välsignelse under Hans milda blick. ⁵Vad kan kroppens ögon varsebli, som har makt att rätta till? ⁶Dess ögon anpassar sig till synden, oförmögna att förbise den i någon form, och de ser den överallt, i allt. ⁷Se genom dess ögon, och allt kommer att framstå som fördömt för dig. ⁸Och allt som skulle kunna rädda dig, kommer du aldrig att se. ⁹Din heliga relation, källan till din frälsning, kommer att berövas sin mening, och dess heligaste syfte kommer att fråntas medel för dess förverkligande.
7. Dömande är bara en leksak, en nyck, det vettlösa medlet för att spela det fåfänga spelet om döden i din fantasi. ²Men sant seende ställer allt till rätta, och för det varsamt in under det vänliga inflytandet av Himlens lagar. ³Vad skulle hända om du förstod att den här världen är en hallucination? ⁴Vad skulle hända om du verkligen förstod att du har hittat på den? ⁵Vad skulle hända om du insåg att de som tycks vandra omkring i den för att synda och dö, attacker och mörda och förstöra sig själva är helt överkliga? ⁶Skulle du tro på det du ser, om du accepterade detta? ⁷Och skulle du se det?
8. Hallucinationer försvinner när de förstås för vad de är. ²Detta är helandet och botemedlet. ³Tro inte på dem och de är borta. ⁴Och allt du behöver göra är att inse att *du* gjorde detta. ⁵När du

väl accepterar detta enkla faktum och själv tar till dig den makt som du gav till dem, blir du befriad från dem. ⁶En sak är säker; hallucinationer tjänar ett syfte, och när detta syfte inte längre upprätthålls försvinner de. ⁷Därför är frågan aldrig om du vill ha dem, utan alltid om du vill ha det syfte som de tjänar? ⁸Den här världen tycks erbjuda många syften, vart och ett annorlunda och med olika värden. ⁹Men de är alla detsamma. ¹⁰Och återigen, det finns ingen rangordning; endast en skenbar hierarki av värden.

9. Endast två syften är möjliga. ²Det ena är synden, det andra heligheten. ³Det finns ingenting däremellan, och det du väljer avgör vad du ser. ⁴För det du ser är enbart ditt val för att uppnå ditt mål. ⁵Hallucinationer tjänar till att uppnå galenskapens mål. ⁶De är de medel genom vilka den yttre världen, projicerad inifrån, anpassar sig till synden och tycks vittna om dess verklighet. ⁷Det är fortfarande sant att ingenting finns utanför. ⁸Likväl är det på ingenting som allt projiceras. ⁹För det är projektionen som ger detta "ingenting" all den mening som det har.
10. Det som inte har någon mening kan inte varseblivas. ²Och meningen ser alltid inåt för att finna sig själv, och *sedan* ser den utåt. ³All den mening som du tillskriver världen utanför måste därför återspegla den syn du såg i ditt inre; eller rättare sagt, huruvida du överhuvudtaget såg eller enbart förkastade. ⁴Sant seende är det medel genom vilket den Helige Ande omvandlar dina mardrömmar till lyckliga drömmar; dina vilda hallucinationer som visar dig alla de skrämmande följderna av inbillad synd till de stilla och lugnande syner som Han vill ersätta dem med. ⁵Dessa ljuva syner och ljud ser du på med lycka, och hör med glädje. ⁶De är Hans ersättningar för alla de skrämmande syner och gälla ljud som egots avsikt har fört med sig till din skräckslagna medvetenhet. ⁷De går bort från synden, och påminner dig om att det inte är verkligheten som skrämmer dig, och att de misstag som du har begått kan rättas till.
11. När du har sett på det som tycktes skrämmande, och sett det förändras till syner av skönhet och frid; när du har sett på scener av våld och död, och sett dem förändras till stilla vyer av trädgårdar under bar himmel, med klart, livgivande vatten som glatt porlar bredvid dem i dansande bäckar som aldrig torkar ut; vem behöver då övertala dig att acceptera gåvan av sant seende? ²Och vem finns det som efter det sanna seendet skulle kunna avvisa det som måste komma efter? ³Tänk bara ett ögonblick på just detta; du kan se den helighet Gud gav Sin Son. ⁴Och aldrig behöver du tro att det finns någonting annat för dig att se.

Kapitel 21

FÖRNUFT OCH VARSEBLIVNING

Inledning

1. Projektion ger upphov till varseblivning. ²Den värld du ser är det du tillskrev den, ingenting mer än detta. ³Men även om den inte är mer än detta, är den inte heller mindre. ⁴Därför är den viktig för dig. ⁵Den är vittnesbördet om ditt sinnestillstånd, den yttre bilden av ett inre tillstånd. ⁶Så som en människa tänker, så varseblir hon. ⁷Försök därför inte att ändra världen, utan välj att ändra ditt sätt att se på världen. ⁸Varseblivning är ett resultat och inte en orsak. ⁹Och det är därför som det är meningslöst att rangordna mirakler efter svårighetsgrad. ¹⁰Allt som betraktas med sant seende blir helat och heligt. ¹¹Inte som varseblivs utan det har någon mening. ¹²Och där det inte finns någon mening, där råder kaos.
2. Fördomelse är din dom över dig själv, och denna kommer du att projicera på världen. ²Se den som fördömd, och allt du ser är det du gjorde för att skada Guds Son. ³Om du ser förödelse och katastrof, försökte du korsfästa honom. ⁴Om du ser helighet och hopp, förenade du dig med Guds Vilja att befria honom. ⁵Det finns inget val som ligger mellan dessa två beslut. ⁶Och du kommer att se vittnesbördet om det val du gjorde, och av detta lära dig att känna igen vilket du valde. ⁷Den värld du ser visar dig endast hur mycket glädje du har tillåtit dig att se hos dig själv, och acceptera som din. ⁸Och om detta *är* dess mening, då måste makten att ge den glädje ligga inom dig.

I. Den glömda sången

1. Glöm aldrig att den värld de blinda "ser" måste vara inbillad, för hur den verkligen ser ut är okänt för dem. ²Utifrån bevis som för evigt är indirekta måste de dra slutsatser om vad som skulle kunna ses; och ompröva sina slutsatser när de snavar och faller på grund av det som de inte uppmärksammade, eller vandra oskadda genom öppna dörrar som de trodde var stängda. ³Och på samma sätt förhåller det sig med dig. ⁴Du ser inte. ⁵De ledtrå-

dar du drar dina slutsatser från är felaktiga, och därför snavar du och faller på de stenar som du inte uppmärksammade, men är inte medveten om att du kan gå igenom dörrar som du trodde var stängda, men som står öppna inför oseende ögon och väntar på att välkomna dig.

2. Så dåraktigt det är att försöka döma det som i stället skulle kunna ses. ²Det är inte nödvändigt att föreställa sig hur världen måste se ut. ³Den måste ses innan du ser den som den är. ⁴Du kan bli visad vilka dörrar som står öppna, och du kan se var tryggheten finns; och vilken väg som leder till mörker, och vilken som leder till ljus. ⁵Dömande kommer alltid att visa dig åt fel håll, men sant seende visar dig vart du skall gå. ⁶Varför skulle du gissa?
3. Det finns ingen anledning att lära sig genom smärta. ²Och varsamma lektioner lär man sig med glädje, och kommer ihåg med glädje. ³Det som skänker dig glädje vill du lära dig och inte glömma. ⁴Det är inte detta du vill förneka. ⁵Din fråga är huruvida de medel genom vilka den här kursen lärs in kommer att skänka dig den glädje den utlovar. ⁶Om du trodde att den skulle göra det, skulle inläringen av den inte vara något problem. ⁷Du är ännu inte någon lycklig elev eftersom du fortfarande är osäker på om sant seende ger dig mer än dömande gör, och du har lärt dig att båda kan du inte ha.
4. De blinda vänjer sig vid sin värld genom att anpassa sig till den. ²De tror att de hittar i den. ³De lärde sig den inte genom glädjefyllda lektioner, utan genom den bistra nödvändigheten av begränsningar som de trodde att de inte skulle kunna övervinna. ⁴Och eftersom de fortfarande tror detta, håller de dessa lektioner kära, och klamrar sig fast vid dem eftersom de inte kan se. ⁵De förstår inte att lektionerna gör att de *förblir* blinda. ⁶Detta tror de inte. ⁷Och på så sätt behåller de den värld de lärde sig att "se" i sin fantasi, och tror att deras val står mellan detta och ingenting. ⁸De hatar den värld de lärde sig genom smärta. ⁹Och allt som de tror finns i den tjänar till att påminna dem om att de är ofullständiga och bittert berövade.
5. På det sättet definierar de sitt liv och den plats där de lever, och anpassar sig till det som de tror att de måste, rädda att förlora det lilla de har. ²Och så är det med alla som ser kroppen som det enda de har och det enda deras bröder har. ³De försöker nå varandra, och de misslyckas, om och om igen. ⁴Och de anpassar sig till ensamheten i tron att de genom att hålla fast vid kroppen

- räddar det lilla de har. ⁵Lyssna, och försök tänka efter om du minns det vi kommer att tala om nu.
6. Lyssna – kanske du fångar en glimt av ett mycket gammalt tillstånd som du inte helt glömt bort; otydligt kanske, och ändå inte helt obekant, likt en sång vars namn du sedan länge glömt, och omständigheterna under vilka du hörde den fullständigt bortglömda. ²Hela sången har inte stannat kvar hos dig, bara några toner ur en melodi, utan anknytning till någon person eller plats eller någonting särskilt. ³Men du minns från just denna lilla del hur ljuvlig sången var, hur underbar omgivningen var där du hörde den, och hur du älskade dem som var där och lyssnade tillsammans med dig.
 7. Tonerna är ingenting. ²Ändå har du burit dem med dig, inte för deras egen skull utan som en stilla påminnelse om det som skulle få dig att gråta om du kom ihåg hur kärt det var för dig. ³Du skulle kunna minnas, men du är rädd, eftersom du tror att du skulle förlora den värld som du lärt dig sedan dess. ⁴Och ändå vet du att ingenting i den värld du lärt dig är hälften så kärt som detta. ⁵Lyssna, och se om du kan minnas en mycket gammal sång som du kunde för så länge sedan och höll mer kär än någon melodi du lärt dig älska sedan dess.
 8. Bortom kroppen, bortom solen och stjärnorna, bortom allt du ser och ändå på något sätt välbekant, finns en båge av gyllene ljus som medan du betraktar den breder ut sig i en stor och lysande cirkel. ²Och hela cirkeln fylls med ljus inför dina ögon. ³Cirkelns konturer försvinner, och det som finns i den hålls inte längre inneslutet. ⁴Ljuset breder ut sig och täcker allt, och utsträcker sig i oändlighet och lyser för evigt och utan något avbrott eller begränsning någonstans. ⁵Inom den är allt förenat i fullkomlig, obruten följd. ⁶Inte heller är det möjligt att föreställa sig att någonting skulle kunna finnas utanför, för det finns ingenstans där detta ljus inte är.
 9. Detta är det sanna seendet hos Guds Son som du känner väl. ²Här är anblicken av honom som känner sin Fader. ³Här är minnet av vad du är; en del av detta, med allt inom dig, och förenat med allt lika säkert som att allt är förenat i dig. ⁴Acceptera det sanna seendet som kan visa dig detta, och inte kroppen. ⁵Du kan den gamla sången, och du kan den bra. ⁶Inte heller kommer någonsin att vara dig lika kärt som denna gamla kärlekssång som Guds Son fortfarande sjunger till sin Fader.
 10. Och nu kan de blinda se, för samma sång som de sjunger till

sin Skapares ära lovprisar också dem. ²Den blindhet som de åstadkom kommer inte att stå emot minnet av denna sång. ³Och de kommer att se på Guds Sons sanna seende, och minnas vem han är som de sjunger om. ⁴Vad är ett mirakel om inte denna hågkomst? ⁵Och finns det någon i vilken detta minne inte vilar? ⁶Ljuset i en väcker det i alla. ⁷Och när du ser det i din broder, *minns* du det åt alla.

II. Ansvaret för seendet

1. Vi har upprepade gånger talat om hur lite som begärs av dig för att lära dig den här kursen. ²Det är samma lilla villighet som du behöver för att få hela din relation omvandlad till glädje; den ringa gåva som du erbjuder den Helige Ande för vilken Han ger dig allt; det ytterst lilla på vilket frälsningen vilar; den obetydliga förändring av sinnet genom vilken korsfästelsen förvandlas till uppståndelse. ³Och eftersom den är sann, är den så enkel att den inte kan undgå att bli till fullo förstådd. ⁴Den kan förkastas, ja, men den är inte tvetydig. ⁵Och om du väljer att säga nej till den nu, kommer det inte att bero på att den är oklar, utan snarare på att detta lilla pris enligt din bedömning tycktes vara alltför högt att betala för frid.
2. Detta är det enda du behöver göra för att få sant seende, lycka, befrielse från smärta och helt undkomma synden, allt skall ges till dig. ²Säg bara detta, men mena det utan förbehåll, för häri ligger frälsningens makt:

³*Jag är ansvarig för det jag ser.*

⁴*Jag väljer de känslor jag upplever,
och jag bestämmer det mål jag vill uppnå.*

⁵*Och allt som tycks hända mig ber jag om,
och får som jag har bett.*

⁶Vilseled inte längre dig själv genom att tro att du är hjälplös inför det som görs mot dig. ⁷Tillstå endast att du har misstagit dig, och alla verkningar av dina misstag kommer att försvinna.

3. Det är omöjligt att Guds Son enbart skulle drivas av händelser som ligger utanför honom. ²Det är omöjligt att det som händer honom inte skulle vara hans eget val. ³Hans makt att besluta är avgörande för varje situation som han tycks befinna sig i an-

tingen av en slump eller av misstag. ⁴Varken misstag eller slump är möjliga inom universum så som Gud skapade det, och utanför vilket ingenting finns. ⁵Lid, och du beslöt att synden var ditt mål. ⁶Var lycklig, och du gav makten att besluta till Honom Som måste besluta för Gud åt dig. ⁷Detta är den ringa gåva du erbjuder den Helige Ande, och till och med denna ger Han till dig för att ge till dig själv. ⁸För genom denna gåva har du givits makten att befria din frälsare, så att han kan ge frälsningen till dig.

4. Var då inte ovillig att ge denna lilla gåva. ²Undanhåll den, och du behåller världen så som du nu ser den. ³Ge bort den, och allt du ser försvinner med den. ⁴Aldrig gavs så mycket för så lite. ⁵I det heliga ögonblicket utförs och bevaras detta utbyte. ⁶Här förs den värld som du inte vill ha till den som du vill ha. ⁷Och här ges till dig den som du vill ha därför att du vill ha den. ⁸Men för att detta skall ske, måste först makten i din önskan förstås. ⁹Du måste acceptera dess styrka, och inte dess svaghet. ¹⁰Du måste varsebli att det som är starkt nog att göra en värld också kan låta den försvinna, och kan acceptera rättelse om viljan finns att se att det var fel.
5. Den värld du ser är bara det intetsägande vittnet om att du hade rätt. ²Detta vittne är vansinnigt. ³Du övade det i dess vittnesmål, och när det gav det tillbaka till dig, lyssnade du och övertygade dig själv om att vad det såg var sant. ⁴Du gjorde detta mot dig själv. ⁵Se endast detta, och du kommer också att se hur det tänkande som ditt "seende" vilar på går i cirklar. ⁶Detta har inte givits till dig. ⁷Detta var din gåva till dig själv och till din broder. ⁸Var därför villig att låta den tas ifrån honom och ersättas med sanningen. ⁹Och när du ser förändringen i honom, kommer det att förunnas dig att se den i dig själv.
6. Kanske du inte ser det som nödvändigt för dig att ge denna lilla gåva. ²Se då närmare på vad den är. ³Och se i den helt enkelt hela utbytet av separationen mot frälsningen. ⁴Det enda egot är, är en föreställning om att det är möjligt att någonting skulle kunna hända Guds Son utan hans vilja; och således utan hans Skapares Vilja, Vars Vilja inte kan vara åtskild från hans egen. ⁵Detta är Guds Sons ersättning för sin vilja, ett galet uppror mot det som för evigt måste vara. ⁶Detta är påståendet att han har makten att göra Gud maktlös och på så sätt överta den själv, och låta sig själv vara utan det som Gud har velat för honom. ⁷Detta är den galna tanken som du har förvarat på dina altare, och som du tillber. ⁸Och allt som hotar detta tycks attackera din tro, för

- det är här den är investerad. ⁹Tro inte att du saknar tro, för din övertygelse och tillit till detta är förvisso stark.
7. Den Helige Ande kan ge dig tron på helighet och sant seende för att kunna se med lätthet. ²Men du har inte lämnat altaret där gåvorna hör hemma öppet och obelamrat. ³Där de skulle vara, har du satt upp dina avgudar för någonting annat. ⁴Denna andra "vilja", som tycks tala om för dig vad som måste hända, tillskriver du verklighet. ⁵Och det som skulle visa dig någonting annat måste därför tyckas överkligt. ⁶Allt som begärs av dig är att du skall bereda plats för sanningen. ⁷Du ombeds inte att göra eller uträtta någonting som ligger bortom din förståelse. ⁸Det enda som begärs av dig är att *släppa in den*; bara att sluta blanda dig i det som kommer att hända av sig självt; helt enkelt att åter erkänna närvaron av det som du trodde att du givit bort.
 8. Var för ett ögonblick villig att lämna dina altare fria från det du lagt på dem, och du kan inte undgå att se det som verkligen finns där. ²Det heliga ögonblicket är inte ett ögonblick av skapande utan av igenkännande. ³För igenkännande kommer av sant seende och av att avstå från att döma. ⁴Endast då är det möjligt att se inåt och se det som måste finnas där, klart synligt, och helt oberoende av slutsats och dömande. ⁵Att göra ogjort är inte din uppgift, men det *är* du som avgör om du välkomnar det eller ej. ⁶Tro och önskan går hand i hand, för alla tror på det som de vill ha.
 9. Vi har redan sagt att önsketänkande är egots sätt att hantera det som det vill ha för att åstadkomma detta. ²Det finns inget bättre sätt att visa önskadets makt, och därför trons, än att få dess mål att tyckas verkliga och möjliga. ³Tron på det överkliga leder till anpassningar av verkligheten för att få den att passa galenskapens mål. ⁴Att ha synden som mål framkallar varseblivningen av en skrämmande värld för att rättfärdiga dess syfte. ⁵Det du önskar kommer du att se. ⁶Och om dess verklighet är falsk kommer du att upprätthålla den genom att inte inse alla de anpassningar som du har gjort för att göra den till det.
 10. När det sanna seendet förnekas blir en sammanblandning av orsak och verkan ofrånkomlig. ²Syftet blir nu att hålla orsaken till verkan dold, och få verkan att framstå som orsak. ³Detta skenbara oberoende av verkan gör att den kan betraktas som fristående, och i stånd till att tjäna som orsak till de händelser och känslor som dess upphovsman tror att den orsakar. ⁴Vi talade tidigare om din önskan att skapa din egen skapare, och att vara

fader och inte son till honom. ⁵Detta är samma önskan. ⁶Sonen är den verkan vars Orsak han vill förneka. ⁷Och därför tycks han vara orsaken som framkallar faktiska verkningar. ⁸Ingenting kan ha verkan utan en orsak, och att blanda ihop de två är enbart att inte kunna förstå någon av dem.

11. Det är lika nödvändigt att du förstår att du gjorde den värld du ser, som att du förstår att du inte skapade dig själv. ²Det är samma misstag. ³Ingenting som inte har skapats av din Skapare har något inflytande över dig. ⁴Och om du tror att det du gjorde kan tala om för dig vad du ser och känner, och sätter din tilltro till dess förmåga att göra detta, då förnekar du din Skapare och tror att du gjorde dig själv. ⁵För om du tror att den värld du gjorde har makt att göra dig till det som den vill, då blandar du ihop Son och Fader, verkan och Källa.
12. Sonens skapelser är som hans Faders. ²Men när Sonen skapar dem lurar han inte sig själv att tro att han är oberoende av sin Källa. ³Hans förening med Den är Källan till hans skapande. ⁴Åtskild från Den har han ingen makt att skapa, och det han gör är meningslöst. ⁵Det förändrar ingenting i skapelsen, beror helt och hållet på dess upphovsmans galenskap, och kan inte tjäna till att rättfärdiga galenskapen. ⁶Din broder tror att han gjorde världen tillsammans med dig. ⁷Således förnekar han skapelsen. ⁸I likhet med dig tror han att den värld han gjorde, gjorde honom. ⁹Således förnekar han att han gjorde den.
13. Men sanningen är att du och din broder båda skapades av en kärleksfull Fader Som skapade er tillsammans och som ett. ²Se det som "bevisar" någonting annat och du förnekar hela din verklighet. ³Men medge att allt som tycks stå emellan dig och din broder och håller er från varandra och separerade från er Fader gjorde du i hemlighet, och befrielsens ögonblick har kommit till dig. ⁴Alla dess verkningar är borta eftersom dess källa har blottlagts. ⁵Det är dess skenbara oberoende av sin källa som håller dig fången. ⁶Detta är samma misstag som att tro att du är oberoende av den Källa av Vilken du skapades och som du aldrig har lämnat.

III. Tro, övertygelse och sant seende

1. Alla speciella relationer har synden som sitt mål. ²För de är köpslåenden med verkligheten, till vilken den skenbara föreningen anpassas. ³Glöm inte detta; att köpslå är att sätta en gräns,

och varje broder som du har en begränsad relation med hatar du. ⁴Du försöker kanske hålla köpslåendet i "rättvisans" namn, och kräver ibland betalning av dig själv, men kanske oftare av den andre. ⁵På så sätt försöker du i "rättvisans" namn att lindra den skuld som kommer från det accepterade syftet med relationen. ⁶Och det är därför som den Helige Ande måste ändra dess syfte för att göra den användbar för Honom och oskadlig för dig.

2. Om du accepterar denna förändring har du accepterat tanken att bereda plats för sanningen. ²Källan till synd är borta. ³Du kanske föreställer dig att du fortfarande upplever dess verkningar, men den är inte ditt syfte och du vill inte längre ha den. ⁴Ingen tillåter att ett syfte ersätts med något annat så länge som han fortfarande vill ha det, för ingenting är så omhuldat och beskyddat som ett mål som sinnet accepterar. ⁵Detta kommer sinnet att följa, dystert eller med glädje, men alltid med tro och med den uthållighet som tron oundvikligen för med sig. ⁶Trons makt varseblivs aldrig om den ges till synden. ⁷Men den varseblivs alltid om den ges till kärleken.
3. Varför är det främmande för dig att tron kan förflytta berg? ²Detta är förvisso en ringa bedrift för en sådan makt. ³För tron kan hålla Guds Son i bojor så länge som han tror att han är i bojor. ⁴Och när han befrias från dem kommer det helt enkelt att bero på att han inte längre tror på dem, och överger tron på att de kan hålla honom kvar, och sätter sin tro till sin frihet i stället. ⁵Det är omöjligt att sätta lika mycket tro till motsatta riktningar. ⁶Den tro du ger till synden tar du bort från heligheten. ⁷Och den du erbjuder heligheten har tagits bort från synden.
4. Tro och övertygelse och sant seende är de medel med vilka helighetens mål uppnås. ²Genom dem leder den Helige Ande dig till den verkliga världen, och bort från alla illusioner som du trodde på. ³Detta är Hans riktning; den enda som Han någonsin ser. ⁴Och när du går vilse, påminner Han dig om att det endast finns en. ⁵Hans tro och Hans övertygelse och sanna seende är alla för dig. ⁶Och när du har accepterat dem fullständigt i stället för dina, kommer du inte längre att behöva dem. ⁷För tro och sant seende och övertygelse är meningsfulla endast innan visshetens tillstånd har uppnåtts. ⁸I Himlen är de okända. ⁹Ändå uppnås Himlen genom dem.
5. Det är omöjligt att Guds Son skulle sakna tro, men han kan välja var han vill att den skall vara. ²Otro är inte brist på tro, utan tro på ingenting. ³Tro som givits till illusioner saknar inte makt,

för genom den tror Guds Son faktiskt att han är maktlös. ⁴På så sätt är han utan tro på sig själv, men stark i tron på sina illusioner om sig själv. ⁵För tro, varseblivning och övertygelse gjorde du som medel för att förlora vissheten och finna synden. ⁶Denna galna riktning var ditt val och genom din tro på det du valde, gjorde du det du önskade.

6. Den Helige Ande har användning för alla de medel till synd genom vilka du försökte finna den. ²Men så som Han använder dem leder de bort från synden, eftersom Hans syfte ligger i den motsatta riktningen. ³Han ser medlen du använder, men inte syftet för vilket du gjorde dem. ⁴Han vill inte ta dem ifrån dig, för Han ser deras värde som medel för det Han vill för dig. ⁵Du gjorde varseblivningen för att kunna välja bland dina bröder, och söka efter synd tillsammans med dem. ⁶Den Helige Ande ser varseblivningen som ett medel för att lära dig att det sanna seendet i en helig relation är det enda du *vill* se. ⁷Då kommer du att sätta din tro till heligheten, och önska och tro på den på grund av din önskan.
7. Tron och övertygelsen knyts till det sanna seendet, då alla de medel som en gång tjänade synden nu i stället riktas mot heligheten. ²För det du tror är synd är begränsning, och den du försöker begränsa till kroppen hatar du eftersom du är rädd. ³Genom din vägran att förlåta honom dömer du honom till kroppen eftersom syndens medel är dig kära. ⁴Och därför sätter du din tro och din övertygelse till kroppen. ⁵Men heligheten vill befria din broder, och avlägsna hatet genom att avlägsna rädslan, inte som ett symtom, utan vid dess källa.
8. De som vill befria sina bröder från kroppen kan inte vara rädda. ²De har av sagt sig syndens medel genom att välja att låta alla begränsningar avlägsnas. ³Eftersom de önskar att se på sina bröder i helighet, ser makten i deras tro och övertygelse långt bortom kroppen, och stödjer det sanna seendet och hindrar det inte. ⁴Men först valde de att förstå hur mycket deras tro hade begränsat deras förståelse av världen, och de längtade efter att lägga dess makt någon annanstans, om en annan uppfattning skulle ges till dem. ⁵De mirakler som följer på detta beslut är också födda ur tron. ⁶För åt alla som väljer att se bort från synden ges det sanna seendet, och de leds till helighet.
9. De som tror på synden måste föreställa sig att den Helige Ande begär offer, för det är så de tror att *deras* syfte uppnås. ²Broder, den Helige Ande vet att offer inte för med sig någonting. ³Han

- köpslår inte. ⁴Och om du försöker begränsa Honom, kommer du att hata Honom därför att du är rädd. ⁵Den gåva som Han har givit dig är förmer än någonting annat som finns på denna sidan Himlen. ⁶Ögonblicket då du känner igen den är nära. ⁷Före dina medvetenhet med det som redan har förenats. ⁸Den tilltro du har till din broder kan åstadkomma detta. ⁹För Han Som älskar världen ser den åt dig, utan minsta antydning till synd på den, och med den oskuld som gör åsynen av den lika vacker som Himlen.
10. Din tro på offer har givit dig stor makt i dina ögon; det är bara det att du inte inser att du inte kan se på grund av det. ²För offer måste utkrävas av en kropp, och av en annan kropp. ³Sinnet skulle varken kunna begära det eller själv ta emot det. ⁴Och inte heller skulle kroppen kunna göra det. ⁵Avsikten finns i sinnet, som försöker använda kroppen som ett redskap för de medel till synd som sinnet tror på. ⁶På så sätt är föreningen av sinne och kropp en ofrånkomlig övertygelse hos dem som värdesätter synden. ⁷Och därför är offer undantagslöst ett medel för begränsning, och således för hat.
11. Tror du att den Helige Ande bekymrar sig om detta? ²Han ger inte det som det är Hans syfte att leda dig *bort från*. ³Du tror att Han vill beröva dig någonting för ditt eget bästa. ⁴Men "bästa" och "berövande" är motsatser, och kan inte förenas meningsfullt på något sätt. ⁵Det är som att säga att månen och solen är ett därför att de kommer med natt och dag, och således måste vara förenade med varandra. ⁶Men åsynen av den ena är bara tecknet på att den andra har försvunnit ur sikte. ⁷Inte heller är det möjligt att det som ger ljus skulle vara ett med det som är beroende av mörker för att kunna ses. ⁸Ingen av dem kräver offrandet av den andra. ⁹Men båda är beroende av den andras frånvaro.
12. Kroppen gjordes för att vara ett offer åt synden, och i mörkret ses den fortfarande på det sättet. ²Men i det sanna seendets ljus betraktas den helt annorlunda. ³Du kan lita på att den tjänar den Helige Andes mål, och ge den makt att tjäna som medel för att hjälpa de blinda att se. ⁴Men i sitt seende ser de förbi den, liksom du gör. ⁵Den tro och övertygelse som du gav den tillhör det som ligger bortom. ⁶Du gav varseblivning, tro och övertygelse från sinnet till kroppen. ⁷Låt dem nu lämnas tillbaka till det som framkallade dem, och som fortfarande kan använda dem för att rädda sig från det som det gjorde.

IV. Rädslan för att se inåt

1. Den Helige Ande kommer aldrig att lära dig att du är syndig.
²Misstag kommer Han att rätta, men det gör ingen rädd. ³Du är förvisso rädd för att se inåt och se den synd som du tror finns där. ⁴Detta skulle du inte vara rädd för att medge. ⁵Rädsla i samband med synd anser egot vara helt passande, och ler gillande. ⁶Egot är inte rädd för att låta dig skämmas. ⁷Det tvivlar inte på din övertygelse och tro på synd. ⁸Dess tempel skakar inte på grund av detta. ⁹Din tro att synden finns där vittnar endast om din önskan att den *skall* finnas där så att den kan ses. ¹⁰Detta ser bara ut att vara källan till rädslan.
2. Kom ihåg att egot inte är ensamt. ²Dess herravälde är begränsat, och det fruktar sin okända "fiende", Som det inte ens kan se. ³Högljutt säger egot till dig att inte se in i dig själv, för om du gör det kommer din blick att falla på synden, och Gud kommer att göra dig blind. ⁴Detta tror du, och därför ser du inte efter. ⁵Men det är inte detta som är egots dolda rädsla, och inte heller din, du som tjänar det. ⁶Mycket högljutt påstår egot att det är så, alltför högljutt och alltför ofta. ⁷För under detta ständiga skrikande och desperata förkunnande är egot inte säkert på att det är så. ⁸Bakom din rädsla att se in i dig själv på grund av synden finns det ytterligare en annan rädsla, och en rädsla som får egot att darra.
3. Vad skulle hända om du såg in i dig själv och inte såg någon synd? ²Denna "skrämmande" fråga är en fråga som egot aldrig ställer. ³Och du som ställer den nu hotar egots hela försvarssystem alltför allvarligt för att det skall bry sig om att låtsas vara din vän. ⁴De som har förenat sig med sina bröder har lösgjort sig själva från sin övertygelse om att deras identitet ligger i egot. ⁵En helig relation är en relation i vilken du förenar dig med det som i sanning är del av dig. ⁶Och din övertygelse om synd har redan skakats, och inte heller är du nu helt ovillig att se in i dig själv och inte se den.
4. Din befrielse är fortfarande bara partiell; fortfarande begränsad och ofullständig, ändå har den fötts inom dig. ²Eftersom du inte är helt galen har du varit villig att se på mycket av ditt vansinne, och förstå dess galenskap. ³Din tro rör sig inåt, förbi vansinnet och vidare mot förnuftet. ⁴Och det som ditt förnuft nu säger dig vill egot inte höra. ⁵Den Helige Andes syfte accepterades av den del av ditt sinne som egot inte känner. ⁶Det gjorde inte du heller. ⁷Och ändå är denna del, som du nu identifierar dig med, inte

rädd för att se på sig själv. ⁸Den känner ingen synd. ⁹Hur skulle den annars ha kunnat vara villig att se den Helige Andes syfte som sitt eget?

5. Denna del har sett din broder, och till fullo känt igen honom sedan tidens början. ²Och den önskade ingenting annat än att förena sig med honom och bli fri igen, så som den en gång var. ³Den har väntat på frihetens födelse; på att accepterandet av befrielsen skulle komma till dig. ⁴Och nu förstår du att det inte var egot som förenade sig med den Helige Andes syfte, och att det därför måste vara någonting annat. ⁵Tro inte att detta är galenskap. ⁶För detta säger dig ditt förnuft, och det är helt i linje med det som du redan har lärt dig.
6. Det finns ingen inkonsekvens i den Helige Andes undervisning. ²Detta är hur de förnuftiga resonerar. ³Du har varseblivit egots galenskap, och inte blivit rädd eftersom du inte valde att ta del av den. ⁴Ibland vilseleder det dig fortfarande. ⁵Men i dina förnuftigare ögonblick injagar inte dess skrämmande någon skräck i ditt hjärta. ⁶För du har insett att du inte vill ha alla de gåvor som det vill dra tillbaka från dig i raseri över din "förmättna" önskan att se in i dig själv. ⁷En del billig grannlåt som finns kvar tycks fortfarande glittra och fånga din blick. ⁸Ändå skulle du inte "sälja" Himlen för att få dem.
7. Och nu *är* egot skräckslaget. ²Men det som det hör i skräck, hör den andra delen som den ljuvaste musik; som den sång den längtat efter att få höra alltsedan egot först kom in i ditt sinne. ³Egots svaghet är dess styrka. ⁴Frihetens sång som lovsjunger en annan värld kommer med hopp om frid till den. ⁵För den minns Himlen, och nu ser den att Himlen äntligen har kommit till jorden, från vilken egots herravälde har utestängt den så länge. ⁶Himlen har kommit eftersom den fann ett hem i din relation på jorden. ⁷Och jorden kan inte längre hålla kvar det som givits åt Himlen som dess eget.
8. Se ömsint på din broder, och kom ihåg att egots svaghet avslöjas i bådass ögon. ²Det som det vill hålla åtskilt har mötts och förenats, och ser utan rädsla på egot. ³Barn lilla, oskyldig till synd, följ med glädje vägen till visshet. ⁴Låt dig inte hållas tillbaka av rädslans vansinniga insisterande på att vissheten ligger i tvivlet. ⁵Detta saknar mening. ⁶Vad spelar det för roll för dig hur högljutt det förkunnas? ⁷Det meningslösa blir inte meningsfullt genom upprepning och höga skrik. ⁸Den stilla vägen ligger öppen. ⁹Följ den med glädje, och ifrågasätt inte det som måste vara så.

V. Förnuftets funktion

1. Varseblivningen väljer ut, och framkallar den värld du ser. ²Den väljer bokstavligen ut den så som sinnet bestämmer. ³Lagarna för storlek och form och klarhet skulle kanske gälla, om andra ting vore likvärdiga. ⁴De är inte likvärdiga. ⁵För det är mycket mera troligt att du upptäcker det som du letar efter än det som du skulle föredra att förbise. ⁶Den stilla, anspråkslösa Rösten för Gud dränks inte av egots alla hesa skrik och vettlösa yranden för dem som vill höra Den. ⁷Varseblivningen är ett val och inte ett faktum. ⁸Men på detta val beror långt mer än du kanske ännu inser. ⁹För hela din övertygelse om vad du är beror helt på den röst som du väljer att lyssna till och på det som du väljer att se. ¹⁰Varseblivningen är ett vittnesbörd endast om detta, och aldrig om verkligheten. ¹¹Ändå kan den visa dig de förutsättningar under vilka en medvetenhet om verkligheten är möjlig, eller de där den aldrig skulle kunna finnas.
2. Verkligheten behöver ingen medverkan från dig för att vara sig själv. ²Men din medvetenhet om den behöver din hjälp, eftersom den är ditt val. ³Lyssna till vad egot säger, och se vad det befäller dig att se, och du kommer med säkerhet att se dig själv som liten, sårbar och rädd. ⁴Du kommer att uppleva depression, en känsla av värdelöshet, och känslor av förgänglighet och överklighet. ⁵Du kommer att tro att du är ett hjälplöst byte för krafter långt bortom din egen kontroll, och långt mäktigare än du. ⁶Och du kommer att tro att den värld du gjorde styr ditt öde. ⁷För detta kommer att vara din tro. ⁸Men tro aldrig, att bara för att detta är din tro, kan denna tro åstadkomma verkligheten.
3. Det finns ett annat seende och en annan Röst Som din frihet ligger i, och Som bara väntar på ditt val. ²Och om du sätter din tilltro till Dem, kommer du att varsebli ett annat själv i dig. ³Detta andra själv ser mirakler som naturliga. ⁴De är lika enkla och naturliga för det som andningen är för kroppen. ⁵De är det uppenbara gensvaret på rop om hjälp, och det enda som det ger. ⁶Mirakler tycks onaturliga för egot eftersom det inte förstår hur åtskilda sinnen kan påverka varandra. ⁷Inte heller *skulle de kunna* göra detta. ⁸Men sinnen kan inte vara åtskilda. ⁹Detta andra själv är fullkomligt medvetet om detta. ¹⁰Och därför förstår det att mirakler inte påverkar någon annans sinne, endast dess eget. ¹¹De ändrar alltid *ditt* sinne. ¹²Det *finns* inget annat.
4. Du inser inte i hur stor utsträckning föreställningen om separa-

tionen har inkräktat på förnuftet. ²Förnuftet finns i det andra själv som du har utestängt från din medvetenhet. ³Och ingenting av det som du har tillåtit stanna kvar i din medvetenhet har förmåga till förnuft. ⁴Hur kan den del av sinnet som är utan förnuft förstå vad förnuft är, eller fatta den information som det skulle ge? ⁵Alla slags frågor kan komma upp där, men om den grundläggande frågan härrör ur förnuftet, kommer den inte att ställa den. ⁶Liksom allt som härstammar från förnuftet är den grundläggande frågan uppenbar, enkel och förblir outtalad. ⁷Men tro inte att förnuftet inte skulle kunna svara på den.

5. Guds plan för din frälsning skulle inte ha kunnat upprättats utan din vilja och ditt samtycke. ²Den måste ha accepterats av Guds Son, för det Gud vill för honom måste han ta emot. ³För Guds Vilja är inte åtskild från hans, och inte heller väntar Guds Vilja på den rätta tidpunkten för att den skall fullbordas. ⁴Därför måste det som förenade sig med Guds Vilja finnas i dig nu, eftersom det är evigt. ⁵Du måste ha avsatt en plats där den Helige Ande kan ha sin boning, och där Han är. ⁶Han måste ha varit där alltsedan behovet av Honom uppstod, och tillfredsställdes i samma ögonblick. ⁷Detta skulle ditt förnuft säga dig om du lyssnade. ⁸Men detta är helt klart inte egots sätt att resonera. ⁹Den för egot främmande naturen i ditt förnuft är bevis på att du inte kommer att finna svaret där. ¹⁰Men om det är så det måste vara, måste det existera. ¹¹Och om det existerar för dig och har din frihet som sitt givna syfte, måste du vara fri att finna det.
6. Guds plan är enkel; den går aldrig i cirklar och motverkar aldrig sitt eget syfte. ²Han har inga Tankar utom de Självutsträckande, och i detta måste din vilja vara innefattad. ³Därför måste det finnas en del av dig som känner Hans Vilja och delar den. ⁴Det är inte meningsfullt att fråga huruvida det som måste vara så, är så. ⁵Men det är meningsfullt att fråga varför du är omedveten om det som är så, för detta måste ha ett svar om Guds plan för din frälsning är fullständig. ⁶Och den måste vara fullständig, eftersom dess Källa inte känner till ofullständighet.
7. Var skulle svaret finnas om inte i Källan? ²Och var finns du om inte där, där detta samma svar finns? ³Din Identitet, som är lika mycket en sann verkan av denna samma Källa som svaret är, måste därför vara ett med den och detsamma. ⁴O ja, du vet detta, och mer än bara detta. ⁵Men varje del av kunskapen hotar dissociationen lika mycket som hela. ⁶Och hela kunskapen kommer med vilken del som helst. ⁷Här finns den del som du kan accep-

tera. ⁸Vad förnuftet visar på kan du se, eftersom vittnesbörden å dess vägnar är tydliga. ⁹Endast de totalt vansinniga kan bortse från dem, och du har lämnat detta bakom dig. ¹⁰Förnuftet är ett medel som i sig självt tjänar den Helige Andes syfte. ¹¹Det omtolkas inte och omdirigeras från syndens mål, som de andra. ¹²För förnuftet är utom räckhåll för egots medel.

8. Tro och varseblivning och övertygelse kan vara missriktade, och tjäna såväl den store bedragarens behov som sanningen. ²Men förnuftet har överhuvudtaget ingen plats i galenskapen, och inte heller kan det anpassas för att svara mot dess ändamål. ³Tro och övertygelse är starka i galenskapen, och leder varseblivningen mot det som sinnet har värdesatt. ⁴Men förnuftet har ingenting alls med detta att göra. ⁵För varseblivningen skulle genast försvinna om förnuftet användes. ⁶Det finns inget förnuft i vansinnet, för det är helt beroende av frånvaron av förnuft. ⁷Egot använder det aldrig, eftersom det inte inser att det existerar. ⁸De delvis vansinniga har tillgång till det, och endast de har behov av det. ⁹Kunskapen är inte beroende av det, och galenskapen stänger det ute.
9. Genom din vilja i förening med Din Faders ägnade sig den del av sinnet där förnuftet finns åt att göra vansinnet ogjort. ²Här både accepterades och uppnåddes den Helige Andes syfte, båda samtidigt. ³Förnuftet är främmande för vansinnet, och de som använder det har skaffat sig ett medel som inte kan tillämpas på synden. ⁴Kunskapen är långt mer än alla slags färdigheter. ⁵Men förnuftet kan tjäna till att öppna dörrar som du har stängt för den.
10. Du har kommit detta mycket nära. ²Tro och övertygelse har ändrats, och du har ställt den fråga som egot aldrig kommer att ställa. ³Säger dig inte ditt förnuft nu att frågan måste ha kommit från någonting som du inte känner till, men som måste tillhöra dig? ⁴Tro och övertygelse, stödda av förnuftet, kan inte annat än leda till en ändrad varseblivning. ⁵Och i denna förändring lämnas plats åt det sanna seendet. ⁶Det sanna seendet utsträcker sig bortom sig självt på samma sätt som syftet det tjänar, liksom alla medlen för dess fullbordan.

VI. Förnuft kontra galenskap

1. Förnuftet kan inte se synd men väl misstag, och leder till att de rättas. ²Det tillskriver inte *dem* något värde, utan deras rättelse. ³Förnuftet kommer också att tala om för dig att när du tror att du

- syndar, ropar du på hjälp. ⁴Men om du inte accepterar den hjälp som du ropar på, kommer du inte att tro att du kan ge den. ⁵Och därför kommer du inte att ge den, och bibehåller på så sätt övertygelsen. ⁶För ett orättat misstag av vilket slag det än må vara vilseleder dig i fråga om den makt som finns i dig för att göra denna rättelse. ⁷Om den kan rätta, och du inte tillåter den att göra det, förnekar du den både inför dig själv och inför din broder. ⁸Och om han delar samma övertygelse kommer ni båda att tro att ni är fördömda. ⁹Detta skulle du kunna bespara både honom och dig själv. ¹⁰För förnuftet bereder inte plats för rättelse enbart i dig.
2. Utan din broder kan du inte acceptera eller avvisa rättelse. ²Synden skulle hävda att du kan det. ³Men förnuftet säger dig att du inte kan se din broder eller dig själv som syndig och ändå varsebli den andre som oskyldig. ⁴Vem ser sig själv som skyldig och ser en värld utan synd? ⁵Och vem kan se en värld utan synd och se sig själv som skild ifrån den? ⁶Synden skulle hävda att du och din broder måste vara åtskilda. ⁷Men förnuftet säger dig att detta måste vara fel. ⁸Om du och din broder är förenade, hur kan du då ha egna tankar? ⁹Och hur skulle tankar som kommer in i det som tycks vara enbart ditt inte ha någon verkan överhuvudtaget på det som *är* ditt? ¹⁰Om sinnen är förenade är detta omöjligt.
 3. Ingen kan tänka enbart för sig själv, på samma sätt som Gud inte tänker utan Sin Son. ²Endast om båda vore i kroppar skulle detta kunna vara möjligt. ³Inte heller skulle ett sinne kunna tänka enbart för sig självt, såvida inte kroppen *vore* sinnet. ⁴För endast kroppar kan vara separerade, och därför överkliga. ⁵Galenskapens hem kan inte vara förnuftets hem. ⁶Men det är lätt att lämna galenskapens hem om du ser förnuftet. ⁷Du lämnar inte vansinnet genom att gå någon annanstans. ⁸Du lämnar det helt enkelt genom att acceptera förnuftet där galenskapen tidigare fanns. ⁹Galenskap och förnuft ser samma saker, men de ser dem förvisso på olika sätt.
 4. Galenskap är en attack på förnuftet som driver förnuftet ut ur sinnet och intar dess plats. ²Förnuftet attackerar inte, utan intar lugnt och stilla galenskapens plats, och ersätter galenskapen om det skulle vara de vansinnigas val att lyssna till det. ³Men de vansinniga känner inte sin egen vilja, för de tror att de ser kroppen, och låter sin galenskap tala om för dem att den är verklig. ⁴Förnuftet skulle inte vara i stånd till att göra detta. ⁵Och om du vill försvara kroppen mot ditt förnuft, kommer du varken att förstå kroppen eller dig själv.

5. Kroppen skiljer dig inte från din broder, och om du tror att den gör det är du vansinnig. ²Men galenskapen har ett syfte, och tror att den också har medlen för att göra sitt syfte verkligt. ³Att se kroppen som en barriär som separerar det som förnuftet säger dig måste vara förenat måste vara vansinnigt. ⁴Inte heller skulle du kunna se den, om du hörde förnuftets röst. ⁵Vad kan det finnas som står emellan det som hänger samman? ⁶Och om det inte finns någonting emellan, hur kan det som kommer in i någon del hållas borta från andra delar? ⁷Förnuftet skulle säga dig detta. ⁸Men tänk på vad du måste förstå, om det skulle vara så.
6. Och om du väljer synd i stället för helande, dömer du Guds Son till det som aldrig kan rättas till. ²Du säger honom genom ditt val att han är fördömd; åtskild från dig och från sin Fader för evigt, utan något hopp om en trygg återkomst. ³Du lär honom detta, och du kommer att lära dig av honom exakt det som du lärde ut. ⁴För du kan bara lära honom att han är så som du vill att han skall vara, och det du väljer att han skall vara är bara ditt val för dig själv. ⁵Men tyck inte att detta är skrämmande. ⁶Att du är förenad med honom är ett faktum, inte en tolkning. ⁷Hur kan ett faktum vara skrämmande såvida det inte strider mot det som du håller mer kärt än sanningen? ⁸Förnuftet kommer att tala om för dig att detta faktum är din befrielse.
7. Varken din broder eller du själv kan attackeras ensam. ²Men ingen av er kan heller acceptera ett mirakel i stället utan att den andre välsignas av det, och helas från smärtan. ³Förnuftet, liksom kärleken, vill lugna dig, och försöker inte skrämma dig. ⁴Makten att hela Guds Son har givits till dig eftersom han måste vara ett med dig. ⁵Du är ansvarig för hur han ser sig själv. ⁶Och förnuftet säger dig att det är dig förunnat att förändra hela hans sinne, som är ett med dig, på bara ett ögonblick. ⁷Och vilket ögonblick som helst duger till att fullständigt rätta hans misstag och göra honom hel. ⁸I det ögonblick som du väljer att låta dig själv bli helad, i samma ögonblick ses hela hans frälsning som fullständig tillsammans med din. ⁹Förnuftet har givits till dig för att du skall förstå att det är så. ¹⁰För förnuftet, lika välvilligt som det syfte för vilket det är ett medel, leder ständigt bort från galenskapen mot sanningens mål. ¹¹Och här kommer du att lägga ifrån dig bördan av att förneka sanningen. ¹²Detta är den börda som är fruktansvärd, och inte sanningen.
8. Att du och din broder är förenade är din frälsning; Himlens gåva, inte rädslans gåva. ²Tycks Himlen vara en börda för dig? ³I

galenskapen, ja. ⁴Och likväl måste det som galenskapen ser skingras av förnuftet. ⁵Förnuftet försäkrar dig att Himlen är det som du vill ha, och allt som du vill ha. ⁶Lyssna till Honom Som talar med förnuft, och får ditt förnuft att stämma överens med Hans. ⁷Var villig att låta förnuftet vara det medel genom vilket Han visar dig hur du skall lämna vansinnet bakom dig. ⁸Göm dig inte bakom vansinnet för att undkomma förnuftet. ⁹Det som galenskapen döljer håller den Helige Ande fortfarande fram, så att alla kan se på det med glädje.

9. Du *är* din broders frälsare. ²Han är din. ³Förnuftet talar förvisso med glädje om detta. ⁴Denna nåderika plan gavs till kärleken av Kärleken. ⁵Och det Kärleken planerar är likt Den Självt i detta: eftersom Den är förenad vill Den att du skall lära dig vad du måste vara. ⁶Och eftersom du är ett med Den, måste det förunnas dig att ge det som Den har givit, och fortfarande ger. ⁷Ägna bara ett ögonblick åt att i glädje acceptera det som har givits till dig för att ge till din broder, och lär dig tillsammans med honom vad som har givits till er båda. ⁸Att ge är inte saligare än att få. ⁹Men inte heller är det mindre.
10. Guds Son välsignas alltid som en. ²Och när hans tacksamhet strömmar emot dig som välsignade honom, kommer förnuftet att tala om för dig att det inte kan vara så att du är utesluten från välsignelsen. ³Den tacksamhet han erbjuder dig påminner dig om de tacksägelse som din Fader ger till dig för att du gör Honom fullständig. ⁴Och endast här talar förnuftet om för dig att du kan förstå vad du måste vara. ⁵Din Fader är dig lika nära som din broder. ⁶Men vad finns det som skulle kunna vara dig närmare än ditt Självt?
11. Den makt du har över Guds Son är inte ett hot mot hans verklighet. ²Den vittnar bara om den. ³Var skulle hans frihet kunna finnas om inte i honom själv, om han redan vore fri? ⁴Och vem skulle kunna binda honom förutom han själv, om han förnekade sin frihet? ⁵Gud låter sig inte gäckas; lika lite kan Hans Son fångas förutom genom sin egen önskan. ⁶Och det är genom sin egen önskan som han befrias. ⁷Detta är hans styrka, och inte hans svaghet. ⁸Han är på nåd och onåd utelämnad åt sig själv. ⁹Och där han väljer att vara barmhärtig, där är han fri. ¹⁰Men där han i stället väljer att fördöma, där hålls han fången, och väntar i sina bojer på att hans förlåtelse av sig själv skall göra honom fri.

VII. Den sista obesvarade frågan

1. Ser du inte att all din förtvivlan kommer från den egendomliga övertygelsen att du är maktlös? ²Att vara hjälplös är syndens pris. ³Hjälplöshet är syndens villkor; det enda krav som den ställer för att bli trodd. ⁴Endast de hjälplösa skulle kunna tro på den. ⁵Det oerhörda har ingen lockelse förutom för de små. ⁶Och endast de som först tror att de är små skulle kunna se någon lockelse i detta. ⁷Förräderi mot Guds Son är det försvar de har som inte identifierar sig med honom. ⁸Och du är med honom eller emot honom; antingen älskar du honom eller attackerar honom, beskyddar hans enhet eller ser honom krossad och dräpt genom din attack.
2. Ingen tror att Guds Son är maktlös. ²Och de som ser sig själva som hjälplösa måste tro att de inte är Guds Son. ³Vad kan de vara annat än hans fiende? ⁴Och vad kan de göra förutom att avundas honom hans makt, och genom sin avund skrämmas av den? ⁵Detta är de mörka, tysta och rädda, de ensamma och de som inte kommunicerar, skräckslagna för att Guds Sons makt skall döda dem, och de lyfter upp sin hjälplöshet mot honom. ⁶De förenar sig med de maktlösas armé för att utkämpa sitt krig av hämnd, bitterhet och illvilja mot honom, för att göra honom till ett med sig själva. ⁷Eftersom de inte vet att de är ett med honom, vet de inte vem de hatar. ⁸De är förvisso en bedrövlig armé, där det är lika troligt att var och en attackerar sin broder eller vänder sig mot sig själv som att de minns att de trodde att de hade en gemensam sak.
3. Ursinniga och högljudda och starka tycks de mörka vara. ²Men de känner inte sin "fiende", de vet bara att de hatar honom. ³I hat har de kommit samman, men de har inte förenat sig med varandra. ⁴För om de hade gjort det skulle hat vara omöjligt. ⁵De maktlösas armé måste upplösas i styrkans närvaro. ⁶De som är starka är aldrig förrädiska, eftersom de inte har något behov av att drömma om makt och agera ut sin dröm. ⁷Hur skulle en armé handla i drömmar? ⁸Precis hur som helst. ⁹Den skulle kunna ses attackera vem som helst med vad som helst. ¹⁰Drömmar har inget förnuft i sig. ¹¹En blomma förvandlas till ett förgiftat spjut, ett barn blir en jätte och en mus ryter som ett lejon. ¹²Och kärlek förvandlas till hat lika lätt. ¹³Detta är ingen armé utan ett dårhus. ¹⁴Det som tycks vara en planerad attack är kalabalik.
4. De maktlösas armé är förvisso svag. ²Den har inga vapen och

den har ingen fiende. ³Ja, den kan invadera världen och söka en fiende. ⁴Men den kan aldrig finna det som inte finns. ⁵Ja, den kan *drömma* att den funnit en fiende, men detta kommer att ändras redan medan den attackerar, så att den genast rusar iväg för att finna en annan fiende, och aldrig kommer till ro i seger. ⁶Och medan den rusar iväg vänder den sig mot sig själv, och tror att den fångade en skymt av den store fienden som alltid klarar sig undan dess mordiska attack genom att förvandla sig till någonting annat. ⁷Så förrädisk denna fiende verkar, som förändrar sig så att det är omöjligt att ens känna igen honom.

5. Men hatet måste ha ett mål. ²Det kan inte finnas någon tro på synden utan en fiende. ³Vem av dem som tror på synden skulle våga tro att han inte har någon fiende? ⁴Skulle han kunna medge att ingen har gjort honom maktlös? ⁵Förnuftet skulle med säkerhet säga till honom att inte längre söka efter det som inte står att finna. ⁶Men först måste han vara villig att varsebli en värld där den inte finns. ⁷Det är inte nödvändigt att han förstår hur han kan se den. ⁸Inte heller bör han försöka. ⁹För om han koncentrerar sig på det som han inte kan förstå, kommer han bara att framhäva sin hjälplöshet, och låta synden tala om för honom att hans fiende måste vara han själv. ¹⁰Men låt honom bara ställa sig dessa frågor, som han måste ta ställning till, för att det skall stå klart för honom:

¹¹*Vill jag ha en värld som jag styr i stället för en värld som styr mig?*

¹²*Vill jag ha en värld där jag är stark i stället för hjälplös?*

¹³*Vill jag ha en värld där jag inte har några fiender och inte kan synda?*

¹⁴*Och vill jag se det jag förnekade eftersom det är sanningen?*

6. Du har kanske redan besvarat de tre första frågorna, men ännu inte den sista. ²För denna tycks fortfarande skrämmande, och olik de andra. ³Men förnuftet skulle försäkra dig om att de är alla desamma. ⁴Vi sade att det här året skulle framhäva likheten hos ting som är lika. ⁵Denna sista fråga, som förvisso är den sista som du behöver ta ställning till, tycks fortfarande innehålla ett hot som de övriga inte längre utgör för dig. ⁶Och denna inbillade skillnad vittnar om din övertygelse att sanningen kanske är den

fiende som du fortfarande kan finna. ⁷Här tycks således det sista återstående hoppet vara om att finna synden, och inte acceptera makten.

7. Glöm inte att valet av synd eller sanning, hjälplöshet eller makt, är valet att antingen attackera eller hela. ²För helande kommer av makt, och attack av hjälplöshet. ³Den du attackerar *kan* du inte vilja hela. ⁴Och den du skulle vilja ha helad måste vara den som du valde att skydda mot attack. ⁵Och vad är detta beslut om inte valet att antingen se honom genom kroppens ögon, eller låta honom uppenbaras för dig genom sant seende. ⁶Hur detta beslut leder till sina verkningar är inte ditt problem. ⁷Men vad du vill se måste vara ditt val. ⁸Detta är en kurs i orsak och inte i verkan.
8. Överväg noga ditt svar på den sista frågan som du fortfarande har lämnat obesvarad. ²Och låt ditt förnuft tala om för dig att den måste besvaras, och är besvarad i de andra tre. ³Och då kommer det att stå klart för dig att allt du behöver göra när du ser på syndens verkningar i någon form helt enkelt är att fråga dig själv:

⁴Är det detta jag vill se? ⁵Vill jag ha detta?

9. Detta är ditt enda beslut; detta är villkoret för vad som sker. ²Det är ovidkommande för hur det sker, men inte för varför. ³Du *har* kontroll över detta. ⁴Och om du väljer att se en värld utan någon fiende, i vilken du inte är hjälplös, kommer medlen att se den att ges till dig.
10. Varför är den sista frågan så viktig? ²Förnuftet kommer att tala om för dig varför. ³Den är densamma som de andra tre, förutom i tid. ⁴De andra är beslut som kan fattas, och sedan göras ogjorda och fattas igen. ⁵Men sanningen är beständig, och innebär ett tillstånd där vankelmod är omöjligt. ⁶Du kan önska en värld som du styr och som inte styr dig, och ändra ditt sinne. ⁷Du kan önska att byta ut din hjälplöshet mot makt, och förlora samma önskan när en liten glimt av synd lockar dig. ⁸Och du kan önska att se en värld utan synd, och låta en "fiende" fresta dig att använda kroppens ögon och ändra det du önskar.
11. Till innehållet är alla frågorna detsamma. ²För de ställer alla frågan om du är villig att byta ut syndens värld mot det som den Helige Ande ser, eftersom det är detta som syndens värld förnekar. ³Och därför ser de som ser på synden förnekandet av den verkliga världen. ⁴Men den sista frågan lägger till en önskan om

beständighet i din längtan efter att se den verkliga världen, så att denna längtan blir den enda som du har. ⁵Genom att svara "ja" på den sista frågan, lägger du uppriktighet till de beslut som du redan har fattat om alla de övriga. ⁶För endast då har du avstått från möjligheten att ändra ditt sinne igen. ⁷När det är detta du inte vill, besvaras de övriga helt och hållet.

12. Varför tror du att du är osäker på om de andra har besvarats?
²Skulle det vara nödvändigt att ställa dem så ofta om de hade det? ³Innan det sista beslutet har fattats är svaret både "ja" och "nej". ⁴För du har svarat "ja" utan att varsebli att "ja" måste innebära "inte nej". ⁵Ingen beslutar sig för att gå emot sin egen lycka, men han kan göra det om han inte förstår att han gör det. ⁶Och om han ser sin lycka som ständigt föränderlig, än det ena än det andra och än en undanlidande skugga som inte hör till någonting, fattar han faktiskt beslut som går emot den.
13. Undanlidande lycka, eller lycka i föränderlig form som skiftar med tid och plats, är en illusion som inte ha någon mening. ²Lyckan måste vara beständig, eftersom den uppnås genom att ge upp en önskan om det obeständiga. ³Glädje kan inte varseblivas annat än genom beständigt sant seende. ⁴Och beständigt sant seende kan endast ges till dem som önskar beständighet. ⁵Makten i Guds Sons önskan förblir beviset på att den har fel som ser sig själv som hjälplös. ⁶Önska vad du vill, och du kommer att se det och tycka det är verkligt. ⁷Det finns ingen tanke som inte har makten att befria eller döda. ⁸Och ingen tanke kan lämna tänkarens sinne, eller lämna honom opåverkad.

VIII. Den inre förändringen

1. Är då tankar farliga? ²För kroppar, ja! ³De tankar som tycks döda är de som lär den som tänker dem att han *kan* bli dödad. ⁴Och därför "dör" han på grund av det han lärt sig. ⁵Han går från livet till döden, det slutliga beviset på att han satt mer värde på det obeständiga än på det beständiga. ⁶Han trodde säkert att han ville ha lycka. ⁷Men han önskade den inte *eftersom* den var sanningen, och därför måste vara beständig.
2. Glädjens beständighet är ett tillstånd som du överhuvudtaget inte kan förstå. ²Men om du bara kunde föreställa dig vad den måste vara, skulle du önska den även om du inte förstår den. ³Lyckans beständighet har inga undantag; ingen förändring av

något slag. ⁴Den är lika orubblig som Guds Kärlek till Sin skapelse. ⁵Lika säker i sin sitt sanna seende som dess Skapare är på vad Han vet, betraktar lyckan allt och ser att det är detsamma. ⁶Den ser inte det flyktiga, för den önskar att allt skall vara som den själv, och ser det så. ⁷Ingenting har makt att fördärva dess beständighet, eftersom dess egen önskan inte kan rubbas. ⁸Den kommer lika säkert till dem som förstår att den sista frågan är nödvändig för de övriga, som friden måste komma till dem som väljer att hela och att inte döma.

3. Förnuftet kommer att tala om för dig att du inte bara då och då kan be om lycka. ²För om du får det du önskar, och lyckan är beständig, behöver du bara be om den en enda gång för att alltid ha den. ³Och om du inte alltid har den, bad du inte om den, eftersom den är vad den är. ⁴För ingen låter bli att be om det som han vill ha av någonting som han tror förespeglar honom makten att ge det. ⁵Han kan ha fel i det han ber om, om var och om vad. ⁶Men ändå kommer han att be, eftersom en önskan är en anhållan, en begäran, och uttalad av någon som Gud Själv aldrig skulle låta bli att svara. ⁷Gud har redan givit allt han verkligen vill ha. ⁸Men det han fortfarande är osäker på kan Gud inte ge. ⁹För han önskar det inte så länge som han fortfarande är osäker, och Guds gåva måste vara ofullständig om det inte tas emot.
4. Du som gör Guds Vilja fullständig och är Hans lycka, och vars vilja är lika mäktig som Hans, en makt som inte går förlorad i dina illusioner, tänk noga efter varför du ännu inte har beslutat hur du vill besvara den sista frågan. ²Ditt svar på de andra har gjort det möjligt att hjälpa dig att redan bli delvis förnuftig. ³Och ändå är det den sista som verkligen frågar om du är villig att bli helt och hållet förnuftig.
5. Vad är det heliga ögonblicket om inte Guds vädjan till dig att inse vad Han har givit dig? ²Här finns den stora vädjan till förnuftet; medvetenheten om det som alltid finns där och kan ses, lyckan som för alltid skulle kunna vara din. ³Här finns den beständiga frid som du för evigt skulle kunna uppleva. ⁴Här finns det som förnekandet har förnekat uppenbart för dig. ⁵För här är den sista frågan redan besvarad, och det du ber om givet. ⁶Här finns framtiden *nu*, för tiden är maktlös på grund av din önskan om det som aldrig kommer att förändras. ⁷För du har bett om att ingenting skall stå emellan heligheten i din relation och din *medvetenhet* om dess helighet.

Kapitel 22

FRÄLSNINGEN OCH DEN HELIGA RELATIONEN

Inledning

1. Förbarma dig över dig själv, du som varit förslavad så länge.
²Gläd dig åt att den som Gud har fogat samman har mötts och inte längre behöver se på synd var och en för sig. ³Två kan inte se på synden tillsammans, för de skulle aldrig kunna se den på samma plats och vid samma tid. ⁴Synden är en strikt individuell varseblivning som ses hos den andre, men som likväl var och en är övertygad om att den finns inom honom själv. ⁵Och var och en tycks begå ett olikartat misstag, och ett misstag som den andre inte kan förstå. ⁶Broder, det är samma misstag, begånget av den samme och förlåtet den som begår det på samma sätt. ⁷Heligheten i din relation förlåter dig och din broder, och gör verkningarna ogjorda av det som ni båda trodde och såg. ⁸Och när dessa försvinner har också behovet av synd försvunnit tillsammans med dem.
2. Vem behöver synd? ²Bara de ensamma och övergivna, som ser sina bröder som olika sig själva. ³Det är denna olikhet, som visserligen setts men som inte är verklig, som gör att behovet av synd, som inte är verkligt men som setts, tycks berättigat. ⁴Och allt detta skulle vara verkligt om synden vore det. ⁵För en ohelig relation bygger på olikheter, där var och en tror att den andre har det som han inte har själv. ⁶De kommer samman, var och en för att göra sig själv fullständig och bestjäla den andre. ⁷De stannar tills de tror att det inte finns någonting kvar att stjäla, och går sedan vidare. ⁸Och på det sättet vandrar de genom en värld av främlingar, olika dem själva, och bor med sina kroppar kanske under samma tak som inte ger skydd åt någon av dem; i samma rum och ändå i var sin värld.
3. En helig relation utgår från en annan förutsättning. ²Var och en har sett in i sig själv och inte sett någon brist. ³Eftersom han accepterar sin fullständighet, vill han utsträcka den genom att förena sig med någon annan, som är lika hel som han själv. ⁴Han ser ingen skillnad mellan dessa själv, för skillnader hör endast till kroppen. ⁵Därför ser han ingenting han skulle vilja ta. ⁶Han för-

nekar inte sin egen verklighet *eftersom* den är sanningen. ⁷Alldeles under Himlen står han, men tillräckligt nära för att inte återvända till jorden. ⁸För denna relation har Himlens helighet. ⁹Hur långt hemifrån kan en relation som är så lik Himlen vara?

4. Tänk på vad en helig relation kan lära dig! ²Här görs övertygelsen om olikheter ogjord. ³Här har tron på olikheter övergått till tron på likhet. ⁴Och här har åsynen av olikheter omvandlats till sant seende. ⁵Nu kan förnuftet leda dig och din broder till den logiska slutsatsen av er förening. ⁶Den måste utsträcka sig, på samma sätt som du utsträckte dig när du och han förenades. ⁷Den måste sträcka sig bortom sig själv, så som du sträckte dig bortom kroppen, för att låta dig och din broder förenas. ⁸Och nu utsträcker sig likheten som du såg och tar till slut bort all känsla av olikheter, så att likheten som ligger under dem alla blir uppenbar. ⁹Här är den gyllene cirkeln där du känner igen Guds Son. ¹⁰För det som föds i en helig relation kan aldrig ta slut.

I. Den heliga relationens budskap

1. Låt förnuftet ta ännu ett steg. ²Om du attackerar den som Gud vill hela och hatar den som Han älskar, då har du och din Skapare olika viljor. ³Men om du *är* Hans Vilja, vad du då måste tro är att du inte är den du är. ⁴Du kan förvisso tro detta, och det gör du. ⁵Och du tror på detta och ser många bevis på det. ⁶Och varifrån, undrar du, kommer ditt egendomliga obehag, din känsla av att vara avskuren, och din ihållande rädsla för brist på mening i dig själv? ⁷Det är som om du vandrat hit utan någon plan överhuvudtaget förutom att vandra iväg igen, för endast detta tycks vara säkert.
2. Ändå har vi hört en mycket likartad beskrivning tidigare, men den gällde inte dig. ²Men likväl *tror* du att denna egendomliga föreställning, som den så exakt beskriver, är du. ³Förnuftet skulle tala om för dig att den värld du ser genom ögon som inte är dina måste vara obegriplig för dig. ⁴Till vem skulle ett sådant sätt att se sända tillbaka sina budskap? ⁵Säkerligen inte till dig, vars seende är helt och hållet oberoende av de ögon som betraktar världen. ⁶Om detta inte är ditt sanna seende, vad kan det då visa dig? ⁷Hjärnan kan inte tolka det som ditt sanna seende ser. ⁸Detta skulle *du* förstå. ⁹Hjärnan tolkar åt kroppen, av vilken den är en del. ¹⁰Men vad den säger kan du inte förstå. ¹¹Ändå har du lyssnat till den.

- ¹²Och länge och enträget har du försökt att förstå dess budskap.
3. Du har inte insett att det är omöjligt att förstå det som överhuvudtaget inte kan nå fram till dig. ²Du har inte tagit emot några budskap alls som du förstår. ³För du har lyssnat till det som överhuvudtaget aldrig kan kommunicera. ⁴Tänk då på vad som händer. ⁵Genom att förneka vad du är, och vara orubblig i din tro att du är någonting annat, blir detta "någonting annat", som du har gjort till att vara du själv, ditt seende. ⁶Men det måste vara detta "någonting annat" som ser, och eftersom det *inte* är du, förklarar det sitt seende *för* dig. ⁷Ditt sanna seende skulle naturligtvis göra detta helt onödigt. ⁸Men om dina ögon är slutna och du har kallat på detta ting för att det skall leda dig, och ber det att förklara för dig den värld det ser, då har du ingen anledning att inte lyssna, inte heller att misstänka att det som det talar om för dig inte är sant. ⁹Förnuftet skulle tala om för dig att det inte kan vara sant *eftersom* du inte förstår det. ¹⁰Gud har inga hemligheter. ¹¹Han leder dig inte genom en värld av förtvivlan, och väntar till resans slut med att tala om för dig varför Han gjorde detta mot dig.
 4. Vad skulle kunna vara hemligt för Guds Vilja? ²Likväl tror du att du har hemligheter. ³Vad skulle dina hemligheter kunna vara förutom en annan "vilja" som är din egen, åtskild från Hans? ⁴Förnuftet skulle tala om för dig att detta inte är någon hemlighet som behöver gömmas som en synd. ⁵Men ett misstag förvisso! ⁶Låt inte din rädsla för synd skydda den från att rättas till, för skuldens dragningskraft är endast rädsla. ⁷Här finns den enda känsla som du har åstadkommit, vad den än kan tyckas vara. ⁸Detta är känslan av hemlighetsfullhet, av privata tankar och av kroppen. ⁹Detta är den enda känsla som motsätter sig kärleken, och som alltid leder till att du ser olikheter och förlorar likheten. ¹⁰Här finns den enda känsla som gör att du fortsätter att vara blind, beroende av det själv som du tror att du gjorde för att leda dig genom den värld som det gjorde åt dig.
 5. Ditt seende gavs till dig tillsammans med allt som du kan förstå. ²Du kommer inte att finna det svårt att förstå vad detta sanna seende talar om för dig, för var och en ser bara det som han tror att han är. ³Och det som ditt seende visar dig, kommer du att förstå *eftersom* det är sanningen. ⁴Bara ditt sanna seende kan förmedla till dig vad du kan se. ⁵Det når dig direkt, utan att det behöver tolkas åt dig. ⁶Det som behöver tolkas måste vara främmande. ⁷Inte heller kommer det någonsin att göras förståeligt genom en tolk som du inte kan förstå.

6. Av alla de budskap som du har tagit emot och inte kunnat förstå, är det bara den här kursen som det är möjligt för dig att förstå och som kan förstås. ²Detta är *ditt* språk. ³Du förstår det ännu inte, bara därför att hela din kommunikation är som ett mycket litet barns. ⁴De ljud som ett litet barn gör och det han hör är högst otillförlitligt, och betyder olika saker för honom vid olika tillfällen. ⁵Varken ljuden han hör eller det han ser är ännu stabila. ⁶Men det han hör och inte förstår kommer att bli hans modersmål, på vilket han kommer att kommunicera med dem som finns runt omkring honom, och de med honom. ⁷Och de främmande, skiftande gestalter han ser runt omkring sig kommer att bli de som tröstar honom, och han kommer att känna igen sitt hem och se dem där tillsammans med honom.
7. Så föds på nytt i varje helig relation förmågan att kommunicera i stället för att separera. ²Men en helig relation, själv så nyligen född på nytt ur en ohelig relation, och likväl mycket äldre än den gamla illusion som den har ersatt, är lik ett spädbarn nu i sin pånyttfödelse. ³Men med detta lilla barn återlämnas ditt sanna seende till dig, och han kommer att tala det språk som du kan förstå. ⁴Han livnär sig inte av detta "någonting annat" som du trodde var du. ⁵Han föddes inte där, inte heller blev han mottagen av någonting annat än av dig själv. ⁶För två bröder kan inte förenas annat än genom Kristus, Vars sanna seende ser dem som ett.
8. Tänk på vad som givits dig, min helige broder. ²Detta barn kommer att lära dig det du inte förstår, och göra det tydligt. ³För han kommer inte att tala ett främmande språk. ⁴Han kommer inte att behöva någon tolk för att tala med dig, för det var du som lärde honom det han kan *eftersom* du kunde det. ⁵Han skulle inte kunna komma till någon annan än till dig, aldrig till "någonting annat". ⁶Där Kristus har kommit in är ingen ensam, för Han skulle aldrig kunna finna ett hem hos dem som är åtskilda. ⁷Men Han måste födas på nytt i Sitt gamla hem, så till synes nytt och ändå lika gammalt som Han, en liten nykomling, beroende av heligheten i din relation för att leva.
9. Var förvissad om att Gud inte anförtrodde Sin Son åt de ovärdiga. ²Ingenting som inte är del av Honom är värdigt att förenas. ³Inte heller är det möjligt att någonting som inte är del av honom *kan* förenas. ⁴Kommunikationen måste ha blivit återupprättad hos dem som förenas, för detta skulle de inte kunna göra genom kroppar. ⁵Vad är det då som har förenat dem? ⁶Förnuftet kommer att tala om för dig att de måste ha sett varandra genom ett sant

seende som inte kommer från kroppen, och som framförts på ett språk som kroppen inte talar. ⁷Inte heller skulle det kunna vara en skrämmande syn eller ett skrämmande ljud som varsamt drog dem samman till ett. ⁸Snarare såg var och en i den andre ett fullkomligt skydd där hans Själv kunde födas på nytt i trygghet och frid. ⁹Detta talade hans förnuft om för honom; detta trodde han på *eftersom* det var sanningen.

10. Här är den första direkta varseblivning som du kan göra. ²Du gör den genom en medvetenhet som är äldre än varseblivningen, och likväl född på nytt på bara ett ögonblick. ³För vad är tid för det som alltid varit som det är? ⁴Tänk på vad detta ögonblick förde med sig; insikten att detta "någonting annat", som du trodde var du, är en illusion. ⁵Och sanningen kom ögonblickligen för att visa dig var ditt Själv måste vara. ⁶Det är förnekandet av illusioner som kallar på sanningen, för att förneka illusioner är att förstå att rädslan är meningslös. ⁷I det heliga hem där rädslan är maktlös kommer kärleken tacksamt in, tacksam för att den är ett med er som förenade er för att låta den komma in.
11. Kristus kommer till det som är likt Honom Själv; till det som är likadant, inte till det som är annorlunda. ²För han dras alltid till Sig Själv. ³Vad är mer likt Honom än en helig relation? ⁴Och det som drar dig och din broder till varandra drar Honom till er. ⁵Här är Hans mildhet och Hans blida oskuld skyddade för attack. ⁶Och hit kan Han återvända med förtröstan, för tro på någon annan är alltid tro på Honom. ⁷Du gör förvisso rätt i att se din broder som Hans utvalda hem, för här vill du detsamma som Han och Hans Fader. ⁸Detta är din Faders Vilja för dig, och din tillsammans med Hans. ⁹Och den som dras till Kristus dras till Gud lika säkert som att Båda dras till varje helig relation, det hem som förberetts åt Dem allt eftersom jorden förvandlas till Himlen.

II. Din broders syndfrihet

1. Motsatsen till illusioner är inte desillusion utan sanning. ²Endast för egot, för vilket sanningen är meningslös, tycks de vara de enda alternativen, och olika varandra. ³I sanning är de detsamma. ⁴Båda för med sig samma mängd förtvivlan, även om de var och en för sig tycks vara det enda sättet att komma ifrån den förtvivlan som den andra för med sig. ⁵Varje illusion bär med sig smärta och lidande i de tunga klädnadernas mörka veck där den göm-

- mer sitt intet. ⁶Men de som söker illusioner är täckta av dessa mörka och tunga klädnader, och dolda för sanningens glädje.
2. Sanningen är motsatsen till illusioner eftersom den erbjuder glädje. ²Vad annat än glädje skulle kunna vara motsatsen till förtvivlan? ³Att lämna ett slags förtvivlan och söka ett annat är knappast någon räddning. ⁴Att byta illusioner är att inte göra någon förändring. ⁵Att söka efter glädje i lidande är vettlöst, för hur skulle man kunna finna glädje i förtvivlan? ⁶Det enda som är möjligt i förtvivlans mörka värld är att välja ut några aspekter av det, se dem som olika, och definiera olikheten som glädje. ⁷Men att varsebli en olikhet där det inte finns någon kommer med säkerhet inte att göra någon skillnad.
 3. Illusioner för endast med sig skuld och lidande, sjukdom och död, till dem som tror på dem. ²Den form i vilken de accepteras är ovidkommande. ³Ingen form av förtvivlan kan i förnuftets ögon förväxlas med glädje. ⁴Glädjen är evig. ⁵Du kan verkligen vara säker på att allt som tycks vara lycka och som inte varar faktiskt är rädsla. ⁶Glädje förbyts inte i sorg, för det eviga kan inte förändras. ⁷Men sorg kan förbytas i glädje, för tiden ger vika för det eviga. ⁸Endast det tidlösa måste förbli oförändrat, men allt som finns i tiden kan förändras med tiden. ⁹Men om förändringen skall vara verklig och inte inbillad, måste illusionerna ge vika för sanningen, och inte för andra drömmar som endast är lika överkliga. ¹⁰Detta är ingen skillnad.
 4. Förnuftet kommer att tala om för dig att det enda sättet att undgå förtvivlan är att erkänna den *och gå åt andra hållet*. ²Sanningen är densamma och förtvivlan densamma, men de är olika varandra på alla sätt, i varje ögonblick och utan undantag. ³Att tro att det kan finnas ett enda undantag är att blanda ihop det som är detsamma med det som är annorlunda. ⁴En enda illusion som omhuldas och försvaras mot sanningen gör all sanning meningslös, och alla illusioner verkliga. ⁵Sådan är övertygelsens makt. ⁶Den kan inte kompromissa. ⁷Och tro på oskuld är tro på synd, om den övertygelsen utesluter ett enda levande väsen och undanhåller det dess förlåtelse.
 5. Både förnuftet och egot kommer att tala om detta för dig, men vad de gör av det är inte detsamma. ²Egot kommer nu att försäkra dig att det är omöjligt för dig att inte se någon skuld hos någon. ³Och om detta seende är det enda medel genom vilket du kan uppnå räddning undan skulden, då måste övertygelsen om synd vara evig. ⁴Men förnuftet ser på detta på ett annat sätt, för

förnuftet ser källan till en tanke som det som gör den antingen sann eller falsk. ⁵Det måste vara så, om tanken är som sin källa. ⁶Förnuftet säger därför att om räddning undan skulden gavs till den Helige Ande som Hans syfte, och av En för Vilken ingenting Han vill kan vara omöjligt, då är medlen för att uppnå det mer än möjliga. ⁷De måste finnas där, och du måste ha dem.

6. Detta är ett avgörande skede i den här kursen, för här måste separationen mellan dig och egot göras fullständig. ²För om du har medlen att låta den Helige Andes syfte bli uppnått, kan de användas. ³Och genom att använda dem kommer du att få tilltro till dem. ⁴Men för egot måste detta vara omöjligt, och ingen åtar sig att göra det som det inte finns något hopp om att det någonsin blir gjort. ⁵Du vet att det din Skapare vill är möjligt, men det du gjorde tror att det inte är så. ⁶Nu måste du välja mellan dig själv och en illusion om dig själv. ⁷Inte båda, utan det ena. ⁸Det tjänar ingenting till att försöka undvika detta enda beslut. ⁹Det måste fattas. ¹⁰Tro och övertygelse kan hamna på endera sidan, men förnuftet säger dig att förtvivlan bara ligger på den ena sidan och glädjen på den andra.
7. Överge inte nu din broder. ²För ni som är detsamma kommer inte att besluta ensamma, inte heller på olika sätt. ³Ni ger varandra antingen liv eller död; ni är antingen varandras frälsare eller domare, och erbjuder varandra en tillflyktsort eller fördömelse. ⁴Den här kursen kommer att bli antingen helt och hållet trodd eller inte alls. ⁵För den är helt och hållet sann eller helt och hållet falsk, och den kan inte bli endast delvis trodd. ⁶Och du kommer antingen att undgå förtvivlan helt och hållet eller inte alls. ⁷Förnuftet kommer att tala om för dig att det inte finns någonting mitt emellan där du obeslutsamt kan stanna till, och vänta med att välja mellan Himlens glädje och helvetets kval. ⁸Tills du väljer Himlen *är* du i helvetet och förtvivlan.
8. Det finns ingen del av Himlen som du kan ta och väva in i illusionerna. ²Inte heller finns det en enda illusion med vilken du kan komma in i Himlen. ³En frälsare kan inte vara någon domare, inte heller kan barmhärtighet vara fördömande. ⁴Och sant seende kan inte fördöma, utan endast välsigna. ⁵Han Vars funktion det är att frälsa, kommer att frälsa. ⁶Hur Han kommer att göra det är bortom din förståelse, men *när* måste vara ditt val. ⁷För tiden gjorde du, och tiden kan du bestämma över. ⁸Du är inte mer slav under tiden än under den värld du gjorde.
9. Låt oss se närmare på hela illusionen att det du har gjort har

makt att förslava sin upphovsman. ²Detta är samma övertygelse som förorsakade separationen. ³Det är den meningslösa föreställningen att tankar kan lämna den tänkandes sinne, vara olika det och i strid med det. ⁴Om detta vore sant, skulle tankar inte vara sinnets utsträckanden utan dess fiender. ⁵Och här ser vi igen en annan form av samma grundläggande illusion som vi sett så många gånger tidigare. ⁶Endast om det vore möjligt att Guds Son skulle kunna lämna sin Faders Sinne, göra sig själv olik Honom och motsätta sig Hans Vilja, skulle det vara möjligt att det själv han har gjort, och allt som det har gjort, skulle vara hans herre.

10. Se på den storslagna projektionen, men se på den med beslutet att den måste helas, och inte med rädsla. ²Ingenting som du har gjort har någon makt över dig, såvida du inte fortfarande vill vara åtskild från din Skapare, och ha en vilja som står i strid med Hans. ³För endast om du tror att Hans Son skulle kunna vara Hans fiende tycks det möjligt att det du har gjort är din. ⁴Du skulle döma Hans glädje till förtvivlan, och göra Honom annorlunda. ⁵Och all den förtvivlan som du har åstadkommit har varit din egen. ⁶Är du inte glad att få veta att det inte är sant? ⁷Är det inte välkomna nyheter att höra att inte en enda av de illusioner som du har åstadkommit har ersatt sanningen?
11. Bara *dina* tankar har varit omöjliga. ²Frälsningen kan inte vara det. ³Det *är* omöjligt att se på din frälsare som din fiende och känna igen honom. ⁴Men det är möjligt att känna igen honom för vad han är, om Gud vill ha det så. ⁵Det Gud har givit till din heliga relation finns där. ⁶För det Han gav till den Helige Ande för att ge till dig, *gav Han*. ⁷Skulle du inte vilja se den frälsare som har givits dig? ⁸Och skulle du inte med tacksamhet vilja byta ut den funktion som bödel som du gav honom mot den som han i sanning har? ⁹Ta emot av honom det som Gud har givit honom för din räkning, inte det du försökte ge dig själv.
12. Bortom kroppen som du ställt mellan dig och din broder, och lysande i det gyllene ljus som når den från den strålande ändlösa cirkel som utsträcker sig för evigt, finns din heliga relation, älskad av Gud Självt. ²Så stilla den vilar, i tiden och ändå bortom den, odödlig och ändå på jorden. ³Så stor makten är som ligger i den. ⁴Tiden väntar på dess vilja, och jorden kommer att bli som den vill att den skall vara. ⁵Här finns ingen åtskild vilja, inte heller någon önskan att någonting skall vara åtskilt. ⁶Dess vilja har inga undantag, och det som den vill är sant. ⁷Varje illusion som förts fram för att få förlåtelse förbiser den vänligt och den för-

svinner. ⁸För i dess centrum har Kristus återfötts, för att lysa upp Sitt hem med det sanna seende som förbiser världen. ⁹Skulle du inte vilja att detta heliga hem också vore ditt? ¹⁰Det finns ingen förtvivlan här, utan endast glädje.

13. Allt du behöver göra för att vistas här i stillhet med Kristus är att dela Hans sanna seende. ²Snabbt och med glädje ges Hans sanna seende till var och en som bara är villig att se sin broder utan synd. ³Och ingen får finnas kvar utanför denna villighet, om du vill bli helt befriad från syndens alla verkningar. ⁴Skulle du själv vilja bli delvis förlåten? ⁵Kan du nå Himlen så länge som en enda synd fortfarande frestar dig att stanna kvar i förtvivlan? ⁶Himlen är den fullkomliga renhetens hem, och Gud skapade det åt dig. ⁷Se på din helige broder, utan synd som du själv, och låt honom leda dig dit.

III. Förnuftet och misstagets former

1. Införandet av förnuftet i egots tankesystem är början till att göra det ogjort, för förnuftet och egot är oförenliga. ²Inte heller är det möjligt för dem att finnas samtidigt i din medvetenhet. ³För förnuftets mål är att tydliggöra, och är därför uppenbart. ⁴Du kan *se* förnuftet. ⁵Detta är inte en lek med ord, för här finns början till ett sant seende som har mening. ⁶Sant seende är förstånd, helt bokstavligt. ⁷Om det inte är kroppens sätt att *se*, *måste* det förstås. ⁸För det är tydligt, och det som är uppenbart är inte tvetydigt. ⁹Det kan förstås. ¹⁰Och här skiljer sig verkligen förnuftet och egot åt för att gå sina skilda vägar.
2. Egots hela fortsatta existens är beroende av dess övertygelse att du inte kan lära dig den här kursen. ²Dela denna övertygelse, och förnuftet kommer att vara ur stånd att se dina misstag och bereda plats åt deras rättelse. ³För förnuftet ser igenom misstag, och talar om för dig att det du trodde var verkligt inte är det. ⁴Förnuftet kan se skillnad mellan synd och misstag, eftersom det vill rätta till. ⁵Därför talar det om för dig att det du trodde inte gick att rätta till kan rättas till, och därför måste det ha varit ett misstag. ⁶Egots motstånd mot rättelse leder till dess inrotade övertygelse om synd och till att det inte beaktar misstag. ⁷Det ser inte på någonting som kan rättas. ⁸Således fördömer egot, och förnuftet frälser.
3. Förnuft är inte frälsning i sig, men det bereder plats åt friden

och försätter dig i ett sinnestillstånd där du kan ges frälsning. ²Synden är en blockering som ställts som en tung grind, låst och utan nyckel, tvärs över vägen till friden. ³Ingen som ser på den utan förnuftets hjälp skulle försöka passera igenom den. ⁴Kroppens ögon ser den som solid granit, så tjock att det skulle vara galenskap att försöka passera den. ⁵Men förnuftet ser lätt igenom den, eftersom den är ett misstag. ⁶Den form den antar kan inte dölja dess tomhet för förnuftets ögon.

4. Endast misstagets form inträtter egot. ²Mening förstår det inte, och ser inte om den finns där eller ej. ³Allt som kroppens ögon kan se är ett misstag, ett fel i varseblivningen, en förvrängd spillra av helheten utan den mening som helheten skulle ge. ⁴Och likväl kan misstag, oavsett deras form, rättas till. ⁵Synd är endast misstag i en speciell form som egot vördar. ⁶Det vill bevara alla misstag och göra dem till synder. ⁷För här finns dess egen stabilitet, dess tunga ankare i den föränderliga värld som det har gjort; klippan på vilken dess kyrka är byggd, och där dess tillbedjare är bundna till kroppar, och tror att kroppens frihet är deras egen.
5. Förnuftet kommer att tala om för dig att det inte är misstagets form som gör det till ett misstag. ²Om det som formen döljer är ett misstag, kan formen inte förhindra rättelse. ³Kroppens ögon ser endast formen. ⁴De kan inte se bortom det som de gjordes för att se. ⁵Och de gjordes för att se på misstaget och inte se förbi det. ⁶Deras varseblivning är förvisso egendomlig, för de kan endast se illusioner eftersom de är oförmögna att se bortom syndens granitblock, och de stannar vid den yttre formen av ingenting. ⁷För denna förvrängda form av sant seende, utsidan av allt, muren som står emellan dig och sanningen, är helt sann. ⁸Men hur kan ett seende som stannar vid intet, som om det vore en solid mur, se sant? ⁹Det hålls tillbaka av formen, eftersom den har gjorts för att garantera att ingenting annat än form kommer att varseblivas.
6. Dessa ögon, gjorda för att inte se kommer aldrig att se. ²För den tanke som de står för har inte lämnat sin upphovsman, och det är deras upphovsman som ser genom dem. ³Vilket var deras upphovsmans mål om inte att inte se? ⁴För detta är kroppens ögon ett utmärkt medel, men inte för att se. ⁵Se hur kroppens ögon vilar på det yttre och inte kan gå bortom det. ⁶Ge akt på hur de stannar vid intet, ur stånd att gå bortom formen till mening. ⁷Ingenting är så förblindande som varseblivning av form. ⁸För åsynen av form innebär att förståelsen har blivit skymd.

7. Endast misstag har olika former, och därför kan de vilseleda.
²Du kan ändra formen *eftersom* den inte är sann. ³Den skulle inte kunna vara verklighet *eftersom* den kan förändras. ⁴Förnuftet kommer att tala om för dig att om formen inte är verklighet måste den vara en illusion, och går inte att se eftersom den inte finns. ⁵Och om du ser den måste du missta dig, för du ser det som *inte* kan vara verkligt som om det vore det. ⁶Det som inte kan se bortom det som inte finns där måste vara förvrängd varseblivning, och måste varsebli illusioner som sanningen. ⁷Skulle det då kunna känna igen sanningen?
8. Låt inte formen av hans misstag hålla dig borta från honom vars helighet är din. ²Låt inte det sanna seendet av hans helighet, vars anblick visar dig din förlåtelse, undanhållas dig genom det som kroppens ögon kan se. ³Låt inte din medvetenhet om din broder blockeras av din varseblivning av hans synder och av hans kropp. ⁴Vad finns det i honom som du skulle vilja attackera förutom det du förknippar med hans kropp, som du tror kan synda? ⁵Bortom hans misstag finns hans helighet och din frälsning. ⁶Du gav honom inte hans helighet, utan försökte se dina synder i honom för att rädda dig själv. ⁷Och likväl *är* hans helighet din förlåtelse. ⁸Kan du räddas genom att göra honom till syndare vars helighet är din frälsning?
9. En helig relation, hur nyfödd den än är, måste värdesätta helighet över allt annat. ²Oheliga värden kommer att framkalla förvirring, och göra det i medvetenheten. ³I en ohelig relation tillskrivs var och en ett värde därför att han tycks rättfärdiga den andres synd. ⁴Var och en ser hos den andre det som tvingar honom att synda mot sin vilja. ⁵Och således lägger han sina synder på den andre, och dras till honom för att låta hans synder bestå för evigt. ⁶Och på så sätt måste det bli omöjligt för var och en att se sig själv som den som förorsakar synd genom sin önskan att göra synden verklig. ⁷Förnuftet ser däremot en helig relation för vad den är; ett gemensamt sinnestillstånd där båda med glädje lämnar över misstagen för att få dem rättade, så att båda lyckligt kan bli helade som en.

IV. Vägskalet

1. När du kommer till den plats där det är helt uppenbart att vägen delar sig, kan du inte fortsätta framåt. ²Du måste gå antingen åt

det ena eller det andra hållet. ³För om du nu fortsätter rakt fram, på samma sätt som du gick innan du kom fram till vägskalet, kommer du ingenstans. ⁴Hela syftet med att komma så här långt var att besluta vilken väg du nu skall ta. ⁵Den väg du kom har ingen betydelse längre. ⁶Den är inte längre till någon nytta. ⁷Ingen som når så här långt kan fatta fel beslut, även om han kan fördröja det. ⁸Och det finns ingen del av resan som tycks mer hopplös och meningslös än att stå där vägen delar sig, och inte bestämma sig för vilken väg man skall gå.

2. Det är bara de allra första stegen längs den rätta vägen som tycks svåra, för du har valt, även om du fortfarande kanske tror att du kan gå tillbaka och välja det andra alternativet. ²Så är det inte. ³Ett val som gjorts med Himlens makt som stöd kan inte göras o gjort. ⁴Din väg är utstakad. ⁵Det kommer inte att finnas någonting som du inte kommer att få veta, om du erkänner detta.
3. Och så står du och din broder, här på denna heliga plats, framför syndens slöja som hänger mellan er och Kristi ansikte. ²Låt den lyftas! ³Lyft den tillsammans med din broder, för det är bara en slöja som finns emellan er. ⁴Ensam kommer både du och din broder att se den som ett solitt block, och inte heller inser ni hur tunt förhänget är som skiljer er åt nu. ⁵Men det är nästan borta ur din medvetenhet, och friden har nått dig redan här, framför slöjan. ⁶Tänk på vad som sedan kommer att ske. ⁷Kristi kärlek kommer att lysa upp ditt ansikte, och från detta stråla in i en förmörkad värld som behöver ljuset. ⁸Och från denna heliga plats kommer Han att återvända med dig, och inte lämna vare sig den eller dig. ⁹Du kommer att bli Hans budbärare, och återbörda Honom till Sig Själv.
4. Tänk på den skönhet du kommer att se, du som vandrar tillsammans med Honom! ²Och tänk på hur vackra du och din broder kommer att framstå för varandra! ³Så lyckliga ni kommer att vara över att vara tillsammans efter en sådan lång och ensam färd, där ni vandrade var och en för sig. ⁴Himlens portar som nu står öppna för er, kommer ni nu att öppna för de bedrövade. ⁵Och ingen som ser på Kristus i er kommer annat än att glädja sig. ⁶Så vacker den syn var som ni såg bakom slöjan, och som ni kommer att föra med er för att lysa upp de trötta ögonen på dem som är lika utmattade nu som ni en gång var. ⁷Så tacksamma de kommer att vara över att se er komma ibland dem, och erbjuda Kristi förlåtelse för att skingra deras tro på synd.
5. Varje misstag du begår kommer din broder varsamt att låta

rätta till åt dig. ²För han ser din skönhet som sin frälsning, som han vill skydda för skada. ³Och du kommer att vara din broders starke beskyddare mot allt som tycks uppstå mellan er båda. ⁴Så skall du vandra i världen tillsammans med mig, vars budskap ännu inte har givits till alla. ⁵För du är här för att låta det bli mottaget. ⁶Guds erbjudande står fortfarande öppet, men det väntar på att bli accepterat. ⁷Av dig som har accepterat det, blir det mottaget. ⁸I din hand, förenad med din broders, läggs det tryggt, för du som delar det med andra har blivit dess villiga väktare och beskyddare.

6. Till alla som delar Guds Kärlek ges nåden att vara givarna av det som de har tagit emot. ²Och på så sätt lär de sig att det är deras för evigt. ³Alla barriärer försvinner när de kommer, på samma sätt som varje hinder som förut tycktes uppstå och blockera deras väg slutligen blev övervunnet. ⁴Denna slöja som du och din broder lyfter tillsammans öppnar vägen till sanningen för fler än er. ⁵De som låter illusionerna lyftas från sina sinnen är den här världens frälsare, och de vandrar i världen tillsammans med sin Förlossare, och bär med sig Hans budskap om hopp och frihet och befrielse från lidande till alla som behöver ett mirakel för sin frälsning.
7. Så lätt det är att erbjuda detta mirakel åt alla! ²Ingen som själv har tagit emot det skulle kunna finna det svårt. ³För genom att ta emot det lärde han sig att det inte givits endast till honom. ⁴Detta är den heliga relationens funktion; att ta emot tillsammans och ge som ni har tagit emot. ⁵När ni står framför slöjan, tycks det fortfarande svårt. ⁶Men sträck ut din hand, tillsammans med din broders, och rör vid detta skenbart tunga block, och du kommer att erfara hur lätt dina fingrar glider igenom dess intet. ⁷Det är ingen solid mur. ⁸Och bara en illusion står emellan dig och din broder, och det heliga Själv som ni delar tillsammans.

V. Svaghet och försvar

1. Hur övervinner man illusioner? ²Förvisso inte genom våld eller vrede, inte heller genom att bekämpa dem på något sätt. ³Bara genom att låta förnuftet tala om för dig att de motsäger verkligheten. ⁴De går emot det som måste vara sant. ⁵Motståndet kommer från dem, och inte från verkligheten. ⁶Verkligheten bekämpar ingenting. ⁷Det som bara är, behöver inget försvar, och

erbjuder inget. ⁸Endast illusioner behöver försvar på grund av svaghet. ⁹Och hur kan det vara svårt att vandra sanningens väg när det endast är svaghet som hindrar? ¹⁰Du är den starke i denna skenbara konflikt. ¹¹Och du behöver inget försvar. ¹²Ingenting som behöver försvar vill du ha, för allt som behöver försvar kommer att försvaga dig.

2. Tänk på vad egot behöver försvar emot. ²Alltid för att rättfärdiga det som går emot sanningen, strider mot förnuftet och är obegripligt. ³Kan detta bli rättfärdigat? ⁴Vad kan detta vara annat än en inbjudan till vansinne, för att rädda dig från sanningen? ⁵Och vad vill du räddas från, om inte från det du är rädd för? ⁶Övertygelsen om synd behöver ett starkt försvar, och till enorma kostnader. ⁷Allt som den Helige Ande erbjuder måste du värja dig emot och offra. ⁸För synden är inristad i ett stycke av din frid, och har lagts mellan dig och dess återkomst.
3. Men hur kan friden vara så fragmenterad? ²Den är fortfarande hel, och ingenting har tagits ifrån den. ³Se hur onda drömmars medel och stoff inte är någonting. ⁴I sanning står du och din broder tillsammans, utan någonting emellan er. ⁵Gud håller era händer, och vad kan åtskilja dem som Han har fogat samman som ett med Sig Själv? ⁶Det är din Fader du vill försvara dig emot. ⁷Men det förblir omöjligt att stänga kärleken ute. ⁸Gud vilar tillsammans med dig i stillhet, oskyddad och helt utan att försvara Sig, för endast i detta stilla tillstånd finns styrka och makt. ⁹Här kan ingen svaghet komma in, för här finns ingen attack och därför inga illusioner. ¹⁰Kärleken vilar i visshet. ¹¹Bara ovisshet kan vara inställd på försvar. ¹²Och all ovisshet är tvivel på dig själv.
4. Så svag rädslan är; så liten och så meningslös. ²Så obetydlig inför den lugna styrkan hos dem som kärleken har förenat! ³Detta är din "fiende" – en förskrämd mus som vill attackera universum. ⁴Hur troligt är det att den kommer att lyckas? ⁵Kan det vara svårt att inte bry sig om dess svaga pipande som vittnar om dess allmakt, och vill överrösta lovsången som varje hjärta i hela universum för evigt sjunger som ett till sin Skapare? ⁶Vilket är starkast? ⁷Är det denna lilla mus eller allt som Gud har skapat? ⁸Du och din broder är inte förenade med varandra genom denna mus, utan genom Guds Vilja. ⁹Och kan en mus förleda dem som Gud har förenat?
5. Om du bara insåg hur lite som står emellan dig och din medvetenhet om din förening med din broder! ²Låt dig inte vilseledas av de illusioner som det uppvisar av storlek och tjocklek, vikt,

soliditet och säker grundval. ³Ja, för kroppens ögon ser det ut som en enorm solid kropp, orubblig som ett berg. ⁴Men det finns inom dig en Kraft som inga illusioner kan stå emot. ⁵Den här kroppen ser bara ut att vara orubblig; den här Kraften är i sanning oemotståndlig. ⁶Vad måste då hända när de kommer samman? ⁷Kan illusionen av orubblighet länge försvaras mot det som stilla passerat igenom och gått bortom?

6. Glöm inte att du har identifierat dig med en illusion när du känner att du får behov av att försvara dig mot någonting. ²Och därför känner att du är svag eftersom du är ensam. ³Detta är alla illusioners pris. ⁴Det finns inte en enda illusion som inte vilar på övertygelsen att du är åtskild. ⁵Inte en enda som inte tycks stå tung och solid och orubblig mellan dig och din broder. ⁶Och inte en enda som sanningen inte lätt kan bortse ifrån, och med en sådan lätthet att du måste bli övertygad om att den ingenting är, trots det du trodde att den var. ⁷Om du förlåter din broder *måste* detta hända. ⁸För det är din ovilja att förbise det som tycks stå emellan dig och din broder som gör att det ser ogenomträngligt ut, och försvarar illusionen om dess orubblighet.

VI. Den heliga relationens ljus

1. Vill du ha kroppens frihet eller sinnets? ²För båda kan du inte ha. ³Vilket sätter du värde på? ⁴Vilket är ditt mål? ⁵För det ena ser du som medel; det andra som mål. ⁶Och det ena måste tjäna det andra och leda till dess dominans, och öka dess betydelse genom att minska sin egen. ⁷Medlen tjänar målet, och när målet är uppnått minskar värdet av medlen och blir helt undanskymda när det står klart att de inte längre har någon funktion. ⁸Det finns ingen som inte längtar efter frihet och försöker finna den. ⁹Men han kommer att söka efter den där han tror att den är och där han kan finna den. ¹⁰Han kommer att tro att det är möjligt antingen för sinnet eller kroppen, och han kommer att låta det andra tjäna hans val som medel för att finna den.
2. Där kroppens frihet har valts, används sinnet som medel vars värde ligger i dess förmåga att finna vägar för att uppnå kroppens frihet. ²Men kroppens frihet saknar mening, och således ägnar sinnet sig åt att tjäna illusioner. ³Detta är en situation som är så motsägelsefull och så omöjlig att den som väljer detta inte har någon aning om vad som är värdefullt. ⁴Men till och med i

denna förvirring, som är så djupgående att den inte går att beskriva, väntar den Helige Ande med stilla tålmod, lika viss om utgången som Han är säker på Sin Skapares Kärlek. ⁵Han vet att detta galna beslut fattades av någon som är lika kär för Hans Skapare som kärleken är för sig själv.

3. Låt dig inte alls oroas av att tänka på hur Han kan förändra medlens och målets roll så lätt hos det som Gud älskar, och vill att det för evigt skall vara fritt. ²Var snarare tacksam för att du kan vara det medel som tjänar Hans mål. ³Detta är den enda tjänst som leder till frihet. ⁴För att tjäna detta mål måste kroppen varseblivas som utan synd, eftersom målet är syndfrihet. ⁵Avsaknaden av motsägelse åstadkommer den mjuka övergången från medel till mål lika lätt som skiftet från hat till tacksamhet är inför förlåtande ögon. ⁶Du kommer att helgas av din broder, när du använder din kropp enbart till att tjäna dem som är utan synd. ⁷Och det kommer att vara omöjligt för dig att hata det som tjänar den som du vill hela.
4. Denna heliga relation, underbar i sin oskuld, mäktig i styrka, och strålande med ett ljus långt starkare än solen som lyser upp himlen du ser, har din Fader valt som ett medel för Sin Egen plan. ²Var tacksam för att den inte alls tjänar din. ³Ingenting som anförtrotts åt den kan missbrukas, och det finns ingenting som givits till den som inte kommer att användas. ⁴Denna heliga relation har makten att hela all smärta, oavsett dess form. ⁵Ensam kan varken du eller din broder tjäna alls. ⁶Bara i din och din broders förenade vilja ligger helandet. ⁷För här finns ditt helande, och här kommer du att acceptera Soningen. ⁸Och med ditt helande helas Sonskapet *eftersom* din vilja och din broders är förenade.
5. Inför en helig relation finns det ingen synd. ²Misstagets form ses inte längre, och förnuftet, förenat med kärleken, betraktar stilla all förvirring och konstaterar bara: "Detta var ett misstag". ³Och samma Soning som du accepterade i din relation rättar sedan misstaget, och lägger en del av Himlen i dess ställe. ⁴Så välsignad du är som låter denna gåva bli given! ⁵Varje del av Himlen som du för med dig ges till dig. ⁶Och varje tom plats i Himlen som du åter fyller med det Eviga Ljus som du för med dig lyser nu över dig. ⁷Syndfrihetens medel kan inte känna någon rädsla eftersom de endast bär med sig kärlek.
6. Fridens barn, ljuset *har* kommit till dig. ²Det ljus du för med dig känner du inte igen, och ändå kommer du att minnas. ³Vem kan neka sig själv det sanna seende han för med sig till andra?

⁴Och vem skulle kunna undgå att känna igen en gåva som han genom sig själv lät lägga i Himlen? ⁵Den vänliga tjänst du gör den Helige Ande är en tjänst åt dig själv. ⁶Du som nu är Hans medel måste älska allt Han älskar. ⁷Och det du för med dig är din hågkomst av allt som är evigt. ⁸Inget spår av någonting i tiden kan länge stanna kvar i ett sinne som tjänar det tidlösa. ⁹Och ingen illusion kan störa friden i en relation som har blivit ett medel för frid.

7. När du har sett på din broder med fullständig förlåtelse från vilken inget misstag undantas och ingenting hålls gömt, vilket misstag kan det då finnas någonstans som du inte kan förbise? ²Vilken form av lidande skulle kunna blockera ditt seende och hindra dig från att se förbi det? ³Och vilken illusion skulle det kunna finnas som du inte kommer att känna igen som ett misstag; en skugga som du fullständigt oberörd vandrar igenom? ⁴Gud vill inte låta någonting stå i vägen för dem vars vilja är Hans, och de kommer att förstå att deras vilja är Hans, *eftersom* de tjänar Hans Vilja. ⁵Och tjänar den villigt. ⁶Och skulle hågkomsten av vad de är länge kunna fördröjas?
8. Du kommer att se ditt värde genom din broders ögon, och var och en befrias när han ser sin frälsare i stället för den angripare som han trodde fanns där. ²Genom denna befrielse befrias världens. ³Detta är din del i att skänka frid. ⁴För du har frågat vad din funktion är här, och har fått svar. ⁵Försök inte att ändra den, inte heller att ersätta den med ett annat mål. ⁶Denna funktion gavs till dig, och endast denna. ⁷Acceptera den och tjäna den villigt, för det som den Helige Ande gör med gåvor som du ger din broder, till vem och var och när Han erbjuder dem, är Hans ensak. ⁸Han kommer att skänka dem dit där de tas emot och är välkomna. ⁹Han kommer att använda varenda en av dem till förmån för friden. ¹⁰Inte heller kommer ett enda litet leende, eller en enda liten villighet att förbise det minsta misstag, att gå förlorat för någon.
9. Vad annat än en allomfattande välsignelse kan det vara att se med barmhärtighet på det som din Fader älskar? ²Att utsträcka förlåtelsen är den Helige Andes funktion. ³Lämna detta åt Honom. ⁴Låt ditt bekymmer endast vara att ge till Honom det som kan utsträckas. ⁵Bevara inga mörka hemligheter som Han inte kan använda, utan erbjud Honom de små gåvor som Han kan utsträcka för evigt. ⁶Han kommer att ta var och en av dem och göra den till en mäktig kraft för friden. ⁷Han kommer inte att undanhålla den någon välsignelse, inte heller begränsa den på något

sätt. ⁸Han kommer att ge den all den makt som Gud har givit Honom för att göra varje liten kärleksgåva till en källa till helande för alla. ⁹Varje liten gåva som du erbjuder din broder lyser upp världen. ¹⁰Bekymra dig inte om mörkret; se bort ifrån det och mot din broder. ¹¹Och låt mörkret skingras av Honom Som känner ljuset, och varsamt lägger det i varje stilla leende av tro och förtroende som du välsignar din broder med.

10. Världens välgång beror på det du lär dig. ²Och det är endast högmod som förnekar din viljas makt. ³Tror du att Guds Vilja är maktlös? ⁴Är detta ödmjukhet? ⁵Du ser inte vad denna övertygelse har ställt till med. ⁶Du ser dig själv som sårbar, bräcklig och lätt att tillintetgöra, och prisgiven åt oräkneliga angripare som är mäktigare än du. ⁷Låt oss noga se på hur detta misstag uppstod, för här ligger det tunga ankare begravt som tycks hålla rädslan för Gud på plats, omöjligt att rubba och solitt som en klippa. ⁸Så länge detta finns kvar, kommer det att se ut att vara så.
11. Vem kan attackera Guds Son och inte attackera hans Fader? ²Hur kan Guds Son vara svag och bräcklig och lätt att tillintetgöra om inte hans Fader är det? ³Du ser inte att varje synd och varje fördömande som du varseblir och rättfärdigar *är* en attack på din Fader. ⁴Och det är därför som det inte har hänt; inte heller skulle det kunna vara verkligt. ⁵Du ser inte att detta är vad du försöker göra eftersom du tror att Fadern och Sonen är åtskilda. ⁶Och du måste tro att De är åtskilda på grund av rädsla. ⁷För det tycks säkrare att attackera någon annan eller dig själv än att attackera universums store Skapare, Vars makt du känner.
12. Om du vore ett med Gud och insåg denna etthet, skulle du veta att Hans makt är din. ²Men du kommer inte att minnas detta så länge som du tror att attack av något slag har någon mening. ³Den är oberättigad i varje form, eftersom den inte har någon mening. ⁴Det enda sätt som den skulle kunna rättfärdigas på vore om du och din broder var åtskilda från varandra, och alla var åtskilda från er Skapare. ⁵För endast då skulle det vara möjligt att attackera en del av skapelsen utan att attackera hela, Sonen utan Fadern; och att attackera någon annan utan att attackera dig själv, eller skada dig själv utan att den andre känner smärta. ⁶Och det är detta som du vill tro. ⁷Men vari ligger dess värde, förutom i en önskan att attackera utan risk? ⁸Attack är varken riskfri eller farlig. ⁹Den är omöjlig. ¹⁰Och så är det eftersom universum är ett. ¹¹Du skulle inte välja att attackera dess verklighet om det inte vore nödvändigt att attackera för att se det åtskilt från sin upp-

- hovsman. ¹²Och på så sätt förefaller det som om kärleken skulle kunna attackera och bli skrämmande.
13. Bara de som är olika kan attackera. ²Därför drar du slutsatsen att *eftersom* du kan attackera, måste du och din broder vara olika. ³Men den Helige Ande förklarar detta på ett annat sätt. ⁴*Eftersom* du och din broder inte är olika, kan du inte attackera. ⁵Båda ståndpunkterna är en logisk slutsats. ⁶Antingen den ena eller den andra skulle kunna försvaras, men aldrig båda. ⁷Den enda fråga som måste besvaras för att avgöra vilken som måste vara sann är huruvida du och din broder är olika. ⁸Utifrån den ståndpunkt som du kan förstå tycks ni vara det, och kan därför attackera. ⁹Av alternativen tycks detta mer naturligt och mer i linje med din erfarenhet. ¹⁰Och därför är det nödvändigt att du gör andra erfarenheter som är mer i linje med sanningen, så att de kan lära dig vad som *är* naturligt och sant.
14. Detta är din heliga relations funktion. ²För det som den ene tänker, kommer den andre att erfara tillsammans med honom. ³Vad kan detta innebära annat än att ditt och din broders sinne är ett? ⁴Se inte med rädsla på detta lyckliga faktum, och tro inte att det lägger en tung börda på dig. ⁵För när du har accepterat det med glädje, kommer du att inse att din relation är en återspeglning av föreningen mellan Skaparen och Hans Son. ⁶Det *finns* det ingen separation från kärleksfulla sinnen. ⁷Och varje tanke i det ena skänker glädje till det andra eftersom de är detsamma. ⁸Glädjen är obegränsad, eftersom varje strålande kärlekstanke utsträcker sitt vara och skapar mer av sig själv. ⁹Det finns ingen olikhet någonstans i den, för varje tanke är lik sig själv.
15. Ljuset som förenar dig och din broder lyser genom hela universum, och eftersom det förenar dig och honom gör det dig och honom till ett med er Skapare. ²Och i Honom är hela skapelsen förenad. ³Skulle du sörja över att du inte kan vara rädd ensam, när din relation också kan lära dig att kärlekens makt finns där, som gör all rädsla omöjlig? ⁴Försök inte att hålla kvar lite grann av egot med denna gåva. ⁵För den gavs till dig för att användas, och inte för att döljas. ⁶Det som lär dig att du inte kan separera dig förnekar egot. ⁷Låt sanningen avgöra om du och din broder är olika eller densamme, och lära dig vilket som är sant.

Kapitel 23

KRIGET MOT DIG SJÄLV

Inledning

1. Förstår du inte att motsatsen till bräcklighet och svaghet är syndfrihet? ²Oskuld är styrka, och ingenting annat är starkt. ³De som är utan synd kan inte vara rädda, för varje slags synd är svaghet. ⁴Den uppvisning av styrka som attack använder för att skyla över bräckligheten döljer den inte, för hur kan det overkliga döljas? ⁵Ingen är stark som har en fiende, och ingen kan attackera såvida han inte tror att han har det. ⁶Att tro på fiender är därför att tro på svaghet, och det som är svagt är inte Guds Vilja. ⁷Eftersom detta motsätter sig den, är det Guds "fiende". ⁸Och Gud fruktas som en motsatt vilja.
2. Så verkligt egendomligt detta krig mot dig själv blir! ²Du tror att allt som du använder till synd kan skada dig och bli din fiende. ³Och du kommer att kämpa emot det, och försöka försvaga det på grund av detta; och du kommer att tro att du har lyckats och attackera på nytt. ⁴Det är lika säkert att du kommer att vara rädd för det du attackerar som det är säkert att du kommer att älska det som du varseblir som utan synd. ⁵Han vandrar i frid som färdas utan synd längs den väg som kärleken visar honom. ⁶För kärleken vandrar där med honom, och skyddar honom från rädslan. ⁷Och han kommer bara att se de som är utan synd, som inte kan attackera.
3. Vandra i härlighet med höguret huvud och frukta intet ont. ²De oskyldiga är trygga eftersom de delar sin oskuld. ³Intenting de ser är skadligt, eftersom deras medvetenhet om sanningen befriar allt från illusionen av skadlighet. ⁴Och det som tycktes skadligt står nu lysande i deras oskuld, befriat från synd och rädsla och lyckligt återbördat till kärleken. ⁵De delar kärlekens styrka *därför att* de såg på oskulden. ⁶Och varje misstag försvann eftersom de inte såg det. ⁷Den som söker efter härligheten finner den där den är. ⁸Var skulle den kunna vara annat än hos de oskyldiga?
4. Låt inte de små störningarna dra ner dig till litenhet. ²Det kan inte finnas någon dragning till skulden i oskulden. ³Tänk på vilken lycklig värld du vandrar i med sanningen vid din sida! ⁴Ge inte upp denna värld av frihet för en obetydlig längtan efter det

som tycks vara synd, inte heller för en lätt fläkt av skuldens dragningskraft. ⁵Vill du lägga Himlen åt sidan på grund av alla dessa meningslösa förströelser? ⁶Din bestämmelse och ditt syfte är långt bortom dem, på den rena plats där litenhet inte existerar. ⁷Ditt syfte är oförenligt med litenhet av alla slag. ⁸Och därför är det oförenligt med synden.

5. Låt oss inte låta litenhet inleda Guds Son i frestelse. ²Hans härlighet är bortom den, omätbar och tidlös som evigheten. ³Låt inte tiden inkräkta på din syn på honom. ⁴Lämna honom inte rädd och ensam i sin frestelse, utan hjälp honom att höja sig över den och varsebli det ljus som han är del av. ⁵Din oskuld kommer att lysa upp vägen till hans, och på så sätt skyddas och bevaras din i din medvetenhet. ⁶För vem kan känna hans härlighet, och varsebli litenhet och svaghet hos honom? ⁷Vem kan darrande vandra i en skrämmande värld, och förstå att Himlens härlighet lyser över honom?
6. Det finns ingenting runt omkring dig som inte är del av dig. ²Se kärleksfullt på det, och se Himlens ljus i det. ³På så sätt kommer du att förstå allt som är dig givet. ⁴I vänlig förlåtelse kommer världen att gnistra och lysa, och allt som du en gång tyckte var syndigt kommer nu att omtolkas som del av Himlen. ⁵Så härligt det är att vandra ren och förlossad och lycklig, genom en värld i bittert behov av den förlossning som din oskuld skänker den! ⁶Vad kan du sätta mer värde på än detta? ⁷För här finns din frälsning och din frihet. ⁸Och den måste vara fullständig om du skall känna igen den.

I. De oförenliga övertygelserna

1. Minnet av Gud kommer till det stilla sinnet. ²Det kan inte komma dit där det råder konflikt, för ett sinne som är i krig med sig självt minns inte den eviga varsamheten. ³Krigets medel är inte fridens medel, och det som de stridslystna kommer ihåg är inte kärlek. ⁴Krig är omöjligt såvida du inte omhuldar övertygelsen om seger. ⁵En konflikt inom dig måste innebära att du tror att egot har makt att segra. ⁶Varför skulle du annars identifiera dig med det? ⁷Säkerligen inser du att egot är i krig med Gud. ⁸Säkert är att det inte har någon fiende. ⁹Men lika säker är dess fasta övertygelse att det har en fiende som det måste besegra, och att det kommer att lyckas.
2. Inser du inte att ett krig mot dig själv skulle vara ett krig mot

Gud? ²Är en seger tänkbar? ³Och om den vore det, är detta en seger som du skulle vilja ha? ⁴Guds död, om den vore möjlig, skulle vara din död. ⁵Är detta en seger? ⁶Egot marscherar alltid mot sitt nederlag, eftersom det tror att en seger över dig är möjlig. ⁷Och så tänker inte Gud. ⁸Detta är inte något krig; endast den galna övertygelsen att Guds Vilja kan attackeras och tillintetgöras. ⁹Du kanske identifierar dig med denna övertygelse, men den kommer aldrig att vara någonting annat än galenskap. ¹⁰Och rädslan kommer att härska i galenskapen, och kommer att tyckas ha ersatt kärleken där. ¹¹Detta är konfliktens syfte. ¹²Och för dem som tror att det är möjligt tycks medlen verkliga.

3. Var säker på att det är omöjligt att Gud och egot, eller du själv och det, någonsin kommer att mötas. ²Ni ser ut att mötas, och ingå era egendomliga förbund på grunder som inte har någon mening. ³För dina övertygelser löper samman i kroppen, egots utvalda hem, som du tror är ditt. ⁴Ni möts i ett misstag; ett fel i din självbedömning. ⁵Egot förenar sig med en illusion om dig som du delar med det. ⁶Men illusioner kan inte förenas. ⁷De är detsamma, och de är ingenting. ⁸Deras förenande ligger i intet; två är lika meningslösa som en eller tusen. ⁹Egot förenar sig med ingenting, eftersom det är ingenting. ¹⁰Den seger det söker är lika meningslös som det självt.
4. Broder, kriget mot dig själv är nästan över. ²Resans slutar på fridens plats. ³Skulle du nu inte vilja acceptera den frid som erbjuds dig här? ⁴Denne "fiende" som du har bekämpat som en inkräktare på din frid omvandlas här inför dina ögon till den som skänker dig frid. ⁵Din "fiende" var Gud Själv, för Vilken all konflikt, triumf och attack av varje slag är okända. ⁶Han älskar dig fullkomligt, fullständigt och för evigt. ⁷Guds Son i krig med sin Skapare är ett tillstånd som är lika orimligt som att naturen i vredesmod skulle ryta åt vinden, och förkunna att den inte längre är del av sig själv. ⁸Skulle naturen verkligen kunna fastslå detta, och få det att bli sant? ⁹Inte heller är det din ensak att säga vad som skall vara del av dig och vad som hålls åtskilt.
5. Kriget mot dig själv påbörjades för att lära Guds Son att han inte är sig själv, och *inte* sin Faders Son. ²Därför måste minnet av Fadern glömmas. ³Det är bortglömt i kroppens liv, och om du tror att du är en kropp, kommer du att tro att du har glömt det. ⁴Men sanningen kan aldrig glömmas av sig själv, och du har inte glömt vad du är. ⁵Bara en egendommig illusion om dig själv, en önskan att segra över vad du är, minns inte.

6. Kriget mot dig själv är bara en kamp mellan två illusioner som kämpar för att göra sig olika varandra, eftersom de tror att den som vinner kommer att vara sann. ²Det finns ingen konflikt mellan dem och sanningen. ³Inte heller är de olika varandra. ⁴Båda är osanna. ⁵Och därför spelar det ingen roll vilken form de tar. ⁶Det som gjorde dem är vansinnigt, och de förblir del av det som gjorde dem. ⁷Galenskap utgör inget hot för verkligheten, och har inget inflytande över den. ⁸Illusioner kan inte segra över sanningen, inte heller kan de hota den på något sätt. ⁹Och den verklighet som de förnekar är inte en del av dem.
7. Det som *du* minns är en del av dig. ²För du måste vara så som Gud skapade dig. ³Sanningen kämpar inte mot illusioner, inte heller kämpar illusioner mot sanningen. ⁴Illusioner strider bara med sig själva. ⁵Eftersom de är fragmenterade, fragmenterar de. ⁶Men sanningen är odelbar, och långt utom deras ringa räckvidd. ⁷Du kommer att minnas vad du vet när du har lärt dig att du inte kan vara i konflikt. ⁸En illusion om dig själv kan strida mot en annan, likväl är kriget mellan två illusioner ett tillstånd där ingenting händer. ⁹Det finns ingen segrare och det finns ingen seger. ¹⁰Och sanningen står strålande, utanför konflikten, oberörd och stilla i Guds frid.
8. En konflikt kan bara föreligga mellan två krafter. ²Den kan inte förekomma mellan en makt och intet. ³Det finns ingenting som du skulle kunna attackera som inte är del av dig. ⁴Och genom att attackera det gör du två illusioner om dig själv, som står i konflikt med varandra. ⁵Och detta sker varje gång du ser med annat än kärlek på någonting som Gud har skapat. ⁶Konflikt är skrämmande, för den föder rädsla. ⁷Likväl kan det som fötts ur ingenting inte bli verkligt genom strid. ⁸Varför skulle du fylla din värld med konflikter med dig själv? ⁹Låt all denna galenskap göras ogjord åt dig, och vänd dig i frid till hågkomsten av Gud, som fortfarande lyser i ditt stilla sinne.
9. Se hur konflikten mellan illusioner försvinner när den förs till sanningen! ²För den tycks verklig bara så länge som den ses som ett krig mellan motstridiga sanningar; segraren som den sannare, den verkligare, och besegraren av den illusion som var mindre verklig, och gjord till illusion genom sitt nederlag. ³På så sätt är konflikten ett val mellan illusioner, en som skall krönas som verklig, den andra besegrad och föraktad. ⁴Här kommer Fadern aldrig att bli ihågkommen. ⁵Men ingen illusion kan tränga in i Hans hem och driva bort Honom från det som Han älskar för

- evigt. ⁶Och det som Han älskar måste för evigt vara stilla och i frid *eftersom* det är Hans hem.
10. Du som älskas av Honom är ingen illusion, eftersom du är lika sann och helig som Han Själv. ²Lugnet i din visshet om Honom och dig själv är hemmet för Er båda, Som vistas där som en och inte åtskilda. ³Öppna dörren till Hans allra heligaste hem, och låt förlåtelsen sopa bort alla spår av den övertygelse om synd som håller Gud hemlös och Hans Son med Honom. ⁴Du är ingen främling i Guds hus. ⁵Välkomna din broder till det hem där Gud har satt honom i stillhet och frid, och där Han bor tillsammans med honom. ⁶Illusioner har ingen plats där kärleken bor, och skyddar dig från allt som inte är sant. ⁷Du vistas i en frid lika gränslös som dess Skapare, och allt är givet dem som vill minnas Honom. ⁸Över Hans hem vakar den Helige Ande, säker på att dess frid aldrig kan störas.
11. Hur kan Guds viloplats vända sig mot sig själv, och försöka besegra Den Som vistas där? ²Och tänk på vad som händer när Guds hus varseblir sig självt som splittrat. ³Altaret försvinner, ljuset blir matt, den Heliges tempel blir ett syndens hus. ⁴Och ingenting är ihågkommet förutom illusioner. ⁵Illusioner kan råka i konflikt med varandra, eftersom deras former är olika. ⁶Och de strider bara för att fastställa vilken form som är sann.
12. Illusioner möter illusioner, sanningen sig själv. ²Mötet mellan illusioner leder till krig. ³Friden som ser på sig själv utsträcker sig själv. ⁴Krig är det tillstånd där rädslan föds, och växer och försöker dominera. ⁵Frid är det tillstånd där kärleken bor, och försöker dela med sig av sig själv. ⁶Konflikt och frid är motsatser. ⁷Där den ena är kan den andra inte vara; dit den ena går därifrån försvinner den andra. ⁸På så sätt fördunklas minnet av Gud i sinnen som har blivit illusionernas slagfält. ⁹Men långt bortom detta vettlösa krig lyser det, redo att bli ihågkommet när du ställer dig på fridens sida.

II. Kaoslagarna

1. Kaos "lagar" kan föras till ljuset, men de kan aldrig förstås. ²Kaotiska lagar är knappast meningsfulla, och därför utanför förnuftets sfär. ³Likväl tycks de vara ett hinder för förnuftet och för sanningen. ⁴Låt oss därför lugnt se på dem, så att vi kan se bortom dem och förstå vad de är, inte vad de vill hävda. ⁵Det är nödvändigt att förstå vad de är till för, eftersom deras syfte är att

göra allt meningslöst, och att attackera sanningen. ⁶Här är lagarna som styr den värld du har gjort. ⁷Och likväl styr de ingenting, och behöver inte överträdas; bara betraktas och förbigås.

2. Den *första* kaoslagen är att sanningen är annorlunda för var och en. ²I likhet med alla dessa principer hävdar denna att alla är åtskilda och att var och en har en egen uppsättning tankar som skiljer honom från andra. ³Denna princip härrör från övertygelsen att det finns en hierarki av illusioner; några är mer värdefulla än andra och därför sanna. ⁴Var och en fastslår detta för sig själv, och gör det sant genom sin attack på det som någon annan sätter värde på. ⁵Och detta rättfärdigas eftersom värderingarna skiljer sig åt, och de som har dem tycks vara olika, och därför fiender.
3. Tänk på hur detta tycks inkräkta på den första mirakelprincipen. ²För detta för in grader av sanning bland illusioner, och får det att verka som om några av dem är svårare att övervinna än andra. ³Om man insåg att de alla är detsamma och lika osanna, då skulle det vara lätt att förstå att mirakler är tillämpliga på dem alla. ⁴Misstag av varje slag kan rättas *därför att* de är osanna. ⁵När de förs till sanningen i stället för till varandra, försvinner de bara. ⁶Ingen del av ingenting kan vara mer motståndskraftig mot sanningen än någon annan.
4. Den *andra* kaoslagen, kär förvisso för varje dyrkare av synd, är att alla *måste* synda, och därför förtjänar attack och död. ²Denna princip, nära besläktad med den första, är kravet på att misstag påkallar bestraffning och inte rättelse. ³För tillintetgörelsen av den som begår misstaget ställer honom bortom rättelse och bortom förlåtelse. ⁴Det han har gjort tolkas således som en oåterkalllig dom över honom själv, vilken Gud Självt är maktlös att övervinna. ⁵Synden kan inte efterskänkas, eftersom den är övertygelsen att Guds Son kan begå misstag som gör att hans egen undergång blir oundviklig.
5. Tänk på hur detta tycks inverka på förhållandet mellan Fadern och Sonen. ²Nu verkar det som om de aldrig kan vara ett igen. ³För den ene måste alltid fördömas, och av den andre. ⁴Nu är de olika, och fiender. ⁵Och deras förhållande är ett motsatsförhållande, på samma sätt som de åtskilda aspekterna av Sonen endast möts för att komma i konflikt med varandra men inte för att förenas. ⁶Den ene blir svag, den andre stark av hans nederlag. ⁷Och rädslan för Gud och för varandra förefaller nu förnuftig, och har gjorts verklig genom det som Guds Son har gjort både mot sig själv och mot sin Skapare.

6. Det högmod som kaoslagarna vilar på kunde inte vara tydligare än som det framträder här. ²Här är en princip som definierar vad verklighetens Skapare måste vara; vad Han måste tänka och vad Han måste tro; och hur Han måste reagera när Han tror på det. ³Det ses inte ens som nödvändigt att Han tillfrågas om sanningen i det som har fastslagits som Hans övertygelse. ⁴Hans Son kan tala om detta för Honom, och Han har bara valet att antingen tro honom på hans ord eller att missta sig. ⁵Detta leder direkt till den *tredje* orimliga övertygelsen som tycks göra kaos evigt. ⁶För om Gud inte kan missta sig, måste Han acceptera Sin Sons övertygelse om vad han är, och hata honom för det.
7. Se hur rädslan för Gud förstärks av denna tredje princip. ²Nu blir det omöjligt att vända sig till Honom och be om hjälp i stunder av förtvivlan. ³För nu har Han blivit den "fiende" Som förorsakade den, till Vilken det är lönlöst att vädja. ⁴Inte heller kan frälsningen ligga i Sonen, vars varje aspekt tycks vara i krig med Honom, och rättfärdigad i sin attack. ⁵Och nu blir konflikten oundviklig, bortom Guds hjälp. ⁶För nu måste frälsningen förbli omöjlig, eftersom frälsaren har blivit fienden.
8. Det kan inte finnas någon befrielse och ingen räddning. ²Soningen blir således en myt, och hämnd, inte förlåtelse, är Guds Vilja. ³Från det håll där allt detta börjar finns det ingen hjälp i sikte som kan lyckas. ⁴Bara tillintetgörelse kan bli resultatet. ⁵Och Gud Själv tycks vara införstådd med det, för att besegra Sin Son. ⁶Tro inte att egot kommer att göra det möjligt för dig att klara dig undan det som det vill ha. ⁷Detta är den här kursens funktion, som inte tillmäter det som egot håller kärt något värde.
9. Egot sätter bara värde på det som det tar. ²Detta leder till den *fjärde* kaoslagen som, om de andra accepteras, måste vara sann. ³Denna skenbara lag är övertygelsen om att du har det som du har tagit. ⁴Genom detta blir någon annans förlust din vinst, och således kan den inte inse att du aldrig kan ta någonting förutom från dig själv. ⁵Men alla de andra lagarna måste leda till denna. ⁶För fiender ger inte villigt till varandra, inte heller försöker de dela med sig av de ting de sätter värde på. ⁷Och det som dina fiender vill undanhålla dig måste vara värt att ha, eftersom de håller det dolt för din blick.
10. Här visar sig galenskapens alla mekanismer: "Fienden" som blivit stark genom att hålla gömt det värdefulla arv som skulle vara ditt; din berättigade ståndpunkt och din attack på grund av det som har undanhållits dig; och den oundvikliga förlust som fi-

enden måste lida för att du skall rädda dig själv. ²På så sätt bedyrar de skyldiga sin "oskuld". ³Om de inte hade tvingats in i denna vedervärdiga attack genom fiendens samvetslösa beteende, skulle de ha svarat med enbart godhet. ⁴Men i en grym värld kan de goda inte överleva, så därför måste de ta för annars blir de själva berövade.

11. Och nu inställer sig en vag, obesvarad fråga, ännu inte "förklarad". ²Vad är detta värdefulla ting, denna oskattbara pärla, denna gömda, hemliga skatt som i rättmätig vrede måste ryckas ifrån denna ytterst bedrägliga och listiga fiende? ³Det måste vara det som du vill ha men aldrig har funnit. ⁴Och nu "förstår" du anledningen till att du inte fann det. ⁵För det togs ifrån dig av denna fiende, och gömdes där du inte skulle tänka på att leta. ⁶Han gömde det i sin kropp, och gjorde den till täckmantel för sin skuld, gömstället för det som tillhör dig. ⁷Nu måste hans kropp förstöras och offras, så att du kan få det som tillhör dig. ⁸Hans förräderi kräver hans död, så att du kan leva. ⁹Och du attackerar bara i självförsvar.
12. Men vad är det du vill ha som kräver hans död? ²Kan du vara säker på att din mordiska attack är rättfärdigad om du inte vet vad den tjänar till? ³Och här kommer den *sista* kaosprincipen till din "undsättning". ⁴Den säger att det finns en ersättning för kärleken. ⁵Detta är den magi som kommer att bota all din smärta; den felande länken i din galenskap som gör den "förnuftig". ⁶Detta är anledningen till att du måste attackera. ⁷Här finns det som gör din hämnd rättfärdigad. ⁸Se här egots hemliga gåva, avslöjad, sliten ur din broders kropp, gömd där i illvilja och hat mot den som gåvan tillhör. ⁹Han vill beröva dig den hemliga ingrediens som skulle ge ditt liv mening. ¹⁰Ersättningen för kärleken, född ur din fiendskap mot din broder, måste vara frälsningen. ¹¹Den kan inte ersättas, och det finns bara en. ¹²Och alla dina relationer har bara till syfte att gripa den och göra den till din egen.
13. Aldrig blir ditt ägande fullständigt. ²Och aldrig kommer din broder att upphöra med sin attack på dig för det du stal. ³Inte heller kommer Gud att upphöra med Sin hämnd på er båda, för i Sin galenskap måste Han ha denna ersättning för kärleken, och döda er båda. ⁴Du som tror att du med sunt förnuft och fast mark under fötterna går genom en värld där du kan finna mening, tänk på detta: detta *är* de lagar på vilka ditt "sunda förnuft" ser ut att vila. ⁵Detta *är* de principer som får marken under dina fötter att verka fast. ⁶Och det *är* här som du söker efter mening. ⁷Detta är de

- lagar som du har utfärdat för din frälsning. ⁸De håller kvar den ersättning för Himlen som du föredrar. ⁹Detta är deras syfte; de kom till för detta. ¹⁰Det tjänar ingenting till att fråga vad de innebär. ¹¹Det är uppenbart. ¹²Galenskapens medel måste vara vansinniga. ¹³Är du lika säker på att du inser att målet är galenskap?
14. Ingen vill ha galenskap, inte heller klamrar sig någon fast vid sin galenskap om han ser att detta är vad det är. ²Det som skyddar galenskapen är övertygelsen att den är sann. ³Det är vansinnets funktion att inta sanningens plats. ⁴Vansinnet måste ses som sanning för att man skall tro på det. ⁵Och om det är sanningen, då måste dess motsats, som var sanningen tidigare, vara galenskap nu. ⁶En sådan omvändning, som är fullständigt upp och ner, där galenskap är sunt förnuft, illusioner sanna, attack en vänlighet, hat kärlek och mord en välsignelse, är det mål som kaoslagarna tjänar. ⁷Detta är de medel genom vilka Guds lagar ser ut att vara omvända. ⁸Här tycks syndens lagar hålla kärleken fången, och låta synden gå fri.
15. De ser inte ut att vara kaos mål, för genom den stora omvändningen verkar de vara ordningens lagar. ²Hur skulle det kunna vara annorlunda? ³Kaos är laglöshet, och har inga lagar. ⁴För att bli trodda måste dess skenbara lagar varseblivas som verkliga. ⁵Deras galenskaps mål måste ses som sunt förnuft. ⁶Och rädslan, med askgrå läppar och med ögon som inte ser, förblindad och fruktansvärd att beskåda, har lyfts upp på kärlekens tron, dess döende besegrare, dess ersättare, frälsaren från frälsningen. ⁷Så underbar rädslans lagar får döden att verka. ⁸Tacka hjälten på kärlekens tron som räddade Guds Son till rädsla och död!
16. Och ändå, hur kan det komma sig att lagar som dessa kan bli trodda? ²Det finns ett egendomligt påfund som gör detta möjligt. ³Inte heller är det obekant; vi har sett hur det tycks fungera många gånger tidigare. ⁴I sanningen fungerar det inte, men i drömmar, där endast skuggor spelar de viktigaste rollerna, tycks det vara synnerligen kraftfullt. ⁵Ingen kaoslag skulle kunna tvinga någon att tro på den om det inte vore för att formen betonas och innehållet åsidosätts. ⁶Ingen som tror att någon enda av dessa lagar är sann förstår vad den säger. ⁷Några former som den antar ser ut att ha mening, och det är allt.
17. Hur kan några former av mord inte betyda död? ²Kan attack i någon form vara kärlek? ³Vilken form av fördömande är en välsignelse? ⁴Vem gör sin frälsare maktlös och finner frälsning? ⁵Låt inte formen av attacken på honom vilseleda dig. ⁶Du kan inte

försöka skada honom och bli räddad. ⁷Vem kan gå säker för attack genom att vända sig mot sig själv? ⁸Hur kan det spela någon roll vilken form denna galenskap tar? ⁹Det är en dom som upphäver sig själv genom att fördöma det som den säger att den vill rädda. ¹⁰Låt dig inte vilseledas när galenskapen antar en form som du tycker är vacker. ¹¹Det som är helt inriktat på din undergång är inte din vän.

18. Du vill hävda, och tro att det är sant, att du inte tror på dessa vettlösa lagar, och inte heller handlar efter dem. ²Och när du ser på vad de säger, kan du inte tro på dem. ³Broder, du *tror* verkligen på dem. ⁴För hur skulle du annars kunna varsebli den form de antar, med ett innehåll som detta? ⁵Kan någon form av detta försvaras? ⁶Ändå tror du på dem *på grund av* den form de antar, och förstår inte innehållet. ⁷Det ändras aldrig. ⁸Kan du måla rosenröda läppar på ett skelett, klä det i skönhet, smeka det och skämma bort det, och göra det levande? ⁹Och kan du vara tillfreds med en illusion av att du lever?
19. Det finns inget liv utanför Himlen. ²Där Gud skapade liv, där måste livet finnas. ³I varje tillstånd som är åtskilt från Himlen är liv en illusion. ⁴I bästa fall ser det ut som liv; i värsta fall som död. ⁵Men båda är bedömningar av vad som inte är liv, likvärdiga i sin felaktighet och brist på mening. ⁶Liv som inte är i Himlen är omöjligt, och det som inte är i Himlen är ingenstans. ⁷Utanför Himlen består endast illusionernas konflikt; vettlös, omöjlig och bortom allt förnuft, och likväl varsebliven som en evig barriär mot Himlen. ⁸Illusioner är bara former. ⁹Deras innehåll är aldrig sant.
20. Kaoslagarna styr alla illusioner. ²Deras former är oförenliga, och får det att verka helt möjligt att sätta mer värde på några än på andra. ³Likväl vilar var och en av dem lika säkert som de andra på övertygelsen att kaos lagar är ordningens lagar. ⁴Var och en upprätthåller dessa lagar fullständigt, och erbjuder ett säkert vittnesbörd om att dessa lagar är sanna. ⁵De skenbart mildare formerna av attack är inte mindre säkra i sitt vittnesbörd eller sina resultat. ⁶Säkert är att illusioner kommer att framkalla rädsla på grund av de övertygelser som de för med sig, inte på grund av sin form. ⁷Och brist på tro på kärlek, i alla former, vittnar om att kaos är verkligt.
21. Ur övertygelsen om synd måste tron på kaos följa. ²Och det är på grund av att tron på kaos följer som det ser ut att vara en logisk slutsats; ett välgrundat steg i en ordnad tankegång. ³Stegen

till kaos följer verkligen prydligt på varandra utifrån deras utgångspunkt. ⁴Alla är de olika former i processen att vända upp och ner på sanningen, och leder allt djupare in i skräck och bort från sanningen. ⁵Tro inte att något steg är mindre än ett annat, inte heller att det är lättare att återvända från ett än från ett annat. ⁶Hela nedstigningen från Himlen ligger i varje steg. ⁷Och där ditt tänkande börjar, där måste det sluta.

22. Broder, ta inte ett enda steg på nedstigningen till helvetet. ²För när du har tagit ett, kommer du inte att känna igen de övriga för vad de är. ³Och de *kommer* att följa. ⁴Attack i varje form har satt din fot på den vindlande trappa som leder bort från Himlen. ⁵Likväl är det möjligt att i varje ögonblick få allt detta ogjort. ⁶Hur kan du veta om du valde trappan till Himlen eller vägen till helvetet? ⁷Mycket enkelt. ⁸Hur känner du dig? ⁹Finns det frid i din medvetenhet? ¹⁰Är du säker på vilken väg du går? ¹¹Är du säker på att Himlens mål kan nås? ¹²Om inte, vandrar du ensam. ¹³Be då din Vän att förena sig med dig, och ge dig visshet om vart du går.

III. Frälsning utan kompromiss

1. Är det inte sant att du inte känner igen en del av de former som attack kan anta? ²Om det är sant att attack i varje form kommer att skada dig, och kommer att göra det precis lika mycket som i en form som du *verkligen* känner igen, då måste följderna bli att du inte alltid känner igen källan till smärtan. ³Varje form av attack är lika destruktiv. ⁴Dess syfte ändras inte. ⁵Dess enda uppsåt är mord, och vilken form av mord duger till att dölja den oerhörda skuld och vanvettiga rädsla för bestraffning som mördaren måste känna? ⁶Han kan förneka att han är mördare och rättfärdiga sin grymhet med ett leende när han går till attack. ⁷Ändå kommer han att lida, och se sitt uppsåt i mardrömmar där leendet är borta, och där syftet kommer fram för att möta hans skräckslagna medvetenhet och fortsätter att förfölja honom. ⁸För ingen tänker på mord och undgår den skuld som tanken för med sig. ⁹Om uppsåtet är död, vad spelar det då för roll vilken form det antar?
2. Är död i någon form, hur vacker och barmhärtig den än kan tyckas vara, en välsignelse och ett tecken på att Rösten för Gud talar genom dig till din broder? ²Förpackningen gör inte gåvan som du ger. ³En tom ask, hur vacker och vänligt given den än är, innehåller ändå ingenting. ⁴Och varken mottagaren eller givaren

låter sig länge vilseledas. ⁵Undanhåll din broder förlåtelsen och du attackerar honom. ⁶Du ger honom ingenting, och får av honom bara det som du gav.

3. Frälsning är ingen kompromiss av något slag. ²Att kompromissa är att bara acceptera en del av det som du vill ha; att ta lite grann och avstå från resten. ³Frälsningen avstår inte från någonting. ⁴Den är fullständig för alla. ⁵Låt tanken på kompromiss få tillträde, och medvetenheten om frälsningens syfte går förlorad eftersom den inte känns igen. ⁶Den förnekas där kompromissen har accepterats, för en kompromiss är övertygelsen att frälsning är omöjlig. ⁷Den hävdar att du kan attackera lite grann, älska lite grand, och veta skillnaden. ⁸På så sätt lär den dig att lite av detsamma ändå kan vara annorlunda, och att detsamma likväl förblir intakt, som ett. ⁹Är detta begripligt? ¹⁰Går det att förstå?
4. Den här kursen är lätt just därför att den inte gör några kompromisser. ²Ändå verkar den svår för dem som fortfarande tror att kompromiss är möjlig. ³De förstår inte att om den är det, då är frälsning attack. ⁴Likväl är det säkert att övertygelsen att frälsning är omöjlig inte kan upprätthålla en stilla, lugn tillförsikt om att den har kommit. ⁵Förlåtelse kan inte undanhållas lite grann. ⁶Inte heller är det möjligt att attackera för det här och älska för det där och förstå förlåtelsen. ⁷Skulle du inte vilja känna igen ett angrepp på din frid vilken form det än kan anta, om så bara för att det på det sättet blir omöjligt att förlora den ur sikte? ⁸Den kan bevaras lysande inför ditt sanna seende, för evigt klar och aldrig utom synhåll, om du inte försvarar den.
5. De som tror att friden kan försvaras, och att attack är berättigad för dess skull, kan inte varsebli att den finns inom dem. ²Hur skulle de kunna veta det? ³Skulle de kunna acceptera förlåtelsen jämsides med övertygelsen att mord kan anta några former genom vilka deras frid kan räddas? ⁴Skulle de vara villiga att acceptera att deras grymma syfte är riktat mot dem själva? ⁵Ingen förenar sig med sina fiender, eller är ett med dem i deras syfte. ⁶Och ingen kompromissar med en fiende, utan hatar honom beständigt för det han har undanhållit honom.
6. Förväxla inte vapenvila med frid, inte heller kompromiss med att slippa undan konflikt. ²Att vara befriad från konflikt innebär att den är över. ³Dörren står öppen; du har lämnat slagfältet. ⁴Du har inte dröjt dig kvar där i ett förskrämt hopp om att den inte skall börja igen bara därför att vapnen har tystnat ett ögonblick och rädslan som hemsöker dödens plats inte är uppenbar. ⁵Det *finns*

ingen trygghet på ett slagfält. ⁶Du kan se ner på det i trygghet ovanifrån och inte beröras. ⁷Men inifrån det kan du inte finna någon trygghet. ⁸Inte ett enda av de träd som fortfarande står kvar kommer att skydda dig. ⁹Inte en enda illusion av beskydd håller stånd mot tron på mord. ¹⁰Här står kroppen, sliten mellan den naturliga önskan att kommunicera och det onaturliga uppsåtet att mörda och att dö. ¹¹Tror du att den form som mördandet antar kan erbjuda trygghet? ¹²Kan skuld vara frånvarande från ett slagfält?

IV. Ovanför slagfältet

1. Stanna inte kvar i konflikten, för det *finns* inget krig utan attack. ²Rädslan för Gud är rädslan för livet, och inte för döden. ³Likväl förblir Han den enda trygga platsen. ⁴I Honom finns det ingen attack, och ingen illusion i någon form smyger sig på Himlen. ⁵Himlen är helt och hållet sann. ⁶Ingen olikhet kommer in, och det som är helt detsamma kan inte vara i konflikt. ⁷Du ombeds inte att kämpa emot din önskan att mörda. ⁸Men du ombeds att inse att den form den antar döljer samma uppsåt. ⁹Och det är detta du är rädd för, och inte formen. ¹⁰Det som inte är kärlek är mord. ¹¹Det som inte är kärleksfullt måste vara attack. ¹²Varje illusion är ett angrepp på sanningen, och alla gör våld på föreställningen om kärlek eftersom den tycks vara lika sann.
2. Vad kan vara likt sanningen men ändå annorlunda? ²Mord och kärlek är oförenliga. ³Men om de båda ändå är sanna, då måste de vara detsamma och omöjliga att skilja ifrån varandra. ⁴Så kommer de att vara för dem som ser Guds Son som en kropp. ⁵För det är inte kroppen som är lik Sonens Skapare. ⁶Och det som är livlöst kan inte vara Livets Son. ⁷Hur kan en kropp utsträckas till att omsluta universum? ⁸Kan den skapa och vara det som den skapar? ⁹Och kan den erbjuda sina skapelser allt som den är och aldrig lida förlust?
3. Gud delar inte Sin funktion med en kropp. ²Han gav Sin Son funktionen att skapa eftersom den är Hans Egen. ³Det är inte syndigt att tro att Sonens funktion är att mörda, men det *är* vaninne. ⁴Det som är detsamma kan inte ha olika funktioner. ⁵Skapelsen är medlet för Guds utsträckande, och det som är Hans måste också vara Hans Sons. ⁶Antingen är både Fadern och Sonen mördare, eller också ingen av dem. ⁷Livet gör inte döden, eftersom det skapar likt sig självt.

4. Det underbara ljuset i din relation är som Guds Kärlek. ²Den kan ännu inte åta sig den heliga funktion som Gud gav till Sin Son, för din förlåtelse av din broder är ännu inte fullständig, och därför kan den inte utsträckas till hela skapelsen. ³Varje form av mord och attack som fortfarande lockar dig och som du inte känner igen för vad det är, begränsar helandet och de mirakler som du har makten att utsträcka till alla. ⁴Men den Helige Ande förstår hur Han skall utöka dina små gåvor och göra dem mäktiga. ⁵Han förstår också hur din relation skall höjas över slagfältet, och inte längre vara på det. ⁶Detta är din del; att inse att ingen form av mord är din vilja. ⁷Att se ut över slagfältet är nu ditt syfte.
5. Låt dig lyftas upp och se ner på det från en högre plats. ²Därifrån kommer ditt perspektiv att vara helt annorlunda. ³Här mitt på det tycks det verkligt. ⁴Här har du valt att vara del av det. ⁵Här är mord ditt val. ⁶Men ovanifrån är valet mirakler i stället för mord. ⁷Och perspektivet som kommer av detta val visar dig att kampen inte är verklig, och är lätt att undkomma. ⁸Kroppar kan kämpa, men sammandrabbningen av former är meningslös. ⁹Och den är över när du inser att den aldrig påbörjades. ¹⁰Hur kan en kamp varseblivas som intet när du deltar i den? ¹¹Hur kan miraklernas sanning förstås om mord är ditt val?
6. När frestelsen att attackera uppstår för att göra ditt sinne mörkt och mordiskt, kom då ihåg att du *kan* se kampen ovanifrån. ²Även i former som du inte känner igen, känner du tecknen. ³Där finns en plötslig smärta, ett styng av skuld och, framför allt, en förlorad frid. ⁴Detta känner du väl till. ⁵När dessa visar sig, lämna då inte din plats i höjden utan välj snabbt ett mirakel i stället för mord. ⁶Och Gud Självs och alla Himlens ljus kommer varsamt att böja sig mot dig, och hålla dig uppe. ⁷För du har valt att stanna kvar där Han vill att du skall vara, och ingen illusion kan attackera Guds frid tillsammans med Hans Sons.
7. Se inte på någon från slagfältet, för där ser du på honom från ingenstans. ²Du har ingen referenspunkt som du kan se ifrån, och där mening kan ges åt det du ser. ³För endast kroppar kan attackera och mörda, och om detta är ditt syfte, då måste du vara ett med dem. ⁴Bara ett syfte förenar, och de som delar ett syfte är ett till sinnet. ⁵Kroppen har inget syfte i sig själv, och måste vara isolerad. ⁶Nerifrån kan den inte övervinnas. ⁷Ovanifrån är de gränser borta som den sätter för dem som fortfarande är i strid, och varseblivs inte. ⁸Kroppen står mellan Fadern och den Himmel som Han skapade åt Sin Son *därför att* den inte har något syfte.

8. Tänk på det som är givet dem som delar sin Faders syfte, och som vet att det är deras. ²De saknar ingenting. ³Sorg av varje slag är otänkbar. ⁴Endast ljuset som de älskar finns i deras medvetenhet, och endast kärlek lyser över dem för evigt. ⁵Den är deras förgångna, deras nutid och deras framtid; alltid densamma, evigt fullständig och fullkomligt delad. ⁶De vet att det är omöjligt att deras lycka någonsin skulle kunna drabbas av förändring av något slag. ⁷Kanske tror du att slagfältet kan erbjuda någonting som du kan vinna. ⁸Kan det finnas någonting som erbjuder dig ett fullkomligt lugn, och en känsla av kärlek så djup och stilla att inte det minsta tvivel någonsin kan störa din visshet? ⁹Och som kommer att vara för evigt?
9. De som har Guds styrka i sin medvetenhet skulle aldrig kunna tänka på strid. ²Vad skulle de kunna vinna förutom förlusten av sin fullkomlighet? ³För allt som det stridits om på slagfältet är av kroppen; någonting som den tycks erbjuda eller äga. ⁴Ingen som vet att han har allt skulle kunna söka efter begränsning, inte heller skulle han kunna sätta värde på det som kroppen erbjuder. ⁵Segerns meningslöshet är helt uppenbar sedd från den lugna sfären ovanför slagfältet. ⁶Vad kan vara i konflikt med allt? ⁷Och vad finns det som erbjuder mindre, och likväl skulle kunna vara mer efterlängtad? ⁸Vem skulle kunna finna valet mellan mirakler och mord svårt att göra om han bärs upp av Guds Kärlek?

Kapitel 24

SPECIELLHETENS MÅL

Inledning

1. Glöm inte att motivationen för den här kursen är att uppnå och bevara tillståndet av frid. ²Om sinnet befinner sig i detta tillstånd är det stilla, och tillståndet där Gud blir ihågkommen uppnås. ³Det är inte nödvändigt att tala om för Honom vad Han skall göra. ⁴Han kommer inte att svika. ⁵Där Han kan komma in, där är Han redan. ⁶Och kan det vara så att Han inte kan komma in där Han vill vara? ⁷Friden kommer att bli din *därför att* det är Hans Vilja. ⁸Kan du tro att en skugga kan hålla tillbaka den Vilja som håller universum skyddat? ⁹Gud väntar inte på att illusioner skall låta Honom vara Sig Själv. ¹⁰Inte heller gör Hans Son det. ¹¹De är. ¹²Och vilken illusion som lättjefullt tycks glida fram emellan Dem har makten att besegra det som är Deras Vilja?
2. Att lära sig den här kursen kräver villighet att ifrågasätta varje värdering som du har. ²Inte en enda kan hållas gömd och dold utan att den kommer att äventyra din inläring. ³Ingen övertygelse är neutral. ⁴Varenda en har makten att diktera varje beslut som du fattar. ⁵För ett beslut är en slutsats baserad på allt som du tror. ⁶Det är resultatet av övertygelsen, och följer på den lika säkert som lidandet följer på skuld och frihet på syndfrihet. ⁷Det finns ingen ersättning för frid. ⁸Det Gud skapar har inget alternativ. ⁹Sanningen uppstår ur det Han vet. ¹⁰Och dina beslut kommer från det du tror på lika säkert som att hela skapelsen uppstod i Hans Sinne *på grund av* det Han vet.

I. Speciellhet som ersättning för kärlek

1. Kärlek är att utsträcka. ²Att undanhålla även den minsta gåva är att inte känna kärlekens syfte. ³Kärleken erbjuder allt för alltid. ⁴Håll tillbaka en enda övertygelse, en enda gåva, och kärleken är borta, eftersom du bad en ersättning att inta dess plats. ⁵Och nu måste kriget, ersättningen för freden, komma med det enda alternativ till kärleken som du kan välja. ⁶Att du valde det, har givit det all den verklighet som det tycks ha.

2. Övertygelser kommer aldrig att öppet attackera varandra eftersom resultat som står i konflikt med varandra är omöjliga. ²Men en övertygelse som inte erkänns är ett beslut att föra krig i hemlighet, där konfliktens resultat hålls okända och aldrig förs till förnuftet för att övervägas om de är förnuftiga eller ej. ³Och många vettlösa resultat har uppnåtts, och meningslösa beslut fattats och hållits gömda, för att bli övertygelser som nu givits makt att styra alla senare beslut. ⁴Underskatta inte den makt som dessa dolda krigare har för att störa din frid. ⁵För den är i deras våld så länge som du beslutar att låta den vara där. ⁶Fridens hemliga fiender – ditt minsta beslut att välja attack i stället för kärlek – finns där genom ditt val, icke igenkända och snabba att utmana dig till strid och till våld långt mer omfattande än du tror. ⁷Förneka inte deras närvaro, inte heller deras fruktansvärda följder. ⁸Det enda som kan förnekas är deras verklighet, men inte deras resultat.
3. Det enda som någonsin omhuldas som en gömd övertygelse, som även om den inte erkänns måste försvaras, är tron på speciellhet. ²Denna antar många former, men strider alltid mot Guds skapelses verklighet och mot den storhet som Han gav Sin Son. ³Vad annat skulle kunna rättfärdiga attack? ⁴För vem skulle kunna hata någon vars Själv är hans, och Som han känner? ⁵Endast de speciella kan ha fiender, för de är olika och inte detsamma. ⁶Och olikheter av varje slag framtvingar en rangordning av verkligheten, och ett behov av att döma som det inte går att undkomma.
4. Det Gud har skapat kan inte attackeras, för det finns ingenting i universum som är olikt sig självt. ²Men det som är annorlunda kräver dömande, och detta måste komma från någon som är "bättre", någon som inte kan vara lik det han fördömer, som "står över" det, utan synd i jämförelse med det. ³Och på så sätt blir speciellheten både mål och medel samtidigt. ⁴För speciellheten inte bara åtskiljer, utan tjänar också som skäl till att en attack på dem som tycks stå "under" de speciella är "naturlig" och "rättvis". ⁵De speciella känner sig svaga och bräckliga på grund av olikheter, för det som gör dem speciella är deras fiende. ⁶Ändå skyddar de denna fiendskap och kallar den "vän". ⁷För dess skull slåss de mot universum, för det finns ingenting i världen som de sätter mera värde på.
5. Speciellhet är de felaktiga beslutens store diktator. ²Här finns den storslagna illusionen om vad du är och vad din broder är.

³Och här finns det som måste göra kroppen kär och värd att bevaras. ⁴Speciellhet måste försvaras. ⁵Illusioner kan attackera den, och gör det också. ⁶För det som din broder måste bli för att bevara din speciellhet *är* en illusion. ⁷Han som är "sämre" än du måste attackeras, så att din speciellhet kan leva på hans nederlag. ⁸För speciellhet är en triumf, och dess seger är hans nederlag och skam. ⁹Hur kan han leva med alla dina synder på sig? ¹⁰Och vem måste hans besegrare vara om inte du?

6. Skulle det vara möjligt för dig att hata din broder om du vore som han? ²Skulle du kunna attackera honom om du förstod att du är på resa tillsammans med honom mot ett mål som är detsamma? ³Skulle du inte göra allt du kunde för att hjälpa honom att nå det, om du varseblev att hans möjlighet att uppnå det också var din? ⁴Du är hans fiende när det gäller speciellhet; hans vän när det gäller ett delat syfte. ⁵Speciellhet kan aldrig dela med andra, för den beror på mål som bara du kan uppnå. ⁶Och han får aldrig uppnå dem, för då äventyras ditt mål. ⁷Kan kärlek ha någon mening där målet är att triumfera? ⁸Och vilket beslut kan fattas för att nå det som inte kommer att skada dig?
7. Din broder är din vän eftersom hans Fader skapade honom lik dig. ²Det finns ingen skillnad. ³Du har givits till din broder för att kärleken skulle kunna utsträckas, inte för att bli avskuren från honom. ⁴Det som du behåller går förlorat för dig. ⁵Gud gav Sig Själv till dig och till din broder, och att minnas detta är nu det enda syfte som ni delar. ⁶Och därför är det det enda som du har. ⁷Skulle du kunna attackera din broder om du valde att inte se speciellhet av något slag mellan dig och honom? ⁸Se ärligt på vad det än kan vara som gör att du endast delvis hälsar din broder välkommen, eller vad som skulle få dig att tro att det är bättre för dig att ni är åtskilda. ⁹Är det inte alltid din övertygelse att din speciellhet begränsas av er relation? ¹⁰Och är inte detta den "fiende" som gör dig och din broder till illusioner för varandra?
8. Rädslan för Gud och för din broder kommer från varje icke erkänd övertygelse om speciellhet. ²För du kräver att din broder skall underkasta sig den mot sin vilja. ³Och Gud Själv måste ära den eller drabbas av hämnd. ⁴Varje antydning av elakhet, eller uppflammande hat eller önskan att separera uppstår här. ⁵För här blir det syfte som du och din broder delar dolt för er båda. ⁶Du motsätter dig den här kursen därför att den lär dig att du och din broder är densamme. ⁷Ni har inget syfte som inte är detsamma, och inget som er Fader inte delar med er. ⁸För er relation har re-

nats från speciella mål. ⁹Och vill du nu förkasta det heliga mål som Himlen gav den? ¹⁰Vilket perspektiv kan det speciella ha som inte förändras med varje skenbart slag, varje förolämpning eller inbillad dom över sig själv?

9. De som är speciella måste försvara illusionerna mot sanningen. ²För vad är speciellhet annat än en attack på Guds Vilja? ³Du älskar inte din broder så länge som det är den du försvarar mot honom. ⁴Det är den han attackerar, och som du skyddar. ⁵Här är skälet till den kamp du för mot honom. ⁶Här måste han vara din fiende och inte din vän. ⁷Det kan aldrig råda frid bland de som är olika. ⁸Han är din vän *eftersom* ni är densamme.

II. Speciellhetens förräderi

1. Att jämföra måste vara ett påfund av egot, för kärleken jämför inte. ²Speciellheten jämför alltid. ³Den grundläggs genom en brist som ses hos någon annan, och bibehålls genom att den söker efter alla brister den kan varsebli, och håller dem klart i sikte. ⁴Detta söker den faktiskt, och detta ser den på. ⁵Och den som på detta sätt alltid blir förringad skulle ha varit din frälsare, om du inte hade valt att i stället göra honom till en liten måttstock för din speciellhet. ⁶Mot den litenhet som du ser i honom står du lång och ståtlig, oklanderlig och ärlig, ren och obefläckad, i jämförelse med det du ser. ⁷Inte heller förstår du att det är dig själv som du förringar på detta sätt.
2. En strävan efter speciellhet sker alltid på bekostnad av friden. ²Vem kan attackera sin frälsare och nedvärdera honom, och ändå erkänna hans starka stöd? ³Vem kan förringa hans allmakt, och likväl dela hans makt? ⁴Och vem kan använda honom som mått på litenhet, och befrias från begränsningar? ⁵Du har en funktion i frälsningen. ⁶Att sträva efter den kommer att ge dig glädje. ⁷Men att sträva efter speciellhet måste ge dig smärta. ⁸Här är ett mål som vill tillintetgöra frälsningen, och således går rakt emot Guds Vilja. ⁹Att sätta värde på speciellhet är att uppskatta en främmande vilja för vilken illusioner om dig själv är kärare än sanningen.
3. Att vara speciell är att ha gjort föreställningen om synden verklig. ²Det är omöjligt att ens föreställa sig synd utan denna grundval. ³För synden uppstod ur den, ur intet; en ondskefull blomma utan några rötter överhuvudtaget. ⁴Här är den självgjor-

de "frälsaren", "skaparen" som skapar olikt Fadern, och som gjorde Hans Son lik sig själv och inte lik Honom. ⁵Hans "speciella" söner är många, aldrig en, var och en i landsflykt från sig själv, och från Honom av Vilken de är en del. ⁶Inte heller älskar de den Etthet Som skapade dem som ett med Honom. ⁷De valde sin speciellhet i stället för Himlen och i stället för friden, och lindade omsorgsfullt in den i synden för att bevara den "säker" för sanningen.

4. Du är inte speciell. ²Om du tror att du är det, och vill försvara din speciellhet mot sanningen om vad du verkligen är, hur kan du då känna sanningen? ³Vilket svar som den Helige Ande ger kan nå dig, när det är din speciellhet som du lyssnar till, och som frågar och svarar? ⁴Dess svaga svar, ohörbart i den melodi som ständigt strömmar från Gud till dig i kärleksfull lovprisning av vad du är, är allt du lyssnar till. ⁵Och den väldiga sången av ära och kärlek för vad du är tycks tyst och ohörd inför dess "mäktighet". ⁶Du lyssnar spänt för att höra dess ohörbara röst, och ändå är Kallelsen från Gud Själv ohörbar för dig.
5. Du kan försvara din speciellhet, men du kommer aldrig att höra Rösten för Gud samtidigt med den. ²De talar olika språk och de når olika öron. ³För den som är speciell är ett annat budskap, och med en annan mening, sanningen. ⁴Men hur kan sanningen vara annorlunda för var och en? ⁵De speciella budskap som de speciella hör övertygar dem om att de är olika och åtskilda; var och en med sina speciella synder och "säker" för kärleken, som inte ser hans speciellhet överhuvudtaget. ⁶Kristi sanna seende är deras "fiende", för det ser inte det som de ser på, och det skulle visa dem att den speciellhet som de tror att de ser är en illusion.
6. Vad skulle de se i stället? ²Den lysande strålglansen hos Guds Son, så lik sin Fader att minnet av Honom ögonblickligen dyker upp i sinnet. ³Och med detta minne kommer Sonen ihåg sina egna skapelser, som är lika lika honom som han är lik Sin Fader. ⁴Och hela den värld han gjorde, och all hans speciellhet, och alla de synder som han för dess försvar lade sig själv till last, kommer att försvinna när hans sinne accepterar sanningen om honom själv, när den återvänder för att inta deras plats. ⁵Detta är sanningens enda "pris": Du kommer inte längre att se det som aldrig var, inte heller att höra det som inte frambringar något ljud. ⁶Är det ett offer att ge upp ingenting, och att ta emot Guds Kärlek för evigt?
7. Du som har kedjat fast din frälsare vid din speciellhet och givit

den hans plats, kom ihåg detta: Han har inte förlorat makten att förlåta dig alla de synder som du tror att du har lagt mellan honom och den frälsningsfunktion som han givits för din skull. ²Inte heller kommer du att ändra hans funktion, lika lite som du kan ändra sanningen i honom och i dig själv. ³Men var säker på att sanningen är helt densamma i er båda. ⁴Den ger inte skilda budskap, och har en enda mening. ⁵Och det är en mening som du och din broder båda kan förstå, och en mening som för med sig befrielse till er båda. ⁶Här står din broder med nyckeln till Himlen i sin hand, utsträckt mot dig. ⁷Låt inte drömmen om speciellhet stanna kvar mellan er. ⁸Det som är ett är förenat i sanningen.

8. Tänk på den skönhet du kommer att se i dig själv, när du har sett på honom som på en vän. ²Han *är* speciellhetens fiende, men enbart vän till det som är verkligt i dig. ³Inte en enda attack som du trodde att du riktat mot honom har tagit ifrån honom den gåva Gud vill att han skall ge till dig. ⁴Hans behov att ge den är lika stort som ditt att få den. ⁵Låt honom förlåta dig all din speciellhet, och göra dig hel i sinnet och ett med honom. ⁶Han väntar på din förlåtelse bara för att kunna ge den tillbaka till dig. ⁷Det är inte Gud Som har fördömt Sin Son, utan du, för att rädda hans speciellhet och döda hans Själv.
9. Du har kommit långt på sanningens väg; alltför långt för att vackla nu. ²Bara ett steg till, och varje spår av rädslan för Gud kommer att smälta bort i kärlek. ³Din broders speciellhet och din *är* fiender, och förbundna i hat för att döda varandra och förneka att de är detsamma. ⁴Men det är inte illusioner som har nått fram till detta sista hinder som tycks göra Gud och Hans Himmel så avlägsna att De inte kan nås. ⁵Här på denna heliga plats står sanningen och väntar på att ta emot dig och din broder i tyst välsignelse, och i en frid så verklig och så omslutande att ingenting står utanför. ⁶Lämna alla illusioner om dig själv utanför denna plats, som du kommer till med hopp och ärlighet.
10. Här är din frälsare *från* din speciellhet. ²Han behöver ditt accepterande av honom som del av dig, lika mycket som du behöver hans. ³Du är lika lik Gud som Gud är lik Sig Själv. ⁴Han är inte speciell, för Han skulle inte behålla en enda del av det Han är för Sig Själv, och inte ge den till Sin Son utan behålla den enbart för Sig. ⁵Och det är detta du är rädd för, för om Han inte är speciell, då har Hans Vilja varit att Hans Son skulle vara lik Honom, och din broder *är* lik dig. ⁶Inte speciell, men i besittning av allt, inklusive dig. ⁷Ge honom bara det som han har, och kom

ihåg att Gud gav Sig Själv till dig och din broder med samma kärlek, så att båda skulle kunna dela universum med Honom. Som ville att kärleken aldrig skulle kunna delas upp, och hållas åtskild från det som den är och för evigt måste vara.

11. Du är din broders; ingen del av kärleken nekades honom. ²Men kan det vara så att du har förlorat därför att han är fullständig? ³Det som har givits till honom gör dig fullständig, liksom också honom. ⁴Guds Kärlek gav dig till honom och honom till dig eftersom Han gav Sig Själv. ⁵Det som är detsamma som Gud är ett med Honom. ⁶Och endast speciellhet skulle kunna få sanningen att du och Gud är ett att se ut som någonting annat än Himlen, med hoppet om frid till sist i sikte.
12. Speciellhet är förräderiets sigill på kärlekens gåva. ²Allt som tjänar dess syfte måste vara givet för att döda. ³Det finns ingen gåva som bär dess sigill som erbjuder annat än förräderi till både givare och mottagare. ⁴Det finns inte en enda blick från ögon som den beslöjar som ser på annat än döden. ⁵Det finns ingen som tror på dess makt som söker efter annat än köpslående och kompromisser som skulle fastslå synden som kärlekens ersättning, och troget tjäna den. ⁶Och ingen relation som håller dess syfte kärt som klamrar sig fast vid annat än mord som säkerhetens vapen, och den store försvararen av alla illusioner mot "hotet" från kärleken.
13. Hoppet om att vara speciell gör att det verkar möjligt att Gud gjorde kroppen till det fängelse som håller Hans Son borta från Honom. ²För den kräver en speciell plats där Gud inte kan komma in, och ett gömställe dit ingen är välkommen förutom ditt lilla själv. ³Ingenting är heligt här annat än för dig, och endast för dig, isolerad och separerad från alla dina bröder; säker för alla intrång av sunt förnuft i illusionerna; säker för Gud och säker på evig konflikt. ⁴Här är de portar till helvetet som du stängde om dig för att härska i galenskap och ensamhet över ditt speciella rike, åtskild från Gud, borta från sanningen och från frälsningen.
14. Den nyckel som du kastade bort gav Gud till din broder, vars heliga händer erbjuder den till dig när du är beredd att acceptera Hans plan för din frälsning i stället för din. ²Hur skulle du kunna nå denna beredvillighet om inte genom åsynen av all din förtvivlan, och genom medvetenheten om att din plan har misslyckats, och för evigt kommer att misslyckas med att skänka dig frid och glädje av något slag. ³Genom denna hopplöshet färdas du nu, likväl är det bara en illusion av hopplöshet. ⁴Speciellhetens död är

inte din död, utan ditt uppvaknande till det eviga livet. ⁵Du går endast ut ur en illusion om vad du är till accepterandet av dig själv så som Gud skapade dig.

III. Förlåtelsen av speciellheten

1. Förlåtelse är slutet på speciellheten. ²Endast illusioner kan förlåtas, och sedan försvinner de. ³Förlåtelse är befrielsen från alla illusioner, och det är därför som det är omöjligt att förlåta bara delvis. ⁴Ingen som klamrar sig fast vid en enda illusion kan se sig själv som utan synd, för han behåller för sig själv ett misstag som han fortfarande ser som vackert. ⁵Och därför kallar han det "oförlåtligt", och gör det till synd. ⁶Hur kan han då ge sin förlåtelse helt och hållet, när han inte vill ta emot den för egen del? ⁷För det är säkert att han skulle få den helt och hållet i samma ögonblick han gav den på samma sätt. ⁸Och därmed skulle hans hemliga skuld försvinna, förlåten av honom själv.
2. Vilken form av speciellhet du än håller kär, har du gjort synden verklig. ²Oantastad står den, häftigt försvarad med all din ynkliga kraft mot Guds Vilja. ³Och således håller den stånd mot dig; *din* fiende, inte Guds. ⁴Därför tycks den avskilja dig från Gud, och som dess försvarare göra dig åtskild från Honom. ⁵Du vill skydda det som Gud inte har skapat. ⁶Och likväl har denna avgud, som tycktes ge dig makt, tagit bort den. ⁷För du har givit din broders förstfödsrätt till denna avgud, och lämnat honom ensam och utan förlåtelse, och dig själv i synd bredvid honom, båda i förtvivlan framför den avgud som inte kan rädda er.
3. Det är inte *du* som är så sårbar och mottaglig för attack att bara ett ord, en svag viskning som du inte tycker om, en omständighet som inte passar dig, eller en händelse som du inte förutsåg vänder upp och ner på din värld, och slungar ut den i kaos. ²Sanningen är inte bräcklig. ³Fullkomligt oberörd och lugn påverkas den inte av illusioner. ⁴Men speciellheten är inte sanningen i dig. ⁵*Den* kan bringas ur balans av vad som helst. ⁶Det som vilar på ingenting kan aldrig vara stabilt. ⁷Hur stort och uppblåst det än tycks vara, måste det ändå svaja och svänga och virvla runt med varje vindpust.
4. Utan grund är ingenting säkert. ²Skulle Gud ha lämnat Sin Son i ett sådant tillstånd, där säkerhet inte har någon mening? ³Nej, Hans Son är trygg, eftersom han vilar i Honom. ⁴Det är din speci-

ellhet som attackeras av allt som går och andas, eller kryper och krälar, eller överhuvudtaget bara lever. ⁵Ingenting går säkert för dess attack, och den går inte säker för någonting. ⁶Den kommer alltid att vara oförsonlig, för detta är vad den är; ett hemligt löfte att det Gud vill för dig aldrig kommer att ske, och att du kommer att motsätta dig Hans Vilja för evigt. ⁷Inte heller är det möjligt att de två någonsin kan vara detsamma, så länge som speciellheten står likt ett ljungande svärd av död mellan dem, och gör dem till fiender.

5. Gud ber om din förlåtelse. ²Han vill inte att någon separation skall resa sig som en främmande vilja mellan det som är Hans vilja för dig och det som är din. ³De *är* detsamma, för ingen av dem vill ha speciellhet. ⁴Hur skulle de kunna önska själva kärlekens död? ⁵Men de är ur stånd att attackera illusioner. ⁶De är inte kroppar; som ett enda Sinne väntar de på att alla illusioner skall föras till dem, och sedan lämnas där. ⁷Frälsningen utmanar inte ens döden. ⁸Och Gud Själ, Som vet att döden inte är din vilja, måste säga "Ske din vilja" eftersom du tror att den är det.
6. Förlåt universums store Skapare, livets, kärlekens och helighetens Källa, den fullkomlige Faderns fullkomlige Son, dina illusioner om din speciellhet. ²Här är det helvete du valde som ditt hem. ³Han valde inte detta åt dig. ⁴Be Honom inte att komma in där. ⁵Vägen till kärlek och till frälsning är stängd. ⁶Men om du befriar din broder från helvetets djup, har du förlåtit Honom Vars Vilja det är att du för evigt skall vila i fridens famn, i fullkomlig trygghet, och utan att ursinnet och illviljan i en enda av speciellhetens tankar stör din vila. ⁷Förlåt den Helige den speciellhet Han inte kunde ge, och som du åstadkom i stället.
7. De speciella sover alla, omgivna av en värld av skönhet som de inte ser. ²Frihet och frid och glädje står där, bredvid likbåren som de sover på, och ropar på dem att komma fram och vakna ur sin dröm om döden. ³Men de hör ingenting. ⁴De är förlorade i drömmar om speciellhet. ⁵De hatar det rop som skulle väcka dem, och de förbannar Gud för att Han inte gjorde deras dröm verklig. ⁶Förbanna Gud och dö, men inte genom Honom Som inte gjorde döden; utan bara i drömmen. ⁷Öppna dina ögon lite grann; se den frälsare som Gud gav dig så att du skulle kunna se på honom, och ge honom tillbaka hans förstfödsrätt. ⁸Den är din.
8. Men speciellhetens slavar kommer att bli fria. ²Detta är Guds Vilja och Hans Sons. ³Skulle Gud döma Sig Själ till helvete och fördömelse? ⁴Och vill du att detta skall ske med din frälsare?

⁵Gud ropar till dig från honom att du skall förena dig med Hans Vilja för att rädda er båda från helvetet. ⁶Se på hålen efter spikarna i hans händer som han håller fram mot dig för att få din förlåtelse. ⁷Gud ber dig att ha förbarmande med Hans Son och med Honom Själv. ⁸Neka Dem det inte. ⁹De ber dig bara att din vilja skall ske. ¹⁰De söker din kärlek så att du kan älska dig själv. ¹¹Älska inte din speciellhet i stället för Dem. ¹²Hålen efter spikarna finns också i dina händer. ¹³Förlåt din Fader för att det inte var Hans Vilja att du skulle korsfästas.

IV. Speciellhet kontra syndfrihet

1. Speciellhet är brist på tillit till någon annan än dig själv. ²Tro investeras enbart i dig själv. ³Allt annat blir din fiende; fruktad och attackerad, dödlig och farlig, hatad och endast värd att tillintetgöras. ⁴Vilken varsamhet den än erbjuder är den ingenting annat än villfarelse, men dess hat är verkligt. ⁵Eftersom det finns risk för att den kommer att tillintetgöras måste den döda, och du dras mot den för att döda den först. ⁶Och detta är skuldens dragningskraft. ⁷Här sätts döden på tronen som frälsare; korsfästelsen är nu förlossningen, och frälsning kan bara innebära världens undergång, med undantag av dig själv.
2. Vad skulle kroppens syfte kunna vara förutom speciellhet? ²Och det är detta som gör den bräcklig och oförmögen att försvara sig själv. ³Den hittades på för att göra *dig* bräcklig och hjälplös. ⁴Separationens mål är dess förbannelse. ⁵Men kroppar har inget mål. ⁶Syftet kommer från sinnet. ⁷Och sinnen kan ändra sig som de vill. ⁸Vad de är, och alla deras egenskaper, kan de inte ändra. ⁹Men vad de har för syfte kan ändras, och kroppens tillstånd måste skifta i enlighet därmed. ¹⁰Av sig själv kan kroppen inte göra någonting. ¹¹Se den som ett medel för att skada, och den skadas. ¹²Se den som ett medel för att hela, och den helas.
3. Du kan bara skada dig själv. ²Detta har upprepats ofta, men är ännu svårt att förstå. ³För sinnen som är helt inriktade på speciellhet är det omöjligt. ⁴Men för dem som önskar att hela och inte att attackera är det helt uppenbart. ⁵Syftet med attacken finns i sinnet, och dess verkningar känns bara där det är. ⁶Inte heller är sinnet begränsat; således måste det vara så att ett skadligt syfte skadar sinnet som ett. ⁷Ingenting skulle kunna vara mindre begripligt för speciellheten. ⁸Ingenting skulle kunna vara mer be-

gripligt för mirakler. ⁹För mirakler är bara en förändring av syftet från att skada till att hela. ¹⁰Detta skifte av syfte "utsätter" speciellheten "för fara", men endast i den bemärkelsen att alla illusioner "hotas" av sanningen. ¹¹De kommer inte att bestå inför den. ¹²Men vilken tröst har det någonsin funnits i dem, för att du skulle undanhålla din Fader den gåva som Han ber om; och ge den till dem i stället? ¹³Ger du den till Honom är universum ditt. ¹⁴Erbjuder du den till dem kan inga gåvor återgäldas. ¹⁵Det som du har givit till speciellheten har gjort dig bankrutt och din skattkammare öde och tom, med en öppen dörr som bjuder allt som stör din frid att komma in och förstöra.

4. Jag sade tidigare att du inte skulle tänka på med vilka medel frälsningen vinnas, inte heller hur den skall uppnås. ²Men tänk efter, tänk noga efter, huruvida det är din önskan att du skall kunna se din broder utan synd. ³För speciellheten måste svaret bli "nej". ⁴En broder utan synd *är* dess fiende, medan synden, om den vore möjlig, skulle vara dess vän. ⁵Din broders synd skulle rättfärdiga sig själv, och ge den den mening som sanningen förnekar. ⁶Allt som är verkligt förkunnar hans syndfrihet. ⁷Allt som är falskt förkunnar att hans synder är verkliga. ⁸Om han är syndig, då är din verklighet inte verklig, utan bara en dröm om speciellhet som varar ett ögonblick, och sedan smulas sönder till stoft.
5. Försvara inte denna vettlösa dröm i vilken Gud är berövad det som Han älskar, och du förblir bortom frälsning. ²Endast detta är säkert i denna föränderliga värld som inte har någon mening i verkligheten: när du inte är helt uppfylld av frid, och när du känner smärta av något slag, har du sett synd i din broder och glatt dig åt det som du trodde fanns där. ³Din speciellhet tycktes säker på grund av den. ⁴Och på så sätt räddade du det som du utnämnde till din frälsare, och korsfäste den som Gud gav dig i stället. ⁵Därmed är du bunden vid honom, för ni är ett. ⁶Och därför är speciellheten hans "fiende", och också din.

V. Kristus i dig

1. Kristus i dig är mycket stilla. ²Han ser på det Han älskar, och känner det som Sig Själv. ³Och således gläder Han Sig över det Han ser, eftersom Han vet att det är ett med Honom och med Hans Fader. ⁴Även speciellheten finner glädje i det som den ser,

även om det inte är sant. ⁵Likväl är det som du söker efter en källa till glädje så som du föreställer dig den. ⁶Det du önskar är sant för dig. ⁷Inte heller är det möjligt att du kan önska någonting och sedan inte ha tilltro till att det är så. ⁸Att önska gör det verkligt, lika säkert som att viljan skapar. ⁹Makten i en önskan upprätthåller illusioner lika starkt som kärleken utsträcker sig själv. ¹⁰Det är bara det att det ena vilseleder; det andra helar.

2. Det finns ingen dröm om speciellhet, hur dold eller förklädd formen än är, hur underbar den än kan tyckas vara, hur mycket den än försiktigt erbjuder hopp om frid och räddning undan smärtan, i vilken du inte lider av ditt fördömande. ²I drömmar byter orsak och verkan plats, för här tror den som gjorde drömmen att det han har gjort händer honom själv. ³Han inser inte att han plockat en tråd här, en lapp där, och vävt en bild av ingenting. ⁴För delarna hör inte ihop, och helheten bidrar inte med någonting till delarna som kan ge dem mening.
3. Var skulle din frid kunna komma ifrån *om inte* från förlåtelsen? ²Kristus i dig ser endast på sanningen, och ser inget fördömande som kunde behöva förlåtelse. ³Han har frid *eftersom* Han inte ser någon synd. ⁴Identifiera dig med Honom, och vad har Han som du inte har? ⁵Han är dina ögon, dina öron, dina händer, dina fötter. ⁶Så ljuva de syner är som Han ser, de ljud som Han hör. ⁷Så vacker Hans hand är som håller Sin broders, och så kärleksfullt Han vandrar vid hans sida, och visar honom vad som kan ses och höras, och var han inte kommer att se någonting och där det inte finns något ljud att höra.
4. Men låt din speciellhet visa honom vägen, och du kommer att följa efter. ²Och ni kommer båda att vandra i fara, var och en helt inriktad på att i de blindas mörka skog, oupplyst förutom av de små skiftande gnistor som flammar upp ett ögonblick från syndens eldflugor och sedan slocknar, leda den andre till en namnlös avgrund och slunga honom ner i den. ³För vad kan speciellhet finna nöje i förutom i att döda? ⁴Vad söker den efter förutom åsynen av döden? ⁵Vart leder den förutom till undergång? ⁶Tro likväl inte att den såg på din broder först, eller hatade honom innan den hatade dig. ⁷Den synd som dess ögon ser i honom och älskar att se på såg den i dig, och ser fortfarande på med glädje. ⁸Men är det glädje att se på förfall och galenskap, och tro att detta sönderfallande ting, med kött som redan lossnat från benen och med oseende hål i stället för ögon, är likt dig själv?
5. Gläd dig åt att du inte har några ögon att se med; inga öron att

höra med, och inga händer att hålla med eller fötter att leda dig.
²Var glad över att endast Kristus kan låna dig Sina, så länge som du behöver dem. ³Även de är illusioner, lika mycket som dina.
⁴Men eftersom de tjänar ett annat syfte, ges de den styrka som deras syfte har. ⁵Och det som de ser och hör och håller och leder ges ljus, så att du kan leda så som du blev ledd.

6. Kristus i dig är mycket stilla. ²Han vet vart du är på väg, och Han leder dig dit med varsamhet och välsignelse hela vägen. ³Hans Kärlek till Gud ersätter all den rädsla som du trodde att du såg i dig själv. ⁴Hans helighet visar dig Honom Själv i honom vars hand du håller, och som du leder till Honom. ⁵Och det som du ser är som du själv. ⁶För vad annat än Kristus finns där att se och höra och älska och följa med hem? ⁷Han såg på dig först, men förstod att du inte var fullständig. ⁸Och därför sökte Han efter ditt fullständigande i varje levande väsen som Han ser och älskar. ⁹Och söker det fortfarande, så att vart och ett kan erbjuda dig Guds Kärlek.
7. Likväl är Han stilla, för Han vet att kärleken finns i dig nu, och tryggt hålls kvar i dig av samma hand som håller din broders i din egen. ²Kristi hand håller alla Hans bröder i Honom Själv. ³Han ger deras oseende ögon det sanna seendet, och sjunger för dem om Himlen, så att deras öron inte längre kan höra ljudet av strid och död. ⁴Han sträcker sig genom dem, och räcker fram Sin hand, så att var och en kan välsigna allt levande, och se deras helighet. ⁵Och Han gläder sig åt att dessa syner är dina, så att du kan se på dem tillsammans med Honom och dela Hans glädje. ⁶Han erbjuder dig Sin fullkomliga avsaknad av speciellhet, så att du kan rädda allt levande från döden, och från var och en ta emot livets gåva som din förlåtelse erbjuder ditt Själv. ⁷Åsynen av Kristus är allt som finns att se. ⁸Kristi sång är allt som finns att höra. ⁹Kristi hand är allt som finns att hålla. ¹⁰Det finns ingen annan resa än att vandra med Honom.
8. Du som skulle nöja dig med speciellhet och söker frälsning i ett krig med kärleken, tänk på detta: Himlens Helige Herre har Själv kommit ner till dig för att erbjuda dig din egen fullständighet. ²Det som är Hans är ditt eftersom i din fullständighet finns Hans Egen. ³Han Som inte ville vara utan Sin Son skulle aldrig kunna vilja att du var broderlös. ⁴Och skulle Han ge dig en broder om han inte vore lika fullkomlig som du, och lika lik Honom i helighet som du måste vara?
9. Det måste finnas tvivel innan det kan finnas konflikt. ²Och

varje tvivel måste vara ett tvivel på dig själv. ³Kristus har inget tvivel, och från Hans visshet kommer Hans stillhet. ⁴Han kommer att byta ut Sin visshet mot alla dina tvivel, om du instämmer i att Han är ett med dig, och att denna etthet är ändlös, tidlös och inom räckhåll för dig eftersom dina händer är Hans. ⁵Han finns i dig, ändå vandrar Han bredvid dig och före dig, och visar den väg som Han måste gå för att finna Sin Egen fullständighet. ⁶Hans stillhet blir din visshet. ⁷Och var finns tvivlet när vissheten har kommit?

VI. Frälsning från rädslan

1. Inför din broders helighet blir världen stilla, och friden sänker sig ner över den i varsamhet och välsignelse så fullständig att inte ett enda spår av konflikt fortfarande finns kvar för att hemsöka dig i nattens mörker. ²Han är din frälsare från rädslans drömmar. ³Han är helandet av din känsla av att vara offer och av din rädsla för att det du har kommer att skingras för vinden och bli till stoft. ⁴I honom ligger din försäkran att Gud är här, och med dig nu. ⁵Så länge han är vad han är, kan du vara säker på att Gud är möjlig att känna och kommer att bli känd av dig. ⁶För Han skulle aldrig kunna lämna Sin Egen skapelse. ⁷Och tecknet på att det är så ligger i din broder, och erbjuds till dig så att alla dina tvivel om dig själv kan försvinna inför hans helighet. ⁸Se i honom Guds skapelse. ⁹För i honom väntar hans Fader på ditt erkännande att Han skapade dig som del av Sig.
2. Utan dig skulle det finnas en brist hos Gud, en ofullständig Himmel, en son utan Fader. ²Det skulle inte kunna finnas något universum och ingen verklighet. ³För det Gud vill är helt, och del av Honom eftersom Hans Vilja är en. ⁴Det finns ingenting levande som inte är del av Honom, och ingenting finns som inte lever i Honom. ⁵Din broders helighet visar dig att Gud är ett med honom och med dig; att det han har är ditt eftersom du inte är åtskild från honom och inte heller från hans Fader.
3. Ingenting i hela universum är förlorat för dig. ²Ingenting som Gud har skapat har Han underlåtit att kärleksfullt lägga framför dig, som ditt för evigt. ³Och ingen Tanke i Hans Sinne saknas i ditt eget. ⁴Det är Hans Vilja att du delar Hans Kärlek till dig, och ser på dig själv lika kärleksfullt som Han tänkte Sig dig innan världens början, och så som Han fortfarande känner dig. ⁵Gud

ändrar inte åsikt om Sin Son på grund av tillfälliga omständigheter som inte har någon mening i evigheten där Han har sin boning, och du tillsammans med Honom. ⁶Din broder *är* som Han skapade honom. ⁷Och det är detta som räddar dig från en värld som Han inte skapade.

4. Glöm inte att helandet av Guds Son är allt som världen är till för. ²Det är det enda syfte som den Helige Ande ser i den, och således det enda som den har. ³Inte förrän du ser helandet av Guds Son som allt du önskar skall fullbordas av världen, av tiden och av alla skenbilder, kommer du att känna Fadern eller dig själv. ⁴För du kommer att använda världen till det som inte är dess syfte, och kommer inte att undgå dess lagar om våld och död. ⁵Men det har förunnats dig att vara bortom dess lagar i alla avseenden, på alla sätt och i alla omständigheter, att i all frestelse varsebli det som inte finns där, och all övertygelse att Guds Son kan lida därför att han ser sig själv så som han inte är.
5. Se på din broder, och se i honom hela omvändningen av de lagar som tycks styra den här världen. ²Se i hans frihet din egen, för så är det. ³Låt inte hans speciellhet skymma sanningen i honom, för inte en enda dödens lag som du binder honom vid kommer du att undgå. ⁴Och det finns inte en enda synd som du ser i honom som inte håller er båda i helvetet. ⁵Likväl kommer hans fullkomliga syndfrihet att befria er båda, för heligheten är helt opartisk, och har en enda dom för allt som den ser på. ⁶Och den avkunnas inte av sig själv, utan genom Rösten som talar för Gud i allt som lever och delar Hans Vara.
6. Det är Hans syndfrihet som ögon som ser kan se. ²Det är Hans skönhet som de ser i allt. ³Och det är Honom de söker överallt, och de finner ingen syn eller plats eller tid där Han inte är. ⁴I din broders helighet, den fullkomliga ramen för din och världens frälsning, finns nedlagt det lysande minnet av Honom i Vilken din broder lever, och du tillsammans med honom. ⁵Låt inte dina ögon förblindas av speciellhetens slöja som döljer Kristi ansikte för honom, och också för dig. ⁶Och låt inte längre rädslan för Gud hålla det sanna seendet, som det var menat att du skulle se, borta från dig. ⁷Din broders kropp visar dig inte Kristus. ⁸Han *blir* visad i sin helighet.
7. Välj således hans kropp eller hans helighet som det du vill se, och det som du väljer kommer du att se. ²Men du kommer att välja i oräkneliga situationer, och över en tid som inte tycks ha något slut, tills sanningen är ditt beslut. ³För evigheten återvinns

- inte genom ännu ett förnekande av Kristus i honom. ⁴Och var finns din frälsning, om han endast är en kropp? ⁵Var finns din frid om inte i hans helighet? ⁶Och var finns Gud Själv om inte i den del av Honom som Han för evigt lade i din broders helighet, så att du skulle kunna se sanningen om dig själv, framställd till sist på ett sätt som du kände igen och förstod?
8. Din broders helighet är sakrament och välsignelse för dig. ²Hans misstag kan inte hålla Guds välsignelse borta från honom, inte heller från dig som verkligen ser honom. ³Hans misstag kan förorsaka dröjsmål, som det är dig förunnat att ta ifrån honom, så att ni båda kan avsluta en resa som aldrig har påbörjats, och inte behöver något slut. ⁴Det som aldrig var är inte en del av dig. ⁵Ändå kommer du att tro att det är det, tills du inser att det inte är en del av honom som står bredvid dig. ⁶Han är en spegelbild av dig själv, i vilken du ser den dom du har avkunnat över er båda. ⁷Kristus i dig ser hans helighet. ⁸Din speciellhet ser på hans kropp och ser inte honom.
9. Se honom som det han är, så att din befrielse inte länge låter vänta på sig. ²Ett vettlöst irrlande utan något syfte och utan att uppnå någonting överhuvudtaget, är allt som det andra valet kan erbjuda dig. ³Fåfängligheten i en funktion som inte fullgjorts kommer att förfölja dig så länge som din broder ligger och sover, fram till dess att det som du har givits i uppdrag har utförts och han har uppstått från det förgångna. ⁴Han som fördömde sig själv, och även dig, har det förunnats dig att rädda från fördömande tillsammans med dig. ⁵Och båda skall ni se Guds härlighet i Hans Son, som du felaktigt trodde var kött, och bunden vid lagar som inte alls har någon makt över honom.
10. Skulle du inte med glädje inse att dessa lagar inte är för dig? ²Se då inte honom som deras fånge. ³Det kan inte vara så att det som styr en del av Gud inte gäller för allt det andra. ⁴Du underställer dig själv de lagar som du anser styr honom. ⁵Tänk således på hur stor Guds Kärlek till dig måste vara, eftersom Han har givit dig en del av Sig för att rädda honom undan smärta och skänka dig lycka. ⁶Och tvivla aldrig på att din speciellhet kommer att försvinna inför Viljan hos Gud Som älskar varje del av Sig med samma kärlek och omtanke. ⁷Kristus i dig kan se din broder på rätt sätt. ⁸Skulle du gå emot den helighet som Han ser?
11. Speciellhet är den funktion som du tilldelade dig själv. ²Den gäller uteslutande för dig, som någonting som du själv har skapat, själv upprätthåller, utan behov av någonting, och inte för-

enad med någonting utöver kroppen. ³I dess ögon är du ett separat universum, med all makt att hålla sig fullständigt inom sig självt, med varje ingång stängd mot intrång, och varje fönster igenbommat mot ljuset. ⁴Alltid attackerad och alltid ursinnig, med en vrede som alltid är till fullo rättfärdigad, har du eftersträvat detta mål med en vaksamhet som du aldrig haft en tanke på att ge upp, och med en ansträngning du aldrig tänkt sluta med. ⁵Och all denna obevekliga beslutsamhet var för detta; du ville att speciellhet skulle vara sanningen.

12. Nu ombeds du bara att eftersträva ett annat mål med mycket mindre vaksamhet; med ringa ansträngning och med lite tid, och med Guds makt som upprätthåller det, och utlovar framgång. ²Men av de två är det detta du finner svårast. ³“Offrandet” av självet förstår du, inte heller finner du detta pris alltför högt. ⁴Men en liten villighet, en nick till Gud, en hälsning till Kristus i dig, tycker du är en ansträngande och tröttsam börda, alltför tung att bära. ⁵Men för att vara hängiven sanningen så som Gud har fastställt den krävs inget offer, inte heller någon anspänning, och all Himlens makt och själva sanningens kraft ges för att tillhandahålla medlen, och garantera att målet uppnås.
13. Du som tror att det är lättare att se din broders kropp än hans helighet, var säker på att du förstår vad som gav upphov till denna dom. ²Här hörs tydligt speciellhetens röst som dömer emot Kristus och förkunnar för dig vilket syfte du kan uppnå, och vad du inte kan göra. ³Glöm inte att denna dom måste gälla för det som du gör med den som din bundsförvant. ⁴För vad du gör genom Kristus vet den inte. ⁵För Honom är denna dom helt obegriplig, för endast det som Hans Fader vill är möjligt, och det finns inget alternativ som Han kan se. ⁶Ur Hans avsaknad av konflikt kommer din frid. ⁷Och från Hans syfte kommer medlen för en fullbordan som inte kräver någon ansträngning och för vila.

VII. Mötesplatsen

1. Så förbittrat var och en som är knuten till den här världen försvarar den speciellhet som han vill skall vara sanningen! ²Hans önskan är hans lag, och han lyder. ³Ingenting som hans speciellhet kräver nekar han att ge. ⁴Ingenting som den behöver nekar han det som han älskar. ⁵Och så länge den ropar på honom hör han

ingen annan Röst. ⁶Ingen ansträngning är för stor, ingen kostnad för hög, inget pris för dyrt för att rädda hans speciellhet från den minsta förolämpning, den obetydligaste attack, ett framviskat tvivel, en antydning om hot, eller från någonting som inte är den djupaste vördnad. ⁷Detta är din son, lika älskad av dig som du är älskad av din Fader. ⁸Likväl står den på dina skapelsers plats, vilka *är* din son, så att du skall kunna dela Guds Faderskap, inte rycka det ifrån Honom. ⁹Vad är denne son som du har gjort till att vara din styrka? ¹⁰Vad är detta jordiska barn som överöses av en sådan kärlek? ¹¹Vad är denna parodi på Guds skapelse som intar dina skapelsers plats? ¹²Och var är de, nu när Guds värd har funnit en annan son som han föredrar framför dem?

2. Minnet av Gud lyser inte ensamt. ²Det som finns i din broder innehåller fortfarande hela skapelsen, allt som är skapat och skapande, fött och ännu ofött, fortfarande i framtiden eller till synes förgånget. ³Det som finns i honom är oföränderligt, och när du erkänner det, erkänner du också din egen oföränderlighet. ⁴Heligheten i dig tillhör honom. ⁵Och genom att du ser den i honom, återvänder den till dig. ⁶All den hyllning som du har givit speciellheten tillhör honom, och återvänder således till dig. ⁷All den kärlek och omsorg, det starka beskyddet, omtanken dag och natt, det djupa intresset, den starka övertygelsen att detta är du, tillhör honom. ⁸Det finns ingenting du gav till speciellheten som inte tillkommer honom. ⁹Och ingenting tillkommer honom som inte tillkommer dig.
3. Hur kan du känna ditt värde så länge som speciellheten gör anspråk på dig i stället? ²Hur kan du undgå att känna igen det i hans helighet? ³Försök inte att göra din speciellhet till sanning, för om den vore det skulle du verkligen vara förlorad. ⁴Var snarare tacksam för att det har förunnats dig att se hans helighet *eftersom* den är sanningen. ⁵Och det som är sant i honom måste vara lika sant i dig.
4. Fråga dig själv detta: kan *du* skydda sinnet? ²Kroppen ja, lite grann, inte från tiden, men tillfälligt. ³Och hur mycket du än tror att du räddar, så skadar du. ⁴Vad skulle du rädda den *för*? ⁵För i det valet ligger både dess väl och ve. ⁶Rädda den för att visa upp den, som ett bete för att fånga en annan fisk, för att ge din speciellhet ett elegantare hem, eller väva en ram av skönhet runt ditt hat, och du dömer den till förfall och död. ⁷Och om du ser detta syfte i din broders kropp, då har du fördömt din egen på samma sätt. ⁸Väv då hellre en ram av helighet omkring honom, så att

- sanningen kan lysa över honom, och ge dig säkerhet mot förfall.
5. Fadern bevarar i säkerhet det Han har skapat. ²Du kan inte komma åt det med de falska föreställningar som du har åstadkommit, eftersom det inte skapades av dig. ³Låt inte dina dåraktiga fantasier skrämma dig. ⁴Det som är odödligt kan inte attackeras; det som är förgängligt har ingen verkan. ⁵Bara syftet som du ser i det har någon mening, och om det är sant vilar dess säkerhet tryggt. ⁶Om inte, har det inget syfte, och är inte medel för någonting. ⁷Vad som än varseblivs som medel för sanningen har del i dess helighet, och vilar i ljuset lika tryggt som den själv. ⁸Inte heller kommer detta ljus att slockna när det är borta. ⁹Dess heliga syfte gav det odödlighet, och satte ännu ett ljus i Himlen, där dina skapelser känner igen en gåva från dig, ett tecken på att du inte har glömt dem.
 6. För allt på jorden är testet helt enkelt detta: "Vad är det här till för?" ²Svaret gör det till vad det är för dig. ³Det har ingen mening i sig självt, men du kan ge det verklighet i enlighet med det syfte som du tjänar. ⁴Här är du bara ett medel, tillsammans med det. ⁵Gud är Medel liksom också Mål. ⁶I Himlen är mål och medel ett, och ett med Honom. ⁷Detta är den sanna skapelsens tillstånd, som inte återfinns i tiden utan i evigheten. ⁸Detta går inte att beskriva för någon här. ⁹Inte heller finns det något sätt att lära sig vad detta tillstånd innebär. ¹⁰Inte förrän du går bortom inläringen till det Givna; inte förrän du åter iordningställer ett heligt hem åt dina skapelser kan det förstås.
 7. En medskapare med Fadern måste ha en Son. ²Men denne Son måste ha skapats lik Honom Själv. ³En fullkomlig varelse, allomfattande och allomfattad, till vilken ingenting behöver tillfogas och ingenting tas bort; som inte har sitt ursprung i storlek eller plats eller tid, inte heller är tvingad till begränsningar eller ovissheter av något slag. ⁴Här förenas mål och medel som ett, inte heller har denna etthet något slut överhuvudtaget. ⁵Allt detta är sant, och ändå har det ingen mening för någon som fortfarande har en enda olärd lektion kvar i sitt minne, en enda tanke med ett syfte som ännu är ovisst, eller en enda önskan med ett splittrat mål.
 8. Den här kursen gör inget försök att lära ut det som inte lätt går att lära sig. ²Dess räckvidd överstiger inte din egen, bortsett från att den säger att det som är ditt kommer till dig när du är redo. ³Här är medlen och syftet skilda åt eftersom de gjordes på det sättet och varseblevs på det sättet. ⁴Och därför behandlar vi dem

som om de vore det. ⁵Det är nödvändigt att komma ihåg att all varseblivning förblir upp och nervänd tills dess syfte har förståtts. ⁶Varseblivning tycks inte vara ett medel. ⁷Och det är detta som gör det svårt att fatta hela vidden av dess beroende av det som du tror att den är till för. ⁸Varseblivningen tycks lära dig det som du ser. ⁹Men den bär endast vittnesbörd om vad du har lärt ut. ¹⁰Den är den yttre bilden av en önskan; en bild som du ville skulle vara sann.

9. Se på dig själv, och du kommer att se en kropp. ²Se på denna kropp i ett annat ljus och den ser annorlunda ut. ³Och utan ljus ser det ut som om den har försvunnit. ⁴Men du försäkras att den finns där eftersom du fortfarande kan känna den med dina händer och höra den röra sig. ⁵Här är en bild som du vill skall vara du själv. ⁶Den är medlet för att uppfylla din önskan. ⁷Den ger dig ögonen som du kan se den med, händerna som känner den, och öronen som du lyssnar med på de ljud den gör. ⁸Den bevisar sin egen verklighet för dig.
10. På så sätt görs kroppen till en teori om dig själv, i vilken inga åtgärder har vidtagits för att bevisa någonting utöver den själv, och ingen räddning finns i sikte. ²Dess förlopp är säkert, när den ses genom dess egna ögon. ³Den växer och tynar bort, blomstrar och dör. ⁴Och du kan inte föreställa dig själv åtskild från den. ⁵Du stämplar den som syndig och du hatar det den gör, och dömer den som ond. ⁶Men din speciellhet viskar: "Här är min älskade son, i vilken jag har funnit behag". ⁷Således blir "sonen" medlet för att tjäna sin "faders" syfte. ⁸Inte identisk, inte ens lik, men ändå ett medel för att erbjuda "fadern" det han vill ha. ⁹Sådan är parodin på Guds skapelse. ¹⁰För på samma sätt som Hans Sons skapelse gav honom glädje och vittnar om Hans Kärlek och delade Hans syfte, på samma sätt vittnar kroppen om den tanke som gjorde den, och talar för dess verklighet och sanning.
11. Och således blir två söner till, och båda tycks vandra här på jorden utan mötesplats och utan att mötas. ²Den ene varseblir du utanför dig själv, din egen älskade son. ³Den andre, som är sin Faders Son, vilar i det inre, i din broder liksom i dig. ⁴Deras olikheter består inte i hur de ser ut, inte heller i vart de går, inte ens i vad de gör. ⁵De har olika syften. ⁶Det är detta som förenar dem med deras likar, och separerar var och en från alla aspekter med ett annat syfte. ⁷Guds Son har kvar sin Faders Vilja. ⁸Människo-sonen varseblir en främmande vilja och önskar att den var sann. ⁹Och på så sätt tjänar hans varseblivning hans önskan genom att

ge den ett sken av sanning. ¹⁰Men varseblivningen kan tjäna ett annat mål. ¹¹Den är inte bunden till speciellheten annat än genom ditt val. ¹²Och det är dig förunnat att göra ett annat val, och använda varseblivningen för ett annat syfte. ¹³Och det som du ser kommer att tjäna detta syfte väl, och bevisa sin egen verklighet för dig.

Kapitel 25

GUDS RÄTTVISA

Inledning

1. Kristus i dig bor inte i en kropp. ²Ändå är Han i dig. ³Och därför måste det vara så att du inte är i en kropp. ⁴Det som är inom dig kan inte vara utanför. ⁵Och det är förvisso så att du inte kan vara åtskild från det som är i ditt livs själva mittpunkt. ⁶Det som ger dig liv kan inte hysas i döden. ⁷Lika lite kan du det. ⁸Kristus är i en ram av helighet vars enda syfte är att Han skall manifesteras för dem som inte känner Honom, så att Han kan kalla på dem att de skall komma till Honom och se Honom där de trodde att deras kroppar var. ⁹Då kommer deras kroppar att försvinna, så att de kan infatta Hans helighet i sig.
2. Ingen som bär Kristus i sig kan undgå att känna igen Honom överallt. ²Utom i kroppar. ³Och så länge som någon tror att han är i en kropp, kan Han inte vara där han tror att han är. ⁴Och på så sätt bär han Honom utan att veta det, och manifesterar Honom inte. ⁵Och därför känner han inte igen Honom där Han är. ⁶Människosonen är inte den uppståndne Kristus. ⁷Likväl har Guds Son sin boning precis där han är, och vandrar med honom i hans helighet, lika tydlig att se som hans speciellhet visas i hans kropp.
3. Kroppen behöver inget helande. ²Men sinnet som tror att det är en kropp är verkligen sjukt! ³Och det är här som Kristus ger botemedlet. ⁴Hans syfte sveper in kroppen i Hans ljus, och fyller den med heligheten som lyser från Honom. ⁵Och det finns ingenting som kroppen säger eller gör som inte manifesterar Honom. ⁶Till dem som inte känner Honom bär den Honom i varsamhet och kärlek för att hela deras sinnen. ⁷Detta är det uppdrag som din broder har för dig. ⁸Och därför måste också detta vara ditt uppdrag för honom.

I. Länken till sanningen

1. Det kan inte vara så att det är svårt att utföra den uppgift som Kristus utsåg dig till att utföra, eftersom det är Han Som utför den. ²Och när du utför den kommer du att lära dig att kroppen

endast tycks vara medlet för dess utförande. ³För Sinnet är Hans. ⁴Och därför måste det vara ditt. ⁵Hans helighet styr kroppen genom sinnet som är ett med Honom. ⁶Och du är tydlig för din helige broder, liksom han för dig. ⁷Här är den helige Kristus möte med Sig Själv; inte heller varseblivs några olikheter som står mellan aspekterna av Hans helighet, vilka möts och förenas och lyfter Honom till Hans Fader, hel och obefläckad och värdig Hans eviga Kärlek.

2. Hur kan du göra Kristus tydlig i dig annat än genom att se på heligheten och se Honom där? ²Varseblivningen talar om för dig att *du* är tydlig i det du ser. ³Se kroppen, och du kommer att tro att du är där. ⁴Och varje kropp du ser på påminner dig om dig själv; din syndighet, din ondska och, framför allt, din död. ⁵Och skulle du inte avsky den som berättar detta för dig, och söka hans död i stället? ⁶Budskapet och budbäraren är ett. ⁷Och du måste se din broder som dig själv. ⁸Infattad i hans kropp kommer du att se din syndighet, i vilken du är fördömd. ⁹Infattad i hans helighet förkunnar Kristus i honom att Han är du.
3. Varseblivningen är ett val av vad du vill att du själv skall vara; av den värld du vill leva i, och det tillstånd i vilket du tror att ditt sinne kommer att vara tillfreds och tillfredsställt. ²Den väljer var du tror att din trygghet finns, i enlighet med ditt beslut. ³Den avslöjar dig för dig själv så som du vill att du skall vara. ⁴Och alltid är den trogen ditt syfte, från vilket den aldrig åtskiljer sig, inte heller bär den det minsta vittnesbörd om någonting som syftet i ditt sinne inte upprätthåller. ⁵Varseblivningen är en del av det som det är ditt syfte att se, för mål och medel är aldrig åtskilda. ⁶Och på så sätt lär du dig att det som ser ut att ha ett eget liv inte har något.
4. *Du* är medlet för Gud; inte åtskild, inte heller med ett liv skilt från Hans. ²Hans Liv manifesteras i dig som är Hans Son. ³Varje aspekt av Honom Själv är infattad i helighet och fullkomlig renhet, i en kärlek så himmelsk och så fullständig att den bara önskar att kunna befria allt som den ser på och förena det med sig själv. ⁴Dess strålgans lyser genom varje kropp som den ser på, och för allt dess mörker in i ljuset enbart genom att se förbi det *till* ljuset. ⁵Slöjan lyfts genom dess varsamhet, och ingenting döljer Kristi ansikte för dem som betraktar det. ⁶Du och din broder står framför Honom nu, för att låta Honom dra undan slöjan som tycks hålla er separerade och isolerade.
5. Eftersom du tror att du är åtskild, framstår också Himlen som

åtskild för dig. ²Inte för att den verkligen är det, utan därför att länken som har givits dig för att förena dig med sanningen skall kunna nå dig genom det som du förstår. ³Fader och Son och Helig Ande är som Ett, på samma sätt som alla dina bröder förenar sig som ett i sanningen. ⁴Kristus och Hans Fader har aldrig varit separerade, och Kristus finns i din förståelse, i den del av dig som delar Hans Faders Vilja. ⁵Den Helige Ande länkar samman den andra delen – den lilla galna önskan att vara åtskild, annorlunda och speciell – med Kristus, för att göra ettheten tydlig för det som verkligen är ett. ⁶I den här världen förstår man inte detta, men det kan läras ut.

6. Den Helige Ande tjänar Kristi syfte i ditt sinne, så att speciellhetens mål kan rättas där misstaget ligger. ²Eftersom Hans syfte fortfarande är ett med både Fadern och Sonen, känner Han Guds Vilja och det som du egentligen vill. ³Men detta förstår sinnet som varseblivs som ett, medvetet om att det är ett, och upplevt på det sättet. ⁴Det är den Helige Andes funktion att lära dig hur denna etthet upplevs, vad du måste göra för att uppleva den, och vart du måste vända dig för att göra det.
7. Allt detta ser på tid och rum som om de vore skilda åt, för så länge som du tror att en del av dig är åtskild, är begreppet om en etthet, förenad som ett, meningslöst. ²Det är uppenbart att ett sinne som är så splittrat aldrig skulle kunna förmedla kunskap om en Etthet Som förenar alla ting i Sig Själv. ³Och därför måste Det Som är i detta sinne, och som verkligen förenar alla ting, vara dess Lärare. ⁴Men Det måste använda det språk som detta sinne kan förstå, i det tillstånd som det tror att det befinner sig i. ⁵Och Det måste använda all inläring till att föra över illusioner till sanningen, och ta alla falska föreställningar om vad du är, och leda dig bortom dem till sanningen som *är* bortom dem. ⁶Allt detta kan mycket enkelt sammanfattas så här:

⁷Det som är detsamma kan inte vara olikt, och det som är ett kan inte ha åtskilda delar.

II. Frälsaren från mörkret

1. Är det inte uppenbart att det som kroppens ögon varseblir fyller dig med rädsla? ²Kanske du tror att du skall finna något hopp om tillfredsställelse där. ³Kanske du föreställer dig att du kan uppnå

en viss frid och tillfredsställelse i världen så som du varseblir den. ⁴Ändå måste det vara uppenbart att resultatet inte förändras. ⁵Trots dina förhoppningar och fantasier är resultatet alltid hopplöshet. ⁶Och det finns inget undantag, inte heller kommer det någonsin att finnas något. ⁷Det enda värde som det förgångna kan ha är att du lär dig att det inte gav dig några belöningar som du skulle vilja behålla. ⁸För endast på så sätt kommer du att vara villig att avstå från det, och låta det försvinna för evigt.

2. Är det inte egendomligt att du fortfarande hyser hopp om tillfredsställelse från den värld som du ser? ²Inte i något avseende, vid någon tidpunkt eller på någon plats har någonting annat än rädsla och skuld varit din belöning. ³Hur lång tid behöver du för att inse att möjligheten till förändring i detta avseende knappast är värd att fördröja en förändring, som kanske skulle kunna leda till ett bättre resultat? ⁴För en sak är säker; det sätt som du ser på, och sedan länge har sett på, ger inte något underlag som du kan basera dina framtida förhoppningar på, och inte någon antydning om framgång överhuvudtaget. ⁵Att hoppas där det inte finns något hopp måste få dig att känna hopplöshet. ⁶Men denna hopplöshet är ditt val, så länge som du söker efter hopp där det aldrig kommer att finnas något.
3. Är det inte också sant att du har funnit ett visst hopp förutom detta; en svag glimt – obeständig, skiftande, likväl svagt synlig – av att förhoppningar är berättigade på grunder som inte är av den här världen? ²Men ditt hopp om att de ändå är här, hindrar dig likväl fortfarande från att ge upp den hopplösa och otacksamma uppgift som du har ålagt dig själv. ³Kan det vara meningsfullt att hålla kvar den fasta övertygelsen att det finns skäl till att fortsätta att sträva efter det som alltid har misslyckats, med motiveringen att det plötsligt kommer att lyckas och föra med sig det som det aldrig tidigare har fört med sig?
4. Dess förgångna *har* misslyckats. ²Var glad över att det är borta från ditt sinne, där det förmörkade det som finns där. ³Förväxla inte form med innehåll, för formen är bara ett medel för innehåll. ⁴Och ramen är bara ett medel för att hålla bilden uppe, så att den kan ses. ⁵En ram som döljer bilden har inget syfte. ⁶Bilden kan inte vara ram, om det är den du ser. ⁷Utan bilden har ramen ingen mening. ⁸Dess syfte är att framhäva bilden, och inte sig själv.
5. Vem hänger en tom ram på en vägg och står framför den i djup vördnad som om det fanns ett mästerverk att se på? ²Men om du

ser din broder som en kropp, är det just detta du gör. ³Det mästerverk som Gud har satt i den här ramen är allt som finns att se. ⁴Kroppen hyser det en tid, utan att skymma det på något sätt. ⁵Men det som Gud har skapat behöver ingen ram, för det som Han har skapat stöder Han och infattar i Sig Själv. ⁶Han erbjuder dig att se Sitt mästerverk. ⁷Och skulle du hellre vilja se ramen i stället för detta? ⁸Och inte se bilden överhuvudtaget?

6. Den Helige Ande är ramen som Gud har satt runt den del av Sig som du skulle vilja se som åtskild. ²Men dess ram är förenad med sin Skapare, ett med Honom och med Hans mästerverk. ³Detta är dess syfte, och du gör inte ramen till bild när du väljer att se den i dess ställe. ⁴Den ram som Gud har givit den tjänar bara Hans syfte, inte ditt åtskilt från Hans. ⁵Det är ditt separata syfte som skymmer bilden, och troget håller fast vid ramen i stället för den. ⁶Men Gud har satt sitt mästerverk i en ram som kommer att bestå för evigt, när din har vittrat sönder till stoft. ⁷Men tro inte att bilden förstörs på något sätt. ⁸Det som Gud har skapat är utom fara för all förgängelse; oförändrat och fullkomligt i evighet.
7. Acceptera Guds ram i stället för din, och du kommer att se mästerverket. ²Se på dess skönhet, och förstå Sinnet som tänkte det, inte i kött och ben utan i en ram lika vacker som Det Självt. ³Dess helighet lyser upp den syndfrihet som mörkrets ram döljer, och kastar en slöja av ljus över bildens ansikte som bara återspeglar ljuset som lyser från det till dess Skapare. ⁴Tro inte att detta ansikte någonsin var förmörkat därför att du såg det i en ram av död. ⁵Gud bevarade det i säkert förvar så att du skulle kunna se på det, och se den helighet som Han gav det.
8. Se i mörkret frälsaren *från* mörkret, och förstå din broder så som hans Faders Sinne visar honom för dig. ²Han kommer att stiga fram ur mörkret när du ser på honom, och du kommer inte längre att se mörkret. ³Mörkret berörde honom inte, inte heller dig som förde fram honom så att du skulle kunna se på honom. ⁴Hans syndfrihet är bara en bild av din egen. ⁵Hans varsamhet blir din styrka, och båda kommer ni med glädje att se inåt, och se den helighet som måste finnas där på grund av det som du såg i honom. ⁶Han är den ram i vilken din helighet är infattad, och det Gud gav honom måste ges till dig. ⁷Hur mycket han än förbiser mästerverket i sig och bara ser en ram av mörker, är det ändå din enda funktion att se i honom det som han inte ser. ⁸Och i detta seende delas det sanna seendet som ser på Kristus i stället för att se döden.

9. Hur skulle Himlens Herre kunna låta bli att vara glad om du uppskattar Hans mästerverk? ²Vad annat skulle Han kunna göra än att tacka dig som älskar Hans Son så som Han gör? ³Skulle Han inte göra Sin Kärlek känd för dig, om du bara delar Hans lovprisning av det som Han älskar? ⁴Gud håller Skapelsen kär som den fullkomlige Fader Han är. ⁵Och därför blir Hans glädje fullständig när någon del av Honom deltar i Hans lovprisning för att dela Hans glädje. ⁶Denne broder är Hans fullkomliga gåva till dig. ⁷Och Han är glad och tacksam när du tackar Hans fullkomlige Son för att han är vad han är. ⁸Och all Hans tacksägelse och all glädje lyser över dig som vill göra Hans glädje fullständig, tillsammans med Honom. ⁹Och således blir din glädje fullständig. ¹⁰Inte en stråle mörker kan ses av dem som vill göra sin Faders lycka fullständig, och sin tillsammans med Hans. ¹¹Gud Själv erbjuder oförbehållsamt sin tacksamhet till var och en som delar Hans syfte. ¹²Det är inte Hans Vilja att vara ensam. ¹³Och inte heller är det din.
10. Förlåt din broder, och du kan inte separera dig från honom, inte heller från hans Fader. ²Du behöver ingen förlåtelse, för de helt och hållet rena har aldrig syndat. ³Ge då det som Han har givit dig, så att du kan se Hans Son som ett, och tacka hans Fader så som Han tackar dig. ⁴Tro inte heller att all Hans lovprisning inte ges till dig. ⁵För det som du ger är Hans, och när du ger det lär du dig att förstå Hans gåva till dig. ⁶Och ge den Helige Ande det som Han erbjuder både Fadern och Sonen. ⁷Ingenting har makt över dig förutom Hans Vilja och din, som bara utsträcker Hans Vilja. ⁸Det var för detta du skapades, och din broder tillsammans med dig och som ett med dig.
11. Du och din broder är detsamma på samma sätt som Gud Själv är En, och inte splittrade i Hans Vilja. ²Och ni måste ha ett enda syfte, eftersom Han gav samma till er båda. ³Hans Vilja förs samman när ni förenar er vilja, så att du blir fullständig genom att erbjuda din broder fullständighet. ⁴Se inte i honom den syndighet som han ser, utan ära honom så att du kan högakta dig själv och honom. ⁵Till dig och din broder ges frälsningens makt, så att ni kan dela räddningen undan mörkret in i ljuset; så att ni kan se som ett det som aldrig varit åtskilt, och inte heller skilt från all Guds Kärlek som ges i lika mån.

III. Varseblivning och val

1. I samma utsträckning som du sätter värde på skulden, i samma utsträckning kommer du att varsebli en värld i vilken attack är rättfärdigad. ²I samma utsträckning som du förstår att skuld är meningslös, i samma utsträckning kommer du att varsebli att attack inte kan *vara* rättfärdigad. ³Detta överensstämmer med varseblivningens grundlag: du ser det som du tror finns där, och du tror att det finns där eftersom du vill att det skall finnas där. ⁴Varseblivningen har ingen annan lag än denna. ⁵Resten härstammar enbart från denna, för att upprätthålla den och erbjuda den stöd. ⁶Detta är varseblivningens form, anpassad till den här världen, av Guds mer grundläggande lag; att kärleken skapar sig själv, och ingenting annat än sig själv.
2. Guds lagar gäller inte direkt för en värld där varseblivningen styr, för en sådan värld skulle inte ha kunnat skapats av det Sinne för vilket varseblivningen inte har någon mening. ²Likväl återspeglas Hans lagar överallt. ³Inte för att världen, där denna återspeglning finns, är verklig överhuvudtaget. ⁴Utan bara för att Hans Son tror att den är det, och Han skulle inte kunna låta Sig Själv vara helt separerad från Sin Sons övertygelse. ⁵Han skulle inte kunna gå in i Sin Sons vansinne tillsammans med honom, men Han skulle kunna vara säker på att Hans sunda förnuft skulle gå dit med honom, så att han inte för evigt skulle vara förlorad i sin önskans galenskap.
3. Varseblivning grundar sig på val; kunskap gör det inte. ²Kunskapen har endast en lag eftersom den endast har en Skapare. ³Men den här världen har två som gjorde den, och de ser den inte som detsamma. ⁴För var och en har den ett olikartat syfte, och för var och en är den ett perfekt medel för att tjäna det mål för vilket den varseblivs. ⁵För speciellheten är den den perfekta ramen för att framhäva den; det perfekta slagfältet för att utkämpa sina krig på, det perfekta skyddet för illusioner som den vill göra verkliga. ⁶Det finns inte en enda illusion som den inte upprätthåller i sin varseblivning; inte en enda som inte till fullo kan rättfärdigas.
4. Det finns en annan Upphovsman till världen, Som samtidigt rättar den galna övertygelsen att någonting skulle kunna upprättas och vidmakthållas utan någon länk som fortfarande höll det inom Guds lagar; inte som lagen själv upprätthåller universum så som Gud skapade det, utan i en form som anpassats till

det behov som Guds Son tror att han har. ²Ett rättat misstag är slutet för misstaget. ³Och på så sätt har Gud fortfarande skyddat Sin Son, till och med i hans misstag.

5. Det finns ett annat syfte i den värld som misstaget gav upphov till, eftersom den har en annan Upphovsman Som kan göra dess mål förenligt med Sin Skapares syfte. ²I Hans varseblivning av världen ses ingenting som inte rättfärdigar förlåtelse och åsynen av fullkomlig syndfrihet. ³Inte heller uppstår som inte möts med ögonblicklig och fullständig förlåtelse. ⁴Inte heller stannar kvar ens ett ögonblick för att dölja syndfriheten som lyser oförändrad, bortom speciellhetens ömkliga försök att jaga bort den ur sinnet där den måste vara, och lysa upp kroppen i dess ställe. ⁵Det är inte sinnets sak att välja var det vill se Himlens lampor. ⁶Om det väljer att se dem någon annanstans än i deras hem, som om de lyst upp en plats där de aldrig skulle kunna vara, då måste världens Upphovsman rätta ditt misstag, så att du inte blir kvar i mörkret där lamporna inte finns.
6. Alla här har gått in i mörkret, men ingen har gått in i det ensam. ²Inte heller behöver han stanna mer än ett ögonblick. ³För han har kommit med Himlens Hjälp inom sig, som är redo att när som helst leda honom ut ur mörkret in i ljuset. ⁴Tidpunkten han väljer kan vara när som helst, för hjälpen finns där, och väntar endast på hans val. ⁵Och när han väljer att begagna sig av det som har givits honom, då kommer han se varje situation som han förut trodde var ett medel för att rättfärdiga hans vrede, vändas till en händelse som rättfärdigar hans kärlek. ⁶Han kommer tydligt att höra att de maningar till krig som han tidigare hörde egentligen är maningar till frid. ⁷Han kommer att varsebli att där han gick till attack finns bara ett annat altare, där han med samma lätthet och långt större lycka kan skänka förlåtelse. ⁸Och han kommer att omtolka all frestelse och se den som bara ännu ett tillfälle att ge honom glädje.
7. Hur kan en felaktig varseblivning vara en synd? ²Låt inte alla dina bröders misstag vara någonting annat för dig än ett tillfälle att se det som åstadkommit av den Hjälpare som har givits till dig för att du skall se den värld som Han gjorde i stället för din. ³Vad är då rättfärdigat? ⁴Vad vill du? ⁵För dessa två frågor är samma fråga. ⁶Och när du ser dem som samma, har du gjort ditt val. ⁷För det är att se dem som en som befriar dig från övertygelsen att det finns två sätt att se. ⁸Den här världen har mycket att erbjuda din frid, och många tillfällen att utsträcka din egen för-

låtelse.⁹ Detta är dess syfte för dem som vill se frid och förlåtelse sänka sig över dem, och erbjuda dem ljuset.

8. Upphovsmannen till varsamhetens värld har fullkomlig makt att bilda motvikt mot den värld av våld och hat som tycks stå emellan dig och Hans varsamhet.² Den finns inte i Hans förlåtande ögon.³ Och därför behöver den inte finnas i dina.⁴ Synd är den fasta övertygelse som varseblivningen inte kan ändra.⁵ Det som har fördömts är fördömt och för evigt fördömt, eftersom det för evigt är oförlåtligt.⁶ Om det då blir förlåtet måste syndens varseblivning ha varit felaktig.⁷ Och på så sätt blir en förändring möjlig.⁸ Också den Helige Ande ser det Han ser som långt bortom det som är möjligt att ändra.⁹ Men synden kan inte göra intrång i Hans sanna seende, för synden har blivit rättad genom Hans seende.¹⁰ Och därför måste den ha varit en villfarelse, inte en synd.¹¹ För det som den påstår aldrig skulle kunna ske, har skett.¹² Synden attackeras genom bestraffning, och bevaras därmed.¹³ Men att förlåta den är att ändra dess tillstånd från misstag till sanning.
9. Guds Son skulle aldrig kunna synda, men han kan önska sig det som skulle skada honom.² Och han har makten att tro att han kan bli skadad.³ Vad skulle detta kunna vara annat än en felaktig varseblivning av honom själv?⁴ Är detta en synd eller ett misstag, förlåtligt eller ej?⁵ Behöver han hjälp eller fördömande?⁶ Är det ditt syfte att han skall räddas eller fördömas?⁷ Du glömmer väl inte att det han är för dig kommer att göra detta val till din framtid?⁸ För du gör det *nu*, i det ögonblick när all tid blir ett medel för att nå ett mål.⁹ Gör då ditt val.¹⁰ Men förstå att med detta val väljs syftet för den värld du ser, och kommer att rättfärdigas.

IV. Ljuset du för med dig

1. Sinnens som är förenade och inser att de är det, kan inte känna någon skuld.² För de kan inte attackera, och de gläder sig åt att det är så, och ser sin trygghet i detta lyckliga faktum.³ Deras glädje ligger i den oskuld som de ser.⁴ Och därför söker de efter den, eftersom det är deras syfte att se den och glädja sig.⁵ Var och en söker efter det som kommer att skänka honom glädje så som han definierar den.⁶ Det är inte målet som sådant som varierar.⁷ Men det är det sätt som målet ses på som gör valet av medel oundvikligt, och utan hopp om förändring såvida målet inte förändras.

⁸Och då väljs medlen på nytt, eftersom det som kommer att skänka glädje definieras annorlunda och söks på ett annat sätt.

2. Varseblivningens grundläggande lag skulle således kunna uttryckas så här: "Du kommer att glädjas åt det du ser, eftersom du ser det för att glädjas." ²Och så länge som du tror att lidande och synd kommer att skänka dig glädje, så länge kommer de att finnas så att du kan se dem. ³Ingenting är skadligt eller välgörande om du inte önskar att det skall vara det. ⁴Det är din önskan som gör det till vad det är i sin verkan på dig. ⁵För du valde det som ett medel för att uppnå just dessa verkningar, eftersom du trodde att de skulle föra med sig jubel och glädje. ⁶Även i Himlen gäller denna lag. ⁷Guds Son skapar för att det skall skänka honom glädje, och delar sin Faders syfte i sitt eget skapande, så att hans glädje kan utökas, och Guds tillsammans med hans.
3. Du upphovsman till en värld som inte finns, finn vila och tröst i en annan värld där friden bor. ²Denna värld för du med dig till alla trötta ögon och missmodiga hjärtan som ser på synden och slår takten till dess sorgsna refräng. ³Från dig kan deras vila komma. ⁴Från dig kan en värld resa sig som de kommer att glädja sig åt att se, och där deras hjärtan är glada. ⁵I dig finns ett sant seende som utsträcker sig till dem alla, och höljer dem i varsamhet och i ljus. ⁶Och i denna växande värld av ljus drivs mörkret som de trodde fanns där bort tills det bara är avlägsna skuggor, långt borta, inte länge ihågkomna när solen lyser bort dem till intet. ⁷Och alla deras "onda" tankar och "syndiga" förhoppningar, deras drömmar om skuld och skoningslös hämnd, och varje önskan att skada och döda och dö, kommer att försvinna inför den sol som du för med dig.
4. Skulle du inte vilja göra detta för Guds Kärleks skull? ²Och för dig själv? ³För tänk på vad det skulle innebära för dig. ⁴Dina "onda" tankar som hemsöker dig nu kommer att tyckas alltmer avlägsna och långt borta från dig. ⁵Och de försvinner längre och längre bort, eftersom solen i dig har gått upp så att de kan drivas bort inför ljuset. ⁶De dröjer sig kvar en stund, en liten stund, i förvrängda former alltför långt borta för att kännas igen, och är borta för evigt. ⁷Och i solskenet kommer du att stå i stillhet, i oskuld och helt orädd. ⁸Och från dig kommer den vila som du fann att utsträcka sig, så att din frid aldrig kan överge dig och lämna dig hemlös. ⁹De som erbjuder frid åt alla har funnit ett hem i Himlen som världen inte kan förstöra. ¹⁰För det är tillräckligt stort att rymma världen i sin frid.

5. Inom dig finns hela Himlen. ²Varenda löv som faller ges liv i dig. ³Varenda fågel som någonsin har sjungit kommer åter att sjunga i dig. ⁴Och varenda blomma som någonsin har blommat har sparat sin doft och sin skönhet åt dig. ⁵Vilket mål kan ersätta Guds Vilja och Hans Sons, så att Himlen återställs till honom för vilken den skapades som hans enda hem? ⁶Ingenting före och ingenting efter den. ⁷Ingen annan plats; inget annat tillstånd och ingen annan tid. ⁸Ingenting bortom, inte heller närmare. ⁹Ingenting annat. ¹⁰I någon form. ¹¹Detta kan du föra med dig till hela världen, och till alla de tankar som kom in i den och missförstods en liten stund. ¹²På vilket bättre sätt skulle dina egna misstag kunna föras till sanningen än genom din villighet att föra Himlens ljus med dig, när du vandrar bortom mörkrets värld in i ljuset.

V. Syndfrihetens tillstånd

1. Syndfrihetens tillstånd är enbart detta: all önskan att attackera är borta, och därför finns det ingen anledning att varsebli Guds Son som någonting annat än det han är. ²Behovet av skuld är borta, eftersom det inte har något syfte, och är meningslöst utan syndens mål. ³Attack och synd är förbundna med varandra som en enda illusion, båda den andres orsak och mål och rättfärdigande. ⁴Båda är var för sig meningslösa, men tycks få en mening från den andre. ⁵Båda är beroende av den andre för det förnuft som den kan tyckas ha. ⁶Och ingen av dem skulle kunna tro på den ene såvida inte den andre vore sanningen, för båda vittnar om att den andre måste vara sann.
2. Attack gör Kristus till din fiende, och Gud tillsammans med Honom. ²Måste du inte vara rädd med sådana "fiender"? ³Och måste du inte vara rädd för dig själv? ⁴För du har skadat dig själv, och gjort ditt Själv till din "fiende". ⁵Och nu måste du tro att du inte är du, utan någonting främmande för dig själv och "någonting annat", ett "någonting" som måste fruktas i stället för att älskas. ⁶Vem skulle attackera det som han varseblir som helt oskyldigt? ⁷Och *eftersom* han önskar att attackera, vem skulle kunna låta bli att tro att han måste vara skyldig för att kunna vidmakthålla denna önskan, även om han önskar att vara oskyldig? ⁸För vem skulle kunna se Guds Son som oskyldig och önska att han vore död? ⁹Kristus står framför dig varje gång du ser på din broder. ¹⁰Han är inte borta därför att dina ögon är slutna.

- ¹Men vad finns det att se när du söker efter din Frälsare, och ser Honom genom ögon som inte ser?
3. Det är inte Kristus du ser genom att se på det sättet. ²Det är "fienden", som du förväxlat med Kristus, som du ser på. ³Och hatar, eftersom det inte finns någon synd i honom som du kan se. ⁴Inte heller hör du hans klagande rop – oförändrat till sitt innehåll oavsett vilken form ropet antar – att förena dig med honom, och förenas med honom i oskuld och i frid. ⁵Och likväl, under egots vettlösa skrik, är ropet som Gud har givit honom sådant att du i honom kan höra Hans Rop på dig, och svara genom att lämna tillbaka till Gud det som tillhör Honom.
4. Guds Son ber dig endast om detta; att du lämnar tillbaka till honom det som tillkommer honom, så att du kan dela det med honom. ²Ensam har ingen av er det. ³Därför måste det förbli värdelöst för båda. ⁴Tillsammans kommer det att ge samma styrka åt båda för att rädda den andre, och rädda sig själv tillsammans med honom. ⁵Förlåten av dig erbjuder din frälsare dig frälsningen. ⁶Fördömd av dig erbjuder han dig döden. ⁷I var och en ser du bara återspeglingsen av det som du väljer att han skall vara för dig. ⁸Om du beslutar dig för att avfärda hans egentliga funktion, den enda han i sanning har, berövar du honom all den glädje han skulle ha funnit om han fullgjort den roll som Gud gav till honom. ⁹Men tro inte att Himlen går förlorad enbart för honom. ¹⁰Inte heller kan den återvinnas, såvida inte vägen visas för honom genom dig, så att du kan finna den när du vandrar vid hans sida.
5. Det är inte något offer att han blir räddad, för genom hans frihet kommer du att vinna din. ²Att låta hans funktion bli fullgjord är endast medlet för att låta din bli det. ³Och därför vandrar du mot Himlen eller mot helvetet, men inte ensam. ⁴Så vacker hans syndfrihet kommer att vara när du varseblir den! ⁵Och så stor din glädje kommer att vara, när det står honom fritt att erbjuda dig seendets gåva som Gud gav till honom för dig! ⁶Han har inget annat behov än detta; att du ger honom friheten att fullborda den uppgift som Gud gav till honom. ⁷Kom bara ihåg detta; att det han gör, gör också du, tillsammans med honom. ⁸Och så som du ser honom, så definierar du den funktion som han kommer att ha för dig, tills du ser honom på ett annat sätt och låter honom vara det som Gud bestämde att han skulle vara för dig.
6. Du tror att inför det hat som Guds Son kan hysa mot sig själv

är Gud maktlös att från helvetets pina rädda det som Han har skapat. ²Men i den kärlek som han visar sig själv görs Gud fri att låta Sin Vilja ske. ³I din broder ser du bilden av din egen övertygelse om vad Guds Vilja för dig måste vara. ⁴I din förlåtelse kommer du att förstå Hans Kärlek till dig; genom din attack tror du att Han hatar dig, och föreställer dig att Himlen måste vara helvetet. ⁵Se ännu en gång på din broder, inte utan förståelsen att han är vägen till Himlen eller helvetet, så som du varseblir honom. ⁶Men glöm inte detta; den roll du ger honom ges till dig, och du kommer att vandra den väg som du visade honom eftersom den är din dom över dig själv.

VI. Den speciella funktionen

1. Guds nåd vilar milt över förlåtande ögon, och allt de ser på talar om Honom till betraktaren. ²Han kan inte se någonting ont; ingenting i världen att vara rädd för, och ingen som är olik honom själv. ³Och eftersom han älskar dem, ser han på sig själv med kärlek och varsamhet. ⁴Lika lite som han skulle fördöma sig själv för sina misstag skulle han fördöma någon annan. ⁵Han är inte hämnadens domare, inte heller syndens bestraffare. ⁶Godheten i hans blick vilar på honom själv med all den ömhet som den erbjuder andra. ⁷För han vill endast hela och endast välsigna. ⁸Och eftersom han är i samklang med det som Gud vill, har han makten att hela och välsigna alla dem han ser på med Guds nåd i sin blick.
2. Ögon vänjer sig vid mörkret, och ljuset en strålande dag tycks smärtsamt för de ögon som sedan länge vant sig vid de otydliga intryck som varseblivs i skymningen. ²Och de vänder sig bort från solljuset och den klarhet som det för med sig till det som de ser på. ³Halvdager tycks vara bättre; lättare att se, och lättare att känna igen. ⁴På något sätt tycks det vaga och mer otydliga vara lättare att se på; mindre smärtsamt för ögonen än det som är helt klart och otvetydigt. ⁵Men det är inte detta som ögonen är till för, och vem kan säga att han föredrar mörkret och vidmakthålla att han vill se?
3. Din önskan att se nedkallar Guds nåd över dina ögon, och för med sig ljusets gåva som gör seendet möjligt. ²Vill du se din broder? ³Gud låter dig med glädje se på honom. ⁴Han vill inte att du inte känner igen din frälsare. ⁵Inte heller vill Han att han förblir

utan den funktion som Han gav till honom. ⁶Låt honom inte längre vara ensam, för de ensamma är de som inte ser någon funktion i världen som de kan fylla; ingen plats där de behövs, och inget mål som endast de kan uppfylla fullkomligt.

4. Detta är den Helige Andes vänliga varseblivning av speciellheten: Hans användning av det som du har gjort, att hela i stället för att skada. ²Till var och en ger Han en speciell funktion i frälsningen som endast han kan fylla; en roll för bara honom. ³Inte heller är planen fullständig förrän han finner sin speciella funktion, och fullgör den roll som tilldelats honom för att göra honom själv fullständig i en värld där ofullständigheten härskar.
5. Här, där Guds lagar inte råder i perfekt form, kan han likväl göra *en* perfekt sak och göra *ett* perfekt val. ²Och genom denna handling av speciell trofasthet mot någon som varseblivs som någon annan än han själv, lär han sig att gåvan gavs till honom själv, och därför måste de vara ett. ³Förlåtelse är den enda funktion som är meningsfull i tiden. ⁴Den är det medel som den Helige Ande använder för att överföra speciellhet från synd till frälsning. ⁵Förlåtelse är för alla. ⁶Men när den vilar på alla är den fullständig, och varje funktion i den här världen fullständig med den. ⁷Sedan finns tiden inte längre. ⁸Men så länge du befinner dig i tiden, finns det fortfarande mycket att göra. ⁹Och var och en måste göra det som har anvisats honom, för hela planen är beroende av hans del. ¹⁰Han *har* en speciell roll i tiden, för så har han valt, och genom att välja den gjorde han den åt sig själv. ¹¹Hans nekades inte sin önskan, men den ändrades till formen för att låta den tjäna hans broder och honom själv, och således bli ett medel för att rädda i stället för att förlora.
6. Frälsningen är ingenting annat än en påminnelse om att den här världen inte är ditt hem. ²Dess lagar påtvingas dig inte, dess värderingar är inte dina. ³Och ingenting som du tror att du ser i den finns verkligen överhuvudtaget. ⁴Detta ser man och förstår, allt eftersom var och en påtar sig sin del i att göra den ogjord, liksom han gjorde när han åstadkom den. ⁵Han har medlen för båda, så som han alltid har haft. ⁶Speciellheten som han valde för att skada sig själv utsåg Gud till att vara medlet för hans frälsning, från just det ögonblick då valet gjordes. ⁷Hans speciella synd gjordes till hans speciella nåd. ⁸Hans speciella hat blev hans speciella kärlek.
7. Den Helige Ande behöver din speciella funktion, så att Hans kan fullgöras. ²Tro inte att du saknar ett speciellt värde här. ³Du

ville ha det, och det har givits till dig. ⁴Allt du har gjort kan tjäna frälsningen lätt och bra. ⁵Guds Son kan inte göra något val som den Helige Ande inte kan använda sig av för hans räkning, och inte emot honom själv. ⁶Endast i mörkret ser din speciellhet ut att vara attack. ⁷I ljuset ser du den som din speciella funktion i planen att rädda Guds Son från all attack, och låta honom förstå att han är trygg, så som han alltid har varit, och kommer att vara i tiden såväl som i evigheten. ⁸Detta är den funktion som har givits till dig för din broder. ⁹Så tag den varsamt ur din broders hand, och låt frälsningen fullgöras fullkomligt i dig. ¹⁰Gör detta *enda*, så att allt blir dig givet.

VII. Frälsningens klippa

1. Men om den Helige Ande kan förvandla varje dom som du har fällt över dig själv till en välsignelse, då kan det inte vara någon synd. ²Synden är det enda i hela världen som inte kan förändras. ³Den är oföränderlig. ⁴Och på dess oföränderlighet beror världen. ⁵Världens magi kan tyckas gömma syndens smärta för syndare, och vilseleda med glitter och falskhet. ⁶Ändå vet var och en att syndens pris är döden. ⁷Och så är det. ⁸För synden är en begäran om döden, en önskan att göra den här världens grundval lika säker som kärleken, lika pålitlig som Himlen, och lika stark som Gud Själv. ⁹Världen går säker för kärleken för alla som tror att synd är möjlig. ¹⁰Inte heller kommer den att förändras. ¹¹Men är det möjligt att det som Gud inte skapade skulle dela Hans skapelses egenskaper, när det motsätter sig den på alla sätt?
2. Det kan inte vara så att "syndarens" önskan om döden är lika stark som Guds Vilja för livet. ²Inte heller kan grunden för en värld som Han inte gjorde vara lika fast och säker som Himlen. ³Hur skulle det kunna vara så att helvetet och Himlen är samma sak? ⁴Och är det möjligt att det som Han inte ville inte kan förändras? ⁵Vad är oföränderligt förutom Hans Vilja? ⁶Och vad kan dela dess egenskaper förutom den själv? ⁷Vilken önskan kan resa sig mot Hans Vilja, och vara oföränderlig? ⁸Om du kunde inse att ingenting är oföränderligt förutom Guds Vilja, skulle den här kursen inte vara svår för dig. ⁹För det är detta som du inte tror. ¹⁰Likväl finns det ingenting annat som du skulle kunna tro, om du bara såg på vad det verkligen är.
3. Låt oss gå tillbaka till det som vi sade tidigare, och tänka på det

mer noggrant. ²Det måste vara så att antingen är Gud galen, eller också är den här världen en galenskapens plats. ³Inte en enda av Hans Tankar är överhuvudtaget begriplig i den här världen. ⁴Och ingenting som världen tror är sant har någon mening alls i Hans Sinne. ⁵Det som är obegripligt och inte har någon mening är vansinne. ⁶Och det som är galenskap kan inte vara sanningen. ⁷Om en enda av de övertygelser som är så högt värderade här vore sann, då är varje Tanke som Gud någonsin har haft en illusion. ⁸Och om bara en enda av Hans Tankar är sann, då är alla övertygelser som världen tillmäter någon mening falska, och helt obegripliga. ⁹Detta är det val du gör. ¹⁰Försök inte att se det på något annat sätt, inte heller förvanska det till någonting som det inte är. ¹¹För endast detta beslut kan du fatta. ¹²Resten är Guds ensak, och inte din.

4. Att rättfärdiga en enda av de värderingar som världen håller fast vid är att förneka din Faders förnuft och ditt eget. ²För Gud och Hans älskade Son tänker inte på olika sätt. ³Och det är överensstämmelsen i deras tänkande som gör Sonen till medskapare med det Sinne Vars Tanke skapade honom. ⁴Så om han väljer att tro på en enda tanke som strider mot sanningen, har han beslutat att han inte är sin Faders Son eftersom Sonen är galen, och förnuft måste saknas hos både Fadern och Sonen. ⁵Detta tror du. ⁶Tro inte att denna övertygelse beror på den form den antar. ⁷Den som tror att världen är förnuftig på något sätt, att den har rätt i någonting den tänker, eller att den vidmakthålls av någon form av förnuft, tror att detta är sant. ⁸Synden är inte verklig *därför att* Fadern och Sonen inte är vansinniga. ⁹Den här världen är meningslös *därför att* den vilar på synd. ¹⁰Vem skulle kunna skapa det oföränderliga om det inte vilar på sanningen?
5. Den Helige Ande har makten att förändra hela grundvalen för den värld du ser till någonting annat; en grund som inte är vansinnig, på vilken en förnuftig varseblivning kan baseras, och en annan värld varseblivas. ²Och en värld i vilken ingenting motsäger det som skulle leda Guds Son till sunt förnuft och glädje. ³Ingenting vittnar om död och grymhet; om separation och olikheter. ⁴För här varseblivs allt som ett, och ingen förlorar för att någon annan skall vinna.
6. Pröva allt som du tror på i ljuset av denna enda begäran, och förstå att allt som uppfyller detta enda krav är värdigt din tro. ²Men ingenting annat. ³Det som inte är kärlek är synd, och båda varseblir den andre som vansinnig och meningslös. ⁴Kärleken är

grunden för en värld som varseblivs som helt galen av syndare, som tror att deras väg är vägen till sunt förnuft. ⁵Men synden är lika vansinnig i kärlekens ögon, vars milda blick ser bortom galenskapen och fridfullt vilar på sanningen. ⁶Båda ser en oföränderlig värld, eftersom båda definierar den oföränderliga och eviga sanningen om vad du är. ⁷Och båda avspeglar en åsikt om vad Fadern och Sonen måste vara, för att göra denna synpunkt meningsfull och förnuftig.

7. Din speciella funktion är den speciella form i vilken det faktum att Gud inte är vansinnig förefaller mest förnuftigt och meningsfullt för dig. ²Innehållet är detsamma. ³Formen är anpassad till dina speciella behov, och till den speciella tid och plats där du tror att du själv befinner dig, och där du kan vara fri från tid och rum, och allt som du tror måste begränsa dig. ⁴Guds Son kan inte vara bunden av tid eller rum eller av någonting som Gud inte ville. ⁵Men om Hans Vilja ses som galenskap, då kräver den form av sunt förnuft, som gör den mest acceptabel för dem som är vansinniga, ett speciellt val. ⁶Och detta val kan inte heller göras av de vansinniga, vars problem är att deras val inte är fria och fattade med förnuft i förståndets ljus.
8. Det *skulle* vara galenskap att anförtro frälsningen åt de vansinniga. ²Eftersom Gud inte är galen har Han utsett En Som är lika förnuftig som Han till att låta en förnuftigare värld uppstå, så att alla som valde vansinnet som sin frälsning kan se den. ³Åt Denne har det anförtrotts att välja den form som är lämpligast för honom; en form som inte kommer att attackera den värld som han ser, utan gå in i den i stillhet och visa honom att han är galen. ⁴Denne visar bara på ett alternativ, ett annat sätt att se på det som han tidigare har sett och känner igen som den värld han lever i, och tidigare trodde att han förstod.
9. Nu måste han ifrågasätta detta, därför att alternativets form är någonting som han inte kan förneka, inte heller förbise, eller fullständigt undgå att överhuvudtaget varsebli. ²För varje alternativ är hans speciella funktion utformad på ett sådant sätt att den skall kunna varseblivas som möjlig, och mer och mer önskvärd, allteftersom den bevisar för honom att det är ett alternativ som han verkligen vill ha. ³Från denna ståndpunkt erbjuder hans syndighet, och all den synd som han ser i världen, honom mindre och mindre. ⁴Inte förrän han börjar förstå att det kostar honom hans sunda förnuft, och står emellan honom och vad det nu kan vara för hopp som han har om att vara förnuftig. ⁵Inte heller

- lämnas han utan räddning undan galenskapen, för han har en speciell roll i allas räddning. ⁶Han kan lika lite lämnas utanför, utan en speciell funktion i hopp om frid, som Fadern skulle kunna förbise Sin Son, och förbigå honom i likgiltig tanklöshet.
10. Vad går att lita på förutom Guds Kärlek? ²Och var finns det sunda förnuftet förutom i Honom? ³Den Som talar för Honom kan visa dig detta, i det alternativ som Han har valt speciellt för dig. ⁴Det är Guds Vilja att du minns detta, och på så sätt går från djupaste sorg till den fullkomliga glädjen. ⁵Acceptera den funktion som har tilldelats dig i Guds Egen plan för att visa Hans Son att helvetet och Himlen är olika, inte detsamma. ⁶Och att i Himlen är *De* alla detsamma, utan de olikheter som skulle ha gjort Himlen till ett helvete och helvetet till en himmel, om ett sådant vansinne hade varit möjligt.
 11. Hela övertygelsen om att någon förlorar återspeglar bara den underliggande grundsatsen att Gud måste vara vansinnig. ²För i den här världen verkar det som om att någon måste vinna *därför att* en annan förlorade. ³Om detta vore sant, då är Gud förvisso galen! ⁴Men vad är denna övertygelse annat än en form av den mer fundamentala grundsatsen: "Synden är verklig och styr världen"? ⁵För varje liten vinst måste någon förlora, och betala den exakta summan i blod och lidande. ⁶För annars skulle ondskan triumfera, och undergång vara det totala priset för varje vinst överhuvudtaget. ⁷Du som tror att Gud är galen, se noga på detta, och förstå att det antingen måste vara Gud som är vansinnig eller detta, men knappast bådadera.
 12. Frälsningen är återfödseln av tanken att ingen kan förlora för att någon annan skall vinna. ²Och alla *måste* vinna, om någon skall vara vinnare. ³Här är det sunda förnuftet återställt. ⁴Och på denna enda sanningens klippa kan tron på Guds eviga förnuft vila i fullkomlig förtröstan och fullkomlig frid. ⁵Förnuftet är tillfredsställt, för alla vansinniga övertygelser kan rättas här. ⁶Och synd måste vara omöjlig, om detta är sant. ⁷Detta är den klippa på vilken frälsningen vilar, den fördelaktiga utsiktspunkt från vilken den Helige Ande ger mening och ledning åt den plan i vilken din speciella funktion har en roll. ⁸För här görs din speciella funktion hel, eftersom den delar helhetens funktion.
 13. Kom ihåg att all frestelse endast är detta; en galen övertygelse att Guds vansinne skulle göra dig förnuftig och ge dig det du vill ha; att antingen Gud eller du måste förlora mot galenskapen, eftersom era mål inte kan göras förenliga. ²Död kräver liv, men

livet uppehålls inte till varje pris. ³Ingen kan lida för att Guds Vilja skall uppfyllas. ⁴Frälsningen är Hans Vilja, *eftersom* du delar den. ⁵Inte bara för dig, utan för det Själv Som är Guds Son. ⁶Han kan inte förlora, för om han kunde det skulle förlusten vara hans Faders, och i Honom är ingen förlust möjlig. ⁷Och detta är förnuftigt, eftersom det är sanningen.

VIII. Rättvisan återlämnad till kärleken

1. Den Helige Ande kan använda allt du ger Honom för din frälsning. ²Men Han kan inte använda det som du undanhåller, för Han kan inte ta det ifrån dig utan din villighet. ³För om Han gjorde det, skulle du tro att Han har ryckt det ifrån dig mot din vilja. ⁴Och på så sätt skulle du inte lära dig att det *är* din vilja att vara utan det. ⁵Du behöver inte vara helt villig att ge det till Honom, för om du vore det skulle du inte behöva Honom. ⁶Men detta behöver Han; att du föredrar att Han tar det framför att du behåller det enbart för dig själv, och att du förstår att du inte kan veta vad som inte för med sig förlust till någon. ⁷Så mycket är det nödvändigt att tillföra tanken att ingen kan förlora för att du skall vinna. ⁸Och ingenting mer.
2. Här är den enda princip som frälsningen behöver. ²Inte heller är det nödvändigt att din tro på denna är stark, orubblig och utan attack från alla övertygelser som motsätter sig den. ³Du har ingen fast lojalitet. ⁴Men kom ihåg att frälsningen inte behövs av de frälsta. ⁵Du anmodas inte att göra det som någon som fortfarande är i strid med sig själv skulle finna omöjligt. ⁶Ha föga tilltro till att vishet skulle kunna finnas i ett sådant sinnestillstånd. ⁷Men var tacksam för att endast en smula tro begärs av dig. ⁸Vad annat än en smula tro finns kvar hos dem som fortfarande tror på synden? ⁹Vad skulle de kunna veta om Himlen och de frälstas rättvisa?
3. Det finns en slags rättvisa i frälsningen som världen inte vet någonting om. ²I världen är rättvisa och hämnd detsamma, för syndare ser rättvisan endast som sitt straff, som kanske någon annan får utstå, men som inte går att undkomma. ³Syndens lagar kräver ett offer. ⁴Vem det är gör just ingen skillnad. ⁵Men döden måste vara priset och måste betalas. ⁶Detta är inte rättvisa, utan vansinne. ⁷Men hur skulle rättvisan kunna definieras utan vansinne där kärlek betyder hat, och döden ses som en seger och en triumf över evigheten och tidlösheten och livet?

4. Du som inte vet någonting om rättvisa kan ändå fråga, och lära dig svaret. ²Rättvisan ser på alla på samma sätt. ³Det är inte rättvist att någon skall lida brist på grund av det som någon annan har. ⁴För detta är hämnd, vilken form den än antar. ⁵Rättvisan kräver inget offer, för varje offer görs för att synden skall kunna bibehållas och bevaras. ⁶Det är en betalning som erbjuds för syndens pris, men inte hela priset. ⁷Resten tas från någon annan för att läggas bredvid din lilla betalning, för att "sona" för allt som du vill behålla och inte ge upp. ⁸På så sätt ses du delvis som offer, men någon annan är det i långt större utsträckning. ⁹Och ju större hans del är, desto mindre är din av det totala priset. ¹⁰Och rättvisan, som är blind, är nöjd med att få betalt, av vem spelar ingen roll.
5. Kan detta vara rättvisa? ²Gud vet ingenting om detta. ³Men rättvisa känner Han, och känner den väl. ⁴För Han är helt och hållet rättvis mot alla. ⁵Hämnd är främmande för Guds Sinne *eftersom* Han känner rättvisan. ⁶Att vara rättfärdig är att vara rättvis, och att inte vara hämndlysten. ⁷Rättvisa och hämnd är omöjligt, för det ena motsäger det andra och förnekar att det är verkligt. ⁸Det är omöjligt för dig att dela den Helige Andes rättvisa med ett sinne som överhuvudtaget kan föreställa sig speciellhet. ⁹Men hur skulle Han kunna vara rättvis om Han dömer en syndare för de brott som han inte har begått, men tror att han begått? ¹⁰Och var skulle rättvisan vara om Han krävde av dem som är besatta av tanken på straff att de skulle lägga den åt sidan, utan hjälp, och varsebli att den inte är sann?
6. Det är synnerligen svårt för dem som fortfarande tror att synden är meningsfull att förstå den Helige Andes rättvisa. ²De måste tro att Han delar deras egen förvirring, och inte kan undvika den hämnd som deras egen övertygelse om rättvisa måste medföra. ³Och därför fruktar de den Helige Ande, och varseblir Guds "vrede" i Honom. ⁴Inte heller kan de lita på att Han inte kommer att förgöra dem med ljungande blixtrar som slitits loss från Himlens "eldar" av Guds Egen vredgade Hand. ⁵De *tror* verkligen att Himlen är helvetet, och *är* rädda för kärleken. ⁶Och en djup misstro och en rysning av fruktan kommer över dem när de får veta att de aldrig har syndat. ⁷Deras värld är beroende av syndens stabilitet. ⁸Och de varseblir "hotet" från det som Gud känner som rättvisa som mer destruktivt för dem själva och deras värld än hämnden, som de förstår och älskar.
7. Därför tror de att förlusten av synd är en förbannelse. ²Och de

flyr den Helige Ande som om Han vore en budbärare från helvetet, sänd från ovan, i förräderi och svek för att utverka Guds hämnd på dem förklädd till befriare och vän. ³Vad skulle Han kunna vara för dem annat än en djävul, klädd i en ängels klädnad för att vilseleda? ⁴Och vilken räddning har Han för dem förutom en dörr till helvetet som tycks likna Himlens port?

8. Ändå kan rättvisan inte straffa dem som ber om bestraffning, men som har en Domare Som vet att de i sanning är helt och hållet oskyldiga. ²För att vara rättvis måste Han göra dem fria, och visa dem all den ära som de förtjänar och har nekat sig själva eftersom de inte är rättvisa, och inte kan förstå att de är oskyldiga. ³Kärleken är inte förstaelig för syndare eftersom de tror att rättvisan är avskild från kärleken, och står för någonting annat. ⁴Och således varseblivs kärleken som svag, och hämnden som stark. ⁵För kärleken har förlorat när dömandet lämnade dess sida, och är alltför svag för att kunna rädda från bestraffning. ⁶Men hämnden utan kärlek har vunnit i styrka genom att vara separerad och skild från kärleken. ⁷Och vad annat än hämnd kan nu hjälpa och rädda, medan kärleken kraftlöst står bredvid med hjälplösa händer, berövad rättvisan och livskraften, och ur stånd att rädda.
9. Vad kan Kärleken be dig om som tror att allt detta är sant? ²Skulle Han i rättvisa och kärlek kunna tro att du i din förvirring har mycket att ge? ³Du ombeds inte att lita särskilt mycket på Honom. ⁴Inte mer än det du ser att Han erbjuder dig, och som du inser att du inte skulle kunna ge dig själv. ⁵I Guds Egen rättvisa ser Han allt som du förtjänar, men förstår också att du inte kan acceptera det för egen del. ⁶Det är Hans speciella funktion att erbjuda dig de gåvor som de oskyldiga förtjänar. ⁷Och varje gåva som du accepterar skänker såväl Honom som dig glädje. ⁸Han vet att Himlen blir rikare genom varje gåva som du accepterar. ⁹Och Gud gläder sig när Hans Son tar emot det som den kärleksfulla rättvisan vet är hans rätt. ¹⁰För kärlek och rättvisa är inte olika. ¹¹Eftersom de är detsamma står barmhärtigheten vid Guds högra Sida, och ger Guds Son makten att förlåta sig själv sina synder.
10. Hur kan det vara så att någonting skulle kunna undanhållas honom som gör sig förtjänt av allt? ²För det skulle vara orättvist, och verkligen orättvist mot all den helighet som finns i honom, hur mycket han än inte inser det. ³Gud känner inte till någon orättvisa. ⁴Han skulle inte tillåta att Hans Son dömdes av dem

som eftersträvar hans död, och inte skulle kunna se hans värde överhuvudtaget. ⁵Vilka ärliga vittnen skulle de kunna kalla på för att tala å hans vägnar? ⁶Och vem skulle komma och plädera för honom, och inte mot hans liv? ⁷Du skulle inte ge honom någon rättvisa. ⁸Men Gud har säkerställt att rättvisa skall skipas för den Son som Han älskar och vill skydda för all den orättvisa som du kan försöka erbjuda, eftersom du tror att hämnd är det som rätteligen tillkommer honom.

11. Eftersom speciellheten inte bryr sig om vem som betalar priset för synden, bara det betalas, fäster den Helige Ande inte något avseende vid vem som slutligen ser på oskulden, förutsatt att den blir sedd och igenkänd. ²För endast *ett* vittne är tillräckligt, om han ser sant. ³Enkel rättvisa begär inte mer. ⁴Den Helige Ande frågar var och en om han vill vara detta vittne, så att rättvisan kan återvända till kärleken och vara tillfreds där. ⁵Varje speciell funktion som Han anvisar är endast för detta; att var och en lär sig att kärlek och rättvisa inte är åtskilda. ⁶Och båda blir starkare genom sin förening med varandra. ⁷Utan kärlek är rättvisan fördomsfull och svag. ⁸Och kärlek utan rättvisa är omöjlig. ⁹För kärleken är rättvis, och kan inte tukta utan orsak. ¹⁰Vilken orsak kan det finnas som berättigar en attack på de oskyldiga? ¹¹Med rättvisa rättar kärleken således misstag, men inte med hämnd. ¹²För detta skulle vara orätt mot oskulden.
12. Du kan vara ett perfekt vittne för kärlekens och rättvisans makt om du förstår att det är omöjligt att Guds Son skulle kunna göra sig förtjänt av hämnd. ²Du behöver inte i varje omständighet varsebli att detta är sant. ³Inte heller behöver du fästa avseende vid din erfarenhet i världen, som endast är en skugga av allt som verkligen händer inom dig själv. ⁴Den förståelse du behöver kommer inte från dig, utan från ett större Själv, så storslaget och så heligt att Han inte skulle kunna betvivla Sin oskuld. ⁵Din speciella funktion är ett rop på Honom, att Han skall le mot dig vars syndfrihet Han delar. ⁶Hans förståelse kommer att bli din. ⁷Och på så sätt har den Helige Andes speciella funktion fullgjorts. ⁸Guds Son har funnit ett vittne till sin syndfrihet och inte till sina synder. ⁹Så lite du behöver ge den Helige Ande för att enkel rättvisa skall kunna ges åt dig.
13. Utan opartiskhet finns det ingen rättvisa. ²Hur kan speciellhet vara rättvis? ³Döm inte, inte därför att du också är en eländig syndare utan därför att du inte kan. ⁴Hur kan de speciella verkligen förstå att rättvisan är densamma för alla? ⁵Att ta från någon

för att ge till någon annan måste vara orättvist mot dem båda, eftersom de är likvärdiga i den Helige Andes ögon. ⁶Deras Fader gav dem båda samma arv. ⁷Den som vill ha mer eller mindre är inte medveten om att han har allt. ⁸Han kan inte bedöma vad som måste vara någon annans rätt, eftersom han tror att han lider brist. ⁹Och därför måste han vara missunnsam, och försöka ta från den han dömer. ¹⁰Han är inte opartisk, och kan inte rättvist se någon annans rättigheter eftersom hans egna har dolts för honom.

14. Du har rätt till hela universum; till fullkomlig frid, fullständig befrielse från syndens alla verkningar, och till evigt liv, glädjefyllt och fullständigt på alla sätt, så som Gud bestämde det för Sin helige Son. ²Detta är den enda rättvisa som Himlen känner, och allt som den Helige Ande för till jorden. ³Din speciella funktion visar dig att ingenting annat än fullkomlig rättvisa kan vinna över dig. ⁴Och du går säker för hämnd i alla former. ⁵Världen vilseleder, men den kan inte ersätta Guds rättvisa med en egen version. ⁶För endast kärleken är rättvis, och kan varsebli det som rättvisan måste bevilja Guds Son. ⁷Låt kärleken bestämma, och var aldrig rädd för att du i din orättvisa kommer att beröva dig själv det som Guds rättvisa har tilldelat dig.

IX. Himlens rättvisa

1. Vad kan det vara annat än högmod att tro att dina små misstag inte kan göras ogjorda av Himlens rättvisa? ²Och vad skulle detta kunna innebära annat än att de är synder och inte misstag, för evigt omöjliga att rätta, och som måste bemötas med hämnd och inte med rättvisa? ³Är du villig att befrias från syndens alla verkningar? ⁴Du kan inte svara på detta förrän du förstår allt som svaret måste föra med sig. ⁵För om du svarar "ja", innebär det att du kommer att ge upp den här världens alla värden till förmån för Himlens frid. ⁶Inte en enda synd vill du behålla. ⁷Och inte ett enda tvivel på att detta är möjligt kommer du att hålla kärt, så att synden hålls på plats. ⁸Du tycker att sanningen har större värde nu än alla illusioner. ⁹Och du förstår att sanningen måste avslöjas för dig, eftersom du inte vet vad den är.
2. Att ge motvilligt är att inte erhålla gåvan, eftersom du är motvillig till att acceptera den. ²Den sparas åt dig tills motvilligheten att ta emot den försvinner, och du är villig att låta den ges till dig. ³Guds rättvisa garanterar tacksamhet, inte rädsla. ⁴Ingen-

ting som du ger går förlorat för dig eller för någon annan, utan omhuldas och bevaras i Himlen, där alla de skatter som givits till Guds Son bevaras åt honom, och erbjuds alla som bara sträcker fram sin hand villiga att ta emot dem. ⁵Inte heller blir skatten mindre när den ges bort. ⁶Varje gåva bara ökar tillgången. ⁷För Gud är rättvis. ⁸Han kämpar inte mot Sin Sons motvillighet att varsebli frälsningen som en gåva från Honom. ⁹Ändå är Hans rättvisa inte tillfreds förrän den tas emot av alla.

3. Var säker på att varje svar på ett problem som den Helige Ande löser alltid kommer att vara ett svar där ingen förlorar. ²Och detta måste vara sant, eftersom Han inte begär något offer av någon. ³Ett svar som kräver den minsta förlust för någon har inte löst problemet, utan har ökat det och gjort det större, svårare att lösa och mer orättvist. ⁴Det är omöjligt att den Helige Ande skulle kunna se orättvisa som en lösning. ⁵För Honom måste det som är orättvist rättas, *därför att* det är orättvist. ⁶Och varje misstag är en varseblivning där åtminstone någon betraktas orättvist. ⁷Således beviljas Guds Son ingen rättvisa. ⁸När någon ses som förlorare, har han blivit fördömd. ⁹Och bestraffning blir vad som tillkommer honom i stället för rättvisa.
4. Åsynen av oskuld gör bestraffning omöjlig, och rättvisan säker. ²Den Helige Andes varseblivning utgör ingen grund för attack. ³Endast förlust skulle kunna rättfärdiga attack, och Han kan inte se förlust av något slag. ⁴Världen löser problem på ett annat sätt. ⁵Den ser en lösning som ett tillstånd där det beslutas vem som skall vinna och vem som skall förlora; hur mycket den ene skall ta, och hur mycket förloraren fortfarande kan försvara. ⁶Men problemet förblir fortfarande olöst, för endast rättvisan kan framkalla ett tillstånd där det inte finns någon förlorare; ingen behandlas orättvist och lider brist, och därför har anledning att hämnas. ⁷Att lösa problem kan inte vara hämnd, som i bästa fall kan lägga ytterligare ett problem till det första, i vilket mordet inte är uppenbart.
5. Den Helige Ande löser problem på ett sådant sätt att problemet försvinner. ²Det har lösts därför att det har bemötts med rättvisa. ³Innan det har det, kommer det att komma tillbaka, eftersom det ännu inte har lösts. ⁴Principen att rättvisa innebär att ingen kan förlora är avgörande för den här kursen. ⁵För mirakler är beroende av rättvisa. ⁶Inte så som den ses genom den här världens ögon, utan så som Gud känner den, och så som kunskapen återspeglas i det seende som den Helige Ande skänker.
6. Ingen förtjänar att förlora. ²Och det som skulle vara orätt mot

någon kan inte ske. ³Helandet måste vara för alla, för ingen förtjänar attack av något slag. ⁴Vilken rangordning kan det finnas i mirakler, om inte någon förtjänar att lida mer och andra mindre? ⁵Och är detta rättvist mot de helt oskyldiga? ⁶Ett mirakel *är* rättvisa. ⁷Det är inte en speciell gåva till några, som skall undanhållas andra så som mindre värdiga, mer fördömda, och således avskilda från helandet. ⁸Vem finns det som kan vara åtskild från frälsningen om dess syfte är speciellhetens slut? ⁹Var finns frälsningens rättvisa om några misstag är oförlåtliga, och berättigar till hämnd i stället för till helande och fridens återkomst?

7. Frälsningen kan inte försöka hjälpa Guds Son att vara mer orättvis än han har försökt att vara. ²Om mirakler, den Helige Andes gåva, skulle ges speciellt till en utvald och speciell grupp, och undanhållas andra så som mindre förtjänta, då är Han speciellhetens bundsförvant. ³Det som Han inte kan varsebli bär Han inget vittnesbörd om. ⁴Och alla är lika berättigade till Hans gåva av helande och befrielse och frid. ⁵Att lämna ett problem till den Helige Ande för att Han skall lösa det åt dig innebär att du *vill* att det skall lösas. ⁶Att behålla det för dig själv för att lösa det utan Hans hjälp är att besluta att det skall förbli ouppklarat, olöst och fortsätta att ha makt att ge upphov till orättvisa och attack. ⁷Ingen kan vara orättfärdig mot dig, såvida du inte först har beslutat att *vara* orättfärdig. ⁸Och då måste det uppstå problem som blockerar din väg, och friden kommer att spridas för hatets vindar.
8. Om du inte tror att alla dina bröder har samma rätt till mirakler som du, kommer du inte att göra anspråk på din rätt till dem eftersom du var orättfärdig mot någon med samma rättigheter. ²Försök att neka, och du kommer att känna dig som om du blivit nekad. ³Försök att beröva, och du har blivit berövad. ⁴Ett mirakel kan aldrig tas emot därför att någon annan inte kunde ta emot det. ⁵Endast förlåtelsen erbjuder mirakler. ⁶Och förlåtelsen måste vara rättfärdig mot alla.
9. De små problem som du behåller och gömmer blir dina hemliga synder, eftersom du inte har valt att låta dem tas bort åt dig. ²Och därför samlar de damm och växer, tills de täcker allt du varseblir, och du är inte längre rättvis mot någon. ³Inte en enda rättighet tror du att du har. ⁴Och bitterhet, med hämnden rättfärdigad och barmhärtigheten förlorad, dömer dig som ovärdig förlåtelsen. ⁵De oförlåtna har ingen barmhärtighet att skänka någon. ⁶Det är därför som ditt enda ansvar måste vara att ta emot förlåtelsen för egen del.

10. Det mirakel du tar emot, ger du. ²Varje mirakel blir ett exempel på den lag som frälsningen vilar på; att rättvisa måste komma alla till del om någon skall helas. ³Ingen kan förlora, och alla måste vinna. ⁴Varje mirakel är ett exempel på vad rättvisan kan åstadkomma när den erbjuds till alla på samma sätt. ⁵Den tas emot och ges i lika mån. ⁶Den är medvetenheten om att givande och tagande är detsamma. ⁷Eftersom den inte gör det som är detsamma olikt, ser den inga olikheter där inga existerar. ⁸Och således är den densamma för alla, eftersom den inte ser några olikheter i dem. ⁹Dess erbjudande är universellt, och den lär endast ut ett budskap:

¹⁰Det som är Guds tillhör alla, och är vars och ens rätt.

Kapitel 26

ÖVERGÅNGEN

I. "Offrandet" av ettheten

1. I attackens "dynamik" är offer ett nyckelbegrepp. ²Det är den centralpunkt där all kompromiss, alla desperata försök att träffa avtal, och alla konflikter uppnår en skenbar balans. ³Det är symbolen för det centrala temat att *någon måste förlora*. ⁴Dess fokusering på kroppen är uppenbar, för det är alltid ett försök att begränsa förlusten. ⁵Kroppen är själv ett offer; ett uppgivande av makten för att kunna rädda åtminstone lite grann åt dig själv. ⁶Att se en broder i en annan kropp, åtskild från din, är uttryck för en önskan att se en liten del av honom och offra resten. ⁷Se på världen, och du kommer att se att ingenting är fäst vid någonting utanför sig självt. ⁸Allt som ser ut att vara levande väsen kan komma lite närmare, eller avlägsna sig lite grann, men kan inte förena sig.
2. Den värld du ser är baserad på att ettheten offras. ²Den är en bild av fullständig söndring och total brist på förening. ³Runt varje väsen har det byggts en mur som tycks så solid, att det ser ut som att det som är innanför aldrig kan nå utanför, och att det som är utanför aldrig kan nå och förena sig med det som är inlåst innanför muren. ⁴Varje del måste offra den andra delen för att bevara sig själv intakt. ⁵För om de förenade sig skulle båda förlora sin egen identitet, och genom deras separation bibehålls deras själv.
3. Det lilla som kroppen omgärdar blir självet, som bevaras genom att allt det andra offras. ²Och allt det andra måste förlora denna lilla del, och förbli ofullständigt för att bevara sin egen identitet intakt. ³I denna varseblivning av dig själv skulle förlusten av kroppen förvisso vara ett offer. ⁴För åsynen av kroppar blir tecknet på att offret är begränsat, och att någonting fortfarande finns kvar bara för dig. ⁵Och för att detta lilla skall tillhöra dig sätts begränsningar på allt som är utanför, precis som de sätts på allt som du tror är ditt. ⁶För att ge och att få är detsamma. ⁷Och att acceptera en kropps begränsningar är att påtvinga varje broder som du ser dessa begränsningar. ⁸För du måste se honom så som du ser dig själv.
4. Kroppen är en förlust, och *kan* göras till offer. ²Och så länge

som du ser din broder som en kropp, åtskild från dig och ensam i sin cell, kräver du offer av honom och av dig. ³Vilket större offer skulle kunna krävas än att Guds Son varseblir sig själv utan sin Fader? ⁴Och att hans Fader skulle vara utan Sin Son? ⁵Men varje offer kräver att de skall vara separerade och utan varandra. ⁶Minnet av Gud måste förnekas om något enda offer begärs av någon. ⁷Vilket vittnesbörd om Guds Sons helhet kan ses i en värld av separata kroppar, hur mycket han än bär vittnesbörd om sanningen? ⁸Han är osynlig i en sådan värld. ⁹Inte heller kan hans sång om förening och kärlek höras överhuvudtaget. ¹⁰Likväl är det honom förunnat att få världen att vika undan inför hans sång, och ersätta kroppens ögon med hans seende.

5. De som vill se vittnesbörden om sanningen i stället för om illusionen ber endast om att de skall kunna se ett syfte i världen som ger den förnuft och gör den meningsfull. ²Utan din speciella funktion har den här världen ingen mening för dig. ³Men den kan bli en skattkammare, lika rik och gränslös som Himlen själv. ⁴Inte ett ögonblick förflyter här när inte din broders helighet kan ses, så att den kan foga obegränsade förråd till varje ynkelig smula och liten glimt av lycka som du tilldelar dig själv.
6. Du kan förlora ettheten ur sikte, men du kan inte offra dess verklighet. ²Inte heller kan du förlora det du vill offra, eller hindra den Helige Ande från Hans uppgift att visa dig att det inte gått förlorat. ³Så hör sången som din broder sjunger för dig, och låt världen vika undan, och ta emot den vila som hans vittnesbörd erbjuder å fridens vägnar. ⁴Men döm honom inte, för då kommer du inte att höra någon sång om frihet för dig själv, inte heller se det som det är honom förunnat att vittna om, så att du kan se det och glädjas tillsammans med honom. ⁵Gör inte hans helighet till ett offer för din övertygelse om synd. ⁶Du offrar din oskuld tillsammans med hans, och dör varje gång du i honom ser en synd som förtjänar döden.
7. Ändå kan du varje ögonblick födas på nytt, och ges liv igen. ²Hans helighet ger liv till dig, som inte kan dö eftersom hans syndfrihet är känd av Gud; och lika lite kan offras av dig som ljuset i dig kan slockna därför att han inte ser det. ³Du som vill göra livet till ett offer, och få dina ögon och öron att bära vittnesbörd om Guds och Hans helige Sons död, tro inte att du har makten att göra Dem till någonting som Gud inte ville att De skulle vara. ⁴I Himlen är Guds Son inte fången i en kropp, inte heller offras han i ensamhet till synden. ⁵Och så som han är i Himlen, så

måste han vara för evigt och överallt. ⁶Han är för evigt densamme. ⁷Född på nytt varje ögonblick, orörd av tiden, och långt utom räckhåll för varje offer av liv eller död. ⁸För ingetdera gjorde han, och endast det ena gavs till honom av En Som vet att Hans gåvor aldrig kan drabbas av offer och förlust.

8. Guds rättvisa vilar i varsamhet över Hans Son, och bevarar honom trygg för all orättvisa som världen vill lägga på honom. ²Skulle det vara möjligt att du kunde göra hans synders verkliga, och offra hans Faders Vilja för honom? ³Fördöm honom inte genom att se honom i det eländiga fångelse där han ser sig själv. ⁴Det är din speciella funktion att ansvara för att dörren öppnas, så att han kan komma ut för att lysa över dig, och ge dig tillbaka gåvan av frihet genom att ta emot den av dig. ⁵Vad är den Helige Andes speciella funktion om inte att befria Guds helige Son från den fångenskap som han har åstadkommit för att hålla sig själv borta från rättvisan? ⁶Skulle din funktion kunna vara en uppgift som är lösgjord och åtskild från Hans Egen?

II. Många former; en enda rättelse

1. Det är inte svårt att förstå skälen till att du inte ber den Helige Ande om att lösa alla problem åt dig. ²Det är inte svårare för Honom att lösa vissa problem än andra. ³För Honom är varje problem detsamma, eftersom det får sin lösning på precis samma sätt och genom samma förfarande. ⁴Aspekterna som behöver lösas förändras inte, vilken form problemet än tycks anta. ⁵Ett problem kan uppenbara sig i många former, och kommer att göra det så länge som problemet kvarstår. ⁶Det tjänar ingenting till att försöka lösa det i någon speciell form. ⁷Det kommer att dyka upp, och dyka upp om och om igen, tills det har lösts en gång för alla och inte kommer att visa sig i någon form igen. ⁸Och endast då är du befriad från det.
2. Den Helige Ande erbjuder dig att bli fri från varje problem som du tror att du har. ²De är alla detsamma för Honom eftersom varje problem, oavsett den form det tycks anta, är ett krav på att någon skall lida förlust och offra någonting så att du kan vinna. ³Och när situationen är löst så att ingen förlorar är problemet borta, eftersom det var ett misstag i varseblivningen som nu har blivit rättat. ⁴För Honom är det ena misstaget inte svårare att föra till sanningen än det andra. ⁵För det *finns* bara ett enda misstag;

hela föreställningen att det är möjligt att lida förlust, och att detta skulle kunna resultera i vinst för någon. ⁶Om detta vore sant, då skulle Gud vara orättvis; synden skulle vara möjlig, attack rättfärdigad och hämnd rättvis.

3. Detta enda misstag, i vilken form det än förekommer, har bara en enda rättelse. ²Det finns ingen förlust; att tro att det finns det är ett misstag. ³Du har inga problem, även om du tycker att du har det. ⁴Och likväl skulle du inte kunna tänka på det sättet om du såg dem försvinna ett efter ett, utan hänsyn till storlek, komplexitet, eller tid och rum, eller vilket kännetecken som du nu än varseblir och som gör att vart och ett av dem tycks annorlunda än de övriga. ⁵Tro inte att de begränsningar som du påtvingar det du ser kan begränsa Gud på något sätt.
4. Rättvisans mirakel kan rätta alla misstag. ²Varje problem är ett misstag. ³Det gör Guds Son orätt, och är därför inte sant. ⁴Den Helige Ande värderar inte orättvisor som stora eller små, eller mer eller mindre betydelsefulla. ⁵De har inga egenskaper för honom. ⁶De är misstag som Guds Son lider av, men i onödan. ⁷Och därför tar Han bort törnena och spikarna. ⁸Han uppehåller sig inte vid att bedöma om skadan är stor eller liten. ⁹Han gör bara en enda bedömning; att det måste vara orättvist att skada Guds Son, och därför är det inte så.
5. Du som tror att det är riskfritt att överlämna endast några misstag för att få dem rättade medan du behåller de andra för dig själv, kom ihåg detta: rättvisan är total. ²Det finns inte någonting sådant som partiell rättvisa. ³Om Guds Son är skyldig, då är han fördömd, och förtjänar ingen barmhärtighet från rättvisans Gud. ⁴Men be inte Gud att bestraffa honom bara därför att *du* finner honom skyldig och vill att han skall dö. ⁵Gud erbjuder dig medlen för att se hans oskuld. ⁶Skulle det vara rättvist att bestraffa honom därför att du inte vill se på det som finns där att se? ⁷Varje gång du behåller ett problem för att själv lösa det, eller bedömer att det är ett problem som inte har någon lösning, har du gjort det stort, och bortom hopp om helande. ⁸Du förnekar att rättvisans mirakel *kan* vara rättvist.
6. Om Gud är rättvis kan det inte finnas några problem som rättvisan inte kan lösa. ²Men du tror att några orättvisor är rättvisa och bra, och nödvändiga för att skydda dig själv. ³Det är dessa problem som du tycker är stora och inte kan lösas. ⁴För det finns de som du vill skall lida förlust, och ingen som du helt och hållet vill skydda från offer. ⁵Tänk ännu en gång på din speciella

funktion. ⁶En enda har det givits dig för att du i honom skall se hans fullkomliga syndfrihet. ⁷Och du kommer inte att begära något offer av honom, eftersom det inte kan vara din vilja att han skall lida förlust. ⁸Rättvisans mirakel som du framkallar kommer att vila på dig lika säkert som på honom. ⁹Inte heller kommer den Helige Ande att vara nöjd förrän det tas emot av alla. ¹⁰För det som du ger till Honom är allas, och genom att du ger det kan Han se till att alla får det i lika mån.

7. Tänk således på hur stor din egen befrielse kommer att vara när du är villig att låta alla dina problem bli rättade. ²Du kommer inte att ha kvar ett enda, för du kommer inte att vilja ha smärta i någon form. ³Och du kommer att se varje liten oförrätt lösas upp inför den Helige Andes milda blick. ⁴För de *är* alla små för Honom, och inte värda mer än bara en liten suck innan de försvinner för att för evigt vara ogjorda och bortglömda. ⁵Det som en gång tycktes vara ett speciellt problem, ett misstag som inte kunde rättas, eller en plåga som inte gick att bota, har omvandlats till en universell välsignelse. ⁶Offrandet är borta. ⁷Och i dess ställe kan Guds Kärlek bli ihågkommen, och kommer att lysa bort allt minne av offer och förlust.
8. Gud kan inte bli ihågkommen förrän rättvisan älskas i stället för fruktas. ²Han kan inte vara orättfärdig mot någon eller någonting, eftersom Han vet att allt som är tillhör Honom, och för evigt kommer att vara så som Han skapade det. ³Ingenting som Han älskar kan vara annat än utan synd och bortom attack. ⁴Din speciella funktion öppnar på vid gavel den dörr bortom vilken minnet av Hans Kärlek bevaras fullkomligt intakt och obefläckat. ⁵Och allt du behöver göra är bara att önska att Himlen skall ges till dig i stället för helvetet, och varje bult och bom som tycks hålla dörren säkert stängd och låst kommer helt enkelt att falla bort och försvinna. ⁶För det är inte din Faders Vilja att du skall erbjuda eller ta emot mindre än det som Han gav, när Han skapade dig i fullkomlig kärlek.

III. Gränslandet

1. Komplexitet är inte av Gud. ²Hur skulle det kunna vara det, när allt som Han känner till är ett? ³Han känner en enda skapelse, en enda verklighet, en enda sanning och bara en enda Son. ⁴Ingenting står i konflikt med ettheten. ⁵Hur skulle det då kunna

finnas komplexitet i Honom? ⁶Vad finns det att besluta? ⁷För det är konflikten som gör ett val möjligt. ⁸Sanningen är enkel; den är en, utan någon motsats. ⁹Och hur skulle stridigheter kunna komma in i dess enkla närvaro, och föra med sig komplexitet där ettheten råder? ¹⁰Sanningen fattar inga beslut, för det finns ingenting att välja *mellan*. ¹¹Och bara om det fanns det, skulle ett val kunna vara ett nödvändigt steg i närmandet mot ettheten. ¹²Det som är allt lämnar inte plats åt någonting annat. ¹³Men denna storhet ligger utanför den här läroplanens ram. ¹⁴Inte heller är det nödvändigt att vi uppehåller oss vid någonting som inte omedelbart går att förstå.

2. Det finns ett tankens gränsländ som står mellan den här världen och Himlen. ²Det är inte en plats, och när du når det är det skilt från tiden. ³Här finns den mötesplats där tankar förs samman; där motstridiga värderingar möts och alla illusioner läggs ner bredvid sanningen, där de bedöms vara osanna. ⁴Detta gränsländ finns precis utanför Himlens port. ⁵Här görs varje tanke ren och alldeles enkel. ⁶Här förnekas synden, och allt som *är* tas emot i stället.
3. Detta är resans slut. ²Vi har hänvisat till det som den verkliga världen. ³Och likväl finns det en motsägelse här, på så sätt att orden antyder en begränsad verklighet, en partiell sanning, ett segment av universum som blivit sant. ⁴Detta beror på att kunskapen inte attackerar varseblivningen. ⁵De förs samman, och endast en fortsätter genom porten dit där Ettheten är. ⁶Frälsningen är ett gränsländ där tid och rum och val fortfarande har en mening, men där man likväl kan se att de är tillfälliga, inte passar in, och att alla val redan har gjorts.
4. Ingenting som Guds Son tror på kan förstöras. ²Men det som är sanning för honom måste föras fram till den sista jämförelse som han någonsin kommer att göra; den sista värdering som kommer att vara möjlig, den slutliga domen över den här världen. ³Det är sanningens dom över illusionen, kunskapens dom över varseblivningen: "Den har inte någon mening, och existerar inte." ⁴Detta är inte ditt beslut. ⁵Det är bara ett enkelt uttalande om ett enkelt faktum. ⁶Men i den här världen finns det inga enkla fakta, eftersom det förblir oklart vad som är detsamma och vad som är olikt. ⁷Det enda som är nödvändigt för att göra ett val överhuvudtaget är denna åtskillnad. ⁸Och häri ligger skillnaden mellan världarna. ⁹I den här världen är det omöjligt att välja. ¹⁰I den verkliga världen förenklas väljandet.

5. Frälsningen upphör strax hitom Himlen, för endast varseblivningen behöver frälsning. ²Himlen gick aldrig förlorad, och kan därför inte räddas. ³Men vem kan välja mellan en önskan om Himlen och en önskan om helvetet såvida han inte inser att de inte är detsamma? ⁴Denna skillnad är det inlärningsmål som den här kursen har fastslagit. ⁵Den kommer inte att gå utöver detta mål. ⁶Dess enda syfte är att lära ut vad som är detsamma och vad som är olikt, och lämna plats för att göra det enda val som kan göras.
6. Det finns ingen grund för något val i denna komplexa och överkomplicerade värld. ²För ingen förstår vad som är detsamma, och tycks välja där det faktiskt inte finns något val. ³Den verkliga världen är valets domän som gjorts verklig, inte när det gäller resultatet, utan i varseblivningen av de alternativ som kan väljas. ⁴Att det finns ett val är en illusion. ⁵Likväl ligger i detta val omintetgörandet av varje illusion, denna inte undantagen.
7. Liknar inte detta din speciella funktion, där separationen görs ogjord genom att syftet med det som en gång var speciellhet förändras, och nu är enhet? ²Alla illusioner är endast en. ³Och med den insikten ligger förmågan att ge upp alla försök att välja mellan dem, och att göra dem olika. ⁴Så enkelt valet är mellan två ting som är så klart olika. ⁵Det finns ingen konflikt här. ⁶Inget offer är möjligt när en illusion som erkänns som en illusion överges. ⁷När all verklighet har dragits tillbaka från det som aldrig var sant, kan det då vara svårt att ge upp det, och välja det som *måste* vara sant?

IV. Den plats som synden har lämnat

1. Förlåtelse är den här världens motsvarighet till Himlens rättvisa. ²Den omvandlar syndens värld till en enkel värld, där rättvisan kan återspeglas från en plats bortom den port bakom vilken det inte finns några som helst begränsningar. ³Det finns ingenting i gränslös kärlek som skulle kunna behöva förlåtelse. ⁴Och det som är kärlek till nästan i världen lämnar plats åt enkel rättvisa på andra sidan porten som öppnar in till Himlen. ⁵Ingen förlåter såvida han inte har trott på synden, och fortfarande tror att han har mycket som måste förlåtas. ⁶Förlåtelsen blir således det medel genom vilket han lär sig att han inte har gjort någonting som behöver förlåtelse. ⁷Förlåtelsen vilar alltid på den som erbjuder

den, tills han ser att han själv inte längre behöver den. ⁸Och på det sättet återförs han till sin verkliga funktion att skapa, som hans förlåtelse åter erbjuder honom.

2. Förlåtelsen förvandlar syndens värld till en värld av lysande härlighet, underbar att se. ²Varje blomma lyser i ljuset, och varje fågel sjunger om Himlens glädje. ³Det finns ingen bedrövelse och det finns inget åtskiljande här, för allt är totalt förlåtet. ⁴Och det som har blivit förlåtet måste förena sig, för ingenting står emellan för att hålla dem åtskilda och isär. ⁵De som är utan synd måste varsebli att de är ett, för ingenting står emellan för att skjuta undan den andre. ⁶Och i det utrymme som synden har lämnat tomt förenar de sig som ett, och inser med glädje att det som är del av dem inte har hållits isär och åtskilt.
3. Den heliga plats som du står på är bara den plats som synden har lämnat. ²Och här ser du Kristi ansikte framträda i dess ställe. ³Vem skulle kunna se Kristi ansikte, och inte erinra sig Sin Fader så som Han verkligen är? ⁴Vem skulle kunna frukta kärleken, och stå på den mark där synden har lämnat en plats så att Himlens altare kan resa sig och höja sig högt över världen, och nå bortom universum för att röra vid hela skapelsens Hjärta? ⁵Vad är Himlen om inte en sång av tacksamhet och kärlek och lovprisning som sjungs av allt som är skapat till sin skapelses Källa? ⁶Det heligaste altaret är upprättat där synden en gång troddes vara. ⁷Och hit kommer varje Himlens ljus för att tändas på nytt och öka i glädje. ⁸För här återställs allt som gått förlorat till dem, och all deras strålgans görs åter hel.
4. Förlåtelsen för inte med sig några små mirakler som kan läggas framför Himlens port. ²Hit kommer Guds Son Själv för att ta emot varje gåva som för honom närmare hans hem. ³Inte en enda går förlorad, och ingen hålls mer kär än någon annan. ⁴Varje gåva påminner honom om hans Faders Kärlek lika säkert som de övriga. ⁵Och varje gåva lär honom att det som han fruktade, älskar han mest. ⁶Vad annat än ett mirakel skulle kunna förändra hans sinne, så att han förstår att kärleken inte kan fruktas? ⁷Vad finns det för annat mirakel än detta? ⁸Och vad annat skulle behövas för att få mellanrummet mellan er att försvinna?
5. Där synden tidigare varseblevs kommer en värld att resa sig som kommer att bli ett altare åt sanningen, och du kommer att förena dig med Himlens ljus där, och sjunga deras sång av tacksamhet och lovprisning. ²Och på samma sätt som de kommer till dig för att bli fullständiga, kommer du att följa med dem. ³För

ingen hör Himlens sång och förblir utan en röst som med sin kraft bidrar till sången, och gör den än ljuvligare. ⁴Och alla stämmer in i sången vid altaret som restes på den lilla plats som synden förkunnade var dess egen. ⁵Och det som var litet då har stegrats till en mäktig sång i vilken universum har förenat sig som en enda röst.

6. Den lilla smula synd som fortfarande står emellan er håller tillbaka det lyckliga öppnandet av Himlens port. ²Så litet hindret är som undanhåller Himlens rikedomar för dig. ³Och så stor glädjen kommer att bli i Himlen när du stämmer in i den mäktiga kören till Guds Kärleks ära.

V. Det lilla hindret

1. Ett litet hinder kan förvisso tyckas stort för dem som inte förstår att alla mirakler är detsamma. ²Att lära ut detta är likväl vad den här kursen är till för. ³Detta är dess enda syfte, för endast detta är allt som finns att lära. ⁴Och du kan lära dig det på många olika sätt. ⁵Allt du lär dig är antingen en hjälp eller ett hinder på vägen mot Himlens port. ⁶Ingenting däremellan är möjligt. ⁷Det finns endast två lärare, och de visar på olika vägar. ⁸Och du kommer att vandra på den väg som den lärare du valde leder dig. ⁹Det finns bara två riktningar som du kan ta, så länge som tiden finns kvar och ett val är meningsfullt. ¹⁰För aldrig kommer någon annan väg att stakas ut än vägen till Himlen. ¹¹Du väljer endast hurvida du skall gå mot Himlen, eller bort till ingenstans. ¹²Det finns ingenting annat att välja.
2. Ingenting går någonsin förlorat förutom tiden, som till slut blir meningslös. ²För den är endast ett litet hinder för evigheten, helt meningslös för världens verkliga Lärare. ³Men eftersom du verkligen tror på den, varför skulle du då slösa bort den på att gå ingenstans, när den kan användas till att nå det högsta mål som kan uppnås genom inläring? ⁴Tro inte att vägen till Himlens port är svår på något sätt. ⁵Ingenting som du företar dig i ett bestämt syfte och med stor beslutsamhet och glad tillförsikt, med din broders hand i din och i takt med Himlens sång, är svårt att göra. ⁶Men det är förvisso svårt att ensam och olycklig vandra omkring på en väg som inte leder någonstans och som inte har något syfte.
3. Gud gav Sin Lärare för att ersätta den som du gjorde, inte för att vara i konflikt med honom. ²Och det Han ville ersätta har bli-

vit ersatt. ³Tiden varade bara ett ögonblick i ditt sinne, utan någon verkan på evigheten. ⁴Och därför är all tid förbi, och allt är exakt så som det var innan vägen till intet gjordes. ⁵Detta lilla hack i tiden under vilket det första misstaget begicks, och alla de andra inom detta enda misstag, innehöll också Rättelsen av detta, och av alla dem som kom inom det första. ⁶Och i detta korta, lilla ögonblick försvann tiden, för det var allt den någonsin var. ⁷Det Gud gav svar på är besvarat och är borta.

4. Du som fortfarande tror att du lever i tiden och inte vet att den är borta, dig fortsätter den Helige Ande att ledsaga genom den oändligt lilla och vettlösa labyrint som du fortfarande varseblir i tiden, fastän den sedan länge är borta. ²Du tror att du lever i det som är förgånget. ³Varenda ting du ser på såg du bara ett ögonblick, för länge sedan, innan dess överklighet gav vika för sanningen. ⁴Inte en enda illusion finns fortfarande obesvarad kvar i ditt sinne. ⁵Ovissheten fördes till vissheten för så länge sedan att det förvisso är svårt att hålla fast den i ditt hjärta, som om den fortfarande fanns framför dig.
5. Det korta ögonblick som du vill behålla och göra evigt, försvann så snabbt i Himlen att det inte ens märktes att det hade kommit. ²Det som försvann alltför snabbt för att kunna påverka Guds Sons enkla kunskap kan knappast fortfarande finnas där, så att du kan välja det som din lärare. ³Endast i det förgångna – ett mycket gammalt förgånget, alltför kort för att åstadkomma en värld som svar på skapelsen – föreföll den här världen att uppstå. ⁴För så länge sedan, under ett så kort tidsintervall, att inte en enda ton i Himlens sång gick förlorad. ⁵Men i varje oförsonlig handling eller tanke, i varje dom och i all övertygelse om synd återkallas likväl detta enda ögonblick fortfarande, som om det skulle kunna åstadkommas igen i tiden. ⁶Du håller ett mycket gammalt minne framför dina ögon. ⁷Och han som endast lever i minnen är omedveten om var han är.
6. Förlåtelsen är den stora befrielsen från tiden. ²Den är nyckeln till att lära sig att det förgångna är över. ³Galenskapen talar inte längre. ⁴Det finns ingen annan lärare och ingen annan väg. ⁵För det som har gjorts ogjort finns inte längre. ⁶Och vem kan stå på en fjärran strand, och drömma sig själv bort över ett hav till en plats och en tid som sedan länge är förbi? ⁷Hur skulle denna dröm kunna utgöra ett verkligt hinder för att vara där som han faktiskt är? ⁸För detta är ett faktum, och förändras inte vilka drömmar han än har. ⁹Ändå kan han fortfarande inbilla sig att

- han är någon annanstans, och i en annan tid. ¹⁰I extrema fall kan han vilseleda sig själv och tro att detta är sant, och gå från bara inbillning till övertygelse och till galenskap, helt förvissad om att där han skulle föredra att vara, där *är* han.
7. Är detta ett hinder för den plats som han står på? ²Är ett eko från det förgångna som han kanske hör ett faktum i det som finns att höra där han är nu? ³Och hur mycket kan hans egna illusioner om tid och rum åstadkomma en förändring av platsen där han verkligen är?
 8. Det oförlåtna är en röst som ropar från ett förgånget som för evigt är förbi. ²Och allt som talar för att det är verkligt är bara en önskan att det som är borta skulle kunna göras verkligt igen och ses som här och nu, i stället för det som *verkligen* är här och nu. ³Är det ett hinder för sanningen att det förgångna är borta, och inte kan lämnas tillbaka till dig? ⁴Och vill du ha kvar det skrämmande ögonblicket när Himlen tycktes försvinna och Gud fruktades och gjordes till en symbol för ditt hat?
 9. Glöm tiden av skräck som för så länge sedan blivit rättad och gjord ogjord. ²Kan synden stå emot Guds Vilja? ³Kan det vara din ensak att se det förgångna och sätta in det i nuet? ⁴Du kan *inte* gå tillbaka. ⁵Och allt som pekar i riktning mot det förgångna skickar bara iväg dig på ett uppdrag vars genomförande enbart kan vara överkligt. ⁶Detta är den rättvisa som din Allt Älskande Fader har säkerställt måste komma till dig. ⁷Och Han har skyddat dig för din egen orättvisa mot dig själv. ⁸Du kan inte gå vilse eftersom det inte finns någon annan väg än Hans, och ingenstans kan du gå förutom till Honom.
 10. Skulle Gud tillåta Sin Son att gå vilse på en väg som sedan länge bara är ett minne av en svunnen tid? ²Den här kursen kommer att lära dig endast det som är nu. ³Ett förfärligt ögonblick i ett avlägset förgånget, nu fullkomligt rättat, är varken av vikt eller värde. ⁴Låt det döda och förgångna vara glömt i frid. ⁵Uppståndelsen har kommit för att inta dess plats. ⁶Och nu är du del av uppståndelsen, inte av döden. ⁷Inga svunna illusioner har makten att hålla dig kvar på en dödens plats, ett gravvalv som Guds Son ett ögonblick gick in i, för att sedan genast återföras till Sin Faders fullkomliga Kärlek. ⁸Och hur kan han hållas i kedjor som sedan länge är borttagna och för evigt försvunna från hans sinne?
 11. Sonen som Gud skapade är lika fri som Gud skapade honom. ²Han föddes på nytt i samma ögonblick som han valde att dö i

stället för att leva. ³Och vill du inte förlåta honom nu, eftersom han begick ett misstag i det förgångna som Gud inte minns, och som inte finns? ⁴Nu vacklar du fram och tillbaka mellan det förgångna och nuet. ⁵Ibland tycks det förgångna vara verkligt, som om det *vore* nuet. ⁶Du hör röster från det förgångna som du sedan tvivlar på. ⁷Du är som någon som fortfarande har hallucinationer, men som inte är säker på vad det är han varseblir. ⁸Detta är gränslandet mellan världarna, bron mellan det förgångna och nuet. ⁹Här finns skuggan av det förgångna kvar, men ändå anas svagt det närvarande ljuset. ¹⁰När detta ljus väl har setts, kan det aldrig glömmas. ¹¹Det måste dra dig från det förgångna in i nuet, där du verkligen är.

12. Skuggrösterna förändrar inte tidens lagar, inte heller evighetens. ²De kommer från det som är förgånget och förbi, och hindrar inte den sanna existensen av här och nu. ³Den verkliga världen är den andra delen av hallucinationen att tid och död skulle vara verkliga, och ha en existens som kan varseblivas. ⁴Denna fruktansvärda illusion förnekades bara under den korta tid som Gud behövde för att lämna Sitt Svar på illusionen för all tid och varje omständighet. ⁵Och sedan fanns den inte längre så att den kunde upplevas som någonting som var där.
13. Varje dag, och varje minut varje dag, och varje ögonblick som varje minut innehåller, återupplever du bara detta enda ögonblick då skräckens tid intog kärlekens plats. ²Och därför dör du varje dag för att sedan leva på nytt, tills du kommer över gapet mellan det förgångna och nuet, som inte är något gap överhuvudtaget. ³Sådant är varje liv; ett skenbart intervall från födelsen till döden och tillbaka till livet igen, en upprepning av ett ögonblick som sedan länge är försvunnet och som inte kan återupplevas. ⁴Och all tid är endast den galna övertygelsen att det som är över fortfarande är här och nu.
14. Förlåt det förgångna och låt det försvinna, för det *är* borta. ²Du står inte längre på den mark som ligger mellan världarna. ³Du har vandrat vidare, och nått den värld som ligger vid Himlens port. ⁴Det finns inget hinder för Guds Vilja, inte heller behöver du göra om en resa som sedan länge var över. ⁵Se milt på din broder, och se den värld i vilken varseblivningen av ditt hat har omvandlats till en värld av kärlek.

VI. Den utsedde Vännen

1. Allt i den här världen som du tror är bra och värdefullt och värt att sträva efter kan skada dig, och kommer att göra det. ²Inte på grund av att det har förmåga att skada, utan för att du har förnekat att det bara är en illusion, och gjort det verkligt. ³Och det är verkligt för dig. ⁴Det är inte ingenting. ⁵Och genom att varsebli det som verkligt, har hela världen av sjuka illusioner trängt in. ⁶All övertygelse om synd, om attackens makt, om oförrätt och skada, om offer och död, har kommit till dig. ⁷För ingen kan göra en enda illusion verklig, och ändå undgå de övriga. ⁸För vem kan välja att behålla dem som han föredrar, och finna den trygghet som endast sanningen kan ge? ⁹Vem kan tro att alla illusioner är detsamma, och ändå hävda att just en är bäst?
2. Lev inte ditt lilla liv i ensamhet, med en illusion som din ende vän. ²Detta är inte en vänskap som är värdig Guds Son, inte heller en vänskap som han skulle kunna känna sig nöjd med. ³Men Gud har givit honom en bättre Vän, i Vilken all makt på jorden och i Himlen vilar. ⁴Denna enda illusion som du tror är din vän skymmer Hans nåd och majestät för dig, och hindrar dig från att med öppna armar välkomna Hans vänskap och förlåtelse. ⁵Utan Honom har du inga vänner. ⁶Sträva inte efter att någon annan vän skall inta hans plats. ⁷Det *finns* ingen annan vän. ⁸Det finns ingen ersättning för det som Gud har utsett, för vilken illusion kan ersätta sanningen?
3. Den som lever med skuggor är förvisso ensam, och ensamhet är inte Guds Vilja. ²Skulle du tillåta en enda skugga att tillskansa sig den tron som Gud har valt åt din Vän, om du förstod att dess tomhet har lämnat din tom och obesatt? ³Gör ingen illusion till din vän, för om du gör det, kan den bara ta Hans plats Som Gud har kallat din Vän. ⁴Och det är Han Som i sanning är din ende Vän. ⁵Han kommer till dig med gåvor som inte är av denna världen, och endast Han till Vilken de har givits kan förvissa sig om att du tar emot dem. ⁶Han kommer att lägga dem på din tron, när du lämnar plats åt Honom på Hans.

VII. Helandets lagar

1. Detta är en kurs i mirakler. ²Som sådan måste helandets lagar förstås innan kursens mål kan uppnås. ³Låt oss på nytt gå igenom

de principer vi har behandlat, och ordna dem på ett sätt som sammanfattar allt som måste ske för att helandet skall vara möjligt. ⁴För när det väl är möjligt, måste det ske.

2. All sjukdom kommer från separation. ²När separationen förnekas, försvinner den. ³För den är borta så snart den tanke som frambringade den har helats, och ersatts av sunt förnuft. ⁴Sjukdom och synd ses som konsekvens och orsak i en relation som hålls gömd för medvetenheten, så att den noggrant kan skyddas för förnuftets ljus.
3. Skuld ber om bestraffning, och dess begäran beviljas. ²Inte i sanning, men i skuggornas och illusionernas värld som är byggd på synden. ³Guds Son varseblev det som han ville se, eftersom varseblivningen är en önskan som blivit uppfylld. ⁴Varseblivningen förändras, eftersom den gjordes för att inta den oföränderliga kunskapens plats. ⁵Men sanningen är oförändrad. ⁶Den kan inte varseblivas utan endast kännas till. ⁷Det som varseblivs antar många former, men ingen har någon mening. ⁸När det förs till sanningen är dess brist på förnuft helt tydlig. ⁹När det hålls åtskilt från sanningen tycks det ha mening och vara verkligt.
4. Varseblivningens lagar är sanningens motsats, och det som är sant för kunskapen är inte sant för någonting som är skilt från den. ²Men Gud har givit ett svar till sjukdomens värld, som gäller för alla dess former. ³Guds svar är evigt, även om det verkar i tiden där det behövs. ⁴Men eftersom det är av Gud, påverkar inte tidens lagar dess verk. ⁵Det finns i den här världen, men är inte del av den. ⁶För det är verkligt, och finns där all verklighet måste finnas. ⁷Tankar lämnar inte sin källa, och deras verkningar ser bara ut att vara skilda från dem. ⁸Tankar kommer från sinnet. ⁹Det som projiceras utåt, och tycks vara utanför sinnet, är inte alls utanför, utan är en verkan av det som finns inuti, och har inte lämnat sin källa.
5. Guds svar finns där övertygelsen om synden måste finnas, för endast där kan dess verkningar göras fullständigt ogjorda och vara utan orsak. ²Varseblivningens lagar måste vändas på, eftersom de *är* en omvändning av sanningens lagar. ³Sanningens lagar kommer för evigt att vara sanna, och kan inte vändas på; likväl kan de ses som uppochnervända. ⁴Och detta måste rättas där illusionen om att de vänts på finns.
6. Det är omöjligt att någon illusion kan vara mindre mottaglig för sanningen än de övriga. ²Men det är möjligt att några tillskrivs större värde, och mindre villigt erbjuds till sanningen för

helande och hjälp. ³Ingen illusion har någon sanning i sig. ⁴Likväl förefaller det som att några är mer sanna än andra, fastän detta helt klart är fullkomligt obegripligt. ⁵Allt som en hierarki av illusioner kan visa är förkärlek, inte verklighet. ⁶Vilken relevans har förkärleken för sanningen? ⁷Illusioner är illusioner och de är falska. ⁸Din förkärlek ger dem ingen verklighet. ⁹Inte en enda är sann på något sätt, och alla måste med samma lätthet ge vika för det som Gud gav som svar på dem alla. ¹⁰Guds Vilja är en. ¹¹Och ingen önskan som ser ut att gå emot Hans Vilja har någon grund i sanningen.

7. Synd är inte misstag, för den går bortom det som går att rätta, till det som är omöjligt. ²Men övertygelsen att den är verklig har fått några misstag att för evigt tyckas vara bortom hopp om helande, och att vara de bestående skälen till helvetet. ³Om det vore på det sättet, skulle Himlen motsätta sig sin egen motsats, som skulle vara lika verklig som den själv. ⁴Då skulle Guds Vilja splittras mitt itu, och hela skapelsen utsättas för två motsatta makters lagar, tills Gud blir otålig, delar upp världen, och påbjuder attack mot Sig Själv. ⁵Således har Han förlorat Sitt Förstånd, och förkunnar att synden har tagit Hans verklighet ifrån Honom och till slut lagt Hans Kärlek vid hämndens fötter. ⁶För en sådan vansinnig bild kan ett vansinnigt försvar förväntas, men detta kan inte fastslå att bilden måste vara sann.
8. Ingenting ger mening där det inte finns någon mening. ²Och sanningen behöver inget försvar för att göra den sann. ³Illusioner har inga vittnen och inga verkningar. ⁴Den som ser på dem är endast vilseledd. ⁵Förlåtelse är den enda funktionen här, och den tjänar till att skänka den glädje som den här världen förnekar till varje aspekt av Guds Son där synden troddes härska. ⁶Kanske ser du inte den roll som förlåtelsen spelar i att göra slut på döden och på alla övertygelser som uppstår ur skuldens dimmor. ⁷Synder är övertygelser som du sätter upp mellan din broder och dig själv. ⁸De begränsar dig till tid och rum, och lämnar en liten plats åt dig, och en annan liten plats åt honom. ⁹Detta åtskiljande symboliseras i din varseblivning av en kropp som är helt klart åtskild och ett ting för sig själv. ¹⁰Men det som denna symbol representerar är enbart din önskan att *vara* avskild och separat.
9. Förlåtelsen tar bort det som står emellan din broder och dig. ²Den är din önskan att du skall förenas med honom, och inte vara åtskild. ³Vi kallar den "önskan" eftersom den fortfarande kan tänka sig andra val, och ännu inte helt och hållet har nått bortom värl-

- den av val. ⁴Men denna önskan är i överensstämmelse med Himlens tillstånd, och står inte i strid med Guds Vilja. ⁵Även om den långt ifrån kan ge dig ditt fulla arv, tar den dock bort de hinder som du har lagt mellan Himlen där du är, och igenkännandet av var och vad du är. ⁶Fakta är oförändrade. ⁷Men fakta kan förnekas och således vara okända, trots att de var kända innan de förnekades.
10. Frälsningen, fullkomlig och fullständig, har bara en liten önskan om att det som är sant skall vara sant; en liten villighet att förbise det som inte finns; en liten suck som säger att du föredrar Himlen framför den här världen som döden och tröstlösheten tycks styra. ²I glädjefyllt svar kommer skapelsen att resa sig inom dig, för att ersätta den värld du ser med Himlen, helt fullkomlig och fullständig. ³Vad är förlåtelse annat än en villighet att sanningen skall vara sann? ⁴Vad kan förbli ohelat och lösbrutet ur en Enhet Som håller allt inom Sig Själv? ⁵Det finns ingen synd. ⁶Och varje mirakel är möjligt i samma ögonblick som Guds Son varseblir att hans önskningar och Guds Vilja är ett.
11. Vad är Guds Vilja? ²Han vill att Hans Son skall ha allt. ³Och detta garanterade Han när Han skapade honom *som* allt. ⁴Det är omöjligt att någonting skulle gå förlorat, om det du *har* är det du *är*. ⁵Detta är det mirakel genom vilket skapandet blev din funktion, som du delar med Gud. ⁶Den går inte att förstå skild från Honom, och har därför ingen mening i den här världen. ⁷Här ber Guds Son inte om för mycket, utan om alldeles för lite. ⁸Han skulle offra att vara identisk med allt, för att finna sin egen lilla skatt. ⁹Och detta kan han inte göra utan en känsla av isolering, förlust och ensamhet. ¹⁰Detta är den skatt han har försökt att finna. ¹¹Och han kan endast vara rädd för den. ¹²Är rädsla en skatt? ¹³Kan ovisshet vara det som du vill ha? ¹⁴Eller är den ett misstag beträffande din vilja, och det som du verkligen är?
12. Låt oss tänka på vad misstaget är, så att det kan rättas, inte skyddas. ²Synden är övertygelsen att attack kan projiceras utanför det sinne där övertygelsen uppstod. ³Här görs den fasta förvisningen att tankar kan lämna sin källa verklig och meningsfull. ⁴Och ur detta misstag uppstår också världen av synd och offer. ⁵Den här världen är ett försök att bevisa din oskuld, samtidigt som du omhuldar attack. ⁶Dess misslyckande ligger i att du fortfarande känner dig skyldig, även om du inte förstår varför. ⁷Verkningar ses som åtskilda från sin källa, och tycks vara bortom det som du kan kontrollera eller förhindra. ⁸Det som således hålls åtskilt kan aldrig förenas.

13. Orsak och verkan är ett, de är inte åtskilda. ²Gud vill att du skall lära dig det som alltid har varit sant: att Han skapade dig som del av Sig, och att detta fortfarande måste vara sant eftersom tankar inte lämnar sin källa. ³Detta är skapelsens lag; att varje tanke som sinnet tänker ut enbart ökar dess överflöd, aldrig tar bort någonting. ⁴Detta är lika sant för en förströdd önskan som för det som man verkligen önskar, eftersom sinnet kan önska att låta sig vilseledas, men inte kan göra sig till någonting som det inte är. ⁵Och att tro att tankar kan lämna sin källa är att uppmana illusioner att vara sanna, utan framgång. ⁶För aldrig kommer det att vara möjligt att försöket att vilseleda Guds Son blir framgångsrikt.
14. Miraklet är möjligt när orsak och konsekvens förs samman, inte när de hålls åtskilda. ²Att hela en verkan utan dess orsak kan enbart flytta verkningarna till andra former. ³Och detta är inte befrielse. ⁴Guds Son skulle aldrig kunna vara nöjd med mindre än fullständig frälsning och räddning undan skulden. ⁵För annars kräver han fortfarande att han måste offra någonting, och förnekar således att allt är hans, obegränsat av all slags förlust. ⁶Ett litet offer är i sina verkningar precis detsamma som hela föreställningen om offer. ⁷Om förlust i någon form är möjlig, då görs Guds Son ofullständig och är inte sig själv. ⁸Inte heller kommer han att känna sig själv, eller känna igen sin vilja. ⁹Han har avsvurit sig sin Fader och sig själv, och i hat gjort Dem båda till sina fiender.
15. Illusioner tjänar det syfte som de gjordes för att tjäna. ²Och från sitt syfte hämtar de all den mening de tycks ha. ³Till alla illusioner som gjordes gav Gud ett annat syfte, som skulle rättfärdiga ett mirakel vilken form de än antog. ⁴I varje mirakel ligger allt helande, för Gud svarade dem alla som ett. ⁵Och det som är ett för Honom måste vara detsamma. ⁶Om du tror att det som är detsamma är olikartat, vilseleder du bara dig själv. ⁷Det Gud kallar ett kommer för evigt att vara ett, inte åtskilt. ⁸Hans Rike är enat; så skapades det, och så kommer det alltid att vara.
16. Miraklet påkallar bara ditt gamla namn, som du kommer att känna igen eftersom sanningen finns i ditt minne. ²Och detta namn är det namn som din broder kallar på för sin befrielse och din. ³Himlen lyser över Guds Son. ⁴Förneka honom inte, så att du kan bli befriad. ⁵I varje ögonblick föds Guds Son på nytt tills han väljer att inte dö igen. ⁶I varje önskan att skada väljer han döden i stället för det som är hans Faders Vilja för honom. ⁷Men varje

ögonblick erbjuder honom livet, eftersom hans Fader vill att han skall leva.

17. Förlossningen är nerlagd i korsfästelsen, för helande behövs inte där det inte finns någon smärta eller något lidande. ²Förlåtelse är svaret på varje slags attack. ³På det sättet berövas attacken sina verkningar, och hatet besvaras i kärlekens namn. ⁴All ära för evigt till dig som det har förunnats att rädda Guds Son från korsfästelsen och från helvetet och döden. ⁵För du har makten att rädda Guds Son eftersom hans Fader ville att det skulle vara så. ⁶Och i dina händer ligger hela frälsningen, så att den både kan erbjudas och tas emot som en.
18. Att använda den makt Gud har givit dig så som Han vill att den skall användas är naturligt. ²Det är inte högmodigt att vara så som Han skapade dig, inte heller att använda sig av det Han gav som svar på Sin Sons alla misstag och göra honom fri. ³Men det är högmodigt att lägga åt sidan den makt Han gav, och välja en liten vettlös önskan i stället för det som Han vill. ⁴Guds gåva till dig är gränslös. ⁵Det finns ingen omständighet den inte kan bemästra, och inget problem som inte kan få sin lösning i dess barmhärtiga ljus.
19. Lev i frid, där Gud vill att du skall vara. ²Och var medlet genom vilket din broder finner den frid i vilken dina önskningar uppfylls. ³Låt oss förenas i att skänka välsignelse till syndens och dödens värld. ⁴För det som kan rädda var och en av oss kan rädda oss alla. ⁵Det är ingen skillnad mellan Guds Söner. ⁶Den enhet speciellheten förnekar kommer att rädda dem alla, för det som är ett kan inte ha någon speciellhet. ⁷Och allt tillhör var och en av dem. ⁸Inga önskningar ligger mellan en broder och hans egna. ⁹Att ta från en är att beröva dem alla. ¹⁰Men att välsigna en enda välsignar dem alla som ett.
20. Ditt gamla namn tillhör alla, liksom deras tillhör dig. ²Ropa din broders namn och Gud kommer att svara, för det är Honom du ropar på. ³Skulle Han kunna vägra att svara när Han redan har svarat alla som ropar på Honom? ⁴Ett mirakel kan inte åstadkomma någon förändring alls. ⁵Men det kan göra så att det som alltid varit sant känns igen av dem som inte känner det; och genom denna lilla gåva av sanning som bara får vara sig själv, tillät Guds Son sig att vara sig själv, och hela skapelsen befriades för att som ett ropa Guds Namn.

VIII. Den ögonblickliga frälsningen

1. Det enda problem du fortfarande har kvar är att du ser ett intervall mellan den tidpunkt då du förlåter, och då du kommer att åtnjuta fördelarna av att lita på din broder. ²Detta återspeglar bara det lilla som du vill behålla mellan dig och din broder, så att du och han kan vara lite åtskilda. ³För tid och rum är en enda illusion som tar sig olika former. ⁴Om den har projicerats bortom ditt sinne, tänker du på den som tid. ⁵Ju närmare den förs dit där den är, desto mer tänker du på den som rum.
2. Du vill bevara ett visst avstånd mellan dig och din broder, och detta mellanrum varseblir du som tid, eftersom du fortfarande tror att du är utanför honom. ²Detta gör tillit omöjlig. ³Och du kan inte tro att tillit skulle lösa alla problem nu. ⁴Därför tycker du att det är säkrare att fortsätta att vara lite försiktig, och en smula på din vakt när det gäller intressen som varseblivs som skilda. ⁵Utifrån denna varseblivning kan du inte föreställa dig att du skulle kunna få det som förlåtelsen erbjuder *nu*. ⁶Det intervall som du tror ligger mellan att ge och att ta emot gåvan tycks vara ett intervall under vilket du offerar någonting och lider förlust. ⁷Du ser en möjlig frälsning, inte omedelbara resultat.
3. Frälsningen *är* ögonblicklig. ²Om du inte varseblir den på det sättet, kommer du att vara rädd för den, och tro att risken för förlust är stor mellan den tid som det tar för dess syfte att bli ditt och tills dess verkningar kommer till dig. ³I denna form är det misstag som är källan till rädslan fortfarande dolt. ⁴Frälsningen *vill* undanröja det mellanrum som du fortfarande ser emellan er, och ögonblickligen låta er bli som ett. ⁵Och det är här du är rädd att förlusten skulle ligga. ⁶Projicera inte den här rädslan på tiden, för tiden är inte den fiende du varseblir. ⁷Tiden är lika neutral som kroppen, förutom när det gäller vad du tror att den är till för. ⁸Om du fortfarande vill behålla ett litet avstånd mellan dig och din broder, då skulle du vilja ha lite mer tid under vilken förlåtelsen undanhålls en liten stund. ⁹Och detta gör bara att intervallet mellan den tid som förlåtelsen undanhålls dig och ges till dig tycks farlig, och skräcken berättigad.
4. Men mellanrummet mellan dig och din broder är endast tydligt i nuet, *nu*, och kan inte varseblivas i framtiden. ²Lika lite kan det förbises annat än i nuet. ³En framtida förlust är inte det som du är rädd för. ⁴Men en förening i nuet är din stora skräck. ⁵Vem kan känna tröstlöshet annat än nu? ⁶En framtida orsak har ännu

inga verkningar. ⁷Och därför måste det vara så att om du är rädd, finns det en orsak i nuet. ⁸Och det är *den* som behöver rättas, inte ett framtida tillstånd.

5. De planer du gör upp för din trygghet hänförs alla till framtiden, där du inte kan planera. ²Den har ännu inte givits något syfte, och det som kommer att ske har ännu ingen orsak. ³Vem kan förutsäga verkningar utan en orsak? ⁴Och vem kan vara rädd för verkningar om han inte trodde att de hade en orsak, och blivit bedömda som katastrofala *nu*? ⁵Övertygelsen om synd väcker rädsla, och liksom dess orsak ser den framåt och bakåt, men förbiser det som är här och nu. ⁶Men dess orsak måste endast vara här och nu, om dess verkningar redan har bedömts som skrämmande. ⁷Och genom att förbise detta skyddas den och hålls åtskild från helandet. ⁸För ett mirakel sker *nu*. ⁹Det finns redan här, i nuets härlighet, inom det enda tidsintervall som synden och rädslan har förbisett, men som är den enda tid som finns.
6. Att genomföra all rättelse tar ingen tid alls. ²Likväl kan det tyckas ta en evighet att acceptera att den genomförs. ³Den förändring av syftet som den Helige Ande förde in i din relation har i sig alla verkningar som du kommer att se. ⁴De kan ses *nu*. ⁵Varför vänta tills de visar sig i tiden och vara rädd för att de kanske inte kommer, fastän de redan är där? ⁶Du har fått veta att allt som kommer från Gud för med sig det som är gott. ⁷Och ändå ser det ut som om det inte är så. ⁸Det är svårt att i förväg sätta tilltro till att det som kommer i katastrofens form är gott. ⁹Inte heller finns det något verkligt förnuft i denna tanke.
7. Varför skulle det goda visa sig i det ondas form? ²Och är det inte en villfarelse om det gör det? ³Dess orsak finns här, om den överhuvudtaget visar sig. ⁴Varför är då inte dess verkningar tydliga? ⁵Varför i framtiden? ⁶Och du försöker nöja dig med att sucka och "argumentera" att du inte förstår det nu, men kommer att göra det en dag. ⁷Och då kommer dess mening att vara klar. ⁸Detta är inte förnuft, för det är orättfärdigt, och anspelar tydligt på bestraffning tills tiden för befrielsen är inne. ⁹Under förutsättning att syftet har förändrats till det som är gott, finns det ingen anledning att ett tidsintervall under vilket katastrofen slår till skall varseblivas som "gott" någon dag, men nu i form av smärta. ¹⁰Detta är att offra *nuet*, vilket inte kan vara det pris som den Helige Ande begär för det som Han gav utan något pris överhuvudtaget.
8. Men denna illusion har en orsak som, även om den är osann,

redan måste finnas i ditt sinne. ²Och denna illusion är bara en av de verkningar som den framkallar, och bara en av de former som dess resultat varseblivs i. ³Detta intervall i tiden, när vedergällningen varseblivs som den form i vilken det "goda" visar sig, är bara en enda aspekt av det lilla mellanrum som fortfarande oförlåtet finns emellan er.

9. Nöj dig inte med framtida lycka. ²Det saknar mening, och är inte din rättmätiga belöning. ³För det finns orsak till att du är fri *nu*. ⁴Vad hjälper frihet i fångenskapens form? ⁵Varför skulle befrielsen vara förklädd till döden? ⁶Dröjsmål är vettlöst, och den "argumentering" som vidhåller att verkningarna av en orsak i nuet måste fördröjas till någon gång i framtiden, är enbart ett förnekande av det faktum att konsekvens och orsak måste komma som ett. ⁷Fäst inget avseende vid tiden, utan vid det lilla mellanrum som fortfarande finns emellan er, och som du måste bli befriad ifrån. ⁸Och låt det inte vara förklädd till tid, och på så sätt bevarat på grund av att dess form är förändrad och att det inte går att känna igen vad det är. ⁹Den Helige Andes syfte är nu ditt. ¹⁰Skulle inte Hans lycka också vara din?

IX. För De har kommit

1. Tänk bara så helig du måste vara från vilken Rösten för Gud kärleksfullt kallar på din broder, så att du i honom kan väcka den Röst som svarar på ditt anrop! ²Och tänk så helig han måste vara när din egen frälsning slumrar i honom, förenad med hans frihet! ³Hur mycket du än önskar att han skall vara fördömd, så finns Gud i honom. ⁴Och du kommer aldrig att veta att Han också finns i dig, så länge som du attackerar det hem Han har valt, och kämpar med Hans värd. ⁵Se på honom med mildhet. ⁶Se med kärleksfulla ögon på honom som bär Kristus inom sig, så att du kan se hans härlighet och glädjas åt att Himlen inte är åtskild från dig.
2. Är det alltför mycket begärt att be om en smula tillit till honom som bär Kristus till dig, så att du kan förlåtas alla dina synder, och utan att ha kvar en enda som du fortfarande håller kär? ²Glöm inte att en skugga som hålls kvar mellan din broder och dig döljer Kristi ansikte och minnet av Gud. ³Och skulle du vilja byta ut Dem mot ett gammalt hat? ⁴Den mark du står på är helig mark eftersom De Som står där med dig har välsignat den med Sin oskuld och frid.

3. Hatets blod förbleknar för att låta gräset grönska igen, och låta blommorna bli alldeles vita och glänsande i sommarsolen. ²Det som var en dödens plats har nu blivit ett levande tempel i en värld av ljus. ³På grund av Dem. ⁴Det är Deras Närvaro som åter har lyft upp heligheten, så att den kan inta sin gamla plats på en gammal tron. ⁵På grund av Dem har mirakler skjutit upp som gräs och blommor på den ofruktbara mark som hatet hade förbränt och lämnat öde. ⁶Det hatet har frambringat har De gjort ogjort. ⁷Och nu står du på en mark så helig att Himlen böjer sig ner för att förena sig med den, och göra den lik sig själv. ⁸Skuggan av ett gammalt hat är borta, och all plåga och ofruktbarhet har för evigt lämnat det land dit De har kommit.
4. Vad betyder hundra eller tusen år för Dem, eller tiotusentals? ²När De kommer är tidens syfte uppnått. ³Det som aldrig var övergår till intet när De har kommit. ⁴Det hatet gjorde anspråk på överlämnas till kärleken, och friheten lyser upp varje levande väsen och lyfter in det i Himlen, där ljuset blir allt starkare allteftersom var och en kommer hem. ⁵Det ofullständiga görs åter fullständigt, och Himlens glädje har ökats eftersom det som är dess eget har återställts till den. ⁶Den blodbefläckade jorden är renad, och de vansinniga har kastat av sig vansinnets klädnader för att förena sig med Dem på den mark som du står på.
5. Himlen är tacksam för denna gåva av det som har undanhållits så länge. ²För De har kommit för att samla ihop Sina Egna. ³Det som har varit tillstängt öppnas; det som undanhölls ljuset ges upp, så att ljuset kan lysa över det och inte låta något mellanrum eller avstånd dröja sig kvar mellan Himlens ljus och världen.
6. Den heligaste av alla platser på jorden är där ett gammalt hat har förvandlats till nutida kärlek. ²Och De kommer snabbt till det levande tempel där ett hem har iordningställts åt Dem. ³Det finns ingen heligare plats i Himlen. ⁴Och De har kommit för att bo i det tempel som De har erbjudits som Sin viloplats och också din. ⁵Det hatet har befriat åt kärleken blir det starkaste ljuset i Himlens strålgans. ⁶Och alla ljusen i Himlen lyser starkare i tacksamhet över det som har återställts.
7. Kärleksfullt svävar änglar runt omkring dig för att hålla syndens alla mörka tankar borta, och bevara ljuset där det har kommit in. ²Dina fotspår lyser upp världen, för där du vandrar går förlåtelsen med glädje tillsammans med dig. ³Det finns ingen på jorden som inte tackar den som har återställt hans hem, och givit honom skydd mot den hårda vintern och den isande kylan.

⁴Och skall Himlens Herre och Hans Son ge mindre i tacksamhet för så mycket mer?

8. Nu är den levande Gudens tempel återuppbyggt som värd igen åt Honom av Vilken det skapades. ²Där Han bor, bor Hans Son med Honom, aldrig åtskilda. ³Och De tackar för att De till sist är välkomna. ⁴Där det stod ett kors står nu den uppståndne Kristus, och gamla sår helas i Hans åsyn. ⁵Ett mycket gammalt mirakel har kommit för att välsigna och ersätta en gammal fiendskap som kom för att döda. ⁶I stilla tacksamhet återvänder Gud Fadern och Sonen till det som är Deras, och för evigt kommer att vara Deras. ⁷Nu är den Helige Andes syfte uppnått. ⁸För De har kommit! ⁹För De har äntligen kommit!

X. Orättvisans slut

1. Vad finns då kvar som måste göras ogjort för att du skall inse Deras Närvaro? ²Endast detta; du har en uppfattning som skiljer på när attack är rättfärdigad, och när du tycker den är orättvis och inte skall tillåtas. ³När du varseblir den som orättvis, tycker du att det är rätt att nu reagera med vrede. ⁴Och på så sätt ser du det som är detsamma som olikt. ⁵Förvirring är inte begränsad. ⁶Om den överhuvudtaget förekommer, kommer den att vara total. ⁷Och dess närvaro, i vilken form den än visar sig, kommer att dölja Deras Närvaro. ⁸De känns tydligt igen eller inte alls. ⁹Förvirrad varseblivning kommer att blockera kunskapen. ¹⁰Det är inte fråga om hur stor förvirringen, är eller hur mycket den stör. ¹¹Dess blotta närvaro stänger dörren för Deras närvaro, och de förblir okända där.
2. Vad innebär det om du varseblir att attack i vissa former är orättvis mot dig? ²Det innebär att det måste finnas några former i vilka du tycker att den är rättvis. ³För hur skulle annars några kunna värderas som orättvisa? ⁴Några ges således mening och varseblivs som förnuftiga. ⁵Och endast några ses som meningslösa. ⁶Och detta förnekar det faktum att *alla* är vettlösa, i lika mån utan orsak eller konsekvens, och kan inte ha verkningar av något slag. ⁷Deras Närvaro skymms av varje slöja som finns emellan Deras lysande oskuld och din medvetenhet om att den är din egen, och i lika mån tillhör varje levande väsen tillsammans med dig. ⁸Gud begränsar inte. ⁹Och det som är begränsat kan inte vara Himlen. ¹⁰Därför måste det vara helvetet.

3. Orättvisa och attack är samma misstag, så fast förenade att där den ena varseblivs måste den andra ses. ²Du kan inte vara orättvist behandlad. ³Övertygelsen om att du är det är bara en annan form av föreställningen att det är någon annan, inte du själv, som berövat dig någonting. ⁴Projektionen av orsaken till att vara offer är roten till allt du varseblir som orättvist och inte det du rättmätigt förtjänar. ⁵Men det är du som begär detta av dig själv, i djup orättvisa mot Guds Son. ⁶Du har ingen annan fiende än dig själv, och du är förvisso hans fiende, eftersom du inte känner honom som dig själv. ⁷Vad skulle kunna vara mer orättfärdigt än att han berövas det som han är, nekas rätten att vara sig själv, och ombeds att offra sin Faders Kärlek och din som något som inte tillkommer honom?
4. Akta dig för frestelsen att varsebli dig själv som orättvist behandlad. ²När du ser det så, försöker du finna en oskuld som inte är Deras utan enbart din, och till priset av någon annans skuld. ³Kan du förvärva oskuld genom att ge din skuld till någon annan? ⁴Och är det oskuld som din attack på honom försöker uppnå? ⁵Är det inte vedergällning för din egen attack på Guds Son som du söker? ⁶Är det inte säkrare att tro att du är oskyldig till detta, och att du har blivit ett offer trots din oskuld? ⁷På vilket sätt spelet om skulden än spelas, måste det finnas förlust. ⁸Någon måste förlora sin oskuld så att någon annan kan ta den ifrån honom, och göra den till sin egen.
5. Du tycker att din broder är orättvis mot dig därför att du tror att den ene måste vara orättvis så att den andre kan vara oskyldig. ²Och i detta spel varseblir du verkligen ett enda syfte för hela din relation. ³Och detta försöker du lägga till det syfte som den har givits. ⁴Den Helige Andes syfte är att låta Närvaron av dina heliga Gäster bli känd för dig. ⁵Och till detta syfte kan ingenting läggas, för världen har inget annat syfte än detta. ⁶Att lägga till eller ta bort från detta enda mål är bara att ta bort allt syfte från världen och från dig själv. ⁷Och varje orättvisa som världen ser ut att lägga på dig, har du lagt på den genom att inte ge den något syfte, och utan den funktion som den Helige Ande ser. ⁸Och enkel rättvisa har således nekats varje levande väsen på jorden.
6. Vad denna orättvisa gör mot dig som dömer orättvist, och som ser som du har dömt, kan du inte bedöma. ²Världen blir mörk och hotfull, och inte ett spår av all den strålande lycka som frälsningen för med sig kan du varsebli så att den lyser upp din väg. ³Och därför ser du dig själv som om du vore berövad ljuset, pris-

given åt mörkret, orättvist lämnad utan syfte i en meningslös värld. ⁴Världen är rättvis eftersom den Helige Ande har fört orättvisan till det inre ljuset, och där har all orättvisa lösts upp och ersatts med rättvisa och kärlek. ⁵Om du varseblir orättvisa någonstans, behöver du bara säga:

⁶Genom detta förnekar jag Faderns och Sonens Närvaro.

⁷Och jag vill hellre känna Dem än se orättvisa, som Deras Närvaro lyser bort.

Kapitel 27

HELANDET AV DRÖMMEN

I. Bilden av korsfästelsen

1. Önskan om att bli orättvist behandlad är ett försök till kompromiss som skulle kombinera attack och oskuld. ²Vem kan kombinera det som är helt och hållet oförenligt, och göra en enhet av det som aldrig kan förenas? ³Vandra mildhetens väg, och du kommer inte att frukta något ont och inte några skuggor i natten. ⁴Men ställ inga skräckssymboler på din stig, för då kommer du att binda en krona av törnen som varken din broder eller du kan undkomma. ⁵Du kan inte korsfästa enbart dig själv. ⁶Och om du blir orättvist behandlad, måste han drabbas av den orättvisa som du ser. ⁷Du kan inte offra enbart dig själv. ⁸För offer är totalt. ⁹Om det överhuvudtaget kunde förekomma, skulle det inbegripa hela Guds Skapelse, och offret av Fadern tillsammans med offret av Hans älskade Son.
2. I din befrielse från offer manifesteras hans, och visar att den är hans egen. ²Men varje smärta som du plågas av ser du som bevis på att han är skyldig till attack. ³Således vill du göra dig själv till ett tecken på att han har förlorat sin oskuld, och bara behöver se på dig för att inse att han har blivit fördömd. ⁴Och det som du tycker har varit orättvist kommer rättmätigt att drabba honom. ⁵Den orättfärdiga hämnd som du nu utsätts för tillhör honom, och när den vilar på honom blir du fri. ⁶Önska inte att göra dig själv till en levande symbol för hans skuld, för du kommer inte att kunna undgå den död du åstadkom åt honom. ⁷Men i hans oskuld finner du din egen.
3. Närhelst du går med på att lida, att vara berövad, orättvist behandlad eller i behov av någonting, anklagar du bara din broder för att attackera Guds Son. ²Du håller en bild av din korsfästelse framför hans ögon, så att han kan se att hans synder är inskrivna i Himlen med ditt blod och din död, och går framför honom, stänger porten och dömer honom till helvetet. ³Men detta är skrivet i helvetet och inte i Himlen, där du är bortom attack och bevisar hans oskuld. ⁴Den bild av dig som du erbjuder honom visar du dig själv, och sätter all din tilltro till. ⁵Den Helige Ande erbjuder dig en bild av dig själv som du kan ge till honom, där

det inte finns någon smärta och inte någon förebråelse alls. ⁶Och det som gjordes till martyr för hans skuld blir det perfekta vittnesbördet om hans oskuld.

4. Makten i vittnesbördet är oerhörd eftersom den för med sig en övertygelse. ²Vittnet blir trott eftersom han pekar bortom sig själv mot det som han representerar. ³Ett sjukt och lidande du representerar bara din broders skuld: det vittne du sänder så att han inte skall glömma skadorna han vållat, och som du svär på att han aldrig kommer att slippa undan. ⁴Denna sjuka och bedrövliga bild accepterar *du*, om den bara kan tjäna till att straffa honom. ⁵De sjuka är utan förbarmande mot alla, och genom smitta försöker de att döda. ⁶Döden tycks vara ett rimligt pris om de kan säga: "Se på mig, broder, för din hand dör jag". ⁷För sjukdom är vittnesbördet om hans skuld, och döden bevisar att hans misstag måste vara synder. ⁸Sjukdom är bara en "liten" död; en form av hämnd som ännu inte är total. ⁹Men den talar med visshet för det den representerar. ¹⁰Den trista och bittra bild som du har sänt till din broder har *du* sett på med sorg. ¹¹Och allt som den har visat honom har du trott, eftersom det vittnade om den skuld i honom som du varseblev och älskade.
5. Nu lägger den Helige Ande en bild av ett annat du i de händer som gjorts varsamma genom Hans beröring. ²Det är fortfarande en bild av en kropp, för det du verkligen är kan varken ses eller avbildas. ³Men denna bild har inte använts i syfte att attackera, och har därför aldrig plågats av smärta överhuvudtaget. ⁴Den vittnar om den eviga sanningen att du inte kan skadas, och pekar bortom sig själv mot både din oskuld och hans. ⁵Visa denna bild för din broder, som kommer att se att varje sår är helat, och varje tår borttorkad i skratt och i kärlek. ⁶Och han kommer att se på sin förlåtelse där, och med helade ögon se bortom den till oskulden han ser i dig. ⁷Här finns beviset på att han aldrig har syndat; att ingenting som hans galenskap bjöd honom att göra någonsin gjordes, eller någonsin hade verkningar av något slag. ⁸Att ingen förebråelse som han hyst i sitt hjärta någonsin var rättfärdigad, och att ingen attack någonsin kan beröra honom med det förgiftade och obevekliga stynget av rädsla.
6. Vittna om hans oskuld och inte om hans skuld. ²Ditt helande är hans tröst och hans hälsa eftersom det bevisar att illusioner inte är sanna. ³Det är inte viljan att leva utan önskan att dö som är motivationen för den här världen. ⁴Dess enda syfte är att bevisa att skulden är verklig. ⁵Ingen världslig tanke eller handling eller

känsla har någon annan motivation än denna. ⁶Det är dessa vittnen som kallas fram för att man skall tro på dem, och de skall skänka övertygelse åt det system de talar för och representerar. ⁷Och varje vittne har många röster, som talar till din broder och till dig på olika språk. ⁸Och ändå är budskapet detsamma till er båda. ⁹Utsmyckning av kroppen försöker visa hur vackra skuldens vittnen är. ¹⁰Bekymmer för kroppen visar hur bräckligt och sårbart ditt liv är; hur lätt det som du älskar kan förstöras. ¹¹Depression talar om död, och fåfänga om verklig oro för ingenting alls.

7. Det starkaste vittnet för förgänglighet, som understödjer alla de övriga och hjälper dem att måla den bild där synden är rättfärdigad, är sjukdom, vilken form den än antar. ²De sjuka har skäl för alla sina onaturliga önskningar och egendomliga behov. ³För vem skulle kunna leva ett liv som så snart blir avbrutet och inte uppskatta värdet av flyktiga glädjeämnen? ⁴Vilka förnöjelser skulle det kunna finnas som kommer att bestå? ⁵Är inte de bräckliga berättigade att tro att varje smula stulen njutning är deras rättmätiga belöning för deras korta liv? ⁶Deras död kommer att betala priset för dem alla, vare sig de njuter av sina frukter eller ej. ⁷Livets slut måste komma, hur detta liv än har levts. ⁸Njut därför av det kortvariga och flyktiga.
8. Detta är inga synder, utan vittnesbörd om den egendomliga övertygelsen att synd och död är verkliga, och att oskuld och synd kommer sluta på samma sätt, i graven. ²Om det vore sant, skulle det finnas skäl till att förbli tillfreds med att söka efter flyktiga glädjeämnen, och troget hålla fast vid de små förnöjelser där man kan. ³Men i den här bilden varseblivs inte kroppen som neutral och utan ett inneboende mål i sig. ⁴För den blir symbolen för förebråelser, tecknet på skuld vars konsekvenser fortfarande kan ses, så att orsaken aldrig kan förnekas.
9. Din funktion är att visa din broder att synden inte kan ha någon orsak. ²Så fruktlöst det måste vara att se dig själv som en bild av beviset på att det som är din funktion aldrig kan vara möjlig! ³Den Helige Andes bild ändrar inte kroppen till någonting som den inte är. ⁴Den tar bara bort ifrån den alla tecken på anklagelser och förebråelser. ⁵Eftersom den avbildas utan syfte, ses den varken som sjuk eller frisk, varken som dålig eller bra. ⁶Det ges inga skäl till att den skall dömas på något sätt över huvudet. ⁷Den har inget liv, men inte heller är den död. ⁸Den står utanför varje upplevelse av kärlek eller rädsla. ⁹För nu bär den

ännu inte vittnesbörd om någonting eftersom dess syfte är öppet, och det står åter sinnet fritt att välja vad den är till för. ¹⁰Nu fördöms den inte, utan väntar på att den skall ges ett syfte, så att den kan fylla den funktion som den kommer att få.

10. I detta tomrum, från vilket syndens mål har tagits bort, kan Himlen bli ihågkommen. ²Hit kan dess frid komma, och fullkomligt helande kan ta dödens plats. ³Kroppen kan bli ett tecken på liv, ett löfte om förlösning, och en fläkt av odödlighet för dem som blivit trötta på att andas in den stinkande lukten av död. ⁴Låt den få helande som sitt syfte. ⁵Då kommer den att sända ut det budskap som den tog emot, och genom sin hälsa och skönhet förkunna den sanning och det värde som den representerar. ⁶Låt den få makten att representera ett liv utan slut, för evigt fritt från attack. ⁷Och låt dess budskap till din broder vara: "Se på mig, broder, vid din hand lever jag".
11. Det enkla sättet att uppnå det är enbart detta; att inte låta kroppen ha något syfte från det förgångna, när du var säker på att du visste att dess syfte var att ge näring åt skulden. ²För detta håller fast vid att din vanställda bild är ett bestående tecken på det som den representerar. ³Detta förhindrar att en annorlunda uppfattning, ett annat syfte, kan ges åt den. ⁴Du vet *inte* dess syfte. ⁵Du gav bara illusioner av ett syfte till ett ting som du gjorde för att dölja din funktion för dig själv. ⁶Detta ting utan syfte kan inte gömma den funktion som den Helige Ande gav. ⁷Låt därför dess syfte och din funktion äntligen förenas, och ses som ett.

II. Rädslan för helande

1. Är helande skrämmande? ²Ja, för många. ³För en anklagelse är ett hinder för kärleken, och skadade kroppar är anklagare. ⁴De står orubbligt i vägen för tillit och frid, och förkunnar att de bräckliga inte kan ha någon tillit och att de skadade inte har några skäl till att ha frid. ⁵Vem skulle fortfarande kunna älska och lita på sin broder om han blivit skadad av honom? ⁶Han har attackerat och kommer att attackera igen. ⁷Skydda honom inte, därför att din skadade kropp visar att *du* måste skyddas för honom. ⁸Att förlåta kan kanske vara en handling av kärlek till nästan, men det är inte någonting som han har rätt till. ⁹Han kanske kan få medlidande på grund av sin skuld, men han kan inte bli frikänd. ¹⁰Och om du

förlåter honom hans överträdelser, ökar du bara all den skuld som han verkligen har förtjänat.

2. De som inte är helade kan inte förlåta. ²För de är vittnesbördet om att förlåtelse är orättvis. ³De vill behålla konsekvenserna av den skuld som de förbiser. ⁴Men ingen kan förlåta en synd som han tror är verklig. ⁵Och det som har konsekvenser måste vara verkligt, eftersom det som det har gjort finns där och kan ses. ⁶Förlåtelse är inte medlidande, som endast försöker förlåta det som det tror är sant. ⁷Ont kan inte lönas med gott, för förlåtelsen fastslår inte först synden för att sedan förlåta den. ⁸Vem kan säga och mena: "Min broder, du har skadat mig, och ändå förlåter jag dig min oförrätt eftersom jag är den bättre av oss två". ⁹Hans förlåtelse och din oförrätt kan inte existera samtidigt. ¹⁰Den ena förnekar den andra och måste göra den falsk.
3. Att bevittna synden och ändå förlåta den är en paradox som förnuftet inte kan se. ²För den vidhåller att det som har gjorts mot dig inte förtjänar förlåtelse. ³Och genom att förlåta visar du barmhärtighet mot din broder, men behåller beviset på att han faktiskt inte är oskyldig. ⁴De sjuka förblir anklagare. ⁵De kan inte förlåta sina bröder och inte sig själva heller. ⁶För ingen som är sant förlåtande kan lida. ⁷Han håller inte upp beviset på synd framför sin broders ögon. ⁸Och således måste han ha förbisett den och tagit bort den från sina egna. ⁹Förlåtelse kan inte ges till den ene och inte till den andre. ¹⁰Den som förlåter helas. ¹¹Och i hans helande ligger beviset på att han i sanning har förlåtit, och inte behåller något spår av fördömande som han fortfarande riktar mot sig själv eller mot något levande väsen.
4. Förlåtelsen är inte verklig såvida den inte för med sig helande både till din broder och dig själv. ²Du måste vittna om att hans synder inte har någon verkan på dig för att påvisa att de inte är verkliga. ³Hur skulle han annars kunna vara utan skuld? ⁴Och hur skulle hans oskuld kunna rättfärdigas om det inte vore så att hans synder inte har några verkningar som berättigar skulden? ⁵Synder är bortom förlåtelse just därför att de skulle föra med sig verkningar som inte kan göras ogjorda och helt förbises. ⁶Beviset på att de enbart är misstag ligger i att de kan göras ogjorda. ⁷Låt dig själv helas så att du kan vara förlåtande, och erbjuda frälsning till din broder och dig själv.
5. En sjuk kropp visar att sinnet inte har helats. ²Ett helande mirakel bevisar att separationen är utan verkan. ³Det du bevisar för honom kommer du att tro. ⁴Kraften i vittnesbördet kommer

från din övertygelse. ⁵Och allt som du säger eller gör eller tänker vittnar bara om det som du lär honom. ⁶Din kropp kan vara ett medel för att lära ut att den aldrig har lidit på grund av honom. ⁷Och i sitt helande kan den erbjuda honom ett stumt vittnesbörd om hans oskuld. ⁸Det är detta vittnesbörd som kan tala med en kraft större än tusen tungor. ⁹För här bevisas hans förlåtelse för honom.

6. Ett mirakel kan inte erbjuda honom mindre än det har givit dig. ²Därför visar ditt helande att ditt sinne är helat, och har förlåtit det som han inte gjorde. ³Och på så sätt övertygas han om att hans oskuld aldrig gick förlorad, och han helas tillsammans med dig. ⁴Således gör miraklet alla de ting ogjorda som enligt världens vittnesbörd aldrig kan göras ogjorda. ⁵Och hopplöshet och död måste försvinna inför livets urgamla stridssignal. ⁶Denna kallelse har en makt som vida överstiger dödens och skuldens svaga och jämmerliga rop. ⁷Men den gamla kallelsen från Fadern på Sin Son, och från Sonen på de sina, kommer att vara den sista basunen som världen någonsin kommer att höra. ⁸Broder, det finns ingen död. ⁹Och detta lär du dig när du enbart önskar att visa din broder att han inte har skadat dig. ¹⁰Han tror att han har ditt blod på sina händer, och att han därför är fördömd. ¹¹Men genom ditt helande har det förunnats dig att visa honom att hans skuld bara är en väv av en vettlös dröm.
7. Så rättfärdiga mirakler är! ²För de skänker dig och din broder samma gåva av full befrielse från skuld. ³Ditt helande besparar honom smärta och också dig, och du blir helad eftersom du ville honom väl. ⁴Detta är den lag som miraklet lyder under; att helande inte ser någon speciellhet alls. ⁵Det kommer inte från medlidande utan från kärlek. ⁶Och kärleken bevisar att allt lidande bara är en fåfäng inbillning, en dåraktig önskan utan några verkningar. ⁷Din hälsa är ett resultat av din önskan att se din broder utan något blod på sina händer, inte heller med någon skuld i sitt hjärta som blivit tungt av beviset på synd. ⁸Och det som du önskar är dig förunnat att se.
8. "Priset" för din sinnesro är hans. ²Detta är det "pris" som den Helige Ande och världen tolkar på olika sätt. ³Världen varseblir det som ett konstaterande av det "faktum" att din frälsning sker på bekostnad av hans. ⁴Den Helige Ande vet att ditt helande bär vittnesbörd om hans, och inte kan vara skilt från hans överhuvudet. ⁵Så länge som han går med på att lida, kommer inte du att bli helad. ⁶Men du kan visa honom att hans lidande är me-

ningslöst och helt utan orsak. ⁷Visa honom ditt helande, och han kommer att gå med på att inte lida längre. ⁸För hans oskuld har fastslagits i ditt seende och i hans. ⁹Och skratt kommer att ersätta era suckar, därför att Guds Son kom ihåg att han *är* Guds Son.

9. Vem är då rädd för helande? ²Endast de i vilkas ögon deras broders offer och smärta ser ut att representera deras egen sinnesro. ³Deras hjälplöshet och svaghet representerar de skäl med vilka de rättfärdigar hans smärta. ⁴Det ständiga styng av skuld som han lider av tjänar till att bevisa att han är slav, men de är fria. ⁵Den ständiga smärta de lider av påvisar att de är fria *därför att* de håller honom bunden. ⁶Och de önskar sjukdom för att förhindra ett skifte i balansen i offret. ⁷Hur skulle den Helige Ande ens för ett ögonblick, ja till och med mindre, kunna hindras från att visa på felaktigheten i ett sådant argument för sjukdom som detta? ⁸Och behöver ditt helande fördröjas därför att du stannar upp för att lyssna på vansinne?
10. Att rätta är inte din funktion. ²Det tillhör En Som känner rättvisan, inte skulden. ³Om du tar på dig rättandets roll, förlorar du förlåtelsens funktion. ⁴Ingen kan förlåta innan han har lärt sig att rättelse endast är att förlåta, och aldrig att anklaga. ⁵Ensam kan du inte se att de är detsamma, och därför tillkommer det inte dig att rätta. ⁶Identitet och funktion är detsamma, och genom din funktion känner du dig själv. ⁷Och om du blandar ihop din funktion med En Annans funktion, måste du således bli förvirrad beträffande dig själv och vem du är. ⁸Vad är separationen annat än en önskan att ta Guds funktion ifrån Honom och förneka att den är Hans? ⁹Men om den inte är Hans är den inte heller din, för du måste förlora det som du vill ta bort.
11. I ett splittrat sinne måste identiteten tyckas vara delad. ²Inte heller kan någon varsebli en funktion som enhetlig som har motstridiga syften och olika mål. ³För ett sinne som är så splittrat, måste en rättelse vara ett sätt att bestraffa någon annan för synder som du tror är dina egna. ⁴Och således blir han ditt offer, inte din broder, annorlunda än du genom att han är mer skyldig, och därför behöver bli rättad av dig som den som är mer oskyldig än han. ⁵Detta avskiljer hans funktion från din, och ger er båda en annan roll. ⁶Och därför kan ni inte varseblivas som ett, och med en enda funktion som skulle innebära en identitet som ni delar med bara ett mål.
12. Den rättelse *du* skulle vilja göra måste separera, eftersom detta är den funktion som har givits den *av* dig. ²När du varseblir att

rättelse är detsamma som förlåtelse, då vet du också att den Helige Andes Sinne och ditt är ett.³Och på så sätt finner du din egen Identitet.⁴Men Han måste arbeta med det som har givits Honom, och du beviljar Honom endast halva ditt sinne.⁵Och således representerar Han den andra hälften, och tycks ha ett annat syfte än det som du omhuldar, och som du tror är ditt.⁶Därför tycks din funktion vara splittrad, med den ena hälften i strid med den andra.⁷Och dessa två hälfter tycks representera en splittring inom ett själv som varseblivs som två.

13. Tänk på hur denna självuppfattning måste utsträckas, och förbise inte det faktum att varje tanke utsträcker sig eftersom detta är dess syfte, då den är vad den verkligen är.²Utifrån en föreställning om självet som två, följer ofrånkomligen en uppfattning att funktionen är uppdelad mellan de två.³Och det som du vill rätta är bara halva misstaget, som du tror är hela.⁴Din broders synder blir det centrala målet för rättelsen, så att inte dina misstag och hans egna skall ses som ett.⁵Dina är misstag, men hans är synder och inte detsamma som dina.⁶Hans förtjänar bestraffning, medan dina, i rättvisans namn, borde förbises.
14. Med denna tolkning av vad rättelse är kommer du inte ens att se dina egna misstag.²Rättelsens fokus har lagts utanför dig, på någon som inte kan vara en del av dig så länge som denna varseblivning kvarstår.³Det som är fördömt kan aldrig återbördas till sin anklagare, som hatade det och fortfarande hatar det som en symbol för sin rädsla.⁴Detta är din broder, fokus för ditt hat, ovärdig att vara del av dig och därför utanför dig; den andra hälften som förnekas.⁵Och bara det som blir kvar utan hans närvaro varseblivs som hela du.⁶Inför denna återstående hälft måste den Helige Ande representera den andra hälften, tills du inser att det *är* den andra hälften.⁷Och detta gör Han genom att ge dig och honom en funktion som är densamma, inte olikartad.
15. Att rätta är den funktion som givits till er båda, men inte enbart till den ene.²Och när den fullgörs som någonting ni delar, måste den rätta misstag både i dig och i honom.³Den kan inte låta misstag vara utan helande i den ene och befria den andre.⁴Detta är ett splittrat syfte som inte kan delas med andra, och därför kan det inte vara det mål i vilket den Helige Ande ser Sitt Eget.⁵Och du kan vara säker på att Han inte kommer att fullgöra en funktion som Han inte ser och känner igen som Sin.⁶För endast på så sätt kan Han bevara din intakt, trots Era olika åsikter om vad din funktion är.⁷Om Han understödde en splittrad funk-

tion, skulle du verkligen vara förlorad. ⁸Hans oförmåga att se Sitt mål splittrat och inte detsamma för dig som för honom, skyddar dig från medvetenheten om en funktion som inte är din egen. ⁹Och på så sätt ges helande till dig och till honom.

16. Rättelsen måste överlämnas till En Som vet att rättelse och förlåtelse är samma sak. ²Med ett halvt sinne går detta inte att förstå. ³Överlämna således rättelsen till det Sinne som är enat, och som fungerar som ett eftersom det inte är splittrat i sitt syfte, och som uppfattar en odelad funktion som sin enda. ⁴Den funktion som det har givits uppfattas här som dess egen, och inte skild från den som dess Givare bevarar *eftersom* den har delats med andra. ⁵I Hans accepterande av denna funktion ligger det medel genom vilket ditt sinne blir enat. ⁶Hans enda syfte förenar de hälfter av dig som du varseblir som separata. ⁷Och varje hälft förlåter den andra, så att han kan acceptera sin andra hälft som del av sig själv.

III. Bortom alla symboler

1. Makt kan inte sätta sig emot. ²För motstånd skulle försvaga den, och försvagad makt är en motsägelsefull tanke. ³Svag styrka är meningslös, och makt som används för att försvaga utövas för att begränsa. ⁴Och därför måste den vara begränsad och svag, eftersom detta är dess syfte. ⁵Makten är obestridd när den är sig själv. ⁶Ingen svaghet kan inkräkta på den utan att ändra den till någonting som den inte är. ⁷Att försvaga är att begränsa, och att påtvinga en motsats som står i strid med det begrepp som den attackerar. ⁸Och genom detta fogar den någonting till tanken som den inte är, och gör den obegriplig. ⁹Vem kan förstå ett tvetydigt begrepp som "försvagad makt" eller "hatfull kärlek"?
2. Du har beslutat att din broder är en symbol för en "hatfull kärlek", en "försvagad makt", och framför allt, en "levande död". ²Och därför har han ingen mening för dig, för han står för det som är meningslöst. ³Han representerar en tvetydig tanke, där den ena hälften upphävs av den andra hälften. ⁴Men även denna motsägs snabbt av den hälft som den upphävde, och således är de båda borta. ⁵Och nu står han för ingenting. ⁶Symboler som endast representerar tankar som inte kan finnas måste stå för tomrum och intet. ⁷Men intet och tomrum kan inte ha någon störande inverkan. ⁸Det som kan störa medvetenheten om verklig-

heten är övertygelsen om att det finns någonting där.

3. Den bild av din broder som du ser betyder ingenting. ²Det finns ingenting att attackera eller att förneka; att älska eller hata, eller att förse med makt eller att se som svagt. ³Bilden har helt utplånats, eftersom den symboliserade en motsägelse som utplånade den tanke som den representerar. ⁴Och således har bilden ingen orsak alls. ⁵Vem kan varsebli verkan utan en orsak? ⁶Vad kan det som inte har någon orsak vara annat än intet? ⁷Den bild av din broder som du ser existerar inte och har aldrig funnits. ⁸Så låt det tomrum som den upptar ses som obesatt, och den tid som ägnats åt att se den varseblivas som meningslöst använd, en förspild tid.
4. Ett tomrum som inte ses som fyllt, ett outnyttjat tidsintervall som inte ses som använt och till fullo upptaget, blir en tyst inbjudan till sanningen att komma in och göra sig hemmastadd. ²Ingen förberedelse kan göras som skulle öka inbjudningens verkliga lockelse. ³För det du lämnar obesatt kommer Gud att fylla, och där Han är måste sanningen vara. ⁴Oförsvagad makt, utan någon motsats, är vad skapelsen är. ⁵För detta finns det inga symboler. ⁶Ingenting pekar bortom sanningen, för vad kan stå för mer än allt? ⁷Men att i sanning göra ogjort måste ske med varsamhet. ⁸Och därför är den första ersättningen för din bild en bild av ett annat slag.
5. På samma sätt som intet inte kan avbildas, finns det ingen symbol för helheten. ²Verkligheten blir i sista hand känd utan form, inte avbildad och inte sedd. ³Förlåtelse är ännu inte en makt som är känd som helt och hållet fri från begränsningar. ⁴Likväl sätter den inga gränser, något som du har valt att påtvinga den. ⁵Förlåtelse är det medel som tillfälligt representerar sanningen. ⁶Den låter den Helige Ande göra utbytet av bilder möjligt, fram till den tidpunkt då hjälpmedel är meningslösa och inlärningen avslutad. ⁷Inget inlärningsmedel har någon användbarhet som kan sträcka sig bortom inlärningens mål. ⁸När dess mål har nåtts har det ingen funktion. ⁹Men under inlärningsintervallet har det en användbarhet som du nu är rädd för, men som du likväl kommer att älska.
6. Den bild av din broder som har givits till dig för att inta den plats som så nyligen lämnats obesatt och ledig kommer inte att behöva försvar av något slag. ²För du kommer att ha en överväldigande förkärlek för den. ³Dröj inte heller ens ett ögonblick med att besluta att den är det enda du vill ha. ⁴Den står inte för tvety-

diga begrepp. ⁵Även om det bara är halva bilden och den är ofullständig, är den i sig själv densamma. ⁶Den andra hälften av det som den representerar förblir okänd, men är inte utplånad. ⁷Och på så sätt står det Gud fritt att Själva ta sista steget. ⁸Till detta behöver du inga bilder och inga läromedel. ⁹Och det som till sist kommer att ersätta varje läromedel kommer enbart att *vara*.

7. Förlåtelsen försvinner och symboler bleknar, och ingenting som ögonen någonsin har sett eller öronen någonsin har hört finns kvar för att varseblivas. ²En helt och hållet gränslös Makt har kommit, inte för att förstöra utan för att ta emot Sin Egen. ³Det finns inte någon funktion att välja någonstans. ⁴Valet som du är rädd att förlora har du aldrig haft. ⁵Likväl är det endast detta som tycks vara ett hinder för obegränsad makt och enhetliga tankar, fullständiga och lyckliga, utan motsats. ⁶Du känner inte den frid som finns i makt som inte motsätter sig någonting. ⁷Ändå kan det inte finnas något annat slag överhuvudtaget. ⁸Välkomna den Makt som finns bortom förlåtelsen, och bortom symbolernas och begränsningarnas värld. ⁹Han vill enbart vara, och därför är Han bara.

IV. Det tysta svaret

1. I stillhet blir allt besvarat, och varje problem blir löst i tysthet. ²I konflikt kan det inte finnas något svar och inte någon lösning, för konfliktens syfte är att ingen lösning är möjlig, och att försäkra sig om att inget svar kommer att vara tydligt. ³Ett problem som läggs fram i en konflikt har inte någon lösning, för det ses på olika sätt. ⁴Och det som skulle vara en lösning ur en synvinkel är inte någon lösning i ett annat ljus. ⁵Du *är* i konflikt. ⁶Därför måste det vara uppenbart att du inte kan lösa någonting överhuvudtaget, för en konflikt har inga begränsade verkningar. ⁷Men om Gud gav en lösning måste det finnas ett sätt som dina problem kan lösas på, för det Han vill har redan skett.
2. Därför måste det vara så att tiden inte är inblandad och att varje problem kan lösas *nu*. ²Men det måste också vara så att i ditt sinnestillstånd är en lösning omöjlig. ³Därför måste Gud ha givit dig ett sätt att uppnå ett annat sinnestillstånd där lösningen redan finns. ⁴Detta är det heliga ögonblicket. ⁵Det är hit som alla dina problem skall föras och lämnas. ⁶Här hör de hemma, för här finns deras lösning. ⁷Och där dess lösning finns, måste ett pro-

blem vara enkelt och lätt att lösa. ⁸Det måste vara meningslöst att försöka lösa ett problem där lösningen inte kan finnas. ⁹Ändå är det lika säkert att det måste bli löst, om det förs dit där lösningen finns.

3. Försök inte att lösa några problem annat än i det heliga ögonblickets trygghet. ²För där *kommer* problemet att bli besvarat och löst. ³Utanför kommer det inte att finnas någon lösning, för där går det inte att finna något svar. ⁴Ingenstans utanför ställs någonsin en enda, enkel fråga. ⁵Världen kan bara ställa en tvetydig fråga. ⁶En fråga som har många svar kan inte ha några svar. ⁷Inget av dem duger. ⁸Världen frågar inte heller för att få svar, utan bara för att upprepa sin ståndpunkt.
4. Alla frågor som ställs i den här världen är bara ett sätt att se, inte en fråga som ställs. ²En fråga som ställs i hat kan inte besvaras, eftersom den är ett svar i sig själv. ³En tvetydig fråga frågar och svarar, och båda vittnar om samma sak i olika former. ⁴Världen ställer bara en enda fråga. ⁵Det är den här: "Vilken av dessa illusioner *är* sann? ⁶Vilka skänker frid och erbjuder glädje? ⁷Och vilka kan föra med sig räddning undan all den smärta som den här världen är gjord av?" ⁸Vilken form frågan än antar, är dess syfte detsamma. ⁹Den frågar bara för att fastslå att synden är verklig, och svarar i den form som den föredrar. ¹⁰"Vilken synd föredrar du? ¹¹Det är den som du bör välja. ¹²De andra är inte sanna. ¹³Vad kan kroppen få som du allra helst skulle vilja ha? ¹⁴Den är din tjänare och också din vän. ¹⁵Men tala om för den vad du vill ha, och den kommer att tjäna dig kärleksfullt och bra." ¹⁶Och detta är inte en fråga, för den talar om för dig vad du vill ha och vart du skall vända dig för att få det. ¹⁷Den lämnar inget utrymme för att ifrågasätta dess övertygelser, förutom att det som den säger antar frågans form.
5. En pseudofråga har inget svar. ²Den dikterar svaret redan när den ställs. ³Således är varje fråga i världen en form av propaganda för sig själv. ⁴På samma sätt som kroppens vittnesbörd endast är de sinnen som finns i den, så är svaren på världens frågor inneslutna i de frågor som ställs. ⁵Där svaren representerar frågorna tillfogar de ingenting nytt, och ingenting har lärts. ⁶En ärlig fråga är ett inlärningsverktyg som frågar efter någonting som du inte vet. ⁷Den ställer inga villkor för svaret, utan frågar bara vad svaret skulle vara. ⁸Men ingen som befinner sig i ett tillstånd av konflikt är fri att ställa denna fråga, för han *vill inte ha* ett ärligt svar som gör att konflikten tar slut.

6. Endast i det heliga ögonblicket kan en ärlig fråga ställas ärligt.²Och ur frågans mening kommer svarets meningsfullhet.³Här är det möjligt att skilja dina önskemål från svaret, så att det kan ges till dig och också tas emot.⁴Svaret finns tillgängligt överallt.⁵Men det är endast här som det kan höras.⁶Ett ärligt svar kräver inget offer eftersom det besvarar frågor som är uppriktigt ställda.⁷Världens frågor frågar bara av vem det krävs offer, och frågar inte om det är meningsfullt med offer överhuvudtaget.⁸Och om svaret inte talar om "av vem", går det därför inte att känna igen det eller höra det, och således bevaras frågan intakt eftersom den gav svaret till sig själv.⁹Det heliga ögonblicket är det intervall under vilket sinnet är tillräckligt stilla för att höra ett svar som inte är inbegripet i den fråga som ställs.¹⁰Det erbjuder någonting nytt och annorlunda än frågan.¹¹Hur skulle den kunna besvaras om den bara upprepar sig själv?
7. Försök därför inte att lösa några problem i en värld från vilken svaret har utestängts.²Utan för problemet till den enda plats som kärleksfullt har svaret åt dig.³Här finns de svar som kommer att lösa dina problem, eftersom de är åtskilda från dem, och ser vad som kan besvaras; vad frågan är.⁴I världen ger svaren endast upphov till ännu en fråga, trots att de lämnar den första obesvarad.⁵I det heliga ögonblicket kan du föra frågan till svaret, och få det svar som har utformats åt dig.

V. Det helande exemplet

1. Det enda sättet att hela är att bli helad.²Miraklet utsträcker sig utan din hjälp, men du behövs så att det kan ta sin början.³Acceptera helandets mirakel, och det kommer att utsträcka sig på grund av vad det är.⁴Det är dess natur att utsträcka sig i samma ögonblick som det föds.⁵Och det föds i samma ögonblick som det erbjuds och tas emot.⁶Ingen kan be någon annan om att bli helad.⁷Men han kan låta *sig själv* bli helad, och på så sätt erbjuda den andre det som han har tagit emot.⁸Vem kan skänka någon annan det som han inte har?⁹Och vem kan dela med andra det som han nekar sig själv?¹⁰Den Helige Ande talar till *dig*.¹¹Han talar inte till någon annan.¹²Men genom att du lyssnar utsträcker sig Hans Röst, eftersom du har accepterat det Han säger.
2. Hälsa är vittnesbördet om hälsa.²Så länge som den inte om-

vittnas, kommer den inte att övertyga. ³Bara när den har påvisats är den bevisad, och måste tillhandahålla ett vittnesbörd som framtvingar övertygelse. ⁴Ingen blir helad genom dubbla budskap. ⁵Om din enda önskan är att bli helad, helar du. ⁶Ditt entydiga syfte gör detta möjligt. ⁷Men om du är rädd för helandet, då kan det inte komma genom dig. ⁸Det enda som behövs för ett helande är att inte vara rädd. ⁹De rädda blir inte helade, och kan inte hela. ¹⁰Detta innebär inte att konflikten för evigt måste vara borta ur ditt sinne för att du skall kunna hela. ¹¹För om den vore det, skulle det inte finnas något behov av helande. ¹²Men det innebär faktiskt att du, om så endast för ett ögonblick, älskar utan attack. ¹³Ett ögonblick är tillräckligt. ¹⁴Mirakler väntar inte på tiden.

3. Det heliga ögonblicket är miraklets boningsplats. ²Därifrån föds varje mirakel in i den här världen som ett vittnesbörd om ett sinnestillstånd som gått bortom konflikten, och har nått fram till friden. ³Det för med sig tröst från fridens plats till slagfältet, och visar att krig inte har några verkningar. ⁴För allt det lidande som kriget försökte frambringa, de sönderslagna kropparna och de stympade lemmarna, de skrikande döende och de tysta döda, lyfts varsamt upp och tröstas.
4. Det finns ingen sorg där ett mirakel har kommit för att hela. ²Och bara ett enda ögonblick av din kärlek utan attack är nödvändigt för att allt detta skall ske. ³I detta enda ögonblick blir du helad, och i detta enda ögonblick har allt helande skett. ⁴Vad kan vara åtskilt från dig, när du accepterar den välsignelse som det heliga ögonblicket för med sig? ⁵Var inte rädd för välsignelsen, för Den Som välsignar dig älskar hela världen, och lämnar ingenting i världen som kan ge upphov till rädsla. ⁶Men om du ryggar tillbaka för välsignelsen, kommer världen förvisso att tyckas skrämmande, för du har undanhållit den dess frid och tröst, och lämnat den att dö.
5. Skulle inte en värld som är så bittert berövad av den som skulle ha kunnat räddat den, men som drog sig tillbaka därför att han var rädd för att bli helad, betraktas som en fördömelse? ²Alla de döendes ögon är förebrående, och lidandet viskar: "Vad finns det att vara rädd för?" ³Tänk noga på dess fråga. ⁴Den ställs till dig för din räkning. ⁵En döende värld ber bara om att du för ett ögonblick låter bli att attackera dig själv, så att den kan helas.
6. Kom till det heliga ögonblicket och bli helad, för ingenting som tas emot där lämnas kvar när du vänder tillbaka till världen. ²Och

när du är välsignad, kommer du att föra med dig välsignelse. ³Liv ges till dig för att ge till den döende världen. ⁴Och lidande ögon kommer inte längre att anklaga, utan stråla i tacksamhet mot dig som gav välsignelse. ⁵Det heliga ögonblickets strålgans kommer att lysa upp dina ögon, och ge dem förmåga att se bortom allt lidande och se Kristi ansikte i stället. ⁶Helandet ersätter lidandet. ⁷Den som ser på det ena kan inte varsebli det andra, för de kan inte båda finnas där. ⁸Och det som du ser kommer världen att vara vittne till, och vittna om.

7. Således är ditt helande allt som världen behöver för att kunna helas. ²Den behöver en enda lektion som lärts in perfekt. ³Och sedan, när du glömmet den, kommer världen varsamt att påminna dig om det som du har lärt ut. ⁴Av tacksamhet kommer den inte att undanhålla dig sitt stöd, du som lät dig själv bli helad så att den skulle kunna leva. ⁵Den kommer att kalla fram sina vittnen för att visa Kristi ansikte för dig som skänkte dem denna syn, genom vilken de bevittnade det. ⁶Anklagandets värld ersätts av en värld där alla ögon kärleksfullt ser på den Vän som förde med sig deras befrielse till dem. ⁷Och din broder kommer lyckligt att varsebli de många vänner som han trodde var fiender.
8. Problem är inte specifika men de antar specifika former, och dessa specifika former utgör världen. ²Och ingen förstår sitt problems natur. ³Om han gjorde det, skulle det inte längre finnas och han skulle inte kunna se det. ⁴Själva dess natur är att det *inte* finns. ⁵Och således kan han inte, så länge som han varseblir det, varsebli det som det är. ⁶Men helandet är tydligt i specifika fall, och generaliserar för att inkludera dem alla. ⁷Detta beror på att de faktiskt är detsamma, trots sina olika former. ⁸All inläring syftar till överföring, som blir fullständig i två situationer som ses som en, för i den finns det bara gemensamma element. ⁹Men detta kan bara uppnås av En Som inte ser de olikheter som du ser. ¹⁰Den totala överföringen av din inläring görs inte av dig. ¹¹Men att den har gjorts trots alla de olikheter som du ser, övertygar dig om att de inte skulle kunna vara verkliga.
9. Ditt helande kommer att utsträcka sig, och föras till problem som du inte trodde var dina egna. ²Och det kommer också att bli uppenbart att dina många olika problem kommer att lösas när du har undkommit något av dem. ³Det kan inte vara deras olikheter som gjorde detta möjligt, för inläring hoppar inte från en situation till dess motsats och för med sig samma resultat. ⁴Allt helande måste fortskrida lagenligt, i enlighet med lagar som var-

seblivits på rätt sätt, men som aldrig överträtts. ⁵Var inte rädd för det sätt som du varseblir dem på. ⁶Du har fel, men det finns En inom dig Som har rätt.

10. Lämna därför överföringen av din inläring till Den Som verkligen förstår dess lagar, och Som kommer att garantera att de inte överträds och begränsas. ²Din del är enbart att tillämpa det som Han har lärt dig på dig själv, och Han kommer att göra resten. ³Och det är på så sätt som makten i din inläring kommer att bevisas för dig av alla de många olika vittnen som den finner. ⁴Först bland dem kommer du att se din broder, men tusentals andra står bakom honom, och bortom var och en av dem finns det tusentals fler. ⁵Var och en av dem kan tyckas ha ett problem som är olikt de övriga. ⁶Likväl blir de lösta tillsammans. ⁷Och deras gemensamma lösning visar att frågorna inte kunde ha varit skilda från varandra.
11. Frid vare med dig till vilken helande erbjuds. ²Och du kommer att lära dig att du får frid när du accepterar helandet för dig själv. ³Dess totala värde behöver inte bedömas av dig för att du skall förstå att du har dragit nytta av det. ⁴Det som skedde i det ögonblick då kärleken kom in utan attack kommer för evigt att stanna kvar hos dig. ⁵Ditt helande, liksom din broders, kommer att vara en av dess verkningar. ⁶Vart du än går, kommer du att se dess mångfaldiga verkningar. ⁷Likväl kommer alla de vittnen som du ser att vara långt färre än alla de som verkligen finns. ⁸Oändligheten går inte att förstå genom att enbart räkna upp dess separata delar. ⁹Gud tackar dig för ditt helande, för Han vet att det är en kärleksgåva till Hans Son, och därför ges den till Honom.

VI. Syndens vittnesbörd

1. Smärta visar att kroppen måste vara verklig. ²Den är en högljudd, genomträngande röst vars skrik försöker överrösta det som den Helige Ande säger, och hålla Hans ord borta från din medvetenhet. ³Smärta framtvingar uppmärksamhet, och drar bort den från Honom, och fokuserar på sig själv. ⁴Dess syfte är detsamma som njutning, för båda är de medel för att göra kroppen verklig. ⁵Det som delar ett gemensamt syfte är detsamma. ⁶Detta är syftets lag, som i sig förenar alla dem som delar det. ⁷Njutning och smärta är lika överkliga, eftersom deras syfte inte kan uppnås. ⁸Således är de medel för ingenting, för de har ett mål utan mening. ⁹Och de

delar den brist på mening som deras syfte har.

2. Synden skiftar från smärta till njutning, och till smärta igen.
²För båda vittnesbörderna är detsamma, och bär med sig ett enda budskap: "Du är här, i den här kroppen, och du kan skadas. ³Du kan känna njutning också, men endast till priset av smärta." ⁴Till dessa vittnesbörd ansluter sig många fler. ⁵De tycks sinsemellan vara olika, eftersom de har olika namn, och därför tycks svara på olika ljud. ⁶Bortsett från detta är syndens vittnesbörd alla lika. ⁷Kalla njutningen smärta, och den kommer att göra ont. ⁸Kalla smärtan njutning, och smärtan bakom njutningen kommer inte längre att kännas. ⁹Syndens vittnesbörd skiftar bara från det ena namnet till det andra, allt eftersom det ena stiger fram och det andra drar sig tillbaka. ¹⁰Vilket som är främst gör likväl ingen skillnad. ¹¹Syndens vittnesbörd hör bara dödens kallelse.
3. Denna kropp, i sig utan syfte, innehåller alla dina minnen och alla dina förhoppningar. ²Du använder dess ögon för att se, dess öron för att höra, och låter den tala om för dig vad det är den känner. ³*Det vet den inte.* ⁴Den säger bara namnen som du gav den att använda när du kallar fram vittnesbörderna om dess verklighet. ⁵Du kan inte välja vilka av dem som är verkliga, för vilket du än väljer är som de övriga. ⁶Det ena eller andra namnet väljer du, men ingenting annat. ⁷Du gör inte ett vittne sant därför att du kallar honom vid sanningens namn. ⁸Sanningen finns i honom, om det är sanningen han representerar. ⁹Och annars ljuger han, om du så skulle kalla honom vid Guds Eget heliga Namn.
4. Guds Vittne ser inga vittnesbörd mot kroppen. ²Inte heller lyssnar Han till de vittnesbörd med andra namn som talar på andra sätt för dess verklighet. ³Han vet att den inte är verklig. ⁴För ingenting skulle kunna innehålla det som du tror att den har inom sig. ⁵Inte heller skulle den kunna tala om för en del av Gud Själv vad den borde känna och vad dess funktion är. ⁶Ändå måste Han älska vad det än är som du håller kärt. ⁷Och för varje vittnesbörd om kroppens död sänder Han ett vittnesbörd om ditt liv i Honom Som inte känner någon död. ⁸Varje mirakel som Han frambringar vittnar om att kroppen inte är verklig. ⁹Dess smärtor och njutningar helar Han på samma sätt, för alla syndens vittnen ersätts av Hans.
5. Miraklet gör ingen åtskillnad mellan de namn som syndens vittnen kallas för. ²Det bevisar bara att det som de representerar inte har några verkningar. ³Och detta bevisar det eftersom dess egna verkningar har kommit för att inta deras plats. ⁴Det spelar

ingen roll vad du kallar ditt lidande. ⁵Det finns inte längre. ⁶Den Som kommer med miraklet varseblir dem alla som ett, och kallar dem vid rädslans namn. ⁷På samma sätt som rädsla är ett vittnesbörd om döden, är miraklet vittnesbördet om livet. ⁸Det är ett vittnesbörd som ingen kan förneka, för det är livets verkningar som det kommer med. ⁹De döende lever, de döda uppstår, och smärtan har försvunnit. ¹⁰Men ett mirakel talar inte bara för sig självt, utan för det som det representerar.

6. Också kärleken har symboler i en värld av synd. ²Miraklet förlåter eftersom det står för det som är bortom förlåtelse och är sant. ³Så dåraktigt och vansinnigt det är att tro att ett mirakel är bundet av lagar som det kom enbart för att göra ogjorda! ⁴Syndens lagar har olika vittnen med olika krafter. ⁵Och de vittnar om olika lidanden. ⁶Men inför Den Som sänder mirakler för att välsigna världen är ett litet styng av smärta, en liten världslig njutning, och själva dödens kval bara ett enda ljud; ett rop på helande, och ett klagande rop på hjälp i en värld av förtvivlan. ⁷Det är just att de är detsamma som miraklet vittnar om. ⁸Det är att de är detsamma som det bevisar. ⁹De lagar som kallar dem vid olika namn upplöses, och visar sig maktlösa. ¹⁰Miraklets syfte är att uppnå detta. ¹¹Och Gud Själv har garanterat miraklernas styrka för det som de vittnar om.
7. Var då ett vittne för miraklet, och inte för syndens lagar. ²Det är inte nödvändigt att lida längre. ³Men det *är* nödvändigt att du blir helad, eftersom världens lidande och sorg har gjort den döv för sin frälsning och befrielse.
8. Världens uppståndelse väntar på ditt helande och din lycka, så att du kan påvisa världens helande. ²Det heliga ögonblicket kommer att ersätta all synd om du bara bär dess verkningar med dig. ³Och ingen kommer att välja att lida längre. ⁴Vilken bättre funktion än denna skulle du kunna tjäna? ⁵Bli helad så att du kan hela, och finn dig inte i att syndens lagar tillämpas på dig. ⁶Och sanningen kommer att uppenbaras för dig som valde att låta kärlekens symboler inta syndens plats.

VII. Drömmaren av drömmen

1. Att lida är att framhäva allt som världen har gjort för att såra dig. ²Här visas tydligt världens sinnessjuka version av frälsningen. ³På samma sätt som i en dröm om bestraffning, där drömmaren

är omedveten om vad som föranledde attacken mot honom, ser han sig själv orättfärdigt attackerad och av någonting som inte är han själv. ⁴Han är offret för detta "någonting annat", ett ting utanför honom själv, som han inte har någon anledning att hållas ansvarig för. ⁵Han måste vara oskyldig, eftersom han inte vet vad han gör, utan bara vad som görs mot honom. ⁶Men hans egen attack på sig själv är ändå uppenbar, för det är han som utstå lidandet. ⁷Och han kan inte undkomma, eftersom dess källa ses utanför honom själv.

2. Nu får du se att du *kan* undkomma. ²Allt som behövs är att du ser på problemet som det är, och inte på det sätt som du har ställt upp det. ³Hur skulle det kunna finnas något annat sätt att lösa ett problem som är mycket enkelt, men som har skymts av komplikationens tunga moln, vilka gjordes för att bevara problemet olöst? ⁴Utan molnen kommer problemet att framträda i all sin primitiva enkelhet. ⁵Valet kommer inte att vara svårt, eftersom problemet är absurt när man ser det klart. ⁶Ingen har någon svårighet att besluta sig för att låta ett enkelt problem bli löst, om det ses som någonting som skadar honom, och som också går mycket lätt att ta bort.
3. Det "resonemang" genom vilket den här världen gjordes, på vilket den vilar, och genom vilket den vidmakthålls, är helt enkelt detta: "Du är orsaken till det jag gör. ²Din närvaro rättfärdigar min vrede, och du existerar och tänker åtskild från mig. ³Så länge som du attackerar, måste jag vara oskyldig. ⁴Och det jag lider av är din attack." ⁵Ingen som ser på detta "resonemang" precis så som det är, skulle kunna undgå att se att det inte stämmer och att det inte är begripligt. ⁶Men det tycks vara förnuftigt, eftersom det ser ut som om världen gör dig illa. ⁷Och därför ser det ut som om det inte vore nödvändigt att gå bortom det uppenbara när det gäller orsaken.
4. Det är förvisso nödvändigt. ²Världens räddning undan fördömande är ett behov som de som är i världen delar med varandra. ³Men de inser inte sitt gemensamma behov. ⁴För var och en tror att om han gör sin del, kommer världens fördömande att vila på honom. ⁵Och det är detta som han varseblir *är* hans del i dess befrielse. ⁶Hämnden måste ha ett fokus. ⁷Annars ligger hämnarens kniv i hans egen hand, och är riktad mot honom själv. ⁸Och han måste se den i en annans hand, om han skall vara offer för en attack som han inte själv har valt. ⁹Och därför lider han av de sår som en kniv som han inte håller i har tillfogat honom.

5. Detta är syftet med den värld han ser. ²Och om den ses på detta sätt, tillhandahåller världen de medel genom vilka detta syfte tycks uppfyllas. ³Medlen vittnar om syftet, men är inte själva en orsak. ⁴Inte heller kommer orsaken att ändras genom att den ses åtskild från sina verkningar. ⁵Orsaken framkallar verkningarna, som sedan bär vittnesbörd om orsaken, och inte om sig själva. ⁶Se därför bortom verkningarna. ⁷Det är inte här som orsaken till lidandet och synden måste ligga. ⁸Och uppehåll dig inte vid lidandet och synden, för de är bara återspeglings av sin orsak.
6. Den roll du spelar i att rädda världen från fördömande är din egen räddning. ²Glöm inte att vittnet för det ondas värld inte kan tala för annat än det som har sett ett behov av ondska i världen. ³Och det är där som du först såg din skuld. ⁴Vid separationen från din broder påbörjades den första attacken på dig själv. ⁵Och det är denna attack som världen bär vittnesbörd om. ⁶Sök ingen annan orsak, leta inte heller bland de väldiga skarorna av dess vittnen för att göra den ogjord. ⁷De stödjer dess anspråk på din lojalitet. ⁸Det som döljer sanningen är inte den plats där du skall leta för att finna sanningen.
7. Vittnena för synden står alla inom ett enda litet utrymme. ²Och det är här som du finner orsaken till ditt sätt att se på världen. ³En gång var du omedveten om vad orsaken verkligen måste vara till allt som världen tycktes påtvinga dig, utan att du inbjudit till det eller bett om det. ⁴En enda sak var du säker på: din skuld fanns inte med bland alla de många orsaker som du varseblev som det som förde med sig smärta och lidande. ⁵Och inte på något sätt hade du själv bett om dem. ⁶Det är så här alla illusioner uppstod. ⁷Den som gör dem ser inte sig själv som den som gör dem, och deras verklighet beror inte på honom. ⁸Vilken orsak de än kan ha, har det alls ingenting med honom att göra, och det han ser är åtskilt från hans sinne. ⁹Han kan inte tvivla på sina drömmars verklighet, eftersom han inte ser den roll som han själv spelar i att göra dem och få dem att tyckas verkliga.
8. Ingen kan vakna ur en dröm som världen drömmer åt honom. ²Han blir en del av någon annans dröm. ³Han kan inte välja att vakna ur en dröm som han inte har gjort. ⁴Hjälplös står han där, ett offer för en dröm som tänkts ut och omhuldats av ett annat sinne. ⁵Detta sinne bryr sig förvisso inte om honom, är lika tanklöst när det gäller hans frid och lycka som vädret eller tidpunkten på dagen. ⁶Det älskar honom inte, utan tilldelar honom precis

som det vill vilken roll som helst som tillfredsställer dess dröm.
⁷Så litet är hans värde, att han bara är en dansande skugga som hoppar upp och ner enligt en vetlös plan som tänkts ut i världens fåfänga drömmande.

9. Detta är den enda bild du kan se; det enda alternativ du kan välja, den andra möjligheten till orsak, om du inte är drömmaren av dina drömmar.²Och detta är vad du väljer, om du förnekar att orsaken till lidandet finns i ditt sinne.³Var verkligen glad att den finns där, för på så sätt är du den ende som bestämmer över ditt öde i tiden.⁴Valet mellan en sovande död och onda drömmar eller ett lyckligt uppvaknande och livsglädje är ditt att göra.
10. Vad skulle du kunna välja mellan annat än mellan liv och död, att vara vaken eller att sova, krig eller frid, dina drömmar eller din verklighet?²Det finns en risk i att tro att död är frid, eftersom världen likställer kroppen med det Självt Som Gud har skapat.³Men ett ting kan aldrig vara sin egen motsats.⁴Och döden är motsatsen till friden, eftersom den är motsatsen till livet.⁵Och liv är frid.⁶Vakna och glöm alla tankar på döden, och du kommer att finna att du har Guds frid.⁷Men om valet verkligen har givits till dig, då måste du se orsakerna till de ting som du väljer emellan exakt så som de är och var de är.
11. Vilka val kan göras mellan två tillstånd, om bara det ena kan ses klart?²Vem skulle kunna välja fritt mellan verkningar, när bara den ena ser ut att vara hans ensak?³Ett ärligt val kan aldrig varseblivas som val om valet står mellan ett litet du och en enorm värld, med olika drömmar om sanningen i dig.⁴Gapet mellan verklighet och drömmar ligger inte mellan det som världen drömmer och det som du i hemlighet drömmer.⁵De är ett.⁶Det världen drömmer är bara en del av din egen dröm som du gav bort, och såg som om den vore både dess början och dess slut.⁷Men den sattes i gång genom din hemliga dröm, som du inte varseblir trots att den var orsaken till den del som du ser, och inte tvivlar på att den är verklig.⁸Hur skulle du kunna tvivla på den så länge som du ligger och sover, och i hemlighet drömmer att dess orsak är verklig?
12. En broder som är åtskild från dig, en mycket gammal fiende, en mördare som smyger sig efter dig i natten och planerar din död, men som har för avsikt att den skall vara utdragen och långsam; om detta drömmer du.²Men under denna dröm finns det ytterligare en dröm, i vilken du blir mördaren, den hemlige fienden, asgamen och den som förgör både din broder och världen.

³Här finns orsaken till lidandet, platsen mellan dina små drömmar och din verklighet. ⁴Det lilla gapet som du inte ens ser, illusionernas och rädslans födelseplats, skräckens och det gamla hatets tid, katastrofens ögonblick, alla finns de här. ⁵Här finns orsaken till överkligheten. ⁶Och det är här som den kommer att göras ogjord.

13. *Du* är drömmaren i drömmarnas värld. ²Någon annan orsak har den inte, och kommer inte heller någonsin att ha. ³Ingenting mer skrämmande än en fåfång dröm har gjort Guds Son skräckslagen, och fått honom att tro att han har förlorat sin oskuld, förnekat sin Fader, och fört krig mot sig själv. ⁴Så skrämmande är drömmen, så skenbart verklig, att han inte skulle kunna vakna till verkligheten utan skräckens kallsvett och med ett skrik av dödlig fruktan, om inte en varsammare dröm föregick hans uppvaknande, och tillät hans lugnare sinne att välkomna, inte frukta, den Röst Som kärleksfullt ropar för att väcka honom; en varsammare dröm, i vilken hans lidande helades och där hans broder var hans vän. ⁵Gud ville att han skulle vakna varsamt och med glädje, och gav honom medlen att vakna utan rädsla.
14. Acceptera den dröm Han gav i stället för din. ²Det är inte svårt att ändra en dröm när drömmaren väl blivit igenkänd. ³Vila i den Helige Ande, och låt Hans varsamma drömmar ersätta dem som du drömde i skräck och i fruktan för döden. ⁴Han kommer med drömmar om förlåtelse, där valet inte är vem som är mördaren och vem som skall vara offret. ⁵I de drömmar som Han kommer med finns inget mord och ingen död. ⁶Drömmen om skuld håller på att försvinna ur din åsyn, fastän dina ögon är slutna. ⁷Ett leende har kommit för att lysa upp ditt sovande ansikte. ⁸Sömnen är fridfull nu, för detta är lyckliga drömmar.
15. Dröm ömsint om din syndfrie broder som förenar sig med dig i helig oskuld. ²Och ur denna dröm kommer Himlens Herre Själv att väcka Sin älskade Son. ³Dröm om din broders godhet i stället för att i dina drömmar uppehålla dig vid hans misstag. ⁴Välj att drömma om hans omtänksamhet i stället för att räkna upp de skador han har tillfogat. ⁵Förlåt honom hans illusioner, och tacka honom för all den hjälpsamhet han visat. ⁶Och avvisa inte hans många gåvor på grund av att han inte är fullkomlig i dina drömmar. ⁷Han representerar sin Fader, Som du ser som Den Som erbjuder dig både liv och död.
16. Broder, det enda Han ger är livet. ²Men det du ser som gåvor som din broder erbjuder, representerar de gåvor du drömmer att

din Fader ger till dig. ³Låt din broders alla gåvor ses i ljuset av den kärlek till din nästa och den vänlighet som erbjuds dig. ⁴Och låt ingen smärta störa din dröm om din djupa uppskattning av hans gåvor till dig.

VIII. Drömmens "hjärte"

1. Kroppen är den centrala gestalten i världens drömmande. ²Det finns ingen dröm utan den, inte heller existerar den utan den dröm i vilken den agerar som om den vore en person som kunde ses och bli trodd. ³Den intar den centrala platsen i varje dröm som berättar historien om hur den gjordes av andra kroppar, föddes in i den här världen utanför kroppen, lever en liten tid och dör, för att förenas i stoftet med andra kroppar som dör likt den själv. ⁴Under den korta tid som den tilldelats att leva, söker den efter andra kroppar som sina vänner och fiender. ⁵Dess trygghet är dess viktigaste angelägenhet. ⁶Dess välbefinnande är dess rättesnöre. ⁷Den försöker leta efter njutning, och undvika de ting som skulle vara skadliga. ⁸Framför allt försöker den lära sig själv att dess sorger och dess glädjeämnen är olika och kan hållas åtskilda.
2. Världens drömmande antar många former, eftersom kroppen på många sätt försöker bevisa att den är självbestämmande och verklig. ²Den sätter på sig ting som den har köpt för små metallbrickor eller papperslappar som världen förkunnar är värdefulla och verkliga. ³Den arbetar för att få dem genom att göra vettlösa saker, och kastar bort dem på vettlösa ting som den inte behöver och inte ens vill ha. ⁴Den anställer andra kroppar så att de kan skydda den, och samlar ännu fler vettlösa ting som den kan kalla sina egna. ⁵Den ser sig om efter speciella kroppar som kan dela dess dröm. ⁶Ibland drömmer den att den erövrar kroppar som är svagare än den själv. ⁷Men i några skeden av drömmen är den slav under kroppar som vill skada den och tortera den.
3. Kroppens serie av äventyr från födelsen till döden är temat i varje dröm som världen någonsin har drömt. ²"Hjärten" i denna dröm kommer aldrig att förändras, inte heller kommer dess syfte att göra det. ³Även om drömmen själv antar många former, och tycks visa en stor variation av platser och händelser som dess "hjärte" befinner sig i, har drömmen bara ett enda syfte, som lärs ut på många sätt. ⁴Denna enda lektion försöker den lära ut om

och om igen, och om igen; att den är orsak och inte verkan. ⁵Och du är dess verkan, och kan inte vara dess orsak.

4. Således är du inte drömmaren utan drömmen. ²Och därför irrar du planlöst in och ut från platser och händelser som den hittar på. ³Att detta är allt som kroppen gör är sant, för den är bara en gestalt i en dröm. ⁴Men vem reagerar på gestalter i en dröm om han inte ser dem som verkliga? ⁵I det ögonblick han ser dem som de är, har de inte längre några verkningar på honom, eftersom han förstår att han gav dem deras verkningar genom att vara orsak till dem och få dem att tyckas verkliga.
5. Hur villig är du att undkomma verkningarna av alla de drömmar som världen någonsin haft? ²Är det din önskan att inte låta någon dröm tyckas vara orsaken till det du gör? ³Låt oss då enbart se på drömmens början, för den del du ser är bara den andra delen, vars orsak ligger i den första. ⁴Ingen som sover och drömer i världen kommer ihåg sin attack på sig själv. ⁵Ingen tror att det faktiskt fanns en tid när han inte visste någonting om en kropp, och aldrig skulle ha kunnat föreställa sig den här världen som verklig. ⁶Han skulle genast ha sett att dessa föreställningar är en enda illusion, alltför absurd för någonting annat än att skämmas bort. ⁷Så allvarliga de nu förefaller vara! ⁸Och ingen kan minnas när de skulle ha bemötts med skratt och misstro. ⁹Vi kan minnas detta om vi bara ser direkt på deras orsak. ¹⁰Och vi kommer att se skälen till skratt, inte en orsak till rädsla.
6. Låt oss lämna tillbaka drömmen som han gav bort till drömmaren, som varseblir drömmen som åtskild från honom själv och som någonting som görs mot honom. ²In i evigheten, där allt är ett, smög sig en liten, galen tanke, som Guds Son glömde att skratta åt. ³Och eftersom han glömde detta, blev tanken allvarligt menad, och möjlig både att genomföra och få faktiska verkningar. ⁴Tillsammans kan vi skratta bort dem båda, och förstå att tiden inte kan inkräkta på evigheten. ⁵Det är ett skämt att tro att tiden skulle kunna överlista evigheten, som *betyder* att det inte finns någon tid.
7. En tidlöshet där tiden görs verklig; en del av Gud som kan attackera sig själv; en åtskild broder som fiende; ett sinne i en kropp, alla är de former av en kretsång vars slut börjar vid dess början, och slutar vid dess orsak. ²Den värld du ser avbildar exakt det som du trodde att du gjorde. ³Det är bara det att nu tror du att det du gjorde görs mot dig. ⁴Skulden för det som du tänkte läggs utanför dig, och på en skyldig värld som drömmar dina

drömmar och tänker dina tankar i stället för dig. ⁵Den kommer med sin hämnd, inte din egen. ⁶Den håller dig strängt instängd i en kropp som den bestraffar på grund av alla de syndiga saker som kroppen gör i sin dröm. ⁷Det står inte i din makt att få kroppen att sluta med sina onda gärningar eftersom du inte gjorde den, och inte kan kontrollera dess handlingar och inte heller dess syfte eller dess öde.

8. Världen påvisar bara en mycket gammal sanning; du kommer att tro att andra gör mot dig exakt det som du tror att du gjorde mot dem. ²Men när du väl har förletts att lägga skulden på dem, kommer du inte att se orsaken till det som de gör, därför att du *vill* att skulden skall vila på dem. ³Så barnsligt det ynkliga knepet är att behålla din oskuld genom att skjuta skulden utanför dig, men aldrig släppa taget! ⁴Det är inte lätt att varsebli skämtet, när allt omkring dig får dina ögon att se dess svåra konsekvenser, men utan deras ovidkommande orsak. ⁵Utan orsaken tycks dess verkningar förvisso allvarliga och bedrövliga. ⁶Men de är bara konsekvenser. ⁷Och det är deras orsak som inte är en konsekvens av någonting och som bara är ett skämt.
9. Med ett vänligt skratt varseblir den Helige Ande orsaken, och ser inte till verkningarna. ²Hur skulle Han annars kunna rätta ditt misstag, när du helt har förbisett orsaken? ³Han inbjuder dig att föra varje fruktansvärd verkan till Honom, så att ni tillsammans kan se på dess dåraktiga orsak och skratta tillsammans med Honom en stund. ⁴*Du* dömer verkningar, men *Han* har dömt deras orsak. ⁵Och genom Hans dom tas verkningarna bort. ⁶Kanske kommer du i tårar. ⁷Men hör Honom säga: "Min broder, Guds helige Son, se på din fåfänga dröm där detta kunde hända." ⁸Och du kommer att lämna det heliga ögonblicket med ditt och din broders skratt förenat med Hans.
10. Frälsningens hemlighet är bara denna: att du gör detta mot dig själv. ²Det spelar ingen roll vilken form attacken antar, detta är ändå sant. ³Vem som än åtar sig rollen som fiende och som den som attackerar, detta är ändå sant. ⁴Vad som än tycks vara orsaken till den smärta och det lidande du känner, detta är ändå sant. ⁵För du skulle överhuvudtaget inte reagera på gestalter i en dröm som du visste att du drömde. ⁶Låt dem vara hur avskyvärda och illvilliga som helst, de skulle ändå inte kunna ha någon verkan på dig, såvida det inte var så att du var oförmögen att förstå att det är din dröm.
11. När denna enkla lektion är inlärd kommer den att befria dig

från lidande, vilken form det än antar. ²Den Helige Ande kommer att upprepa denna enda, allomfattande lektion om befrielse tills den är inlärd, oavsett formen av det lidande som tillfogar dig smärta. ³Vilken oförrätt du än för till Honom, kommer Han att bemöta den med denna mycket enkla sanning. ⁴För detta enda svar tar bort orsaken till varje form av sorg och smärta. ⁵Formen påverkar inte Hans svar överhuvudtaget, för Han vill bara lära dig den enda orsaken till dem alla, oavsett deras form. ⁶Och du kommer att förstå att mirakler återspeglar dessa enkla ord: "Jag har gjort detta, och det är detta jag vill göra ogjort".

12. För därför alla former av lidande till Honom Som vet att varje form är som de övriga. ²Han ser inga skillnader där inga existerar, och Han kommer att lära dig vad orsaken till dem alla är. ³Ingen har någon annan orsak än de övriga, och alla görs lätt ogjorda av en enda lektion som verkligen lärs in. ⁴Frälsningen är en hemlighet som du bara har undanhållit dig själv. ⁵Universum förkunnar att det är så. ⁶Men du fäster inget avseende vid dess vittnesbörd överhuvudtaget. ⁷För de vittnar om det som du inte vill veta. ⁸De tycks hålla det hemligt för dig. ⁹Men du behöver bara lära dig att du valde att inte lyssna, och att inte se.
13. Så annorlunda du kommer att varsebli världen när du inser detta! ²När du förlåter världen din skuld, kommer du att bli fri från den. ³Dess oskuld kräver inte din skuld, inte heller vilar din skuldfrihet på dess synder. ⁴Detta är det uppenbara; en hemlighet som inte undanhållits någon annan än dig själv. ⁵Och det är detta som har hållit dig åtskild från världen, och din broder åtskild från dig. ⁶Nu behöver du bara lära dig att ni båda är oskyldiga eller skyldiga. ⁷Det enda som är omöjligt är att ni skulle vara olika varandra; att de båda är sanna. ⁸Detta är den enda hemlighet som ännu återstår att lära. ⁹Och det kommer inte att vara någon hemlighet att du är helad.

Kapitel 28

ATT GÖRA RÄDSLAN OGJORD

I. Minnet i nuet

1. Miraklet gör ingenting. ²Allt det gör är att göra ogjort. ³Och således upphäver det hindret för det som har gjorts. ⁴Det lägger inte till, utan tar enbart bort. ⁵Och det som det tar bort har för länge sedan försvunnit, men eftersom det bevaras i minnet tycks det ha omedelbara verkningar. ⁶Den här världen var över för länge sedan. ⁷De tankar som gjorde den finns inte längre i sinnet som tänkte dem och älskade dem en liten stund. ⁸Miraklet visar bara att det förgångna är borta, och det som verkligen är borta har inga verkningar. ⁹Att minnas en orsak kan endast framkalla illusioner om dess närvaro, inte verkningar.
2. Ingen av skuldens alla verkningar finns längre här. ²För skulden är borta. ³När den försvann, försvann dess konsekvenser eftersom de inte hade någon orsak. ⁴Varför skulle du klamra dig fast vid den i minnet, om du inte önskade dess verkningar? ⁵Att minnas är lika selektivt som att varsebli, eftersom det är varseblivningens förgångna tidsform. ⁶Det är att varsebli det förgångna som om det hände nu, och fortfarande kunde ses. ⁷Minnet, liksom varseblivningen, är en färdighet som du har hittat på för att ersätta det som Gud gav dig vid din skapelse. ⁸Och liksom allt som du har gjort kan det användas för att tjäna ett annat syfte, och för att vara medlet för någonting annat. ⁹Det kan användas för att hela i stället för att skada, om detta är vad du önskar.
3. Ingenting som används för att hela innebär någon ansträngning att göra någonting överhuvudtaget. ²Det är en insikt att du inte har några behov som innebär att någonting måste göras. ³Det är ett minne som inte är selektivt, och som inte används för att vara ett hinder för sanningen. ⁴Allt som den Helige Ande kan använda för att hela har givits till Honom, utan det innehåll och de syften för vilka de har gjorts. ⁵De är bara färdigheter utan någon tillämplighet. ⁶De väntar på att bli använda. ⁷De är inte tillägnade någonting och har inget mål.
4. Den Helige Ande kan förvisso använda sig av minnet, för Gud Själv finns där. ²Men detta är inte ett minne av tidigare händelser,

utan bara av ett nuvarande tillstånd. ³Du har så länge varit van vid att tro att minnet endast innehåller det som är förgånget, att det är svårt för dig att inse att det är en färdighet som kan minnas *nu*. ⁴De begränsningar på minnet som världen påtvingar det är lika omfattande som dem som du låter världen påtvinga dig. ⁵Det finns ingen länk mellan minnet och det förgångna. ⁶Om du vill ha den där, då finns den där. ⁷Men det är bara din önskan som har gjort länken, och endast du har hållit fast den vid en del av tiden där skulden fortfarande tycks dröja kvar.

5. Den Helige Andes användning av minnet är helt oberoende av tiden. ²Han försöker inte använda det som ett medel för att hålla kvar det förgångna, utan snarare som ett sätt att låta det försvinna. ³Minnet innehåller det budskap som det tar emot, och gör vad det anförtros att göra. ⁴Det skriver inte budskapet, inte heller bestämmer det vad det är till för. ⁵Likt kroppen är det utan syfte i sig självt. ⁶Och om det tycks tjäna till att omhulda ett gammalt hat, och ger dig bilder av orättvisor och oförrätter som du har bevarat, då är det detta som du bad att dess budskap skulle vara och det som det är. ⁷Historien om kroppens hela förgångna ligger gömd där, instängd i sitt gravvalv. ⁸Alla de egendomliga associationer som har gjorts för att hålla det förgångna vid liv, och nuet dött, finns lagrade inom det, och väntar på din befallning att de skall föras till dig och upplevas igen. ⁹Och på så sätt tycks deras verkningar öka med tiden, som tog bort deras orsak.
6. Men tiden är bara en annan fas av det som ingenting gör. ²Den arbetar hand i hand med alla de andra egenskaper med vilka du försöker dölja sanningen om dig själv. ³Tiden kan varken ta bort eller återställa. ⁴Och ändå använder du den på ett egendomligt sätt, som om det förgångna hade förorsakat nuet, vilket bara är en konsekvens som det inte är möjligt att ändra på eftersom dess orsak är borta. ⁵Men en förändring måste ha en orsak som kommer att finnas kvar, för annars kommer den inte att bestå. ⁶Ingen förändring kan göras i nuet om dess orsak finns i det förgångna. ⁷Endast det förgångna hålls kvar i minnet så som du använder det, och därför är det ett sätt att spela ut det förgångna mot nuet.
7. Kom inte ihåg någonting av det som du har lärt dig själv, för din undervisning var dålig. ²Och vem skulle behålla en vettlös lektion i sitt sinne, när han kan lära sig och kan bevara en som är bättre? ³När gamla minnen av hat dyker upp, kom då ihåg att deras orsak är borta. ⁴Och därför kan du inte förstå vad de är till för. ⁵Låt inte den orsak som du vill ge dem nu vara den som gör-

de dem till vad de var, eller tycktes vara. ⁶Var glad att den är borta, för det är detta som du vill bli förlåten för. ⁷Och se i stället de nya verkningarna av en orsak som accepteras *nu*, med konsekvenser *här*. ⁸De kommer att förvåna dig med sin skönhet. ⁹De nygamla tankar som de för med sig kommer att vara de lyckliga konsekvenserna av en Orsak som är så gammal, att den vida överstiger räckvidden av de minnen som din varseblivning ser.

8. Detta är den Orsak som den Helige Ande har kommit ihåg åt dig, när du ville glömma. ²Den är inte borta eftersom Han inte lät Den glömmas bort. ³Den har aldrig förändrats, eftersom det aldrig fanns någon tid när Han inte bevarade Den tryggt i ditt sinne. ⁴Dess konsekvenser kommer förvisso att tyckas nya, eftersom du trodde att du inte kom ihåg deras Orsak. ⁵Likväl var Den aldrig borta ur ditt sinne, för det var inte din Faders Vilja att Han inte skulle vara ihågkommen av Sin Son.
9. Det *du* kommer ihåg har aldrig funnits. ²Det kom från orsakslöshet som du blandade ihop med orsak. ³Du kan inte annat än skratta åt det, när du lär dig att du har kommit ihåg konsekvenser som var utan orsak och aldrig skulle kunna vara verkningar. ⁴Miraklet påminner dig om en Orsak Som för evigt är närvarande, fullkomligt orörd av tid och inblandning. ⁵Den har aldrig förändrats från vad Den är. ⁶Och du är Dess verkan, lika oföränderlig och lika fullkomlig som Den Själ. ⁷Dess minne ligger inte i det förgångna, och väntar inte heller på framtiden. ⁸Den uppenbaras inte i mirakler. ⁹De påminner dig endast om att Den inte har försvunnit. ¹⁰När du förlåter Den dina synder, kommer Den inte längre att förnekas.
10. Du som har försökt avkunna dom över din egen Skapare kan inte förstå att det inte är Han Som har avkunnat dom över Sin Son. ²Du vill förvägra Honom Hans Verkningar, ändå har De aldrig blivit förvägrade. ³Det har aldrig funnits någon tid när Hans Son skulle kunna fördömas för det som var utan orsak och mot Hans Vilja. ⁴Det som ditt minne vill vittna om är endast rädslan för Gud. ⁵Han har inte gjort det som du är rädd för. ⁶Och inte du heller. ⁷Och därför har din oskuld inte gått förlorad. ⁸Du behöver inget helande för att helas. ⁹Se i stillhet i miraklet en lektion i att låta Orsaken ha Sina Egna verkningar, och i att inte göra någonting som skulle utgöra ett hinder.
11. Miraklet kommer tyst in i det sinne som stannar upp ett ögonblick och är stilla. ²Från denna tystnad, och från det sinne som det helade i tystnad då, sträcker det sig varsamt till andra

sinnen för att dela sin tystnad. ³Och de kommer att förena sig i att inte göra någonting för att hindra dess strålande utsträckande tillbaka in i det Sinne Som var Orsaken till alla sinnen. ⁴Eftersom det föddes som ett resultat av att dela med varandra, kan det inte finnas något avbrott i tiden som får miraklet att dröja med att skynda till alla oroliga sinnen, och ge dem ett ögonblicks stillhet när minnet av Gud återvänder till dem. ⁵Deras eget minne är tyst nu, och det som har kommit för att inta dess plats kommer inte att vara helt och hållet bortglömt efteråt.

12. Han till Vilken tiden är given tackar för varje tyst ögonblick som ges till Honom. ²För i detta ögonblick tillåts minnet av Gud att erbjuda alla sina skatter till Guds Son, för vilken de har bevarats. ³Så glatt Han erbjuder dem till den för vilken Han har givits dem! ⁴Och Hans Skapare delar Hans tacksägelse, för Han vill inte bli berövad Sina Verkningar. ⁵Det ögonblick av tystnad som Hans Son accepterar välkomnar evigheten och Honom, och låter Dem komma in där De vill vara. ⁶För i detta ögonblick gör Guds Son ingenting som skulle kunna göra honom rädd.
13. Så omedelbart minnet av Gud stiger upp i det sinne som inte känner någon rädsla som håller minnet borta! ²Dess eget minne har försvunnit. ³Det finns inget förgånget som med sin skrämmande bild står i vägen för det glädjefulla uppvaknandet till nuets frid. ⁴Evighetens basuner ljuder genom stillheten, men stör den inte. ⁵Och det som nu blir ihågkommet är inte rädslan, utan snarare den Orsak som rädslan gjordes för, för att glömma och göra ogjord. ⁶Stillheten talar i de milda kärlekstoner som Guds Son minns ifrån tiden innan hans eget minne kom in mellan nuet och det förgångna, för att stänga dem ute.
14. Nu är Guds Son äntligen medveten om en nuvarande Orsak och Dess välgörande verkningar. ²Nu förstår han att det som han har åstadkommit är utan orsak, och inte har några verkningar överhuvudtaget. ³Han har inte gjort någonting. ⁴Och när han inser detta, förstår han att han aldrig behövde göra någonting, och aldrig har gjort det. ⁵Hans Orsak är Dess Verkningar. ⁶Det har aldrig funnits någon annan orsak än Den, som kunde frambringa ett annat förgånget eller en annan framtid. ⁷Dess verkningar är oföränderligt eviga, bortom rädsla, och helt höjda över syndens värld.
15. Vad har gått förlorat genom att inte se det orsakslösa? ²Och var finns offret, när minnet av Gud har kommit för att inta förlustens plats? ³Vilket bättre sätt finns det att tillsluta det lilla gapet mel-

lan illusioner och verklighet än att låta minnet av Gud strömma över det, och göra det till en bro som det bara kommer att vara ett ögonblicks verk att ta sig över? ⁴För Gud har tillslutit det med Sig Själv. ⁵Minnet av Honom har inte försvunnit och lämnat en övergiven Son för evigt på en strand där han kan se en skymt av en annan strand som han aldrig kan nå. ⁶Hans Fader vill att han skall lyftas upp och varsamt bäras över. ⁷Han har byggt bron, och det är Han Som kommer att bära Sin Son över den. ⁸Var inte rädd för att Han kommer att misslyckas med det som Han vill. ⁹Inte heller att du kommer att uteslutas från den Vilja som är för dig.

II. Att vända på orsak och verkan

1. Utan orsak kan det inte finnas några verkningar, men utan verkningar finns det heller inte någon orsak. ²Orsaken görs till orsak genom sina verkningar; Fadern är Fader genom Sin Son. ³Verkningar skapar inte sin orsak, men de påvisar dess förorsakande. ⁴På så sätt ger Sonen Faderskap åt sin Skapare, och tar emot den gåva som han har givit Honom. ⁵Det är på grund av att han är Guds Son som han också måste vara fader, som skapar så som Gud skapade honom. ⁶Skapelsens cirkel har inget slut. ⁷Dess början och dess slut är detsamma. ⁸Men i sig innehåller den hela skapelsens universum, utan början och utan slut.
2. Faderskap är skapelse. ²Kärleken måste utsträckas. ³Renheten är inte begränsad. ⁴Det är de oskyldigas natur att för evigt vara obegränsade, utan någon barriär eller begränsning. ⁵Således kommer inte renheten från kroppen. ⁶Inte heller kan den finnas där det finns begränsning. ⁷Kroppen kan helas genom dess verkningar, som är lika gränslösa som renheten själv. ⁸Men allt helande måste ske på grund av att man förstår att sinnet inte finns i kroppen, och att dess oskuld är helt skild från den, och finns där allt helande finns. ⁹Var finns då helandet? ¹⁰Endast där man härleder dess verkan från dess orsak. ¹¹För sjukdom är ett meningslöst försök att ge orsakslösheten verkningar, och göra den till orsak.
3. När Guds Son är sjuk försöker han alltid att göra sig själv till sin orsak, och inte tillåta sig att vara sin Faders Son. ²Till följd av denna omöjliga önskan tror han inte att han är Kärlekens verkan, och måste vara orsak på grund av vad han är. ³Orsaken till helandet är den enda Orsaken till allt. ⁴Den har endast en verkan. ⁵Och i den insikten får orsakslösheten inga verkningar och inga

ses. ⁶Ett sinne i en kropp och en värld av andra kroppar, var och en med sitt separata sinne, är dina "skapelser", och du är det "andra" sinnet, som skapar med verkningar olika dig själv. ⁷Och som deras "fader" måste du vara lik dem.

4. Ingenting har hänt överhuvudtaget förutom att du har fallit i sömn, och drömt en dröm i vilken du var en främling för dig själv, och endast en del i någon annans dröm. ²Miraklet väcker dig inte, utan visar dig bara vem drömmaren är. ³Det lär dig att du kan välja mellan drömmar så länge som du fortfarande sover, beroende på vad syftet med dina drömmar är. ⁴Vill du ha drömmar om helande, eller drömmar om döden? ⁵En dröm är som ett minne i den mening att den framställer de bilder som du vill skall visas för dig.
5. Ett tomt magasin, med en öppen dörr, innehåller alla dina smulor av minnen och drömmar. ²Men om du är den som drömmar, varseblir du åtminstone så här mycket: att du är orsak till drömmen, och lika gärna kan acceptera en annan dröm. ³Men för att denna förändring i drömmens innehåll skall äga rum, måste du inse att det är du som drömde den dröm som du inte tycker om. ⁴Den är endast en verkan som *du* har varit orsak till, och du vill inte vara orsak till denna verkan. ⁵I drömmar om mord och attack är du offret i en döende, ihjälslagen kropp. ⁶Men i drömmar om förlåtelse ombeds ingen att vara ett offer och den som lider. ⁷Detta är de lyckliga drömmar som miraklet ger i utbyte mot dina egna. ⁸Det ber dig inte att du skall göra en annan dröm; bara att du inser att du gjorde den som du vill byta ut mot denna.
6. Den här världen är orsakslös, liksom varje dröm som någon har drömt i världen. ²Inga planer är möjliga, och det existerar inget mönster som man kan finna och förstå. ³Vad annat skulle man kunna vänta sig av någonting som inte har en orsak? ⁴Men om det inte har någon orsak, har det inget syfte. ⁵Du kan kanske förorsaka en dröm, men aldrig kommer du att ge den faktiska verkningar. ⁶För detta skulle ändra dess orsak, och det är detta som du inte kan göra. ⁷Den som drömmar drömmen är inte vaken, men vet inte att han sover. ⁸Han ser illusioner om sig själv som sjuk eller frisk, deprimerad eller lycklig, men utan en stabil orsak med garanterade verkningar.
7. Miraklet slår fast att du drömmar en dröm, och att dess innehåll inte är sant. ²Detta är ett avgörande steg när man har med illusioner att göra. ³Ingen är rädd för dem när han varseblir att han själv hittade på dem. ⁴Rädslan hölls på plats eftersom han

inte förstod att han var drömmens upphovsman, och inte en gestalt i drömmen. ⁵Han ger sig själv de konsekvenser som han drömmer att han gav till sin broder. ⁶Och det är endast detta som drömmen har fogat samman och erbjudit honom, för att visa honom att hans önskningar har blivit uppfyllda. ⁷Således fruktar han sin egen attack, men ser den komma från någon annan. ⁸Som offer lider han av dess verkningar, men inte av deras orsak. ⁹Han var inte upphovsman till sin egen attack, och han är oskyldig till det han har förorsakat. ¹⁰Miraklet gör ingenting annat än visar honom att han ingenting har gjort. ¹¹Det han fruktar är en orsak utan de konsekvenser som skulle göra det till orsak. ¹²Och därför har det aldrig funnits.

8. Separationen började med drömmen att Fadern berövades Sina Verkningar, och var ur stånd att behålla dem eftersom Han inte längre var deras Skapare. ²I drömmen gjorde drömmaren sig själv. ³Men det som han gjorde har vänt sig emot honom, och tagit på sig rollen som dess skapare, på samma sätt som drömmaren gjorde. ⁴Och på samma sätt som han hatade sin Skapare, har gestalterna i drömmen hatat honom. ⁵Hans kropp är deras slav som de utnyttjar, eftersom de motiv som han har givit den har de lagt sig till med som sina egna. ⁶Och hatar den för den hämnd den erbjuder dem. ⁷Det är deras hämnd på kroppen som tycks bevisa att drömmaren inte skulle kunna vara den som gjorde drömmen. ⁸Verkan och orsak skiljs först åt, och vänds sedan på, så att verkan blir orsak; orsaken verkan.
9. Detta är separationens sista steg med vilket frälsningen, som fortsätter att gå den andra vägen, börjar. ²Detta sista steg är en verkan av det som har ägt rum tidigare, och som förefaller vara orsak. ³Miraklet är det första steget i att ge tillbaka till orsaken dess funktion som orsak, och inte som verkan. ⁴För denna sammanblandning har framkallat drömmen, och så länge som den varar kommer uppvaknandet att fruktas. ⁵Inte heller kommer ropet på att vakna att höras, eftersom det ser ut att vara ropet på rädslan.
10. I likhet med varje lektion som den Helige Ande ber att du skall lära dig, är miraklet tydligt. ²Det visar det som Han vill att du skall lära dig, och visar dig att dess verkningar är vad du vill ha. ³I Hans drömmar om förlåtelse görs verkningarna av dina drömmar ogjorda, och hatade fiender varseblivs som vänner med ett barmhärtigt uppsåt. ⁴Deras fiendskap ses nu som orsakslös, eftersom de inte givit upphov till den. ⁵Och du kan acceptera rollen

som den som åstadkom deras hat, eftersom du ser att det inte har några verkningar. ⁶Nu är du befriad från den här delen av drömmen; världen är neutral, och de kroppar som fortfarande tycks röra sig som separata ting behöver inte fruktas. ⁷Och därför är de inte sjuka.

11. Miraklet återlämnar rädslans orsak till dig som gjorde den. ²Men det visar också att eftersom den inte har några verkningar är den inte orsak, eftersom orsakandets funktion är att ha verkningar. ³Och där verkningarna är borta, finns det ingen orsak. ⁴Således helas kroppen av mirakler eftersom de visar att det var sinnet som gjorde sjukdomen, och använde kroppen till att vara offer för, eller verkan av, vad det gjorde. ⁵Men halva lektionen kommer inte att lära dig hela lektionen. ⁶Miraklet är till ingen nytta om du endast lär dig att kroppen kan helas, för detta är inte den lektion som det sändes för att lära ut. ⁷Lektionen är att *sinnet* var sjukt som trodde att kroppen skulle kunna vara sjuk: att projicera ut dess skuld förorsakade ingenting, och hade inga verkningar.
12. Den här världen är full av mirakler. ²De står i lysande tystnad bredvid varje dröm om smärta och lidande, om synd och skuld. ³De är drömmens alternativ, valet att hellre vara den som drömmen, än att förneka den aktiva rollen i att hitta på drömmen. ⁴De är de glädjefulla verkningarna av att föra sjukdomens konsekvenser tillbaka till dess orsak. ⁵Kroppen släpps fri eftersom sinnet erkänner att "detta görs inte mot mig, utan *jag* gör detta". ⁶Och således står det sinnet fritt att göra ett annat val i stället. ⁷Med början här kommer frälsningen att fortsätta ändra riktning för varje steg i nedstigningen till separationen, tills du har klättrat samma väg tillbaka, stegen är borta, och allt drömmande i världen har gjorts ogjort.

III. Överenskommelsen att förenas

1. Vad som väntar i fullkomlig visshet bortom frälsningen skall vi inte bekymra oss om. ²För du har knappt börjat tillåta att dina första, osäkra steg leds uppför den stege som separationen ledde dig ner från. ³Miraklet är det enda du för närvarande behöver bekymra dig om. ⁴Det är här vi måste börja. ⁵Och när vi har börjat, kommer vägen till uppvaknandet och slutet på drömmen att göras fridfull och enkel. ⁶När du accepterar ett mirakel, fogar du

inte din dröm om rädsla till en dröm som redan dröms. ⁷Utan stöd kommer drömmen att blekna bort utan verkningar. ⁸För det är ditt stöd som förstärker den.

2. Inget sinne är sjukt förrän ett annat sinne instämmer i att de är separata. ²Och således är det deras gemensamma beslut att vara sjuka. ³Om du vägrar att instämma, och accepterar den roll som du spelar i att göra sjukdomen verklig, kan det andra sinnet inte projicera sin skuld utan din hjälp med att låta det varsebli sig självt som separerat och skilt från dig. ⁴På så sätt varseblivs inte kroppen som sjuk av båda era sinnen utifrån olika synvinklar. ⁵Att förenas med en broders sinne förhindrar orsaken till sjukdomen och varseblivna verkningar. ⁶Helandet är verkan av sinnen som förenar sig, på samma sätt som sjukdom kommer från sinnen som separerar sig.
3. Miraklet gör ingenting just *på grund av* att sinnena är förenade, och inte kan åtskiljas. ²Men i drömmen har detta vänts på, och separerade sinnen ses som kroppar som är åtskilda och inte kan förenas. ³Tillåt inte din broder att vara sjuk, för om han är det, har du utlämnat honom till hans egen dröm genom att dela den med honom. ⁴Han har inte sett orsaken till sjukdomen där den finns, och du har förbisett gapet mellan er, där sjukdomen uppstod. ⁵Således är ni förenade i sjukdomen för att bevara det lilla gapet ohelat, där sjukdomen hålls noggrant skyddad, omhuldad och upprätthållen av en fast övertygelse, så att Gud inte skall kunna komma och överbrygga det lilla gapet som leder till Honom. ⁶Bekämpa inte Hans ankomst med illusioner, för det är Hans ankomst som du önskar mer än någonting annat som ser ut att glittra i drömmen.
4. Drömmens slut är rädslans slut, och kärleken fanns aldrig i drömmarnas värld. ²Gapet *är* litet. ³Likväl innehåller det pestens frön och varje form av lidande, eftersom det är en önskan att hålla åtskilt och att inte förena sig. ⁴Och således tycks det ge sjukdomen en orsak som inte är dess orsak. ⁵Syftet med gapet är den enda orsak sjukdomen har. ⁶För det gjordes för att hålla dig åtskild, i en kropp som du ser som om den vore orsaken till smärtan.
5. Orsaken till smärtan är separationen, inte kroppen, som endast är dess verkan. ²Men separationen är bara ett tomrum som inte innesluter någonting, inte gör någonting, och som är lika substanslöst som det tomma utrymme som bildas i kölvattnet efter ett skepp när det passerar förbi. ³Och som lika snabbt tillsluts när vattnet rusar in för att fylla igen gapet, och som vågorna täcker

när de förenar sig. ⁴Var finns gapet mellan vågorna när de har förenats, och täckt det utrymme som tycktes hålla dem åtskilda en liten stund? ⁵Var finns skälen till sjukdom, när sinnena har förenats för att fylla igen det lilla gapet mellan dem, där sjukdomens frön tycktes spira?

6. Gud bygger bron, men bara i det utrymme som lämnats rent och ledigt genom miraklet. ²Sjukdomens frön och skuldens skam kan Han inte överbrygga, för Han kan inte förstöra den främmande vilja som Han inte har skapat. ³Låt dess verkningar försvinna, och grip dem inte med ivriga händer för att behålla dem för dig själv. ⁴Miraklet kommer att skjuta dem alla åt sidan, och således bereda plats åt Honom Som vill komma och bygga en bro för Sin Sons återvändande till Honom.
7. Räkna därför de silverglänsande miraklerna och lyckans gylene drömmar som de enda skatter du vill behålla i världens skattkammare. ²Dörren står öppen, inte för tjuvar utan för dina hungrande bröder, som trodde att lyster från en kiselsten var guld, och som samlade en hög med snö som glänste som silver. ³De har ingenting kvar bakom den öppna dörren. ⁴Vad är världen annat än ett litet gap som ser ut att slita evigheten itu, och bryta sönder den i dagar och månader och år? ⁵Och vad är du som lever i världen annat än en bild av Guds Son i sönderbrutna bitar, var och en dold i en separat och obestämd lerklump?
8. Var inte rädd, mitt barn, utan låt din värld varsamt lysas upp av mirakler. ²Och förena dig med din broder där du såg det lilla gapet stå emellan dig och honom. ³Och på det sättet kommer sjukdomen nu att ses som utan orsak. ⁴Drömmen om helande ligger i förlåtelsen, och visar dig varsamt att du aldrig har syndat. ⁵Miraklet lämnar inget bevis på skuld som kan ge dig ett vittnesbörd om det som aldrig har varit. ⁶Och i din skattkammare kommer det att bereda en välkomstplats åt din Fader och ditt Själv. ⁷Dörren står öppen, så att alla de kan komma som inte längre vill svälta, och som vill njuta av överflödets festmåltid som dukas fram åt dem där. ⁸Och de kommer att träffa dina inbjudna Gäster Som miraklet har bett att de skall komma till dig.
9. Detta är en festmåltid som förvisso är olik dem som världens dröm har visat. ²För här är det så att ju mer någon får, desto mer finns det kvar för alla de övriga att dela på. ³Gästerna har tagit med Sig ett obegränsat förråd. ⁴Och ingen berövas eller kan beröva. ⁵Här är en festmåltid som Fadern dukar fram åt Sin Son, och delar den lika med honom. ⁶Och när De delar den kan det inte

finnas något gap där överflödet minskar och blir knappt. ⁷Här kan de magra åren inte komma in, för tiden passar inte upp vid denna festmåltid som inte har något slut. ⁸För Kärleken har dukat sitt bord i det utrymme som tycktes hålla dina Gäster skilda från dig.

IV. Den större föreningen

1. Att acceptera Soningen för egen del innebär att inte understödja någon annans dröm om sjukdom och död. ²Det innebär att du inte delar hans önskan om separation, och inte låter honom vända illusioner mot sig själv. ³Inte heller önskar du att de skall vändas mot dig i stället. ⁴Således har de inga verkningar. ⁵Och du är fri från drömmar om smärta eftersom du låter honom vara det. ⁶Om du inte hjälper honom, kommer du att lida tillsammans med honom eftersom detta är din önskan. ⁷Och du blir en gestalt i hans dröm om smärta, liksom han i din. ⁸På så sätt blir du och din broder båda illusioner, och utan identitet. ⁹Du skulle kunna vara vem som helst eller vad som helst, beroende på vems onda dröm du delar. ¹⁰Du kan bara vara säker på en enda sak; att du är ond, för du delar drömmar om rädsla.
2. Det finns ett sätt att få visshet redan här och nu. ²Vägra att vara en del av skrämmande drömmar, vilken form de än antar, för du kommer att förlora din identitet i dem. ³Du finner dig själv genom att inte acceptera att de är din orsak, och att de har verkningar på dig. ⁴Du är skild från dem, men inte skild från honom som drömmer dem. ⁵Således skiljer du drömmaren från drömmen, och förenar dig med det ena, men låter det andra försvinna. ⁶Drömmen är bara en illusion i sinnet. ⁷Och med sinnet vill du förenas, men aldrig med drömmen. ⁸Det är drömmen du är rädd för, och inte sinnet. ⁹Du ser dem som detsamma, eftersom du tror att *du* endast är en dröm. ¹⁰Och vad som är verkligt och vad som bara är en illusion i dig vet du inte, och du kan inte skilja det ena från det andra.
3. Liksom du tror din broder att han är en dröm. ²Dela inte hans illusion om sig själv, för din identitet är beroende av hans verklighet. ³Tänk hellre på honom som ett sinne, i vilket illusionerna fortfarande finns kvar, men som ett sinne som är en broder för dig. ⁴Han blir inte din broder genom det han drömmer, inte heller är hans kropp, "hjälten" i drömmen, din broder. ⁵Det är hans verklighet som är din broder, liksom din är hans. ⁶Ditt sinne och

hans är förenade i broderskap. ⁷Hans kropp och hans drömmar ser bara ut att öppna ett litet gap, där dina drömmar har förenat sig med hans.

4. Men det finns inte något gap mellan era sinnen. ²Att förena dig med hans drömmar är således att inte möta honom, eftersom hans drömmar skulle separera honom från dig. ³Befria honom därför genom att enbart göra anspråk på broderskap, och inte på drömmar om rädsla. ⁴Låt honom erkänna vem han är, genom att inte stödja hans illusioner med din tro, för om du gör det kommer du att tro på dina egna. ⁵Och när du tror på dina egna kommer han inte att bli fri, och du hålls i slaveri av hans drömmar. ⁶Och drömmar om rädsla kommer att hemsöka det lilla gapet, där endast illusioner bor, som du har stöttat i din broders sinne.
5. Var säker på att om du gör din del, kommer han att göra sin, för han kommer att förena sig med dig där du är. ²Uppmana honom inte att möta dig i gapet mellan er, för då måste du tro att det är din verklighet lika mycket som hans. ³Du kan inte göra hans del, men det är detta du *gör* när du blir en passiv gestalt i hans drömmar i stället för drömmaren av dina egna. ⁴Identitet i drömmar är meningslös eftersom drömmaren och drömmen är ett. ⁵Den som delar en dröm med andra måste vara den dröm han delar, eftersom det är genom att dela som en orsak framkallas.
6. Du delar förvirringen och du är förvirrad, för i gapet existerar inget stabilt själv. ²Det som är detsamma tycks annorlunda, eftersom det som är detsamma förefaller vara olikartat. ³Hans drömmar är dina eftersom du låter dem vara det. ⁴Men om du tog bort dina egna, skulle han bli fri ifrån dem, och också från sina egna. ⁵Dina drömmar bär vittnesbörd om hans, och hans vittnar om sanningen i dina. ⁶Men om du ser att det inte finns någon sanning i dina drömmar, kommer hans att försvinna, och han kommer att förstå vad som gav upphov till drömmen.
7. Den Helige Ande finns i båda era sinnen, och Han är Ett eftersom det inte finns något gap som separerar Hans Etthet från Sig Självt. ²Gapet mellan era kroppar har ingen betydelse, för det som är sammanfogat i Honom är alltid ett. ³Ingen är sjuk om någon annan accepterar sin förening med honom. ⁴Hans önskan att vara ett sjukt och separerat sinne kan inte bestå utan ett vittne eller en orsak. ⁵Och båda försvinner om någon vill förena sig med honom. ⁶Han har drömmar om att han var separerad från sin broder, som genom att inte dela hans dröm har lämnat utrymmet mellan dem ledigt. ⁷Och Fadern kommer för att förena Sig med

Sin Son, med vilken den Helige Ande har förenat Sig.

8. Den Helige Andes funktion är att ta den sönderbrutna bilden av Guds Son och sätta delarna på plats igen. ²Denna heliga bild, fullständigt helad, håller Han fram till varje separat del som tror att den är en bild i sig själv. ³Till var och en erbjuder Han hans Identitet Som hela bilden representerar, i stället för bara en liten, sönderbruten bit som han insisterade på var han själv. ⁴Och när han ser denna bild kommer han att känna igen sig själv. ⁵Om du inte delar din broders onda dröm, är detta den bild som miraklet kommer att lägga i det lilla gapet, som lämnats rent från alla frön av sjukdom och synd. ⁶Och här kommer Fadern att ta emot Sin Son, eftersom Hans Son var barmhärtig mot sig själv.
9. Jag tackar Dig, Fader, eftersom jag vet att Du kommer att tillsluta varje litet gap som ligger mellan de sönderbrutna delarna av Din helige Son. ²Din helighet, fullständig och fullkomlig, ligger i var och en av dem. ³Och de är förenade, eftersom det som finns i en finns i dem alla. ⁴Så heligt det minsta sandkorn är, när man förstår att det är del av den fullständigade bilden av Guds Son! ⁵De former som de sönderbrutna delarna tycks anta innebär ingenting. ⁶För helheten finns i var och en. ⁷Och varje aspekt av Guds Son är exakt densamma som varje annan del.
10. Före dig inte med din broders drömmar utan förena dig med honom, och där du förenar dig med Hans Son där är Fadern. ²Vem söker efter någonting annat, när han varseblir att han inte har förlorat någonting? ³Vem skulle vilja ha sjukdomens "fördelar" när han har tagit emot hälsans enkla lycka? ⁴Det som Gud har givit kan inte vara någon förlust, och det som inte är av Honom har inga verkningar. ⁵Vad skulle du då varsebli i gapet? ⁶Sjukdomens frön kommer från övertygelsen att det finns glädje i separationen, och att det skulle vara ett offer att avstå från den. ⁷Men mirakler är resultatet när du inte insisterar på att se i gapet det som inte finns där. ⁸Din villighet att låta illusioner försvinna är allt som Guds Sons Helare behöver. ⁹Han kommer att lägga helandets mirakel där sjukdomens frön fanns. ¹⁰Och där kommer det inte att finnas någon förlust, utan endast vinst.

V. Alternativet till drömmar om rädsla

1. Vad är en känsla av sjukdom annat än en känsla av begränsning?
²Av ett avskiljande och ett frånskiljande? ³Ett gap som varseblivs

mellan dig och din broder, och som nu ses som hälsa? ⁴Och därför tycks det goda vara utanför; det onda inuti. ⁵Och således separerar sjukdomen självet från det goda, och behåller det onda inuti. ⁶Gud är Alternativet till drömmar om rädsla. ⁷Den som har del i dem kan aldrig ha del i Honom. ⁸Men den som vägrar att ha del i dem *har* del i Honom. ⁹Det finns inget annat val. ¹⁰Om du inte delar det, kan ingenting existera. ¹¹Och du existerar eftersom Gud delade Sin Vilja med dig, så att Hans skapelse skulle kunna skapa.

2. Det är delaktigheten i de onda drömmarna om hat och illvilja, bitterhet och död, om synd och lidande och smärta och förlust, som gör dem verkliga. ²Om de inte delas med andra, varseblivs de som meningslösa. ³Rädslan har försvunnit från dem eftersom du inte gav dem ditt stöd. ⁴Där rädslan har försvunnit dit måste kärleken komma, eftersom det bara finns dessa alternativ. ⁵Där det ena visar sig, försvinner det andra. ⁶Och det som du delar blir det enda som du har. ⁷Du har det du accepterar, eftersom det är det enda du vill ha.
3. Du delar inga onda drömmar om du förlåter drömmaren, och varseblir att han inte är drömmen som han gjorde. ²Och därför kan han inte vara en del av din, från vilken ni båda är fria. ³Förlåtelsen separerar drömmaren från den onda drömmen, och befriar honom således. ⁴Kom ihåg att om du delar en ond dröm med andra, kommer du att tro att du är den dröm som du delar. ⁵Och eftersom du är rädd för den, kommer du inte att vilja känna din egen Identitet, eftersom du tror att Den är skrämmande. ⁶Och du kommer att förneka ditt Själv, och vandra på främmande mark vilken din Skapare inte har gjort, och där du tycks vara ett någonting som du inte är. ⁷Du kommer att föra krig mot ditt Själv Som ser ut att vara din fiende; och du kommer att attackera din broder som en del av det som du hatar. ⁸Det finns ingen kompromiss. ⁹Du är ditt Själv eller en illusion. ¹⁰Vad kan finnas mellan illusion och sanningen? ¹¹Ett ställe mitt emellan, där du kan vara någonting som inte är du, måste vara en dröm och kan inte vara sanningen.
4. Du har hittat på ett litet gap mellan illusioner och sanningen som skall vara den plats där all din trygghet finns, och där ditt Själv ligger tryggt gömt av det som du har gjort. ²Här upprättas en värld som är sjuk, och det är denna värld som kroppens ögon varseblir. ³Här finns de ljud den hör; de röster som dess öron gjordes för att höra. ⁴Men syner och ljud som kroppen kan varsebli är meningslösa. ⁵Den kan varken se eller höra. ⁶Den vet inte vad seende *är*; vad lyssnade är till *för*. ⁷Den kan lika lite varsebli

som den kan döma eller förstå eller veta. ⁸Dess ögon är blinda; dess öron är döva. ⁹Den kan inte tänka, och därför kan den inte ha några verkningar.

5. Vad kan finnas som Gud skapade för att det skulle vara sjukt? ²Och vad kan finnas som Han inte skapade? ³Låt inte dina ögon se en dröm; dina öron bära vittnesbörd om illusioner. ⁴De gjordes för att se på en värld som inte finns; för att höra de röster som inte kan frambringa något ljud. ⁵Men det finns andra ljud och andra syner som *kan* ses och höras och förstås. ⁶För ögon och öron är sinnen utan förnuft, och vad de ser och hör rapporterar de endast. ⁷Det är inte de som hör och ser utan du, som fogar samman varje bruten del, varje vetlös smula och skymt av bevis, och av detta gör ett vittnesbörd om den värld du vill ha. ⁸Låt inte kroppens öron och ögon varsebli dessa oräkneliga fragment som ses i gapet som du inbillade dig, och låta dem övertyga den som gjorde dem att hans inbillningar är verkliga.
6. Skapelsen bevisar verkligheten eftersom den delar den funktion som all skapelse delar. ²Den är inte gjord av små glasbitar, en träbit, en tråd eller kanske två, allt sammanfogat för att vittna om dess sanning. ³Verkligheten är inte beroende av detta. ⁴Det finns inget gap som skiljer sanningen från drömmar och illusioner. ⁵Sanningen har inte lämnat någon plats åt dem någonstans eller någon gång. ⁶För den fyller varje plats och varje tid, och gör dem helt odelbara.
7. Du som tror att det finns ett litet gap mellan dig och din broder ser inte att det är här ni är fångna i en värld som varseblivs som om den existerade här. ²Den värld du ser existerar inte, eftersom platsen där du varseblir den inte är verklig. ³Gapet är noggrant dolt i dimma, och otydliga bilder stiger upp för att täcka det med vaga, obestämda former och föränderliga skepnader, för evigt utan substans och ovissa. ⁴Men det finns ingenting i gapet. ⁵Och det finns inga skräckinjagande hemligheter och inga mörka gravar ur vilka skrällen stiger från de dödas ben. ⁶Se på det lilla gapet, och du ser den oskuld och frånvaro av synd som du kommer att se i dig själv, när du har blivit av med rädslan för att känna igen kärleken.

VI. De hemliga löftena

1. Den som straffar kroppen är vansinnig. ²För här ses det lilla gapet, och likväl finns det inte här. ³Kroppen har inte dömt sig

själv, inte heller gjort sig själv till det som den inte är. ⁴Den försöker inte göra smärta till glädje och söka efter bestående njutning i stoftet. ⁵Den talar inte om för dig vad dess syfte är och kan inte förstå vad den är till för. ⁶Den gör ingen till offer, eftersom den inte har någon vilja, ingen förkärlek för någonting och inga tvivel. ⁷Den funderar inte på vad den är. ⁸Och därför har den inget behov av att konkurrera. ⁹Den kan göras till offer, men den kan inte känna sig själv som offer. ¹⁰Den accepterar ingen roll, utan gör vad den blir tillsagd, utan attack.

2. Det är förvisso en meningslös ståndpunkt att göra ett ting som inte kan se ansvarigt för seendet, och klandra det för de ljud som du inte tycker om, fastän det inte kan höra. ²Det lider inte av den bestraffning som du ger eftersom det inte har några känslor. ³Det uppför sig som du vill, men gör aldrig något val. ⁴Det föds inte och dör inte. ⁵Det kan bara planlöst följa den stig som det har anvisats. ⁶Och om den stigen ändras, vandrar det lika lätt en annan väg. ⁷Det tar inte parti och dömer inte vägen det färdas på. ⁸Det varseblir inget gap, eftersom det inte hatar. ⁹Det kan användas till hat, men det kan inte göras hatiskt genom det.
3. Det ting som du hatar och fruktar och avskyr och vill ha, känner kroppen inte. ²Du skickar iväg den för att söka efter separation och för att vara separerad. ³Och sedan hatar du den, inte för det den är, utan för det du har använt den till. ⁴Du ryggar tillbaka för det som den ser och det som den hör, och hatar dess bräcklighet och litenhet. ⁵Och du föraktar dess handlingar, men inte dina egna. ⁶Den ser och handlar åt *dig*. ⁷Den hör din röst. ⁸Och den är bräcklig och liten genom din önskan. ⁹Den tycks bestraffa dig, och förtjänar således ditt hat för de begränsningar som den lägger på dig. ¹⁰Likväl har du gjort den till en symbol för de begränsningar som du vill att ditt sinne skall ha och se och behålla.
4. Kroppen representerar gapet mellan den lilla del av sinnet som du kallar ditt, och allt det övriga av det som verkligen är ditt. ²Du hatar den, ändå tror du att den är ditt själv, och att utan den skulle ditt själv vara förlorat. ³Detta är det hemliga löfte som du har avlagt tillsammans med varje broder som vill vandra för sig själv. ⁴Detta är den hemliga ed som du svär igen, närhelst du varseblir dig själv som attackerad. ⁵Ingen kan lida om han inte ser sig själv attackerad och som förlorare genom attacken. ⁶Varje löfte om sjukdom är outtalat och hörs inte i medvetandet. ⁷Men det är ett löfte till någon annan att bli skadad av honom, och att attackera honom i gengäld.

5. Sjukdom är vrede som tas ut på kroppen, så att den kommer att lida. ²Den är den uppenbara verkan av det som gjordes i hemlighet, i överenskommelse med en annans hemliga önskan att vara skild från dig, liksom du vill vara skild från honom. ³Om ni inte båda är överens om att detta är er önskan, kan den inte ha några verkningar. ⁴Vem som än säger: "Det finns inget gap mellan mitt sinne och ditt" har hållit Guds löfte, och inte sin egen ynkliga ed att för evigt vara trogen intill döden. ⁵Och genom hans helande helas hans broder.
6. Låt detta vara din överenskommelse med var och en; att du är ett med honom och inte åtskild. ²Och han kommer att hålla det löfte du avlägger tillsammans med honom, eftersom det är det löfte som han har givit Gud, liksom Gud har givit det till honom. ³Gud håller Sina löften; Hans Son håller sina. ⁴Vid hans skapelse sade Hans Fader: "Du är för evigt älskad av Mig och Jag av dig. ⁵Var lika fullkomlig som Jag, för du kan aldrig vara åtskild från Mig". ⁶Hans Son minns inte att han svarade: "Ja", fastän han föddes i detta löfte. ⁷Men Gud påminner honom om det varje gång som han inte delar ett löfte om att vara sjuk, utan låter sitt sinne helas och förenas. ⁸Hans hemliga löften är maktlösa inför Guds Vilja, Vars löften han delar. ⁹Och det som han ersätter dem med är inte hans vilja, som har utlovat sig själv till Gud.

VII. Trygghetens ark

1. Gud ber inte om någonting, och Hans Son, lik Honom, behöver inte be om någonting. ²För det finns ingen brist i honom. ³Ett tomrum, ett litet gap, skulle vara en brist. ⁴Och det är endast där som han skulle kunna behöva någonting som han inte har. ⁵En plats där Gud inte är, ett gap mellan Fadern och Sonen, är inte Deras Vilja Som har lovat att vara ett. ⁶Guds löfte är ett löfte till Sig Själv, och det finns ingen som skulle kunna vara trolös mot det som Han vill skall vara del av det Han är. ⁷Löftet om att det inte finns något gap mellan Honom Själv och det Han är kan inte vara falskt. ⁸Vilken vilja kan komma emellan det som måste vara ett, och i Vars Helhet det inte kan finnas något gap?
2. Den vackra relation som du har med alla dina bröder är en del av dig eftersom den är en del av Gud Själv. ²Är du inte sjuk, om du nekar dig själv din helhet och din hälsa, Källan till hjälp, Ropet på helande och Ropet att hela? ³Din frälsare väntar på helan-

det, och världen väntar tillsammans med honom. ⁴Inte heller är du skild från det. ⁵För helandet kommer bara att vara ett eller inte alls, eftersom dess etthet är där helandet är. ⁶Vad skulle kunna avhjälpa separationen om inte dess motsats? ⁷Det finns inget mittfält i någon aspekt av frälsningen. ⁸Du accepterar den helt och hållet eller inte alls. ⁹Det som inte är åtskilt måste vara förenat. ¹⁰Och det som är förenat kan inte vara åtskilt.

3. Antingen finns det ett gap mellan dig och din broder, eller också är ni ett. ²Det finns ingenting däremellan, inget annat val, och ingen lojalitet som kan splittras mellan de två. ³En splittrad lojalitet är ingenting annat än otro mot båda, och får dig enbart att inte veta varken ut eller in, för att osäkert gripa efter varje halmstrå som tycks innehålla något löfte om lindring. ⁴Men vem kan bygga sitt hem på ett halmstrå, och räkna med det som skydd för vinden? ⁵Kroppen kan göras till ett sådant hem, eftersom den saknar grund i sanningen. ⁶Och eftersom den gör det, kan den inte ses som ditt hem, utan enbart som ett medel för att hjälpa dig att nå det Hem där Gud har sin boning.
4. När *detta* är syftet helas kroppen. ²Den används inte till att vittna om drömmen om separation och sjukdom. ³Inte heller beskylls den grundlöst för det som den inte har gjort. ⁴Den tjänar som hjälp till att hela Guds Son, och för detta syfte kan den inte vara sjuk. ⁵Den kommer inte att förenas med ett syfte som inte är ditt, och du har valt att den inte skall vara sjuk. ⁶Alla mirakler har sin grund i detta val, och ges till dig i samma ögonblick som valet görs. ⁷inga former av sjukdom är undantagna, eftersom valet inte kan göras uttryckt i form. ⁸Valet av sjukdom tycks vara ett val av form, men det är ett, liksom dess motsats. ⁹Och du är sjuk eller frisk i enlighet därmed.
5. Men aldrig bara du. ²Den här världen är endast drömmen om att du kan vara ensam, och tänka utan att det påverkar dem som är åtskilda från dig. ³Att vara ensam måste innebära att du är åtskild och om du är det, kan du inte vara annat än sjuk. ⁴Detta tycks bevisa att du måste vara åtskild. ⁵Men allt det innebär är att du försökte hålla ett löfte att vara sann mot otro. ⁶Men otro är sjukdom. ⁷Den är som huset som byggts på ett halmstrå. ⁸Det ser ut att vara helt solitt och stabilt i sig självt. ⁹Men dess stabilitet kan inte bedömas utan att dess grund beaktas. ¹⁰Om det vilar på ett halmstrå finns det ingen anledning att regla dörren och stänga fönstren och skjuta för rigeln. ¹¹Vinden kommer att blåsa omkull det, och regnet kommer att utplåna spåren efter det.

6. Vad finns det för förnuft i att söka trygghet hos någonting som har gjorts för fara och rädsla? ²Varför belasta det med ytterligare lås och kedjor och tunga fästen, när dess svaghet inte ligger i det självt utan i bräckligheten hos det lilla gapet av intet som det står på? ³Vad kan vara säkert som vilar på en skugga? ⁴Skulle du bygga ditt hem på någonting som kommer att kollapsa under tyngden av en fjäder?
7. Ditt hem är byggt på din broders hälsa, på hans lycka, på hans syndfrihet, och på allt som hans Fader har lovat honom. ²Inget hemligt löfte som du har givit i stället har skakat Grunden till hans hem. ³Vindarna kommer att blåsa på det och regnet kommer att slå emot det, men utan verkan. ⁴Världen kommer att spolas bort, men detta hus kommer att stå för evigt, för dess styrka ligger inte endast i det själv. ⁵Det är trygghetens ark, som vilar på Guds löfte att Hans Son är trygg för evigt i Honom. ⁶Vilket gap kan komma hindrande emellan tryggheten i detta skydd och dess Källa? ⁷Härifrån kan kroppen ses så som den är, och varken mer eller mindre värd än i den utsträckning som den kan användas för att befria Guds Son så att han kan återvända hem. ⁸Och med detta heliga syfte görs den en liten stund till helighetens hem, eftersom den delar din Faders Vilja med dig.

Kapitel 29

UPPVAKNANDET

I. Stängningen av gapet

1. Det finns ingen tid, ingen plats, inget tillstånd där Gud är frånvarande. ²Det finns ingenting att frukta. ³Det finns ingen möjlighet att föreställa sig ett gap i den Helhet som är Hans. ⁴Den kompromiss som det obetydligaste och minsta gap skulle representera i Hans eviga Kärlek är helt omöjlig. ⁵För det skulle innebära att Hans Kärlek kunde hysa en liten antydning av hat, att Hans varsamhet ibland kunde vändas till attack, och att Hans eviga tålmod ibland kunde tryta. ⁶Allt detta tror du verkligen, när du varseblir ett gap mellan din broder och dig själv. ⁷Hur skulle du då kunna lita på Honom? ⁸För Han måste vara bedräglig i Sin Kärlek. ⁹Var således på din vakt; låt Honom inte komma för nära, och lämna ett gap mellan dig och Hans Kärlek genom vilket du kan fly om det skulle vara nödvändigt för dig att fly.
2. Det är här som rädslan för Gud kan ses allra tydligast. ²För kärleken *är* förrädisk för dem som är rädda, eftersom rädsla och hat aldrig kan vara skilda åt. ³Den som hatar är rädd för kärleken, och därför måste han vara rädd för Gud. ⁴Det är uppenbart att han inte vet vad kärlek innebär. ⁵Han är rädd för att älska och älskar att hata, och därför tror han att kärlek är skrämmande; att hat är kärlek. ⁶Det är denna konsekvens som det lilla gapet måste föra med sig till dem som omhuldar det, och som tror att det är deras frälsning och deras hopp.
3. Rädslan för Gud! ²Det största hindret som friden måste strömma över är ännu inte borta. ³Resten är borta, men detta enda finns fortfarande kvar för att blockera din stig, och få vägen till ljuset att tyckas mörk och skrämmande, farofyllt och dystert. ⁴Du hade bestämt dig för att din broder är din fiende. ⁵Ibland kanske en vän, förutsatt att era skilda intressen gjorde er vänskap möjlig en liten tid. ⁶Men inte utan att du varseblir ett gap mellan dig och honom, utifall att han skulle bli din fiende igen. ⁷Du lät honom komma nära dig, och du ryggade tillbaka; när du närmade dig, drog han sig ögonblickligen tillbaka. ⁸En avvaktande vänskap, begränsad i omfattning och noggrant avgränsad i innebörd, blev det avtal som du ingick med honom. ⁹Således delade du och din

broder bara ett begränsat samförstånd, där en separationsklausul var en punkt som ni båda var överens om att bevara intakt.¹⁰ Och att bryta denna skulle anses som ett otillåtet avtalsbrott.

4. Gapet mellan dig och din broder är inte ett fysiskt rum mellan två separata kroppar.² Och detta tycks endast dela era separata sinnen.³ Det är symbolen för ett löfte som har givits att ni möts när ni föredrar det, och skiljs åt tills du och han väljer att mötas igen.⁴ Och då tycks era kroppar få kontakt med varandra, och därigenom ange en mötesplats där ni kan förenas.⁵ Men det är alltid möjligt för dig och för honom att gå era skilda vägar.⁶ Under förutsättning att ni har "rätten" att skiljas åt, kommer du och han att vara överens om att mötas då och då, och hålla er ifrån varandra under vissa perioder av separation, vilka skyddar dig mot att "offra" kärleken.⁷ Kroppen räddar dig, för den klarar sig undan att offra sig totalt, och ger dig tid att åter bygga upp ditt separata själv, som du verkligen tror försvagas när du och din broder möts.
5. Kroppen skulle inte kunna skilja ditt sinne från din broders såvida du inte ville att den skulle vara en orsak till separationen, och till det avstånd som ses mellan dig och honom.² Således förser du den med en makt som inte finns i den.³ Och häri ligger dess makt över dig.⁴ För nu tror du att den avgör när din broder och du skall mötas, och begränsar din förmåga att vara i kommunion med din broders sinne.⁵ Och nu talar den om för dig vart du skall gå, och hur du skall komma dit, vad som är möjligt för dig att företa dig, och vad du inte kan göra.⁶ Den dikterar vad dess hälsa kan tåla, och vad som kommer att trötta ut den och göra den sjuk.⁷ Och dess "inneboende" svagheter sätter upp gränserna för vad du kan göra, och bibehåller ditt syfte begränsat och svagt.
6. Kroppen kommer att anpassa sig till detta, om det är så du vill ha det.² Den kommer bara att tillåta att du i begränsad omfattning hänger dig åt "kärleken", med perioder av hat däremellan.³ Och den kommer att bestämma när du skall "älska", och när det är säkrare att dra sig tillbaka i rädsla.⁴ Den kommer att vara sjuk eftersom du inte vet vad det innebär att älska.⁵ Och därför måste du missbruka varje omständighet och alla som du möter, och i dem se ett syfte som inte är ditt eget.
7. Det är inte kärleken som ber om offer.² Men rädslan kräver att kärleken offras, för i kärlekens närvaro kan rädslan inte finnas kvar.³ För att hatet skall kunna vidmakthållas, måste kärleken fruktas; och bara vara närvarande ibland, borta ibland.⁴ Således

- ses kärleken som förrädisk, eftersom den tycks komma och gå som den vill, och inte erbjuda dig någon stabilitet. ⁵Du ser inte hur begränsad och svag din lojalitet är, och hur ofta du har krävt att kärleken skall ge sig iväg, och tyst låta dig vara ensam i "frid".
8. Kroppen, som är fullständigt utan mål, är din ursäkt för de varierande mål du har, och som du tvingar kroppen att behålla. ²Du är inte rädd för dess svaghet, utan för dess brist på styrka eller svaghet. ³Skulle du vilja veta att det inte finns någonting emellan dig och din broder? ⁴Skulle du vilja veta att det inte finns något gap som du kan gömma dig bakom? ⁵Det blir en chock för dem som får veta att deras frälsare inte längre är deras fiende. ⁶En vaksamhet väcks till liv när man får veta att kroppen inte är verklig. ⁷Och det finns övertoner av skenbar rädsla runt det glada budskapet att "Gud är Kärleken".
9. Men allt som händer när gapet är borta är evig frid. ²Ingenting mer än detta, och ingenting mindre. ³Om du inte fruktade Gud, vad skulle då kunna förmå dig att överge Honom? ⁴Vilka lekaker eller vilken grannlåt i gapet skulle ett ögonblick kunna hålla dig borta från Hans Kärlek? ⁵Skulle du tillåta kroppen att säga "nej" när Himlen kallar, om du inte vore rädd för att finna att du förlorar ditt själv när du finner Gud? ⁶Men kan ditt själv gå förlorat genom att det blir återfunnet?

II. Gästens ankomst

1. Varför skulle du inte varsebli det som en befrielse från lidandet att få veta att du är fri? ²Varför skulle du inte hälsa sanningen med jubel i stället för att se den som en fiende? ³Varför tycks en lätt stig, så tydligt utmärkt att det är omöjligt att gå vilse, vara full av törnen, oländig och alldeles för svår för dig att följa? ⁴Är det inte därför att du ser den som vägen till helvetet i stället för att se den som en enkel väg, utan offer eller någon förlust, för att finna dig själv i Himlen och i Gud? ⁵Ända tills du inser att du inte avstår från någonting, ända tills du förstår att det inte finns någon förlust, kommer det att finnas gånger då du ångrar den väg som du har valt. ⁶Och du kommer inte att se de många fördelar som ditt val har erjudit dig. ⁷Men även om du inte ser dem, finns de där. ⁸Deras orsak har fått verkan, och de måste finnas där deras orsak har kommit in.
2. Du har accepterat helandets orsak, och därför måste du vara

helad. ²Och eftersom du är helad, måste förmågan att hela nu också vara din. ³Miraklet är inte något separat ting som plötsligt sker, som en verkan utan orsak. ⁴Inte heller är det, i sig självt, en orsak. ⁵Men där dess orsak är, där måste det vara. ⁶Nu har det en orsak, även om den ännu inte varseblivs. ⁷Och dess verkningar finns där, även om de ännu inte ses. ⁸Se inåt nu, och du kommer inte att se något skäl till att ångra dig, utan förvisso en orsak till glädje och hopp om frid.

3. Det har varit hopplöst att försöka finna hoppet om frid på ett slagfält. ²Det har varit fruktlöst att kräva räddning från synd och smärta av det som gjordes för att tjäna funktionen att bevara synd och smärta. ³För smärta och synd är en enda illusion, på samma sätt som hat och rädsla, attack och skuld är en enda illusion. ⁴Där de inte har någon orsak är deras verkningar borta, och kärleken måste komma var än de inte finns. ⁵Varför gläder du dig inte? ⁶Du är fri från smärta och sjukdom, förtvivlan och förlust, och från alla verkningar av hat och attack. ⁷Smärtan är inte längre din vän och skulden inte din gud, och du borde välkomna kärlekens verkningar.
4. Din Gäst *har* kommit. ²Du bad Honom komma, och Han kom. ³Du hörde Honom inte komma in, för du välkomnade Honom inte helhjärtat. ⁴Och likväl kom Hans gåvor med Honom. ⁵Han har lagt dem vid dina fötter, och ber dig nu att du skall se på dem och ta emot dem som dina egna. ⁶Han behöver din hjälp med att ge dem till alla som vandrar för sig själva, och tror att de är separata och ensamma. ⁷De kommer att bli helade när du accepterar dina gåvor, eftersom din Gäst kommer att välkomna alla vars fötter har vidrört den heliga mark som du står på, och där Hans gåvor till dem har lagts.
5. Du förstår inte hur mycket du nu kan ge på grund av allt du har tagit emot. ²Likväl väntar Han Som kom in endast på att du skall komma dit där du bjöd Honom att vara. ³Det finns ingen annan plats där Han kan finna Sin värd, inte heller där Hans värd kan möta Honom. ⁴Och ingen annanstans kan du ta emot Hans gåvor av frid och glädje, och all den lycka som Hans Närvaro för med sig. ⁵För de finns där Han är Som hade dem med Sig, så att de skulle kunna bli dina. ⁶Du kan inte se din Gäst, men du kan se de gåvor som Han hade med Sig. ⁷Och när du ser på dem, kommer du att tro att Han måste vara där. ⁸För det som du nu kan göra skulle inte kunna göras utan den kärlek och nåd som Hans Närvaro besitter.

6. Detta är den levande Gudens löfte; Hans Son har liv och varje levande ting är del av honom, och ingenting annat har liv. ²Det som du har givit "liv" är inte levande, och symboliserar bara din önskan att vara levande åtskild från livet, levande i döden, med döden varsebliven som livet, och livet som döden. ³Förvirring följer på förvirring här, för på förvirring har den här världen grundats, och det finns ingenting annat som den vilar på. ⁴Dess grund förändras inte, även om den tycks vara i konstant förändring. ⁵Men vad är detta annat än det tillstånd som förvirring verkligen innebär? ⁶För dem som är förvirrade är stabilitet meningslös, och skifte och förändring blir den lag som de grundar sina liv på.
7. Kroppen förändras inte. ²Den representerar den mer utbredda drömmen att förändring är möjlig. ³Att förändras är att uppnå ett tillstånd som är olikt det som du tidigare befann dig i. ⁴Det finns ingen förändring i odödligheten, och Himlen känner den inte. ⁵Men här på jorden har den ett dubbelt syfte, för den kan användas till att lära ut motsägande ting. ⁶Och de återspeglar den lärare som lär ut dem. ⁷Det kan se ut som att kroppen förändras med tiden, genom sjukdom eller genom hälsa, och genom händelser som tycks förändra den. ⁸Men detta betyder endast att sinnet förblir oförändrat i sin övertygelse om vad syftet med kroppen är.
8. Sjukdom är ett krav på att kroppen skall vara någonting som den inte är. ²Dess intet är en garanti för att den *inte* kan vara sjuk. ³I ditt krav på att den skall vara mer än detta ligger föreställningen om sjukdom. ⁴För den begär att Gud skall vara mindre än allt Han verkligen är. ⁵Vad blir det då av dig, för det är av dig som detta offer begärs? ⁶För Han får veta att en del av Honom inte tillhör Honom längre. ⁷Han måste offra ditt själv, och i Hans offer blir du mer och Han blir mindre genom förlusten av dig. ⁸Och det som har försvunnit från Honom blir din gud, och skyddar dig från att vara del av Honom.
9. Kroppen som man begär skall vara en gud kommer att attackeras, eftersom man inte har förstått dess intet. ²Och därför tycks den vara ett ting med makt i sig själv. ³Som någonting kan den varseblivas, och man kan tro att den känner och agerar och håller dig fast i sitt grepp som sin fånge. ⁴Och den kan misslyckas med att vara det som du krävde att den skulle vara. ⁵Och du kommer att hata den för dess litenhet, utan tanke på att misslyckandet inte ligger i att den inte är mer än den skulle vara, utan endast i att du inte har kunnat varsebli att den ingenting är. ⁶Men dess intet är din frälsning, från vilken du vill fly.

10. Som "någonting" ombeds kroppen att vara Guds fiende, och ersätta det som Han är med litenhet och begränsning och för-tvivlan. ²Det är Hans förlust du firar när du ser kroppen som ett ting som du älskar, eller ser på den som ett ting som du hatar. ³För om Han är Summan av allt, då existerar inte det som inte finns i Honom, och Hans fullständighet är dess intet. ⁴Din frälsare är inte död, inte heller bor han i det som byggdes som ett tempel åt döden. ⁵Han lever i Gud, och det är detta som gör honom till din frälsare, och endast detta. ⁶Hans kroppss intet befriar dig från sjukdom och död. ⁷För det som är ditt kan inte vara mer eller mindre än det som är hans.

III. Guds vittnen

1. Fördöm inte din frälsare för att han tror att han är en kropp. ²För bortom hans drömmar finns hans verklighet. ³Men först måste han lära sig att han är en frälsare, innan han kan minnas vad han är. ⁴Och han som vill bli räddad måste rädda. ⁵Hans lycka är beroende av att han räddar dig. ⁶För vem är frälsare om inte den som ger frälsning? ⁷På så sätt lär han sig att han måste ha den för att ge den. ⁸Om han inte ger kommer han inte att veta att han har, för att ge är beviset på att ha. ⁹Endast de som tror att Gud blir mindre genom deras styrka skulle kunna undgå att förstå att det måste vara på det sättet. ¹⁰För vem skulle kunna ge om han inte har, och vem skulle kunna förlora genom att ge det som därigenom måste öka?
2. Tror du att Fadern förlorade Sig Själv när Han skapade dig? ²Blev Han svag därför att Han delade Sin Kärlek? ³Blev Han ofullständig genom din fullkomlighet? ⁴Eller är du beviset på att Han är fullkomlig och fullständig? ⁵Neka Honom inte Sitt vittne i den dröm som Hans Son föredrar framför sin verklighet. ⁶Han måste vara frälsaren från den dröm som han gjorde, så att han kan bli fri ifrån den. ⁷Han får inte se någon annan som en kropp, utan som ett med honom och utan den mur som världen har byggt för att hålla alla de levande ting åtskilda som inte vet att de lever.
3. I drömmen om kroppar och död finns det likväl *en* grundton av sanning; inte mer, kanske, än bara en liten gnista, en plats av ljus skapad i mörkret, där Gud fortfarande lyser. ²Du kan inte väcka dig själv. ³Men du kan låta dig själv bli väckt. ⁴Du kan för-

bise din broders drömmar. ⁵Så fullkomligt kan du förlåta honom hans illusioner att han blir din frälsare från dina drömmar. ⁶Och när du ser honom lysa på den plats av ljus där Gud har sin bön i mörkret, kommer du att se att Gud Själv är där hans kropp är. ⁷Inför detta ljus försvinner kroppen, på samma sätt som djupa skuggor måste ge vika för ljuset. ⁸Mörkret kan inte välja att stanna kvar. ⁹Ljusets ankomst innebär att det försvinner. ¹⁰Då kommer du att se din broder i härlighet, och förstå vad som verkligen fyller det gap som så länge varseblivits som det som håller er åtskilda. ¹¹Där, i dess ställe, har Guds vittnen förkunnat godhetens varsamma väg för Guds Son. ¹²Till den du förlåter ges makten att förlåta dig dina illusioner. ¹³Genom din gåva av frihet ges den till dig.

4. Bered plats åt kärleken, som du inte skapade, men som du kan utsträcka. ²På jorden innebär detta att du skall förlåta din broder, så att mörkret kan lyftas från ditt sinne. ³När ljuset har kommit till honom genom din förlåtelse, kommer han inte att glömma sin frälsare, och låta honom vara utan frälsning. ⁴För det var i ditt ansikte som han såg det ljus han vill behålla vid sin sida, medan han vandrar genom mörkret till det eviga Ljuset.
5. Så helig är du att Guds Son kan vara din frälsare mitt i drömmar om tröstlöshet och katastrof. ²Se så ivrigt han kommer, och stiger fram ur de tunga skuggor som har dolt honom, och lyser på dig med tacksamhet och kärlek. ³Han är sig själv, men inte bara sig själv. ⁴Och på samma sätt som hans Fader inte förlorade någon del av honom vid din skapelse, så blir ljuset i honom ännu starkare eftersom du gav ditt ljus till honom för att rädda honom undan mörkret. ⁵Och nu måste ljuset i dig vara lika starkt som det som lyser i honom. ⁶Detta är den gnista som lyser i drömmen; att du kan hjälpa honom att vakna, och vara säker på att hans ögon skall vila på dig när han vaknar. ⁷Och i hans glädjefulla frälsning får du din frälsning.

IV. Drömroller

1. Tror du att sanningen bara kan vara några illusioner? ²De är drömmar *eftersom* de inte är sanna. ³Att sanningen saknas på samma sätt hos dem alla blir utgångspunkten för miraklet, vilket innebär att du har förstått att drömmar är drömmar; och att räddningen inte beror på drömmen utan endast på uppvaknan-

det. ⁴Skulle det kunna vara så att man behåller några drömmar, och vaknar från andra? ⁵Valet står inte mellan vilka drömmar som skall behållas, utan bara om du vill leva i drömmar eller vakna ifrån dem. ⁶Således är det så att miraklet inte väljer ut några drömmar som skall lämnas orörda på grund av sin välgörande verkan. ⁷Du kan inte drömma några drömmar och vakna från andra, för antingen sover du eller också är du vaken. ⁸Och att drömma hör endast samman med det ena.

2. De drömmar som du tror att du tycker om håller dig tillbaka lika mycket som de drömmar i vilka du ser rädsla. ²För varje dröm är bara en dröm om rädsla, oavsett vilken form den tycks anta. ³Rädslan ses inuti, utanför, eller bådadera. ⁴Eller också kan den vara förklädd i en angenäm form. ⁵Men aldrig är den frånvarande från drömmen, för rädsla är det stoff som alla drömmar är gjorda av. ⁶Deras form kan skifta, men de kan inte göras av någonting annat. ⁷Miraklet skulle förvisso vara bedrägligt om det tillät dig att fortfarande vara rädd därför att du inte kände igen rädslan. ⁸Du skulle då inte vara villig att vakna, vilket är det som miraklet bereder vägen för.
3. För att uttrycka det mycket enkelt kan man säga att attack är svaret på en funktion som inte fullgjorts på det sätt som du varseblir funktionen. ²Den kan ha med dig att göra eller med någon annan, men det är där den varseblivs som den kommer att attackerar. ³Depression eller angrepp måste vara temat i varje dröm, för de är gjorda av rädsla. ⁴Den tunna förklädnaden av njutning och glädje som de kan vara insvepta i döljer bara knapphändigt den tunga klumpen av rädsla som är deras kärna. ⁵Och det är denna som miraklet varseblir, och inte förpackningarna som den är innesluten i.
4. När du känner vrede, är det inte då på grund av att någon har låtit bli att fullgöra den funktion som du har tilldelat honom? ²Och blir inte detta "anledningen" till att din attack rättfärdigas? ³De drömmar som du tror att du tycker om är de drömmar där funktionerna som du givit dem har blivit fullgjorda; de behov som du tillskriver dig blir tillfredsställda. ⁴Det spelar ingen roll om de blir tillfredsställda eller bara är önskade. ⁵Det är ur föreställningen om att de existerar som rädsorna uppstår. ⁶Drömmar önskar man inte mer eller mindre. ⁷Antingen vill man ha dem eller ej. ⁸Och varje dröm representerar någon funktion som du har tilldelat den; något mål som en händelse, eller kropp, eller ett ting *borde* representera, och *borde* uppnå åt dig. ⁹Om det lyckas

tror du att du tycker om drömmen. ¹⁰Om det skulle misslyckas, tycker du att drömmen är sorglig. ¹¹Men huruvida det lyckas eller misslyckas är inte dess kärna, utan endast det tunna höljet.

5. Så lyckliga dina drömmar skulle bli om du inte vore den som gav den "rätta" rollen till varje gestalt i drömmen. ²Ingen kan svika annat än i din föreställning om honom, och det finns inget annat svek än detta. ³Kärnan i de drömmar som den Helige Ande ger är aldrig rädsla. ⁴Det kan förefalla som om höljena inte förändras, men vad de betyder har förändrats eftersom de täcker någonting annat. ⁵All varseblivning bestäms av sitt syfte, så tillvida att den tycks vara det den är till för. ⁶En skuggfigur som attackerar blir en broder som ger dig tillfälle att hjälpa, om detta blir drömmens funktion. ⁷Och drömmar om sorg omvandlas således till glädje.
6. Vad är din broder till för? ²Det vet du inte, eftersom din funktion är oklar för dig. ³Tilldela honom inte en roll som du föreställer dig skulle göra dig lycklig. ⁴Och försök inte skada honom när han inte lyckas spela den roll som du har tilldelat honom, i den dröm som du har om hur ditt liv borde vara. ⁵Han ber om hjälp i varje dröm han har, och du kan hjälpa honom om du ser drömmens funktion på samma sätt som Han varseblir dess funktion, Han Som kan använda alla drömmar som medel för att tjäna den funktion som givits Honom. ⁶Eftersom Han älskar drömmaren, inte drömmen, blir varje dröm en kärleksgåva. ⁷För i dess centrum finns Hans Kärlek till dig, som med kärlek lyser upp vilken form den än antar.

V. Den oföränderliga boningen

1. Det finns en plats i dig där hela den här världen har glömts; där inget minne av synd och illusion fortfarande dröjer kvar. ²Det finns en plats i dig som tiden har lämnat, och där evighetens ekon hörs. ³Det finns en viloplats så stilla att inget ljud förutom en lovsång till Himlen stiger upp för att glädja Gud Fadern och Sonen. ⁴Där Båda finns, är De ihågkomna, Båda. ⁵Och där De är, är Himlen och friden.
2. Tro inte att du kan ändra Deras boning. ²För din Identitet finns i Dem, och där De är måste du för evigt vara. ³Himlens oföränderlighet finns i dig, så djupt inom dig att allt från den här världen endast passerar förbi, utan att märkas och utan att synas.

- ⁴Den ändlösa fridens stilla oändlighet omsluter dig varsamt i sin mjuka omfamning, så stark och så tyst och så lugn i sin Skapares mäktighet, att ingenting kan störa den helige Guds Son i ditt inre.
3. Här är den roll som den Helige Ande ger till dig som väntar på Guds Son, och som vill se honom vakna och vara glad. ²Han är en del av dig och du av honom, eftersom han är sin Faders Son, och inte till för något syfte som du kanske ser i honom. ³Ingen-ting begärs av dig förutom att du accepterar det oföränderliga och eviga som bor i honom, för din Identitet finns där. ⁴Friden i dig kan bara bli funnen i honom. ⁵Och varje kärleksfull tanke som du erbjuder honom för dig endast närmare ditt uppvaknan-de till evig frid och ändlös glädje.
 4. Denne helige Guds Son är lik dig själv; spegelbilden av hans Faders Kärlek för dig, den mjuka påminnelsen om hans Faders Kärlek genom vilken han skapades och som fortfarande finns i honom liksom den finns i dig. ²Var mycket stilla och hör Guds Röst i honom, och låt Den tala om för dig vad hans funktion är. ³Han skapades för att du skulle kunna vara hel, för endast det fullständiga kan vara en del av Guds fullständighet, som skapade dig.
 5. Det finns ingen gåva som Fadern ber dig om förutom att du i hela skapelsen endast ser den strålande härligheten i Hans gåva till dig. ²Se Hans Son, Hans fullkomliga gåva, i vilken hans Fader lyser för evigt, och till vilken hela skapelsen är given som hans egen. ³Eftersom han har den ges den till dig, och se din frid där den ligger i honom. ⁴Den stillhet som omsluter dig bor i honom, och ur denna stillhet kommer de lyckliga drömmar där era hän-der förenas i oskuld. ⁵Detta är inte händer som griper efter någonting i drömmar om smärta. ⁶De håller inget svärd, för de håller inte längre fast vid varje fåfång illusion i världen. ⁷Och eftersom de är tomma, tar de i stället emot en broders hand i vilken fullständigheten ligger.
 6. Om du bara kände det underbara mål som ligger bortom förlå-telsen, skulle du inte hålla fast vid någon tanke, hur obetydlig en antydning om ondska i den än kan tyckas vara. ²För du skulle för-stå hur högt priset är, för att hålla kvar någonting som Gud inte har givit, i sinnen som kan styra handen till att välsigna, och leda Guds Son till hans Faders hus. ³Skulle du inte vilja vara vän med honom som hans Fader skapade som Sitt hem? ⁴Om Gud anser honom värdig Sig Själv, skulle du då attackera honom med hatets händer? ⁵Vem skulle lägga blodbefläckade händer på själva Him-

len, och hoppas finna dess frid? ⁶Din broder tror att han håller döden i handen. ⁷Tro honom inte. ⁸Utan lär dig i stället hur välsignad du är som kan befria honom, enbart genom att erbjuda honom din.

7. En dröm är dig given i vilken han är din frälsare, inte din fiende i hat. ²En dröm är dig given i vilken du har förlåtit honom alla hans drömmar om död; en dröm om hopp som du delar med honom i stället för att drömma onda, separata drömmar om hat. ³Varför tycks det vara så svårt att dela denna dröm? ⁴Därför att om inte den Helige Ande ger drömmen dess funktion, gjordes den för hat, och kommer att fortsätta i dödens tjänst. ⁵Varje form den antar kallar på döden på ett eller annat sätt. ⁶Och de som tjänar dödens herre har kommit för att tillbe honom i en separerad värld, var och en med sitt lilla spjut och rostiga svärd för att hålla sina gamla löften om att dö.
8. Detta är rädslans kärna i varje dröm som inte har överlämnats till Honom Som ser en annan funktion för en dröm. ²När drömmar delas med andra förlorar de attackens och separationens funktion, fastän det var för detta som varje dröm gjordes. ³Likväl finns det ingenting i drömmarnas värld som förblir utan hopp om förändring och förbättring, för det är inte här som man finner det oföränderliga. ⁴Låt oss verkligen vara glada över att det är på det sättet, och sök inte det eviga i den här världen. ⁵Drömmar om förlåtelse är medel för att ge upp drömmar om en värld utanför dig själv. ⁶Och slutligen leder de bortom alla drömmar till det eviga livets frid.

VI. Förlåtelse och tidens slut

1. Hur villig är du att förlåta din broder? ²Hur mycket önskar du frid i stället för ändlösa stridigheter och förtvivlan och smärta? ³Dessa frågor är alla samma fråga i olika former. ⁴Förlåtelse är din frid, för häri ligger slutet på separationen och på drömmen om fara och tillintetgörelse, om synd och död; om galenskap och mord, sorg och förlust. ⁵Detta är det "offer" som frälsningen ber om, och i stället med glädje erbjuder dig frid.
2. Svär ingen ed på att du skall dö, du helige Guds Son! ²Du sluter ett avtal som du inte kan hålla. ³Livets Son kan inte dödas. ⁴Han är odödlig som sin Fader. ⁵Det han är kan inte ändras. ⁶Han är det enda i hela universum som måste vara en. ⁷Allt som *tycks*

evigt kommer att ha ett slut. ⁸Stjärnorna kommer att försvinna, och natt och dag kommer inte längre att finnas. ⁹Allt som kommer och går, tidvattnet, årstiderna och människornas liv; ingenting som ändras med tiden och blomstrar och vissnar kommer att återvända. ¹⁰Det är inte där tiden har satt ett slut som evigheten finns. ¹¹Guds Son kan aldrig förändras genom det som människor har gjort honom till. ¹²Han kommer att vara så som han var och så som han är, för tiden bestämde inte hans öde, inte heller fastställde den tidpunkten för hans födelse och död. ¹³Förlåtelsen kommer inte att förändra honom. ¹⁴Likväl väntar tiden på förlåtelsen så att tidens ting kan försvinna, eftersom de inte är till någon nytta.

3. Ingenting överlever sitt syfte. ²Om någonting är tänkt att dö, då måste det dö, såvida det inte tar detta syfte som sitt eget. ³Förändring är det enda som kan göras till en välsignelse här, där syftet inte är fastställt, hur oföränderligt det än kan se ut att vara. ⁴Tro inte att du kan sätta ett mål som är olikt Guds syfte för dig, och fastslå det som oföränderligt och evigt. ⁵Du kan ge dig själv ett syfte som du inte har. ⁶Men du kan inte ta bort förmågan att ändra ditt sinne, och se ett annat syfte där.
4. Förändring är den största gåva Gud gav till allt som du skulle vilja göra evigt, för att försäkra Sig om att Himlen är det enda som inte kommer att förgås. ²Du föddes inte för att dö. ³Du kan inte förändras, eftersom din funktion har fastslagits av Gud. ⁴Alla andra mål är satta i tiden och ändras så att tiden kan bevaras, alla utom ett. ⁵Förlåtelsen syftar inte till att behålla tiden utan till att avsluta den, när den inte längre behövs. ⁶När dess syfte är uppfyllt, är den borta. ⁷Och där den en gång tycktes ha makten, återställs nu den funktion som Gud fastslog för Sin Son till full medvetenhet. ⁸Tiden kan inte sätta något slut för dess förverkligande och inte heller för dess oföränderlighet. ⁹Det finns ingen död eftersom de levande delar den funktion med varandra som deras Skapare gav dem. ¹⁰Livets funktion kan inte vara att dö. ¹¹Den måste vara att utsträcka livet, så att det alltid och för evigt är ett, utan slut.
5. Den här världen kommer att binda dig till händer och fötter och döda din kropp bara om du tror att den gjordes för att korsfästa Guds Son. ²För även om den var en dröm om döden, behöver du inte låta den betyda detta för dig. ³Låt *detta* förändras, och det finns ingenting i världen som inte också måste förändras. ⁴För det finns ingenting här som inte definieras så som du ser det.

6. Så underbar den värld är vars syfte det är att förlåta Guds Son!
²Så fri från rädsla, så full av välsignelse och lycka! ³Och vilken glädje det är att dröja en liten stund på en sådan lycklig plats! ⁴I en sådan värld kan man inte heller glömma att tiden *är* kort innan tidlösheten tyst kommer för att inta tidens plats.

VII. Sök inte utanför dig själv

1. Sök inte utanför dig själv. ²För det kommer inte att leda till något resultat, och du kommer att gråta varje gång en avgud faller. ³Det går inte att finna Himlen där den inte är, och det kan inte finnas någon frid annat än där. ⁴Ingen avgud som du tillber när Gud kallar kommer någonsin att svara i Hans ställe. ⁵Det finns inget annat svar som du kan ersätta det med, och finna den lycka som Hans svar för med sig. ⁶Sök inte utanför dig själv. ⁷För all din smärta kommer helt enkelt från ett fåfängt sökande efter det du vill ha, och från att du insisterar på att du vet var det måste finnas. ⁸Vad händer om det inte finns där? ⁹Föredrar du att ha rätt eller att vara lycklig? ¹⁰Var glad över att du får veta var lyckan finns, och sök inte längre någon annanstans. ¹¹Det kommer inte att leda till något resultat. ¹²Men det är dig förunnat att känna sanningen, och att inte söka efter den utanför dig själv.
2. Ingen kommer hit som inte fortfarande måste ha ett hopp, någon illusion som dröjer sig kvar, eller någon dröm om att det finns någonting utanför honom själv som kommer att ge honom lycka och frid. ²Om allt finns i honom kan det inte vara så. ³Och genom sin ankomst förnekar han därför sanningen om sig själv, och söker efter någonting mer än allt, som om en del av det vore åtskilt och återfunnet där allt det övriga inte finns. ⁴Detta är det syfte som han tilldelar kroppen; att den skall söka efter det som han saknar, och ge honom det som skulle göra honom fullständig. ⁵Och således vandrar han planlöst omkring, och söker efter någonting som han inte kan finna, i tron att han är det han inte är.
3. Den kvardröjande illusionen kommer att driva honom till att söka efter tusen avgudar, och efter dem att söka efter tusen fler. ²Och alla kommer att svika honom, alla utom en; för han kommer att dö, och förstår inte att den avgud som han söker endast *är* hans död. ³Dess form tycks vara utanför honom själv. ⁴Likväl försöker han verkligen att döda Guds Son i sitt inre, och bevisa

att han har segrat över honom. ⁵Detta är det syfte som varje avgud har, för detta är den roll som har tilldelats den, och detta är den roll som inte kan fullgöras.

4. Närhelst du försöker uppnå ett mål där kroppens förbättring blir huvudändamålet, försöker du framkalla din död. ²För du tror att du kan lida brist, och brist är död. ³Att offra är att avstå, och att således vara utan och att ha lidit förlust. ⁴Och genom att avstå avsäger man sig livet. ⁵Sök inte utanför dig själv. ⁶Sökandet antyder att du inte är hel i ditt inre och är rädd för att se på din ödeläggelse, men föredrar att söka utanför dig själv efter det som du är.
5. Avgudar måste falla *eftersom* de inte har något liv, och det som är livlöst är tecken på död. ²Du kom för att dö, och vad annat skulle du kunna förvänta dig än att varsebli de tecken på död som du söker? ³Varken sorg eller lidande förkunnar något annat budskap än att du har funnit en avgud som representerar en parodi på livet som i sin livlöshet faktiskt är döden, uppfattad som verklig och given en levande form. ⁴Men varje avgud måste svika och vittra sönder och förfalla, eftersom en form av död inte kan vara liv, och det som är offrat inte kan vara helt.
6. Alla avgudar i den här världen gjordes för att förhindra att sanningen inom dig blir känd för dig, och för att vidmakthålla lojaliteten mot drömmen att du måste finna det som är utanför dig för att vara fullständig och lycklig. ²Det är fruktlöst att tillbe avgudar i hopp om att finna frid. ³Gud bor inom dig, och din fullständighet ligger i Honom. ⁴Ingen avgud tar Hans plats. ⁵Fäst inget avseende vid avgudar. ⁶Sök inte utanför dig själv.
7. Låt oss glömma det syfte som det förgångna har givit världen. ²För annars kommer framtiden att bli likadan som det förgångna, och bara en rad deprimerande drömmar i vilka alla avgudar sviker dig, den ena efter den andra, och du ser död och besvikelse överallt.
8. För att ändra allt detta, och öppna en väg av hopp och befrielse i det som föreföll vara en ändlös cirkel av förtvivlan, behöver du bara bestämma dig för att du inte vet syftet med världen. ²Du ger den mål som den inte har, och på så sätt bestämmer du vad den är till för. ³Du försöker se den som en plats för avgudar som du funnit utanför dig själv, med makt att göra det som finns i ditt inre fullständigt genom att splittra det du är mellan de två. ⁴Du väljer dina drömmar, för de är det som du vill ha, och som du varseblir som om det hade givits till dig. ⁵Dina avgudar gör det

du vill att de skall göra, och har den makt som du tillskriver dem.
⁶Och du jagar fåfängt efter dem i drömmen, eftersom du vill ha deras makt som din egen.

9. Men var finns drömmar om inte i ett sinne som sover? ²Och kan en dröm lyckas med att göra den bild verklig som den projicerar utanför sig själv? ³Spara tid, min broder; lär dig vad tiden är till för. ⁴Och påskynda avgudarnas fall i en värld som gjorts sorgsen och sjuk av att se avgudar där. ⁵Ditt heliga sinne är ett altare åt Gud, och där Han är kan inga avgudar vara. ⁶Rädslan för Gud är bara rädslan för att förlora avgudar. ⁷Det är inte rädslan för att förlora din verklighet. ⁸Men du har gjort din verklighet till en avgud, som du måste skydda mot sanningens ljus. ⁹Och hela världen blir det medel genom vilket denna avgud kan räddas. ¹⁰Frälsningen förefaller således att hota livet och erbjuda döden.
10. Så är det inte. ²Frälsningen försöker bevisa att det inte finns någon död, och att endast livet existerar. ³Att offra döden är ingen förlust. ⁴En avgud kan inte inta Guds plats. ⁵Låt Honom påminna dig om Sin Kärlek till dig, och försök inte dränka Hans Röst med sånger om djup förtvivlan till avgudabilder av dig själv. ⁶Sök inte utanför din Fader efter ditt hopp. ⁷För hoppet om lycka är *inte* förtvivlan.

VIII. Antikrist

1. Vad är en avgud? ²Tror du att du vet det? ³För avgudar känns inte igen som avgudar, och de ses aldrig som de verkligen är. ⁴Detta är den enda makt de har. ⁵Deras syfte är dolt, och de både fruktas och dyrkas *eftersom* du inte vet vad de är till för, och varför de har gjorts. ⁶En avgud är en bild av din broder som du sätter större värde på än det han är. ⁷Avgudar görs för att han skall kunna ersättas, och det gör detsamma vilken form de antar. ⁸Och det är detta som aldrig varseblivs och känns igen. ⁹Det kan vara en kropp eller ett ting, en plats, en situation eller en omständighet, ett föremål som ägs eller önskas, eller en rättighet som krävs eller uppnås, det är samma sak.
2. Låt inte deras form lura dig. ²Avgudar är bara ersättningar för din verklighet. ³Du tror att de på något sätt kommer att göra ditt lilla själv fullständigt, så att du kommer att vara trygg i en värld som varseblivs som farlig, med krafter som har sammangaddat sig mot din tillförsikt och sinnesfrid. ⁴De har makten att avhjälpa

dina brister, och tillfoga det värde som du inte har. ⁵Ingen tror på avgudar som inte själv har gjort sig till slav under litenhet och förlust. ⁶Och som därför måste söka bortom sitt lilla själv efter styrkan att lyfta huvudet, och stå utanför all den förtvivlan som världen återspeglar. ⁷Detta är straffet för att du inte söker inom dig efter visshet och det stilla lugn som befriar dig från världen, och låter dig stå utanför, i lugn och i frid.

3. En avgud är ett falskt intryck, eller en falsk övertygelse; någon form av antikrist, som utgör ett gap mellan Kristus och det du ser. ²En avgud är en önskan som gjorts konkret och givits form, och som på så sätt varseblivs som verklig och ses utanför sinnet. ³Men den är fortfarande en tanke, och kan inte lämna det sinne som är dess källa. ⁴Inte heller är dess form åtskild från den föreställning som den representerar. ⁵Alla former av antikrist motsätter sig Kristus. ⁶Och de hänger framför Hans ansikte som en mörk slöja som tycks utestänga dig från Honom, ensam i mörkret. ⁷Ändå finns ljuset där. ⁸Ett moln släcker inte solen. ⁹Lika lite kan en slöja avlägsna det som den tycks åtskilja, inte heller kan den på minsta sätt förmörka ljuset självt.
4. Denna avgudarnas värld *är* en slöja över Kristi ansikte, eftersom dess syfte är att skilja din broder från dig. ²Ett mörkt och skrämmande syfte, men en tanke utan makt att förändra ett enda grässtrå från någonting som lever till ett tecken på död. ³Dess form finns ingenstans, för dess källa finns i den del av ditt sinne där Gud inte är. ⁴Var finns denna plats, där det som finns överallt har utestängts och hållits åtskilt? ⁵Vilken hand skulle kunna hållas upp för att blockera Guds väg? ⁶Vems röst skulle kunna kräva att Han inte får komma in? ⁷Detta "mer-än-allt" är inte ett ting som får dig att darra och bäva av rädsla. ⁸Kristi fiende finns ingenstans. ⁹Han kan inte anta någon form i vilken han någonsin kommer att vara verklig.
5. Vad är en avgud? ²Ingenting! ³Man måste tro på den innan den tycks bli levande, och ges makt så att den kan fruktas. ⁴Dess liv och makt är gåvan från den som tror på den, och det är detta som miraklet återställer till det som *har* liv och makt värdigt Himlens gåva och evig frid. ⁵Miraklet återställer inte sanningen, det ljus som slöjan däremellan inte har släckt. ⁶Det bara lyfter slöjan, och låter sanningen lysa obehindrad, eftersom den är vad den är. ⁷Den behöver ingen övertygelse för att vara sig själv, för den har skapats; och därför *är* den.
6. En avgud blir till genom övertygelse, och när denna överges,

“dör” avguden. ²Detta är antikrist; den egendomliga föreställningen att det finns en makt bortom allmakten, en plats bortom det oändliga, en tid som går bortom det eviga. ³Här har avgudarnas värld upprättats genom föreställningen att denna makt och plats och tid har givits form, och utformar den värld där det omöjliga har hänt. ⁴Hit kommer de odödliga för att dö, de som har allt för att lida förlust, de tidlösa för att göras till slavar under tiden. ⁵Här förändras det oföränderliga; Guds frid, för evigt given till allt levande, lämnar plats åt kaos. ⁶Och Guds Son, lika fullkomlig, syndfri och kärleksfull som sin Fader, kommer för att hata en liten stund; för att lida och slutligen för att dö.

7. Var finns en avgud? ²Ingenstans! ³Kan det finnas ett gap i det som är oändligt, en plats där tiden kan avbryta evigheten? ⁴En mörkrets plats, som upprättats där allt är ljus, en dyster nisch åtskild från det som är ändlöst, *har* ingen plats att vara på. ⁵Det finns ingen avgud där Gud för evigt har satt alla ting, och där Han inte har lämnat plats åt någonting annat än Sin Vilja. ⁶Ingenting och ingenstans måste en avgud vara, medan Gud är allt och överallt.
8. Vilket syfte har då en avgud? ²Vad är den till för? ³Detta är den enda fråga som har många svar, vart och ett beroende på den som ställer frågan. ⁴Världen tror på avgudar. ⁵Ingen kommer om han inte dyrkar dem, och fortfarande försöker söka efter någon som ändå kanske kan erbjuda honom en gåva som verkligheten inte innehåller. ⁶Varje avgudadyrkare hyser hopp om att hans speciella gudar kommer att ge honom mer än andra människor har. ⁷Det måste vara mer. ⁸Det spelar egentligen inte någon roll vad det är mer av; mer skönhet, mer intelligens, mer rikedom eller till och med mer sorg och mer smärta. ⁹För mer av någonting är vad en avgud är till för. ¹⁰Och när en misslyckas intar en annan dess plats i hopp om att finna mer av någonting annat. ¹¹Låt dig inte luras av de former som detta “någonting” antar. ¹²En avgud är ett medel för att få mer. ¹³Och det är detta som är emot Guds Vilja.
9. Gud har inte många söner utan endast en. ²Vem kan få mer och vem kan ges mindre? ³I Himlen skulle Guds Son bara skratta åt att avgudar skulle kunna störa hans frid. ⁴Det är för honom som den Helige Ande talar, och berättar för dig att avgudar inte har något syfte här. ⁵För mer än Himlen kan du aldrig ha. ⁶Om Himlen finns inom dig, varför skulle du då söka efter avgudar som skulle göra Himlen mindre, för att ge dig mer än Gud skänkte

din broder och dig, som ett med Honom? ⁷Gud har givit dig allt som finns. ⁸Och för att vara säker på att du inte skulle kunna förlora det, gav Han också detsamma till varje levande ting. ⁹Och således är varje levande ting en del av dig, liksom av Honom. ¹⁰Ingen avgud kan göra dig till mer än Gud. ¹¹Men du kommer aldrig att vara nöjd med att vara mindre.

IX. Drömmen om förlåtelse

1. Avgudarnas slav är en villig slav. ²För villig måste han vara för att låta sig själv falla på knä i dyrkan inför det som inte har något liv, och söka efter makt i det maktlösa. ³Vad hände den helige Guds Son för att detta skulle kunna vara hans önskan; att låta sig falla lägre än stenarna på marken, och vända sig till avgudar för att de skulle lyfta upp honom? ⁴Hör då din historia i den dröm som du gjorde, och fråga dig själv om det inte är sant att du tror att det inte är någon dröm.
2. En dröm om att döma kom in i det sinne som Gud skapade lika fullkomligt som Sig Själv. ²Och i den drömmen förvandlades Himlen till helvetet, och Gud gjordes till Sin Sons fiende. ³Hur kan Guds Son vakna ur drömmen? ⁴Det är en dröm om att döma. ⁵Därför får han inte döma, och han kommer att vakna. ⁶För drömmen kommer att tyckas bestå så länge som han är del av den. ⁷Döm inte, för den som dömer kommer att behöva avgudar, som förhindrar att domen vilar över honom själv. ⁸Inte heller kan han känna det Själv han har fördömt. ⁹Döm inte, eftersom du gör dig själv till en del av onda drömmar, där avgudar är din "sanna" identitet, och din frälsning från det dömande som du i skräck och skuld lagt på dig själv.
3. Alla gestalter i drömmen är avgudar, gjorda för att rädda dig från drömmen. ²Ändå är de del av det som de har gjorts till för att rädda dig *ifrån*. ³På så sätt håller en avgud drömmen levande och fruktansvärd, för vem skulle kunna önska en sådan dröm, om han inte vore i ett tillstånd av skräck och förtvivlan? ⁴Och detta representerar avguden, och därför är att dyrka den en dyrkan av förtvivlan och skräck, och den dröm från vilken de kommer. ⁵Dömande är en orättvisa mot Guds Son, och det *är* rättvisa att den som dömer honom inte kommer att undgå det straff som han lagt på sig själv i drömmen han gjorde. ⁶Gud känner till rättvisa, inte straff. ⁷Men i drömmen om dömande attackerar du och

fördöms; och önskar vara slav under avgudar som kommit in mellan ditt dömande och det straff som det för med sig.

4. Det kan inte finnas någon frälsning i drömmen så som du drömmer den. ²För avgudar måste vara del av den för att rädda dig från det som du tror att du har åstadkommit, och har gjort för att göra dig syndig och släcka ljuset inom dig. ³Barn lilla, ljuset finns där. ⁴Du drömmer faktiskt bara, och avgudarna är de leksaker som du drömmer att du leker med. ⁵Vem förutom barn behöver leksaker? ⁶De låtsas att de styr världen, och ger sina leksaker makten att röra sig och prata och tänka och känna och tala för dem. ⁷Men allt som deras leksaker tycks göra finns endast i sinnet hos dem som leker med dem. ⁸Men de är angelägna om att glömma att de själva hittade på den dröm där deras leksaker är verkliga, inte heller inser de att deras önskningar är deras egna.
5. Mardrömmar är barnsliga drömmar. ²Leksakerna har vänt sig emot barnet som trodde att han gjort dem verkliga. ³Men kan en dröm attackera? ⁴Eller kan en leksak bli stor och farlig och våldsam och vild? ⁵Detta tror barnet, eftersom han är rädd för sina tankar och ger dem till leksakerna i stället. ⁶Och deras verklighet blir hans egen, eftersom de tycks rädda honom från hans tankar. ⁷Men de håller hans tankar levande och verkliga, men sedda utanför honom själv, där de kan vända sig emot honom på grund av hans förräderi mot dem. ⁸Han tror att han behöver dem för att kunna undkomma sina tankar, eftersom han tror att tankarna är verkliga. ⁹Och därför gör han allt till en leksak för att få världen att stanna kvar utanför honom, och leker att han bara är en del av den.
6. Det kommer en tid när barndomen borde vara över och borta för evigt. ²Försök inte behålla barnens leksaker. ³Lägg bort dem alla, för du behöver dem inte längre. ⁴Drömmen om dömande är en lek som barnen leker, i vilken barnet blir fadern, mäktig, men med barnets ringa visdom. ⁵Det som skadar honom förstörs; det som hjälper honom välsignas. ⁶Det är bara det att han bedömer detta som ett barn gör, som inte vet vad som skadar och vad som kommer att hela. ⁷Och sorgliga ting tycks hända, och han är rädd för allt kaos i en värld som han tror styrs av de lagar han har utfärdat. ⁸Men den verkliga världen påverkas inte av den värld som han tror är verklig. ⁹Inte heller har dess lagar ändrats därför att han inte förstår.
7. Den verkliga världen är fortfarande bara en dröm. ²Med undantag av att gestalterna har förändrats. ³De ses inte som av-

gudar som sviker. ⁴Den är en dröm där ingen utnyttjas för att ersätta någonting annat, eller skjuts in mellan de tankar som sinnet hittar på och det som det ser. ⁵Ingen används till någonting han inte är, för alla barnsliga ting har lagts undan. ⁶Och det som en gång var en dröm om dömande har nu förändrats till en dröm där allt är glädje, eftersom detta är det syfte som den har. ⁷Endast drömmar om förlåtelse kan komma in här, för tiden är nästan över. ⁸Och de former som kommer in i drömmen varseblivs nu som bröder, inte i dömande utan i kärlek.

8. Drömmar om förlåtelse behöver inte bestå länge. ²De gjordes inte för att åtskilja sinnet från det som det tänker. ³De försöker inte bevisa att drömmen dröms av någon annan. ⁴Och i dessa drömmar hörs en melodi som alla minns, även om de inte hört den sedan före all tids början. ⁵När förlåtelsen väl är fullständig, för den tidlösheten så nära att Himlens sång kan höras, inte med öronen utan med den helighet som aldrig har lämnat det altare som för evigt finns djupt i Guds Son. ⁶Och när han hör denna sång igen, vet han att han aldrig inte hörde den. ⁷Och var är tiden, när drömmar om dömande har lagts bort?
9. Närhelst du känner rädsla i någon form – och du *är* rädd om du inte känner en djup tillfredsställelse, en visshet om att du får hjälp, en lugn tillförsikt om att Himlen är med dig – kan du vara säker på att du har gjort en avgud, och tror att den kommer att svika dig. ²För under ditt hopp om att den kommer att rädda dig ligger skulden och smärtan av självbedrägeri och ovisshet, så djup och så bitter att drömmen inte fullständigt kan dölja all din känsla av undergång. ³Ditt självbedrägeri måste resultera i rädsla, för rädsla *är* dömande, och leder med säkerhet till det desperata sökandet efter avgudar och död.
10. Drömmar om förlåtelse påminner dig om att du lever i trygghet och inte har attackerat dig själv. ²Därför smälter dina barnsliga fador bort, och drömmar blir ett tecken på att du har börjat på nytt, och inte på ännu ett försök att dyrka avgudar och behålla attack. ³Drömmar om förlåtelse är vänliga mot alla som figurerar i drömmen. ⁴Och därför befriar de drömmaren helt från drömmar om rädsla. ⁵Han är inte rädd för sin dom, för han har inte dömt någon, inte heller försökt att genom dömande bli befriad från det som dömande måste påtvinga. ⁶Och hela tiden minns han det som han hade glömt, när dömande tycktes vara sättet att rädda honom från dess straff.

Kapitel 30

DEN NYA BÖRJAN

Inledning

1. Den nya början blir nu läroplanens fokus. ²Målet är klart, men nu behöver du specifika metoder för att uppnå det. ³Hur fort det kan uppnås beror uteslutande på detta; din villighet att öva varje steg. ⁴Vart och ett kommer att hjälpa dig lite grann varje gång du försöker dig på det. ⁵Och tillsammans kommer dessa steg att leda dig bort från drömmar om dömande till förlåtande drömmar och ut ur smärta och rädsla. ⁶De är inte nya för dig, men än så länge är de mer föreställningar än regler för hur du tänker. ⁷Så nu behöver vi öva dem en tid, tills de blir regler som du lever efter. ⁸Vi försöker göra dem till vanor nu, så att du kommer att ha dem till hands närhelst du behöver dem.

I. Regler för beslut

1. Beslut fattar du hela tiden. ²Du vet inte alltid när du fattar dem. ³Men med lite övning med dem som du känner igen, börjar ett mönster att framträda som hjälper dig igenom de övriga. ⁴Det är inte förståndigt att sysselsätta dig alltför mycket med varje steg du tar. ⁵Att du medvetet väljer den rätta inställningen varje gång du vaknar kommer att leda dig ett bra stycke framåt. ⁶Och om du finner att motståndet är starkt och hängivenheten svag, är du inte redo. ⁷*Kämpa inte mot dig själv.* ⁸Men fundera på vilken slags dag du vill ha, och säg till dig själv att det finns ett sätt som gör att just den här dagen kan bli precis så som du vill ha den. ⁹Försök sedan igen att få den dag du vill ha.
2. (1) Utgångspunkten är denna:

²*I dag kommer jag inte att fatta några beslut på egen hand.*

³Detta innebär att du väljer att inte vara den som avgör vad du skall göra. ⁴Men det måste också innebära att du inte kommer att döma de situationer där det krävs att du reagerar. ⁵För om du dömer dem, har du ställt upp reglerna för hur du bör reagera på

dem. ⁶Och då kan en annan reaktion enbart framkalla förvirring och ovisshet och rädsla.

3. Detta är ditt största problem nu. ²Du fattar fortfarande beslut, och *sedan* beslutar du dig för att fråga vad du skall göra. ³Och det du hör kanske inte löser problemet så som du först såg det. ⁴Detta leder till rädsla, eftersom det står i strid med det som du varseblir, och därför känner du dig attackerad. ⁵Och därför förargad. ⁶Det finns regler för att undvika att detta kommer att ske. ⁷Men det händer faktiskt i början, medan du lär dig hur du skall lyssna.
4. (2) Säg till dig själv under dagens lopp, närhelst du tänker på det och har en stilla stund för eftertanke, vilken sorts dag du vill ha; vilka känslor du vill ha, vad du vill skall hända dig, och vad du vill uppleva. Säg:

²Om jag inte fattar några beslut på egen hand, är detta den dag som kommer att vara mig given.

³Dessa två tillvägagångssätt, väl inövade, kommer att tjäna till att låta dig ledas utan rädsla, eftersom det inte först kommer att uppstå något motstånd, och sedan bli ett problem i sig självt.

5. Men det kommer fortfarande att finnas gånger när du redan har dömt. ²Då kommer svaret att utlösa en attack, såvida du inte snabbt rättar ditt sinne så att det vill ha ett svar som kommer att fungera. ³Var säker på att detta har hänt om du känner dig ovillig att vänta, och be om att svaret skall ges till dig. ⁴Detta innebär att du har beslutat på egen hand, och inte kan se frågan. ⁵Nu behöver du ett snabbt återställande medel innan du frågar igen.
6. (3) Kom än en gång ihåg hurudan dag du vill ha, och var på det klara med att någonting har hänt som inte är del av den. ²Inse sedan att du har ställt en fråga på egen hand, och måste ha bestämt dig för ett svar på dina egna villkor. ³Säg sedan:

⁴Jag har ingen fråga. ⁵Jag glömde vad jag skulle besluta.

⁶Detta upphäver de villkor som du har ställt upp, och låter svaret visa dig vad frågan egentligen måste ha varit.

7. Försök att följa denna regel utan dröjsmål, trots ditt motstånd. ²För du har redan blivit förargad. ³Och din rädsla för att få ett svar på ett annat sätt än vad din version av frågan kräver kommer att bli allt större, tills du tror att den dag som du vill ha är en dag när du får *ditt* svar på *din* fråga. ⁴Och du kommer inte att få

det, för det skulle förstöra dagen genom att beröva dig det som du verkligen vill ha. ⁵Detta kan vara mycket svårt att inse, när du väl på egen hand har bestämt de regler som lovar dig en lycklig dag. ⁶Men detta beslut kan fortfarande göras ogjort genom enkla metoder som du kan acceptera.

8. (4) Om du är så ovillig att ta emot att du inte ens kan låta din fråga försvinna, kan du börja ändra ditt sinne med detta:

²Jag kan åtminstone besluta att jag inte tycker om det jag känner nu.

³Så mycket är uppenbart, och banar väg för nästa lätta steg.

9. (5) När du har beslutat att du inte tycker om det du känner, vad skulle då kunna vara lättare än att fortsätta med:

²Och därför hoppas jag att jag haft fel.

³Detta motverkar känslan av motstånd, och påminner dig om att hjälpen inte påtvingas dig utan är någonting som du vill ha och som du behöver, eftersom du inte tycker om hur du känner dig.

⁴Denna lilla öppning kommer att vara tillräcklig för att låta dig gå vidare med bara några få ytterligare steg som du behöver för att låta dig själv bli hjälpt.

10. Nu har du nått vändpunkten, eftersom det har gått upp för dig att du kommer att tjäna på om det som du har beslutat inte är rätt. ²Tills du har nått denna punkt, kommer du att tro att din lycka beror på att du har rätt. ³Men så här mycket förnuft har du nu uppnått; det skulle vara bättre för dig om du hade fel.

11. (6) Detta lilla vishetskorn kommer att vara tillräckligt för att ta dig vidare. ²Du tvingas inte, utan hoppas bara att få någonting som du vill ha. ³Och du kan fullkomligt ärligt säga:

⁴Jag vill se detta på ett annat sätt.

⁵Nu har du ändrat ditt sinne beträffande dagen, och kommit ihåg vad du verkligen vill ha. ⁶Dess syfte har inte längre skymts av den vansinniga övertygelsen att du vill ha det, med ambitionen att ha rätt när du har fel. ⁷Således förs beredvilligheten att fråga till din medvetenhet, för du kan inte vara i konflikt när du ber om det som du vill ha, och förstår att det är detta som du ber om.

12. (7) Detta sista steg är bara ett erkännande av att du inte motsät-

ter dig att bli hjälpt. ²Det är ett uttalande av ett öppet sinne, ännu inte säkert, men villigt att låta sig visas vägen:

³*Kanske finns det ett annat sätt att se på detta.*

⁴*Vad kan jag förlora genom att fråga?*

⁵Således kan du nu ställa en fråga som är begriplig, och därför kommer även svaret att vara begripligt. ⁶Inte heller kommer du att kämpa emot det, för du förstår att det är du som kommer att bli hjälpt av det.

13. Det måste väl vara uppenbart att det är lättare att ha en lycklig dag om du förhindrar att något obehagligt inträffar överhuvudtaget. ²Men detta kräver övning av de regler som kommer att skydda dig från rädslans härjningar. ³När detta har uppnåtts, har den sorgliga drömmen om dömande för evigt gjorts ogjord. ⁴Men under tiden behöver du öva reglerna för att göra den ogjord. ⁵Låt oss därför ännu en gång tänka på det allra första av de beslut som erbjuds här.
14. Vi sade att du kan börja en lycklig dag med den fasta föresatsen att inte fatta några beslut på egen hand. ²Detta tycks vara ett verkligt beslut i sig självt. ³Men du *kan inte* fatta beslut på egen hand. ⁴Den enda frågan är faktiskt vad du väljer att fatta dem med. ⁵Det är faktiskt allt. ⁶Den första regeln är således inte tvång, utan ett enkelt uttalande om ett enkelt faktum. ⁷Du kommer inte att fatta beslut på egen hand vad du än beslutar. ⁸För de fattas antingen med avgudar eller med Gud. ⁹Och du ber antingen antikrist eller Kristus om hjälp, och den som du väljer kommer att förena sig med dig och tala om för dig vad du skall göra.
15. Din dag är inte lämnad åt slumpen. ²Den bestäms av vad du väljer att leva den med, och hur den vän vars råd du har bett om varseblir vad som gör dig lycklig. ³Du ber alltid om råd innan du kan besluta någonting. ⁴Ha detta klart för dig, och du kan se att det inte finns något tvång här, inte heller skäl till motstånd mot att du kan bli fri. ⁵Det finns ingen frihet från det som måste ske. ⁶Och om du tror att det finns det, måste du ha fel.
16. Även den andra regeln är bara ett faktum. ²För du och din rådgivare måste vara överens om vad du vill ha innan det kan ske. ³Det är bara denna överenskommelse som tillåter allt att hända. ⁴Ingenting kan orsakas utan någon form av förening, det må vara en dröm om dömande eller Rösten för Gud. ⁵Beslut orsakar resultat *eftersom* de inte fattas i isolering. ⁶De fattas av dig och din råd-

givare, för dig själv och även för världen. ⁷Den dag du vill ha erbjuder du världen, för den kommer att vara det som du har bett om, och kommer att förstärka din rådgivares herravälde i världen. ⁸Vems rike är världen för dig i dag? ⁹Vad för slags dag kommer du att besluta dig för att ha?

17. Det behövs bara två som vill vara lyckliga den här dagen för att utlova det till hela världen. ²Det behövs bara två för att förstå att de inte kan besluta var för sig, för att garantera att den glädje som de bad om kommer att delas helt och hållet. ³För de har förstått den grundläggande lag som gör beslutet kraftfullt, och ger det alla de verkningar som det någonsin kommer att ha. ⁴Det behövs bara två. ⁵Dessa två förenas innan det kan finnas ett beslut. ⁶Låt detta vara den enda påminnelse som du bevarar i sinnet, och du kommer att få den dag du vill ha, och ge den till världen genom att själv få den. ⁷Din dom har lyfts bort från världen genom ditt beslut att ha en lycklig dag. ⁸Och så som du har fått, så skall du ge.

II. Viljans frihet

1. Förstår du inte att du bekämpar *dig själv* när du motsätter dig den Helige Ande? ²Han talar bara om för dig vad din vilja är; Han talar för dig. ³I Hans Gudomlighet ligger bara din egen. ⁴Och allt Han vet är bara din kunskap, bevarad åt dig så att du kan göra din vilja genom Honom. ⁵Gud *ber* dig att du skall göra din vilja. ⁶Han förenar Sig med *dig*. ⁷Han upprättade inte Sitt Rike ensam. ⁸Och Himlen själv representerar bara din vilja, där allt skapat är till för dig. ⁹Det finns inte en gnista liv som inte skapades utan ditt glädjefulla samtycke, så som du ville att det skulle vara. ¹⁰Och det finns inte en enda Tanke som Gud någonsin har tänkt som inte väntade på din välsignelse för att födas. ¹¹Gud är inte din fiende. ¹²Han ber inte om någonting annat än att få höra dig kalla Honom "Vän".
2. Så underbart det är att göra sin vilja! ²För detta är frihet. ³Det finns ingenting annat som någonsin borde kallas vid frihetens namn. ⁴Om du inte gör din vilja är du inte fri. ⁵Och skulle Gud låta Sin Son vara utan det som han har valt åt sig själv? ⁶Gud såg bara till att du aldrig skulle förlora din vilja när Han gav dig Sitt fullkomliga Svar. ⁷Hör Det nu, så att du kan bli påmind om Hans Kärlek och lära dig vad din vilja är. ⁸Gud vill inte att Hans Son skall göras till fånge av det som han inte vill ha. ⁹Han förenar Sig

med dig i viljan att du skall vara fri. ¹⁰Och att motsätta sig Honom är att göra ett val som går emot dig själv, och välja att du skall vara bunden.

3. Se ännu en gång på din fiende, den som du valde att hata i stället för att älska. ²För på så sätt föddes hatet in i världen, och på så sätt upprättades rädslans herravälde där. ³Hör nu Gud tala till dig, genom Honom Som är Hans Röst liksom din, och Som påminner dig om att det inte är din vilja att hata och att vara rädslans fånge, dödens slav, en liten varelse med ett litet liv. ⁴Din vilja är gränslös; det är inte din vilja att den skall vara begränsad. ⁵Det som ligger i dig har förenat sig med Gud Själv i hela skapelsens födelse. ⁶Kom ihåg Honom Som har skapat dig och Som genom din vilja skapade allt. ⁷Det finns inte något skapat ting som inte tackar dig, för det är genom din vilja som det föddes. ⁸Inget ljus i Himlen lyser annat än för dig, för det sattes i Himlen genom din vilja.
4. Vad har du för orsak att känna vrede i en värld som bara väntar på din välsignelse för att bli fri? ²Om du vore fånge, då skulle Gud Själv inte kunna vara fri. ³För det som görs mot honom som Gud älskar så, görs mot Gud Själv. ⁴Tro inte att Han vill binda dig, Han Som har gjort dig till medskapare av universum tillsammans med Sig Själv. ⁵Han vill endast bevara din vilja för evigt och för evigt obegränsad. ⁶Den här världen väntar på den frihet som du kommer att ge, när du har insett att du är fri. ⁷Men du kommer inte att förlåta världen förrän du har förlåtit Honom Som gav dig din vilja. ⁸För det är genom din vilja som världen ges frihet. ⁹Inte heller kan du vara fri åtskild från Honom Vars heliga Vilja du delar.
5. Gud vänder sig till dig för att be att världen skall räddas, för genom din egen frälsning helas den. ²Och det finns ingen som vandrar på jorden som inte är beroende av ditt beslut för att lära sig att döden inte har någon makt över honom, eftersom han delar din frihet och också din vilja. ³Det är din vilja att hela honom, och eftersom du har beslutat tillsammans med honom blir han helad. ⁴Och nu är Gud förlåten, för du valde att se din broder som en vän.

III. Bortom alla avgudar

1. Avgudar är helt specifika. ²Men din vilja är universell, eftersom den är gränslös. ³Och därför har den ingen form, inte heller kan

dess innehåll uttryckas i form. ⁴Avgudar är begränsningar. ⁵De är övertygelser om att det finns former som kommer att föra med sig lycka, och att allt uppnås genom begränsning. ⁶Det är som om du sade: "Jag behöver inte allt. ⁷Detta lilla vill jag ha, och det kommer att vara som allt för mig." ⁸Och detta kommer inte att kunna tillfredsställa dig, eftersom det är din vilja att allt skall vara ditt. ⁹Besluta dig för avgudar, och du ber om förlust. ¹⁰Besluta dig för sanningen, och allt är ditt.

2. Det är inte form du söker. ²Vilken form kan vara en ersättning för Gud Faderns Kärlek? ³Vilken form kan ersätta all kärlek i Guds Sons Gudomlighet? ⁴Vilken avgud kan göra två av det som är ett? ⁵Och kan det gränslösa begränsas? ⁶Du vill inte ha någon avgud. ⁷Det är inte din vilja att ha någon. ⁸Den kommer inte att skänka dig den gåva du söker. ⁹När du beslutar dig för formen på det som du vill ha, förlorar du förståelsen för dess syfte. ¹⁰På så sätt ser du din vilja i avguden, och reducerar den således till en specifik form. ¹¹Men detta skulle aldrig kunna vara din vilja, eftersom det som har del i hela skapelsen inte kan nöja sig med inskränkta tankar och små ting.
3. Bakom sökandet efter varje avgud ligger en längtan efter fullständighet. ²Helhet har ingen form eftersom den är obegränsad. ³Att söka efter en speciell person eller ett speciellt ting att berika dig med för att göra dig själv fullständig, kan bara innebära att du tror att någon form saknas. ⁴Och genom att finna denna, kommer du att uppnå fullständighet i en form som du tycker om. ⁵Detta är en avguds syfte; att du inte kommer att se bortom den till källan för övertygelsen att du är ofullständig. ⁶Endast om du hade syndat skulle det kunna vara så. ⁷För synd är föreställningen om att du är ensam och separerad från det som är helt. ⁸Och således skulle det vara nödvändigt att söka efter helhet bortom de gränslinjer som du har begränsat dig själv med.
4. Det är aldrig avguden du vill ha. ²Men det som du tror att den erbjuder dig, det vill du förvisso ha, och har rätten att be om. ³Inte heller skulle det kunna vara möjligt att det nekades dig. ⁴Din vilja att vara fullständig är bara Guds Vilja, och detta är dig förunnat genom att den är Hans. ⁵Gud känner inte till form. ⁶Han kan inte svara dig med ord som inte har någon mening. ⁷Och din vilja skulle inte kunna vara tillfreds med tomma former, gjorda enbart för att fylla ett gap som inte finns. ⁸Det är inte detta du vill ha. ⁹Skapelsen ger ingen åtskild person eller åtskilt ting makten att göra Guds Son fullständig. ¹⁰Vilken avgud kan man kalla på

för att ge Guds Son det som han redan har?

5. Fullständighet är Guds Sons *funktion*. ²Han behöver inte söka efter den överhuvudtaget. ³Bortom alla avgudar finns hans heliga vilja att endast vara det han är. ⁴För mer än hel är meningslöst. ⁵Om det funnes någon förändring i honom, om han skulle kunna reduceras till form och begränsas till det som inte finns i honom, skulle han inte vara så som Gud skapade honom. ⁶Vilken avgud kan han behöva för att vara sig själv? ⁷För kan han ge bort en del av sig själv? ⁸Det som inte är helt kan inte göra helt. ⁹Men det som man verkligen ber om kan inte nekas. ¹⁰Din vilja *är* dig förunnad. ¹¹Inte i någon form som inte skulle tillfredsställa dig, utan i hela den fullständigt underbara Tanke Gud har om dig.
6. Ingenting existerar som Gud inte känner till. ²Och det som Han känner till existerar för evigt, oföränderligt. ³För tankar består lika länge som det sinne som tänkte dem. ⁴Och i Guds Sinne finns det inte något slut, inte heller någon tid när Hans Tankar var frånvarande eller kunde undergå förändring. ⁵Tankar föds inte och kan inte dö. ⁶De delar sin skapares egenskaper, inte heller har de ett separat liv åtskilt från hans. ⁷De tankar du tänker finns i ditt sinne, på samma sätt som du finns i det Sinne Som tänkte dig. ⁸Och därför finns det inga separata delar i det som existerar i Guds Sinne. ⁹Det är för evigt ett, för evigt förenat och i frid.
7. Tankar tycks komma och gå. ²Men allt detta innebär bara att du ibland är medveten om dem och ibland inte. ³En tanke som du inte minns föds på nytt för dig när du åter blir medveten om den. ⁴Likväl dog den inte när du glömde den. ⁵Den fanns där hela tiden, men du var omedveten om den. ⁶Den Tanke Gud har om dig förblir fullkomligt oförändrad av att du glömmer den. ⁷Den kommer alltid att vara exakt så som den var innan du glömde den, och kommer att vara precis likadan när du minns. ⁸Och den är densamma under det intervall när du glömde.
8. Guds Tankar är långt bortom all förändring, och lyser för evigt. ²De väntar inte på att födas. ³De väntar på att bli välkomnade och ihågkomna. ⁴Den Tanke Gud har om dig är som en stjärna, oföränderlig på en evig himmel. ⁵Så högt på Himlen är den satt, att de som är utanför Himlen inte vet att den finns där. ⁶Likväl kommer den att lysa stilla och vit och underbar genom hela evigheten. ⁷Det fanns ingen tid när den inte var där; inte någonsin ett ögonblick när dess ljus blev svagare eller mindre fullkomligt.
9. Den som känner Fadern känner detta ljus, för Han är den eviga himmel som håller det tryggt, för evigt upplyft och fast förankrat.

²Dess fullkomliga renhet är inte beroende av om det ses på jorden eller ej. ³Himlen omfamnar det och håller det varsamt på dess fullkomliga plats, som är lika långt från jorden som jorden är från Himlen. ⁴Det är inte avståndet, inte heller tiden, som gör denna stjärna osynlig för jorden. ⁵Men de som söker efter avgudar kan inte veta att stjärnan finns där.

10. Bortom alla avgudar finns den Tanke Gud har om dig. ²Fullständigt opåverkad av världens kaos och skräck, av de drömmar om födelse och död som dröms här, av de oräkneliga former som rädslan kan anta; helt oberörd förblir den Tanke Gud har om dig exakt så som den alltid har varit. ³Omgiven av en stillhet så fullständig att inget ljud av strid ens kommer nära, vilar den i visshet och fullkomlig frid. ⁴Här finns din enda verklighet i säkert förvar; fullständigt omedveten om hela den värld som dyrkar avgudar, och som inte känner Gud. ⁵I fullkomlig visshet om sin oföränderlighet och om sin vila i sitt eviga hem, har den Tanke Gud har om dig aldrig lämnat sin Skapares Sinne, Som den känner på samma sätt som dess Skapare vet att den är där.
11. Var skulle den Tanke Gud har om dig kunna finnas om inte där du är? ²Är din verklighet någonting som är skilt från dig, och i en värld som din verklighet inte vet någonting om? ³Utanför dig finns ingen evig himmel, ingen oföränderlig stjärna och ingen verklighet. ⁴Himlens Sons sinne finns i Himlen, för där har Faderns Sinne och Sonens förenats i skapelsen som inte kan ha något slut. ⁵Du har inte två verkligheter, utan en. ⁶Inte heller kan du vara medveten om mer än en. ⁷En avgud *eller* den Tanke Gud har om dig är din verklighet. ⁸Glöm således inte att avgudar måste hålla gömt det som du är, inte för Guds Sinne, utan för ditt eget. ⁹Stjärnan lyser fortfarande; himlen har aldrig förändrats. ¹⁰Men du, Guds Egen helige Son, är omedveten om din verklighet.

IV. Sanningen bakom illusionerna

1. Du kommer att attackera det som inte tillfredsställer dig, och därför kommer du inte att se att du hittade på det. ²Du kämpar alltid mot illusioner. ³För sanningen bakom dem är så underbar och så stilla i sin underbara mildhet, att om du vore medveten om den skulle du helt och hållet glömma dina försvar, och kasta dig i dess famn. ⁴Sanningen kan aldrig attackeras. ⁵Och detta visste du när du gjorde avgudarna. ⁶De gjordes för att detta skulle kunna

glömmas. ⁷Du attackerar endast falska föreställningar, aldrig sanna. ⁸Alla avgudar är falska föreställningar som du gjorde för att fylla det gap som du tror uppstod mellan dig själv och det som är sant. ⁹Och du attackerar dem för de ting som du tror att de representerar. ¹⁰Det som ligger bortom dem kan inte attackeras.

2. De tröttsamma, otillfredsställande gudar som du gjorde är uppblåsta leksaker för barn. ²Ett barn blir förskräckt när ett trähuvud hoppar upp ur en ask som varit stängd och som plötsligt öppnas, eller när en mjuk och tyst teddybjörn börjar pipa när han griper tag i den. ³De regler han ställde upp för lådor och björnar har svikit honom, och har förstört hans "kontroll" över det som omger honom. ⁴Och han blir rädd, eftersom han trodde att reglerna skyddade honom. ⁵Nu måste han lära sig att lådorna och björnarna inte lurade honom, inte bröt mot några regler, och att det inte heller innebär att hans värld blivit kaotisk och otrygg. ⁶Han misstog sig. ⁷Han missförstod det som gjorde honom trygg, och trodde att det hade övergivit honom.
3. Det gap som inte finns är fyllt av leksaker i otaliga former. ²Och varenda leksak tycks bryta mot de regler som du har ställt upp för den. ³Den var aldrig det du trodde. ⁴Den måste förefalla att bryta mot dina trygghetsregler, eftersom reglerna var fel. ⁵Men *du* är inte i fara. ⁶Du kan skratta åt huvuden som hoppar upp framför dig och åt leksaker som piper, på samma sätt som barnet gör som lär sig att de inte utgör något hot för honom. ⁷Men så länge som han tycker om att leka med dem, varseblir han dem fortfarande som om de lydde de regler han ställde upp för att ha roligt. ⁸Således finns det fortfarande regler som de kan tyckas bryta mot och skrämna honom. ⁹Men *är* han utlämnad åt sina leksaker? ¹⁰Och *kan* de utgöra ett hot mot honom?
4. Verkligheten följer Guds lagar, och inte de regler som du ställer upp. ²Det är Hans lagar som garanterar din trygghet. ³Inga illusioner som du har om dig själv lyder några lagar. ⁴De tycks dansa en liten stund i enlighet med de regler som du ställde upp för dem. ⁵Men sedan faller de och kan inte resa sig igen. ⁶De är endast leksaker, mitt barn, så sörj inte över dem. ⁷Deras dans beredde dig aldrig någon glädje. ⁸Men de var inte heller någonting som skulle kunna skrämna dig, eller göra dig trygg, om de lydde dina regler. ⁹De får varken omhuldas eller attackeras, utan enbart betraktas som barns leksaker, utan någon enda mening i sig själva. ¹⁰Se en mening i dem, och du kommer att se dem alla. ¹¹Se ingen i dem, och de kommer inte att beröra dig.

5. Skenbilder vilseleder *eftersom* de är skenbilder och inte verklighet. ²Uppehåll dig inte vid dem i någon form. ³De skymmer bara verkligheten, och för med sig rädsla *eftersom* de döljer sanningen. ⁴Attackera inte det du har gjort för att låta dig vilseledas, för på så sätt bevisar du att du har blivit vilseledd. ⁵Attack har makt att göra illusioner verkliga. ⁶Men det den gör är ingenting. ⁷Vem skulle kunna skrämmas av en makt som inte kan ha några faktiska verkningar överhuvudtaget? ⁸Vad skulle det kunna vara annat än en illusion som får ting att se ut som den själv? ⁹Se lugnt på dess leksaker, och förstå att de är avgudar som endast dansar till fåfänga önskningar. ¹⁰Dyrka dem inte, för de finns inte. ¹¹Men också detta glöms bort i attacken. ¹²Guds Son behöver inget försvar mot sina drömmar. ¹³Hans avgudar hotar honom inte alls. ¹⁴Hans enda misstag är att han tror att de är verkliga. ¹⁵Vad kan illusioners makt göra?
6. Skenbilder kan bara vilseleda det sinne som vill bli vilselett. ²Och du kan göra ett enkelt val som för evigt kommer att föra dig långt bortom villfarelse. ³Du behöver inte bekymra dig om hur detta kommer att gå till, för det kan du inte förstå. ⁴Men du kommer att förstå att stora förändringar snabbt har kommit till stånd, när du beslutar dig för en enda mycket enkel sak; du vill inte ha det som du tror att en avgud ger. ⁵För på så sätt förkunnar Guds Son att han är fri från avgudar. ⁶Och således *är* han fri.
7. Frälsningen är förvisso en paradox! ²Vad skulle den kunna vara annat än en lycklig dröm? ³Den ber dig bara att förlåta allt det som ingen någonsin har gjort; att förbise det som inte finns, och att inte se det överkliga som verklighet. ⁴Du ombeds bara att göra din vilja, och att inte längre söka efter de ting som du inte vill ha. ⁵Och du ombeds att låta dig själv bli fri från alla de drömmar om det som du aldrig var, och att inte längre försöka ersätta Guds Vilja med styrkan i fåfänga önskningar.
8. Här börjar drömmen om separationen att blekna och försvinna. ²För här börjar gapet som inte finns att varseblivas utan de skrämmande leksaker som du har gjort. ³Inte mer än detta ber man dig om. ⁴Var förvisso glad att frälsningen ber om så lite, och inte om så mycket. ⁵I verkligheten ber den inte om någonting. ⁶Och till och med i illusioner ber den endast om att förlåtelsen skall ersätta rädslan. ⁷Detta är den enda regeln för lyckliga drömmar. ⁸Gapet töms på rädslans leksaker, och då blir dess överklighet tydlig. ⁹Drömmar är till ingen nytta. ¹⁰Och Guds Son kan inte ha något behov av dem. ¹¹De erbjuder honom inte ett

enda ting som han någonsin skulle vilja ha. ¹²Han befrias från illusioner genom sin vilja, och återställs bara till det som han är. ¹³Vad skulle Guds plan för hans frälsning kunna vara, annat än ett medel för att ge honom till Sig Själv?

V. Det enda syftet

1. Den verkliga världen är det sinnestillstånd där förlåtelsen ses som det enda syftet med världen. ²Rädsla är inte dess mål, för dess målsättning blir att komma undan skulden. ³Värdet av att förlåta varseblivs och intar avgudarnas plats, vilka inte längre är eftersökta eftersom deras "gåvor" inte tillmäts något värde. ⁴Inga regler ställs fåfängt upp, och inga krav ställs på någon eller någonting att de skall vrida och vända på sig och passa in i drömmen om rädsla. ⁵I stället finns det en önskan att förstå alla skapade ting så som de verkligen är. ⁶Och man inser att alla ting först måste förlåtas, och *sedan* förstås.
2. Här tror man att förståelse förvärvas genom attack. ²Där är det uppenbart att förståelsen går förlorad genom attack. ³Dårskapen i att ha skulden som mål inses till fullo. ⁴Och avgudar är inte önskvärda där, för man förstår att skulden är den enda orsaken till varje form av smärta. ⁵Ingen blir frestad av dess tomma lockelse, för lidande och död har varseblivits som någonting man inte vill ha och inte strävar efter. ⁶Man har förstått och välkomnat möjligheten till frihet, och medlen genom vilka den kan erhållas kan nu förstås. ⁷Världen blir en hoppets plats, eftersom dess enda syfte är att vara en plats där hoppet om lycka kan infrias. ⁸Och ingen står utanför detta hopp, eftersom världen har förenats i övertygelsen att syftet med världen är någonting som alla måste dela, om hoppet skall vara någonting mer än bara en dröm.
3. Ännu är Himlen inte helt ihågkommen, för syftet med förlåtelsen finns fortfarande kvar. ²Ändå är var och en säker på att han kommer att gå bortom förlåtelsen, och att han endast blir kvar tills den gjorts fullkomlig i honom. ³Han har ingen annan önskan än denna. ⁴Och rädslan har försvunnit, eftersom han i sitt syfte är förenad med sig själv. ⁵Det finns ett hopp om lycka i honom, så säkert och konstant att han knappt kan stanna och vänta längre, med fötterna fortfarande på jorden. ⁶Men det är med glädje han väntar tills alla händer är förenade, och varje hjärta har gjorts redo att upplyfta sig och gå med honom. ⁷För på så sätt görs han

redo för det steg genom vilket han lämnar all förlåtelse bakom sig.

4. Det sista steget tas av Gud, eftersom det endast är Gud Som skulle kunna skapa en fullkomlig Son och dela Sitt Faderskap med honom. ²Ingen utanför Himlen vet hur det kan vara så, för att förstå detta är själva Himlen. ³Även den verkliga världen har ett syfte som fortfarande finns under skapelsen och evigheten. ⁴Men rädslan är borta eftersom dess syfte är förlåtelse, inte avgudadyrkan. ⁵Och på så sätt förbereds Himlens Son på att vara sig själv, och på att minnas att Guds Son känner allt som hans Fader förstår, och förstår det fullkomligt tillsammans med Honom.
5. Detta kan den verkliga världen ännu inte uppnå, för detta är Guds Eget syfte; endast Hans, och likväl fullständigt delat med allt och fullkomligt uppfyllt. ²Den verkliga världen är ett tillstånd där sinnet har lärt sig hur lätt avgudar försvinner när de fortfarande varseblivs men inte är önskade. ³Så villigt sinnet kan låta dem försvinna, när det har förstått att avgudar ingenting är, ingestans finns och inte har något syfte. ⁴För bara då kan skuld och synd ses utan syfte, och som meningslösa.
6. På så sätt förs den verkliga världens syfte varsamt in i medvetenheten för att ersätta syndens och skuldens mål. ²Och allt som stod emellan din bild av dig själv och det du är, tvättar förlåtelsen med glädje bort. ³Men Gud behöver inte skapa Sin Son igen, för att det som är hans skall ges tillbaka till honom. ⁴Gapet mellan din broder och dig har aldrig funnits. ⁵Och det som Guds Son visste när han skapades måste han åter veta.
7. När bröder förenas i sitt syfte i rädlans värld, står de redan på randen till den verkliga världen. ²Kanske ser de fortfarande tillbaka, och tror att de ser en avgud som de vill ha. ³Men deras väg har blivit säkert utstakad bort från avgudar mot verkligheten. ⁴För när de tog varandras händer var det Kristi hand de tog, och de kommer att se på Honom Vars hand de håller. ⁵Kristi ansikte ses innan Fadern blir ihågkommen. ⁶För Han måste förbli glömd tills Hans Son har nått bortom förlåtelsen till Guds Kärlek. ⁷Men Kristi Kärlek accepteras först. ⁸Och sedan kommer kunskapen om att De är ett.
8. Så lätt och enkelt steget är som tar dig över de smala gränserna mot rädlans värld, när du har känt igen Vems hand du håller! ²I din hand finns allt som du behöver för att med fullkomlig tillförsikt vandra bort från rädslan för evigt, och gå rakt fram, och snabbt nå fram till själva Himlens port. ³För Han Vars hand du

håller väntade bara på att du skulle förena dig med honom. ⁴När du nu har kommit, skulle Han då dröja med att visa dig den väg som Han måste vandra tillsammans med dig? ⁵Hans välsignelse vilar över dig lika säkert som Hans Faders Kärlek vilar över Honom. ⁶Hans tacksamhet mot dig överstiger ditt förstånd, för du har gjort det möjligt för Honom att stiga ur Sina bojor, och tillsammans med dig gå till Sin Faders hus.

9. Ett mycket gammalt hat håller på att försvinna från världen. ²Och med det försvinner all avsky och all rädsla. ³Se inte längre tillbaka, för det som ligger framför dig är allt som du någonsin önskade i ditt hjärta. ⁴Ge upp världen! ⁵Men inte som något du offerar. ⁶Du ville aldrig ha den. ⁷Vilken lycka har du sökt efter här som inte gav dig smärta? ⁸Vilket ögonblick av förnöjelse har inte köpts till ett fruktansvärt pris betalat med lidandets mynt? ⁹Glädje kostar ingenting. ¹⁰Den är din heliga rätt, och det du betalar för är inte lycka. ¹¹Låt ärligheten påskynda din väg, och låt inte dina erfarenheter här vilseleda dig i efterhand. ¹²För dem fick du betala ett bittert pris och lida glädjelösa konsekvenser.
10. Se inte tillbaka annat än med ärlighet. ²Och när en avgud frestar dig, tänk på detta:

³Aldrig någonsin har en avgud givit dig någonting annat än skuldens "gåva". ⁴Det fanns ingen som inte köptes till priset av smärta, inte heller betalades den någonsin bara av dig.

⁵Så var barmhärtig mot din broder. ⁶Och välj inte en avgud tanklös, och kom ihåg att han kommer att få betala priset precis som du. ⁷För han kommer att bli fördröjd när du ser tillbaka, och du kommer inte att varsebli Vems kärleksfulla hand du håller. ⁸Se alltså framåt; vandra i tillförsikt med ett lyckligt hjärta som slår i förtröstan och inte bankar av rädsla.

11. Guds Vilja ligger för evigt hos dem som håller varandra i handen. ²Innan de förenades, trodde de att Han var deras fiende. ³Men när de förenades och delade ett syfte, stod det dem fritt att lära sig att deras vilja är en. ⁴Och således måste Guds Vilja nå deras medvetenhet. ⁵Inte heller kan de länge glömma att den endast är deras egen.

VI. Rättfärdigandet för förlåtelsen

1. Vrede är *aldrig* rättfärdigad. ²Det finns *ingen* grund för attack. ³Det är här som räddningen undan rädslan börjar, och kommer att göras fullständig. ⁴Här ges den verkliga världen i utbyte mot skräckens drömmar. ⁵För det är på detta som förlåtelsen vilar, och den är bara naturlig. ⁶Du ombeds inte att förlåta där attack är tillbörlig, och skulle vara rättfärdigad. ⁷För det skulle innebära att du förlåter en synd genom att bortse från det som verkligen finns där. ⁸Detta är inte förlåtelse. ⁹För det skulle föra med sig att du genom att reagera på ett sätt som inte är rättfärdigat, kommer att svara med förlåtelse på en attack som har ägt rum. ¹⁰Och på så sätt är förlåtelse inte på sin plats, genom att den ges där den inte hör hemma.
2. Förlåtelse är *alltid* rättfärdigad. ²Den vilar på säker grund. ³Du förlåter inte det oförlåtliga, inte heller förbiser du en verklig attack som påkallar bestraffning. ⁴Frälsningen består inte i att du ombeds reagera på ett onaturligt sätt som är olämpligt i förhållande till det som är verkligt. ⁵I stället ber den dig bara att reagera på ett lämpligt sätt på det som inte är verkligt, genom att inte varsebli det som inte har hänt. ⁶Om förlåtelse vore orättfärdig, skulle du bli ombedd att offra dina rättigheter när du återgäldar attack med förlåtelse. ⁷Men du ombeds bara att se förlåtelse som den naturliga reaktionen på bedrävelser som vilar på misstag, och således påkallar hjälp. ⁸Förlåtelse är den enda förnuftiga reaktionen. ⁹Den *hindrar* dina rättigheter från att offras.
3. Denna förståelse är den enda förändring som låter den verkliga världen uppstå så att den kan inta skräckdrömmarnas plats. ²Rädsla kan inte uppstå om attack inte är rättfärdigad, och om den hade en verklig grund skulle förlåtelsen inte ha någon. ³Den verkliga världen uppnås när du varseblir att förlåtelsens grundval är helt verklig och till fullo rättfärdigad. ⁴Så länge du betraktar den som en oförtjänt gåva, måste den upprätthålla den skuld som du vill "förlåta". ⁵Oberättigad förlåtelse är attack. ⁶Och detta är allt som världen någonsin kan ge. ⁷Den förlåter "syndare" ibland, men förblir medveten om att de har syndat. ⁸Och därmed förtjänar de inte den förlåtelse som den ger.
4. Detta är den falska förlåtelse som världen använder sig av för att hålla känslan av synd levande. ²Och genom att erkänna att Gud är rättfärdig, tycks det omöjligt att Hans förlåtelse skulle kunna vara verklig. ³Således är rädslan för Gud det säkra resul-

tatet av att se förlåtelsen som oförtjänt. ⁴Ingen som ser sig själv som skyldig kan undgå rädslan för Gud. ⁵Men han räddas från detta dilemma om han kan förlåta. ⁶Sinnet måste tänka på sin Skapare på samma sätt som det ser på sig självt. ⁷Om du kan se att din broder gör sig förtjänt av förlåtelse, har du lärt dig att förlåtelse är din rätt lika mycket som hans. ⁸Inte heller kommer du att tro att Gud har för avsikt att fälla en fruktansvärd dom över dig som din broder inte förtjänar. ⁹För sanningen är att du inte kan förtjäna vare sig mer eller mindre än han.

5. Förlåtelse som erkänns som förtjänad kommer att hela. ²Den ger miraklet dess styrka att förbise illusioner. ³Det är på det sättet som du lär dig att du också måste bli förlåten. ⁴Det kan inte finnas några skenbilder som inte kan förbises. ⁵För om det fanns det, skulle det först vara nödvändigt att det skulle finnas en eller annan synd som inte kunde förlåtas. ⁶Det skulle vara ett fel som är mer än ett misstag; en speciell form av fel som förblir oföränderligt, evigt och bortom rättelse eller räddning. ⁷Ett enda misstag skulle ha makten att göra skapelsen ogjord, och göra en värld som kunde ersätta den och förstöra Guds Vilja. ⁸Endast om detta vore möjligt skulle det kunna finnas några skenbilder som kunde stå emot miraklet, och inte kunde helas av det.
6. Det kan inte finnas något säkrare bevis på att avgudadyrkan är det som du vill ha än en övertygelse om att det finns vissa former av sjukdom och glädjelöshet som förlåtelsen inte kan hela. ²Detta innebär att du föredrar att behålla några avgudar, och ännu inte är beredd att låta alla avgudar försvinna. ³Och således tror du att några skenbilder är verkliga, och inte skenbilder överhuvudtaget. ⁴Låt dig inte vilseledas i vad det innebär att ha en fast övertygelse om att några skenbilder är svårare att bortse från än andra. ⁵Det innebär alltid att du tror att förlåtelsen måste vara begränsad. ⁶Och du har satt upp ett mål av partiell förlåtelse och begränsad räddning undan skulden för dig själv. ⁷Vad kan detta vara annat än en falsk förlåtelse av dig själv, och av var och en som tycks vara skild från dig?
7. Det måste vara sant att miraklet kan hela alla former av sjukdom, för annars kan det inte hela. ²Dess syfte kan inte vara att bedöma vilka former som är verkliga, och vilka skenbilder som är sanna. ³Om en enda skenbild måste vara utan helande, måste en enda illusion vara del av sanningen. ⁴Och du skulle inte kunna undkomma all skuld, utan endast en del av den. ⁵Du måste förlåta Guds Son helt och hållet. ⁶Annars kommer du att ha kvar en

bild av dig själv som inte är hel, och du kommer att fortsätta att vara rädd för att se inåt, och finna räddning undan varje avgud där. ⁷Frälsningen vilar på tron att det inte kan finnas några former av skuld som du inte kan förlåta. ⁸Och därför kan det inte finnas några skenbilder som har ersatt sanningen om Guds Son.

8. Se på din broder med villigheten att se honom så som han är. ²Och uteslut ingen del av honom från din villighet att han skall bli helad. ³Att hela är att göra hel. ⁴Och det som är helt kan inte sakna några delar som har hållits utanför. ⁵Förlåtelsen grundar sig på denna insikt, och på att vara glad över att det inte kan finnas några former av sjukdom som miraklet inte har makt att hela.
9. Guds Son är fullkomlig, för annars skulle han inte kunna vara Guds Son. ²Inte heller kommer du att känna honom, om du tycker att han inte förtjänar att undkomma skulden med alla dess konsekvenser och i alla dess former. ³Det finns inget annat sätt att tänka på honom än detta, om du vill känna sanningen om dig själv.

⁴Jag tackar dig, Fader, för Din fullkomlige Son, och i hans härlighet kommer jag att se min egen.

⁵Här är de glädjefulla orden att det inte finns några former av ondska som kan övervinna Guds Vilja: det glada erkännandet att skulden inte har lyckats göra illusionerna verkliga därför att du ville det. ⁶Och vad är detta annat än ett enkelt uttalande om sanningen?

10. Se på din broder med detta hopp i dig, och du kommer att förstå att han inte skulle kunna göra något misstag som kunde förändra sanningen i honom. ²Det är inte svårt att förbise misstag som inte har haft några verkningar. ³Men det som i dina ögon ser ut att ha makt att göra Guds Son till en avgud kommer du inte att förlåta. ⁴För han har för dig blivit en avgudabild och ett tecken på död. ⁵Är detta din frälsare? ⁶Misstar hans Fader Sig på Sin Son? ⁷Eller har du blivit vilseledd när det gäller honom som har givits till dig för att du skall hela honom, för din frälsning och befrielse?

VII. Den nya tolkningen

1. Skulle Gud ha lämnat meningen med den här världen åt din tolkning? ²Om Han hade gjort det, *har* den ingen mening. ³För det

kan inte vara så att meningen ständigt förändras, och likväl är sann. ⁴Den Helige Ande ser ett enda syfte med världen, oföränderligt fastlagt. ⁵Och ingen situation kan påverka dess målsättning, utan måste vara i överensstämmelse med den. ⁶För endast om dess målsättning kunde förändras med varje situation, skulle varje situation stå öppen för en tolkning som är annorlunda varje gång du tänker på den. ⁷Du lägger till ett element till det manuskript som du skriver för varje minut av dagen, och allt som händer nu betyder någonting annat. ⁸Du tar bort ett annat element, och varje innebörd skiftar i enlighet därmed.

2. Vad återspeglar dina manuskript annat än dina planer för hur dagen *borde* vara? ²Och således avkunnar du dom över katastrof och framgång, framsteg, tillbakagång och vinst och förlust. ³Alla dessa domar görs i enlighet med de roller som manuskriptet anvisar. ⁴Det faktum att de inte har någon mening i sig själva påvisas av den lätthet med vilken dessa etiketter förändras i och med andra domar, gjorda ur andra erfarenhetsaspekter. ⁵Och när du sedan ser tillbaka, tror du att du ser en annan mening i det som skedde tidigare. ⁶Vad har du egentligen gjort annat än visat att det inte fanns någon mening? ⁷Men du tillskrev det en mening i ljuset av mål som förändras, så att varje mening skiftar när målen förändras.
3. Endast ett konstant syfte kan ge händelser en beständig mening. ²Men det måste tilldela dem alla *en* enda mening. ³Om de ges olika meningar, måste det innebära att de bara återspeglar olika syften. ⁴Och detta är all den mening de har. ⁵Kan detta vara mening? ⁶Kan förvirring vara det som mening innebär? ⁷Varseblivningen kan inte befinna sig i en ständig förändring, och räkna med att meningen skall vara beständig någonstans. ⁸Rädsla är en dom som aldrig är rättfärdigad. ⁹Dess närvaro har ingen annan mening än att visa dig att du skrev ett skrämmande manuskript, och är rädd på grund av detta. ¹⁰Men inte därför att det du är rädd för har en skrämmande mening i sig självt.
4. Ett gemensamt syfte är det enda medel genom vilket varseblivningen kan stabiliseras, och världen och alla erfarenheter här kan ges en enda tolkning. ²I detta syfte som du delar med andra delas en enda dom av alla och allt du ser. ³Du behöver inte döma, för du har lärt dig att en enda mening har givits åt allt, och du är glad över att se den överallt. ⁴Den kan inte förändras *eftersom* du vill varsebli den överallt, oförändrad av omständigheterna. ⁵Och därmed erbjuder du den till alla händelser, och låter dem erbjuda dig stabilitet.

5. Att undkomma dömande ligger helt enkelt i detta; allt har bara ett enda syfte, som du delar med hela världen. ²Och ingenting i världen kan sätta sig emot det, för det tillhör allt, på samma sätt som det tillhör dig. ³I ett enda syfte ligger slutet på alla föreställningar om offer, som måste förutsätta olika syften för den som vinner och för den som förlorar. ⁴Utan denna föreställning skulle det inte kunna finnas någon tanke på offer. ⁵Och det är denna föreställning om olika mål som får varseblivningen att skifta och meningen att förändras. ⁶Med ett enda enigt mål blir detta omöjligt, för er överenskommelse gör att tolkningen blir beständig och varaktig.
6. Hur kan kommunikation verkligen upprättas så länge som symbolerna som används betyder olika saker? ²Den Helige Andes mål ger en enda tolkning, meningsfull för dig och för din broder. ³Därför kan du kommunicera med honom, och han med dig. ⁴När ni använder symboler som båda kan förstå offras inte meningen. ⁵Varje offer för med sig att du förlorar din förmåga att se samband mellan händelser. ⁶Och sedda var för sig har de ingen mening. ⁷För det finns inget ljus med vilket de kan ses och förstås. ⁸De har inget syfte. ⁹Och vad de är till för kan man inte se. ¹⁰Det finns ingen mening i en tanke på förlust. ¹¹Ingen har kommit överens med dig om vad den betyder. ¹²Den är en del av ett förvrängt manuskript som inte kan tolkas på ett meningsfullt sätt. ¹³Det måste för evigt vara obegripligt. ¹⁴Detta är inte kommunikation. ¹⁵Dina mörka drömmar är ingenting annat än de vettlösa, isolerade manuskript som du skriver i sömnen. ¹⁶Sök inte efter mening i separata drömmar. ¹⁷Endast drömmar om förlåtelse kan delas med andra. ¹⁸De betyder detsamma för er båda.
7. Tolka inte utifrån ensamhet, för det du ser betyder ingenting. ²Och det som det står för kommer att skifta, och du kommer att tro att världen är en osäker plats där du vandrar i fara och ovisshet. ³Det är endast dina tolkningar som saknar stabilitet, för de stämmer inte överens med det som du verkligen är. ⁴Detta är ett tillstånd som skenbart är så otryggt att rädsla måste uppstå. ⁵Fortsätt inte så, min broder. ⁶Vi har en enda Tolk. ⁷Och genom Hans användning av symboler förenas vi med varandra, så att de betyder detsamma för oss alla. ⁸Vårt gemensamma språk låter oss tala till alla våra bröder, och tillsammans med dem förstå att förlåtelse har givits till oss alla, och på så sätt kan vi kommunicera igen.

VIII. Den oföränderliga verkligheten

1. Skenbilder vilseleder, men kan förändras. ²Verkligheten är oföränderlig. ³Den vilseleder inte alls, och om du inte kan se bortom skenbilder *är* du vilseledd. ⁴För allt du ser kommer att förändras, och ändå tyckte du att det var verkligt förut, och nu tror du att det är verkligt igen. ⁵Verkligheten reduceras på så sätt till form, och till att kunna förändras. ⁶Verkligheten är oföränderlig. ⁷Det är detta som gör den verklig, och håller den åtskild från alla skenbilder. ⁸Den måste gå bortom all form för att vara sig själv. ⁹Den kan inte förändras.
2. Miraklet är ett medel för att visa att alla skenbilder kan förändras eftersom det *är* skenbilder, och inte kan ha den oföränderlighet som verkligheten för med sig. ²Miraklet vittnar om räddning undan skenbilder genom att visa att dessa kan förändras. ³Din broder har en oföränderlighet i sig som är bortom både skenbilder och villfarelse. ⁴Den skymms av de föränderliga uppfattningar om honom som du varseblir som hans verklighet. ⁵Den lyckliga drömmen om honom ger sken av hans perfekta hälsa, hans fullkomliga frihet från alla former av brist, och att gå säker för katastrofer av alla slag. ⁶Miraklet är beviset på att han inte är bunden genom förlust eller lidande i någon form, eftersom den så lätt kan förändras. ⁷Detta visar att den aldrig var verklig, och inte kunde härröra från hans verklighet. ⁸För den är oföränderlig, och har inga verkningar som någonting i Himlen eller på jorden någonsin skulle kunna ändra. ⁹Men skenbilder visar sig vara överkliga *eftersom* de förändras.
3. Vad är frestelse annat än en önskan att göra illusioner verkliga? ²Den tycks inte vara en önskan att ingen verklighet skall finnas. ³Men den är ett påstående att vissa former av avgudar utövar en stark lockelse som gör dem svårare att motstå än dem som du inte skulle vilja att de var verkliga. ⁴Frestelse är således ingenting annat än detta; en bön om att det finns vissa drömmar som miraklet inte skall röra, utan hålla deras överklighet dold och ge dem verklighet i stället. ⁵Och Himlen ger inget svar på bönen, inte heller kan ett mirakel ges till dig för att hela de skenbilder som du inte tycker om. ⁶Du har satt upp gränser. ⁷Det du ber om blir dig givet, men inte av Gud Som inte känner till några gränser. ⁸Du har begränsat dig själv.
4. Verkligheten är oföränderlig. ²Miraklet visar bara att det som du har skjutit in mellan verkligheten och din medvetenhet är

överkligt, och inte stör på något sätt. ³Priset för övertygelsen att det måste finnas några skenbilder som är bortom hopp om förändring är att miraklet inte konstant kan komma genom dig. ⁴För du har bett att det inte skall ha makt att hela alla drömmar. ⁵Det finns inget mirakel som du inte kan få när du längtar efter helande. ⁶Men det finns inget mirakel som kan ges till dig om du inte vill ha det. ⁷Välj vad du vill hela, och Han Som ger alla mirakler har inte givits friheten att skänka Sina gåvor till Guds Son. ⁸När han blir frestad, förnekar han verkligheten. ⁹Och han blir den villige slaven under det som han valde i stället.

5. *Eftersom* verkligheten är oföränderlig finns ett mirakel redan där för att hela alla ting som förändras, och erbjuda dem till dig så att du kan se dem i en lycklig form, utan rädsla. ²Det kommer att vara dig förunnat att se din broder på det sättet. ³Men inte så länge som du i vissa avseenden vill ha det på något annat sätt. ⁴För detta innebär bara att du inte vill att han skall bli helad och hel. ⁵Kristus i honom är fullkomlig. ⁶Är det detta du vill se? ⁷Låt det då inte finnas några drömmar om honom som du hellre skulle vilja se än detta. ⁸Och du kommer att se Kristus i honom eftersom du lät Honom komma till dig. ⁹Och när Han har uppenbarat sig för dig, kommer du att vara säker på att du är lik Honom, för Han är det oföränderliga i din broder och i dig,
6. Detta kommer du att se när du beslutar att det inte finns en enda skenbild som du skulle vilja behålla i stället för det som din broder verkligen är. ²Låt inte frestelsen att föredra en dröm tillåta osäkerheten att komma in här. ³Känn dig inte skyldig och rädd när du frestas av en dröm om vad han är. ⁴Men ge den inte heller makt att ersätta det oföränderliga i honom så som du ser honom. ⁵Det finns ingen skenbild som inte kommer att förblekna, om du ber om ett mirakel i stället. ⁶Det finns ingen smärta som han inte blir befriad från, om du vill att han bara skall vara det han är. ⁷Varför skulle du vara rädd för att se Kristus i honom? ⁸Du ser endast dig själv i det du ser. ⁹När han helas blir du fri från skuld, för det han ger sken av att vara är den bild du har av dig själv.

Kapitel 31

DET SLUTLIGA SANNA SEENDET

I. Frälsningens enkelhet

1. Så enkel frälsningen är! ²Allt den säger är att det som aldrig varit sant inte heller nu är sant, och aldrig kommer att vara det. ³Det omöjliga har inte inträffat, och kan inte ha några verkningar. ⁴Och detta är allt. ⁵Kan detta vara svårt att lära sig för den som vill att det skall vara sant? ⁶Endast ovilligheten att lära sig det skulle kunna göra en så lätt lektion svår. ⁷Hur svårt är det att se att det som är falskt inte kan vara sant, och att det som är sant inte kan vara falskt? ⁸Du kan inte längre säga att du inte varseblir några skillnader mellan falskt och sant. ⁹Du har fått veta exakt hur du skall skilja det ena från det andra, och precis vad du skall göra om du blir förvirrad. ¹⁰Varför envisas du då med att inte lära dig så enkla ting?
2. Det finns ett skäl. ²Men blanda inte ihop det med att de enkla ting som frälsningen ber att du skall lära dig är svåra. ³Den lär dig endast det absolut uppenbara. ⁴Den går bara från en tydlig lektion till nästa med lätta steg som varsamt leder dig från den ena till den andra utan någon som helst anspänning. ⁵Detta kan inte vara förvirrande, ändå är du förvirrad. ⁶För på något sätt tror du att det som är totalt förvirrat är lättare att lära sig och förstå. ⁷Det du har lärt dig själv är en så gigantisk inlärningsbedrift att den sannerligen är otrolig. ⁸Men du genomförde den eftersom du ville det, och i din iver stannade du inte upp för att bedöma om den var svår att lära sig eller alltför invecklad för att förstå.
3. Ingen som förstår vad du har lärt dig, hur noggrant du har lärt dig det, och vilken möda du har lagt ner på att öva och repetera lektionerna i det oändliga i varje upptänklig form, skulle någonsin kunna tvivla på kraften i din inlärningsförmåga. ²Det finns ingen större kraft i världen. ³Världen gjordes genom den, och även nu beror den inte på någonting annat. ⁴De lektioner som du har lärt dig själv har lärts in i övermått, och är så inrotade att de hänger som tunga slöjor för att skymma det enkla och det uppenbara. ⁵Säg inte att du inte kan lära dig dem. ⁶För din förmåga att lära är stor nog för att lära dig att din vilja inte är din egen, att dina tankar inte tillhör dig, och till och med att du själv är någon annan.

4. Vem skulle kunna hävda att lektioner som dessa är lätta?
²Ändå har du lärt dig mer än detta. ³Du har fortsatt, och tagit varje steg, hur svårt det än har varit, utan att klaga tills en värld som passade dig hade byggts. ⁴Och varenda lektion, genom vilken världen formades, härstammar från det första fullbordandet av din inläring; ett illdåd så stort att den Helige Andes Röst tycks svag och tyst inför dess omfattning. ⁵Världen började med en enda egendomlig lektion, tillräckligt övertygande för att Gud skulle glömmas, och Hans Son bli en främling inför sig själv, i landsflykt från det hem där Gud Själv hade satt honom. ⁶Du som har lärt dig själv att Guds Son är skyldig, säg inte att du inte kan lära dig de enkla ting som frälsningen lär dig!
5. Att lära sig är en färdighet som du har gjort och givit dig själv.
²Den gjordes inte för att göra Guds Vilja, utan för att upprätthålla en önskan om att sätta sig emot den, och att en vilja åtskild från den skulle vara ännu mer verklig än den. ³Och detta har inläringen försökt visa, och du har lärt dig det som den gjordes för att lära dig. ⁴Nu står din gamla, i övermått inlärd lärdom obehaglig inför sanningens Röst, och lär dig att Dess lektioner inte är sanna; alltför svåra att lära sig, alltför svåra att förstå, och alltför mycket i strid med det som verkligen är sant. ⁵Men du kommer att lära dig dem, därför att lära sig dem är det enda syftet med din färdighet att lära dig som den Helige Ande ser i hela världen. ⁶Hans enkla lektioner i förlåtelse har en kraft mäktigare än din, eftersom de kallar från Gud och från ditt Själv till dig.
6. Är detta en liten Röst, så svag och tyst att Den inte kan överrösta det vetlösa larmet från ljud som inte har någon mening?
²Gud ville inte att Hans Son skulle glömma Honom. ³Och makten i Hans Vilja finns i Rösten Som talar för Honom. ⁴Vilken lektion kommer du att lära dig? ⁵Vilket resultat är oundvikligt, säkert som Gud, och långt bortom allt tvivel och ifrågasättande? ⁶Kan det vara så att din lilla inläring, vars resultat är egendomligt och dess svårighet otrolig, kommer att stå emot de enkla lektioner som du fått lära dig varje ögonblick varje dag, sedan tiden började och förmågan att lära sig kom till?
7. Det finns bara två lektioner att lära sig. ²Och de resulterar i var sin värld. ³Och varje värld härrör helt visst från sin källa. ⁴Det säkra resultatet av lektionen att Guds Son är skyldig är den värld du ser. ⁵Det är en värld av skräck och förtvivlan. ⁶Inte heller finns det något hopp om lycka i den. ⁷Det finns ingen plan för din säkerhet som du kan göra upp som någonsin kommer att lyckas.

⁸Det finns ingen glädje som du kan söka efter här och hoppas på att finna. ⁹Men detta är inte det enda resultat som din inläring kan framkalla. ¹⁰Hur mycket du än i övermått har lärt in den uppgift som du valt, är ändå den lektion som återspeglar Guds Kärlek starkare. ¹¹Och du kommer att lära dig att Guds Son är oskyldig, och se en annan värld.

8. Resultatet av lektionen att Guds Son är utan skuld är en värld där det inte finns någon rädsla, och där allt är upplyst av hopp och glänser av mild vänlighet. ²Det finns ingenting som inte ropar på dig med en mjuk vädjan om att få vara din vän, och få förena sig med dig. ³Och aldrig förblir ett rop ohört, missförstått, eller obesvarat på just det språk som ropet hördes på. ⁴Och du kommer att förstå att det var detta rop som allt och alla i världen alltid har sänt ut, men du hade inte varseblivit det så som det var. ⁵Och nu förstår du att du hade fel. ⁶Du hade blivit vilseledd av de former som ropet var gömt i. ⁷Och därför hörde du det inte, och förlorade en vän som alltid ville vara del av dig. ⁸Det mjuka eviga ropet från varje del av Guds skapelse till helheten hörs genom hela den värld som denna andra lektion för med sig.
9. Det finns inte något levande ting som inte delar den universella Viljan att vara hel, och att du inte låter dess rop klinga ohört. ²Utan ditt svar lämnas det att dö, på samma sätt som det räddas från döden när du har hört dess rop som det uråldriga ropet till livet, och förstått att det bara är ditt eget. ³Kristus i dig minns Gud med all den visshet som Han känner Hans Kärlek med. ⁴Men endast om Hans Son är oskyldig kan Han vara Kärlek. ⁵För Gud skulle förvisso vara fruktad, om han som Han skapade oskyldig kunde vara skuldens slav. ⁶Guds fullkomlige Son minns sin skapelse. ⁷Men i skulden har han glömt vad han verkligen är.
10. Rädslan för Gud är lika säkert resultatet av lektionen att Hans Son är skyldig, som att Guds Kärlek måste bli ihågkommen när han lär sig sin oskuld. ²För hat måste ge upphov till rädsla, och se på sin upphovsman som på sig själv. ³Så fel du har som inte kan höra det rop som ekar bakom allt som tycks vara ett rop på döden, som sjunger bakom varje mordisk attack, och vädjar om att kärleken skall återupprätta den döende världen. ⁴Du förstår inte Vem Som kallar på dig bortom varje form av hat; varje maning till krig. ⁵Men du kommer att känna igen Honom, när du svarar Honom på samma språk som Han ropar på. ⁶Han kommer att visa sig när du har svarat Honom, och du kommer i Honom att veta att Gud är Kärleken.

11. Vad är frestelse annat än en önskan att fatta fel beslut om vad du vill lära dig, och som resulterar i någonting du inte vill ha?²Det är insikten att detta är ett oönskat sinnestillstånd, som blir det medel genom vilket valet övervägs på nytt; att se att ett annat resultat är att föredra.³Du är vilseledd om du tror att du vill ha katastrof och splittring och smärta.⁴Hör inte ropet på detta inom dig.⁵Utan lyssna hellre till det djupare ropet under det, som vädjar om frid och glädje.⁶Och hela världen kommer att skänka dig glädje och frid.⁷För så som du hör, så svarar du.⁸Och se!⁹Ditt svar är beviset på det som du lärt dig.¹⁰Dess resultat är den värld du ser.
12. Låt oss vara stilla ett ögonblick, och glömma alla de ting som vi någonsin lärt oss; alla de tankar vi tänkt, och varje förutfattad mening som vi har om vad tingen betyder och vad deras syfte är.²Låt oss inte minnas våra egna föreställningar om vad världen är till för.³Det vet vi inte.⁴Låt varje bild vi har av varje broder lös-göras från våra sinnen och sopas bort.
13. Döm inte, och uppmärksamma ingen tanke, ond eller god, som någonsin dykt upp i ditt sinne beträffande någon.²Nu känner du honom inte.³Men det står dig fritt att lära dig vad han är, och lära dig detta på nytt.⁴Nu föds han på nytt för dig, och du föds på nytt för honom, utan det förgångna som dömde honom till döden, och dig tillsammans med honom.⁵Nu är han fri att leva liksom du är fri, eftersom en mycket gammal inläring har försvunnit, och lämnat en plats där sanningen kan födas på nytt.

II. Att vandra med Kristus

1. En gammal lektion övervinns inte genom att det nya och det gamla ställs emot varandra.²Den besegras inte för att sanningen skall bli känd, inte heller bekämpas den för att den skall förlora mot sanningens lockelse.³Det finns ingen strid som måste förberedas, ingen tid som måste användas, och inga planer som behöver göras upp för att föra in det nya.⁴Det *finns* en mycket gammal strid som utkämpas mot sanningen, men sanningen reagerar inte.⁵Vem skulle kunna bli skadad i ett sådant krig, såvida han inte skadar sig själv?⁶Han har ingen fiende i sanningen.⁷Och kan han bli angripen av drömmar?
2. Låt oss återigen gå igenom vad det är som tycks stå emellan dig och sanningen om vad du är.²För det finns steg för att kunna

lämna det. ³Det första är att du fattar ett beslut. ⁴Men därefter ges sanningen till dig. ⁵Du vill själv fastslå vad sanningen är. ⁶Och genom din önskan ställer du upp två valmöjligheter mellan vilka du måste välja varje gång som du tror att du måste besluta någonting. ⁷Ingendera är sann. ⁸Inte heller är de olika. ⁹Men vi måste se dem båda, innan du kan se förbi dem till det enda alternativ som *är* ett annat val. ¹⁰Men inte i drömmar som du gjorde, för att detta skulle kunna döljas för dig.

3. Det du vill välja emellan är inte något val, och ger dig bara illusionen av att vara ett fritt val, för det kommer att leda till ett enda resultat vilket du än väljer. ²Således är det faktiskt inte något val överhuvudtaget. ³Ledaren och den som följer efter framträder som separata roller, där båda tycks ha fördelar som du inte vill gå miste om. ⁴I deras sammansmältning tycks det därför finnas hopp om tillfredsställelse och frid. ⁵Du ser dig själv kluven mellan båda dessa roller, för evigt splittrad mellan de två. ⁶Och varje vän eller fiende blir ett medel för att hjälpa dig att rädda dig från detta.
4. Kanske kallar du det kärlek. ²Kanske tycker du att det är mord, som äntligen är rättfärdigat. ³Du hatar den du tilldelade ledarrollen när du själv ville ha den, och likaså hatar du när han inte tar på sig den de gånger som du vill låta efterföljaren i dig komma fram, och överlåta ledarrollen. ⁴Och det är för detta som du gjorde din broder, och lärde dig att tro att detta är syftet med honom. ⁵Om han inte uppfyller det, har han inte fullgjort den funktion som du gav honom. ⁶Och därför förtjänar han att dö, eftersom han inte har något syfte och inte är till någon nytta för dig.
5. Och han då? ²Vad vill han ha av dig? ³Vad skulle han kunna vilja ha annat än det som du vill ha av honom? ⁴Häri är det lika lätt att välja livet som döden, för det du väljer, väljer du också för honom. ⁵Två gånger kallar du på honom, liksom han på dig. ⁶Mellan dessa två *finns* det ett val, eftersom de för med sig olika resultat. ⁷Om han är din ledare eller efterföljare spelar ingen roll, för du har valt döden. ⁸Men om han kallar på döden eller på livet, på hat eller på förlåtelse och på hjälp, ger inte samma resultat. ⁹Hör det ena, och du är separerad från honom och förlorad. ¹⁰Men hör det andra, och du förenar dig med honom, och i ditt svar finns frälsningen. ¹¹Rösten du hör i honom är bara din egen. ¹²Vad ber han dig om? ¹³Och lyssna noga! ¹⁴För han ber om det som kommer att komma till dig, eftersom du ser en bild av dig själv, och hör din röst be om det du vill ha.

6. Innan du svarar, stanna upp och tänk på detta:

²Det svar jag ger min broder är det jag ber om. ³Och det jag lär mig om honom är det jag lär mig om mig själv.

⁴Låt oss sedan vänta ett ögonblick och vara stilla, och glömma allt som vi trodde att vi hörde; och komma ihåg hur mycket vi inte vet. ⁵Denne broder varken leder oss eller följer oss, utan vandrar bredvid oss på samma väg som vi. ⁶Han är som vi, lika nära eller lika långt borta från det som vi vill ha som vi kommer att låta honom vara. ⁷Vi gör inga framsteg som han inte gör tillsammans med oss, och vi blir efter om han inte går framåt. ⁸Ta inte hans hand i vrede utan i kärlek, för hans framsteg är dina egna. ⁹Och var för sig vandrar vi vägen fram, såvida du inte håller honom säkert vid din sida.

7. Eftersom han är din like i Guds Kärlek, kommer du att räddas från alla skenbilder och svara Kristus Som kallar på dig. ²Var stilla och lyssna. ³Tänk inte gamla tankar. ⁴Glöm de dystra lektioner som du lärde dig om denne Guds Son som kallar på dig. ⁵Kristus kallar på alla med samma ömhet, och ser inga ledare och inga efterföljare, och hör endast ett enda svar till dem alla. ⁶Eftersom Han hör en enda Röst, kan Han inte höra något annat svar än det Han gav när Gud utsåg Honom till Sin ende Son.
8. Var mycket stilla ett ögonblick. ²Kom utan en enda tanke på det som du någonsin tidigare lärt dig, och lägg alla bilder som du gjort åt sidan. ³Det gamla kommer att försvinna inför det nya utan ditt motstånd eller din avsikt. ⁴Det kommer inte att bli någon attack på de ting som du tyckte var värdefulla och i behov av omtanke. ⁵Det kommer inte att bli något angrepp på din önskan att få höra ett rop som aldrig har ljudit. ⁶Ingenting kommer att skada dig på denna heliga plats, till vilken du kommer för att lyssna i tystnad, och lära dig sanningen om vad du verkligen vill. ⁷Ingenting mer än detta kommer du att bli ombedd att lära dig. ⁸Men när du hör det, kommer du att förstå att du bara behöver komma utan de tankar som du inte ville ha, och som aldrig var sanna.
9. Förlåt din broder alla skenbilder, som bara är gamla lektioner som du lärt dig själv om din syndighet. ²Hör ingenting annat än hans rop på barmhärtighet och befrielse från alla de skrämmande bilder som han har av vad han är, och av vad du måste vara. ³Han är rädd för att vandra tillsammans med dig, och tror att

kanske en liten bit bakom eller en liten bit framför skulle vara en säkrare plats för honom att vara på. ⁴Kan du göra framsteg om du tror detsamma, och gå framåt bara när han vill stiga tillbaka, och falla tillbaka när han vill gå framåt? ⁵För på det sättet glömm du resans mål, som endast är att besluta dig för att vandra tillsammans med honom, så att ingen av er leder och ingen följer. ⁶Således är det en väg ni vandrar tillsammans, inte ensamma. ⁷Och med detta val ändras resultatet av det ni lärt er, för Kristus har fötts på nytt till er båda.

10. Ett ögonblick utan dina gamla föreställningar om vem din store följeslagare är, och vad han borde be om, kommer att vara tillräckligt för att låta detta ske. ²Och du kommer att varsebli att hans syfte är detsamma som ditt. ³Han ber om det som du vill ha, och behöver detsamma som du. ⁴Det antar kanske en annan form i honom, men det är inte formen du svarar på. ⁵Han ber och du får, för du har kommit med bara ett enda syfte; att lära dig att du älskar din broder med en broders kärlek. ⁶Och som broder måste hans Fader vara densamme som din, eftersom han i sanning är som du.
11. Tillsammans minns ni ert gemensamma arv och accepterar det båda. ²Ensamma förvägras det er båda. ³Är det inte tydligt att så länge som du fortfarande insisterar på att leda eller följa, så tror du att du vandrar ensam, utan någon vid din sida? ⁴Detta är vägen till ingenstans, för ljuset kan inte ges så länge som du vandrar ensam, och därför kan du inte se vilken väg du går. ⁵Och på så sätt uppstår förvirring och en känsla av ändlöst tvivel, när du ensam och i mörker vacklar fram och tillbaka. ⁶Men detta är bara en skenbild av vad resan är, och hur den måste företas. ⁷För bredvid dig finns En Som håller ljuset framför dig, så att varje steg kan tas i säkerhet och i visshet om vägen. ⁸En bindel för ögonen kan förvisso skymma sikten, men den kan inte få själva vägen att bli mörk. ⁹Och Han Som färdas tillsammans med dig *har* ljuset.

III. De som anklagar sig själva

1. Bara de som anklagar sig själva fördömer. ²När du förbereder dig för att göra ett val som kommer att leda till olika resultat, är det först en sak som måste läras in om och om igen. ³Det måste bli en vana att reagera på ett sätt som är så typiskt för allt du gör, att

det blir din första reaktion på alla frestelser och på varje situation som uppstår. ⁴Lär dig detta, och lär dig det noga, för det är här som lyckans fördröjning förkortas med ett tidsspänn som du inte kan ana. ⁵Du hatar aldrig din broder för hans synder, utan bara för dina egna. ⁶Vilken form hans synder än ser ut att anta, döljer den endast det faktum att du tror att de är dina, och därför förtjänar en "berättigad" attack.

2. Varför skulle hans synder vara synder, om du inte trodde att de inte skulle kunna förlåtas i dig? ²Varför är de verkliga i honom, om du inte trodde att de är din verklighet? ³Och varför attackerar du dem överallt, om det inte är för att du hatar dig själv? ⁴Är *du* en synd? ⁵Du svarar "ja" varje gång du attackerar, för genom att attackera hävdar du att du är skyldig, och måste ge som du förtjänar. ⁶Och vad kan du förtjäna annat än det du är? ⁷Om du inte trodde att du förtjänade att attackeras, skulle det aldrig falla dig in att attackera någon överhuvudtaget. ⁸Varför skulle du göra det? ⁹Vad skulle du vinna på det? ¹⁰Vad skulle resultatet kunna vara som du vill ha? ¹¹Och hur skulle mord kunna föra med sig någon fördel för dig?
3. Synder finns i kroppar. ²De varseblivs inte i sinnet. ³De ses inte som syften utan som handlingar. ⁴Kroppar agerar, sinnet gör det inte. ⁵Och därför måste kroppen vara skyldig till det den gör. ⁶Den ses inte som ett passivt ting som lyder dina order, och inte gör någonting av sig själv överhuvudtaget. ⁷Om du är synd *är* du en kropp, för sinnet agerar inte. ⁸Och syftet måste finnas i kroppen, inte i sinnet. ⁹Kroppen måste agera på egen hand, och motivera sig själv. ¹⁰Om du är synd låser du in sinnet i kroppen, och du ger dess syfte till dess fängelse, som agerar i stället för det. ¹¹En fångvaktare lyder inte order utan påtvingar fången order.
4. Men det är *kroppen* som är fånge, inte sinnet. ²Kroppen tänker inga tankar. ³Den har ingen förmåga att lära sig eller att förlåta, inte heller att förslava. ⁴Den ger inga order som sinnet behöver lyda, inte heller sätter den upp villkor som det måste uppfylla. ⁵Den håller bara det villiga sinnet som vill dröja kvar i den fängslat. ⁶Den blir sjuk på befallning av det sinne som vill bli dess fånge. ⁷Och den blir gammal och dör, eftersom detta sinne är sjukt i sig självt. ⁸Inläring är det enda som orsakar förändring. ⁹Och därför skulle aldrig kroppen, där ingen inläring kan ske, kunna förändras, såvida inte sinnet föredrog att kroppen skulle förändras till sitt yttre för att passa det syfte den givits av sinnet. ¹⁰För sinnet kan lära sig, och det är där som all förändring sker.

5. Det sinne som ser sig självt som en synd har bara ett enda syfte; att kroppen skall vara källan till synden, så att den kan hålla sinnet i det fängelse som det har valt och bevakar, och där det håller sig självt i schack som en sovande fånge hos hundarna som morrar av hat och ondska, sjukdom och attack; av smärta och ålder, av sorg och av lidande. ²Här finns tankarna på offer bevarade, för här styr skulden, och befäller att världen skall vara lik den själv; en plats där ingenting kan finna nåd, inte heller överleva rädslans härjningar annat än genom mord och död. ³För här görs du till synd, och synden kan inte stå ut med de glada och de fria, för de är fiender som synden måste döda. ⁴I döden bevaras synden, och de som tror att de är synd måste dö för det som de tror att de är.
6. Låt oss vara glada över att du kommer att se det du tror, och att det har blivit dig förunnat att ändra det du tror. ²Kroppen kommer bara att följa efter. ³Den kan aldrig leda dig dit där du inte vill vara. ⁴Den bevakar inte din sömn, inte heller hindrar den ditt uppvaknande. ⁵Befria din kropp ur dess fångenskap, och du kommer inte att se någon som fånge hos det som du har undkommit. ⁶Du kommer inte att vilja hålla dina utvalda fiender i skuld, inte heller hålla dem som du tror är vänner i bojor, i en illusion om kärlekens föränderlighet.
7. De oskyldiga befriar i tacksamhet över sin befrielse. ²Och det som de ser upprätthåller deras frihet från fångenskap och död. ³Öppna ditt sinne för förändring, och det kommer inte att finnas något gammalt straff att utkräva av din broder eller av dig själv. ⁴För Gud har sagt att det inte finns något offer som kan begäras; att det inte *finns* något offer som kan göras.

IV. Det verkliga alternativet

1. Det finns en tendens att tro att världen kan erbjuda tröst och räddning undan de problem som det är dess syfte att behålla. ²Varför är det så? ³Därför att den är en plats där ett val mellan illusioner tycks vara det enda valet. ⁴Och du har kontroll över utgången av dina val. ⁵Således tror du, att inom det snäva tidsspannet från födelsen till döden har en kort tid förunnats dig som du kan använda bara för dig själv; en tid när alla är i konflikt med dig, men att du kan välja vilken väg som kommer att leda dig ut ur konflikten, och bort från svårigheter som inte har med

dig att göra. ⁶Men de *har* med dig att göra. ⁷Hur kan du då undkomma dem genom att låta dem vara kvar? ⁸Det som måste gå med dig, kommer du att ta med dig vilken väg du än väljer att vandra.

2. Ett verkligt val är ingen illusion. ²Men världen har inget att erbjuda. ³Alla dess vägar leder bara till besvikelse, till intet och till döden. ⁴Det finns inget val i dess alternativ. ⁵Försök inte att undkomma problemen här. ⁶Världen gjordes så att problemen inte skulle *kunna* undkommas. ⁷Låt dig inte vilseledas av alla de olika namn som dess vägar har givits. ⁸De leder bara till ett enda resultat. ⁹Och varje väg är bara ett medel för att nå detta resultat, för det är hit som alla dess vägar kommer att leda, hur olika de än tycks börja; hur olika de än tycks gå. ¹⁰Deras resultat är säkert, för mellan dem finns det inte något val. ¹¹De kommer alla att leda till döden. ¹²På några färdas du glatt en tid, innan glädjelösheten sätter in. ¹³Och på några känns törnena genast. ¹⁴Valet är inte vad slutet kommer att vara, utan när det kommer.
3. Det finns inte något val där varje resultat är givet. ²Kanske skulle du föredra att pröva dem alla, innan du verkligen lär dig att de bara är ett. ³De vägar den här världen kan erbjuda tycks vara ganska många till antalet, men det måste komma en tid när alla börjar se hur lika varandra de är. ⁴Människor har dött när de har insett detta, eftersom de inte såg någon väg förutom de stigar som världen erbjuder. ⁵Och när de lärde sig att de inte ledde någonstans, förlorade de hoppet. ⁶Och ändå var det just då som de kunde ha lärt sig sin viktigaste lektion. ⁷Alla måste nå denna punkt, och gå bortom den. ⁸Det är förvisso sant att det inte finns något val överhuvudtaget i världen. ⁹Men detta är inte lektionen i sig. ¹⁰Lektionen har ett syfte, och i detta kommer du att förstå vad den är till för.
4. Varför skulle du försöka pröva en annan väg, en annan person eller en annan plats, när du har lärt dig hur lektionen börjar, men ännu inte varseblir vad den är till för? ²Det syfte den har är svaret på det sökande som alla måste företa sig som fortfarande tror att det går att finna ett annat svar. ³Lär dig nu, utan förtvivlan, att det inte finns något hopp om svar i världen. ⁴Men döm inte lektionen som bara har börjat med detta. ⁵Sök ingen annan vägvisare i världen som tycks peka på ännu en annan väg. ⁶Leta inte längre efter hopp där det inte finns något. ⁷Påskynda nu din inläring, och förstå att du bara slösar bort tid om du inte går bortom det som du har lärt dig, till det som du fortfarande behöver lära dig.

⁸För från denna lägsta punkt kommer inläringen att leda till höjder av lycka, i vilka du ser syftet med lektionen lysa klart, och helt inom räckhåll för din inlärningsförmåga.

5. Vem skulle vara villig att låta sig avvisas från världens alla vägar, såvida han inte förstod deras verkliga meningslöshet? ²Är det inte nödvändigt att han börjar med detta, att söka en annan väg i stället? ³För så länge som han ser ett val där det inte finns något, vilken kraft att besluta kan han då använda? ⁴Den stora frigörelsen av kraften måste börja med att du lär dig var den verkliga går att använda. ⁵Och vilket beslut har kraft, om den används i situationer där det inte finns något val?
6. Att lära sig att världen bara kan erbjuda ett enda val, oavsett vad dess form kan vara, är början till att acceptera att det finns ett verkligt alternativ i stället. ²Att kämpa emot detta steg är att omintetgöra ditt syfte här. ³Du kom inte för att lära dig finna en väg som inte finns i världen. ⁴Att söka efter olika stigar i världen är endast att söka efter olika former av sanning. ⁵Och detta skulle *förhindra* att sanningen uppnås.
7. Tro inte att lyckan någonsin går att finna genom att följa en väg som går bort ifrån den. ²Detta är obegripligt, och kan inte vara vägen. ³Låt mig upprepa för dig som tycks finna den här kursen alltför svår att lära sig, att för att uppnå ett mål måste du fortsätta framåt i dess riktning, inte bort ifrån det. ⁴Och ingen väg som leder åt andra hållet kommer att påskynda att syftet blir funnet. ⁵Om detta är svårt att förstå, då är den här kursen omöjlig att lära sig. ⁶Men bara då. ⁷För annars är den en enkel undervisning i det uppenbara.
8. Det *finns* ett val som du har kraft att göra när du har sett de verkliga alternativen. ²Innan denna punkt är nådd har du inget val, och du kan bara besluta hur du skulle välja för att bättre vilseleda dig själv igen. ³Den här kursen försöker inte lära ut någonting annat än att kraften att besluta inte kan ligga i att välja mellan olika former av det som fortfarande är samma illusion och samma misstag. ⁴Alla val i världen beror på detta; du väljer mellan din broder och dig själv, och du kommer att vinna lika mycket som han kommer att förlora, och det du förlorar är det som ges till honom. ⁵Så totalt detta står i motsats till sanningen, när hela syftet med lektionen är att lära dig att det som din broder förlorar har *du* förlorat, och det som han vinner är det som ges till *dig*.
9. Han har inte övergivit Sina Tankar! ²Men du glömde Hans

- Närvaro, och kom inte ihåg Hans Kärlek. ³Ingen stig i världen kan leda till Honom, inte heller kan något världsligt mål vara ett med Hans. ⁴Vilken väg i hela världen kommer att leda inåt, när alla vägar har gjorts för att skilja resan från det syfte som den måste ha, såvida den inte bara skall vara ett meningslöst vandrande? ⁵Alla vägar som leder bort från det som du är kommer att leda dig till förvirring och förtvivlan. ⁶Men Han har aldrig lämnat Sina Tankar att dö, och utan att de för evigt har sin Källa inom sig.
10. Han har inte övergivit Sina Tankar! ²Han skulle lika lite kunna lämna dem som de skulle kunna hålla Honom borta. ³I förening med Honom fortlever de, och i deras etthet bevaras Båda fullständiga. ⁴Det finns ingen väg som leder bort från Honom. ⁵En resa bort från dig själv existerar inte. ⁶Så dåraktigt och vansinnigt det är att tro att det skulle kunna finnas en väg med ett sådant mål! ⁷Vart skulle den kunna leda? ⁸Och hur skulle du kunna förstå att färdas på den, och vandra där utan att din egen verklighet är ett med dig?
11. Förlåt dig själv din galenskap, och glöm alla vettlösa resor och alla mål utan mål. ²De har ingen mening. ³Du kan inte undkomma det du är. ⁴För Gud är barmhärtig, och lät inte Sin Son överge Sig. ⁵Var tacksam för det Han är, för i detta ligger din räddning undan galenskap och död. ⁶Ingenstans finns du förutom där Han är. ⁷Det *finns* ingen väg som inte leder till Honom.

V. Självbild kontra Självvet

1. Det världen lär sig är byggt på en självbild som är anpassad till världens verklighet. ²Den passar världen bra. ³För detta är en bild som passar en värld av skuggor och illusioner. ⁴Här hör den hemma, där det som den ser är ett med den. ⁵Att bygga upp en självbild är vad världens inläring är till för. ⁶Detta är dess syfte; att du kommer utan ett själv, och bygger upp ett undan för undan. ⁷Och när du har nått "mogen ålder" har du fullkomnat det, så att du kan möta världen på lika villkor, helt ense med dess krav.
2. En självbild görs av dig. ²Den har ingen likhet med dig överhuvudtaget. ³Den är en avgud, gjord för att ersätta din verklighet som Guds Son. ⁴Den självbild som världen vill lära ut är inte vad det förefaller att vara. ⁵För den gjordes för att tjäna två syften, av vilka sinnet bara kan känna igen det ena. ⁶Det första syftet visar

upp oskuldens ansikte, den aspekt som man handlar utifrån. ⁷Det är detta ansikte som ler och förtrollar och till och med tycks älska. ⁸Det söker efter följeslagare, och ser då och då med medlidande på dem som lider, och erbjuder tröst ibland. ⁹Det tror att det är godhjärtat i en ond värld.

3. Denna aspekt kan bli förargad, för världen är ond och ur stånd att ge den kärlek och det skydd som oskulden förtjänar. ²Och därför är detta ansikte ofta vått av tårar på grund av de orättvisor som världen tilldelar dem som vill vara generösa och goda. ³Denna aspekt attackerar aldrig först. ⁴Men varje dag angriper hundratal obetydliga ting dess oskuld, och provocerar den till irritation, och till slut till öppen förolämpning och missdåd.
4. Oskuldens ansikte som självbilden så stolt visar upp kan tolerera attack i självförsvar, för är det inte ett välkänt faktum att världen går mycket illa åt en försvarslös oskuld? ²Ingen som gör sig en bild av sig själv utelämnar detta ansikte, för han behöver det. ³Den andra sidan vill han inte se. ⁴Men det är den som inläringen i världen har fäst sina blickar på, för det är här som världens "verklighet" fastslås, för att se till att avguden lever vidare.
5. Självbilden gjordes för att lära ut den lektion som finns gömd under oskuldens ansikte. ²Det är en lektion i en fruktansvärd förskjutning, och i en rädsla så förödande att ansiktet som ler ovanför den för evigt måste se bort, så att det inte varseblir det förräderi som den gömmer. ³Lektionen lär ut detta: "Jag är det som du har gjort mig till, och när du ser på mig blir du fördömd på grund av det jag är." ⁴Världen ler uppskattande åt denna självbild, för den garanterar att världens stigar tryggt bevaras, och att de som vandrar på dem inte kommer att komma undan.
6. Här är den centrala lektion som ser till att din broder är fördömd för evigt. ²För det som du är har nu blivit hans synd. ³För detta är ingen förlåtelse möjlig. ⁴Det spelar inte längre någon roll vad han gör, för ditt anklagande finger pekar på honom, obevekligt och dödligt i sin avsikt. ⁵Det pekar också på dig, men detta hålls ännu djupare gömt i dimmorna under oskuldens ansikte. ⁶Och i dessa dolda valv bevaras alla hans synder och dina och hålls i mörker, där de inte kan varseblivas som misstag, vilket ljuset helt visst skulle visa. ⁷Du kan inte klandras för det du är, inte heller kan du förändra de ting som det får dig att göra. ⁸Din broder är således för dig symbolen för dina egna synder, du som bara tyst, men ändå med obönhörlig enträgenhet, fortfarande fördömer din broder för det förhatliga ting som är du.

7. Bilder lärs in. ²De är inte naturliga. ³De existerar inte fristående från inläringen. ⁴De ges inte, alltså måste de vara gjorda. ⁵Inte en enda av dem är sann, och många kommer från feberfantasier, heta av hat och förvrängningar födda ur rädsla. ⁶Vad är en bild annat än en tanke, som den som tänker den ger sin egen mening? ⁷Bilder upprätthåller världen. ⁸Men de kan inte användas för att påvisa att världen är verklig. ⁹För de är alla gjorda i världen, födda i dess skugga, och växer upp på dess sätt och "mognar" till slut i dess tanke. ¹⁰De är föreställningar om avgudar, målade med världens penslar, som inte kan göra en enda bild som föreställer sanningen.
8. Ett bild av självet är meningslös, för ingen här kan se vad den är till för, och kan därför inte föreställa sig vad den är. ²Ändå börjar och slutar all inläring som världen styr med den enda avsikten att lära dig denna bild av dig själv, så att du kommer att välja att följa den här världens lagar, och aldrig försöka gå bortom dess vägar, inte heller inse på vilket sätt du ser dig själv. ³Nu måste den Helige Ande finna ett sätt att hjälpa dig att se att denna självbild måste göras ogjord, om någon sinnerfrid skall förunnas dig. ⁴Inte heller kan inläringen göras ogjord annat än genom lektioner som syftar till att lära dig att du är någonting annat. ⁵För annars skulle du bli ombedd att byta ut det du nu tror mot en total förlust av självet, och en ännu större skräck skulle uppstå i dig.
9. Därför är den Helige Andes lektioner ordnade i lätta steg, så att även om det då och då kan uppstå ett visst obehag och en viss vanda, slår detta inte sönder det du har lärt dig, utan är endast en omtolkning av det som tycks vara beviset å dess vägnar. ²Låt oss alltså tänka på vad det finns för bevis på att du är det som din broder gjorde dig till. ³För även om du ännu inte varseblir att det är detta som du tror, har du säkerligen vid det här laget lärt dig att du betar dig som om det vore det. ⁴Reagerar han åt dig? ⁵Och vet han exakt vad som skall hända? ⁶Kan han se din framtid, och innan den kommer föreskriva vad du skall göra i varje omständighet? ⁷Han måste liksom du ha gjort världen för att kunna ha en sådan förmåga att förutse de ting som skall hända.
10. Att du är det som din broder gjorde dig till verkar högst osannolikt. ²Och även om han hade gjort det, vem gav dig oskuldens ansikte? ³Är detta ditt bidrag? ⁴Vem är då detta "du" som gjorde det? ⁵Och vem blir vilseledd av all din godhet, och attackerar den så mycket? ⁶Låt oss glömma det dåraktiga i bilden, och

enbart tänka på detta; det finns två delar i det som du tror är du.
⁷Om den ena frambringades av din broder, vem var det då som gjorde den andra? ⁸Och för vem måste någonting hållas dolt? ⁹Om världen vore ond, skulle det ändå inte vara nödvändigt att dölja det som du är gjord av. ¹⁰Vem finns som skulle kunna se det? ¹¹Och vad skulle kunna behöva försvar, förutom det som attackeras?

11. Kanske skälet till att denna bild måste hållas i mörker är att den som i ljuset inte skulle tro att den är sann är du. ²Och vad skulle hända med den värld du ser om alla dess stöttepelare togs bort? ³Din bild av världen beror på denna bild av självet. ⁴Och båda skulle försvinna, om en av dem någonsin ifrågasattes. ⁵Den Helige Ande försöker inte försätta dig i panik. ⁶Därför frågar han bara om endast en liten fråga kan få ställas.
12. Det finns alternativ när det gäller det ting som du måste vara. ²Du kan till exempel vara det ting som du valde att din broder skulle vara. ³Detta flyttar bilden av självet från det som är helt passivt, och bereder åtminstone plats för ett aktivt val, och en viss bekräftelse på att ett samspel måste ha påbörjats. ⁴Det finns en viss förståelse för att du valde för er båda, och att det som han representerar har den mening som det gavs av dig. ⁵Det visar också en viss glimt av insikt i varseblivningens lag om att det som du ser, återspeglar tillståndet i sinnet hos den som varseblir. ⁶Men vem var det som valde först? ⁷Om du är det som du valde att din broder skulle vara fanns det alternativ att välja emellan, och någon måste först ha beslutat sig för vilket han skulle välja, och låta det andra försvinna.
13. Även om detta steg är ett framsteg, närmar det sig ännu inte en grundläggande fråga. ²Någonting måste ha föregått dessa bilder av självet. ³Och någonting måste ha tillgodogjort sig den inlärning som gav upphov till dem. ⁴Inte heller kan detta förklaras av någon av synpunkterna. ⁵Den största fördelen med att skifta till den andra från den första är att du på något sätt deltog i valet genom ditt beslut. ⁶Men denna vinst betalas med nästan lika mycket förlust, för nu anklagas du för att vara skyldig till det som din broder är. ⁷Och du måste dela hans skuld med honom, eftersom du valde den åt honom efter din egen bild. ⁸Medan han tidigare ensam var förrädisk, måste du nu fördömas tillsammans med honom.
14. Bilden av självet har alltid varit det som har sysselsatt världen mest. ²Och var och en tror att han måste finna svaret på gåtan om

- sig själv. ³Frälsningen kan inte ses som någonting annat än räddningen undan bilder. ⁴Den sysselsätter sig inte med innehållet i sinnet, utan med det enkla påståendet att det tänker. ⁵Och det som kan tänka har ett val, och kan visas att olika tankar för med sig olika konsekvenser. ⁶Därför kan det lära sig att allt det tänker återspeglar den djupa förvirring som det känner i fråga om hur det gjordes och vad det är. ⁷Och vagt förefaller bilden av självet att ge svar på det som det inte vet.
15. Sök inte ditt Själv i symboler. ²Det kan inte finnas någon bild som kan stå för det du är. ³Vad spelar det för roll vilken bild du accepterar, så länge som du varseblir ett själv som är i samspel med det onda, och reagerar på ondskefulla ting? ⁴Din bild av dig själv kommer ändå att förbli helt meningslös. ⁵Och du kommer inte att varsebli att du kan samspela bara med dig själv. ⁶Att se en skyldig värld är bara ett tecken på att din inläring har väglets av världen, och du ser den så som du ser dig själv. ⁷Bilden av självet omfattar allt du ser på, och det finns ingenting utanför denna varseblivning. ⁸Om du kan skadas av någonting, ser du en bild av dina egna hemliga önskningar. ⁹Ingenting mer än detta. ¹⁰Och i ditt lidande, av vilket slag det än kan vara, ser du din egen dolda önskan att döda.
16. Du kommer att göra dig många bilder av självet allteftersom inläringen fortskrider. ²Varje självbild kommer att visa förändringarna i dina egna relationer, efter hand som din varseblivning av dig själv förändras. ³Det kommer att råda en viss förvirring varje gång det sker en förändring, men var tacksam för att det du lär dig i världen håller på att förlora sitt grepp om ditt sinne. ⁴Och var trygg och lycklig i förvissning om att den till sist kommer att försvinna, och lämna ditt sinne i frid. ⁵Rollen som anklagare kommer att visa sig på många platser och i många former. ⁶Och varje roll kommer att tyckas anklaga dig. ⁷Men oro dig inte för att den inte kommer att göras ogjord.
17. Världen kan inte lära dig några bilder av dig själv om du inte vill lära dig dem. ²Det kommer en tid när alla bilder har försvunnit, och du kommer att förstå att du inte vet vad du är. ³Det är till detta oförseglade och öppna sinne som sanningen återvänder, oförhindrad och obunden. ⁴Där bilder av självet har lagts åt sidan uppenbaras sanningen exakt så som den är. ⁵När varje bild har betvivlats och ifrågasatts, och man har insett att den inte har byggts på några antaganden som skulle hålla stånd mot ljuset, då lämnas sanningen fri att gå in i sin helgedom, ren och fri från

skuld. ⁶Det finns inget yttrande som världen är mer rädd för att höra än detta:

*⁷Jag vet inte vad jag är, och därför vet jag inte vad jag gör,
var jag är, eller hur jag skall se på världen eller på mig själv.*

⁸Men frälsningen föds genom att du lär dig detta. ⁹Och Det du är kommer att berätta för dig om Sig Själv.

VI. Att känna igen anden

1. Du ser köttet eller känner igen anden. ²Det finns ingen kompromiss mellan de två. ³Om det ena är verkligt måste det andra vara falskt, för det som är verkligt förnekar sin motsats. ⁴I det sanna seendet finns det inget annat val än detta. ⁵Det du beslutar här bestämmer allt som du ser och tror är verkligt och håller för sant. ⁶På detta enda val beror faktiskt hela din värld, för här har du fastslagit vad du tror att du är, kött eller ande. ⁷Om du väljer kött, kommer du aldrig att undkomma kroppen som din egen verklighet, för du har valt att det är så du vill ha det. ⁸Men välj anden, och hela Himlen böjer sig ner för att röra vid dina ögon och välsigna ditt heliga seende, så att du inte längre kan se köttets värld annat än för att hela och trösta och välsigna.
2. Frälsning är att göra ogjort. ²Om du väljer att se kroppen, ser du en värld av separation, ting utan samband med varandra, och händelser som är helt obegripliga. ³Det ena visar sig och försvinner i döden; det andra är dömt till lidande och förlust. ⁴Och ingen är exakt så som han var ett ögonblick tidigare, inte heller kommer han att vara densamme som han är nu, ett ögonblick senare. ⁵Vem skulle kunna ha tillit där han ser så mycket förändring, för vem har något värde om han endast är stoft? ⁶Frälsning är att göra allt detta ogjort. ⁷För beständighet är det som de ser vars ögon frälsningen har befriat från att se på priset för att behålla skulden, eftersom de valde att släppa den i stället.
3. Frälsningen ber inte att du skall se anden och inte varsebli kroppen. ²Den ber endast om att detta skall vara ditt val. ³För du kan se kroppen utan hjälp, men förstår inte hur du skall se en värld skild från den. ⁴Det är din värld som frälsningen kommer att göra ogjord, och låta dig se en annan värld som dina ögon aldrig skulle kunna finna. ⁵Bekymra dig inte om hur detta någon-

sin skulle kunna ske. ⁶Du förstår inte hur det som du ser uppstod så att du skulle kunna se det. ⁷För om du gjorde det, skulle det vara borta. ⁸Okunnighetens slöja har dragits ner framför det onda och det goda, och måste passeras för att båda skall kunna försvinna, så att varseblivningen inte finner något gömställe. ⁹Hur görs detta? ¹⁰Det görs inte alls. ¹¹Vad skulle det kunna finnas i det universum som Gud Skapade som fortfarande måste göras?

4. Endast i högmod skulle du kunna föreställa dig att du måste bana vägen till Himlen. ²Medlen har givits till dig genom vilka du kan se den värld som kommer att ersätta den som du gjorde. ³Ske din vilja! ⁴I Himlen liksom på jorden är detta för evigt sant. ⁵Det spelar ingen roll var du tror att du är, inte heller vad du tror att sanningen om dig verkligen måste vara. ⁶Det gör ingen skillnad vad du ser på, inte heller vad du väljer att känna eller tänka eller önska. ⁷För Gud Själv har sagt "Ske din vilja". ⁸Och därför sker den.
5. Du som tror att du kan välja att se Guds Son så som du vill att han skall vara, glöm inte att ingen bild av dig själv kommer att kunna stå emot sanningen om vad du är. ²Att göra sanningen ogjord skulle vara omöjligt. ³Men bilder är inte svåra att ändra. ⁴Ett enda sant seende som ses tydligt, och som inte passar bilden så som den varseblevs tidigare, kommer att förändra världen inför ögon som lär sig att se, eftersom bilden av självet har ändrats.
6. Är du osårbar? ²I så fall är världen ofarlig i dina ögon. ³Förlåter du? ⁴I så fall är världen förlåtande, för du har förlåtit den dess skulder, och därför ser den på dig med ögon som ser som dina. ⁵Är du en kropp? ⁶I så fall varseblivs hela världen som bedräglig, och ute för att döda. ⁷Är du ande, odödlig och utan löfte om förgängelse och utan någon fläck av synd på dig? ⁸I så fall ses världen som stabil, till fullo värd din tillit; en lycklig plats att vila på en stund, där ingenting behöver fruktas utan endast älskas. ⁹Vem är ovälkommen till dem som är godhjärtade? ¹⁰Och vad skulle kunna skada de sant oskyldiga?
7. Ske din vilja, du heliga Guds barn. ²Det spelar ingen roll om du tror att du är på jorden eller i Himlen. ³Vad din Faders Vilja är för dig kan aldrig ändras. ⁴Sanningen i dig förblir lika strålande som en stjärna, lika ren som ljuset, lika oskyldig som kärleken själv. ⁵Och du *är* värd att din vilja sker!

VII. Frälsarens sanna seende

1. Att lära sig innebär förändring. ²Frälsningen försöker inte använda ett medel som ännu är alltför främmande för ditt tänkande för att vara till hjälp, inte heller göra de slags förändringar som du inte skulle kunna varsebli. ³Bilder behövs så länge som varseblivningen varar, och att ändra bilder är frälsningens uppgift. ⁴För den måste arbeta med kontraster, inte med sanningen, som inte har någon motsats och inte kan ändras. ⁵Enligt den här världens bilder är de skyldiga "onda"; de "goda" är oskyldiga. ⁶Och det finns ingen här som inte har en bild av sig själv där han räknar med att det "goda" förlåter honom det "onda". ⁷Inte heller litar han på det "goda" i någon, eftersom han tror att det "onda" måste ligga på lur bakom. ⁸Denna bild framhäver förräderi, och tillit blir omöjlig. ⁹Inte heller skulle den kunna förändras så länge som du varseblir det "onda" i dig.
2. Du skulle inte kunna varsebli dina "onda" tankar så länge som du ser något värde i attack. ²Du kommer att varsebli dem ibland, men kommer inte att se dem som meningslösa. ³Och därför kommer de i en skrämmande form, med innehållet fortfarande dolt, för att skaka om din bedrövliga bild av dig själv och svärta ner den med ytterligare ett annat "brott". ⁴Du kan inte ge dig själv din oskuld, för du är alltför förvirrad när det gäller dig själv. ⁵Men om *en* enda broder i dina ögon skulle visa sig helt och hållet värd att förlåtas, då förändras din bild av dig själv helt och hållet. ⁶Dina "onda" tankar har blivit förlåtna tillsammans med hans, eftersom du inte lät någon av dem påverka dig. ⁷Du väljer inte längre att vara tecknet på ondska och skuld i honom. ⁸Och när du ger din tillit till det som är gott i honom, ger du den till det goda i dig.
3. När du ser honom, ser du honom således som mer än bara en kropp, för det är aldrig kroppen som tycks vara det som är gott. ²Kroppens handlingar varseblivs som det som kommer från din, och därför också hans, "lägre" del. ³Genom att fokusera på det goda i honom blir kroppen allt mindre bestående i dina ögon, och kommer slutligen att ses som knappast mer än bara en skugga som kretsar runt det goda. ⁴Och detta kommer att vara din bild av dig själv, när du har nått världen som är bortom det seende som dina ögon kan erbjuda dig att se. ⁵För du kommer inte att tolka det du ser utan den Hjälp Som Gud har givit dig. ⁶Och i Hans seende *finns* det en annan värld.

4. Du lever i den världen precis lika mycket som i den här. ²För båda är bilder av dig själv, som kan växla sinsemellan men aldrig finnas tillsammans. ³Kontrasten är mycket större än du tror, för du kommer att älska denna bild av dig själv, eftersom den inte gjordes enbart för dig. ⁴Född som en gåva åt någon som inte varseblivs som du själv, har den givits till dig. ⁵För din förlåtelse, som erbjudits honom, har nu accepterats för er båda.
5. Ha tillit till honom som vandrar tillsammans med dig, så att din skrämmande bild av dig själv kan ändras. ²Och se på det goda i honom, så att du inte blir rädd för dina "onda" tankar eftersom de inte skymmer din syn på honom. ³Och allt som detta skifte kräver är att du är villig att låta denna lyckliga förändring ske. ⁴Ingenting mer än detta ber man dig om. ⁵Kom som stöd för detta skifte ihåg vad den bild av dig själv som du nu har, har fört med sig till dig, och välkomna den glada kontrast som erbjuds dig. ⁶Räck fram din hand så att du kan få den gåva av vänlig förlåtelse som du erbjuder honom, vars behov av den är precis densamma som ditt. ⁷Och låt den grymma bilden av dig själv förändras till en bild som för med sig Guds frid.
6. Den bild av sig själv du nu har skulle garantera att din funktion här för evigt förblir ouppfylld och ogjord. ²Och således dömer den dig till en bitter känsla av djup depression och meningslöshet. ³Men den behöver inte vara permanent, såvida du inte bestämmer dig för att det inte finns något hopp om förändring, och bevarar den oföränderlig och dold i ditt sinne. ⁴Ge den i stället till Honom Som förstår de förändringar som behövs för att låta den tjäna den funktion som givits till dig för att ge dig frid, så att du kan erbjuda frid och den kan bli din. ⁵Det finns alternativ i ditt sinne för att du skall använda dem, och du kan se dig själv på ett annat sätt. ⁶Skulle du inte hellre vilja se på dig själv som någon som behövs för världens frälsning, än som frälsningens fiende?
7. Bilden av självet står som en sköld, en tyst barrikad framför sanningen, och döljer den för dina ögon. ²Allt som du ser är bilder, eftersom du ser på dem som genom en barriär som skymmer din sikt och förvrider ditt sanna seende, så att du inte ser någonting med klarhet. ³Ljuset hålls borta från allt du ser. ⁴I bästa fall ser du en skymt av en skugga av det som ligger bortom. ⁵I värsta fall ser du enbart mörkret, och varseblir de förfärande inbillningar som kommer från tankar om skuld och bilder födda ur rädsla. ⁶Och det som du ser är helvetet, för rädsla *är* helvetet.

- ⁷Allt som ges till dig är för befrielse; synen, det sanna seendet och den inre Vägledaren leder dig alla ut ur helvetet med dem du älskar vid din sida, och universum tillsammans med dem.
8. Se på din roll i universum! ²Till varje del av den sanna skapelsen har Kärlekens och Livets Herre anförtrott all frälsning från helvetets kval. ³Och för var och en har Han låtit nåden vara frälsare för de heliga, som speciellt har anförtrotts hans omsorg. ⁴Och detta lär han sig när han först ser på en broder så som han ser på sig själv, och ser spegelbilden av sig själv i honom. ⁵På så sätt läggs hans självbild åt sidan, för ingenting står emellan hans seende och det han ser på, för att döma det han ser. ⁶Och i detta enda sanna seende ser han Kristi ansikte, och förstår att han ser på alla så som han ser på denne broder. ⁷För det finns ljus där det förut rådde mörker, och nu är slöjan lyft ifrån hans ögon.
9. Slöjan över Kristi ansikte, rädslan för Gud och för frälsningen, och kärleken till skuld och död, de är alla olika namn på bara ett enda misstag; att det finns ett avstånd mellan dig och din broder, åtskilda genom en illusion om dig själv som håller honom borta från dig, och dig från honom. ²Dömandets svärd är det vapen du ger till illusionen om dig själv, så att det kan kämpa för att bevara det avstånd som tomt på kärlek håller din broder borta. ³Men så länge du håller detta svärd, måste du varsebli kroppen som dig själv, för du är bunden vid separationen genom anblicken av honom som håller spegeln mot en annan syn på vad han är, och således på vad du måste vara.
10. Vad är frestelse annat än en önskan att stanna i helvetet och förtvivlan? ²Och vad skulle detta kunna ge upphov till om inte till en bild av dig själv som måste vara förtvivlad, och förbli i helvetet och plågan? ³Den som har lärt sig att inte se sin broder på detta sätt har räddat sig själv, och således är han en frälsare för de övriga. ⁴Gud har anförtrott allt till alla, eftersom en ofullständig frälsare skulle vara en frälsare som endast är ofullständigt frälst. ⁵De heliga som Gud har givit dig för att rädda är helt enkelt alla som du möter eller ser utan att veta vilka de är; alla dem du såg ett ögonblick och sedan glömde, alla dem du kände för länge sedan, och alla dem du en gång kommer att möta; de glömda och de ännu inte födda. ⁶För Gud har givit dig Sin Son för att rädda honom undan varje bild han någonsin har haft.
11. Men hur skulle du kunna vara Guds Sons frälsare, så länge som du vill stanna i helvetet? ²Hur skulle du kunna känna hans helighet, så länge som du ser honom åtskild från din? ³För helig-

het ses genom heliga ögon som ser på oskulden inuti, och därför förväntar sig att se den överallt. ⁴Och på så sätt framkallar de den i alla som de ser på, så att de kan vara det som de förväntar sig av honom. ⁵Detta är frälsarens sanna seende; att han ser sin oskuld i alla som han ser på, och ser sin egen frälsning överallt. ⁶Han håller ingen bild av sig själv mellan sina lugna och öppna ögon och det han ser. ⁷Han för ljuset till det han ser på, så att han kan se det som det verkligen är.

12. Vilken form frestelsen än tycks anta, avspeglar den alltid bara en önskan om att vara ett själv som du inte är. ²Och ur denna önskan uppstår en bild som lär dig att du är det som du vill vara. ³Det kommer att förbli din bild av sig själv tills den önskan som gav upphov till den inte längre är dig kär. ⁴Men så länge du omhuldar den, kommer du att se din broder som den avbild av det själv vars bild denna önskan har frambringat av dig. ⁵För seendet kan bara representera en önskan, eftersom det inte har någon makt att skapa. ⁶Men det kan se med kärlek eller med hat, allt beroende på det enkla valet huruvida du vill förena dig med det du ser, eller hålla dig för dig själv och åtskild.
13. Frälsarens sanna seende är lika oskyldigt till vad din broder är, som det är fritt från varje dom över dig. ²Det ser inte något förgånget i någon överhuvudtaget. ³Och således tjänar det ett helt öppet sinne, ogrumlat av gamla bilder, och berett att endast se på det som nuet innehåller. ⁴Det kan inte döma, eftersom det inte vet. ⁵Och när det inser detta, frågar det bara: "Vad är meningen med det jag ser?" ⁶Då ges svaret. ⁷Och dörren hålls öppen så att Kristi ansikte kan lysa över den som i oskuld ber att få se bortom slöjan av gamla föreställningar och gamla bilder, som så länge och så kära hållit stånd mot Kristi sanna seende i dig.
14. Var alltså på din vakt mot frestelsen, och kom ihåg att den bara är en vansinnig och meningslös önskan att göra dig till någonting som du inte är. ²Och tänk också på det som du skulle vara i stället. ³Det är ett ting av galenskap, smärta och död; ett ting av förräderi och svart förtvivlan, av misslyckade drömmar och utan något annat hopp än att dö och göra slut på drömmar om rädsla. ⁴Detta är frestelse; ingenting mer än det. ⁵Kan det vara svårt att välja emot detta? ⁶Tänk på vad frestelse är, och se de verkliga alternativ som du väljer emellan. ⁷Det finns bara två. ⁸Låt dig inte vilseledas av det som ser ut att vara många val. ⁹Alternativen är helvete eller Himmel, och av dessa väljer du bara det ena.
15. Låt inte världens ljus, som givits till dig, döljas för världen.

²Den behöver ljuset, för den är förvisso mörk, och människor misströstar eftersom frälsarens sanna seende undanhålls dem, och det som de ser är döden. ³Deras frälsare står ovetande och okänd, och ser på dem med slutna ögon. ⁴Och de kan inte se förrän han ser på dem med seende ögon, och erbjuder dem förlåtelse tillsammans med sin egen. ⁵Kan du, till vilken Gud säger: "Befria Min Son!" vara frestad att inte lyssna, när du lär dig att det är din befrielse Han ber om? ⁶Och vad annat än detta är det som den här kursen vill lära dig? ⁷Och vad annat än detta finns det för dig att lära dig?

VIII. Välj en gång till

1. Frestelsen har en enda lektion som den vill lära ut, i alla dess former, var den än förekommer. ²Den vill övertyga Guds helige Son om att han är en kropp, född i det som måste dö, oförmögen att undkomma dess bräcklighet, och bunden vid det som den befäller honom att känna. ³Den sätter gränserna för vad han kan göra; dess makt är den enda styrka han har; hans fattningsförmåga kan inte överskrida dess ringa räckvidd. ⁴Skulle du vilja vara detta, om Kristus visade Sig för dig i all Sin härlighet, och endast bad dig om detta:

⁵Välj en gång till om du vill inta din plats bland världens frälsare, eller om du vill stanna i helvetet, och hålla kvar dina bröder där.

- ⁶För Han *har* kommit, och Han *ber* om detta.
2. Hur gör du detta val? ²Så lätt det är att förklara! ³Du väljer alltid mellan din svaghet och Kristi styrka i dig. ⁴Och det du väljer är det som du tror är verkligt. ⁵Genom att helt enkelt aldrig använda svagheten för att styra dina handlingar, har du inte givit den någon makt. ⁶Och åt Kristi ljus i dig anförtros allt du gör. ⁷För du har fört din svaghet till Honom, och Han har givit dig Sin styrka i stället.
 3. Prövningar är bara lektioner som du inte har lyckats lära dig och som presenteras ännu en gång, så att där du tidigare gjorde ett felaktigt val kan du nu göra ett bättre val, och på så sätt undkomma all den smärta som det du tidigare valde förde med sig till dig. ²I varje svårighet, i all nöd, och i varje bryderi kallar

Kristus på dig och säger ömt: "Min broder, välj igen." ³Han vill inte låta en enda källa till smärta vara utan helande, inte heller hålla kvar någon bild för att dölja sanningen. ⁴Han vill ta bort all förtvivlan från dig som Gud skapade som ett altare åt glädjen. ⁵Han vill inte lämna dig utan tröst, ensam i drömmar om helvetet, utan vill befria ditt sinne från allt som döljer Hans ansikte för dig. ⁶Hans helighet är din, eftersom Han är den enda Makt som är verklig i dig. ⁷Hans styrka är din eftersom Han är det Självt Som Gud skapade som Sin ende Son.

4. De bilder du gör kan inte segra över det som Gud Självt vill att du skall vara. ²Var därför aldrig rädd för frestelsen, utan se den som den är: ännu ett tillfälle att välja igen, och att låta Kristi styrka segra i varje omständighet och på varje plats där du tidigare frammanade en bild av dig själv. ³För det som ser ut att dölja Kristi ansikte är maktlöst inför Hans majestät, och försvinner inför Hans heliga blick. ⁴Världens frälsare, som ser som Han, är helt enkelt de som väljer Hans styrka i stället för sin egen svaghet, som ses åtskild från Honom. ⁵De kommer att förlösa världen, för de är förenade i Guds Viljas hela makt. ⁶Och det som de vill är bara det som Han vill.
5. Så lär dig den lyckliga vanan att med dessa ord svara på all frestelse att varsebli dig själv som svag och olycklig:

²Jag är som Gud skapade mig. ³Hans Son kan inte lida. ⁴Och jag är Hans Son.

⁵På så sätt inbjuds Kristi styrka att segra, och ersätta all din svaghet med den styrka som kommer från Gud och som aldrig kan svika. ⁶Och på så sätt blir mirakler lika naturliga som rädsla och ångest tycktes vara innan heligheten valdes. ⁷För i detta val försvinner falska skillnader, och illusoriska alternativ läggs undan, och ingenting finns kvar som står i vägen för sanningen.

6. Du *är* som Gud skapade dig, och det är också varje levande ting som du betraktar, oavsett de bilder du ser. ²Det du ser som sjukdom och smärta, som svaghet, lidande och förlust, är bara frestelsen att varsebli dig själv försvarslös och i helvetet. ³Ge inte efter för detta, och du kommer att se all smärta, i varje form, var den än förekommer, helt enkelt försvinna som dimma i solen. ⁴Ett mirakel har kommit för att hela Guds Son, och stänga dörren för hans drömmar om svaghet, och öppna vägen till hans frälsning och befrielse. ⁵Välj en gång till vad du vill att han skall vara, och

kom ihåg att varje val du gör fastslår din egen identitet så som du kommer att se den och tro att den är.

7. Neka mig inte den lilla gåva som jag ber om, när jag i utbyte lägger Guds frid framför dina fötter, och makten att skänka denna frid till alla som osäkra, ensamma och i ständig rädsla vandrar omkring i världen. ²För det är dig förunnat att förena dig med honom, och genom Kristus i dig lyfta bort slöjan från hans ögon, och låta honom se Kristus i sig själv.
8. Mina bröder i frälsningen, underlåt inte att höra min röst och att lyssna till mina ord. ²Jag ber inte om någonting annat än er egen befrielse. ³Det finns ingen plats för helvetet i en värld vars skönhet redan nu kan vara så intensiv och så allomfattande, att det endast är ett steg därifrån till Himlen. ⁴Till era trötta ögon för jag med mig ett sant seende av en annan värld, så ny och ren och frisk att ni kommer att glömma den smärta och sorg som ni tidigare såg. ⁵Men detta är ett sant seende som ni måste dela med alla ni ser, för annars kommer ni inte att se det. ⁶Att ge denna gåva är det sätt på vilket ni gör den till er. ⁷Och i kärleksfull godhet påbjöd Gud att den skulle vara för er.
9. Låt oss vara glada över att vi kan vandra omkring i världen, och finna så många tillfällen att varsebli en annan situation, där Guds gåva ännu en gång kan varseblivas som vår! ²Och på så sätt kommer alla spår av helvetet, de hemliga synderna och det undagömda hatet att vara borta. ³Och all den skönhet som de dölde kommer inför våra ögon att framträda som Himlens gröna ängar, för att lyfta oss högt upp över de törnbeströdda vägar som vi färdades på innan Kristus visade Sig. ⁴Hör mig, mina bröder, hör och förena er med mig. ⁵Gud har påbjudit att jag inte kan kalla förgäves, och i Hans visshet vilar jag förnöjd. ⁶För ni kommer att höra och ni kommer att välja igen. ⁷Och i detta val befrias alla.
10. Jag tackar Dig, Fader, för dessa heliga som är mina bröder liksom de är Dina Söner. ²Min tro på dem är Din. ³Jag är lika säker på att de skall komma till mig som Du är säker på vad de är, och för evigt kommer att vara. ⁴De kommer att acceptera den gåva jag erbjuder dem, eftersom Du gav den till mig å deras vägnar. ⁵Och på samma sätt som jag bara vill göra Din heliga Vilja, på samma sätt kommer de att välja. ⁶Och jag tackar för dem. ⁷Frälsningens sång kommer att ljuda genom världen med varje val de gör. ⁸För vi är ett i syfte, och helvetets slut är nära.
11. I glatt välkomnande sträcker jag ut min hand mot varje broder som vill förena sig med mig för att nå förbi frestelsen, och som

med fast beslutsamhet ser mot det ljus som alltid lika oföränderligt lyser bortom den. ²Giv mig mina egna, för de tillhör Dig. ³Och kan Du misslyckas med det som bara är Din Vilja? ⁴Jag tackar Dig för det som mina bröder är. ⁵Och allteftersom de var och en väljer att förena sig med mig, växer sången av tacksamhet från jorden till Himlen, från några små spridda toner av en melodi till en enda allomfattande kör från en värld som förlossats från helvetet, och tackar Dig.

12. Och nu säger vi "Amen". ²För Kristus har kommit för att vara i den boning som Du reste åt Honom före tidens början, i evighetens lugn. ³Resan är över, och slutar på den plats där den började. ⁴Inte ett spår av den finns kvar. ⁵Inte en enda illusion sätter man sin tilltro till, och inte en enda tillstymmelse till mörker finns ännu kvar för att dölja Kristi ansikte för någon. ⁶Din Vilja har skett, fullständig och fullkomligt, och hela skapelsen erkänner Dig, och känner Dig som den enda Källa den har. ⁷Klart, likt Dig, skiner Ljuset fram ur allt som lever och rör sig i Dig. ⁸För vi har nått dit där vi alla är ett, och vi är hemma, där Du vill att vi skall vara.

En kurs i mirakler

Arbetsbok

INNEHÅLL

INLEDNING	15
-----------------	----

Del I

1. Ingenting jag ser ... betyder någonting.....	17
2. Jag har givit allt jag ser ... all den mening som det har för mig.	18
3. Jag förstår ingenting av det jag ser... ..	19
4. Dessa tankar betyder ingenting.	20
5. Jag är aldrig upprörd av den anledning jag tror.	22
6. Jag är upprörd därför att jag ser någonting som inte finns.	24
7. Jag ser bara det förgångna.	25
8. Mitt sinne är helt upptaget av tankar från det förgångna.	27
9. Jag ser ingenting som det är nu.	29
10. Mina tankar betyder ingenting.	31
11. Mina meningslösa tankar visar mig en meningslös värld.	33
12. Jag är upprörd därför att jag ser en meningslös värld.	34
13. En meningslös värld framkallar rädsla.	36
14. Gud skapade inte en meningslös värld.	38
15. Mina tankar är bilder jag har gjort.	40
16. Jag har inga neutrala tankar.	42
17. Jag ser inga neutrala ting.	44
18. Jag är inte ensam om att uppleva verkningarna av mitt seende.	46
19. Jag är inte ensam om att uppleva verkningarna av mina tankar.	47
20. Jag är fast besluten att se.	49
21. Jag är fast besluten att se tingen på ett annat sätt.	51
22. Det jag ser är en form av hämnd.	52
23. Jag kan undkomma den värld jag ser genom att ge upp	53
24. Jag varseblir inte mitt eget bästa.	55
25. Jag vet inte vad någonting är till för.	57
26. Mina tankar på attack attackerar min osårbarhet.	59
27. Mer än någonting annat vill jag se.	61
28. Mer än någonting annat vill jag se tingen på ett annat sätt.	62
29. Gud är i allt jag ser.	64
30. Gud är i allt jag ser eftersom Gud är i mitt sinne.	66
31. Jag är inte offer för den värld jag ser.	67
32. Jag har hittat på den värld jag ser.	68
33. Det finns ett annat sätt att se på världen.	69
34. Jag skulle kunna se frid i stället för detta.	70
35. Mitt sinne är del av Guds. Jag är mycket helig.	72
36. Min helighet omsluter allt jag ser.	74

37. Min helighet välsignar världen.	75
38. Det finns ingenting min helighet inte kan göra.	77
39. Min helighet är min frälsning.	79
40. Jag är välsignad som Guds Son.	81
41. Gud går med mig vart jag än går.	82
42. Gud är min styrka. Sant seende är Hans gåva.	84
43. Gud är min Källa. Jag kan inte se åtskild från Honom.	86
44. Gud är ljuset i vilket jag ser.	89
45. Gud är Sinnet med vilket jag tänker.	91
46. Gud är Kärleken i vilken jag förlåter.	93
47. Gud är styrkan jag förlitar mig på.	95
48. Det finns ingenting att frukta.	97
49. Guds Röst talar till mig hela dagen.	98
50. Jag stöds av Guds Kärlek.	99

REPETITION I

Inledning	100
51. (1-5)	102
52. (6-10)	104
53. (11-15)	106
54. (16-20)	108
55. (21-25)	110
56. (26-30)	112
57. (31-35)	114
58. (36-40)	116
59. (41-45)	118
60. (46-50)	120
61. Jag är världens ljus.	122
62. Förlåtelse är min funktion som världens ljus.	124
63. Världens ljus skänker frid till varje sinne genom min förlåtelse.	126
64. Låt mig inte glömma min funktion.	127
65. Min enda funktion är den Gud gav mig.	129
66. Min lycka och min funktion är ett.	131
67. Kärleken skapade mig lik Sig Själv.	134
68. Kärleken hyser inte agg.	136
69. Mitt agg döljer världens ljus i mig.	138
70. Min frälsning kommer från mig.	140
71. Endast Guds frälsningsplan kommer att fungera.	143
72. Att hysa agg är en attack på Guds frälsningsplan.	146
73. Jag vill att ljuset blir till.	149
74. Det finns ingen annan vilja än Guds.	152
75. Ljuset har kommit.	154
76. Jag lyder inte under några andra lagar än Guds.	156
77. Jag har rätt till mirakler.	159

78. Låt mirakler ersätta allt agg.	161
79. Låt mig se problemet så att det kan lösas.	163
80. Låt mig se att mina problem har blivit lösta.	165

REPETITION II

Inledning	167
81. (61–62)	168
82. (63–64)	169
83. (65–66)	170
84. (67–68)	171
85. (69–70)	172
86. (71–72)	173
87. (73–74)	174
88. (75–76)	175
89. (77–78)	176
90. (79–80)	177
91. Mirakler ses i ljuset.	178
92. Mirakler ses i ljuset, och ljus och styrka är ett.	181
93. Ljus och glädje och frid bor i mig.	183
94. Jag är som Gud skapade mig.	186
95. Jag är ett enda Själv, förenad med min Skapare.	188
96. Frälsningen kommer från mitt enda Själv.	192
97. Jag är ande.	195
98. Jag kommer att acceptera min roll i Guds frälsningsplan.	197
99. Frälsning är min enda funktion här.	200
100. Min del är nödvändig för Guds frälsningsplan.	203
101. Guds Vilja är att jag skall vara fullkomligt lycklig.	205
102. Jag delar Guds Vilja att jag skall vara lycklig.	207
103. Gud, som är Kärlek, är också lycka.	208
104. Jag söker endast det som i sanning tillhör mig.	209
105. Guds frid och glädje tillhör mig.	211
106. Låt mig vara stilla och lyssna till sanningen.	213
107. Sanningen kommer att rätta alla misstag i mitt sinne.	215
108. Att ge och att få är i sanning ett.	218
109. Jag vilar i Gud.	220
110. Jag är som Gud skapade mig.	222

REPETITION III

Inledning	224
111. (91–92)	227
112. (93–94)	228
113. (95–96)	229
114. (97–98)	230
115. (99–100)	231

116. (101–102)	232
117. (103–104)	233
118. (105–106)	234
119. (107–108)	235
120. (109–110)	236
121. Förlåtelse är nyckeln till lycka.	237
122. Förlåtelse erbjuder allt jag vill ha.	240
123. Jag tackar min Fader för Hans gåvor till mig.	243
124. Låt mig minnas att jag är ett med Gud.	245
125. I stillhet tar jag emot Guds Ord i dag.	248
126. Allt jag ger ges till mig själv.	250
127. Det finns ingen annan kärlek än Guds.	253
128. Den värld jag ser har ingenting som jag vill ha.	256
129. Bortom den här världen finns en värld jag vill ha.	258
130. Det är omöjligt att se två världar.	260
131. Ingen kan misslyckas som försöker nå sanningen.	262
132. Jag löser världen från allt som jag trodde att den var.	266
133. Jag skall inte sätta värde på det som är värdelöst.	270
134. Låt mig varsebli förlåtelsen som den är.	273
135. Om jag försvarar mig attackeras jag.	277
136. Sjukdom är ett försvar mot sanningen.	282
137. När jag helas, helas jag inte ensam.	286
138. Himlen är det jag måste välja.	289
139. Jag skall acceptera Soningen för egen del.	292
140. Endast frälsningen kan sägas bota.	295

REPETITION IV

Inledning	298
141. (121–122)	301
142. (123–124)	301
143. (125–126)	301
144. (127–128)	301
145. (129–130)	302
146. (131–132)	302
147. (133–134)	302
148. (135–136)	302
149. (137–138)	303
150. (139–140)	303
151. Allt är ett eko av Rösten för Gud.	304
152. Makten att besluta är min egen.	308
153. I min försvarslöshet ligger min trygghet.	311
154. Jag är bland Guds tjänare.	315
155. Jag skall dra mig tillbaka och låta Honom visa vägen.	318

156. Jag går med Gud i fullkomlig helighet.	321
157. Jag vill gå in i Hans Närvaro nu.	323
158. I dag lär jag mig att ge som jag tar emot.	325
159. Jag ger de mirakler jag har tagit emot.	327
160. Jag är hemma. Rädslan är främlingen här.	329
161. Ge mig din välsignelse, helige Guds Son.	331
162. Jag är som Gud skapade mig.	334
163. Det finns ingen död. Guds Son är fri.	336
164. Nu är vi ett med Honom Som är vår Källa.	338
165. Låt inte mitt sinne förneka Guds Tanke.	340
166. Jag har anförtratts Guds gåvor.	342
167. Det finns ett enda liv, och det delar jag med Gud.	345
168. Din nåd har givits till mig. Jag gör anspråk på den nu.	348
169. Genom nåden lever jag. Genom nåden blir jag befriad.	350
170. Det finns ingen grymhet i Gud och ingen i mig.	353

REPETITION V

Inledning	356
171. (151–152)	359
172. (153–154)	359
173. (155–156)	359
174. (157–158)	360
175. (159–160)	360
176. (161–162)	360
177. (163–164)	361
178. (165–166)	361
179. (167–168)	361
180. (169–170)	362

Inledning till lektionerna 181 – 200	363
181. Jag har tillit till mina bröder som är ett med mig.	364
182. Jag skall vara stilla ett ögonblick och återvända hem.	366
183. Jag åkallar Guds Namn och mitt eget.	369
184. Guds Namn är mitt arv.	372
185. Jag vill ha Guds frid.	375
186. Världens frälsning beror på mig.	378
187. Jag välsignar världen eftersom jag välsignar mig själv.	381
188. Guds frid lyser i mig nu.	384
189. Jag känner Guds Kärlek i mig nu.	386
190. Jag väljer Guds glädje i stället för smärta.	389
191. Jag är Guds egen helige Son.	392
192. Jag har en funktion som Gud vill att jag skall fylla.	395
193. Allt är lektioner som Gud vill att jag skall lära mig.	397
194. Jag lägger framtiden i Guds Händer.	400
195. Kärleken är vägen jag vandrar i tacksamhet.	402

196. Det kan bara vara mig själv som jag korsfäster.	404
197. Det kan bara vara min egen tacksamhet som jag förtjänar.	407
198. Endast mitt fördomande skadar mig.	409
199. Jag är inte en kropp. Jag är fri.	412
200. Det finns ingen annan frid än Guds frid.	414

REPETITION VI

Inledning	417
201. (181)	419
202. (182)	419
203. (183)	420
204. (184)	420
205. (185)	421
206. (186)	421
207. (187)	422
208. (188)	422
209. (189)	423
210. (190)	423
211. (191)	424
212. (192)	424
213. (193)	425
214. (194)	425
215. (195)	426
216. (196)	426
217. (197)	427
218. (198)	427
219. (199)	428
220. (200)	428

DEL II

Inledning.	429
1. Vad är förlåtelse?	432
221. Ge mitt sinne frid. Låt alla mina tankar vara stilla.	433
222. Gud är med mig. Jag lever och rör mig i Honom.	433
223. Gud är mitt liv. Jag har ingen annat liv än Hans.	434
224. Gud är min Fader, och Han älskar Sin Son.	434
225. Gud är min Fader, och Hans Son älskar Honom.	435
226. Mitt hem väntar på mig. Jag skall skynda mig dit.	435
227. Detta är det heliga ögonblicket i min befrielse.	436
228. Gud har inte fördömt mig. Inte jag heller.	436
229. Kärleken, Som skapade mig, är det jag är.	437
230. Nu skall jag söka och finna Guds frid.	437

2. Vad är frälsning?	438
231. Fader, endast Dig vill jag minnas.	439
232. Min Fader, var i mitt sinne hela dagen.	439
233. Jag låter Gud vägleda mitt liv i dag.	440
234. Fader, i dag är jag Din Son igen.	440
235. Gud i Sin barmhärtighet vill att jag skall räddas.	441
236. Jag råder över mitt sinne, som jag ensam måste råda över.	441
237. Nu vill jag vara som Gud skapade mig.	442
238. All frälsning vilar på mitt beslut.	442
239. Min Faders härlighet är min egen.	443
240. Rädsla är inte rättfärdigad i någon form.	443
3. Vad är världen?	444
241. I detta heliga ögonblick är frälsningen här.	445
242. Den här dagen tillhör Gud. Den är min gåva till Honom.	445
243. I dag skall jag inte döma någonting som sker.	446
244. Jag är inte i fara någonstans i världen.	446
245. Din frid är med mig, Fader. Jag är trygg.	447
246. Att älska min Fader är att älska Hans Son.	447
247. Utan förlåtelse kommer jag fortfarande att vara blind.	448
248. Det som lider är inte del av mig.	448
249. Förlåtelsen gör slut på allt lidande och all förlust.	449
250. Låt mig inte se mig själv som begränsad.	449
4. Vad är synd?	450
251. Jag behöver ingenting annat än sanningen.	451
252. Guds Son är min Identitet.	451
253. Mitt Själv är universums härskare.	452
254. Låt varje röst utom Guds vara stilla i mig.	452
255. Den här dagen väljer jag att tillbringa i fullkomlig frid.	453
256. Gud är det enda mål jag har i dag.	453
257. Låt mig minnas vad mitt syfte är.	454
258. Låt mig minnas att mitt mål är Gud.	454
259. Låt mig minnas att det inte finns någon synd.	455
260. Låt mig minnas att Gud skapade mig.	455
5. Vad är kroppen?	456
261. Gud är min tillflykt och trygghet.	457
262. Låt mig inte varsebli några olikheter i dag.	457
263. Mitt heliga sanna seende ser alla ting som rena.	458
264. Jag är omsluten av Guds Kärlek.	458
265. Skapelsens varsamhet är allt jag ser.	459
266. Mitt heliga Själv bor i dig, Guds Son.	459
267. Mitt hjärta slår i Guds frid.	460
268. Låt alla ting vara exakt så som de är.	460

269. Mitt seende riktas mot Kristi ansikte.	461
270. Jag skall inte använda kroppens ögon i dag.	461
6. Vad är Kristus?	462
271. Det är Kristi sanna seende jag skall använda i dag.	463
272. Hur kan illusioner tillfredsställa Guds Son?	463
273. Stillheten i Guds frid är min.	464
274. Den här dagen tillhör Kärleken. Låt mig vara utan fruktan.	464
275. Guds helande Röst beskyddar alla ting i dag.	465
276. Jag har givits Guds Ord för att göra det känt.	465
277. Låt mig inte binda Din Son med lagar som jag har stiftat.	466
278. Om jag är bunden, är inte min Fader fri.	466
279. Skapelsens frihet utlovar min egen.	467
280. Vilka begränsningar kan jag lägga på Guds Son?	467
7. Vad är den Helige Ande?	468
281. Jag kan inte skadas av någonting annat än mina tankar.	469
282. Jag skall inte vara rädd för kärleken i dag.	469
283. Min sanna Identitet bor i Dig.	470
284. Jag kan välja att ändra alla tankar som skadar.	470
285. Min helighet lyser ljus och klar i dag.	471
286. Himlens stillhet omsluter mitt hjärta i dag.	471
287. Du är mitt mål, min Fader. Endast Du.	472
288. Låt mig glömma min broders förgångna i dag.	472
289. Det förgångna är över. Det kan inte beröra mig.	473
290. Min lycka i nuet är allt jag ser.	473
8. Vad är den verkliga världen?	474
291. Detta är en dag av stillhet och frid.	475
292. Allt har ett lyckligt slut.	475
293. All rädsla är borta och endast kärleken är här.	476
294. Min kropp är ett helt neutralt ting.	476
295. Den Helige Ande ser genom mig i dag.	478
296. Den Helige Ande talar genom mig i dag.	478
297. Förlåtelse är den enda gåva jag ger.	479
298. Jag älskar Dig, Fader, och jag älskar Din Son.	479
299. Evig helighet bor i mig.	480
300. Endast ett ögonblick varar den här världen.	480
9. Vad är Kristi återkomst?	481
301. Och Gud Själv skall torka alla tårar.	482
302. Där det var mörker ser jag ljuset.	482
303. Den helige Kristus föds i mig i dag.	483
304. Låt inte min värld skymma åsynen av Kristus.	483
305. Det finns en frid som Kristus skänker oss.	484

306. Kristi gåva är allt jag söker i dag.	484
307. Motstridiga önskningar kan inte vara min vilja.	485
308. Detta ögonblick är den enda tid som finns.	485
309. Jag skall inte vara rädd för att se inåt i dag.	486
310. I oräddhet och kärlek tillbringar jag den här dagen.	486
10. Vad är den Yttersta Domen?	487
311. Jag dömer alla ting utifrån hur jag skulle vilja att de var.	488
312. Jag ser alla ting utifrån hur jag skulle vilja att de var.	488
313. Låt en ny varseblivning komma till mig nu.	489
314. Jag söker en framtid som är olik det förgångna.	489
315. Alla gåvor mina bröder ger tillhör mig.	490
316. Alla gåvor jag ger mina bröder är mina egna.	490
317. Jag följer den väg som bestämts åt mig.	491
318. I mig är frälsningens mål och medel ett.	491
319. Jag kom för att frälsa världen.	492
320. Min Fader ger all makt till mig.	492
11. Vad är skapelsen?	493
321. Fader, min frihet finns endast i Dig.	494
322. Jag kan endast ge upp det som aldrig var verkligt.	494
323. Jag "offrar" rädslan med glädje.	495
324. Jag bara följer, för jag vill inte leda.	495
325. Allt som jag tror att jag ser återspeglar mina föreställningar.	496
326. Jag är för evigt en Guds Verkan.	496
327. Jag behöver bara ropa och Du kommer att svara mig.	498
328. Jag väljer andra plats för att vinna första	498
329. Jag har redan valt det som Du vill.	500
330. Jag skall inte skada mig själv i dag igen.	500
12. Vad är egot?	502
331. Det finns ingen konflikt, för min vilja är Din.	503
332. Rädslan binder världen. Förlåtelsen gör den fri.	503
333. Förlåtelsen gör slut på drömmen om konflikt här.	504
334. I dag gör jag anspråk på de gåvor som förlåtelsen ger.	504
335. Jag väljer att se min broders syndfrihet.	505
336. Förlåtelsen låter mig veta att sinnen är förenade.	505
337. Min syndfrihet skyddar mig mot all skada.	506
338. Jag påverkas endast av mina tankar.	506
339. Jag kommer att få vad jag än ber om.	508
340. Jag kan vara fri från lidande i dag.	508
13. Vad är ett mirakel?	510
341. Jag kan endast attackera min egen syndfrihet och det är endast den som gör att jag är trygg.	511

342.	Jag låter förlåtelsen vila över alla ting, för på så sätt kommer förlåtelsen att ges till mig.	511
343.	Jag ombeds inte att offra någonting för att finna Guds barmhärtighet och frid.	512
344.	I dag lär jag mig kärlekens lag; att det jag ger min broder är min gåva till mig själv.	512
345.	Jag erbjuder endast mirakler i dag, för jag vill att de skall ges tillbaka till mig.	513
346.	Guds frid omsluter mig i dag och jag glömmet allt utom Hans Kärlek.	513
347.	Vrede måste komma från dömande. Dömande är det vapen jag använder mot mig själv för att hålla miraklet borta från mig.	514
348.	Jag har ingen orsak att känna vrede eller rädsla, för Du omsluter mig. Och i varje behov jag varseblir, är Din nåd allt jag behöver.	514
349.	I dag låter jag Kristi sanna seende se på alla ting åt mig och inte döma dem, utan ge varje ting ett mirakel av kärlek i stället.	515
350.	Mirakler speglar Guds eviga Kärlek. Att erbjuda dem är att minnas Honom, och genom minnet av Honom rädda världen.	515
14.	Vad är jag?	516
351.	Min syndfrie broder är min vägledare till frid. Min syndige broder är min vägledare till smärta. Och den jag väljer att se kommer jag att se.	517
352.	Dömande och kärlek är motsatser. Från det ena kommer världens alla sorger. Men från det andra kommer Guds Egen frid.	517
353.	Mina ögon, min tunga, mina händer, mina fötter har i dag endast ett syfte; att ges till Kristus så att Han kan använda dem för att välsigna världen med mirakler.	518
354.	Vi står tillsammans, Kristus och jag, i frid och i visshet om syftet. Och i Honom är Hans Skapare, så som Han är i mig.	518
355.	Det finns inget slut på all den frid och glädje och alla de mirakler som jag kommer att ge, när jag accepterar Guds Ord. Varför inte i dag?	519
356.	Sjukdom är endast ett annat namn för synd. Helande är endast ett annat namn för Gud. Miraklet är således ett rop på Honom.	519
357.	Sanningen svarar på varje rop från oss till Gud genom att först svara med mirakler, och sedan återvända till oss för att vara sig själv.	520

358.	Inget rop på Gud kan undgå att höras, inte heller lämnas obesvarat. Och detta kan jag vara säker på; Hans svar är det enda svar jag verkligen vill ha.	520
359.	Guds svar är en form av frid. All smärta helas; all förtvivlan ersätts med glädje. Alla fängelsedörrar öppnas. Och all synd förstås som endast ett misstag.	521
360.	Frid vare med mig, Guds helige Son. Frid vare med min broder, som är ett med mig. Låt hela världen välsignas med frid genom oss.	521
Sista lektionerna		
	Inledning	522
361.–	Detta heliga ögonblick vill jag ge till Dig.	
365.	Må Du vara Den Som leder, för jag vill följa Dig, viss om att Din ledning skänker mig frid.	523
Epilog	524

INLEDNING

1. För att övningarna i den här arbetsboken skall bli meningsfulla är det nödvändigt med en teoretisk grund som den som textboken tillhandahåller. ²Likväl är det genom att göra övningarna som det kommer att vara möjligt att uppnå kursens mål. ³Ett otränat sinne kan inte uppnå någonting. ⁴Syftet med den här arbetsboken är att öva ditt sinne i att tänka i enlighet med de riktlinjer som textboken lägger fram.
2. Övningarna är mycket enkla. ²De kräver inte särskilt mycket tid, och det spelar ingen roll var du gör dem. ³De behöver inga förberedelser. ⁴Övningstiden är ett år. ⁵Övningarna är numrerade från 1 till 365. ⁶Försök dig inte på att göra mer än en lektion per dag.
3. Arbetsboken är indelad i två huvudavdelningar; den första handlar om att göra ogjort det sätt som du nu ser på, och den andra om att tillägna dig sann varseblivning. ²Med undantag för repetitionsstunderna är varje dags övningar planerade runt en central tankegång, som anges först. ³Denna följs av en beskrivning av de speciella tillvägagångssätt som dagens tankegång skall tillämpas på.
4. Syftet med arbetsboken är att på ett systematiskt sätt öva ditt sinne, så att du får en annorlunda varseblivning av allt och alla i världen. ²Övningarna är planerade på ett sådant sätt att de hjälper dig att generalisera lektionerna, så att du kommer att förstå att varje lektion är lika användbar på allt och alla du ser.
5. Överföringen av övningen i sann varseblivning går inte till på samma sätt som världens överföring av övning. ²Om sann varseblivning har uppnåtts i samband med någon person, situation eller händelse, är total överföring till allt och alla säker. ³Å andra sidan gör ett enda undantag som undanhålls den sanna varseblivningen det omöjligt att uppnå den någonstans.
6. De enda generella regler som genomgående skall beaktas är således: för det första, att övningarna görs med stor noggrannhet på det sätt som anvisas. ²Detta kommer att hjälpa dig att generalisera de tankegångar det gäller till varje situation du befinner dig i, och till allt och alla i den. ³För det andra, att du måste vara noga med att inte själv besluta att det finns vissa personer, situationer eller ting som tankegångarna inte går att tillämpa på. ⁴Detta kommer att störa överföringen av övningen. ⁵Det ligger i den

sanna varseblivningens natur att den inte har några gränser. ⁶Den är motsatsen till det sätt du nu ser på.

7. Det övergripande målet med övningarna är att öka din förmåga att utsträcka de tankegångar som du kommer att arbeta med så att de inkluderar allt. ²Detta kommer inte att kräva någon ansträngning från din sida. ³Övningarna själva uppfyller de nödvändiga villkoren för detta slags överföring.
8. Några av de tankegångar som arbetsboken för fram kommer du ha svårt att tro på, och andra kan tyckas fullkomligt häpnadsväckande. ²Detta har ingen betydelse. ³Du ombeds bara att tillämpa tankegångarna på det sätt som du är anvisad. ⁴Du ombeds inte att bedöma dem överhuvudtaget. ⁵Du ombeds bara att använda dem. ⁶Det är genom att använda dem som de blir meningsfulla för dig, och kommer att visa dig att de är sanna.
9. Kom bara ihåg detta; du behöver inte tro på tankegångarna, du behöver inte acceptera dem, och du behöver inte ens välkomna dem. ²Några av dem kanske du aktivt gör motstånd mot. ³Ingenting av detta har någon betydelse, inte heller minskar det deras verkan. ⁴Men tillåt dig inte att göra undantag när du tillämpar tankegångarna som arbetsboken innehåller, och hur du än reagerar på dessa tankegångar, använd dem. ⁵Ingenting mer än detta begärs.

Del I

LEKTION 1

Ingenting jag ser i det här rummet [på den här gatan, från det här fönstret, på den här platsen] betyder någonting.

1. Se dig nu långsamt omkring och öva dig i att tillämpa den här tankegången mycket specifikt på allt du ser:

²Det här bordet betyder ingenting.

³Den här stolen betyder ingenting.

⁴Den här handen betyder ingenting.

⁵Den här foten betyder ingenting.

⁶Den här pennan betyder ingenting.

2. Se sedan på det som finns lite längre bort, och tillämpa tankegången på ett större område:

²Den där dörren betyder ingenting.

³Den där kroppen betyder ingenting.

⁴Den där lampan betyder ingenting.

⁵Det där tecknet betyder ingenting.

⁶Den där skuggan betyder ingenting.

3. Lägg märke till att dessa uttalanden inte är ordnade i någon ordningsföljd, och fäst inget avseende vid att de ting de tillämpas på är olika. ²Detta är syftet med övningen. ³Uttalandet bör helt enkelt tillämpas på allt du ser. ⁴När du övar dagens tankegång, använd den då helt utan åtskillnad. ⁵Försök inte att tillämpa den på allt du ser, för dessa övningar bör inte förvandlas till någon slags ritual. ⁶Se endast till att du inte utesluter något speciellt av det du ser. ⁷Det ena passar lika bra som det andra när det gäller tillämpningen av den berörda tankegången.
4. Ingen av de tre första lektionerna bör göras mer än två gånger om dagen, helst morgon och kväll. ²Inte heller bör de göras i mer än ungefär en minut, såvida detta inte medför en känsla av brådska. ³En angenäm känsla av lugn och ro är nödvändig.

LEKTION 2

Jag har givit allt jag ser i det här rummet [på den här gatan, från det här fönstret, på den här platsen] all den mening som det har för mig.

1. Övningarna med den här tankegången är desamma som för den första. ²Börja med det som finns nära dig, och tillämpa tankegången på allt som din blick råkar falla på. ³Utöka sedan ditt blickfång. ⁴Vrid på huvudet så att du inkluderar allt som finns på båda sidor om dig. ⁵Om det är möjligt, vänd dig om och tillämpa tankegången på det som finns bakom dig. ⁶Gör så lite åtskillnad som möjligt mellan de objekt du väljer att tillämpa tankegången på, koncentrera dig inte på någonting särskilt, och försök inte att inkludera allt du ser inom ett givet område, för det kommer att medföra en känsla av anspänning.
2. Se dig helt enkelt lugnt och ganska snabbt omkring, och försök att undvika att välja efter storlek, klarhet, färg, material eller för att det har en viss betydelse för dig. ²Ta helt enkelt föremålen som du ser dem. ³Försök att tillämpa övningen med samma lätthet på en kropp som på en knapp, på en fluga eller ett golv, på en arm eller ett äpple. ⁴Det enda kriteriet för att tillämpa tankegången på någonting är helt enkelt att din blick har fallit på det. ⁵Gör inget försök att inkludera någonting särskilt, men se till att ingenting är speciellt uteslutet.

LEKTION 3

Jag förstår ingenting av det jag ser i det här rummet [på den här gatan, från det här fönstret, på den här platsen].

1. Tillämpa den här tankegången på samma sätt som de föregående, utan att göra några åtskillnader överhuvudtaget. ²Vad du än ser blir ett lämpligt objekt att tillämpa tankegången på. ³Se till att du inte ifrågasätter huruvida något är lämpligt att tillämpa tankegången på. ⁴Detta är inga övningar i att döma. ⁵Vad som helst är lämpligt om du ser det. ⁶Några av de ting du ser kan ha en känslomässigt laddad mening för dig. ⁷Försök att lägga sådana känslor åt sidan, och använd helt enkelt dessa ting exakt så som du skulle göra med allt annat.
2. Avsikten med de här övningarna är att hjälpa dig att befria ditt sinne från alla tidigare associationer, att se tingen exakt så som de visar sig för dig nu, och att inse hur lite du faktiskt förstår av dem. ²Det är därför nödvändigt att du håller ditt sinne fullkomligt öppet och fritt från dömande, när du väljer de ting som dagens tankegång skall tillämpas på. ³För detta syfte passar det ena lika bra som det andra; är lika lämpligt och därför lika användbart.

LEKTION 4

Dessa tankar betyder ingenting. De är som de ting jag ser i det här rummet [på den här gatan, från det här fönstret, på den här platsen].

1. Till skillnad från de föregående övningarna börjar inte dessa övningar med dagens tankegång. ²Börja under övningsstunderna med att i ungefär en minut lägga märke till de tankar som dyker upp i ditt sinne. ³Tillämpa sedan tankegången på dem. ⁴Om du redan är medveten om några olyckliga tankar, använd dem då som objekt för tankegången. ⁵Men välj inte bara de tankar som du tycker är "dåliga". ⁶Om du övar dig i att iaktta dina tankar, kommer du att finna att de utgör en sådan blandning att på sätt och vis ingen av dem kan kallas "bra" eller "dålig". ⁷Det är därför som de inte betyder någonting.
2. Vid valet av objekt för tillämpning av dagens tankegång krävs den vanliga noggrannheten. ²Var inte rädd för att använda såväl "bra" som "dåliga" tankar. ³Ingen av dem representerar dina verkliga tankar, som döljs av dem. ⁴De "bra" tankarna är bara skuggor av det som ligger bortom, och skuggor gör det svårt att se. ⁵De "dåliga" tankarna skymmer seendet, och gör det omöjligt att se. ⁶Du vill inte ha någon av dem.
3. Detta är en mycket viktig övning, och den kommer att upprepas då och då i en något annorlunda form. ²Avsikten är här att öva dig i de första stegen mot målet att kunna skilja det meningslösa från det meningsfulla. ³Det är ett första försök i det långsiktiga syftet att lära dig se det meningslösa som utanför dig, och det meningsfulla som inom dig. ⁴Det är också början till att öva ditt sinne i att förstå vad som är detsamma och vad som är olikt.
4. När du använder dina tankar som mål för dagens tankegång, identifiera då varje tanke genom den viktigaste personen eller händelsen som den innehåller; till exempel:

²Den här tanken om _____ betyder ingenting. ³Den är som de saker jag ser i det här rummet, [på den här gatan, och så vidare].

5. Du kan också använda tankegången på en bestämd tanke som du finner skadlig. ²Detta är en nyttig övning, men den ersätter inte

de mer slumpartade tillvägagångssätten som bör följas i övningarna. ³Men sök inte i ditt sinne i mer än ungefär en minut. ⁴Du är ännu alltför oerfaren för att kunna undvika en benägenhet att sysselsätta dig med meningslösheter.

6. Eftersom de här övningarna är de första i sitt slag, kanske du finner det speciellt svårt att vänta med att döma i samband med tankarna. ²Upprepa inte dessa övningar mer än tre eller fyra gånger under dagen. ³Vi återkommer till dem senare.

LEKTION 5

Jag är aldrig upprörd av den anledning jag tror.

1. Denna tankegång, liksom den föregående, kan användas på vilken person, situation eller händelse som helst som du tror orsakar dig smärta. ²Tillämpa den specifikt på allt som du tror är orsaken till din upprördhet, och använd den formulering som du tycker passar bäst för att beskriva den känsla du har. ³Upprördheten kan tyckas ta sig uttryck i rädsla, ängslan, depression, ångest, vrede, hat, svartsjuka eller i ett otal andra former som alla kommer att varseblivas som olika. ⁴Detta är inte sant. ⁵Men innan du har lärt dig att formen inte spelar någon roll, blir varje form ett lämpligt objekt för dagens övningar. ⁶Att tillämpa samma tankegång på varje form separat är det första steget mot att till sist inse att de är alla detsamma.
2. När du använder dagens tankegång på det som du varseblir som en specifik orsak till någon form av upprördhet, använd då både namnet på den form av upprördhet som det handlar om, och den orsak som du tillskriver den. ²Till exempel:

³Jag är inte arg på _____ av den anledning jag tror.

⁴Jag är inte rädd för _____ av den anledning jag tror.

3. Men inte heller här bör detta ersätta de övningsstunder när du först söker i ditt sinne efter det som du tror är "källor" till upprördheten, och de former av upprördhet som du tror blir resultatet.
4. Under dessa övningar kan du kanske mer än under de föregående finna det svårt att välja godtyckligt, och att undvika att tillmäta vissa objekt större vikt än andra. ²Det kan kanske hjälpa dig att inleda övningarna med orden:

³Det finns inga små upprördheter. ⁴De är alla lika störande för min sinnesfrid.

5. Sök sedan i ditt sinne efter allt som gör dig olycklig, oavsett hur mycket eller hur litet du tror att det gör det.
6. Du kanske också upptäcker att du är mindre villig att tillämpa dagens tankegång på vissa källor till upprördhet som du varseblir än andra. ²Om detta sker, tänk då först på detta:

³Jag kan inte hålla fast vid den här formen av upprördhet och släppa de andra. ⁴Med tanke på syftet med här övningarna, kommer jag därför att betrakta dem alla som samma.

7. Sök sedan i ditt sinne under ungefär högst en minut, och försök att identifiera ett antal olika former av upprördhet som stör dig, utan att ta hänsyn till den relativa betydelse som du kan ge dem. ²Tillämpa dagens tankegång på var och en av dem, och namnge både källan till upprördheten så som du varseblir den, och känslan så som du upplever den. ³Ytterligare exempel är:

⁴Jag är inte orolig för _____ av den anledning jag tror.

⁵Jag är inte deprimerad på grund av _____ av den anledning jag tror.

⁶Tre eller fyra gånger under dagen räcker.

LEKTION 6

Jag är upprörd därför att jag ser någonting som inte finns.

1. Övningarna med den här tankegången är mycket lika de föregående. ²Återigen är det nödvändigt att mycket specifikt namnge både formen av upprördhet (vrede, rädsla, oro, depression och så vidare) och källan som den varseblivs, för varje tillämpning av tankegången. ³Till exempel:

⁴Jag är arg på _____ därför att jag ser någonting som inte finns.

⁵Jag är orolig för _____ därför att jag ser någonting som inte finns.

2. Dagens tankegång är nyttig att tillämpa på allt som tycks göra dig upprörd, och kan med fördel användas hela dagen i detta syfte. ²Men de tre eller fyra övningsstunder som är nödvändiga bör föregås på samma sätt som tidigare av ungefär en minuts sökande i ditt sinne, och sedan tillämpas tankegången på varje tanke som upptäcks under detta sökande och som gör dig upprörd.
3. Om du motsätter dig att tillämpa tankegången på vissa upprörande tankar mer än på andra, påminn då dig själv återigen om de båda varningar som gavs i den föregående lektionen:

²Det finns inga små upprördheter. ³De är alla lika störande för min sinnesfrid.

⁴Och:

⁵Jag kan inte hålla fast vid den här formen av upprördhet och släppa de andra. ⁶Med tanke på syftet med de här övningarna kommer jag därför att betrakta dem alla som densamma.

LEKTION 7

Jag ser bara det förgångna.

1. Denna tankegång är särskilt svår att tro på i början. ²Likväl är den den logiska grunden för alla de föregående.
³Den är anledningen till att ingenting du ser betyder någonting.
⁴Den är anledningen till att du har givit allt du ser all den mening det har för dig.
⁵Den är anledningen till att du inte förstår någonting av det du ser.
⁶Den är anledningen till att dina tankar inte betyder någonting, och att de är som de ting du ser.
⁷Den är anledningen till att du aldrig är upprörd av det skäl du tror.
⁸Den är anledningen till att du är upprörd därför att du ser någonting som inte finns.
2. Gamla tankegångar om tid är mycket svåra att förändra, eftersom allt du tror är rotat i tiden, och är beroende av att du inte lär dig dessa nya tankegångar om den. ²Men det är just därför du behöver nya tankegångar om tid. ³Denna första tankegång om tid är faktiskt inte så egendomlig som den först kan låta.
3. Se till exempel på en kopp. ²Ser du en kopp eller ser du bara tillbaka på dina tidigare erfarenheter av att lyfta en kopp, att vara törstig, att dricka ur en kopp, att känna koppens kant mot läpparna, att äta frukost och så vidare? ³Är inte dina estetiska reaktioner på koppen också baserade på tidigare erfarenheter? ⁴Hur skulle du annars kunna veta huruvida just den här koppen kommer att gå sönder eller inte om du tappar den? ⁵Vad vet du om den här koppen, förutom det du lärde dig i det förgångna? ⁶Du skulle inte ha någon aning om vad den här koppen är, om det inte vore för din tidigare inläring. ⁷Ser du den då verkligen?
4. Se dig omkring. ²Detta är lika sant för allt du ser på. ³Tillstå detta genom att tillämpa dagens tankegång godtyckligt på allt som fångar din uppmärksamhet. ⁴Till exempel:

⁵Jag ser bara det förgångna i den här pennan.

⁶Jag ser bara det förgångna i den här skon.

⁷Jag ser bara det förgångna i den här handen.

⁸Jag ser bara det förgångna i den där kroppen.

⁹Jag ser bara det förgångna i det där ansiktet.

5. Uppehåll dig inte särskilt länge vid någonting särskilt, men kom ihåg att inte heller utesluta något specifikt. ²Kasta en snabb blick på varje objekt och gå sedan vidare till nästa. ³Tre eller fyra övningsstunder, var och en på ungefär en minut, räcker.

LEKTION 8

Mitt sinne är helt upptaget av tankar från det förgångna.

1. Den här tankegången är naturligtvis anledningen till att du bara ser det förgångna. ²Ingen ser egentligen någonting. ³Man ser bara sina egna tankar som projicerats utåt. ⁴Att sinnet mest är upptaget med det förgångna är orsaken till den missuppfattning beträffande tiden som ditt seende lider av. ⁵Ditt sinne kan inte förstå nuet, som är den enda tid som finns. ⁶Det kan därför inte förstå tid, och kan faktiskt inte förstå någonting.
2. Den enda helt sanna tanke man kan ha om det förgångna är att det inte finns här. ²Att överhuvudtaget tänka på det är därför att tänka på illusioner. ³Mycket få har insett vad det egentligen innebär att föreställa sig det förgångna eller att förutse framtiden. ⁴Sinnet är faktiskt tomt när det gör detta, eftersom det egentligen inte tänker på någonting.
3. Syftet med dagens övningar är att börja öva ditt sinne i att lägga märke till när det faktiskt inte tänker överhuvudtaget. ²Så länge som tankegångar utan innehåll upptar ditt sinne är sanningen blockerad. ³Att förstå att ditt sinne helt enkelt har varit tomt, i stället för att tro att det är fyllt av verkliga tankegångar, är det första steget mot att öppna vägen till sant seende.
4. Dagens övningar bör göras med slutna ögon. ²Detta därför att du faktiskt inte kan se någonting, och då är det lättare att förstå att hur levande du än kan göra dig en bild av en tanke, ser du ändå ingenting. ³Sök i ditt sinne så neutralt som möjligt under ungefär den sedvanliga minuten, och notera enbart de tankar du finner där. ⁴Namnge varje tanke efter den viktigaste personen eller det viktigaste temat som den innehåller, och gå sedan vidare till nästa. ⁵Inled övningsstunden med att säga:

⁶Jag tycks tänka på _____.

5. Nämn sedan specifikt varje tanke, till exempel:

²Jag tycks tänka på [namnet på en person], på [namnet på ett föremål], på [namnet på en känsla],

och så vidare, och avsluta sökandet i ditt sinne med:

³Men mitt sinne är helt upptaget av tankar från det förgångna.

6. Detta kan göras fyra eller fem gånger under dagen, såvida du inte tycker att det irriterar dig. ²Om du tycker att det är påfresande, räcker det med tre eller fyra gånger. ³Men kanske kan det vara till hjälp att vid själva sökandet i ditt sinne inkludera din irritation, eller varje känsla överhuvudtaget som dagens tankegång kan väcka.

LEKTION 9

Jag ser ingenting som det är nu.

1. Den här tankegången är helt uppenbart en följd av de två föregående. ²Men även om du kanske kan acceptera den intellektuellt, är det inte troligt att den ännu betyder någonting för dig. ³Att förstå är emellertid inte nödvändigt just nu. ⁴Insikten att du inte förstår är faktiskt en nödvändig förutsättning för att göra dina felaktiga tankegångar ogjorda. ⁵Dessa övningar handlar om att tillämpa, inte om att förstå. ⁶Du behöver inte öva det du redan förstår. ⁷Det skulle förvisso vara att gå i cirklar att sträva efter förståelse, och samtidigt utgå från att du redan har den.
2. Det är svårt för det otränade sinnet att tro att det som det tycks se inte finns. ²Denna tankegång kan vara mycket oroande, och kan stöta på aktivt motstånd i många olika former. ³Men detta utesluter inte att du tillämpar den. ⁴Inte mer än detta begärs vare sig för dessa eller några andra övningar. ⁵Varje litet steg kommer att ta bort en smula mörker, och förståelsen kommer till sist att lysa upp varje vrå av sinnet som har befriats från det skräp som förmörkar det.
3. Dessa övningar, för vilka tre eller fyra övningsstunder räcker, innebär att du ser dig omkring och tillämpar dagens tankegång på allt du ser, och kommer ihåg att det är nödvändigt att tillämpa dem utan åtskillnad, och även den nödvändiga regeln att inte utesluta någonting. ²Till exempel:

³Jag ser inte den här skrivmaskinen som den är nu.

⁴Jag ser inte den här telefonen som den är nu.

⁵Jag ser inte den här armen som den är nu.

4. Börja med de ting som är närmast dig, och se dig sedan vidare omkring:

²Jag ser inte den där klädhängaren som den är nu.

³Jag ser inte den där dörren som den är nu.

⁴Jag ser inte det där ansiktet som det är nu.

5. Det måste återigen betonas att även om du inte skall försöka inkludera allt, bör du undvika att utesluta någonting specifikt.

²Se till att du är ärlig mot dig själv när du gör denna åtskillnad.
³Du kan bli frestad att dölja den.

LEKTION 10

Mina tankar betyder ingenting.

1. Den här tankegången gäller för alla tankar som du är medveten om eller blir medveten om under övningsstunderna. ²Anledningen till att tankegången är tillämpbar på dem alla är att de inte är dina verkliga tankar. ³Vi har gjort denna åtskillnad tidigare och kommer att göra det igen. ⁴Du har ännu ingen grund för jämförelse. ⁵När du har det, kommer du inte hysa det minsta tvivel om att det du en gång trodde var dina tankar inte betydde någonting.
2. Detta är andra gången vi använder den här sortens tankegång. ²Formen är bara lite annorlunda. ³Den här gången inleds tankegången med "Mina tankar" i stället för "Dessa tankar" och ingen koppling görs direkt till de ting som omger dig. ⁴Tyngdpunkten ligger nu på att det som du tror att du tänker inte är verkligt.
3. Den här aspekten av rättelseprocessen började med tankegången att de tankar som du är medveten om är meningslösa, och finns utanför snarare än inom dig; och sedan betonades att de är förgångna snarare än nutida. ²Nu betonar vi att närvaron av dessa "tankar" innebär att du inte tänker. ³Detta är enbart ett annat sätt att repetera vårt tidigare uttalande att ditt sinne faktiskt är tomt. ⁴Att erkänna detta är att erkänna intet, när du tror att du ser det. ⁵Detta är en nödvändig förutsättning för sant seende.
4. Slut ögonen under dessa övningar och börja med att mycket långsamt upprepa dagens tankegång för dig själv. ²Lägg sedan till:

*³Den här tankegången kommer att hjälpa mig
att bli fri från allt jag nu tror.*

⁴Övningarna består liksom tidigare av att du söker i ditt sinne efter alla tankar som är tillgängliga för dig, utan att göra något urval eller döma. ⁵Försök att undvika all slags klassificering. ⁶Om du tycker att det är till hjälp, kan du faktiskt föreställa dig att du betraktar en märkligt sammansatt procession som går förbi och som har liten, om ens någon, personlig mening för dig. ⁷Alltefter som en tanke dyker upp i ditt sinne, säg:

⁸Min tanke på _____ betyder ingenting.

⁹Min tanke på _____ betyder ingenting.

5. Dagens tanke kan naturligtvis vara till hjälp för varje tanke som vid något tillfälle oroar dig. ²Vidare rekommenderas fem övningsstunder, av vilka ingen bör omfatta mer än ungefär en minuts sökande i sinnet. ³Det är inte tillrådligt att utsträcka denna period, och den bör förkortas till en halv minut eller mindre om du känner obehag. ⁴Kom emellertid ihåg att långsamt upprepa tankegången innan du tillämpar den på någonting specifikt, och att även göra tillägget:

⁵Den här tankegången kommer att hjälpa mig att bli fri från allt jag nu tror.

LEKTION 11

Mina meningslösa tankar visar mig en meningslös värld.

1. Detta är den första tankegång vi har haft som har att göra med en av de viktigaste faserna i rättelseprocessen; att vända på världens sätt att tänka. ²Det verkar som om världen bestämmer vad du varseblir. ³Dagens tankegång introducerar begreppet att dina tankar bestämmer den värld du ser. ⁴Gläd dig verkligen åt att öva tankegången i dess första form, för i denna tankegång är din befrielse säkrad. ⁵Nyckeln till förlåtelsen ligger i den.
2. Övningarna för dagens tankegång skall göras på ett något annorlunda sätt än de föregående. ²Börja med slutna ögon, och upprepa långsamt tankegången för dig själv. ³Öppna sedan ögonen och se dig omkring, på det som är nära och långt borta, ovanför och nedanför, överallt. ⁴Under den minut eller så som du använder tankegången upprepar du den bara för dig själv, och ser till att du gör det utan brådska, och utan någon känsla av tvång eller ansträngning.
3. För att få största möjliga utbyte av dessa övningar bör ögonen ganska snabbt vandra från ett ting till ett annat, eftersom de inte skall dröja sig kvar vid någonting särskilt. ²Orden bör emellertid uttalas på ett lugnt, ja till och med makligt sätt. ³Särskilt inledningen till den här tankegången bör övas på ett så ledigt sätt som möjligt. ⁴Den innehåller grunden för den frid, avslappning och frihet från oro som vi försöker uppnå. ⁵När du skall avsluta övningarna, slut då ögonen och upprepa sakta tankegången för dig själv ännu en gång.
4. Tre övningsstunder kommer förmodligen att räcka i dag. ²Men om du känner ringa eller inget obehag alls och har lust att göra fler, kan du göra upp till fem. ³Mer än så är inte tillrådligt.

LEKTION 12

Jag är upprörd därför att jag ser en meningslös värld.

1. Den här tankegången är viktig därför att den innehåller en rättelse av en mycket allvarlig förvrängning av varseblivningen.
²Du tror att det som gör dig upprörd är en skrämmande värld, eller en bedrövad värld eller en våldsamt värld, eller en vansinnig värld. ³Alla dessa egenskaper har du givit den. ⁴Världen i sig själv är meningslös.
2. Dessa övningar skall göras med öppna ögon. ²Se dig omkring, den här gången mycket långsamt. ³Försök att fördela tiden så att din blick sakta vandrar från ett ting till ett annat under ett något så när konstant tidsintervall. ⁴Tillåt inte att tiden innan din blick vandrar vidare blir märkbart längre eller kortare, utan försök i stället att hålla ett avvägt, jämnt tempo hela tiden. ⁵Vad du ser spelar ingen roll. ⁶Du lär dig själv detta när du ägnar allt som din blick faller på samma uppmärksamhet och lika mycket tid. ⁷Detta är ett första steg i att lära dig att ge dem alla samma värde.
3. Medan du ser dig omkring, säg till dig själv:

²Jag tror att jag ser en förskräcklig värld, en farlig värld, en fientlig värld, en bedrövad värld, en ond värld, en förryckt värld,

och så vidare, varvid du använder de beskrivningar som råkar falla dig in. ³Om ord som tycks vara positiva snarare än negativa kommer för dig, inkludera dem. ⁴Du kan till exempel komma att tänka på "en god värld" eller "en tillfredsställande värld". ⁵Om sådana ord kommer för dig, använd dem tillsammans med de övriga. ⁶Du kanske ännu inte förstår varför dessa "positiva" adjektiv hör hemma i dessa övningar, men kom ihåg att en "god värld" förutsätter en "dålig värld", och en "tillfredsställande värld" förutsätter en "otillfredsställande värld". ⁷Alla ord som dyker upp i ditt sinne är lämpliga objekt för dagens övningar. ⁸Deras skenbara kvalitet spelar ingen roll.

4. Se till att du inte förändrar tidsintervallen när du tillämpar dagens tankegång på det som du tycker är trevligt och på det som du tycker är otrevligt. ²För i syftet med de här övningarna finns det ingen skillnad mellan dem. ³Avsluta övningsstunden med att lägga till:

⁴Men jag är upprörd därför att jag ser en meningslös värld.

5. Det som är meningslöst är varken bra eller dåligt. ²Varför skulle då en meningslös värld göra dig upprörd? ³Om du kunde acceptera världen som meningslös och låta sanningen skrivas på den åt dig, skulle det göra dig obeskrivligt lycklig. ⁴Men eftersom den är meningslös, tvingas du skriva på den det som du vill att den skall vara. ⁵Det är detta du ser i den. ⁶Det är detta som i sanning är meningslöst. ⁷Under dina ord står Guds Ord skrivet. ⁸Sanningen gör dig upprörd nu, men när dina ord är uttraderade, kommer du att se Hans. ⁹Detta är det yttersta syftet med de här övningarna.
6. Tre eller fyra gånger är tillräckligt för att öva dagens tankegång. ²Inte heller bör övningsstunderna överskrida en minut. ³Det är möjligt att du tycker att till och med detta är alltför långt. ⁴Avsluta övningarna närhelst du upplever en känsla av anspänning.

LEKTION 13

En meningslös värld framkallar rädsla.

1. Dagens tankegång är egentligen en variant av den föregående, med undantag av att den är mer specifik när det gäller den känsla som väcks. ²I själva verket är en meningslös värld omöjlig. ³Ingenting existerar som inte har en mening. ⁴Men därmed inte sagt att du inte kommer att tro att du varseblir någonting som inte har någon mening. ⁵Det kommer tvärtom att vara synnerligen troligt att du tror att du verkligen varseblir det.
2. Att erkänna meningslösheten väcker en intensiv ångest hos alla som är åtskilda. ²Den representerar en situation där Gud och egot "utmanar" varandra i fråga om vems mening som skall skrivas i det tomma utrymme som meningslösheten tillhandahåller. ³Egot stormar besinningslöst in för att få till stånd sina egna tankegångar där, fullt av rädsla för att tomrummet annars skulle kunna användas för att påvisa dess egen maktlöshet och överklighet. ⁴Och det är det enda det har rätt i.
3. Det är därför nödvändigt att du lär dig känna igen det meningslösa, och acceptera det utan rädsla. ²Om du är rädd, är det oundvikligt att du kommer att förse världen med egenskaper som den inte har, och fylla den med bilder som inte existerar. ³För egot är illusioner säkerhetsanordningar, vilket de också måste vara för dig som jämför dig själv med egot.
4. Dagens övningar, som bör göras tre till fyra gånger i högst en minut varje gång, skall göras i en något annorlunda form än de föregående. ²Upprepa med slutna ögon dagens tankegång för dig själv. ³Öppna sedan ögonen, och se dig långsamt omkring medan du säger:

⁴Jag ser på en meningslös värld.

⁵Upprepa dessa ord för dig själv medan du ser dig omkring. ⁶Slut sedan ögonen och avsluta med:

⁷En meningslös värld framkallar rädsla eftersom jag tror att jag tävlar med Gud.

5. Du kanske tycker det är svårt att undvika att på ett eller annat sätt göra motstånd mot dessa avslutande ord. ²Vilken form ett

sådant motstånd än kan anta, påminn dig själv om att du egentligen är rädd för en sådan tanke på grund av "fiendens hämnd".³Det förväntas inte av dig att du vid det här laget skall tro på dessa ord, och du kommer förmodligen att avfärda dem som absurda. ⁴Lägg emellertid noga märke till alla tecken på den öppna eller förtäckta rädsla som de kan uppväcka.

6. Detta är vårt första försök att framlägga ett tydligt samband mellan orsak och verkan av ett slag som du ännu saknar erfarenhet av att förstå. ²Uppehåll dig inte vid de avslutande orden, och försök att inte ens tänka på dem annat än under övningsstunderna. ³Detta är tillräckligt för ögonblicket.

LEKTION 14

Gud skapade inte en meningslös värld.

1. Dagens tankegång är naturligtvis anledningen till att en meningslös värld är omöjlig. ²Det Gud inte skapade existerar inte. ³Och allt som verkligen existerar, existerar så som Han skapade det. ⁴Den värld du ser har ingenting med verkligheten att göra. ⁵Den har du själv gjort, och den existerar inte.
2. Dagens övningar skall göras med slutna ögon hela tiden. ²Den stund när du söker i sinnet bör vara kort, högst en minut. ³Gör inte mer än tre övningar med dagens tankegång såvida du inte tycker att de känns bra. ⁴Om du gör det, kommer det att bero på att du verkligen förstår vad de är till för.
3. Tankegången i dag är ytterligare ett steg i att lära dig att släppa de tankar som du har tillskrivit världen, och att se Guds Ord i deras ställe. ²De första stegen i detta utbyte, som i sanning kan kallas frälsning, kan vara ganska svåra och till och med ganska smärtsamma. ³En del av dem kommer att leda dig rakt in i rädslan. ⁴Du kommer inte att lämnas där. ⁵Du kommer att gå långt bortom den. ⁶Vi går mot fullkomlig trygghet och fullkomlig frid.
4. Tänk med slutna ögon på alla de fasor i världen som dyker upp i ditt sinne. ²Namnge dem var och en allt eftersom de kommer för dig, och förneka sedan dess verklighet. ³Gud skapade dem inte, och därför är de inte verkliga. ⁴Säg till exempel:

⁵*Gud skapade inte det där kriget, och därför är det inte verkligt.*

⁶*Gud skapade inte den där flygplanskraschen, och därför är den inte verklig.*

⁷*Gud skapade inte den där katastrofen [specificera], och därför är den inte verklig.*

5. Lämpliga objekt att tillämpa dagens tankegång på inkluderar också allt som du är rädd för skall hända dig själv, eller någon som du är orolig för. ²Namnge i varje enskilt fall "katastrofen" mycket specifikt. ³Använd inte allmänna termer. ⁴Säg till exempel inte "Gud skapade inte sjukdom" utan "Gud skapade inte cancer," eller hjärtattacker, eller vad det nu kan vara som väcker rädsla hos dig.
6. Detta som du ser på utgör din personliga repertoar av fasor.

²Dessa ting är del av den värld du ser. ³Några av dem är illusioner som du delar med andra, och andra är del av ditt personliga helvete. ⁴Det spelar ingen roll. ⁵Det Gud inte skapade kan bara finnas i ditt eget sinne åtskilt från Hans. ⁶Därför har det ingen mening. ⁷Avsluta övningsstunderna med ett erkännande av detta faktum genom att upprepa dagens tankegång:

⁸Gud skapade inte en meningslös värld.

7. Utöver övningsstunderna kan dagens tankegång naturligtvis tillämpas på allt som stör dig under dagen. ²Var mycket specifik när du tillämpar den. ³Säg:

⁴Gud skapade inte en meningslös värld. ⁵Han skapade inte [specificera situationen som stör dig] och därför är den inte verklig.

LEKTION 15

Mina tankar är bilder jag har gjort.

1. Det är på grund av att de tankar som du tror att du tänker visar sig som bilder, som du inte förstår att de inte är någonting. ²Du tror att du tänker dem, och därför tror du att du ser dem. ³Det är på det här sättet som ditt "seende" gjordes. ⁴Detta är den funktion som du har givit kroppens ögon. ⁵Det är inte seende. ⁶Det är att göra bilder. ⁷Det tar seendets plats, och ersätter det sanna seendet med illusioner.
2. Den här inledande tankegången till den process att göra bilder som du kallar seende kommer inte att ha mycket mening för dig. ²Du kommer att börja förstå den när du har sett små ljuskanter runt samma välbekanta föremål som du nu ser. ³Detta är början till verkligt sant seendet. ⁴Du kan vara säker på att sant seende kommer snabbt när detta har skett.
3. Allteftersom vi går vidare är det möjligt att du kommer att ha många "ljusupplevelser". ²De kan anta många olika former, en del av dem ganska oväntade. ³Var inte rädd för dem. ⁴De är tecken på att du äntligen håller på att öppna ögonen. ⁵De kommer inte att bestå, eftersom de endast symboliserar sann varseblivning, och de har ingenting med kunskap att göra. ⁶Dessa övningar kommer inte att uppenbara kunskapen för dig. ⁷Men de kommer att bereda vägen till den.
4. När du övar dagens tankegång, upprepa den då först för dig själv, och tillämpa den sedan på allt du ser omkring dig, medan du nämner det du ser vid namn och låter ögonen vila på det, medan du säger:

²Det här _____ är en bild som jag har gjort.

³Det där _____ är en bild som jag har gjort.

⁴Det är inte nödvändigt att inkludera ett stort antal specifika objekt när du tillämpar dagens tankegång. ⁵Det är emellertid nödvändigt att fortsätta att betrakta varje objekt medan du upprepar tankegången för dig själv. ⁶Tankegången bör upprepas mycket långsamt varje gång.

5. Även om du naturligtvis inte kommer att kunna tillämpa tankegången på särskilt många ting under den ungefärliga minut som

rekommenderas för övningen, försök ändå att göra urvalet så slumpartat som möjligt. ²Mindre än en minut räcker för övningsstunderna om du börjar känna obehag. ³Företa dig inte mer än tre tillämpningsstunder av dagens tankegång, såvida du inte känner dig helt väl till mods med den, och överskrid inte fyra. ⁴Tankegången kan emellertid tillämpas vid behov under hela dagen.

LEKTION 16

Jag har inga neutrala tankar.

1. Dagens tankegång är ett första steg i riktning mot att göra dig av med övertygelsen att dina tankar inte har någon verkan.²Allt du ser är resultatet av dina tankar.³Det finns inget undantag från detta faktum.⁴Tankar är inte stora eller små; starka eller svaga.⁵De är endast sanna eller falska.⁶De som är sanna skapar sin egen avbild.⁷De som är falska gör sin.
2. Det finns inget begrepp som är mer självmotsägande än "intetsägande tankar".²Det som ger upphov till varseblivningen av en hel värld kan knappast kallas intetsägande.³Varje tanke som du tänker bidrar till sanning eller till illusion; antingen utsträcker den sanningen eller mångfaldigar illusionerna.⁴Du kan förvisso mångfaldiga ingenting, men du kommer inte att utsträcka det genom att göra det.
3. Förutom att du inser att tankar aldrig är intetsägande, kräver frälsningen att du också inser att varje tanke som du tänker för med sig antingen frid eller krig; antingen kärlek eller rädsla.²Ett neutralt resultat är omöjligt, eftersom en neutral tanke är en omöjlighet.³Det är så frestande att avfärda tankar fyllda av rädsla som oviktiga, triviala och inte värda att bry sig om, att det är nödvändigt att du förstår att de alla är lika destruktiva, men också lika överkliga.⁴Vi kommer att öva den här tankegången i många former innan du verkligen förstår den.
4. När du tillämpar dagens tankegång, sök då i ditt sinne i ungefär en minut med slutna ögon, och försök aktivt att inte förbise någon "liten" tanke som kan ha en benägenhet att undgå sökandet.²Detta är ganska svårt innan du blir van vid det.³Du kommer att finna att det fortfarande är svårt för dig att inte göra konstlade åtskillnader.⁴Varje tanke som faller dig in, oavsett de egenskaper som du tillskriver den, är ett lämpligt objekt att tillämpa dagens tankegång på.
5. Upprepa under övningsstunderna först tankegången för dig själv, och när sedan den ena tanken efter den andra dyker upp i ditt sinne, håll den kvar i din medvetenhet medan du säger till dig själv:

²Den här tanken om _____ är inte en neutral tanke.

³Den där tanken om _____ är inte en neutral tanke.

⁴Använd som vanligt dagens tankegång närhelst du blir medveten om en bestämd tanke som väcker obehag. ⁵Följande form föreslås för detta syfte:

⁶Den här tanken om _____ är inte en neutral tanke, eftersom jag inte har några neutrala tankar.

6. Fyra eller fem övningsstunder rekommenderas, om du tycker att de är relativt lätta. ²Om du upplever dem som påfrestande, räcker det med tre. ³Övningsstundens längd bör också förkortas om du känner obehag.

LEKTION 17

Jag ser inga neutrala ting.

1. Den här tankegången är ytterligare ett steg i riktning mot att identifiera orsak och verkan så som de verkligen fungerar i världen. ²Du ser inga neutrala ting eftersom du inte har några neutrala tankar. ³Det är alltid tanken som kommer först, trots frestelsen att tro att det är tvärtom. ⁴Detta är inte så som världen tänker, men du måste lära dig att det är så du tänker. ⁵Om det inte vore så, skulle varseblivningen inte ha någon orsak, och skulle själv vara orsak till verkligheten. ⁶Med tanke på dess högst föränderliga natur, är detta knappast troligt.
2. När du tillämpar dagens tankegång, säg till dig själv med öppna ögon:

²Jag ser inga neutrala ting eftersom jag inte har några neutrala tankar.

- ³Se dig sedan omkring, och låt din blick vila på varje ting du iakttar tillräckligt länge för att säga:

⁴Jag ser inte en neutral _____, eftersom mina tankar om _____ inte är neutrala.

- ⁵Du kan till exempel säga:

⁶Jag ser inte en neutral vägg, eftersom mina tankar om väggar inte är neutrala.

⁷Jag ser inte en neutral kropp, eftersom mina tankar om kroppar inte är neutrala.

3. Som vanligt är det nödvändigt att inte göra några åtskillnader mellan det som du tror är levande eller inte levande; angenämt eller oangenämt. ²Oberoende av vad du kanske tror, ser du ingenting som är verkligt levande eller verkligt glädjefullt. ³Detta beror på att du fortfarande ännu inte är medveten om någon tanke som är verkligt sann, och därför verkligt lycklig.
4. Tre eller fyra specifika övningsstunder rekommenderas, och inte mindre än tre behövs för att uppnå största möjliga behåll-

ning, även om du upplever motstånd. ²Men om du gör det, kan övningsstundens längd förkortas till mindre än den ungefärliga minut som annars rekommenderas.

LEKTION 18

Jag är inte ensam om att uppleva verkningarna av mitt seende.

1. Tankegången i dag är ytterligare ett steg i att lära dig att de tankar som ger upphov till det du ser aldrig är neutrala eller oviktiga. ²Det betonas också tankegången att sinnen är förenade, vilket kommer att understrykas mer och mer längre fram.
2. Dagens tankegång hänför sig inte så mycket till det du ser som till hur du ser det. ²Därför betonas dagens övningar denna aspekt av din varseblivning. ³De tre eller fyra övningsstunder som rekommenderas bör göras på följande sätt:
3. Se dig omkring och välj objekten för tillämpningen av dagens tankegång så slumpartat som möjligt, och håll dina ögon fästa på varje objekt tillräckligt länge för att säga:

*²Jag är inte ensam om att uppleva verkningarna
av hur jag ser _____.*

³Avsluta varje övningsstund med att upprepa den mer allmänna formuleringen:

⁴Jag är inte ensam om att uppleva verkningarna av mitt seende.

⁵Ungefär en minut, eller till och med mindre, kommer att vara tillräckligt för varje övningsstund.

LEKTION 19

Jag är inte ensam om att uppleva verkningarna av mina tankar.

1. Tankegången i dag är naturligtvis anledningen till att ditt seende inte påverkar endast dig. ²Du kommer att lägga märke till att de tankegångar som har med tänkandet att göra ibland föregår dem som har med varseblivningen att göra, medan andra gånger ordningsföljden är den omvända. ³Anledningen är att ordningsföljden inte har någon betydelse. ⁴Tänkandet och dess resultat sker faktiskt samtidigt, för orsak och verkan är aldrig skilda åt.
2. I dag betonar vi återigen att sinnen är förenade. ²I början är detta sällan en särskilt välkommen tankegång, eftersom den tycks föra med sig en enorm känsla av ansvar, och kanske till och med kan betraktas som ett "intrång i privatlivet". ³Ändå är det ett faktum att det inte finns några privata tankar. ⁴Trots det motstånd som du i början kan känna mot denna tankegång, kommer du ändå till sist att förstå att den måste vara sann, om frälsning överhuvudtaget skall vara möjlig. ⁵Och frälsning måste vara möjlig, eftersom den är Guds Vilja.
3. Den ungefärliga minut av att söka i ditt sinne som dagens övningar kräver skall företas med slutna ögon. ²Tankegången för dagen skall först upprepas, och sedan bör du noggrant söka i ditt sinne för att se vilka tankar det innehåller just då. ³Medan du betraktar varje tanke, namnge den efter den viktigaste personen eller det viktigaste temat som den innehåller, och håll den kvar i sinnet medan du gör det, och säg:

*⁴Jag är inte ensam om att uppleva verkningarna
av denna tanke om _____.*

4. Nödvändigheten av att vara så neutral som möjligt när du väljer objekt för övningsstunderna borde vara ganska välbekant för dig vid det här laget, och kommer inte längre att upprepas varje dag även om det då och då kommer att inkluderas som en påminnelse. ²Glöm emellertid inte att ett slumpartat urval av objekt för alla övningsstunder är nödvändigt hela tiden. ³Avsaknad av rangordning i detta sammanhang kommer till sist att göra insikten om avsaknad av rangordning i mirakler meningsfull för dig.

5. Förutom att tillämpa dagens tankegång "vid behov", behövs åtminstone tre övningsstunder vars längd kan förkortas om det är nödvändigt. ²Försök inte att göra mer än fyra.

LEKTION 20

Jag är fast besluten att se.

1. Vi har hittills varit ganska fria när det gäller våra övningsstunder. ²Det har praktiskt taget inte gjorts något försök att bestämma när de skall göras, det har krävts en minimal ansträngning, och inte ens ett aktivt samarbete och intresse har efterfrågats. ³Detta tillvägagångssätt har varit avsiktligt, och mycket noggrant planerat. ⁴Vi har inte förlorat den avgörande betydelsen av att vända på ditt tänkande ur sikte. ⁵Världens frälsning är beroende av det. ⁶Men du kommer inte att se om du anser att du blir tvingad, och om du ger efter för förbittring och motstånd.
2. Detta är vårt första försök att införa struktur. ²Missförstå det inte som ett försök att utöva tvång eller påtryckning. ³Du vill ha frälsning. ⁴Du vill vara lycklig. ⁵Du vill ha frid. ⁶Ingenting av detta har du nu, eftersom ditt sinne är totalt odisciplinerat, och du inte kan skilja mellan glädje och sorg, njutning och smärta, kärlek och rädsla. ⁷Du håller nu på att lära dig hur du skall skilja dem från varandra. ⁸Och din lön kommer förvisso att bli stor.
3. Ditt beslut att se är allt det sanna seendet kräver. ²Det du vill ha är ditt. ³Se inte den lilla ansträngning som man bett dig om som ett tecken på att vårt mål är av ringa värde. ⁴Kan världens frälsning vara ett obetydligt mål? ⁵Och kan världen bli frälst om inte du blir det? ⁶Gud har en enda Son, och han är uppståndelsen och livet. ⁷Hans vilja sker eftersom all makt är honom given i Himmelen och på jorden. ⁸Genom din beslutsamhet att se ges det sanna seendet till dig.
4. Dagens övningar består i att under hela dagen påminna dig själv om att du vill se. ²Dagens tankegång innebär också underförstått insikten att du inte ser nu. ³Därför säger du, medan du upprepar tankegången, att du är fast besluten att förändra ditt nuvarande tillstånd till ett tillstånd som är bättre och som du verkligen vill ha.
5. Upprepa dagens tankegång långsamt och bestämt åtminstone två gånger i timmen i dag, och försök att göra det varje halvtimme. ²Bli inte oroad om du glömmer att göra det, men gör en verklig ansträngning att minnas. ³De extra upprepningarna bör tillämpas på varje situation, person eller händelse som gör dig upprörd. ⁴Du kan se dem på ett annat sätt, och du kommer att

göra det. ⁵Det du längtar efter kommer du att se. ⁶Detta är den verkliga lagen om orsak och verkan så som den fungerar i världen.

LEKTION 21

Jag är fast besluten att se tingen på ett annat sätt.

1. Tankegången i dag är naturligtvis en fortsättning och en utvidgning av den föregående. ²Den här gången är det emellertid nödvändigt med specifika perioder när du söker i ditt sinne, förutom att du tillämpar tankegången på särskilda situationer allteftersom de kan uppstå. ³Fem övningsstunder tillråds starkt, varvid en hel minut anslås för varje stund.
2. Börja övningsstunderna med att upprepa tankegången för dig själv. ²Slut sedan ögonen och sök noga i ditt sinne efter situationer från det förgångna, i nuet eller som förväntas i framtiden och som väcker vrede i dig. ³Vreden kan anta vilken form som helst allt ifrån lätt irritation till raseri. ⁴Intensiteten i känslan som du upplever har ingen betydelse. ⁵Du kommer att bli mer och mer medveten om att en svag antydning till irritation inte är någonting annat än en slöja som lagts över ett våldsamt ursinne.
3. Försök därför att inte låta de "små" tankarna av vrede undgå dig under övningsstunderna. ²Kom ihåg att du faktiskt inte förstår vad som väcker vrede i dig, och att ingenting som du tror i det här sammanhanget betyder någonting. ³Det kommer förmodligen att vara frestande för dig att uppehålla dig längre vid vissa situationer eller personer än vid andra, av de felaktiga skälen att de är mer "uppenbara". ⁴Så är det inte. ⁵Det är bara ett exempel på övertygelsen att vissa former av attack är mer rättfärdigade än andra.
4. När du söker i ditt sinne efter alla de former som tankar på attack visar sig i, håll då varje form kvar i sinnet medan du säger till dig själv:

²Jag är fast besluten att se _____ [personens namn] på ett annat sätt.

³Jag är fast besluten att se _____ [specificera situationen]
på ett annat sätt.

5. Försök att vara så specifik som möjligt. ²Du kan till exempel fokusera din vrede på en särskild egenskap hos en särskild person, och tro att vreden är begränsad till denna aspekt. ³Om din varseblivning lider av denna form av förvrängning, säg:

⁴Jag är fast besluten att se _____ [specificera egenskapen]
hos _____ [personens namn] på ett annat sätt.

LEKTION 22

Det jag ser är en form av hämnd.

1. Dagens tankegång är en korrekt beskrivning av det sätt på vilket varje person som har tankar på attack i sitt sinne måste se världen. ²Eftersom han har projicerat sin vrede på världen, ser han hur hämnden står i begrepp att lyfta sin hand mot honom. ³Hans egen attack varseblivs därför som självförsvar. ⁴Detta blir en ond cirkel som blir allt större ända tills han är villig att förändra sitt sätt att se. ⁵Annars kommer tankar på attack och motattack att helt sysselsätta honom och fylla hela hans värld. ⁶Vilken sinnesfrid är då möjlig för honom?
2. Det är denna grymma fantasi som du vill undkomma. ²Är det inte glada nyheter att få höra att den inte är verklig? ³Är det inte en lycklig upptäckt att finna att du kan undkomma? ⁴Du gjorde det som du vill förstöra; allt som du hatar och vill attackera och slå ihjäl. ⁵Ingenting som du är rädd för existerar.
3. Se på världen omkring dig åtminstone fem gånger i dag under åtminstone en minut varje gång. ²Säg till dig själv medan din blick långsamt glider från ett föremål till ett annat, från en kropp till en annan:

³*Jag ser bara det förgängliga.*

⁴*Jag ser ingenting som kommer att bestå.*

⁵*Det jag ser är inte verkligt.*

⁶*Det jag ser är en form av hämnd.*

⁷Fråga dig själv vid slutet av varje övningsstund:

⁸*Är detta den värld jag verkligen vill se?*

⁹Svaret måste väl vara uppenbart.

LEKTION 23

Jag kan undkomma den värld jag ser genom att ge upp tankarna på attack.

1. Tankegången i dag innehåller den enda vägen ut ur rädslan som någonsin kommer att lyckas. ²Ingenting annat kommer att fungera; allt annat är meningslöst. ³Men den här vägen kan inte misslyckas. ⁴Varje tanke du har utgör ett segment av den värld du ser. ⁵Det är alltså med dina tankar som vi måste arbeta, om din varseblivning av världen skall förändras.
2. Om orsaken till den värld du ser är tankar på attack, då måste du lära dig att det är dessa tankar som du inte vill ha. ²Det tjänar ingenting till att klaga över världen. ³Det tjänar ingenting till att försöka förändra världen. ⁴Den kan inte förändras eftersom den enbart är en verkan. ⁵Men det tjänar förvisso någonting till att förändra dina tankar om världen. ⁶Här förändrar du orsaken. ⁷Verkan kommer automatiskt att förändras.
3. Den värld du ser är en hämndlysten värld, och allting i den är en symbol för hämnden. ²Varenda en av dina varseblivningar av "den yttre verkligheten" är en bildlik framställning av dina egna tankar på attack. ³Man kan med rätta fråga sig om detta kan kallas för att se. ⁴Är inte fantasi ett bättre ord för en sådan process, och hallucination ett lämpligare ord för resultatet?
4. Du ser den värld som du har gjort, men du ser inte dig själv som den som gjorde bilden. ²Du kan inte räddas från världen, men du kan undkomma dess orsak. ³Det är detta som menas med frälsning, för var finns den värld du ser när dess orsak är borta? ⁴Det sanna seendet har redan en ersättning för allt som du tror att du nu ser. ⁵Skönhet kan lysa upp dina bilder och förvandla dem så till den grad att du kommer att älska dem, fastän de gjordes av hat. ⁶För du kommer inte att göra dem ensam.
5. Tankegången i dag introducerar tanken att du inte är fångad i den värld du ser, eftersom dess orsak kan förändras. ²Denna förändring kräver för det första att orsaken identifieras och för det andra att den sedan släpps, så att den kan ersättas. ³De två första stegen i den här processen kräver din medverkan. ⁴Det sista gör det inte. ⁵Dina bilder har redan blivit ersatta. ⁶Genom att ta de två första stegen kommer du att se att det är så.
6. Förutom att du använder tankegången hela dagen allt efter

behov, behövs det fem övningsstunder för att tillämpa den.
²Upprepa först tankegången långsamt för dig själv medan du ser dig omkring, och slut sedan ögonen och ägna ungefär en minut åt att söka i ditt sinne efter så många tankar på attack som du kan komma på. ³Allteftersom någon dyker upp i ditt sinne, säg:

⁴Jag kan undkomma den värld jag ser genom att släppa tankarna på attack på _____.

⁵Håll kvar varje tanke på attack i sinnet medan du säger detta, och släpp sedan den tanken och gå vidare till nästa.

7. Se till att du under övningsstunderna inkluderar både dina tankar på att attackera och att bli attackerad. ²Deras verkan är exakt densamma, eftersom de är exakt detsamma. ³Du förstår ännu inte detta, och just nu ombeds du bara att behandla dem som detsamma under dagens övningsstunder. ⁴Vi befinner oss fortfarande på det stadium där orsaken till den värld du ser håller på att identifieras. ⁵När du till sist lär dig att det inte är någon skillnad mellan tankar på att attackera och att bli attackerad, kommer du att vara redo att släppa orsaken.

LEKTION 24

Jag varseblir inte mitt eget bästa.

1. Inte i någon situation som uppstår förstår du vilket resultat som skulle göra dig lycklig. ²Därför har du ingen vägledning i att handla rätt, och ingen möjlighet att bedöma resultatet. ³Det du gör bestäms av hur du varseblir situationen, och den varseblivningen är felaktig. ⁴Det är således oundvikligt att du inte kommer att främja ditt eget bästa. ⁵Likväl är detta ditt enda mål i varje situation som varseblivs korrekt. ⁶Annars kommer du inte att förstå vad ditt eget bästa är.
2. Om du insåg att du inte varseblir ditt eget bästa, skulle du kunna lära dig vad det är. ²Men så länge som du är övertygad om att du verkligen vet vad det är, kan du inte lära dig det. ³Tankegången i dag är ett steg i riktning mot att öppna ditt sinne så att inläringen kan börja.
3. Dagens övningar kräver mycket mer ärlighet än vad du är van vid att uppbringa. ²Ett fåtal objekt som ärligt och noggrant övervägs under var och en av de fem övningar som du bör göra idag, kommer att vara till större hjälp än en mer ytligt granskning av ett större antal. ³Två minuter föreslås för var och en av de stunder när du söker i ditt sinne efter det som övningarna handlar om.
4. Övningsstunderna bör inledas med en upprepning av dagens tankegång, och sedan följas av att du med slutna ögon söker i ditt sinne efter olösta situationer som just nu bekymrar dig. ²Tonvikten bör ligga på att upptäcka vilket resultat du vill ha. ³Du kommer snabbt att märka att du har ett antal mål i ditt sinne som del av det önskade resultatet, och också att dessa mål finns på olika nivåer och ofta står i konflikt med varandra.
5. När du tillämpar dagens tankegång, nämn då varje situation som kommer för dig vid namn, och räkna sedan noggrant upp så många mål som möjligt som du vill ha uppfyllda när situationen är löst. ²Varje tillämpning bör ha ungefär följande form:

³I situationen rörande _____ skulle jag vilja att _____
händer och att _____ händer,

och så vidare. ⁴Försök att behandla så många olika slags resultat som ärligt kan komma för dig, även om några av dem inte före-

faller vara direkt relaterade till situationen, eller ens vara inneboende i den överhuvudtaget.

6. Om dessa övningar görs på rätt sätt kommer du snabbt att märka att du ställer ett stort antal krav på situationen som inte har någonting med den att göra. ²Du kommer också att märka att många av dina mål motsäger varandra, att du inte har något enhetligt resultat i sinnet, och att du måste uppleva besvikelse i samband med vissa av dina mål, hur situationen än utvecklar sig.
7. Efter att ha gått igenom listan med så många önskade mål som möjligt för varje olöst situation som dyker upp i ditt sinne, säg till dig själv:

²Jag varseblir inte mitt eget bästa i den här situationen,

och gå sedan vidare till nästa.

LEKTION 25

Jag vet inte vad någonting är till för.

1. Syfte är mening. ²Dagens tankegång förklarar varför ingenting du ser betyder någonting. ³Du vet inte vad det är till för. ⁴Därför är det meningslöst för dig. ⁵Allt är för ditt eget bästa. ⁶Detta är vad det är till för; detta är dess syfte; detta är vad det betyder. ⁷Det är genom att förstå detta som dina mål blir enhetliga. ⁸Det är genom att förstå detta som det du ser får mening.
2. Du varseblir världen och allt i den som meningsfullt sett utifrån egots mål. ²Dessa mål har ingenting med ditt eget bästa att göra, eftersom egot inte är du. ³Denna falska identifikation gör dig oförmögen att förstå vad någonting är till för. ⁴Följaktligen kommer du med säkerhet att missbruka det. ⁵När du tror på detta, kommer du att försöka dra tillbaka de mål du har tillskrivit världen i stället för att göra ett försök att förstärka dem.
3. Ett annat sätt att beskriva de mål som du nu varseblir är att säga att de alla handlar om "personliga" intressen. ²Eftersom du inte har några personliga intressen handlar dina mål faktiskt inte om någonting. ³När du omhuldar dem har du därför inga mål överhuvudtaget. ⁴Och därför vet du inte vad någonting är till för.
4. Innan du kan förstå något av dagens övningar är ytterligare en tanke nödvändig. ²På de allra ytligaste nivåerna förstår du faktiskt syftet. ³Likväl kan syfte inte förstås på dessa nivåer. ⁴Du förstår till exempel att en telefon är till för att tala med någon som inte fysiskt befinner sig i din omedelbara närhet. ⁵Det du inte förstår är varför du vill nå honom. ⁶Och det är detta som gör din kontakt med honom meningsfull eller ej.
5. Det är avgörande för din inläring att du är villig att släppa de mål som du har satt upp för allt. ²Insikten att de är meningslösa snarare än "bra" eller "dåliga" är den enda vägen att uppnå detta. ³Dagens tankegång är ett steg i den riktningen.
6. Sex övningsstunder är nödvändiga, var och en på två minuter. ²Varje övningsstund bör inledas med att du långsamt upprepar dagens tankegång, åtföljt av att du ser dig omkring och låter din blick vila på det som råkar fånga din uppmärksamhet, nära eller långt borta, "viktigt" eller "oviktigt", "mänskligt" eller "icke mänskligt". ³Medan dina ögon vilar på varje objekt du väljer på det sättet, säg till exempel:

⁴*Jag vet inte vad den här stolen är till för.*

⁵*Jag vet inte vad den här pennan är till för.*

⁶*Jag vet inte vad den här handen är till för.*

⁷Säg detta mycket långsamt utan att ta ögonen ifrån objektet för-
rån du har avslutat formuleringen av det. ⁸Gå sedan vidare till
nästa objekt, och tillämpa dagens tankegång som tidigare.

LEKTION 26

Mina tankar på attack attackerar min osårbarhet.

1. Det är väl uppenbart att om du kan attackeras är du inte osårbar.
²Du ser attack som ett verkligt hot. ³Detta beror på att du tror att du verkligen kan attackera. ⁴Och det som har verkningar genom dig måste också ha verkningar på dig. ⁵Det är denna lag som till sist kommer att rädda dig, men du missbrukar den nu. ⁶Du måste därför lära dig hur den kan användas för ditt eget bästa i stället för emot det.
2. Eftersom dina tankar på attack kommer att projiceras, kommer du att vara rädd för attack. ²Och om du är rädd för attack, måste du tro att du inte är osårbar. ³Tankar på attack gör dig därför sårbar i ditt eget sinne, som är den plats där tankarna på attack finns. ⁴Tankar på attack och osårbarhet kan inte accepteras tillsammans. ⁵De motsäger varandra.
3. Tankegången i dag introducerar tanken att du alltid attackerar dig själv först. ²Om tankar på attack måste medföra övertygelsen att du är sårbar, är deras verkan att de försvagar dig i dina egna ögon. ³De har således attackerat din varseblivning av dig själv. ⁴Och eftersom du tror på dem, kan du inte längre tro på dig själv. ⁵En falsk bild av dig själv har kommit för att ersätta det du är.
4. Att öva dagens tankegång kommer att hjälpa dig förstå att sårbarhet eller osårbarhet är resultatet av dina egna tankar. ²Ingenting förutom dina tankar kan attackera dig. ³Ingenting förutom dina tankar kan få dig att tro att du är sårbar. ⁴Och ingenting förutom dina tankar kan bevisa för dig att det inte är så.
5. Det behövs sex övningsstunder för att tillämpa dagens tankegång. ²Två hela minuter bör eftersträvas varje gång, även om tiden kan förkortas till en minut om obehaget är alltför stort. ³Förkorta den inte mer än så.
6. Övningsstunden bör inledas med att du upprepar dagens tankegång, slut sedan ögonen och gå återigen igenom de olösta frågor vars konsekvenser förorsakar dig bekymmer. ²Detta bekymmer kan ta sig formen av depression, oro, vrede, en känsla av tvång, rädsla, onda föraningar eller farhågor. ³Varje problem som ännu är olöst och som har en tendens att komma tillbaka i dina tankar under dagen är ett lämpligt objekt. ⁴Du kommer inte att kunna använda särskilt många under varje enskild övnings-

stund, eftersom du bör ägna längre tid än vanligt åt varje. ⁵Da-
gens tankegång bör tillämpas på följande sätt:

7. Nämn först situationen:

²Jag är bekymrad över _____.

³Gå sedan igenom varje möjlig konsekvens som du har tänkt på i
detta sammanhang och som har förorsakat dig bekymmer, och
hänvisa mycket specifikt till varje och säg:

⁴Jag är rädd för att _____ kommer att hända.

8. Om du gör övningarna ordentligt bör du ha fem eller sex, och
troligen fler, oroväckande möjligheter som är användbara för
varje situation du använder. ²Det är till mycket större hjälp att
grundligt behandla några få situationer än att bara flyktigt tänka
på ett större antal. ³Allteftersom listan över förväntade conse-
kvenser för varje situation blir längre, kommer du förmodligen
att finna några av dem, i synnerhet de som du kommer på mot
slutet, mindre acceptabla för dig. ⁴Försök emellertid så gott du
kan att behandla dem alla lika.
9. Efter att du har nämnt varje konsekvens som du är rädd för,
säg till dig själv;

²Den där tanken är en attack på mig själv.

³Avsluta varje övningsstund med att ännu en gång upprepa da-
gens tankegång för dig själv.

LEKTION 27

Mer än någonting annat vill jag se.

1. Dagens tankegång ger uttryck för någonting starkare än enbart beslutsamhet. ²Den prioriterar det sanna seendet bland dina önskemål. ³Du kanske känner dig tveksam till att använda tankegången på grund av att du inte är säker på att du verkligen menar det. ⁴Detta spelar ingen roll. ⁵Syftet med dagens övningar är att föra den tidpunkt när tankegången kommer att vara helt och hållet sann lite närmare.
2. Frestelsen kan vara stor att tro att något slags offer begärs av dig när du säger att du mer än någonting annat vill se. ²Om du blir illa till mods på grund av bristen på förbehåll, lägg då till:

³*Sant seende kostar ingen någonting.*

⁴Om rädslan för förlust fortfarande finns kvar, säg då dessutom:

⁵*Det kan endast välsigna.*

3. Tankegången i dag behöver många upprepningar för att göra största möjliga nytta. ²Den bör användas åtminstone varje halvtimme, och oftare om det är möjligt. ³Du kan försöka var femtonde eller tjugonde minut. ⁴Det rekommenderas att du så snart du vaknar eller strax därefter bestämmer ett exakt tidsintervall när du skall använda tankegången, och att du sedan försöker hålla dig till det under hela dagen. ⁵Det kommer inte att vara svårt att göra detta, även om du är mitt uppe i ett samtal eller är upptagen på något annat sätt just då. ⁶Du kan ändå upprepa en enda kort mening för dig själv utan att det stör någonting.
4. Den verkliga frågan är, hur ofta du kommer ihåg? ²Hur mycket vill du att dagens tankegång skall vara sann? ³Besvara den ena av dessa frågor, och du har besvarat den andra. ⁴Du kommer förmodligen att försumma åtskilliga tillämpningar, och kanske ganska många. ⁵Låt inte detta oro dig, utan försök verkligen att hålla din tidsplan från och med då. ⁶Om du bara en enda gång under dagen känner att du varit fullkomligt uppriktig när du upprepade dagens tankegång, kan du vara säker på att du har besparat dig själv många års möda.

LEKTION 28

Mer än någonting annat vill jag se tingen på ett annat sätt.

1. I dag ger vi verkligen gårdagens tankegång en specifik tillämpning. ²Under de här övningsstunderna kommer du att göra en rad klara åtaganden. ³Frågan om huruvida du kommer att hålla dem i framtiden behöver vi inte befatta oss med nu. ⁴Om du åtminstone är villig att göra dem nu, har du tagit det första steget mot att hålla dem. ⁵Och vi befinner oss fortfarande i början.
2. Du undrar kanske varför det till exempel är viktigt att säga: "Mer än någonting annat vill jag se det här bordet på ett annat sätt". ¹I sig självt är det inte alls viktigt. ³Men vad är av sig självt? ⁴Och vad betyder "i sig självt"? ⁵Du ser en mängd separata ting runt omkring dig, vilket faktiskt innebär att du inte ser överhuvudtaget. ⁶Antingen ser du eller ej. ⁷När du har sett ett ting på ett annat sätt, kommer du att se alla ting på ett annat sätt. ⁸Det ljus du kommer att se i något av dem är samma ljus som du kommer att se i dem alla.
3. När du säger "Mer än någonting annat vill jag se det här bordet på ett annat sätt" förpliktigar du dig att ge upp dina förutfattade meningar om bordet, och öppnar ditt sinne för vad det är och vad det är till för. ²Du definierar det inte utifrån det förgångna. ³Du frågar vad det är, snarare än talar om för det vad det är. ⁴Du anknyter inte meningen med det till din ringa erfarenhet av bord, inte heller begränsar du dess syfte till dina små personliga tankar.
4. Du kommer inte att ifrågasätta det du redan har definierat. ²Och syftet med de här övningarna är att ställa frågor och få svar. ³När du säger: "Mer än någonting annat vill jag se det här bordet på ett annat sätt", förpliktigar du dig att se. ⁴Det är inte en förpliktelse som utesluter någonting. ⁵Det är en förpliktelse som gäller för bordet lika mycket som för allt annat, varken mer eller mindre.
5. Du skulle faktiskt kunna uppnå sant seende från just det där bordet, om du ger upp alla dina egna föreställningar om det och ser på det med ett fullständigt öppet sinne. ²Det har någonting att visa dig; någonting vackert och rent och av oändligt värde, fullt av lycka och hopp. ³Gömt under alla dina föreställningar om det

ligger dess verkliga syfte, det syfte som det delar med hela universum.

6. När du använder bordet som tillämpningsobjekt för dagens tankegång ber du därför egentligen om att få se universums syfte. ²Du kommer att framföra samma önskemål till varje objekt som du använder under övningsstunderna. ³Och du förpliktigar dig att låta vart och ett av dem avslöja sitt syfte för dig i stället för att påtvinga det din egen bedömning.
7. Vi kommer i dag att ha sex övningsstunder på två minuter vardera, under vilka dagens tankegång först uttalas och sedan tillämpas på allt du ser omkring dig. ²Objekten bör inte bara väljas slumpartat, utan varje objekt bör också ägnas samma uppmärksamhet när dagens tankegång tillämpas på det, i ett försök att erkänna att de alla i lika mån bidrar till ditt seende.
8. Som vanligt bör tillämpningarna inkludera namnet på det objekt som dina ögon råkar falla på, och du bör låta din blick vila på det medan du säger:

*²Mer än någonting annat vill jag se den
här _____ på ett annat sätt.*

³Varje tillämpning bör göras mycket långsamt och så uppmärksam som möjligt. ⁴Det är ingen brådska.

LEKTION 29

Gud är i allt jag ser.

1. Tankegången i dag förklarar varför du kan se syftet med allt i allt. ²Den förklarar varför ingenting är åtskilt, av sig självt eller i sig självt. ³Och den förklarar varför ingenting du ser betyder någonting. ⁴Den förklarar faktiskt varje tankegång vi hittills har använt, och också alla de som följer. ⁵Dagens tankegång utgör hela grunden för det sanna seendet.
2. På det här stadiet kommer du förmodligen att tycka att denna tankegång är mycket svår att förstå. ²Du tycker kanske att den är dum, respektlös, vetlös, egendomlig och till och med anstötlig. ³Gud är förvisso inte i ett bord till exempel, som du ser det. ⁴Likväl betonade vi i går att ett bord delar universums syfte. ⁵Och det som delar universums syfte delar dess Skapares syfte.
3. Försök därför i dag att börja lära dig hur du skall se på alla ting med kärlek, uppskattning och med ett öppet sinne. ²Du ser dem inte nu. ³Skulle du kunna veta vad som finns i dem? ⁴Inte ingenting är som det ser ut att vara för dig. ⁵Dess heliga syfte ligger bortom din begränsade horisont. ⁶När det sanna seendet har visat dig den helighet som lyser upp världen, kommer du att förstå dagens tankegång fullkomligt. ⁷Och du kommer inte att förstå hur du någonsin kunde tycka att den var svår.
4. Våra sex övningsstunder i dag på två minuter vardera bör följa ett numera välbekant mönster: börja med att upprepa tankegången för dig själv och tillämpa den sedan på slumpartat utvalda objekt runt omkring dig och nämn specifikt vart och ett vid namn. ²Försök att undvika tendensen att själv styra urvalet, något som kan vara särskilt frestande i samband med dagens tankegång på grund av dess helt främmande natur. ³Kom ihåg att vilken ordningsföljd du än bestämmer dig för är den lika främmande för verkligheten.
5. Du bör därför i största möjliga mån undvika att själv bestämma urvalet i din lista över objekt. ²En lämplig lista kan till exempel inkludera:

³*Gud är i den här galgen.*

⁴*Gud är i den här tidskriften.*

⁵*Gud är i det här fingret.*

⁶*Gud är i den här lampan.*

⁷*Gud är i den där kroppen.*

⁸*Gud är i den där dörren.*

⁹*Gud är i den där papperskorgen.*

¹⁰Förutom under de fastställda övningsstunderna bör du upprepa dagens tankegång åtminstone en gång i timmen, och långsamt se dig omkring medan du utan brådska säger orden för dig själv.

¹¹Åtminstone en eller två gånger bör du erfara en känsla av ro när du gör detta.

LEKTION 30

Gud är i allt jag ser eftersom Gud är i mitt sinne.

1. Tankegången i dag är språngbrädan till sant seendet. ²Utifrån den här tankegången kommer världen att öppna sig för dig, och du kommer att betrakta den och se i den det du aldrig tidigare har sett. ³Inte heller kommer det du tidigare såg att vara ens svagt synligt för dig.
2. I dag skall vi försöka använda ett nytt slags "projektion". ²Vi försöker inte göra oss av med det vi inte tycker om genom att se det utanför oss. ³I stället försöker vi att se i världen det som finns i vårt sinne, och det som vi vill se, finns där. ⁴På så sätt försöker vi förena oss med det vi ser, snarare än hålla det åtskilt från oss. ⁵Detta är den grundläggande skillnaden mellan sant seende och det sätt du ser på.
3. Dagens tankegång bör tillämpas så ofta som möjligt under hela dagen. ²Närhelst du har en stund över, upprepa då tankegången långsamt för dig själv medan du ser dig omkring, och försök att inse att den går att tillämpa på allt du ser nu, eller skulle kunna se nu, om det vore inom räckhåll för dina ögon.
4. Verkligt sant seende är inte begränsat till begrepp som "nära" och "långt borta". ²Som hjälp för att börja vänja dig vid den här tankegången kan du försöka tänka både på ting som du inte just nu kan se och på ting som du faktiskt kan se.
5. Verkligt sant seende är inte bara obegränsat av rum och avstånd, det är inte heller beroende av kroppens ögon överhuvudtaget. ²Sinnet är dess enda källa. ³För att hjälpa dig att vänja dig mer vid även den här tankegången, bör du ägna åtskilliga övningsstunder åt att tillämpa dagens tankegång med slutna ögon, och använda alla object som dyker upp i ditt sinne och se inåt snarare än utåt. ⁴Dagens tankegång är lika tillämpbar i båda fallen.

LEKTION 31

Jag är inte offer för den värld jag ser.

1. Dagens tankegång är inledningen till din befrielseförklaring.
²Tankegången bör återigen tillämpas både på den värld du ser utanför dig och den värld du ser inom dig. ³När vi tillämpar tankegången kommer vi att använda oss av en övningsform som kommer att tas i anspråk mer och mer, med vissa angivna förändringar. ⁴I stort sett innehåller denna form två aspekter, en i vilken du tillämpar tankegången mer koncentrerat, och en annan som består av talrika tillämpningar av tankegången under hela dagen.
2. Två längre övningsstunder av dagens tankegång är nödvändiga, en på morgonen och en på kvällen. ²Tre till fem minuter rekommenderas för varje. ³Se dig under den tiden långsamt omkring medan du upprepar tankegången två eller tre gånger. ⁴Slut sedan ögonen, och tillämpa samma tankegång på din inre värld. ⁵Du kommer att rädda dig undan båda samtidigt, för den inre är orsaken till den yttre.
3. Medan du utforskar din inre värld försöker du helt enkelt att bli medveten om alla tankar som dyker upp i ditt sinne, begrundar varje tanke ett ögonblick, och ersätter den sedan med nästa. ²Försök att inte att upprätta någon slags hierarki mellan dem. ³Se dem komma och gå så objektivt som möjligt. ⁴Uppehåll dig inte vid någon särskild, utan försök att låta flödet strömma jämnt och lugnt utan något speciellt engagemang från din sida. ⁵Medan du sitter och stilla iakttar dina tankar, upprepa då dagens tankegång för dig själv så ofta du har lust, men utan någon känsla av brådska.
4. Upprepa dessutom dagens tankegång så ofta som möjligt under dagen. ²Påminn dig själv om att du avger en självständighetsförklaring i din egen frihets namn. ³Och i din frihet ligger världens frihet.
5. Tankegången i dag är också synnerligen användbar som svar på varje form av frestelse som kan dyka upp. ²Den är ett tillkännagivande av att du inte kommer att ge efter för den, och göra dig själv till slav.

LEKTION 32

Jag har hittat på den värld jag ser.

1. I dag skall vi fortsätta att utveckla temat om orsak och verkan.
²Du är inte offer för den värld du ser eftersom du har hitta på den. ³Du kan ge upp den lika lätt som du gjorde den. ⁴Du kommer att se den eller ej, allt efter din egen önskan. ⁵Så länge du vill ha den, kommer du att se den; när du inte längre vill ha den, kommer den inte att finnas så att du kan se den.
2. Tankegången i dag, liksom de föregående, gäller för dina inre och yttre världar, som faktiskt är detsamma. ²Men eftersom du ser dem som olika, kommer dagens övningsstunder återigen att inkludera två faser: en som gäller världen som du ser utanför dig, och en annan världen som du ser i ditt sinne. ³Försök att under dagens övningar föra in tanken att båda finns i din egen fantasi.
3. Vi kommer återigen att börja morgonens och kvällens övningsstunder med att upprepa dagens tankegång två eller tre gånger medan du ser dig omkring på den värld du ser som utanför dig. ²Slut sedan ögonen och se dig omkring i din inre värld. ³Försök att behandla dem båda så lika som möjligt. ⁴Upprepa dagens tankegång utan brådska så ofta du vill, medan du betraktar de bilder som din fantasi visar upp för din medvetenhet.
4. För de två längre övningsstunderna rekommenderas tre till fem minuter, dock inte mindre än tre. ²Om du finner övningen vilsam, kan mer än fem minuter användas. ³För att underlätta detta, välj en tidpunkt när få distraherande faktorer är att vänta, och när du själv känner dig någorlunda redo.
5. Dessa övningar bör också pågå under dagen, så ofta som möjligt. ²De kortare tillämpningarna består i att långsamt upprepa tankegången, medan du granskar antingen din inre eller yttre värld. ³Det spelar ingen roll vilken du väljer.
6. Tankegången i dag bör också omedelbart tillämpas på varje situation som kan tänkas oroa dig. ²Tillämpa tankegången genom att säga till dig själv;

³Jag har hittat på den här situationen så som jag ser den.

LEKTION 33

Det finns ett annat sätt att se på världen.

1. Dagens tankegång är ett försök att förstå att du kan ändra din varseblivning av världen både i dess yttre och inre aspekter.²Fem hela minuter bör ägnas åt morgonens och kvällens tillämpningar.³Under dessa övningsstunder bör tankegången upprepas så ofta du tycker det känns bra, men det är nödvändigt att tillämpningarna görs utan brådska.⁴Växla mellan att granska det du varseblir utanför dig och det du varseblir inom dig, men utan någon plötslig känsla av att du byter från den ena till den andra.
2. Kasta endast en flyktig blick på den värld du varseblir som utanför dig, slut sedan ögonen och granska dina inre tankar på samma flyktiga sätt.²Försök att vara lika oengagerad i båda, och att behålla denna opartiskhet när du upprepar tankegången under dagens lopp.
3. De kortare övningsstunderna bör göras så ofta som möjligt.²Specifika tillämpningar av dagens tankegång bör också göras omedelbart när någon situation uppstår som förleder dig att bli orolig.³Säg vid dessa tillämpningar:

⁴Det finns ett annat sätt att se på detta.

4. Kom ihåg att tillämpa dagens tankegång i samma ögonblick som du blir medveten om att någonting oroar dig.²Det kanske är nödvändigt att ägna en minut eller så åt att sitta tyst och upprepa tankegången för dig själv flera gånger.³Att sluta ögonen kommer förmodligen att vara till hjälp vid den här formen av tillämpning.

LEKTION 34

Jag skulle kunna se frid i stället för detta.

1. Tankegången i dag börjar med att beskriva de villkor som råder i det andra sättet att se. ²Sinnesfrid är helt klart en inre angelägenhet. ³Den måste börja med dina egna tankar och sedan utsträckas. ⁴Det är från din sinnesfrid som en fridfull varseblivning av världen uppstår.
2. Tre längre övningsstunder behövs för dagens övningar. ²En på morgonen och en på kvällen rekommenderas, med ytterligare en som bör göras när som helst däremellan när beredvilligheten tycks vara störst. ³Alla tillämpningar bör göras med slutna ögon. ⁴Det är till din inre värld som tillämpningarna av dagens tankegång bör rikta sig.
3. För var och en av de längre övningsstunderna behövs ungefär fem minuter för att söka i ditt sinne. ²Sök i ditt sinne efter tankar som gör dig rädd, situationer som framkallar ängslan, "kränkande" personer eller händelser, eller vad som helst annat som du hyser kärlekslösa tankar om. ³Notera dem alla flyktigt, och upprepa långsamt dagens tankegång allteftersom du ser dem dyka upp i ditt sinne, och låt dem sedan försvinna och ersättas av nästa.
4. Om det börjar bli svårt för dig att tänka på specifika objekt, fortsätt då att utan brådska upprepa tankegången för dig själv och utan att tillämpa den på någonting särskilt. ²Se emellertid till att du inte utesluter någonting specifikt.
5. De kortare tillämpningarna bör vara många, och göras närhelst du känner att din sinnesfrid på något sätt är hotad. ²Syftet är att under hela dagen skydda dig själv mot frestelse. ³Om du blir medveten om att en specifik form av frestelse dyker upp, bör övningen anta den här formen:

⁴Jag skulle kunna se frid i den här situationen i stället för det jag nu ser i den.

6. Om intrången på din sinnesfrid antar formen av mer allmänna ogynnsamma känslor som depression, ängslan eller oro, använd då tankegången i dess ursprungliga form. ²Om du upptäcker att du behöver mer än en tillämpning av dagens tankegång för att

hjälpa dig att ändra ditt sinne i något specifikt sammanhang, försök då att ta flera minuter i anspråk och ägna dem åt att upprepa tankegången tills du upplever en känsla av lättnad. ³Det kommer att hjälpa dig om du specifikt säger till dig själv:

⁴Jag kan ersätta mina känslor av depression, ängslan eller oro [eller mina tankar om den här situationen, personen eller händelsen] med frid.

LEKTION 35

Mitt sinne är del av Guds. Jag är mycket helig.

1. Dagens tankegång beskriver inte hur du ser dig själv nu. ²Den beskriver emellertid vad sant seende kommer att visa dig. ³Det är svårt för någon som tror att han är i den här världen att tro detta om sig själv. ⁴Men anledningen till att han tror att han är i den här världen är därför att han inte tror på det.
2. Du kommer att tro att du är del av den plats där du tror att du är. ²Detta beror på att du omger dig med den omgivning som du vill ha. ³Och du vill ha den för att skydda den bild av dig själv som du har gjort. ⁴Bilden är del av denna omgivning. ⁵Det du ser medan du tror att du befinner dig i den ses genom bildens ögon. ⁶Detta är inte sant seende. ⁷Bilder kan inte se.
3. Tankegången i dag presenterar en helt annan syn på dig själv. ²Genom att fastslå din Källa, fastslår den din Identitet, och den beskriver dig så som du i sanning verkligen måste vara. ³Vi kommer att använda en något annorlunda slags tillämpning av dagens tankegång eftersom tonvikten i dag ligger på den som varseblir snarare än på det han varseblir.
4. Börja var och en av de tre övningsstunderna på fem minuter vardera med att upprepa dagens tankegång för dig själv, slut sedan ögonen och sök i ditt sinne efter de olika slags ord som de beskriver dig själv med. ²Inkludera alla de egobaserade egenskaper som du tillskriver dig själv, positiva eller negativa, åtråvärda eller inte åtråvärda, beundransvärda eller förnedrande. ³De är alla lika överkliga, eftersom du inte ser på dig själv med helighetens ögon.
5. När du i början söker i ditt sinne, kommer du förmodligen att betona de aspekter av din varseblivning av dig själv som du ser som mest negativa. ²Mot slutet av övningsstunden kan dock mer självförhävande beskrivningar mycket väl dyka upp i ditt sinne. ³Försök att förstå att det inte spelar någon roll vilken riktning dina fantasier om dig själv tar. ⁴Illusioner riktar sig inte åt något håll i verkligheten. ⁵De är helt enkelt inte sanna.
6. En lämplig slumpbetonad lista för tillämpning av dagens tankegång skulle kunna se ut så här:

²Jag ser mig själv som utnyttjad.

³Jag ser mig själv som deprimerad.

⁴Jag ser mig själv som misslyckad.

⁵Jag ser mig själv som utsatt för fara.

⁶Jag ser mig själv som hjälplös.

⁷Jag ser mig själv som segerrik.

⁸Jag ser mig själv som förlorare.

⁹Jag ser mig själv som barmhärtig.

¹⁰Jag ser mig själv som dygdig

7. Du skall inte tänka på dessa formuleringar på ett abstrakt sätt. ²De kommer att dyka upp för dig allteftersom olika situationer, personer och händelser som du figurerar i framträder i ditt sinne. ³Ta vilken specifik situation som helst som du kommer att tänka på, bestäm det eller de beskrivande ord som du känner är tillämpbara på dina reaktioner på den situationen, och använd dem när du tillämpar dagens tankegång. ⁴Efter det att du har nämnt dem alla, säg:

⁵Men mitt sinne är del av Guds. ⁶Jag är mycket helig.

8. Under de längre övningsstunderna kommer det förmodligen att finnas tillfällen när ingenting specifikt kommer för dig. ²Ansträng dig inte för att tänka ut specifika ting som du kan fylla denna stund med, utan slappna bara av och upprepa långsamt dagens tankegång tills du kommer att tänka på någonting. ³Även om ingenting som verkligen kommer för dig skall utelämnas från övningen, skall inte heller någonting "grävas fram" med möda. ⁴Varken tvång eller urskiljning bör användas.
9. Ta så ofta som möjligt under dagen fram en specifik egenskap eller specifika egenskaper som du tillskriver dig själv just då, och tillämpa dagens tankegång på dem genom att lägga till tankegången i den form som anges ovan. ²Om du inte kommer att tänka på någonting särskilt, upprepa då bara tankegången för dig själv, med slutna ögon.

LEKTION 36

Min helighet omsluter allt jag ser.

1. Dagens tankegång utvidgar gårdagens från den som varseblir till det som varseblivs. ²Du är helig därför att ditt sinne är del av Guds. ³Och eftersom du är helig måste även ditt seende vara heligt. ⁴”Syndfri” betyder utan synd. ⁵Du kan inte vara utan synd lite grann. ⁶Du är antingen utan synd eller ej. ⁷Om ditt sinne är del av Guds måste du vara utan synd, för annars skulle en del av Hans Sinne vara syndigt. ⁸Ditt seende hör ihop med Hans helighet, inte med ditt ego, och därför inte med din kropp.
2. Fyra tre till fem minuters övningsstunder behövs i dag. ²Försök att fördela dem någorlunda jämnt, och gör de kortare tillämpningarna ofta för att bevara ditt beskydd hela dagen. ³De längre övningsstunderna bör anta den här formen:
3. Slut först ögonen och upprepa långsamt dagens tankegång flera gånger. ²Öppna sedan ögonen och se dig mycket långsamt omkring, och tillämpa tankegången specifikt på allt du lägger märke till vid din flyktiga granskning. ³Säg till exempel:

⁴*Min helighet omsluter den där mattan.*

⁵*Min helighet omsluter den där väggen.*

⁶*Min helighet omsluter dessa fingrar.*

⁷*Min helighet omsluter den där stolen.*

⁸*Min helighet omsluter den där kroppen.*

⁹*Min helighet omsluter den här pennan.*

¹⁰Slut ögonen flera gånger under de här övningsstunderna och upprepa tankegången för dig själv. ¹¹Öppna sedan ögonen och fortsätt som tidigare.

4. Under de kortare övningsstunderna skall du sluta ögonen och upprepa tankegången; se dig omkring medan du åter upprepar den: och avsluta med ytterligare en upprepning med slutna ögon. ²Alla tillämpningar skall naturligtvis göras mycket långsamt, med så lite ansträngning som möjligt och utan brådska.

LEKTION 37

Min helighet välsignar världen.

1. Den här tankegången innehåller de första glimtarna av din sanna funktion i världen, eller varför du är här. ²Ditt syfte är att se världen genom din egen helighet. ³På så sätt välsignas du och världen tillsammans. ⁴Ingen förlorar; ingenting tas ifrån någon; alla vinner genom ditt heliga sanna seende. ⁵Den betyder slutet på offer eftersom den erbjuder var och en hans fulla rätt. ⁶Och han har rätt till allt, eftersom det är hans födslorätt som Guds Son.
2. Det finns inget annat sätt att ta bort tankegången på offer från världens sätt att tänka. ²Varje annat sätt att se kommer oundvikligen att kräva betalning av någon eller någonting. ³Resultatet blir att den som varseblir förlorar. ⁴Inte heller kommer han att ha någon aning om varför han förlorar. ⁵Likväl återupprättas hans helighet i hans medvetenhet genom ditt sanna seende. ⁶Din helighet välsignar honom genom att inte begära någonting av honom. ⁷De som ser sig själva som hela ställer inga krav.
3. Din helighet är världens frälsning. ²Den låter dig lära världen att den är ett med dig, inte genom att predika för den, inte genom att tala om någonting för den, utan enbart genom din tysta insikt att i din helighet välsignas alla ting tillsammans med dig.
4. Dagens fyra längre övningsstunder, av vilka varje övningsstund bör omfatta tre till fem minuters övning, börjar med en upprepning av dagens tankegång, följt av att du under ungefär en minut ser dig omkring medan du tillämpar tankegången på allt du ser:

²*Min helighet välsignar den här stolen.*

³*Min helighet välsignar det där fönstret.*

⁴*Min helighet välsignar den här kroppen.*

⁵Slut sedan ögonen och tillämpa tankegången på varje person du kommer att tänka på, använd hans namn och säg:

⁶*Min helighet välsignar dig [namn].*

5. Du kan fortsätta övningsstunden med slutna ögon; du kan öppna ögonen igen och tillämpa dagens tankegång på din yttre värld

om du så vill; du kan växla mellan att tillämpa tankegången på det du ser runt omkring dig och på dem som är i dina tankar; eller du kan efter eget gottfinnande använda vilken kombination som helst av dessa två tillämpningssätt. ²Övningsstunden bör avslutas med en upprepning av tankegången med slutna ögon, och därefter omedelbart följas av ytterligare en, med öppna ögon.

6. De kortare övningarna består av att upprepa tankegången så ofta du kan. ²Det är till särskilt stor hjälp att tyst tillämpa den på varje person du möter, och att säga hans namn när du gör det. ³Det är nödvändigt att använda tankegången om någon tycks framkalla en negativ reaktion hos dig. ⁴Erbjud honom omedelbart din helighets välsignelse, så att du kan lära dig att bevara den i din egen medvetenhet.

LEKTION 38

Det finns ingenting min helighet inte kan göra.

1. Din helighet vänder upp och ner på världens alla lagar. ²Den är bortom varje inskränkning i tid, rum, avstånd och begränsningar av varje slag. ³Din helighet är totalt obegränsad i sin makt eftersom den gör dig till Guds Son, ett med sin Skapares Sinne.
2. Genom din helighet manifesteras Guds makt. ²Genom din helighet blir Guds makt tillgänglig. ³Och det finns ingenting som Guds makt inte kan göra. ⁴Din helighet kan således ta bort all smärta, göra slut på all sorg och lösa alla problem. ⁵Den kan göra det för dig eller för någon annan. ⁶Den har samma makt att hjälpa alla eftersom den har samma makt att frälsa alla.
3. Om du är helig är allt Gud skapade heligt. ²Du är helig eftersom alla ting Han skapade är heliga. ³Och alla ting Han skapade är heliga eftersom du är det. ⁴Under dagens övningar kommer vi att tillämpa makten i din helighet på alla problem, svårigheter eller lidande i vilken form du än råkar tänka på dem, hos dig själv eller hos någon annan. ⁵Vi kommer inte att göra några åtskillnader eftersom det inte finns några åtskillnader.
4. Upprepa dagens tankegång under de fyra längre övningsstunderna, var och en på helst fem hela minuter, slut ögonen och sök sedan i ditt sinne efter varje känsla av förlust eller bedrövelse av något slag så som du ser det. ²Försök att göra så lite åtskillnad som möjligt mellan en situation som är svår för dig, och en som är svår för någon annan. ³Ange situationen specifikt, och namnge också personen i fråga. ⁴Använd den här formen när du tillämpar dagens tankegång:

⁵I situationen som handlar om _____ i vilken jag ser mig själv, finns det ingenting som min helighet inte kan göra.

⁶I situationen som handlar om _____ i vilken _____ ser sig själv, finns det ingenting som min helighet inte kan göra.

5. Då och då vill du kanske variera det här tillvägagångssättet och lägga till några egna tankar som hör hit. ²Du skulle kanske till exempel vilja inkludera tankar som:

*³Det finns ingenting som min helighet inte kan göra
eftersom Guds makt ligger i den.*

⁴Ta med alla variationer som tilltalar dig, men håll övningarna fokuserade på temat "Det finns ingenting som min helighet inte kan göra". ⁵Syftet med dagens övningar är att börja inge dig en känsla av att du råder över alla ting på grund av vad du är.

6. Tillämpa tankegången i sin ursprungliga form under de kortare, ofta förekommande övningarna, såvida inte ett specifikt problem som har med dig eller med någon annan att göra dyker upp, eller som du kommer att tänka på. ²Använd i så fall den mer specifika formen när du tillämpar tankegången på det.

LEKTION 39

Min helighet är min frälsning.

1. Om skuld är helvetet, vad är då dess motsats? ²I likhet med textboken, för vilken den här arbetsboken skrevs, är tankegångarna som används vid övningarna mycket enkla, mycket tydliga och helt entydiga. ³Vi befattar oss varken med intellektuella bedrifter eller med logiska påhitt. ⁴Vi ägnar oss enbart åt det mycket uppenbara som har blivit förbisett i de moln av komplexitet som du tror att du tänker i.
2. Om skuld är helvetet, vad är då dess motsats? ²Detta kan väl inte vara svårt. ³Den tvekan du kanske känner när du skall svara beror inte på frågans tvetydighet. ⁴Men tror du att skuld är helvetet? ⁵Om du gjorde det, skulle du genast se hur tydlig och enkel textboken är, och du skulle inte behöva någon arbetsbok överhuvudtaget. ⁶Ingen behöver öva för att få det som redan är hans.
3. Vi har redan sagt att din helighet är världens frälsning. ²Hur är det med din egen frälsning? ³Du kan inte ge det du inte har. ⁴En frälsare måste vara frälst. ⁵Hur skulle han annars kunna lära ut frälsning? ⁶Dagens övningar gäller dig, när du inser att din frälsning är avgörande för världens frälsning. ⁷När du tillämpar övningarna på din värld är det till nytta för hela världen.
4. Din helighet är svaret på varje fråga som någonsin har ställts, ställs nu eller kommer att ställas i framtiden. ²Din helighet innebär slutet på skulden, och därför slutet på helvetet. ³Din helighet är världens frälsning, och din egen. ⁴Hur skulle du, som din helighet tillhör, kunna uteslutas från den? ⁵Gud känner inte till ohelighet. ⁶Kan det vara så att Han inte känner Sin Son?
5. Fem hela minuter tillråds för dagens fyra längre övningsstunder, och längre och oftare förekommande övningsstunder uppmuntras. ²Om du vill göra fler än det minimum som behövs rekommenderas fler snarare än längre övningar, även om båda tillråds.
6. Börja övningsstunderna som vanligt med att upprepa dagens tankegång för dig själv. ²Sök sedan, med slutna ögon, efter dina kärlekslösa tankar i vilken form de än uppenbarar sig; obehag, depression, vrede, rädsla, oro, attack, otrygghet och så vidare. ³Vilken form de än antar är de kärlekslösa och därför skrämmande. ⁴Och därför är det från dem som du behöver frälsas.

7. Specifika situationer, händelser eller personer som du associerar med kärlekslösa tankar av varje slag är lämpliga objekt för dagens övningar. ²Det är absolut nödvändigt för din frälsning att du ser dem på ett annat sätt. ³Och det är din välsignelse av dem som kommer att frälsa dig och ge dig sant seende.
8. Sök långsamt i ditt sinne efter varje tanke som står emellan dig och din frälsning, utan att göra något medvetet urval och utan att överdrivet betona någon särskild. ²Tillämpa dagens tankegång på var och en av dem på det här sättet:

³*Mina kärlekslösa tankar om _____ håller mig kvar i helvetet.*

⁴*Min helighet är min frälsning.*

9. Du kanske tycker att de här övningsstunderna blir lättare om du blandar dem med flera korta stunder under vilka du bara långsamt upprepar dagens tankegång för dig själv några gånger. ²Du kanske också tycker att det är till hjälp att inkludera några korta stunder när du bara slappnar av och inte tycks tänka på någonting. ³Att behålla koncentrationen är mycket svårt i början. ⁴Det kommer att bli mycket lättare allteftersom ditt sinne blir mer disciplinerat och mindre benäget att låta sig distraheras.
10. Under tiden bör du känna att det står dig fritt att börja variera övningsstunderna i den form som tilltalar dig. ²Men ändra inte själva tankegången när du varierar metoden för att tillämpa den. ³Hur du än väljer att använda den, bör tankegången uttryckas så att dess mening är att din helighet är din frälsning. ⁴Avsluta varje övningsstund med att ännu en gång upprepa tankegången i dess ursprungliga form och lägg till:

⁵*Om skuld är helvetet, vad är då dess motsats?*

11. Under de kortare tillämpningarna som bör göras tre eller fyra gånger i timmen och om möjligt oftare, kan du ställa dig själv den här frågan, upprepa dagens tankegång, och helst göra båda. ²Om du frestas är en särskilt användbar form av tankegången:

³*Min helighet är min frälsning från detta.*

LEKTION 40

Jag är välsignad som Guds Son.

1. I dag skall vi börja med att framhålla några av de lyckliga ting som du är berättigad till eftersom du är vad du är. ²I dag behövs inga långa övningsstunder, men korta övningar som görs mycket ofta är nödvändiga. ³En gång var tionde minut skulle vara synnerligen önskvärt, och du uppmanas att försöka hålla denna tidsplan och att hålla fast vid den närhelst du kan. ⁴Om du glömmer det, försök igen. ⁵Om det blir långa avbrott, försök igen. ⁶Närhelst du kommer ihåg, försök igen.
2. Du behöver inte sluta ögonen under övningsstunderna även om du förmodligen kommer att finna att det är lättare för dig om du gör det. ²Men du kan ju under dagen befinna dig i en mängd situationer när det inte är möjligt att sluta ögonen. ³Försumma inte en övningsstund på grund av detta. ⁴Du kan öva mycket bra under vilka omständigheter som helst, om du verkligen vill.
3. Dagens övningar tar inte lång tid och kräver ingen ansträngning. ²Upprepa dagens tankegång och lägg sedan till flera av de egenskaper som du associerar med att vara Guds Son, och tillämpa dem på dig själv. ³En övningsstund skulle till exempel kunna se ut så här:

⁴*Jag är välsignad som Guds Son.*

⁵*Jag är lycklig, fridfull, kärleksfull och nöjd.*

⁶En annan skulle kunna anta den här formen:

⁷*Jag är välsignad som Guds Son.*

⁸*Jag är lugn, stilla, förtröstansfull och trygg.*

⁹Om du endast har en kort stund till ditt förfogande räcker det med att bara tala om för dig själv att du är välsignad som Guds Son.

LEKTION 41

Gud går med mig vart jag än går.

1. Dagens tankegång kommer så småningom att fullständigt övervinna den känsla av ensamhet och övergivenhet som alla de separerade upplever. ²Depression är en oundviklig följd av separationen. ³Det är också ångslan, oro, en djup känsla av hjälplöshet, förtvivlan, lidande och en intensiv rädsla för förlust.
2. De separerade har uppfunnit många "botemedel" för det som de tror är "världens sjukdomar". ²Men det enda de inte gör är att ifrågasätta problemets verklighet. ³Likväl kan dess verkningar inte botas eftersom problemet inte är verkligt. ⁴Tankegången i dag har makten att för evigt göra slut på all denna dårskap. ⁵Och dårskap är det, trots de allvarliga och tragiska former den kan anta.
3. Djupt inkom dig finns allt som är fullkomligt, färdigt att stråla genom dig och ut i världen. ²Det kommer att bota all sorg och smärta och rädsla och förlust, eftersom det kommer att hela sinnet som trodde att dessa ting var verkliga, och som led på grund av sin lojalitet mot dem.
4. Du kan aldrig berövas din fullkomliga helighet eftersom dess Källa går med dig vart du än går. ²Du kan aldrig lida eftersom Källan till all glädje går med dig vart du än går. ³Du kan aldrig vara ensam eftersom Källan till allt liv går med dig vart du än går. ⁴Ingenting kan förstöra din sinnenfrid eftersom Gud går med dig vart du än går.
5. Vi förstår att du inte tror på allt detta. ²Hur skulle du kunna göra det, när sanningen ligger gömd djupt inom dig under ett tungt moln av vansinniga tankar, täta och fördunklande men som likväl står för allt du ser? ³I dag kommer vi att göra vårt första verkliga försök att komma förbi detta mörka och tunga moln, och ta oss igenom det till ljuset bortom.
6. I dag kommer det bara att vara en enda lång övningsstund. ²Sätt dig stilla på morgonen, om möjligt så snart du har stigit upp, under ungefär tre till fem minuter med slutna ögon. ³Upprepa dagens tankegång mycket långsamt när du börjar övningsstunden. ⁴Gör sedan ingen ansträngning att tänka på någonting. ⁵Försök i stället att få en känsla av att du vänder dig inåt, förbi världens alla fåfänga tankar. ⁶Försök att tränga mycket djupt in i

ditt eget sinne, och hålla det fritt från alla tankar som skulle kunna avleda din uppmärksamhet.

7. Du kan upprepa tankegången då och då om du tycker det är till hjälp. ²Men försök framför allt att sjunka djupt ner i ditt inre, bort från världen och världens alla dåraktiga tankar. ³Du försöker nå förbi alla dessa ting. ⁴Du försöker lämna alla skenbilder och närma dig verkligheten.
8. Det är helt möjligt att nå Gud. ²Det är faktiskt mycket lätt, eftersom det är det mest naturliga i världen. ³Du skulle till och med kunna säga att det är det enda naturliga i världen. ⁴Vägen kommer att öppna sig om du tror att det är möjligt. ⁵Den här övningen kan föra med sig många häpnadsväckande resultat till och med vid första försöket, och förr eller senare lyckas den alltid. ⁶Vi kommer att gå in i den här sortens övning mer i detalj allteftersom vi går vidare. ⁷Men den kommer aldrig att misslyckas helt, och ögonblicklig framgång är möjlig.
9. Använd dagens tankegång ofta under hela dagen, och upprepa den mycket långsamt, helst med slutna ögon. ²Tänk på vad du säger; vad orden innebär. ³Koncentrera dig på den helighet de tillskriver dig; på det aldrig svikande sällskap som är ditt; på det fullständiga beskydd som omger dig.
10. Du kan förvisso tillåta dig att skratta åt skrämmande tankar när du kommer ihåg att Gud går med dig vart du än går.

LEKTION 42

Gud är min styrka. Sant seende är Hans gåva.

1. Tankegången i dag kombinerar två mycket mäktiga tankar, båda av största vikt. ²Den visar också ett samband mellan orsak och verkan som förklarar varför du inte kan misslyckas i dina ansträngningar att uppnå kursens mål. ³Du kommer att se eftersom det är Guds Vilja. ⁴Det är Hans styrka, inte din, som ger dig makt. ⁵Och det är Hans gåva snarare än din som erbjuder dig sant seende.
2. Gud är förvisso din styrka, och det Han ger är i sanning givet. ²Detta innebär att du kan ta emot det när som helst och var som helst, var du än är och i vilka omständigheter du än befinner dig. ³Din resa genom tid och rum är inte lämnad åt slumpen. ⁴Du kan inte annat än vara på rätt plats vid rätt tid. ⁵Sådan är Guds styrka. ⁶Sådana är Hans gåvor.
3. Vi kommer att ha två tre till fem minuters övningsstunder i dag, en så snart som möjligt efter att du har vaknat, och en annan precis innan du somnar. ²Det är emellertid bättre att vänta tills du kan sitta tyst för dig själv vid en tidpunkt när du känner dig redo, än att du oroar dig för tidpunkten som sådan.
4. Börja dessa övningsstunder med att långsamt, med öppna ögon, upprepa dagens tankegång medan du ser dig omkring. ²Slut sedan ögonen och upprepa tankegången igen, ännu långsammare än tidigare. ³Försök därefter att inte tänka på någonting annat än på de tankar som kommer för dig och som har med dagens tankegång att göra. ⁴Du kan till exempel tänka:

⁵Sant seende måste vara möjligt. ⁶Gud ger sant,

eller:

⁷Guds gåvor till mig måste vara mina, eftersom Han gav dem till mig.

5. Varje tanke som tydligt har med dagens tankegång att göra är lämplig. ²Du kan faktiskt bli förvånad över den mängd kursrelaterad förståelse som vissa av dina tankar innehåller. ³Låt dem komma utan att censurera dem, såvida du inte upptäcker att ditt sinne bara vandrar, och du har låtit uppenbart ovidkommande

tankar tränga in. ⁴Du kanske också når en punkt där inga tankar alls tycks dyka upp i ditt sinne. ⁵Om sådana störningar inträffar, öppna då ögonen och upprepa tanken ännu en gång medan du långsamt ser dig omkring; slut ögonen, upprepa tankegången ytterligare en gång och fortsätt sedan att söka i ditt sinne efter tankar som hör hit.

6. Kom emellertid ihåg att ett aktivt sökande efter relevanta tankar inte är lämpligt för dagens övningar. ²Försök att bara stiga åt sidan och låta tankarna komma. ³Om du tycker att detta är svårt, är det bättre att tillbringa övningsstunderna med att alternera mellan långsamma upprepningar av tankegången med öppna ögon och sedan med slutna ögon, hellre än att du anstränger dig för att finna lämpliga tankar.
7. Det finns ingen gräns för det antal korta övningsstunder som skulle vara välgörande i dag. ²Dagens tankegång är ett första steg mot att föra samman tankar, och att lära dig att du håller på att studera ett enhetligt tankesystem där ingenting som behövs saknas, och ingenting finns med som är motsägelsefullt eller ovidkommande.
8. Ju oftare du upprepar tankegången under dagen, desto oftare kommer du att påminna dig själv om att kursens mål är viktigt för dig, och att du inte har glömt det.

LEKTION 43

Gud är min Källa. Jag kan inte se åtskild från Honom.

1. Varseblivning är inte en egenskap hos Gud. ²Hans rike är kunskapen. ³Likväl har Han skapat den Helige Ande som Medlare mellan varseblivning och kunskap. ⁴Utan denna länk till Gud skulle varseblivningen för evigt ha ersatt kunskapen i ditt sinne. ⁵Med denna länk till Gud kommer varseblivningen att bli så förändrad och renad att den kommer att leda till kunskap. ⁶Detta är dess funktion så som den Helige Ande ser den. ⁷Därför är detta i sanning dess funktion.
2. I Gud kan du inte se. ²Varseblivningen har ingen funktion i Gud, och existerar inte. ³Likväl har varseblivningen ett synnerligen viktigt syfte i frälsningen, vilken är att göra ogjort det som aldrig var. ⁴Gjord av Guds Son för ett oheligt syfte måste den bli det medel som återställer hans helighet till hans medvetenhet. ⁵Varseblivningen har ingen mening. ⁶Men den Helige Ande ger den en mening som är mycket nära Guds. ⁷Den helade varseblivningen blir det medel genom vilket Guds Son förlåter sin broder, och således förlåter sig själv.
3. Du kan inte se åtskild från Gud eftersom du inte kan vara åtskild från Gud. ²Vad du än gör, gör du det i Honom, eftersom vad du än tänker, tänker du med Hans Sinne. ³Om sant seende är verkligt, och det är verkligt i den utsträckning som det delar den Helige Andes syfte, då kan du inte se åtskild från Gud.
4. Tre övningsstunder på fem minuter vardera behövs i dag, en så tidigt och en så sent som möjligt på dagen. ²Den tredje kan göras vid den tidpunkt som efter omständigheter och beredvilighet passar bäst och är mest lämplig. ³Upprepa i början av dessa övningar dagens tankegång för dig själv med öppna ögon. ⁴Se dig sedan omkring en kort stund och tillämpa tankegången specifikt på det du ser. ⁵Fyra e.l. eller fem objekt räcker för den här delen av övningen. ⁶Du skulle till exempel kunna säga:

⁷Gud är min Källa. ⁸Jag kan inte se det här skrivbordet åtskild från Honom.

⁹Gud är min Källa. ¹⁰Jag kan inte se den där tavlan åtskild från Honom.

5. Även om den här delen av övningsstunden bör vara relativt kort, se till att du väljer objekten för denna övningsdel urskillningslöst utan att själv bestämma vad som skall tas med och vad som skall uteslutas. ²Slut ögonen för den andra och längre perioden, upprepa dagens tankegång igen, och låt sedan alla relevanta tankar som kommer för dig bidra till tankegången på ditt eget personliga sätt. ³Tankar som:

⁴*Jag ser med förlåtelsen ögon.*

⁵*Jag ser världen som välsignad.*

⁶*Världen kan visa mig mig själv.*

⁷*Jag ser mina egna tankar som är som Guds.*

⁸Varje tanke som mer eller mindre direkt hör till dagens tankegång är lämplig. ⁹Tankarna behöver inte ha något uppenbart samband med tankegången, men de bör inte heller stå i motsats till den.

6. Om du märker att ditt sinne vandrar; om du börjar bli medveten om tankar som helt klart inte stämmer överens med dagens tankegång, eller om det tycks vara omöjligt för dig att tänka på någonting, öppna då ögonen, upprepa den första delen av övningsstunden, och försök sedan göra den andra delen igen. ²Tillåt inte att det förekommer någon längre stund när du helt sysselsätter dig med ovidkommande tankar. ³Återvänd så ofta det är nödvändigt till övningarnas första del för att förhindra detta.
7. När du tillämpar dagens tankegång under de kortare övningsstunderna kan formen variera alltefter de omständigheter och situationer som du befinner dig i under dagen. ²När du till exempel är tillsammans med någon annan, försök då att komma ihåg att tyst säga till honom:

³*Gud är min Källa. ⁴Jag kan inte se dig åtskild från Honom.*

⁵Den här formen är lika tillämpbar på främlingar som på dem du tycker står dig närmare. ⁶Försök i själva verket att inte göra några åtskillnader av detta slag överhuvudtaget.

8. Dagens tankegång bör också tillämpas under hela dagen på olika situationer och händelser som kan inträffa, i synnerhet på dem som tycks oroa dig på något sätt. ²Tillämpa för detta syfte tankegången i den här formen:

³*Gud är min Källa. ⁴Jag kan inte se detta åtskild från Honom.*

9. Om inget särskilt objekt kommer upp i din medvetenhet just då, upprepa då endast tankegången i dess ursprungliga form.
²Försök att i dag inte låta några längre stunder rinna iväg utan att du kommer ihåg dagens tankegång, och således kommer ihåg din funktion.

LEKTION 44

Gud är ljuset i vilket jag ser.

1. I dag fortsätter vi gårdagens tankegång och lägger ytterligare en dimension till den. ²Du kan inte se i mörker och du kan inte åstadkomma ljus. ³Du kan åstadkomma mörker och sedan tro att du ser i det, men ljuset återspeglar livet och är därför en aspekt av skapelsen. ⁴Skapelse och mörker kan inte existera samtidigt, men ljus och liv måste höra samman eftersom de bara är olika aspekter av skapelsen.
2. För att kunna se måste du förstå att ljuset finns inom dig, inte utanför. ²Du kan inte se utanför dig själv, inte heller finns förutsättningarna för att kunna se utanför dig. ³En nödvändig del av dessa förutsättningar är det ljus som gör seendet möjligt. ⁴Det är alltid med dig och gör sant seende möjligt i varje situation.
3. I dag skall vi göra ett försök att nå detta ljus. ²För detta syfte kommer vi att använda en övningsform som har föreslagits tidigare, och som vi kommer att använda mer och mer. ³Det är en särskilt svår form för det odisciplinerade sinnet, och står för ett av de viktigaste målen i träningen av sinnet. ⁴Den kräver precis det som det otränade sinnet saknar. ⁵Men den här träningen måste genomföras om du skall kunna se.
4. Genomför åtminstone tre övningsstunder i dag, varje stund på tre till fem minuter. ²Ytterligare tid rekommenderas starkt, men endast om du tycker att du under tiden bara upplever en liten eller ingen känsla alls av anspänning. ³Den övningsform vi kommer att använda i dag är den mest naturliga och lättaste i världen för det tränade sinnet, precis som den tycks vara den mest naturliga och svåraste för det otränade sinnet.
5. Ditt sinne är inte längre helt otränat. ²Du är helt redo att lära dig den övningsform vi kommer att använda i dag, men du kan upptäcka att du stöter på starkt motstånd. ³Anledningen är mycket enkel. ⁴När du övar på det här sättet, lämnar du bakom dig allt du nu tror på och alla de tankar du har hittat på. ⁵Egentligen är detta befrielsen från helvetet. ⁶Men varseblivet genom egots ögon är det en identitetsförlust och en nedstigning till helvetet.
6. Om du kan dra dig undan egot om än aldrig så lite, kommer du inte ha någon svårighet att förstå att dess motstånd och dess

rädslor är meningslösa. ²Du kanske upptäcker att det är till hjälp att då och då påminna dig om att du genom att nå ljuset undkommer mörkret, vad du nu än kan tro som motsäger detta. ³Gud är ljuset i vilket du ser. ⁴Du försöker nå Honom.

7. Börja övningsstunden med att upprepa dagens tankegång med öppna ögon, och slut dem sedan långsamt medan du upprepar tankegången flera gånger. ²Försök sedan att sjunka in i ditt sinne och släppa allt som stör dig och tränger sig på genom att stilla sjunka förbi det. ³Ditt sinne kan inte hindras i detta såvida du inte väljer att hindra det. ⁴Det följer endast sin naturliga väg. ⁵Försök att observera de tankar som kommer och går utan att bry dig om dem, och glid stilla förbi dem.
8. Även om inget särskilt tillvägagångssätt förespråkas för den här övningsformen, är det nödvändigt att du har en känsla av att det du gör är viktigt; av dess oskattbara värde för dig, och med en medvetenhet om att du försöker göra någonting mycket heligt. ²Frälsning är den största lycka du kan uppnå. ³Den är också det enda som betyder någonting, eftersom den är det enda som överhuvudtaget är till någon nytta för dig.
9. Om det uppstår motstånd i någon form, gör då ett tillräckligt långt uppehåll för att upprepa dagens tankegång och håll ögonen slutna, såvida du inte är medveten om att du är rädd. ²Om så är fallet kommer du förmodligen att tycka att det känns lugnande att öppna ögonen en kort stund. ³Försök emellertid att så snart som möjligt gå tillbaka till övningarna med ögonen slutna.
10. Om du gör övningarna korrekt, bör du uppleva en känsla av avslappning, och till och med en känsla av att du håller på att närma dig ljuset eller rent av kommer in i det. ²Försök att tänka på ljuset utan form och utan begränsning, medan du låter den här världens tankar passera. ³Och glöm inte att de inte kan hålla dig fast vid världen såvida du inte ger dem makt att göra det.
11. Upprepa tankegången ofta under hela dagen, med ögonen öppna eller slutna, vilket som känns bäst för dig just då. ²Men glöm det inte. ³Var framför allt fast besluten att inte glömma i dag.

LEKTION 45

Gud är Sinnet med vilket jag tänker.

1. Dagens tankegång innehåller nyckeln till det som är dina verkliga tankar. ²De är ingenting av det som du tror att du tänker, precis som ingenting som du tror att du ser på något sätt har med sant seende att göra. ³Det finns inget samband mellan det som är verkligt och det som du tror är verkligt. ⁴Inte heller lämnar de tankar som du tänker med Guds Sinne ditt sinne, eftersom tankar inte lämnar sin källa. ⁶Därför är dina tankar i Guds Sinne, liksom du. ⁷De är också i ditt sinne, där Han är. ⁸På samma sätt som du är del av Hans Sinne, är dina tankar del av Hans Sinne.
2. Du tänker med Guds Sinne. ²Därför delar du dina tankar med Honom på samma sätt som Han delar Sina med dig. ³Det är samma tankar, eftersom de tänks av samma Sinne. ⁴Att dela med varandra innebär att göra lika, eller att göra ett. ⁵Inte heller lämnar de tankar som du tänker med Guds Sinne ditt sinne, eftersom tankar inte lämnar sin källa. ⁶Därför är dina tankar i Guds Sinne, liksom du. ⁷De är också i ditt sinne, där Han är. ⁸På samma sätt som du är del av Hans Sinne, är dina tankar del av Hans Sinne.
3. Var är då dina verkliga tankar? ²I dag skall vi försöka nå dem. ³Vi måste söka efter dem i ditt sinne, eftersom det är där de är. ⁴De måste fortfarande vara där eftersom de inte kan ha lämnat sin källa. ⁵Det som tänks av Guds Sinne är evigt, eftersom det är del av skapelsen.
4. Våra tre övningsstunder i dag på fem minuter vardera kommer att ha samma generella form som vi använde när vi tillämpade gårdagens tankegång. ²Vi kommer att försöka lämna det överkliga och söka efter det verkliga. ³Vi kommer att förneka världen till förmån för sanningen. ⁴Vi kommer inte att låta världens tankar hålla oss tillbaka. ⁵Vi kommer inte att låta världens övertygelser tala om för oss att det Gud vill att vi skall göra är omöjligt. ⁶I stället kommer vi att försöka förstå att endast det som Gud vill att vi skall göra är möjligt.
5. Vi kommer också att försöka förstå att endast det som Gud vill att vi skall göra är det som vi vill göra. ²Och vi försöker också komma ihåg att vi inte kan misslyckas med att göra det som Han vill att vi skall göra. ³Det finns all anledning att känna sig säker på att vi kommer att lyckas i dag. ⁴Det är Guds Vilja.
6. Börja dagens övningar med att upprepa tankegången för dig

själv, och slut ögonen medan du gör det. ²Tillbringa sedan en ganska kort stund med att tänka på några få egna tankar som hör hit, medan du bevarar tankegången i sinnet. ³Efter att du har lagt fyra eller fem egna tankar till tankegången, upprepa den igen och säg stilla till dig själv:

⁴Mina verkliga tankar finns i mitt sinne.

⁵Jag skulle gärna vilja finna dem.

⁶Försök sedan att gå förbi alla överkliga tankar som döljer sanningen i ditt sinne, och nå det eviga.

7. Under alla de vettlösa tankar och galna föreställningar som du har belamrat ditt sinne med finns de tankar som du tänkte med Gud i begynnelsen. ²De finns där i ditt sinne nu, fullständigt oförändrade. ³De kommer alltid att finnas i ditt sinne, exakt så som de alltid har funnits. ⁴Allt du har tänkt sedan dess kommer att förändras, men grunden som det vilar på är helt oföränderlig.
8. Det är mot denna grund som dagens övningar är riktade. ²Här förenas ditt sinne med Guds Sinne. ³Här är dina tankar ett med Hans. ⁴För detta slags övning är endast en sak nödvändig; närma dig den så som du skulle närma dig ett altare i Himlen tillägnat Gud Fadern och Gud Sonen. ⁵För sådan är den plats som du försöker nå. ⁶Du kommer förmodligen att än så länge vara oförmögen att inse hur högt du försöker gå. ⁷Men även med den ringa förståelse som du redan har förvärvat, bör du kunna påminna dig själv om att detta inte är någon fåfäng lek, utan en övning i helighet och ett försök att nå Himmelriket.
9. Försök att under de kortare övningsstunderna i dag komma ihåg hur viktigt det är för dig att förstå heligheten i det sinne som tänker med Gud. ²Ägna en minut eller två, medan du under dagens lopp upprepar tankegången, till att sätta värde på ditt sinnes helighet. ³Lämna, om så bara för en kort stund, alla tankar som är ovärdiga Honom Vars värd du är. ⁴Och tacka Honom för de tankar Han tänker med dig.

LEKTION 46

Gud är Kärleken i vilken jag förlåter.

1. Gud förlåter inte eftersom Han aldrig har fördömt. ²Och det måste finnas ett fördömande innan förlåtelse är nödvändig. ³Förlåtelse är vad den här världen verkligen behöver, men detta beror på att det är en värld av illusioner. ⁴De som förlåter befriar således sig själva från illusioner, medan de som vägrar att ge förlåtelse binder sig själva vid dem. ⁵På samma sätt som du endast fördömer dig själv, förlåter du endast dig själv.
2. Men även om Gud inte förlåter är ändå Hans Kärlek grunden för förlåtelsen. ²Rädsla fördömer och kärlek förlåter. ³Förlåtelsen gör således det ogjort som rädslan har framkallat, och återför sinnet till medvetenheten om Gud. ⁴Av den anledningen kan förlåtelse i sanning kallas frälsning. ⁵Den är det medel genom vilket illusionerna försvinner.
3. För dagens övningar behövs åtminstone tre övningsstunder på fem hela minuter vardera, och så många korta som möjligt. ²Börja de längre övningsstunderna med att som vanligt upprepa dagens tankegång för dig själv. ³Slut dina ögon när du gör detta, och ägna en minut eller två åt att söka i ditt sinne efter dem som du inte har förlåtit. ⁴Det spelar ingen roll "hur mycket" du inte har förlåtit dem. ⁵Du har antingen förlåtit dem helt och hållet eller inte alls.
4. Om du gör övningarna noggrant bör du inte ha någon svårighet att finna ett antal personer som du inte har förlåtit. ²En säker regel är att varje person som du inte tycker om är ett lämpligt objekt. ³Nämn var och en vid namn och säg:

⁴Gud är Kärleken i vilken jag förlåter dig [namn].

5. Syftet med den första delen av dagens övningsstunder är att göra dig i stånd till att förlåta dig själv. ²Efter att du har tillämpat tankegången på alla du kan komma på, säg till dig själv:

³Gud är Kärleken i vilken jag förlåter mig själv.

⁴Ägna sedan resten av övningsstunden åt att lägga till likartade tankegångar som:

⁵*Gud är Kärleken med vilken jag älskar mig själv.*

⁶*Gud är Kärleken i vilken jag är välsignad.*

6. Tillämpningens form kan variera mycket, men den centrala tankegången får inte förloras ur sikte. ²Du kan till exempel säga:

³*Jag kan inte vara skyldig eftersom jag är Guds Son.*

⁴*Jag har redan blivit förlåten.*

⁵*Ingen rädsla är möjlig i ett sinne som älskas av Gud.*

⁶*Det finns inget behov av att attackera eftersom kärleken har förlåtit mig.*

⁷Övningsstunden bör emellertid avslutas med en upprepning av dagens tankegång så som den angavs i början.

7. De kortare övningsstunderna kan bestå av antingen en upprepning av dagens tankegång i sin ursprungliga form eller i en likartad form, vilket du nu föredrar. ²Se emellertid till att göra flera specifika tillämpningar om det blir nödvändigt. ³Det kommer att bli nödvändigt varje gång du under dagen blir medveten om någon slags negativ reaktion mot någon, vare sig personen är närvarande eller ej. ⁴Säg i så fall tyst till honom:

⁵*Gud är Kärleken i vilken jag förlåter dig.*

LEKTION 47

Gud är styrkan jag förlitar mig på.

1. Om du förlitar dig på din egen styrka har du all anledning att vara orolig, ängslig och rädd. ²Vad kan du förutsäga eller kontrollera? ³Vad finns det i dig som du kan räkna med? ⁴Vad skulle ge dig förmågan att vara medveten om alla sidorna av ett problem, och att lösa dem på ett sådant sätt att endast gott kan komma ur det? ⁵Vad finns det i dig som ger dig insikten om den rätta lösningen, och garantin att den kommer att uppnås?
2. Av dig själv kan du inte göra något av dessa ting. ²Att tro att du kan det är att sätta din tillit där tillit är oberättigad, och att rättfärdiga rädsla, ängslan, depression, vrede och sorg. ³Vem kan tro på svaghet och känna sig trygg? ⁴Men vem kan tro på styrka och känna sig svag?
3. Gud är din trygghet i varje situation. ²Hans Röst talar för Honom i alla situationer och i varje aspekt av alla situationer, och talar om för dig exakt vad du skall göra för att påkalla Hans styrka och Hans beskydd. ³Det finns inga undantag, för Gud har inga undantag. ⁴Och Rösten Som talar för Honom tänker som Han.
4. I dag skall vi försöka nå bortom din egen svaghet till den verkliga styrkans Källa. ²Fyra övningsstunder på fem minuter vardera är nödvändiga i dag, och längre och fler övningsstunder tillråds. ³Slut ögonen och börja som vanligt med att upprepa dagens tankegång. ⁴Ägna sedan en minut eller två åt att söka efter situationer i ditt liv som du har fyllt med rädsla, och avfärda varje situation genom att säga till dig själv:

⁵Gud är styrkan jag förlitar mig på.

5. Försök nu att komma förbi alla bekymmer som hör till din egen känsla av otillräcklighet. ²Det är uppenbart att varje situation som förorsakar dig bekymmer associeras med känslor av otillräcklighet, för annars skulle du tro att du framgångsrikt skulle kunna hantera situationen. ³Det är inte genom att förlita dig på dig själv som du kommer att få självförtroende. ⁴Men Guds styrka i dig är framgångsrik i allt.
6. Att erkänna din egen bräcklighet är ett nödvändigt steg för att

rätta dina misstag, men det är knappast tillräckligt för att ge dig det självförtroende du behöver, och som du är berättigad till. ²Du måste också förvärva en medvetenhet om att tilltro till din verkliga styrka är till fullo berättigad i varje avseende och i alla situationer.

7. Försök under den senare delen av övningsstunden att nå ner i ditt sinne till en plats av verklig trygghet. ²Du kommer att inse att du har nått den om du får en känsla av djup frid, om så bara för en kort stund. ³Släpp alla triviala ting som sjuder och bubblar på ytan av ditt sinne, och nå ner och under dem till Himmelriket. ⁴Det finns en plats i dig där det råder fullkomlig frid. ⁵Det finns en plats i dig där ingenting är omöjligt. ⁶Det finns en plats i dig där Guds styrka bor.
8. Upprepa tankegången ofta under dagen. ²Använd den som ditt svar på allt som stör dig. ³Kom ihåg att frid är din rätt, eftersom du sätter din tillit till Guds styrka.

LEKTION 48

Det finns ingenting att frukta.

1. Tankegången i dag uttrycker helt enkelt ett faktum. ²Det är inte ett faktum för dem som tror på illusioner, men illusioner är inte fakta. ³I själva verket finns det ingenting att frukta. ⁴Det är mycket lätt att inse detta. ⁵Men det är mycket svårt att inse det för dem som vill att illusioner skall vara sanna.
2. Dagens övningsstunder kommer att vara mycket korta, mycket enkla och många. ²Upprepa endast tankegången så ofta som möjligt. ³Du kan använda den med öppna ögon när som helst och i vilken situation som helst. ⁴Det rekommenderas emellertid starkt att du ägnar en minut eller så närhelst det är möjligt till att sluta ögonen och långsamt upprepa tankegången för dig själv flera gånger. ⁵Det är särskilt viktigt att du använder tankegången omedelbart, om någonting skulle störa din sinnesfrid.
3. Närvaron av rädsla är ett säkert tecken på att du förlitar dig på din egen styrka. ²Medvetenheten om att det inte finns någonting att frukta visar att någonstans i ditt sinne, även om det inte nödvändigtvis är på en plats som du ännu känner igen, har du kommit ihåg Gud och låtit Hans styrka ersätta din svaghet. ³I det ögonblick som du är villig att göra detta finns det förvisso ingenting att frukta.

LEKTION 49

Guds Röst talar till mig hela dagen.

1. Det är helt möjligt att lyssna till Guds Röst hela dagen utan att avbryta dina vanliga aktiviteter på något sätt. ²Den del av ditt sinne där sanningen bor står i ständig kommunikation med Gud, vare sig du är medveten om det eller ej. ³Det är den andra delen av ditt sinne som fungerar i världen och som lyder världens lagar. ⁴Det är denna del som är ständigt förvirrad, obalanserad och högst osäker.
2. Den del som lyssnar till Rösten för Gud är lugn, alltid i vila och helt säker. ²Det är faktiskt den enda del som finns. ³Den andra delen är en vild illusion, ursinnig och förryckt, men utan verklighet av något slag. ⁴Försök i dag att inte lyssna på den. ⁵Försök att identifiera dig med den del av ditt sinne där stillhet och frid råder för evigt. ⁶Försök att höra Guds Röst kärleksfullt kalla på dig och påminna dig om att din Skapare inte har glömt Sin Son.
3. Vi kommer i dag att behöva åtminstone fyra övningsstunder på fem minuter vardera, och fler om det är möjligt. ²Vi kommer faktiskt att försöka höra Guds Röst påminna dig om Honom och om ditt Själv. ³Vi kommer att närma oss denna lyckligaste och heligaste av tankar med förtröstan, och veta att när vi gör det, förenar vi vår vilja med Guds Vilja. ⁴Han vill att du skall höra Hans Röst. ⁵Han gav Den till dig för att du skulle höra den.
4. Lyssna i djup tystnad. ²Var mycket stilla och öppna ditt sinne. ³Gå förbi alla de hesa skrik och sjuka inbillningar som döljer dina verkliga tankar och skymmer din eviga länk till Gud. ⁴Sjunk djupt in i den frid som väntar på dig bortom den här vansinniga världens ursinniga, våldsamma tankar och syner och ljud. ⁵Du bor inte här. ⁶Vi försöker nå ditt verkliga hem. ⁷Vi försöker nå den plats där du verkligen är välkommen. ⁸Vi försöker nå Gud.
5. Glöm inte att mycket ofta upprepa dagens tankegång. ²Gör det med öppna ögon när det är nödvändigt, men med slutna ögon när det är möjligt. ³Och se till att sitta lugnt och stilla och upprepa dagens tankegång närhelst du kan, och slut dina ögon för världen och inse att du inbjuder Guds Röst att tala till dig.

LEKTION 50

Jag stöds av Guds Kärlek.

1. Här är svaret på varje problem som du kommer att möta i dag och i morgon och i all tid. ²I den här världen tror du att du stöds av allt utom av Gud. ³Du sätter din tilltro till de mest triviala och vansinniga symboler; piller, pengar, "skyddande" kläder, inflytande, prestige, att vara omtyckt, att känna de "rätta" personerna, och en ändlös lista på former av intet som du förser med magiska krafter.
2. Alla dessa ting är dina ersättningar för Guds Kärlek. ²Alla dessa ting omhuldas för att säkerställa en identifikation med kroppen. ³De är lovsånger till egot. ⁴Sätt inte din tilltro till det som är värdelöst. ⁵Det kommer inte att stödja dig.
3. Endast Guds Kärlek kommer att skydda dig i alla situationer. ²Den kommer att lyfta dig ut ur varje prövning och lyfta dig högt över alla de faror som du varseblir i den här världen in i en atmosfär av fullkomlig frid och trygghet. ³Den kommer att försätta dig i ett sinnestillstånd som ingenting kan hota, ingenting kan störa, och där ingenting kan inkräkta på Guds Sons eviga lugn.
4. Sätt inte din tilltro till illusioner. ²De kommer att svika dig. ³Sätt all din tilltro till Guds Kärlek inom dig; evig, oföränderlig och för alltid orubblig. ⁴Detta är svaret på allt som möter dig i dag. ⁵Genom Guds Kärlek inom dig kan du lösa alla skenbara svårigheter utan ansträngning och med säker tillförsikt. ⁶Säg detta ofta till dig själv i dag. ⁷Det är ett tillkännagivande av att du inte längre tror på avgudar. ⁸Det är din bekräftelse på sanningen om dig själv.
5. Låt dagens tankegång sjunka djupt in i ditt medvetande under tio minuter, två gånger i dag, morgon och kväll. ²Upprepa den, tänk på den, låt besläktade tankar komma för att hjälpa dig att känna igen dess sanning, och tillåt friden att strömma över dig och bli ett hölje av beskydd och säkerhet. ³Låt inga tomma och dåraktiga tankar komma in och störa Guds Sons heliga sinne. ⁴Sådant är Himmelriket. ⁵Sådan är den viloplats där din Fader för evigt har satt dig.

REPETITION I

Inledning

1. Med början i dag kommer vi att ägna oss åt ett antal repetitioner.
²Varje repetition kommer att omfatta fem av de tankegångar som redan har presenterats, och de börjar med den första och slutar med den femtionde. ³Efter varje tankegång följer några korta kommentarer som du bör beakta vid repetitionen. ⁴Under övningsstunderna bör övningarna göras på följande sätt:
2. Börja dagen med att läsa de fem tankegångarna, inklusive kommentarerna. ²Därefter är det inte nödvändigt att tänka på dem i någon särskild ordning, även om varje tankegång bör göras åtminstone en gång. ³Ägna två minuter eller mer åt varje övningsstund, och tänk på tankegången och de tillhörande kommentarerna efter att du har läst igenom dem. ⁴Gör detta så ofta som möjligt under dagen. ⁵Om någon av de fem tankegångarna tilltalar dig mer än de andra, koncentrera dig då på den. ⁶Se emellertid till att du vid dagens slut repeterar dem alla ännu en gång.
3. Det är inte nödvändigt att under övningsstunderna behandla de kommentarer som följer på varje tankegång, varken bokstavligen eller i detalj. ²Försök snarare att koncentrera dig på det som är centralt, och tänk på det som en del av din repetition av tankegången den hör till. ³Efter att du har läst tankegången och de tillhörande kommentarerna bör övningarna göras med slutna ögon, och om möjligt när du är ensam på en tyst plats.
4. Detta gäller framförallt för övningsstunderna på ditt inlärningsstadium. ²Det kommer emellertid att vara nödvändigt att du lär dig att inte behöva någon speciell omgivning för att tillämpa det du har lärt dig. ³Mest kommer du att behöva det du har lärt dig i situationer som tycks göra dig upprörd, snarare än i dem som redan tycks vara lugna och stilla. ⁴Syftet med din inläring är att göra det möjligt för dig att bära lugnet med dig, och att hela bekymmer och kaos. ⁵Detta sker inte genom att undvika dem, och söka efter en tillflyktsort där du kan vara för dig själv.
5. Du kommer att lära dig att friden är del av dig, och att det bara är nödvändigt att du är där, så att den kan vara närvarande i varje situation som du befinner dig i. ²Och slutligen kommer du att lära dig att det inte finns någon gräns för var du är, och att din frid därför är överallt, liksom du.

6. Du kommer att märka att några av tankegångarna i repetitionsavsnittet inte har återgivits helt i sin ursprungliga form.²Använd dem som de anges här.³Det är inte nödvändigt att gå tillbaka till de ursprungliga orden, inte heller att tillämpa tankegångarna som de föreslogs då.⁴Vi betonar nu de samband som finns mellan de femtio första tankegångarna som vi har behandlat, och sammanhanget i det tanke-system som de leder dig till.

LEKTION 51

Repetitionen i dag omfattar följande tankegångar:

1. (1) **Ingenting jag ser betyder någonting.**

²Anledningen till att det är så är att jag ingenting ser, och ingenting har ingen mening. ³Det är nödvändigt att jag inser detta, så att jag kan lära mig att se. ⁴Det jag tror att jag ser nu intar det sanna seendets plats. ⁵Jag måste släppa det genom att inse att det inte har någon mening, så att det sanna seendet kan inta dess plats.

2. (2) **Jag har givit det jag ser all den mening som det har för mig.**

²Jag har dömt allt jag ser på, och det är detta och endast detta som jag ser. ³Detta är inte sant seende. ⁴Det är bara en illusion av verkligheten, eftersom mitt dömande har gjorts helt bortsett från verkligheten. ⁵Jag är villig att erkänna bristen på giltighet i mitt dömande, eftersom jag vill se. ⁶Mitt dömande har skadat mig, och jag vill inte se i enlighet med det.

3. (3) **Jag förstår ingenting av det jag ser.**

²Hur skulle jag kunna förstå det jag ser när jag har dömt det helt felaktigt? ³Det jag ser är projektionen av mina egna tankefel. ⁴Jag förstår inte det jag ser eftersom det inte går att förstå. ⁵Det är ingen mening med att försöka förstå det. ⁶Men det finns all anledning att släppa det, och lämna plats åt det som kan ses och förstås och älskas. ⁷Jag kan byta ut det jag nu ser mot detta enbart genom att vara villig att göra det. ⁸Är inte detta ett bättre val än det jag tidigare gjorde?

4. (4) **Dessa tankar betyder ingenting.**

²De tankar jag är medveten om betyder ingenting eftersom jag försöker tänka utan Gud. ³Det jag kallar "mina" tankar är inte mina verkliga tankar. ⁴Mina verkliga tankar är de tankar jag tänker med Gud. ⁵Jag är inte medveten om dem eftersom jag har gjort mina tankar för att ersätta dem. ⁶Jag är villig att erkänna att mina tankar inte betyder någonting, och att släppa dem. ⁷Jag väljer att låta dem ersättas av det som de skulle ersätta. ⁸Mina tankar är meningslösa, men hela skapelsen ligger i de tankar jag tänker med Gud.

5. (5) **Jag är aldrig upprörd av den anledning jag tror.**

²Jag är aldrig upprörd av den anledning jag tror eftersom jag ständigt försöker rättfärdiga mina tankar. ³Jag försöker ständigt göra dem sanna. ⁴Jag gör alla ting till mina fiender, så att min vrede är rättfärdigad och mina attacker berättigade. ⁵Jag har inte insett hur mycket jag har missbrukat allt jag ser genom att ge det denna roll. ⁶Jag har gjort detta för att försvara ett tankesystem som har skadat mig, och som jag inte längre vill ha. ⁷Jag är villig att släppa det.

LEKTION 52

Dagens repetition behandlar dessa tankegångar:

1. (6) **Jag är upprörd därför att jag ser det som inte finns.**

²Verkligheten är aldrig skrämmande. ³Det är omöjligt att den skulle kunna göra mig upprörd. ⁴Verkligheten för endast med sig fullkomlig frid. ⁵När jag är upprörd beror det alltid på att jag har ersatt verkligheten med illusioner som jag har hittat på. ⁶Illusionerna gör mig upprörd eftersom jag har givit dem verklighet, och därför betraktar verkligheten som en illusion. ⁷Ingenting i Guds skapelse påverkas på något sätt av min förvirring. ⁸Jag är alltid upprörd över ingenting.

2. (7) **Jag ser bara det förgångna.**

²När jag ser mig omkring fördömer jag den värld jag ser på. ³Jag kallar detta för att se. ⁴Jag håller allt och alla ansvariga för det förgångna, och gör dem till mina fiender. ⁵När jag har förlåtit mig själv och kommit ihåg Vem jag är, kommer jag att välsigna allt och alla jag ser. ⁶Det kommer inte att finnas något förgånget och därför inga fiender. ⁷Och jag kommer att se med kärlek på allt som jag inte tidigare kunde se.

3. (8) **Mitt sinne är helt upptaget av tankar från det förgångna.**

²Jag ser bara mina egna tankar, och mitt sinne är helt upptaget med det förgångna. ³Vad kan jag då se så som det är? ⁴Låt mig komma ihåg att jag ser på det förgångna för att förhindra att jag börjar uppfatta nuet i mitt sinne. ⁵Låt mig förstå att jag försöker använda tiden emot Gud. ⁶Låt mig lära mig att släppa det förgångna, och att inse att när jag gör det, ger jag inte upp någonting.

4. (9) **Jag ser ingenting som det är nu.**

²Om jag inte ser någonting som det är nu, kan det i sanning sägas att jag inte ser någonting. ³Jag kan bara se det som är nu. ⁴Valet består inte i att antingen se det förgångna eller nuet: valet består enbart i att se eller inte se. ⁵Det jag har valt att se har kostat mig det sanna seendet. ⁶Nu vill jag välja igen så att jag kan se.

5. (10) **Mina tankar betyder ingenting.**

²Jag har inga privata tankar. ³Ändå är det bara privata tankar jag är medveten om. ⁴Vad kan dessa tankar ha för mening? ⁵De existerar inte, och därför har de ingen mening. ⁶Men mitt sinne är del av skapelsen och del av dess Skapare. ⁷Skulle jag inte hellre vilja förena mig med universums tänkande än att dölja allt som verkligen är mitt med mina ömkliga och meningslösa "privata" tankar?

LEKTION 53

I dag skall vi repetera följande:

1. (11) **Mina meningslösa tankar visar mig en meningslös värld.**

²Eftersom de tankar jag är medveten om inte betyder någonting, kan inte den värld som åskådliggör dem ha någon mening. ³Det som ger upphov till den här världen är vansinnigt, och det är också det som den ger upphov till. ⁴Verkligheten är inte vansinnig, och jag har såväl verkliga som vansinniga tankar. ⁵Jag kan därför se en verklig värld om jag låter mina verkliga tankar vägleda mitt seende.

2. (12) **Jag är upprörd därför att jag ser en meningslös värld.**

²Vansinniga tankar upprör. ³De ger upphov till en värld där det inte finns någon ordning någonstans. ⁴Endast kaos styr en värld som representerar ett kaotiskt tänkande, och kaos har inga lagar. ⁵Jag kan inte leva i frid i en sådan värld. ⁶Jag är tacksam för att den här världen inte är verklig, och att jag inte behöver se den överhuvudtaget såvida jag inte väljer att sätta värde på den. ⁷Och jag väljer inte att sätta värde på det som är totalt vansinnigt och inte har någon mening.

3. (13) **En meningslös värld framkallar rädsla.**

²Det totalt vansinniga framkallar rädsla eftersom det inte alls går att lita på och inte erbjuder någon grund för tillit. ³Ingenting i galenskapen går att lita på. ⁴Den erbjuder ingen trygghet och inget hopp. ⁵Men en sådan värld är inte verklig. ⁶Jag har givit den illusionen av verklighet, och har lidit på grund av att jag har trott på den. ⁷Nu väljer jag att ge upp denna övertygelse, och sätta min tillit till verkligheten. ⁸Genom att välja detta kommer jag att undgå alla verkningar av rädslans värld, eftersom jag erkänner att den inte existerar.

4. (14) **Gud skapade inte en meningslös värld.**

²Hur kan en meningslös värld existera om Gud inte skapade den?

³Han är all menings Källa, och allt som är verkligt finns i Hans Sinne. ⁴Det finns också i mitt sinne, eftersom Han skapade det tillsammans med mig. ⁵Varför skulle jag fortsätta att lida av verkningarna av mina egna vansinniga tankar, när skapelsens fullkomlighet är mitt hem? ⁶Låt mig minnas makten i mitt beslut, och förstå var jag verkligen bor.

5. (15) **Mina tankar är bilder jag har gjort.**

²Vad jag än ser återspeglar det mina tankar. ³Det är mina tankar som talar om för mig var jag är och vad jag är. ⁴Att jag ser en värld i vilken det finns lidande och förlust och död visar mig att jag bara ser återspeglingen av mina egna vansinniga tankar, och inte tillåter mina verkliga tankar att kasta sitt välgörande ljus över det jag ser. ⁵Men Guds väg är säker. ⁶De bilder jag har gjort kan inte segra över Honom eftersom det inte är min vilja att de skall göra det. ⁷Min vilja är Hans och jag kommer inte att sätta några andra gudar jämte Honom.

LEKTION 54

Detta är de tankegångar vi skall repetera i dag:

1. (16) **Jag har inga neutrala tankar.**

²Det är omöjligt att ha neutrala tankar eftersom alla tankar har makt. ³De kommer antingen att åstadkomma en falsk värld eller leda mig till den verkliga världen. ⁴Men tankar kan inte vara utan verkningar. ⁵På samma sätt som den värld jag ser uppstår ur mina tankefel, kommer den verkliga världen att uppstå inför mina ögon när jag låter mina misstag bli rättade. ⁶Mina tankar måste vara antingen sanna eller falska. ⁷De måste vara det ena eller det andra. ⁸Det jag ser visar mig vilket de är.

2. (17) **Jag ser inga neutrala ting.**

²Det jag ser bär vittnesbörd om det jag tänker. ³Om jag inte tänkte skulle jag inte existera, eftersom liv är tanke. ⁴Låt mig betrakta den värld jag ser som en återspeglning av mitt eget sinnestillstånd. ⁵Jag vet att mitt sinnestillstånd kan förändras. ⁶Och jag vet också att den värld jag ser likaså kan förändras.

3. (18) **Jag är inte ensam om att uppleva verkningarna av mitt seende.**

²Om jag inte har några privata tankar kan jag inte se någon privat värld. ³Till och med den galna separationstanken var tvungen att delas med andra innan den kunde utgöra grunden till den värld jag ser. ⁴Men detta var att dela ingenting. ⁵Jag kan också kalla på mina verkliga tankar som delar allt med alla. ⁶På samma sätt som mina tankar på separation kallar på andras tankar på separation, väcker mina verkliga tankar de verkliga tankarna hos dem. ⁷Och den värld som mina verkliga tankar visar mig kommer att öppna sig inför deras ögon liksom inför mina.

4. (19) **Jag är inte ensam om att uppleva verkningarna av mina tankar.**

²Jag är inte ensam i någonting. ³Allt jag tänker eller säger eller gör lärs ut till hela universum. ⁴Guds Son kan inte tänka eller tala eller handla utan verkningar. ⁵Han kan inte vara ensam i någonting. ⁶Det står därför i min makt att förändra varje sinne tillsammans med mitt, för Guds makt är min.

5. (20) **Jag är fast besluten att se.**

²Eftersom jag inser att mina tankars natur är att dela med andra, är jag fast besluten att se. ³Jag vill se de vittnesbörd som visar mig att världens tänkande har förändrats. ⁴Jag vill se beviset på att det som har skett genom mig har gjort det möjligt för kärlek att ersätta rädsla, skratt att ersätta tårar, och överflöd att ersätta förlust. ⁵Jag vill se på den verkliga världen, och låta den lära mig att min vilja och Guds Vilja är en.

LEKTION 55

Dagens repetition omfattar följande:

1. (21) **Jag är fast besluten att se tingen på ett annat sätt.**

²Det jag nu ser är endast tecken på sjukdom, katastrof och död.

³Detta kan inte vara det som Gud skapade åt Sin älskade Son.

⁴Själva det faktum att jag ser sådana ting är bevis på att jag inte förstår Gud. ⁵Därför förstår jag inte heller Hans Son. ⁶Det jag ser säger mig att jag inte vet vem jag är. ⁷Jag är fast besluten att se vittnesbörden om sanningen i mig i stället för de vittnesbörd som visar mig en illusion om mig själv.

2. (22) **Det jag ser är en form av hämnd.**

²Den värld jag ser är knappast en bild av kärleksfulla tankar.

³Den är en bild av attack på allt av allt. ⁴Det är allt annat än en återspeglning av Guds Kärlek och Hans Sons kärlek. ⁵Det är mina egna tankar på attack som ger upphov till denna bild. ⁶Mina kärleksfulla tankar kommer att rädda mig från denna varseblivning av världen, och ge mig den frid som Gud avsåg att jag skulle ha.

3. (23) **Jag kan undkomma den här världen genom att ge upp tankarna på attack.**

²I detta ligger frälsningen och inte någon annanstans. ³Utan tankar på attack skulle jag inte kunna se en värld av attack. ⁴När förlåtelsen tillåter kärleken att återvända till min medvetenhet kommer jag att se en värld av frid och trygghet och glädje. ⁵Och det är detta jag väljer att se i stället för det jag nu ser på.

4. (24) **Jag varseblir inte mitt eget bästa.**

²Hur skulle jag kunna förstå mitt eget bästa när jag inte vet vem jag är? ³Det jag tror är mitt eget bästa binder mig bara ännu starkare till illusionernas värld. ⁴Jag är villig att följa den Vägledare Gud har givit mig för att upptäcka vad mitt eget bästa är, eftersom jag inser att jag inte på egen hand kan varsebli vad det är.

5. (25) **Jag vet inte vad någonting är till för.**

²För mig är syftet med allt att bevisa att mina illusioner om mig själv är verkliga. ³Det är för detta syfte jag försöker använda allt och alla. ⁴Det är detta som jag tror att världen är till för. ⁵Därför förstår jag inte dess verkliga syfte. ⁶Det syfte jag har givit världen har lett till en skrämmande bild av den. ⁷Låt mig öppna mitt sinne för världens verkliga syfte genom att ge upp det syfte jag har givit den, och lära mig sanningen om den.

LEKTION 56

Vår repetition i dag behandlar följande:

1. (26) **Mina tankar på attack attackerar min osårbarhet.**

²Hur kan jag veta vem jag är när jag ser mig själv som någon som är under ständig attack? ³Smärta, sjukdom, förlust, ålderdom och död ser ut att hota mig. ⁴Alla mina förhoppningar och önskningar och planer tycks vara utelämnade åt en värld som jag inte kan kontrollera. ⁵Ändå är fullkomlig trygghet och fullständigt förverkligande mitt arv. ⁶Jag har försökt ge bort mitt arv i utbyte mot den värld jag ser. ⁷Men Gud har bevarat mitt arv i säkerhet åt mig. ⁸Mina egna verkliga tankar kommer att lära mig vad det är.

2. (27) **Mer än någonting annat vill jag se.**

²När jag förstår att det jag ser återspeglar det jag tror att jag är, inser jag att det sanna seendet är det jag mest behöver. ³Den värld jag ser vittnar om den skrämmande naturen i den självbild jag har gjort. ⁴Om jag vill komma ihåg vem jag är, är det nödvändigt att jag släpper denna bild av mig själv. ⁵När den har ersatts av sanningen, kommer det sanna seendet med säkerhet att ges till mig. ⁶Och med detta sanna seende kommer jag att se på världen och på mig själv med barmhärtighet och kärlek.

3. (28) **Mer än någonting annat vill jag se på ett annat sätt.**

²Den värld jag ser håller min skrämmande självbild på plats och garanterar dess varaktighet. ³Så länge jag ser världen som jag ser den nu, kan sanningen inte komma in i min medvetenhet. ⁴Jag vill låta dörren bakom den här världen öppnas åt mig så att jag kan se förbi den till en värld som återspeglar Guds Kärlek.

4. (29) **Gud är i allt jag ser.**

²Bakom varje bild jag har gjort förblir sanningen oförändrad. ³Bakom varje slöja jag har lagt över kärlekens ansikte förblir dess ljus ofördunklat. ⁴Bortom alla mina vansinniga önskningar är min vilja förenad med min Faders Vilja. ⁵Gud är fortfarande överallt och i allt för evigt. ⁶Och vi som är del av Honom kommer till sist att se förbi alla skenbilder, och känna igen sanningen bortom dem alla.

5. (30) **Gud är i allt jag ser eftersom Gud är i mitt sinne.**

²I mitt eget sinne, bakom alla mina vansinniga tankar på separation och attack, finns kunskapen om att allt för evigt är ett. ³Jag har inte förlorat kunskapen om Vem jag är därför att jag har glömt den. ⁴Den har bevarats åt mig i Guds Sinne Som inte har lämnat Sina Tankar. ⁵Och jag som är bland dem är ett med dem och ett med Honom.

LEKTION 57

Låt oss i dag repetera följande tankegångar:

1. (31) **Jag är inte offer för den värld jag ser.**

²Hur kan jag vara offer för en värld som kan göras fullständigt ojord om jag väljer det? ³Mina bojar har lossats. ⁴Jag kan göra mig av med dem enbart genom att vilja göra det. ⁵Fängelsedörren står öppen. ⁶Jag kan lämna genom att helt enkelt gå därifrån. ⁷Ingenting håller mig kvar i den här världen. ⁸Endast min önskan att stanna håller mig fången. ⁹Jag vill ge upp mina vansinniga önskningar och äntligen gå ut i solskenet.

2. (32) **Jag har hitta på den värld jag ser.**

²Jag har hittat på det fängelse i vilket jag ser mig själv. ³Allt jag behöver göra är att förstå detta och jag är fri. ⁴Jag har lurat mig själv att tro att det är möjligt att göra Guds Son till fånge. ⁵Jag har bittert misstagit mig på denna övertygelse som jag inte längre vill ha. ⁶Guds Son måste för evigt vara fri. ⁷Han är som Gud skapade honom, och inte det jag vill göra honom till. ⁸Han är där Gud vill att han skall vara, och inte där jag tänkte hålla honom fången.

3. (33) **Det finns ett annat sätt att se på världen.**

²Eftersom syftet med världen inte är det jag tillskrev den, måste det finnas ett annat sätt att se på den. ³Jag ser allt upp och ner, och mina tankar är motsatsen till sanningen. ⁴Jag ser världen som ett fängelse för Guds Son. ⁵Alltså måste det vara så att världen verkligen är en plats där han kan släppas fri. ⁶Jag vill se på världen som den är, och se den som en plats där Guds Son finner sin frihet.

4. (34) **Jag skulle kunna se frid i stället för detta.**

²När jag ser världen som en frihetens plats, inser jag att den åter-speglar Guds lagar i stället för de regler som jag hittade på som den skulle åtlyda. ³Jag kommer att förstå att frid, inte krig, bor i den. ⁴Och jag kommer att varsebli att frid också bor i hjärtat på alla som delar denna plats med mig.

5. (35) **Mitt sinne är del av Guds. ²Jag är mycket helig.**

³När jag delar världens frid med mina bröder börjar jag förstå att denna frid kommer från djupt inom mig själv. ⁴Den värld jag ser på har fått min förlåtelses ljus, och lyser förståelse tillbaka på mig. ⁵I detta ljus börjar jag se det som mina illusioner om mig själv har hållit dolt. ⁶Jag börjar förstå heligheten i alla levande ting, inklusive mig själv, och deras etthet med mig.

LEKTION 58

Dessa tankegångar utgör dagens repetition.

1. (36) **Min helighet omsluter allt jag ser.**

²Varseblivningen av den verkliga världen kommer från min helighet. ³När jag har förlåtit, ser jag inte längre mig själv som skyldig. ⁴Jag kan acceptera oskulden som är sanningen om mig. ⁵När världen ses genom förstående ögon är dess helighet allt jag ser, för jag kan bara åskådliggöra de tankar jag har om mig själv.

2. (37) **Min helighet välsignar världen.**

²Varseblivningen av min helighet välsignar inte enbart mig. ³Allt och alla jag ser i dess ljus delar den glädje som den ger mig. ⁴Det finns ingenting som står utanför denna glädje, eftersom det inte finns någonting som inte delar min helighet. ⁵När jag känner igen min helighet, lyser världens helighet fram så att alla kan se den.

3. (38) **Det finns ingenting min helighet inte kan göra.**

²Min helighet är obegränsad i sin kraft att hela, eftersom den är obegränsad i sin kraft att rädda. ³Vad finns det att bli räddad från förutom illusioner? ⁴Och vad är alla illusioner annat än falska tankar om mig själv? ⁵Min helighet gör dem alla ogjorda genom att hävda sanningen om mig. ⁶I närvaro av min helighet, som jag delar med Gud Själv, försvinner alla avgudar.

4. (39) **Min helighet är min frälsning.**

²Eftersom min helighet räddar mig från all skuld är insikten om min helighet insikten om min frälsning. ³Den är också insikten om världens frälsning. ⁴När jag väl har accepterat min helighet, kan ingenting göra mig rädd. ⁵Och eftersom jag är orädd, måste alla dela min förståelse som är Guds gåva till mig och till världen.

5. (40) **Jag är välsignad som Guds Son.**

²I detta ligger min rätt till allt som är gott och endast det som är gott. ³Jag är välsignad som Guds Son. ⁴Alla goda ting är mina, eftersom Gud avsåg dem för mig. ⁵Jag kan inte lida någon förlust eller försakelse eller smärta på grund av Den jag är. ⁶Min Fader stöder mig, beskyddar mig och leder mig i allt. ⁷Hans omsorg om mig är oändlig, och är med mig för evigt. ⁸Jag är i all evighet välsignad som Hans Son.

LEKTION 59

Följande tankegångar utgör dagens repetition:

1. (41) **Gud går med mig vart jag än går.**

²Hur kan jag vara ensam när Gud alltid går med mig? ³Hur kan jag vara villrådig och osäker på mig själv när det finns fullkomlig visshet i Honom? ⁴Hur kan jag störas av någonting när Han vilar i mig i absolut frid? ⁵Hur kan jag lida när kärlek och glädje omger mig genom Honom? ⁶Låt mig inte hålla fast vid några illusioner om mig själv. ⁷Jag är fullkomlig eftersom Gud går med mig vart jag än går.

2. (42) **Gud är min styrka. ²Sant seende är Hans gåva.**

³Låt mig inte lita till mina egna ögon för att se i dag. ⁴Låt mig vara villig att byta min ömkliga illusion om att jag kan se mot det sanna seende som ges av Gud. ⁵Kristi sanna seende är Hans gåva, och Han har givit den till mig. ⁶Låt mig kalla på denna gåva i dag, så att den här dagen kan hjälpa mig att förstå evigheten.

3. (43) **Gud är min Källa. ²Jag kan inte se åtskild från Honom.**

³Jag kan se det Gud vill att jag skall se. ⁴Jag kan inte se någonting annat. ⁵Bortom Hans Vilja ligger endast illusioner. ⁶Det är dessa jag väljer när jag tror att jag kan se åtskild från Honom. ⁷Det är dessa jag väljer när jag försöker se genom kroppens ögon. ⁸Men Kristi sanna seende har givits till mig för att ersätta dem. ⁹Det är genom detta sanna seende som jag väljer att se.

4. (44) **Gud är ljuset i vilket jag ser.**

²Jag kan inte se i mörker. ³Gud är det enda ljuset. ⁴Om jag skall se, måste det därför vara genom Honom. ⁵Jag har försökt att definiera vad seende är, och jag har haft fel. ⁶Nu har det förunnats mig att förstå att Gud är ljuset i vilket jag ser. ⁷Låt mig välkomna det sanna seendet och den lyckliga värld det kommer att visa mig.

5. (45) **Gud är Sinnet med vilket jag tänker.**

²Jag har inga tankar som jag inte delar med Gud. ³Jag har inga tankar åtskild från Honom, eftersom jag inte har något sinne åtskilt från Hans. ⁴Som del av Hans Sinne är mina tankar Hans och Hans Tankar är mina.

LEKTION 60

Dessa tankegångar utgör dagens repetition:

1. (46) **Gud är Kärleken i vilken jag förlåter.**

²Gud förlåter inte eftersom Han aldrig har fördömt. ³De oklanderliga kan inte klandra och de som har accepterat sin oskuld ser ingenting som behöver förlåtas. ⁴Likväl är förlåtelsen det medel genom vilket jag kommer att känna igen min oskuld. ⁵Den är återspeglingsen av Guds Kärlek på jorden. ⁶Den kommer att föra mig så nära Himlen att Guds Kärlek kan nå ner till mig och lyfta mig upp till Honom.

2. (47) **Gud är styrkan på vilken jag förlitar mig.**

²Det är inte genom min egen styrka som jag förlåter. ³Det är genom Guds styrka i mig som jag minns när jag förlåter. ⁴När jag börjar se, känner jag igen Hans återspeglingsen på jorden. ⁵Jag förlåter alla ting eftersom jag känner hur Hans styrka väcks i mig. ⁶Och jag börjar minnas den Kärlek jag valde att glömma, men Som inte har glömt mig.

3. (48) **Det finns ingenting att frukta.**

²Så trygg världen kommer att förefalla mig när jag kan se den! ³Den kommer inte alls att se ut som det jag inbillar mig att jag ser nu. ⁴Allt och alla jag ser kommer att böja sig mot mig för att välsigna mig. ⁵I var och en kommer jag att känna igen min käraste Vän. ⁶Vad skulle det kunna finnas att frukta i en värld som jag har förlåtit, och som har förlåtit mig?

4. (49) **Guds Röst talar till mig hela dagen.**

²Inte ett enda ögonblick upphör Guds Röst att kalla på min förlåtelse för att rädda mig. ³Inte ett enda ögonblick underlåter Hans Röst att styra mina tankar, vägleda mina handlingar och leda mina fötter. ⁴Jag vandrar bestämt fram mot sanningen. ⁵Det finns ingen annanstans jag kan gå, eftersom Guds Röst är den enda rösten och den enda vägledaren som har givits till Hans Son.

5. (50) **Jag stöds av Guds Kärlek.**

²När jag lyssnar till Guds Röst stöds jag av Hans Kärlek. ³När jag öppnar mina ögon lyser Hans Kärlek upp världen så att jag kan se den. ⁴När jag förlåter påminner Hans Kärlek mig om att Hans Son är utan synd. ⁵Och när jag ser på världen med det sanna seende som Han har givit mig minns jag att jag är Hans Son.

LEKTION 61

Jag är världens ljus.

1. Vem är världens ljus om inte Guds Son? ²Detta är således bara ett uttalande om sanningen om dig själv. ³Det är motsatsen till ett uttalande om stolthet, om högmod eller om självbedrägeri. ⁴Det beskriver inte den självbild som du har gjort. ⁵Det hänför sig inte till något av de egenskaper som du har försett dina avgudar med. ⁶Det hänför sig till dig så som du skapades av Gud. ⁷Det fastslår helt enkelt sanningen.
2. För egot är dagens tankegång det typiska exemplet på självförhärligande. ²Men egot förstår inte ödmjukhet, som det förväxlar med självförnedring. ³Ödmjukhet består i att acceptera din roll i frälsningen, och att inte ta på dig någon annan. ⁴Det är inte ödmjukhet att insistera på att du inte kan vara världens ljus om detta är den funktion som Gud har tilldelat dig. ⁵Det är bara högmod som skulle hävda att denna funktion inte kan vara för dig, och högmod kommer alltid från egot.
3. Sann ödmjukhet kräver att du accepterar dagens tankegång eftersom det är Guds Röst Som talar om för dig att den är sann. ²Detta är ett första steg i att acceptera din verkliga funktion på jorden. ³Det är ett gigantiskt steg mot att inta din rättmätiga plats i frälsningen. ⁴Det är ett positivt hävdande av din rätt att bli räddad, och ett erkännande av den makt som har givits till dig för att rädda andra.
4. Du bör tänka på den här tankegången så ofta som möjligt i dag. ²Den är det fullkomliga svaret på alla illusioner, och därför på all frestelse. ³Den för alla de bilder som du har gjort av dig själv till sanningen, och hjälper dig att gå hem i frid, utan bördor och säker på ditt syfte.
5. Så många övningsstunder som möjligt bör företas i dag, även om varje övningsstund inte behöver överskrida en eller två minuter. ²De bör inledas med att du säger till dig själv:

³Jag är världens ljus. ⁴Detta är min enda funktion.

⁵Det är därför jag är här.

⁶Tänk sedan på dessa ord en liten stund, helst med slutna ögon om omständigheterna tillåter det. ⁷Låt några få besläktade tankar

komma till dig, och upprepa tankegången för dig själv om ditt sinne vandrar iväg från den centrala tanken.

6. Se till att både börja och avsluta dagen med en övningsstund.
²På så sätt kommer du att vakna med ett erkännande av sanningen om dig själv, förstärka den under dagen, och somna medan du åter bekräftar din funktion och ditt enda syfte här. ³Dessa två övningsstunder kan vara längre än de övriga, om du tycker att de är till hjälp och vill förlänga dem.
7. Dagens tankegång går långt bortom egots småskurna synpunkter på vad du är och vad ditt syfte är. ²Som en överbringare av frälsningen är detta naturligtvis nödvändigt. ³Detta är det första av ett antal gigantiska steg som vi kommer att ta under de närmaste veckorna. ⁴Försök att i dag börja bygga en fast grund för dessa framsteg. ⁵Du är världens ljus. ⁶Gud har byggt Sin plan för Sin Sons frälsning på dig.

LEKTION 62

Förlåtelse är min funktion som världens ljus.

1. Det är din förlåtelse som kommer att föra mörkrets värld till ljuset. ²Det är din förlåtelse som låter dig känna igen ljuset i vilket du ser. ³Förlåtelsen är beviset på att du är världens ljus. ⁴Genom din förlåtelse återvänder sanningen om dig själv till ditt minne. ⁵Därför ligger din frälsning i din förlåtelse.
2. Illusionerna om dig själv och om världen är ett. ²Det är därför all förlåtelse är en gåva till dig själv. ³Ditt mål är att komma underfund med vem du är, eftersom du har förnekat din Identitet genom att attackera skapelsen och dess Skapare. ⁴Nu håller du på att lära dig hur du skall minnas sanningen. ⁵För denna attack måste ersättas av förlåtelse, så att tankar om livet kan ersätta tankar om döden.
3. Kom ihåg att i varje attack påkallar du din egen svaghet, medan du däremot påkallar Kristi styrka i dig varje gång du förlåter. ²Börjar du då inte förstå vad förlåtelsen kommer att göra för dig? ³Den kommer att ta bort all känsla av svaghet, anspänning och utmattning från ditt sinne. ⁴Den kommer att ta bort all rädsla och skuld och smärta. ⁵Den kommer att återställa din medvetenhet om den osårbarhet och makt som Gud gav till Sin Son.
4. Låt oss vara glada över att kunna börja och avsluta den här dagen med att öva dagens tankegång, och använda den så ofta som möjligt under dagen. ²Den kommer att bidra till att dagen blir så lycklig för dig som Gud vill att du skall vara. ³Och den kommer att hjälpa dem som finns runt omkring dig, liksom också dem som tycks vara långt borta i tid och rum, att dela denna lycka med dig.
5. Säg till dig själv i dag, så ofta du kan och om möjligt med slutna ögon:

²Förlåtelse är min funktion som världens ljus.

³Jag vill fullgöra min funktion så att jag kan vara lycklig.

⁴Ägna sedan en minut eller två åt att tänka på din funktion och på den lycka och befrielse som den kommer att skänka dig. ⁵Låt besläktade tankar få komma fritt, för ditt hjärta kommer att känna igen dessa ord, och i ditt sinne finns medvetenheten om att de

är sanna. ⁶Om dina tankar börjar vandra, upprepa då tankegången och lägg till:

⁷Jag vill komma ihåg detta eftersom jag vill vara lycklig.

LEKTION 63

Världens ljus skänker frid till varje sinne genom min förlåtelse.

1. Så helig du är som har makten att skänka frid till varje sinne! ²Så välsignad du är som kan lära dig känna igen medlen för att låta detta ske genom dig! ³Vilket syfte skulle du kunna ha som skulle skänka dig större lycka?
2. Du är förvisso världens ljus med en sådan funktion. ²Guds Son vänder sig till dig för sin förlossning. ³Du kan ge honom den, för den tillhör dig. ⁴Acceptera inte något banalt syfte eller någon meningslös önskan i dess ställe, för då kommer du att glömma din funktion och lämna Guds Son i helvetet. ⁵Det är ingen fåfäng begäran som riktas till dig. ⁶Du ombeds att acceptera frälsningen så att den kan bli din och du kan ge den.
3. Eftersom vi inser hur viktig den här funktionen är, kommer vi gärna att minnas den mycket ofta i dag. ²Vi kommer att börja dagen med att erkänna den, och avsluta dagen med att medvetet tänka på den. ³Och under hela dagen kommer vi att upprepa detta så ofta vi kan:

⁴Världens ljus skänker frid till varje sinne genom min förlåtelse. ⁵Jag är det medel som Gud har bestämt för världens frälsning.

4. Om du sluter ögonen kommer du förmodligen tycka att det är lättare att låta besläktade tankar komma till dig under den minut eller två som du bör ägna åt att tänka på detta. ²Men vänta inte på en sådan möjlighet. ³Försitt inte något tillfälle att förstärka dagens tankegång. ⁴Kom ihåg att Guds Son vänder sig till dig för sin frälsning. ⁵Och vem om inte ditt Själv måste vara Hans Son?

LEKTION 64

Låt mig inte glömma min funktion.

1. Dagens tankegång är bara ett annat sätt att säga: "Inled mig inte i frestelse".²Syftet med den värld du ser är att skymma din funktion att förlåta, och förse dig med ett rättfärdigande för att glömma den.³Det är frestelsen att överge Gud och Hans Son genom att anta en fysisk form.⁴Det är detta som kroppens ögon ser på.
2. Ingenting som kroppens ögon tycks se kan vara någonting annat än en form av frestelse, eftersom detta var syftet med själva kroppen.²Likväl har vi lärt oss att den Helige Ande har en annan användning för alla de illusioner som du har åstadkommit, och därför ser Han ett annat syfte i dem.³För den Helige Ande är världen en plats där du lär dig att förlåta dig själv för det du ser som dina synder.⁴Med denna varseblivning blir frestelsens fysiska form det andliga erkännandet av frälsningen.
3. För att repetera våra senaste lektioner så är din funktion här att vara världens ljus, en funktion som givits till dig av Gud.²Det är bara egots högmod som får dig att ifrågasätta detta, och bara egots rädsla som får dig att se dig själv som ovärdig den uppgift som tilldelats dig av Gud Självt.³Världens frälsning väntar på din förlåtelse, därför att genom den undkommer Guds Son alla illusioner, och således all frestelse.⁴Guds Son är du.
4. Endast genom att fullgöra den funktion som givits till dig av Gud kommer du att bli lycklig.²Detta beror på att din funktion är att vara lycklig genom att använda de medel genom vilka lycka blir oundviklig.³Det finns ingen annan väg.⁴Varje gång du väljer mellan att fullgöra eller inte fullgöra din funktion, väljer du därför egentligen om du vill vara lycklig eller inte.
5. Låt oss komma ihåg detta i dag.²Låt oss påminna oss själva om det på morgonen och åter igen på kvällen, och också under hela dagen.³Förbered dig i förväg på alla de beslut du kommer att fatta idag genom att komma ihåg att de alla faktiskt är mycket enkla.⁴Varje beslut kommer att leda till antingen lycka eller olycka.⁵Kan det verkligen vara svårt att fatta ett så enkelt beslut?⁶Låt inte beslutets form lura dig.⁷En komplex form innebär inte ett komplext innehåll.⁸Det är inte möjligt att något beslut på jorden kan ha ett innehåll som är annorlunda än just detta enda

enkla val. ⁹Detta är det enda val den Helige Ande ser. ¹⁰Det är därför det enda val som finns.

6. Låt oss således i dag öva oss i dessa tankar:

²Låt mig inte glömma min funktion.

³Låt mig inte försöka ersätta Guds funktion med min.

⁴Låt mig förlåta och vara lycklig.

⁵Ägna åtminstone en gång i dag tio eller femton minuter åt att tänka på detta med slutna ögon. ⁶Besläktade tankar kommer att hjälpa dig om du minns den avgörande betydelse din funktion har för dig och för världen.

7. Ägna flera minuter åt att upprepa dessa tankar under de återkommande tillämpningarna av dagens tankegång under dagen, och tänk sedan på dem och inte på någonting annat. ²Detta kommer att vara svårt, särskilt i början, eftersom du inte har det disciplinerade sinne som krävs. ³Det är möjligt att du behöver upprepa "låt mig inte glömma min funktion" mycket ofta för att få hjälp att koncentrera dig.

8. Två former av kortare övningsstunder behövs. ²Gör ibland övningarna med slutna ögon, och försök koncentrera dig på de tankar du använder. ³Håll andra gånger ögonen öppna efter det att du har upprepat tankarna, och se dig sedan långsamt omkring utan att välja ut någonting särskilt, och säg till dig själv:

⁴Detta är den värld som det är min funktion att frälsa.

LEKTION 65

Min enda funktion är den Gud gav mig.

1. Dagens tankegång bekräftar återigen ditt åtagande att frälsa.
²Den påminner dig också om att du inte har någon annan funktion än denna. ³Båda dessa tankar är naturligtvis nödvändiga för ett totalt åtagande. ⁴Frälsningen kan inte vara det enda syfte du har, så länge som du fortfarande troget håller fast vid andra. ⁵Att acceptera frälsningen helt och fullt som din enda funktion för ovillkorligen med sig två faser: att erkänna att frälsningen är din funktion, och att avstå från alla de andra mål som du har hittat på åt dig själv.
2. Detta är det enda sätt på vilket du kan inta din rättmätiga plats bland världens frälsare. ²Detta är det enda sätt på vilket du kan säga och mena det: "Min enda funktion är den som Gud gav mig". ³Detta är det enda sätt på vilket du kan finna sinnesfrid.
3. Avsätt i dag, och ett antal dagar framöver, tio till femton minuter till en längre övningsstund när du försöker förstå och acceptera vad dagens tankegång egentligen innebär. ²Tankegången i dag erbjuder dig att undkomma alla svårigheter du varseblir. ³Den lägger nyckeln till fridens dörr, som du själv har stängt, i dina egna händer. ⁴Den ger dig svaret på allt det sökande du har ägnat dig åt sedan tidens början.
4. Försök om möjligt att göra de dagliga förlängda övningsstunderna vid ungefär samma tidpunkt varje dag. ²Försök också att bestämma denna tidpunkt i förväg, och sedan hålla dig till den så nära som möjligt. ³Syftet med detta är att ordna din dag så att du har avsatt tid för Gud likväl som för alla de triviala syften och mål som du strävar efter. ⁴Detta är del av den långsiktiga träning i disciplin som ditt sinne behöver, så att den Helige Ande genomgående kan använda det för det syfte Han delar med dig.
5. Börja den längre övningsstunden med att repetera tankegången för dagen. ²Slut sedan ögonen, upprepa tankegången för dig själv ännu en gång, och iaktta noga ditt sinne för att fånga alla tankar som dyker upp i det. ³Gör i början inget försök att enbart koncentrera dig på tankar som är besläktade med dagens tankegång. ⁴Försök snarare att avslöja varje tanke som kommer upp för att störa den. ⁵Var så oengagerad och neutral som möjligt när du

uppmärksammar varje tanke som kommer för dig, och avfärda den genom att säga till dig själv:

⁶Den här tanken avspeglar ett mål som hindrar mig från att acceptera min enda funktion.

6. Efter en stund kommer det att bli svårare att upptäcka störande tankar. ²Försök emellertid att fortsätta ännu någon minut och försök att fånga några av de fåfänga tankar som undgick din uppmärksamhet tidigare, men ansträng dig inte eller bemöda dig överdrivet mycket när du gör detta. ³Säg sedan till dig själv:

⁴Låt min sanna funktion skrivas åt mig på detta oskrivna blad.

⁵Du behöver inte använda exakt dessa ord, men försök att få en känsla av att vara villig att låta dina illusioner om syftet ersättas av sanningen.

7. Upprepa till sist tankegången för dagen ännu en gång, och ägna resten av övningsstunden åt att försöka fokusera på dess betydelse för dig, på den lättnad som detta accepterande kommer att föra med sig till dig genom att dina konflikter blir lösta en gång för alla, och hur mycket du verkligen vill ha frälsningen trots dina egna dåraktiga tankegångar om motsatsen.
8. Använd under de kortare övningarna, som bör göras åtminstone en gång i timmen, den här formen när du tillämpar dagens tankegång:

²Min enda funktion är den Gud gav mig. ³Jag vill inte ha någon annan och jag har inte någon annan.

⁴Slut ibland ögonen när du övar detta, och håll dem ibland öppna och se dig omkring. ⁵Det är det du ser nu som kommer att förändras totalt när du accepterar dagens tankegång fullständigt.

LEKTION 66

Min lycka och min funktion är ett.

1. Du har säkert lagt märke till att under våra senaste lektioner betonas genomgående sambandet mellan att fullgöra din funktion och att uppnå lycka. ²Detta beror på att du faktiskt inte ser sambandet. ³Ändå är det mer än endast ett samband mellan dem; de är detsamma. ⁴Deras former är olika, men deras innehåll är fullständigt ett och detsamma.
2. Egot för en ständig kamp med den Helige Ande om den grundläggande frågan om vad din funktion är. ²Det för också en ständig kamp med den Helige Ande om vad din lycka är. ³Det är inte en ömsesidig kamp. ⁴Egot attackerar och den Helige Ande reagerar inte. ⁵Han vet vad din funktion är. ⁶Han vet att den är din lycka.
3. I dag skall vi försöka gå förbi den här helt meningslösa kampen och komma fram till sanningen om din funktion. ²Vi skall inte ge oss in i vettlösa diskussioner om vad den är. ³Vi skall inte bli hopplöst inblandade i att definiera lycka, och bestämma medlen för att uppnå den. ⁴Vi skall inte ge efter för egot genom att lyssna på dess attacker på sanningen. ⁵Vi skall enbart vara glada över att vi kan få reda på vad sanningen är.
4. Vår längre övningsstund i dag har som sitt syfte att du skall acceptera det faktum att det inte endast finns ett mycket verkligt samband mellan den funktion Gud gav dig och din lycka, utan att de faktiskt är identiska. ²Gud ger dig endast lycka. ³Därför måste den funktion Han gav dig vara lycka, även om den ser ut att vara något annat. ⁴Dagens övningar är ett försök att gå bortom dessa skenbara olikheter, och erkänna ett gemensamt innehåll där det i sanning existerar.
5. Börja det tio till femton minuter långa övningstillfället med att repetera dessa tankar:

²*Gud ger mig enbart lycka.*

³*Han har givit mig min funktion.*

⁴*Därför måste min funktion vara lycka.*

⁵Försök att se logiken i den här ordningsföljden även om du ännu inte accepterar slutsatsen. ⁶Det är endast om de två första tan-

- karna är fel som slutsatsen skulle kunna vara falsk. ⁷Låt oss därför tänka på premisserna en stund medan vi övar.
6. Den första premissen är att Gud bara ger dig lycka. ²Detta skulle naturligtvis kunna vara falskt, men för att det skulle kunna vara falskt är det nödvändigt att definiera Gud som någonting Han inte är. ³Kärleken kan inte ge det som är ont, och det som inte är lycka är ont. ⁴Gud kan inte ge det Han inte har, och Han kan inte ha det Han inte är. ⁵Om inte Gud ger dig enbart lycka, måste Han vara ond. ⁶Och det är den här definitionen av Honom som du tror på om du inte accepterar den första premissen.
 7. Den andra premissen är att Gud har givit dig din funktion. ²Vi har sett att ditt sinne endast består av två delar. ³Den ena styrs av egot, och är gjord av illusioner. ⁴Den andra är den Helige Andes hem, där sanningen bor. ⁵Det finns inga andra vägledare än dessa att välja emellan, och inga andra möjliga resultat som följd av ditt val än antingen den rädsla som egot alltid väcker, eller den kärlek som den Helige Ande alltid erbjuder för att ersätta den med.
 8. Därför måste det vara så att din funktion antingen är fastställd av Gud genom Hans Röst, eller är gjord av egot som du har gjort för att ersätta Honom. ²Vilket är sant? ³Om Gud inte gav dig din funktion måste den vara egots gåva. ⁴Har egot verkligen gåvor att ge, när det självt är en illusion och endast erbjuder illusionen av gåvor?
 9. Tänk på detta under den längre övningsstunden i dag. ²Tänk också på de många former som illusionen om din funktion har antagit i ditt sinne, och de många sätt som du försökte finna frälsningen på under egots ledning. ³Fann du den? ⁴Blev du lycklig? ⁵Gav de dig frid? ⁶Vi måste vara mycket ärliga i dag. ⁷Kom ärligt ihåg resultaten, och tänk också på om det någonsin var förnuftigt att förvänta sig lycka från någonting som egot någonsin föreslog. ⁸Ändå är egot det enda alternativet till den Helige Andes Röst.
 10. Du kommer att lyssna på galenskap eller höra sanningen. ²Försök att göra detta val medan du tänker på de premisser som vår slutsats vilar på. ³Vi kan dela den här slutsatsen med varandra, men inte någon annan. ⁴För Gud Själv delar den med oss. ⁵Dagens tankegång är ytterligare ett gigantiskt steg mot att varsebli det som är samma som detsamma, och det som är olikt som olikt. ⁶På den ena sidan står alla illusioner. ⁷All sanning står på den andra. ⁸Låt oss i dag försöka inse att endast sanningen är sann.

11. För de kortare övningarna, som skulle vara till mycket stor hjälp om de gjordes två gånger i timmen i dag, föreslås den här formen av tillämpning:

²Min lycka och min funktion är ett, eftersom Gud har givit mig båda.

³Det kommer inte att ta mer än en minut, och förmodligen mindre, att långsamt upprepa dessa ord och tänka på dem en liten stund medan du säger dem.

LEKTION 67

Kärleken skapade mig lik Sig Själv.

1. Dagens tankegång är ett fullständigt och korrekt uttalande om vad du är. ²Det är därför du är världens ljus. ³Det är därför Gud utsåg dig till världens frälsare. ⁴Det är därför Guds Son vänder sig till dig för sin frälsning. ⁵Han blir frälst genom det du är. ⁶Vi kommer i dag att anstränga oss till det yttersta för att nå den här sanningen om dig, och för att till fullo förstå, om så endast för ett ögonblick, att det är sanningen.
2. Under de längre övningsstunderna skall vi tänka på din verklighet och dess helt oförändrade och oföränderliga natur. ²Vi kommer att börja med att upprepa den här sanningen om dig, och sedan ägna några minuter åt att lägga till några tankar som hör hit, som till exempel:

³*Heligheten skapade mig helig.*

⁴*Godheten skapade mig god.*

⁵*Hjälpsamheten skapade mig hjälpsam.*

⁶*Fullkomligheten skapade mig fullkomlig.*

⁷Varje egenskap som stämmer överens med Gud så som Han definierar Sig Själv är lämplig att använda. ⁸Vi försöker i dag att göra din definition av Gud ogjord och ersätta den med Hans Egen. ⁹Vi försöker också betona att du är del av Hans definition av Sig Själv.

3. Efter att du har gått igenom flera sådana besläktade tankar, försök då att under en kort stund av förberedelse låta alla tankar sjunka undan, och försök sedan att gå bortom alla dina bilder och förutfattade meningar om dig själv till sanningen i dig. ²Om Kärleken skapade dig lik Sig Själv måste detta Själv finnas i dig. ³Och någonstans i ditt sinne finns Det där så att du kan finna Det.
4. Det är möjligt att du tycker att det är nödvändigt att då och då upprepa dagens tankegång för att ersätta tankar som distraherar dig. ²Du kanske också upptäcker att detta inte räcker, och att du behöver fortsätta att lägga till andra tankar som är besläktade med sanningen om dig. ³Ändå kanske du lyckas komma förbi detta, och genom intervallet av tanketomhet till medvetenheten om ett flammande ljus i vilket du känner igen dig själv så som

Kärleken skapade dig. ⁴Var förvissad om att du i dag kommer att göra mycket för att föra den medvetenheten närmare, vare sig du känner att du har lyckats eller ej.

5. Det kommer i dag att vara till synnerligen stor hjälp att öva dagens tankegång så ofta du kan. ²Du behöver höra sanningen om dig själv så ofta som möjligt, eftersom ditt sinne är så sysselsatt med falska självbilder. ³Fyra eller fem gånger i timmen, och kanske till och med fler, skulle vara ytterst värdefullt för att påminna dig om att Kärleken skapade dig lik Sig Själv. ⁴Hör sanningen om dig själv i detta.
6. Försök under de kortare övningsstunderna att inse att detta inte är din lilla svaga, ensam röst som säger dig detta. ²Detta är Rösten för Gud som påminner dig om din Fader och om ditt Själv. ³Detta är sanningens Röst Som ersätter allt som egot säger till dig om dig själv med den enkla sanningen om Guds Son. ⁴Du skapades av Kärleken lik Den Själv.

LEKTION 68

Kärleken hyser inte agg.

1. Du som skapades av Kärleken lik Den Självt kan inte hysa agg och känna ditt Självt. ²Att hysa agg är att glömma vem du är. ³Att hysa agg är att se dig själv som en kropp. ⁴Att hysa agg är att låta egot bestämma över ditt sinne och att döma kroppen till döden. ⁵Du kanske ännu inte till fullo inser exakt hur det påverkar ditt sinne att hysa agg. ⁶Det tycks avskilja dig från din Källa och göra dig olik Honom. ⁷Det får dig att tro att Han är lik det du tror att du har blivit, för ingen kan föreställa sig sin Skapare olik sig själv.
2. Utestängd från ditt Självt Som förblir medvetet om Sin likhet med Sin Skapare tycks ditt Självt sova, medan den del av ditt sinne som väver illusioner i sömnen ser ut att vara vaken. ²Kan allt detta komma från att hysa agg? ³Oh, ja! ⁴För den som hyser agg förnekar att han skapades av Kärleken, och hans Skapare har blivit skrämmande för honom i hans dröm om hat. ⁵Vem kan drömma om hat och inte frukta Gud?
3. Det är lika säkert att de som hyser agg kommer att göra en ny definition av Gud efter sin egen avbild, som det är obestridligt att Gud skapade dem lik Sig Självt, och definierade dem som del av Sig. ²Det är lika säkert att de som hyser agg kommer att känna skuld, som det är obestridligt att de som förlåter kommer att finna frid. ³Det är lika säkert att de som hyser agg kommer att glömma vem de är, som det är obestridligt att de som förlåter kommer att minnas.
4. Skulle du inte vara villig att avstå från ditt agg om du trodde att allt detta var på det sättet? ²Kanske tror du inte att du kan släppa ditt agg. ³Detta är emellertid helt enkelt en fråga om motivation. ⁴I dag skall vi försöka ta reda på hur du skulle känna dig utan det. ⁵Skulle du lyckas, om än aldrig så lite, kommer det aldrig mer att vara något problem med motivationen.
5. Börja dagens förlängda övningsstund med att söka i ditt sinne efter dem som du anser att du hyser starkt agg emot. ²Några av dessa kommer att vara lätta att finna. ³Tänk sedan på det till synes mindre agg som du hyser mot dem du tycker om och till och med tror att du älskar. ⁴Det kommer snabbt att bli uppenbart att det inte finns någon som du inte hyser något slags agg emot.

⁵Därigenom har du blivit ensam i hela universum i din varseblivning av dig själv.

6. Bestäm dig nu för att se alla dessa personer som vänner. ²Säg till dem alla, och tänk på var och en i tur och ordning medan du gör det:

³Jag vill se dig som min vän, så att jag kan komma ihåg att du är del av mig och lära känna mig själv.

⁴Ägna resten av övningsstunden åt att försöka tänka på dig själv som fullständigt i frid med allt och alla, trygg i en värld som beskyddar och älskar dig och vars kärlek du återgäldar. ⁵Försök att känna hur tryggheten omger dig, svävar över dig och håller dig uppe. ⁶Försök att tro, om än bara en kort stund, att ingenting kan skada dig på något sätt. ⁷Säg till dig själv vid slutet av övningsstunden:

⁸Kärleken hyser inte agg. ⁹När jag släpper allt mitt agg kommer jag att veta att jag är fullkomligt trygg.

7. De korta övningsstunderna bör inkludera en snabb tillämpning av dagens tankegång i den här formen närhelst det dyker upp någon tanke på agg mot någon, vare sig han är fysiskt närvarande eller ej:

²Kärleken hyser inte agg. ³Låt mig inte svika mitt Själv.

⁴Upprepa dessutom tankegången flera gånger i timmen i den här formen:

⁵Kärleken hyser inte agg. ⁶Jag vill bli medveten om mitt Själv genom att lägga allt agg åt sidan och vakna i Honom.

LEKTION 69

Mitt agg döljer världens ljus i mig.

1. Ingen kan se på det som ditt agg döljer. ²Eftersom ditt agg döljer världens ljus i dig står alla i mörkret och du bredvid dem. ³Men när slöjan över ditt agg är lyft, befrias du tillsammans med dem. ⁴Dela nu din frälsning med honom som stod bredvid dig när du var i helvetet. ⁵Han är din broder i världens ljus som räddar er båda.
2. Låt oss i dag göra ännu ett verkligt försök att nå ljuset i dig. ²Men låt oss innan vi gör detta under vår längre övningsstund ägna flera minuter åt att tänka på vad det är vi försöker göra. ³Vi försöker bokstavligen att komma i kontakt med världens frälsning. ⁴Vi försöker se förbi mörkrets slöja som håller den dold. ⁵Vi försöker att låta slöjan lyftas, och se hur Guds Sons tårar försvinner i solljuset.
3. Låt oss börja vår längre övningsstund i dag med den fulla insikten att det är på det sättet, och med en fast beslutsamhet att nå det som är oss kärare än allt annat. ²Frälsningen är vårt enda behov. ³Det finns inget annat syfte här, och ingen annan funktion att fullgöra. ⁴Att lära oss frälsning är vårt enda mål. ⁵Låt oss i dag avsluta det gamla sökandet genom att finna ljuset i oss, och hålla upp det så att alla som söker tillsammans med oss kan se det och glädja sig.
4. Försök nu att mycket stilla, med slutna ögon, släppa allt det innehåll som vanligtvis sysselsätter ditt medvetande. ²Föreställ dig ditt sinne som en stor cirkel, omgiven av ett skikt tunga, mörka moln. ³Du kan bara se molnen eftersom du tycks stå utanför cirkeln och helt skild ifrån den.
5. Från den plats där du står kan du inte se någon anledning till att tro att det finns ett strålande ljus dolt bakom molnen. ²Molnen ser ut att vara den enda verkligheten. ³De tycks vara allt som finns att se. ⁴Därför försöker du inte gå igenom dem och förbi dem, vilket är det enda sättet att verkligen övertyga dig om att de är utan substans. ⁵Vi kommer att försöka göra detta i dag.
6. Efter att du har tänkt på hur viktigt det är som du försöker göra för dig själv och för världen, försök att komma till ro i fullkomlig stillhet, och att endast minnas hur mycket du vill nå ljuset i dig i dag – nu! ²Bestäm dig för att gå förbi molnen. ³Sträck ut

din hand och rör vid dem i ditt sinne. ⁴Skjut dem åt sidan med handen; känn hur de vilar på dina kinder och panna och ögonlock medan du går igenom dem. ⁵Gå vidare; molnen kan inte hejda dig.

7. Om du gör övningarna på rätt sätt kommer du att få en känsla av att du lyfts upp och bärs framåt. ²Din lilla ansträngning och ringa beslutsamhet påkallar universums kraft att hjälpa dig, och Gud Självt kommer att lyfta dig från mörkret och in i ljuset. ³Du är i samklang med Hans Vilja. ⁴Du kan inte misslyckas eftersom din vilja är Hans.
8. Ha tillförsikt till din Fader i dag, och var viss om att Han har hört dig och svarat dig. ²Du kanske ännu inte känner igen Hans svar, men du kan förvisso vara säker på att det har givits till dig och att du till sist kommer att ta emot det. ³Försök att bevara denna tillförsikt i ditt sinne medan du försöker gå igenom molnen till ljuset. ⁴Försök att komma ihåg att du äntligen förenar din vilja med Guds. ⁵Försök att i sinnet tydligt bevara tanken att det du företar dig tillsammans med Gud måste lyckas. ⁶Låt sedan Guds makt verka i dig och genom dig, så att Hans vilja och din kan ske.
9. Påminn dig under de kortare övningsstunderna, som du kommer att vilja göra så ofta som möjligt med tanke på den betydelse dagens tankegång har för dig och din lycka, om att ditt agg döljer världens ljus för din medvetenhet. ²Påminn dig också om att du inte ensam söker efter det, och att du faktiskt vet var du skall söka efter det. ³Säg alltså:

⁴Mitt agg döljer världens ljus i mig. ⁵Jag kan inte se det jag har dolt. ⁶Men jag vill låta det uppenbaras för mig, för min frälsnings skull och för världens.

⁷Se också till att säga till dig själv:

⁸Om jag hyser detta agg kommer världens ljus att vara dolt för mig,

om du frestas att lägga någon någonting till last i dag.

LEKTION 70

Min frälsning kommer från mig.

1. Ingen frestelse är någonting annat än en form av den grundläggande frestelsen att inte tro på dagens tankegång. ²Frälsningen tycks komma från alla håll förutom från dig. ³Detsamma gäller också för källan till skulden. ⁴Du ser varken skuld eller frälsning som någonting som finns i ditt eget sinne, och inte någon annanstans. ⁵När du inser att all skuld endast är en uppfinning av ditt sinne, inser du också att skuld och frälsning måste finnas på samma plats. ⁶När du förstår detta har frälsningen kommit till dig.
2. Det skenbara priset för att acceptera dagens tankegång är detta: det innebär att ingenting utanför dig kan rädda dig; ingenting utanför dig kan skänka dig frid. ²Men det innebär också att ingenting utanför dig kan skada dig, eller störa din frid eller göra dig upprörd på något sätt. ³Dagens tankegång överlämnar ansvaret för universum åt dig, dit du hör på grund av det du är. ⁴Detta är ingen roll som kan accepteras delvis. ⁵Och du måste väl börja förstå att det är frälsning att acceptera den.
3. Men det kanske inte står klart för dig varför insikten att skulden finns i ditt eget sinne för med sig insikten att även frälsningen finns där. ²Gud skulle inte ha satt in botemedlet mot sjukdomen där det inte kan hjälpa. ³Det är så ditt sinne har fungerat, men knappast Hans. ⁴Han vill att du skall bli helad, och därför har Han bevarat Källan till helandet där behovet av helande finns.
4. Du har försökt göra det rakt motsatta, och på alla sätt försökt, hur förvrängt och fantastiskt det än kunde vara, att skilja helandet från den sjukdom som det var ämnat för, och på så sätt behålla sjukdomen. ²Ditt syfte var att se till att helande inte skedde. ³Guds syfte var att se till att det skedde.
5. I dag skall vi öva oss i insikten att Guds Vilja och vår verkligen är densamma ifråga om detta. ²Gud vill att vi skall bli helade, och vi vill egentligen inte vara sjuka, eftersom det gör oss olyckliga. ³Därför är vi faktiskt överens med Gud när vi accepterar dagens tankegång. ⁴Han vill inte att vi skall vara sjuka. ⁵Det vill inte vi heller. ⁶Han vill att vi skall bli helade. ⁷Det vill vi också.
6. Vi är redo för två längre övningsstunder i dag, som båda bör

vara ungefär tio till femton minuter långa. ²Vi kommer emellertid fortfarande att låta dig bestämma när du skall göra dem. ³Vi kommer att följa denna praxis under ett antal lektioner, och det skulle även den här gången vara bra att i förväg bestämma den tidpunkt som skulle vara lämplig att avsätta för varje övningsstund, och sedan hålla fast vid dina egna beslut så troget som möjligt.

7. Börja de här övningsstunderna med att upprepa tankegången för i dag, och lägg till några ord som ger uttryck för din insikt att frälsningen inte kommer från någonting utanför dig. ²Du kan säga så här:

³Min frälsning kommer från mig. ⁴Den kan inte komma från något annat håll.

⁵Ägna sedan några minuter åt att med slutna ögon på nytt gå igenom några av de yttre omständigheter där du i det förgångna har sökt efter frälsning; – hos andra personer, i ägodelar, i olika situationer och händelser, och i självbilder som du har försökt göra verkliga. ⁶Inse att den inte finns där, och säg till dig själv:

⁷Min frälsning kan inte komma från något av dessa ting. ⁸Min frälsning kommer från mig och endast från mig.

8. Nu kommer vi återigen att försöka nå ljuset i dig, som finns där din frälsning är. ²Du kan inte finna den i molnen som omger ljuset, och det är i dem som du har sökt efter den. ³Den finns inte där. ⁴Den finns bakom molnen och i ljuset bortom. ⁵Kom ihåg att du måste ta dig igenom molnen innan du kan nå ljuset. ⁶Men kom också ihåg att du aldrig har funnit någonting som varade, eller som du ville ha, i de molnformationer som du föreställde dig.
9. Eftersom alla illusioner om frälsningen har svikit dig, vill du säkerligen inte stanna kvar i molnen och förgäves söka efter avgudar där, när du så lätt kan gå vidare in i den verkliga frälsningens ljus. ²Försök att komma förbi molnen med de medel som passar dig. ³Och om det hjälper dig, tänk dig då att jag håller dig i handen och leder dig. ⁴Och jag försäkrar dig att detta inte kommer att vara någon tom fantasi.
10. Påminn dig under de korta och många övningsstunderna i dag om att din frälsning kommer från dig, och att ingenting annat än

dina egna tankar kan hindra dina framsteg. ²Du är fri från all yttre inblandning. ³Du har ansvaret för din frälsning. ⁴Du har ansvaret för världens frälsning. ⁵Säg därför:

⁶Min frälsning kommer från mig. ⁷Ingenting utanför mig kan hålla mig tillbaka. ⁸Inom mig finns världens frälsning och min egen.

LEKTION 71

Endast Guds frälsningsplan kommer att fungera.

1. Du kanske inte inser att egot har utarbetat en frälsningsplan i strid med Guds. ²Det är denna plan du tror på. ³Eftersom den är motsatsen till Guds, tror du också att om du accepterar Guds plan i stället för egots så innebär det är du blir fördömd. ⁴Detta låter naturligtvis orimligt. ⁵Men efter att vi har tänkt igenom exakt vad egots plan är, kommer du kanske att inse att, hur orimligt det än kan vara, så tror du faktiskt på den.
2. Egots frälsningsplan kretsar kring att hysa agg. ²Det hävdar att om någon annan talade eller handlade annorlunda, om någon yttre omständighet eller händelse förändrades, då skulle du bli räddad. ³Således varseblivs källan till frälsningen ständigt som utanför dig själv. ⁴Varje agg du hyser är ett tillkännagivande, och ett påstående som du tror på, som säger: "Om detta vore annorlunda skulle jag bli räddad". ⁵Den sinnesförändring som är nödvändig för frälsningen krävs således av allt och alla utom av dig själv.
3. Den roll som tilldelats ditt eget sinne i den här planen är således att helt enkelt bestämma vad, med undantag för sinnet självt, som måste förändras om du skall bli räddad. ²Enligt denna vansinniga plan är varje källa till frälsning som du varseblir acceptabel, förutsatt att den inte fungerar. ³Detta garanterar att det fruktlösa sökandet kommer att fortsätta, för illusionen lever kvar att även om detta hopp gått om intet, finns det fortfarande skäl till att hoppas på andra platser och andra ting. ⁴En annan person kommer dock att vara bättre; en annan situation kommer dock att erbjuda framgång.
4. Sådan är egots plan för din frälsning. ²Du kan säkert se hur fullständigt den överensstämmer med egots grundläggande lära: "Sök men finn inte". ³För vad skulle med större säkerhet kunna garantera att du inte kommer att finna frälsningen än att inrikta alla dina ansträngningar på att söka efter den där den inte finns.
5. Guds frälsningsplan fungerar helt enkelt därför att du genom att följa Hans ledning söker efter frälsningen där den finns. ²Men om du skall lyckas, som Gud lovar att du skall göra, måste du vara villig att söka endast där. ³I annat fall är ditt syfte splittrat, och du kommer att försöka följa två frälsningsplaner som är dia-

metralt motsatta på alla sätt. ⁴Resultatet kan endast föra med sig förvirring, förtvivlan och en djup känsla av misslyckande och förtvivlan.

6. Hur kan du undgå allt detta? ²Mycket enkelt. ³Tankegången i dag är svaret. ⁴Endast Guds frälsningsplan kommer att fungera. ⁵Det kan inte finnas någon verklig konflikt i fråga om detta, eftersom det inte finns något möjligt alternativ till Guds plan som kommer att rädda dig. ⁶Hans plan är den enda plan vars utgång är säker. ⁷Hans plan är den enda plan som måste lyckas.
7. Låt oss öva oss i att förstå denna visshet i dag. ²Och låt oss glädjas åt att det finns ett svar på det som tycks vara en konflikt utan någon möjlig lösning. ³Allt är möjligt för Gud. ⁴Frälsningen måste vara din på grund av Hans plan som inte kan misslyckas.
8. Börja de två längre övningsstunderna i dag med att tänka på dagens tankegång och med att förstå att den innehåller två delar, som var för sig bidrar i lika mån till helheten. ²Guds plan för din frälsning kommer att fungera, och det kommer inte andra planer att göra. ³Tillåt dig inte att bli deprimerad eller förargad över den andra delen; den är inneboende i den första. ⁴Och i den första finns din fulla befrielse från alla dina egna vansinniga försök och galna förslag för att befria dig själv. ⁵De har lett till depression och vrede; men Guds plan kommer att lyckas. ⁶Den kommer att leda till befrielse och glädje.
9. När vi kommer ihåg detta, låt oss då ägna återstoden av de förlängda övningsstunderna åt att be Gud avslöja Sin plan för oss. ²Fråga Honom mycket specifikt:

³Vad vill Du att jag skall göra?

⁴Vart vill Du att jag skall gå?

⁵Vad vill Du att jag skall säga, och till vem?

⁶Ge Honom det fulla ansvaret för resten av övningsstunden och låt Honom tala om för dig vad du behöver göra i Hans plan för din frälsning. ⁷Han kommer att svara i samma mån som du är villig att höra Hans Röst. ⁸Vägra inte att höra. ⁹Själva det faktum att du gör övningarna bevisar att du har en viss villighet att lyssna. ¹⁰Detta är tillräckligt för att motivera ditt anspråk på Guds svar.

10. Säg ofta till dig själv under de kortare övningsstunderna att Guds frälsningsplan, och endast Hans, kommer att fungera. ²Var uppmärksam på all frestelse att hysa agg i dag, och bemöt det med den här formen av dagens tankegång:

³Att hysa agg är motsatsen till Guds frälsningsplan. ⁴Och endast Hans plan kommer att fungera.

⁵Försök att komma ihåg dagens tankegång sex eller sju gånger i timmen. ⁶Det kan inte finnas något bättre sätt att tillbringa en halv minut eller mindre på än att minnas Källan till din frälsning, och att se Den där Den är.

LEKTION 72

Att hysa agg är en attack på Guds frälsningsplan.

1. Även om vi har insett att egots frälsningsplan är motsatsen till Guds har vi likväl ännu inte betonat att den är en aktiv attack på Hans plan, och ett avsiktligt försök att förstöra den. ²I attacken tilldelas Gud de egenskaper som egentligen associeras med egot, medan egot tycks anta Guds egenskaper.
2. Egots grundläggande önskan är att ersätta Gud. ²Egot är faktiskt det fysiska förkroppsligandet av denna önskan. ³För det är denna önskan som tycks omge sinnet med en kropp, och hålla det åtskilt och ensamt och oförmöget att nå andra sinnen förutom genom kroppen, som gjordes för att fångsla det. ⁴Begränsningen av kommunikationen kan inte vara det bästa medlet för att utvidga kommunikationen. ⁵Ändå vill egot att du skall tro att det är det.
3. Även om försöket att behålla de begränsningar som en kropp påtvingar är uppenbart här, är det kanske inte så tydligt varför det är en attack på Guds frälsningsplan att hysa agg. ²Men låt oss se på vilka slags ting du har en benägenhet att hysa agg mot. ³Associeras de inte alltid med någonting en kropp gör? ⁴En person säger någonting som du inte tycker om. ⁵Han gör någonting som misshagar dig. ⁶Han "avslöjar" sina fientliga tankar genom sitt uppträdande.
4. Du befattar dig inte här med vad personen är. ²Tvärtom, det enda du bryr dig om är vad han gör i en kropp. ³Du gör mer än att låta bli att hjälpa honom att göra sig fri från kroppens begränsningar. ⁴Du försöker aktivt binda honom vid den genom att förväxla den med honom, och dömer båda som ett. ⁵Härigenom attackeras Gud, för om Hans Son endast är en kropp, då måste Han också vara det. ⁶En skapare som är helt olik sin skapelse är obegripligt.
5. Om Gud är en kropp, vad måste då Hans frälsningsplan vara? ²Vad skulle den kunna vara annat än döden? ³När Han försöker framstå som Upphovsman till livet och inte till döden är Han en lögnare och en bedragare, full av falska löften, och erbjuder illusioner i stället för sanning. ⁴Kroppens skenbara verklighet får den här synen på Gud att verka mycket övertygande. ⁵Om kroppen vore verklig, skulle det faktiskt vara mycket svårt att klara sig

undan denna slutsats. ⁶Och varje agg du hyser vidhåller att kroppen är verklig. ⁷Det förbiser helt och hållet det din broder är. ⁸Det förstärker din övertygelse om att han är en kropp, och fördömer honom för det. ⁹Och det hävdar att hans frälsning måste vara döden och projicerar denna attack på Gud, och gör Honom ansvarig för den.

6. Till denna noggrant förberedda arena, där rasande djur söker efter byte och barmhärtighet inte har tillträde, kommer egot för att rädda dig. ²Gud gjorde dig till en kropp. ³Nåväl. ⁴Låt oss acceptera detta och vara glada. ⁵Låt dig som kropp inte berövas det som kroppen erbjuder. ⁶Ta det lilla du kan få. ⁷Gud gav dig ingenting. ⁸Kroppen är din ende frälsare. ⁹Den är Guds död och din frälsning.
7. Detta är den universella övertygelsen i den värld du ser. ²Några hatar kroppen och försöker skada och förödmjuka den. ³Andra älskar kroppen och försöker förhärliga och upphöja den. ⁴Men så länge kroppen står i centrum för din bild av dig själv attackerar du Guds frälsningsplan, och hyser agg mot Honom och Hans skapelse så att du inte kan höra sanningens Röst och välkomna Den som Vän. ⁵Din utvalde frälsare tar Hans plats i stället. ⁶Han är din vän; Gud är din fiende.
8. Vi kommer i dag att försöka få ett slut på dessa vettlösa attacker på frälsningen. ²Vi skall försöka välkomna den i stället. ³Din upp och nervända varseblivning har varit förödande för din sinnesfrid. ⁴Du har sett dig själv i en kropp och med sanningen utanför dig, utestängd från din medvetenhet genom kroppens begränsningar. ⁵Nu skall vi försöka se detta på ett annat sätt.
9. Sanningens ljus finns i oss, där det nedlades av Gud. ²Det är kroppen som är utanför oss, och den behöver vi inte bekymra oss om. ³Att vara utan kropp är att vara i vårt naturliga tillstånd. ⁴Att känna igen sanningens ljus i oss är att känna igen oss själva så som vi är. ⁵Att se vårt Själv som åtskilt från kroppen är att upphöra med attacken på Guds frälsningsplan, och att acceptera den i stället. ⁶Och varhelst Hans plan accepteras, är den redan fullbordad.
10. Vårt mål under de längre övningsstunderna i dag är att bli medvetna om att Guds frälsningsplan redan har fullbordats i oss. ²För att uppnå detta mål måste vi ersätta attack med acceptande. ³Så länge som vi attackerar Guds plan kan vi inte förstå vad den är för oss. ⁴Vi attackerar därför det som vi inte förstår. ⁵Nu skall vi försöka lägga dömandet åt sidan, och fråga vad Guds plan för oss är:

⁶Vad är frälsning, Fader? ⁷Jag vet inte. ⁸Tala om det för mig så att jag kan förstå.

⁹Sedan skall vi vänta i stillhet på Hans svar. ¹⁰Vi har attackerat Guds frälsningsplan utan att vänta på att höra vad den är. ¹¹Vi har ropat ut vårt agg så högt att vi inte har lyssnat till Hans Röst. ¹²Vi har använt vårt agg till att blunda och hålla för öronen.

11. Nu vill vi se och höra och lära oss. ²“Vad är frälsning, Fader?” ³Fråga och du kommer att få svar. ⁴Sök och du skall finna. ⁵Vi frågar inte längre egot vad frälsning är och var vi kan finna den. ⁶Det frågar vi sanningen om. ⁷Var därför förvissad om att svaret kommer att vara sant på grund av Den du frågar.
12. Närhelst du känner att din tillförsikt minskar och ditt hopp om att lyckas flämtar och slocknar, upprepa då din fråga och din önskan, och kom ihåg att du frågar oändlighetens oändlige Skapare Som skapade dig lik Sig Själv:

²Vad är frälsning, Fader? ³Jag vet inte. ⁴Tala om det för mig så att jag kan förstå.

⁵Han kommer att svara. ⁶Var fast besluten att höra.

13. En eller kanske två kortare övningsstunder i timmen räcker i dag, eftersom de kommer att vara något längre än vanligt. ²Dessa övningar skall börja så här:

³Att hysa agg är en attack på Guds frälsningsplan.

⁴Låt mig acceptera den i stället. ⁵Vad är frälsning, Fader?

⁶Vänta sedan någon minut i tystnad, helst med slutna ögon, och lyssna efter Hans svar.

LEKTION 73

Jag vill att ljuset blir till.

1. I dag skall vi tänka på den vilja du delar med Gud. ²Den är inte detsamma som egots fåfänga önskningar ur vilka mörker och intet uppstår. ³Den vilja du delar med Gud har skapelsens hela makt i sig. ⁴Egots fåfänga önskningar delas inte med andra och har därför inte någon makt överhuvudtaget. ⁵Egots önskningar är inte fåfänga såtillvida att de kan göra en värld av illusioner i vilken din övertygelse kan vara mycket stark. ⁶Men de är verkligen fåfänga när det gäller skapelsen. ⁷De gör ingenting som är verkligt.
2. Fåfänga önskningar och agg är kompanjoner eller medarbetare i att framställa bilden av den värld du ser. ²Egots önskningar gav upphov till den, och egots behov av agg, som är nödvändigt för att vidmakthålla den, befolkar den med skepnader som ser ut att attackera dig och som kräver en "rättfärdig" dom. ³Dessa skepnader blir de mellanhänder som egot använder sig av för att köpslå med agget. ⁴De står emellan din medvetenhet och dina bröders verklighet. ⁵När du ser dem känner du varken dina bröder eller ditt Själv.
3. Din vilja går förlorad för dig i denna egendomliga byteshandel där skulden byts fram och tillbaka, och agget växer med varje byte. ²Kan en sådan värld ha skapats av den Vilja Som Guds Son delar med sin Fader? ³Skapade Gud katastrof åt Sin Son? ⁴Skapelsen är Bådas gemensamma Vilja. ⁵Skulle Gud skapa en värld som dödar Honom Själv?
4. I dag skall vi ännu en gång försöka nå den värld som överensstämmer med din vilja. ²Ljuset finns i den eftersom den inte motsätter sig Guds Vilja. ³Den är inte Himlen, men Himlens ljus lyser över den. ⁴Mörkret har försvunnit. ⁵Egots fåfänga önskningar har dragits tillbaka. ⁶Men ljuset som lyser över den här världen återspeglar din vilja, och därför måste det vi skall leta efter finnas i dig.
5. Din bild av världen kan endast spegla det som finns inom dig. ²Varken ljusets eller mörkrets källa går att finna utanför. ³Agget förmörkar ditt sinne, och du ser ut över en förmörkad värld. ⁴Förlåtelsen upphäver mörkret, och gör din vilja åter gällande, och låter dig se en värld av ljus. ⁵Vi har upprepade gånger betonat att aggets barriär är lätt att ta sig över, och kan inte stå emellan dig och din frälsning. ⁶Skälet är mycket enkelt. ⁷Vill du verk-

- ligen vara i helvetet? ⁸Vill du verkligen gråta och lida och dö?
6. Glöm egots argument som försöker bevisa att allt detta verkligen är Himlen. ²Du vet att det inte är så. ³Det kan inte vara detta du vill ha. ⁴Det finns en punkt bortom vilken illusionerna inte kan gå. ⁵Lidande är inte lycka, och det är lycka du verkligen vill ha. ⁶Detta är i sanning din vilja. ⁷Och därför är frälsningen också din vilja. ⁸Du vill lyckas med det vi försöker göra i dag. ⁹Vi tar oss an det med din välsignelse och ditt glada samtycke.
7. Vi kommer att lyckas i dag om du kommer ihåg att du själv vill ha frälsning. ²Du vill acceptera Guds plan eftersom du har del i den. ³Du har ingen vilja som verkligen kan motsätta sig den, och du vill inte heller göra det. ⁴Frälsningen är för dig. ⁵Mer än någonting annat vill du ha friheten att minnas vem du verkligen är. ⁶I dag är det egot som står maktlöst inför din vilja. ⁷Din vilja är fri, och ingenting kan få makt över den.
8. Därför skall vi i dag ta oss an övningarna med glad tillförsikt, förvissade om att vi kommer att finna det som det är din vilja att finna, och komma ihåg det som det är din vilja att komma ihåg. ²Inga fåfänga önskningar kan hålla oss tillbaka, inte heller vilseleda oss med en illusion om styrka. ³Låt i dag din vilja ske, och gör dig för alltid av med den vansinniga övertygelsen att det är helvetet du väljer i stället för Himlen.
9. Vi kommer att börja våra längre övningsstunder med insikten att Guds frälsningsplan, och endast Hans, är helt i överensstämmelse med din vilja. ²Den är inte någon främmande makts syfte som mot din vilja påtvingas dig. ³Den är det enda syftet här som du och din Fader är fullkomligt överens om. ⁴Du kommer att lyckas i dag, som är den tidpunkt som bestämts för Guds Sons befrielse från helvetet och från alla fåfänga önskningar. ⁵Hans vilja är nu återförd till hans medvetenhet. ⁶Han är just den här dagen villig att se på ljuset i sig själv och bli räddad.
10. Efter att du har påmint dig själv om detta, och beslutat dig för att klart komma ihåg din vilja, säg till dig själv vänligt men bestämt och med lugn visshet

²Jag vill att ljuset blir till. ³Låt mig se ljuset som återspeglar Guds Vilja och min.

⁴Låt sedan din vilja göra sig gällande, förbunden med Guds makt och förenad med ditt Själv. ⁵Lämna resten av övningsstunden till Deras vägledning. ⁶Före dig med Dem när De visar vägen.

11. Ge under de kortare övningsstunderna återigen uttryck för det du verkligen vill. ²Säg:

³*Jag vill att ljuset blir till.* ⁴*Mörker är inte min vilja.*

⁵Detta bör upprepas flera gånger i timmen. ⁶Det är emellertid synnerligen viktigt att omedelbart tillämpa dagens tankegång i den här formen när du frestas att känna agget av något slag. ⁷Detta kommer att hjälpa dig att släppa agget i stället för att omhulda det och gömma det i mörkret.

LEKTION 74

Det finns ingen annan vilja än Guds.

1. Tankegången i dag kan ses som den centrala tanke mot vilken alla våra övningar är riktade. ²Guds Vilja är den enda Viljan. ³När du har förstått detta, har du förstått att din vilja är Hans. ⁴Övertygelsen att konflikt är möjlig är borta. ⁵Frid har ersatt den egendomliga föreställningen att du slits mellan motstridiga mål. ⁶Som uttryck för Guds Vilja har du inget annat mål än Hans.
2. Det finns en djup frid i dagens tankegång, och övningarna i dag är inriktade på att finna den. ²Själva tankegången är helt sann. ³Därför kan den inte ge upphov till illusioner. ⁴Utan illusioner är konflikt omöjlig. ⁵Låt oss försöka förstå detta i dag, och uppleva den frid som denna insikt för med sig.
3. Börja de längre övningsstunderna med att upprepa dessa tankar flera gånger, långsamt och med fast beslutsamhet att förstå vad de innebär, och att hålla dem kvar i sinnet:

²*Det finns ingen annan vilja än Guds. ³Jag kan inte vara i konflikt.*

⁴Ägna sedan flera minuter åt att lägga till några besläktade tankar som till exempel:

⁵*Jag har frid.*

⁶*Ingenting kan störa mig. ⁷Min vilja är Guds.*

⁸*Min vilja och Guds är ett.*

⁹*Gud vill att Hans Son skall ha frid.*

¹⁰Se till att under denna inledande fas snabbt ta itu med alla konflikttankar som kan komma att dyka upp i ditt sinne. ¹¹Säg omedelbart till dig själv:

¹²*Det finns ingen annan vilja än Guds.*

¹³*Dessa konflikttankar är meningslösa*

4. Om det finns något konfliktområde som verkar särskilt svårt att komma till rätta med, välj då ut det för en speciell granskning. ²Tänk på det kort men mycket specifikt, identifiera personen eller

personerna i fråga och situationen eller situationerna som det handlar om, och säg till dig själv:

³Det finns ingen annan vilja än Guds. ⁴Jag delar den med Honom. ⁵Mina konflikter beträffande _____ kan inte vara verkliga.

5. Efter att du på detta sätt har tömt ditt sinne, slut ögonen och försök att uppleva den frid som din verklighet gör dig berättigad till. ²Sjunk in i den och känn hur den omsluter dig. ³Det kan finnas en viss frestelse att felaktigt se dessa försök som en önskan att dra sig undan världen, men skillnaden är lätt att upptäcka. ⁴Om du lyckas, kommer du att uppleva en djup känsla av glädje, och en ökad vakenhet snarare än en känsla av att vara trött och kraftlös.
6. Glädje är fridens kännetecken. ²Genom denna upplevelse kommer du att inse att du har nått den. ³Om du känner att du glider in i ett tillstånd där du drar dig undan världen, upprepa då snabbt dagens tankegång och försök igen. ⁴Gör detta så ofta det är nödvändigt. ⁵Det lönar sig definitivt att vägra att tillåta sig att dra sig undan världen, även om du inte upplever den frid du söker.
7. Säg till dig själv under de kortare övningsstunderna som bör göras på regelbundna och i förväg bestämda tider:

²Det finns ingen annan vilja än Guds. ³Jag söker Hans frid i dag.

⁴Försök sedan finna det du söker. ⁵En minut eller två varje halvtimme, om möjligt med slutna ögon, skulle vara väl använd tid för detta i dag.

LEKTION 75

Ljuset har kommit.

1. Ljuset har kommit. ²Du är helad och du kan hela. ³Ljuset har kommit. ⁴Du är räddad och du kan rädda. ⁵Du har frid och du för med dig frid vart du än går. ⁶Mörker och kaos och död har försvunnit. ⁷Ljuset har kommit.
2. I dag firar vi det lyckliga slutet på din långa dröm om katastrof. ²Det finns inga mörka drömmar nu. ³Ljuset har kommit. ⁴I dag börjar ljusets tid för dig och för alla. ⁵Det är en ny tidsålder i vilken en ny värld föds. ⁶Den gamla lämnade inte något spår efter sig när den försvann. ⁷I dag ser vi en annan värld, för ljuset har kommit.
3. Våra övningar i dag kommer att vara lyckliga övningar under vilka vi tackar för att det gamla är förbi och det nya börjar. ²Inga skuggor från det förgångna finns kvar för att förörka vår syn och dölja den värld som förlåtelsen erbjuder oss. ³I dag kommer vi att acceptera den nya världen som det vi vill se. ⁴Det vi önskar kommer att ges till oss. ⁵Vi vill se ljuset; ljuset har kommit.
4. Våra längre övningsstunder kommer att ägnas åt att se på den värld som vår förlåtelse visar oss. ²Detta är det vi vill se, och endast detta. ³Vårt odelade syfte gör vårt mål oundvikligt. ⁴I dag reser sig den verkliga världen inför oss i glädje så att den äntligen kan ses. ⁵Seendet är oss förunnat, nu när ljuset har kommit.
5. Vi vill inte se egots skugga över världen i dag. ²Vi ser ljuset, och i det ser vi återspeglingsen av Himlen ligga över världen. ³Börja de längre övningsstunderna med att ge dig själv det glada budskapet om din befrielse:

⁴Ljuset har kommit. ⁵Jag har förlåtit världen.

6. Uppehåll dig inte vid det förgångna i dag. ²Håll sinnet fullständigt öppet, renat från alla föreställningar från det förgångna och rent från varje begrepp som du har gjort dig. ³Du har förlåtit världen i dag. ⁴Nu kan du se på den som om du aldrig tidigare hade sett den. ⁵Du vet ännu inte hur den ser ut. ⁶Du väntar bara på att den skall visas för dig. ⁷Upprepa flera gånger långsamt och med fullständigt tålamod medan du väntar:

⁸Ljuset har kommit. ⁹Jag har förlåtit världen.

7. Inse att din förlåtelse berättigar dig till sant seende. ²Förstå att den Helige Ande aldrig underlåter att ge seendets gåva till dem som förlåter. ³Tro på att Han inte kommer att svika dig nu. ⁴Du har förlåtit världen. ⁵Han kommer att vara med dig medan du iakttar och väntar. ⁶Han kommer att visa dig det som sant seende ser. ⁷Det är Hans Vilja, och du har förenat dig med Honom. ⁸Vänta tålmodigt på Honom. ⁹Han kommer att vara där. ¹⁰Ljuset har kommit. ¹¹Du har förlåtit världen.
8. Säg till Honom att du vet att du inte kan misslyckas eftersom du litar på Honom. ²Och säg till dig själv att du väntar i visshet på att få se den värld som Han lovat dig. ³Från och med nu kommer du att se på ett annat sätt. ⁴I dag har ljuset kommit. ⁵Och du kommer att se den värld som du blivit lovad sedan tidens början, och i vilken tidens slut är garanterat.
9. Även de kortare övningsstunderna kommer att vara glada påminnelser om din befrielse. ²Påminn dig själv varje kvart eller så om att i dag är det dags för ett speciellt firande. ³Tacka för barmhärtigheten och för Guds Kärlek. ⁴Gläd dig åt att förlåtelsen har makt att fullständigt hela ditt seende. ⁵Var förvissad om att den här dagen innebär en ny början. ⁶Utan det förgångnas mörker över dina ögon kan du inte undgå att se i dag. ⁷Och det du ser kommer att vara så välkommet, att du med glädje utsträcker den här dagen för evigt.
10. Säg således:

²Ljuset har kommit. ³Jag har förlåtit världen.

⁴Om du skulle bli frestad, säg då till alla som tycks dra dig tillbaka in i mörkret:

⁵Ljuset har kommit. ⁶Jag har förlåtit dig.

11. Vi tillägnar den här dagen den ro som Gud vill att du skall vara i. ²Bevara den i din medvetenhet om dig själv och se den överallt i dag, när vi firar början på ditt sanna seende och din åsyn av den verkliga världen, som har kommit för att ersätta den värld som inte är förlåten och som du trodde var verklig.

LEKTION 76

Jag lyder inte under några andra lagar än Guds.

1. Vi har tidigare konstaterat hur många vettlösa ting det finns som för dig har tyckts vara frälsning. ²De har fängslat dig med lagar lika vettlösa som tingen själva. ³Du är inte bunden av dem. ⁴Men för att förstå att det är så, måste du först inse att frälsningen inte finns där. ⁵Så länge som du söker efter den i ting som inte har någon mening, håller du fast vid lagar som är obegripliga. ⁶På så sätt försöker du bevisa att frälsningen finns där den inte finns.
2. I dag skall vi glädjas åt att du inte kan bevisa det. ²För om du kunde det, skulle du för evigt söka frälsningen där den inte finns, och aldrig finna den. ³Dagens tankegång säger dig ännu en gång hur enkel frälsningen är. ⁴Sök efter den där den väntar på dig, och där kommer du att finna den. ⁵Sök ingen annanstans, för den finns ingen annanstans.
3. Tänk på friheten i insikten att du inte är bunden av alla de egendomliga och förvrängda lagar som du har utfärdat för att rädda dig själv. ²Du tror verkligen att du skulle svälta om du inte har buntar av färgade papperslappar och högar av metallbrickor. ³Du tror verkligen att ett litet runt piller eller en vätska som sprutas in i dina vener med en vass nål kommer att avvärja sjukdom och död. ⁴Du tror verkligen att du är ensam om inte en annan kropp finns hos dig.
4. Det är vansinnet som tänker dessa tankar. ²Du kallar dem lagar, och sätter in dem under olika namn i en omfattningsrik katalog över ritualer som är till ingen nytta och som inte tjänar något syfte. ³Du tror att du måste lyda medicinens, ekonomins och hälsans "lagar". ⁴Skydda kroppen, och du kommer att bli räddad.
5. Detta är inte lagar utan galenskap. ²Kroppen utsätts för fara genom sinnet som skadar sig självt. ³Kroppen lider just för att sinnet inte skall kunna se att det är ett offer för sig självt. ⁴Kroppens lidande är en mask som sinnet håller upp för att dölja det som verkligen lider. ⁵Det vill inte förstå att det är sin egen fiende; att det attackerar sig självt och vill dö. ⁶Det är från detta som dina "lagar" vill rädda kroppen. ⁷Det är på grund av detta som du tror att du är en kropp.
6. Det finns inga andra lagar än Guds lagar. ²Detta behöver upprepas om och om igen tills du inser att det gäller för allt som du har

- gjort i strid mot Guds Vilja. ³Din magi har ingen mening. ⁴Det som det var meningen att den skulle rädda existerar inte. ⁵Endast det som det var meningen att den skulle dölja kommer att rädda dig.
7. Guds lagar kan aldrig ersättas. ²Vi skall ägna den här dagen åt att glädjas över att det är så. ³Det är inte längre en sanning som vi vill dölja. ⁴Vi inser i stället att det är en sanning som gör oss fria för evigt. ⁵Magi fångslar, men Guds lagar gör oss fria. ⁶Ljuset har kommit eftersom det inte finns några andra lagar än Hans.
 8. Vi skall börja de längre övningsstunderna i dag med en kort repetition av de olika slags "lagar" som vi har trott att vi måste lyda. ²Dessa skulle till exempel kunna inkludera "lagar" om näring, om vaccination, medicinering och om oräkneliga sätt att skydda kroppen. ³Tänk också på detta; du tror på "lagar" om vänskap, om "bra" relationer och ömsesidighet. ⁴Du kanske till och med tror att det finns lagar som fastställer vad som är Guds och vad som är ditt. ⁵Många "religioner" har baserats på detta. ⁶De frälser inte utan fördömer i Himlens namn. ⁷Ändå är de inte egendomligare än andra "lagar" som du anser att du måste lyda för att känna dig trygg.
 9. Det finns inga andra lagar än Guds. ²Avfärda alla dåraktiga magiska övertygelser i dag, och håll ditt sinne i tyst beredskap för att höra Rösten Som säger dig sanningen. ³Du kommer att lyssna till En Som säger att det inte finns något förlust under Guds lagar. ⁴Betalning varken ges eller tas emot. ⁵Inget utbyte kan göras; det finns inga ersättningar; och ingenting ersätts av någonting annat. ⁶Guds lagar ger för evigt och tar aldrig.
 10. Hör Honom Som säger dig detta, och inse hur dåraktiga de "lagar" är som du trodde bar upp den värld som du trodde att du såg. ²Fortsätt att lyssna. ³Han kommer att berätta mer för dig. ⁴Om den Kärlek din Fader hyser för dig. ⁵Om den oändliga glädje Han erbjuder dig. ⁶Om Hans längtan efter Sin ende Son, skapad som Hans kanal för skapelsen; undanhållen Honom genom hans övertygelse om helvetet.
 11. Låt oss i dag öppna Guds kanaler till Honom, och låt Hans Vilja utsträcka sig genom oss till Honom. ²På så sätt utökas skapelsen oändligt. ³Hans Röst kommer att tala till oss om detta, och också om Himlens glädje som Hans lagar för evigt bevarar obegränsad. ⁴Vi kommer att upprepa dagens tankegång tills vi har lyssnat och förstått att det inte finns några andra lagar än Guds. ⁵Då skall vi säga till oss själva, som en tilläggnan som avslutar övningsstunden:

⁶Jag lyder inte under några andra lagar än Guds.

12. Vi skall upprepa denna tillägnan så ofta som möjligt i dag; åtminstone fyra eller fem gånger i timmen, och också som svar på varje frestelse att uppleva oss själva som underkastade andra lagar under dagen. ²Det är vårt tillkännagivande att vi är fria från all fara och all tyranni. ³Det är vårt erkännande av att Gud är vår Fader, och att Hans Son är räddad.

LEKTION 77

Jag har rätt till mirakler.

1. Du har rätt till mirakler på grund av det du är. ²Du kommer att ta emot mirakler på grund av det Gud är. ³Och du kommer att erbjuda mirakler på grund av att du är ett med Gud. ⁴Vi säger igen: så enkel frälsningen är! ⁵Den är enbart ett fastställande av din sanna Identitet. ⁶Det är detta vi skall fira i dag.
2. Ditt anspråk på mirakler ligger inte i dina illusioner om dig själv. ²Det beror inte på några magiska krafter som du har tillskrivit dig själv, inte heller på någon av de ritualer som du har hittat på. ³Det är inneboende i sanningen om det du är. ⁴Det är innefattat i det som Gud din Fader är. ⁵Det säkerställdes vid din skapelse, och garanterades genom Guds lagar.
3. I dag skall vi göra anspråk på de mirakler som är din rätt eftersom de tillhör dig. ²Du har blivit lovad full befrielse från den värld som du har gjort. ³Du har fått försäkran om att Guds Rike är inom dig och aldrig kan gå förlorat. ⁴Vi ber inte om mer än det som i sanning tillhör oss. ⁵Men i dag skall vi också se till att vi inte nöjer oss med mindre.
4. Börja de längre övningsstunderna med att tillitsfullt säga till dig själv att du har rätt till mirakler. ²Slut ögonen och påminn dig själv om att du bara ber om det som rättmätigt tillhör dig. ³Påminn dig också om att mirakler aldrig tas från någon och ges till någon annan, och att du genom att be om din rätt stödjer allas rätt. ⁴Mirakler lyder inte den här världens lagar. ⁵De är endast en följd av Guds lagar.
5. Vänta stilla efter denna korta inledning på en försäkran om att din önskan är beviljad. ²Du har bett om världens frälsning, och om din egen. ³Du har bett att få de medel genom vilka detta kommer att fullbordas. ⁴Du kan inte undgå att få denna försäkran. ⁵Du ber bara om att Guds Vilja skall ske.
6. När du gör detta ber du egentligen inte om någonting. ²Du uttalar ett faktum som inte går att komma ifrån. ³Den Helige Ande kan inte göra annat än att försäkra dig om att din önskan är beviljad. ⁴Det faktum att du accepterade bekräftar det. ⁵Det finns inget utrymme för tvivel och ovisshet i dag. ⁶Vi ställer äntligen en verklig fråga. ⁷Svaret är ett enkelt konstaterande av ett enkelt faktum. ⁸Du kommer att få den försäkran du söker.

7. Våra kortare övningsstunder kommer att vara många, och skall också ägnas åt att påminna oss om ett enkelt faktum. ²Säg ofta till dig själv i dag:

³Jag har rätt till mirakler.

⁴Be om dem närhelst det uppstår en situation som kräver dem. ⁵Du kommer att känna igen dessa situationer. ⁶Och eftersom du inte förlitar dig på dig själv för att finna miraklet, är du till fullo berättigad att ta emot det närhelst du ber om det.

8. Kom också ihåg att inte nöja dig med mindre än det fullkomliga svaret. ²Var snabb med att säga till dig själv om du skulle bli frestad:

³Jag kommer inte att byta ut mirakler mot ägg. ⁴Jag vill bara ha det som tillhör mig. ⁵Gud har fastslagit att mirakler är min rätt.

LEKTION 78

Låt mirakler ersätta allt agg.

1. Du har kanske ännu inte helt klart för dig att varje beslut du fattar är ett beslut mellan agg och mirakler. ²Varje agg står som en mörk sköld av hat framför miraklet som det vill dölja. ³Och när du håller upp den framför ögonen kommer du inte att se miraklet bakom. ⁴Ändå väntar det hela tiden på dig i ljuset, men du ser ditt agg i stället.
2. I dag går vi bortom agget för att i stället se på miraklet. ²Vi skall vända på det sätt du ser på genom att inte tillåta att seendet upphör innan det ser. ³Vi skall inte vänta framför hatets sköld, utan lägga ner den och stilla lyfta våra ögon i tystnad för att se Guds Son.
3. Han väntar på dig bakom ditt agg, och när du lägger det åt sidan kommer han att visa sig i ett strålande ljus där det tidigare fanns agg. ²För alla slags agg är en blockering av seendet, och när den lyfts bort ser du Guds Son där han alltid har varit. ³Han står i ljuset, men du var i mörkret. ⁴Varje agg gjorde mörkret tätare, och du kunde inte se.
4. I dag skall vi försöka se Guds Son. ²Vi skall inte tillåta oss att vara blinda för honom; vi skall inte se på vårt agg. ³På så sätt vänder vi på världens sätt att se när vi vänder vår blick mot sanningen, bort från rädslan. ⁴Vi skall välja ut en person som du har använt som måltavla för ditt agg, och lägga agget åt sidan och se på honom. ⁵Kanske någon som du är rädd för och till och med hatar; eller någon som du tror att du älskar som gjorde dig förargad; någon som du kallar vän men som du ibland tycker är besvärlig eller svår att tillfredsställa, som är krävande, irriterande eller inte sann mot det ideal han borde acceptera som sitt, enligt den roll som du har tilldelat honom.
5. Du vet vem du skall välja; hans namn har redan dykt upp i ditt sinne. ²Han skall vara den som vi ber skall visa Guds Son för dig. ³Genom att se honom bakom det agg som du har hyst mot honom, kommer du att lära dig att det som låg dolt när du inte såg honom finns hos alla och kan ses. ⁴Han som var fiende är mer än vän när han blir fri att acceptera den heliga roll som den Helige Ande har tilldelat honom. ⁵Låt honom vara din frälsare i dag. ⁶Detta är hans roll i Gud din Faders plan.
6. Under våra längre övningsstunder i dag skall vi se honom i

den här rollen. ²Försök att först se honom framför dig som du ser honom nu. ³Gå på nytt igenom hans fel, de svårigheter du har haft med honom, den smärta han förorsakat dig, hans försummelser, och alla de små och stora oförrätter han har tillfogat dig. ⁴Se på hans kropp med både dess brister och företräden, och tänk på hans misstag och till och med på hans "synder".

7. Låt oss sedan be Honom Som känner denne Guds Sons verklighet och sanning att vi skall se honom på ett annat sätt, och se vår frälsare lysa i ljuset av den sanna förlåtelse som givits oss. ²Vi ber Honom i Guds och Hans Sons heliga Namn, Hans Son som är lika helig som Han:

³Låt mig få se min frälsare i honom som Du har utsett skall vara den som jag skall be att han leder mig till det heliga ljuset i vilket han står, så att jag kan förena mig med honom.

⁴Kroppens ögon är slutna, och när du tänker på honom som fick dig att känna agg, låt då ditt sinne få se ljuset i honom som är bortom ditt agg.

8. Det du har bett om kan inte nekas dig. ²Din frälsare har väntat länge på detta. ³Han vill vara fri och göra sin frihet till din. ⁴Den Helige Ande lutar Sig från honom till dig, och ser ingen separation i Guds Son. ⁵Och det du ser genom Honom kommer att befria er båda. ⁶Var mycket stilla nu, och se på din lysande frälsare. ⁷Inget mörkt agg skymmer åsynen av honom. ⁸Du har tillåtit den Helige Ande att genom honom uttrycka den roll Gud gav Honom så att du skulle kunna räddas.
9. Gud tackar dig för dessa stilla stunder i dag under vilka du lade dina bilder åt sidan, och såg på kärlekens mirakel som den Helige Ande visade dig i deras ställe. ²Världen och Himlen förenas i sin tacksägelse till dig, för det finns inte en enda Guds Tanke som inte måste glädja sig när du blir räddad, och hela världen med dig.
10. Vi skall komma ihåg detta hela dagen, och anta den roll som tilldelats oss som del av Guds frälsningsplan, och inte vår egen. ²Frestelsen försvinner när vi låter alla som vi möter rädda oss, och vägrar att dölja deras ljus bakom vårt agg. ³Låt rollen av frälsare ges till alla som du möter, och till alla som du tänker på eller kommer ihåg från det förgångna, så att du kan dela den med dem. ⁴För er båda, och också för alla dem som inte ser, ber vi:

⁵Låt mirakler ersätta allt agg.

LEKTION 79

Låt mig se problemet så att det kan lösas.

1. Ett problem kan inte lösas om du inte vet vad det är. ²Till och med om det faktiskt redan är löst kommer du fortfarande att ha kvar problemet, eftersom du inte ser att det har lösts. ³Detta är situationen i världen. ⁴Separationsproblemet, som egentligen är det enda problemet, har redan lösts. ⁵Men denna lösning ser du inte eftersom du inte har sett problemet.
2. Alla i den här världen tycks ha sina egna speciella problem. ²Ändå är de alla detsamma och måste förstås som ett enda problem, om den enda lösning som löser dem alla skall accepteras. ³Vem kan se att ett problem har lösts om han tror att problemet är någonting annat? ⁴Även om svaret ges till honom, kan han inte se dess relevans.
3. Detta är den situation du nu befinner dig i. ²Du har svaret, men du är fortfarande osäker på vad problemet är. ³Du tycks ställas inför en lång rad olika problem, och när ett är avklarat uppstår nästa och nästa. ⁴De tycks aldrig ta slut. ⁵Det finns inte en stund när du känner dig fullständigt fri från problem och har frid.
4. Frestelsen att se problemen som många är frestelsen att låta separationsproblemet vara olöst. ²Världen tycks ställa dig inför ett mycket stort antal problem som vart och ett kräver sin speciella lösning. ³Denna varseblivning försätter dig i en situation där din problemlösning måste vara otillräcklig, och ett misslyckande oundvikligt.
5. Ingen skulle kunna lösa alla de problem som världen tycks ha. ²De ser ut att finnas på så många nivåer, i så varierande former och med ett så varierat innehåll att de ställer dig inför en omöjlig situation. ³Förfäran och depression är oundvikligt när du ser på dem. ⁴Några dyker oväntat upp just när du tror att du har löst de föregående. ⁵Andra förblir olösta under ett moln av förnekande, och dyker då och då upp för att hemsöka dig, endast för att sedan döljas igen men fortfarande olösta.
6. All denna komplexitet är bara ett desperat försök att inte se problemet, och därför inte låta det bli löst. ²Om du kunde se att ditt enda problem är separationen, oavsett vilken form den antar, skulle du kunna acceptera lösningen eftersom du skulle se dess relevans. ³Om du såg den underliggande beständigheten i alla de

problem som du tycks ställas inför, skulle du förstå att du har medlen att lösa dem alla. ⁴Och du skulle använda medlen eftersom du ser problemet.

7. Under våra längre övningsstunder i dag skall vi fråga vad problemet är, och vad lösningen på det är. ²Vi skall inte utgå från att vi redan vet det. ³Vi skall försöka befria vårt sinne från alla de många olika slags problem som vi tror att vi har. ⁴Vi skall försöka inse att vi bara har ett enda problem, vilket vi inte har kunnat se. ⁵Vi skall fråga vad det är, och vänta på svaret. ⁶Vi kommer att få det. ⁷Sedan skall vi be om lösningen på det. ⁸Och vi kommer att få den.
8. Övningarna i dag kommer att lyckas i samma utsträckning som du inte insisterar på att definiera problemet. ²Du kanske inte kommer att lyckas med att släppa alla dina förutfattade meningar, men detta är inte heller nödvändigt. ³Allt som är nödvändigt är att tvivla en smula på verkligheten i din version av vad dina problem är. ⁴Du försöker att se att du har fått lösningen genom att se problemet, så att problemet och lösningen kan föras samman och du kan få frid.
9. De kortare övningsstunderna i dag kommer inte att styras av tid utan av behov. ²Du kommer att se många problem i dag som alla behöver en lösning. ³Våra ansträngningar kommer att inriktas på att se att det bara finns ett enda problem och ett enda svar. ⁴Med den insikten är alla problem lösta. ⁵Med den insikten får du frid.
10. Låt dig inte vilseledas av problemens form i dag. ²Närhelst någon svårighet tycks uppstå, säg snabbt till dig själv:

³*Låt mig se det här problemet så att det kan lösas.*

⁴Försök sedan att vänta med att avgöra vad problemet är. ⁵Slut ögonen ett ögonblick om det är möjligt och fråga vad det är. ⁶Du kommer att bli hörd, och du kommer att få svar.

LEKTION 80

Låt mig se att mina problem har blivit lösta.

1. Om du är villig att se dina problem, kommer du att se att du inte har några problem. ²Ditt enda problem av betydelse har blivit löst, och du har inget annat. ³Därför måste du ha frid. ⁴Din frälsning är således beroende av att du ser detta enda problem, och att du förstår att det har blivit löst. ⁵Ett enda problem, en enda lösning. ⁶Frälsningen är fullbordad. ⁷Du har blivit fri från all konflikt. ⁸Acceptera detta faktum, och du är redo att inta din rättmätiga plats i Guds frälsningsplan.
2. Ditt enda problem har blivit löst! ²Upprepa detta om och om igen för dig själv i dag med tacksamhet och övertygelse. ³Du har sett ditt enda problem, och därmed öppnat vägen för den Helige Ande så att Han kan ge dig Guds svar. ⁴Du har lagt villfarelsen åt sidan och sett sanningens ljus. ⁵Du har accepterat frälsningen för dig själv genom att föra problemet till lösningen. ⁶Och du kan se lösningen eftersom problemet har identifierats.
3. Du är berättigad till frid i dag. ²Ett problem som har blivit löst kan inte oroa dig. ³Var endast säker på att du inte glömmer att alla problem är ett och detsamma. ⁴Dess många former kommer inte att vilseleda dig så länge som du kommer ihåg detta. ⁵Ett enda problem, en enda lösning. ⁶Acceptera den frid som detta enkla uttalande för med sig.
4. Under våra längre övningsstunder idag skall vi göra anspråk på den frid som måste vara vår när problemet och lösningen har förts samman. ²Problemet måste vara borta, eftersom Guds svar inte kan förfela sin verkan. ³När du har sett det ena har du sett det andra. ⁴Lösningen ligger i problemet. ⁵Du har fått svar och du har accepterat svaret. ⁶Du är räddad.
5. Låt nu den frid som ditt accepterande för med sig ges till dig. ²Slut ögonen och ta emot din belöning. ³Se att dina problem har blivit lösta. ⁴Se att du inte har någon konflikt; du är fri och har frid. ⁵Kom framför allt ihåg att du har ett enda problem, och att detta problem har en enda lösning. ⁶Det är i detta frälsningens enkelhet ligger. ⁷Det är på grund av detta som den med säkerhet kommer att lyckas.
6. Försäkra dig själv ofta i dag om att dina problem har blivit lösta. ²Upprepa tankegången med djup övertygelse så ofta som

möjligt. ³Och se framför allt till att tillämpa dagens tankegång på varje specifikt problem som kan uppstå. ⁴Säg snabbt:

⁵Låt mig se att det här problemet har blivit löst.

7. Låt oss vara fast beslutna att inte samla på oss ägg i dag. ²Låt oss vara fast beslutna att vara fria från problem som inte existerar. ³Medlet är enkel ärlighet. ⁴Vilseled inte dig själv i fråga om vad problemet är, och du måste se att det har blivit löst.

REPETITION II

Inledning

1. Vi är nu redo för ännu en repetition. ²Vi skall börja där vår senaste repetition slutade, och behandla två tankegångar varje dag. ³Den första delen av dagen skall ägnas åt den ena av dessa tankegångar, och den andra delen av dagen åt den andra. ⁴Vi skall ha en längre övningsstund, och många kortare när vi övar båda.
2. De längre övningsstunderna kommer att följa den här generella formen: använd ungefär femton minuter åt var och en av dem, och börja med att tänka på dagens tankegångar och de kommentarer som är inkluderade i anvisningarna. ²Ägna tre till fyra minuter åt att långsamt läsa igenom dem, gärna flera gånger om du vill, och slut sedan ögonen och lyssna.
3. Upprepa den första delen av övningsstunden om du märker att ditt sinne vandrar, men försök att tillbringa större delen av tiden med att lyssna lugnt men uppmärksamt. ²Det finns ett budskap som väntar på dig. ³Var förvissad om att du kommer att få det. ⁴Kom ihåg att det tillhör dig, och att du vill ha det.
4. Tillåt inte att du vacklar i din föresats om du ställs inför tankar som distraherar. ²Inse att vilken form sådana tankar än kan anta har de ingen mening och ingen makt. ³Ersätt dem med din fasta föresats att lyckas. ⁴Glöm inte att din vilja har makt över alla fantasier och drömmar. ⁵Förlita dig på att den skall hjälpa dig igenom, och föra dig bortom dem alla.
5. Se dessa övningsstunder som en tillägnan åt vägen, sanningen och livet. ²Vägra att låta dig ledas in på omvägar, illusioner och tankar på döden. ³Du är hängiven frälsningen. ⁴Var varje dag fast besluten att inte lämna din funktion ofullbordad.
6. Bekräfta återigen din fasta föresats även under de kortare övningsstunderna, och använd den ursprungliga formen av tankegången för generella tillämpningar, och för mer specifika former när det behövs. ²Några specifika former är inkluderade i de kommentarer som följer på uttalandet av tankegångarna. ³Dessa är emellertid enbart förslag. ⁴Det är inte de enskilda orden du använder som är viktiga.

LEKTION 81

Våra tankegångar för repetitionen i dag är:

1. (61) **Jag är världens ljus.**

²Så helig jag är som har givits funktionen att lysa upp världen!

³Låt mig vara stilla inför min helighet. ⁴Låt alla mina konflikter försvinna i dess lugna ljus. ⁵Låt mig i dess frid minnas Vem jag är.

2. När särskilda svårigheter tycks uppstå skulle följande specifika tillämpningsformer av den här tankegången kunna vara:

²Låt mig inte skymma världens ljus i mig.

³Låt världens ljus lysa fram igenom denna skenbild.

⁴Den här skuggan kommer att försvinna inför ljuset.

3. (62) **Förlåtelse är min funktion som världens ljus.**

²Det är genom att acceptera min funktion som jag kommer att se ljuset i mig. ³Och i detta ljus kommer min funktion att stå klar och fullkomligt entydig inför mina ögon. ⁴Mitt accepterande beror inte på att jag förstår vad min funktion är, för jag förstår ännu inte vad förlåtelse är. ⁵Likväl kommer jag att förlita mig på att jag i ljuset kommer att se den som den är.

4. Specifika former som kan användas för den här tankegången kan inkludera:

²Låt detta hjälpa mig att lära mig vad förlåtelse innebär.

³Låt mig inte skilja min funktion från min vilja.

⁴Jag skall inte använda detta för ett främmande syfte.

LEKTION 82

Vi kommer att repetera de här tankegångarna i dag.

1. (63) **Världens ljus skänker frid till varje sinne genom min förlåtelse.**

²Min förlåtelse är det medel genom vilket världens ljus kommer till uttryck genom mig. ³Min förlåtelse är det medel genom vilket jag blir medveten om världens ljus i mig. ⁴Min förlåtelse är det medel genom vilket världen helas tillsammans med mig. ⁵Låt mig därför förlåta världen så att den kan helas tillsammans med mig.

2. Förslag på specifika tillämpningsformer av den här tankegången är:

²Låt frid utsträcka sig från mitt sinne till ditt [namn].

³Jag delar världens ljus med dig [namn].

⁴Genom min förlåtelse kan jag se detta som det är.

3. (64) **Låt mig inte glömma min funktion.**

²Jag vill inte glömma min funktion eftersom jag vill komma ihåg mitt Själv. ³Jag kan inte fullgöra min funktion om jag glömmer den. ⁴Och om jag inte fullgör min funktion kommer jag inte att uppleva den glädje som Gud har avsett för mig.

4. Lämpliga specifika former för den här tankegången inkluderar:

²Låt mig inte använda detta för att dölja min funktion för mig själv.

³Jag vill använda detta som ett tillfälle att fullgöra min funktion.

⁴Detta kanske hotar mitt ego, men kan inte ändra min funktion på något sätt.

LEKTION 83

Låt oss i dag repetera dessa tankegångar.

1. (65) **Min enda funktion är den Gud gav mig.**

²Jag har ingen annan funktion än den Gud gav mig. ³Denna insikt befriar mig från all konflikt, eftersom det innebär att jag inte kan ha motstridiga mål. ⁴Genom att bara ha ett enda syfte är jag alltid säker på vad jag skall göra, vad jag skall säga och vad jag skall tänka. ⁵Allt tvivel måste försvinna när jag tillstår att min enda funktion är den Gud gav mig.

2. Mer specifika tillämpningar av den här tankegången kan anta dessa former:

²Min varseblivning av detta ändrar inte min funktion.

³Detta ger mig inte någon annan funktion än den Gud gav mig.

⁴Låt mig inte använda detta för att rättfärdiga en funktion som Gud inte gav mig.

3. (66) **Min lycka och min funktion är ett.**

²Alla ting som kommer från Gud är ett. ³De kommer från Ettheten, och måste tas emot som ett. ⁴Att fullgöra min funktion är min lycka eftersom båda kommer från samma Källa. ⁵Och jag måste lära mig att förstå vad som gör mig lycklig, om jag skall finna lycka.

4. Några användbara former för specifika tillämpningar av den här tankegången är:

²Detta kan inte skilja min lycka från min funktion.

³Den etthet som min lycka och min funktion utgör påverkas inte alls av detta.

⁴Ingenting, inklusive detta, kan rättfärdiga illusionen att jag kan vara lycklig åtskild från min funktion.

LEKTION 84

Detta är de tankegångar vi repeterar i dag:

1. (67) **Kärleken skapade mig lik Sig Själv.**

²Jag är min Skapares avbild. ³Jag kan inte lida, jag kan inte uppleva förlust och jag kan inte dö. ⁴Jag är inte en kropp. ⁵Jag vill förstå min verklighet i dag. ⁶Jag skall inte dyrka några avgudar, inte heller förhöja min egen självbild för att ersätta mitt Själv. ⁷Jag är min Skapares avbild. ⁸Kärleken skapade mig lik Sig Själv.

2. Du kanske tycker att dessa specifika former är till hjälp när du tillämpar tankegången:

²Låt mig inte se en illusion om mig själv i detta.

³När jag ser på detta, låt mig då minnas min Skapare.

⁴Min Skapare skapade inte detta så som jag ser det.

3. (68) **Kärleken hyser inte agg.**

²Agg är fullständigt främmande för kärleken. ³Agg attackerar kärleken och håller dess ljus dolt. ⁴Om jag hyser agg attackerar jag kärleken, och attackerar därför mitt Själv. ⁵På så sätt blir mitt Själv främmande för mig. ⁶Jag är fast besluten att inte attackera mitt Själv i dag, så att jag kan minnas Vem jag är.

4. Dessa specifika former kommer att vara till hjälp när du tillämpar den här tankegången:

²Detta rättfärdigar inte att jag förnekar mitt Själv.

³Jag skall inte använda detta för att attackera kärleken.

⁴Låt inte detta fresta mig att attackera mig själv.

LEKTION 85

Dagens repetition kommer att omfatta
dessa tankegångar:

1. (69) **Mitt agg döljer världens ljus i mig.**

²Mitt agg visar mig det som inte finns, och döljer för mig det jag vill se. ³När jag har förstått detta, vad skall jag då ha mitt agg till? ⁴Det håller mig kvar i mörkret och döljer ljuset. ⁵Agg och ljus hör inte ihop, men ljus och sant seende måste förenas för att jag skall kunna se. ⁶För att kunna se måste jag lägga mitt agg åt sidan. ⁷Jag vill se, och detta kommer att vara det medel genom vilket jag kommer att lyckas.

2. Specifika tillämpningar av den här tankegången kan göras i dessa former:

²Låt mig inte använda detta som ett hinder för seendet.

³Världens ljus kommer att lysa bort allt detta.

⁴Jag har inget behov av detta. ⁵Jag vill se.

3. (70) **Min frälsning kommer från mig.**

²I dag kommer jag att förstå var min frälsning är. ³Den är i mig eftersom dess Källa är där. ⁴Den har inte lämnat sin Källa, och därför kan den inte ha lämnat mitt sinne. ⁵Jag skall inte söka efter den utanför mig. ⁶Den går inte att finna utanför och sedan föras in. ⁷Men från mitt inre kommer den att sträcka sig utåt, och allt jag ser kommer bara att återspegla ljuset som lyser i mig och i sig självt.

4. Följande former av tankegången är lämpliga för mer specifika tillämpningar:

²Låt inte detta fresta mig att söka min frälsning utanför mig.

³Jag skall inte låta detta störa min medvetenhet om Källan till min frälsning.

⁴Detta har ingen makt att ta bort frälsningen från mig.

LEKTION 86

Dessa tankegångar repeteras i dag:

1. (71) **Endast Guds frälsningsplan kommer att fungera.**

²Det är vettlöst av mig att febrilt söka efter frälsningen. ³Jag har sett den hos många människor och i många ting, men när jag försökte nå den fanns den inte där. ⁴Jag tog miste på var den finns. ⁵Jag tog miste på vad den är. ⁶Jag vill inte längre söka förgäves. ⁷Endast Guds frälsningsplan kommer att fungera. ⁸Och jag kommer att glädjas eftersom Hans plan aldrig kan misslyckas.

2. Här är några förslag på former för en specifik tillämpning av den här tankegången:

²*Guds frälsningsplan kommer att rädda mig från min varseblivning av detta.*

³*Detta är inget undantag i Guds plan för min frälsning.*

⁴*Låt mig endast varsebli detta i ljuset av Guds frälsningsplan.*

3. (72) **Att hysa agg är en attack på Guds frälsningsplan.**

²Att hysa agg är ett försök att bevisa att Guds frälsningsplan inte kommer att fungera. ³Likväl är det endast Hans plan som kommer att fungera. ⁴Genom att hysa agg utestänger jag därför mitt enda hopp om frälsning från min medvetenhet. ⁵Jag vill inte längre motverka mitt eget bästa på detta vansinniga sätt. ⁶Jag vill acceptera Guds frälsningsplan och vara lycklig.

4. Specifika tillämpningar av den här tankegången kan göras i dessa former:

²*Jag väljer mellan felaktig varseblivning och frälsning när jag ser på detta.*

³*Om jag ser något skäl till agg i detta, kommer jag inte att se skälen till min frälsning.*

⁴*Detta manar till frälsning, inte till attack.*

LEKTION 87

Vår repetition i dag kommer att omfatta dessa tankegångar:

1. (73) **Jag vill att ljuset blir till.**

²I dag skall jag använda min viljas makt. ³Det är inte min vilja att famla omkring i mörkret, rädd för skuggor och rädd för osynliga och överkliga ting. ⁴Ljuset skall vara min vägledare i dag. ⁵Jag skall följa det dit det leder mig, och jag skall endast se på det som det visar mig. ⁶Den här dagen skall jag uppleva den sanna varseblivningens frid.

2. Följande former av den här tankegången skulle kunna vara till hjälp för specifika tillämpningar:

²*Detta kan inte dölja ljuset jag vill se.*

³*Du står tillsammans med mig i ljuset [namn].*

⁴*I ljuset kommer detta att se annorlunda ut.*

3. (74) **Det finns ingen annan vilja än Guds.**

²Jag är trygg i dag eftersom det inte finns någon annan vilja än Guds. ³Jag kan bara bli rädd när jag tror att det finns en annan vilja. ⁴Jag försöker attackera bara när jag är rädd, och bara när jag försöker attackera kan jag tro att min eviga trygghet är hotad. ⁵I dag skall jag förstå att allt detta inte har hänt. ⁶Jag är trygg eftersom det inte finns någon annan vilja än Guds.

4. Här är några användbara former av den här tankegången för specifika tillämpningar:

²*Låt mig varsebli detta i enlighet med Guds Vilja.*

³*Det är Guds Vilja att du är Hans Son [namn], och det är också min.*

⁴*Detta är del av Guds Vilja för mig, oavsett hur jag ser det.*

LEKTION 88

I dag skall vi repetera dessa tankegångar:

1. (75) **Ljuset har kommit.**

²När jag väljer frälsning i stället för attack, väljer jag bara att känna igen det som redan finns där. ³Frälsningen är ett beslut som redan har fattats. ⁴Attack och agg finns inte som val. ⁵Det är därför jag alltid väljer mellan sanning och illusion; mellan det som finns där och det som inte finns där. ⁶Ljuset har kommit. ⁷Jag kan endast välja ljuset, för det finns inget alternativ till det. ⁸Det har ersatt mörkret, och mörkret är borta.

2. Följande former skulle kunna vara användbara vid specifika tillämpningar av den här tankegången:

²*Detta kan inte visa mig mörkret, för ljuset har kommit.*

³*Ljuset i dig är allt jag vill se [namn].*

⁴*Jag vill i detta endast se det som finns där.*

3. (76) **Jag lyder inte under några andra lagar än Guds.**

²Detta är det fullkomliga uttalandet om min frihet. ³Jag lyder inte under några andra lagar än Guds. ⁴Jag frestas ständigt att hitta på andra lagar, och ge dem makt över mig. ⁵Jag lider bara därför att jag tror på dem. ⁶De har ingen faktisk verkan på mig överhuvudtaget. ⁷Jag är fullkomligt fri från verkningarna av alla lagar utom Guds. ⁸Och Hans lagar är frihetens lagar.

4. Som specifika former vid tillämpningen av den här tankegången skulle dessa kunna vara användbara:

²*Min varseblioning av detta visar mig att jag tror på lagar som inte existerar.*

³*Jag ser endast Guds lagar verka i detta.*

⁴*Låt mig tillåta Guds lagar att verka i detta, och inte mina egna.*

LEKTION 89

Dessa tankegångar skall repeteras i dag.

1. (77) **Jag har rätt till mirakler.**

²Jag har rätt till mirakler eftersom jag inte lyder under några andra lagar än Guds. ³Hans lagar befriar mig från allt agg och ersätter det med mirakler. ⁴Och jag vill acceptera miraklerna i stället för mitt agg, som bara är en illusion som döljer miraklen som ligger bortom. ⁵Nu vill jag bara acceptera det som Guds lagar ger mig rätt till, så att jag kan använda det för den funktion som Han har givit mig.

2. Du skulle kunna använda dessa förslag för de specifika tillämpningarna av den här tankegången:

²Bakom detta finns ett mirakel som jag har rätt till.

³Låt mig inte hysa agg mot dig [namn], utan i stället erbjuda dig det mirakel som tillhör dig.

⁴Om jag ser detta på rätt sätt, erbjuder det mig ett mirakel.

3. (78) **Låt mirakler ersätta allt agg.**

²Genom den här tankegången förenar jag min vilja med den Helige Andes, och varseblir dem som ett. ³Genom den här tankegången accepterar jag min befrielse från helvetet. ⁴Genom den här tankegången ger jag uttryck för min villighet att låta alla mina illusioner ersättas med sanningen i enlighet med Guds plan för min frälsning. ⁵Jag gör inga undantag och inga utbyten. ⁶Jag vill ha hela Himlen och endast Himlen, så som Gud vill att jag skall ha den.

4. Användbara specifika former för att tillämpa den här tankegången skulle kunna vara:

²Jag vill inte hålla detta agg åtskilt ifrån min frälsning.

³Låt vårt agg ersättas av mirakler [namn].

⁴Bortom detta finns miraklet som ersätter allt mitt agg.

LEKTION 90

För den här repetitionen skall vi använda följande tankegångar:

1. (79) **Låt mig se problemet så att det kan lösas.**

²Låt mig i dag inse att problemet alltid är någon form av agg som jag vill hålla fast vid. ³Låt mig också förstå att lösningen alltid är ett mirakel med vilket jag låter ersätta agget. ⁴I dag skall jag komma ihåg hur enkel frälsningen är genom att förstärka lektionen att det bara finns ett enda problem och en enda lösning. ⁵Problemet är agg; lösningen är ett mirakel. ⁶Och jag inbjuder lösningen att komma till mig genom att jag förlåter agget och välkomnar miraklet som intar dess plats.

2. Specifika tillämpningar av den här tankegången kan göras i följande former:

²Detta ger mig ett problem som jag vill skall lösas.

³Miraklet bakom det här agget kommer att lösa det åt mig.

⁴Lösningen på det här problemet är miraklet som det döljer.

3. (80) **Låt mig se att mina problem har blivit lösta.**

²Jag tycks ha problem bara därför att jag använder tiden felaktigt. ³Jag tror att problemet kommer först, och att en viss tid måste förflyta innan det kan lösas. ⁴Jag ser inte att problemet och lösningen kommer samtidigt. ⁵Detta beror på att jag ännu inte inser att Gud har lagt svaret tillsammans med problemet, så att de inte kan skiljas åt av tiden. ⁶Den Helige Ande kommer att lära mig detta, om jag låter Honom göra det. ⁷Och jag kommer att förstå att det inte är möjligt att jag skulle kunna ha ett problem som inte redan har blivit löst.

4. Följande former av tankegången kommer att vara användbara för specifika tillämpningar:

²Jag behöver inte vänta på att detta skall lösas.

³Lösningen på det här problemet har redan givits till mig, om jag bara accepterar den.

⁴Tiden kan inte skilja det här problemet från sin lösning.

LEKTION 91

Mirakler ses i ljuset.

1. Det är viktigt att komma ihåg att mirakler och sant seende ovillkorligen hör samman. ²Detta behöver upprepas och upprepas ofta. ³Det är en central tankegång i ditt nya tankesystem och i den varseblivning som det framkallar. ⁴Miraklet är alltid där. ⁵Dess närvaro orsakas inte av ditt sanna seende; dess frånvaro är inte resultatet av att du inte kan se. ⁶Det är endast din medvetenhet om mirakler som påverkas. ⁷Du kommer att se dem i ljuset; du kommer inte att se dem i mörkret.
2. För dig är därför ljuset avgörande. ²Så länge som du stannar kvar i mörkret förblir miraklet osynligt. ³Därför är du övertygad om att det inte finns där. ⁴Detta är en följd av de premisser som mörkret kommer från. ⁵Att förneka ljuset leder till att du inte kan varsebli det. ⁶Att inte kunna varsebli ljuset är att varsebli mörkret. ⁷Ljuset är då till ingen nytta för dig, även om det finns där. ⁸Du kan inte använda det eftersom du är ovetande om dess närvaro. ⁹Och mörkrets skenbara verklighet gör föreställningen om ljus meningslös.
3. Att få veta att det du inte ser finns där låter vansinnigt. ²Det är mycket svårt att bli övertygad om att det är vansinne att inte se det som finns där, och att i stället se det som inte finns där. ³Du tvivlar inte på att kroppens ögon kan se. ⁴Du tvivlar inte på att de bilder som de visar dig är verkligheten. ⁵Du tror på mörkret, inte på ljuset. ⁶Hur kan detta vändas på? ⁷För dig är det omöjligt, men du är inte ensam i detta.
4. Dina ansträngningar, hur små de än kan vara, har ett starkt stöd. ²Om du bara kunde inse hur väldig denna styrka är skulle dina tvivel försvinna. ³I dag skall vi ägna oss åt att försöka låta dig känna denna styrka. ⁴När du har känt styrkan i dig, som gör alla mirakler lätta för dig att nå, kommer du inte att tvivla. ⁵Du kommer plötsligt att bli medveten om de mirakler som din känsla av svaghet döljer, när du känner styrkan i dig.
5. Avsätt ungefär tio minuter tre gånger i dag för en stilla stund när du försöker lämna din svaghet bakom dig. ²Detta kan du mycket lätt uppnå genom att säga till dig själv att du inte är en kropp. ³Tron kanaliseras i den riktning som du vill, och du instruerar ditt sinne i enlighet därmed. ⁴Din vilja förblir din lärare,

och din vilja har all den styrka som behövs för att göra det den önskar. ⁵Du kan göra dig fri från kroppen om du vill. ⁶Du kan uppleva styrkan i dig.

6. Börja de längre övningsstunderna med det här uttalandet om det sanna förhållandet mellan orsak och verkan:

²*Mirakler ses i ljuset.*

³*Kroppens ögon varseblir inte ljuset.*

⁴*Men jag är inte en kropp. ⁵Vad är jag?*

⁶Den fråga som det här uttalande slutar med är nödvändig för våra övningar i dag. ⁷Det du tror att du är, är en övertygelse som måste göras ogjord. ⁸Men det du verkligen är måste uppenbaras för dig. ⁹Övertygelsen om att du är en kropp måste rättas, eftersom den är ett misstag. ¹⁰Sanningen om vad du är ropar på styrkan i dig för att göra dig medveten om det som misstaget döljer.

7. Om du inte är en kropp, vad är du då? ²Du måste vara medveten om vad den Helige Ande använder för att ersätta bilden av en kropp i ditt sinne. ³Du måste känna någonting som du kan sätta din tilltro till när du tar bort den från kroppen. ⁴Du behöver en verklig upplevelse av någonting annat, någonting solidare och säkrare; mer värdigt din tro, och som verkligen finns där.
8. Om du inte är en kropp, vad är du då? ²Ställ dig ärligt den här frågan, och ägna sedan flera minuter åt att låta dina felaktiga tankar om dina egenskaper bli rättade, och deras motsatser att ersätta dem. ³Säg till exempel:

⁴*Jag är inte svag, utan stark.*

⁵*Jag är inte hjälplös, utan mycket mäktig.*

⁶*Jag är inte begränsad, utan obegränsad.*

⁷*Jag tvivlar inte, utan är säker.*

⁸*Jag är ingen illusion, utan verklighet.*

⁹*Jag kan inte se i mörkret, men i ljuset.*

9. Försök att under den andra delen av övningsstunden uppleva dessa sanningar om dig själv. ²Koncentrera dig särskilt på upplevelsen av styrka. ³Kom ihåg att all känsla av svaghet associeras med övertygelsen att du är en kropp, en övertygelse som är felaktig och inte förtjänar någon tilltro. ⁴Försök att låta bli att tro på den, om så bara ett ögonblick. ⁵Allteftersom vi går vidare kommer du att vänja dig vid att behålla din tro på det mer värdefulla i dig.

10. Slappna av under resten av övningsstunden, förvissad om att dina ansträngningar, hur ringa de än kan vara, till fullo stöds av Guds styrka och av alla Hans Tankar. ²Det är från Dem din styrka skall komma. ³Det är genom Deras starka stöd som du kommer att känna styrkan i dig. ⁴De är förenade med dig under den här övningsstunden, under vilken ditt syfte är detsamma som Deras. ⁵Det är i Deras ljus som du kommer att se mirakler, eftersom Deras styrka är din. ⁶Deras styrka blir dina ögon, så att du skall kunna se.
11. Påminn dig själv fem eller sex gånger i timmen, med något så när regelbundna intervaller, att mirakler ses i ljuset. ²Se också till att möta frestelser med dagens tankegång. ³Följande form skulle kunna vara till hjälp för detta speciella syfte:

⁴Mirakler ses i ljuset. ⁵Låt mig inte sluta ögonen på grund av detta.

LEKTION 92

Mirakler ses i ljuset, och ljus och styrka är ett.

1. Tankegången i dag är en utvidgning av den föregående. ²Du tänker inte på ljus som styrka, och på mörker som svaghet. ³Detta beror på att din föreställning om vad seende innebär förknippas med kroppen och med dess ögon och hjärna. ⁴Således tror du att du kan förändra det du ser genom att sätta små bitar av glas framför ögonen. ⁵Detta är en av de många magiska övertygelser som kommer från förvissningen om att du är en kropp, och att kroppens ögon kan se.
2. Du tror också att kroppens hjärna kan tänka. ²Om du bara förstod tänkandets natur skulle du inte kunna göra annat än att skratta åt denna vansinniga föreställning. ³Det är som om du trodde att du höll tändstickan som tänder solen och ger den all dess värme; eller att du höll världen i din hand, säkert fasthållen där tills du släpper den. ⁴Ändå är detta inte mer dåraktigt än att tro att kroppens ögon kan se eller att hjärnan kan tänka.
3. Det är Guds styrka i dig som är ljuset i vilket du ser, liksom det är Hans Sinne med vilket du tänker. ²Hans styrka bestrider din svaghet. ³Det är din svaghet som ser genom kroppens ögon, och som spejar i mörkret för att se det som är likt den själv; de små, de svaga, de sjukliga och de döende, de behövande, de hjälplösa och rädda, de sorgsna, de fattiga, de svältande och de glädjelösa. ⁴Dessa ses genom ögon som inte kan se, och inte kan välsigna.
4. Styrkan förbiser dessa ting genom att den ser förbi skenbilderna. ²Den håller blicken stadigt fäst på ljuset som finns bortom dem. ³Den förenar sig med ljuset som den är del av. ⁴Den ser sig själv. ⁵Den för med sig ljuset i vilket ditt Själv blir synligt. ⁶I mörkret varseblir du ett själv som inte finns. ⁷Styrkan är sanningen om dig; svagheten är en avgud som felaktigt dyrkas och tillbeds, så att styrkan kan fördrivas och mörkret råda där Gud bestämde att det skulle vara ljus.
5. Styrkan kommer från sanningen, och lyser med det ljus som dess Källa har givit den; svagheten återspeglar mörkret hos sin upphovsman. ²Den är sjuk, och ser på sjukdom som är lik den själv. ³Sanningen är en frälsare vars enda vilja är lycka och frid för alla. ⁴Den ger sin styrka åt alla som ber om den, i obegränsad mängd. ⁵Den ser att brist hos någon skulle vara brist hos alla.

⁶Och därför ger den sitt ljus så att alla kan se det och dra nytta av det som ett. ⁷Dess styrka delas av alla, så att den kan föra miraklet till alla, i vilket de kommer att förena sig i syfte och förlåtelse och kärlek.

6. Svagheten, som ser i mörkret, kan inte se något syfte i förlåtelse och kärlek. ²Den ser alla andra som olik sig själv, och ser ingenting i världen som den vill dela med andra. ³Den dömer och fördömer, men älskar inte. ⁴Den förblir i mörkret för att dölja sig själv, och drömmer att den är stark och segerrik, en segrare över begränsningar som bara växer och blir ofantligt stora i mörkret.
7. Den är rädd och den attackerar och hatar sig själv, och mörkret täcker allt den ser och dess drömmar blir lika skrämmande som den själv. ²Här finns inga mirakler utan bara hat. ³Den avskiljer sig från det som den ser, medan ljus och styrka varseblir sig själva som ett. ⁴Styrkans ljus är inte det ljus du ser. ⁵Det förändras inte och fladdrar till och slocknar. ⁶Det skiftar inte från natt till dag, och tillbaka till mörkret tills morgonen åter gryr.
8. Styrkans ljus är konstant, säkert som kärleken, för evigt lyckligt att ge bort sig självt eftersom det inte kan ge annat än till sig självt. ²Ingen som ber att få dela dess seende gör det förgäves, och ingen som går in i dess boning kan lämna den utan ett mirakel inför sina ögon, och med styrka och ljus i sitt hjärta.
9. Styrkan i dig kommer att erbjuda dig ljuset, och vägleda ditt seende så att du inte uppehåller dig vid de fåfänga skuggor som kroppens ögon erbjuder som självbedrägeri. ²Styrka och ljus förenas i dig, och där de möts står ditt Själv redo att omfamna dig som Sin egen. ³Detta är den mötesplats vi försöker finna i dag och vila på, för Guds frid finns där ditt Själv, Hans Son, nu väntar på att åter möta Sig Själv, och vara som ett.
10. Låt oss två gånger i dag ägna tjugo minuter åt att delta i detta möte. ²Låt dig föras till ditt Själv. ³Dess styrka kommer att vara det ljus i vilket seendets gåva ges till dig. ⁴Lämna således mörkret en liten stund i dag, och låt oss öva oss i att se i ljuset, medan vi sluter kroppens ögon och ber sanningen visa oss hur vi skall finna självets och Självets mötesplats, där ljus och styrka är ett.
11. Morgon och kväll skall vi öva så här. ²Efter morgonens möte skall vi använda dagen som förberedelse för den stund på kvällen när vi åter möts med förtröstan. ³Låt oss upprepa dagens tankegång så ofta vi kan, och förstå att vi håller på att lära oss att se, och leds bort från mörkret till det ljus där endast mirakler kan varseblivas.

LEKTION 93

Ljus och glädje och frid bor i mig.

1. Du tror att du är onskans, mörkrets och syndens hem. ²Du tror att om någon skulle kunna se sanningen om dig skulle han känna avsky och rygga tillbaka från dig som från en giftig orm. ³Du tror att om det som är sant i fråga om dig skulle avslöjas för dig, skulle du gripas av en sådan fasa att du skulle störta dig i döden för egen hand, eftersom det skulle vara omöjligt att leva vidare efter att ha sett detta.
2. Dessa övertygelser är så djupt rotade att det är svårt att hjälpa dig att inse att de inte har någon som helst grund. ²Att du har begått misstag är uppenbart. ³Att du har sökt frälsning på ett egendomligt sätt; att du har blivit vilseledd, själv har vilselett och varit rädd för dåraktiga fantasier och grymma drömmar; och att du har underkastat dig avgudar gjorda av stoff – allt detta är sant på grund av det som du nu tror på.
3. I dag ifrågasätter vi detta, inte utifrån vad du tror, utan från en helt annan referenspunkt, där sådana fåfänga tankar är meningslösa. ²Dessa tankar är inte i överensstämmelse med Guds Vilja. ³Dessa underliga övertygelser delar Han inte med dig. ⁴Detta är tillräckligt för att bevisa att de är felaktiga, men du varseblir inte att det är så.
4. Varför skulle du inte bli överlycklig över att bli försäkrad om att allt det onda som du tror att du gjorde aldrig har gjorts, att alla dina synder ingenting är, att du är lika ren och helig som du skapades, och att ljus och glädje och frid bor i dig? ²Din bild av dig själv kan inte stå emot Guds Vilja. ³Du tror att detta är döden, men det är livet. ⁴Du tror att du tillintetgörs, men du räddas.
5. Det själv som du gjorde är inte Guds Son. ²Därför existerar inte detta själv överhuvudtaget. ³Och allt som det tycks göra och tänka betyder ingenting. ⁴Det är varken ont eller gott. ⁵Det är överkligt, och ingenting annat. ⁶Det strider inte med Guds Son. ⁷Det skadar honom inte, inte heller attackerar det hans frid. ⁸Det har inte förändrat skapelsen, inte heller reducerat evig syndfrihet till synd, och kärlek till hat. ⁹Vilken makt kan detta själv, som du har gjort, besitta, när det står i strid med Guds Vilja?
6. Din syndfrihet garanteras av Gud. ²Om och om igen måste detta upprepas, tills det accepteras. ³Det är sant. ⁴Din syndfrihet

garanteras av Gud. ⁵Ingenting kan röra den, eller förändra det som Gud skapade som evigt. ⁶Det själv du gjorde, ondskefullt och fullt av synd, är meningslöst. ⁷Din syndfrihet garanteras av Gud, och ljus och glädje och frid bor i dig.

7. För frälsningen är det nödvändigt att du bara accepterar en enda tanke; - du är som Gud skapade dig, inte det som du gjorde dig själv till. ²Vad ont du än kan tro att du har gjort, är du som Gud skapade dig. ³Vilka misstag du än har begått, är sanningen om dig oförändrad. ⁴Skapelsen är evig och oföränderlig. ⁵Din syndfrihet garanteras av Gud. ⁶Du är och kommer för evigt att vara exakt som du skapades. ⁷Ljus och glädje och frid bor i dig eftersom Gud lade ner dem där.
8. Börja dagens längre övningsstunder, som skulle vara mest givande om de gjordes under de första fem minuterna av varje vaken timme, med att fastslå sanningen om din skapelse:

²Ljus och glädje och frid bor i mig.

³Min syndfrihet garanteras av Gud.

⁴Lägg sedan undan dina dåraktiga självbilder, och ägna resten av övningsstunden åt att försöka uppleva det som Gud har givit dig i stället för det som du har bestämt för dig själv.

9. Du är det som Gud skapade, eller det du gjorde. ²Ett Själv är sant; det andra finns inte. ³Försök att uppleva enheten i ditt enda Själv. ⁴Försök att uppskatta Dess helighet och den Kärlek ur Vilken Det skapades. ⁵Försök att inte vara ett hinder för det Själv Gud skapade som du genom att dölja Dess majestät bakom de små av-gudarna av ondska och syndighet som du har gjort för att ersätta Det. ⁶Låt Det få komma till det som är Dess Eget. ⁷Här är du; detta är Du. ⁸Och ljus och glädje och frid bor i dig eftersom det är så.
10. Du kanske inte är villig eller ens har möjlighet att använda de första fem minuterna av varje timme till dessa övningar. ²Men försök att göra dem när du kan. ³Kom åtminstone ihåg att upprepa dessa tankar varje timme:

⁴Ljus och glädje och frid bor i mig.

⁵Min syndfrihet garanteras av Gud.

⁶Försök sedan att ägna åtminstone ungefär en minut åt att sluta ögonen och att förstå att detta är ett tillkännagivande av sanningen om dig.

11. Om det skulle uppstå en situation som tycks störa dig, jaga då snabbt bort illusionen av rädsla genom att upprepa dessa tankar igen. ²Om du skulle frestas att bli förargad på någon, säg då tyst till honom:

³*Ljus och glädje och frid bor i dig.*

⁴*Din syndfrihet garanteras av Gud.*

⁵Du kan göra mycket för världens frälsning i dag. ⁶Du kan göra mycket i dag som kan föra dig närmare den roll i frälsningen som Gud har tilldelat dig. ⁷Och du kan göra mycket i dag för att övertyga ditt sinne om att dagens tankegång verkligen är sann.

LEKTION 94

Jag är som Gud skapade mig.

1. I dag fortsätter vi med den enda tankegång som för med sig fullständig frälsning; det enda uttalande som gör alla former av frestelse maktlösa; den enda tanke som tystar egot och gör det helt ogjort. ²Du är som Gud skapade dig. ³Den här världens ljud tystnar, varje anblick av den här världen försvinner, och alla tankar som den här världen någonsin har tänkt suddas ut för evigt med denna enda tankegång. ⁴Här är frälsningen fullbordad. ⁵Här är det sunda förnuftet återställt.
2. Sant ljus är styrka och styrka är syndfrihet. ²Om du förblir som Gud skapade dig, måste du vara stark och ljuset måste finnas i dig. ³Han Som säkerställde din syndfrihet måste också vara den som garanterar styrka och ljus. ⁴Du är som Gud skapade dig. ⁵Mörkret kan inte dölja Guds Sons härlighet. ⁶Du står i ljuset, stark i den syndfrihet i vilken du skapades och i vilken du kommer att förbli i all evighet.
3. I dag skall vi återigen ägna de första fem minuterna av varje vaken timme åt att försöka känna sanningen i dig. ²Börja dessa stunder av sökande med följande ord:

³*Jag är som Gud skapade mig.*

⁴*Jag är Hans Son i all evighet.*

- ⁵Försök nu att nå Guds Son i dig. ⁶Detta är det Självt Som aldrig har syndat, inte heller gjort någon bild som skulle ersätta verkligheten. ⁷Detta är det Självt Som aldrig har lämnat Sitt hem i Gud för att i ovisshet vandra omkring i världen. ⁸Detta är det Självt Som inte känner till någon rädsla, och Som inte heller skulle kunna föreställa sig förlust eller lidande eller död.
4. Ingenting annat begärs av dig för att nå detta mål än att du lägger alla avgudar och självbilder åt sidan; inte fäster något avseende vid listan av egenskaper, såväl goda som dåliga som du har tillskrivit dig själv; och i tyst förväntan väntar på sanningen. ²Gud Självt har lovat att den skall avslöjas för alla som ber om det. ³Du ber om den nu. ⁴Du kan inte misslyckas eftersom Han inte kan misslyckas.
 5. Om du inte kan hörsamma denna uppmaning att öva de första

fem minuterna av varje timme, påminn då dig själv åtminstone varje timme:

²*Jag är som Gud skapade mig.*

³*Jag är Hans Son i all evighet.*

⁴Säg ofta till dig själv i dag att du är som Gud skapade dig. ⁵Och se till att svara alla som tycks irritera dig med dessa ord:

⁶*Du är som Gud skapade dig.*

⁷*Du är Hans Son i all evighet.*

⁸Gör allt du kan för att utföra övningarna varje timme i dag. ⁹Varje övningsstund du genomför kommer att innebära ett gigantiskt steg mot din befrielse, och en milstolpe på vägen mot att lära dig det tanke-system som den här kursen lägger fram.

LEKTION 95

Jag är ett enda Själv, förenad med min Skapare.

1. Dagens tankegång beskriver dig precis som Gud skapade dig.
²Du är ett i dig själv, och ett med Honom. ³Hela skapelsens enhet är din. ⁴Din fullkomliga enhet gör att en förändring i dig är omöjlig. ⁵Du accepterar inte detta, och du kan inte inse att det måste vara så, bara därför att du tror att du redan har förändrat dig själv.
2. Du ser dig själv som en löjlig parodi på Guds skapelse; svag, illvillig, ful och syndig, eländig och plågad av smärta. ²Detta är din version av dig själv; ett själv uppdelat i många delar som bekämpar varandra, åtskilt från Gud och nödtorftigt sammanhållet av sin oberäknelige och nyckfulle upphovsman, som du ber till. ³Han hör inte dina böner, för han är döv. ⁴Han ser inte ettheten i dig, för han är blind. ⁵Han förstår inte att du är Guds Son, för han är vettlös, och förstår ingenting.
3. I dag skall vi göra ett försök att enbart vara medvetna om det som kan höra och se, och det som är fullkomligt förnuftigt. ²Målet för våra övningar skall återigen vara att nå ditt enda Själv Som är förenat med Sin Skapare. ³Med tålamod och hopp försöker vi i dag igen.
4. På det stadium av inläringen som du just nu befinner dig är det speciellt fördelaktigt att använda de första fem minuterna av varje vaken timme till att öva dagens tankegång. ²Det är svårt att i detta läge inte låta ditt sinne vandra, om det övar länge. ³Du har säkerligen insett detta vid det här laget. ⁴Du har sett hur stor din brist på mental disciplin är, och hur mycket ditt sinne behöver träning. ⁵Du måste vara medveten om detta, för det är förvisso ett hinder för dina framsteg.
5. Många men kortare övningsstunder har andra fördelar för dig just nu. ²Förutom att du inser hur svårt det är att bevara uppmärksamheten under en längre tid, måste du också ha lagt märke till att du har en benägenhet att glömma ditt syfte under långa stunder, om du inte ofta påminns om det. ³Du klarar ofta inte av att komma ihåg de korta tillämpningarna av dagens tankegång, och det har ännu inte blivit en vana för dig att använda tankegången som en automatisk reaktion på frestelse.

6. Vid den här tidpunkten är det alltså nödvändigt för dig att ha en struktur som är så utformad att den inkluderar många påminnelser om ditt mål, och regelbundna försök att nå det. ²Regelbundna tider är inte det bästa tänkbara krav som kan ställas på den fördelaktigaste formen för att öva sig i frälsning. ³Men det är till fördel för dem vars motivation inte är konstant, och som har ett starkt motstånd mot att lära sig.
7. Vi kommer därför att under en tid hålla oss till dessa femminuter-i-timmen övningsstunderna, och uppmanar dig enträget att utelämnas så få som möjligt. ²Att använda de första fem minuterna av varje timme kommer att vara till särskilt stor hjälp, eftersom det för in en fastare struktur. ³Använd emellertid inte dina avsteg från detta tidsschema som en ursäkt för att inte återgå till det igen så snart du kan. ⁴Det kan mycket väl vara frestande att se dagen som förlorad eftersom du redan har misslyckats med att göra det som begärs. ⁵Detta bör emellertid enbart förstås för vad det är; en vägran att låta ditt misstag bli rättat, och en ovillighet att försöka igen.
8. Den Helige Ande försenas inte i Sin undervisning på grund av dina misstag. ²Han kan bara hållas tillbaka av din ovillighet att släppa dem. ³Låt oss därför besluta att i synnerhet under den närmaste veckan eller så vara villiga att förlåta oss själva för vår brist på uthållighet, och för våra misslyckanden med att följa instruktionerna för att öva dagens tankegång. ⁴Denna fördragsamhet med svaghet kommer att göra det möjligt för oss att förbise den i stället för att ge den makt att fördröja vår inläring. ⁵Om vi ger den makt att göra detta, ser vi den som styrka, och förväxlar styrka med svaghet.
9. När du inte lyckas uppfylla den här kursens krav har du bara begått ett misstag. ²Detta påkallar rättelse, och ingenting annat. ³Att tillåta ett misstag att fortsätta är att begå ytterligare misstag baserade på det första, och förstärka det. ⁴Det är den här processen som måste läggas åt sidan, för den är bara ett annat sätt för dig att försvara illusioner mot sanningen.
10. Låt alla dessa misstag försvinna genom att se dem som de är. ²De är försök att låta dig förbli omedveten om att du är *ett* Själv, förenad med din Skapare, ett med varje aspekt av skapelsen, och obegränsad i makt och frid. ³Detta är sanningen, och ingenting annat är sant. ⁴I dag skall vi återigen bekräfta denna sanning, och försöka nå den plats i dig där det inte råder något tvivel om att endast detta är sant.

11. Börja övningsstunderna i dag med denna försäkran, och erbjud den till ditt sinne med all den visshet du kan uppstå:

²Jag är ett enda Själ, förenad med min Skapare, ett med varje aspekt av skapelsen och obegränsad i makt och frid.

³Slut sedan ögonen och säg till dig själv igen, långsamt och med eftertanke, medan du försöker låta ordens mening sjunka in i ditt sinne för att ersätta falska föreställningar:

⁴Jag är ett enda Själ.

⁵Upprepa detta flera gånger, och försök sedan känna den mening som orden förmedlar.

12. Du är ett enda Själ, förenad och trygg i ljuset och glädjen och friden. ²Du är Guds Son, ett enda Själ, med en enda Skapare och ett enda mål; att göra alla sinnen medvetna om denna etthet, så att den sanna skapelsen kan utsträcka Guds Allhet och Enhet. ³Du är ett enda Själ, fullständig och helad och hel, med makt att lyfta mörkrets slöja från världen, och låta ljuset i dig tränga igenom så att det kan lära världen sanningen om dig.
13. Du är ett enda Själ, i fullkomlig harmoni med allt som finns och allt som kommer att finnas. ²Du är ett enda Själ, Guds helige Son, förenad med dina bröder i detta Själ; förenad med din Fader i Hans Vilja. ³Känn detta enda Själ inom dig, och låt Det lysa bort alla dina illusioner och tvivel. ⁴Detta är ditt Själ, Son till Gud Själ, utan synd som Sin Skapare, med Hans styrka inom dig och Hans Kärlek för evigt din. ⁵Du är ett enda Själ, och det är dig förunnat att känna detta Själ inom dig, och att driva bort alla dina illusioner från det enda Sinne som är detta Själ, den heliga sanningen i dig.
14. Glöm inte i dag. ²Vi behöver din hjälp; din lilla del i att skänka lycka till hela världen. ³Och Himlen litar med tillförsikt på att du skall försöka i dag. ⁴Så dela dess visshet, för den är din. ⁵Var vaksam. ⁶Glöm inte i dag. ⁷Glöm inte ditt mål på hela dagen. ⁸Upprepa dagens tankegång så ofta som möjligt, och förstå att varje gång du gör det hör någon hoppets röst, sanningens uppvaknande i sitt sinne, det svaga suset av fridens vingslag.
15. Ditt eget erkännande av att du är ett enda Själ, förenad med din Fader, är ett rop till hela världen att vara ett med dig. ²Se till

att du till var och en som du möter i dag ger det löfte som ligger i dagens tankegång, och säg honom detta:

³Du är ett enda Självt tillsammans med mig, förenad med vår Skapare i detta Självt. ⁴Jag ärrar dig på grund av Det jag är, och Det Han är Som älskar oss båda som ett.

LEKTION 96

Frälsningen kommer från mitt enda Själv.

1. Fastän du är ett enda Själv upplever du dig som två; som både god och ond, kärleksfull och hatisk, som sinne och som kropp. ²Denna känsla av att vara uppdelad i motsatser framkallar känslor av akut och ständig konflikt, och leder till desperata försök att förena de motsägelsefulla aspekterna i denna självuppfattning. ³Du har sökt många sådana lösningar, och ingen av dem har fungerat. ⁴De motsatser du ser i dig själv kommer aldrig att vara förenliga. ⁵Bara en av dem existerar.
2. Det faktum att sanning och illusion aldrig kan förenas, hur mycket du än försöker, vilka medel du än använder och var du än ser problemet, måste accepteras om du vill bli räddad. ²Så länge som du inte har accepterat detta, kommer du att försöka dig på en ändlös lista över mål som du inte kan nå; förbruka en orimlig mängd tid och kraft, hopp och tvivel, varje försök lika fruktlöst som det förra, och lika odugligt som det nästa med säkerhet kommer att vara.
3. Problem som inte har någon mening kan inte lösas inom ramen där de uppstod. ²Två själv i konflikt är ett tillstånd som inte kan lösas, och gott och ont har ingen mötesplats. ³Det själv som du gjorde kan aldrig vara ditt Själv, inte heller kan ditt Själv delas i två och fortfarande vara vad Det är och för evigt måste vara. ⁴Ett sinne och en kropp kan inte båda existera. ⁵Gör inget försök att förena de två, för båda förnekar att den andre kan vara verklig. ⁶Om du är en kropp är ditt sinne borta från din självbild, för det har ingen plats där det verkligen skulle kunna vara del av dig. ⁷Om du är ande, då måste kroppen vara meningslös för din verklighet.
4. Anden använder sinnet som medel för att finna sitt Själv uttryck. ²Och sinnet som tjänar anden har frid och är fyllt av glädje. ³Dess makt kommer från anden, och lyckligt fullgör det sin funktion här. ⁴Men sinnet kan också se sig självt som skilt från anden, och varsebli sig i en kropp som det förväxlar med sig självt. ⁵Utan sin funktion har det då ingen frid, och lycka är främmande för dess tankar.
5. Men när sinnet är åtskilt från anden kan det inte tänka. ²Det har förnekat Källan till sin styrka, och ser sig självt som hjälplöst, begränsat och svagt. ³Dissocierat nu från sin funktion tror det att

det är ensamt och åtskilt, attackerat av arméer som gått samman mot det, och gömmer sig i kroppens bräckliga stöd. ⁴Nu måste det förena olikt med likt, för detta är vad det tror att det är till för.

6. Slösa inte bort mer tid på detta. ²Vem kan lösa de vettlösa konflikter som en dröm presenterar? ³Vad skulle lösningen verkligen innebära? ⁴Vilket syfte skulle den kunna tjäna? ⁵Vad är den till för? ⁶Frälsningen kan inte göra illusioner verkliga, inte heller lösa ett problem som inte existerar. ⁷Du kanske hoppas att den kan det. ⁸Men skulle du vilja att Guds plan för Sin älskade Sons befrielse skulle förorsaka honom smärta, och inte kunna befria honom?
7. Ditt Själv behåller Sina tankar, och de stannar kvar i ditt sinne och i Guds Sinne. ²Den Helige Ande bevarar frälsningen i ditt sinne, och erbjuder det vägen till frid. ³Frälsningen är en tanke som du delar med Gud eftersom Hans Röst accepterade den åt dig, och svarade i ditt namn att den var fullbordad. ⁴Således bevaras frälsningen bland de tankar som ditt Själv håller kära och omhuldar åt dig.
8. Vi skall i dag försöka finna denna tanke vars närvaro i ditt sinne garanteras av Honom Som talar till dig från ditt enda Själv. ²Under vår fem minuters övningsstund varje timme skall vi söka efter Honom i ditt sinne. ³Frälsningen kommer från detta enda Själv genom Honom Som är bron mellan ditt sinne och Det. ⁴Vänta tålmodigt, och låt Honom tala till dig om ditt Själv, och om vad ditt sinne kan göra när det är återställt till Det, och det står det fritt att tjäna Dess Vilja.
9. Börja med att säga detta:

²Frälsningen kommer från mitt enda Själv. ³Dess tankar är mina för att jag skall använda dem.

⁴Sök sedan Dess tankar, och gör anspråk på dem som dina egna. ⁵Detta är dina egna verkliga tankar som du har förnekad, och du har låtit ditt sinne irra runt i en värld av drömmar för att finna illusioner i deras ställe. ⁶Här är dina tankar, de enda du har. ⁷Frälsningen finns ibland dem; finn den där.

10. Om du lyckas skall de tankar som kommer till dig tala om för dig att du är räddad, och att ditt sinne har funnit den funktion som det försökte förlora. ²Ditt Själv kommer att välkomna ditt sinne och ge det frid. ³Med styrkan återställd kommer det åter att strömma ut från ande till anden i alla ting som skapats av Anden

som Den Själ. ⁴Ditt sinne kommer att välsigna alla ting. ⁵Förvirringen är över och du är återställd, för du har funnit ditt Själ.

11. Ditt Själ vet att du inte kan misslyckas i dag. ²Kanske kommer ditt sinne att vara osäkert ännu en liten tid. ³Låt inte detta avskräcka dig. ⁴Den glädje ditt Själ upplever kommer Det att bevara åt dig, och du kommer till sist att vara fullt medveten om den. ⁵Varje gång du ägnar fem minuter varje timme åt att söka Honom Som förenar ditt sinne och ditt Själ, erbjuder du Honom ytterligare en skatt som Han bevarar åt dig.
12. Varje gång du i dag säger till ditt desperata sinne att frälsningen kommer från ditt enda Själ, lägger du ännu en skatt till ditt växande förråd. ²Och allt detta ges till alla som ber om det, och som vill acceptera gåvan. ³Tänk således på hur mycket som ges till dig för att ge i dag, så att det kan ges till dig!

LEKTION 97

Jag är ande.

1. Dagens tankegång identifierar dig med ditt enda Själv. ²Den accepterar ingen splittrad identitet, inte heller försöker den väva samman motstridiga faktorer till en enhet. ³Den fastslår helt enkelt sanningen. ⁴Ova denna sanning i dag så ofta du kan, för den kommer att föra ditt sinne från konflikt till fridens rofyllda ängar. ⁵Ingen rysning av rädsla kan tränga in, för ditt sinne har lösts från galenskapen genom att det har låtit illusionerna om en splittrad identitet försvinna.
2. Vi fastslår återigen sanningen om ditt Själv, den helige Guds Son Som vilar i dig Vars sinne har återställts till sunt förnuft. ²Du är anden som kärleksfullt har försetts med all din Faders Kärlek och frid och glädje. ³Du är anden som gör Honom fullständig och som delar Hans funktion som Skapare. ⁴Han är alltid med dig, liksom du är med Honom.
3. I dag försöker vi föra verkligheten ännu närmare ditt sinne. ²Varje gång du övar förs medvetenheten åtminstone lite närmare; ibland sparas tusen år eller mer. ³De minuter du ger mångfaldigas om och om igen, för miraklet använder sig av tiden, men styrs inte av den. ⁴Frälsningen är ett mirakel, det första och det sista; det första som är det sista, för det är ett.
4. Du är anden i vars sinne miraklet bor och där all tid står stilla; miraklet där en minut som ägnas åt att använda dessa tankegångar blir en tid som inte har någon gräns och inte något slut. ²Ge då villigt dessa minuter, och lita på Honom Som lovade att lägga tidlösheten bredvid dem. ³Han kommer att erbjuda all Sin styrka till varje liten ansträngning du gör. ⁴Ge Honom de minuter Han behöver i dag för att hjälpa dig att tillsammans med Honom förstå att du är anden som bor i Honom, och som genom Hans Röst kallar på varje levande ting; som erbjuder Sitt seende till alla som ber om det; som ersätter misstag med den enkla sanningen.
5. Den Helige Ande kommer att glädja Sig åt att ta emot fem minuter av varje timme ur dina händer, och bära dem runt denna plågade värld där smärta och förtvivlan tycks styra. ²Han kommer inte att förbise ett enda öppet sinne som vill acceptera de helande gåvor de för med sig, och Han kommer att lägga dem överallt där Han vet att de är välkomna. ³Och de kommer att öka

i helande kraft varje gång någon accepterar dem som sina tankar, och använder dem för att hela.

6. På så sätt kommer varje gåva till Honom att mångfaldigas tusenfalt och tiotusentals gånger till. ²Och när den ges tillbaka till dig kommer den i kraft att överträffa den lilla gåva som du gav lika mycket som solens strålgång överträffar den lilla ljusglimt som en eldfluga åstadkommer i ett flyktigt ögonblick innan den slocknar. ³Det fasta skenet från detta ljus stannar kvar och leder dig ut ur mörkret, och inte heller kommer du att kunna glömma vägen igen.
7. Börja dessa glädjande övningar med de ord som den Helige Ande säger till dig, och låt dem eka över hela världen genom Honom:

²Ande är jag, en helig Guds Son, fri från alla begränsningar, trygg och helad och hel, fri att förlåta, och fri att rädda världen.

³När denna gåva uttrycks genom dig, kommer den Helige Ande att acceptera den som du tog emot av Honom, utöka dess makt och ge den tillbaka till dig.

8. Erbjud Honom med glädje varje övningsstund i dag. ²Och Han kommer att tala till dig och påminna dig om att du är ande, ett med Honom och Gud, med dina bröder och med ditt Själv. ³Lyssna efter Hans försäkran varje gång du säger de ord som Han erbjuder dig i dag, och låt Honom tala om för ditt sinne att de är sanna. ⁴Använd dem mot frestelse, och undgå dess sorgliga konsekvenser om du skulle ge efter för övertygelsen att du är någonting annat. ⁵Den Helige Ande ger dig frid i dag. ⁶Ta emot Hans ord och erbjud dem till Honom.

LEKTION 98

Jag kommer att acceptera min roll i Guds frälsningsplan.

1. I dag är en dag för speciell tillägnan. ²Vi skall endast ta ställning för den ena sidan i dag. ³Vi ställer oss på sanningens sida och släpper illusionerna. ⁴Vi kommer inte att vackla fram och tillbaka mellan de båda, utan intar en fast ståndpunkt för den Ena. ⁵Vi ägnar oss åt sanningen i dag, och åt frälsningen så som Gud planerade att den skulle vara. ⁶Vi kommer inte att hävda att den är någonting annat. ⁷Vi kommer inte att söka efter den där den inte finns. ⁸Med glädje accepterar vi den som den är, och tar på oss den roll som har tilldelats oss av Gud.
2. Vilken lycka att vara säker! ²I dag lägger vi alla våra tvivel åt sidan, och tar ställning säkra på vårt syfte, och tacksamma för att tvivlet är borta och att vissheten har kommit. ³Vi har ett mäktigt syfte att uppnå, och har givits allt vi behöver för att nå målet. ⁴Inte ett enda misstag står i vår väg. ⁵För vi har lösts från alla misstag. ⁶Alla våra synder tvättas bort genom att vi förstår att de endast var misstag.
3. De som är utan skuld hyser ingen fruktan, för de är trygga och förstår sin trygghet. ²De vädjar inte till magi, inte heller hittar de på flyktvägar från inbillade hot utan verklighet. ³De vilar i tyst förvissning om att de kommer att göra det som de har blivit anförtrodda att göra. ⁴De tvivlar inte på sin egen förmåga eftersom de vet att deras funktion kommer att fullgöras fullständigt i rätt tid och på rätt plats. ⁵De intog samma ståndpunkt som vi kommer att inta i dag, så att vi kan dela deras visshet och på så sätt utöka den genom att själva acceptera den.
4. De kommer att vara med oss; alla som intog samma ståndpunkt som vi intar i dag kommer med glädje att erbjuda oss allt de har lärt sig och allt de har vunnit. ²De som fortfarande är osäkra kommer också att förena sig med oss, och genom att låna vår visshet kommer de att göra den ännu starkare. ³Och de som ännu inte är födda kommer att höra det rop vi hörde, och svara på det när de har kommit för att göra sitt val igen. ⁴Vi väljer inte endast för oss själva i dag.
5. Är det inte värt fem minuter av din tid varje timme för att kunna acceptera den lycka som Gud har givit dig? ²Är det inte

värt fem minuter varje timme för att kunna förstå din speciella funktion här? ³Är inte fem minuter endast en ringa begäran med tanke på att kunna få en belöning så stor att den inte går att mäta? ⁴Du har gjort åtminstone tusen överenskommelser som du har förlorat.

6. Här är ett erbjudande som garanterar dig full befrielse från varje slags smärta, och en glädje som inte finns i världen. ²Du kan byta ut en liten stund av din tid mot sinnesfrid och visshet om syftet, och med löfte om fullständig framgång. ³Och eftersom tid inte har någon betydelse, ber man dig inte om någonting i utbyte mot allt. ⁴Här är en överenskommelse som du inte kan förlora på. ⁵Och det du vinner är förvisso utan gräns!
7. Ge Honom varje timme i dag din blygsamma gåva av endast fem minuter. ²När du övar dagens tankegång kommer han att ge orden som du använder den djupa övertygelse och visshet som du saknar. ³Hans ord kommer att förena sig med dina, och göra varje repetition av dagens tankegång till en total tillägnan, gjord i en tro lika fullkomlig och säker som den Han har på dig. ⁴Hans tillit till dig kommer att föra ljuset till alla de ord du säger, och du kommer att gå bortom ljudet av dem till det som de verkligen betyder. ⁵I dag övar du tillsammans med Honom när du säger:

⁶Jag accepterar min roll i Guds frälsningsplan.

8. Varje gång du tillbringar fem minuter tillsammans med Honom kommer Han att ta emot dina ord och ge dem alla tillbaka till dig lysande av en tro och förtröstan så stark och orubblig, att de kommer att lysa upp världen med hopp och glädje. ²Förlora inte ett enda tillfälle att vara den glade mottagaren av Hans gåvor, så att du kan ge dem till världen i dag.
9. Ge Honom orden, och Han kommer att göra resten. ²Han kommer att göra det möjligt för dig att förstå din speciella funktion. ³Han kommer att öppna vägen till lycka, och frid och förtröstan kommer att vara hans gåvor; Hans svar på dina ord. ⁴Han kommer att svara med all Sin tro och glädje och visshet, att det du säger är sant. ⁵Och din övertygelse kommer då att komma från Honom Som känner den funktion du har på jorden liksom också i Himlen. ⁶Han kommer att vara med dig varje övningsstund som du delar med Honom, och byta ut varje ögonblick av den tid du erbjuder Honom mot tidlöshet och frid.
10. Använd timmen till att lyckligt förbereda dig för de nästa fem

minuter som du kommer att tillbringa tillsammans med Honom igen. ²Upprepa dagens tankegång medan du väntar på att den glada stunden åter skall komma till dig. ³Upprepa den ofta, och glöm inte att varje gång du gör det, har du låtit ditt sinne förberedas för den lyckliga stund som skall komma.

11. Och när tiden är inne och Han är där igen för att tillbringa en liten stund med dig, var då tacksam och lägg undan alla världsliga uppgifter, alla små tankar och begränsade föreställningar, och tillbringa åter en lycklig stund tillsammans med Honom. ²Säg Honom ännu en gång att du accepterar den roll som Han vill att du skall åta dig och som Han hjälper dig att fullgöra, och Han kommer att göra dig säker på att du vill göra detta val som Han har gjort tillsammans med dig och du med Honom.

LEKTION 99

Frälsning är min enda funktion här.

1. Frälsning och förlåtelse är samma sak. ²Båda innebär att någonting har gått fel; någonting man måste räddas ifrån, förlåtas för; någonting som är fel och behöver rättas; någonting som är skilt från eller annorlunda än Guds Vilja. ³Således innebär båda orden någonting omöjligt men som likväl har hänt, och som har fört med sig ett tillstånd av konflikt som ses mellan det som är och det som aldrig skulle kunna vara.
2. Sanning och illusioner är båda likvärdiga nu, för båda har skett. ²Det omöjliga blir det som du behöver förlåtelse för, frälsning ifrån. ³Frälsningen blir nu gränslandet mellan sanningen och illusionen. ⁴Den återspeglar sanningen eftersom den är det medel med vars hjälp du kan undkomma illusioner. ⁵Likväl är den ännu inte sanningen eftersom den gör det ogjort som aldrig gjordes.
3. Hur skulle det överhuvudtaget kunna finnas en mötesplats där jorden och Himlen kan förlikas i ett sinne där båda existerar? ²Sinnet som ser illusioner tror att de är verkliga. ³De existerar såtillvida att de är tankar. ⁴Och likväl är de inte verkliga, eftersom sinnet som tänker dessa tankar är åtskilt från Gud.
4. Vad förenar det separerade sinnet och de separerade tankarna med Sinnet och Tanken som för evigt är ett? ²Vilken plan skulle kunna hålla sanningen intakt och likväl förstå det behov som illusionerna för med sig, och erbjuda ett medel genom vilket de görs ogjorda utan attack och utan den minsta tillstymmelse till smärta? ³Vad förutom en Guds Tanke skulle kunna vara denna plan genom vilken det som aldrig gjordes förbises, och synder som aldrig var verkliga glöms bort?
5. Den Helige Ande bevarar denna Guds plan exakt så som den togs emot av Honom i Guds Sinne och i ditt eget. ²Den ligger utanför tiden såtillvida att dess Källa är tidlös. ³Ändå är den verksam i tiden på grund av din övertygelse att tiden är verklig. ⁴Oberörd ser den Helige Ande på det du ser; på synd och smärta och död, på sorg och separation och förlust. ⁵Likväl vet Han att en sak fortfarande måste vara sann; Gud är fortfarande Kärlek, och detta är inte Hans Vilja.
6. Detta är den Tanke som för illusionerna till sanningen, och ser dem som skenbilder bakom vilka det oföränderliga och säkra

finns. ²Detta är den Tanke som frälser och förlåter, för den sätter ingen tilltro till det som inte är skapat av den enda Källa den känner. ³Detta är den Tanke vars funktion är att frälsa genom att ge dig sin funktion som din egen. ⁴Frälsningen är din funktion, tillsammans med den Ende till Vilken planen gavs. ⁵Nu har du anförtratts denna plan, tillsammans med Honom. ⁶Han har ett enda svar på skenbilder; oavsett deras form, deras storlek, deras djup eller vilken annan egenskap de än kan tyckas ha:

⁷Frälsningen är min enda funktion här.

⁸Gud är fortfarande Kärlek, och detta är inte Hans Vilja.

7. Du som skall utföra mirakler, se till att du noggrant övar dagens tankegång. ²Försök att varsebli styrkan i det du säger, för det är i dessa ord din frihet ligger. ³Din Fader älskar dig. ⁴Ingenting i denna värld av smärta är Hans Vilja. ⁵Förlåt dig själv för tanken att Han önskade detta för dig. ⁶Låt sedan den Tanke med vilken Han har ersatt alla dina misstag tränga in i de förmörkade platser i ditt sinne som tänkte de tankar som aldrig var Hans Vilja.
8. Den här delen tillhör Gud, liksom resten. ²Den tänker inte sina ensamma tankar och gör dem verkliga genom att gömma dem för Honom. ³Släpp in ljuset, och du kommer inte att se något hinder för det som är Hans vilja för dig. ⁴Avslöja dina hemligheter för Hans vänliga ljus, och se hur klart detta ljus fortfarande lyser i dig.
9. Öva Hans Tanke i dag, och låt Hans ljus söka reda på och lysa upp alla förmörkade fläckar, och stråla genom dem för att förena dem med de övriga. ²Det är Guds Vilja att ditt sinne skall vara ett med Hans. ³Det är Guds Vilja att Han har en enda Son. ⁴Det är Guds Vilja att Hans ende Son är du. ⁵Tänk på detta när du övar i dag, och börja lektionen som vi skall lära oss i dag med den här instruktionen i fråga om sanningen:

⁶Frälsning är min enda funktion här.

⁷Frälsning och förlåtelse är detsamma.

⁸Vänd dig sedan till Honom Som delar din funktion här, och låt Honom lära dig det du behöver lära dig för att kunna lägga all rädsla åt sidan, och lära känna ditt Själv som kärlek som inte har någon motsats i dig.

10. Förlåt alla tankar som motsätter sig sanningen om ditt fullständigande, din enhet och din frid. ²Du kan inte förlora de gåvor som din Fader gav dig. ³Du vill inte vara något annat själv. ⁴Du har ingen funktion som inte är av Gud. ⁵Förlåt dig själv för den du tror att du har gjort. ⁶Förlåtelse och frälsning är detsamma. ⁷Förlåt det du har gjort och du är räddad.
11. Det finns ett speciellt budskap för den här dagen som har makten att för evigt ta bort alla former av tvivel och rädsla från ditt sinne. ²Om du frestas att tro att de är sanna, kom ihåg att skenbilder inte kan stå emot den sanning som dessa mäktiga ord innehåller:

³Frälsning är min enda funktion här.

⁴Gud är fortfarande Kärlek, och detta är inte Hans Vilja.

12. Din enda funktion säger dig att du är en. ²Påminn dig själv om detta mellan de stunder då du delar de fem minuterna med Honom Som delar Guds plan med dig. ³Påminn dig själv:

⁴Frälsning är min enda funktion här.

⁵På så sätt breder du ut förlåtelsen över ditt sinne, och låter all rädsla varsamt läggas åt sidan så att kärleken kan finna sin rättmätiga plats i dig och visa dig att du är Guds Son.

LEKTION 100

Min del är nödvändig för Guds frälsningsplan.

1. På samma sätt som Guds Son gör sin Fader fullständig, gör din roll i din Faders plan den fullständig. ²Frälsningen måste vända upp och ner på den galna övertygelsen om åtskilda tankar och åtskilda kroppar som lever åtskilda liv och går sina skilda vägar. ³En enda funktion som de åtskilda sinnena delar med varandra förenar dem i ett enda syfte, för varje sinne är lika väsentligt för dem alla.
2. Guds Vilja är att du skall vara fullkomligt lycklig. ²Varför skulle du välja att gå emot Hans Vilja? ³Den roll Han har bevarat åt dig för att du skall förverkliga Hans plan har givits till dig så att du kan återställas till det som Han vill. ⁴Denna roll är lika nödvändig för Hans plan som för din lycka. ⁵Din glädje måste vara fullkomlig så att Hans plan kan förstås av dem som Han sänder dig till. ⁶De kommer att se sin egen funktion i ditt lysande ansikte, och höra Gud kalla på dem i ditt lyckliga skratt.
3. Du är förvisso nödvändig för Guds plan. ²Utan din glädje är Hans glädje ofullständig. ³Utan ditt leende kan världen inte räddas. ⁴Så länge du är sorgsen är det ljus som Gud Självt utsåg som medel för att rädda världen dunkelt och matt, och ingen skrattar eftersom allt skratt bara kan vara ett eko av ditt.
4. Du är förvisso nödvändig för Guds plan. ²På samma sätt som ditt ljus förstärker varje ljus som lyser i Himlen, ropar din glädje på jorden till alla sinnen att de skall låta sina sorger försvinna, och inta sin plats bredvid dig i Guds plan. ³Guds budbärare är fulla av glädje, och deras glädje helar sorg och förtvivlan. ⁴De är beviset på att Gud vill att alla som accepterar sin Faders gåvor som sina skall vara fullkomligt lyckliga.
5. Vi skall inte tillåta oss att vara sorgsna i dag. ²För om vi gör det, förmår vi inte att ta på oss den roll som är nödvändig för Guds plan och också för vårt sanna seende. ³Sorgsenhet är ett tecken på att du vill spela en annan roll i stället för den som har tilldelats dig av Gud. ⁴På så sätt visar du inte världen hur stor den lycka är som Han vill att du skall ha. ⁵Och därför förstår du inte att den är din.
6. I dag skall vi försöka förstå att glädje är vår funktion här. ²Om du är sorgsen har du inte fullgjort din roll, och hela världen är

således berövad sin glädje, liksom också du. ³Gud ber dig vara lycklig, så att världen kan se hur mycket Han älskar Sin Son, och inte vill att det uppstår någon sorg som förminskar hans glädje; att ingen rädsla kommer över honom som stör hans frid. ⁴Du är Guds budbärare i dag. ⁵Du för med dig Hans lycka till alla du ser på; Hans frid till alla som ser på dig och ser Hans budskap i ditt lyckliga ansikte.

7. Vi skall förbereda oss för detta i dag, under våra fem minuter långa övningsstunder, genom att känna hur lyckan stiger upp i oss så som det är vår Faders Vilja och vår egen. ²Börja övningarna med den tanke som dagens tankegång innehåller. ³Inse sedan att din roll är att vara lycklig. ⁴Endast detta begärs av dig eller av någon annan som vill inta sin plats bland Guds budbärare. ⁵Tänk på vad detta betyder. ⁶Du har förvisso haft fel när du har trott att det krävs offer. ⁷I enlighet med Guds plan kan du enbart få, aldrig förlora eller offra eller dö.
8. Låt oss nu försöka finna den glädje som bevisar Guds Vilja för oss och för hela världen. ²Det är din funktion att du finner den här, och att du finner den nu. ³Det är för detta du har kommit. ⁴Låt detta vara den dag då du lyckas! ⁵Se djupt in i dig själv, oberörd av alla de betydelselösa tankar och dåraktiga mål som du passerar när du stiger upp för att möta Kristus i dig.
9. Han kommer att vara där. ²Och du kan nå Honom nu. ³Vad skulle du hellre vilja se på än på Honom Som väntar på att du skall se på Honom? ⁴Vilken ynkelig liten tanke har makten att hålla dig tillbaka? ⁵Vilket dåraktigt mål kan hindra dig från att lyckas när Han Som kallar på dig är Gud Själv?
10. Han kommer att vara där. ²Du är nödvändig för Hans plan. ³Du är Hans budbärare i dag. ⁴Och du måste finna det som Han vill att du skall ge. ⁵Glöm inte dagens tankegång mellan dina övningsstunder varje timme. ⁶Det är ditt Själv Som kallar på dig i dag. ⁷Och det är Honom du svarar varje gång du säger till dig själv att du är nödvändig för Guds plan för världens frälsning.

LEKTION 101

Guds Vilja är att jag skall vara fullkomligt lycklig.

1. I dag skall vi fortsätta med temat lycka. ²Detta är en grundtanke i förståelsen av vad frälsning innebär. ³Du tror fortfarande att den kräver lidande som gottgörelse för dina "synder". ⁴Så är det inte. ⁵Likväl måste du tro detta så länge som du tror att synden är verklig, och att Guds Son kan synda.
2. Om synden är verklig, då är bestraffning berättigad och går inte att undkomma. ²Frälsningen kan således inte förvärvas annat än genom lidande. ³Om synden är verklig, då måste lycka vara en illusion, för de kan inte båda vara sanna. ⁴De syndiga förtjänar endast död och smärta, och det är detta de ber om. ⁵För de vet att detta väntar dem, och kommer att söka upp dem och finna dem någonstans, någon gång, i någon form som gottgör skulden de har till Gud. ⁶I sin rädsla vill de undkomma Honom. ⁷Och ändå kommer Han att förfölja dem, och de kan inte undkomma.
3. Om synden är verklig, måste frälsningen vara smärta. ²Smärta är syndens pris, och lidandet kan aldrig undkommas om synden är verklig. ³Frälsningen måste fruktas för den kommer att döda, men långsamt, och den tar bort allt innan den beviljar offren, som nästan bara är skinn och ben, dödens välkomna välsignelse innan frälsningen blickas. ⁴Dess vrede är gränslös, utan förbarmande, men helt och hållet rättfärdig.
4. Vem skulle eftersträva en sådan grym bestraffning? ²Vem skulle inte fly undan frälsningen, och på alla upptänkliga sätt försöka överrösta den Röst Som erbjuder honom den? ³Varför skulle han försöka lyssna och acceptera Dess erbjudande? ⁴Om synden är verklig är dess erbjudande döden, och utmätt i en grym form för att passa de ondskefulla önskningar i vilka synden föds. ⁵Om synden är verklig har frälsningen blivit din bitter fiende, Guds förbannelse över dig som har korsfäst Hans Son.
5. Du behöver övningsstunderna i dag. ²Övningarna lär dig att synden inte är verklig, och att allt som du tror måste komma som en följd av synden aldrig kommer att hända, för det har ingen orsak. ³Acceptera Soningen med ett öppet sinne som inte håller fast vid någon kvardröjande övertygelse om att du har gjort Guds Son till en djävul. ⁴Det finns ingen synd. ⁵Vi skall öva denna tanke så ofta vi kan i dag, eftersom den är grunden för dagens tankegång.

6. Guds Vilja är att du skall vara fullkomligt lycklig eftersom det inte finns någon synd, och lidandet är utan orsak. ²Glädje är berättigad, och smärta är bara ett tecken på att du har missförstått dig själv. ³Frukta inte Guds Vilja. ⁴Utan vänd dig till den i förtröstan om att den kommer att befria dig från alla de konsekvenser som synden har hittat på i dina feberfantasier. ⁵Säg:

⁶Guds Vilja är att jag skall vara fullkomligt lycklig.

⁷Det finns ingen synd; den har inga konsekvenser.

⁸På detta sätt skall du börja dina övningsstunder, och sedan återigen försöka finna den glädje som dessa tankar kommer att föra in i ditt sinne.

7. Ge dessa fem minuter med glädje, så att de kan ta bort den tunga börda som du lägger på dig själv genom den vansinniga övertygelsen att synden är verklig. ²Undkom galenskapen i dag. ³Du har slagit in på frihetens väg, och nu ger dagens tankegång dig vingar för att påskynda dina framsteg, och hopp om att färdas ännu snabbare mot det fridens mål som väntar. ⁴Det finns ingen synd. ⁵Kom ihåg detta i dag, och säg till dig själv så ofta du kan:

⁶Guds Vilja är att jag skall vara fullkomligt lycklig.

⁷Detta är sanning, eftersom det inte finns någon synd.

LEKTION 102

Jag delar Guds Vilja att jag skall vara lycklig.

1. Du vill inte lida. ²Du tror kanske att lidandet kan tillföra dig någonting, och tror kanske också lite grann att det tillför dig det du vill ha. ³Men denna övertygelse är säkerligen försvagad nu, åtminstone tillräckligt för att låta dig ifrågasätta den, och miss-tänka att den faktiskt inte stämmer. ⁴Den är inte borta ännu, men saknar de rötter som en gång stadigt höll fast den vid ditt sinnes mörka och dolda hemliga platser.
2. I dag försöker vi lossa dess försvagade grepp ännu mer, och inse att smärta inte har något syfte, är utan orsak och utan makt att uppnå någonting. ²Den kan inte tillföra någonting överhuvudtaget. ³Den erbjuder ingenting, och existerar inte. ⁴Och allt som du tror att den erbjuder dig är lika obefintligt som den själv. ⁵Du har varit slav under ingenting. ⁶Var fri idag att förena dig med Guds lyckliga Vilja.
3. I flera dagar skall vi fortsätta att ägna våra övningsstunder åt övningar som har planerats för att hjälpa dig nå den lycka som Guds Vilja har lagt i dig. ²Här är ditt hem, och här är din trygghet. ³Här är din frid, och här finns ingen rädsla. ⁴Här är frälsningen. ⁵Här finner du äntligen ro.
4. Börja dina övningsstunder i dag med att acceptera vad Guds Vilja är för dig:

²Jag delar Guds Vilja att jag skall vara lycklig, och jag accepterar det som min funktion nu.

³Sök sedan efter denna funktion djupt i ditt sinne, för den finns där och väntar bara på ditt val. ⁴Du kan inte undgå att finna den när du lär dig att den är ditt val, och att du delar Guds Vilja.

5. Var lycklig, för lycka är din enda funktion här. ²Du behöver inte vara mindre kärleksfull mot Guds Son än Han Vars Kärlek skapade honom lika kärleksfull som Sig Själv. ³Stanna ofta upp i dag, förutom under dessa fem minuters vila varje timme, för att säga till dig själv att du nu har accepterat lyckan som din enda funktion. ⁴Och se till att du förenar dig med Guds Vilja när du gör detta.

LEKTION 103

Gud, som är Kärlek, är också lycka.

1. Lycka är en egenskap hos kärleken. ²Den kan inte vara åtskild från den. ³Inte heller kan den upplevas där kärleken inte är. ⁴Kärleken har inga gränser eftersom den är överallt. ⁵Och därför är glädjen också överallt. ⁶Men sinnet kan förneka att det är så och tro, att det finns hål i kärleken där synden kan komma in och föra med sig smärta i stället för glädje. ⁷Denna egendomliga övertygelse begränsar lyckan genom att nu definiera kärleken som begränsad, och föra in en motsats i det som inte har någon begränsning och ingen motsats.
2. Rädsla associeras då med kärlek, och dess resultat blir de sinnens arv som tror att det som de har gjort är verkligt. ²Dessa bilder, i sanning utan verklighet, bär vittnesbörd om rädslan för Gud, och glömmet att eftersom Han är Kärlek måste Han också vara glädje. ³Detta grundläggande misstag skall vi i dag åter försöka föra till sanningen och lära oss själva:

⁴Gud, Som är Kärlek är också lycka.

⁵Att frukta Honom är att frukta glädjen.

⁶Börja dina övningsstunder i dag med denna association som rättar den felaktiga övertygelsen att Gud är rädsla. ⁷Den betonar också att lyckan tillhör dig på grund av det Han är.

3. Tillåt att denna enda rättelse läggs i ditt sinne varje vaken timme i dag. ²Välkomna sedan all den lycka den för med sig allt eftersom sanningen ersätter rädslan, och glädjen blir det du förväntar dig skall inta smärtans plats. ³Eftersom Gud är Kärlek kommer den att ges till dig. ⁴Understöd ofta denna förväntan hela dagen, och tysta alla dina farhågor med denna vänliga och helt sanna försäkran:

⁵Gud, Som är Kärlek, är också lycka.

⁶Och det är lycka jag söker i dag.

⁷Jag kan inte misslyckas, eftersom jag söker sanningen.

LEKTION 104

Jag söker endast det som i sanning tillhör mig.

1. Dagens tankegång fortsätter med tanken att glädje och frid inte endast är fåfänga drömmar. ²De är din rätt på grund av det du är. ³De kommer till dig från Gud Som inte kan underlåta att ge dig det Han vill. ⁴Men det måste finnas en plats som förberetts för att ta emot Hans gåvor. ⁵De välkomnas inte med glädje av ett sinne som i stället tagit emot de gåvor det själv gjorde som ersättning för dem där Hans hör hemma.
2. I dag tar vi bort alla meningslösa och självgjorda gåvor som vi har lagt på det heliga altare där Guds gåvor hör hemma. ²Det är Hans gåvor som i sanning är våra egna. ³Det är Hans gåvor som vi ärvde innan tiden fanns, och som fortfarande kommer att vara våra när tiden har gått över i evigheten. ⁴Det är Hans gåvor som finns inom oss nu, för de är tidlösa. ⁵Och vi behöver inte vänta på att få dem. ⁶De tillhör oss i dag.
3. Därför väljer vi att få dem nu och vet, att när vi väljer dem i stället för det vi gjorde, förenar vi bara vår vilja med det Gud vill, och inser att det som är detsamma är ett. ²Våra längre övningsstunder i dag, de fem minuter i timmen som vi ger sanningen för din frälsning, skall börja med detta:

*³Jag söker endast det som i sanning tillhör mig,
och glädje och frid är mitt arv.*

⁴Lägg sedan undan de världsliga konflikter som erbjuder andra gåvor och andra mål gjorda av illusioner, omvittnade av dem, och endast eftersträvade i en värld av drömmar.

4. Allt detta lägger vi undan, och söker i stället det som i sanning är vårt, medan vi ber om att känna igen det som Gud har givit oss. ²Vi frigör en helig plats i våra sinnen framför Hans altare, där Hans gåvor av frid och glädje är välkomna, och dit vi kommer för att finna det som har givits till oss av Honom. ³Vi kommer med förtröstan i dag, medvetna om att det som i sanning tillhör oss är det Han ger. ⁴Och vi vill inte ha någonting annat, för ingenting annat tillhör oss i sanning.
5. På detta sätt banar vi väg för Honom i dag genom att helt enkelt förstå att Hans Vilja redan har skett, och att glädje och frid

tillhör oss som Hans eviga gåvor. ²Vi skall inte tillåta oss att förlora dem ur sikte mellan de stunder när vi kommer för att söka efter dem där Han har lagt dem. ³Denna påminnelse skall vi så ofta vi kan dra oss till minnes:

⁴Jag söker endast det som i sanning tillhör mig.

⁵Guds gåvor av glädje och frid är allt jag vill ha.

LEKTION 105

Guds frid och glädje tillhör mig.

1. Guds frid och glädje tillhör dig. ²I dag skall vi acceptera dem, eftersom vi vet att de tillhör oss. ³Och vi skall försöka förstå att dessa gåvor utökas när vi tar emot dem. ⁴De är inte som de gåvor världen kan ge, där givaren förlorar när han ger gåvan; och den som får den blir rikare genom hans förlust. ⁵Detta är inte gåvor utan köpslåenden som gjorts baserade på skuld. ⁶Den sant givna gåvan för inte med sig någon förlust. ⁷Det är omöjligt att någon skulle kunna vinna därför att en annan förlorar. ⁸Detta förutsätter en begränsning och en otillräcklighet.
2. Ingen gåva ges på detta sätt. ²Sådana "gåvor" är bara insatser för att få någonting mer värdefullt tillbaka; ett lån med ränta som skall betalas till fullo; ett tillfälligt lån avsett att vara säkerhet för en skuld som skall betalas tillbaka med mer än han fick som tog emot gåvan. ³Denna egendomliga förvrängning av vad som menas med att ge genomsyrar alla nivåer i den värld du ser. ⁴Den tar bort all mening från gåvorna du ger, och låter dig inte behålla någonting av dem du tar emot.
3. Ett av de viktigaste inlärningsmålen i den här kursen är att vända på ditt sätt att se på att ge, så att du kan ta emot. ²För att ge har blivit en källa till rädsla, och därför undviker du det enda medel genom vilket du kan ta emot. ³Acceptera Guds frid och glädje, och du kommer att lära dig ett annat sätt att se på en gåva. ⁴Guds gåvor kommer aldrig att bli mindre när de ges bort. ⁵De utökas enbart genom detta.
4. På samma sätt som Himlens frid och glädje ökar när du accepterar dem som Guds gåva till dig, så växer din Skapares glädje när du accepterar Hans glädje och frid som dina. ²Sant givande är skapelse. ³Det utsträcker det gränslösa till det obegränsade, evigheten till tidlösheten och kärleken till sig själv. ⁴Det tillför någonting till allt som redan är fullständigt, inte i den bemärkelsen att det tillför mer, för det innebär att det var mindre tidigare. ⁵Det tillför genom att låta det som inte kan begränsa sig att uppnå sitt mål att ge bort allt det har, och på så sätt försäkra sig om det för evigt.
5. Acceptera i dag Guds frid och glädje som dina. ²Låt Honom fullständiga Sig Själv så som Han definierar fullständigande. ³Du

kommer att förstå att det som gör Honom fullständig också måste göra Hans Son fullständig. ⁴Han kan inte ge genom förlust. ⁵Det kan inte du heller. ⁶Ta emot Hans gåva av glädje och frid i dag, och Han kommer att tacka dig för din gåva till Honom.

6. I dag kommer våra övningsstunder att inledas på ett något annorlunda sätt. ²Börja i dag med att tänka på de bröder som du har nekat den frid och den glädje som är deras rätt under Guds likvärdiga lagar. ³Här har du själv nekat dig dem. ⁴Och hit måste du återvända för att göra anspråk på dem som dina.
7. Tänk på dina "fiender" en liten stund, och säg till varje "fiende" när du kommer att tänka på honom:

*²Min broder, frid och glädje erbjuder jag dig,
så att Guds frid och glädje kan tillhöra mig.*

³På så sätt förbereder du dig på att förstå Guds gåvor till dig, och låter ditt sinne vara fritt från allt som skulle kunna förhindra att du lyckas i dag. ⁴Nu är du redo att acceptera den gåva av frid och glädje som Gud har givit dig. ⁵Nu är du redo att uppleva den glädje och frid som du har nekat dig själv. ⁶Nu kan du säga: "Guds frid och glädje tillhör mig", för du har givit det du vill ta emot.

8. Du måste lyckas i dag, om du förbereder ditt sinne på det sätt som vi föreslår. ²För du har låtit alla hinder för friden och glädjen lyftas bort, och det som är ditt kan äntligen komma till dig. ³Säg därför till dig själv: "Guds frid och glädje tillhör mig", och slut ögonen en liten stund och låt Hans Röst försäkra dig att orden du säger är sanna.
9. Tillbringa dina fem minuter på det sättet tillsammans med Honom varje stund du kan i dag, men tro inte att mindre är utan värde när du inte kan ge Honom mer. ²Kom åtminstone ihåg att en gång i timmen säga de ord som kallar på Honom för att Han skall ge dig det Han vill ge, och vill att du skall ta emot. ³Besluta dig för att i dag inte förhindra det som Han vill. ⁴Och om en broder tycks fresta dig att neka honom Guds gåva, se det endast som ännu en möjlighet att låta dig själv ta emot Guds gåvor som dina. ⁵Välsigna sedan tacksamt din broder och säg:

*⁶Min broder, frid och glädje erbjuder jag dig,
så att Guds frid och glädje kan tillhöra mig.*

LEKTION 106

Låt mig vara stilla och lyssna till sanningen.

1. Om du inte ägnar egots röst någon uppmärksamhet, oavsett hur högljutt det än kan tyckas ropa, om du inte accepterar dess ynkliga gåvor som inte ger dig någonting som du verkligen vill ha; om du lyssnar med ett öppet sinne som inte har talat om för dig vad frälsning är; då kommer du att höra sanningens mäktiga Röst, lugn i sin makt, stark i sin stillhet, och fullständigt säker i Sina budskap.
2. Lyssna, och hör din Fader tala till dig genom den Röst Han har bestämt skall vara Hans Röst Som tystar dånet från det meningslösa, och visar dem som inte kan se vägen till frid. ²Var stilla i dag och lyssna till sanningen. ³Låt dig inte vilseledas av de dödas röster som talar om för dig att de har funnit livets källa, och erbjuder den till dig för att du skall tro på den. ⁴Bry dig inte om dem, utan lyssna till sanningen.
3. Var inte rädd för att undvika världens röster i dag. ²Gå med lätta steg förbi deras meningslösa övertalningar. ³Hör dem inte. ⁴Var stilla i dag, och lyssna till sanningen. ⁵Gå förbi allt som inte talar om Honom Som håller din lycka i Sin hand, utsträckt mot dig i välkomnande och kärlek. ⁶Hör endast Honom i dag, och vänta inte längre med att nå Honom. ⁷Hör en enda Röst i dag.
4. I dag uppfylls löftet i Guds Ord. ²Hör och var stilla. ³Han vill tala till dig. ⁴Han kommer med mirakler som är tusen gånger lyckligare och mer underbara än dem du någonsin drömt om eller önskat dig i dina drömmar. ⁵Hans mirakler är sanna. ⁶De kommer inte att förblekna när drömmandet tar slut. ⁷De gör slut på drömmen i stället; och varar för evigt, för de kommer från Gud till Hans älskade Son, vars andra namn är du. ⁸Bered dig på mirakler i dag. ⁹Tillåt i dag din Fader att hålla sitt gamla löfte till dig och till alla dina bröder.
5. Hör Honom i dag, och lyssna till Ordet som lyfter slöjan som ligger över jorden, och väcker alla som sover och inte kan se. ²Gud kallar på dem genom dig. ³Han behöver din röst för att tala till dem, för vem skulle kunna nå Guds Son förutom hans Fader, som kallar genom ditt Själv. ⁴Hör Honom i dag, och erbjud Honom din röst så att den kan tala till alla de många som väntar på att höra det Ord som Han kommer att säga i dag.

6. Var redo för frälsningen. ²Den är här, och kommer i dag att ges till dig. ³Och du kommer att lära dig din funktion av Den Som valde den åt dig i din Faders Namn. ⁴Lyssna i dag, och du skall höra en Röst Som kommer att ljuda över hela världen genom dig. ⁵Det är nödvändigt för Överbringaren av alla mirakler att du tar emot dem först, och således blir den glade givaren av det du har tagit emot.
7. Så börjar frälsningen och så slutar den; när allt är ditt och allt har givits bort kommer den att finnas kvar hos dig för evigt. ²Och lektionen har lärts in. ³I dag skall vi öva oss i att ge, inte på det sätt som du förstår det nu, utan som det är. ⁴Övningarna varje timme skall börja med denna bön om upplysning:

⁵Jag skall vara stilla och lyssna till sanningen.

⁶Vad innebär det att ge och att ta emot?

8. Fråga och förvänta dig ett svar. ²Din begäran är en begäran vars svar har väntat länge på att bli mottaget av dig. ³Med detta börjar tjänandet för vilken du kom, och som kommer att befria världen från att tro att givande är ett sätt att förlora. ⁴Och på så sätt blir världen redo att förstå och att ta emot.
9. Var stilla och lyssna till sanningen i dag. ²För varje fem minuter som du tillbringar med att lyssna öppnas tusen sinnen för sanningen och de kommer att höra det heliga Ord du hör. ³Och när timmen är över, kommer du återigen att befria tusen till som stannar upp för att be att sanningen skall ges till dem, liksom till dig.
10. I dag hålls löftet om Guds Heliga Ord genom att du tar emot det för att ge det, så att du kan lära världen vad det innebär att ge genom att lyssna, och lära dig det av Honom. ²Glöm inte att i dag förstärka ditt beslut att höra och att ta emot Ordet genom denna påminnelse som du ger dig själv så ofta som möjligt i dag:

³Låt mig vara stilla och lyssna till sanningen.

⁴Jag är Guds budbärare i dag, min röst är Hans, så att jag kan ge det jag tar emot.

LEKTION 107

Sanningen kommer att rätta alla misstag i mitt sinne.

1. Vad förutom sanningen kan rätta illusioner? ²Och vad är misstag annat än illusioner som ännu inte känts igen för vad de är? ³Där sanningen har kommit in försvinner misstagen. ⁴De försvinner helt enkelt ur sikte utan att lämna något spår efter sig genom vilket de kan bli ihågkomna. ⁵De är borta därför att utan övertygelse har de inget liv. ⁶Och därför försvinner de till intet, och återvänder dit varifrån de kom. ⁷Av stoft är de och till stoft skall de åter bli, för endast sanningen består.
2. Kan du föreställa dig hur ett sinnestillstånd utan illusioner är? ²Hur skulle det kännas? ³Försök att komma ihåg någon stund – kanske en minut, kanske till och med mindre – när ingenting störde din frid; när du var säker på att du var älskad och trygg. ⁴Försök sedan att föreställa dig hur det skulle vara att få den stunden utsträckt till tidens slut och till evigheten. ⁵Låt sedan denna känsla av lugn som du kände mångfaldigas hundra gånger, och sedan mångfaldigas hundra gånger till.
3. Och nu har du en liten aning, inte mer än bara den svagaste antydning, om det tillstånd som ditt sinne kommer att vila i när sanningen har kommit. ²Utan illusioner kan det inte finnas någon rädsla, inte något tvivel och inte någon attack. ³När sanningen har kommit är all smärta över, för det finns ingen plats där förgängliga tankar och döda föreställningar kan dröja kvar i ditt sinne. ⁴Sanningen upptar ditt sinne fullständigt, och befriar dig från alla övertygelser om det flyktiga. ⁵Det finns ingen plats för dem eftersom sanningen har kommit, och de finns ingenstans. ⁶Det går inte att finna dem, för sanningen är överallt för evigt, nu.
4. När sanningen har kommit stannar den inte en stund för att sedan försvinna eller förvandlas till någonting annat. ²Den skiftar inte eller förändras till formen, inte heller kommer den och går och går och kommer igen. ³Den förblir exakt som den alltid var, så att du varje gång du behöver den kan lita på den och ha fullkomlig tilltro till den i alla de skenbara svårigheter och tvivelsmål som framkallas av de skenbilder som världen visar upp. ⁴De kommer helt enkelt att blåsa bort, när sanningen rättar misstagen i ditt sinne.

5. När sanningen har kommit bär den i sina vingar gåvan av fullkomlig beständighet, och kärlek som inte sviker när den ställs inför smärta, utan ser bortom den, oavbrutet och säkert. ²Här är helandets gåva, för sanningen behöver inget försvar, och därför är ingen attack möjlig. ³Illusioner kan föras till sanningen för att rättas. ⁴Men sanningen står långt bortom illusioner, och kan inte föras till dem för att göra dem till sanning.
6. Sanningen är inte någonting som kommer och går, inte heller skiftar den eller förändras, än i den här formen och än i en annan för att undvika att bli gripen och undgå att hållas fången. ²Den gömmer sig inte. ³Den står i öppen dager, tydligt tillgänglig. ⁴Det är omöjligt att någon verkligen skulle söka den och inte lyckas. ⁵Den här dagen tillhör sanningen. ⁶Ge sanningen det som tillkommer den, och den kommer att ge dig det som tillkommer dig. ⁷Det var inte meningen att du skulle lida och dö. ⁸Din Fader vill att dessa drömmar skall försvinna. ⁹Låt sanningen rätta dem alla.
7. Vi ber inte om det vi inte har. ²Vi ber bara om det som tillhör oss, så att vi kan känna igen det som vårt eget. ³I dag övar vi i den lyckliga andan av visshet som fötts ur sanningen. ⁴Illusionens vingliga och ostadiga fotsteg är inte vårt tillvägagångssätt i dag. ⁵Vi är lika säkra på att lyckas som vi är säkra på att vi lever och hoppas och andas och tänker. ⁶Vi tvivlar inte på att vi vandrar tillsammans med sanningen i dag, och räknar med att den skall komma in i alla övningar vi gör den här dagen.
8. Börja med att be Honom Som går med dig på denna färd att Han skall finnas i din medvetenhet när du går tillsammans med Honom. ²Du är inte gjord av kött och blod och ben, utan skapades av precis samma Tanke som gav livets gåva också till Honom. ³Han är din Broder, och så lik dig att din Fader vet att ni båda är detsamma. ⁴Det är ditt Själv som du ber skall gå tillsammans med dig, och hur skulle Han inte kunna vara där du är?
9. Sanningen kommer att rätta alla misstag i ditt sinne som talar om för dig att du skulle kunna vara skild från Honom. ²Du talar till Honom i dag, och avger ditt löfte att låta Hans funktion fullgöras genom dig. ³Att dela Hans funktion med Honom är att dela Hans glädje. ⁴Hans tillförsikt är med dig när du säger:

*⁵Sanningen kommer att rätta alla misstag i mitt sinne,
och jag kommer att vila i Honom Som är mitt Själv.*

⁶Låt Honom sedan varsamt leda dig till sanningen som kommer

att omsluta dig och skänka dig en frid så djup och stilla att du endast motvilligt återvänder till den välbekanta världen.

10. Och likväl kommer du att glädjas över att åter se på den här världen. ²För du kommer att bära med dig löftet om de förändringar som sanningen, som går med dig, skall föra till världen. ³De kommer att öka med varje gåva av de fem korta minuter som du ger, och misstagen som omger världen kommer att rättas när du låter dem rättas i ditt sinne.
11. Glöm inte din funktion i dag. ²Varje gång du säger till dig själv med tillförsikt: "Sanningen kommer att rätta alla misstag i mitt sinne", talar du för hela världen och för Honom Som vill befria världen på samma sätt som Han vill befria dig.

LEKTION 108

Att ge och att få är i sanning ett.

1. Sant seende beror på dagens tankegång. ²Ljuset finns i den, för den förenar alla skenbara motsatser. ³Och vad är ljuset om inte det ur friden födda beslutet att föra samman alla dina konflikter och felaktiga tankar till ett enda begrepp som är helt och hållet sant? ⁴Även detta kommer att försvinna, eftersom Tanken bakom det kommer att visa sig i stället och ta dess plats. ⁵Och nu har du frid för evigt, för nu är drömmen över.
2. Det sanna ljuset som gör det sanna seendet möjligt är inte det ljus som kroppens ögon ser. ²Det är ett sinnestillstånd som har blivit så enhetligt att mörkret inte kan varseblivas överhuvudtaget. ³Och därför ses det som är detsamma som ett, medan det som inte är detsamma förblir osett, för det finns inte där.
3. Detta är det ljus som inte visar några motsatser, och eftersom det sanna seendet är helat, har det makten att hela. ²Detta är det ljus som för med sig din sinnesfrid till andra sinnen, så att de kan dela den och glädjas över att de är ett med dig och med sig själva. ³Detta är det ljus som helar eftersom det för med sig en enda varseblivning, baserad på en enda referensram, från vilken en enda mening kommer.
4. Här ses både att ge och att få som olika aspekter av en enda Tanke vars sanning inte beror på vad som ses först, inte heller på vad som tycks komma på andra plats. ²Här förstår man att båda sker samtidigt, så att Tanken förblir fullständig. ³Och i denna förståelse ligger den grund på vilken alla motsatser förenas, eftersom de varseblivs utifrån samma referensram som enar denna Tanke.
5. En enda tanke, fullständigt enad, kommer att vara nog för att ena alla tankar. ²Detta är samma sak som att säga att en enda rättelse är tillräcklig för all rättelse, eller att det räcker med att förlåta en enda broder helhjärtat för att skänka frälsning till alla sinnen. ³För detta är bara några speciella fall av en enda lag som gäller för all slags inläring, om den styrs av den Ende Som känner sanningen.
6. Att lära sig att det är samma sak att ge som att få är till särskild nytta, eftersom det så lätt kan prövas och befinnas vara sant. ²Och när detta speciella fall har bevisat att det alltid fungerar, i

alla situationer där det prövas, kan tanken bakom det överföras till andra områden av tvivel och dubbelseende. ³Och därifrån kommer den att utsträcka sig, och till sist nå fram till den enda Tanke som ligger under dem alla.

7. I dag skall vi öva det speciella fallet av att ge och att få. ²Vi skall använda denna enkla lektion i det uppenbara, eftersom den för med sig resultat som vi inte kan gå miste om. ³Att ge är att få. ⁴I dag skall vi försöka erbjuda frid åt alla, och se hur snabbt friden återvänder till oss. ⁵Ljus är stillhet, och i denna frid ges det sanna seendet till oss, och vi kan se.
8. Därför börjar vi övningsstunderna med dagens instruktion och säger:

²Att ge och att få är i sanning ett.

³Jag kommer att få det jag nu ger.

⁴Slut sedan ögonen och tänk i fem minuter på vad du skulle vilja erbjuda alla för att själv få det. ⁵Du kan till exempel säga:

⁶Jag erbjuder alla stillhet.

⁷Jag erbjuder alla sinnesfrid.

⁸Jag erbjuder alla varsamhet.

9. Säg varje mening långsamt och gör sedan ett kort uppehåll och förvänta dig att få den gåva som du gav. ²Och den skall komma till dig i samma mån som du gav den. ³Du kommer att finna att du får exakt lika mycket tillbaka som du gav, för detta är vad du bad om. ⁴Det kanske också kan vara till hjälp att tänka på någon som du ger dina gåvor till. ⁵Han representerar de andra, och genom honom ger du till alla.
10. Vår mycket enkla lektion i dag kommer att lära dig mycket. ²Du kommer att förstå orsak och verkan mycket bättre från och med nu, och vi kommer att göra mycket snabbare framsteg nu. ³Tänk på dagens övningar som snabba framsteg i din inläring som går ännu fortare och blir ännu säkrare varje gång du säger: "Att ge och att få är i sanning ett."

LEKTION 109

Jag vilar i Gud.

1. Vi ber om vila i dag, och om en tystnad som är opåverkad av världens skenbilder. ²Vi ber om frid och stillhet mitt i allt det kaos som fötts ur oförenliga drömmar. ³Vi ber om trygghet och om lycka, även om vi tycks se på fara och sorg. ⁴Och vi har den tanke som kommer att svara på vår bön med det vi ber om.
2. "Jag vilar i Gud." ²Denna tanke kommer att skänka dig den vila och tystnad, frid och stillhet, och den trygghet och lycka du söker. ³"Jag vilar i Gud." ⁴Denna tanke har makten att väcka den slumrande sanningen i dig, vars sanna seende ser bortom skenbilder till samma sanning i allt och alla som finns. ⁵Här är slutet på lidandet för hela världen, och för alla som någonsin har kommit eller ännu skall komma för att dröja sig kvar en stund. ⁶Här är den tanke i vilken Guds Son föds på nytt, för att känna igen sig själv.
3. "Jag vilar i Gud." ²Fullständigt oberörd kommer denna tanke att bära dig genom stormar och stridigheter, förbi förtvivlan och smärta, förbi förlust och död, och fram till Guds visshet. ³Det finns inget lidande den inte kan hela. ⁴Det finns inget problem den inte kan lösa. ⁵Och det finns ingen skenbild som inte kommer att förvandlas till sanning inför ögonen på dig som vilar i Gud.
4. Detta är fridens dag. ²Du vilar i Gud, och medan världen slits sönder av hatets vindar förblir din vila fullständigt ostörd. ³Sanningens vila är din. ⁴Skenbilder kan inte störa dig. ⁵Du ropar till alla att de skall förena sig med dig i din vila, och de kommer att höra dig och komma till dig eftersom du vilar i Gud. ⁶De kommer inte att höra någon annan röst än din eftersom du gav din röst till Gud, och nu vilar du i Honom och låter Honom tala genom dig.
5. I Honom har du inga sorger och inga bekymmer, inga bördor, ingen ångslan, ingen smärta, ingen rädsla för framtiden och ingenting du ångrar från det förgångna. ²Du vilar i tidlösheten medan tiden går utan att den berör dig, för din vila kan aldrig förändras på något sätt överhuvudtaget. ³Du vilar i dag. ⁴Och när du sluter ögonen, sjunk in i stillheten. ⁵Låt dessa stunder av vila och andrum på nytt försäkra ditt sinne att alla dess desperata fantasier endast var feberdrömmar som nu är borta. ⁶Låt det vara

stilla och acceptera med tacksamhet dess helande. ⁷Det kommer inga fler skrämmande drömmar när du nu vilar i Gud. ⁸Ta dig tid i dag att göra dig fri från drömmarna och gå in i friden.

6. Varje timslag som du vilar i dag fylls ett trött sinne plötsligt med glädje, en fågel med brutna vingar börjar sjunga, en bäck som länge varit uttorkad börjar porla igen. ²Världen föds på nytt varje gång du vilar, och varje timme du kommer ihåg att du kom för att föra in Guds frid i världen, så att den kan vila tillsammans med dig.
7. Med varje fem minuter som du vilar i dag kommer världen närmare sitt uppvaknande. ²Och den tid, när vila är det enda som finns, kommer allt närmare alla de utmattade och trötta sinnen, som nu är alltför kraftlösa för att ensamma vandra fram på sin väg. ³Och de kommer att höra hur fågeln börjar sjunga och se hur bäcken åter börjar porla, och med nyfött hopp och förnyad kraft vandrar de med lätta steg på den väg som plötsligt tycks dem lätt att gå.
8. Du vilar i Guds frid i dag, och ropar på dina bröder från din vila för att föra dem till deras vila tillsammans med dig. ²I dag kommer du att vara trogen det som har anförtrotts dig, och inte glömma någon utan föra in dem alla i din frids gränslösa cirkel, den heliga tillflyktsort där du vilar. ³Öppna templets dörrar och låt dem komma från både när och fjärran; dina avlägsna bröder och dina närmaste vänner; bjud dem alla att komma in här och vila tillsammans med dig.
9. Du vilar i Guds frid i dag, tyst och utan rädsla. ²Varje broder kommer för att vila, och erbjuda dig sin vila. ³Vi vilar tillsammans här, för så blir vår vila fullständig, och det vi ger i dag har vi redan fått. ⁴Tiden vaktar inte över det vi ger i dag. ⁵Vi ger till de ofödda och till dem som gått bort, till varje Guds Tanke och till Sinnet i vilket dessa Tankar föddes och där de vilar. ⁶Och vi påminner dem om deras viloplats varje gång vi säger till oss själva: "Jag vilar i Gud."

LEKTION 110

Jag är som Gud skapade mig.

1. Vi kommer att upprepa dagens tankegång då och då. ²För denna enda tanke skulle räcka för att rädda dig och världen, om du trodde att den är sann. ³Att den är sann skulle innebära att du inte har gjort några förändringar i dig själv som är verkliga, inte heller förändrat universum så att det som Gud skapade blivit ersatt av rädsla och ondska, förtvivlan och död. ⁴Om du förblir som Gud skapade dig har din rädsla ingen mening, ondska är inte verklig och förtvivlan och död existerar inte.
2. Dagens tankegång är därför allt du behöver för att låta fullständig rättelse hela ditt sinne, och ge dig fullkomligt sant seende som kommer att hela alla de misstag som något sinne någon gång eller någonstans gjort. ²Den räcker för att hela det förgångna och befria framtiden. ³Den räcker för att låta nuet accepteras som det är. ⁴Den räcker för att låta tiden bli det medel genom vilket hela världen lär sig undkomma tiden, och varje förändring som tidens gång tycks föra med sig.
3. Om du förblir som Gud skapade dig kan skenbilder inte ersätta sanningen, hälsa kan inte förvandlas till sjukdom, inte heller kan död ersätta liv eller rädsla kärlek. ²Ingenting av detta har hänt, om du förblir som Gud skapade dig. ³Du behöver ingen annan tanke än just denna enda tanke för att låta förlossningen komma och lysa upp världen och befria den från det förgångna.
4. Med denna enda tanke görs hela det förgångna ogjort; nuet räddas så att det tyst kan utsträcka sig in i en tidlös framtid. ²Om du är som Gud skapade dig, då har det inte funnits någon separation mellan ditt sinne och Hans, ingen splittring mellan ditt sinne och andra sinnen, och bara enhet i ditt eget.
5. Den helande kraften i dagens tankegång är gränslös. ²Den är alla miraklers födelseplats, den store återställaren av sanningen till världens medvetenhet. ³Öva dagens tankegång med tacksamhet. ⁴Detta är sanningen som kommer att göra dig fri. ⁵Detta är sanningen som Gud har lovat dig. ⁶Detta är Ordet i vilket all sorg upphör.
6. Börja dina fem minuter långa övningsstunder med detta citat från textboken:

²Jag är som Gud skapade mig. ³Hans Son kan inte lida.
⁴Och jag **är** Hans Son.

7. Försök sedan att med detta uttalande fast förankrat i ditt sinne upptäcka det Själv i ditt sinne Som är Guds helige Son.
8. Sök Honom inom dig som är Kristus i dig, Guds Son och världens broder; Frälsaren Som för evigt har frälsts, med makt att frälsa alla som rör vid Honom, om än aldrig så lätt, och som frågar efter Ordet som talar om för honom att han är Hans broder.
9. Du är som Gud skapade dig. ²Ära ditt Själv i dag. ³Låt inte de avgudabilder som du har gjort för att de skulle vara Guds Son i stället för det han är dyrkas i dag. ⁴Djupt i ditt sinne väntar den helige Kristus i dig på att du skall erkänna Honom som dig. ⁵Och du är förlorad och känner inte dig själv så länge som Han inte erkänns och är okänd.
10. Sök Honom i dag, och finn Honom. ²Han kommer att vara din Frälsare från alla de avgudar du har gjort. ³För när du finner Honom kommer du att förstå hur värdelösa dina avgudar är, och hur falska de bilder är som du trodde var du. ⁴I dag tar vi ett stort steg fram mot sanningen genom att släppa avgudarna och öppna våra händer och hjärtan och sinnen för Gud i dag.
11. Vi skall komma ihåg Honom hela dagen med tacksamma hjärtan och kärleksfulla tankar till alla som möter oss i dag. ²För det är på så sätt vi minns Honom. ³Och för att påminna oss om Hans Son, vårt heliga Själv, Kristus i var och en av oss, skall vi säga:

⁴Jag är som Gud skapade mig.

⁵Låt oss förkunna denna sanning så ofta vi kan. ⁶Detta är Guds Ord som gör dig fri. ⁷Detta är nyckeln som öppnar Himlens port, och låter dig gå in i Guds frid och Hans evighet.

REPETITION III

Inledning

1. I dag börjar vår nästa repetition. ²Varje dag, tio övningsdagar i sträck, kommer vi att repetera två av de senaste lektionerna. ³Under dessa övningsstunder kommer vi att hålla oss till en bestämd arbetsform, som du uppmanas att följa så noggrant du kan.
2. Vi förstår naturligtvis att det kan vara omöjligt för dig att göra det som här föreslås som optimalt varje dag och varje timme på dagen. ²Inläringen kommer inte att påverkas negativt av att du försummar en övningsstund på grund av att det vid den utsatta tidpunkten är omöjligt. ³Inte heller är det nödvändigt att du anstränger dig till det yttersta för att vara säker på att du kommer ikapp när det gäller antal. ⁴Ritualer är inte det vi eftersträvar, och de skulle omintetgöra vårt mål.
3. Men inläringen kommer att påverkas negativt när du hoppar över en övningsstund på grund av att du inte är villig att ägna den tid åt den som du blivit ombedd att göra. ²Vilseled inte dig själv på den punkten. ³Ovillighet kan ligga mycket omsorgsfullt dold under en täckmantel av situationer som du inte kan kontrollera. ⁴Lär dig att skilja mellan situationer som inte lämpar sig för dina övningar och dem som du arrangerar för att upprätthålla en skyddande förklädnad för din ovillighet.
4. De övningsstunder du har förlorat på grund av att du av en eller annan anledning inte ville göra dem, bör göras så snart du har ändrat dig i fråga om ditt mål. ²Du är bara ovillig att samarbeta i att öva frälsning om det inkräktar på mål som du håller ännu kärare. ³När du drar tillbaka det värde du givit dem, tillåt då dina övningsstunder att ersätta dina klagovisor om dem. ⁴De gav dig ingenting. ⁵Men dina övningar kan erbjuda dig allt. ⁶Acceptera därför det som de erbjuder dig och lev i frid.
5. Den arbetsform som du bör använda för dessa repetitioner är denna: Ägna fem minuter två gånger om dagen, eller längre om du föredrar det, åt att begrunda de tankar som är anvisade. ²Läs igenom tankegångarna och kommentarerna som är nedskrivna för varje dags övning. ³Och börja sedan att tänka på dem, samtidigt som du låter ditt sinne sätta dem i relation till dina behov, dina skenbara problem och alla dina bekymmer.

6. För in tankarna i ditt sinne, och låt det använda dem som det vill. ²Ha tilltro till att det kommer att använda dem klokt, eftersom det får hjälp med sina beslut av den Ende Som gav tankarna till dig. ³Vad kan du lita på förutom det som är i ditt sinne? ⁴Lita under dessa repetitioner på att de medel som den Helige Ande använder inte kommer att misslyckas. ⁵Ditt sinnes vishet skall komma till din hjälp. ⁶Ange riktningen redan i början, luta dig sedan tillbaka i lugn tillförsikt, och låt sinnet använda sig av tankarna du gav det så som de gavs till dig för att det skulle använda dem.
7. De har givits till dig med fullkomligt förtroende; med fullkomlig tillförsikt att du skulle använda dem på rätt sätt; med fullkomlig tilltro till att du skulle se deras budskap och använda dem för egen del. ²Erbjud ditt sinne dem med samma förtroende och tillförsikt och tilltro. ³Det kommer inte att misslyckas. ⁴Det är det medel som den Helige Ande har valt för din frälsning. ⁵Eftersom det har Hans förtroende, förtjänar Hans medel helt säkert också ditt.
8. Vi betonar den nytta du skulle ha av att ägna de första fem minuterna på dagen åt dina repetitioner, och också de sista fem minuterna av din vakna dag. ²Om detta inte är möjligt, försök då åtminstone dela upp dem så att du genomför en repetition på morgonen och en repetition timmen precis innan du går och lägger dig.
9. De övningar som skall göras under dagens lopp är lika viktiga, och kanske till och med av större värde. ²Du har haft en benägenhet att bara öva på bestämda tider, och att sedan övergå till andra ting utan att tillämpa det du har lärt dig på dem. ³Som en följd av detta har du inte befäst din inläring särskilt mycket, och har inte givit det du har lärt dig en rimlig chans att bevisa hur betydelsefulla dess potentiella gåvor är för dig. ⁴Här är ännu ett tillfälle att använda det på ett bra sätt.
10. Under dessa repetitioner betonar vi nödvändigheten av att inte låta din inläring ligga oanvänd mellan dina längre övningsstunder. ²Försök att ge dina båda dagliga tankegångar en kort men allvarligt menad repetition varje timme. ³Använd den ena repetitionen varje hel timme och den andra en halv timme senare. ⁴Du behöver inte ägna mer än ett kort ögonblick åt varje. ⁵Upprepa den, och låt ditt sinne vila en liten stund i tystnad och frid. ⁶Övergå sedan till andra ting, men försök att behålla tanken i dig, och också låta den tjäna som hjälp för dig att bevara din frid hela dagen.

11. Om du blir upprörd, tänk då på den igen. ²Dessa övningsstunder är ämnade att hjälpa dig att göra det till en vana att tillämpa det du lär dig varje dag på allt du gör. ³Upprepa inte tanken för att sedan lägga den åt sidan. ⁴Dess användbarhet är gränslös för dig. ⁵Och den är tänkt att vara till nytta för dig på alla sätt, vid alla tidpunkter och på alla platser, och närhelst du behöver hjälp av något slag. ⁶Försök således att bära den med dig i din dagliga verksamhet och gör den helig, värdig Guds Son, acceptabel för Gud och för ditt Själv.
12. Varje dags repetitionsuppgift kommer att avslutas med en upprepning både av den tanke som skall användas varje timme, och av den som skall tillämpas varje halv timme. ²Glöm dem inte. ³Denna andra möjlighet att använda båda tankegångarna kommer att föra med sig så stora framsteg att vi genom att ha lärt oss så mycket av dessa repetitioner kan fortsätta på fastare grund, med säkrare steg och med större tilltro.
 13. Glöm inte hur lite du har lärt dig.
²Glöm inte hur mycket du kan lära dig nu.
³Glöm inte att din Fader behöver dig,
när du repeterar dessa tankar som Han gav till dig.

LEKTION 111

Att repetera morgon och kväll:

1. (91) **Mirakler ses i ljuset.**

²Jag kan inte se i mörkret. ³Låt helighetens och sanningens ljus lysa upp mitt sinne, och låt mig se oskulden i mitt inre.

2. (92) **Mirakler ses i ljuset, och ljus och styrka är ett.**

²Jag ser genom styrkan, Guds gåva till mig. ³Min svaghet är det mörker som Hans gåva skingrar genom att ge mig Sin styrka i stället.

3. Varje hel timme:

²**Mirakler ses i ljuset.**

³Varje halv timme:

⁴**Mirakler ses i ljuset, och ljus och styrka är ett.**

LEKTION 112

Att repetera morgon och kväll:

1. (93) **Ljus och glädje och frid bor i mig.**

²Jag är ljusets och glädjens och fridens hem. ³Jag välkomnar dem i det hem jag delar med Gud, eftersom jag är del av Honom.

2. (94) **Jag är som Gud skapade mig.**

²Jag kommer för evigt att förbli som jag var, skapad av den Oföränderlige lik Honom Självt. ³Och jag är ett med Honom, och Han med mig.

3. Varje hel timme:

²**Ljus och glädje och frid bor i mig.**

³Varje halv timme:

⁴**Jag är som Gud skapade mig.**

LEKTION 113

Att repetera morgon och kväll:

1. (95) **Jag är ett enda Själv, förenad med min Skapare.**

²Stillhet och fullkomlig frid tillhör mig eftersom jag är ett enda Själv, fullständigt hel, och ett med hela skapelsen och med Gud.

2. (96) **Frälsningen kommer från mitt enda Själv.**

²Från mitt enda Själv, Vars kunskap ännu finns kvar i mitt sinne, ser jag Guds fullkomliga plan för min frälsning fullkomligt fullbordad.

3. Varje hel timme:

²**Jag är ett enda Själv, förenad med min Skapare.**

³Varje halv timme:

⁴**Frälsningen kommer från mitt enda Själv.**

LEKTION 114

Att repetera morgon och kväll:

1. (97) **Jag är ande.**

²Jag är Guds Son. ³Ingen kropp kan rymma min ande, inte heller påtvinga mig en begränsning som Gud inte har skapat.

2. (98) **Jag kommer att acceptera min roll i Guds frälsningsplan.**

²Vad kan min funktion vara annat än att acceptera Guds Ord, Han som skapade mig som det jag är och för evigt kommer att vara?

3. Varje hel timme.

²**Jag är ande.**

³Varje halv timme.

⁴**Jag kommer att acceptera min roll i Guds frälsningsplan.**

LEKTION 115

Att repetera morgon och kväll:

1. (99) **Frälsning är min enda funktion här.**

²Min funktion här är att förlåta världen för alla de misstag jag har gjort. ³För på så sätt befrias jag från dem tillsammans med hela världen.

2. (100) **Min del är nödvändig för Guds frälsningsplan.**

²Jag är nödvändig för Guds frälsningsplan för världen. ³För Han gav mig Sin plan så att jag skulle kunna rädda världen.

3. Varje hel timme:

²**Frälsning är min enda funktion här.**

³Varje halv timme:

⁴**Min del är nödvändig för Guds frälsningsplan.**

LEKTION 116

Att repetera morgon och kväll:

1. (101) **Guds Vilja är att jag skall vara fullkomligt lycklig.**

²Guds Vilja är att jag skall vara fullkomligt lycklig. ³Och jag kan lida bara om jag tror att det finns en annan vilja än Hans.

2. (102) **Jag delar Guds Vilja att jag skall vara lycklig.**

²Jag delar det min Fader vill för mig, Hans Son. ³Det Han har givit mig är allt jag vill ha. ⁴Det Han har givit mig är allt som finns.

3. Varje hel timme:

²Guds Vilja är att jag skall vara fullkomligt lycklig.

³Varje halv timme:

⁴Jag delar Guds Vilja att jag skall vara lycklig.

LEKTION 117

Att repetera morgon och kväll:

1. (103) **Gud, som är Kärlek, är också lycka.**

²Låt mig minnas att kärlek är lycka, och att ingenting annat skänker glädje. ³Och därför väljer jag att inte behålla några ersättningar för kärleken.

2. (104) **Jag söker endast det som i sanning tillhör mig.**

²Kärleken, liksom glädjen, är mitt arv. ³De är de gåvor som min Fader gav mig. ⁴Jag kommer att acceptera allt som i sanning är mitt.

3. Varje hel timme:

²**Gud som är Kärlek är också lycka.**

³Varje halv timme:

⁴**Jag söker endast det som i sanning tillhör mig.**

LEKTION 118

Att repetera morgon och kväll:

1. (105) **Guds frid och glädje tillhör mig.**

²I dag kommer jag att acceptera Guds frid och glädje i glatt utbyte för alla de ersättningar för lycka och frid som jag har gjort.

2. (106) **Låt mig vara stilla och lyssna till sanningen.**

²Låt min egen svaga röst vara tyst och låt mig höra den mäktiga Rösten för Sanningen Självs försäkra mig att jag är Guds fullkomliga Son.

3. Varje hel timme:

²**Guds frid och glädje tillhör mig.**

³Varje halv timme:

⁴**Låt mig vara stilla och lyssna till sanningen.**

LEKTION 119

Att repetera morgon och kväll:

1. (107) **Sanningen kommer att rätta alla misstag i mitt sinne.**

²Jag misstar mig när jag tror att jag kan skadas på något sätt.

³Jag är Guds Son, vars Själva tryggt vilar i Guds Sinne.

2. (108) **Att ge och att få är i sanning ett.**

²I dag skall jag förlåta allt, så att jag kan lära mig hur jag skall acceptera sanningen i mig, och börja förstå min syndfrihet.

3. Varje hel timme:

²**Sanningen kommer att rätta alla misstag i mitt sinne.**

³Varje halv timme.

⁴**Att ge och att få är i sanning ett.**

LEKTION 120

Att repetera morgon och kväll:

1. (109) **Jag vilar i Gud.**

²*Jag vilar i Gud i dag, och låter Honom verka i mig och genom mig, medan jag vilar i Honom i stillhet och fullkomlig visshet.*

2. (110) **Jag är som Gud skapade mig.**

²*Jag är Guds Son. ³I dag lägger jag alla sjuka illusioner om mig själv åt sidan, och låter min Fader tala om för mig Vem jag verkligen är.*

3. Varje hel timme:

²**Jag vilar i Gud.**

³Varje halv timme:

⁴**Jag är som Gud skapade mig.**

LEKTION 121

Förlåtelse är nyckeln till lycka.

1. Här är svaret på ditt sökande efter frid. ²Här är nyckeln till mening i en värld som verkar obegriplig. ³Här är vägen till trygghet mitt i de skenbara faror som tycks hota dig vid varje steg, och som för med sig ovisshet till alla dina förhoppningar om att någonsin finna tystnad och frid. ⁴Här besvaras alla frågor; här är äntligen slutet på all ovisshet säkerställt.
2. Det oförsonliga sinnet är fullt av rädsla, och erbjuder inte kärleken någon plats där den kan vara sig själv; ingenstans där den kan breda ut sina vingar i frid och sväva högt över världens kaos. ²Det oförsonliga sinnet är sorgset, utan hopp om att få andrum och befrielse från smärta. ³Det lider och fortlever i förtvivlan, stirrar i mörkret utan att se, men ändå säkert på att faran lurar där.
3. Det oförsonliga sinnet slits sönder av tvivel, är förvirrat över sig självt och allt det ser; fullt av rädsla och vrede, svagt och skrånande, rädd för att gå vidare, rädd för att stanna kvar, rädd för att vakna eller för att somna, rädd för varje ljud, och ännu räddare för tystnaden; skräckslaget för mörkret, men ännu mer skräckslaget när ljuset närmar sig. ²Vad kan det oförsonliga sinnet varsebli annat sin egen fördömelse? ³Vad kan det se annat än beviset på att alla dess synder är verkliga?
4. Det oförsonliga sinnet ser inga misstag, utan bara synder. ²Det ser på världen med oseende ögon, och skriker gällt när det ser sina egna projektioner resa sig för att attackera dess ömkliga parodi på liv. ³Det vill leva, men önskar sig döden. ⁴Det vill ha förlåtelse, men ser inget hopp. ⁵Det vill komma undan, men ser ingen utväg eftersom det ser synd överallt.
5. Det oförsonliga sinnet är förtvivlat, utan utsikter till en framtid som kan erbjuda någonting annat än ännu mer förtvivlan. ²Likväl ser det sin dom över världen som oåterkallelig, och märker inte att det har dömt sig självt till denna förtvivlan. ³Det tror att det inte kan förändras, för det som det ser vittnar om att dess dom är riktig. ⁴Det frågar inte, eftersom det tror att det vet. ⁵Det ifrågasätter inte, förvissat om att det har rätt.
6. Förlåtelsen förvärvas. ²Den är inte inneboende i sinnet, som inte kan synda. ³Eftersom synd är en föreställning som du har lärt dig själv, måste du även lära dig förlåtelse, men av en annan

Lärare än du själv, och Som representerar det andra Självet i dig. ⁴Genom Honom lär du dig hur du skall förlåta det själv som du tror att du har gjort, och låta det försvinna. ⁵På så sätt lämnar du tillbaka ditt sinne som ett till Honom Som är ditt Själv, och Som aldrig kan synda.

7. Varje oförsonligt sinne ger dig tillfälle att lära ditt eget hur det skall förlåta sig självt. ²Varje sinne väntar på befrielse från helvetet genom dig, och vänder sig till dig och bönfäller dig om Himlen här och nu. ³Det har inget hopp, men du blir dess hopp. ⁴Och som dess hopp, blir du ditt eget hopp. ⁵Genom din förlåtelse måste det oförsonliga sinnet lära sig att det har räddats från helvetet. ⁶Och när du lär ut frälsning kommer du själv att lära dig vad den är. ⁷Men allt som du lär ut och allt som du lär dig, kommer inte från dig, utan från den Lärare Som gavs till dig för att visa dig vägen.
8. I dag övar vi oss i att lära oss förlåta. ²Om du är villig kan du i dag lära dig att ta nyckeln till lycka och använda den för egen del. ³Vi skall ägna tio minuter på morgonen och ytterligare tio minuter på kvällen åt att lära oss hur vi skall ge förlåtelse och också hur vi skall ta emot den.
9. Sinnet som inte förlåter tror inte att det är samma sak att ge som att få. ²Men i dag skall vi försöka lära oss att de är ett genom att öva oss i att förlåta någon som du betraktar som fiende, och någon som du ser som vän. ³Och när du lär dig att se dem båda som ett, kommer vi att utsträcka lektionen till att omfatta dig, och se att deras räddning inkluderade din egen.
10. Börja de längre övningsstunderna med att tänka på någon som du inte tycker om, som tycks irritera dig, eller som du inte gärna vill möta; någon som du aktivt föraktar, eller enbart försöker förbise. ²Det spelar ingen roll vilken form din vrede tar. ³Du har förmodligen redan valt honom. ⁴Han duger.
11. Slut nu ögonen och se honom i ditt sinne, och betrakta honom en liten stund. ²Försök att varsebli en smula ljus i honom någonstans; en liten glimt som du aldrig lagt märke till. ³Försök att finna en liten gnista ljus som lyser igenom den motbjudande bild som du har av honom. ⁴Se på denna bild tills du ser ett ljus någonstans i den, och försök sedan att låta detta ljus utsträcka sig tills det täcker honom, och gör bilden vacker och tilltalande.
12. Se på denna förändrade varseblivning en stund, och rikta sedan din uppmärksamhet mot någon som du kallar vän. ²Försök att föra över ljuset som du lärde dig att se runt din tidigare "fi-

ende“ till honom. ³Varsebliv honom nu som mer än din vän, för i det ljuset visar hans helighet dig din frälsare, frälst och frälsande, helad och hel.

13. Låt honom sedan erbjuda dig ljuset du ser i honom, och låt din “fiende“ och din vän förenas för att välsigna dig med det du gav. ²Nu är du ett med dem, och de med dig. ³Nu har du blivit förlåten av dig själv. ⁴Glöm inte under dagens lopp den roll som förlåtelsen spelar i att skänka lycka till varje oförsonligt sinne, med ditt eget ibland dem. ⁵Säg till dig själv varje timme:

⁶Förlåtelse är nyckeln till lycka. ⁷Jag kommer att vakna från drömmen att jag är dödlig, ofullkomlig och full av synd, och veta att jag är Guds fullkomlige Son.

LEKTION 122

Förlåtelse erbjuder allt jag vill ha.

1. Vad skulle du kunna vilja ha som förlåtelsen inte kan ge? ²Vill du ha frid? ³Förlåtelsen erbjuder den. ⁴Vill du ha lycka, ett lugnt sinne, en visshet om syftet, och en känsla av värde och skönhet som går bortom världen? ⁵Vill du ha omtanke och trygghet, och alltid värmen från ett säkert beskydd? ⁶Vill du ha en stillhet som inte kan störas, en varsamhet som aldrig kan skadas, ett djupt, varaktigt välbefinnande, och en vila så fullkomlig att den aldrig kan oroas?
2. Allt detta, och mer, erbjuder förlåtelsen dig. ²Den glittrar inför dina ögon när du vaknar, och ger dig glädje att möta dagen med. ³Den smeker din panna medan du sover, och vilar på dina ögonlock så att du inte ser drömmar om rädsla och ondska, illvilja och attack. ⁴Och när du vaknar igen erbjuder den dig ännu en dag av lycka och frid. ⁵Allt detta, och mer, erbjuder förlåtelsen dig.
3. Inför dem som ser på världen med oförsonliga ögon låter förlåtelsen slöjan lyftas som döljer Kristi ansikte. ²Den låter dig känna igen Guds Son, och renar ditt minne från alla döda tankar så att hågkomsten av din Fader kan höja sig över ditt sinnes tröskel. ³Vad skulle du vilja ha som förlåtelsen inte kan ge? ⁴Vilka andra gåvor än dessa är det värt att söka efter? ⁵Vilket inbillat värde, meningslös verkan eller flyktigt löfte som aldrig hålls kan inge mer hopp än det som förlåtelsen för med sig?
4. Varför skulle du söka efter ett annat svar än det som kommer att vara svar på allt? ²Här är det fullkomliga svaret, givet på bristfälliga frågor, meningslösa önskningar, halvhjärtad villighet att höra, och mindre än halvdan uthållighet och ofullständig förtröstan. ³Här är svaret! ⁴Sök inte längre efter det. ⁵Du kommer inte att finna något annat i stället.
5. Guds plan för din frälsning kan inte ändras, inte heller kan den misslyckas. ²Var tacksam för att den förblir exakt så som Han planerade den. ³Oföränderlig står den framför dig som en öppen dörr, och med värme och välkomnande kallar den på dig från andra sidan dörren och ber dig stiga in och känna dig hemma, där du hör hemma.
6. Här är svaret! ²Vill du stå utanför när hela Himlen väntar på dig där inne? ³Förlåt och bli förlåten. ⁴Som du ger så kommer du

- att få. ⁵Det finns ingen annan plan än denna för Guds Sons frälsning. ⁶Låt oss i dag glädjas åt att det är så, för här har vi ett svar, klart och tydligt, bortom allt svek i sin enkelhet. ⁷Alla härvor som världen har spunnit av sköra spindelnet försvinner inför makten och storslagenheten i detta ytterst enkla uttalande om sanningen.
7. Här är svaret! ²Vänd dig inte bort för att åter planlöst irra omkring. ³Acceptera frälsningen nu. ⁴Den är Guds gåva, och inte världens. ⁵Världen kan inte ge några gåvor av värde till ett sinne som har tagit emot det Gud har givit som sitt eget. ⁶Gud vill att frälsningen skall tas emot i dag, och att förvecklingarna i dina drömmar inte längre döljer sitt intet för dig.
 8. Öppna ögonen i dag och se på en lycklig värld där det råder trygghet och frid. ²Förlåtelsen är det medel genom vilket den kommer för att inta helvetets plats. ³I stillhet stiger den upp för att möta dina öppna ögon, och fylla ditt hjärta med djup ro när gamla sanningar, för evigt nyfödda, stiger upp i din medvetenhet. ⁴Det du då kommer att minnas kan aldrig beskrivas. ⁵Men din förlåtelse erbjuder dig det.
 9. Medan vi minns de gåvor som förlåtelsen ger tar vi oss an våra övningar i dag med hopp och tro att detta kommer att vara den dag när frälsningen blir vår. ²Med allvar och glädje skall vi söka efter den i dag, medvetna om att vi håller nyckeln i våra händer, och acceptera Himlens svar på det helvete vi har gjort, men där vi inte längre vill stanna kvar.
 10. Morgon och kväll ger vi med glädje en kvart till det sökande som garanterar slutet på helvetet. ²Börja full av hopp, för vi har nått den vändpunkt där vägen blir mycket lättare. ³Och vägen vi ännu har kvar att vandra är nu kort. ⁴Vi är förvisso nära den fastställda stund när drömmen är över.
 11. Sjunk in i lyckan när du börjar dessa övningsstunder, för de erbjuder de säkra belöningar som kommer av att frågor blivit besvarade, och det som ditt accepterande av svaret för med sig. ²I dag kommer det vara dig förunnat att känna den frid som förlåtelsen erbjuder, och den glädje som det ger dig att slöjan lyfts.
 12. Inför det ljus som du kommer att ta emot i dag förbleknar världen tills den försvinner, och du kommer att se en annan värld uppstå som du saknar ord att beskriva. ²Nu går vi rakt in i ljuset, och vi tar emot de gåvor som sedan tidens början hållits i förvar åt oss i väntan på den här dagen.
 13. Förlåtelsen erbjuder allt du vill ha. ²Alla de ting du vill ha ges till dig i dag. ³Låt inte dina gåvor minska under dagen, när du på

nytt återvänder för att möta en värld av skiftande förändringar och dystra skenbilder. ⁴Håll kvar dina gåvor tydligt i din medvetenhet medan du ser det oföränderliga i förändringens hjärta; sanningens ljus bakom skenbilderna.

14. Frestas inte att låta dina gåvor gå dig ur händerna och sjunka i glömska, utan håll dem bestämt i ditt sinne genom dina försök att tänka på dem åtminstone en minut varje kvart som går. ²Påminn dig själv om hur värdefulla dessa gåvor är med denna påminnelse, som har makten att bevara dina gåvor i din medvetenhet hela dagen:

³*Förlåtelse erbjuder allt jag vill ha.*

⁴*I dag har jag accepterat detta som sant.*

⁵*I dag har jag tagit emot Guds gåvor.*

LEKTION 123

Jag tackar min Fader för Hans gåvor till mig.

1. Låt oss vara tacksamma i dag. ²Vi har kommit till jämnare stigar och lättare vägar. ³Det finns ingen tanke på att vända tillbaka, och inget oförsonligt motstånd mot sanningen. ⁴En aning vankelemod finns kvar, några små invändningar och en lätt tvekan, men du kan med rätta vara tacksam för dina framsteg som är mycket större än du förstår.
2. Att nu ägna en dag åt tacksamhet kommer att öka nyttan av att ha en smula insikt i den verkliga omfattningen av alla de framsteg du har gjort; de gåvor du har tagit emot. ²Var glad i dag, i kärleksfull tacksamhet över att din Fader inte har lämnat dig åt dig själv, inte heller låtit dig ensam vandra omkring i mörkret. ³Var tacksam för att Han har räddat dig från det själv som du trodde att du hade gjort för att ersätta Honom och Hans skapelse. ⁴Tacka Honom i dag.
3. Tacka Honom för att Han inte har övergivit dig, och för att Hans Kärlek för evigt kommer att lysa över dig, för evigt oföränderlig. ²Tacka också för att du är oföränderlig, för Sonen Som Han älskar är oföränderlig som Han Själv. ³Var tacksam för att du är räddad. ⁴Var glad över att du har en funktion att fylla i frälsningen. ⁵Var tacksam för att ditt värde vida överstiger dina egna torftiga gåvor och småaktiga domar över den som Gud har fastställt som Sin Son.
4. I dag höjer vi i tacksamhet våra hjärtan upp över förtvivlan, och lyfter våra tacksamma ögon som inte längre ser ner i stoftet. ²Vi sjunger tacksamhetens sång i dag till ära för det Själv Som Gud ville skulle vara vår sanna Identitet i Honom. ³I dag ler vi mot alla vi ser, och går med lätta steg för att göra det vi blivit tillsatta att göra.
5. Vi går inte ensam. ²Och vi tackar för att det i vår ensamhet har kommit en Vän för att tala Guds frälsande Ord till oss. ³Och vi tackar dig för att du har lyssnat till Honom. ⁴Hans Ord är ljudlöst om det inte blir hört. ⁵Genom att tacka Honom tackar du också dig själv. ⁶Ett budskap som inte blir hört kommer inte att rädda världen, hur mäktig Rösten som talar än är, hur kärleksfullt budskapet än kan vara.
6. Vi tackar dig som hörde, för du blir den budbärare som bär

Hans Röst med dig, och låter Den ljuda över hela världen. ²Ta emot Guds tack i dag, när du tackar Honom. ³För Han vill erbjuda dig de tacksägelse du ger, eftersom Han tar emot dina gåvor i kärleksfull tacksamhet, och ger tillbaka tusen- och hundratusenfalt gånger fler än de som gavs. ⁴Han kommer att välsigna dina gåvor genom att dela dem med dig. ⁵Och således växer de i makt och styrka, tills de fyller världen med glädje och tacksamhet.

7. Ta emot Hans tacksägelse och erbjud Honom dina under femton minuter två gånger i dag. ²Och du kommer att förstå Vem du tackar, och Vem Han tackar när du tackar Honom. ³Denna heliga halvtimme som du ger till Honom kommer att ges tillbaka till dig form av år för varje sekund; med makt att rädda världen eoner snabbare tack vare dina tacksägelse till Honom.
8. Ta emot Hans tacksägelse, och du kommer att förstå hur kärleksfullt Han bevarar dig i Sitt Sinne, hur djup och gränslös Hans omsorg om dig är, hur fullkomlig Hans tacksamhet är mot dig. ²Kom ihåg att tänka på Honom varje timme, och tacka Honom för allt Han har givit Sin Son, så att han kan höja sig över världen och minnas sin Fader och sitt Själv.

LEKTION 124

Låt mig minnas att jag är ett med Gud.

1. I dag skall vi återigen tacka för vår Identitet i Gud. ²Vårt hem är tryggt, vårt beskydd garanterat i allt vi gör, makt och styrka är tillgängliga för oss i allt vi tar oss för. ³Vi kan inte misslyckas med någonting. ⁴Allt vi rör vid blir ett skinande ljus som välsignar och helar. ⁵Ett med Gud och med universum går vi vår väg i glädje med tanken att Gud Själv går med oss överallt.
2. Så heliga våra sinnen är! ²Och allt vi ser återspeglar heligheten i det sinne som är ett med Gud och med sig självt. ³Så lätt misstag försvinner, och döden lämnar plats åt evigt liv. ⁴Våra lysande fotspår visar vägen till sanningen, för Gud är vår Följeslagare medan vi vandrar i världen en liten stund. ⁵Och de som kommer för att följa oss skall känna igen vägen eftersom ljuset vi bär stannar kvar, och likväl är det ändå kvar hos oss när vi vandrar vidare.
3. Det vi får är vår eviga gåva till dem som följer efter, och till dem som gick före eller som stannade hos oss en stund. ²Och Gud Som älskar oss med samma kärlek som vi skapades i, ler mot oss och erbjuder oss den lycka vi gav.
4. I dag skall vi inte tvivla på Hans Kärlek till oss, inte heller ifrågasätta Hans beskydd och Hans omsorg. ²Inga meningslösa farhågor kan komma emellan vår tro och vår medvetenhet om Hans Närvaro. ³Vi är ett med Honom i dag när vi känner igen och minns Honom. ⁴Vi känner Honom i våra hjärtan. ⁵I vårt sinne finns Hans Tankar; våra ögon ser Hans skönhet i allt vi ser på. ⁶I dag ser vi endast det kärleksfulla och det älskansvärda.
5. Vi ser det i det som ser ut att vara smärta, och smärtan ger vika för friden. ²Vi ser det hos de desperata, hos de sorgsna och de plågade, de ensamma och rädda, som återförs till det lugn och den sinnesfrid som de skapades i. ³Och vi ser det hos de döende och också hos de döda, och återför dem till livet. ⁴Allt detta ser vi eftersom vi först såg det i oss själva.
6. Inget mirakel kan någonsin nekas dem som vet att de är ett med Gud. ²Det finns ingen tanke hos dem som inte har makten att hela alla former av lidande hos alla, i svunna tider och i tider som ännu skall komma, lika lätt som hos dem som vandrar bredvid dem nu. ³Deras tankar är tidlösa och lika oberoende av avstånd som av tid.

7. Vi förenar oss i denna medvetenhet när vi säger att vi är ett med Gud. ²För med dessa ord säger vi också att vi är räddade och helade; och att vi därför kan rädda och hela. ³Vi har accepterat, och nu vill vi ge. ⁴För vi vill behålla de gåvor som vår Fader gav. ⁵I dag vill vi uppleva oss själva som ett med Honom, så att världen kan dela vårt erkännande av verkligheten. ⁶I vår upplevelse befrias världen. ⁷När vi förnekar vår separation från vår Fader, helas den tillsammans med oss.
8. Frid vare med dig i dag. ²Försäkra dig om din frid genom att öva medvetenheten om att du är ett med din Skapare, på samma sätt som Han är ett med dig. ³Ägna någon gång i dag, närhelst det tycks passa bäst, en halvtimme åt tanken att du är ett med Gud. ⁴Detta är vårt första försök med en förlängd övningsstund för vilken vi inte ger några regler eller speciella ord för att leda din meditation. ⁵Vi skall lita på att Guds Röst kommer att tala på det sätt Han finner är bäst i dag, säkra på att Han inte kommer att svika. ⁶Tillbringa denna halvtimme med Honom. ⁷Han kommer att göra resten.
9. Din behållning kommer inte att vara mindre även om du tror att ingenting händer. ²Du kanske inte är redo att acceptera det du har vunnit i dag. ³Men någon gång, någonstans, skall det komma till dig, och inte heller kommer du att kunna undgå att se det när det med visshet går upp för ditt sinne. ⁴Denna halvtimme kommer att vara inramad i guld, med varje minut infattad som en diamant runt den spegel som denna övning kommer att erbjuda dig. ⁵Och du kommer att se Kristi ansikte i den, som en spegelbild av ditt eget.
10. Kanske i dag, kanske i morgon, kommer du att se din egen förvandling i den spegel som denna heliga halvtimme kommer att hålla fram åt dig för att du skall se på dig själv. ²När du är redo kommer du att finna den där, i ditt sinne, där den väntar på att du skall finna den. ³Du kommer då att minnas den tanke som du ägnade denna halvtimme åt, tacksamt medveten om att ingen tid någonsin hade kunnat användas bättre.
11. Kanske i dag, kanske i morgon, kommer du att se i denna spegel och förstå att det syndfria ljus du ser tillhör dig; att den skönhet du ser är din egen. ²Räkna denna halvtimme som din gåva till Gud i visshet om att det Han ger dig i gengäld kommer att vara en känsla av kärlek som du inte kan föreställa dig, en glädje så djup att den överstiger ditt förstånd, en anblick alltför helig för kroppens ögon att se. ³Och likväl kan du vara säker på

att någon dag, kanske i dag, kanske i morgon, kommer du att förstå och fatta och se.

12. Sätt fler juveler på den gyllene ram som omger spegeln som du erbjuds i dag genom att varje timme upprepa för dig själv:

²Låt mig komma ihåg att jag är ett med Gud, ett med alla mina bröder och med mitt Själ, i evig helighet och frid.

LEKTION 125

I stillhet tar jag emot Guds Ord i dag.

1. Låt den här dagen vara en dag av tystnad och av stilla lyssnande.
²Din Fader vill att du skall höra Hans Ord i dag. ³Han kallar på dig från djupet av ditt sinne där Han bor. ⁴Hör Honom i dag. ⁵Ingen frid är möjlig förrän Hans Ord hörs över hela världen; förrän ditt sinne, som lyssnar stilla, accepterar budskapet som världen måste höra för att inleda fridens stilla tid.
2. Den här världen kommer att förändras genom dig. ²Inget annat medel kan rädda den, för Guds plan är helt enkelt denna: Guds Son har friheten att rädda sig själv, eftersom han har givits Guds Ord som sin Vägledare, och som för evigt skall vara i hans sinne och stå vid hans sida för att tryggt leda honom till hans Faders hus av hans egen vilja, för evigt är lika fri som Guds. ³Han leds inte med våld, utan enbart med kärlek. ⁴Han döms inte, utan görs enbart helig.
3. I stillhet skall vi höra Guds Röst i dag utan inblandning av våra oväsentliga tankar, utan våra personliga önskemål, och utan att på något sätt döma Hans heliga Ord. ²Vi skall inte döma oss själva i dag, för det vi är kan inte dömas. ³Vi står utanför allt det dömande som världen har lagt på Guds Son. ⁴Den känner honom inte. ⁵I dag skall vi inte lyssna på världen, utan i tystnad vänta på Guds Ord.
4. Hör, Guds helige Son, din Fader tala. ²Hans Röst vill ge dig Hans heliga Ord så att du kan sprida budskapet om frälsningen och fridens heliga tid över världen. ³Vi samlas vid Guds tron i dag, den stilla plats i sinnet där Han för evigt bor, i den helighet som Han skapade och aldrig kommer att lämna.
5. Han har inte väntat med att ge dig Sitt Ord tills du ger tillbaka ditt sinne till Honom. ²Han har inte dolt Sig Själv för dig medan du har vandrat bort från Honom en liten stund. ³Han bryr sig inte om de illusioner du har om dig själv. ⁴Han känner Sin Son, och vill att han skall förbli del av Honom trots hans drömmar; trots hans galenskap att tro att hans vilja inte är hans egen.
6. I dag talar Han till dig. ²Hans Röst väntar på din tystnad, för Hans Ord kan inte höras förrän ditt sinne är tyst en stund, och meningslösa önskningar har stillats. ³Vänta i stillhet på Hans Ord. ⁴Det finns en frid i dig som du kan kalla på i dag för att få

hjälp att göra ditt heligaste sinne redo att höra Rösten för dess Skapare tala.

7. Ägna vid tre tillfällen i dag, på tider som är mest lämpade för tystnad, tio minuter åt att inte lyssna på världen, och välj i stället att stilla lyssna till Guds Ord. ²Han talar till dig från en plats som är närmare än ditt hjärta. ³Hans Röst är närmare än din hand. ⁴Hans Kärlek är allt vad du är, och vad Han är; densamme som du, och du densamme som Han.
8. Det är din röst du lyssnar till, när Han talar till dig. ²Det är ditt Ord Han talar. ³Det är Ordet om frihet och frid, om viljans och syftets enhet, utan någon separation eller splittring i Faderns och Sörens enda Sinne. ⁴Lyssna i stillhet till ditt Själv i dag, och låt Honom tala om för dig att Gud aldrig har lämnat Sin Son, och att du aldrig har lämnat ditt Själv.
9. Var bara stilla. ²Du kommer inte att behöva någon annan regel än denna för att låta dagens övning lyfta dig över världens tänkande, och frigöra ditt sanna seende från kroppens ögon. ³Var bara stilla och lyssna. ⁴Du kommer att höra Ordet i vilket Guds Söns Vilja förenar sig med sin Faders Vilja, ett med den, utan några illusioner som står mellan det helt odelbara och sanna. ⁵Var stilla ett ögonblick efter varje timme i dag, och påminn dig själv att du har ett särskilt syfte den här dagen; att i stillhet ta emot Guds Ord.

LEKTION 126

Allt jag ger ges till mig själv.

1. Dagens tankegång, fullständigt främmande för egot och för världens tänkande, är avgörande för den tankeomvändning som den här kursen kommer att medföra. ²Om du trodde på detta uttalande skulle det inte vara något problem med fullständig förlåtelse, visshet om målet, och säker riktning. ³Du skulle förstå medlet genom vilket frälsningen kommer till dig, och skulle inte tveka att använda det nu.
2. Låt oss tänka på vad det är du faktiskt tror på i stället för på den här tankegången. ²För dig verkar det som om andra människor är åtskilda från dig, och att de kan uppföra sig på sätt som inte har någonting med dina tankar att göra, inte heller dina med deras. ³Därför har din inställning inte någon verkan på dem, och deras vädjan om hjälp är inte på något sätt relaterad till din egen. ⁴Du tror vidare att de kan synda utan att det påverkar din varselblivning av dig själv, medan du kan döma deras synder, och ändå undgå fördömande och leva i frid.
3. När du "förlåter" en synd, tjänar du ingenting på det direkt. ²Du är barmhärtig mot någon som inte är värd det, bara för att visa att du är bättre, och att du befinner på ett högre plan än den som du förlåter. ³Han har inte förtjänat din barmhärtiga tolerans, som du ger till någon som är ovärdig denna gåva, eftersom hans synder har gjort att han inte längre kan vara verkligt jämbördig med dig. ⁴Han har ingen rätt till din förlåtelse. ⁵Den erbjuder honom en gåva, men knappast dig.
4. Således är det i grund och botten felaktigt att förlåta; en barmhärtig nyck, välvillig men likväl oförtjänt, en gåva som ges ibland och undanhålls ibland. ²Eftersom den är oförtjänt är det rätt att undanhålla den, inte heller är det rättvist att du skall lida när den undanhålls. ³Den synd du förlåter är inte din egen. ⁴Någon åtskild från dig begick den. ⁵Och om du då är barmhärtig mot honom genom att ge honom det som han inte förtjänar, är gåvan lika lite din som hans synd var.
5. Om detta vore sant har förlåtelsen ingen grund som den kan vila tillförlitligt och säkert på. ²Den är en egenhet enligt vilken du ibland väljer att med överseende ge en oförtjänt frist. ³Likväl förblir det din rätt att inte låta syndaren slippa undan den berätti-

gade återbetalningen för sin synd. ⁴Tror du att Himlens Herre skulle tillåta att världens frälsning var beroende av detta? ⁵Skulle inte Hans omsorg om dig verkligen vara liten, om din frälsning grundade sig på en nyck?

6. Du förstår inte förlåtelsen. ²Som du ser den, är den bara en broms för en öppen attack, och kräver inte någon rättelse i ditt sinne. ³Den kan inte ge dig frid så som du varseblir den. ⁴Den är inte något medel för din befrielse från det som du ser i någon annan än dig själv. ⁵Den har ingen makt att återupprätta din enhet med honom i din medvetenhet. ⁶Den är inte det som Gud hade för avsikt att den skulle vara för dig.
7. Eftersom du inte har givit Honom den gåva som Han ber dig om, kan du inte förstå Hans gåvor, och tror att Han inte har givit dem till dig. ²Men skulle Han be dig om en gåva om den inte var för dig? ³Skulle Han kunna vara nöjd med tomma gester, och bedöma sådana ynkliga gåvor som värdiga Sin Son? ⁴Frälsningen är en bättre gåva än så. ⁵Och sann förlåtelse, som är medlet genom vilket den uppnås, måste hela det sinne som ger, därför att ge är att få. ⁶Det som inte har tagits emot har inte givits, men det som har givits måste ha tagits emot.
8. I dag skall vi försöka förstå sanningen att givare och mottagare är densamme. ²Du behöver hjälp med att förstå detta, eftersom det är så främmande för de tankar du är van vid. ³Men Hjälp du behöver finns där. ⁴Ge Honom din tillit i dag, och be Honom att Han delar dina övningar i sanning i dag. ⁵Och om så du bara fångar en liten skymt av den befrielse som ligger i tankegången vi övar i dag, är detta en härlighetens dag för världen.
9. Ägna femton minuter två gånger i dag åt att försöka förstå dagens tankegång. ²Detta är den tanke genom vilken förlåtelsen intar sin rätta plats i din prioritering. ³Detta är den tanke som kommer att befria ditt sinne från allt som hindrar förståelsen för vad förlåtelse innebär, och låter dig inse dess värde för dig.
10. Slut dina ögon under tystnad mot den värld som inte förstår förlåtelse, och sök en tillflyktsort på den stilla plats där tankar förändras och falska övertygelser läggs undan. ²Upprepa dagens tankegång och be om hjälp att förstå vad den verkligen innebär. ³Var villig att låta dig undervisas. ⁴Var glad över att höra sanningens och helandets Röst tala till dig, och du kommer att förstå orden Han säger, och inse att det är dina egna ord Han talar till dig.
11. Påminn dig så ofta du kan att du har ett mål i dag; ett mål som

gör den här dagen speciellt värdefull för dig och alla dina bröder.
²Låt inte ditt sinne länge glömma detta mål, utan säg till dig själv:

*³Allt jag ger ges till mig själv. ⁴Den hjälp jag behöver för att
lära mig att detta är sant är med mig nu. ⁵Och jag skall lita
på Honom.*

⁶Var sedan tyst en stund, och öppna ditt sinne för Hans rättelse
och Hans Kärlek. ⁷Och det du hör från Honom kommer du att
tro, för det Han ger kommer att tas emot av dig.

LEKTION 127

Det finns ingen annan kärlek än Guds.

1. Du tror kanske att det är möjligt att det finns olika slags kärlek.
²Du tror kanske att det finns en slags kärlek för det här, en annan för det där; ett sätt att älska den ene, ett annat sätt att älska den andre. ³Kärleken är ett. ⁴Den har inga separata delar och inga grader; inga olika slags kärlek eller nivåer, inga avvikelser och inga åtskillnader. ⁵Den är lik sig själv, alltigenom oförändrad. ⁶Den ändrar sig aldrig efter person eller omständighet. ⁷Den är Guds Hjärta, och även Hans Sons.
2. Kärlekens mening är dold för den som tror att kärleken kan förändras. ²Han ser inte att en kärlek som förändras måste vara en omöjlighet. ³Och således tror han att han kan älska ibland, och hata ibland. ⁴Han tror också att kärlek kan skänkas till någon, och ändå förbli sig själv även om den undanhålls andra. ⁵Att tro detta om kärleken är att inte förstå den. ⁶Om den kunde göra sådana åtskillnader skulle den vara tvungen att döma mellan den rättfärdige och syndaren, och varsebli Guds Son i separata delar.
3. Kärleken kan inte döma. ²Eftersom den själv är ett, ser den på allt som ett. ³Dess mening ligger i ettheten. ⁴Och den måste dra sig undan det sinne som tänker på den som partisk eller partiell. ⁵Det finns ingen annan kärlek än Guds, och all kärlek är Hans. ⁶Det finns ingen annan princip som styr där kärleken inte är. ⁷Kärleken är en lag utan motsats. ⁸Dess helhet är den makt som bevarar allt som ett, länken mellan Fadern och Sonen som gör att De båda för evigt är detsamma.
4. Ingen kurs som syftar till att lära dig minnas vad du verkligen är kan underlåta att betona att det aldrig kan vara någon skillnad mellan det du verkligen är och det kärleken är. ²Kärlekens mening är din mening, och delas av Gud Själv. ³För det du är, är det Han är. ⁴Det finns ingen annan kärlek än Hans, och det Han är, är allt som finns. ⁵Det finns ingenting som begränsar Honom, och därför ingenting som begränsar dig.
5. Ingen lag som världen lyder under kan hjälpa dig att förstå kärlekens mening. ²Det världen tror på gjordes för att dölja kärlekens mening, och för att hålla den mörk och hemlig. ³Det finns inte en enda princip som världen håller fast vid som inte gör våld på sanningen i fråga om vad kärlek är, och också om vad du är.

6. Sök inte i världen för att finna ditt Själv. ²Kärleken går inte att finna i mörker och död. ³Ändå är den fullkomligt tydlig för ögon som ser och för öron som hör kärlekens Röst. ⁴I dag skall vi öva oss i att befria ditt sinne från alla de lagar som du tror att du måste lyda; från alla de begränsningar som styr ditt liv, och från alla de förändringar som du tror är del av människans öde. ⁵I dag tar vi det största enskilda steg som den här kursen uppmanar dig till i dina försök att nå dess fastställda mål.
7. Om du i dag lyckas fånga den allra svagaste glimt av vad kärlek innebär, har du tillryggalagt en sträcka som inte går att mäta och sparad tid som inte går att räkna i år på vägen mot din befrielse. ²Låt oss således tillsammans glädja oss åt att ge Gud en smula tid i dag, och förstå att det inte finns något bättre sätt att använda tiden på än detta.
8. Ägna femton minuter två gånger i dag åt att göra dig fri från varje lag som du nu tror på. ²Öppna ditt sinne och vila. ³Den värld som tycks hålla dig fången kan vem som helst göra sig fri från som inte håller den kär. ⁴Dra tillbaka allt värde du har tillmätt dess ynkliga erbjudanden och vettlösa gåvor, och låt Guds gåva ersätta dem alla.
9. Kalla på din Fader, viss om att Hans Röst kommer att svara. ²Han har Själv lovat detta. ³Och Han Själv kommer att lägga en glimt av sanningen i ditt sinne var än du ger upp en falsk övertygelse, en mörk illusion om din egen verklighet och om vad kärlek innebär. ⁴Han kommer att lysa genom dina fåfänga tankar i dag, och hjälpa dig att förstå kärlekens sanning. ⁵Med kärleksfull varsamhet kommer Han att vara hos dig, när du tillåter Hans Röst att lära ditt rena och öppna sinne kärlekens mening. ⁶Och Han kommer att välsigna lektionen med Sin Kärlek.
10. I dag försvinner oräkneliga framtida år av väntan på frälsningen inför tidlösheten i det du lär dig. ²Låt oss tacka i dag för att vi besparas en framtid lik det förgångna. ³I dag lämnar vi det förgångna bakom oss för att aldrig mer komma ihåg det. ⁴Och vi lyfter våra ögon mot ett annorlunda nu, där en framtid öppnar sig som är olik det förgångna i varje avseende.
11. Världen som nyss har fötts är i sin barndom. ²Och vi kommer att se den växa i hälsa och styrka, för att sprida sin välsignelse över alla som kommer för att lära sig förkasta den värld som de trodde hade gjorts i hat för att vara kärlekens fiende. ³Nu befrias de alla tillsammans med oss. ⁴Nu är de alla våra bröder i Guds Kärlek.

12. Vi skall minnas dem hela dagen, eftersom vi inte kan lämna någon del av oss utanför vår kärlek om vi vill känna vårt Själv. ²Tänk åtminstone tre gånger varje timme på någon som gör resan tillsammans med dig, och som kom för att lära sig det du måste lära dig. ³Och när du kommer att tänka på honom, ge honom detta budskap från ditt Själv:

⁴Jag välsignar dig, broder, med Guds Kärlek som jag vill dela med dig. ⁵För jag vill lära mig den glädjefulla lektionen att det inte finns någon annan kärlek än Guds och din och min och allas.

LEKTION 128

Den värld jag ser har ingenting som jag vill ha.

1. Den värld du ser har ingenting att erbjuda dig som du behöver; ingenting som du kan använda på något sätt, inte heller någonting överhuvudtaget som kan tjäna till att ge dig glädje. ²Tro på denna tanke, och du besparas år av förtvivlan, oräkneliga besvikelser, och förskonas från hopp som vänds till förtvivlans bittra aska. ³Det finns ingen som inte måste acceptera att denna tanke är sann, om han vill lämna världen bakom sig och svinga sig högt upp över dess snäva horisont och dess små egenheter.
2. Varje ting du värdesätter här är bara en boja som binder dig vid världen, och den kommer inte att tjäna något annat ändamål än detta. ²För allt måste tjäna det syfte du har givit det, tills du ser ett annat syfte där. ³Det enda syfte den här världen har som är värdigt ditt sinne är att du går förbi den utan att dröja dig kvar för att varsebli ett hopp där det inte finns något. ⁴Låt dig inte vilseledas längre. ⁵Den värld du ser har ingenting som du vill ha.
3. Gör dig fri i dag från de bojor du lägger på ditt sinne när du varseblir frälsningen här. ²För det du värdesätter gör du till del av dig så som du varseblir dig själv. ³Alla ting du söker för att göra ditt värde större i dina egna ögon begränsar dig ytterligare, skymmer ditt värde för dig, och sätter ännu en regel för den dörr som leder till sann medvetenhet om ditt Själv.
4. Låt ingenting som har med kroppens tankar att göra fördröja ditt framåtskridande mot frälsningen, och låt dig inte heller hållas tillbaka av frestelsen att tro att världen har någonting som du vill ha. ²Det finns ingenting att hålla fast vid här. ³Ingenting här är värt ett enda ögonblicks fördröjning och smärta; inte ett enda ögonblicks ovisshet och tvivel. ⁴Det värdelösa erbjuder ingenting. ⁵Viss-het om vad som är värdefullt går inte att finna i det värdelösa.
5. I dag skall vi öva oss i att släppa alla tankar på de värden vi har tillmätt världen. ²Vi låter den vara fri från de syften vi har givit dess aspekter, dess faser och dess drömmar. ³Vi låter den vara utan syfte i våra sinnen, och löser den från allt vi önskar att den vore. ⁴På så sätt lyfter vi bort kedjorna som håller fast dörren till frihet från världen, och går bortom alla små värden och förminskade mål.
6. Stanna upp och var stilla en liten stund, och se hur högt du

höjer dig över världen när du befriar ditt sinne från bojorna och låter det söka den nivå där det känner sig hemma. ²Det kommer att vara tacksamt över att vara i frihet en liten stund. ³Det vet var det hör hemma. ⁴Men frigör dess vingar, och det kommer att flyga säkert och med glädje för att förena sig med sitt heliga syfte. ⁵Låt det vila i sin Skapare så att det där blir återställt till sunt förnuft, till frihet och till kärlek.

7. Ge det tio minuters vila tre gånger i dag. ²Och när du sedan öppnar ögonen kommer du inte att sätta lika mycket värde på någonting du ser som när du såg det förut. ³Hela din syn på världen kommer att ändras en smula varje gång du låter ditt sinne slippa sina bojar. ⁴Det är inte i världen det hör hemma. ⁵Och du hör hemma där det vill vara, och dit det beger sig för att vila när du befriar det från världen. ⁶Din Vägledare är säker. ⁷Öppna ditt sinne för Honom. ⁸Var stilla och vila.
8. Skydda också ditt sinne hela dagen. ²Och när du tror att du ser något värde i en aspekt eller en bild av världen, vägra att lägga denna boja på ditt sinne, utan säg till dig själv med tyst visshet:

³*Detta skall inte fresta mig att försena mig.*

⁴*Den värld jag ser har ingenting som jag vill ha.*

LEKTION 129

Bortom den här världen finns en värld jag vill ha.

1. Detta är den tanke som följer på den vi övade i går. ²Du kan inte stanna vid föreställningen att världen är värdelös, för om du inte ser att det finns någonting annat att hoppas på, kommer du bara att bli deprimerad. ³Vår tonvikt ligger inte på att ge upp världen, utan på att byta ut den mot någonting som är långt mer tillfredsställande, fyllt med glädje och som kan erbjuda dig frid. ⁴Tror du att den här världen kan erbjuda dig detta?
2. Det kanske kan vara värt att ännu en gång en liten stund tänka på den här världens värde. ²Kanske kommer du att medge att det inte är någon förlust att låta alla tankar på värde här försvinna. ³Den värld du ser är förvisso obarmhärtig, oberäknelig, grym, likgiltig för dig, snar att hämnas och skoningslös i sitt hat. ⁴Den ger bara för att ta tillbaka, och allt du har hållit kärt en liten stund tar den bort. ⁵Ingen varaktig kärlek går att finna, för det finns ingen här. ⁶Detta är tidens värld, där allt har ett slut.
3. Är det en förlust att i stället finna en värld där det är omöjligt att förlora; där kärlek varar för evigt, hat inte kan existera och hämnd inte har någon mening? ²Är det en förlust att finna alla de ting som du verkligen vill ha, och veta att de aldrig kan ta slut och att de under all tid förblir exakt som du vill ha dem? ³Men till och med dessa kommer till sist att bytas ut mot det vi inte kan tala om, för därifrån går du dit där ord inte alls räcker till, in i en tystnad där språket är outtalat och ändå helt säkert kan förstås.
4. Kommunikationen, otvetydig och klar som dagen, förblir obegränsad i all evighet. ²Och Gud Självtalar till Sin Son, liksom Hans Son talar till Honom. ³Deras språk har inga ord, för det som De säger kan inte uttryckas i symboler. ⁴Deras kunskap är direkt och helt och hållet delad och helt och hållet en. ⁵Så långt borta från detta du är som förblir bunden till den här världen. ⁶Och ändå så nära du är, när du byter ut den mot den värld du vill ha.
5. Nu är det sista steget säkert; nu står du bara ett ögonblick från tidlösheten. ²Här kan du enbart se framåt, aldrig bakåt för att åter se den värld som du inte vill ha. ³Här är världen som kommer för att ta dess plats, när du lösgör ditt sinne från de små ting som världen visar fram för att hålla dig fången. ⁴Tillmät dem inget

värde, och de kommer att försvinna. ⁵Uppskatta dem, och de kommer att tyckas dig verkliga.

6. Detta är ditt val. ²Vad kan du förlora om du väljer att inte tillmäta intet något värde? ³Den här världen har ingenting du verkligen vill ha, men det du väljer i stället vill du förvisso ha! ⁴Låt det ges till dig i dag. ⁵Det väntar bara på att du skall välja det, för att ersätta alla de ting som du söker men inte vill ha.
7. Öva din villighet att göra denna förändring tio minuter morgon och kväll, och ytterligare en gång däremellan. ²Börja med detta:

³Bortom den här världen finns en värld jag vill ha. ⁴Jag väljer att se den världen i stället för den här, för här finns ingenting jag verkligen vill ha.

⁵Slut sedan ögonen för den värld du ser, och iaktta i det tysta mörkret hur ljusen som inte är av denna världen tänds ett efter ett, tills det inte längre har någon betydelse var det ena börjar och det andra slutar allt eftersom de smälter samman till ett.

8. I dag böjer sig Himlens ljus mot dig för att lysa över dina ögonlock när du vilar bortom mörkets värld. ²Här är ett ljus dina ögon inte kan se. ³Och likväl kan ditt sinne se det tydligt, och kan förstå. ⁴En dag av nåd ges till dig i dag, och vi tackar. ⁵Den här dagen förstår vi att det du var rädd för att förlora bara var förlust.
9. Nu förstår vi också att det inte finns någon förlust. ²För vi har sett dess motsats till sist, och vi är tacksamma för att valet är gjort. ³Kom ihåg ditt beslut varje timme, och ägna ett ögonblick åt att bekräfta ditt val genom att lägga undan alla tankar du kan tänkas ha, och dröj en kort stund bara vid detta:

*⁴Den värld jag ser har ingenting som jag vill ha.
⁵Bortom den här världen finns en värld jag vill ha.*

LEKTION 130

Det är omöjligt att se två världar.

1. Varseblivningen är konsekvent. ²Det du ser återspeglar det du tänker. ³Och det du tänker återspeglar bara ditt val av det du vill se. ⁴Det är dina värderingar som bestämmer detta, för det du sätter värde på måste du vilja se, eftersom du tror att det du ser verkligen finns där. ⁵Ingen kan se en värld som hans sinne inte har tillmätt något värde. ⁶Och ingen kan undgå att se det som han tror att han vill ha.
2. Men vem kan verkligen hata och älska på samma gång? ²Vem kan önska att det han inte vill ha skall vara verkligt? ³Och vem kan välja att se en värld han är rädd för? ⁴Rädslan måste förblinda, för detta är dess vapen; det du är rädd för att se, kan du inte se. ⁵Kärlek och varseblivning går således hand i hand, men rädslan döljer i mörkret det som finns där.
3. Vad kan då rädslan projicera på världen? ²Vad finns det att se i mörkret som är verkligt? ³Sanningen förmörkas av rädslan, och det som återstår är bara inbillning. ⁴Men vad kan vara verkligt i blinda fantasier födda ur panik? ⁵Vad är det du vill ha, så att detta kan visas för dig. ⁶Vad vill du behålla i en sådan dröm?
4. Rädslan har gjort allt som du tror att du ser. ²All separation, alla skillnader, och alla de många olikheter som du tror utgör världen. ³De finns inte. ⁴Kärlekens fiende har hittat på dem. ⁵Men kärleken kan inte ha någon fiende och därför har de ingen orsak, inget vara och ingen konsekvens. ⁶De kan värdesättas, men förblir överkliga. ⁷Det går att söka efter dem, men inte att finna dem. ⁸I dag skall vi inte söka efter dem, inte heller slösa bort den här dagen på att söka efter det som aldrig går att finna.
5. Det är omöjligt att se två världar som inte överlappar varandra på något sätt. ²Sök efter den ena; den andra försvinner. ³Men en blir kvar. ⁴Dessa två världar utgör den enda valmöjlighet du har, något annat val finns inte. ⁵Det verkliga och det överkliga är allt som finns att välja emellan, och ingenting utöver det.
6. I dag skall vi inte försöka göra någon kompromiss där detta inte är möjligt. ²Den värld du ser är bevis på att du redan har gjort ett val som är lika allomfattande som dess motsats. ³Det vi kommer att lära oss i dag är mer än enbart lektionen att du inte kan se två världar. ⁴Den lär dig också att den värld du ser helt överensstämmer med den standpunkt du intar och ur vilken du

ser den. ⁵Den är likadan helt igenom eftersom den härstammar från en enda känsla, och återspeglar sin källa i allt du ser.

7. Med tacksägelse och tacksamhet ger vi i dag med glädje fem minuter sex gånger åt den tanke som gör slut på all kompromiss och allt tvivel, och går bortom dem alla som en. ²Vi skall inte göra tusen meningslösa åtskillnader, inte heller försöka ta med oss en liten del av överkligheten, när vi ägnar våra sinnen åt att finna enbart det som är verkligt.
8. Börja ditt sökande efter den andra världen genom att be om en styrka som är större än din egen, och genom att förstå vad det är du söker. ²Du vill inte ha illusioner. ³Och du kommer till dessa fem minuter och gör dig av med alla obetydliga skatter från den här världen. ⁴Du väntar på att Gud skall hjälpa dig när du säger:

⁵Det är omöjligt att se två världar. ⁶Låt mig acceptera den styrka Gud erbjuder mig, och inte se något värde i den här världen, så att jag kan finna min frihet och min räddning.

9. Gud kommer att vara där. ²För du har kallat på den stora, aldrig svikande Makt Som kommer att ta detta väldiga steg tillsammans med dig i tacksamhet. ³Inte heller kan du undgå att se hur Hans tacksägelse kommer till uttryck i faktisk varseblivning och i sanning. ⁴Du kommer inte att tvivla på det du ser, för även om det är varseblivning är det inte det slags seende som dina ögon ensamma tidigare någonsin sett. ⁵Och du kommer att veta att Guds styrka stödde dig, när du gjorde detta val.
10. Avvisa med lätthet alla frestelser i dag närhelst de dyker upp genom att helt enkelt komma ihåg gränserna för ditt val. ²Det överkliga eller det verkliga, det falska eller det sanna är det du ser och det enda som du ser. ³Varseblivningen överensstämmer med ditt val, och i enlighet med ditt val kommer du att uppleva antingen helvetet eller Himlen.
11. Acceptera en liten del av helvetet som verklig, och du har fördömt dina ögon och förbannat ditt seende, och det du ser är förvisso helvetet. ²Men Himlens befrielse fortfarande inom räckvidden för ditt val, för att ersätta allt som helvetet vill visa dig. ³Allt du behöver säga till någon del av helvetet, vilken form den än antar, är helt enkelt detta:

⁴Det är omöjligt att se två världar. ⁵Jag söker min frihet och min räddning, och detta är inte en del av det jag vill ha.

LEKTION 131

Ingen kan misslyckas som försöker nå sanningen.

1. Du kan inte annat än misslyckas när du söker efter mål som inte kan uppnås. ²Du söker efter beständighet i det obeständiga, efter kärlek där det inte finns någon, efter trygghet mitt i faran, efter odödlighet i mörkret från drömmen om död. ³Vem skulle kunna lyckas där motsägelse utgör ramen för hans sökande och platsen som han kommer till för att finna stabilitet?
2. Mål som är meningslösa uppnås inte. ²Det finns ingen möjlighet att uppnå dem, för de medel med vilka du eftersträvar dem är lika meningslösa som de. ³Vem kan använda sådana vettlösa medel och hoppas att vinna någonting med dem? ⁴Vart kan de leda? ⁵Och vad skulle de kunna uppnå som inger något hopp om att vara verkligt? ⁶Att försöka nå det inbillade leder till döden eftersom det är sökandet efter intet, och medan du söker efter livet ber du om döden. ⁷Du söker efter säkerhet och trygghet, medan du i ditt hjärta ber om fara och beskydd för den ynkliga dröm som du gjorde.
3. Likväl är sökandet oundvikligt här. ²Det är för detta som du kom, och du skall förvisso göra det du kom för. ³Men världen kan inte diktera vilket mål du skall söka efter, såvida du inte ger den makt att göra det. ⁴Gör du inte det står det dig fortfarande fritt att välja ett mål som ligger bortom världen och varje världslig tanke, och ett mål som kommer till dig från en föreställning som du har övergivit men ändå minns, gammal men ändå ny; ett eko från ett arv du har glömt, men som fortfarande innehåller allt du verkligen vill ha.
4. Var glad över att du måste söka. ²Var också glad över att du lär dig att du söker efter Himlen, och måste finna det mål som du verkligen vill ha. ³Ingen kan låta bli att vilja ha detta mål och nå det till slut. ⁴Guds Son kan inte söka förgäves, även om han försöker tvinga fram en fördröjning, vilseleda sig själv och tro att det är helvetet han söker. ⁵När han har fel, finner han rättelse. ⁶När han går vilse, leds han tillbaka till den uppgift som bestämts för honom.
5. Ingen blir kvar i helvetet, för ingen kan överge sin Skapare, inte heller påverka Hans fullkomliga, tidlösa och oföränderliga Kärlek. ²Du kommer att finna Himlen. ³Allt du söker utöver detta

- kommer att försvinna. ⁴Men inte på grund av att det tagits ifrån dig. ⁵Det kommer att försvinna därför att du inte vill ha det. ⁶Du kommer att nå det mål du verkligen vill ha lika säkert som att Gud skapade dig i syndfrihet.
6. Varför vänta på Himlen? ²Den är här i dag. ³Tiden är den stora illusionen att den finns i det förgångna eller ligger i framtiden. ⁴Likväl kan det inte vara så, om den är där Gud vill att Hans Son skall vara. ⁵Hur skulle Guds Vilja kunna vara i det förgångna, eller i någonting som fortfarande kommer att ske? ⁶Det Han vill är nu, utan något förgånget och helt och hållet utan framtid. ⁷Det är lika långt borta från tiden som ett litet ljus är från en avlägsen stjärna, eller som det du valde är från det du verkligen vill ha.
 7. Himlen förblir ditt enda alternativ till denna egendomliga värld som du har gjort, och till alla dess egenheter; dess skiftande mönster och ovissa mål, dess smärtsamma njutningar och tragiska glädjeämnen. ²Gud har inte gjort några motsägelser. ³Det som förnekar sin egen existens och attackerar sig självt är inte av Honom. ⁴Han har inte gjort två sinnen, med Himlen som den glädjefulla verkan av det ena, och jorden som det bedrövliga resultatet av det andra, Himlens motsats på alla sätt.
 8. Gud är inte i konflikt. ²Inte heller är Hans skapelse delad mitt itu. ³Hur skulle det kunna vara möjligt att Hans Son skulle vara i helvetet när Gud Själv har satt honom i Himlen? ⁴Skulle han kunna förlora det som den Eviga Viljan har gett honom att för evigt vara hans hem? ⁵Låt oss inte längre försöka påtvinga Guds enhetliga syfte en främmande vilja. ⁶Han är här eftersom Han vill vara här, och det Han vill är närvarande nu, utom räckhåll för tiden.
 9. I dag skall vi inte välja en paradox i stället för sanningen. ²Hur skulle Guds Son kunna göra tiden så att den kunde ta bort Guds Vilja? ³På så sätt förnekar han sig själv, och motsäger det som inte har någon motsats. ⁴Han tror att han har gjort ett helvete som motsätter sig Himlen, och tror att han bor i någonting som inte existerar, medan Himlen är den plats som han inte kan finna.
 10. Lämna sådana dåraktiga tankar bakom dig i dag, och vänd ditt sinne mot sanna tankar i stället. ²Ingen kan misslyckas som försöker nå sanningen, och det är sanningen vi försöker nå i dag. ³Vi skall ägna tio minuter åt detta mål tre gånger i dag, och vi skall be att få se den verkliga världen resa sig för att ersätta de dåraktiga bilder som vi håller kära med sanna tankar som uppstår i

stället för tankar som inte har någon mening, ingen verkan och varken källa eller substans i sanningen.

11. Detta tillstår vi när vi börjar våra övningsstunder. ²Börja med detta:

³Jag ber att få se en annan värld, och tänka en annan sorts tanke än dem jag hittade på. ⁴Världen jag söker gjorde jag inte ensam, och de tankar jag vill tänka är inte mina egna

⁵Iakttä ditt sinne under några minuter och se, även om dina ögon är slutna, den vettlösa värld som du tror är verklig. ⁶Gå även igenom de tankar som är förenliga med en sådan värld, och som du tror är sanna. ⁷Släpp dem sedan, och sjunk ner under dem till den heliga plats där de inte kan komma in. ⁸Det finns en dörr under dem i ditt sinne, som du inte kunde stänga helt när du ville dölja det som ligger bortom.

12. Sök efter den dörren och finn den. ²Men innan du försöker öppna den, påminn dig om att ingen kan misslyckas som försöker nå sanningen. ³Och det är detta du ber om i dag. ⁴Ingenting annat än detta betyder någonting nu; inget annat mål värdesätter du eller söker nu, ingenting framför denna dörr vill du egentligen ha, och du söker bara det som ligger bakom den.
13. Sträck ut handen och se hur lätt dörren går upp när din enda avsikt är att gå igenom den. ²Änglar lyser upp vägen så att allt mörker försvinner, och du står i ett ljus så starkt och klart att du kan förstå allt du ser. ³Ett kort ögonblick av överraskning kommer kanske att få dig att stanna till, innan du förstår att den värld du ser framför dig i ljuset återspeglar sanningen som du kände, och inte helt hade glömt bort när du planlöst vandrade i väg i drömmar.
14. Du kan inte misslyckas i dag. ²Med dig vandrar Anden Som Himlen sände dig, så att du en dag skulle kunna närma dig denna dörr, och med Hans hjälp utan ansträngning passera igenom den till ljuset. ³I dag har den dagen kommit. ⁴I dag håller Gud sitt gamla löfte till Sin helige Son, liksom Hans Son kommer ihåg sitt löfte till Honom. ⁵Detta är en glädjens dag, för vi kommer till den avtalade tid och plats där du kommer att finna målet för allt ditt sökande här, och för allt världens sökande, som samtidigt tar slut när du går in genom dörren.
15. Kom ofta ihåg att den här dagen skall vara en dag av särskild glädje, och avstå från dystra tankar och meningslös klagan. ²Fräls-

ningens tid har kommit. ³Himlen har själv bestämt att den här dagen skall vara en tid av nåd för dig och för världen. ⁴Om du glömmer detta lyckliga faktum, påminn dig själv om det med detta:

⁵*I dag söker jag och finner allt jag vill ha.*

⁶*Mitt enda syfte erbjuder mig det.*

⁷*Ingen kan misslyckas som försöker nå sanningen.*

LEKTION 132

Jag löser världen från allt som jag trodde att den var.

1. Vad håller världen i bojor om inte dina övertygelser? ²Och vad kan rädda världen förutom ditt Själv? ³Övertygelser är förvisso starka. ⁴Tänkarna du har är mäktiga, och illusionernas verkningar är lika starka som sanningens. ⁵En galning tror att den värld han ser är verklig, och betvivlar den inte. ⁶Inte heller kan han övertygas genom att ifrågasätta sina tankars verkan. ⁷Det är endast när deras källa ifrågasätts som hoppet om frihet når honom till sist.
2. Ändå uppnås frälsningen lätt, för det står var och en fritt att ändra sitt sinne, och alla hans tankar ändras med det. ²Nu är källan till tankarna en annan, därför att ändra sitt sinne innebär att du har ändrat källan till alla de tankar du tänker eller någon sin tänkte eller ännu kommer att tänka. ³Du frigör det förgångna från det du tidigare tänkte. ⁴Du frigör framtiden från alla gamla tankar på att söka efter det du inte vill finna.
3. Nuet är nu den enda tid som finns kvar. ²Här i nuet befrias världen. ³För när du låter det förgångna lyftas bort och befriar framtiden från dina gamla rädslor, finner du räddning och ger den till världen. ⁴Du har förslavat världen med alla dina rädslor, dina tvivel och ditt elände, din smärta och dina tårar, och alla dina sorger tynger den, och håller världen fången vid dina övertygelser. ⁵Döden hemsöker den överallt eftersom du har de bittra tankarna på döden i ditt sinne.
4. Världen i sig är ingenting. ²Ditt sinne måste ge den mening. ³Och det du ser i den är dina önskningar, utagerade så att du kan se på dem och tro att de är verkliga. ⁴Du kanske tror att du inte gjorde världen, utan motvilligt kom till det som redan var gjort och som knappast väntade på att dina tankar skulle ge det någon mening. ⁵Men sanningen är att du fann exakt det som du letade efter när du kom.
5. Det finns ingen värld åtskild från det du önskar, och i detta ligger din slutliga befrielse. ²Ändra bara ditt sinne om vad du vill se, och hela världen måste ändras i enlighet därmed. ³Tankar lämnar inte sin källa. ⁴Detta centrala tema omtalas ofta i textboken, och måste läggas på minnet om du skall förstå dagens lektion. ⁵Det är inte stolthet som säger dig att du har gjort den värld

- du ser, och att den ändras när du ändrar ditt sinne.
6. Men det är stolthet som hävdar att du har kommit in i en värld helt åtskild från dig, oemottaglig för det du tänker och helt oberoende av det du råkar tycka att den är. ²Det finns ingen värld! ³Detta är den centrala tanke som kursen försöker lära ut. ⁴Inte alla är redo att acceptera den, och var och en måste gå så långt som han kan låta sig ledas på vägen till sanningen. ⁵Han kommer att återvända och gå ännu längre, eller kanske dra sig tillbaka en stund och sedan återvända igen.
 7. Men helandet är den gåva som ges till dem som är beredda att lära sig att det inte finns någon värld, och kan acceptera den lektionen nu. ²Deras beredvillighet kommer att ge dem lektionen i en form som de kan förstå och känna igen. ³Några ser den plötsligt i dödsögonblicket, och stiger upp för att lära ut den. ⁴Andra finner den i upplevelser som inte är av denna världen, vilket visar dem att världen inte existerar eftersom det som de ser måste vara sanningen, och ändå står det klart i strid med världen.
 8. Och några kommer att finna den i den här kursen, och i de övningar vi gör i dag. ²Dagens tankegång är sann eftersom världen inte existerar. ³Och om den faktiskt är din egen inbillning kan du lösa den från allt som du någonsin trodde att den var genom att endast ändra alla de tankar som gav den dessa skenbilder. ⁴De sjuka blir helade när du släpper alla tankar på sjukdom, och de döda står upp när du låter tankar om livet ersätta alla tankar du någonsin haft om döden.
 9. En lektion som har repeterats en gång tidigare måste nu åter betonas, för den innehåller den fasta grunden för dagens tankegång. ²Du är som Gud skapade dig. ³Det finns ingen plats där du kan lida, och ingen tid som kan föra med sig någon förändring i ditt eviga tillstånd. ⁴Hur kan en värld av tid och rum existera, om du förblir som Gud skapade dig?
 10. Vad är lektionen i dag om inte ett annat sätt att säga att världens frälsning är att känna ditt Själv? ²Att befria världen från varje slags smärta är endast att ändra ditt sinne om dig själv. ³Det finns ingen värld skild från dina tankar eftersom tankar inte lämnar sin källa, och du upprätthåller världen i ditt sinne som tanke.
 11. Men om du är som Gud skapade dig kan du inte tänka åtskild från Honom, inte heller göra det som inte delar Hans tidlöshet och Kärlek. ²Är dessa inneboende i den värld du nu ser? ³Skapar den som Han? ⁴Om den inte gör det är den inte verklig, och kan inte finnas överhuvudtaget. ⁵Om du är verklig är världen du ser

falsk, för Guds skapelse är olik världen på alla sätt. ⁶Och eftersom det var genom Hans Tanke som du skapades, så är det dina tankar som gjorde den och som måste befria den, så att du kan känna de Tankar du delar med Gud.

12. Befria världen! ²Dina verkliga skapelser väntar på denna befrielse för att ge dig faderskapet, inte till illusioner, utan likt Gud i sanning. ³Gud delar Sitt Faderskap med dig som är Hans Son, för Han gör ingen skillnad på det som Han Självt är och det som fortsätter att vara Han Självt. ⁴Det Han skapar är inte åtskilt från Honom, och det finns ingenstans där Fadern slutar och Sonen börjar som någonting åtskilt från Honom.
13. Det finns ingen värld eftersom den är en tanke åtskild från Gud, och gjord för att separera Fadern och Sonen, och för att bryta loss en del av Gud Självt och på så sätt förstöra Hans Helhet. ²Kan en värld som kommer från denna tanke vara verklig? ³Kan den finnas någonstans? ⁴Förneka illusioner, men acceptera sanningen. ⁵Förneka att du är en skugga som för ett kort ögonblick lagts över en döende värld. ⁶Befria ditt sinne, och du kommer att se en befriad värld.
14. I dag är vårt syfte att befria världen från alla de fåfänga tankar vi någonsin haft om den och om alla levande ting vi ser i den. ²De kan inte finnas där. ³Lika lite som vi. ⁴För vi finns i det hem som vår Fader ställt i ordning åt oss, tillsammans med dem. ⁵Och vi som är som Han skapade oss vill den här dagen lösa världen från varenda en av våra illusioner, så att vi kan vara fria.
15. Börja de femton minuter långa övningarna som vi gör två gånger i dag med detta:

²Jag som förblir som Gud skapade mig vill lösa världen från allt som jag trodde den var. ³För jag är verklig eftersom världen inte är det, och jag vill känna min egen verklighet.

⁴Vila sedan bara, uppmärksam men utan anspänning, och låt ditt sinne i stillhet ändras så att världen befrias tillsammans med dig.

16. Du behöver inte förstå, att när du sänder ut dessa tankar för att välsigna världen, kommer helandet till många bröder över hela världen, såväl som till dem som du ser i din närhet. ²Men du kommer att förnimma din egen befrielse, även om du kanske ännu inte till fullo förstår att du aldrig skulle kunna befrias ensam.
17. Öka under dagen den frihet som genom dina tankar sänds till

hela världen, och säg närhelst du frestas att förneka makten i denna enkla ändring av ditt sinne:

²Jag löser världen från allt som jag trodde att den var, och väljer min egen verklighet i stället.

LEKTION 133

Jag skall inte sätta värde på det som är värdelöst.

1. I undervisning är det ibland en fördel att föra eleven tillbaka till praktiska angelägenheter, särskilt efter att han har gått igenom det som verkar teoretiskt och långt ifrån det som han redan har lärt sig. ²Detta skall vi göra i dag. ³Vi kommer inte tala om högt-flygande, världsomfattande tankar, utan i stället uppehålla oss vid det som är till nytta för dig.
2. Du begär inte för mycket av livet, utan alldeles för lite. ²När du låter ditt sinne lockas av kroppsliga angelägenheter, av ting som du köper, av berömmelse så som världen värdesätter den, ber du om sorg, inte om lycka. ³Den här kursen försöker inte ta ifrån dig det lilla du har. ⁴Den försöker inte ersätta de tillfredsställelser som finns i världen med utopiska föreställningar. ⁵Det finns ingenting som kan tillfredsställa dig i världen.
3. I dag skall vi ta upp de verkliga kriterier med vars hjälp du prövar allt som du tror att du vill ha. ²Om de inte motsvarar dessa förnuftiga krav är de inte värda att eftertraktas överhuvudtaget, för de kan bara ersätta det som erbjuder mer. ³De lagar som styr valen kan du inte utfärda, lika lite som du kan göra alternativen du väljer emellan. ⁴Välja kan du göra; det måste du förvisso. ⁵Men det är tillrådligt att du lär dig de lagar du sätter i rörelse när du väljer, och vet vilka alternativ du väljer emellan.
4. Vi har redan betonat att det bara finns två alternativ, oavsett hur många det ser ut att finnas. ²Gränserna är fastställda, och detta kan vi inte ändra på. ³Det skulle vara verkligt hjärtlöst mot dig att låta alternativen vara obegränsade, och på så sätt fördröja ditt slutliga val tills du hade övervägt dem alla i tiden: och inte så tydligt blivit förd till den plats där det bara finns ett enda val som måste göras.
5. En annan förmånlig och besläktad lag är att det inte finns någon kompromiss i det som ditt val måste föra med sig. ²Det kan inte ge dig bara lite grann, för det finns inte något däremellan. ³Varje val du gör ger dig allt eller ingenting. ⁴Om du därför lär dig de kriterier med vars hjälp du kan skilja allt från ingenting, kommer du att göra det bästa valet.
6. För det första: om du väljer någonting som inte kommer att vara för evigt, är det du valde värdelöst. ²Ett tillfälligt värde är

- utan allt värde. ³Tiden kan aldrig ta bort ett värde som är verkligt. ⁴Det som tynar bort och dör fanns aldrig, och erbjuder ingenting till den som väljer det. ⁵Han vilseleds av ingenting i en form som han tror att han tycker om.
7. För det andra: om du väljer att ta någonting ifrån någon annan kommer du inte att ha någonting kvar. ²Detta beror på att när du förnekar hans rätt till allt, har du förnekat din egen. ³Du kommer därför inte att varsebli de ting du verkligen har, eftersom du förnekar att de finns där. ⁴Den som försöker ta ifrån någon någonting har låtit sig vilseledas av illusionen att förlust kan erbjuda vinst. ⁵Men förlust måste erbjuda förlust, och ingenting annat.
 8. Ditt nästa övervägande är det som de andra vilar på. ²Varför är det val du gör av värde för dig? ³Vad är det som lockar ditt sinne till det? ⁴Vilket syfte tjänar det? ⁵Här är det allra lättast att bli vilseledd. ⁶För egot vet inte vad det vill. ⁷Det säger inte ens sanningen så som det varseblir den, för det behöver behålla glorian som det använder för att skydda sina mål från att bli missfärgade och rostiga, så att du skall kunna se hur "oskyldigt" det är.
 9. Men dess kamouflage är en tunn fernissa som bara kan vilseleda dem som nöjer sig med att bli vilseledda. ²Dess mål är uppenbara för alla som gör sig besväret att söka efter dem. ³Här är bedrägeriet dubbelt, för den som är vilseledd kommer inte att varsebli att han helt enkelt inte lyckades vinna. ⁴Han kommer att tro att han har tjänat egots dolda mål.
 10. Men även om han försöker bevara dess gloria klar i sitt sanna seende, måste han ändå varsebli dess missfärgade konturer och rostiga kärna. ²Hans verkningslösa misstag ser för honom ut som synder, eftersom han ser missfärgningen som sin egen; rosten som ett tecken på en djup ovärdighet i honom själv. ³Den som fortfarande vill bevara egots mål och tjäna dem som sina egna gör inga misstag, enligt sin vägledares påbud. ⁴Denna vägledning lär ut att det är fel att tro att synder endast är misstag, för vem skulle lida för sina synder om det förhöll sig så?
 11. Och därmed kommer vi till det kriterium för att välja som är det svåraste att tro på, eftersom dess självklarhet har täckts över med många lager oklarhet. ²Om du känner någon skuld över ditt val, har du tillåtit egots mål att komma emellan de verkliga alternativen. ³Och därför inser du inte att det bara finns två, och det alternativ som du tror att du valde tycks skrämmande och alltför farligt för att vara det intet som det faktiskt är.
 12. Alla ting är antingen värdefulla eller värdelösa, värda eller inte

alls värda att sträva efter, alltigenom önskvärda eller inte värda den minsta ansträngning för att kunna uppnå dem. ²Att välja är lätt just på grund av detta. ³Komplexitet är ingenting annat än en rökridå som döljer det mycket enkla faktum att inget beslut kan vara svårt. ⁴Vad vinner du på att lära dig detta? ⁵Du vinner långt mer än att bara kunna göra dina val med lätthet och utan smärta.

13. Himlen själv nås med tomma händer och ett öppet sinne som kommer utan någonting för att finna allt och göra anspråk på det som sitt eget. ²Vi skall försöka nå detta tillstånd i dag, med självbedrägeriet lagt åt sidan, och med en uppriktig villighet att enbart sätta värde på det sant värdefulla och verkliga. ³Våra två förlängda övningsstunder på femton minuter vardera börjar med detta:

⁴Jag skall inte sätta värde på det som är värdelöst, och jag söker bara det som är av värde, för enbart detta vill jag finna.

14. Och ta sedan emot det som väntar på alla som utan börda når fram till Himlens port som slås upp när de kommer. ²Om du börjar tillåta dig själv att samla på dig onödiga bördor, eller tro att du ställs inför svåra beslut, svara då snabbt med den här enkla tanken:

³Jag skall inte sätta värde på det som är värdelöst, för det som är värdefullt tillhör mig.

LEKTION 134

Låt mig varsebli förlåtelsen som den är.

1. Låt oss repetera vad det innebär att "förlåta", för det har en benägenhet att bli förvrängt och att varseblivas som någonting som innebär att orättvist avstå från en rättmätig vrede, som en obefogad och oförtjänt gåva, och som ett fullständigt förnekande av sanningen. ²Utifrån ett sådant synsätt måste förlåtelse ses som en rent excentrisk dårskap, och den här kursen måste tyckas grunda frälsningen på en nyck.
2. Det här förvrängda sättet att se på vad förlåtelsen innebär är lätt att rätta, när du kan acceptera att du inte ombeds att förlåta det som är sant. ²Den måste begränsas till det som är falskt. ³Den är ovidkommande för allt utom för illusioner. ⁴Sanningen är Guds skapelse, och att förlåta den är meningslöst. ⁵All sanning tillhör Honom, återspeglar Hans lagar och utstrålar Hans Kärlek. ⁶Behöver detta förlåtas? ⁷Hur kan du förlåta de som är utan synd och evigt välvilliga?
3. Den största svårigheten du har för din del för att uppriktigt kunna förlåta är att du fortfarande tror att du måste förlåta sanningen, och inte illusionerna. ²Du ser förlåtelsen som ett fåfängt försök att se förbi det som finns där; att förbise sanningen i ett grundlöst försök att vilseleda dig själv genom att göra en illusion sann. ³Detta förvrängda synsätt återspeglar bara det grepp som föreställningen om synd fortfarande har om ditt sinne, så som du ser dig själv.
4. Eftersom du tror att dina synder är verkliga, ser du förlåtelsen som villfarelse. ²För det är omöjligt att tro att synden är sann och inte tro att förlåtelsen är en lögn. ³På så sätt är förlåtelsen faktiskt ingenting annat än en synd, som allt annat. ⁴Den säger att sanningen är falsk, och ler mot de korruperade som om de vore lika oförvitliga som gräs; lika vita som snö. ⁵Den vilseleder sig själv i sin tro på vad den kan uppnå. ⁶Den vill se det uppenbart felaktiga som rätt; det avskyvärda som gott.
5. Förlåtelsen är ingen räddning när den ses på det sättet. ²Den är bara ytterligare ett tecken på att synd är oförlåtlig, i bästa fall någonting som måste döljas, förnekas eller kallas för någonting annat, för förlåtelsen är ett förräderi mot sanningen. ³Skuld kan inte förlåtas. ⁴Om du syndar varar din skuld för evigt. ⁵De som

blir förlåtna utifrån synsättet att deras synder är verkliga blir obarmhärtigt hånade och dubbelt fördömda; först av sig själva för det som de tror att de har gjort, och ännu en gång av dem som förlåter dem.

6. Det är syndens överklighet som gör förlåtelsen naturlig och helt förnuftig, en stor lättnad för dem som erbjuder den: en tyst välsignelse där den tas emot. ²Den understödjer inte illusioner, utan samlar försiktigt ihop dem med ett litet skratt och lägger dem varsamt vid sanningens fötter. ³Och där försvinner de fullständigt.
7. Förlåtelsen är det enda som representerar sanningen i den här världens illusioner. ²Den ser deras intet, och ser rakt igenom de tusentals former som de kan visa sig i. ³Den ser på lögnen, men låter sig inte vilseledas. ⁴Den fäster inget avseende vid de självanklagande skriken från syndare, galna av skuld. ⁵Den ser på dem med lugna ögon, och säger bara till dem: "Min broder, det du tror är inte sanningen."
8. Förlåtelsens styrka är dess ärlighet, som är så ofördärvad att den ser illusioner som illusioner, inte som sanning. ²Det är på grund av detta som förlåtelsen blir det som öppnar ögonen vid åsynen av lögnen; den store återställaren av den enkla sanningen. ³Genom sin förmåga att förbise det som inte finns, öppnar den vägen till sanningen som har varit blockerad av drömmar om skuld. ⁴Nu står det dig fritt att följa den väg som din sanna förlåtelse öppnar för dig. ⁵För om en broder har tagit emot denna gåva av dig, står dörren öppen för dig själv.
9. Det finns ett mycket enkelt sätt att hitta dörren till sann förlåtelse, och varsebli att den står välkomnande vidöppen. ²När du känner dig frestad att anklaga någon för synd i någon form, tillåt då inte ditt sinne att uppehålla sig vid det som du tycker att han har gjort, för då vilseleder du dig själv. ³Fråga i stället: "Skulle jag anklaga mig själv för detta?"
10. På så vis kommer du att se valalternativen på ett sätt som gör det meningsfullt att välja, och som håller ditt sinne så fritt från skuld och smärta som Gud Själv hade för avsikt att det skulle vara, och som det i sanning är. ²Det är endast lögnen som fördömer. ³I sanningen är oskulden det enda som finns. ⁴Förlåtelsen står mellan illusioner och sanningen; mellan den värld du ser och den som ligger bortom; mellan skuldens helvete och Himlens port.
11. Över denna bro, lika mäktig som Kärleken som lade sina välsignelser på den, förs alla drömmar om ondska och hat och

attack tyst till sanningen. ²De behålls inte så att de kan svälla och skräna, och skrämna den dåraktige drömmare som tror på dem. ³Han har varsamt väckts ur sin dröm genom att förstå, att det han trodde att han såg aldrig fanns. ⁴Och nu kan han inte känna att all räddning har nekats honom.

12. Han behöver inte kämpa för att rädda sig själv. ²Han behöver inte döda drakarna som han trodde förföljde honom. ³Inte heller behöver han resa de tunga murarna av sten och dörrarna av järn som han trodde skulle ge honom trygghet. ⁴Han kan ta bort den otympliga och odugliga rustningen som gjorts för att kedja fast hans sinne vid rädsla och förtvivlan. ⁵Hans steg är lätta, och när han lyfter foten för att ta ett steg framåt lämnas en stjärna kvar, för att visa vägen åt dem som följer honom.
13. Förlåtelse måste övas, för världen kan inte varsebli dess mening, inte heller tillhandahålla någon vägledare för att lära dig dess barmhärtighet. ²Det finns ingen tanke i hela världen som leder till förståelse för de lagar den följer, inte heller för den Tanke den återspeglar. ³Den är lika främmande för världen som din egen verklighet. ⁴Och likväl förenar den ditt sinne med verkligheten i dig.
14. I dag skall vi öva sann förlåtelse, så att tiden för förening inte fördröjs ännu mer. ²För vi vill möta vår verklighet i frihet och i frid. ³Våra övningar blir de fotspår som lyser upp vägen för alla våra bröder, som kommer att följa oss till den verklighet vi delar med dem. ⁴Låt oss för att kunna genomföra detta ägna en kvart två gånger i dag åt det, och tillbringa den med den Vägledare Som förstår förlåtelsens mening och som sändes till oss för att lära oss den. ⁵Låt oss be Honom:

⁶Låt mig varsebli förlåtelsen som den är.

15. Välj sedan en broder enligt Hans anvisningar, och gör en förteckning över hans "synder", allteftersom de en efter en dyker upp i ditt sinne. ²Se till att du inte uppehåller dig speciellt vid någon av dem, utan förstå att du bara använder hans "förseelser" för att rädda världen från alla föreställningar om synd. ³Tänk en kort stund på alla de onda ting du tänkte om honom, och fråga dig varje gång: "Skulle jag fördöma mig själv för detta?"
16. Låt honom bli fri från alla de tankar du hade om synd i honom. ²Och nu är du redo för frihet. ³Om du hittills har övat villigt och ärligt kommer du att börja känna att du lyfts upp, att tyngden

över ditt bröst minskar, och att du får en djup och tydlig känsla av lättnad. ⁴Den återstående tiden bör ägnas åt att känna befrielsen från alla de tunga bojor du försökte lägga på din broder, men som lades på dig själv.

17. Förlåtelse bör övas hela dagen, för många gånger kommer du fortfarande att glömma dess mening och attackera dig själv. ²När detta sker, tillåt då ditt sinne att se igenom denna illusion medan du säger till dig själv:

³Låt mig varsebli förlåtelsen som den är. ⁴Skulle jag anklaga mig själv för detta? ⁵Jag skall inte lägga denna boja på mig själv.

⁶I allt du gör, kom ihåg detta:

⁷Ingen korsfästs ensam, och ingen kan ensam komma in i Himlen.

LEKTION 135

Om jag försvarar mig attackerad jag.

1. Vem skulle försvara sig om han inte trodde att han attackerades, att attacken var verklig och att hans eget försvar kunde rädda honom? ²Och i detta ligger försvarets dårskap; det ger illusioner full verklighet, och försöker sedan hantera dem som verkliga. ³Det lägger illusioner till illusioner, och gör på så sätt rättelsen dubbelt så svår. ⁴Och det är detta du gör när du försöker planera framtiden, aktivera det förgångna eller organisera nuet efter dina önskemål.
2. Du agerar utifrån övertygelsen att du måste skydda dig själv mot det som sker, eftersom det måste innehålla någonting som hotar dig. ²En känsla av hot är ett erkännande av en inneboende svaghet; en övertygelse om att det finns en fara som har makten att uppmana dig att försvara dig på ett lämpligt sätt. ³Världen är baserad på denna vansinniga övertygelse. ⁴Och alla dess strukturer, alla dess tankar och tvivel, dess bestraffningar och tunga vapen, dess juridiska definitioner och dess regler, dess etik och dess ledare och dess gudar, alla tjänar de endast till att bevara dess känsla av hot. ⁵För ingen vandrar omkring i världen iklädd rustning, om han inte känner skräck i djupet av sitt hjärta.
3. Försvar är skrämmande. ²Det härrör från rädslan och ökar rädslan med varje ytterligare försvar som byggs upp. ³Du tror att det erbjuder trygghet. ⁴Men det talar om rädsla som gjorts verklig och om skräck som rättfärdigats. ⁵Är det inte egendomligt att du inte stannar upp och frågar dig vad det är du försvarar, och hur och mot vad, när du utarbetar dina planer och gör din rustning kraftigare och dina lås säkrare?
4. Låt oss först tänka efter vad det är du försvarar. ²Det måste vara någonting som är mycket svagt och lätt att angripa. ³Det måste vara någonting som blir ett lätt byte, oförmöget att skydda sig självt och som behöver ditt försvar. ⁴Vad förutom kroppen har en sådan bräcklighet att det kräver ständig omtanke och uppmärksamhet, och stor omsorg för att dess lilla liv skall skyddas? ⁵Vad förutom kroppen sviktas och är oförmögen att tjäna Guds Son som en värdig värd.
5. Likväl är det inte kroppen som kan vara rädd, inte heller är den ett ting att frukta. ²Den har inga behov förutom dem som du

- tillskriver den. ³Den behöver inga komplicerade försvarsstrukturer, ingen hälsobefrämjande medicin, ingen omtanke eller omsorg överhuvudtaget. ⁴Försvara dess liv, eller ge den gåvor för att göra den vacker eller murar för att göra den trygg, och det enda du säger är att ditt hem står öppet för tidstjuven, är förgängligt och sönderfallande, och så utsatt att det måste skyddas med ditt eget liv.
6. Är inte denna bild skrämmande? ²Kan du leva i frid med en sådan bild av ditt hem? ³Men vad har gett kroppen rätten att tjäna dig på detta sätt om inte din egen övertygelse? ⁴Det är ditt sinne som har givit kroppen alla de funktioner som du ser i den, och som fastslår att dess värde är långt mer än en liten hög stoft och vatten. ⁵Vem skulle försvara någonting sådant om han såg att detta var vad det var?
 7. Kroppen behöver inget försvar. ²Detta kan inte nog ofta betonas. ³Den kommer att vara stark och frisk om sinnet inte missbrukar den genom att tilldela den roller som den inte kan fylla, syften som ligger bortom dess räckvidd, och högtflygande mål som den inte kan nå. ⁴Sådana försök, absurda men likväl djupt omhuldade, är källorna till de många galna attacker som du riktar emot den. ⁵För den tycks svika dina förhoppningar, dina behov, dina värderingar och dina drömmar.
 8. Det "själv" som behöver beskydd är inte verkligt. ²Kroppen, utan värde och knappast värd det minsta försvar, behöver endast varseblivas som helt skild från dig, och den blir ett friskt och användbart instrument genom vilket sinnet kan verka tills dess användbarhet är över. ³Vem skulle vilja behålla den när den inte längre är användbar?
 9. Försvara kroppen och du har attackerat ditt sinne. ²För i det har du sett de fel, de svagheter, de begränsningar och de brister från vilka du tror att kroppen måste räddas. ³Du kommer inte att se sinnet som åtskilt från kroppsliga tillstånd. ⁴Och du kommer att påtvinga kroppen all den smärta som kommer från föreställningen att sinnet är begränsat och bräckligt, och åtskilt från andra sinnen och separerat från sin Källa.
 10. Det är dessa tankar som behöver helas, och kroppen kommer att svara med att vara frisk när de har blivit rättade och ersatta med sanningen. ²Detta är kroppens enda verkliga försvar. ³Men är det här du söker efter dess försvar? ⁴Du erbjuder den beskydd av ett slag som den inte har någon nytta av överhuvudtaget, utan som endast ökar nöden i ditt sinne. ⁵Du helar inte, utan tar bara

- bort hoppet om helande, för du ser inte var hoppet måste finnas om det skall vara meningsfullt.
11. Ett helat sinne planerar inte. ²Det genomför de planer som det tar emot genom att lyssna till en Vishet som inte är dess egen. ³Det väntar tills det har fått lära sig vad som skall göras, och börjar sedan göra det. ⁴Det litar inte till sig självt för någonting förutom till sin förmåga att fullfölja de planer som det tilldelas. ⁵Det är säkert i sin visshet att hinder inte kan hejda dess framsteg i att uppnå varje mål som tjänar den högre plan som upprättats för allas bästa.
 12. Ett helat sinne är befriat från övertygelsen att det måste planera, även om det inte kan veta vilket det bästa resultatet är, genom vilka medel det uppnås, inte heller hur det kan se det problem som planen har gjorts för att lösa. ²Det måste missbruka kroppen i sina planer tills det inser att det förhåller sig så. ³Men när det har accepterat att detta är sant, då helas det och släpper kroppen.
 13. Att göra kroppen till slav under de planer som det ohelgade sinnet gör upp för att rädda sig självt, måste göra kroppen sjuk. ²Det står den inte fritt att vara ett hjälpmedel i en plan som vida överstiger dess eget beskydd, och som behöver dess tjänster en liten stund. ³I denna egenskap är dess hälsa säkrad. ⁴För allt som sinnet använder sig av för detta kommer att fungera felfritt, och med den styrka som det har givits och som inte kan misslyckas.
 14. Det är kanske inte så lätt att varsebli att planer som du själv tagit initiativet till inte är någonting annat än försvar, och som har det syfte som de alla gjordes för att uppnå. ²De är det medel genom vilket ett skrämt sinne vill ta sig an sitt eget beskydd, på bekostnad av sanningen. ³Detta är inte svårt att förstå i vissa av de former som dessa självbedrägerier antar, där förnekandet av verkligheten är mycket tydligt. ⁴Men planering ses inte ofta som ett försvar.
 15. Sinnet som är upptaget med att planera för sig självt är sysselsatt med att försöka kontrollera framtida händelser. ²Det tror inte att någon kommer att sörja för det om det inte själv vidtar sina egna åtgärder. ³När det gäller tiden betonar sinnet framtiden som skall kontrolleras genom inläring och erfarenhet som erhållits genom gångna händelser och tidigare övertygelser. ⁴Det förbiser nuet, för sinnet vilar på föreställningen att det förgångna har lärt det tillräckligt för att låta det styra sin framtida kurs.
 16. Det sinne som planerar vägrar således att tillåta förändring.

- ²Det som det har lärt sig tidigare blir utgångspunkten för dess framtida mål. ³Dess tidigare erfarenhet styr valet av vad som kommer att ske. ⁴Och det ser inte att här och nu är allt det behöver för att garantera en framtid helt olik det förgångna, utan att gamla föreställningar och sjuka övertygelser fortfarande består. ⁵Det finns ingen oro för framtiden överhuvudtaget, för tillförsikt i nuet visar vägen.
17. Försvaret är de planer som du åtar dig att upprätta mot sanningen. ²Deras mål är att välja ut det som du godkänner, och förbise det som du ser som oförenligt med det du tror är din verklighet. ³Men det som finns kvar är förvisso meningslöst. ⁴För det är din verklighet som är det "hot" som dina försvar vill attackera, dölja och ta isär och korsfästa.
18. Vad skulle du inte kunna acceptera, om du bara visste att allt som sker, alla händelser, förgångna, nuvarande och kommande, är varsamt planerade av Honom. Vars enda syfte är ditt bästa. ²Kanske du har missförstått Hans plan, för Han skulle aldrig åsamka dig smärta. ³Men dina försvar lät dig inte se Hans kärleksfulla välsignelse lysa i varje steg du någonsin har tagit. ⁴Medan du planerade för döden, ledde Han dig varsamt till det eviga livet.
19. Din nuvarande förtröstan på Honom är det försvar som utlovar en ostörd framtid utan ett spår av sorg, och med en glädje som ständigt ökar allt eftersom det här livet blir ett heligt ögonblick, inlagt i tiden, men som bara fäster avseende vid odödlighet. ²Låt inga försvar utom din nuvarande tillit styra framtiden, och det här livet kommer att bli ett meningsfullt möte med sanningen som endast dina försvar skulle kunna dölja.
20. Utan försvar blir du ett ljus som Himlen tacksamt erkänner som sitt eget. ²Och det kommer att leda dig vidare på vägar som har utstakats för att göra dig lycklig i enlighet med den gamla planen, som började när tiden föddes. ³De som följer dig kommer att förena sitt ljus med ditt, och det kommer att utökas tills världen är upplyst av glädje. ⁴Och med glädje kommer våra bröder att lägga sina tunga försvar åt sidan, eftersom de inte var till någon nytta för dem och bara kunde skrämja.
21. Med den tillförsikt vi nu har, ser vi i dag fram emot denna tid, för detta är del av det som planerades för oss. ²Vi skall vara säkra på att allt vi behöver för att uppnå detta i dag kommer att ges till oss. ³Vi skall inte göra upp några planer för hur detta skall ske, utan inser att vår försvarslöshet är allt som behövs för att sanningen med visshet skall gå upp för våra sinnen.

22. I femton minuter två gånger i dag vilar vi oss från att göra upp vettlösa planer, och från varje tanke som hindrar sanningen att komma in i vårt sinne. ²I dag skall vi ta emot i stället för att planera, så att vi kan ge i stället för att organisera. ³Och vi ges i sanning när vi säger:

⁴Om jag försvarar mig attackeras jag. ⁵Men i försvarslösheten kommer jag att vara stark, och jag kommer att lära mig vad mina försvar döljer.

23. Bara detta. ²Om det finns planer som skall göras, kommer du att få veta det. ³Det kanske inte är de planer som du trodde var nödvändiga, förvisso inte heller lösningarna på de problem som du trodde du ställdes inför. ⁴Men de är svar på en annan slags fråga som fortfarande är obesvarad, men som ändå behöver ett svar tills Svaret till sist kommer till dig.
24. Alla dina försvar har syftat till att inte ta emot det som du kommer att ta emot i dag. ²Och i den enkla tillitens ljus och glädje kommer du bara att undra varför du någonsin trodde att du måste försvaras mot befrielsen. ³Himlen begär ingenting. ⁴Det är helvetet som ställer orimliga krav på offer. ⁵Du ger inte upp någonting under dessa stunder i dag när du utan försvar ställer dig framför din Skapare så som du verkligen är.
25. Han har kommit ihåg dig. ²I dag skall vi komma ihåg Honom. ³För detta är påsktiden i din frälsning. ⁴Och du uppstår igen från det som tycktes vara död och hopplöshet. ⁵Nu har hoppets ljus åter fötts i dig, för nu kommer du utan försvar för att lära dig din del i Guds plan. ⁶Vilka små planer eller magiska övertygelser kan fortfarande ha något värde, när du har tagit emot din funktion från Rösten för Gud Själv?
26. Försök att inte utforma den här dagen så som du tror att den skulle gynna dig mest. ²För du kan inte föreställa dig all den lycka som kommer till dig utan ditt planerande. ³Lär dig det i dag. ⁴Och hela världen kommer att ta detta väldiga steg, och fira din påsk tillsammans med dig. ⁵När små förtretligheter dyker upp och får dig att försvara dig och frestar dig att börja smida planer, påminn dig då hela dagen att detta är en speciell dag för att lära dig, och erkänn detta genom att säga:

⁶Detta är min påsk. ⁷Och jag vill hålla den helig. ⁸Jag kommer inte att försvara mig, eftersom Guds Son inte behöver något försvar mot sanningen om sin verklighet.

LEKTION 136

Sjukdom är ett försvar mot sanningen.

1. Ingen kan hela om han inte förstår vilket syfte sjukdomen tycks tjäna. ²För då förstår han också att syftet med den inte har någon mening. ³Eftersom den är utan orsak och inte har någon meningsfull avsikt av något slag, kan den inte finnas överhuvudtaget. ⁴När man inser detta, sker helandet automatiskt. ⁵Det driver bort denna meningslösa illusion på samma sätt som för dem alla till sanningen, och lämnar dem helt enkelt där för att försvinna.
2. Sjukdom är ingen tillfällighet. ²I likhet med alla försvar är den ett vansinnigt redskap för självbedrägeri. ³Och i likhet med alla de andra är dess syfte att dölja verkligheten, attackera den, förändra den, göra den orimlig, förvränga den, förvanska den eller reducera den till en liten hög av delar som inte hänger ihop. ⁴Målet med alla försvar är att hindra sanningen från att vara hel. ⁵Delarna ses som om varje del var en helhet i sig själv.
3. Försvar är inte oavsiktliga, inte heller görs de utan medvetenhet. ²De är hemliga, magiska trollspön som du svänger när sanningen tycks hota det som du vill tro. ³De ser ut att vara omedvetna bara på grund av den snabbhet med vilken du väljer att använda dem. ⁴Under denna sekund, eller till och med mindre, när valet görs, förstår du exakt vad det är du försöker göra, och tror sedan att det är gjort.
4. Vem, om inte du själv, utvärderar ett hot, beslutar att det är nödvändigt att fly, och sätter upp en rad försvar för att minska hotet som bedömts som verkligt? ²Allt detta kan inte göras omedvetet. ³Men efteråt kräver din plan att du måste glömma att det var du som gjorde det, så att det ser ut som att det inte var din egen avsikt; en händelse bortom ditt sinnestillstånd, ett resultat med en faktisk verkan på dig, i stället för att ha satts i verket av dig.
5. Det är denna snabba glömska av den roll du spelar i att utforma din "verklighet" som gör att försvaren tycks vara bortom din egen kontroll. ²Men det du har glömt kan bli ihågkommet, förutsatt att du är villig att ompröva beslutet som är dubbelt skyddat genom glömskan. ³Att du inte kommer ihåg det är bara ett tecken på att det här beslutet fortfarande gäller, vad dina önskningar anbelangar. ⁴Blanda inte ihop detta med fakta. ⁵För-

- svar gör att fakta inte känns igen. ⁶Deras avsikt är att göra detta, och det är detta de gör.
6. Varje försvar tar fragment ur helheten, sätter ihop dem utan hänsyn till alla deras sanna förhållanden, och bygger på så sätt upp illusioner av en helhet som inte finns. ²Det är denna process som framkallar hot, och inte det resultat som kan bli följden. ³När delar rycks bort från helheten och ses som separata och hela i sig själva, blir de symboler som står för attack på helheten; framgångsrika i sin verkan, och aldrig mer sedda som hela. ⁴Och ändå har du glömt att de bara står för ditt eget beslut om vad som bör vara verkligt, för att ersätta det som är verkligt.
 7. Sjukdom är ett beslut. ²Det är ingenting som händer dig helt oväntat, som gör dig svag och som för med sig lidande. ³Det är ett val du gör, en plan du gör upp, när sanningen för ett ögonblick visar sig i ditt eget vilseledda sinne, och hela din värld tycks vackla och vara på väg att falla. ⁴Nu är du sjuk, så att sanningen kan ge sig iväg och inte längre hota det du har åstadkommit.
 8. Hur tror du att sjukdom skall kunna skydda dig för sanningen? ²Eftersom den bevisar att kroppen inte är skild från dig, måste du vara skild från sanningen. ³Du plågas av smärtor eftersom kroppen gör det, och i denna smärta blir du ett med den. ⁴På så sätt bevaras din "sanna" identitet, och den egendomliga, påträngande tanken att du skulle kunna vara någonting annat än den här lilla högen stoft tystas och stillas. ⁵För märk väl, detta stoft kan få dig att lida, förvrida dina lemmar och stanna ditt hjärta, befalla dig att dö och upphöra att finnas till.
 9. Således är kroppen starkare än sanningen som ber dig att leva, men som inte kan segra över ditt val att dö. ²Och följaktligen är kroppen mäktigare än det eviga livet, Himlen bräckligare än helvetet, och Guds plan för Sin Sons frälsning motsatt av ett beslut starkare än Hans Vilja. ³Hans Son är stoft, Fadern ofullständig, och kaos sitter i triumf på Hans tron.
 10. Sådan är din planering för ditt eget försvar. ²Och du tror att Himlen bävar inför sådana galna attacker som dessa, där Gud gjorts blind av dina illusioner, sanningen förvandlats till lögn, och hela universum gjorts till slav under lagar som dina försvar vill påtvinga det. ³Men vem tror på illusioner förutom den som har hittat på dem? ⁴Vem annars kan se dem, och påverkas av dem som om de vore sanningen?
 11. Gud vet ingenting om dina planer på att förändra Hans Vilja. ²Universum förblir oberört av de lagar med vilka du tänkte styra

det. ³Och Himlen har inte underkastat sig helvetet, inte heller livet döden. ⁴Du kan bara välja att tro att du dör, eller lider av sjukdom eller att du på något sätt förvränger sanningen. ⁵Det som är skapat är oberoende av allt detta. ⁶Försvar är planer på att besegra det som inte kan attackeras. ⁷Det som är oföränderligt kan inte förändras. ⁸Och det som är helt utan synd kan inte synda.

12. Detta är den enkla sanningen. ²Den vädjar varken till makt eller seger. ³Den kräver inte lydnad, inte heller försöker den bevisa hur ömkliga och fruktlösa dina försök är att planera försvar som skulle förändra den. ⁴Sanningen vill bara ge dig lycka, för detta är dess syfte. ⁵Kanske suckar den en smula när du kastar bort dess gåvor, och likväl vet den, med fullkomlig visshet, att det Gud vill för dig måste tas emot.
13. Det är detta faktum som visar att tiden är en illusion. ²För tiden låter dig tro att det Gud har givit dig inte är sanningen just nu, som den ofrånkomligen måste vara. ³Guds Tankar är helt oberoende av tiden. ⁴För tiden är bara ytterligare ett meningslöst försvar som du har upprättat mot sanningen. ⁵Likväl finns det Han vill här, och du förblir som Han skapade dig.
14. Sanningen har en makt långt utöver försvar, för inga illusioner kan finnas kvar där sanningen har tillåtits komma in. ²Och den kommer till varje sinne som lägger ner sina vapen och slutar att leka med dårskaper. ³Den går att finna när som helst; i dag, om du väljer att öva dig i att önska sanningen välkommen.
15. Detta är vårt mål i dag. ²Och två gånger skall vi ägna en kvart åt att be att sanningen skall komma till oss och göra oss fria. ³Och sanningen skall komma, för den har aldrig varit skild från oss. ⁴Den väntar bara på just denna inbjudan som vi gör i dag. ⁵Vi inleder den med en helande bön för att hjälpa oss att höja oss över våra försvar, och låta sanningen vara som den alltid har varit:

⁶Sjukdom är ett försvar mot sanningen. ⁷Jag skall acceptera sanningen om vad jag är, och låta mitt sinne helas fullständigt i dag.

16. Helandet kommer blixtnabbt att sprida sig i ditt öppna sinne, allt eftersom friden och sanningen framträder för att inta krigets och fåfänga inbillningars plats. ²Det kommer inte att finnas några mörka hörn som sjukdomen kan dölja och fortsätta att försvara mot sanningens ljus. ³Det kommer inte att finnas några otydliga figurer från dina drömmar kvar i ditt sinne, inte heller deras tvi-

velaktiga och meningslösa traktan efter dubbla syften som de besinningslöst söker. ⁴Det kommer att helas från alla de sjukliga önskemål som det försökte få kroppen att åtlyda.

17. Nu helas kroppen eftersom källan till sjukdomen har blivit mottaglig för lindring. ²Och du kommer att förstå att du har övat rätt genom detta: kroppen skall inte känna någonting överhuvudtaget. ³Om du har lyckats med detta, kommer det inte att finnas någon känsla varken av att må dåligt eller bra, av smärta eller njutning. ⁴I sinnet finns det överhuvudtaget ingen reaktion på det som kroppen gör. ⁵Dess användbarhet finns kvar och ingenting annat.
18. Du kanske inte inser att detta tar bort de begränsningar som du har lagt på kroppen genom de syften du gav den. ²När dessa läggs åt sidan, kommer den styrka kroppen har att alltid vara tillräcklig för att tjäna alla verkligt användbara syften. ³Kroppens hälsa garanteras till fullo, eftersom den inte begränsas av tid, av väder eller av trötthet, av mat eller dryck, eller av några andra lagar som du lät den underkasta sig tidigare. ⁴Du behöver inte göra någonting nu för att göra den frisk, för sjukdom har blivit omöjlig.
19. Men detta skydd behöver upprätthållas genom noggrann vaksamhet. ²Om du låter ditt sinne hysa tankar på attack, hemfalla åt att döma eller åt att göra upp planer för framtida ovissheter, då har du åter kommit på avvägar och åstadkommit en kroppslig identitet som kommer att attackera kroppen, för sinnet är sjukt.
20. Om detta skulle ske, rätta då ögonblickligen till det genom att inte låta dina försvar skada dig längre. ²Låt dig inte förvirras när det gäller vad som måste helas, utan säg till dig själv:

³Jag har glömt vad jag verkligen är, för jag trodde att min kropp var jag. ⁴Sjukdom är ett försvar mot sanningen. ⁵Men jag är inte en kropp. ⁶Och mitt sinne kan inte attackera. ⁷Därför kan jag inte vara sjuk.

LEKTION 137

När jag helas, helas jag inte ensam.

1. Dagens tankegång förblir den centrala tanke på vilken frälsningen vilar. ²För helandet är motsatsen till världens alla föreställningar som uppehåller sig vid sjukdom och vid tillstånd av separation. ³Sjukdom är att dra sig undan andra, och att avskärma sig från förening. ⁴Den blir en dörr som stängs om ett separat själv, och håller det isolerat och ensamt.
2. Sjukdom är isolering. ²För den tycks hålla ett själv åtskilt från alla de övriga, för att lida av någonting som de andra inte känner. ³Den ger kroppen den slutgiltiga makten att göra separationen verklig och hålla sinnet i isoleringscell, söndersplittrat och bevarat i bitar genom en solid mur av sjukt kött som det inte kan övervinna.
3. Världen lyder de lagar som sjukdomen tjänar, men helandet är verksamt oberoende av dem. ²Det är omöjligt att någon skulle helas ensam. ³I sjukdom måste han vara åtskild och separat. ⁴Men helandet är hans eget beslut att bli ett igen, och att acceptera sitt Själv med alla Dess delar intakta och inte angripna. ⁵När han är sjuk tycks hans Själv vara sönderslitet, och utan den enhet som ger Det liv. ⁶Men helandet fullbordas när han ser att kroppen inte har någon makt att attackera Guds Sons universella etthet.
4. Sjukdom vill bevisa att lögnen måste vara sanningen. ²Men helandet visar att sanningen är sann. ³Den separation som sjukdomen påtvingar har faktiskt aldrig hänt. ⁴Att bli helad är helt enkelt att acceptera det som alltid har varit den enkla sanningen, och som alltid kommer att förbli exakt så som den för evigt har varit. ⁵Likväl måste ögon som är vana vid illusioner visas att det som de ser på är falskt. ⁶Därför måste helandet, som sanningen aldrig behövde, påvisa att sjukdom inte är verklig.
5. Helandet skulle således kunna kallas en motdröm som upphäver drömmen om sjukdom i sanningens namn, men inte i sanningen själv. ²På samma sätt som förlåtelsen förbiser alla synder som aldrig begåtts, tar helandet bara bort illusioner som inte har förekommit. ³På samma sätt som den verkliga världen kommer att framträda för att ersätta det som aldrig har funnits överhuvudtaget, erbjuder helandet bara ett återlämnande av de inbillade tillstånd och falska föreställningar, som drömmar broderar och gör till bilder av sanningen.

6. Men tro inte att helande är ovärdigt din funktion här. ²För antikrist blir mäktigare än Kristus för dem som drömmer att världen är verklig. ³Kroppen ser ut att vara mer solid och stabil än sinnet. ⁴Och kärleken blir en dröm, medan rädslan förblir den enda verklighet som kan ses och rättfärdigas och till fullo förstås.
7. På samma sätt som förlåtelsen lyser bort all synd och den verkliga världen kommer att inta den plats som det hade som du har gjort, måste helandet ersätta de fantasier om sjukdom som du har inför den enkla sanningen. ²När man har sett hur sjukdomen försvinner trots alla de lagar som säger att den inte kan vara annat än verklig, då har frågorna blivit besvarade. ³Och lagarna kan inte längre omhuldas, inte heller lydas.
8. Helandet är frihet. ²För det påvisar att drömmar inte kommer att segra över sanningen. ³Helandet delas med andra. ⁴Och genom denna egenskap bevisar det att lagar, som är olika dem som hävdar att sjukdom är oundviklig, är mäktigare än deras sjukliga motsatser. ⁵Helandet är styrka. ⁶För genom dess varsamma hand övervinns svagheten, och sinnet som var instängt i en kropp är oförhindrat att förena sig med andra sinnen, så att de för evigt är starka.
9. Helande, förlåtelse och det glädjefulla utbytet av hela världen av sorg mot en värld där sorg inte kan komma in, är de medel genom vilka den Helige Ande uppmanar dig att följa Honom. ²Hans varsamma lektioner lär dig hur lätt frälsningen kan bli din; hur lite du behöver öva för att låta Hans lagar ersätta dem som du gjorde för att göra dig till dödens fånge. ³Hans liv blir ditt eget, när du utsträcker den lilla hjälpen som Han ber om för att befria dig från allt som någonsin orsakade dig smärta.
10. Och när du låter dig själv bli helad, ser du hur alla runt omkring dig, eller som du kommer att tänka på, eller som du berör eller som inte tycks ha någon kontakt med dig, helas tillsammans med dig. ²Kanske du inte kommer att känna igen dem alla, inte heller inse hur stort ditt erbjudande är till hela världen, när du låter helandet komma till dig. ³Men du helas aldrig ensam. ⁴Och oräkneliga skaror kommer att ta emot den gåva som du tar emot när du helas.
11. De som helas blir helandets redskap. ²Inte heller förflyter någon tid mellan det ögonblick de helas och all den helande nåd som det är dem förunnat att ge. ³Det som står i motsats till Gud existerar inte, och den som inte accepterar det i sitt sinne blir en fristad där de trötta kan stanna för att vila. ⁴För här ges sanningen, och här förs alla illusioner till sanningen.

12. Vill du inte erbjuda Guds Vilja en tillflyktsort? ²Du inbjuder bara ditt Själv att vara i sitt eget hem. ³Och kan denna inbjudan avvisas? ⁴Be att det oundvikliga skall hända, och du kommer aldrig att misslyckas. ⁵Det andra valet är bara att be om att det skall vara som inte kan vara, och detta kan inte lyckas. ⁶I dag ber vi att endast sanningen skall uppta våra sinnen; att helandets tankar den här dagen skall gå ut från det som är helat till det som ännu måste helas, i medvetenhet om att båda kommer att ske som ett.
13. Varje hel timme skall vi komma ihåg att vår funktion är att låta vårt sinne bli helat, så att vi kan föra helandet till världen, och byta ut förbannelse mot välsignelse, smärta mot glädje och separation mot Guds frid. ²Är det inte värt att ägna en minut varje timme åt att ta emot en gåva som denna? ³Är inte en kort stund ett ringa pris att betala för gåvan av allt?
14. Men vi måste vara förberedda på en sådan gåva. ²Och därför skall vi börja dagen med detta, och ägna tio minuter åt dessa tankar som vi också på kvällen skall avsluta dagen med:

³När jag helas helas jag inte ensam. ⁴Och jag vill dela mitt helande med världen, så att sjukdom kan förvisas från sinnet hos Guds ende Son Som är mitt enda Själv.

15. Låt helandet ske genom dig just den här dagen. ²Och medan du vilar i stillhet, var beredd att ge så som du tar emot, att bara behålla det du ger, och att ta emot Guds Ord som ersättning för alla de dåraktiga tankar som du någonsin tänkt. ³Nu samlas vi för att göra allt friskt som förut var sjukt, och erbjuda välsignelse där det förut fanns attack. ⁴Inte heller kommer vi att låta den här funktionen glömmas bort medan timmarna går, och vi minns vårt syfte med denna tanke:

⁵När jag helas helas jag inte ensam. ⁶Och jag vill välsigna mina bröder, för jag vill helas tillsammans med dem, så som de helas tillsammans med mig.

LEKTION 138

Himlen är det jag måste välja.

1. I den här världen är Himlen ett val, för här tror vi att det finns alternativ att välja mellan. ²Vi tror att allt har en motsats, och att vi väljer det vi vill ha. ³Om Himlen existerar måste det också finnas ett helvete, för det är genom motsägelser som vi åstadkommer det vi varseblir, och det vi tror är verkligt.
2. Skapelsen känner inte till några motsatser. ²Men här är motsättningar del av att vara "verklig". ³Det är denna egendomliga varseblivning av sanningen som får valet av Himlen att se ut att vara detsamma som att avstå från helvetet. ⁴Det är faktiskt inte så. ⁵Men det som är sant i Guds skapelse kan inte komma in här förrän det återspeglas i någon form som världen kan förstå. ⁶Sanningen kan inte komma dit där den bara skulle varseblivas med rädsla. ⁷För detta skulle felaktigt innebära att sanningen kan föras till illusioner. ⁸Motsättningar gör sanningen ovälkommen, och den kan inte komma.
3. Att välja är det uppenbara sättet att kunna fly från det som ser ut som motsatser. ²Att fatta beslut låter ett av de motstridiga målen bli föremål för dina ansträngningar och för hur du använder tiden. ³Om du inte fattar beslut förspiller du bara tiden och dina ansträngningar är förgäves. ⁴Den används utan att ge någonting i gengäld, och tiden går till ingen nytta för dig. ⁵Du har ingen känsla av att ha vunnit någonting, för ingenting har uppnåtts; ingenting lärts in.
4. Du behöver bli påmind om att du tror att du ställs inför tusentals val, när det faktiskt bara finns ett. ²Och till och med detta ser bara ut att vara ett val. ³Bli inte förvirrad av alla de tvivel som myriader av beslut skulle framkalla. ⁴Du fattar bara ett. ⁵Och när detta är fattat, kommer du att varsebli att det inte var något val överhuvudtaget. ⁶För sanningen är sann, och ingenting annat är sant. ⁷Det finns ingen motsats att välja i stället. ⁸Det finns ingen motsägelse till sanningen.
5. Hur du väljer beror på det du har lärt dig. ²Och sanningen kan inte läras in, utan bara kännas igen. ³I igenkännandet ligger att den accepteras, och när den accepteras känns den igen. ⁴Men kunskapen ligger bortom de mål vi försöker lära ut inom ramen för den här kursen. ⁵Våra mål är läromål som skall uppnås ge-

- nom att vi lär oss hur de skall nås, vilka de är, och vad de erbjuder dig. ⁶Beslut är resultatet av det du har lärt dig, för de vilar på det som du har accepterat som sanningen om vad du är, och vilka dina behov måste vara.
6. I denna vansinnigt komplicerade värld tycks Himlen anta formen av ett val i stället för att bara vara det den är. ²Av alla de val som du har försökt att göra är detta det enklaste, det mest definitiva och prototypen för alla de övriga, det som avgör alla beslut. ³Även om Du skulle kunna besluta de övriga, förblir detta ändå olöst. ⁴Men när du löser detta, blir de andra lösta tillsammans med det, för alla beslut döljer bara detta genom att anta olika former. ⁵Här är det slutliga och enda val i vilket sanningen accepteras eller förnekas.
 7. Vi börjar därför dagen med att tänka på det val för vilket tiden gjordes för att hjälpa oss att göra. ²Detta är dess heliga syfte, nu omvandlat från det syfte som du gav den; att vara ett medel för att visa att helvetet är verkligt, att hopp ändras till förtvivlan, och att livet självt till sist måste besegras av döden. ³Endast i döden upplöses motsatserna, eftersom att upphöra med motsättningar är att dö. ⁴Och på så sätt måste frälsningen ses som döden, för livet ses som konflikt. ⁵Att lösa konflikten är att också avsluta ditt liv.
 8. Dessa galna övertygelser kan få ett mycket intensivt, omedvetet inflytande, och gripa tag i sinnet med en skräck och ångest så stark att det inte kan överge sina föreställningar om sitt eget beskydd. ²Det måste räddas från frälsningen, hotas för att känna sig tryggt, och magiskt beväpnas mot sanningen. ³Och dessa beslut fattas omedvetet, så att de utan risk kan bevaras ostörda; inte kan ifrågasättas eller utsättas för förnuft och tvivel.
 9. Himlen väljs medvetet. ²Valet kan inte göras förrän alternativet kan ses och förstås korrekt. ³Allt som döljs i skuggorna måste lyftas upp till förståelsen för att dömas igen, den här gången med Himlens hjälp. ⁴Och alla misstag i sitt dömande som sinnet tidigare har gjort står öppna för rättelse, när sanningen avfärdar dem som utan orsak. ⁵Nu är de utan verkningar. ⁶De kan inte döljas, eftersom deras intet varseblivs.
 10. Det medvetna valet av Himlen är lika säkert som att rädslan inför helvetet upphör när den lyfts fram från sin skyddande sköld av omedvetenhet och förs till ljuset. ²Vem kan välja mellan det som ses klart och det som inte varseblivs? ³Men vem kan misslyckas i sitt val mellan två alternativ när bara det ena ses som

värdefullt; det andra som ett helt värdelöst ting, bara en inbillad källa till skuld och smärta? ⁴Vem tvekar att göra ett val som detta? ⁵Och skall vi tveka att välja i dag?

11. Vi väljer Himlen när vi vaknar, och ägnar fem minuter åt att förvissa oss om att vi har fattat det enda beslut som är förnuftigt. ²Vi förstår att vi gör ett medvetet val mellan det som existerar, och det som bara är en skenbild av sanningen. ³När dess pseudo-vara har förts till det som är verkligt, är det tunt och genomskinligt i ljuset. ⁴Det innehåller ingen skräck nu, för det som gjordes enormt, hämndlystet, obarmhärtigt av hat kräver mörker så att rädslan kan investeras där. ⁵Nu känns det igen som bara ett dåraktigt, obetydligt misstag.
12. Innan vi sluter ögonen för att sova i kväll, bekräftar vi på nytt det val vi har gjort varje timme hela dagen. ²Och nu ägnar vi de sista fem minuterna av vår vakna tid åt det beslut som vi vaknade med. ³Varje timme har vi förkunnat vårt val på nytt under en kort, tyst stund, avsatt för att bevara vårt sunda förnuft. ⁴Och till sist avslutar vi dagen med detta, och erkänner att vi endast valde det som vi vill ha:

⁵Himlen är det jag måste välja. ⁶Jag väljer den nu, och kommer inte att ändra mig, eftersom den är det enda jag vill ha.

LEKTION 139

Jag skall acceptera Soningen för egen del.

1. Här slutar alla val. ²För här beslutar vi oss för att acceptera oss själva så som Gud skapade oss. ³Och vad är val annat än ovissheten om vad vi är? ⁴Det finns inget tvivel som inte har sina rötter här. ⁵Det finns ingen fråga som inte är en återspeglning av detta. ⁶Det finns ingen konflikt som inte för med sig denna enda, enkla fråga: "Vad är jag?"
2. Men vem skulle kunna ställa denna fråga annat än den som har vägrat att känna igen sig själv? ²Endast din vägran att acceptera dig själv skulle kunna få frågan att verka uppriktig. ³Det enda som varje levande väsen med säkerhet kan veta är vad det är. ⁴Från denna enda säkra ståndpunkt ser det på andra ting som är lika säkra som det självt.
3. Ovisshet om vad du måste vara är självbedrägeri av en omfattning så stor att dess betydelse knappast går att föreställa sig. ²Att leva och inte känna sig själv är att tro att du egentligen är död. ³För vad är livet om inte att vara sig själv, och vad förutom du kan vara vid liv i stället? ⁴Vem är tvivlaren? ⁵Vad är det han tvivlar på? ⁶Vem frågar han? ⁷Vem kan svara honom?
4. Han fastslår bara att han inte är sig själv, och eftersom han är någonting annat blir han därför den som frågar vad detta någonting är. ²Men han skulle aldrig kunna vara vid liv överhuvudtaget såvida han inte visste svaret. ³Om han frågar som om han inte vet, visar det bara att han inte vill vara det han är. ⁴Han har accepterat det eftersom han lever; har avvisat det och förnekat dess värde, och har beslutat att han inte känner den enda visshet genom vilken han lever.
5. Således blir han osäker på sitt liv, för vad det är har han förnekat. ²Det är på grund av detta förnekande som du behöver Soningen. ³Ditt förnekande har inte förändrat vad du är. ⁴Men du har delat upp ditt sinne i det som känner och det som inte känner sanningen. ⁵Du är dig själv. ⁶Det råder inget tvivel om detta. ⁷Och ändå tvivlar du på det. ⁸Men du frågar inte vilken del av dig som verkligen kan tvivla på dig själv. ⁹Det kan ju inte vara någon del av dig som ställer den här frågan. ¹⁰För den frågar någon som vet svaret. ¹¹Om den vore del av dig, då skulle visshet vara omöjlig.
6. Soningen råder bot på den egendomliga föreställningen att det

är möjligt för dig att tvivla på dig själv, och att vara osäker på vad du verkligen är. ²Detta är höjden av galenskap. ³Ändå är det den universella frågan i världen. ⁴Vad innebär detta om inte att världen är galen? ⁵Varför dela dess galenskap i den sorgliga övertygelsen att det som är universellt här är sant?

7. Ingenting som världen tror på är sant. ²Den är en plats vars syfte är att vara ett hem dit de som påstår att de inte känner sig själva kan komma för att fråga vad de är. ³Och de kommer att komma tillbaka ända tills Soningen accepteras, och de lär sig att det är omöjligt att tvivla på sig själv, och att inte vara medveten om vad man är.
8. Det enda som man kan be dig om är ditt accepterande, för vad du är, är obestridligt. ²Det är för evigt fastlagt i Guds heliga Sinne, och i ditt eget. ³Det är så långt bortom allt tvivel och ifrågasättande, så att fråga vad det måste vara, är det enda bevis du behöver för att visa att du tror på motsägelsen att du inte vet det du inte kan undgå att veta. ⁴Är detta en fråga eller ett påstående som förnekar sig självt i påståendet? ⁵Låt oss inte tillåta vårt heliga sinne att sysselsätta sig med sådana vettlösa funderingar som denna.
9. Vi har ett uppdrag här. ²Vi kom inte för att förstärka den galenskap vi en gång trodde på. ³Låt oss inte glömma det mål vi har accepterat. ⁴Det är mer än bara vår egen lycka som vi kom för att vinna. ⁵Det vi accepterar som det vi är förkunnar vad alla måste vara, tillsammans med oss. ⁶Svik inte dina bröder, för då sviker du dig själv. ⁷Se med kärlek på dem, så att de kan veta att de är del av dig, och du av dem.
10. Detta lär dig Soningen, och visar att Guds Sons etthet inte är angripen på grund av hans övertygelse att han inte vet vad han är. ²Acceptera Soningen i dag, inte för att förändra verkligheten utan endast för att acceptera sanningen om dig själv, och fortsatt sedan din väg och gläds över Guds oändliga Kärlek. ³Bara detta blir vi ombedda att göra. ⁴Bara detta skall vi göra i dag.
11. Vi skall ägna fem minuter både på morgonen och på kvällen åt att öppna vårt sinne för vår uppgift i dag. ²Vi börjar med denna återblick på vad vårt uppdrag är:

*³Jag skall acceptera Soningen för egen del,
för jag förblir som Gud skapade mig.*

⁴Vi har inte förlorat den kunskap som Gud gav oss när Han skapade oss lik Sig Själv. ⁵Vi kan minnas den åt alla, för i skapelsen

är alla sinnen ett. ⁶Och i vårt minne finns hågkomsten av hur kära våra bröder i sanning är för oss, hur mycket varje sinne är en del av oss, hur trofasta de verkligen har varit mot oss, och hur vår Faders Kärlek innesluter dem alla.

12. I tacksamhet över all skapelse, i dess Skapares och Hans Etthets Namn med skapelsens alla aspekter, upprepar vi varje timme i dag vår hängivenhet för vår sak, medan vi lägger åt sidan alla tankar som skulle distrahera oss från vårt heliga mål. ²Låt ditt sinne i flera minuter renas från alla dåraktiga spindelnät som världen vill spinna runt Guds helige Son. ³Och lär dig hur tunna kedjorna är som tycks hålla kunskapen om dig själv borta från din medvetenhet, när du säger:

*⁴Jag skall acceptera Soningen för egen del,
för jag förblir som Gud skapade mig.*

LEKTION 140

Endast frälsningen kan sägas bota.

1. "Bota" är ett ord som inte kan användas om något botemedel som världen accepterar som verkningsfullt. ²Det världen varseblir som terapeutiskt är bara det som gör kroppen "bättre". ³När det försöker hela sinnet, ser det inte detta som åtskilt från kroppen, där det tror att sinnet finns. ⁴Dess former av helande måste således ersätta illusion med illusion. ⁵En övertygelse om sjukdom antar en annan form, och därför varseblir patienten sig nu som frisk.
2. Han är inte helad. ²Han drömde bara att han var sjuk, och i drömmen fann han en magisk formel som skulle kunna göra honom frisk. ³Men han har inte vaknat från drömmen, och därför förblir hans sinne exakt så som det tidigare var. ⁴Han har inte sett ljuset som skulle väcka honom och göra slut på drömmen. ⁵Vilken skillnad gör innehållet i en dröm i verkligheten? ⁶Antingen sover man eller är vaken. ⁷Det finns ingenting däremellan.
3. De lyckliga drömmar som den Helige Ande för med Sig är annorlunda än världens drömmar, där man bara kan drömma att man är vaken. ²De drömmar som förlåtelsen låter sinnet varsebli medför inte någon annan form av sömn, så att drömmaren drömer en annan dröm. ³Hans lyckliga drömmar är budbärare om att sanningen gryr i sinnet. ⁴De leder från sömn till ett mjukt uppvaknande, så att drömmarna försvinner. ⁵Och på så sätt botar de för all evighet.
4. Soningen helar med visshet, och botar all sjukdom. ²För det sinne som förstår att sjukdom inte kan vara någonting annat än en dröm låter sig inte vilseledas av de former som drömmen kan anta. ³Där det inte finns någon skuld kan det inte finnas någon sjukdom, för sjukdom är bara en annan form av skuld. ⁴Försoningen helar inte de sjuka, för detta är inte något botemedel. ⁵Den tar bort skulden som gör sjukdomen möjlig. ⁶Och detta är förvisso att bota. ⁷För nu är sjukdomen borta, och det finns ingenting kvar som den kan återvända till.
5. Frid åt er alla som blivit botade i Gud, och inte i fåfänga drömmar. ²För botandet måste komma från helighet, och helighet går inte att finna där synden omhuldas. ³Gud har sin boning i heliga tempel. ⁴Han är utestängd där synden vunnit tillträde. ⁵Ändå finns det ingen plats där Han inte är. ⁶Och därför kan syn-

- den inte ha något hem där den kan gömma sig för Hans barmhärtighet. ⁷Det finns ingen plats där heligheten inte är, och ingenstans där synd och sjukdom kan vara.
6. Detta är tanken som botar. ²Den gör inga åtskillnader mellan en överklighet och en annan. ³Inte heller försöker den hela det som inte är sjukt, utan tanke på var behovet av helande finns. ⁴Detta är inte magi. ⁵Det är endast en vädjan till sanningen, som inte kan låta bli att hela och hela för evigt. ⁶Det är inte en tanke som dömer en illusion efter dess storlek, dess skenbara betydelse, eller efter någonting som har att göra med den form den antar. ⁷Den inriktar sig bara på det den är, och vet att ingen illusion kan vara verklig.
 7. Låt oss inte i dag försöka bota det som inte kan vara sjukt. ²Helandet måste enbart sökas där det är, och sedan användas på det som är sjukt så att det kan botas. ³Det finns inget botemedel som världen tillhandahåller som kan åstadkomma någon förändring av någonting. ⁴Det sinne som för illusioner till sanningen förändras verkligen. ⁵Det finns ingen annan förändring än denna. ⁶För hur kan en illusion skilja sig från en annan förutom i egenskaper som inte har någon substans, ingen verklighet, ingen kärna, och ingenting som faktiskt är annorlunda?
 8. I dag försöker vi ändra vårt sinne om källan till sjukdom, för vi söker ett botemedel mot alla illusioner, inte bara ännu ett skifte mellan dem. ²Vi skall i dag försöka finna källan till helandet, som finns i vårt sinne eftersom vår Fader lade den där åt oss. ³Den är inte längre bort ifrån oss än vad vi själva är. ⁴Den är oss lika nära som våra egna tankar; så nära att den är omöjlig att förlora. ⁵Vi behöver bara söka efter den och vi kommer att finna den.
 9. Vi skall i dag inte låta oss vilseledas av det som för oss verkar sjukt. ²Vi går bortom skenbilder i dag och når helandets källa, från vilken ingenting är undantaget. ³Vi kommer att lyckas i samma mån som vi förstår att det aldrig kan finnas någon meningsfull skillnad mellan det som är osant, och det som är lika osant. ⁴Här finns det inga grader, och inga övertygelser om att det som inte existerar är sannare i vissa former än i andra. ⁵Alla är de falska, och kan bli botade eftersom de inte är sanna.
 10. Därför lägger vi undan våra amuletter, våra talismaner och mediciner, våra litanior och våra magiska tricks i vilken form de än visar sig. ²Vi skall vara stilla och lyssna efter helandets Röst Som kommer att bota alla sjukdomar som en, och återställa sunt förnuft till Guds Son. ³Ingen annan röst än Denna kan bota. ⁴I dag

hör vi en enda Röst Som talar till oss om sanningen där alla illusioner upphör, och friden återvänder till Guds eviga, tysta hem.

11. När vi vaknar hör vi Honom, och låter Honom tala till oss i fem minuter när dagen börjar, och vi avslutar dagen med att återlyssna ytterligare fem minuter innan vi somnar. ²Vår enda förberedelse är att vi låter våra störande tankar läggas åt sidan, inte var för sig utan alla som en. ³De är alla detsamma. ⁴Vi behöver inte göra dem olika, och på så sätt fördröja den stund när vi kan höra vår Fader tala till oss. ⁵Vi hör Honom nu. ⁶Vi kommer till Honom i dag.
12. Utan någonting i händerna som vi klamrar oss fast vid, med upplyfta hjärtan och lyssnande sinne ber vi:

²Endast frälsningen kan sägas bota.

³Tala till oss, Fader, så att vi kan bli helade.

⁴Och vi kommer att känna hur frälsningen täcker oss med sitt mjuka beskydd, och med en frid så djup att ingen illusion kan störa vårt sinne, inte heller ge oss bevis på att den är verklig. ⁵Detta kommer vi att lära oss i dag. ⁶Och vi kommer att be vår bön om helande varje timme, och ägna en minut varje tims slag åt att höra svaret på vår bön som ges till oss när vi lyssnar i tystnad och glädje. ⁷Detta är dagen när helandet kommer till oss. ⁸Detta är dagen när separationen är över, och vi minns Vem vi verkligen är.

REPETITION IV

Inledning

1. Nu repeterar vi igen, den här gången medvetna om att vi förbereder oss för den andra delen av inläringen av hur sanningen kan användas. ²I dag skall vi börja koncentrera oss på beredvilligheten för det som sedan skall komma. ³Detta är vår målsättning för den här repetitionen och för de följande lektionerna. ⁴Således repeterar vi de nyligen genomgångna lektionerna och deras centrala tankar på ett sådant sätt, att det kommer att underlätta den beredvillighet som vi nu vill uppnå.
2. Det finns ett centralt tema som förenar varje steg i den repetition vi företar oss, som enkelt kan uttryckas med dessa ord:

²Mitt sinne innehåller endast det som jag tänker med Gud.

- ³Detta är ett faktum, och representerar sanningen om Vad du är och Vad din Fader är. ⁴Det är med denna tanke som Fadern skapade Sonen, och gjorde Sonen till medskapare med Sig Själv. ⁵Det är denna tanke som till fullo garanterar Sonens frälsning. ⁶För i hans sinne kan inga tankar finnas förutom dem som hans Fader delar med honom. ⁷Brist på förlåtelse hindrar honom från att bli medveten om denna tanke. ⁸Likväl är den för evigt sann.
3. Låt oss börja vår förberedelse med att försöka förstå de många former som bristen på sann förlåtelse noggrant kan gömma sig i. ²Eftersom de är illusioner varseblivs de inte för vad de är; nämligen försvar som skyddar dina oförsonliga tankar från att ses och erkännas. ³Deras syfte är att visa dig någonting annat, och att hålla rättelsen borta med hjälp av självbedrägerier som gjorts för att ta dess plats.
 4. Och likväl innehåller ditt sinne endast det som du tänker med Gud. ²Dina självbedrägerier kan inte ersätta sanningen. ³Lika lite som ett barn som kastar en pinne i havet kan ändra tidvattnets gång, solens uppvärmning av vattnet, och månens sken som lyser som silver på det om natten. ⁴Vi börjar därför varje övningsstund under den här repetitionen med att göra vårt sinne redo att förstå de lektioner som vi läser, och se den mening som de erbjuder oss.
 5. Börja varje dag med att ägna tid åt att förbereda ditt sinne på

att lära sig vad varje tankegång som du repeterar den dagen kan erbjuda dig av frihet och av frid. ²Öppna ditt sinne och töm det på alla tankar som vill vilseleda, och låt endast denna tanke samsätta det till fullo, och ta bort resten:

³*Mitt sinne innehåller endast det som jag tänker med Gud.*

⁴Fem minuter med denna tanke kommer att räcka för att leda in ditt sinne på de banor som Gud har bestämt, och låta Hans Sinne ta ansvar för alla de tankar som du kommer att ta emot den dagen.

6. De kommer inte enbart från dig, för de kommer alla att delas med Honom. ²Och därför kommer varje tanke att föra med sig budskapet om Hans Kärlek till dig, och återlämna budskapet om din till Honom. ³På så sätt kommer kommunionen med Härskarnas Herre att bli din, så som Han Självt har velat att det skall vara. ⁴Och på samma sätt som Hans Eget fullständigande förenar sig med Honom, kommer Han att förena Sig med dig som är fullständig när du förenas med Honom och Han med dig.
7. Efter att du har förberett dig läser du helt enkelt båda de tankegångar som du har anvisats att repetera den dagen. ²Slut sedan ögonen, och säg dem sakta för dig själv. ³Det är ingen brådska nu, för du använder tiden till det syfte den var avsedd för. ⁴Låt varje ord lysa med den mening som Gud har givit det, så som det gavs till dig genom Hans Röst. ⁵Låt varje tankegång som du repeterar den dagen ge dig den gåva som Han har lagt i den för att du skulle få den av Honom. ⁶Och vi kommer inte att använda någon annan form för vår övning än denna:
8. Varje hel timme under dagen skall du återkalla i ditt sinne den tanke som dagen började med, och ägna en tyst stund åt den. ²Upprepa sedan utan brådska de två tankegångar som du övar tillräckligt länge den dagen för att kunna se de gåvor till dig som de innehåller, och låt dem bli mottagna där det var meningen att de skulle vara.
9. Vi lägger inte till några andra tankar, utan låter dessa vara de budskap de är. ²Vi behöver ingenting annat än detta för att ge oss lycka och vila, och ändlös stillhet, fullkomlig visshet, och allt som vår Fader vill att vi skall ta emot som det arv vi har från Honom. ³Varje övningsdag när vi repeterar, slutar vi som vi började med att först upprepa den tanke som gjorde dagen till en speciell stund av välsignelse och lycka för oss; och som genom vår tro-

fasthet återställde världen från mörker till ljus, från sorg till glädje, från smärta till frid, från synd till helighet.

10. Gud tackar dig som på det här sättet övar dig i att hålla Hans Ord. ²Och när du åter ägnar dig åt tankegångarna för dagen innan du somnar, omsluter Hans tacksamhet dig med den frid som Han vill att du för evigt skall vara i, och som du nu håller på att lära dig att åter göra anspråk på som ditt arv.

LEKTION 141

**Mitt sinne innehåller endast det
som jag tänker med Gud.**

- (121) Förlåtelse är nyckeln till lycka.
(122) Förlåtelse erbjuder allt jag vill ha.

LEKTION 142

**Mitt sinne innehåller endast det
som jag tänker med Gud.**

- (123) Jag tackar min Fader för Hans gåvor till mig.
(124) Låt mig minnas att jag är ett med Gud.

LEKTION 143

**Mitt sinne innehåller endast det
som jag tänker med Gud.**

- (125) I stillhet tar jag emot Guds Ord i dag.
(126) Allt jag ger ges till mig själv.

LEKTION 144

**Mitt sinne innehåller endast det
som jag tänker med Gud.**

- (127) Det finns ingen annan kärlek än Guds.
(128) Den värld jag ser innehåller ingenting som jag vill ha.

LEKTION 145

**Mitt sinne innehåller endast det
som jag tänker med Gud.**

- (129) Bortom den här världen finns en värld jag vill ha.
(130) Det är omöjligt att se två världar.

LEKTION 146

**Mitt sinne innehåller endast det
som jag tänker med Gud.**

- (131) Ingen kan misslyckas som försöker nå sanningen.
(132) Jag löser världen från allt som jag trodde att den var.

LEKTION 147

**Mitt sinne innehåller endast det
som jag tänker med Gud.**

- (133) Jag skall inte sätta värde på det som är värdelöst.
(134) Låt mig varsebli förlåtelsen som den är.

LEKTION 148

**Mitt sinne innehåller endast det
som jag tänker med Gud.**

- (135) Om jag försvarar mig, attackeras jag.
(136) Sjukdom är ett försvar mot sanningen.

LEKTION 149

**Mitt sinne innehåller endast det
som jag tänker med Gud.**

(137) När jag helas, helas jag inte ensam.

(138) Himlen är det jag måste välja.

LEKTION 150

**Mitt sinne innehåller endast det
som jag tänker med Gud.**

(139) Jag skall acceptera Soningen för egen del.

(140) Endast frälsningen kan sägas bota.

LEKTION 151

Allt är ett eko av Rösten för Gud.

1. Ingen kan döma utifrån ett ofullständigt bevismaterial. ²Detta är inte att döma. ³Det är endast en uppfattning som grundar sig på okunnighet och tvivel. ⁴Dömandets skenbara visshet är enbart en täckmantel för den ovisshet som det vill dölja. ⁵Det behöver ett irrationellt försvar eftersom det är irrationellt. ⁶Och dess försvar tycks vara starkt, övertygande och utan något tvivel på grund av alla tvivel som ligger därunder.
2. Du tycks inte tvivla på den värld du ser. ²Du ifrågasätter egentligen inte det som visas dig genom kroppens ögon. ³Inte heller frågar du varför du tror på det, fastän du för länge sedan lärde dig att dina sinnen faktiskt vilseleder. ⁴Att du in i minsta detalj tror på vad de berättar är ännu märkligare, när du stannar upp för att tänka efter hur ofta de faktiskt varit felaktiga vittnesbörd! ⁵Varför skulle du lita så blint på dem? ⁶Av vilken annan anledning än ett underliggande tvivel som du vill dölja genom en uppvisning av visshet?
3. Hur kan du döma? ²Din dom vilar på det vittnesbörd som dina sinnen erbjuder dig. ³Ändå fanns det aldrig något falskare vittnesbörd än detta. ⁴Men hur skulle du annars döma den värld du ser? ⁵Du sätter en rörande tilltro till det som dina ögon och öron berättar. ⁶Du tror att det som dina fingrar rör vid är verkligt, och griper om sanningen. ⁷Detta är en medvetenhet som du förstår, och som du tror är verkligare än det som den eviga Rösten för Gud Själv vittnar om.
4. Kan detta vara att döma? ²Du har ofta enträget anmodats att avstå från att döma, men inte därför att det är en rättighet som skall undanhållas dig. ³Du kan inte döma. ⁴Du kan bara tro på egots domar, som alla är falska. ⁵Det styr noggrant dina sinnen för att bevisa hur svag du är; hur hjälplös och rädd, hur orolig du är för rättfärdig bestraffning, hur svart av synd, hur eländig du är i din skuld.
5. Det talar om för dig att detta ting som det talar om, och som det ändå vill försvara, är du själv. ²Och du tror med hårdnackad visshet att det är så. ³Men under detta finns det dolda tvivlet kvar att det som det visar dig som verklighet med en sådan övertygelse tror det inte självt på. ⁴Det är enbart sig självt som det för-

- dömer. ⁵Det är i sig självt som det ser skulden. ⁶Det är sin egen förtvivlan det ser i dig.
6. Hör inte dess röst. ²De vittnesbörd som det sänder för att bevisa för dig att dess ondska är din egen är falska, och talar med visshet om det som de inte vet. ³Din tilltro till dem är blind eftersom du inte vill dela de tvivel som deras herre inte fullständigt kan övervinna. ⁴Du tror att tvivel på hans vasaller är tvivel på dig själv.
 7. Likväl måste du lära dig att tvivla på att deras bevis kommer att bana vägen för dig så att du lär känna dig själv, och låta enbart Rösten för Gud vara Domare över vad som är värdigt din egen övertygelse. ²Han kommer inte att tala om för dig att din broder skall dömas efter vad dina ögon ser hos honom, inte heller efter vad hans kropps mun säger till dina öron, eller vad dina fingrars beröring berättar om honom. ³Han förbigår sådana fåfänga vittnesbörd som endast bär falskt vittnesbörd om Guds Son. ⁴Han varseblir bara det som Gud älskar, och i det heliga ljuset av det Han ser försvinner egots alla drömmar om vad du är inför den prakt som Han ser.
 8. Låt Honom vara Domare över vad du är, för Han har en visshet som är utan tvivel, eftersom den vilar på en Visshet som är så stor att det är meningslöst att tvivla inför Dess anblick. ²Kristus kan inte tvivla på Sig Själv. ³Rösten för Gud kan endast ära Honom, och glädjas över Hans fullkomliga, eviga syndfrihet. ⁴Den som Han har dömt kan bara skratta åt skulden, och vill inte längre leka med syndens leksaker; inte heller bryr han sig om kroppens vittnesbörd inför hänryckningen över Kristi heliga ansikte.
 9. Och det är så Han dömer dig. ²Acceptera Hans Ord om vad du är, för Han bär vittnesbörd om skönheten i din skapelse, och om Sinnet Vars Tanke skapade din verklighet. ³Vad kan kroppen betyda för Honom Som känner Faderns och Sonens härlighet? ⁴Vilka viskningar från egot kan Han höra? ⁵Vad skulle kunna övertyga Honom om att dina synder är verkliga? ⁶Låt Honom också vara Domare över allt som ser ut att hända dig i den här världen. ⁷Hans lektioner kommer att göra det möjligt för dig att överbrygga gapet mellan illusioner och sanningen.
 10. Han kommer att ta bort all tilltro som du har satt till smärta, katastrof, lidande och förlust. ²Han ger dig det sanna seende som kan se bortom dessa grymma skenbilder, och kan se Kristi milda ansikte i dem alla. ³Du kommer inte längre att tvivla på att endast gott kan komma till dig som är älskad av Gud, för Han kommer

att döma alla händelser, och lära dig den enda lektion som de alla innehåller.

11. Han kommer att välja ut de element i dem som står för sanningen, och bortse från de aspekter som enbart återspeglar fåfänga drömmar. ²Och utifrån Sin enda referensram, som är helt enhetlig och säker, kommer Han att omtolka allt som du ser och allt som sker, varje omständighet och varje händelse som tycks beröra dig på något sätt. ³Och du kommer att se kärleken bakom hatet, beständigheten i förändringen, renheten i synden, och endast Himlens välsignelse över världen.
12. Sådan är din uppståndelse, för ditt liv är inte en del av någonting du ser. ²Det är bortom kroppen och världen, bortom varje vittnesbörd om ohelighet, inuti det Heliga, heligt som Det Självt. ³I allt och alla kommer Hans Röst inte att tala till dig om någonting annat än om ditt Själv och din Skapare, Som är ett med Honom. ⁴På så sätt kommer du att se Kristi heliga ansikte i allt, och i allt inte höra något annat ljud än ekot av Guds Röst.
13. Vi övar utan ord i dag, förutom i början av den stund som vi tillbringar tillsammans med Gud. ²Vi inleder dessa stunder med en enda, långsam upprepning av den tanke som dagen börjar med. ³Och sedan ger vi akt på våra tankar, medan vi tyst vänder oss till Honom Som ser sanningens element i dem. ⁴Låt Honom värdera varje tanke som dyker upp, ta bort drömmens element, och ge dem tillbaka igen som oförfalskade föreställningar som inte motsäger Guds Vilja.
14. Ge Honom dina tankar, och som bevis på Sin eviga Kärlek kommer Han att ge dem tillbaka som mirakler som med glädje förkunnar den helhet och lycka som är Guds Vilja för Sin Son. ²Och allt eftersom varje tanke omvandlas på detta sätt, får den en helande kraft från Sinnet Som såg sanningen i den, och inte lät sig vilseledas av det som felaktigt lagts till. ³Alla spår av fantasi är borta. ⁴Och det som finns kvar förenas i en fullkomlig Tanke som erbjuder sin fullkomlighet överallt.
15. Tillbringa femton minuter på detta sätt när du vaknar, och ge med glädje ytterligare femton minuter innan du somnar. ²Ditt tjänande börjar när alla dina tankar är renade. ³På så sätt får du lära dig att lära Guds Son den heliga lektionen om hans helighet. ⁴Ingen kan låta bli att lyssna när du hör Rösten för Gud ära Guds Son. ⁵Och alla kommer att dela de tankar med dig som Han har gjort en annan tolkning av i ditt sinne.
16. Sådan är din påsk. ²Och på så sätt lägger du gåvan av snövita

liljor över världen, och ersätter vittnesbörden om synd och död.
³Genom din förvandling förlossas världen, och befrias i glädje från skulden. ⁴Nu lyfter vi vårt uppståndna sinne i glädje och tacksamhet till Honom Som har återställt vårt sunda förnuft till oss.

17. Och varje timme skall vi minnas Honom Som är frälsningen och befrielsen. ²När vi tackar förenar sig världen med oss och accepterar lyckligt våra heliga tankar som Himlen har rättat och gjort rena. ³Nu har vårt tjänande äntligen börjat: att runt världen föra den glada nyheten att sanningen inte har några illusioner, och att Guds frid, genom oss, tillhör alla.

LEKTION 152

Makten att besluta är min egen.

1. Ingen kan lida förlust såvida det inte är hans eget beslut. ²Ingen plågas av smärta om han inte själv väljer detta tillstånd. ³Ingen kan sörja eller vara rädd eller tro att han är sjuk om inte detta är de resultat han vill ha. ⁴Och ingen dör utan sitt eget samtycke. ⁵Ingenting sker som inte motsvarar din egen önskan, och ingenting som du väljer undanhålls. ⁶Här är din värld, fullständig i minsta detalj. ⁷Här är hela dess verklighet för dig. ⁸Och det är endast här som frälsningen finns.
2. Du kanske tror att den här ståndpunkten är extrem, och alltför omfattande för att vara sann. ²Men kan sanningen ha undantag? ³Om du har fått allt, kan förlust då vara verklig? ⁴Kan smärta vara del av friden, eller sorg av glädjen? ⁵Kan rädsla och sjukdom komma in i ett sinne där kärlek och fullkomlig helighet bor? ⁶Sanningen måste vara allomfattande, om den överhuvudtaget skall vara sanningen. ⁷Acceptera inga motsatser och inga undantag, för att göra det är att helt motsäga sanningen.
3. Frälsningen är insikten att sanningen är sann, och att ingenting annat är sant. ²Detta har du hört tidigare, men du kanske ännu inte accepterar båda delarna av detta påstående. ³Utan den första delen har den andra ingen mening. ⁴Men utan den andra är den första inte längre sann. ⁵Sanningen kan inte ha någon motsats. ⁶Detta kan inte sägas och begrundas tillräckligt ofta. ⁷För om det som inte är sant är lika sant som det som är sant, då är en del av sanningen falsk. ⁸Och sanningen har förlorat sin mening. ⁹Ingenting annat än sanningen är sant, och det som är falskt är falskt.
4. Detta är den enklaste skillnaden, likväl den mest svårförståeliga. ²Men inte därför att det är en svår skillnad att varsebli. ³Den är dold bakom en oändlig mängd val som inte förefaller att vara helt dina egna. ⁴Och således tycks sanningen ha några aspekter som strider mot oföränderligheten, men som inte ser ut att bara vara motsägelser som du själv har fört in.
5. Som Gud skapade dig måste du förbli oföränderlig, och föränderliga tillstånd måste per definition vara falska. ²Och detta inbegriper alla känslövängningar, alla förändringar i kroppens och sinnets tillstånd; förändringar i hela medvetenheten och i alla reaktioner. ³Detta är det allt omfattande som skiljer sanningen från falsk-

- heten, och håller det falska åtskilt från sanningen, så som den är.
6. Är det inte egendomligt att du tror att det är högmod att föreställa sig att du har gjort den värld du ser? ²Gud har inte gjort den. ³Detta kan du vara säker på. ⁴Vad kan Han veta om de förgängliga, de syndiga och de skyldiga, de rädda, de lidande och ensamma, och om det sinne som lever i en kropp som måste dö? ⁵Du anklagar Honom bara för vansinne när du tror att Han har gjort en värld där sådana ting ser ut att vara verkliga. ⁶Han är inte galen. ⁷Men det är endast galenskap som gör en värld som denna.
 7. Att tro att Gud gjorde kaos, motsäger Sin Vilja, hittade på motsatser till sanningen, och tolererar att döden triumferar över livet, allt detta är högmod. ²Ödmjukheten skulle genast se att dessa ting inte kommer från Honom. ³Och kan du se det som Gud inte skapade? ⁴Att tro att du kan det är enbart att tro att du kan varsebli det som Gud inte ville skulle finnas. ⁵Och vad skulle kunna vara mer högmodigt än detta?
 8. Låt oss i dag vara sant ödmjuka, och acceptera det vi har gjort så som det är. ²Makten att besluta är vår egen. ³Besluta dig endast för att acceptera din rättmätiga plats som medskapare av universum, och allt som du tror att du har gjort kommer att försvinna. ⁴Det som du då blir medveten om kommer att vara allt som någonsin har funnits, evigt som det är nu. ⁵Och det kommer att inta självbedrägeriets plats som endast gjordes för att tillskansas sig Faderns och Sonens altare.
 9. I dag övar vi sann ödmjukhet, och överger den falska förvändning genom vilken egot försöker bevisa att ödmjukhet är högmod. ²Endast egot kan vara högmodigt. ³Men sanningen är ödmjuk när den erkänner sin mäktighet, sin oföränderlighet och sin eviga helhet, fullständigt allomfattande, Guds fullkomliga gåva till Sin älskade Son. ⁴Vi lägger undan det högmod som säger att vi är syndare, skyldiga och rädda, skamsna över vad vi är; och lyfter i stället upp våra hjärtan i sann ödmjukhet till Honom Som har skapat oss felfria, lika Honom i makt och kärlek.
 10. Makten att besluta är vår egen. ²Och vi accepterar av Honom det som vi är, och känner ödmjukt igen Guds Son. ³Att känna igen Guds Son innebär också att alla självbilder har lagts åt sidan och erkänts som falska. ⁴Deras högmod har varseblivits. ⁵Och i ödmjukhet accepterar vi med glädje Guds Sons strålgans, hans varsamhet, hans fullkomliga syndfrihet, hans Faders Kärlek, hans rätt till Himlen och befrielse från helvetet som vår egen.

11. Nu förenar vi oss i det glada erkännandet att lögnen är falska, och att endast sanningen är sann. ²Vi tänker enbart på sanningen när vi stiger upp, och ägnar fem minuter åt att öva dess vägar, och uppmuntrar våra skrämde sinnen med detta:

³Makten att besluta är mig egen. ⁴I dag skall jag acceptera mig själv som det som min Faders Vilja skapade mig att vara.

⁵Sedan skall vi vänta i tystnad, och ge upp alla självbedrägerier medan vi ödmjukt ber vårt Själv att Han skall uppenbara Sig för oss. ⁶Och Han Som aldrig lämnade oss skall på nytt komma in i vår medvetenhet, tacksam över att återställa Sitt hem till Gud så som det var menat att det skulle vara.

12. Vänta tålmodigt på Honom hela dagen, och bjud in Honom varje timme med de ord som dagen började med, och avsluta den med samma inbjudan till ditt Själv. ²Guds Röst kommer att svara, för Han talar för dig och för din Fader. ³Han kommer att ersätta alla dina ursinniga tankar med Guds frid, dina självbedrägerier med Guds sanning, och dina illusioner om dig själv med Guds Son.

LEKTION 153

I min försvarslöshet ligger min trygghet.

1. Du som känner dig hotad av denna föränderliga värld, dess ödes nycker och dess bittra skämt, dess kortvariga relationer och alla de "gåvor" som den lånar ut bara för att sedan ta dem tillbaka igen, ägna stor uppmärksamhet åt den här lektionen. ²Världen skänker ingen trygghet. ³Den har sin grund i attack, och alla dess "gåvor" av skenbar trygghet är illusoriska villfarelser. ⁴Den attackerar och attackerar sedan igen. ⁵Någon sinnesfrid är inte möjlig där fara hotar på detta sätt.
2. Världen framkallar bara försvar. ²För hot för med sig vrede, vrede får attacken att förefalla förnuftig, ärligt framkallad och rättmätig i självförsvarets namn. ³Men försvar utgör ett dubbelt hot. ⁴För det vittnar om svaghet, och sätter upp ett försvarssystem som inte kan fungera. ⁵Nu är de svaga ännu mer försvagade, för det finns förräderi utanför och ett ännu större förräderi innanför. ⁶Sinnet är nu förvirrat, och vet inte vart det skall vända sig för att komma undan sina inbillningar.
3. Det är som om det var instängt i en cirkel, i vilken det hölls fast av en annan cirkel, och i denna ytterligare en, tills det inte längre finns varken hopp eller möjlighet till räddning. ²Attack, försvar; försvar, attack, blir de cirklar som under dygnets alla timmar binder sinnet med tunga stålband betäckta med järn, och som kommer tillbaka bara för att börja om igen. ³Det tycks inte finnas något avbrott eller slut på denna fångenskap som håller sinnet i ett allt hårdare grepp.
4. Priset för försvar är det högsta priset av alla som egot utkräver. ²I det ligger en form av galenskap som är så grym att hopp om sunt förnuft endast ser ut att vara en fåfång dröm, bortom det möjliga. ³Den känsla av hot som världen understödjer är så mycket djupare och går så långt utöver det ursinne och den våldsamt som du kan föreställa dig, att du inte har någon aning om all den ödeläggelse som den har förorsakat.
5. Du är dess slav. ²Du vet inte vad du gör, av rädsla för denna känsla av hot. ³Du som känner dess järngrepp om ditt hjärta förstår inte hur mycket du har fått offra. ⁴Du inser inte vad du har gjort för att sabotera Guds heliga frid med dina försvar. ⁵För du ser Guds Son bara som ett offer för attack av fantasier, av drömmar

och av illusioner som han själv har gjort; likväl hjälplös inför deras närvaro, och bara i behov av försvar av ännu fler fantasier och drömmar, som tröstar honom med illusioner om hans trygghet.

6. Försvarslöshet är styrka. ²Den vittnar om igenkännandet av Kristus i dig. ³Kanske du kommer ihåg att det står i textboken att valet alltid görs mellan Kristi styrka och din egen svaghet som du ser åtskild från Honom. ⁴Försvarslöshet kan aldrig attackeras, eftersom den varseblir en styrka så mäktig att attack vore dårskap, eller en meningslös lek som ett trött barn kanske leker när han blir alltför sömning för att komma ihåg vad han vill.
7. Försvar är svaghet. ²Det förkunnar att du har förnekat Kristus och nu fruktar Hans Faders vrede. ³Vad kan nu rädda dig från din vanföreställning om en vredgad gud, vars skrämmande bild du tror att du ser verka bakom all ondska i världen? ⁴Vad förutom illusioner skulle kunna försvara dig nu, när det inte är någonting annat än illusioner som du bekämpar?
8. Vi skall inte leka sådana barnsliga lekar i dag. ²För vårt sanna syfte är att rädda världen, och vi skall inte byta ut den oändliga glädje som vår funktion erbjuder oss mot dårskap. ³Vi skall inte låta vår lycka gå oss förbi därför att ett fragment av en vettlös dröm råkade dyka upp i vårt sinne, och vi trodde att skepnaderna i den var Guds Son och att det korta ögonblick den varade var evigheten.
9. Vi ser bortom drömmar i dag, och förstår att vi inte behöver något försvar eftersom vi skapades oangripbara, utan någon tanke eller önskan eller dröm där attack har någon mening. ²Nu kan vi inte vara rädda, för vi har lämnat alla skrämmande tankar bakom oss. ³Och i försvarslöshet är vi trygga, lugnt förvissade om vår trygghet nu, säkra på frälsningen; säkra på att vi kommer att uppfylla det syfte vi har valt, när vårt tjänande utsträcker sin heliga välsignelse över världen.
10. Var stilla ett ögonblick, och tänk under tystnad på hur heligt ditt syfte är, hur tryggt du vilar, oåtkomlig i dess ljus. ²Guds tjänare har valt att sanningen skall vara med dem. ³Vem är heligare än de? ⁴Vem skulle kunna vara säkrare på att hans lycka är till fullo garanterad? ⁵Och vem skulle kunna ha ett mäktigare beskydd? ⁶Vilket försvar skulle väl de kunna behöva som är bland Guds utvalda, genom Hans val och också genom deras eget?
11. Det är Guds tjänares funktion att hjälpa sina bröder att välja på samma sätt som de har gjort. ²Gud har utvalt alla, men få har förstått att Hans Vilja endast är deras egen. ³Och så länge som du

underlåter att lära ut det du har lärt dig, dröjer frälsningen och mörkret håller världen i obeveklig fångenskap. ⁴Inte heller kommer du att erfara att ljuset har kommit till dig, och att din räddning har fullbordats. ⁵För du kommer inte att se ljuset förrän du erbjuder det till alla dina bröder. ⁶När de tar det ur dina händer, kommer du att känna igen det som ditt eget.

12. Frälsningen kan ses som en lek som lyckliga barn leker. ²Den gavs form av En Som älskar Sina barn, och Som vill ersätta deras skrämmande leksaker med glada lekar, som lär dem att rädslans lek är över. ³Hans lek lär dem lycka, eftersom det inte finns någon förlorare. ⁴Varje deltagare måste vinna, och med hans vinst garanteras alla vinst. ⁵Rädslans spel läggs glatt åt sidan när barnen ser de fördelar som frälsningen för med sig.
13. Du som har lekt att du har förlorat allt hopp, är övergiven av din Fader och lämnad ensam i skräck i en skrämmande värld som gjorts galen av synd och skuld; var lycklig nu. ²Den leken är över. ³Nu har en lugn tid kommit, när vi lägger undan skuldens leksaker och för evigt utestänger våra befängda och barnsliga tankar om synd från det rena och heliga sinnet hos Himlens barn och Guds Son.
14. Bara ett ögonblick till stannar vi upp för att leka vår sista, lyckliga lek på den här jorden. ²Och sedan ger vi oss iväg för att inta vår rättmätiga plats där sanningen bor och lekar är meningslösa. ³Så slutar historien. ⁴Låt den här dagen föra det sista kapitlet närmare världen, så att var och en kan lära sig att berättelsen han läser och som handlar om ett förfärande öde, om alla hans hopp som har krossats, om hans ömkliga försvar mot en hämnd som han inte kan undkomma, inte är någonting annat än hans egen vilseledda fantasi. ⁵Guds tjänare har kommit för att väcka honom ur de mörka drömmar som den här historien har framkallat i hans förvirrade och oklara minne av denna förvrängda berättelse. ⁶Guds Son kan äntligen le, när han lär sig att den inte är sann.
15. I dag övar vi i en form som vi kommer att fortsätta med ganska länge. ²Vi skall börja varje dag med att ägna vår uppmärksamhet åt den dagliga tanken så länge som möjligt. ³Fem minuter blir nu det minsta vi ägnar åt förberedelse för en dag då frälsningen är det enda mål vi har. ⁴Tio skulle vara bättre; femton ännu bättre. ⁵Och när inga distraherande faktorer längre leder oss bort från vårt syfte, kommer vi att finna att en halvtimme är alltför lite att tillbringa med Gud. ⁶Inte heller kommer vi att vilja ägna mindre tid på kvällen, i tacksamhet och glädje.

16. Varje timme bidrar till vår ökande frid, allt eftersom vi kommer ihåg att vara trogna den Vilja vi delar med Gud. ²Ibland kommer kanske en minut, ja till och med mindre, att vara det mesta vi kan erbjuda varje tims slag. ³Ibland kommer vi att glömma. ⁴Andra gånger kommer världens angelägenheter att helt fånga vår uppmärksamhet, och det blir omöjligt för oss att dra oss tillbaka en liten stund och vända våra tankar mot Gud.
17. Men när vi kan skall vi vara uppmärksamma på vårt ansvar som Guds tjänare, och varje timme minnas vårt uppdrag och Hans Kärlek. ²Och vi skall sitta tysta och vänta på Honom och lyssna till Hans Röst, och lära oss vad det är Han vill att vi skall göra den timme som kommer, medan vi tackar Honom för alla de gåvor Han gav oss den timme som just har gått.
18. Med tiden, och med övning, kommer du aldrig att upphöra med att tänka på Honom och höra Hans kärleksfulla Röst som leder dina steg på lugna stigar, där du kommer att vandra i sann försvarslöshet. ²För du kommer att veta att Himlen går med dig. ³Inte heller kommer du att hålla ditt sinne borta från Honom ett enda ögonblick, även om din tid ägnas åt att erbjuda världen frälsning. ⁴Tror du att Han inte kommer att göra detta möjligt för dig som valde att genomföra Hans plan för världens frälsning och din egen?
19. I dag är temat vår försvarslöshet. ²Vi ikläder oss den när vi förbereder oss för att möta dagen. ³Vi stiger upp starka i Kristus, och låter vår svaghet försvinna när vi minns att Hans styrka bor i oss. ⁴Vi skall påminna oss om att Han stannar kvar vid vår sida hela dagen, och aldrig låter vår svaghet vara utan stödet av Hans styrka. ⁵Vi kallar på Hans styrka varje gång vi känner att hotet från våra försvar undergräver vissheten om syftet. ⁶Vi stannar upp ett ögonblick när Han säger till oss: "Jag är här."
20. Dina övningar kommer nu att börja anta kärlekens innerlighet för att hjälpa dig att hindra ditt sinne från att förirra sig från sin föresats. ²Var inte rädd eller skrämmd. ³Det kan inte finnas någon tvekan om att du kommer att nå ditt slutliga mål. ⁴Guds tjänare kan aldrig misslyckas, därför att den kärlek och styrka och frid som strålar från dem till alla deras bröder kommer från Honom. ⁵De är Hans gåvor till dig. ⁶Försvarslöshet är allt du behöver ge Honom i gengäld. ⁷Du lägger endast det åt sidan som aldrig var verkligt, för att se på Kristus och se Hans syndfrihet.

LEKTION 154

Jag är bland Guds tjänare.

1. Låt oss i dag varken vara högmodiga eller falskt ödmjuka. ²Vi har gått bortom sådan dårskap. ³Vi kan inte döma oss själva, inte heller behöver vi göra det. ⁴Detta är bara ett försök att dröja med att fatta beslut och skjuta upp åtagandet av vår funktion. ⁵Det är inte vår roll att döma vårt värde, inte heller kan vi veta vilken roll som är bäst för oss; vad vi kan göra i en större plan som vi inte kan se i sin helhet. ⁶Vår roll tilldelas oss i Himlen, inte i helvetet. ⁷Och det vi tycker är svaghet kan vara styrka; det vi tror är vår styrka är ofta högmod.
2. Vad din bestämda roll än kan vara, utvaldes den av Rösten för Gud, Vars funktion det är att tala även för dig. ²Eftersom Han ser dina starka sidor exakt så som de är, och också är medveten om var de bäst kan användas, för vad och för vem och när, väljer Han och accepterar din roll åt dig. ³Han verkar inte utan ditt eget samtycke. ⁴Men Han låter sig inte vilseledas när det gäller vad du är, och lyssnar endast till Sin Röst i dig.
3. Det är genom Hans förmåga att höra en enda Röst Som är Hans Egen som du till sist blir medveten om att det bara finns en enda Röst i dig. ²Och denna enda Röst bestämmer din funktion och vidarebefordrar den till dig, och ger dig styrkan att förstå den, att göra det som den kräver, och att lyckas med allt du företar dig som har med den att göra. ³Gud har förenat Sig med Sin Son i detta, och på så sätt blir Hans Son Hans budbärare om enheten med Honom.
4. Det är denna förening av Fadern och Sonen genom Rösten för Gud som skiljer frälsningen från världen. ²Det är denna Röst Som talar om lagar som världen inte hörsammar; Som utlovar frälsning från all synd, med skulden borttagen i det sinne som Gud skapade utan synd. ³Nu blir detta sinne åter medvetet om Vem Som skapade det, och om Hans ständiga förening med det. ⁴Således är den enda verkligheten dess Självt i Vilket dess vilja och Guds är förenade.
5. En budbärare är inte den som skriver budskapet han överlämnar. ²Inte heller ifrågasätter han dens rätt som gör det, eller frågar varför han har valt dem som kommer att ta emot budskapet han för med sig. ³Det är tillräckligt att han accepterar det, ger det till

- dem som det är avsett för, och fullgör sin roll i att överlämna det.⁴Om han bestämmer vad budskapen skall vara, eller vilket deras syfte är, eller vart de skall bäras, då misslyckas han med att uppfylla sin egentliga roll som överbringare av Ordet.
6. Det finns en väsentlig skillnad i den roll som Himlens budbärare har som skiljer dem från dem som världen utnämner.²Budskapen som de överlämnar är i första hand ämnade för dem själva.³Och det är endast när de själva kan acceptera dem som de kan föra dem vidare, och ge dem överallt där det var meningen att de skulle vara.⁴Likt jordiska budbärare skrev de inte själva de budskap de bär med sig, men de blir de första mottagarna av dem i dess sannaste bemärkelse, när de tar emot för att förbereda sig på att ge.
 7. En jordisk budbärare fullgör sin roll genom att ge bort alla sina budskap.²Guds budbärare utför sin roll genom att de själva accepterar Hans budskap, och visar att de förstår budskapen genom att ge bort dem.³De väljer inga roller som inte givits till dem genom Hans auktoritet.⁴Och på så sätt gynnas de av varje budskap de ger bort.
 8. Vill du ta emot Guds budskap?²För på så sätt blir du Hans budbärare.³Du är utnämnd nu.⁴Och ändå väntar du med att ge de budskap du tagit emot.⁵Och därför vet du inte att de är dina, och varseblir dem inte.⁶Ingen kan ta emot och förstå att han har tagit emot förrän han ger.⁷För genom att ge accepterar han det han har tagit emot.
 9. Du som nu är Guds budbärare, ta emot Hans budskap.²För detta är del av den roll som har tilldelats dig.³Gud har inte underlåtit att erbjuda dig det som du behöver, inte heller har det lämnats utan att accepteras.⁴Likväl återstår det att genomföra en annan del av din tilldelade uppgift.⁵Han Som har tagit emot Guds budskap åt dig vill att du också skall ta emot dem.⁶För på så sätt identifierar du dig med Honom och gör anspråk på dina egna.
 10. Det är denna förening vi förbinder oss att förstå i dag.²Vi skall inte försöka hålla vårt sinne åtskilt från Honom Som talar för oss, för det är bara vår egen röst vi hör när vi lyssnar till Honom.³Endast Han kan tala till oss och för oss, och i en enda Röst förena att få och att ge Guds Ord; att ge och att ta emot Hans Vilja.
 11. Vi övar oss i att ge Honom det Han vill ha, så att vi kan varsebli Hans gåvor till oss.²Han behöver vår röst så att Han kan tala genom oss.³Han behöver våra händer så att de kan hålla Hans budskap och bära dem till dem som Han utser.⁴Han behöver

våra fötter för att föra oss dit Han vill, så att de som väntar i för-
tvivlan äntligen kan bli befriade. ⁵Och Han behöver vår vilja för-
enad med Sin Egen, så att vi kan bli de sanna mottagarna av de
gåvor som Han ger.

12. Låt oss endast lära oss den här lektionen i dag: Vi kommer inte
att förstå vad vi tar emot förrän vi ger det. ²Du har hört detta sä-
gas på hundratals sätt och hundratals gånger, och ändå tror du
fortfarande inte på det. ³Men detta är säkert; så länge som du inte
tror på det, kommer du att ta emot tusen mirakler och sedan yt-
terligare tusen, men du kommer ändå inte att veta att Gud Självt
inte har undanhållit någon gåva utöver det du redan har; inte
heller har Han nekat Sin Son den minsta lilla välsignelse. ⁴Vad
kan detta innebära för dig, innan du har identifierat dig med Ho-
nom och med Hans Egna?
13. Vår lektion i dag lyder således så här:

*²Jag är bland Guds tjänare, och jag är tacksam för att jag har
medlen genom vilka jag kan förstå att jag är fri.*

14. Världen viker undan allt eftersom vi lyser upp vårt sinne och
inser att dessa heliga ord är sanna. ²De är det budskap som sänts
till oss i dag från vår Skapare. ³Nu visar vi hur de har förändrat
hur vi tänker om oss själva, och om vad vår funktion är. ⁴För när
vi bevisar att vi inte accepterar någon vilja som vi inte delar med
andra, kommer våra många gåvor från vår Skapare plötsligt att
uppenbara sig inför våra ögon och falla i våra händer, och vi
kommer att förstå vad vi har tagit emot.

LEKTION 155

Jag skall dra mig tillbaka och låta Honom visa vägen.

1. Det finns ett sätt att leva i världen som inte är av världen, även om det ser ut vara det. ²Du ändrar inte utseende, även om du ler oftare. ³Din panna är klar, dina ögon är lugna. ⁴Och de som vandrar i världen på samma sätt som du känner igen sina egna. ⁵Men de som ännu inte varseblivit vägen kommer också att känna igen dig, och tro att du är lik dem, så som du var en gång.
2. Världen är en illusion. ²De som väljer att komma till den söker efter en plats där de kan vara illusioner och undvika sin egen verklighet. ³Men när de finner att deras egen verklighet till och med är här, drar de sig tillbaka och låter den visa vägen. ⁴Vilket annat val kan de egentligen göra? ⁵Att låta illusioner gå före sanningen är galenskap. ⁶Men att låta illusioner sjunka ner bakom sanningen och låta sanningen komma fram som den är, är helt enkelt sunt förnuft.
3. Detta är det enkla val vi gör i dag. ²Den galna illusionen kommer att vara synlig ännu en stund, så att de som valde att komma, och som ännu inte har glatt sig åt att finna att de har gjort ett misstag i sitt val, skall kunna se den. ³De kan inte lära sig direkt av sanningen, eftersom de har förnekat att den är sann. ⁴Och därför behöver de en Lärare Som varseblir deras galenskap, men Som ändå kan se bortom illusioner till den enkla sanningen i dem.
4. Om sanningen krävde att de skulle ge upp världen, skulle det förefalla dem som om den bad dem att offra någonting som är verkligt. ²Många har valt att avsäga sig världen trots att de fortfarande tror på dess verklighet. ³Och de har lidit av en känsla av förlust, och har följaktligen inte blivit befriade. ⁴Andra har inte valt någonting annat än världen, och de har lidit av en ännu djupare känsla av förlust som de inte förstod.
5. Mellan dessa stigar finns det en annan väg som leder bort från varje slags förlust, för både offer och försakelse överges snabbt. ²Detta är den väg som nu bestämts för dig. ³Du vandrar på denna stig på samma sätt som andra gör, och inte heller tycks du vara olik dem, fastän du faktiskt är det. ⁴På så sätt kan du tjäna dem medan du tjänar dig själv, och leda in deras steg på den väg som Gud har öppnat åt dig, och åt dem genom dig.

6. Illusionen tycks fortfarande klamra sig fast vid dig så att du kan nå dem. ²Ändå har de dragit sig tillbaka. ³Och det är inte illusion som de hör dig tala om, inte heller illusion som du lägger fram inför deras ögon för att de skall se på den och deras sinnen skall förstå den. ⁴Inte heller kan sanningen, som går före dig, tala till dem genom illusioner, för nu leder vägen förbi illusion, och medan du fortsätter vägen fram kallar du på dem, så att de kan följa dig.
7. Alla vägar kommer till sist att leda till denna. ²För offer och försakelse är stigar som inte leder någonstans, de är val som leder till nederlag, och till mål som kommer att förbli ouppnåeliga. ³Allt detta drar sig tillbaka när sanningen kommer fram i dig, för att leda dina bröder bort från dödens vägar och föra dem in på vägen till lycka. ⁴Deras lidande är endast en illusion. ⁵Ändå behöver de en vägledare som leder dem ut ur den, för de förväxlar illusion med sanning.
8. Sådan är frälsningens kallelse och ingenting annat. ²Den ber att du skall acceptera sanningen, och låta den gå före dig och lysa upp stigen som leder till lösen från illusion. ³Det är inte en lösen som har ett pris. ⁴Det finns ingen kostnad utan endast vinst. ⁵Illusion kan endast skenbart hålla Guds helige Son i bojor. ⁶Det är bara från illusioner som han räddas. ⁷När de drar sig tillbaka, finner han sig själv igen.
9. Vandra tryggt nu, men ändå försiktigt, för den här stigen är ny för dig. ²Och du kanske finner att du fortfarande frestas att gå före sanningen, och låta illusioner vara din vägledare. ³Dina heliga bröder har givits till dig för att de skall följa i dina fotspår när du viss om syftet vandrar till sanningen. ⁴Den går före dig nu, så att de kan se någonting som de kan identifiera sig med; någonting som de förstår som visar vägen.
10. Men vid resans slut kommer det inte att finnas något gap, inget avstånd mellan sanningen och dig. ²Och alla illusioner som vandrade på samma väg som du kommer också att försvinna från dig, och ingenting blir kvar som håller sanningen åtskild från Guds fullständigande, lika heligt som Han Självt. ³Dra dig förtröstansfullt tillbaka, och låt sanningen visa vägen. ⁴Du vet inte vart du går. ⁵Men En Som vet går med dig. ⁶Låt Honom leda dig tillsammans med de andra.
11. När drömmarna är över, när tiden har stängt dörren om alla ting som förgår och mirakler inte längre har något syfte, kommer Guds helige Son inte att göra några resor. ²Det kommer inte att

finnas någon önskan om att vara illusion hellre än sanning. ³Och vi går framåt mot detta, allteftersom vi gör framsteg på den väg som sanningen visar oss. ⁴Detta är vår sista resa, som vi gör för alla. ⁵Vi får inte gå vilse. ⁶För på samma sätt som sanningen går före oss, går den före våra bröder som kommer att följa oss.

12. Vi går till Gud. ²Stanna upp och besinna detta. ³Skulle någon annan väg kunna vara heligare eller mer värd din möda, din kärlek och din fasta föresats? ⁴Vilken väg skulle kunna ge dig mer än allt, eller erbjuda mindre och ändå tillfredsställa Guds helige Son? ⁵Vi går till Gud. ⁶Sanningen som går före oss är nu ett med Honom och leder oss dit där Han alltid har varit. ⁷Vilken annan väg än denna skulle kunna vara en stig som du skulle vilja välja i stället?
13. Dina fötter står säkert på vägen som leder världen till Gud. ²Fäst inget avseende vid vägar som ser ut att leda dig någon annanstans. ³Drömmar är inte någon värdig vägledare för dig som är Guds Son. ⁴Glöm inte att Han har lagt Sin Hand i din, och givit dig dina bröder i Sitt Förtroende för att du är värdig Hans Förtroende för dig. ⁵Han kan inte vilseledas. ⁶Hans Förtroende har gjort din stig säker och ditt mål tryggat. ⁷Du kommer inte att svika dina bröder och inte heller ditt Själv.
14. Och nu ber Han bara att du tänker på Honom en stund varje dag, så att Han kan tala till dig och berätta för dig om Sin Kärlek, och påminna dig om hur stort Hans Förtroende är; hur gränslös Hans Kärlek är. ²I ditt namn och Hans Eget, som är detsamma, övar vi med glädje den här tanken i dag:

*³Jag skall dra mig tillbaka och låta Honom visa vägen,
för jag vill vandra den väg som leder till Honom.*

LEKTION 156

Jag går med Gud i fullkomlig helighet.

1. Dagens tankegång uttrycker endast den enkla sanning som gör att tanken på synd är omöjlig. ²Den utlovar att det inte finns någon orsak till skulden, och eftersom den är utan orsak existerar den inte. ³Den är den logiska följd av den grundläggande tanke som så ofta nämns i texten; tankar lämnar inte sin källa. ⁴Om detta är sant, hur kan du då vara åtskild från Gud? ⁵Hur skulle du kunna vandra ensam i världen och skild från din Källa?
2. Vi är inte inkonsekventa i de tankar vi presenterar i vår läroplan. ²Sanningen måste vara helt igenom sann, om den skall vara sann. ³Den kan inte motsäga sig själv, inte heller vara oviss i några delar och viss i andra. ⁴Du kan inte vandra i världen åtskild från Gud, eftersom du inte skulle kunna vara utan Honom. ⁵Han är det ditt liv är. ⁶Där du är, är Han. ⁷Det finns ett enda liv. ⁸Det livet delar du med Honom. ⁹Ingenting kan vara åtskilt från Honom och leva.
3. Men där Han är, måste det finnas helighet såväl som liv. ²Det finns ingen egenskap hos Honom som inte delas av allt som lever. ³Det som lever är heligt som Han Själ, eftersom det som delar Hans liv är del av Heligheten, och lika lite skulle kunna vara syndigt som att solen skulle kunna välja att vara gjord av is; eller att havet skulle välja att vara åtskilt från vattnet, eller gräset växa med rötterna uppe i luften.
4. Det finns ett ljus i dig som inte kan dö; vars närvaro är så helig att världen görs helig på grund av dig. ²Allt som lever skänker gåvor till dig, och lägger dem i tacksamhet och glädje vid dina fötter. ³Blommornas doft är deras gåva till dig. ⁴Vågorna bugar sig inför dig, och träden sträcker ut sina grenar för att skydda dig mot hettan, och lägger sina löv framför dig på marken så att det blir mjukt för dig att gå, medan vinden stillnar till en viskning runt ditt heliga huvud.
5. Ljuset i dig är det som universum längtar efter att se. ²Alla levande väsen är stilla inför dig, för de känner igen Den Som går tillsammans med dig. ³Ljuset du bär är deras eget. ⁴Och således ser de i dig sin egen helighet, och hälsar dig som frälsare och som Gud. ⁵Acceptera deras vördnad, för den tillkommer Heligheten Själ Som går med dig och Som i Sitt milda Ljus omvandlar allt till Sin likhet och Sin renhet.

6. Det är så frälsningen verkar. ²När du drar dig tillbaka, kommer ljuset i dig fram och omsluter världen. ³Det förkunnar inte syndens slut genom straff och död. ⁴Med lätthet och skratt försvinner synden, eftersom dess märkliga absurditet blir synlig. ⁵Den är en dåraktig tanke, en meningslös dröm, inte skrämmande, möjligen befängd, men vem skulle slösa bort ett enda ögonblick av sitt närmande till Gud Självt för en sådan vetlös nyck?
7. Ändå har du slösat bort många, många år på just den här dåraktiga tanken. ²Det förgångna är borta med alla sina fantasier. ³De håller dig inte längre bunden. ⁴Närmandet till Gud är inte långt borta. ⁵Och under den korta stund av tvivel som fortfarande finns kvar, kan du kanske förlora din Följeslagare ur sikte, och tro att Han är den vetlösa, gamla dröm som nu tillhör det förgångna.
8. "Vem går med mig?" ²Denna fråga borde ställas tusen gånger om dagen, tills vissheten har gjort slut på tvivlet och upprättat friden. ³Låt tvivlandet upphöra i dag. ⁴Gud talar för dig när Han besvarar din fråga med dessa ord:

⁵Jag går med Gud i fullkomlig helighet. ⁶Jag lyser upp världen, jag lyser upp mitt sinne och alla de sinnen som Gud skapade som ett med mig.

LEKTION 157

Jag vill gå in i Hans Närvaro nu.

1. Detta är en dag av tystnad och tillit. ²Det är en speciellt löftesrik tid i dina dagars kalender. ³Det är en tid som Himlen har utvalt för att lysa över, och för att kasta ett tidlöst ljus över denna dag, när ekot av evigheten hörs. ⁴Den här dagen är helig, för den inleder en ny upplevelse; en annorlunda slags känsla och medvetenhet. ⁵Du har tillbringat långa dagar och nätter med att fira döden. ⁶I dag lär du dig att känna livets glädje.
2. Detta är ytterligare en avgörande vändpunkt i läroplanen. ²Vi lägger till en ny dimension nu; en ny upplevelse som sprider ljus över allt som vi redan har lärt oss, och förbereder oss för det som vi ännu har kvar att lära oss. ³Den för oss till dörren där inläringen upphör, och vi fångar en skymt av det som ligger bakom det som det överhuvudtaget är möjligt att uppnå. ⁴Den lämnar oss här ett ögonblick, och vi går bortom den, säkra på vår riktning och vårt enda mål.
3. I dag kommer det att vara dig förunnat att känna en fläkt av Himlen, även om du kommer att återvända till inläringens stigar. ²Men du har kommit långt nog på vägen för att förändra tiden tillräckligt för att kunna höja dig över dess lagar, och gå in i evigheten en stund. ³Detta kommer du att lära dig att göra mer och mer, allteftersom varje lektion, som du noga har studerat, för dig snabbare till denna heliga plats och, för ett ögonblick, lämnar dig till ditt Själv.
4. Han kommer att leda dina övningar i dag, för det du ber om nu är det Han vill. ²Och eftersom du har förenat din vilja med Hans i dag, måste det du ber om ges till dig. ³Ingenting annat än dagens tankegång behövs för att lysa upp ditt sinne, och låta det vila i stilla förväntan och lugn glädje i vilka du snabbt lämnar världen bakom dig.
5. Från och med den här dagen antar ditt tjänande en äkta hängivenhet, och en glöd som sprider sig från dina fingertoppar till dem du rör vid, och välsignar dem du ser på. ²Ett sant seende når alla som du möter, och alla som du tänker på eller som tänker på dig. ³För din upplevelse i dag kommer att omvandla ditt sinne på ett sådant sätt att det blir provostenen för Guds heliga Tankar.
6. Din kropp kommer att göras helig i dag, eftersom dess enda

syfte nu är att föra fram det sanna seendet av det du upplever den här dagen för att lysa upp världen. ²Vi kan inte förmedla en upplevelse som denna direkt. ³Men den lämnar ett sant seende i våra ögon som vi kan erbjuda alla, så att de tidigare kan få samma upplevelse i vilken världen tyst glöms bort, och Himlen blir ihågkommen en stund.

7. Allteftersom den här upplevelsen ökar och alla mål förutom detta blir av ringa värde, kommer världen som du återvänder till lite närmare tidens slut; blir lite mer lik Himlen i sitt sätt; kommer lite närmare sin befrielse. ²Och du som för ljuset till den kommer att se ljuset säkrare; det sanna seendet tydligare. ³Den tid skall komma när du inte kommer att återvända i samma form som du nu framträder i, för du kommer inte att behöva den. ⁴Men nu har den ett syfte, och kommer att tjäna det väl.
8. I dag skall vi slå in på en kurs som du inte har drömt om. ²Men den Helige, Givaren av livets lyckliga drömmar, Omvandlaren av varseblivning till sanning, den helige Vägledaren till Himlen som har givits till dig, har drömt denna resa åt dig som du gör och påbörjar i dag, så att den upplevelse som den här dagen erbjuder dig skall vara din egen.
9. Nu skall vi gå in i Kristi Närvaro, fridfullt omedvetna om allt förutom Hans lysande ansikte och fullkomliga Kärlek. ²Det sanna seendet av Hans ansikte kommer att stanna kvar hos dig, men det kommer att finnas ett ögonblick som går bortom allt sant seende, även detta, det heligaste. ³Detta kommer du aldrig att lära ut, för du uppnådde det inte genom inläring. ⁴Likväl talar det sanna seendet om din hågkomst av det som du visste i detta ögonblick, och med säkerhet kommer att veta igen.

LEKTION 158

I dag lär jag mig att ge som jag tar emot.

1. Vad är det som har givits till dig? ²Kunskapen om att du är ett sinne, i Sinnet och uteslutande sinne, för evigt utan synd, helt utan rädsla, eftersom du skapades ur Kärleken. ³Inte heller har du lämnat din Källa, och du förblir så som du skapades. ⁴Detta gavs till dig som en kunskap som du inte kan förlora. ⁵Denna kunskap gavs likaledes till alla levande väsen, för endast genom den lever de.
2. Du har fått allt detta. ²Det finns ingen som vandrar i världen som inte har fått det. ³Det är inte denna kunskap som du ger, för den är det som skapelsen gav. ⁴Ingenting av detta går att lära sig. ⁵Vad är det då du skall lära dig att ge i dag? ⁶Vår lektion i går tog upp ett tema som förekom tidigt i textboken. ⁷Upplevelse kan inte delas direkt med andra på det sätt som sant seende kan. ⁸Uppenbarelsen att Fadern och Sonen är ett kommer vid den rätta tidpunkten till varje sinne. ⁹Men den tidpunkten bestäms av sinnet självt, den lärs inte ut.
3. Tidpunkten är redan bestämd. ²Den förefaller ganska godtycklig. ³Men det finns inte ett steg på vägen som någon tar bara av en slump. ⁴Det har redan tagits av honom, även om han ännu inte har slagit in på den vägen. ⁵För tiden ger intryck av att bara gå i en riktning. ⁶Vi företar oss endast en resa som är över. ⁷Ändå ser den ut att ha en framtid som fortfarande är okänd för oss.
4. Tiden är ett påhitt, ett trick, en stor illusion i vilken skepnader kommer och går som genom magi. ²Men det finns en plan bakom skenbilderna som inte förändras. ³Manuskriptet är skrivet. ⁴Den tidpunkt när upplevelsen kommer för att göra slut på ditt tvivel är bestämd. ⁵För vi ser bara resan från den punkt där den slutade, och därifrån ser vi tillbaka på den, och inbillar oss att vi gör den ännu en gång; och går mentalt igenom det som har skett.
5. En lärare förmedlar ingen upplevelse, eftersom han inte lärde sig den. ²Den uppenbarade sig för honom vid den bestämda tidpunkten. ³Men sant seende är hans gåva. ⁴Den kan han ge direkt, för Kristi kunskap är inte förlorad eftersom Han har ett sant seende som Han kan ge till vem som helst som ber om det. ⁵Faderns Vilja och Hans är förenade i kunskapen. ⁶Likväl finns det ett sant seende som den Helige Ande ser eftersom Kristi sinne också ser det.
6. Här förenas tvivlens och skuggornas värld med det ofattbara.

- ²Här görs en lugn plats i världen helig genom förlåtelse och kärlek. ³Här förlikas alla motsättningar, för här tar resan slut. ⁴Upplevelsen – som inte kan läras in, inte kan läras ut, inte kan ses – finns helt enkelt där. ⁵Detta ligger bortom vårt mål, för det går bortom det som behöver uppnås. ⁶Det vi befattar oss med är Kristi sanna seende. ⁷Detta kan vi uppnå.
7. Kristi sanna seende har en enda lag. ²Det ser inte på en kropp och tror att den är Sonen som Gud skapade. ³Det ser ett ljus bortom kroppen; en tanke bortom det som kan beröras, en renhet som inte är fördunklad av fel, ömkliga misstag och skrämmande tankar på skuld från drömmar om synd. ⁴Det ser ingen separation. ⁵Och det ser på alla, på varje omständighet, alla tilldragelser och alla händelser, utan att ljuset det ser förbleknar det minsta.
 8. Detta kan läras ut; och måste läras ut av alla som vill uppnå det. ²Det enda som är nödvändigt är insikten att världen inte kan ge någonting som ens avläggset kan jämföras med detta i värde; inte heller kan sätta upp ett mål som inte helt enkelt försvinner när det har varseblivits. ³Och detta ger du idag: Se ingen som en kropp. ⁴Hälsa honom som den Guds Son han är, och erkänn att han är ett med dig i helighet.
 9. På så sätt blir hans synder förlåtna, för Kristus har ett sant seende som har makten att förbise dem alla. ²I Hans förlåtelse är de borta. ³Osedda av Honom försvinner de bara, eftersom ett sant seende av heligheten som ligger bortom dem kommer för att inta deras plats. ⁴Det spelar ingen roll vilken form de antog, inte heller hur enorma de såg ut att vara, inte vem som tycktes bli skadad av dem. ⁵De finns inte längre. ⁶Och alla de verkningar som de tycktes ha är borta tillsammans med dem, ogjorda för att aldrig bli gjorda.
 10. På så sätt lär du dig att ge som du tar emot. ²Och på så sätt ser Kristi sanna seende också på dig. ³Den här lektionen är inte svår att lära sig, om du kommer ihåg att du i din broder bara ser dig själv. ⁴Om han är förlorad i synd, då måste du också vara det; om du ser ljuset i honom, har du själv förlåtit dig dina synder. ⁵Varje broder som du möter i dag ger dig ännu en möjlighet att låta Kristi sanna seende lysa över dig, och erbjuda dig Guds frid.
 11. Det spelar ingen roll när uppenbarelsen kommer, för den tillhör inte tiden. ²Likväl har tiden ännu en gåva att ge, i vilken sann kunskap återspeglas på ett sätt som är så exakt att bilden av den delar dess osedda helighet; dess likhet lyser med dess odödliga kärlek. ³Vi övar oss att se med Kristi ögon i dag. ⁴Och genom de heliga gåvor vi ger, ser Kristi sanna seende också på oss.

LEKTION 159

Jag ger de mirakler jag har tagit emot.

1. Ingen kan ge det han inte har tagit emot. ²Att ge någonting kräver att du först har det i din ägo. ³Här överensstämmer Himlens och världens lagar. ⁴Men här skiljer de sig också åt. ⁵Världen tror att för att äga någonting måste det behållas. ⁶Frälsningen lär dig någonting annat. ⁷Det är genom att ge som du förstår att du har tagit emot. ⁸Det är beviset på att det du har är ditt.
2. Du förstår att du är helad när du ger helande. ²Du accepterar förlåtelsen som fullbordad i dig när du förlåter. ³Du känner igen din broder som dig själv, och på så sätt varseblir du att du är hel. ⁴Det finns inget mirakel som du inte kan ge, för alla har givits till dig. ⁵Ta emot dem nu genom att öppna ditt sinnes skattkammare där de har lagts, och ge bort dem.
3. Kristi sanna seende är ett mirakel. ²Det kommer från långt bortom sig självt, för det återspeglar den Eviga Kärleken och återfödelsen av en kärlek som aldrig dör, men som har hållits fördold. ³Kristi sanna seende avbildar Himlen, för det ser en värld som är så lik Himlen att det som Gud skapade fullkomligt kan återspeglas där. ⁴Den förmörkade spegel som världen uppvisar kan endast visa förvanskade bilder i sönderbrutna delar. ⁵Den verkliga världen avbildar Himlens oskuld.
4. Kristi sanna seende är det mirakel i vilket alla mirakler föds. ²Det är deras källa och finns kvar hos varje mirakel som du ger, och ändå förblir det ditt. ³Det är det band genom vilket givaren och mottagaren är förenade i utsträckandet här på jorden, på samma sätt som de är ett i Himlen. ⁴Kristus ser ingen synd i någon. ⁵Och i Hans seende är de som är utan synd ett. ⁶Deras helighet gavs av Hans Fader och av Honom Själv.
5. Kristi sanna seende är bron mellan världarna. ²Och du kan tryggt förlita dig på att dess makt skall föra dig från den här världen och in i en värld som gjorts helig genom förlåtelse. ³Ting som verkar helt solida här är endast skuggor där; genomskinliga, knappt synliga, ibland bortglömda och aldrig i stånd till att skymma ljuset som lyser bortom dem. ⁴Heligheten har återställts till det sanna seendet, och de blinda kan se.
6. Detta är den Helige Andes enda gåva; skattkammaren som du kan vända dig till med fullkomlig visshet för att få alla de ting

som kan bidra till din lycka. ²Alla finns redan här. ³Alla kan du få om du bara ber om dem. ⁴Här är dörren aldrig låst, och ingen blir nekad sin minsta begäran eller sitt mest trängande behov. ⁵Det finns ingen sjukdom som inte redan botats, ingen brist som inte tillfredsställts, inget behov som inte fyllts i denna Kristi gyllene skattkammare.

7. Här minns världen det som gick förlorat när den gjordes. ²För här repareras den och görs åter ny, men i ett annat ljus. ³Det som skulle vara syndens hem blir förlossningens medelpunkt och barmhärtighetens härd, där de lidande helas och välkomnas. ⁴Ingen kommer att avvisas från detta nya hem, där hans frälsning väntar. ⁵Ingen är främling för honom. ⁶Ingen ber honom om någonting förutom gåvan att han accepterar att han är välkommen.
8. Kristi sanna seende är den heliga mark där förlåtelsens liljor slår rot. ²Detta är deras hem. ³Härifrån kan de kan föras tillbaka till världen, men de kan aldrig växa i dess ofruktbara och fattiga jord. ⁴De behöver det ljus och den värme och vänliga omsorg som Kristi barmhärtighet ger. ⁵De behöver den kärlek som Han ser på dem med. ⁶Och de blir Hans budbärare, som ger som de har tagit emot.
9. Ta från Hans skattkammare, så att dess skatter kan öka. ²Hans liljor lämnar inte sitt hem när de förs tillbaka till världen. ³Deras rötter blir kvar. ⁴De lämnar inte sin källa, utan för med sig dess välgörande verkan, och förvandlar världen till en trädgård lik den som de kom ifrån, och som de återvänder till med ännu mera väldoft. ⁵Nu är de dubbelt välsignade. ⁶De budskap de förde med sig från Kristus har överlämnats, och lämnats tillbaka till dem. ⁷Och de lämnar med glädje tillbaka dem till Honom.
10. Se mängden av mirakler som har lagts fram åt dig så att du kan ge dem. ²Är du inte värd gåvan, när Gud har bestämt att den skall ges till dig? ³Döm inte Guds Son, utan följ den väg som Han har utstakat. ⁴Kristus har drömt drömmen om en förlåten värld. ⁵Det är Hans gåva, genom vilken en mjuk övergång kan göras från död till liv; från hopplöshet till hopp. ⁶Låt oss drömma ett ögonblick tillsammans med Honom. ⁷Hans dröm väcker oss till sanningen. ⁸Hans sanna seende ger oss medlen att återvända till vår aldrig förlorade och eviga helighet i Gud.

LEKTION 160

Jag är hemma. Rädslan är främlingen här.

1. Rädslan är en främling på kärlekens vägar. ²Identifiera dig med rädslan, och du kommer att vara en främling för dig själv. ³Och därigenom är du okänd för dig själv. ⁴Det som är ditt Själv förblir en främling för den del av dig som tror att den är verklig, men annorlunda än du. ⁵Vem skulle kunna vara förnuftig under sådana omständigheter? ⁶Vem förutom en galning skulle kunna tro att han är det han inte är, och döma mot sig själv.
2. Det finns en främling mitt ibland oss som kommer från en tanke som är så främmande för sanningen att han talar ett annat språk, ser på en värld som sanningen inte känner, och förstår det som sanningen betraktar som vettlöst. ²Men ännu märkligare är att han inte känner igen den han kommer till, och likväl hävdar att dennes hem tillhör honom, medan han som är i sitt hem nu är främling. ³Och hur lätt skulle det ändå vara att säga: "Detta är mitt hem. ⁴Här hör jag hemma, och jag kommer inte att ge mig iväg därför att en galning säger att jag måste göra det."
3. Vad finns det för skäl till att inte säga detta? ²Vad skulle skälet kunna vara annat än att du har bett denne främling att komma in och ta din plats, och låta dig vara främling för dig själv? ³Ingen skulle låta sig själv drivas bort så i onödan, om han inte trodde att det fanns ett annat hem som passade honom bättre.
4. Vem är främlingen? ²Är det rädslan eller du som inte passar för det hem som Gud har gjort i ordning åt Sin Son? ³Är rädslan Hans Egen, skapad till Hans avbild? ⁴Är det rädslan som kärleken gör fullständig och blir fullständig av? ⁵Det finns inget hem som kan ge skydd åt både kärlek och rädsla. ⁶De kan inte existera tillsammans. ⁷Om du är verklig, då måste rädslan vara en illusion. ⁸Och om rädslan är verklig, då existerar du inte överhuvudtaget.
5. Så lätt den här frågan då låter sig lösas. ²Den som är rädd har endast förnekat sig själv och sagt: "Jag är främlingen här. ³Och därför lämnar jag mitt hem till en som är mer lik mig än vad jag själv är, och ger honom allt som jag trodde tillhörde mig." ⁴Nu är han av nödvändighet förvisad, utan att veta vem han är, osäker på allt utom detta; att han inte är sig själv, och att hans hem har förvägrats honom.
6. Vad söker han efter nu? ²Vad kan han finna? ³Den som är

främling för sig själv kan inte finna något hem var han än letar, för han har gjort återvändandet omöjligt. ⁴Han är vilse om inte ett mirakel söker reda på honom och visar honom att han inte är någon främling nu. ⁵Miraklet kommer. ⁶För i hans hem finns hans Själv kvar. ⁷Det bjöd inte in någon främling, och trodde inte att någon främmande tanke var Han Själv. ⁸Och Det kommer att kalla till Sig det som är Dess Eget eftersom det känner igen det som är Dess Eget.

7. Vem är främlingen? ²Är han inte den som ditt Själv inte kallar på? ³Det är nu inte möjligt för dig att känna igen den här främlingen i din mitt, för du har givit honom din rättmätiga plats. ⁴Ändå är ditt Själv lika säkert på Sitt Eget som Gud är säker på Sin Son. ⁵Han kan inte vara förvirrad i fråga om skapelsen. ⁶Han är säker på vad som tillhör Honom. ⁷Ingen främling kan komma emellan Hans kunskap och Hans Sons verklighet. ⁸Han känner inte till främlingar. ⁹Han är säker på Sin Son.
8. Guds visshet räcker. ²Den Han känner som Sin Son hör hemma där Han för evigt har satt Sin Son. ³Han har svarat dig som frågar: "Vem är främlingen?" ⁴Hör Hans Röst försäkra dig, lugnt och säkert, att du inte är någon främling för din Fader, och att inte heller din Skapare har gjorts till främling för dig. ⁵Dem som Gud har fogat samman förblir för evigt ett, hemma i Honom och ingen främling för Honom Själv.
9. I dag tackar vi för att Kristus har kommit för att söka i världen efter det som tillhör Honom. ²Hans sanna seende ser inga främlingar utan ser Sina Egna och förenar Sig med glädje med dem. ³De ser Honom som en främling, för de känner inte igen sig själva. ⁴Men när de välkomnar Honom, kommer de ihåg. ⁵Och Han leder dem varsamt hem igen, dit där de hör hemma.
10. Inte någon glömmar Kristus bort. ²Inte någon underlåter Han att ge till dig för att minnas, så att ditt hem kan vara lika fullständigt och fullkomligt som det inrättades. ³Han har inte glömt dig. ⁴Men du kommer inte att minnas Honom förrän du ser på alla som Han gör. ⁵Den som förnekar sin broder förnekar Honom, och vägrar således att acceptera gåvan att se, genom vilken hans Själv tydligt känns igen, hans hem blir ihågkommet och frälsningen kommer.

LEKTION 161

Ge mig din välsignelse, helige Guds Son.

1. I dag övar vi på ett annat sätt och tar ställning mot vår vrede, så att våra rädslor kan försvinna och erbjuda plats åt kärleken. ²Här är frälsningen i de enkla ord med vilka vi övar dagens tankegång. ³Här är svaret på frestelsen vilket aldrig kan annat än välkomna Kristus där tidigare det rådde rädsla och vrede. ⁴Här är Soningen fullständigad, världen tryggt passerad och Himlen nu återställd. ⁵Här är svaret från Rösten för Gud.
2. Sinnets naturliga tillstånd är fullständig abstraktion. ²Men en del av det är nu onaturligt. ³Det ser inte på allt som ett. ⁴I stället ser det bara fragment av helheten, för bara på så sätt kunde det uppfinna den ofullständiga värld som du ser. ⁵Syftet med allt seende är att visa dig det du vill se. ⁶Allt lyssnande för endast de ljud till ditt sinne som det vill höra.
3. På så sätt gjordes det konkreta. ²Och nu är det det konkreta som vi måste använda när vi övar. ³Vi ger det till den Helige Ande, så att Han kan använda det för ett syfte som är annorlunda än det som vi gav det. ⁴Likväl kan Han bara använda det som vi har gjort för att undervisa oss ur en annan synvinkel, så att vi kan se hur allt kan användas på ett annat sätt.
4. En broder är alla bröder. ²Varje sinne innehåller alla sinnen, för alla sinnen är ett. ³Detta är sanningen. ⁴Men klargör dessa tankar skapelsens mening? ⁵Klargör dessa ord hela innebörden för dig? ⁶Vad kan de tyckas vara annat än tomma ljud; vackra kanske, rätt förnumna, likväl i grunden inte förstådda eller förståeliga. ⁷Sinnet som har lärt sig självt att tänka konkret kan inte längre förstå abstraktion i den bemärkelsen att den är allomfattande. ⁸Vi behöver se lite, för att lära oss mycket.
5. Det tycks vara kroppen som vi känner begränsar vår frihet, får oss att lida, och till sist släcker vårt liv. ²Men kroppar är bara symboler för en konkret form av rädsla. ³Rädsla utan symboler påkallar ingen reaktion, för symboler kan stå för det meningslösa. ⁴Kärleken behöver inga symboler, eftersom den är sann. ⁵Men rädslan häftar fast vid det konkreta, eftersom den är falsk.
6. Kroppar attackerar, sinnen gör det inte. ²Denna tanke påminner säkert om vår textbok, där den ofta betonas. ³Detta är skälet till att kroppar lätt blir rädsans symboler. ⁴Du har många gånger

uppmannats att se bortom kroppen, för dess anblick visar den symbol för kärlekens "fiende" som Kristi sanna seende inte ser.⁵Kroppen är målet för attack, för ingen tycker att han hatar ett sinne.⁶Men vad annat än sinnet beordrar kroppen att attackera?⁷Vad annat skulle kunna vara rädslans säte än det som tänker på rädsla?

7. Hat är specifikt. ²Det måste finnas ett ting att attackera. ³En fiende måste varseblivas i en sådan form att han kan beröras och ses och höras och slutligen dödas. ⁴När hat vilar över ett ting, kräver det dess död lika säkert som Guds Röst förkunnar att det inte finns någon död. ⁵Rädslan är omättlig och förtär allt som dess ögon faller på, och eftersom den ser sig själv i allt, är den tvingad att vända sig mot sig själv och att förstöra.
8. Den som ser en broder som en kropp ser honom som rädslans symbol. ²Och han kommer att attackera, därför att det han ser är sin egen rädsla utanför sig själv, färdig att attackera, och högljutt vrålände att han vill förena sig med honom igen. ³Underskatta inte intensiteten i det raseri som projicerad rädsla måste framkalla. ⁴Den skriker högt i vrede, och fåktar vilt i luften i ett ursinnigt hopp om att nå sin upphovsman och sluka honom.
9. Detta ser kroppens ögon i den som Himlen håller kär, som änglarna älskar och som Gud skapade fullkomlig. ²Detta är hans verklighet. ³Och i Kristi sanna seende speglas hans skönhet i en form som är så helig och så vacker att du knappt kan låta bli att falla på knä vid hans fötter. ⁴Men i stället kommer du att ta hans hand, för du är som han i det seende som ser honom på det sättet. ⁵En attack på honom är en fiende för dig, för du kommer inte att varsebli att din frälsning ligger i hans händer. ⁶Be honom endast om den, och han kommer att ge den till dig. ⁷Be honom inte att symbolisera din rädsla. ⁸Skulle du vilja be om att kärleken förstör sig själv? ⁹Eller vill du att den uppenbaras för dig och gör dig fri?
10. I dag övar vi i en form som vi har försökt oss på tidigare. ²Du är mer redo nu, och i dag skall du komma närmare Kristi sanna seende. ³Om du är helt inriktad på att nå det, kommer du att lyckas i dag. ⁴Och när du väl har lyckats, kommer du inte att vara villig att acceptera de vittnesbörd som din kropps ögon kallar fram. ⁵Det du kommer att se skall sjunga gamla melodier för dig som du kommer att minnas. ⁶Du är inte bortglömd i Himlen. ⁷Skulle du inte vilja komma ihåg den?
11. Välj ut en broder som symbol för alla de andra, och be honom

om frälsning. ²Se honom först så tydligt du kan, i samma form som du är van vid. ³Se hans ansikte, hans händer och fötter, och hans klädsel. ⁴Se honom le, och se de välbekanta gester som han så ofta gör. ⁵Tänk sedan på detta: det du nu ser döljer för dig anblicken av någon som kan förlåta dig alla dina synder; vars heliga händer kan ta bort spikarna som genomborrar dina händer och lyfta törnekronan som du har satt på ditt blödande huvud. ⁶Be honom om detta, så att han kan befria dig:

⁷Ge mig din välsignelse, helige Guds Son. ⁸Jag vill se dig med Kristi ögon, och se min fullkomliga syndfrihet i dig.

12. Och Honom Som du kallade på kommer att svara. ²För Han kommer att höra Rösten för Gud i dig, och svara med din egen. ³Se honom nu som du bara har sett som kött och ben, och förstå att Kristus har kommit till dig. ⁴Dagens tankegång är din säkra räddning undan vrede och rädsla. ⁵Se till att du använder den ögonblickligen om du skulle frestas att attackera en broder och i honom varsebli symbolen för din rädsla. ⁶Och du kommer plötsligt att se honom omvandlad från fiende till frälsare; från djävul till Kristus.

LEKTION 162

Jag är som Gud skapade mig.

1. Om denna enda tanke hölls kvar i sinnet skulle den rädda världen. ²Vi kommer att upprepa den då och då, allt eftersom vi når ett nytt stadium i inläringen. ³Den kommer att betyda allt mer för dig efter hand som du gör framsteg. ⁴Dessa ord är heliga, för det är de ord Gud gav som svar på den värld du gjorde. ⁵Genom dem försvinner den, och alla ting som ses i dess diffusa moln och dimhöljda illusioner bleknar bort när dessa ord uttalas. ⁶För de kommer från Gud.
2. Här är Ordet genom vilket Sonen blev Sin Faders lycka, Hans Kärlek och Hans fullständigande. ²Här förkunnas skapelsen, och äras som den är. ³Det finns ingen dröm som inte dessa ord kommer att driva bort; ingen tanke på synd och ingen illusion som drömmen innehåller som inte kommer att blekna bort inför deras makt. ⁴De är uppvaknandets basun som ljuder genom världen. ⁵De döda vaknar som svar på dess kallelse. ⁶Och de som lever och hör detta ljud kommer aldrig att se döden.
3. Helig förvisso är den som gör dessa ord till sina; som stiger upp med dem i sitt sinne, minns dem hela dagen, och som på kvällen tar dem med sig när han skall sova. ²Hans drömmar är lyckliga och hans vila djup, hans trygghet säker och hans kropp helad, eftersom han sover och vaknar med sanningen alltid framför sig. ³Han kommer att rädda världen, för han ger världen det som han tar emot varje gång han övar sanningens ord.
4. I dag övar vi på ett enkelt sätt. ²För orden vi använder är mäktiga, och de behöver inga ytterligare tankar för att ändra sinnet hos den som använder dem. ³Så helt och hållet förändras det, att det nu blir den skattkammare i vilken Gud lägger alla Sina gåvor och all Sin Kärlek, så att de kan delas ut till hela världen och utökas genom att ges bort; och bevaras fullständiga eftersom de delas ut obegränsat. ⁴Och på så sätt lär du dig att tänka med Gud. ⁵Kristi sanna seende har återställt ditt seende genom att rädda ditt sinne.
5. Vi ärar dig i dag. ²Rätten till den fullkomliga helighet som du nu accepterar är din. ³Med detta accepterande förs frälsningen till alla, för vem skulle kunna hålla synden kär när en helighet som denna har välsignat världen? ⁴Vem skulle kunna förtvivla när

fullkomlig glädje är din, tillgänglig för alla som botemedel mot sorg och förtvivlan, mot all känsla av förlust och en fullständig räddning undan synd och skuld.

6. Och vem skulle inte vilja vara din broder nu; du, hans förlosare och frälsare. ²Vem skulle kunna låta bli att välkomna dig in i sitt hjärta med en kärleksfull inbjudan, ivrig att förena sig med någon som är som han själv i helighet? ³Du är som Gud skapade dig. ⁴Dessa ord driver bort natten, och mörker råder inte mer. ⁵Ljuset har kommit i dag för att välsigna världen. ⁶För du har känt igen Guds Son, och i detta igenkännande ligger världens.

LEKTION 163

Det finns ingen död. Guds Son är fri.

1. Döden är en tanke som antar många former som ofta inte känns igen. ²Den kan uppträda som bedrövelse, rädsla, ängslan eller tvivel; som vrede, otro och brist på tillit; som oro för kroppar, avundsjuka och i alla de former där en önskan att vara som du inte är kan komma att fresta dig. ³Alla sådana tankar är ingenting annat än återspeglings av en dyrkan av döden som frälsare och som den som ger befrielse.
2. Eftersom den är rädlans förkroppsligande, syndens värd, de skyldigas Gud och herre över alla illusioner och villfarelser, förefaller tanken på döden verkligen mäktig. ²För den tycks hålla allt levande i sin förtvinade hand; alla förhoppningar och önskningar i sitt kvävande grepp; alla mål endast varseblivna i dess oseende ögon. ³De bräckliga, de hjälplösa och de sjuka faller på knä inför dess bild, och tror att endast den är verklig, oundviklig, och värdig deras tillit. ⁴För endast den skall med säkerhet komma.
3. Allt utom döden ser ut att vara osäkert, alltför snabbt förlorat hur svårt det än har varit att förvärva, med oviss utgång, och med en benägenhet att svika de förhoppningar som en gång väcktes, och i stället för längtan och drömmar lämna en smak av stoft och aska efter sig. ²Men döden räknar man med. ³För den skall komma med säkra steg när tiden för dess ankomst är inne. ⁴Den kommer aldrig att låta bli att ta allt liv som gisslan åt sig själv.
4. Skulle du vilja falla på knä inför avgudar som denna? ²Här varseblivs själva Guds styrka och makt i en avbild gjord av stoft. ³Här utropas Guds motsats till herre över all skapelse, starkare än Guds Vilja för livet, kärlekens oändlighet och Himlens fullkomliga, oföränderliga, beständighet. ⁴Här är Faderns och Sonens Vilja slutligen besegrad, och lagd till vila under den gravsten som döden har rest över Guds helige Sons kropp.
5. Ohelig i nederlag har han blivit det döden ville att han skulle vara. ²Hans gravskrift, som döden själv har skrivit, ger honom inget namn, för han har blivit till stoft. ³Det står bara detta: "Här vilar ett vittne om att Gud är död." ⁴Och detta skriver döden om och om igen, medan dess tillbedjare hela tiden instämmer, och när de faller på knä med pannorna mot marken viskar de skrämt att så är det.

-
6. Det är omöjligt att dyrka döden i någon form, och ändå välja ut några få former som du inte värnar om och fortfarande vill undvika, medan du ännu tror på de övriga. ²För döden är total. ³Antingen dör alla ting, eller också lever de och kan inte dö. ⁴Någon kompromiss är inte möjlig. ⁵För här ser vi igen en uppenbar ståndpunkt som vi måste acceptera om vi är förnuftiga; det som helt motsäger en tanke kan inte vara sant, såvida inte dess motsats har bevisats vara falsk.
7. Tanken på Guds död är så orimlig att till och med de vansinniga har svårt att tro på den. ²För detta förutsätter att Gud en gång levde och på något sätt omkom; uppenbarligen dödad av dem som inte ville att Han skulle överleva. ³Deras starkare vilja kunde segra över Hans, och på så sätt gav det eviga livet vika för döden. ⁴Och med Fadern dog också Sonen.
8. Det är möjligt att dödens tillbedjare är rädda. ²Och ändå, kan tankar som dessa vara skrämmande? ³Om de insåg att detta bara är vad de tror, skulle de ögonblickligen var fria. ⁴Och du kommer att visa dem detta i dag. ⁵Det finns ingen död, och vi avsäger oss den nu i varje form, för deras frälsning och också för vår egen. ⁶Gud gjorde inte döden. ⁷Vilken form den än antar måste den därför vara en illusion. ⁸Detta är den ståndpunkt vi intar i dag. ⁹Och det är oss förunnat att se förbi döden, och se livet bortom.
9. *Fader vår, välsigna våra ögon i dag. ²Vi är dina budbärare, och vi vill se den underbara återspegligen av Din Kärlek som lyser i allt. ³Vi lever och rör oss endast i Dig. ⁴Vi är inte åtskilda från Ditt eviga liv. ⁵Det finns ingen död, för döden är inte Din Vilja. ⁶Och vi förblir där du har satt oss, i det liv som vi delar med Dig och med allt levande, för att vara som Du och del av Dig för evigt. ⁷Vi accepterar Dina Tankar som våra, och vår vilja är ett med Din för evigt. ⁸Amen.*

LEKTION 164

Nu är vi ett med Honom Som är vår Källa.

1. När, om inte nu, kan sanningen kännas igen? ²Nuet är den enda tid som finns. ³Och därför ser vi i dag, i detta ögonblick, nu, på det som alltid finns där; inte i vårt seende utan i Kristi ögon. ⁴Han ser förbi tiden, och ser evigheten återgiven där. ⁵Han hör de ljud som den vettlösa, jäktade världen framkallar, men Han hör dem svagt. ⁶För bortom dem alla hör Han Himlens sång och Rösten för Gud tydligare, mer meningsfull, närmare.
2. Världen förbleknar lätt inför Hans seende. ²Dess ljud försvagas. ³En melodi från långt bortom världen blir allt tydligare; ett gammalt Rop på Vilket Han ger ett gammalt svar. ⁴Du kommer att känna igen dem båda, för de är bara ditt eget svar på din Faders Rop på dig. ⁵Kristus svarar åt dig, som ett eko av ditt Själv, och använder din röst för att ge Sitt glada samtycke, och accepterar din befrielse åt dig.
3. Så heligt ditt övande är i dag, när Kristus ger dig Sitt seende och hör åt dig, och svarar i ditt namn på Ropet som Han hör! ²Så stilla tiden är som du ger för att tillbringa tillsammans med Honom, bortom världen. ³Så lätt alla dina skenbara synder glöms bort, och inga av dina sorger blir ihågkomna. ⁴Den här dagen läggs sorgen undan, för syner och ljud som kommer från närmare håll än världen är tydliga för dig, som i dag kommer att acceptera de gåvor Han ger.
4. Det finns en tystnad som världen inte kan inkräkta på. ²Det finns en gammal frid som du bär i ditt hjärta och inte har förlorat. ³Det finns en känsla av helighet i dig som tanken på synd aldrig har rört vid. ⁴Allt detta kommer du att minnas i dag. ⁵Att öva troget i dag kommer att föra med sig belöningar som är så stora och så fullständigt annorlunda allt som du tidigare sökte, att du kommer att veta att här är din skatt, och här är din vila.
5. Detta är den dag när fåfänga inbillningar delar på sig som ett förhänge för att avslöja vad som ligger bakom dem. ²Nu synliggörs det som verkligen finns där, medan alla de skuggor som tycktes dölja det helt enkelt försvinner. ³Nu är balansen återställd, och dömandets vågskål överlämnad till Honom Som dömer sant. ⁴Och genom Hans dom kommer en värld att breda ut sig i fullkomlig oskuld inför dina ögon. ⁵Nu kommer du att se

- den med Kristi ögon. ⁶Nu är dess förvandling tydlig för dig.
6. Broder, den här dagen är helig för världen. ²Ditt sanna seende, som givits till dig från långt bortom alla ting i världen, ser tillbaka på dem i ett nytt ljus. ³Och det du ser blir världens helande och frälsning. ⁴Det värdefulla och det värdelösa varseblivs båda och ses för vad de är. ⁵Och det som är värdigt din kärlek tar emot din kärlek, medan ingenting som kan fruktas blir kvar.
 7. Vi skall inte döma i dag. ²Vi skall bara ta emot det som ges till oss enligt en dom som avkunnats bortom världen. ³Vår övning i dag blir vår gåva av tacksamhet för vår befrielse från blindhet och förtvivlan. ⁴Allt vi ser kommer bara att öka vår glädje, eftersom dess helighet återspeglar vår egen. ⁵I Kristi seende är vi förlåtna, med hela världen förlåten i vårt eget. ⁶Vi välsignar världen när vi ser den i det ljus som vår Frälsare ser på oss, och erbjuder den den frihet som givits till oss genom Hans förlåtande seende, inte vårt eget.
 8. Skjut förhänget åt sidan när du övar genom att helt enkelt släppa alla de ting som du tror att du vill ha. ²Lägg bort dina värdelösa skatter, och lämna ett rent och öppet utrymme i ditt sinne dit Kristus kan komma och erbjuda dig frälsningens skatt. ³Han behöver ditt allra heligaste sinne för att rädda världen. ⁴Är inte detta syfte värdigt att vara ditt? ⁵Är det inte mer värt att söka efter Kristi sanna seende än att söka efter alla de världsliga mål som inte ger någon tillfredsställelse?
 9. Låt inte den här dagen gå utan att de gåvor som den håller i beredskap åt dig får ditt samtycke och ditt accepterande. ²Vi kan förändra världen om du erkänner dem. ³Du kanske inte ser det värde som ditt accepterande ger världen. ⁴Men detta vill du säkert; du kan byta ut allt lidande mot glädje just den här dagen. ⁵Öva på allvar, och gåvan är din. ⁶Skulle Gud vilseleda dig? ⁷Kan Hans löfte vara tomt? ⁸Kan du undanhålla så lite, när Hans Hand håller fram den fullständiga frälsningen åt Sin Son?

LEKTION 165

Låt inte mitt sinne förneka Guds Tanke.

1. Vad är det som får den här världen att tyckas verklig om inte ditt eget förnekande av sanningen som ligger bortom? ²Vad annat än dina tankar på förtvivlan och död skymmer den fullkomliga lycka och det eviga liv som är din Faders Vilja för dig? ³Och vad skulle kunna gömma det som inte kan döljas förutom illusioner? ⁴Vad skulle kunna hålla dig borta från det som du redan har förutom ditt val att inte se det, ditt förnekande att det finns där?
2. Guds Tanke skapade dig. ²Den har inte lämnat dig, inte heller har du för ett ögonblick varit åtskild från den. ³Den tillhör dig. ⁴Genom den lever du. ⁵Den är ditt livs Källa och du är ett med den, och allt är ett med dig eftersom den inte har lämnat dig. ⁶Guds Tanke beskyddar dig, har omsorg om dig, gör din viloplats mjuk och jämnar din väg genom att lysa upp ditt sinne med lycka och kärlek. ⁷Evighet och evigt liv lyser i ditt sinne, eftersom Guds Tanke inte har lämnat dig, och fortfarande finns kvar hos dig.
3. Vem skulle förneka sin trygghet och sin frid, sin glädje, sitt helande och sin sinnesfrid, sin stilla vila, sitt lugna uppvaknande, om han bara såg var de fanns? ²Skulle han inte ögonblickligen göra sig beredd att gå dit där de finns, och förkasta allt annat som värdelöst i jämförelse med dem? ³Och när han har funnit dem, skulle han då inte förvissa sig om att de stannar kvar hos honom, och att han blir kvar hos dem?
4. Förneka inte Himlen. ²Den är din i dag, om du bara ber om den. ³Inte heller behöver du varsebli hur stor gåvan är, hur förändrat ditt sinne kommer att vara innan den kommer till dig. ⁴Be om att få, och den ges till dig. ⁵Övertygelsen ligger i den. ⁶Så länge som du inte välkomnar den som din, stannar ovissheten kvar. ⁷Men Gud är rättvis. ⁸Det behövs ingen visshet för att ta emot det som endast ditt accepterande kan ge.
5. Be innerligt. ²Du behöver inte vara säker på att du ber om det enda du vill ha. ³Men när du har tagit emot det, kommer du att vara säker på att du har den skatt som du alltid sökt. ⁴Vad skulle du då byta ut den mot? ⁵Vad skulle nu kunna förmå dig att låta den blekna bort från ditt hänförda sanna seende? ⁶För detta seende bevisar att du har bytt ut din blindhet mot Kristi seende

ögon; ditt sinne har lagt förnekandet åt sidan, och accepterar Guds Tanke som ditt arv.

6. Nu är alla tvivel över, resans slut säkerställt, och frälsningen har givits till dig. ²Nu finns Kristi makt i ditt sinne för att hela så som du blev helad. ³För nu är du bland världens frälsare. ⁴Din bestämmelse ligger där och ingen annanstans. ⁵Skulle Gud gå med på att låta Sin Son hungra för evigt därför att han nekat sig själv den näring han behöver för att leva? ⁶Det finns överflöd i honom, och inget berövande kan avskära honom från Guds stödjande Kärlek och från hans hem.
7. Öva full av hopp i dag. ²För hoppet är förvisso berättigat. ³Dina tvivel är meningslösa, för Gud är viss. ⁴Och Tanken på Honom är aldrig borta. ⁵Vissheten måste finnas i dig som är Hans värd. ⁶Den här kursen tar bort alla tvivel som du har låtit komma emellan Honom och din visshet om Honom.
8. Vi räknar med att Gud, och inte vi själva, ger oss visshet. ²Och i Hans Namn övar vi så som Hans Ord säger att vi skall göra. ³Hans visshet ligger bortom varje tvivel vi har. ⁴Hans Kärlek finns kvar bortom varje rädsla vi har. ⁵Tanken på Honom är fortfarande bortom alla drömmar och i våra sinnen, i enlighet med Hans Vilja.

LEKTION 166

Jag har anförtrotts Guds gåvor.

1. Allt har givits till dig. ²Guds tillit till dig är utan gräns. ³Han känner Sin Son. ⁴Han ger utan undantag, och undanhåller ingenting som kan bidra till din lycka. ⁵Och ändå tas Hans gåvor inte emot, om inte din vilja är ett med Hans. ⁶Men vad skulle få dig att tro att det finns någon annan vilja än Hans?
2. Här är den paradox som ligger till grund för att världen gjordes. ²Den här världen är inte Guds Vilja, och därför är den inte verklig. ³Likväl måste de som tror att den är verklig ändå vara övertygade om att det finns en annan vilja, och en vilja som leder till motsatta verkningar än dem som är Hans Vilja. ⁴Förvisso omöjligt; men varje sinne som ser på världen och bedömer den som säker, solid, pålitlig och sann tror på två skapare; eller på en, bara på sig själv. ⁵Men aldrig på en enda Gud.
3. Guds gåvor är inte acceptabla för någon som har sådana egendomliga övertygelser. ²Han måste tro att det innebär att han tvingas till svek mot sig själv om han accepterar Guds gåvor, hur påtagliga de än kan bli, hur enträget han än kan uppmanas att göra anspråk på dem som sina egna. ³Han måste förneka deras närvaro, bestrida sanningen, och lida för att bevara den värld han har gjort.
4. Här finns det enda hem som han tror att han känner. ²Här finns den enda trygghet som han tror att han kan finna. ³Utan den värld som han har gjort är han en utstött; hemlös och rädd. ⁴Han inser inte att det är här som han verkligen är rädd, och även hemlös; en utstött som vandrar omkring så långt hemifrån, så långt borta, att han inte förstår att han har glömt varifrån han kom, vart han är på väg, och till och med vem han verkligen är.
5. Ändå följer Guds gåvor med honom på hans ensamma, vettlösa vandringar, helt utan hans vetskap. ²Han kan inte förlora dem. ³Men han vill inte se det som har givits till honom. ⁴Han vandrar vidare, medveten om den fåfänglighet han ser runt omkring sig överallt, och varseblir hur det lilla som tillhör honom hela tiden krymper medan han går vidare mot ingenstans. ⁵Likväl fortsätter han i förtvivlan och armod, ensam trots att Gud är med honom, och med en skatt som är så stor att allt som världen innehåller inte har något värde inför dess storhet.

6. Han framstår som en ömklig figur; uttröttad, medtagen, i trådslitna kläder, och med fötter som blöder lite grann på grund av den steniga väg han vandrar på. ²Det finns ingen som inte har identifierat sig med honom, för alla som kommer hit har följt den stig han följer, och har känt nederlag och hopplöshet på samma sätt som han. ³Men är han verkligen tragisk, när du ser att han följer den väg han har valt, och bara behöver inse Vem som går med honom och öppna sina skatter för att bli fri?
7. Detta är det själv du har valt, det själv du gjorde som ersättning för verkligheten. ²Detta är det själv som du våldsamt försvarar mot allt förnuft, mot varje bevis och mot alla de vittnen som kan bevisa att detta inte är du. ³Du bryr dig inte om dem. ⁴Du fortsätter din utstakade väg med nedslagna ögon så att du inte skall kunna fånga någon glimt av sanningen, och bli befriad från självbedrägeri och släppas fri.
8. Du kryper ihop av rädsla så att du inte skall kunna känna Kristi beröring på din skuldra, och varsebli Hans varsamma hand som leder dig att se på dina gåvor. ²Hur skulle du då kunna utropa ditt armod i landsförvisningen? ³Han skulle få dig att skratta åt denna varseblivning av dig själv. ⁴Var finns din självömkan då? ⁵Och vad blir det av all den tragedi som du försökte åstadkomma åt honom, för vilken Gud endast avsåg glädje?
9. Din gamla rädsla har kommit över dig nu, och rättvisan har till sist hunnit ifatt dig. ²Kristi hand har rört vid din skuldra, och du känner att du inte är ensam. ³Du tänker till och med att det eländiga själv som du trodde var du kanske inte är din Identitet. ⁴Kanske Guds Ord är sannare än ditt eget. ⁵Kanske Hans gåvor till dig är verkliga. ⁶Kanske har Han inte helt och hållet överlistats av din plan att hålla Hans Son i djup glömska, och gå den väg du valde utan ditt Själv.
10. Guds Vilja sätter sig inte emot. ²Den bara är. ³Det är inte Gud du har fånglat i din plan att förlora ditt Själv. ⁴Han känner inte till någon plan som är så främmande för Hans Vilja. ⁵Det fanns ett behov som Han inte förstod, på vilket Han gav ett Svar. ⁶Det är allt. ⁷Och du som har givits detta Svar behöver inte längre någonting annat än Detta.
11. Nu lever vi, för vi kan inte dö. ²Önskan om att dö är besvarad, och det seende som såg på den har nu ersatts av ett sant seende som varseblir att du inte är det du utger dig för att vara. ³Någon vandrar tillsammans med dig Som varsamt besvarar alla dina rädslor med detta enda barmhärtiga svar: "Det är inte så." ⁴Han

- visar på alla de gåvor som du har, varje gång tanken på armod tynger dig, och talar om att Han är din Följeslagare när du varseblir dig själv som ensam och rädd.
12. Men Han påminner dig om ännu en sak som du hade glömt.
²För Hans beröring av dig har gjort dig lik Honom. ³Gåvorna du har är inte enbart för dig. ⁴Det Han har kommit för att erbjuda dig, måste du nu lära dig att ge. ⁵Detta är den lektion som Hans gåvor innehåller, för Han har räddat dig från den ensamhet som du försökte åstadkomma för att gömma dig för Gud. ⁶Han har påmint dig om alla de gåvor som Gud har givit dig. ⁷Han talar också om vad din vilja kommer att vara när du accepterar dessa gåvor, och ser att de är dina egna.
 13. Gåvorna är dina, anförtrodda i din vård för att ges till alla som valde den ensamma väg som du har undkommit. ²De förstår inte att de endast följer sina önsknings. ³Det är du som lär dem nu. ⁴För du har lärt dig av Kristus att det finns en annan väg som de kan vandra. ⁵Lär dem detta genom att visa dem den lycka som kommer till dem som känner Kristi beröring, och känner igen Guds gåvor. ⁶Låt inte bedrövelse fresta dig att inte vara trogen din tillit.
 14. Dina suckar kommer nu att vara ett svek mot de förhoppningar de har som vänder sig till dig för sin befrielse. ²Dina tårar är deras. ³Om du är sjuk undanhåller du bara deras helande. ⁴Det du fruktar lär dem bara att deras rädsla är berättigad. ⁵Din hand blir givaren av Kristi beröring; din sinnesförändring blir beviset på att den som accepterar Guds gåvor aldrig kan lida av någonting. ⁶Du har anförtrotts världens befrielse från smärta.
 15. Svik den inte. ²Bli det levande beviset på vad Kristi beröring kan erbjuda alla. ³Gud har anförtrott dig alla Sina gåvor. ⁴Vittna i din lycka om hur förvandlat det sinne blir som väljer att acceptera Hans gåvor, och känna Kristi beröring. ⁵Detta är ditt uppdrag nu. ⁶För Gud anförtrotts åt alla som har tagit emot Hans gåvor att ge dem. ⁷Han har delat Sin glädje med dig. ⁸Och nu går du för att dela den med världen.

LEKTION 167

Det finns ett enda liv, och det delar jag med Gud.

1. Det finns inte olika slags liv, för livet är som sanningen. ²Det har inga grader. ³Det är det enda tillstånd som allt som Gud har skapat delar med varandra. ⁴Liksom alla Hans Tankar har det ingen motsats. ⁵Det finns ingen död eftersom det Gud skapade delar Hans Liv. ⁶Det finns ingen död eftersom det inte existerar någon motsats till Gud. ⁷Det finns ingen död eftersom Fadern och Sonen är ett.
2. I den här världen tycks det finnas ett tillstånd som är livets motsats. ²Du kallar det död. ³Men vi har lärt oss att föreställningen om döden antar många former. ⁴Det är den enda föreställning som ligger till grund för alla känslor som inte är ytterst lyckliga. ⁵Det är larmsignalen som du svarar på genom att reagera på alla olika sätt förutom med fullkomlig lycka. ⁶All sorg, förlust, ängslan, lidande och smärta, till och med en liten suck av trötthet, ett lätt obehag eller den minsta rynkning av pannan, erkänner döden. ⁷Och förnekar således att du lever.
3. Du tror att döden hör till kroppen. ²Ändå är den bara en tanke, ovidkommande för det som ses som fysiskt. ³En tanke finns i sinnet. ⁴Den kan sedan användas så som sinnet anvisar. ⁵Men det är där den uppstår som den måste förändras, om en förändring skall äga rum. ⁶Tankar lämnar inte sin källa. ⁷Tonvikten som den här kursen har lagt på denna tanke beror på dess centrala ställning i våra försök att ändra ditt sinne om dig själv. ⁸Den är skälet till att du kan hela. ⁹Den är orsaken till helandet. ¹⁰Den är anledningen till att du inte kan dö. ¹¹Dess sanning fastställde dig som ett med Gud.
4. Döden är tanken att du är separerad från din Skapare. ²Den är övertygelsen att omständigheter förändras, känslor växlar på grund av orsaker som du inte kan kontrollera, som du inte var upphov till, och som du aldrig kan ändra. ³Den är den fasta övertygelsen att tankar kan lämna sin källa och anta egenskaper som källan inte innehåller, bli annorlunda än sitt eget ursprung, skilda från det till sin natur, liksom också i avstånd, tid och form.
5. Döden kan inte komma från livet. ²Tankar förblir förenade med sin källa. ³De kan utsträcka allt som deras källa innehåller. ⁴I det avseendet kan de gå långt bortom sig själva. ⁵Men de kan inte

ge upphov till något som aldrig har givits till dem. ⁶Så som de är gjorda, så kommer det att bli som de gör. ⁷Så som de föds, så kommer de sedan själva att föda. ⁸Och varifrån de kommer, dit kommer de att återvända.

6. Sinnet kan tro att det sover, men det är allt. ²Det kan inte ändra på det som är dess vakna tillstånd. ³Det kan inte göra en kropp, inte heller bo i en kropp. ⁴Det som är främmande för sinnet existerar inte, eftersom det inte har någon källa. ⁵För sinnet skapar alla ting som finns till, och kan inte ge dem egenskaper som det saknar, inte heller förändra sitt eget eviga, medvetna tillstånd. ⁶Det kan inte göra det fysiska. ⁷Det som tycks dö är bara ett tecken på att sinnet sover.
7. Motsatsen till liv kan endast vara en annan form av liv. ²Som sådant kan det förlika sig med det som skapade det, eftersom det i sanning inte är motsatt. ³Dess form kan förändras; det kan tyckas vara någonting som det inte är. ⁴Sinne är likväl sinne, vaket eller sovande. ⁵Det är inte sin motsats i någonting skapat, inte heller i det som det tycks göra när det tror att det sover.
8. Gud skapar endast ett vaket sinne. ²Han sover inte, och Hans skapelser kan inte dela det Han inte ger, inte heller åstadkomma tillstånd som Han inte delar med dem. ³Tanken på döden är inte motsatsen till tankar på livet. ⁴Guds Tankar, för evigt utan motstånd från motsatser av något slag, förblir för evigt oföränderliga med makten att för evigt utsträcka sig oföränderligt, men likväl inom sig själva, för de är överallt.
9. Det som ser ut att vara motsatsen till livet sover endast. ²När sinnet väljer att vara det som det inte är, och lägga sig till med en främmande makt som det inte har, ett främmande tillstånd som det inte kan gå in i, eller ett falskt tillstånd som inte finns i dess Källa, tycks det bara somna en stund. ³Det drömmer om tid; om ett intervall i vilket det som tycks hända aldrig har hänt, de förändringarna som skett är utan substans, och alla händelser finns ingenstans. ⁴När sinnet vaknar, fortsätter det endast som det alltid var.
10. Låt oss i dag vara sanningens barn, och inte förneka vårt heliga arv. ²Vårt liv är inte som vi föreställer oss det. ³Vem förändrar livet därför att han sluter ögonen, eller gör sig själv till någonting han inte är på grund av att han sover, och i drömmar ser en motsats till vad han är? ⁴Vi skall inte be om döden i någon form i dag. ⁵Inte heller skall vi låta inbillade motsatser till livet fortleva ens ett ögonblick där det eviga livets Tanke har lagts av Gud Självt.
11. Vi strävar i dag efter att behålla Hans heliga hem så som Han

upprättade det, och vill att det för alltid och för evigt skall vara.²Han är Herre över det vi tänker i dag.³Och i Hans Tankar, som inte har någon motsats, förstår vi att det finns ett enda liv, och att vi delar det med Honom, med hela skapelsen, och också med deras tankar som Han skapade i en enhet av liv som inte kan skiljas i döden och lämna den Källa till liv som det kom ifrån.

12. Vi delar ett enda liv med varandra eftersom vi har en enda Källa, en Källa från Vilken fullkomligheten kommer till oss, och som alltid förblir i de heliga sinnen som Han skapade fullkomliga.²Så som vi var, så är vi nu och kommer för evigt att vara.³Ett sovande sinne måste vakna, när det ser sin egen fullkomlighet avspegla Livets Herre så fullkomligt att det uppgår i det som återspeglas där.⁴Och nu är det inte längre endast en återspegling.⁵Det blir det som återspeglas, och det ljus som gör återspeglingsen möjlig.⁶Nu behövs inte något sant seende.⁷För sinnet som har vaknat är ett sinne som känner sin Källa, sitt Själv och sin Helighet.

LEKTION 168

Din nåd har givits till mig. Jag gör anspråk på den nu.

1. Gud talar till oss. ²Skall vi inte tala till Honom? ³Han är inte långt borta. ⁴Han gör inget försök att gömma sig för oss. ⁵Vi försöker gömma oss för Honom, och blir vilseledda. ⁶Han förblir helt tillgänglig. ⁷Han älskar Sin Son. ⁸Det finns ingen annan visshet än denna, men den räcker. ⁹Han kommer för evigt att älska Sin Son. ¹⁰När hans sinne sover, älskar Han honom ändå. ¹¹Och när hans sinne vaknar, älskar Han honom med en Kärlek som aldrig förändras.
2. Om du endast kände Hans Kärleks mening skulle hopp och förtvivlan vara omöjliga. ²För hoppet skulle för evigt vara uppfyllt; varje slag av förtvivlan otänkbar. ³Hans nåd är Hans svar på all förtvivlan, för i den ligger hågkomsten av Hans Kärlek. ⁴Skulle Han inte med glädje ge de medel genom vilka Hans Vilja blir känd? ⁵Hans nåd är din när du erkänner den. ⁶Och minnet av Honom vaknar i det sinne som ber Honom om de medel genom vilka dess sömn är över.
3. I dag ber vi Gud om den gåva som Han så omsorgsfullt har bevarat i våra hjärtan, och som väntar på att bli erkänd. ²Detta är den gåva genom vilken Gud böjer Sig ner mot oss och lyfter oss upp, och Självtar det sista steget i frälsningen. ³Alla steg utom detta lär vi oss, vägleda av Hans Röst. ⁴Men till sist kommer Han Självtar oss i Sin Famn, och sveper bort sömnens spindelväv. ⁵Hans gåva av nåd är mer än enbart ett svar. ⁶Den återupplivar alla minnen som det sovande sinnet hade glömt; all visshet om vad Kärlekens mening är.
4. Gud älskar Sin Son. ²Be Honom nu att ge de medel genom vilka den här världen kommer att försvinna, och det sanna seendet skall komma först, och kunskapen endast ett ögonblick därefter. ³För i nåden ser du ett ljus som höljer hela världen i kärlek, och du ser hur rädslan försvinner ur varje ansikte när hjärtan höjer sig och gör anspråk på ljuset som sitt. ⁴Vad återstår nu som kan fördröja Himlen ännu ett ögonblick? ⁵Vad är fortfarande ogjort när din förlåtelse vilar över allt?
5. Det är en ny och helig dag i dag, för vi tar emot det som har givits till oss. ²Vi har förtröstan på Givaren, inte på vårt eget accepterande. ³Vi erkänner våra misstag, men Han för Vilken alla

misstag är okända är nu Den Som svarar på våra misstag genom att ge oss medlen att lämna dem bakom oss, och stiga upp till Honom i tacksamhet och kärlek.

6. Och när vi kommer till Honom, stiger Han ner för att möta oss.
²För det som Han har förberett för oss ger Han och vi tar emot.
³Detta är Hans Vilja, eftersom Han älskar Sin Son. ⁴Till Honom ber vi i dag, och ger endast tillbaka det ord Han gav till oss genom Sin Egen Röst, Sitt Ord, Sin Kärlek:

*⁵Din nåd har givits till mig. ⁶Jag gör anspråk på den nu.
⁷Fader, jag kommer till dig. ⁸Och du kommer till mig som ber om det. ⁹Jag är Sonen som Du älskar.*

LEKTION 169

Genom nåden lever jag. Genom nåden blir jag befriad.

1. Nåden är den aspekt av Guds Kärlek som mest liknar det tillstånd som råder i sanningens enhet. ²Den är världens högsta strävan, för den leder helt bortom världen. ³Den är bortom inläring, likväl inläringens mål, för nåden kan inte komma förrän sinnet förbereder sig för ett sant accepterande. ⁴Nåden blir oundviklig ögonblickligen hos dem som har gjort i ordning ett bord där den varsamt kan läggas ner och villigt tas emot; ett altare som är rent och heligt för gåvan.
2. Nåden är accepterandet av Guds Kärlek i en värld av skenbart hat och rädsla. ²Endast genom nåden försvinner hatet och rädslan, för nåden erbjuder ett tillstånd som är så motsatt allt som världen innehåller, att de vars sinne är upplyst av nådens gåva inte kan tro att rädslans värld är verklig.
3. Nåden kan man inte lära sig. ²Det sista steget måste gå bortom all inläring. ³Nåden är inte det mål som den här kursen strävar efter att nå. ⁴Likväl förbereder vi oss för nåden såtillvida att ett öppet sinne kan höra Ropet att vakna. ⁵Det är inte helt stängt för Guds Röst. ⁶Det har blivit medvetet om att det finns ting som det inte vet, och är således redo att acceptera ett tillstånd som är fullständigt olikt den upplevelse som det är välbekant med.
4. Det verkar kanske som om vi motsäger vårt uttalande att uppenbarelsen att Fadern och Sonen är ett redan skulle vara bestämd. ²Men vi har också sagt att sinnet avgör när den tiden är inne, och har avgjort det. ³Och likväl ber vi dig enträget att vittna om Guds Ord för att påskynda upplevelsen av sanningen, och skynda på dess ankomst till varje sinne som varseblir sanningens verkningar på dig.
5. Etthet är helt enkelt tanken att Gud är. ²Och i Sitt Vara omfattar Han alla ting. ³Inget sinne innehåller någonting annat än Honom. ⁴Vi säger "Gud är", och sedan säger vi ingenting mer, för i den kunskapen är ord meningslösa. ⁵Det finns inga läppar som kan uttala dem, och ingen del av sinnet är tillräckligt separat för att känna att det nu är medvetet om någonting som inte är det självt. ⁶Det har förenat sig med sin Källa. ⁷Och i likhet med Källan Själv, är det endast.
6. Vi kan inte tala, inte heller skriva, inte ens tänka på detta över-

- huvudtaget. ²Det kommer till varje sinne när den totala insikten att dess vilja är Guds har givits fullständigt och tagits emot fullständigt. ³Det för sinnet tillbaka till det ändlösa nuet, där det förgångna och framtiden inte går att föreställa sig. ⁴Det ligger bortom frälsningen; bortom all tanke på tid, förlåtelse och Kristi heliga ansikte. ⁵Guds Son har helt enkelt försvunnit in i sin Fader, liksom hans Fader i honom. ⁶Världen har aldrig funnits överhuvudtaget. ⁷Evigheten förblir ett konstant tillstånd.
7. Detta ligger bortom den upplevelse som vi försöker påskynda. ²Men förlåtelsen, som har lärts ut och lärts in, för med sig de upplevelser som vittnar om att den tidpunkt som sinnet självt hade bestämt för att överge allt utom detta nu är nära. ³Vi påskyndar den inte, som om det som du kommer att erbjuda skulle vara dolt för Honom Som lär ut vad förlåtelse innebär.
 8. All lärdom fanns redan i Hans Sinne, fullbordad och fullständig. ²Han såg allt som tiden innehåller, och gav det till alla sinnen så att varje sinne, utifrån en punkt där tiden var avslutad, kunde avgöra när det skulle befrias till uppenbarelse och evighet. ³Vi har flera gånger tidigare upprepat att du bara företar dig en resa som redan är över.
 9. För ettheten måste finnas här. ²Vilken tidpunkt sinnet har bestämt för uppenbarelsen är helt ovidkommande för det som måste vara ett konstant tillstånd, som för evigt är som det alltid var; för evigt förblir som det är nu. ³Vi tar bara på oss den roll som tilldelades oss för länge sedan, och som till fullo varseblevs som fullkomligt uppfylld av Honom Som skrev frälsningens manuskript i Sin Skapares Namn, och i Sin Skapares Sons Namn.
 10. Det är inte nödvändigt att ytterligare klargöra det som ingen i världen kan förstå. ²När uppenbarelsen av din etthet kommer, kommer du att veta det och till fullo förstå den. ³Nu har vi arbete att utföra, för de som befinner sig i tiden kan tala om ting som går bortom den, och lyssna till ord som förklarar att det som skall komma redan är förbi. ⁴Men vilken mening kan orden förmedla till dem som fortfarande räknar timmarna, och som stiger upp och arbetar och går och lägger sig efter dem?
 11. Det räcker således med att du har arbete att utföra för att spela din roll. ²Slutet måste förbli dolt för dig tills din del är gjord. ³Det har ingen betydelse. ⁴För din del är fortfarande det som allt det övriga beror på. ⁵När du tar på dig den roll som har tilldelats dig, kommer frälsningen lite närmare varje osäkert hjärta som ännu inte slår i samklang med Gud.
 12. Förlåtelsen är det centrala tema som går igenom hela fräls-

ningen, håller samman alla dess delar i en meningsfull relation med varandra, anvisar den bana den tar och säkrar dess resultat. ²Och nu ber vi om nåden, den sista gåvan som frälsningen kan skänka. ³Upplevelsen som nåden ger kommer att upphöra i tiden, för nåden förebådar Himlen, men ersätter inte tanken på tid annat än för en liten stund.

13. Detta tidsintervall är tillräckligt. ²Det är här som miraklerna läggs, som du måste lämna tillbaka från de heliga ögonblick du får genom nåden i din upplevelse, till alla som ser ljuset som vilar över ditt ansikte. ³Vad är Kristi ansikte annat än hans som för ett ögonblick gick in i tidlösheten, och förde med sig en tydlig återspiegling av den enhet han kände för ett ögonblick sedan för att välsigna världen? ⁴Hur skulle du till sist kunna uppnå det för evigt, så länge som en del av dig förblir utanför, ovetande, utan att ha väckts och i behov av dig som vittne för sanningen?
14. Var tacksam över att återvända, på samma sätt som du var glad över att ge dig iväg ett ögonblick, och acceptera gåvorna som nåden gav dig. ²Du bär dem tillbaka till dig själv. ³Och uppenbarelsen är inte långt borta. ⁴Dess ankomst är säker. ⁵Vi ber om nåden, och om upplevelsen som kommer ur nåden. ⁶Vi välkomnar den befrielse som den erbjuder alla. ⁷Vi ber inte om det som inte går att be om. ⁸Vi ser inte bortom det som nåden kan ge. ⁹För detta kan vi ge i den nåd som har givits oss.
15. Vårt inlärningsmål i dag överskrider inte den här bönen. ²Men vad i världen skulle kunna vara mer än det vi i dag ber Honom om Som ger den nåd vi ber om, så som den gavs till Honom?

³Genom nåden lever jag. ⁴Genom nåden befrias jag.

⁵Genom nåden ger jag. ⁶Genom nåden kommer jag att befria.

LEKTION 170

Det finns ingen grymhet i Gud och ingen i mig.

1. Ingen attackerar utan att ha för avsikt att skada. ²Det finns inget undantag från detta. ³När du tror att du attackerar i självförsvar, menar du att det är ett skydd att vara grym; du är trygg på grund av grymhet. ⁴Du menar att du tror att det ger dig frihet att skada någon annan. ⁵Och du menar att attack innebär att byta ut det tillstånd du befinner dig i mot någonting bättre, tryggare, mer fredat för farligt intrång och rädsla.
2. Så fullkomligt vansinnig tanken är att attack är försvar mot rädsla! ²För här föds rädslan och närs med blod för att få den att växa och svälla och rasa. ³Och på så sätt skyddas rädslan, och går inte att undkomma. ⁴I dag lär vi oss en lektion som kan bespara dig fler dröjsmål och mer onödig förtvivlan än du överhuvudtaget kan föreställa dig. ⁵Det är den här:

*⁶Du åstadkommer det du försvarar dig emot, och genom att du försvarar dig emot det blir det verkligt och oundvikligt.
⁷Lägg ner dina vapen, för endast då varseblir du att det är falskt.*

3. Det ser ut att vara fienden utanför som du attackerar. ²Men ditt försvar sätter upp en fiende inom dig; en främmande tanke i krig med dig som berövar dig din frid, splittrar ditt sinne i två läger som tycks vara helt och hållet oförenliga. ³För nu har kärleken en "fiende", en motsats; och rädslan, främlingen, behöver nu ditt försvar mot hotet från det du verkligen är.
4. Om du noga begrundar de medel genom vilka ditt inbillade självförsvar går framåt på sin påhittade väg, kommer du att varsebli de premisser på vilka tanken vilar. ²För det första är det uppenbart att tankar måste lämna sin källa, för det är du som utför attacken och som först måste ha tänkt ut den. ³Men du attackerar utanför dig själv, och separerar ditt sinne från honom som skall attackeras med fullkomlig tilltro till att splittringen som du åstadkom är verklig.
5. Därefter tilldelas dess "fiende" kärlekens egenskaper. ²För rädslan blir din trygghet och beskyddare av din frid, till vilken du vänder dig för att få tröst och slippa undan tvivel på din

- styrka, och få hopp om vila i en drömlös stillhet. ³Och när kärleken berövas det som tillhör den, och endast den, förses den med rädslans egenskaper. ⁴För kärleken skulle be dig att lägga ner allt försvar som bara dumheter. ⁵Och dina vapen skulle förvisso smulas sönder till stoft. ⁶För detta är vad de är.
6. Med kärleken som fiende måste grymheten bli en gud. ²Och gudar kräver att de som tillber dem skall lyda deras påbud, och avhålla sig från att ifrågasätta dem. ³Stränga straff utmäts skoningslöst åt dem som frågar om kraven är rimliga, eller ens förnuftiga. ⁴Det är deras fiender som är oförnuftiga och vansinniga, medan de däremot alltid är barmhärtiga och rättfärdiga.
7. I dag ser vi lugnt på denna grymma gud. ²Och vi lägger märke till att trots att han har blod på sina läppar och eldslågor tycks slå ut från honom, är han bara gjord av sten. ³Han kan inte göra någonting. ⁴Vi behöver inte trotsa hans makt. ⁵Han har ingen. ⁶Och de som ser sin trygghet i honom har ingen beskyddare, ingen styrka som de kan påkalla i fara, och ingen mäktig krigare som kan kämpa för dem.
8. Detta ögonblick kan vara fruktansvärt. ²Men det kan också vara tidpunkten för din befrielse från eländigt slaveri. ³Du gör ett val när du står framför denna avgud, och ser honom exakt så som han är. ⁴Vill du ge kärleken tillbaka det som du försökte rycka ifrån den för att lägga det framför denna okänsliga stenstod? ⁵Eller kommer du att göra en annan avgud för att ersätta denna? ⁶För grymhetens gud antar många former. ⁷Det går alltid att finna en annan.
9. Men tro inte att rädsla är räddningen från rädsla. ²Låt oss komma ihåg vad textboken har betonat när det gäller hindren för frid. ³Det sista, och det som är svårast att tro att det inte är någonting, och ett skenbart hinder som ser ut som ett solitt block, ogenomträngligt, skrämmande och oövervinnerligt, är rädslan för Gud Själv. ⁴Här finns den grundläggande premissen som sätter tanken på rädsla som gud på tronen. ⁵För rädslan älskas av dem som dyrkar den, och kärleken verkar nu vara försedd med grymhet.
10. Varifrån kommer den totalt vansinniga övertygelsen om hämnens gudar? ²Kärleken har inte förväxlat sina egenskaper med rädslans. ³Likväl måste de som dyrkar rädslan varsebli sin egen förvirring i rädslans "fiende", dess grymhet nu som en del av kärleken. ⁴Och vad blir mer skrämmande än Kärlekens Eget Hjärta? ⁵Blodet tycks vara på Hans Läppar; elden att komma från

- Honom. ⁶Och Han är mer fruktansvärd än allt annat, ofattbart grym, och slår alla till marken som erkänner Honom som sin Gud.
11. Valet du gör i dag är säkert. ²För du ser för sista gången på detta lilla stycke uthuggen sten som du har gjort, och kallar det inte längre för gud. ³Du har kommit till den här platsen tidigare, men valde att denna grymma gud skulle stanna kvar hos dig i ännu en annan form. ⁴Och på så sätt kom rädslan för Gud tillbaka med dig. ⁵Den här gången lämnar du den där. ⁶Och utan att tynas av dess vikt återvänder du till en ny värld, som du inte ser med dess blinda ögon utan med det sanna seende som ditt val har återställt till dig.
12. Nu tillhör dina ögon Kristus, och Han ser genom dem. ²Nu tillhör din röst Gud och är ett eko av Hans. ³Och nu förblir ditt hjärta i frid för evigt. ⁴Du har valt Honom i stället för avgudar, och dina egenskaper som har givits till dig av din Skapare återställs till dig till slut. ⁵Ropet på Gud har blivit hört och besvarat. ⁶Nu har rädslan berett plats åt kärleken, när Gud Själv ersätter grymheten.
13. *Fader, vi är som Du. ²Det finns ingen grymhet i oss, för det finns ingen i Dig. ³Din frid är vår. ⁴Och vi välsignar världen med det som vi fått endast av Dig. ⁵Vi väljer igen, och gör vårt val för alla våra bröder i vetskap om att de är ett med oss. ⁶Vi ger dem Din frälsning, så som vi har tagit emot den nu. ⁷Och vi tackar för dem som gör oss fullständiga. ⁸I dem ser vi Din härlighet, och i dem finner vi vår frid. ⁹Heliga är vi eftersom din helighet har gjort oss fria. ¹⁰Och vi tackar. ¹¹Amen.*

REPETITION V

Inledning

1. Nu repeterar vi igen. ²Den här gången är vi beredda att anstränga oss mer och ägna mer tid åt det vi företar oss. ³Vi inser att vi håller på att förbereda oss för ännu en fas i förståelse. ⁴Vi vill ta hela detta steg, så att vi säkrare, mer uppriktigt och med starkare tro kan gå vidare igen. ⁵Våra steg har inte varit fasta, och tvivel har fått oss att vandra osäkert och långsamt på den väg som kursen visar oss. ⁶Men nu skyndar vi vidare, för vi närmar oss en större visshet, ett mer bestämt syfte och ett säkrare mål.
2. *Fader vår, gör våra steg stadiga. ²Låt våra tvivel tystna och våra heliga sinnen bli stilla och tala till oss. ³Vi har inga ord att ge till Dig. ⁴Vi vill endast lyssna till Ditt Ord, och göra det till vårt. ⁵Led oss när vi övar så som en fader leder ett litet barn på en väg som han inte förstår. ⁶Ändå följer han med, säker på att han är trygg eftersom hans fader visar honom vägen.*
3. *På så sätt för vi våra övningar till dig. ²Och om vi snavar, kommer Du att hjälpa oss upp. ³Om vi glömmet vägen, litar vi på att Du alltid kommer ihåg den. ⁴Vi går vilse, men Du kommer inte att glömma att kalla oss tillbaka. ⁵Påskynda nu våra steg, så att vi kan vandra säkrare och snabbare till Dig. ⁶Och vi accepterar det Ord Du erbjuder oss för att ena våra övningar, när vi repeterar tankarna som Du har givit oss.*
4. Detta är den tanke som skall föregå de tankar som vi repeterar. ²Varje tanke klargör endast en aspekt av denna tanke, eller hjälper den att bli mer meningsfull, mer personlig och sann, och beskriver tydligare det heliga Självt Som vi delar med varandra och nu förbereder oss på att åter känna:

³*Gud är endast Kärlek, och därför är jag det också.*

⁴Endast detta Självt känner kärleken. ⁵Endast detta Självt är fullkomligt oföränderligt i Sina tankar, känner Sin Skapare, förstår Sig Självt, är fullkomligt i Sin kunskap och Sin kärlek, och frångår aldrig Sitt konstanta tillstånd av enhet med Sin Fader och Sig Självt.

5. Och det är Detta Som väntar oss vid resans slut. ²Varje steg vi tar för oss lite närmare. ³Den här repetitionen kommer att för-

korta tiden oändligt om vi kommer ihåg att Detta förblir vårt mål, och att när vi övar är det Detta Som vi närmar oss. ⁴Låt oss höja våra hjärtan från stoft till liv och minnas att Detta utlovas oss, och att den här kursen sändes för att öppna ljusets stig åt oss, och steg för steg lära oss hur vi skall återvända till det eviga Själ som vi trodde vi hade förlorat.

6. Jag gör resan tillsammans med dig. ²För jag delar dina tvivel och rädslor en liten stund, så att du kan komma till mig som känner vägen genom vilken alla rädslor och tvivel övervinns. ³Vi vandrar tillsammans. ⁴Jag måste förstå ovisshet och smärta, även om jag vet att de inte har någon mening. ⁵Men en frälsare måste stanna hos dem han undervisar, se vad de ser, men ändå hålla kvar i sinnet den väg som ledde honom ut, och som nu kommer att leda dig ut tillsammans med honom. ⁶Guds Son är korsfäst tills du vandrar denna väg tillsammans med mig.
7. Min uppståndelse upprepas varje gång jag lyckligt och väl leder en broder till den plats där resan slutar och glöms bort. ²Jag förnyas varje gång en broder lär sig att det finns en väg ut ur förtvivlan och smärta. ³Jag föds på nytt varje gång en broders sinne vänder sig mot ljuset i sig och söker mig. ⁴Jag har inte glömt någon. ⁵Hjälp mig nu att leda dig tillbaka dit där resan påbörjades, för att göra ett annat val tillsammans med mig.
8. Befria mig när du ännu en gång övar de tankar jag förde till dig från Honom Som ser din bittra nöd, och känner det svar som Gud har givit Honom. ²Tillsammans repeterar vi dessa tankar. ³Tillsammans ägnar vi vår tid och kraft åt dem. ⁴Och tillsammans skall vi lära våra bröder dem. ⁵Gud vill inte att Himlen skall vara ofullständig. ⁶Den väntar på dig, liksom jag. ⁷Jag är ofullständig utan din del i mig. ⁸Och när jag görs hel går vi tillsammans till vårt gamla hem, förberett åt oss innan tiden fanns och bevarat oförändrat av tiden, oklanderligt och tryggt, så som det till slut kommer att vara när tiden är över.
9. Låt då denna repetition vara din gåva till mig. ²För endast detta behöver jag; att du skall höra orden jag säger, och ge dem till världen. ³Du är min röst, mina ögon, mina fötter, mina händer genom vilka jag räddar världen. ⁴Det Själ från Vilket jag kallar på dig är endast ditt eget. ⁵Till Honom går vi tillsammans. ⁶Ta din broders hand, för detta är inte en väg som vi vandrar ensamma. ⁷I honom vandrar jag tillsammans med dig och du med mig. ⁸Vår Fader vill att Hans Son skall vara ett med Honom. ⁹Vad finns det som lever som inte då måste vara ett med dig?

10. Låt denna repetition bli en tid när vi delar en ny upplevelse för dig med varandra, likväl en upplevelse lika gammal som tiden, till och med ännu äldre. ²Helgat varde ditt namn. ³Din härlighet för evigt obefläckad. ⁴Och din helhet är fullständig nu, så som Gud bestämde det. ⁵Du är Hans Son och fullständiggör Hans utsträckande i ditt eget. ⁶Vi övar endast en gammal sanning som vi kände innan illusioner tycktes göra anspråk på världen. ⁷Och vi påminner världen om att den är fri från alla illusioner varje gång vi säger:

⁸Gud är endast Kärlek, och därför är jag det också.

11. Med detta börjar vi varje dag av vår repetition. ²Med detta börjar och avslutar vi varje övningsstund. ³Och med denna tanke sover vi, för att åter vakna med samma ord på våra läppar för att välkomna en ny dag. ⁴Varje tanke som vi repeterar omsluter vi med den, och använder tankarna för att hålla upp den inför vårt sinne, och bevara den tydlig i vårt minne hela dagen. ⁵Och när vi har avslutat denna repetition, kommer vi på så sätt att ha förstått att orden vi säger är sanna.
12. Ändå är orden ingenting annat än hjälpmedel och skall, förutom i början och slutet av övningsstunderna, endast användas efter behov till att påminna sinnet om sitt syfte. ²Vi sätter vår tilltro till den upplevelse som kommer med övning, inte till medlen vi använder. ³Vi väntar på upplevelsen och förstår, att det endast är här som övertygelsen ligger. ⁴Vi använder orden, och försöker och försöker igen att gå bortom dem till deras mening som ligger långt bortom deras ljud. ⁵Ljudet blir allt svagare och försvinner när vi närmar oss meningens Källa. ⁶Det är Här vi finner ro.

LEKTION 171

Gud är endast Kärlek, och därför är jag det också.

1. (151) Allt är ett eko av Rösten för Gud.
²Gud är endast Kärlek, och därför är jag det också.
2. (152) Makten att besluta är min egen.
²Gud är endast Kärlek, och därför är jag det också.

LEKTION 172

Gud är endast Kärlek, och därför är jag det också.

1. (153) I min försvarslöshet ligger min trygghet.
²Gud är endast Kärlek, och därför är jag det också.
2. (154) Jag är bland Guds tjänare.
²Gud är endast Kärlek, och därför är jag det också.

LEKTION 173

Gud är endast Kärlek, och därför är jag det också.

1. (155) Jag skall dra mig tillbaka och låta Honom visa vägen.
²Gud är endast Kärlek, och därför är jag det också.
2. (156) Jag går med Gud i fullkomlig helighet
²Gud är endast Kärlek, och därför är jag det också.

LEKTION 174

Gud är endast Kärlek, och därför är jag det också.

1. (157) Jag vill gå in i Hans Närvaro nu.
²Gud är endast Kärlek, och därför är jag det också.
2. (158) I dag lär jag mig att ge som jag tar emot.
²Gud är endast Kärlek, och därför är jag det också.

LEKTION 175

Gud är endast Kärlek, och därför är jag det också.

1. (159) Jag ger de mirakler jag har tagit emot.
²Gud är endast Kärlek, och därför är jag det också.
2. (160) Jag är hemma. ²Rädslan är främlingen här.
³Gud är endast Kärlek, och därför är jag det också.

LEKTION 176

Gud är endast Kärlek, och därför är jag det också.

1. (161) Ge mig din välsignelse, helige Guds Son.
²Gud är endast Kärlek, och därför är jag det också.
2. (162) Jag är som Gud skapade mig.
²Gud är endast Kärlek, och därför är jag det också.

LEKTION 177

Gud är endast Kärlek, och därför är jag det också.

1. (163) Det finns ingen död. ²Guds Son är fri.
³Gud är endast Kärlek, och därför är jag det också.
2. (164) Nu är vi ett med Honom Som är vår Källa.
²Gud är endast Kärlek, och därför är jag det också.

LEKTION 178

Gud är endast Kärlek, och därför är jag det också.

1. (165) Låt inte mitt sinne förneka Guds Tanke.
²Gud är endast Kärlek, och därför är jag det också.
2. (166) Jag har anförtrotts Guds gåvor.
²Gud är endast Kärlek, och därför är jag det också.

LEKTION 179

Gud är endast Kärlek, och därför är jag det också.

1. (167) Det finns ett enda liv, och det delar jag med Gud.
²Gud är endast Kärlek, och därför är jag det också.
2. (168) Din nåd har givits till mig. ²Jag gör anspråk på den nu.
³Gud är endast Kärlek, och därför är jag det också.

LEKTION 180

Gud är endast Kärlek och därför är jag det också.

1. (169) Genom nåden lever jag. ²Genom nåden blir jag befriad.
³**Gud är endast Kärlek och därför är jag det också.**
2. (170) Det finns ingen grymhet i Gud och ingen i mig.
²**Gud är endast Kärlek och därför är jag det också.**

Inledning till lektionerna 181 – 200

1. Våra närmaste lektionerna fokuserar speciellt på att stärka din villighet att göra ditt svaga åtagande starkare; att förena dina splittrade mål till ett enda syfte. ²Än så länge anmodas du inte att vara totalt hängiven hela tiden. ³Men du anmodas nu att öva för att uppnå den känsla av frid som ett sådant åtagande kommer att skänka, om än bara då och då. ⁴Det är upplevelsen av detta som säkerställer att du kommer att vara helt villig att följa den väg som kursen anger.
2. Våra lektioner är nu speciellt inriktade på att vidga horisonter, och direkt inrikta oss på de speciella blockeringar som inskränker ditt sanna seende och gör det alltför begränsat för att låta dig se värdet av vårt mål. ²Vi försöker nu att undanröja dessa blockeringar, om än bara för en kort stund. ³Enbart ord kan inte förmedla den känsla av befrielse som upplevs när de väl är borta. ⁴Men den upplevelse av frihet och frid som kommer när du ger upp din hårda kontroll av det du ser, talar för sig själv. ⁵Din motivation kommer att bli så mycket större att ord får liten betydelse. ⁶Du kommer att vara säker på vad du vill, och på vad som är värdelöst.
3. Och så börjar vi vår resa bortom ord genom att först koncentrera oss på det som fortfarande hindrar dina framsteg. ²Upplevelsen av det som existerar bortom försvaren förblir ouppnåelig så länge som det förnekas. ³Det finns kanske där, men du kan inte acceptera dess närvaro. ⁴Därför försöker vi nu gå förbi alla försvar en liten stund varje dag. ⁵Ingenting mer än detta begärs, eftersom ingenting mer än detta behövs. ⁶Det kommer att vara tillräckligt för att garantera att allt det andra skall komma.

LEKTION 181

Jag har tillit till mina bröder som är ett med mig.

1. Att du har tillit till dina bröder är nödvändigt för att fastslå och upprätthålla din tilltro till din förmåga att övervinna tvivel och brist på fast tillförsikt till dig själv. ²När du attackerar en broder förkunnar du att han är begränsad av det som du har varseblivit i honom. ³Du ser inte bortom hans fel. ⁴De snarare förstoras, och blir blockeringar för din medvetenhet om det Självt Som ligger bortom dina egna misstag, och bortom hans skenbara synder och också dina.
2. Varseblivningen har ett fokus. ²Det är detta som ger varaktighet åt det du ser. ³Men ändra detta fokus, och det du ser kommer att ändra sig därefter. ⁴Ditt sanna seende kommer nu att skifta, för att stödja det syfte som har ersatt det du tidigare hade. ⁵Ta bort ditt fokus på din broders synder, och du kommer att uppleva den frid som kommer av att tro på syndfrihet. ⁶Denna tro får sitt enda säkra stöd från det du ser i andra bortom deras synder. ⁷För om du fokuserar på deras misstag, vittnar de om synderna i dig. ⁸Och du kommer inte kunna låta bli att se dem, och se den syndfrihet som ligger bakom.
3. När vi övar i dag låter vi därför först alla sådana obetydligheter som vi fokuserar på lämna plats åt vårt stora behov av att låta vår syndfrihet bli uppenbar. ²Vi instruerar vårt sinne att det är detta vi söker, och endast detta, och bara för en liten stund. ³Vi bekymrar oss inte om våra framtida mål. ⁴Och det vi såg ett ögonblick tidigare bryr vi oss inte om under denna stund, när vi övar oss i att ändra vår inriktning. ⁵Vi söker efter oskuld och ingenting annat. ⁶Vi söker efter den utan att intressera oss för någonting annat än nuet.
4. Ett allvarligt hinder för att lyckas har varit inblandningen av dina tidigare och framtida mål. ²Dina tankar har kretsat mycket kring hur ytterst annorlunda de mål är som den här kursen förespråkar än dem du tidigare hade. ³Och du har också avskräckts av den deprimerande och begränsande tanken att även om du skulle lyckas, kommer du oundvikligen att gå vilse igen.
5. På vilket sätt skulle detta kunna ha någon betydelse? ²För det förgångna är borta; och framtiden går endast att föreställa sig. ³Dessa bekymmer är enbart försvar mot en förändring av varse-

blivningens fokus i nuet. ⁴Ingenting annat. ⁵Vi lägger dessa meningslösa begränsningar åt sidan en liten stund. ⁶Vi fäster inget avseende vid tidigare övertygelser, och det vi kommer att tro inkräktar inte på oss nu. ⁷Vi går in i övningsstunden med ett enda syfte; att se på syndfriheten inom oss.

6. Vi förstår att vi inte har nått detta mål om vrede i någon form blockerar vår väg. ²Och om vi kommer att tänka på en broders synder, kommer vårt snäva fokus att begränsa vårt seende, och vända våra ögon mot våra egna misstag som vi kommer att förstora och kalla våra "synder". ³Om sådana blockeringar skulle uppstå skall vi gå bortom dem en liten stund, utan att ta någon hänsyn till det förgångna eller framtiden, och instruera vårt sinne att ändra sitt fokus, medan vi säger:

⁴Det är inte detta jag vill se på.

⁵Jag har tillit till mina bröder som är ett med mig.

7. Och vi skall också använda denna tanke för att låta oss vara trygga hela dagen. ²Vi söker inte efter långsiktiga mål. ³Varje gång ett hinder tycks blockera det sanna seendet av vår syndfrihet, söker vi endast efter ett ögonblicks avbrott från den förtvivlan som fokuseringen på synden kommer att föra med sig och som, om den inte rättas, kommer att bestå.
8. Inte heller ber vi om fantasier. ²För det som vi försöker se på finns verkligen där. ³Och när vårt fokus går bortom misstag, kommer vi att se en värld helt utan synd. ⁴När detta är allt vi vill se, när detta är allt vi söker efter i den sanna varseblivningens namn, blir Kristi ögon oundvikligen våra. ⁵Och den Kärlek Han känner för oss blir också vår. ⁶Detta kommer att bli det enda som vi ser återspeglat i världen och i oss själva.
9. Den värld som en gång förkunnade våra synder blir beviset på att vi är utan synd. ²Och vår kärlek till alla som vi ser på vittnar om att vi minns det heliga Själva Som inte känner någon synd, och Som aldrig skulle kunna föreställa Sig någonting utan Sin syndfrihet. ³Det är detta minne vi söker efter när vi vänder vårt sinne mot övningarna i dag. ⁴Vi ser varken framåt eller bakåt. ⁵Vi ser rakt in i nuet. ⁶Och vi sätter vår tillit till den upplevelse vi nu ber om. ⁷Endast vår syndfrihet är Guds Vilja. ⁸I detta ögonblick är vår vilja ett med Hans.

LEKTION 182

Jag skall vara stilla ett ögonblick och återvända hem.

1. Denna värld som du tycks leva i är inte ditt hem. ²Och någonstans i ditt sinne vet du att detta är sant. ³Ett minne av ditt hem fortsätter att hemsöka dig, som om det fanns en plats som kallade dig att återvända, även om du inte känner igen rösten, och inte heller vet vad det är som rösten påminner dig om. ⁴Ändå känner du dig fortfarande som en främling här, från någon helt okänd plats. ⁵Ingenting så definitivt att du med visshet skulle kunna säga att du är landsflyktig här. ⁶Bara en envis känsla, ibland inte mer än en svag aning, andra gånger knappt ihågkommen, aktivt avvisad men som med säkerhet kommer att dyka upp i sinnet igen.
2. Det finns ingen som inte vet vad vi talar om. ²Ändå försöker en del att döva sitt lidande i lekar som de leker för att få tiden att gå och hålla sorgen borta. ³Andra förnekar att de är sorgsna, och märker inte sina tårar överhuvudtaget. ⁴Andra åter vidhåller att det vi talar om är en illusion som inte behöver betraktas som någonting annat än en dröm. ⁵Men vem skulle ärligt, utan försvar och självbedrägeri, förneka att han förstår vad vi talar om?
3. Vi talar i dag för varenda en som vandrar i denna världen, för han är inte hemma här. ²Han vandrar osäkert omkring i ett ändlöst sökande, och söker i mörkret efter det som han inte kan finna, och förstår inte vad det är han söker. ³Han gör sig tusentals hem, men inget av dem tillfredsställer hans rastlösa sinne. ⁴Han förstår inte att han bygger förgäves. ⁵Det hem han söker kan inte åstadkommas av honom. ⁶Det finns ingen ersättning för Himlen. ⁷Allt han någonsin åstadkom var helvetet.
4. Du tror kanske att det är ditt barndomshem som du vill finna igen. ²Din kropps barndom, och den plats som gav den skydd, är ett minne som nu är så förvanskat att du endast har en bild av ett förgånget som aldrig har hänt. ³Men det finns ett Barn i dig Som söker Sin Faders hus och Som vet att Han är främling här. ⁴Denna barndom är evig, med en oskuld som kommer att bestå för evigt. ⁵Dit detta Barn skall gå, där är helig mark. ⁶Det är Hans helighet som lyser upp Himlen, och som för till jorden den rena återspeglingsen av ljuset ovan, i vilket jorden och Himlen förenar sig som ett.
5. Det är detta Barn i dig som din Fader känner som Sin Egen Son. ²Det är detta Barn Som känner Sin Fader. ³Han längtar efter

att återvända hem så intensivt, och så utan uppehåll, att Hans röst ropar till dig att låta Honom vila en stund. ⁴Han ber inte om mer än bara några få ögonblicks andrum; bara en stund när Han kan återvända hem för att andas igen den heliga luft som fyller Hans Faders hus. ⁵Du är också Hans hem. ⁶Han kommer att återvända. ⁷Men ge Honom bara lite tid att vara Sig Själv i den frid som är Hans hem, och vila i tystnad och i frid och i kärlek.

6. Detta Barn behöver ditt beskydd. ²Han är långt hemifrån. ³Han är så liten att det tycks lätt att stänga Honom ute, Hans späda röst så lätt att överrösta, Hans rop på hjälp nästan ohörbart bland världens irriterande ljud och obehagligt och störande buller. ⁴Likväl vet Han att Han fortfarande är tryggt beskyddad i dig. ⁵Du kommer inte att svika Honom. ⁶Han kommer att återvända hem, och du tillsammans med Honom.
7. Detta Barn är din försvarslöshet, din styrka. ²Han hyser tillit till dig. ³Han kom eftersom Han visste att du inte skulle svika. ⁴Han viskar oavbrutet till dig om Sitt hem. ⁵För Han vill ta med Sig dig tillbaka, så att Han Själv kan stanna, och inte återvända dit igen där Han inte hör hemma, och där Han lever som utstött i en värld av främmande tankar. ⁶Hans tålamod har inga gränser. ⁷Han kommer att vänta tills du hör Hans milda Röst i dig, som ropar på dig att låta Honom gå i frid, tillsammans med dig, dit där Han hör hemma och du med Honom.
8. När du är stilla ett ögonblick, när världen viker undan, när värdelösa tankar upphör att ha något värde i ditt rastlösa sinne, då kommer du att höra Hans Röst. ²Så intensivt ropar Han på dig att du inte längre kommer att motstå Honom. ³I det ögonblicket kommer Han att ta dig till Sitt hem, och du kommer att stanna hos Honom i fullkomlig stillhet, i tystnad och i frid, bortom alla ord, fri från rädsla och tvivel, fullständigt säker på att du är hemma.
9. Vila ofta tillsammans med Honom i dag. ²För Han var villig att bli ett litet Barn, så att du skall kunna lära dig av Honom hur stark han är som kommer utan försvar, och endast erbjuder kärlekens budskap till dem som tror att han är deras fiende. ³Han håller Himlens makt i Sin hand, och kallar dem vänner och ger Sin styrka till dem, så att de kan se att Han vill vara deras Vän. ⁴Han ber att de skall beskydda Honom, för Hans hem är långt borta och Han vill inte återvända ensam dit.
10. Kristus återföds som ett litet Barn varje gång en vandrare vill lämna sitt hem. ²För han måste lära sig att det enda han vill be-

skydda är detta Barn Som kommer försvarslöst och Som skyddas av försvarslöshet. ³Återvänd hem med Honom då och då i dag.

⁴Du är lika mycket främling här som Han.

11. Ta dig tid i dag att lägga åt sidan din sköld som inte är till någon nytta, och lägg ner spjutet och svärdet som du höjde mot en fiende som inte existerar. ²Kristus har kallat dig vän och broder. ³Han har till och med kommit för att be om din hjälp med att låta Honom återvända hem i dag, fullständigad och fullständigt. ⁴Han har kommit som ett litet barn gör, som måste bönfälla sin fader om beskydd och kärlek. ⁵Han härskar över universum, och ändå ber Han oavbrutet att du skall återvända hem med Honom, och inte längre göra illusioner till dina gudar.
12. Du har inte förlorat din oskuld. ²Det är den du längtar efter. ³Den är vad ditt hjärta önskar. ⁴Den är rösten du hör, och den är ropet som inte kan ignoreras. ⁵Det heliga Barnet stannar hos dig. ⁶Hans hem är ditt. ⁷I dag ger Han dig Sin försvarslöshet, och du accepterar den i utbyte mot alla de krigsleksaker som du har gjort. ⁸Och nu ligger vägen öppen, och resans slut är äntligen i sikte. ⁹Var stilla ett ögonblick och återvänd hem med Honom, och lev i frid en stund.

LEKTION 183

Jag åkallar Guds Namn och mitt eget.

1. Guds Namn är heligt men inte heligare än ditt. ²Att åkalla Hans Namn är endast att åkalla ditt eget. ³En fader ger sin son sitt namn, och identifierar på så sätt sonen med sig själv. ⁴Hans bröder delar hans namn, och på så sätt är de förenade i ett släktskap som de vänder sig till för sin identitet. ⁵Din Faders Namn påminner dig om vem du är, till och med i en värld som inte vet det; och även om du inte har kommit ihåg det.
2. Guds Namn kan inte höras utan att framkalla en reaktion, inte heller sägas utan att ett eko i sinnet uppmanar dig att minnas. ²Säg Hans Namn, och du bjuder in änglarna till att omge marken som du står på, och lovsjunga dig medan de breder ut sina vingar för att hålla dig trygg, och skydda dig mot varje världslig tanke som vill tränga sig in i din helighet.
3. Upprepa Guds Namn, och hela världen svarar genom att ge upp illusionerna. ²Varje dröm som världen håller kär har plötsligt försvunnit, och där den tycktes vara, finner du en stjärna; ett nådens mirakel. ³De sjuka står upp, helade från sina sjuka tankar. ⁴De blinda kan se, de döva kan höra. ⁵De bedrövade kastar bort sin sorg, och smärtans tårar torkar när ett lyckligt skratt kommer för att välsigna världen.
4. Upprepa Guds Namn, och små namn har förlorat sin mening. ²Det finns ingen frestelse som inte blir ett namnlöst och oönskat ting inför Guds Namn. ³Upprepa Hans Namn, och se hur lätt du kommer att glömma namnen på alla de gudar som du satte värde på. ⁴De har förlorat gudanamnet du gav dem. ⁵De blir anonyma och värdelösa för dig, fastän du vördnadsfullt stod framför dem och kallade dem gudar innan du lät Guds Namn ersätta deras små namn.
5. Upprepa Guds Namn, och åkalla ditt Själv Vars Namn är Hans. ²Upprepa Hans Namn, och alla de små namnlösa tingen på jorden ses i sitt rätta perspektiv. ³De som åkallar Guds Namn kan inte förväxla det namnlösa med Namnet, inte heller synden med nåden, inte heller kroppar med Guds helige Son. ⁴Och om du skulle förena dig med en broder när du sitter med honom i tystnad, och tillsammans med honom upprepa Guds Namn i ditt stilla sinne, har du upprättat ett altare där som når till Gud Själv och till Hans Son.

6. Öva endast detta i dag; upprepa sakta Guds Namn om och om igen. ²Glöm bort alla namn utom Hans. ³Hör ingenting annat. ⁴Låt alla dina tankar förankras i Detta. ⁵Vi använder inget annat ord förutom i början, när vi bara en gång säger dagens tankegång. ⁶Och sedan blir Guds Namn vår enda tanke, vårt enda ord, det enda som sysselsätter vårt sinne, den enda önskan vi har, det enda ljud med någon mening, och det enda Namnet på allt vi önskar se, på allt som vi vill kalla vårt.
7. På så sätt utfärdar vi en inbjudan som aldrig kan avböjas. ²Och Gud skall komma och svara på den Själv. ³Tro inte att Han hör deras små böner som åkallar Honom med namn på avgudar som omhuldas av världen. ⁴På det sättet kan de inte nå Honom. ⁵Han kan inte höra önskemål om att Han inte skall vara Sig Själv, eller att Hans Son skall ha ett annat namn än Hans.
8. Upprepa Guds Namn, och du erkänner Honom som verklighe- tens ende Skapare. ²Och du erkänner också att Hans Son är del av Honom och skapar i Hans Namn. ³Sitt tyst, och låt Hans Namn bli den allomfattande tanke som fullständigt upptar ditt sinne. ⁴Låt alla tankar utom denna vara stilla. ⁵Och svara alla andra tan- kar med denna enda tanke, och se hur Guds Namn ersätter de tusentals små namn som du har givit dina tankar, utan att förstå att det bara finns ett enda Namn för allt som är, och för allt som kommer att vara.
9. I dag kan du uppnå ett tillstånd i vilket du kommer att upp- leva nådens gåva. ²Du kan undkomma allt slaveri i världen, och ge världen samma befrielse som du har funnit. ³Du kan minnas det som världen glömde, och erbjuda den det du har kommit ihåg. ⁴I dag kan du acceptera den roll du spelar i dess frälsning, och också i din egen. ⁵Och de kan båda fullbordas fullkomligt.
10. Vänd dig till Guds Namn för att få din befrielse, och den ges till dig. ²Ingen annan bön än denna är nödvändig, för den inne- håller dem alla i sig. ³Ord är ovidkommande, och alla önskemål onödiga när Guds Son åkallar sin Faders Namn. ⁴Hans Faders Tankar blir hans egna. ⁵Han gör anspråk på allt som hans Fader gav, fortfarande ger och för evigt kommer att ge. ⁶Han åkallar Honom för att låta alla de ting som han trodde att han gjort nu vara namnlösa, och i deras ställe blir Guds heliga Namn hans dom över deras värdelöshet.
11. Alla små ting är tysta. ²Små ljud är ljudlösa nu. ³Jordens små ting har försvunnit. ⁴Universum består inte av någonting annat än Guds Son som kallar på sin Fader. ⁵Och hans Faders Röst sva-

rar i hans Faders heliga Namn. ⁶I denna eviga, stilla relation där kommunikationen vida överskrider alla ord, och i djup och höjd överstiger vad än orden överhuvudtaget skulle kunna förmedla, är friden evig. ⁷I vår Faders Namn vill vi uppleva denna frid i dag. ⁸Och i Hans Namn, skall den ges till oss.

LEKTION 184

Guds Namn är mitt arv.

1. Du lever genom symboler. ²Du har hittat på namn för allt du ser. ³Varje ting blir en separat enhet som identifieras genom sitt eget namn. ⁴Genom detta mejslar du ut det ur enheten. ⁵Genom detta bestämmer du dess speciella egenskaper, och avskiljer det från andra ting genom att tillmäta det rum som omger det särskild betydelse. ⁶Detta rum lägger du mellan alla ting som du ger olika namn, mellan allt som händer i tid och rum, mellan alla kroppar som du hälsar med ett namn.
2. Detta rum, som du ser som det som avskiljer alla ting från varandra, är det medel genom vilket världens varseblivning uppnås. ²Du ser någonting där det inte finns någonting, och på samma sätt ser du ingenting där det finns enhet; du ser ett rum mellan alla ting, och mellan alla ting och dig. ³Således tror du att du har givit separationen liv. ⁴Genom denna splittring tror du att du är etablerad som en enhet, som fungerar med en oberoende vilja.
3. Vad är dessa namn genom vilka världen blir en rad åtskilda händelser, ting som inte är förenade, kroppar som hålls åtskilda från varandra och som innehåller delar av sinnet som separata medvetenheter? ²Du gav dem dessa namn, och fastställde varseblivningen så som du ville att den skulle vara. ³De namnlösa tingen gavs namn, och på så sätt gavs de också verklighet. ⁴För det som har ett namn ges mening, och kommer då att ses som meningsfullt; en sann verkans orsak med konsekvenser inneboende i orsaken själv.
4. Det är så här verkligheten frambringas av ett ofullständigt seende, som avsiktligt ställs mot den givna sanningen. ²Dess fiende är helheten. ³Det föreställer sig ting utan betydelse och ser på dem. ⁴Och en avsaknad av rum, en känsla av enhet eller ett sant seende som ser annorlunda, blir de hot som måste övervinnas, bekämpas och förnekas.
5. Och ändå förblir detta andra sanna seende en naturlig riktning i vilken sinnet kan kanalisera sin varseblivning. ²Det är svårt att lära sinnet tusentals främmande namn, och sedan ytterligare tusentals. ³Likväl tror du att detta är vad som menas med att lära sig; det enda mål som är absolut nödvändigt för kommunikation, och för att begrepp meningsfullt skall kunna delas med andra.

6. Detta är summan av det arv som världen skänker. ²Och alla som lär sig att tro att det är så, accepterar de tecken och symboler som hävdar att världen är verklig. ³Det är detta de står för. ⁴De lämnar inget tvivel om att det som har ett namn finns där. ⁵Det kan ses, som förväntat. ⁶Det som förnekar att det är sant är endast en illusion, för det är den obestridliga verkligheten. ⁷Att ifrågasätta det är galenskap; att acceptera dess närvaro är bevis på sunt förnuft.
7. Detta är vad världen lär ut. ²Det är en inlärningsfas som var och en som kommer måste gå igenom. ³Men ju tidigare han varseblir vad den vilar på, hur tvivelaktiga dess premisser är, hur ovissa dess följder, desto snarare ifrågasätter han dess verkningar. ⁴En inläring som slutar med det som världen lär ut, slutar innan den har blivit meningsfull. ⁵Rätt förstådd tjänar den bara som en utgångspunkt varifrån en annan slags inläring kan börja, en ny varseblivning kan vinnas, och alla de godtyckliga namn som världen ger kan tas bort allt eftersom de ger upphov till tvivel.
8. Tro inte att du gjorde världen. ²Illusionerna, ja! ³Men det som är sant på jorden och i Himlen är bortom det som du kan sätta namn på. ⁴När du kallar på en broder är det hans kropp du vänder dig till. ⁵Hans sanna Identitet är gömd för dig på grund av det som du tror att han verkligen är. ⁶Hans kropp reagerar på det som du kallar honom för, för hans sinne går med på att acceptera det namn som du ger honom som hans eget. ⁷Och på så sätt förnekas hans enhet två gånger, för du varseblir honom som separat från dig, och han accepterar detta separata namn som sitt.
9. Det skulle förvisso vara egendomligt om du ombads att gå bortom världens alla symboler och glömma dem för evigt, och ändå ombads att ta på dig en undervisande funktion. ²Du behöver använda världens symboler en tid. ³Men låt dig inte också vilseledas av dem. ⁴De står inte för någonting överhuvudtaget, och när du övar är det denna tanke som kommer att befria dig från dem. ⁵De blir endast medel genom vilka du kan kommunicera på ett sätt som världen kan förstå, men som du inser inte är den enhet där sann kommunikation står att finna.
10. Det du således behöver är stunder varje dag när det som världen har lärt sig blir en övergående fas; ett fängelse från vilket du går ut i solljuset och glömmet. ²Här förstår du Ordet, Namnet Som Gud har givit dig; den enda Identitet Som alla ting delar; det enda erkännandet av det som är sant. ³Och gå sedan tillbaka till mörkret, inte därför att du tror att det är verkligt, utan

- endast för att förkunna dess överklighet i ord som fortfarande har en mening i den värld som styrs av mörkret.
11. Använd alla de små namn och symboler som beskriver mörkrets värld. ²Men acceptera dem inte som din verklighet. ³Den Helige Ande använder dem alla, men Han glömmer inte att skapelsen har ett enda Namn, en enda Mening och en enda Källa Som förenar alla ting i Sig Själv. ⁴Använd alla de namn som världen ger dem, men endast av bekvämlighetsskäl, men glöm inte att de tillsammans med dig delar Guds Namn.
 12. Gud har inte något namn. ²Och ändå blir Hans Namn den sista lektionen i att alla ting är ett, och med den lektionen slutar all inläring. ³Alla namn är förenade; allt rum fyllt med sanningens återspeglning. ⁴Varje gap är tillslutet, och separationen helad. ⁵Guds Namn är det arv som Han gav till dem som valde att världens undervisning skulle ersätta Himlen. ⁶Under våra övningar är syftet att låta vårt sinne acceptera det Gud har givit som svar på det ömkliga arv som du åstadkom som en lämplig hyllning till den Son Han älskar.
 13. Ingen kan misslyckas som söker meningen med Guds Namn. ²Upplevelsen måste komma för att fullständiga Ordet. ³Men först måste du acceptera Namnet för hela verkligheten och förstå, att de många namn som du har givit dess aspekter har förvrängt det du ser, men inte har inkräktat på sanningen överhuvudtaget. ⁴Ett enda Namn för vi in i våra övningar. ⁵Ett enda Namn använder vi för att ena vårt seende.
 14. Och trots att vi använder olika namn för varje medvetenhet om en aspekt av Guds Son, förstår vi att de bara har ett Namn, Som Han har givit dem. ²Det är detta Namn vi använder när vi övar. ³Och genom att använda Det, försvinner alla dåraktiga separationer som har hållit oss blinda. ⁴Och vi ges styrka att se bortom dem. ⁵Nu välsignas vårt seende med välsignelser som vi kan ge så som vi tar emot dem.
 15. *Fader, vårt Namn är Ditt. ²I Det är vi förenade med allt levande och med Dig Som är dess ende Skapare. ³Det vi har gjort och som vi har givit många olika namn är bara en skugga som vi har försökt kasta över Din Egen Verklighet. ⁴Och vi är glada och tacksamma över att vi hade fel. ⁵Alla våra misstag ger vi till Dig, så att vi kan lösas från alla de verkningar som våra misstag tycktes ha. ⁶Och vi accepterar den sanning Du ger i stället för vart och ett av dem. ⁷Ditt Namn är vår frälsning och vår räddning undan det vi har gjort. ⁸Ditt Namn förenar oss i den ett-het som är vårt arv och frid. ⁹Amen.*

LEKTION 185

Jag vill ha Guds frid.

1. Att säga dessa ord är ingenting. ²Men att mena dessa ord är allt. ³Om du bara kunde mena dem endast ett ögonblick, skulle det inte vara möjligt för dig att känna någon mera sorg, i någon form, på någon plats eller tid. ⁴Du skulle åter bli fullständigt medveten om Himlen, minnet av Gud skulle helt återupplivas, hela skapelstens uppståndelse till fullo kännas igen.
2. Ingen kan mena dessa ord och inte bli helad. ²Han kan inte leka med drömmar, inte heller tro att han själv är en dröm. ³Han kan inte göra ett helvete och tro att det är verkligt. ⁴Han vill ha Guds frid, och den ges till honom. ⁵För detta är allt han vill ha, och detta är allt han kommer att få. ⁶Många har sagt dessa ord. ⁷Men mycket få har verkligen menat dem. ⁸Du behöver bara se på den värld du har runt omkring dig för att bli övertygad om hur ytterst få de är. ⁹Världen skulle fullständigt förändras om bara två skulle komma överens om att dessa ord uttrycker det enda de vill ha.
3. Två sinnen med en enda inriktning blir så starka att det som de vill blir Guds Vilja. ²För sinnen kan endast förena sig i sanning. ³I drömmar kan två sinnen inte dela samma inriktning. ⁴Inför varje sinne ter sig drömmens hjälte annorlunda; det önskade resultatet är inte detsamma för dem båda. ⁵Förlorare och vinnare byter endast plats i föränderliga mönster, när förhållandet mellan vinst och förlust och förlust och vinst antar en annan aspekt eller en annan form.
4. Men en dröm kan bara föra med sig kompromiss. ²Ibland antar den formen av förening, men endast formen. ³Meningen måste undgå drömmen, för målet med drömmar är kompromiss. ⁴Sinnen kan inte förenas i drömmar. ⁵De enbart köpslår. ⁶Och vilket köpslående kan ge dem Guds frid? ⁷Illusioner kommer för att ta Hans plats. ⁸Och vad Han betyder går förlorat för de sovande sinnen som är helt inriktade på kompromiss, vart och ett till sin egen vinning och till den andres förlust.
5. Att mena att du vill ha Guds frid innebär att avstå från alla drömmar. ²För ingen som menar dessa ord vill ha illusioner, och söker därför medlen som för med sig illusioner. ³Han har sett på dem, och funnit dem bristfälliga. ⁴Nu försöker han att gå bortom

dem, eftersom han förstår att en annan dröm inte skulle erbjuda någonting mer än alla de andra.⁵ Alla drömmar är en och samma för honom.⁶ Och han har lärt sig att deras enda skillnad är skillnaden i form, för en dröm kommer att föra med sig samma förtvivlan och förtvivlan som alla de övriga.

6. Det sinne som menar att allt det vill ha är frid måste förena sig med andra sinnen, för det är så friden uppnås.² Och när en önskan om frid är uppriktig, ges medlen för att finna den i en form som varje sinne som ärligt söker efter den kan förstå.³ Vilken form lektionen än antar är den planerad för honom på ett sådant sätt att han inte kan missförstå den, om han uppriktigt menar det han ber om.⁴ Men om han ber utan att uppriktigt mena det, kommer lektionen inte att accepteras i någon form och verkligen läras in.
7. Låt oss i dag ägna våra övningar åt att inse att vi verkligen menar de ord vi säger.² Vi vill ha Guds frid.³ Detta är inte någon fåfäng önskan.⁴ Dessa ord ber inte att vi skall ges en annan dröm.⁵ De ber inte om kompromisser, inte heller försöker de ge sig in i ett annat köpslående i hopp om att det kanske ändå kan finnas någon dröm som kan lyckas, där alla de övriga har misslyckats.⁶ Att mena dessa ord är att erkänna att illusioner inte är till någon nytta, och be om det eviga i stället för de skiftande drömmar som tycks förändras i fråga om vad de erbjuder, men som är ett i intet.
8. Ägna dina övningsstunder i dag åt att noga söka i ditt sinne för att finna de drömmar som du fortfarande håller fast vid.² Vad ber du om i ditt hjärta?³ Glöm orden du använder när du framför dina önskingar.⁴ Tänk endast på det som du tror skall ge dig tröst och skänka dig lycka.⁵ Men misströsta inte om illusioner dröjer sig kvar, för det är inte deras form som betyder någonting nu.⁶ Låt inte somliga drömmar vara mer acceptabla, medan du reserverar det skamliga och hemlighetsfulla åt andra.⁷ De är ett.⁸ Och eftersom de är ett, borde en enda fråga ställas till dem alla: "Är det detta jag vill ha i stället för Himlen och Guds frid?"
9. Detta är det val du gör.² Låt dig inte vilseledas att tro att det är på något annat sätt.³ Ingen kompromiss är möjlig här.⁴ Du väljer Guds frid, eller du har bett om drömmar.⁵ Och drömmarna skall komma, så som du har bett om dem.⁶ Men Guds frid skall komma lika säkert, och för att stanna kvar hos dig för evigt.⁷ Den kommer inte att försvinna vid varje krök och sväng på vägen, för att sedan åter dyka upp, utan att kännas igen, i former som skiftar och förändras med varje steg du tar.
10. Du vill ha Guds frid.² Och det vill alla som tycks söka efter

drömmar. ³Och det är både för dem och för dig själv som du ber om endast detta när du framför denna önskan med djup uppriktighet. ⁴För på så sätt når du det som de verkligen vill ha, och förenar din egen inriktning med det som de söker mer än någonting annat, kanske okänt för dem, men säkert för dig. ⁵Du har varit svag ibland, osäker på ditt syfte och osäker på vad du ville ha, var du skulle söka efter det, och vart du skulle vända dig för att få hjälp i ditt försök. ⁶Hjälp har givits till dig. ⁷Och vill du inte använda dig av den genom att dela den med andra?

11. Ingen som i sanning söker Guds frid kan misslyckas med att finna den. ²För han ber enbart om att han inte längre skall vilseleda sig själv genom att för sig själv förneka vad Guds Vilja är. ³Vem kan förbli otillfredsställd som ber om det som han redan har? ⁴Vem skulle inte få svar som ber om ett svar som är hans så att han kan ge det? ⁵Guds frid är din.
12. Friden skapades för dig, given till dig av dess Skapare, och fastställd som Hans Egen eviga gåva. ²Hur kan du misslyckas när du endast ber om det som är Hans Vilja för dig? ³Och hur skulle din önskan kunna begränsas till bara dig? ⁴Ingen gåva från Gud kan annat än delas med andra. ⁵Det är denna egenskap som skiljer Guds gåvor från varje dröm som någonsin tycktes ersätta sanningen.
13. Ingen kan förlora och alla måste vinna närhelst någon har önskat en gåva från Gud och tagit emot den. ²Gud ger endast för att förena. ³Att ta bort är meningslöst för Honom. ⁴Och när det är lika meningslöst för dig, kan du vara säker på att du delar en enda Vilja med Honom, och Han med dig. ⁵Och du kommer också att veta att du delar en enda Vilja med alla dina bröder, vars inriktning är din.
14. Det är denna enda inriktning som vi söker i dag, när vi förenar våra önskningar med varje hjärtas behov, med varje sinnes rop, med hoppet som ligger bortom förtvivlan, med kärleken som attacken vill dölja, med broderskapet som hatet har försökt att söndra, men som fortfarande är som Gud skapade det. ²Kan vi med en sådan Hjälps bredvid oss misslyckas i dag, när vi ber att Guds frid skall ges till oss?

LEKTION 186

Världens frälsning beror på mig.

1. Här är uttalandet som en dag kommer att ta bort allt högmod från varje sinne. ²Här är den sanna ödmjukhetens tanke som inte har någon annan funktion för dig än den som har givits dig. ³Den erbjuder ditt accepterande av den roll som har anvisats dig utan att insistera på någon annan roll. ⁴Den avgör inte vad som är din rätta roll. ⁵Den erkänner bara att Guds Vilja sker på jorden så som i Himlen. ⁶Den förenar alla viljor på jorden i Himlens plan för att rädda världen, och återställer den till Himlens frid.
2. Låt oss inte kämpa emot vår funktion. ²Vi fastställde den inte. ³Den är inte vår idé. ⁴Medlen genom vilka den kommer att bli fullkomligt fylld ges till oss. ⁵Allt vi ombeds att göra är att med uppriktig ödmjukhet acceptera vår roll och inte med självbedrägligt högmod förneka att vi är värdiga. ⁶Det som har givits oss att utföra, har vi styrkan att utföra. ⁷Vårt sinne lämpar sig perfekt för att ta på sig den roll som tilldelats oss av Honom Som känner oss väl.
3. Dagens tankegång kan verka mycket oroande, tills du ser dess mening. ²Allt den säger är att din Fader fortfarande kommer ihåg dig, och erbjuder dig den fullkomliga tillit Han har till dig som är Hans Son. ³Den ber dig inte att du på något sätt skall vara anorlunda än du är. ⁴Vad annat skulle ödmjukhet kunna begära? ⁵Och vad annat än detta skulle högmod kunna förneka? ⁶I dag skall vi inte fly undan vår uppgift med den bedrägliga motiveringen att det bryter mot anspråkslösheten. ⁷Det är stoltheten som förnekar Ropet på Gud Själv.
4. All falsk ödmjukhet lägger vi åt sidan i dag, så att vi kan höra när Guds Röst avslöjar för oss vad Han vill att vi skall göra. ²Vi tvivlar inte på vår förmåga att fylla den funktion som Han kommer att erbjuda oss. ³Vi skall bara vara säkra på att Han känner våra starka sidor, vår vishet och vår helighet. ⁴Och om Han anser oss värdiga, så är vi det. ⁵Det är bara högmod som dömer på ett annat sätt.
5. Det finns ett sätt, och endast ett, att bli befriad från den fångenskap som din plan att bevisa att det falska är sant har medfört för dig. ²Acceptera i stället den plan som du inte gjorde. ³Bedöm inte ditt värde för den. ⁴Om Guds Röst försäkrar dig att frälsningen

behöver din del, och att helheten beror på dig, var då säker på att det är så. ⁵De högmodiga måste klamra sig fast vid ord, rädda för att gå bortom dem till en upplevelse som skulle kunna vara en förolämpning mot deras ståndpunkter. ⁶Men det står de ödmjuka fritt att höra Rösten Som talar om för dem vad de är, och vad de skall göra.

6. Högmodet gör en bild av dig som inte är verklig. ²Det är denna bild som bävar och viker undan i skräck, när Rösten för Gud försäkrar dig om att du har styrkan, visheten och heligheten att gå bortom alla bilder. ³Du är inte svag, som din bild av dig själv är. ⁴Du är inte okunnig och hjälplös. ⁵Synden kan inte skamfila sanningen i dig, och förtvivlan kan inte komma nära Guds heliga hem.
7. Allt detta berättar Rösten för Gud för dig. ²Och när Han talar, darrar bilden och försöker attackera hotet som den inte vet någonting om, och känner sin grund smulas sönder. ³Släpp den. ⁴Världens frälsning beror på dig, och inte på den här lilla högen stoft. ⁵Vad kan den säga Guds helige Son? ⁶Varför måste han bry sig om den överhuvudtaget?
8. Och på så sätt finner vi vår frid. ²Vi skall acceptera den funktion som Gud har givit oss, för alla illusioner vilar på den egendomliga övertygelsen att vi kan göra en annan funktion åt oss själva. ³Våra självgjorda roller skiftar, och tycks pendla mellan sorg och extatisk lycka av att älska och bli älskad. ⁴Vi kan skratta eller gråta, välkomna dagen eller möta den med tårar. ⁵Själva vårt vara tycks förändras när vi upplever tusentals skiftningar i vårt humör, och våra känslor lyfter oss högt i höjden eller slår oss till marken i hopplöshet.
9. Är detta Guds Son? ²Skulle Han kunna skapa en sådan instabilitet och kalla den Son? ³Han Som är oföränderlig delar Sina egenskaper med Sin skapelse. ⁴Alla de bilder som Hans Son tycks göra har ingen verkan på vad han är. ⁵De blåser igenom hans sinne som löv som virvlar för vinden, och som för ett ögonblick bildar ett mönster, skingras för att åter komma samman och sedan flyger iväg. ⁶Eller som hägringar i öknen när de reser sig ur sanden.
10. Dessa överkliga bilder kommer att försvinna, och lämna ditt sinne ogrumlat och rofyllt när du accepterar den funktion som givits dig. ²De bilder du gör ger endast upphov till motstridiga mål, oklara, ovissa och tvetydiga och utan varaktighet. ³Vem skulle kunna vara konstant i sina ansträngningar, eller rikta sin energi och koncentrerade viljekraft mot sådana mål? ⁴De funk-

tioner som världen sätter värde på är så osäkra att de ändras tio gånger i timmen när de är som allra säkrast. ⁵Hur kan man hoppas på framsteg med sådana mål?

11. Som en underbar kontrast, lika säker som solens återkomst varje morgon för att driva bort natten, avtecknar sig klart och tydligt din sant givna funktion. ²Det finns inget tvivel om dess giltighet. ³Den kommer från Honom Som inte känner till misstag, och Hans Röst är säker på Sina budskap. ⁴De kommer inte att förändras, inte heller att vara i konflikt med varandra. ⁵De visar alla på ett enda mål, och ett mål som du kan uppnå. ⁶Din plan kan visserligen vara omöjlig, men Guds plan kan aldrig misslyckas eftersom Han är dess Källa.
12. Gör som Guds Röst säger. ²Och om Den ber dig om någonting som verkar omöjligt, kom då ihåg Vem det är Som ber, och vem det är som vägrar. ³Tänk sedan på detta: vem har med största sannolikhet rätt? ⁴Rösten Som talar för Skaparen av alla ting, Som känner alla ting exakt så som de är, eller en förvrängd bild av dig själv, förvirrad, bestört, inkonsekvent och osäker på allt? ⁵Låt inte dess röst styra dig. ⁶Hör i stället en säker Röst Som berättar för dig om en funktion som har givits till dig av din Skapare Som minns dig, och som enträget ber att du nu skall minnas Honom.
13. Hans milda Röst kallar från vetandet till de ovetande. ²Han vill trösta dig, fastän Han inte känner till någon bedrövelse. ³Han vill gottgöra, fastän Han är fullständig; skänka dig en gåva, fastän Han vet att du redan har allt. ⁴Han har Tankar som tillgodoser alla behov som Hans Son varseblir, fastän Han inte ser dem. ⁵För Kärleken måste ge, och det som ges i Hans Namn antar den form som är mest användbar i en värld av form.
14. Detta är de former som aldrig kan vilseleda, eftersom de kommer från Formlösheten Själv. ²Förlåtelsen är en jordisk form av kärlek, som när den är i Himlen inte har någon form. ³Men det som behövs här, ges här, så som det behövs. ⁴I denna form kan du fylla din funktion också här, även om Kärleken kommer att betyda mycket mer för dig när formlösheten har återställts. ⁵Världens frälsning beror på dig som kan förlåta. ⁶Detta är din funktion här.

LEKTION 187

Jag välsignar världen eftersom jag välsignar mig själv.

1. Ingen kan ge om han inte har. ²Att ge är faktiskt ett bevis på att ha. ³Vi har framhållit detta tidigare. ⁴Det är inte detta som tycks göra det svårt att tro. ⁵Ingen kan tvivla på att du först måste äga det du vill ge. ⁶Det är i den andra delen som världen och sann varseblivning skiljer sig åt. ⁷Om du har haft någonting och har givit bort det, då hävdar världen att du har förlorat det du ägde. ⁸Sanningen vidhåller att det du äger kommer att öka när du ger det.
2. Hur är detta möjligt? ²För det är förvisso säkert att om du ger bort ett förgängligt ting, kommer din kropps ögon inte att varsebli det som ditt. ³Likväl har vi lärt oss att ting endast representerar de tankar som ger upphov till dem. ⁴Och du saknar inte bevis på att när du ger bort tankar, stärker du dem i ditt eget sinne. ⁵Kanske formen i vilken tanken tycks framträda förändras när den ges. ⁶Ändå måste den återvända till den som ger. ⁷Inte heller kan den form den antar vara mindre acceptabel. ⁸Den måste vara mer acceptabel.
3. Tankar måste först tillhöra dig innan du ger bort dem. ²Om du skall rädda världen, måste du först acceptera frälsningen för egen del. ³Men du kommer inte att tro att detta har skett, förrän du ser de mirakler som den för med sig till alla du ser på. ⁴Med detta klargörs tanken om att ge och den ges mening. ⁵Nu kan du varsebli att ditt förråd utökas när du ger.
4. Skydda alla ting som du sätter värde på genom att ge bort dem, och du kan vara säker på att du aldrig kommer att förlora dem. ²Det som du trodde att du inte hade, visar sig därmed vara ditt. ³Men värdesätt inte dess form. ⁴För denna kommer att ändras och bli oigenkännlig med tiden, hur mycket du än försöker bevara den. ⁵Ingen form består. ⁶Det är tanken bakom tingens form som är oföränderlig.
5. Ge med glädje. ²Genom det kan du bara vinna. ³Tanken stannar kvar, och växer i styrka när den förstärks genom att den ges. ⁴Tankar utsträcks när de delas med andra, för de kan inte gå förlorade. ⁵Det finns ingen givare och mottagare i den bemärkelse som världen föreställer sig dem. ⁶Det finns en givare som behåller; och en annan som även kommer att ge. ⁷Och båda måste vinna på detta utbyte, för båda kommer att ha tanken i den form

- som är till mest nytta för honom. ⁸Det han tycks förlora är alltid någonting som han kommer att sätta mindre värde på än det som med säkerhet kommer att ges tillbaka till honom.
6. Glöm aldrig att du bara ger till dig själv. ²Den som förstår vad som menas med att ge måste skratta åt föreställningen om offer. ³Inte heller kan han undgå att känna igen de många former som offer kan anta. ⁴Han skrattar både åt smärta och förlust, åt sjukdom och sorg, åt fattigdom, svält och död. ⁵Han förstår att offer fortsätter att vara den enda föreställning som ligger bakom dem alla, och i hans vänliga skratt helas de.
 7. En illusion som känns igen måste försvinna. ²Acceptera inte lidandet, och du tar bort tanken på lidande. ³Din välsignelse vilar över alla som lider, när du väljer att se allt lidande så som det är. ⁴Tanken på offer ger upphov till alla de former som lidandet ser ut att anta. ⁵Och offer är en föreställning som är så galen att det sunda förnuftet genast avfärdar den.
 8. Tro aldrig att du kan offra någonting. ²Det finns ingen plats för offer i det som har något värde. ³Om tanken dyker upp, visar själva dess närvaro att någonting har blivit fel, och att en rättelse måste göras. ⁴Din välsignelse kommer att rätta den. ⁵Eftersom den först har givits till dig, är den nu din så att du också kan ge den. ⁶Ingen form av offer och lidande kan länge finnas kvar inför den som har förlåtit och välsignat sig själv.
 9. Liljorna som din broder erbjuder dig läggs på ditt altare, med dem som du erbjuder honom bredvid. ²Vem skulle kunna vara rädd för att se på en sådan underbar helighet? ³Den stora illusionen om rädslan för Gud förminskas till intet inför den renhet som du kommer att se på här. ⁴Var inte rädd för att se. ⁵Den sällhet som du kommer att se tar bort alla tankar på form, och lämnar i stället den fullkomliga gåvan där för evigt, för att utökas för evigt, din för evigt, utgiven för evigt.
 10. Nu är vi ett i tanke, för rädslan är borta. ²Och här, framför altaret till en enda Gud, en enda Fader, en enda Skapare och en enda Tanke, står vi tillsammans som en enda Guds Son. ³Inte separerade från Honom Som är vår Källa; inte långt borta från någon enda broder som är del av vårt enda Själv Vars oskuld har förenat oss alla som ett, står vi i sällhet och ger så som vi tar emot. ⁴Guds Namn är på våra läppar. ⁵Och när vi ser inåt, ser vi Himlens renhet lysa i vår återspegling av vår Faders Kärlek.
 11. Nu är vi välsignade, och nu välsignar vi världen. ²Det vi har sett vill vi utsträcka, för vi vill se det överallt. ³Vi vill se det lysa

av Guds nåd i alla. ⁴Vi vill inte att det skall undanhållas någonting vi ser på. ⁵Och för att vara säkra på att denna heliga syn är vår, erbjuder vi den till allt vi ser. ⁶För där vi ser den kommer den att ges tillbaka till oss i form av liljor som vi kan lägga på vårt altare, och göra det till ett hem för Oskulden Själv Som bor i oss och erbjuder oss Hans Helighet som vår.

LEKTION 188

Guds frid lyser i mig nu.

1. Varför vänta på Himlen? ²De som söker ljuset håller endast för ögonen. ³Ljuset är i dem nu. ⁴Upplysning är endast ett igenkännande, inte någon förändring alls. ⁵Ljuset är inte av världen, men du som bär ljuset i dig är också en främling här. ⁶Ljuset kom med dig från ditt fädernehem, och stannade kvar hos dig eftersom det är ditt eget. ⁷Det är det enda du bär med dig från Honom Som är din Källa. ⁸Det lyser i dig eftersom det lyser upp ditt hem, och leder dig tillbaka dit varifrån det kom och där du hör hemma.
2. Detta ljus kan inte gå förlorat. ²Varför vänta med att finna det i framtiden, eller tro att det redan gått förlorat eller aldrig har funnits? ³Det går så lätt att se, att argument som bevisar att det inte finns blir absurda. ⁴Vem kan förneka närvaron av någonting han ser i sig själv? ⁵Det är inte svårt att se inåt, för där börjar allt sant seende. ⁶Det finns inte något seende, vare sig det kommer från drömmar eller från en sannare Källa, som inte enbart är en skugga av det som ses genom ett inre sant seende. ⁷Där börjar varseblivningen, och där slutar den. ⁸Den har ingen annan källa än denna.
3. Guds frid lyser i dig nu, och utsträcker sig från ditt hjärta runt hela världen. ²Den stannar till för att smeka varje levande väsen, och lämnar kvar en välsignelse som stannar i all evighet. ³Det som den ger måste vara evigt. ⁴Den tar bort alla tankar på det flyktiga och värdelösa. ⁵Den för med sig förnyelse till alla trötta hjärtan, och lyser upp allt sant seende när den går förbi. ⁶Alla dess gåvor ges åt alla, och alla förenar sig för att tacka dig som ger, och dig som har tagit emot.
4. Ljuset i ditt sinne påminner världen om det som den har glömt, och världen återupplivar minnet också i dig. ²Från dig utstrålar frälsningen gåvor i övermått, som ges och ges tillbaka. ³Gud Själv tackar dig, givaren av gåvan. ⁴Och i Hans välsignelse lyser ljuset i dig ännu klarare, och utökar de gåvor du har att erbjuda världen.
5. Guds frid kan aldrig hållas tillbaka. ²Den som känner igen den i sig själv måste ge den. ³Och medlen för att ge den ligger i hans förståelse. ⁴Han förlåter därför att han kände igen sanningen i sig. ⁵Guds frid lyser i dig nu, och i alla levande väsen. ⁶I tystnaden

- erkänns den universellt. ⁷För det som ditt inre sanna seende ser på är din varseblivning av universum.
6. Sitt stilla och slut ögonen. ²Ljuset i dig är tillräckligt. ³Endast det har makten att ge dig seendets gåva. ⁴Stäng ute den yttre världen, och låt dina tankar flyga till friden inom dig. ⁵De känner vägen. ⁶För ärliga tankar, obesmittade av drömmen om världsliga ting utanför dig själv, blir Guds Egna heliga budbärare.
7. Dessa tankar tänker du med Honom. ²De känner igen sitt hem. ³Och de visar med visshet på sin Källa, Där Gud Fadern och Sonen är ett. ⁴Guds frid lyser över dem, men de måste också stanna kvar hos dig, för de föddes i ditt sinne, liksom ditt föddes i Guds. ⁵De leder dig tillbaka till friden varifrån de kom, endast för att påminna dig om hur du måste återvända.
8. De hörsammar din Faders Röst när du vägrar att lyssna. ²Och de uppmanar dig vänligt att acceptera Hans Ord för vad du är, i stället för fantasier och skuggor. ³De påminner dig om att du är medskapare av allt som lever. ⁴För på samma sätt som Guds frid lyser i dig, måste den lysa över dem.
9. Vi övar i dag att komma närmare ljuset i oss. ²Vi tar våra planlösa tankar, och för dem varsamt tillbaka dit där de sammanfaller med alla de tankar vi delar med Gud. ³Vi skall inte låta dem komma på avvägar. ⁴Vi låter ljuset i vårt sinne visa dem vägen hem. ⁵Vi har svikit dem, genom att säga till dem att de skulle lämna oss. ⁶Men nu kallar vi dem tillbaka, och tvättar dem rena från egendomliga begär och förvirrade önsknings. ⁷Vi ger dem tillbaka den helighet de har från sitt arv.
10. På det sättet återställs vårt sinne tillsammans med dem, och vi erkänner att Guds frid fortfarande lyser i oss, och från oss till allt levande som delar vårt liv. ²Vi skall förlåta dem alla, och lösa hela världen från det som vi trodde att den gjort emot oss. ³För det är vi som gör världen så som vi vill ha den. ⁴Nu väljer vi att den skall vara oskyldig, utan synd och öppen för frälsning. ⁵Och vi lägger vår frälsande välsignelse över den när vi säger:

⁶Guds frid lyser i mig nu.

*⁷Låt alla ting lysa över mig i denna frid,
och låt mig välsigna dem med ljuset i mig.*

LEKTION 189

Jag känner Guds Kärlek i mig nu.

1. Det finns ett ljus i dig som världen inte kan varsebli. ²Och med dess ögon kommer du inte att se detta ljus, för du är förblindad av världen. ³Ändå har du ögon för att kunna se det. ⁴Det finns där så att du kan se det. ⁵Det lades inte i dig för att det skulle vara dolt för din blick. ⁶Detta ljus är en spegling av den tanke som vi nu övar. ⁷Att känna Guds Kärlek i dig är att se världen på nytt, lysande av oskuld, full av hopp, och välsignad med fullkomlig barmhärtighet och kärlek.
2. Vem skulle kunna känna rädsla i en sådan värld som denna? ²Den välkomnar dig, gläder sig åt att du kom, och sjunger din lovsång medan den ser till att du är skyddad för varje form av fara och smärta. ³Den erbjuder dig ett varmt och vänligt hem, där du kan stanna en stund. ⁴Den välsignar dig under dagen och varkar som en tyst beskyddare över din heliga sömn under natten. ⁵Den ser frälsningen i dig, och skyddar ljuset i dig, i vilket den ser sitt eget. ⁶Den erbjuder dig sina blommor och sin snö, i tacksamhet över din välvilja.
3. Detta är den värld som Guds Kärlek uppenbarar. ²Den är så annorlunda den värld som du ser genom ögon som förmörkats av illvilja och rädsla, att den ena motsäger den andra. ³Endast den ena kan varseblivas överhuvudtaget. ⁴Den andra är helt meningslös. ⁵En värld där förlåtelsen lyser över allt, och friden erbjuder sitt milda ljus till alla, är obegriplig för dem som ser en värld av hat uppstå ur attack, beredd att hämnas, mörda och förstöra.
4. Men världen av hat är lika osynlig och obegriplig för dem som känner Guds Kärlek i sig. ²Deras värld återspeglar den stillhet och frid som lyser i dem; den varsamhet och oskuld som de ser sig omgivna av, den glädje med vilken de ser ut från de ousynliga källorna av glädje inom sig. ³Det som de har känt i sig ser de på, och ser dess säkra återspeglning överallt.
5. Vad vill du se? ²Valet är ditt. ³Men lär dig seendets lag och låt inte ditt sinne glömma den: du kommer att se det du känner inom dig. ⁴Om hatet finner en plats i ditt hjärta, kommer du att varsebli en skrämmande värld, grymt fasthållen i dödens spetsiga, knotiga fingrar. ⁵Om du känner Guds Kärlek i dig, kommer du att se ut över en värld av barmhärtighet och kärlek.

6. I dag går vi förbi illusionerna när vi försöker nå fram till det som är sant i oss, och känna dess allomfattande ömhet, dess Kärlek som känner oss lika fullkomligt som sig själv, dess seende som är den gåva som dess Kärlek skänker oss. ²Vi lär oss vägen i dag. ³Den är lika säker som Kärleken själv, till vilken den för oss. ⁴För dess enkelhet undgår de fällor som de dåraktiga irrgångar som världens så kallade argumentering endast duger till att dölja.
7. Gör helt enkelt så här: Var stilla, och lägg åt sidan alla tankar om vad du är och om vad Gud är; alla begrepp som du har lärt dig om världen; alla bilder du har av dig själv. ²Töm ditt sinne på allt som det tror är antingen sant eller falskt, bra eller dåligt, och på varje tanke det bedömer som värdefull, och på alla de föreställningar som det skäms över. ³Håll inte kvar någonting. ⁴Ta inte med dig en enda tanke som det förgångna har lärt dig, inte heller en enda övertygelse som du någonsin tidigare har lärt dig av någonting. ⁵Glöm den här världen, glöm den här kursen, och kom med helt tomma händer till din Gud.
8. Är det inte Han Som känner vägen till dig? ²Du behöver inte känna vägen till Honom. ³Din del består helt enkelt i att tillåta att alla hinder som du har satt upp mellan Sonen och Gud Fadern tyst tas bort för evigt. ⁴Gud kommer att göra sin del i ett glädjefullt och omedelbart svar. ⁵Be och du skall få. ⁶Men ställ inga krav, och framhåll inte heller för Gud den väg på vilken Han bör visa sig för dig. ⁷Sättet att nå Honom är helt enkelt att låta Honom vara. ⁸För på det sättet förkunnas också din verklighet.
9. Och därför väljer vi inte i dag vilken väg vi skall gå till Honom. ²Men vi väljer förvisso att låta Honom komma. ³Och med detta val vilar vi. ⁴Och i våra tysta hjärtan och öppna sinne kommer Hans Kärlek att av sig själv strålande bana sin väg. ⁵Det som inte har förnekats finns helt säkert där, om det är sant och med säkerhet kan nås. ⁶Gud känner Sin Son, och känner vägen till honom. ⁷Han behöver inte Sin Son för att bli visad hur Han skall finna vägen. ⁸Genom varje öppen dörr lyser Hans Kärlek fram från sitt inre hem, och lyser upp världen i oskuld.
10. *Fader, vi känner inte vägen till Dig. ²Men vi har kallat, och Du har svarat oss. ³Vi kommer inte att blanda oss i. ⁴Frälsningens vägar är inte våra, för de tillhör Dig. ⁵Och det är till Dig vi vänder oss för att söka efter dem. ⁶Våra händer är öppna för att ta emot dina gåvor. ⁷Vi har inga tankar som vi inte tänker tillsammans med dig, och omhuldar inga*

övertygelser om vad vi är, eller Vem Som skapade oss. ⁸Det är Din väg vi vill finna och följa. ⁹Och vi ber endast om att Din Vilja, som också är vår, skall ske i oss och i världen, så att den blir en del av Himlen nu. ¹⁰Amen.

LEKTION 190

Jag väljer Guds glädje i stället för smärta.

1. Smärta är ett felaktigt perspektiv. ²När den upplevs i någon form, är den ett bevis på självbedrägeri. ³Den är inte ett faktum överhuvudtaget. ⁴Det finns ingen form som den antar som inte kommer att försvinna om den ses på rätt sätt. ⁵För smärta förkunnar att Gud är grym. ⁶Hur skulle den kunna vara verklig i någon form? ⁷Den vittnar om Gud Faderns hat mot Sin Son, om den syndfullhet Han ser i honom, och Hans vansinniga längtan efter hämnd och död.
2. Kan sådana projektioner bekräftas? ²Kan de vara någonting annat än helt och hållet falska? ³Smärta är bara ett vittnesbörd om Sonens misstag i fråga om vad han tror att han är. ⁴Den är en dröm om våldsam vedergällning för ett brott som inte kunde ha begåtts; för en attack på det som är helt oantastligt. ⁵Den är en mardröm om att bli övergiven av en Evig Kärlek Som inte skulle kunna lämna den Son som Den skapade utifrån kärlek.
3. Smärta är ett tecken på att illusioner härskar i stället för sanningen. ²Den visar på att Gud förnekas, förväxlas med rädsla, varseblivs som galen, och ses som förrädare mot Sig Själv. ³Om Gud är verklig, finns det ingen smärta. ⁴Om smärtan är verklig, finns det ingen Gud. ⁵För hämnd är inte del av kärleken. ⁶Och rädslan, som förnekar kärleken och använder smärtan som bevis på att Gud är död, har visat att döden har segrat över livet. ⁷Kroppen är Guds Son, förgänglig i döden, lika dödlig som den Fader Som han har dräpt.
4. Frid över sådan dårskap! ²Tiden är inne för att skratta åt sådana vansinniga föreställningar. ³Det är inte nödvändigt att tänka på dem som grymma brott, eller hemliga synder med allvarliga konsekvenser. ⁴Vem, förutom en galning, skulle kunna se dem som orsak till någonting? ⁵Deras vittnesbörd, smärtan, är lika galen som de, och inte mer att vara rädd för än de vansinniga illusioner som den skyddar, och försöker påvisa att de fortfarande måste vara sanna.
5. Det är bara dina tankar som orsakar dig smärta. ²Ingenting utanför ditt sinne kan såra eller skada dig på något sätt. ³Det finns ingen orsak utanför dig själv som kan nå ner och göra dig beklämd. ⁴Ingen annan än du själv påverkar dig. ⁵Det finns ing-

enting i världen som har makt att göra dig sjuk eller ledsen, svag eller bräcklig. ⁶Utan det är du som har makt att härska över alla ting du ser, enbart genom att känna igen vad du är. ⁷När du varseblir harmlösheten i dem, kommer de att acceptera din heliga vilja som sin. ⁸Och det som sågs som skrämmande blir nu en källa av oskuld och helighet.

6. Min helige broder, tänk på detta en stund: Den värld du ser gör ingenting. ²Den har inga verkningar överhuvudtaget. ³Den representerar bara dina tankar. ⁴Och den kommer att förändras helt när du bestämmer dig för att ändra ditt sinne, och väljer Guds glädje som det som du verkligen vill ha. ⁵Ditt Själv strålar i denna heliga glädje, oförändrat, oföränderligt och oförändringsbart för alltid och för evigt. ⁶Och skulle du neka ett litet hörn av ditt sinne dess eget arv, och behålla det som ett sjukhus för smärta; en sjuk plats dit allt levande till sist måste komma för att dö?
7. Det kanske kan verka som om världen förorsakar dig smärta. ²Och ändå har världen, som är orsakslös, ingen makt att vara orsak till någonting. ³Som en verkan kan den inte åstadkomma verkningar. ⁴Som en illusion är den det du vill att den skall vara. ⁵Dina fåfänga önskningar representerar dess smärtor. ⁶Dina egenomliga begär ger den onda drömmar. ⁷Dina tankar på döden sveper in den i rädsla, medan den lever i din vänliga förlåtelse.
8. Smärta är tanken på ondska som tagit form, och som ställer till med förödelse i ditt heliga sinne. ²Smärta är den lösen du med glädje har betalat för att inte vara fri. ³I smärtan förvägras Gud den Son som Han älskar. ⁴I smärtan tycks rädslan triumfera över kärleken, och tiden ersätta evigheten och Himlen. ⁵Och världen blir en grym och bitter plats där sorgen härskar och små glädjeämnen ger vika för den ohyggliga smärtans ursinniga angrepp som väntar på att låta all glädje sluta i förtvivlan.
9. Lägg ner dina vapen och kom utan försvar till den tysta plats där Himlens frid till sist håller allt i stillhet. ²Lägg undan alla tankar på fara och rädsla. ³Låt ingen attack komma med dig in. ⁴Lägg ner dömandets grymma svärd som du håller mot strupen, och lägg åt sidan de förintande angrepp med vilka du försöker dölja din helighet.
10. Här kommer du att förstå att det inte finns någon smärta. ²Här tillhör Guds glädje dig. ³Detta är dagen när det är dig förunnat att förstå lektionen som innehåller frälsningens hela makt. ⁴Den lyder: Smärta är illusion; glädje verklighet. ⁵Smärta är bara sömn; glädje är uppvaknande. ⁶Smärta är villfarelse; endast glädje är sanning.

11. Och så gör vi återigen det enda val som någonsin kan göras; vi väljer mellan illusioner och sanningen, mellan smärta och glädje, mellan helvete och Himmel. ²Låt vår tacksamhet mot vår Lärare fylla våra hjärtan, när det står oss fritt att välja vår glädje i stället för smärta, vår helighet i stället för synd, Guds frid i stället för konflikt, och Himlens ljus i stället för världens mörker.

LEKTION 191

Jag är Guds egen helige Son.

1. Här är din befrielseförklaring från världens slaveri. ²Och här befrias också hela världen. ³Du ser inte vad du har gjort genom att tilldela världen rollen som Guds Sons fångvaktare. ⁴Vad skulle den kunna vara annat än ondskefull och rädd, skrämmd av skuggorna, straffande och vild, i avsaknad av allt förnuft, blind och vansinnig av hat?
2. Vad har du gjort för att detta skulle vara din värld? ²Vad har du gjort för att detta är vad du ser? ³Förneka din egen Identitet, och detta är vad som finns kvar. ⁴Du ser kaos och förkunnar att det är du. ⁵Det finns ingenting du ser som inte vittnar om detta för dig. ⁶Det finns ingenting du hör som inte talar om bräcklighet inuti dig och utanför dig; inget andetag du tar som inte tycks föra dig närmare döden; inget hopp du hyser som inte kommer att upplösas i tårar.
3. Förneka din egen Identitet, och du kommer inte att undkomma den galenskap som framkallade denna underliga, onaturliga och spöklika tanke som hånar skapelsen och skrattar åt Gud. ²Förneka din egen Identitet, och du angriper ensam universum, utan någon vän, en ynkelig liten partikel stoft mot ett oräkneligt antal fiender. ³Förneka din egen Identitet, och se på ondska, synd och död, och se hur förtvivlan rycker åt sig varje uns av hopp ur dina händer, och inte lämnar dig någonting annat än en önskan om att dö.
4. Men vad är det annat än ett spel som du spelar i vilket identiteten kan förnekas? ²Du är som Gud skapade dig. ³Allt annat än detta enda är det dårskap att tro. ⁴I denna enda tanke befrias alla. ⁵I denna enda sanning försvinner alla illusioner. ⁶I detta enda faktum förkunnas det att syndfriheten för evigt är del av allt, den innersta kärnan i dess existens och dess garanti för odödligheten.
5. Men låt dagens tankegång finna en plats bland dina tankar, och du har höjt dig långt över världen och alla de världsliga tankar som håller den fången. ²Och från denna trygga tillflyktsort kommer du att återvända och befria den. ³För den som kan acceptera sin sanna Identitet är i sanning räddad. ⁴Och sin frälsning är den gåva som han ger till alla, i tacksamhet mot Honom Som visade på vägen till den lycka som ändrade hela hans syn på världen.
6. En enda helig tanke som denna och du är fri: Du är Guds egen

helige Son. ²Och med denna heliga tanke lär du dig också att du har befriat världen. ³Du har inget behov av att använda den på ett grymt sätt, och sedan varsebli detta grymma behov i den. ⁴Du befriar den från din fångenskap. ⁵Du kommer inte att se någon förödande bild av dig själv vandrande omkring i världen i skräck, medan världen vrider sig i vända därför att dina rädslor har satt dödens stämpel på dess hjärta.

7. Var glad i dag över hur lätt helvetet görs ogjort. ²Du behöver bara säga till dig själv:

³Jag är Guds egen helige Son. ⁴Jag kan inte lida, och inte känna smärta; jag kan inte lida förlust, inte heller misslyckas med att göra allt som frälsningen ber om.

⁵Och med denna tanke förändras allt du ser på helt och hållet.

8. Ett mirakel har lyst upp alla de mörka och gamla hålor där dödens riter har genljudit sedan tidens början. ²För tiden har förlorat sitt grepp om världen. ³Guds Son har kommit i härlighet för att förlossa de förlorade, rädda de hjälplösa, och ge världen gåvan av sin förlåtelse. ⁴Vem skulle kunna se världen som mörk och syndig, när Guds Son till sist har återkommit för att befria den?
9. Du som varseblir dig själv som svag och bräcklig, med fruktlösa hopp och ödelagda drömmar, född endast för att dö, för att gråta och lida, hör detta: All makt har givits åt dig på jorden och i Himlen. ²Det finns ingenting som du inte kan göra. ³Du spelar dödens spel, spelar att du är hjälplös, ömkligt bunden vid sönderfallet i en värld som inte visar dig någon barmhärtighet. ⁴Men när du visar den barmhärtighet, kommer dess barmhärtighet att lysa över dig.
10. Så låt Guds Son vakna ur sin sömn, och när han öppnar sina heliga ögon återvända igen för att välsigna den värld han har gjort. ²Den började som ett misstag, men den kommer att sluta i återspeglingsen av hans helighet. ³Och han kommer inte längre att sova och drömma om döden. ⁴Före dig således med mig i dag. ⁵Din härlighet är ljuset som räddar världen. ⁶Håll inte tillbaka frälsningen längre. ⁷Se dig omkring i världen, och se lidandet där. ⁸Är inte ditt hjärta villigt att skänka vila åt dina trötta bröder?
11. De måste vänta på din befrielse. ²De är fastkedjade tills du är fri. ³De kan inte se världens barmhärtighet förrän du finner den i dig själv. ⁴De lider tills du har förnekat dess grepp om dig. ⁵De

dör tills du accepterar ditt eviga liv. ⁶Du är Guds egen helige Son.
⁷Kom ihåg detta, och hela världen är fri. ⁸Kom ihåg detta, och jorden och Himlen är ett.

LEKTION 192

Jag har en funktion som Gud vill att jag skall fylla.

1. Det är din Faders heliga Vilja att du skall göra Honom fullständig, och att ditt Själv skall vara Hans helige Son, för evigt ren som Han, skapad ur Kärlek och bevarad i kärlek, och utsträcka kärlek och skapa i dess Namn, för evigt ett med Gud och med ditt Själv. ²Men vad kan en sådan funktion innebära i en värld av avund, hat och attack?
2. Du har därför en funktion i världen på dess egna villkor. ²För vem kan förstå ett språk som vida överstiger hans enkla fattningsförmåga? ³Förlåtelsen representerar din funktion här. ⁴Den är inte Guds skapelse, för den är det medel genom vilket osanning kan göras ogjord. ⁵Och vem skulle förlåta Himlen? ⁶På jorden behöver du emellertid medlen för att släppa illusionerna. ⁷Skapelsen väntar bara på din återkomst för att bli erkänd, inte för att vara fullständig.
3. I världen går det inte ens att föreställa sig skapelsen. ²Den har ingen mening här. ³Förlåtelsen är det närmaste den kommer jorden. ⁴För eftersom den är född i Himlen, har den ingen form överhuvudtaget. ⁵Men Gud har skapat Honom Som har makt att omvandla det helt formlösa till form. ⁶Det Han gör är drömmar, men av ett slag som är så nära uppvaknandet att dagens ljus redan lyser i dem, och ögon som redan är öppna ser de glädjefulla syner som deras erbjudande innehåller.
4. Förlåtelsen betraktar milt allt som är okänt i Himlen, ser det försvinna, och lämnar åt världen ett rent och oskrivet blad på vilket Guds Ord nu kan ersätta de vettlösa symboler som förut stod skrivna där. ²Förlåtelsen är det medel genom vilket rädslan för döden övervinns, eftersom den nu inte har någon våldsam dragningskraft och skulden är borta. ³Förlåtelsen låter kroppen varseblivas som den är; ett enkelt hjälpmedel i undervisningen som läggs undan när inlärningen är fullständig, men som knappast alls förändrar den som lär sig.
5. Sinnet utan kroppen kan inte begå misstag. ²Det kan inte tro att det kommer att dö, inte heller falla offer för en skoningslös attack. ³Vrede blir omöjlig, och var finns då skräcken? ⁴Vilka rädslor skulle fortfarande kunna angripa dem som har förlorat källan till all attack, ångestens kärna och rädslans säte? ⁵Endast förlåtelsen

- kan befria sinnet från att tro att kroppen är dess hem. ⁶Endast förlåtelsen kan återställa den frid som Gud avsåg för Sin helige Son. ⁷Endast förlåtelsen kan förmå Sonen att åter se på sin helighet.
6. När vreden är borta kommer du förvisso att varsebli att det för Kristi sanna seende och seendets gåva inte krävdes något offer, och att endast smärtan lyftes bort från ett sjukt och plågat sinne. ²Är detta ovälkommet? ³Är det något att vara rädd för? ⁴Eller är det något att hoppas på, att ta emot med tacksamhet och acceptera med glädje? ⁵Vi är ett, och avstår därför inte från någonting. ⁶Men vi har förvisso givits allt av Gud.
 7. Men vi behöver förlåtelsen för att varsebli att det är så. ²Utan dess vänliga ljus famlar vi i mörkret, och använder förnuftet endast för att rättfärdiga vår vrede och vår attack. ³Vår förståelse är så begränsad, att det som vi tror att vi förstår endast är förvirring som fötts ur misstag. ⁴Vi har gått vilse i dimmorna av skiftande drömmar och skrämmande tankar, våra ögon tätt slutna mot ljuset, våra sinnen sysselsatta med att dyrka det som inte finns.
 8. Vem kan födas på nytt i Kristus om inte den som har förlåtit alla han ser eller tänker på eller föreställer sig? ²Vem kan befrias så länge han håller någon fången? ³En fångvaktare är inte fri, för han är bunden tillsammans med sin fånge. ⁴Han måste vara säker på att fången inte rymmer, och därför tillbringar han sin tid med att hålla uppsikt över honom. ⁵Gallret som begränsar honom blir den värld i vilken hans fångvaktare lever, tillsammans med honom. ⁶Och det är på hans befrielse som vägen till frihet beror för dem båda.
 9. Håll därför ingen fången. ²Lös i stället för att binda, för på så sätt befrias du. ³Tillvägagångssättet är enkelt. ⁴Varje gång du känner att du grips av vrede, inse att du håller ett svärd över ditt huvud. ⁵Och det kommer att falla eller vändas bort allteftersom du väljer att fällas eller frias. ⁶Alla som tycks fresta dig att bli uppbragt representerar på så sätt din frälsare från dödens fångelse. ⁷Och därför är du skyldig honom tack i stället för smärta.
 10. Var barmhärtig i dag. ²Guds Son förtjänar din barmhärtighet. ³Det är han som ber att du skall acceptera vägen till frihet nu. ⁴Neka honom det inte. ⁵Hans Faders Kärlek för honom tillhör dig. ⁶Din funktion här på jorden är endast att förlåta honom, så att du åter kan acceptera honom som din Identitet. ⁷Han är som Gud skapade honom. ⁸Och du är vad han är. ⁹Förlåt honom nu hans synder, och du kommer att se att du är ett med honom.

LEKTION 193

Allt är lektioner som Gud vill att jag skall lära mig.

1. Gud vet ingenting om lärande. ²Ändå utsträcker sig Hans Vilja till det som Han inte förstår, såtillvida att Han vill att den lycka som Hans Son har ärvt av Honom skall vara ostörd; evig och för evigt öka i omfattning, för evigt utsträcka sig i den fulla skapel-sens glädje, och för evigt vara öppen och helt obegränsad i Ho-nom. ³Detta är Hans Vilja. ⁴Och således tillhandahåller Hans Vilja medlen för att garantera att den sker.
2. Gud ser inga motsägelser. ²Men Hans Son tror att han ser dem. ³Därför behöver han Någon Som kan rätta hans felaktiga seende, och ge honom det sanna seende som kommer att föra honom tillbaka dit där varseblivningen upphör. ⁴Gud varseblir inte över-huvudtaget. ⁵Likväl är det Han som ger medlen genom vilka varseblivningen görs sann och tillräckligt vacker för att låta Himlens ljus lysa över den. ⁶Det är Han Som ger svar på det som Hans Son motsäger, och för evigt bevarar hans syndfrihet trygg.
3. Det är dessa lektioner som Gud vill att du skall lära dig. ²Hans Vilja återspeglar dem alla, och de återspeglar Hans kärleksfulla godhet mot Sonen som Han älskar. ³Varje lektion har ett centralt tema, detsamma i dem alla. ⁴Endast formen ändras med olika omständigheter och händelser, med olika karaktärer och olika teman, synbara men inte verkliga. ⁵De är detsamma i sitt grund-läggande innehåll. ⁶Det är detta:

⁷Förlåt, och du kommer att se detta annorlunda.

4. Det är förvisso så att all bedrövelse inte ser ut att vara bara brist på förlåtelse. ²Ändå är detta innehållet bakom formen. ³Det är denna likhet som gör det säkert att du lär dig det, därför att lek-tionen är så enkel att den till sist inte kan avfärdas. ⁴Ingen kan för evigt gömma sig för en sanning som är så uppenbar att den visar sig i örakneliga former, och ändå är lika lätt att känna igen i dem alla, om man bara vill se den enkla lektionen där.

5. *Förlåt, och du kommer att se detta annorlunda.*

²Det är dessa ord som den Helige Ande säger i alla dina pröv-

- ningar, i all din smärta, och i allt ditt lidande oavsett dess form. ³Det är med dessa ord som frestelsen försvinner, och skulden, som nu givits upp, inte längre äras. ⁴Det är dessa ord som gör slut på drömmen om synd, och befriar sinnet från rädsla. ⁵Det är genom dessa ord som frälsningen kommer till hela världen.
6. Skall vi inte lära oss att säga dessa ord när vi frestas att tro att smärtan är verklig, och döden blir vårt val i stället för livet? ²Skall vi inte lära oss att säga dessa ord när vi har förstått deras makt att befria alla sinnen från slaveri? ³Det är dessa ord som ger dig makt över alla händelser som ser ut att ha fått makt över dig. ⁴Du ser dem på rätt sätt när du blir helt medveten om dessa ord, och inte glömmer att de kan tillämpas på allt du ser eller på det som någon broder felaktigt ser på.
 7. Hur vet du när du ser på fel sätt, eller när någon annan inte lyckas varsebli lektionen som han skulle lära sig? ²Tycks smärtan vara verklig i varseblivningen? ³Om den är det, var säker på att du inte har lärt dig lektionen. ⁴Och att det finns kvar en oförsonlighet som gömmer sig i sinnet, som ser smärtan genom ögon som sinnet styr.
 8. Gud vill inte att du skall lida på detta sätt. ²Han vill hjälpa dig att förlåta dig själv. ³Hans Son kommer inte ihåg vem han är. ⁴Och Gud vill inte att han skall glömma Hans Kärlek, och alla de gåvor som Hans Kärlek för med sig. ⁵Vill du nu avstå från din egen frälsning? ⁶Vill du låta bli att lära dig de enkla lektioner som Himlens Lärare förelägger dig, så att all smärta kan försvinna, och Gud kan bli ihågkommen av Sin Son?
 9. Allt är lektioner som Gud vill att du skall lära dig. ²Han vill inte låta någon oförsonlig tanke vara utan rättelse, inte heller att en enda tagg eller spik skulle kunna skada Hans helige Son på något sätt. ³Han vill se till att hans heliga vila förblir ostörd och rofylld, utan bekymmer, i ett evigt hem som bryr sig om honom. ⁴Och Han vill att alla tårar skall torkas bort, och att ingen finns kvar som ännu inte fällts och ingen som bara väntar på den fastställda tiden för att falla. ⁵För Gud har velat att varje tår skall ersättas av skratt, och att Hans Son åter skall vara fri.
 10. I dag skall vi försöka övervinna tusentals skenbara hinder för friden på bara en enda dag. ²Låt barmhärtigheten komma snabbare till dig. ³Försök inte att skjuta upp dess ankomst ännu en dag, ännu en minut eller ännu ett ögonblick. ⁴Tiden gjordes för detta. ⁵Använd den i dag för det som är dess syfte. ⁶Ägna morgon och kväll den tid du kan åt att tjäna dess egentliga ändamål, och

låt inte tiden vara kortare än att det tillfredsställer ditt allra djupaste behov.

11. Ge allt du kan, och sedan lite till. ²För nu skall vi skyndsamt ge oss av och gå till vår Faders hus. ³Vi har varit borta alltför länge, och vi vill inte dröja oss kvar här längre. ⁴Och medan vi övar, låt oss tänka på allt vi har behållit för att själva lösa, och hållit borta från helandet. ⁵Låt oss ge dem alla till Honom Som vet hur vi skall se på dem så att de försvinner. ⁶Sanningen är Hans budskap, sanningen är Hans lära. ⁷Det är Hans lektioner som Gud vill att vi skall lära oss.
12. Tillbringa en liten stund varje timme i dag, och de kommande dagarna, med att öva lektionen i förlåtelse i den form som har anvisats för dagen. ²Och försök att tillämpa den på det som händer under denna timme, så att nästa timme är fri från den föregående. ³Tidens bojor lossas lätt på detta sätt. ⁴Låt inte en enda timme kasta sin skugga över den som följer, och när denna är över, låt allt som då hände försvinna med den. ⁵På så sätt kommer du att förbli obunden, i evig frid i tidens värld.
13. Det är denna lektion som Gud vill att du skall lära dig: Det finns ett sätt att se på allt så att du tar ännu ett steg mot Honom och världens frälsning. ²Svara så här på allt som talar om skräck:

³Jag skall förlåta, och detta kommer att försvinna.

⁴Upprepa just dessa ord inför varje farhåga, varje bekymmer och varje form av lidande. ⁵Och då håller du nyckeln som öppnar Himlens port, och för äntligen ner Gud Faderns Kärlek till jorden för att lyfta upp den till Himlen. ⁶Gud kommer Självt att ta detta sista steg. ⁷Vägra inte att ta de små steg som Han ber dig ta till Honom.

LEKTION 194

Jag lägger framtiden i Guds Händer.

1. Dagens tankegång tar ännu ett steg mot en snabb frälsning, och ett gigantiskt steg är det förvisso! ²Så stort är avståndet som det omfattar, att det för dig nästan ända fram till Himlen, med målet i sikte och hindren bakom dig. ³Din fot har nått ängarna som välkomnar dig till Himlens port; fridens lugna plats där du med visshet inväntar Guds sista steg. ⁴Så långt från jorden vi har kommit nu! ⁵Så nära vi är vårt mål! ⁶Så kort resan är som fortfarande återstår!
2. Acceptera dagens tankegång, och du har lämnat bakom dig all ängslan, helvetets alla avgrunder, depressionens stora mörker, tankarna på synd, och förödelsen som skulden förde med sig. ²Acceptera dagens tankegång, och du har befriat världen från all fångenskap genom att lossa de tunga kedjor som håller porten till friheten låst. ³Du är räddad, och din frälsning blir således den gåva du ger till världen, eftersom du har tagit emot den.
3. Inte ett enda ögonblick känns någon depression, upplevs någon smärta eller varseblivs någon förlust. ²Inte ett enda ögonblick kan sorgen sättas på en tron och trofast dyrkas. ³Inte ett enda ögonblick kan man ens dö. ⁴Och på så sätt blir varje ögonblick som i förbigående ges till Gud, och där du redan har givit Honom nästa, en stund av befrielse för dig från bedrövelse, smärta och till och med från själva döden.
4. Gud håller din framtid i Sina Händer liksom ditt förgångna och nuet. ²De är ett för Honom, och därför skall de vara ett för dig. ³Men i den här världen tycks tidens gång fortfarande verklig. ⁴Och därför ombeds du inte att förstå den brist på följd som faktiskt finns i tiden. ⁵Du ombeds bara att släppa framtiden, och lägga den i Guds Händer. ⁶Och genom din upplevelse kommer du att förstå att du även lagt det förgångna och nuet i Hans Händer, eftersom det förgångna inte längre kommer att straffa dig, och fruktan för framtiden nu kommer att vara meningslös.
5. Befria framtiden. ²För det förgångna är borta, och det som är nuet, befriat från sitt arv av sorg och förtvivlan, av smärta och förlust, blir det ögonblick då tiden slipper undan illusionernas slaveri i vilket den går sin obarmhärtiga, oundvikliga gång. ³Då omvandlas varje ögonblick som var slav under tiden till ett heligt

ögonblick, i vilket ljuset som hölls gömt i Guds Son befrias för att välsigna världen. ⁴Nu är han fri, och all hans härlighet lyser över en värld som befriats tillsammans med honom för att dela hans helighet.

6. Om du kan se dagens lektion som den befrielse den verkligen är, kommer du inte att tveka att konsekvent anstränga dig så mycket du kan för att göra den till en del av dig. ²När den blir en tanke som styr ditt sinne, en vana i din problemlösningsreper-toar, ett sätt att snabbt reagera på frestelse, utsträcker du det du har lärt dig till världen. ³Och allteftersom du lär dig att se fräls-ningen i allt, så kommer världen att varsebli att den är räddad.
7. Vilken oro kan ansätta den som lägger sin framtid i Guds kärleksfulla Händer? ²Vad kan han drabbas av? ³Vad kan orsaka honom smärta eller ge honom upplevelsen av förlust? ⁴Vad kan han frukta? ⁵Och vad kan han se på med annat än kärlek? ⁶För han som har undkommit all rädsla för framtida smärta har funnit vägen till frid i nuet, och visshet om en omsorg som världen ald-rig kan hota. ⁷Han är säker på att hans varseblivning kan vara felaktig, men aldrig kommer att sakna rättelse. ⁸Det står honom fritt att välja igen när han har blivit vilseledd; att ändra sitt sinne när han har gjort misstag.
8. Lägg således din framtid i Guds Händer. ²För på så sätt ber du att minnet av Honom skall komma tillbaka, och ersätta alla dina tankar på synd och ondska med kärlekens sanning. ³Tror du kan-ske att världen inte skulle vinna på detta, och att varje levande väsen inte skulle svara med en helad varseblivning? ⁴Den som överlämnar sig åt Gud har också lagt världen i de Händer till vilka han själv har vänt sig för att få tröst och trygghet. ⁵Han läg-ger världens sjuka illusioner åt sidan tillsammans med sina egna, och erbjuder båda frid.
9. Nu är vi förvisso räddade. ²För i Guds Händer vilar vi obe-kymrade, säkra på att endast gott kan komma till oss. ³Om vi glömmer, kommer vi varsamt att lugnas. ⁴Om vi accepterar en oförsonlig tanke, kommer den snart att ersättas av kärlekens åter-spegling. ⁵Och om vi frestas att attackera, kommer vi att vända oss till Honom Som vakar över vår vila för att Han skall göra det val åt oss som lämnar frestelsen långt bakom sig. ⁶Världen är inte längre vår fiende, för vi har valt att vara dess Vän.

LEKTION 195

Kärleken är vägen jag vandrar i tacksamhet.

1. Tacksamhet är en lektion som är svår att lära sig för dem som ser på världen på ett felaktigt sätt. ²På sin höjd kan de se att de har det bättre än andra. ³Och de försöker vara nöjda eftersom andra tycks lida mer än de. ⁴Så ömkliga och förringande sådana tankar är! ⁵För vem har orsak att tacka så länge andra har mindre orsak att göra det? ⁶Och vem skulle kunna lida mindre därför att han ser någon annan lida mer? ⁷Din tacksamhet tillkommer endast Honom Som fick all orsak till sorg att försvinna överallt i världen.
2. Det är vansinnigt att tacka på grund av lidande. ²Men det är lika vansinnigt att låta bli att vara tacksam mot Honom Som erbjuder dig de säkra medel genom vilka all smärta helas, och lidandet ersätts av skratt och lycka. ³Inte heller skulle ens de delvis förnuftiga kunna vägra att ta de steg som Han anvisar, och följa vägen som Han utstakar åt dem, för att undkomma ett fängelse som de inte trodde hade någon dörr till den befrielse de nu varseblir.
3. Din broder är din "fiende" eftersom du ser honom som en rival om din frid; en plundrare som tar sin glädje ifrån dig, och inte lämnar kvar någonting annat än en svart förtvivlan så bitter och skoningslös att inget hopp finns kvar. ²Nu är hämnd allt du vill ha. ³Nu kan du endast försöka få honom på fall, så att du kan ta honom med dig i döden, lika värdelös som du; med lika lite kvar i sina giriga fingrar som i dina.
4. Du erbjuder inte Gud din tacksamhet därför att din broder är mer slav än du, inte heller skulle du vid dina sinnens fulla bruk kunna bli rasande om han ser ut att vara mer fri. ²Kärleken gör inga jämförelser. ³Och tacksamhet kan bara vara uppriktig om den förenas med kärlek. ⁴Vi tackar Gud vår Fader för att alla ting kommer att finna sin frihet i oss. ⁵Det kan aldrig vara så att några befrias medan andra fortfarande är bundna. ⁶För vem kan köpslå i kärlekens namn?
5. Tacka därför, men uppriktigt. ²Och låt din tacksamhet ge plats åt alla som vill undkomma tillsammans med dig; de sjuka, de svaga, de behövande och rädda, de som sörjer en inbillad förlust eller som tycks känna smärta, som fryser eller hungrar, eller som vandrar hatets väg och dödens stig. ³Alla dessa går tillsammans med dig. ⁴Låt oss inte jämföra oss med dem, för då avskiljer vi

- dem från vår medvetenhet om den enhet vi delar med dem, liksom de måste dela den med oss.
6. Vi tackar vår Fader för endast en sak; att vi inte är åtskilda från något levande ting, och därför ett med Honom. ²Och vi gläds åt att inga undantag någonsin kan göras som skulle minska vår helhet, inte heller försvaga eller förändra vår funktion att fullständiga Honom Som Självt är fullständigheten. ³Vi tackar för varje levande ting, för annars tackar vi för ingenting, och varseblir inte Guds gåvor till oss.
 7. Så låt våra bröder luta sina trötta huvuden mot våra skuldror medan de vilar en stund. ²Vi tackar för dem. ³För om vi kan visa dem vägen till den frid vi vill finna, står vägen till sist öppen för oss. ⁴En gammal dörr har öppnats igen; ett sedan länge bortglömt Ord genljuder åter i vårt minne och blir allt tydligare när vi åter är villiga att höra.
 8. Så vandra kärlekens väg i tacksamhet. ²För hatet glöms när vi lägger jämförelser åt sidan. ³Vad mer finns kvar som hinder för friden? ⁴Rädslan för Gud är nu ogjord till sist, och vi förlåter utan att jämföra. ⁵Således kan vi inte välja att förbise några ting, och ändå behålla andra fortfarande undangömda som "synder". ⁶När din förlåtelse är fullständig kommer din tacksamhet att vara total, för du kommer att se att allt har förtjänat rätten till kärlek genom att vara kärleksfullt, precis som ditt Självt.
 9. I dag lär vi oss att tänka på tacksamhet i stället för på vrede, illvilja och hämnd. ²Vi har blivit givna allt. ³Om vi vägrar att förstå det, är vi därför inte berättigade till vår bitterhet, och till att varsebli oss själva som om vi vore på en plats där vi obarmhärtigt förföljs, där vi plågas utan uppehåll, och förödmjukas utan en tanke på eller omsorg om oss eller vår framtid. ⁴Tacksamhet blir den enda tanke som vi ersätter dessa vansinniga varseblivningar med. ⁵Gud har brytt sig om oss, och kallar oss Son. ⁶Kan det finnas någonting mer än detta?
 10. Vår tacksamhet kommer att bana vägen till Honom, och förkorta vår inlärningsstid långt mer än du någonsin skulle kunna drömma om. ²Tacksamheten går hand i hand med kärleken, och där den ena är måste den andra vara. ³För tacksamhet är endast en aspekt av den Kärlek som är hela skapelsens Källa. ⁴Gud tackar dig, Hans Son, för att du är vad du är; Hans Eget fullständigande och kärlekens Källa, tillsammans med Honom. ⁵Din tacksamhet mot Honom är ett med Hans mot dig. ⁶För kärleken kan inte gå någon annan väg än tacksamhetens väg, och den går vi som vandrar vägen till Gud.

LEKTION 196

Det kan bara vara mig själv som jag korsfäster.

1. När du verkligen har förstått detta och är helt medveten om det, kommer du inte att försöka skada dig själv, inte heller göra din kropp till slav under hämnden. ²Du kommer inte att attackera dig själv, och du kommer att inse att en attack på någon annan endast är en attack på dig själv. ³Du kommer att bli fri från den vansinniga övertygelsen att en attack på din broder räddar dig själv. ⁴Och du kommer att förstå att hans trygghet är din egen, och att när han helas helas du.
2. I början kanske du inte förstår hur barmhärtigheten, som är utan gräns och håller allt i sitt säkra beskydd, kan finnas i den tankegång vi övar i dag. ²Den kan faktiskt se ut att vara ett tecken på att det aldrig går att undvika bestraffning, eftersom egot är snabbt med att åberopa sanningen för att rädda sina lögner när det står inför det som det ser som ett hot. ³Likväl måste det misslyckas med att förstå sanningen som det använder på detta sätt. ⁴Men du kan lära dig att se det dåraktiga i detta, och förneka den innebörd som det tycks ha.
3. På så sätt lär du också ditt sinne att du inte är ett ego. ²För de sätt egot förvränger sanningen på kommer inte längre att vilseleda dig. ³Du kommer inte att tro att du är en kropp som skall korsfästas. ⁴Och i dagens tankegång kommer du att se uppståndelsens ljus som ser förbi alla tankar på korsfästelse och död, till tankar på befrielse och liv.
4. Dagens tankegång är ett steg vi tar som leder oss bort från slaveriet till ett tillstånd av fullkomlig frihet. ²Låt oss ta detta steg i dag, så att vi snabbt kan gå den väg som frälsningen visar oss, och ta varje steg i sin bestämda ordning allteftersom sinnet lösgör sig från sina bördor en efter en. ³Det är inte tid vi behöver för detta. ⁴Det är endast villighet. ⁵För det som ser ut att behöva tusen år kan lätt göras på bara ett ögonblick genom Guds nåd.
5. Den dystra och hopplösa tanken att du kan attackera andra och själv komma undan har naglat fast dig vid korset. ²Kanske det såg ut att vara frälsningen. ³Ändå stod det enbart för övertygelsen att rädslan för Gud är verklig. ⁴Och vad är det om inte helvetet? ⁵Vem skulle utan rädsla för helvetet i sitt hjärta kunna tro att hans Fader är hans dödlige fiende, åtskild från honom, och

som väntar på att förstöra hans liv och utplåna honom från universum?

6. Så ser den form av galenskap ut som du tror på, om du accepterar den fruktansvärda tanken att du kan attackera någon annan och själv vara fri. ²Innan denna form har ändrats, finns det inget hopp. ³Hur skulle det kunna finnas någon räddning innan du ser att åtminstone detta måste vara helt omöjligt? ⁴Rädslan för Gud är verklig för alla som tror att denna tanke är sann. ⁵Och han kommer inte att varsebli hur dåraktig den är, eller ens se att den finns, så att det skulle vara möjligt att ifrågasätta den.
7. För att överhuvudtaget ifrågasätta den måste dess form först ändras, åtminstone så mycket att rädslan för vedergällning minskar och ansvaret i någon mån vänder tillbaka till dig. ²Därifrån kan du åtminstone överväga om du vill gå vidare på denna smärtsamma väg. ³Innan denna förändring har skett, kan du inte varsebli att det endast är dina tankar som för med sig rädslan till dig, och att din befrielse beror på dig.
8. Våra nästa steg kommer att vara lätta, om du tar detta steg i dag. ²Därifrån går vi framåt mycket snabbt. ³För när du väl förstår att det är omöjligt att du skulle kunna skadas av någonting annat än dina egna tankar, måste rädslan för Gud försvinna. ⁴Du kan då inte tro att orsaken till rädslan finns utanför dig. ⁵Och Gud, Som du hade tänkt förvisa, kan välkomnas tillbaka in i det heliga sinne som Han aldrig lämnat.
9. Frälsningens sång kan förvisso höras i den tankegång vi övar i dag. ²Om det endast kan vara dig själv som du korsfäster har du inte skadat världen, och behöver inte vara rädd för dess hämnd och förföljelse. ³Inte heller behöver du gömma dig i skräck för den dödliga rädslan för Gud som projektionen döljer sig bakom. ⁴Det du fruktar allra mest är din frälsning. ⁵Du är stark, och det är styrka du vill ha. ⁶Och du är fri, och glad över din frihet. ⁷Du har försökt att vara både svag och bunden, eftersom du fruktade din styrka och din frihet. ⁸Men frälsningen ligger i dem.
10. Det finns ett ögonblick när skräcken tycks gripa tag om ditt sinne så fullständigt att det inte ser ut att finnas det minsta hopp om räddning. ²När du en gång för alla inser att det är dig själv du är rädd för, varseblir sinnet sig som splittrat. ³Och detta var dolt så länge som du trodde att attacken kunde riktas utåt, och skickas tillbaka utifrån och in. ⁴Det såg ut att vara en fiende utanför dig som du måste frukta. ⁵Och således blev en gud utanför dig din dödlige fiende; källan till rädslan.

11. Ett kort ögonblick varseblivs nu en mördare inom dig som otåligt väntar på att se dig död, och som är helt inriktad på att tänka ut bestraffningar för dig tills den stund kommer då han äntligen kan döda. ²Men detta är också det ögonblick när frälsningen kommer. ³För rädslan för Gud har försvunnit. ⁴Och du kan be Honom att Han genom Sin Kärlek räddar dig från illusioner genom att kalla Honom Fader och dig själv Hans Son. ⁵Be att detta ögonblick skall komma snart – i dag. ⁶Gå bort från rädslan, och ta de första stegen mot kärleken.
12. Det finns ingen Tanke hos Gud som inte går med dig för att hjälpa dig nå detta ögonblick, och att snabbt gå bortom det, säkert och för evigt. ²När rädslan för Gud är borta, finns det inte längre några hinder kvar mellan dig och Guds heliga frid. ³Så god och barmhärtig den tankegång är som vi övar! ⁴Välkomna den som du bör, för den är din befrielse. ⁵Det är förvisso bara dig själv som ditt sinne kan försöka korsfästa. ⁶Men även din förlossning kommer att komma från dig.

LEKTION 197

Det kan bara vara min egen tacksamhet som jag förtjänar.

1. Här är det andra steget vi tar för att befria ditt sinne från övertygelsen om en yttre kraft som mäter sig med din egen. ²Du försöker med vänlighet och förlåtelse. ³Ändå vänder du dem åter till attack, om du inte finner yttre tacksamhet och översvallande tacksägelse. ⁴Dina gåvor måste tas emot med högaktning om de inte skall tas tillbaka. ⁵Och därför tror du att Guds gåvor i bästa fall är lån; i värsta fall villfarelser som skall lura av dig dina försvar för att försäkra sig om att när Han slår till kommer Han att döda dig.
2. Så lätt Gud och skuld förväxlas av dem som inte vet vad deras tankar kan göra. ²Förneka din styrka, och svaghet måste bli frälsning för dig. ³Se dig själv som fånge, och galler blir ditt hem. ⁴Inte heller kommer du att lämna fängelset, eller göra anspråk på din styrka, förrän skuld och frälsning inte ses som ett, och frihet och frälsning varseblivs som förenade, med styrkan vid sin sida, så att du kan söka efter dem, göra anspråk på dem, finna dem och till fullo känna igen dem.
3. Världen måste tacka dig när du erbjuder den befrielse från dina illusioner. ²Men dina tacksägelse tillhör också dig, för världens befrielse kan bara återspegla din egen. ³Din tacksamhet är allt dina gåvor behöver, så att de blir bestående gåvor från ett tacksamt hjärta, för evigt befriat från helvetet. ⁴Är det detta du vill göra ogjort genom att ta tillbaka dina gåvor, därför att de inte högaktades? ⁵Det är du som högaktar dem och tackar för dem på ett tillbörligt sätt, för det är du som har tagit emot gåvorna.
4. Det spelar ingen roll om någon annan tycker att dina gåvor är utan värde. ²Det finns en del av hans sinne som förenar sig med ditt i att tacka dig. ³Det spelar ingen roll om dina gåvor tycks bortkastade och utan verkan. ⁴De tas emot där de ges. ⁵Genom din tacksamhet accepteras de universellt och erkänns tacksamt av Guds Eget Hjärta. ⁶Och skulle du vilja ta dem tillbaka, när Han tacksamt har accepterat dem?
5. Gud välsignar varje gåva du ger Honom, och varje gåva ges till Honom eftersom den bara kan ges till dig själv. ²Och det som tillhör Gud måste vara Hans. ³Men så länge du bara förlåter för

att attackera igen, kommer du aldrig att förstå att Hans gåvor är säkra, eviga, oföränderliga, obegränsade, ges för evigt, utsträcker kärlek, och bidrar till din oupphörliga glädje.

6. Ta tillbaka de gåvor du ger, och du kommer att tro att det som har givits till dig har tagits tillbaka. ²Men lär dig att låta förlåtelsen ta bort de synder som du tror att du ser utanför dig, och du kan aldrig tro att Guds gåvor är utlånade bara för en liten stund, innan Han rycker dem från dig igen i döden. ³För då kommer döden inte att ha någon mening för dig.
7. Och när denna övertygelse är borta, är rädslan över för evigt. ²Tacka ditt Själv för detta, för Han är tacksam endast mot Gud, och Han tackar Sig Själv för dig. ³Till var och en som lever skall Kristus komma till sist, för alla måste leva och röra sig i Honom. ⁴Hans Vara i Sin Fader är tryggt, eftersom Deras Vilja är en. ⁵Deras tacksamhet mot allt som De har skapat är utan slut, för tacksamheten förblir en del av kärleken.
8. Vi tackar dig, du helige Guds Son. ²För så som du skapades har du allt i ditt Själv. ³Och du är fortfarande så som Gud skapade dig. ⁴Inte heller kan du fördunkla ljuset av din fullkomlighet. ⁵I ditt hjärta är Guds Hjärta nedlagt. ⁶Han håller dig kär, eftersom du är Han Själv. ⁷All tacksamhet tillhör dig, på grund av det du är.
9. Tacka så som du blir tackad. ²Var inte otacksam mot någon som gör ditt Själv fullständigt. ³Och ingen lämnas utanför detta Själv. ⁴Tacka för alla de oräkneliga kanaler som utsträcker detta Själv. ⁵Allt du gör ges till Honom. ⁶Allt du tänker kan bara vara Hans Tankar, som delar Guds heliga Tankar med Honom. ⁷Förtjäna nu den tacksamhet som du nekade dig själv när du glömde funktionen som Gud gav dig. ⁸Men tro aldrig att Han någonsin har upphört att tacka dig.

LEKTION 198

Endast mitt fördömande skadar mig.

1. Att skada och att skadas är omöjligt. ²Och likväl framkallar illusion illusion. ³Om du kan fördöma, kan du skadas. ⁴För du har trott att du kan skada, och den rätt som du har tilldelat dig själv kan nu användas emot dig, tills du lägger den ifrån dig som värdelös, oönskad och överklig. ⁵Då upphör illusionen att ha några verkningar, och de som den såg ut att ha kommer att göras ogjorda. ⁶Då är du fri, för frihet är din gåva, och du kan nu ta emot den gåva som du gav.
2. Fördöm och du görs till fånge. ²Förlåt och du befrias. ³Sådan är lagen som styr varseblivningen. ⁴Det är inte en lag som kunskapen förstår, för frihet är en del av kunskapen. ⁵Att fördöma är således omöjligt i sanning. ⁶Det som ser ut att vara dess påverkan och dess verkningar har inte skett överhuvudtaget. ⁷Likväl måste vi befatta oss med dem en stund som om de hade det. ⁸Illusion framkallar illusion. ⁹Förutom en. ¹⁰Förlåtelsen är den illusion som är svaret på de övriga.
3. Förlåtelsen driver bort alla andra drömmar, och även om den själv är en dröm, leder den inte till några andra. ²Alla illusioner förutom denna enda måste mångfaldigas tusenfalt. ³Men det är här som illusionerna upphör. ⁴Förlåtelsen är slutet på drömmarna, eftersom den är uppvaknandets dröm. ⁵Den är inte sanningen i sig. ⁶Men den visar på var sanningen måste finnas, och anger riktningen med Guds Egen visshet. ⁷Den är en dröm i vilken Guds Son vaknar till sitt Själv och till sin Fader, och vet att De är ett.
4. Förlåtelsen är den enda väg som leder ut ur katastrof, förbi allt lidande och till sist bort från döden. ²Hur skulle det kunna finnas någon annan väg, när denna är Guds Egen plan? ³Och varför vill du motsätta dig den, tvista med den, försöka finna tusen sätt som den måste vara fel på; söka efter tusen andra möjligheter?
5. Är det inte klokare att vara glad över att du har lösningen på dina problem i din hand? ²Är det inte förnuftigare att tacka Den Som skänker frälsning, och acceptera Hans gåvor med tacksamhet? ³Och är det inte en vänlighet mot dig själv att höra Hans Röst och lära dig de enkla lektioner som Han vill lära ut, i stället för att försöka avfärda Hans ord, och ersätta dem med dina?
6. Hans ord kommer att fungera. ²Hans ord kommer att rädda.

³Hans ord innehåller allt hopp, all välsignelse och all glädje som någonsin kan gå att finna på den här jorden. ⁴Hans ord är födda i Gud, och kommer till dig med Himlens kärlek i sig. ⁵De som hör Hans ord har hört Himlens sång. ⁶För det är i dessa ord som allt till sist smälter samman som ett. ⁷Och när detta så småningom försvinner kommer Guds Ord att inta dess plats, för det kommer då att bli ihågkommet och älskat.

7. Den här världen har många till synes separata tillhåll, där barmhärtigheten inte har någon mening, och attack tycks vara rättfärdigad. ²Ändå är de alla ett; en plats där Guds Son och hans Fader erbjuds döden. ³Du kanske tror att De har accepterat den. ⁴Men om du ännu en gång betraktar den plats där du såg Deras blod, kommer du att varsebli ett mirakel i stället. ⁵Så dåraktigt att tro att De skulle kunna dö! ⁶Så dåraktigt att tro att du kan attackera! ⁷Så vanvettigt att tro att du skulle kunna fördömas, och att Guds helige Son kan dö!
8. Stillheten i ditt Själv förblir orörd, oberörd av tankar som dessa, och omedveten om något som helst fördömande som skulle kunna behöva förlåtelse. ²Alla slags drömmar är egendomliga och främmande för sanningen. ³Och vad förutom sanningen skulle kunna ha en Tanke som bygger en bro till den som för över illusionerna till andra sidan?
9. I dag övar vi att låta friheten komma och göra sig ett hem hos dig. ²Sanningen skänker dessa ord till ditt sinne, så att du kan finna nyckeln till ljuset och låta mörkret försvinna:

³Endast mitt fördömande skadar mig.

⁴Endast min egen förlåtelse gör mig fri.

⁵Glöm inte i dag att det inte kan finnas någon form av lidande som inte gömmer en oförsonlig tanke. ⁶Inte heller kan det finnas någon form av smärta som förlåtelsen inte kan hela.

10. Acceptera den enda illusion som förkunnar att det inte finns något fördömande i Guds Son, och Himlen blir ögonblickligen ihågkommen; världen glöms bort och alla dess underliga övertygelser glöms tillsammans med den, när Kristi ansikte till sist visar sig obeslöjat i denna enda dröm. ²Detta är den gåva som den Helige Ande har åt dig från Gud din Fader. ³Låt den här dagen firas såväl på jorden som i ditt heliga hem. ⁴Var vänlig mot dem båda när du förlåter de försyndelser som du trodde de var skyldiga till, och se din oskuld lysa över dig från Kristi ansikte.

11. Nu råder tystnad i hela världen. ²Nu råder stillhet där det tidigare rådde en febril tankeverksamhet utan mening. ³Nu ligger ett stilla ljus över jorden som vilar lugnt i en drömlös sömn. ⁴Och nu finns endast Guds Ord kvar på den. ⁵Endast detta kan varseblivas ännu ett ögonblick. ⁶Sedan är symbolerna borta, och allt som du någonsin trodde att du gjort fullständigt försvunnet från det sinne som Gud för evigt känner som Sin ende Son.
12. Det finns inget fördömande i honom. ²Han är fullkomlig i sin helighet. ³Han behöver inga barmhärtiga tankar. ⁴Vem skulle kunna ge honom gåvor när allt är hans? ⁵Och vem skulle kunna drömma om att erbjuda förlåtelse till Själva Syndfrihetens Son, så lik Honom Vars Son han är, så att se Sonen innebär att inte längre varsebli, utan endast att känna Fadern? ⁶I detta sanna seende av Sonen, så kort att inte ett ögonblick står emellan denna enda anblick och tidlösheten själv, ser du det sanna seendet av dig själv, och sedan försvinner du för evigt in i Gud.
13. I dag kommer vi ännu närmare slutet på allt som ännu står emellan detta sanna seende och vårt seende. ²Och vi är glada över att vi har kommit så här långt, och förstår att Han Som förde oss hit inte kommer att överge oss nu. ³För Han vill ge oss den gåva som Gud har givit oss genom Honom i dag. ⁴Nu är tiden för din befrielse inne. ⁵Tiden är inne. ⁶Tiden är inne i dag.

LEKTION 199

Jag är inte en kropp. Jag är fri.

1. Du kan inte vara fri så länge som du varseblir en kropp som dig själv. ²Kroppen är en begränsning. ³Den som söker efter frihet i en kropp, söker efter den där den inte går att finna. ⁴Sinnet kan befrias när det inte längre ser sig självt som i en kropp, fast knutet till den och skyddat av dess närvaro. ⁵Om detta vore sanning, skulle sinnet förvisso vara sårbart!
2. Det sinne som tjänar den Helige Ande är för evigt obegränsat, på alla sätt, bortom lagarna för tid och rum, obundet av alla förtutfattade meningar, och med styrka och makt att göra vad det än ombeds att göra. ²Tankar på attack kan inte komma in i ett sådant sinne, eftersom det har givits till kärlekens Källa, och rädsla kan aldrig komma in i ett sinne som har förenat sig med kärleken. ³Det vilar i Gud. ⁴Och vem kan vara rädd som lever i Oskulden och bara älskar?
3. Det är nödvändigt för dina framsteg i den här kursen att du accepterar dagens tankegång och håller den mycket kär. ²Bry dig inte om att den för egot är helt vansinnig. ³Egot håller kroppen kär eftersom det bor i den, och lever i förening med det hem som det har gjort. ⁴Det är en del av den illusion som har skyddat det från att självt bli befunnet illusoriskt.
4. Här gömmer det sig, och här kan det ses som det är. ²Förkunna din oskuld och du är fri. ³Kroppen försvinner eftersom du inte har något behov av den frånsett det behov som den Helige Ande ser. ⁴För detta behov tycks kroppen vara en användbar form för det som sinnet måste göra. ⁵Den blir således ett medel som hjälper förlåtelsen att utsträckas till det allomfattande mål som den måste nå, i enlighet med Guds plan.
5. Håll fast vid dagens tankegång, och öva den i dag och varje dag. ²Gör den till en del av varje övningsstund. ³Det finns ingen tanke som inte därigenom kommer att öka i makt att hjälpa världen, och ingen som inte också ytterligare kommer att öka gåvor till dig. ⁴Vi låter frihetens rop ljuda runt världen med denna tankegång. ⁵Och skulle du vilja undantas från att acceptera de gåvor som du ger?
6. Den Helige Ande är hemmet för sinnen som söker sin frihet. ²I Honom har de funnit det som de har sökt. ³Nu är syftet med

kroppen tydligt. ⁴Och den blir fullkomlig i sin förmåga att tjäna ett odelat mål. ⁵I ett konfliktfritt och entydigt svar till sinnet, som endast har tanken på frihet som sitt mål, tjänar kroppen sitt syfte och tjänar det bra. ⁶Utan makten att förslava är den en värdig tjänare åt den frihet som sinnet som är i den Helige Ande söker.

7. Var fri i dag. ²Och bär med dig friheten som din gåva till dem som fortfarande tror att de är förslavade i en kropp. ³Var fri, så att den Helige Ande kan använda sig av din räddning undan slaveri för att befria de många som varseblir sig själva som bundna, hjälplösa och rädda. ⁴Låt kärleken ersätta deras rädslor genom dig. ⁵Acceptera frälsningen nu, och ge ditt sinne till Honom Som kallar på dig för att frambära denna gåva till Honom. ⁶För Han vill ge dig fullkomlig frihet, fullkomlig glädje och ett hopp som fullständigt uppfylls i Gud.
8. Du är Guds Son. ²Du lever för evigt i odödlighet. ³Skulle du inte vilja återlämna ditt sinne till detta? ⁴Öva då noggrant den tanke som den Helige Ande ger dig i dag. ⁵Dina bröder befrias tillsammans med dig i den; världen välsignas tillsammans med dig, Guds Son kommer inte att gråta mer, och Himlen tackar för den ökade glädje som du för med dig även till den, när du övar. ⁶Och Gud Själv utsträcker Sin Kärlek och lycka varje gång du säger:

⁷Jag är inte en kropp. ⁸Jag är fri. ⁹Jag hör Rösten Som Gud har givit mig, och det är endast Den Som mitt sinne lyder.

LEKTION 200

Det finns ingen annan frid än Guds frid.

1. Sök inte längre. ²Du kommer inte att finna någon annan frid än Guds frid. ³Acceptera detta faktum, och bespara dig själv plågan av ännu fler bittra besvikelser, naken förtvivlan, och en känsla av total hopplöshet och tvivel. ⁴Sök inte längre. ⁵Det finns ingenting annat du kan finna än Guds frid, såvida du inte söker efter förtvivlan och smärta.
2. Detta är den slutpunkt till vilken alla till sist måste komma för att lägga åt sidan allt hopp om att finna lyckan där det inte finns någon; om att bli räddad av det som endast kan skada; om att göra frid av kaos, glädje av smärta och Himmel av helvetet. ²Försök inte längre att vinna genom att förlora, inte heller att dö för att leva. ³Du kan inte annat än be om nederlag.
3. Ändå kan du lika lätt be om kärlek, om lycka och om evigt liv i en frid som inte har något slut. ²Be om detta, och du kan bara vinna. ³Att be om det som du redan har måste lyckas. ⁴Att be om att det som är falskt skall vara sant kan endast misslyckas. ⁵Förlåt dig själv för fåfänga inbillningar, och sök inte längre efter det som du inte kan finna. ⁶För vad skulle kunna vara mer dåraktigt än att söka och söka och åter söka efter helvetet, när du endast behöver se med öppna ögon för att upptäcka att Himlen ligger framför dig, bakom en dörr som lätt öppnas för att välkomna dig?
4. Kom hem. ²Du har inte funnit din lycka på främmande platser och i främmande former som inte har någon mening för dig, även om du försökte göra dem meningsfulla. ³Du tillhör inte den här världen. ⁴Du är främling här. ⁵Men det är dig förunnat att finna de medel varigenom världen inte längre ser ut att vara en fångvårdsanstalt eller ett fängelse för någon.
5. Friheten ges till dig där du tidigare endast såg kedjor och dörrar av järn. ²Men du måste ändra ditt sinne beträffande syftet med världen om du skall finna någon räddning. ³Du kommer att vara bunden tills du ser hela världen som välsignad, och var och en befriad från dina misstag och ärad som han är. ⁴Du gjorde honom inte; lika lite som dig själv. ⁵Och när du befriar den ene, accepteras den andre så som han är.
6. Vad gör förlåtelsen? ²I sanningen har den ingen funktion och

gör ingenting. ³För den är okänd i Himlen. ⁴Det är endast i helvetet som den behövs, och där den måste fylla en mäktig funktion. ⁵Är inte räddningen av Guds älskade Son från de onda drömmar som han inbillar sig, men likväl tror är sanna, ett värdigt syfte? ⁶Vem skulle kunna hoppas på mer, så länge som det ser ut att vara ett val som måste göras mellan framgång och misslyckande; mellan kärlek och rädsla?

7. Det finns ingen annan frid än Guds frid, eftersom Han har en enda Son som inte kan göra en värld som står i motsats till Guds Vilja och till sin egen, och som är densamma som Hans. ²Vad kan han hoppas finna i en sådan värld? ³Den kan inte vara verklig, för den skapades aldrig. ⁴Är det här han skall söka efter frid? ⁵Eller måste han se att världen, när han betraktar den, bara kan vilseleda? ⁶Likväl kan han lära sig att se på den på ett annat sätt, och finna Guds frid.
8. Friden är den bro som alla kommer att gå över för att lämna den här världen bakom sig. ²Men friden börjar i världen när den varseblivs på ett annat sätt, och leder från denna nya varseblivning till Himlens port och vägen bortom. ³Friden är svaret på motstridiga mål, på vettlösa resor, på febrila, fåfänga strävanden och meningslösa ansträngningar. ⁴Nu är vägen lätt, och sluttar svagt ner mot bron där friheten ligger i Guds frid.
9. Låt oss inte gå vilse i dag igen. ²Vi går till Himlen och vägen är jämn. ³Bara om vi försöker att planlöst vandra omkring kan vi bli fördröjda och i onödan slösa bort tid på törnbeströdda sidovägar. ⁴Endast Gud är säker, och Han kommer att leda våra steg. ⁵Han kommer inte att överge Sin Son i nöden, inte heller låta honom vara borta från sitt hem för evigt. ⁶Fadern kallar; Sonen kommer att höra. ⁷Och det är allt vad beträffar en värld som ser ut att vara åtskild från Gud, och där kroppar är verkliga.
10. Nu råder tystnad. ²Sök inte längre. ³Du har kommit dit där vägen är täckt med en matta av falska önskningars löv som fallit från hopplöshetens träd som du förut sökte efter. ⁴Nu ligger de på marken. ⁵Och du ser upp och ser mot Himlen, med kroppens ögon som nu endast tjänar ett ögonblick till. ⁶Friden varseblivs till sist, och du kan känna dess mjuka omfamning omsluta ditt hjärta och sinne med tröst och kärlek.
11. I dag söker vi inga avgudar. ²Friden går inte att finna i dem. ³Guds frid är vår, och endast detta kommer vi att acceptera och vilja ha. ⁴Frid vare med oss i dag. ⁵För vi har funnit en enkel och lycklig väg för att kunna lämna tvetydighetens värld, och ersätta

våra skiftande mål och ensamma drömmar med ett enda syfte och gemenskap. ⁶För frid är förening, om den kommer från Gud. ⁷Vi söker inte längre. ⁸Vi är nära vårt hem, och kommer ännu närmare varje gång vi säger:

⁹Det finns ingen annan frid än Guds frid, och jag är glad och tacksam att det är så.

REPETITION VI

Inledning

1. Under den här repetitionen använder vi endast en tankegång varje dag, och övar den så ofta som möjligt. ²Förutom den tid du ägnar åt den morgon och kväll, vilket inte bör vara mindre än femton minuter, och förutom att du kommer ihåg den varje timme under dagen, använd tankegången så ofta du kan där- emellan. ³Var och en av dessa tankegångar skulle ensam vara tillräcklig för frälsningen, om den verkligen lärdes in. ⁴Varje tankegång skulle vara tillräcklig för att befria dig och världen från alla former av slaveri, och inbjuda minnet av Gud att komma tillbaka.
2. Detta skall vi komma ihåg när vi börjar vi våra övningar, under vilka vi noggrant repeterar de tankar som den Helige Ande har skänkt oss under våra senaste tjugo lektioner. ²De innehåller alla i sig hela läroplanen om den förstås, övas, accepteras och tillämpas på allt som ser ut att hända under dagen. ³En är tillräcklig. ⁴Men från denna enda får inga undantag göras. ⁵Och därför måste vi använda dem alla och låta dem smälta samman till en, eftersom var och en bidrar till helheten som vi lär oss.
3. Dessa övningsstunder, liksom vår senaste repetition, kretsar kring ett centralt tema med vilket vi börjar och slutar varje lek- tion. ²Det är detta:

³Jag är inte en kropp. ⁴Jag är fri,
⁵För jag är fortfarande som Gud skapade mig.

⁶Dagen börjar och slutar med detta. ⁷Och vi upprepar det varje hel timme, eller när vi däremellan kommer ihåg att vi har en funktion som går bortom den värld vi ser. ⁸Förutom detta, och förutom en repetition av den speciella tanke som vi övar för da- gen, krävs ingen form av övning med undantag av att på djupet ge upp allt som belamrar sinnet och gör det dövt för förståndet, det sunda förnuftet och den enkla sanningen.

4. Vi skall försöka gå bortom alla ord och speciella övningsformer under denna repetition. ²För den här gången försöker vi att med snabbare steg längs en kortare stig nå Guds stillhet och frid. ³Vi sluter helt enkelt ögonen, och glömmer sedan allt som vi trodde

att vi visste och förstod. ⁴För på så sätt blir vi fria från allt som vi inte visste och inte kunde förstå.

5. Det finns ett enda undantag från denna avsaknad av struktur. ²Tillåt ingen ofruktbar tanke att passera obemärkt. ³Om du lägger märke till någon, förneka dess grepp och skynda dig att försäkra ditt sinne att detta inte är vad det vill ha. ⁴Lämna sedan vänligt tanken som du avvisat, och byt snabbt och säkert ut den mot den tankegång vi övar den här dagen.
6. När du frestas, skynda dig då att förkunna att du är fri från frestelse, medan du säger:

²Den här tanken vill jag inte ha. ³Jag väljer i stället _____.

⁴Och upprepa sedan dagens tankegång, och låt den ersätta det du tänkte. ⁵Utöver sådana speciella tillämpningar av varje dags tankegång kommer vi endast att lägga till några få formella uttryck eller specifika tankar som hjälp när du övar. ⁶I stället ger vi dessa stunder av stillhet till den Lärare Som undervisar i stillhet, talar om friden och ger våra tankar all den mening som de kan ha.

7. Till Honom erbjuder jag den här repetitionen å dina vägnar. ²Jag överlämnar dig i Hans händer, och låter Honom lära dig vad du skall göra och säga och tänka, varje gång du vänder dig till Honom. ³Han kommer att finnas till hands för dig varje gång du kallar på Honom för att få hjälp. ⁴Låt oss erbjuda Honom hela den repetition vi nu påbörjar, och låt oss inte heller glömma till Vem den har givits när vi övar dag efter dag och närmar oss det mål som Han har bestämt för oss; och tillåta Honom att lära oss hur vi skall gå, och fullständigt lita på att Han vet hur varje övningsstund bäst kan bli en kärleksfull frihetsgåva till världen.

LEKTION 201

**Jag är inte en kropp. Jag är fri.
För jag är fortfarande som Gud skapade mig.**

1. (181) Jag har tillit till mina bröder som är ett med mig.

²Det finns ingen som inte är min broder. ³Jag är välsignad med att jag är ett med universum och Gud, min Fader, den ende Skaparen av den helhet som är mitt Själ, för evigt ett med mig.

**⁴Jag är inte en kropp. ⁵Jag är fri.
⁶För jag är fortfarande som Gud skapade mig.**

LEKTION 202

**Jag är inte en kropp. Jag är fri.
För jag är fortfarande som Gud skapade mig.**

1. (182) Jag skall vara stilla ett ögonblick och återvända hem.

²Varför skulle jag välja att stanna ett enda ögonblick längre där jag inte hör hemma, när Gud Själ har givit mig Sin Röst för att kalla mig hem.

**³Jag är inte en kropp. ⁴Jag är fri.
⁵För jag är fortfarande som Gud skapade mig.**

LEKTION 203

**Jag är inte en kropp. Jag är fri.
För jag är fortfarande som Gud skapade mig.**

1. (183) Jag åkallar Guds Namn och mitt eget.

²Guds Namn är min befrielse från varje tanke på ondska och synd, eftersom det är mitt eget såväl som Hans.

**³Jag är inte en kropp. ⁴Jag är fri.
⁵För jag är fortfarande som Gud skapade mig.**

LEKTION 204

**Jag är inte en kropp. Jag är fri.
För jag är fortfarande som Gud skapade mig.**

1. (184) Guds Namn är mitt arv.

²Guds Namn påminner mig om att jag är Hans Son, inte slav under tiden, inte bunden av lagar som styr de sjuka illusionernas värld, fri i Gud och i evigheters evighet ett med Honom.

**³Jag är inte en kropp. ⁴Jag är fri.
⁵För jag är fortfarande som Gud skapade mig.**

LEKTION 205

**Jag är inte en kropp. Jag är fri.
För jag är fortfarande som Gud skapade mig.**

1. (185) Jag vill ha Guds frid.

²Guds frid är allt jag vill ha. ³Guds frid är mitt enda mål; meningen med hela mitt liv här, syftet jag söker, min inriktning, min funktion och mitt liv, så länge jag är på en plats där jag inte hör hemma.

**⁴Jag är inte en kropp. ⁵Jag är fri.
⁶För jag är fortfarande som Gud skapade mig.**

LEKTION 206

**Jag är inte en kropp. Jag är fri.
För jag är fortfarande som Gud skapade mig.**

1. (186) Världens frälsning beror på mig.

*²Jag har anförtrotts Guds gåvor, eftersom jag är Hans Son.
³Och jag vill ge Hans gåvor dit där Han hade för avsikt att de skulle vara.*

**⁴Jag är inte en kropp. ⁵Jag är fri.
⁶För jag är fortfarande som Gud skapade mig.**

LEKTION 207

**Jag är inte en kropp. Jag är fri.
För jag är fortfarande som Gud skapade mig.**

1. (187) Jag välsignar världen eftersom jag välsignar mig själv.

²Guds välsignelse lyser över mig inifrån mitt hjärta, där Han bor. ³Jag behöver endast vända mig till Honom, och all sorg försvinner när jag accepterar Hans gränslösa Kärlek till mig.

**⁴Jag är inte en kropp. ⁵Jag är fri.
⁶För jag är fortfarande som Gud skapade mig.**

LEKTION 208

**Jag är inte en kropp. Jag är fri.
För jag är fortfarande som Gud skapade mig.**

1. (188) Guds frid lyser i mig nu.

²Jag skall vara stilla, och låta jorden vara stilla tillsammans med mig. ³Och i den stillheten skall vi finna Guds frid. ⁴Den finns i mitt hjärta, som vittnar om Gud Självo.

**⁵Jag är inte en kropp. ⁶Jag är fri.
⁷För jag är fortfarande som Gud skapade mig.**

LEKTION 209

**Jag är inte en kropp. Jag är fri.
För jag är fortfarande som Gud skapade mig.**

1. (189) Jag känner Guds Kärlek i mig nu.

²Guds Kärlek är det som skapade mig. ³Guds Kärlek är allt jag är. ⁴Guds Kärlek förkunnade att jag är Hans Son. ⁵Guds Kärlek i mig gör mig fri.

**⁶Jag är inte en kropp. ⁷Jag är fri.
⁸För jag är fortfarande som Gud skapade mig.**

LEKTION 210

**Jag är inte en kropp. Jag är fri.
För jag är fortfarande som Gud skapade mig.**

1. (190) Jag väljer Guds glädje i stället för smärta.

²Smärta är min egen föreställning. ³Den är inte en Guds Tanke, utan en tanke som jag tänkte åtskild från Honom och från Hans Vilja. ⁴Hans Vilja är glädje, och endast glädje för Sin älskade Son. ⁵Och den väljer jag i stället för det jag åstadkom.

**⁶Jag är inte en kropp. ⁷Jag är fri.
⁸För jag är fortfarande som Gud skapade mig.**

LEKTION 211

**Jag är inte en kropp. Jag är fri.
För jag är fortfarande som Gud skapade mig.**

1. (191) Jag är Guds Egen helige Son.

²I tystnad och i sann ödmjukhet söker jag Guds härlighet, för att se den i Sonen som Han skapade som mitt Själv.

**³Jag är inte en kropp. ⁴Jag är fri.
⁵För jag är fortfarande som Gud skapade mig.**

LEKTION 212

**Jag är inte en kropp. Jag är fri.
För jag är fortfarande som Gud skapade mig.**

1. (192) Jag har en funktion som Gud vill att jag skall fylla.

²Jag söker den funktion som skall befria mig från världens alla tomma illusioner. ³Endast den funktion som Gud har givit mig kan ge frihet. ⁴Endast denna söker jag, och endast denna skall jag acceptera som min.

**⁵Jag är inte en kropp. ⁶Jag är fri.
⁷För jag är fortfarande som Gud skapade mig.**

LEKTION 213

**Jag är inte en kropp. Jag är fri.
För jag är fortfarande som Gud skapade mig.**

1. (193) Allt är lektioner som Gud vill att jag skall lära mig.

²En lektion är ett mirakel som Gud erbjuder mig i stället för de tankar jag gjorde som skadar mig. ³Det jag lär mig av Honom blir den väg som befriar mig. ⁴Och därför väljer jag att lära mig Hans lektioner och glömma mina egna.

**⁵Jag är inte en kropp. ⁶Jag är fri.
⁷För jag är fortfarande som Gud skapade mig.**

LEKTION 214

**Jag är inte en kropp. Jag är fri.
För jag är fortfarande som Gud skapade mig.**

1. (194) Jag lägger framtiden i Guds Händer.

²Det förgångna är borta; framtiden är ännu inte här. ³Nu är jag befriad från båda. ⁴För det Gud ger kan endast vara för det bästa. ⁵Och jag accepterar endast det Han ger som det som tillhör mig.

**⁶Jag är inte en kropp. ⁷Jag är fri.
⁸För jag är fortfarande som Gud skapade mig.**

LEKTION 215

**Jag är inte en kropp. Jag är fri.
För jag är fortfarande som Gud skapade mig.**

1. (195) Kärleken är vägen jag vandrar i tacksamhet.

²Den Helige Ande är min ende Vägledare. ³Han vandrar tillsammans med mig i kärlek. ⁴Och jag tackar Honom för att Han visar mig den väg jag skall gå.

**⁵Jag är inte en kropp. ⁶Jag är fri.
⁷För jag är fortfarande som Gud skapade mig.**

LEKTION 216

**Jag är inte en kropp. Jag är fri.
För jag är fortfarande som Gud skapade mig.**

1. (196) Det kan bara vara mig själv som jag korsfäster.

²Allt jag gör, gör jag mot mig själv. ³Om jag attackerar, lider jag. ⁴Men om jag förlåter, kommer frälsningen att ges till mig.

**⁵Jag är inte en kropp. ⁶Jag är fri.
⁷För jag är fortfarande som Gud skapade mig.**

LEKTION 217

**Jag är inte en kropp. Jag är fri.
För jag är fortfarande som Gud skapade mig.**

1. (197) Det kan bara vara min egen tacksamhet som jag förtjänar.

²Vem skulle tacka för min frälsning om inte jag själv? ³Och hur, om inte genom frälsningen, kan jag finna det Självo Som förtjänar mina tacksägelse?

**⁴Jag är inte en kropp. ⁵Jag är fri.
⁶För jag är fortfarande som Gud skapade mig.**

LEKTION 218

**Jag är inte en kropp. Jag är fri.
För jag är fortfarande som Gud skapade mig.**

1. (198) Endast mitt fördomande skadar mig.

²Mitt fördomande skymmer mitt sanna seende, och genom mina ösande ögon kan jag inte se min härlighet i det sanna seendets ljus. ³Men i dag kan jag se denna härlighet och glädja mig.

**⁴Jag är inte en kropp. ⁵Jag är fri.
⁶För jag är fortfarande som Gud skapade mig.**

LEKTION 219

**Jag är inte en kropp. Jag är fri.
För jag är fortfarande som Gud skapade mig.**

1. (199) Jag är inte en kropp. ²Jag är fri.

³Jag är Guds Son. ⁴Var stilla, mitt sinne, och tänk ett ögonblick på detta. ⁵Och återvänd sedan till jorden, utan någon förvirring om det som min Fader för evigt älskar som Sin Son.

**⁶Jag är inte en kropp. ⁷Jag är fri.
⁸För jag är fortfarande som Gud skapade mig.**

LEKTION 220

**Jag är inte en kropp. Jag är fri.
För jag är fortfarande som Gud skapade mig.**

1. (200) Det finns ingen annan frid än Guds frid.

²Låt mig inte avvika från fridens väg, för på andra vägar än denna är jag förlorad. ³Men låt mig följa Honom Som leder mig hem, och friden är lika viss som Guds Kärlek.

**⁴Jag är inte en kropp. ⁵Jag är fri.
⁶För jag är fortfarande som Gud skapade mig.**

DEL II

Inledning.

1. Ord kommer att betyda lite nu. ²Vi använder dem bara som vägledare som vi nu inte längre är beroende av. ³För nu söker vi enbart en direkt upplevelse av sanningen. ⁴De lektioner som återstår är endast inledningar till de stunder då vi lämnar smärtans värld, och går för att komma in i friden. ⁵Nu börjar vi nå det mål som den här kursen har fastställt, och finna den slutpunkt mot vilken våra övningar alltid varit riktade.
2. Vi försöker nu att låta övningen endast vara en början. ²För vi väntar i stilla förväntan på vår Gud och Fader. ³Han har lovat att Han skall ta det sista steget Självt. ⁴Och vi är säkra på att Han håller Sina löften. ⁵Vi har kommit långt på vägen, och nu väntar vi på Honom. ⁶Vi kommer att fortsätta att tillbringa en stund tillsammans med Honom varje morgon och kväll, så länge det gör oss lyckliga. ⁷Vi kommer inte att se på tiden som en fråga om varaktighet nu. ⁸Vi använder så mycket som vi behöver för det resultat vi önskar. ⁹Inte heller kommer vi att glömma det vi erinrar oss varje timme däremellan, och kalla på Gud när vi behöver Honom, då vi frestas att glömma vårt mål.
3. Vi skall fortsätta med en central tanke under alla de kommande dagarna, och vi skall använda denna tanke till att inleda våra stunder av vila, och till att lugna vårt sinne när det är nödvändigt. ²Men vi skall inte nöja oss med enkla övningar under de återstående heliga ögonblick som avslutar det år som vi har givit åt Gud. ³Vi säger några enkla välkomnande ord, och förväntar oss att vår Fader skall uppenbara Sig som Han har lovat. ⁴Vi har kallat på Honom, och Han har lovat att Hans Son inte skall vara utan svar när han åkallar Hans Namn.
4. Nu kommer vi till Honom med endast Hans Ord i vårt sinne och vårt hjärta, och väntar på att Han skall ta det steg mot oss som Han genom Sin Röst har sagt att Han inte skall underlåta att ta när vi bjöd in Honom. ²Han har inte lämnat Sin Son i all hans galenskap, inte heller svikit hans tillit till Honom. ³Har inte Hans trofasthet gjort Honom förtjänt av den inbjudan som Han söker för att göra oss lyckliga? ⁴Vi skall erbjuda den, och den kommer att accepteras. ⁵På detta sätt kommer vi nu att tillbringa våra stunder tillsammans med Honom. ⁶Vi säger de inbjudande orden

som Hans Röst föreslår, och sedan väntar vi på att Han skall komma till oss.

5. Nu är tiden inne för profetians uppfyllelse. ²Nu hålls alla gamla löften och uppfylls till fullo. ³Det finns inget steg kvar som tiden kan skilja från dess fullbordan. ⁴För nu kan vi inte misslyckas. ⁵Sitt tyst och vänta på din Fader. ⁶Det är Hans Vilja att komma till dig när du har erkänt att det är din vilja att Han skall göra det. ⁷Och du skulle aldrig ha kunnat komma så här långt om du inte hade insett, om än vagt, att det är din vilja.
6. Jag är så nära dig att vi inte kan misslyckas. ²Fader, vi ger dessa heliga stunder till Dig, i tacksamhet mot Honom Som lärde oss hur vi skulle lämna denna sorgens värld i utbyte mot det som Du har givit oss som ersättning för den. ³Vi ser inte tillbaka nu. ⁴Vi ser framåt, och riktar vår blick mot resans slut. ⁵Acceptera dessa små gåvor av tacksägelse från oss, när vi genom Kristi sanna seende ser en värld bortom den vi gjorde, och tar denna värld som den fulla ersättningen för vår egen.
7. Och nu väntar vi i tystnad, utan rädsla och vissa om Din ankomst. ²Vi har försökt finna vår väg genom att följa den Vägledare Du har sänt oss. ³Vi kände inte vägen, men Du glömde oss inte. ⁴Och vi vet att Du inte kommer att glömma oss nu. ⁵Vi ber endast att Dina gamla löften skall hållas så som det är Din Vilja att göra. ⁶Vi vill som Du när vi ber om detta. ⁷Fadern och Sonen Vars heliga Vilja skapade allt som är, kan inte misslyckas med någonting. ⁸I visshet om detta tar vi dessa sista få steg till Dig, och vilar i förtröstan på Din Kärlek som inte kommer att svika Sonen som kallar på Dig.
8. Och så påbörjar vi den sista delen av detta enda heliga år som vi har tillbringat tillsammans i sökandet efter sanningen och Gud, Som är dess ende Skapare. ²Vi har funnit vägen som Han valde åt oss, och gjort valet att följa den så som Han ville att vi skulle göra. ³Hans Hand har hållit oss uppe. ⁴Hans Tankar har lyst upp mörkret i vårt sinne. ⁵Hans Kärlek har kallat på oss utan uppehåll sedan tidens början.
9. Vi hade en önskan att Gud inte skulle ha den Son som Han skapade åt Sig Själv. ²Vi ville att Gud skulle ändra Sig, och vara det som vi ville göra Honom till. ³Och vi trodde att våra vansinniga önskningar var sanningen. ⁴Nu är vi glada över att allt detta är ogjort, och vi tror inte längre att illusioner är sanna. ⁵Minnet av Gud skimrar på vårt sinnes vida horisont. ⁶Ännu ett ögonblick, och det kommer att väckas till liv igen. ⁷Ännu ett

ögonblick, och vi som är Guds Söner är hemma i trygghet där Han vill att vi skall vara.

10. Nu är behovet av att öva nästan över. ²För i denna sista del kommer vi att förstå att vi endast behöver kalla på Gud, och alla frestelser försvinner. ³I stället för ord behöver vi bara känna Hans Kärlek. ⁴I stället för bön behöver vi bara åkalla Hans Namn. ⁵I stället för att döma behöver vi bara vara stilla och låta allt bli helat. ⁶Vi skall acceptera det sätt på vilket Guds plan kommer att sluta, liksom som vi accepterade det sätt på vilket den började. ⁷Nu är den fullständig. ⁸Det här året har fört oss till evigheten.
11. Vi har fortfarande kvar ytterligare en användning för ord. ²Då och då kommer instruktioner om ett tema av särskild betydelse att blandas in i våra dagliga lektioner och i de stunder av ordlös, djup upplevelse som bör komma efteråt. ³Dessa speciella tankar skall repeteras varje dag, varje tanke fram till dess att nästa ges till dig. ⁴De skall läsas långsamt och begrundas en liten stund, och föregå ett av de heliga och välsignade ögonblicken på dagen. ⁵Vi ger den första av dessa instruktioner nu.

1. Vad är förlåtelse?

1. Förlåtelsen varseblir att det som du trodde att din broder gjorde mot dig inte har skett. ²Den förlåter inte synder och gör dem verkliga. ³Den ser att det inte fanns någon synd. ⁴Och ur den synvinkeln är alla dina synder förlåtna. ⁵Vad är synd annat än en falsk föreställning om Guds Son? ⁶Förlåtelsen ser endast dess falskhet, och låter den därför försvinna. ⁷Det som då är oförhindrat att ta dess plats är nu Guds Vilja.
2. En oförsonlig tanke är en tanke som avkunnar en dom som den inte betvivlar, fastän den inte är sann. ²Sinnet är stängt och kommer inte att befrias. ³Tanken skyddar projektionen, drar åt dess bojor så att förvrängningarna blir mer förtäckta och mer otydliga; mindre lättillgängliga för tvivel, och hålls ännu längre borta från förnuftet. ⁴Vad kan komma emellan en djupt rotad projektion och det mål som den har valt som sitt önskade mål?
3. En oförsonlig tanke gör många saker. ²I febril verksamhet jagar den efter sitt mål och förvanskar och stjälper omkull det som den ser som ett hinder för sin utvalda väg. ³Förvrängning är dess syfte och även medlet genom vilket den vill uppnå det. ⁴Den griper sig an sina ursinniga försök att slå sönder verkligheten utan att bry sig om någonting som skulle tyckas motsäga dess ståndpunkt.
4. Förlåtelsen, å andra sidan, är stilla, och gör lugnt ingenting. ²Den kränker ingen aspekt av verkligheten, inte heller försöker den förvanska den till skenbilder som den tycker om. ³Den endast iakttar, och väntar, och dömer inte. ⁴Den som inte vill förlåta måste döma, för han måste rättfärdiga att han inte vill förlåta. ⁵Men den som vill förlåta sig själv måste lära sig att välkomna sanningen exakt så som den är.
5. Gör således ingenting, och låt förlåtelsen visa dig vad du skall göra genom Honom Som är din Vägledare, din Frälsare och Beskyddare, stark i sitt hopp och viss om att du till sist kommer att lyckas. ²Han har redan förlåtit dig, för detta är Hans funktion som givits till Honom av Gud. ³Nu måste du dela Hans funktion, och förlåta den som Han har räddat vars syndfrihet Han ser, och som Han ärar som Guds Son.

LEKTION 221

Ge mitt sinne frid. Låt alla mina tankar vara stilla.

1. *Fader, jag kommer till Dig i dag för att söka den frid som endast Du kan ge. ²Jag kommer i tystnad. ³I mitt hjärtas stillhet, i mitt sinnes djupaste vrår, väntar jag och lyssnar efter Din Röst. ⁴Min Fader, tala till mig i dag. ⁵Jag kommer för att höra Din Röst i tystnad, i visshet och i kärlek, säker på att Du kommer att höra mitt rop och svara mig.*
2. *Nu väntar vi i stillhet. ²Gud är här, eftersom vi väntar tillsammans. ³Jag är säker på att Han kommer att tala till dig, och du kommer att höra. ⁴Acceptera min tillförsikt, för den är din. ⁵Våra sinnen är förenade. ⁶Vi väntar med en enda avsikt; att höra vår Faders svar på vårt rop, att låta våra tankar vara stilla och finna Hans frid, att höra Honom tala till oss om vad vi är, och att Han skall uppenbara Sig för Sin Son.*

LEKTION 222

Gud är med mig. Jag lever och rör mig i Honom.

1. *Gud är med mig. ²Han är mitt livs Källa, livet i mig, luften jag andas, födan som håller mig vid liv, vattnet som förnyar och re-
nar mig. ³Han är mitt hem där jag lever och rör mig; Anden Som
leder mina handlingar, erbjuder mig Sina Tankar och garanterar
min frihet från all smärta. ⁴Han omsluter mig med godhet och
omtanke, och hyser kärlek för Sonen som Han lyser över, och
som också lyser över Honom. ⁵Så stilla han är som känner san-
ningen i det Han talar om i dag!*
2. *Fader, vi har inga ord förutom Ditt Namn på våra läppar och i vårt
sinne, när vi nu stilla kommer in i Din Närvaro och ber att få vila till-
sammans med Dig i frid en stund.*

LEKTION 223

Gud är mitt liv. Jag har ingen annat liv än Hans.

1. Jag misstog mig när jag trodde att jag levde åtskild från Gud, ett separat väsen som levde för sig själv, utan anknytning till någon eller någonting och inhyst i en kropp. ²Nu vet jag att mitt liv är Guds, att jag inte har något annat hem, och att jag inte existerar åtskild från Honom. ³Han har inga Tankar som inte är del av mig, och jag har inga förutom dem som kommer från Honom.
2. *Fader vår, låt oss se Kristi ansikte i stället för våra misstag. ²För vi som är Din helige Son är utan synd. ³Vi vill se på vår syndfrihet, för skulden förkunnar att vi inte är Din Son. ⁴Och vi vill inte längre glömma Dig. ⁵Vi känner oss ensamma här, och längtar efter Himlen där vi hör hemma. ⁶I dag vill vi återvända. ⁷Vårt Namn är Ditt, och vi erkänner att vi är Din Son.*

LEKTION 224

Gud är min Fader, och Han älskar Sin Son.

1. Min sanna Identitet är så säker, så upphöjd, utan synd, underbar och stor, helt och hållet välgörande och fri från skuld, att Himlen vänder sig till Den för att ge den ljus. ²Den lyser också upp världen. ³Den är den gåva som min Fader gav till mig; och också den som jag ger till världen. ⁴Det finns ingen annan gåva än Denna som kan ges eller tas emot. ⁵Den är verkligheten och endast Den. ⁶Den är slutet på illusionerna. ⁷Den är sanningen.
2. *Mitt Namn, Fader, är fortfarande känt för dig. ²Jag har glömt det, och vet inte vart jag går, vem jag är eller vad jag gör. ³Påminn mig nu, Fader, för jag är trött på den värld jag ser. ⁴Uppenbara det som Du vill att jag skall se i stället.*

LEKTION 225

Gud är min Fader, och Hans Son älskar Honom.

1. *Fader, jag måste återgälda Din Kärlek till mig, därför att ge och att ta emot är detsamma, och Du har givit mig all Din Kärlek. ²Jag måste återgälda den, för jag vill vara fullt medveten om att den är min, att den lyser starkt i mitt sinne och bevarar det i sitt vänliga ljus, obefläckat, älskat, med rädslan bakom sig och endast friden framför sig. ³Så stilla vägen är på vilken Din kärleksfulle Son leds till Dig!*
2. *Broder, vi finner denna stillhet nu. ²Vägen är öppen. ³Nu följer vi den tillsammans i frid. ⁴Du har räckt mig din hand, och jag kommer aldrig att lämna dig. ⁵Vi är ett, och det är endast denna etthet vi söker medan vi fullbordar dessa få sista steg som avslutar en resa som inte påbörjades.*

LEKTION 226

Mitt hem väntar på mig. Jag skall skynda mig dit.

1. *Om jag så väljer, kan jag lämna den här världen helt och hållet. ²Det är inte döden som gör detta möjligt, utan en förändring av sinnet när det gäller syftet med världen. ³Om jag tror att den har ett värde som jag ser den nu, kommer den fortfarande att finnas kvar för mig. ⁴Men om jag inte ser något värde i världen som jag ser den, och inte ser någonting som jag vill behålla som mitt eller söka efter som ett mål, kommer den att lämna mig. ⁵För jag har inte sökt efter illusioner för att ersätta sanningen.*
2. *Fader, mitt hem väntar på min glada återkomst. ²Din Famn är öppen och jag hör Din Röst. ³Varför behöver jag dröja mig kvar på en plats av fåfänga önskningar och spruckna drömmar, när Himlen så lätt kan bli min?*

LEKTION 227

Detta är det heliga ögonblicket i min befrielse.

1. *Fader, det är i dag som jag blir fri, därför att min vilja är Din. ²Jag tänkte göra en annan vilja. ³Men ingenting existerar som jag tänkte åtskild från Dig. ⁴Och jag är fri eftersom jag misstog mig, och påverkade inte alls min egen verklighet genom mina illusioner. ⁵Nu släpper jag dem, och lägger ner dem inför sanningens fötter så att de för evigt tas bort från mitt sinne. ⁶Detta är det heliga ögonblicket i min befrielse. ⁷Fader, jag vet att min vilja är ett med Din.*
2. Och så återvänder vi i dag glada till Himlen, som vi i själva verket aldrig har lämnat. ²Den här dagen lägger Guds Son undan sina drömmar. ³Den här dagen kommer Guds Son hem igen, befriad från synd och klädd i helighet, med sitt rätta sinne återställt till honom till sist.

LEKTION 228

Gud har inte fördömt mig. Inte jag heller.

1. Min Fader känner min helighet. ²Skall jag förneka Hans kunskap och tro på det som Hans kunskap gör omöjligt. ³Skall jag acceptera det som sant som Han förkunnar är falskt? ⁴Eller skall jag ta Hans Ord för det jag är, eftersom Han är min Skapare och Den Som känner Sin Sons sanna tillstånd?
2. *Fader, jag misstog mig i fråga om mig själv, eftersom jag inte förstod Källan Som jag kom ifrån. ²Jag har inte lämnat den Källan för att gå in i en kropp och för att dö. ³Min helighet förblir en del av mig, liksom jag är del av Dig. ⁴Och mina misstag i fråga om mig själv är drömmar. ⁵Jag låter dem försvinna i dag. ⁶Och jag är redo att ta emot endast Ditt Ord för vad jag verkligen är.*

LEKTION 229

Kärleken, Som skapade mig, är det jag är.

1. Jag söker min egen Identitet och finner Den i dessa ord: "Kärleken, Som skapade mig, är det jag är". ²Nu behöver jag inte söka längre. ³Kärleken har segrat. ⁴Så stilla väntade Den på min hemkomst, att jag inte längre vill vända mig bort från Kristi heliga ansikte. ⁵Och det jag ser bekräftar sanningen om den Identitet som jag försökte göra mig av med, men Som min Fader tryggt har bevarat åt mig.
2. *Fader, jag tackar Dig för det jag är; för att Du har bevarat min Identitet orörd och utan synd mitt i alla de tankar på synd som mitt dåraktiga sinne hittade på. ²Och jag tackar Dig för att Du räddade mig från dem. ³Amen.*

LEKTION 230

Nu skall jag söka och finna Guds frid.

1. I frid skapades jag. ²Och i frid förblir jag. ³Det är mig inte förunnat att ändra mitt Själv. ⁴Så barmhärtig är Gud min Fader, att när Han skapade mig gav Han mig frid för evigt. ⁵Nu ber jag endast att få vara det jag är. ⁶Och kan detta nekas mig, när det för evigt är sant?
2. *Fader, jag söker den frid Du gav mig som min när jag skapades. ²Det som gavs då måste finnas här nu, för min skapelse var oberoende av tiden, och förblir bortom all förändring. ³Den frid i vilken Din Son föddes i Ditt Sinne lyser oförändrad där. ⁴Jag är som Du skapade mig. ⁵Jag behöver bara kalla på Dig för att finna den frid Du gav. ⁶Det är Din Vilja som gav den till Din Son.*

2. Vad är frälsning?

1. Frälsningen är ett löfte som givits av Gud att du till sist kommer att finna vägen till Honom. ²Det kan inte annat än hållas. ³Det garanterar att tiden kommer att upphöra, liksom alla de tankar som föddes i tiden. ⁴Guds Ord har givits till varje sinne som tror att det har separata tankar, och kommer att ersätta dessa tankar på konflikt med Tanken på frid.
2. Tanken på frid gavs till Guds Son i samma ögonblick som hans sinne tänkte på krig. ²Dessförinnan var en sådan Tanke inte nödvändig, därför att friden gavs utan någon motsats, och enbart var. ³Men när sinnet är splittrat är helande nödvändigt. ⁴Så den Tanke som har makt att hela splittringen blev en del av varje fragment av sinnet som fortfarande var ett, men som inte kunde varsebli sin etthet. ⁵Nu kände det inte sig självt, och trodde att dess egen Identitet gått förlorad.
3. Frälsningen gör ogjort i den bemärkelsen att den inte gör någonting genom att den inte stödjer drömmarnas och illviljans värld. ²På så sätt låter den illusionerna försvinna. ³Genom att inte stödja dem, låter den dem helt enkelt i tysthet bli till stoft. ⁴Och det som de dolde uppenbaras nu; ett altare åt Guds heliga Namn på vilket Hans Ord är skrivet, med din förlåtelses gåvor lagda framför det, och minnet av Gud inte långt borta.
4. Låt oss dagligen komma till denna heliga plats och tillbringa en stund tillsammans. ²Här delar vi vår sista dröm med varandra. ³Det är en dröm i vilken det inte finns någon sorg, för den innehåller en aning om all den härlighet som givits till oss av Gud. ⁴Gräset skjuter upp ur marken, träden knoppas nu och fåglarna har kommit för att bo på deras grenar. ⁵Jorden föds igen i ett nytt perspektiv. ⁶Natten är över, och vi har kommit samman i ljuset.
5. Härifrån ger vi världen frälsning, för det är här som frälsningen togs emot. ²Vår glädjesång är ropet till hela världen att friheten har återvänt, att tiden nästan är över, och att Guds Son bara behöver vänta ett ögonblick till innan hans Fader blir ihågkommen, drömmarna är över, evigheten har lyst bort världen, och ingenting annat än Himlen existerar nu.

LEKTION 231

Fader, endast Dig vill jag minnas.

1. *Vad annat än Din Kärlek kan jag söka efter, Fader? ²Kanske jag tror att jag söker efter någonting annat; någonting som jag har givit många namn. ³Ändå är Din Kärlek det enda som jag söker, eller någonsin har sökt. ⁴För det finns ingenting annat som jag någonsin verkligen skulle vilja finna. ⁵Låt mig minnas Dig. ⁶Vad annat skulle jag kunna önska än sanningen om mig själv?*
2. *Detta är din vilja, min broder. ²Och du delar denna vilja med mig, och också med Den Som är vår Fader. ³Att minnas Honom är Himlen. ⁴Detta söker vi. ⁵Och det är endast detta som det kommer att vara oss förunnat att finna.*

LEKTION 232

Min Fader, var i mitt sinne hela dagen.

1. *Min Fader, var i mitt sinne när jag vaknar och lys över mig hela dagen i dag. ²Låt varje minut vara en stund då jag är hos Dig. ³Och låt mig inte glömma att varje timme tacka Dig för att Du har stannat kvar hos mig, och alltid kommer att finnas där för att höra när jag ropar på Dig och svara mig. ⁴När kvällen kommer, låt alla mina tankar fortfarande gå till Dig och Din Kärlek. ⁵Och låt mig sova i visshet om min trygghet, säker på Din omsorg, och lyckligt medveten om att jag är Din Son.*
2. *Det är så här varje dag borde vara. ²Öva i dag att rädslan är över. ³Ha tilltro till Honom Som är din Fader. ⁴Anförtro Honom allt. ⁵Låt Honom uppenbara allt för dig, och förfäras inte för du är Hans Son.*

LEKTION 233

Jag låter Gud vägleda mitt liv i dag.

1. *Fader, jag ger Dig alla mina tankar i dag. ²Jag vill inte ha några egna. ³Ge mig Dina i deras ställe. ⁴Jag ger Dig även alla mina handlingar, så att jag kan göra Din Vilja i stället för att söka efter mål som inte kan uppnås, och slösa bort tid på fåfänga inbillningar. ⁵Idag kommer jag till Dig. ⁶Jag skall dra mig tillbaka och enbart följa Dig. ⁷Du skall vara Vägledaren, och jag den som följer, och som varken ifrågasätter den Oändliges vishet eller Kärleken vars ömhet jag inte kan förstå, men som likväl är Din fullkomliga gåva till mig.*
2. *I dag har vi en enda Vägledare Som leder oss vidare. ²Och medan vi vandrar tillsammans skall vi ge den här dagen till Honom utan något som helst förbehåll. ³Detta är Hans dag. ⁴Och därför är det en dag av oräkneliga gåvor och välsignelser för oss.*

LEKTION 234

Fader, i dag är jag Din Son igen.

1. *I dag skall vi se fram emot den stund då drömmar om synd och skuld är borta, och vi har nått den heliga frid som vi aldrig har lämnat. ²Bara ett kort ögonblick har förflutit mellan evigheten och tidlösheten. ³Så kort var detta intervall att det inte blev något avbrott i kontinuiteten, inte heller i tankarna som för evigt är förenade som ett. ⁴Ingenting har någonsin skett som kunde störa Gud Faderns och Sonens frid. ⁵Detta accepterar vi som helt sant i dag.*
2. *Vi tackar Dig, Fader, för att vi inte kan förlora hågkomsten av Dig och Din Kärlek. ²Vi förstår att vi är trygga, och tackar för alla de gåvor Du har skänkt oss, för all den kärleksfulla hjälp vi fått, för Ditt eviga tålamod, och för Ordet som Du givit oss att vi är räddade.*

LEKTION 235

Gud i Sin barmhärtighet vill att jag skall räddas.

1. Jag behöver bara se på allt som tycks skada mig, och med fullkomlig visshet försäkra mig själv: "Gud vill att jag skall räddas från detta", för att helt enkelt se det försvinna. ²Jag behöver bara komma ihåg att min Faders Vilja för mig är enbart lycka, för att upptäcka att enbart lycka har kommit till mig. ³Och jag behöver bara minnas att Guds Kärlek omsluter Hans Son och för evigt bevarar hans syndfrihet fullkomlig, för att vara säker på att jag är räddad och för evigt trygg i Hans Famn. ⁴Jag är Sonen som Han älskar. ⁵Och jag är räddad eftersom Gud i Sin barmhärtighet vill att det skall vara så.
2. *Fader, Din helighet är min. ²Din Kärlek skapade mig och gjorde min syndfrihet för evigt till del av Dig. ³Jag har ingen skuld eller synd i mig, för det finns ingen i Dig.*

LEKTION 236

Jag råder över mitt sinne, som jag ensam måste råda över.

1. Jag har ett rike som jag måste råda över. ²Ibland verkar det som om jag inte alls är dess kung. ³Det tycks dominera mig, och tala om för mig vad jag skall tänka, och vad jag skall göra och känna. ⁴Och ändå har det givits till mig för att tjäna vilket syfte som jag än varseblir i det. ⁵Mitt sinne kan endast tjäna. ⁶I dag står det till den Helige Andes tjänst, så att Han kan använda det så som Han anser är rätt. ⁷På så sätt styr jag mitt sinne, som endast jag kan råda över. ⁸Och på så sätt befriar jag det, så att det kan göra Guds Vilja.
2. *Fader, mitt sinne är öppet för Dina Tankar, och stängt i dag för varje tanke som inte är Din. ²Jag råder över mitt sinne, och erbjuder det till Dig. ³Acceptera min gåva, för den är Din till mig.*

LEKTION 237

Nu vill jag vara som Gud skapade mig.

1. I dag skall jag acceptera sanningen om mig själv. ²Jag skall stå upp i härlighet, och låta ljuset i mig lysa över världen hela dagen. ³Jag för till världen budskapet om frälsning som jag hör när Gud min Fader talar till mig. ⁴Och jag ser den värld som Kristus vill att jag skall se, medveten om att den gör slut på den bittra drömmen om döden; medveten om att den är min Faders kallelse på mig.
2. *Kristus är mina ögon i dag, och Han är öronen som lyssnar till Rösten för Gud i dag. ²Fader, jag kommer till Dig genom Honom Som är Din Son, och också mitt sanna Själv. ³Amen.*

LEKTION 238

All frälsning vilar på mitt beslut.

1. *Fader, Din tillit till mig har varit så stor att jag måste vara värdig. ²Du skapade mig, och känner mig som jag är. ³Och ändå lade Du Din Sons frälsning i mina händer, och låter den vara beroende av mitt beslut. ⁴Jag måste verkligen vara älskad av Dig. ⁵Och jag måste också vara orubblig i helighet, eftersom Du ger mig Din Son i visshet om att han är trygg Som fortfarande är del av Dig, och likväl är min, eftersom Han är mitt Själv.*
2. Och så stannar vi i dag åter upp för att tänka på hur mycket vår Fader älskar oss. ²Och hur kär Hans Son, skapad av Hans Kärlek, förblir för Honom Vars Kärlek görs fullständig i honom.

LEKTION 239

Min Faders härlighet är min egen.

1. Låt inte sanningen om oss själva döljas av falsk ödmjukhet i dag.
²Låt oss i stället vara tacksamma för de gåvor som vår Fader gav till oss. ³Kan vi i dem som Han delar Sin härlighet med se något spår av synd och skuld? ⁴Och kan det vara så att vi inte är bland dem, när Han älskar Sin Son för evigt och med en kärlek som aldrig förändras, och vet att han är så som Han skapade honom?
2. *Vi tackar Dig, Fader, för ljuset som för evigt lyser i oss. ²Och vi ärar det, eftersom Du delar det med oss. ³Vi är ett, förenade i detta ljus och ett med Dig, i frid med hela skapelsen och med oss själva.*

LEKTION 240

Rädsla är inte rättfärdigad i någon form.

1. Rädsla är villfarelse. ²Den vittnar om att du har sett dig själv så som du aldrig skulle kunna vara, och därför ser på en värld som är omöjlig. ³Inte ett enda ting i den här världen är sant. ⁴Det spelar ingen roll i vilken form det kan visa sig. ⁵Det bär endast vittnesbörd om dina egna illusioner om dig själv. ⁶Låt oss inte vilseledas i dag. ⁷Vi är Guds Söner. ⁸Det finns ingen rädsla i oss, för var och en av oss är en del av Kärleken Själv.
2. *Så dåraktiga våra rädslor är! ²Skulle Du tillåta Din Son att lida? ³Ge oss tillförsikt i dag så att vi kan känna igen Din Son och släppa honom fri. ⁴Låt oss förlåta honom i Ditt Namn, så att vi kan förstå hans helighet och känna den kärlek för honom som också är Din Egen.*

3. Vad är världen?

1. Världen är falsk varseblivning. ²Den är född ur misstag, och den har inte lämnat sin källa. ³Den kommer inte att finnas kvar längre än tanken som födde den hålls kär. ⁴När tanken på separation har ändrats till en tanke på sann förlåtelse, kommer världen att ses i ett helt annat ljus: i ett ljus som leder till sanningen, där hela världen måste försvinna och alla dess misstag lösas upp. ⁵Nu är dess källa borta, och även dess verkningar.
2. Världen gjordes som en attack på Gud. ²Den symboliserar rädslan. ³Och vad är rädsla annat än kärlekens frånvaro? ⁴Således var världen tänkt att vara en plats där Gud inte kunde komma in, och där Hans Son kunde vara åtskild från Honom. ⁵Här föddes varseblivningen, för kunskapen skulle inte kunna förorsaka sådana vansinniga tankar. ⁶Men ögon vilseleder, och öron hör fel. ⁷Nu blir misstag helt möjliga, för vissheten är borta.
3. Illusionens mekanismer har fötts i stället. ²Och nu går de för att finna det som har förunnats dem att söka. ³Deras mål är att uppfylla det syfte som världen gjordes för att vittna om och göra verkligt. ⁴De ser i dess illusioner en solid bas där sanningen existerar och upprätthålls åtskild från lögnen. ⁵Men allt som de berättar om är endast en illusion som hålls åtskild från sanningen.
4. Eftersom seendet gjordes för att leda bort från sanningen, kan det ledas i en ny riktning. ²Ljud blir Guds kallelse, och all varseblivning kan ges ett nytt syfte av Den Som Gud utsåg till världens Frälsare. ³Följ Hans Ljus, och se världen som Han ser den. ⁴Hör endast Hans Röst i allt som talar till dig. ⁵Och låt Honom ge dig den frid och visshet som du har kastat bort, men som Himlen har bevarat åt dig i Honom.
5. Låt oss inte vara nöjda förrän världen har förenat sig med vår förändrade varseblivning. ²Låt oss inte vara tillfreds förrän förlåtelsen har blivit fullständig. ³Och låt oss inte försöka ändra vår funktion. ⁴Vi måste rädda världen. ⁵För vi som gjorde den måste se den genom Kristi ögon, så att det som gjordes för att dö kan återställas till evigt liv.

LEKTION 241

I detta heliga ögonblick är frälsningen här.

1. Vilken glädje det råder i dag! ²Det är en dag för speciellt firande. ³För den här dagen erbjuder det ögonblick som bestämdes för den förmörkade världens befrielse. ⁴Den dag har kommit när sorgerna försvinner och smärtan är borta. ⁵Frälsningens härlighet gryr i dag över en befriad värld. ⁶Detta är hoppets tid för oräkneliga miljoner. ⁷De kommer att förenas nu, när du förlåter dem alla. ⁸För jag kommer att bli förlåten av dig i dag.
2. *Vi har förlåtit varandra nu, och därför kommer vi till sist till Dig igen. ²Fader, Din Son, som aldrig lämnade Dig, återvänder till Himlen och sitt hem. ³Så glada vi är att vårt sunda förnuft har återställts till oss, och att vi kommer ihåg att vi alla är ett.*

LEKTION 242

Den här dagen tillhör Gud. Den är min gåva till Honom.

1. Jag skall inte leva mitt liv ensam i dag. ²Jag förstår inte världen, och därför måste det vara dårskap att försöka leva mitt liv ensam. ³Men det finns En Som vet vad som är bäst för mig. ⁴Och Han är glad över att inte göra några andra val åt mig än dem som leder till Gud. ⁵Jag ger den här dagen till Honom, för jag vill inte fördröja min hemkomst, och det är Han Som känner vägen till Gud.
2. *Och så ger vi den här dagen till Dig. ²Vi kommer med ett helt öppet sinne. ³Vi ber inte om någonting som vi kanske tror att vi vill ha. ⁴Ge oss det som Du vill att vi skall ta emot. ⁵Du känner alla våra önskningar och behov. ⁶Och du kommer att ge oss allt vi behöver för att hjälpa oss finna vägen till Dig.*

LEKTION 243

I dag skall jag inte döma någonting som sker.

1. Jag skall vara ärlig mot mig själv i dag. ²Jag skall inte tro att jag redan vet det som fortfarande måste vara bortom min nuvarande fattningsförmåga. ³Jag skall inte tro att jag förstår helheten utifrån bitar av min varseblivning, vilket är allt jag kan se. ⁴I dag förstår jag att det är så. ⁵Och därför befrias jag från att döma det jag inte kan. ⁶På så sätt befriar jag mig själv och det jag ser på, för att vara i frid så som Gud skapade oss.
2. *Fader, i dag låter jag skapelsen vara fri att vara sig själv. ²Jag ärar alla dess delar, i vilka jag är en del. ³Vi är ett, eftersom varje del innehåller minnet av Dig, och sanningen måste lysa i oss alla som ett.*

LEKTION 244

Jag är inte i fara någonstans i världen.

1. *Din Son är trygg var han än befinner sig, för Du är där tillsammans med honom. ²Han behöver bara ropa Ditt namn, och han kommer att minnas sin trygghet och Din Kärlek, för de är ett. ³Hur kan han vara rädd eller tvivla eller inte veta att han inte kan lida, utsättas för fara eller uppleva bedrövelse, när han tillhör Dig, är älskad och kärleksfull, och i trygghet i Din Faderliga famn?*
2. Och där är vi i sanning. ²Inga stormar kan komma in i vårt hems heliga tillflyktsort. ³I Gud är vi trygga. ⁴För vad kan komma att hota Gud Själv, eller skrämman det som för evigt kommer att vara en del av Honom?

LEKTION 245

Din frid är med mig, Fader. Jag är trygg.

1. *Din frid omsluter mig, Fader. ²Vart jag än går, går Din frid dit med mig. ³Den sprider sitt ljus över alla jag möter. ⁴Jag för den med mig till de övergivna, de ensamma och de rädda. ⁵Jag ger Din frid till dem som plågas av smärta, eller sörjer över en förlust, eller tror att de är berövade hopp och lycka. ⁶Sänd dem till mig, min Fader. ⁷Låt mig föra Din Frid med mig. ⁸För jag vill rädda Din Son, så som det är Din Vilja, så att jag kan komma att känna igen mitt Själv.*
2. Och så går vi i frid. ²Till hela världen ger vi det budskap vi har tagit emot. ³Och på så sätt kommer vi att höra Rösterna för Gud Som talar till oss när vi återger Hans Ord, Vars Kärlek vi erkänner eftersom vi delar det Ord Han har givit oss med varandra.

LEKTION 246

Att älska min Fader är att älska Hans Son.

1. Låt mig inte tro att jag kan finna vägen till Gud om jag har hat i mitt hjärta. ²Låt mig inte försöka skada Guds Son, och tro att jag kan känna hans Fader eller mitt Själv. ³Låt mig inte underlåta att erkänna mig själv, och fortfarande tro att min medvetenhet kan innehålla min Fader, eller att mitt sinne kan föreställa sig all den kärlek som min Fader hyser för mig, och all den kärlek som jag ger tillbaka till Honom.
2. *Jag skall acceptera den väg som Du väljer åt mig för att komma till Dig, min Fader. ²För på det sättet kommer jag att lyckas, eftersom det är Din Vilja. ³Och jag vill förstå att det Du vill är det som jag också vill, och bara det. ⁴Och därför väljer jag att älska Din Son. ⁵Amen.*

LEKTION 247

Utan förlåtelse kommer jag fortfarande att vara blind.

1. Synd är symbolen för attack. ²Se den någonstans, och jag kommer att lida. ³För förlåtelsen är det enda medel genom vilket Kristi sanna seende kommer till mig. ⁴Låt mig acceptera det som Hans seende visar mig som den enkla sanningen, och jag är fullständigt helad. ⁵Broder, kom och låt mig se på dig. ⁶Din skönhet åter speglar min egen. ⁷Din syndfrihet är min. ⁸Du är förlåten, och jag med dig.
2. *Så vill jag se på alla i dag. ²Mina bröder är Dina Söner. ³Ditt Faderskap skapade dem, och gav dem alla till mig som del av Dig, och också av mitt eget Själv. ⁴I dag ärar jag Dig genom dem, och på så sätt hoppas jag att den här dagen känna igen mitt Själv.*

LEKTION 248

Det som lider är inte del av mig.

1. Jag har nekat att erkänna sanningen. ²Låt mig nu vara lika trogen i att neka att erkänna falskheten. ³Det som lider är inte del av mig. ⁴Det som sörjer är inte jag. ⁵Det som plågas av smärta är endast en illusion i mitt sinne. ⁶Det som dör har i verkligheten aldrig levt, och förlöjligade endast sanningen om mig själv. ⁷Nu tar jag avstånd från självbilder och svek och lögner om Guds helige Son. ⁸Nu är jag redo att åter acceptera honom så som Gud skapade honom och så som han är.
2. *Fader, min gamla kärlek till Dig återvänder, och låter mig också älska Din Son igen. ²Fader, jag är som Du skapade mig. ³Nu är Din Kärlek ihågkommen, och min egen. ⁴Nu förstår jag att de är ett.*

LEKTION 249

Förlåtelsen gör slut på allt lidande och all förlust.

1. Förlåtelsen målar en bild av en värld där lidandet är över, förlust blir omöjlig och vrede är obegriplig. ²Attack är borta, och galenskap har ett slut. ³Vilket lidande går det nu att föreställa sig? ⁴Vilken förlust kan man lida? ⁵Världen blir en plats av glädje, överflöd, barmhärtighet och ändlöst givande. ⁶Den är nu så lik Himlen att den snabbt omvandlas till det ljus som den återspeglar. ⁷Och således har resan som Guds Son påbörjade slutat i det ljus ur vilket han kom.
2. *Fader, vi vill ge våra sinnen tillbaka till Dig. ²Vi har förrått dem, hållit dem i ett skruvstäd av bitterhet, och skrämt dem med tankar på våld och död. ³Nu vill vi vila i Dig igen, så som Du skapade oss.*

LEKTION 250

Låt mig inte se mig själv som begränsad.

1. Låt mig se Guds Son i dag, och vittna om hans härlighet. ²Låt mig inte försöka skymma det heliga ljuset i honom, och se hans styrka förminskad och reducerad till bräcklighet; inte heller varsebli bristerna i honom med vilka jag vill attackera hans suveränitet.
2. *Han är Din Son, min Fader. ²Och i dag vill jag se hans varsamhet i stället för mina illusioner. ³Han är det jag är, och som jag ser honom ser jag mig själv. ⁴I dag vill jag se på rätt sätt, så att jag den här dagen till sist kan identifiera mig med honom.*

4. Vad är synd?

1. Synd är vansinne. ²Den är det medel genom vilket sinnet blir galet, och försöker låta illusioner ta sanningens plats. ³Och när det är galet, ser det illusioner där sanningen skulle vara, och där den faktiskt är. ⁴Synden gav kroppen ögon, för vad finns det som de som är utan synd vill se? ⁵Vilket behov har de av seende eller ljud eller beröring? ⁶Vad vill de höra eller försöka förstå? ⁷Vad vill de förnimma överhuvudtaget? ⁸Att förnimma är inte att veta. ⁹Och sanningen kan bara vara fylld med kunskap, och inte med någonting annat.
2. Kroppen är det instrument som sinnet gjorde i sina ansträngningar att vilseleda sig självt. ²Dess syfte är att sträva. ³Men strävandets mål kan ändras. ⁴Och nu tjänar kroppen ett annat mål för sin strävan. ⁵Det som den nu söker efter bestäms av det mål som sinnet har valt som ersättning för självbedrägeriets mål. ⁶Sanningen kan vara dess mål likaväl som lögnen. ⁷Sinnena kommer då i stället att söka efter vittnesbörd för det som är sant.
3. Synden är hemmet för alla illusioner som endast står för inbillade ting, och som kommer från tankar som är osanna. ²De är "beviset" på att det som inte har någon verklighet är verkligt. ³Synden "bevisar" att Guds Son är ond; att tidlösheten måste ha ett slut; att evigt liv måste dö. ⁴Och Gud Själv har förlorat Sonen Som Han älskar, och endast förgängelsen kan göra Honom fullständig, Hans Vilja för evigt övervunnen av döden, kärleken dräpt av hatet, och friden utplånad för alltid.
4. En galnings drömmar är skrämmande, och synden tycks förvisso förskräcka. ²Och likväl är det som synden varseblir endast en barnslig lek. ³Guds Son kan låtsas att han har blivit en kropp, ett offer för ondskan och skulden, med endast ett kort liv som slutar i döden. ⁴Men hela tiden lyser hans Fader över honom, och älskar honom med en evig Kärlek och som hans förespeglingar inte kan förändra överhuvudtaget.
5. Hur länge, Guds Son, skall du fortsätta att spela syndens spel? ²Skall vi inte lägga undan dessa skarpslipade leksaker? ³Hur snart är du redo att komma hem? ⁴Kanske i dag? ⁵Det finns ingen synd. ⁶Skapelsen är oförändrad. ⁷Vill du fortfarande fördröja din återkomst till Himlen? ⁸Hur länge, helige Guds Son, hur länge?

LEKTION 251

Jag behöver ingenting annat än sanningen.

1. Jag sökte efter många ting, och fann förtvivlan. ²Nu söker jag endast efter ett, för i detta enda finns allt jag behöver, och endast det jag behöver. ³Allt som jag sökte efter tidigare behövde jag inte, och ville inte ens ha. ⁴Mitt enda behov varseblev jag inte. ⁵Men nu ser jag att jag endast behöver sanningen. ⁶I den tillfredsställs alla behov, alla begär försvinner, alla förhoppningar infrias till sist, och drömmarna är borta. ⁷Nu har jag allt som jag skulle kunna behöva. ⁸Nu har jag allt som jag skulle kunna önska. ⁹Och nu har jag har äntligen frid.
2. *Och för den friden, Fader vår, tackar vi. ²Det vi nekade oss själva har Du återställt, och det är endast detta som vi verkligen vill ha.*

LEKTION 252

Guds Son är min Identitet.

1. Mitt Själv är heligt bortom alla de tankar på helighet som jag nu kan föreställa mig. ²Dess skimrande och fullkomliga renhet är långt mer strålande än något ljus som jag någonsin sett. ³Dess kärlek är gränslös, med en intensitet som håller allt inom sig, i den tysta visshetens lugn. ⁴Dess styrka kommer inte från brinnande impulser som sätter världen i rörelse, utan från Guds Egen gränslösa Kärlek. ⁵Så långt bortom den här världen mitt Själv måste vara, och ändå så nära mig och nära Gud!
2. *Fader, Du känner min sanna Identitet. ²Uppenbara Den nu för mig som är Din Son, så att jag kan vakna till sanningen i Dig, och veta att Himlen är återställd till mig.*

LEKTION 253

Mitt Självt är universums härskare.

1. Det är omöjligt att någonting skulle hända mig utan att jag har bett om det. ²Till och med i den här världen är det jag som styr mitt öde. ³Det som sker är det jag önskar. ⁴Det som inte sker är det som jag inte vill skall ske. ⁵Detta måste jag acceptera. ⁶För på så sätt leds jag förbi den här världen till mina skapelser, barn av min vilja, i Himlen där mitt heliga Självt bor tillsammans med dem och med Honom Som skapade mig.
2. *Du är det Självt Som Du skapade som Son, som skapar som Du och som är ett med Dig. ²Mitt Självt Som härskar över universum är bara Din Vilja i fullkomlig förening med min egen, som endast glatt kan instämman i Din, så att den kan utsträckas till Sig Självt.*

LEKTION 254

Låt varje röst utom Guds vara stilla i mig.

1. *Fader, i dag vill jag endast höra Din Röst. ²I djupaste tystnad vill jag komma till Dig, för att höra Din Röst och ta emot Ditt Ord. ³Jag har ingen annan bön än denna: jag kommer till Dig för att be Dig om sanningen. ⁴Och sanningen är endast Din Vilja, som jag vill dela med Dig i dag.*
2. I dag låter vi inga egotankar styra våra ord eller handlingar. ²När sådana tankar dyker upp, drar vi oss tyst tillbaka och ser på dem, och låter dem sedan försvinna. ³Vi vill inte ha det som de skulle föra med sig. ⁴Och därför väljer vi inte att behålla dem. ⁵De är tysta nu. ⁶Och i stillheten, helgad av Hans Kärlek, talar Gud till oss och berättar för oss om vår vilja, eftersom vi har valt att minnas Honom.

LEKTION 255

Den här dagen väljer jag att tillbringa i fullkomlig frid.

1. För mig ser det inte ut som att jag skulle kunna välja att enbart ha frid i dag. ²Och likväl försäkrar min Gud mig att Hans Son är som Han Själv. ³Låt mig den här dagen ha tilltro till Honom Som säger att jag är Guds Son. ⁴Och låt den frid som jag väljer skall vara min i dag vittna om sanningen i det Han säger. ⁵Guds Son kan inte ha några bekymmer, och måste för evigt förbli i Himlens frid. ⁶I Hans Namn ägnar jag den här dagen åt att finna det som är min Faders Vilja för mig, och acceptera det som mitt, och ge det till min Faders alla Söner liksom också till mig.
2. *Och på detta sätt, min Fader, vill jag tillbringa den här dagen tillsammans med Dig. ²Din Son har inte glömt Dig. ³Den frid Du gav honom finns fortfarande i hans sinne, och det är där jag väljer att tillbringa den här dagen.*

LEKTION 256

Gud är det enda mål jag har i dag.

1. Vägen till Gud går genom förlåtelse här. ²Det finns ingen annan väg. ³Om synden inte hade omhuldats av sinnet, hur nödvändigt hade det då varit att finna vägen till där du är? ⁴Vem skulle fortfarande vara oviss? ⁵Vem skulle kunna vara osäker på vem han är? ⁶Och vem skulle kunna fortsätta att sova i tunga moln av tvivel om helighet i honom som Gud skapade utan synd? ⁷Här kan vi endast drömma. ⁸Men vi kan drömma att vi har förlåtit honom i vilken all synd förblir omöjlig, och det är detta vi väljer att drömma i dag. ⁹Gud är vårt mål; förlåtelsen är det medel genom vilket vårt sinne till sist återvänder till Honom.
2. *Och så, vår Fader, vill vi komma till Dig på den väg som Du har utstakat. ²Vi har ingen annat mål än att höra Din Röst, och finna den väg som Ditt heliga Ord har visat oss.*

LEKTION 257

Låt mig minnas vad mitt syfte är.

1. Om jag glömmer mitt mål kan jag inte vara annat än förvirrad, osäker på vad jag är och därför i konflikt i mina handlingar. ²Ingen kan tjäna motstridiga mål och tjäna dem bra. ³Inte heller kan han fungera utan djup vanda och svår depression. ⁴Låt oss därför vara fast beslutna att minnas vad vi vill i dag, så att vi kan förena våra tankar och handlingar på ett meningsfullt sätt, och endast uppnå det som Gud vill att vi skall göra den här dagen.
2. *Fader, förlåtelsen är det medel Du har valt för vår frälsning. ²Låt oss i dag inte glömma att vi inte kan ha någon annan vilja än Din. ³Och därför måste vårt syfte också vara Ditt, om vi vill nå den frid som Du vill att vi skall ha.*

LEKTION 258

Låt mig minnas att mitt mål är Gud.

1. Allt som behövs är att öva vårt sinne i att förbise alla vetlösa små mål, och att minnas att vårt mål är Gud. ²Minnet av Honom ligger gömt i vårt sinne, dolt endast av våra meningslösa små mål som inte erbjuder någonting, och som inte existerar. ³Skall vi fortsätta att tillåta att Guds nåd lyser utan att vi är medvetna om den, medan världens leksaker och grannlåt eftertraktas i stället? ⁴Gud är vårt enda mål, vår enda Kärlek. ⁵Vi har inget annat mål än att minnas Honom.
2. *Vårt mål är endast att följa vägen som leder till Dig. ²Vi har inget annat mål än detta. ³Vad annat skulle vi kunna önska än att minnas Dig? ⁴Vad annat skulle vi kunna söka efter än vår Identitet?*

LEKTION 259

Låt mig minnas att det inte finns någon synd.

1. Synd är den enda tanke som får målet att nå Gud att förefalla ouppnåeligt. ²Vad annat skulle kunna göra oss blinda för det uppenbara, och få det egendomliga och förvrängda att verka klarare? ³Vad annat än synd framkallar våra attacker? ⁴Vad annat än synd skulle kunna vara källan till skuld och kräva straff och lidande? ⁵Och vad annat än synd skulle kunna vara källan till rädsla, skymma Guds skapelse och ge kärleken rädslans och attackens kännetecken?
2. *Fader, jag vill inte vara vansinnig i dag. ²Jag vill inte vara rädd för kärleken, inte heller söka min tillflykt i dess motsats. ³För kärleken kan inte ha någon motsats. ⁴Du är Källan till allt som finns. ⁵Och allt som finns förblir hos Dig, och Du hos det.*

LEKTION 260

Låt mig minnas att Gud skapade mig.

1. *Fader, jag gjorde inte mig själv även om jag i mitt vansinne trodde att jag gjorde det. ²Men som Din Tanke har jag inte lämnat min Källa, och förblir del av Den Som skapade mig. ³Din Son, min Fader, ropar på Dig i dag. ⁴Låt mig minnas att Du skapade mig. ⁵Låt mig minnas min Identitet. ⁶Och låt min syndfrihet åter framträda inför Kristi sanna seende, genom vilket jag i dag vill se på mina bröder och mig själv.*
2. Nu minns vi vår Källa, och i Den finner vi till sist vår sanna Identitet. ²Vi är förvisso heliga, eftersom vår Källa inte kan känna någon synd. ³Och vi som är Hans Söner är lika varandra och lika Honom.

5. Vad är kroppen?

1. Kroppen är ett stängsel som Guds Son inbillar sig att han har byggt för att separera delar av sitt Själv från andra delar. ²Det är innanför detta stängsel som han tror att han lever, för att dö när det förfaller och smulas sönder. ³För innanför detta stängsel tror han att han är i säkerhet för kärleken. ⁴När han identifierar sig med sin säkerhet betraktar han sig själv som det som är hans säkerhet. ⁵Hur skulle han annars kunna vara säker på att han stannar kvar i kroppen, och håller kärleken utanför?
2. Kroppen kommer inte att bestå. ²Men han ser detta som en dubbel säkerhet. ³För Guds Sons förgänglighet är "beviset" på att hans stängsel fungerar och utför den uppgift som hans sinne tilldelar dem. ⁴För om hans etthet fortfarande förblev orörd, vem skulle kunna attackera och vem skulle kunna attackeras? ⁵Vem skulle kunna vara segrare? ⁶Vem skulle kunna vara hans byte? ⁷Vem skulle kunna vara offer? ⁸Vem mördaren? ⁹Och om han inte dog, vilket "bevis" skulle det finnas på att Guds evige Son kan tillintetgöras?
3. Kroppen är en dröm. ²Liksom andra drömmar tycks den ibland ge en bild av lycka, men helt plötsligt kan den återgå till rädslan där varje dröm föds. ³För endast kärleken skapar i sanning, och sanningen kan aldrig hysa rädsla. ⁴Kroppen som är gjord för att väcka rädsla måste tjäna det syfte som den givits. ⁵Men vi kan ändra det syfte som kroppen kommer att lyda genom att ändra det som vi tror att den är till för.
4. Kroppen är det medel genom vilket Guds Son återvänder till sitt sunda förnuft. ²Fastän den gjordes för att stänga honom inne i helvetet utan möjlighet att undkomma, har likväl Himlens mål ersatt jagandet efter helvetet. ³Guds Son sträcker ut sin hand för att nå sin broder, och för att hjälpa honom att vandra vägen fram tillsammans med honom. ⁴Nu är kroppen helig. ⁵Nu tjänar den till att hela det sinne som den gjordes för att döda.
5. Du kommer att identifiera dig med det som du tror skall göra dig trygg. ²Vad det än kan vara, kommer du att tro att det är ett med dig. ³Din trygghet ligger i sanningen, och inte i lögnen. ⁴Kärleken är din trygghet. ⁵Rädslan existerar inte. ⁶Identifiera dig med kärleken, och du är trygg. ⁷Identifiera dig med kärleken, och du är hemma. ⁸Identifiera dig med kärleken, och finn ditt Själv.

LEKTION 261

Gud är min tillflykt och trygghet.

1. Jag kommer att identifiera mig med det som jag tror är min tillflykt och trygghet. ²Jag kommer att se mig själv där jag varseblir min styrka, och tro att jag lever inom den borg där jag är trygg och inte kan attackeras. ³Låt mig i dag inte söka trygghet i faran, inte heller försöka finna min frid i mordiska attacker. ⁴Jag lever i Gud. ⁵I Honom finner jag min tillflykt och min styrka. ⁶I Honom finns min Identitet. ⁷I Honom råder evig frid. ⁸Och endast där kommer jag att minnas Vem jag verkligen är.
2. *Låt mig inte söka efter avgudar. ²I dag vill jag komma hem till Dig, min Fader. ³Jag väljer att vara så som Du skapade mig, och finna Sonen som Du skapade som mitt Själv.*

LEKTION 262

Låt mig inte varsebli några olikheter i dag.

1. *Fader, Du har en enda Son. ²Och det är honom jag vill se i dag. ³Han är Din enda skapelse. ⁴Varför skulle jag varsebli tusentals former i det som förblir en? ⁵Varför skulle jag ge denne ende tusentals namn, när bara ett är tillräckligt? ⁶För Din Son måste bära Ditt Namn, eftersom Du skapade honom. ⁷Låt mig inte se honom som främling för sin Fader, inte heller som främling för mig. ⁸För han är del av mig och jag av honom, och vi är del av Dig Som är vår Källa, för evigt förenade i Din Kärlek; för evigt Guds helige Son.*
2. Vi som är ett vill den här dagen känna igen sanningen om oss själva. ²Vi vill komma hem och vila i enhet. ³För där finns friden, och ingen annanstans kan friden sökas och bli funnen.

LEKTION 263

Mitt heliga sanna seende ser alla ting som rena.

1. *Fader, Ditt Sinne skapade allt som är, Din Ande kom in i det, Din Kärlek gav det liv. ²Och vill jag se det som Du skapade som om det kunde göras syndigt? ³Jag vill inte varsebli sådana mörka och skrämmande bilder. ⁴En galnings dröm är knappast lämplig att vara mitt val i stället för all den skönhet som Du välsignade skapelsen med; all dess renhet, dess glädje, och dess eviga, stilla hem i Dig.*
2. Och låt oss medan vi fortfarande är kvar utanför Himlens port betrakta allt vi ser med heligt sant seende och med Kristi ögon. ²Låt alla skenbilder se rena ut för oss, så att vi kan gå förbi dem i oskuld, och som bröder och Guds heliga Söner tillsammans vandra till vår Faders hus.

LEKTION 264

Jag är omsluten av Guds Kärlek.

1. *Fader, Du står framför mig och bakom mig och bredvid mig, på den plats där jag ser mig själv och överallt där jag går. ²Du är i alla ting jag ser, i ljuden jag hör och i varje hand som sträcker sig efter min. ³I Dig försvinner tiden, och rummet blir en meningslös övertygelse. ⁴För det som omsluter Din Son och håller honom trygg är Kärleken Självt. ⁵Det finns ingen annan Källa än Denna, och det finns ingenting som inte delar Dess helighet; ingenting bortom Din enda skapelse, eller utan den Kärlek Som håller alla ting inom Sig Självt. ⁶Fader, Din Son är som Du. ⁷Vi kommer till Dig i Ditt Eget Namn i dag för att vara i frid i Din eviga Kärlek.*
2. Mina bröder, förena er med mig i detta i dag. ²Detta är frälsningens bön. ³Måste vi inte förena oss i det som kommer att rädda världen, och oss tillsammans med den?

LEKTION 265

Skapelsens varsamhet är allt jag ser.

1. Jag har förvisso missförstått världen, eftersom jag lade mina synder på den och såg dem se tillbaka på mig. ²Så våldsamma de verkade! ³Och så jag vilseleddes att tro, att det jag fruktade fanns i världen i stället för enbart i mitt sinne. ⁴I dag ser jag världen i den himmelska varsamhet mildhet med vilken skapelsen lyser. ⁵Det finns ingen rädsla i den. ⁶Låt ingen skenbild av mina synder skymma Himlens ljus som lyser över världen. ⁷Det som återspeglas där finns i Guds Sinne. ⁸Bilderna jag ser återspeglar mina tankar. ⁹Men mitt sinne är ett med Guds. ¹⁰Och därför kan jag varsebli skapelsens varsamhet.
2. *I stillhet vill jag se på den värld som endast återspeglar Dina Tankar, och också mina. ²Låt mig minnas att de är detsamma, och jag kommer att se skapelsens varsamhet.*

LEKTION 266

Mitt heliga Själv bor i dig, Guds Son.

1. *Fader, Du gav mig alla Dina Söner för att de skulle vara mina frälsare och rådgivare i att se; de som bär Din heliga Röst till mig. ²I dem återspeglas Du, och i dem ser Kristus tillbaka på mig från mitt Själv. ³Låt inte Din Son glömma Ditt heliga Namn. ⁴Låt inte Din Son glömma sin heliga Källa. ⁵Låt inte Din Son glömma att hans namn är Ditt.*
2. Den här dagen går vi in i paradiset och åkallar Guds Namn och vårt eget, och erkänner vårt Själv i var och en av oss; förenade i Guds heliga Kärlek. ²Så många frälsare Gud har givit oss! ³Hur skulle vi kunna tappa bort vägen till Honom, när Han har fyllt världen med dem som visar vägen till Honom, och som givit oss seendet att se på dem?

LEKTION 267

Mitt hjärta slår i Guds frid.

1. Runt omkring mig finns allt det liv som Gud skapade i Sin Kärlek. ²Det ropar på mig med varje hjärtslag och i varje andetag; i varje handling och i varje tanke. ³Mitt hjärta fylls av frid, och den strömmar genom min kropp med syfte att förlåta. ⁴Nu helas mitt sinne, och allt jag behöver för att rädda världen har givits till mig. ⁵Varje hjärtslag skänker mig frid; varje andetag fyller mig med styrka. ⁶Jag är Guds budbärare, vägled av Hans Röst, stödd av Honom i kärlek, och hålls för evigt i stillhet och frid i Hans kärleksfulla Famn. ⁷Varje hjärtslag ropar Hans Namn, och alla besvaras av Hans Röst som försäkrar mig att jag är hemma i Honom.
2. *Låt mig lyssna till Ditt Svar, inte till mitt eget. ²Fader, mitt hjärta slår i den frid som Kärlekens Hjärta skapade. ³Det är där och endast där som jag kan vara hemma.*

LEKTION 268

Låt alla ting vara exakt så som de är.

1. *Låt mig inte vara Din kritiker i dag, Herre, och avvisa Dig. ²Låt mig inte försöka blanda mig i Din skapelse, och förvränga den till sjukliga former. ³Låt mig vara villig att dra tillbaka mina önskningar från dess enhet, och således låta den vara så som Du skapade den. ⁴För på så sätt kommer också jag att kunna känna igen mitt Självt så som Du skapade mig. ⁵I Kärlek skapades jag, och i Kärlek kommer jag för evigt att förbli. ⁶Vad kan skrämman mig när jag låter alla ting vara exakt så som de är?*
2. *Låt inte vårt seende vara hädiskt i dag, och låt inte heller våra öron lyssna på tungor som ljuger. ²Endast verkligheten är fri från smärta. ³Endast verkligheten är fri från förlust. ⁴Endast verkligheten är helt och hållet trygg. ⁵Och det är endast detta som vi söker i dag.*

LEKTION 269

Mitt seende riktas mot Kristi ansikte.

1. Jag ber Dig välsigna mitt seende i dag. ²Det är det medel som Du har valt skall bli vägen som visar mig mina misstag, och ser bortom dem. ³Det är mig förunnat att finna en ny varseblivning genom den Vägledare Du gav mig, och att genom Hans lektioner gå bortom varseblivningen och återvända till sanningen. ⁴Jag ber om den illusion som går bortom alla dem som jag har gjort. ⁵I dag väljer jag att se en förlåten värld, i vilken alla visar mig Kristi ansikte, och lär mig att det jag ser tillhör mig; att ingenting finns förutom Din helige Son.
2. I dag välsignas förvisso vårt seende. ²Vi delar ett sant seende när vi ser Hans ansikte Vars Själv är vårt. ³Vi är ett på grund av Honom Som är Guds Son; på grund av Honom Som är vår egen Identitet.

LEKTION 270

Jag skall inte använda kroppens ögon i dag.

1. Fader, Kristi sanna seende är Din gåva till mig, och den har makten att överföra allt som kroppens ögon ser till åsynen av en förlåten värld. ²Så underbar och nåderik den här världen är! ³Men så mycket mer jag kommer att varsebli i den än vad seendet kan ge. ⁴En förlåten värld innebär att Din Son erkänner sin Fader, låter sina drömmar föras till sanningen, och förvåntansfullt väntar på det enda kvarvarande ögonblicket av tiden som tar slut för evigt när minnet av Dig kommer tillbaka till honom. ⁵Och nu är hans vilja ett med Din. ⁶Hans funktion är nu endast Din Egen, och varje tanke förutom Din är borta.
2. Stillheten i dag kommer att välsigna våra hjärtan, och genom dem kommer friden till alla. ²Kristus är våra ögon i dag. ³Och genom Hans seende erbjuder vi helande till världen genom Honom, den helige Son som Gud skapade hel, den helige Son som Gud skapade som en.

6. Vad är Kristus?

1. Kristus är Guds Son så som Han skapade Honom. ²Han är det Själv Som vi delar och Som förenar oss med varandra och också med Gud. ³Han är den Tanke Som fortfarande bor i det Sinne som är Hans Källa. ⁴Han har inte lämnat Sitt heliga hem, inte heller förlorat den oskuld i vilken Han skapades. ⁵Han är för evigt oförändrad kvar i Guds Sinne.
2. Kristus är den länk som gör att du förblir ett med Gud, och garanterar att separationen inte är mer än en illusion av förtvivlan, för hoppet kommer för evigt att bo i Honom. ²Ditt sinne är del av Hans, och Hans är del av ditt. ³Han är den del i vilken Guds Svar ligger; där alla beslut redan är fattade och drömmar är över. ⁴Han förblir oberörd av allt som kroppens ögon varseblir. ⁵För även om Hans Fader har lagt medlen för din frälsning i Honom, förblir Han ändå det Själv Som, likt Sin Fader, inte känner någon synd.
3. Genom att vara den Helige Andes hem, och hemma endast i Gud, förblir Kristus i frid i ditt heliga sinnes Himmel. ²Detta är den enda del av dig som i sanning är verklig. ³Resten är drömmar. ⁴Likväl kommer dessa drömmar att ges till Kristus för att blekna bort inför Hans härlighet och uppenbara ditt heliga Själv, Kristus, för dig till sist.
4. Den Helige Ande når från Kristus i dig till alla dina drömmar, och bjuder dem att komma till Honom för att överföras till sanningen. ²Han kommer att byta ut dem mot den sista dröm som Gud bestämde skulle vara drömmarnas slut. ³För när förlåtelsen vilar över världen och friden har kommit till varje Guds Son, vad skulle det då kunna finnas som håller tingen åtskilda, för vad återstår att se förutom Kristi ansikte?
5. Och hur länge kommer detta heliga ansikte att ses, när det endast är symbolen för att lärotiden nu är över, och Soningens mål har uppnåtts till sist? ²Så låt oss därför söka finna Kristi ansikte och inte se på någonting annat. ³När vi ser Hans härlighet kommer vi att veta att vi inte behöver vare sig inläring, varseblivning eller tid, eller någonting annat förutom det heliga Själv, Kristus Som Gud skapade som Sin Son.

LEKTION 271

Det är Kristi sanna seende jag skall använda i dag.

1. Varje dag, varje timme, varje ögonblick väljer jag vad jag vill se, ljuden jag vill höra, vittnesbörden om det som jag vill skall vara sanningen för mig. ²I dag väljer jag att se på det som Kristus vill att jag skall se, att lyssna till Guds Röst, och att söka vittnesbörden om det som är sant i Guds skapelse. ³I Kristi seende möts världen och Guds skapelse, och när de kommer samman försvinner all varseblivning. ⁴Hans vänliga seende förlossar världen från döden, för allt Han ser på måste leva, och minnas Fadern och Sonen; Skaparen och skapelsen förenade.
2. *Fader, Kristi sanna seende är vägen till Dig. ²Det Han ser inbjuder minnet av Dig att återställas till mig. ³Och detta väljer jag skall vara det som jag vill se i dag.*

LEKTION 272

Hur kan illusioner tillfredsställa Guds Son?

1. *Fader, sanningen tillhör mig. ²Mitt hem är upprättat i Himlen genom Din Vilja och min. ³Kan drömmar göra mig nöjd? ⁴Kan illusioner skänka mig lycka? ⁵Vad annat än minnet av Dig kan tillfredsställa Din Son? ⁶Jag skall inte acceptera mindre än det som Du har givit mig. ⁷Jag är omsluten av Din Kärlek, för evigt stilla, för evigt mild och för evigt trygg. ⁸Guds Son måste vara som Du skapade honom.*
2. I dag går vi förbi illusionerna. ²Och om vi hör frestelsen kalla på oss och ber oss stanna och dröja kvar i en dröm, vänder vi oss bort och frågar oss själva om vi, Guds Söner, skulle kunna vara nöjda med drömmar, när Himlen kan väljas lika lätt som helvetet, och kärleken med glädje kommer att ersätta all rädsla.

LEKTION 273

Stillheten i Guds frid är min.

1. Kanske vi nu är redo för en dag av ostört lugn. ²Om detta ännu inte är möjligt, är vi nöjda och till och med mer än tillfredsställda med att lära oss hur en sådan dag kan uppnås. ³Om vi ger efter för någonting som stör oss, låt oss då lära oss hur vi skall slå bort det och vända tillbaka till friden. ⁴Vi behöver endast säga med visshet till våra sinnen: "Stillheten i Guds Frid är min" och ingenting kan störa den frid som Gud Själv har givit Sin Son.
2. *Fader, Din frid är min. ²Varför skulle jag behöva frukta att någonting kan beröva mig det som Du vill att jag skall behålla? ³Jag kan inte förlora Dina gåvor till mig. ⁴Och därför är den frid som du gav till Din Son fortfarande med mig, i stillhet och i min egen eviga kärlek till Dig.*

LEKTION 274

Den här dagen tillhör Kärleken. Låt mig vara utan fruktan.

1. *Fader, i dag vill jag låta alla ting vara som Du skapade dem, och ge Din Son den ära som tillkommer honom genom hans syndfrihet; en broders kärlek till sin broder och sin Vän. ²Genom detta förlossas jag. ³Genom detta kommer också sanningen in där illusionerna var, ljuset kommer att ersätta allt mörker, och Din Son kommer att veta att han är som Du skapade honom.*
2. En speciell välsignelse kommer till oss idag från Honom Som är vår Fader. ²Ge den här dagen till Honom, och det kommer inte att finnas någon rädsla i dag, eftersom den här dagen ges till Kärleken.

LEKTION 275

Guds helande Röst beskyddar alla ting i dag.

1. Låt oss i dag ägna vår uppmärksamhet åt Rösten för Gud Som talar om en mycket gammal lektion, inte mer sann i dag än någon annan dag. ²Likväl har den här dagen blivit vald att vara den tidpunkt när vi kommer att söka och höra och lära oss och förstå. ³Före dig med mig i att höra. ⁴För Rösten för Gud berättar för oss om ting som vi inte ensamma kan förstå, inte heller lära oss om vi är åtskilda från varandra. ⁵Det är i detta som alla ting beskyddas. ⁶Och i detta finner vi helandet i Rösten för Gud.
2. *Din helande Röst beskyddar alla ting i dag, och därför lämnar jag allt till Dig. ²Jag behöver inte oroa mig för någonting. ³För Din Röst kommer att tala om för mig vad jag skall göra och vart jag skall gå; vem jag skall tala med och vad jag skall säga till honom, vilka tankar jag skall tänka, vilka ord jag skall ge världen. ⁴Den trygghet jag för med mig har givits till mig. ⁵Fader, Din Röst beskyddar alla ting genom mig.*

LEKTION 276

Jag har givits Guds Ord för att göra det känt.

1. Vad är Guds Ord? ²“Min Son är ren och helig som Jag Själv“. ³Och på så sätt blev Gud Fader till Sonen Som Han älskar, för på så sätt skapades han. ⁴Detta är Ordet som Hans Son inte skapade tillsammans med Honom, för det var i detta som Hans Son föddes. ⁵Låt oss acceptera Hans Faderskap, och allt ges till oss. ⁶Förneka att vi skapades i Hans Kärlek, och vi förnekar vårt Själv och blir osäkra på vilka vi är, på Vem vår Fader är, och för vilket syfte vi har kommit. ⁷Och ändå behöver vi bara erkänna Honom Som gav oss Sitt Ord vid vår skapelse för att minnas Honom och således erinra oss vårt Själv.
2. *Fader, Ditt Ord är mitt. ²Och det är detta jag vill göra känt för alla mina bröder som har givits till mig för att älska som mina egna, på samma sätt som jag är älskad och välsignad och räddad av Dig.*

LEKTION 277

Låt mig inte binda Din Son med lagar som jag har stiftat.

1. *Din Son är fri, min Fader. ²Låt mig inte inbilla mig att jag har bundit honom med de lagar som jag stiftade för att behärska kroppen. ³Han är inte underkastad några lagar som jag har stiftat och genom vilka jag försöker göra kroppen tryggare. ⁴Han förändras inte av det som är föränderligt. ⁵Han är inte slav under några tidslagar. ⁶Han är som Du skapade honom, för han känner inte någon annan lag än kärlekens lag.*
2. *Låt oss inte dyrka avgudar, inte heller tro på någon lag som avgudadyrkan stiftar för att dölja Guds Sons frihet. ²Han är inte bunden av någonting annat än av sina övertygelser. ³Men vad han är, är långt bortom hans tro på slaveri eller frihet. ⁴Han är fri eftersom han är sin Faders Son. ⁵Och han kan inte vara bunden, såvida inte Guds sanning kan ljuga, och Gud kan vilja att Han skall vilseleda Sig Själv.*

LEKTION 278

Om jag är bunden, är inte min Fader fri.

1. *Om jag accepterar att jag är fånge i en kropp, i en värld där allt som ser ut att leva tycks dö, då är min Fader fånge tillsammans med mig. ²Och detta är vad jag tror, när jag vidhåller att jag måste lyda de lagar som världen lyder; att de bräckligheter och synder som jag varseblir är verkliga och inte går att komma undan. ³Om jag är bunden på något sätt känner jag inte min Fader och inte heller mitt Själv. ⁴Och jag har tappat kontakt med all verklighet. ⁵För sanningen är fri, och det som är bundet är inte del av sanningen.*
2. *Fader, jag ber inte om någonting annat än sanningen. ²Jag har haft många dåraktiga tankar om mig själv och min skapelse, och har fört in en dröm om rädsla i mitt sinne. ³I dag vill jag inte drömma. ⁴Jag väljer vägen till Dig i stället för galenskap och rädsla. ⁵För sanningen är säker, och endast kärleken är viss.*

LEKTION 279

Skapelsens frihet utlovar min egen.

1. Jag har fått löfte om att drömmarna skall upphöra, för Guds Son har inte övergivits av Hans Kärlek. ²Endast i drömmar finns det en tid när han tycks vara i fångenskap och väntar på en framtida frihet, om den överhuvudtaget finns. ³Men i verkligheten är hans drömmar borta, och sanningen intar deras plats. ⁴Och nu är friheten redan hans. ⁵Skulle jag vänta bunden i kedjor som redan har lossats för min befrielse, när Gud erbjuder mig frihet nu?
2. *Jag skall acceptera Dina löften i dag, och sätta min tilltro till dem. ²Min Fader älskar Sonen Som Han skapade som Sin Egen. ³Skulle du undanhålla de gåvor som Du gav till mig?*

LEKTION 280

Vilka begränsningar kan jag lägga på Guds Son?

1. Den Gud skapade obegränsad är fri. ²Jag kan hitta på fångenskap åt honom, men endast i illusioner, inte i sanning. ³Ingen Guds Tanke har lämnat sin Faders Sinne. ⁴Ingen Guds Tanke är begränsad på något sätt. ⁵Ingen Guds Tanke är annat än för evigt ren. ⁶Kan jag lägga begränsningar på Guds Son vars Fader ville att han skulle vara obegränsad, och lik Honom Självt i frihet och i kärlek?
2. *Låt mig i dag ära Din Son, för endast på så sätt finner jag vägen till Dig. ²Fader, jag lägger inga begränsningar på Sonen som Du älskar och som Du skapade obegränsad. ³Den ära jag visar honom är Din, och det som är Ditt tillhör också mig.*

7. Vad är den Helige Ande?

1. Den Helige Ande är förbindelselänken mellan illusioner och sanningen. ²Eftersom Han måste överbrygga gapet mellan verklighet och drömmar, leder varseblivningen till kunskap genom den nåd som Gud har givit Honom, och som skall vara Hans gåva till alla som vänder sig till Honom för att finna sanningen. ³Över den bro som Han gör tillgänglig bärs alla drömmar till sanningen för att upplösas inför kunskapens ljus. ⁴Där läggs synner och ljud åt sidan för evigt. ⁵Och där de tidigare varseblevs, har förlåtelsen möjliggjort varseblivningens lugna slut.
2. Målet för den Helige Andes undervisning är just att drömmarna tar slut. ²För synner och ljud måste omvandlas från att vara vittnesbörd om rädslan till att vara vittnesbörd om kärleken. ³Och när detta är helt genomfört, har inläringen uppnått det enda mål som den verkligen har. ⁴För inläringen, så som den Helige Ande vägleder den till det resultat som Han varseblir för den, blir medlet att gå bortom den, för att ersättas av den Eviga Sanningen.
3. Om du bara visste hur mycket din Fader längtar efter att du skall varsebli din syndfrihet, skulle du inte låta Hans Röst kalla på dig förgäves, inte heller skulle du vända dig bort från det Han erbjuder dig för att ersätta de skrämmande bilder och drömmar som du har gjort. ²Den Helige Ande förstår de medel som du har gjort, genom vilka du ville uppnå det som för evigt är ouppnåeligt. ³Och om du erbjuder dem till Honom, kommer Han att använda sig av de medel som du gjorde för att förvisa dig själv, till att återlämna ditt sinne dit där det i sanning hör hemma.
4. Från kunskapen, där Han placerades av Gud, uppmanar den Helige Ande dig att låta förlåtelsen vila över dina drömmar så att du kan återfå ditt förnuft och din sinnesfrid. ²Utan förlåtelse kommer dina drömmar att finnas kvar och skrämma dig. ³Och minnet av all din Faders Kärlek kommer inte att återvända för att tillkännage att drömmarnas slut har kommit.
5. Acceptera din Faders gåva. ²Den är ett rop från Kärleken till Kärleken att Den endast skall vara Sig Själv. ³Den Helige Ande är Hans gåva genom vilken Himlens stillhet återställs till Guds älskade Son. ⁴Skulle du vägra att åta dig funktionen att göra Gud fullständig, när allt Han vill är att du skall vara fullständig?

LEKTION 281

Jag kan inte skadas av någonting annat än mina tankar.

1. *Fader, Din Son är fullkomlig. ²När jag tror att jag på något sätt är skadad, är det på grund av att jag har glömt vem jag är, och att jag är så som Du skapade mig. ³Dina Tankar kan endast skänka mig lycka. ⁴Om jag någon gång är bedrövad eller skadad eller sjuk, har jag glömt vad Du tänker, och satt mina meningslösa små föreställningar på den plats där Dina Tankar hör hemma, och där de är. ⁵Jag kan inte skadas av någonting annat än mina tankar. ⁶De Tankar jag tänker med Dig kan endast välsigna. ⁷Endast de Tankar jag tänker med Dig är sanna.*
2. *Jag skall inte skada mig själv i dag. ²För jag är långt bortom all smärta. ³Min Fader satte mig tryggt i Himlen och vakar över mig. ⁴Och jag vill inte attackera Sonen som Han älskar, för det Han älskar är också mitt att älska.*

LEKTION 282

Jag skall inte vara rädd för kärleken i dag.

1. *Om jag endast kunde inse detta i dag, skulle frälsningen kunna uppnås för hela världen. ²Detta är beslutet att inte vara vansinnig, och att acceptera mig själv så som Gud Själv, min Fader och min Källa, skapade mig. ³Detta är det fasta beslutet att inte sova i drömmar om död, medan sanningen för evigt lever vidare i kärlekens glädje. ⁴Och detta är valet att känna igen det Själv Som Gud skapade som den Son Han älskar, och Som förblir min enda Identitet.*
2. *Fader, Ditt Namn är Kärlek och det är också mitt. ²Detta är sanningen. ³Och kan sanningen ändras enbart genom att ge den ett annat namn? ⁴Rädslans namn är helt enkelt ett misstag. ⁵Låt mig inte vara rädd för sanningen i dag.*

LEKTION 283

Min sanna Identitet bor i Dig.

1. *Fader, jag gjorde en bild av mig själv, och det är den som jag kallar Guds Son. ²Ändå är skapelsen så som den alltid var, för Din skapelse är oföränderlig. ³Låt mig inte dyrka avgudar. ⁴Jag är den som min Fader älskar. ⁵Min helighet förblir Himlens ljus och Guds Kärlek. ⁶Är inte det tryggt som älskas av Dig? ⁷Är inte Himlens ljus oändligt? ⁸Är inte Din Son min sanna Identitet, när Du har skapat allt som är?*
2. Nu är vi ett i den Identitet som vi delar med varandra, med Gud vår Fader som vår enda Källa, och allt som är skapat som del av oss. ²Och därför erbjuder vi välsignelse till alla ting, och förenar oss kärleksfullt med hela världen, som vår förlåtelse har gjort till ett med oss.

LEKTION 284

Jag kan välja att ändra alla tankar som skadar.

1. Förlust är inte förlust när den varseblivs rätt. ²Smärta är omöjlig. ³Det finns ingen sorg som har någon orsak överhuvudtaget. ⁴Och allt slags lidande är ingenting annat än en dröm. ⁵Detta är sanningen, som först bara skall sägas och sedan upprepas många gånger; och därefter accepteras som endast delvis sann, med många reservationer. ⁶Sedan skall den mer och mer allvarligt övervägas, och slutligen accepteras som sanningen. ⁷Jag kan välja att ändra alla tankar som skadar. ⁸Och jag vill gå bortom dessa ord i dag, och förbi alla reservationer, och komma fram till att helt och fullt acceptera sanningen i dem.
2. *Fader, det Du har givit kan inte skada, så sorg och smärta måste vara omöjliga. ²Låt mig inte svikta i min tillit till Dig i dag, och endast acceptera det glädjrika som Dina gåvor, och endast acceptera det glädjrika som sanningen.*

LEKTION 285

Min helighet lyser ljus och klar i dag.

1. I dag vaknar jag med glädje, och förväntar mig att endast Guds lyckliga ting skall komma till mig. ²Jag ber endast dem att komma, och förstår att min inbjudan kommer att besvaras av de tankar till vilka den har sänts av mig. ³Och jag kommer endast att be om glädjrika ting i det ögonblick jag accepterar min helighet. ⁴För vad nytta skulle jag ha av smärta, vilket syfte skulle mitt lidande fylla, och hur skulle sorg och förlust gagna mig om vansinnet lämnar mig i dag, och jag accepterar min helighet i stället?
2. *Fader, min helighet är Din. ²Låt mig glädjas i den, och genom förlåtelsen återfå mitt sunda förnuft. ³Din Son är fortfarande som Du skapade honom. ⁴Min helighet är del av mig, och också del av Dig. ⁵Och vad kan ändra Heligheten Självo?*

LEKTION 286

Himlens stillhet omsluter mitt hjärta i dag.

1. *Fader, så stilla det är i dag! ²Så tyst allt faller på plats! ³Detta är dagen som valts att vara den tidpunkt då jag kommer att förstå lektionen att jag inte behöver göra någonting. ⁴I Dig har alla val redan gjorts. ⁵I Dig har alla konflikter lösts. ⁶I Dig har allt som jag hoppas finna redan givits till mig. ⁷Din frid är min. ⁸Mitt hjärta är stilla, och mitt sinne i vila. ⁹Din Kärlek är Himlen, och Din Kärlek är min.*
2. Stillheten i dag kommer att ge oss hopp om att ha funnit vägen, och att ha färdats långt på den till ett helt säkert mål. ²I dag skall vi inte tvivla på det slut som Gud Självo har lovat oss. ³Vi litar på Honom, och på vårt Självo, Som fortfarande är ett med Honom.

LEKTION 287

Du är mitt mål, min Fader. Endast Du.

1. Vart skulle jag gå om inte till Himlen? ²Vad skulle kunna vara en ersättning för lycka? ³Vilken gåva skulle jag kunna föredra framför Guds frid? ⁴Vilken skatt skulle jag söka och finna och behålla som kan jämföras med min Identitet? ⁵Och skulle jag hellre vilja leva med rädsla än med kärlek?
2. *Du är mitt mål, min Fader.* ²Vad förutom Dig skulle jag kunna önska att ha? ³Vilken väg förutom den som leder till Dig skulle jag önska att vandra? ⁴Och vad förutom minnet av Dig skulle för mig kunna innebära slutet på drömmarna och de fruktlösa ersättningarna för sanningen? ⁵Du är mitt enda mål. ⁶Din Son vill vara så som Du skapade honom. ⁷På vilket annat sätt än detta skulle jag kunna förvänta mig att känna igen mitt Självo, och vara ett med min Identitet?

LEKTION 288

Låt mig glömma min broders förgångna i dag.

1. *Detta är den tanke som leder mig till Dig, och för mig till mitt mål.* ²Jag kan inte komma till Dig utan min broder. ³Och för att känna min Källa måste jag först varsebli det som Du skapade som ett med mig. ⁴Det är min broders hand som leder mig på vägen till Dig. ⁵Hans synder finns i det förgångna tillsammans med mina, och jag är räddad eftersom det förgångna är borta. ⁶Låt mig inte omhulda det i mitt hjärta, för då kommer jag att gå vilse på vägen som leder till Dig. ⁷Min broder är min frälsare. ⁸Låt mig inte attackera den frälsare som Du har givit mig. ⁹Men låt mig ära honom som bär Ditt Namn, och på så sätt minnas att Det är mitt eget.
2. Förlåt mig då i dag. ²Och du kommer att veta att du har förlåtit mig om du ser din broder i helighetens ljus. ³Han kan inte vara mindre helig än jag, och du kan inte vara mer helig än han.

LEKTION 289

Det förgångna är över. Det kan inte beröra mig.

1. Om inte det förgångna är borta i mitt sinne, måste den verkliga världen undgå mitt seende. ²För jag ser faktiskt ingenting; jag ser endast det som inte finns. ³Hur kan jag då varsebli den värld som förlåtelsen erbjuder? ⁴Det förgångna gjordes för att gömma den, för detta är den värld som endast kan ses nu. ⁵Den har inget förgånget. ⁶För vad kan förlåtas förutom det förgångna, och om det är förlåtet är det borta.
2. *Fader, låt mig inte se på ett förgånget som inte finns. ²För Du har erbjudit mig Din Egen ersättning i en nutida värld som det förgångna har lämnat opåverkad och fri från synd. ³Här är slutet på skulden. ⁴Och här görs jag redo för Ditt sista steg. ⁵Skall jag kräva att Du väntar längre på att Din Son skall finna den skönhet som Du hade för avsikt skulle vara slutet på alla hans drömmar och all hans smärta?*

LEKTION 290

Min lycka i nuet är allt jag ser.

1. Om jag inte ser på det som inte finns, är min lycka i nuet allt jag ser. ²Ögon som börjar öppnas ser till sist. ³Och jag vill att Kristi sanna seende skall komma till mig just i dag. ⁴Det jag varseblir utan Guds Egen Rättelse av det seende som jag gjorde är skrämmande och smärtsamt att se på. ⁵Likväl skall jag inte tillåta mitt sinne att ett ögonblick längre låta sig vilseledas av övertygelsen att den dröm som jag gjorde är verklig. ⁶Detta är dagen då jag söker min lycka i nuet, och inte ser på någonting annat än det jag söker.
2. *Med denna föresats kommer jag till Dig, och ber att Din styrka skall hålla mig uppe i dag, medan jag försöker att enbart göra Din Vilja. ²Du kan inte undgå att höra mig, Fader. ³Det jag ber om har Du redan givit mig. ⁴Och jag är säker på att jag kommer att se min lycka i dag.*

8. Vad är den verkliga världen?

1. Den verkliga världen är en symbol, liksom allt annat som varseblivningen erbjuder. ²Likväl står den för det som är motsatsen till det du gjorde. ³Din värld ses genom rädslans ögon, och för med sig vittnesbörd om skräck till ditt sinne. ⁴Den verkliga världen kan inte varseblivas annat än genom ögon som förlåtelsen väl-signar, så att de ser en värld där skräck är omöjlig, och inga vittnesbörd om rädsla går att finna.
2. Den verkliga världen innehåller en motsvarighet till varje olycklig tanke som återspeglas i din värld; en säker rättelse av de syner av rädsla och stridsljud som din värld innehåller. ²Den verkliga världen visar en värld som ses på ett annat sätt, genom lugna ögon och med ett sinne i frid. ³Där finns ingenting annat än vila. ⁴Där hörs inga skrik av smärta och sorg, för där finns ingenting kvar förutom förlåtelsen. ⁵Och synerna är behagliga. ⁶Endast lyckliga syner och ljud kan nå det sinne som har förlåtit sig självt.
3. Vilket behov har ett sådant sinne av tankar på död, attack och mord? ²Vad annat kan det varsebli runt omkring sig än trygghet, kärlek och glädje? ³Vad finns det som det skulle välja att det var fördömt, och vad finns det som det vill avvisa? ⁴Världen det ser uppstår ur ett sinne i frid med sig självt. ⁵Ingen fara lurar i någonting det ser, för det är vänligt, och det enda det ser på är vänlighet.
4. Den verkliga världen är symbolen för att drömmen om synd och skuld är över, och att Guds Son inte längre sover. ²Hans vakna ögon varseblir den tydliga återspeglings av sin Faders Kärlek; det säkra löftet att han är förlossad. ³Den verkliga världen innebär tidens slut, för dess varseblivning gör tiden meningslös.
5. Den Helige Ande behöver inte tiden när den har tjänat Hans syfte. ²Nu väntar Han endast på detta enda återstående ögonblick då Gud tar Sitt sista steg, och tiden har försvunnit och tagit varseblivningen med sig när den försvann, och endast lämnat sanningen att vara sig själv. ³Detta ögonblick är vårt mål, för det innehåller minnet av Gud. ⁴Och när vi ser på en värld som är förlåten, är det Han Som kallar på oss och kommer för att föra oss hem, och påminner oss om vår Identitet Som vår förlåtelse har givit oss tillbaka.

LEKTION 291

Detta är en dag av stillhet och frid.

1. Kristi sanna seende ser genom mig i dag. ²Hans seende visar mig att alla ting är förlåtna och i frid, och erbjuder detta samma sanna seende till världen. ³Och jag accepterar detta sanna seende i dess namn, både för mig själv och för världen. ⁴Vilken skönhet vi ser på i dag! ⁵Vilken helighet vi ser runt omkring oss! ⁶Och det är oss förunnat att förstå att det är en helighet som vi delar med varandra; det är Guds Egen Helighet.
2. *Den här dagen är mitt sinne stilla så att det kan ta emot de Tankar som Du erbjuder mig. ²Och jag accepterar det som kommer från Dig i stället för från mig själv. ³Jag känner inte vägen till Dig. ⁴Men Du är helt säker. ⁵Fader, vägled Din Son längs den tysta stig som leder till Dig. ⁶Låt min förlåtelse vara fullständig, och låt minnet av Dig komma tillbaka till mig.*

LEKTION 292

Allt har ett lyckligt slut.

1. Guds löften gör inga undantag. ²Och Han garanterar att endast glädje kan vara det lyckliga slutet för allt som finns. ³Men det beror på oss när detta uppnås; hur länge vi tillåter att en främmande vilja tycks motsätta sig Hans. ⁴Och så länge vi tror att denna vilja är verklig, kommer vi inte att finna det slut som Han har bestämt skall vara slutet på alla problem som vi varseblir, alla prövningar vi ser, och alla situationer som vi möter. ⁵Ändå är slutet säkert. ⁶För Guds Vilja sker på jorden och i Himlen. ⁷Vi kommer att söka och vi kommer att finna i enlighet med Hans Vilja, som garanterar att vår vilja sker.
2. *Vi tackar Dig, Fader, för att Du garanterar att allt till sist har ett lyckligt slut. ²Hjälp oss att inte blanda oss i, och på så sätt fördröja de lyckliga slut Du har lovat oss på varje problem som vi kan varsebli; på varje prövning som vi tror att vi fortfarande måste utstå.*

LEKTION 293

All rädsla är borta och endast kärleken är här.

1. All rädsla är borta, eftersom dess källa är här försvunnit och alla dess tankar med den. ²Kärleken förblir det enda tillstånd i nuet vars Källa är här i evigheters evighet. ³Kan världen tyckas ljus och klar och trygg och välkomnande, med alla mina misstag i det förgångna som tynger den, och visar mig förvrängda former av rädsla? ⁴Ändå är kärleken uppenbar i nuet, och dess verkningar tydliga. ⁵Hela världen strålar i återspeglings av dess heliga ljus, och jag varseblir en förlåten värld till sist.
2. *Fader, låt inte Din heliga värld undgå min syn i dag. ²Låt inte heller mina öron vara döva för alla de lovsånger av tacksamhet som världen sjunger under rädslans ljud. ³Det finns en verklig värld som nuet håller trygg från alla misstag i det förgångna. ⁴Och endast denna värld vill jag se inför mina ögon i dag.*

LEKTION 294

Min kropp är ett helt neutralt ting.

1. Jag är Guds Son. ²Och kan jag vara någonting annat också? ³Skapade Gud det dödliga och det förgängliga? ⁴Vilken nytta har Guds älskade Son av det som måste dö? ⁵Och ändå ser ett neutralt ting inte döden, för rädslans tankar är inte investerade där, inte heller har det givits någon parodi på kärlek. ⁶Dess neutralitet skyddar det så länge det är användbart. ⁷Och efteråt, när det inte längre har något syfte, läggs det åt sidan. ⁸Det är inte sjukt, inte heller gammalt eller skadat. ⁹Det har helt enkelt ingen funktion, behövs inte och kastas bort. ¹⁰Låt mig inte se det som mer än detta i dag; användbart för en tid och dugligt till att tjäna, som behåller sin användbarhet så länge det kan tjäna, och sedan ersätts av någonting bättre.

2. *Min kropp, Fader, kan inte vara Din Son. ²Och det som inte är skapat kan inte vara syndigt, inte heller utan synd; varken bra eller dåligt. ³Så låt mig använda den här drömmen till att hjälpa Din plan så att vi vaknar ur alla drömmar som vi gjorde.*

LEKTION 295

Den Helige Ande ser genom mig i dag.

1. Kristus ber att få använda mina ögon i dag, och på så sätt förlossa världen. ²Han ber om denna gåva så att Han kan erbjuda mig sinnesfrid, och ta bort all skräck och smärta. ³Och när de tas bort från mig, är drömmarna som tycktes utbreda sig över världen borta. ⁴Förlossningen måste vara en. ⁵När jag räddas, räddas världen tillsammans med mig. ⁶För vi måste alla förlossas tillsammans. ⁷Rädslan uppenbarar sig i många olika former, men kärleken är en.
2. *Min Fader, Kristus har bitt mig om en gåva, och en gåva som jag ger så att den kan ges till mig. ²Hjälp mig att använda Kristi ögon i dag, och på så sätt låta den Helige Andes Kärlek välsigna allt jag ser, så att Hans förlåtande Kärlek kan vila över mig.*

LEKTION 296

Den Helige Ande talar genom mig i dag.

1. *Den Helige Ande behöver min röst i dag, så att hela världen kan lyssna till Din Röst, och höra Ditt Ord genom mig. ²Jag är fast besluten att låta Dig tala genom mig, för jag vill inte använda några andra ord än Dina, och inte ha några tankar som är skilda från Dina, för endast Dina är sanna. ³Jag vill vara frälsare för den värld jag gjorde. ⁴För eftersom jag har fördömt den vill jag befria den, så att jag kan finna räddning, och höra det Ord som Din heliga Röst kommer att säga till mig i dag.*
2. I dag lär vi ut det vi vill lära oss, och endast detta. ²Och därför blir vårt inlärningsmål konfliktfritt, och möjligt att lätt uppnå och snabbt uppfylla. ³Med vilken glädje den Helige Ande kommer för att rädda oss från helvetet, när vi tillåter Hans undervisning att genom oss övertyga världen om att söka och finna den lätta vägen till Gud.

LEKTION 297

Förlåtelse är den enda gåva jag ger.

1. Förlåtelse är den enda gåva jag ger, för den är den enda gåva jag vill ha. ²Och allt jag ger, ger jag till mig själv. ³Detta är frälsningens enkla formel. ⁴Och jag som vill räddas vill göra den till min, så att den kan vara det sätt jag lever på i en värld som behöver frälsning, och som kommer att frälsas när jag accepterar Soning för egen del.
2. *Fader, så säkra Dina vägar är; så viss deras utgång, och så exakt varje steg i min frälsning redan bestämts och fullbordats genom Din nåd. ²Jag tackar Dig för Dina eviga gåvor, och jag tackar Dig för min Identitet.*

LEKTION 298

Jag älskar Dig, Fader, och jag älskar Din Son.

1. Min tacksamhet tillåter att min kärlek accepteras utan rädsla. ²Och på så sätt har jag återfått min Verklighet till sist. ³Allt som inkräktade på mitt heliga seende tar förlåtelsen bort. ⁴Och jag närmar mig slutet på vettlösa resor, galna levnadsförlopp och artificiella värden. ⁵Jag accepterar i stället det Gud fastställer som mitt, säker på att endast i detta kommer jag att räddas; säker på att jag går genom rädslan för att möta min Kärlek.
2. *Fader, jag kommer till Dig i dag, eftersom jag inte vill följa någon annan väg än Din. ²Du är vid min sida. ³Din väg är säker. ⁴Och jag är tacksam för Dina heliga gåvor av trygg tillflyktsort, och räddning från allt som skymmer min kärlek till Gud min Fader och Hans helige Son.*

LEKTION 299

Evig helighet bor i mig.

1. Det går långt över min förmåga att förstå eller känna min helighet. ²Men Gud, min Fader, Som skapade den, erkänner min helighet som Sin. ³Tillsammans förstår vår Vilja den. ⁴Och tillsammans vet vår Vilja att det är så.
2. *Fader, min helighet kommer inte från mig. ²Den är inte min, så att den kan förstöras av synd. ³Den är inte min, så att den kan attackeras. ⁴Illusioner kan skymma den, men kan inte släcka dess strålgång, inte heller fördunkla dess ljus. ⁵Den är för evigt fullkomlig och orörd. ⁶I den helas alla ting, för de förblir så som Du skapade dem. ⁷Och jag kan känna min helighet. ⁸För Heligheten Själva skapade mig, och jag kan känna min Källa eftersom det är Din Vilja att Du blir känd.*

LEKTION 300

Endast ett ögonblick varar den här världen.

1. Detta är en tanke som kan användas för att säga att död och sorg är den säkra lott som alla som kommer hit kan vänta sig, för deras glädjeämnen är borta innan de har dem, eller ens har uppfattat dem. ²Men detta är också den tanke som inte låter någon falsk varseblivning hålla oss i sitt grepp, eller representera mer än ett tillfälligt moln på en evigt klar himmel. ³Och det är denna klarhet vi söker i dag, oförmörkad, uppenbar och säker.
2. *Vi söker Din heliga värld i dag. ²För vi, Dina kärleksfulla Söner, har gått vilse en stund. ³Men vi har lyssnat till Din Röst, och lärt oss exakt vad vi skall göra för att återställas till Himlen och vår sanna Identitet. ⁴Och vi tackar i dag för att världen endast varar ett ögonblick. ⁵Vi vill gå bortom detta korta lilla ögonblick till evigheten.*

9. Vad är Kristi återkomst?

1. Kristi återkomst, som är lika säker som Gud, är endast rättelsen av misstag, och det sunda förnuftets återvändande. ²Den är en del av det tillstånd som återställer det som aldrig gått förlorat, och återupprättar det som alltid och för evigt är sant. ³Den är inbjudan till Guds Ord att inta illusionens plats; villigheten att låta förlåtelsen vila över alla ting utan undantag och utan förbehåll.
2. Det är den allomfattande naturen i Kristi återkomst som tillåter den att omfamna världen och bevara dig trygg i sin milda ankomst som omsluter alla levande ting tillsammans med dig. ²Det finns ingen gräns för den befrielse som Kristi återkomst för med sig, eftersom Guds skapelse måste vara gränslös. ³Förlåtelsen lyser upp Kristi återkomsts väg, eftersom den lyser över allt som ett. ⁴Och på så sätt känns ettheten igen till sist.
3. Kristi återkomst avslutar de lektioner som den Helige Ande lär ut, och bereder plats åt den Yttersta Domen, i vilken inläringen slutar med en sista sammanfattning som kommer att utsträcka sig bortom sig själv, och når upp till Gud. ²Kristi återkomst är den tidpunkt då alla sinnen lämnas i Kristi händer för att lämnas tillbaka till anden i den sanna skapelsens och Guds Viljas namn.
4. Kristi återkomst är den enda händelse i tiden som tiden inte själv kan påverka. ²För alla som någonsin kom för att dö, eller som ännu skall komma eller som är här nu, befrias på samma sätt från det som de har gjort. ³I denna likhet återupprättas Kristus som en enda Identitet i Vilken Guds Söner erkänner att de alla är ett. ⁴Och Gud Fadern ler mot Sin Son, Sin enda skapelse och Sin enda glädje.
5. Be att Kristi återkomst skall ske snart, men låt det inte stanna vid det. ²Den behöver dina ögon och öron och händer och fötter. ³Den behöver din röst. ⁴Och mest av allt behöver den din villighet. ⁵Låt oss glädjas över att vi kan göra Guds Vilja, och förena oss i dess heliga ljus. ⁶Se, Guds Son är en i oss, och vi kan nå vår Faders Kärlek genom Honom.

LEKTION 301

Och Gud Självt skall torka alla tårar.

1. *Fader, om jag inte dömer kan jag inte gråta. ²Inte heller kan jag lida eller känna att jag är övergiven eller inte behövd i världen. ³Den är mitt hem eftersom jag inte dömer den, och därför är den endast det Du vill. ⁴Låt mig i dag se den utan att döma, genom lyckliga ögon som förlåtelsen har befriat från all förvrängning. ⁵Låt mig se Din värld i stället för min. ⁶Och alla de tårar jag fällt kommer att glömmas, för deras källa är borta. ⁷Fader, jag skall inte döma Din värld i dag.*
2. *Guds värld är lycklig. ²De som ser på den kan endast lägga sin egen glädje till den, och välsigna den som en orsak till ytterligare glädje hos sig. ³Vi grät eftersom vi inte förstod. ⁴Men vi har lärt oss att den värld vi såg var falsk, och vi kommer att se Guds värld i dag.*

LEKTION 302

Där det var mörker ser jag ljuset.

1. *Fader, våra ögon håller till sist på att öppnas. ²Din heliga värld väntar på oss när vi äntligen återfår vårt seende och vi kan se. ³Vi trodde att vi led. ⁴Men vi hade glömt den Son som Du skapade. ⁵Nu ser vi att mörkret är vår egen inbillning, och att ljuset finns där så att vi kan se det. ⁶Kristi sanna seende omvandlar mörker till ljus, för rädslan måste försvinna när kärleken har kommit. ⁷Låt mig förlåta Din heliga värld i dag, så att jag kan se på dess helighet och förstå att den endast återspeglar min egen.*
2. *Vår Kärlek väntar på oss när vi går till Honom, och vandrar vid vår sida och visar oss vägen. ²Han misslyckas inte med någonting. ³Han är det mål vi söker, och Han är det medel genom vilket vi går till Honom.*

LEKTION 303

Den helige Kristus föds i mig i dag.

1. Vaka med mig, änglar, vaka med mig i dag. ²Låt alla Guds heliga Tankar omsluta mig och vara stilla med mig medan Himlens Son blir född. ³Låt jordiska ljud vara tysta, och de syner jag är van vid att se försvinna. ⁴Låt Kristus välkomnas där Han hör hemma. ⁵Och låt Honom höra de ljud som Han förstår, och endast se de syner som visar Hans Faders Kärlek. ⁶Låt Honom inte längre vara en främling här, för Han föds på nytt i mig i dag.
2. *Din Son är välkommen, Fader. ²Han har kommit för att rädda mig från det onda själv som jag gjorde. ³Han är det Självt Som Du har givit mig. ⁴Han är bara det som jag i sanning verkligen är. ⁵Han är den Son Du älskar mer än någonting annat. ⁶Han är mitt Självt så som Du skapade mig. ⁷Det är inte Kristus Som kan korsfästas. ⁸Låt mig trygg i Din Famn ta emot Din Son.*

LEKTION 304

Låt inte min värld skymma åsynen av Kristus.

1. Jag kan skymma mitt heliga seende om jag låter min värld inkräkta på det. ²Inte heller kan jag se de heliga syner som Kristus ser på, såvida det inte är Hans sanna seende jag använder. ³Varseblivning är en spegel, inte ett faktum. ⁴Och det jag ser på är mitt sinnestillstånd, återspeglat utanför. ⁵Jag vill välsigna världen genom att se på den genom Kristi ögon. ⁶Och jag kommer att se de säkra tecknen på att alla mina synder har förlåtits mig.
2. *Du leder mig från mörker till ljus; från synd till helighet. ²Låt mig förlåta, och på så sätt ta emot frälsningen för världen. ³Den är Din gåva, min Fader, given till mig för att erbjuda Din helige Son, så att Han åter kan finna minnet av Dig och av Din Son så som Du skapade honom.*

LEKTION 305

Det finns en frid som Kristus skänker oss.

1. Den som enbart använder Kristi sanna seende finner en frid så djup och stilla, omöjlig att störa och helt och hållet oföränderlig, att världen inte har någon motsvarighet. ²Jämförelser tiger still inför denna frid. ³Och hela världen försvinner i tysthet när denna frid omsluter den, och varsamt bär den till sanningen så att den inte längre skall vara rädslans hem. ⁴För kärleken har kommit, och har helat världen genom att ge den Kristi frid.
2. *Fader, Kristi frid har givits oss, eftersom det är Din Vilja att vi skall räddas. ²Hjälp oss i dag att endast acceptera Din gåva, och inte döma den. ³För den har kommit till oss för att rädda oss från vår dom över oss själva.*

LEKTION 306

Kristi gåva är allt jag söker i dag.

1. Vad annat än Kristi sanna seende skulle jag vilja använda i dag, när det kan erbjuda mig en dag då jag ser en värld så lik Himlen att ett gammalt minne kommer tillbaka till mig? ²I dag kan jag glömma den värld som jag gjorde. ³I dag kan jag gå förbi all rädsla, och återfå kärlek och helighet och frid. ⁴I dag förlossas jag, och föds på nytt in i en värld av barmhärtighet och omsorg; av kärleksfull godhet och Guds frid.
2. *Och så, vår Fader, återvänder vi till Dig, och kommer ihåg att vi aldrig gav oss iväg; och minns Dina heliga gåvor till oss. ²I tacksamhet och erkänsla kommer vi, med tomma händer och öppna hjärtan och sinnen, och ber endast om det som Du ger. ³Vi kan inte ge en gåva som är värdig Din Son. ⁴Men i Din Kärlek är Kristi gåva hans.*

LEKTION 307

Motstridiga önskningar kan inte vara min vilja.

1. *Fader, Din Vilja är min, och endast den. ²Det finns ingen annan vilja som jag vill ha. ³Låt mig inte försöka göra någon annan vilja, för det är vettlöst och kommer att orsaka mig smärta. ⁴Endast Din Vilja kan skänka mig lycka, och endast Din existerar. ⁵Om jag vill ha det som endast Du kan ge, måste jag acceptera Din Vilja för mig, och gå in i den frid där konflikt är omöjlig, där Din Son är ett med Dig i vara och i vilja, och ingenting motsäger den heliga sanningen att jag förblir så som Du skapade mig.*
2. Och med denna bön går vi tyst in i ett tillstånd dit konflikt inte kan komma, eftersom vi förenar vår heliga vilja med Guds, i insikten att de är detsamma.

LEKTION 308

Detta ögonblick är den enda tid som finns.

1. Jag har föreställt mig tiden på ett sådant sätt att jag tillintetgör mitt mål. ²Om jag bestämmer mig för att nå bortom tiden till tidlösheten, måste jag ändra min varseblivning av vad tiden är till för. ³Syftet med tiden kan inte vara att bevara det förgångna och framtiden som ett. ⁴Det enda intervall under vilket jag kan räddas från tiden är nu. ⁵För i detta ögonblick har förlåtelsen kommit för att befria mig. ⁶Kristi födelse är nu, utan något förgånget eller någon framtid. ⁷Han har kommit för att ge Sin välsignelse till världen nu, och återställa den till tidlöshet och kärlek. ⁸Och kärleken är allestädes närvarande, här och nu.
2. *Tack för detta ögonblick, Fader. ²Det är nu som jag förlossas. ³Detta ögonblick är den tidpunkt Du har bestämt för Din Sons befrielse, och för världens frälsning i honom.*

LEKTION 309

Jag skall inte vara rädd för att se inåt i dag.

1. Inom mig finns den Eviga Oskulden, eftersom det är Guds Vilja att Den skall vara där i evigheters evighet. ²Jag, Hans Son, vars vilja är lika gränslös som Hans Egen, kan inte vilja förändra detta. ³För att förneka min Faders Vilja är att förneka min egen. ⁴Att se inåt är endast att finna min vilja så som Gud skapade den, och så som den är. ⁵Jag är rädd för att se inåt eftersom jag tror att jag gjorde en annan vilja som inte är sann, och gjorde den verklig. ⁶Men den har inga verkningar. ⁷Inom mig finns Guds helighet. ⁸Inom mig finns minnet av Honom.
2. *Steg*et jag tar i dag, min Fader, är min säkra befrielse från fåfänga drömmar om synd. ²Ditt altare är fridfullt och obefläckat. ³Det är det heliga altaret åt mitt Själv, och där finner jag min sanna Identitet.

LEKTION 310

I oräddhet och kärlek tillbringar jag den här dagen.

1. *Den här dagen, min Fader, vill jag tillbringa med Dig, så som Du har valt att alla mina dagar skall vara.* ²Och det jag kommer att uppleva har ingenting alls med tiden att göra. ³Den glädje som kommer till mig kommer inte från dagar eller timmar, för den kommer från Himlen till Din Son. ⁴Den här dagen kommer att vara Din milda påminnelse om att minnas Dig, Din nåderika kallelse på Din helige Son, tecknet på att Din nåd har kommit till mig, och att det är Din Vilja att jag blir fri i dag.
2. Vi tillbringar den här dagen tillsammans, du och jag. ²Och hela världen förenar sig med oss i vår sång av tacksamhet och glädje till Honom Som gav oss frälsningen, och Som gjorde oss fria. ³Vi har återfått vår frid och helighet. ⁴Det finns ingen plats för rädsla i oss i dag, för vi har välkomnat kärleken in i våra hjärtan.

10. Vad är den Yttersta Domen?

1. Kristi återkomst ger Guds Son den här gåvan: Att höra Rösterna för Gud förkunna att det som är falskt är falskt, och att det som är sant aldrig har ändrats. ²Och det är med denna dom som varseblivningen upphör. ³Först ser du en värld som har accepterat detta som sant, projicerad från ett sinne som nu är rättat. ⁴Och med detta heliga seende ger varseblivningen en tyst välsignelse och försvinner sedan, för dess mål är uppnått och dess uppdrag utfört.
2. Den sista domen över världen innehåller inget fördömande. ²För den ser världen som totalt förlåten, utan synd och helt utan syfte. ³Utan orsak, och nu utan funktion i Kristi seende, glider den helt enkelt undan till intet. ⁴Där föddes den och där slutar den också. ⁵Och alla skepnaderna i den dröm i vilken världen började försvinner med den. ⁶Kroppar är nu till ingen nytta och kommer därför att försvinna, eftersom Guds Son är gränslös.
3. Du som trodde att Guds Yttersta Dom skulle döma världen till helvetet tillsammans med dig, acceptera denna heliga sanning: Guds Dom är Rättelsens gåva som Han skänkte till alla dina misstag och på så sätt befriade dig från dem, och från alla de verkningar de någonsin tycktes ha. ²Att frukta Guds frälsande nåd är endast att frukta fullständig befrielse från lidande, återvändandet till frid, trygghet och lycka, och föreningen med din egen Identitet.
4. Guds Sista Dom är lika barmhärtig som varje steg i den plan Han har gjort upp för att välsigna Sin Son, och kalla honom tillbaka till den eviga frid som Han delar med honom. ²Var inte rädd för kärleken. ³För endast den kan hela all sorg, torka alla tårar och varsamt väcka Sonen som Gud erkänner som Sin ur hans dröm om smärta. ⁴Var inte rädd för detta. ⁵Frälsningen ber dig att välkomna den. ⁶Och världen väntar på att du glatt skall acceptera den, vilket kommer att göra den fri.
5. Detta är Guds Sista Dom: "Du är fortfarande Min helige Son, för evigt oskyldig, för evigt kärleksfull och för evigt älskad, lika gränslös som din Skapare, och fullständigt oföränderlig och för evigt ren. ²Vakna därför och återvänd till Mig. ³Jag är din Fader och du är Min Son."

LEKTION 311

Jag dömer alla ting utifrån hur jag skulle vilja att de var.

1. Dömandet kom till som ett vapen för att användas mot sanningen. ²Det separerar det som det används emot, och skiljer ut detta som om det vore ett ting för sig. ³Och sedan gör det av detta det som du vill att det skall vara. ⁴Det dömer det som det inte kan förstå, eftersom det inte kan se helheten, och därför dömer felaktigt. ⁵Låt oss inte använda det i dag, utan göra en gåva av det till Honom Som använder det på ett annat sätt. ⁶Han kommer att befria oss från våndan av alla de domar vi har fällt över oss själva, och återställa sinnesfriden genom att ge oss Guds Dom över Sin Son.
2. *Fader, vi väntar med öppet sinne i dag på att höra Din Dom över den Son som Du älskar. ²Vi känner honom inte, och vi kan inte döma. ³Och därför låter vi Din Kärlek bestämma vad han som Du skapade som Din Son måste vara.*

LEKTION 312

Jag ser alla ting utifrån hur jag skulle vilja att de var.

1. Varseblivningen följer dömandet. ²När vi har dömt, ser vi därför det vi vill se. ³För seendet kan endast tjäna till att erbjuda oss det vi vill ha. ⁴Det är omöjligt att förbise det som vi vill se, och undgå att se det som vi har valt att se. ⁵Så säkert den verkliga världen därför måste komma för att välkomna det heliga seendet hos den som tar den Helige Andes syfte som sitt mål för seendet. ⁶Och han kan inte undgå att se det som Kristus vill att han skall se, och dela Kristi Kärlek till det han ser.
2. *Jag har inget annat syfte i dag än att se på en befriad värld, fri från allt mitt dömande. ²Fader, detta är Din Vilja för mig i dag, och därför måste det också vara mitt mål.*

LEKTION 313

Låt en ny varseblivning komma till mig nu.

1. *Fader, det finns ett sant seende som ser alla ting utan synd, så att rädslan är borta, och där den fanns bjuds kärleken in. ²Och kärleken kommer överallt där den ombeds att komma. ³Detta sanna seende är Din gåva. ⁴Kristi ögon ser på en förlåten värld. ⁵I Hans seende är alla dess synder förlåtna, för Han ser ingen synd i någonting Han ser på. ⁶Låt nu Hans sanna varseblivning komma till mig, så att jag kan vakna ur drömmen om synd, och se inåt på min syndfrihet som Du har bevarat fullständigt obefläckad på altaret åt Din helige Son, det Självo Som jag vill identifiera mig med.*
2. *Låt oss i dag se varandra med Kristi seende. ²Så vackra vi är! ³Så heliga och så kärleksfulla! ⁴Broder, kom och förena dig med mig i dag. ⁵Vi räddar världen när vi har förenats. ⁶För i vårt sanna seende blir den lika helig som ljuset i oss.*

LEKTION 314

Jag söker en framtid som är olik det förgångna.

1. *Från en ny varseblivning av världen kommer en framtid som är mycket olik det förgångna. ²Framtiden ses nu som enbart en utsträckning av nuet. ³Tidigare misstag kan inte kasta någon skugga över den, så rädslan har förlorat sina avgudar och sina bilder, och eftersom den är utan form har den inga verkningar. ⁴Döden kommer inte att göra anspråk på framtiden nu, för nu är livet dess mål, och alla de medel som behövs tillhandahålls med glädje. ⁵Vem kan sörja eller lida när nuet har befriats, och utsträcker sin trygghet och frid in i en stilla framtid fylld med glädje?*
2. *Fader, vi misstog oss i det förgångna, och väljer att använda nuet för att vara fria. ²Nu lämnar vi framtiden i Dina Händer, och lämnar våra tidigare misstag bakom oss, säkra på att Du kommer att hålla Dina löften nu och vägleda framtiden i deras heliga ljus.*

LEKTION 315

Alla gåvor mina bröder ger tillhör mig.

1. Varje dag kommer tusentals skatter till mig varje ögonblick som går.
²Jag välsignas med gåvor hela dagen, vars värde vida överstiger allt som jag kan föreställa mig. ³En broder ler mot en annan, och mitt hjärta gläder sig. ⁴Någon säger ett ord av tacksamhet eller barmhärtighet, och mitt sinne tar emot denna gåva och tar den som sin egen. ⁵Och alla som finner vägen till Gud blir min frälsare och visar mig vägen, och ger mig sin visshet att det han har lärt sig lika säkert också är mitt.
2. *Jag tackar dig, Fader, för de många gåvor som kommer till mig i dag och varje dag från varje Guds Son. ²Mina bröder är obegränsade i alla sina gåvor till mig. ³Nu kan jag erbjuda dem min tacksamhet, så att tacksamheten mot dem kan leda mig vidare till Min Skapare och till minnet av Honom.*

LEKTION 316

Alla gåvor jag ger mina bröder är mina egna.

1. Liksom varje gåva som mina bröder ger är min, så tillhör varje gåva som jag ger också mig. ²Varje gåva tillåter ett gammalt misstag att försvinna, och lämnar ingen skugga på det heliga sinne som min Fader älskar. ³Hans nåd ges till mig i varje gåva som en broder tagit emot under all tid, och också bortom all tid. ⁴Min skattkammare är full, och änglar vaktar dess öppna dörrar så att inte en enda gåva går förlorad utan endast fler läggs till. ⁵Låt mig komma dit där mina skatter finns, och komma in där jag i sanning är välkommen och hemma, bland de gåvor som Gud har givit mig.
2. *Fader, jag vill acceptera Dina gåvor i dag. ²Jag vet inte vilka de är. ³Men jag litar på att Du som gav dem kommer att ge mig medlen genom vilka jag kan se dem, förstå deras värde, och hålla fast endast vid dem som det jag vill ha.*

LEKTION 317

Jag följer den väg som bestämts åt mig.

1. Jag har en speciell plats att fylla; en roll bara för mig.
²Frälsningen väntar tills jag tar på mig denna roll som det som jag väljer att göra. ³Till dess att jag gör detta val är jag slav under tiden och människans öde. ⁴Men när jag villigt och glatt går den väg som min Faders plan bestämde att jag skulle gå, då kommer jag att förstå att frälsningen redan är här, redan har givits till alla mina bröder, och också redan är min.
2. *Fader, Din väg är det jag väljer i dag. ²Dit den för mig, väljer jag att gå; det den vill att jag skall göra, väljer jag att göra. ³Din väg är viss och slutet säkert. ⁴Minnet av Dig väntar på mig där. ⁵Och alla mina sorger upphör i Din omfamning, vilket Du har lovat Din Son, som felaktigt trodde att han hade vandrat bort från det säkra beskyddet av Din kärleksfulla Famn.*

LEKTION 318

I mig är frälsningens mål och medel ett.

1. I mig, Guds helige Son, förenas alla delar i Himlens plan att rädda världen. ²Vad skulle kunna vara i konflikt, när alla delarna endast har ett syfte och ett mål? ³Hur skulle det kunna finnas en enda del som står ensam, eller en som har mer eller mindre betydelse än de övriga? ⁴Jag är medlet genom vilket Guds Son räddas, eftersom frälsningens syfte är att finna den syndfrihet som Gud har lagt i mig. ⁵Jag skapades som det ting jag söker. ⁶Jag är det mål som världen söker efter. ⁷Jag är Guds Son, Hans enda eviga Kärlek. ⁸Jag är också frälsningens mål och medel.
2. *Låt mig i dag, min Fader, ta på mig den roll som Du erbjuder mig i Din önskan att jag skall acceptera Soning för egen del. ²För på så sätt blir det som därigenom försonas i mig lika säkert försonat också med Dig.*

LEKTION 319

Jag kom för att frälsa världen.

1. Här är en tanke från vilken allt högmod har tagits bort, och endast sanningen finns kvar. ²För högmod motsätter sig sanningen. ³Men när det inte finns något högmod kommer sanningen omedelbart, och fyller ut det rum som egot lämnat obesatt genom lögn. ⁴Endast egot kan vara begränsat, och därför måste det söka efter mål som är inskränkta och begränsande. ⁵Egot tror att det som någon vinner, måste helheten förlora. ⁶Och likväl är det Guds Vilja att jag lär mig att det som någon vinner ges till alla.
2. *Fader, Din vilja är total. ²Och målet som härstammar från den, delar dess totalitet. ³Vilket annat mål än världens frälsning skulle Du ha kunnat ge mig? ⁴Och vad annat än detta skulle kunna vara den Vilja som mitt själv har delat med Dig?*

LEKTION 320

Min Fader ger all makt till mig.

1. Guds Son är obegränsad. ²Det finns inga gränser för hans styrka, hans frid, hans glädje, inte heller för de egenskaper som hans Fader gav honom när han skapades. ³Det han vill tillsammans med sin Skapare och Förlossare måste ske. ⁴Hans heliga vilja kan aldrig förnekas, eftersom hans Fader lyser över hans sinne, och inför det lägger all den styrka och kärlek som finns på jorden och i Himlen. ⁵Jag är den till vilken allt detta ges. ⁶Jag är den i vilken makten i min Faders Vilja bor.
2. *Din Vilja kan göra allt i mig, och sedan också utsträcka sig till hela världen genom mig. ²Det finns ingen gräns för Din vilja. ³Och därför har all makt givits till Din Son.*

11. Vad är skapelsen?

1. Skapelsen är summan av alla Guds Tankar, oändliga i antal och överallt utan begränsning. ²Endast Kärleken skapar, och endast likt Sig Själv. ³Det fanns aldrig någon tid när allt som Den skapade inte existerade. ⁴Inte heller kommer det att finnas någon tid när någonting som Den skapade lider förlust. ⁵För alltid och för evigt är Guds Tankar exakt så som de var och så som de är, oförändrade genom tiden och efter tidens slut.
2. Guds Tankar har givits all den makt som deras egen Skapare har. ²För Han vill utöka Kärleken genom att utsträcka den. ³På så sätt deltar Hans Son i skapelsen, och måste därför delta i makten att skapa. ⁴Det som Gud vill skall vara ett för evigt, kommer fortfarande att vara ett när tiden är över; och kommer inte att förändras under tidens gång, utan förblir så som det var innan tanken på tid tog sin början.
3. Skapelsen är motsatsen till alla illusioner, för skapelsen är sanningen. ²Skapelsen är Guds helige Son, för i skapelsen är Hans Vilja fullständig i varje aspekt och gör så att varje del innehåller Helheten. ³Dess etthets okränkbarhet garanteras för evigt; upprätthålls för evigt i Hans heliga Vilja, bortom all möjlighet att skadas, separeras, vara ofullkomlig eller få någon fläck på sin syndfrihet.
4. Vi är skapelsen; vi är Guds Söner. ²Vi tycks vara åtskilda och omedvetna om vår eviga enhet med Honom. ³Bakom alla våra tvivel, bortom alla våra rädsor finns det likväl fortfarande visshet. ⁴För Kärleken finns kvar med alla Sina Tankar, och Dess visshet är deras. ⁵Minnet av Gud finns i vårt heliga sinne som känner sin etthet och sin enhet med sin Skapare. ⁶Låt vår funktion vara att endast låta detta minne komma tillbaka, att endast låta Guds Vilja ske på jorden, att endast återfå det sunda förnutet, och att endast vara så som Gud skapade oss.
5. Vår Fader kallar på oss. ²Vi hör Hans Röst, och vi förlåter skapelsen i dess Skapares Namn, Heligheten Själv, Vars helighet Hans Egen skapelse delar; Vars helighet fortfarande är en del av oss.

LEKTION 321

Fader, min frihet finns endast i Dig.

1. *Jag har inte förstått vad som gjorde mig fri, inte heller vad min frihet är, eller var jag skall söka för att finna den.* ²*Fader jag sökte förgäves tills jag hörde Din Röst som visade mig vägen.* ³*Nu vill jag inte längre vägleda mig själv.* ⁴*För jag har varken gjort eller förstått vägen till att finna min frihet.* ⁵*Men jag har tillit till Dig.* ⁶*Du, Som skänkte mig min frihet som Din helige Son, kommer inte gå förlorad för mig.* ⁷*Din Röst leder mig, och vägen till Dig öppnar sig och blir till sist tydlig för mig.* ⁸*Fader, min frihet finns endast i Dig.* ⁹*Fader, det är min vilja att återvända hem.*
2. I dag svarar vi för världen som kommer att befrias tillsammans med oss. ²Så glada vi är att finna vår frihet genom den säkra väg som vår Fader har bestämt. ³Och så säker hela världens frälsning är, när vi lär oss att vår frihet endast går att finna i Gud.

LEKTION 322

Jag kan endast ge upp det som aldrig var verkligt.

1. Jag offerar illusioner; ingenting mer. ²Och när illusionerna försvinner, finner jag de gåvor som illusionerna försökte dölja, och de väntar på mig i lysande välkomnande, och är redo att ge mig Guds gamla budskap. ³Minnet av Honom lever kvar i varje gåva som jag tar emot av Honom. ⁴Och varje dröm tjänar endast till att dölja det Självt Som är Guds ende Son, Hans avbild, den Helige Som fortfarande bor i Honom för evigt, liksom Han fortfarande bor i mig.
2. *Fader, för Dig förblir allt offer för evigt obegripligt.* ²*Och därför kan jag inte offra annat än i drömmar.* ³*Så som Du skapade mig kan jag inte ge upp någonting som Du gav mig.* ⁴*Det du inte gav har ingen verklighet.* ⁵*Vilken förlust kan jag vänta mig förutom förlusten av rädsla, och därefter kärlekens återkomst i mitt sinne?*

LEKTION 323

Jag "offer" rädslan med glädje.

1. Här är det enda "offer " som Du ber Din älskade Son om; Du ber honom att ge upp allt lidande, all känsla av förlust och sorg, all ängslan och allt tvivel, och fritt låta Din Kärlek strömma in i hans medvetenhet, hela honom från smärta och ge honom Din Egen eviga glädje. ²Detta är det "offer" som Du ber mig om, och som jag med glädje gör; det enda "priset" för att jag åter skall minnas Dig, för världens frälsning.
2. Och när vi betalar den skuld vi har till sanningen – en skuld som endast innebär att släppa de självbedrägerier och bilder som vi felaktigt dyrkade – återvänder sanningen till oss i sin helhet och i glädje. ²Vi låter oss inte längre vilseledas. ³Kärleken har nu återvänt till vår medvetenhet. ⁴Och vi har frid igen, för rädslan är borta och endast kärleken är kvar.

LEKTION 324

Jag bara följer, för jag vill inte leda.

1. Fader, Du är Den Som gav mig planen för min frälsning. ²Du har bestämt den väg jag skall gå, den roll jag skall anta, och varje steg på min utstakade stig. ³Jag kan inte gå vilse. ⁴Jag kan bara välja att vandra iväg en stund, och sedan återvända. ⁵Din kärleksfulla Röst kommer alltid att kalla mig tillbaka, och leda mina fötter rätt. ⁶Alla mina bröder kan följa den väg på vilken jag leder dem. ⁷Men jag bara följer vägen till Dig, så som Du anvisar mig och vill att jag skall gå.
2. Så låt oss följa Honom Som känner vägen. ²Vi behöver inte dröja oss kvar, och vi kan inte lösgöra oss från Hans kärleksfulla hand för mer än ett ögonblick. ³Vi vandrar tillsammans, för vi följer honom. ⁴Och det är Han Som gör utgången säker, och garanterar att vi tryggt kommer att återvända hem.

LEKTION 325

Allt som jag tror att jag ser återspeglar mina föreställningar.

1. Detta är frälsningens grundtanke: Det jag ser återspeglar en process i mitt sinne som börjar med min föreställning om vad jag vill. ²Utifrån detta gör sinnet sig en bild av det som det önskar, bedömer som värdefullt, och därför söker att finna. ³Dessa bilder projiceras sedan utåt, betraktas, bedöms som verkliga och bevakas som ens egna. ⁴Ur vansinniga önskningar kommer en vansinnig värld. ⁵Ur dömande kommer en fördömd värld. ⁶Och ur förlåtande tankar uppstår en vänlig värld, med barmhärtighet mot Guds helige Son, och med syfte att erbjuda honom ett vänligt hem där han kan vila en stund innan han fortsätter färden, och hjälpa sina bröder att vandra vidare tillsammans med honom och finna vägen till Himlen och till Gud.
2. *Fader vår, Dina tankar återspeglar sanningen, och mina, åtskilda från Dina, hittar bara på drömmar. ²Låt mig se det som endast Dina återspeglar, för Dina, och endast Dina, påvisar sanningen.*

LEKTION 326

Jag är för evigt en Guds Verkan.

1. *Fader, jag skapades i Ditt Sinne, en helig Tanke som aldrig har lämnat sitt hem. ²Jag är för evigt Din Verkan, och Du är i evighetens evighet min Orsak. ³Så som Du skapade mig har jag förblivit. ⁴Där Du satte mig finns jag fortfarande kvar. ⁵Och alla Dina egenskaper finns i mig, eftersom det är Din Vilja att ha en Son så lik sin Orsak att Orsak och Dess Verkan inte går att skilja åt. ⁶Låt mig veta att jag är en Guds Verkan, och att jag därför har makten att skapa som Du. ⁷Och så som det är i Himlen, så är det också på jorden. ⁸Din plan följer jag här, och jag vet att Du till slut kommer att samla Dina verkningar i Din Kärleks lugna Himmel, där jorden*

kommer att försvinna, och alla separata tankar förenas i härlighet som Guds Son.

2. Låt oss i dag se jorden försvinna, först omvandlad och sedan, förlåten, helt uppgå i Guds heliga Vilja.

LEKTION 327

Jag behöver bara ropa och Du kommer att svara mig.

1. Det begärs inte av mig att jag skall ta emot frälsningen på grundval av en tro som inte är understödd. ²För Gud har lovat att Han kommer att höra mitt rop och Själv svara mig. ³Låt mig bara lära mig genom min erfarenhet att detta är sant, och jag kommer helt säkert att sätta min tro till honom. ⁴Det är denna tro som kommer att bestå, och föra mig längre och längre fram på den väg som leder till Honom. ⁵För på så sätt kommer jag att vara säker på att Han inte har övergivit mig utan fortfarande älskar mig, och bara väntar på mitt rop för att ge mig all den hjälp jag behöver för att komma till Honom.
2. *Fader, jag tackar Dig för att jag aldrig kommer att uppleva att Du sviker Dina löften om jag bara sätter dem på prov. ²Låt mig därför försöka pröva dem, och inte döma dem. ³Ditt Ord är ett med Dig. ⁴Du ger medlen genom vilka vissheten kommer, och förvisningen om Din beständiga Kärlek uppnås till sist.*

LEKTION 328

Jag väljer andra plats för att vinna första.

1. Det som tycks vara andra plats är första, för allt vi varseblir är upp och ner tills vi lyssnar till Rösten för Gud. ²Det ser ut som att vi kommer att få autonomi endast genom vår strävan att vara åtskilda, och att vårt oberoende av resten av Guds skapelse är det sätt på vilket frälsningen uppnås. ³Men allt vi finner är sjukdom, lidande, förlust och död. ⁴Detta är inte vår Faders Vilja för oss, inte heller finns det någon annan vilja än Hans. ⁵Att förena vår med Hans är endast att finna vår egen. ⁶Och eftersom vår vilja är Hans, är det till Honom vi måste gå för att känna igen vår vilja.
2. *Det finns ingen annan vilja än Din. ²Och jag är glad att ingenting som*

jag föreställer mig motsäger det som Du vill att jag skall vara. ³Det är Din Vilja att jag skall vara fullständigt trygg, för evigt i frid. ⁴Och med glädje delar jag denna Vilja som Du, min Fader, gav som del av mig.

LEKTION 329

Jag har redan valt det som Du vill.

1. *Fader, jag trodde att jag vandrade bort ifrån Din Vilja, trotsade den, bröt mot dess lagar, och ersatte den med annan vilja mäktigare än Din. ²Men vad jag i sanning är, är endast Din Vilja, utsträckt och utsträckande. ³Detta är jag, och det kommer aldrig att ändras. ⁴Så som Du är En, är jag ett med Dig. ⁵Och detta valde jag vid min skapelse, där min vilja för evigt blev ett med Din. ⁶Detta val gjordes för all evighet. ⁷Det kan inte ändras, och stå i strid med sig självt. ⁸Fader, min vilja är Din. ⁹Och jag är trygg, lugn och rofylld, full av ändlös glädje eftersom det är Din vilja att det skall vara så.*
2. *I dag skall vi acceptera vår förening med varandra och med vår Källa. ²Vi har ingen vilja åtskild från Hans, och vi är alla ett eftersom vi alla delar Hans Vilja. ³Genom den inser vi att vi är ett. ⁴Genom den finner vi till sist vägen till Gud.*

LEKTION 330

Jag skall inte skada mig själv i dag igen.

1. *Låt oss den här dagen acceptera förlåtelsen som vår enda funktion. ²Varför skulle vi attackera vårt sinne, och ge det bilder av smärta? ³Varför skulle vi lära det att det är maktlöst, när Gud erbjuder det Sin makt och Sin Kärlek, och ber det att ta det som redan är dess eget. ⁴Sinnet som gjorts villigt att acceptera Guds gåvor har återfått anden, och utsträcker sin frihet och glädje, så som det är Guds Vilja förenad med dess egen. ⁵Självst Som Gud skapade kan inte synda, och kan därför inte lida. ⁶Låt oss i dag välja att Han skall vara vår Identitet, och på så sätt för evigt undkomma alla de ting som rädslans dröm tycks erbjuda oss.*
2. *Fader, Din Son kan inte skadas. ²Och om vi tror att vi lider, är det endast för att vi inte känner vår enda Identitet som vi delar med Dig.*

³Vi vill återvända till Den i dag, för att för evigt befrias från alla våra misstag, och räddas från det som vi trodde att vi var.

12. Vad är egot?

1. Egot är avgudadyrkan; tecknet på ett begränsat och separerat själv, fött i en kropp, dömt till att lida, och till att sluta sitt liv i döden. ²Det är den "vilja" som ser Guds Vilja som fiende, och antar en form i vilken den förnekas. ³Egot är "beviset" på att styrka är svaghet och kärlek skrämmande, liv är egentligen död, och endast det som motsätter sig Gud är sant.
2. Egot är vansinnigt. ²Fullt av rädsla står det bortom det Allstädes Närvarande, åtskilt från Alltet och separerat från det Oändliga. ³I sitt vansinne tror det att det har segrat över Gud Själv. ⁴Och i sin förfärliga autonomi "ser" det att Guds Vilja är tillintetgjord. ⁵Det drömmer om straff, och darrar inför skepnaderna i sina drömmar; fienderna som försöker mörda det innan det kan förvissa sig om sin trygghet genom att attackera dem.
3. Guds Son har inget ego. ²Vad kan han veta om galenskap och Guds död, när han lever i Honom? ³Vad kan han veta om sorg och lidande, när han lever i evig glädje? ⁴Vad kan han veta om rädsla och straff, om synd och skuld, om hat och attack, när allt som omger honom är evig frid, för evigt utan konflikt och ostörd, i djupaste tystnad och lugn?
4. Att känna verkligheten är att inte se egot och dess tankar, dess verk, dess handlingar, dess lagar och dess övertygelser, dess drömmar, dess hopp, dess planer för sin frälsning, och det pris som övertygelsen om det för med sig. ²I lidande är priset för att tro på det så oerhört, att korsfästelsen av Guds Son dagligen erbjuds i dess mörka helgedom, och blod måste flyta framför altaret där dess sjukliga följeslagare förbereder sig på att dö.
5. Likväl kommer en enda lilja av förlåtelse att förvandla mörkret till ljus; illusionernas altare till helgedomen för Livet Själv. ²Och frid kommer för evigt att återställas till de heliga sinnen som Gud skapade som Sin Son, Sin boning, Sin glädje, Sin kärlek, fullständigt Hans, fullständigt ett med Honom.

LEKTION 331

Det finns ingen konflikt, för min vilja är Din.

1. *Så dåraktigt, Fader, att tro att Din Son skulle kunna förorsaka sig själv lidande! ²Skulle han kunna göra en plan för sin fördömelse, och lämnas utan en säker väg till sin befrielse? ³Du älskar mig, Fader. ⁴Du skulle aldrig kunna lämna mig ensam, för att dö i en värld av smärta och grymhet. ⁵Hur kunde jag tro att Kärleken har lämnat Sig Själv? ⁶Det finns ingen annan vilja än Kärlekens Vilja. ⁷Rädsla är en dröm, och har ingen vilja som kan vara i konflikt med Din. ⁸Konflikt är sömn, och frid uppvaknande. ⁹Död är illusion; liv evig sanning. ¹⁰Det finns ingen motsats till Din Vilja. ¹¹Det finns ingen konflikt, för min vilja är Din.*
2. *Förlåtelsen visar oss att Guds Vilja är en, och att vi delar den. ²Låt oss se på de heliga syner som förlåtelsen visar i dag, så att vi kan finna Guds frid. ³Amen.*

LEKTION 332

Rädslan binder världen. Förlåtelsen gör den fri.

1. *Egot gör illusioner. ²Sanningen gör dess onda drömmar ogjorda genom att lysa bort dem. ³Sanningen attackerar aldrig. ⁴Den enbart är. ⁵Och genom dess närvaro återkallas sinnet från fantasier, och vaknar till det som är verkligt. ⁶Förlåtelsen bjuder denna närvaro att komma in och inta sin rättmätiga plats i sinnet. ⁷Utan förlåtelse är sinnet i bojor, och tror på sin egen fåfänglighet. ⁸Men med förlåtelsen lyser ljuset igenom mörkrets dröm och erbjuder det hopp, och ger det medlen att förstå den frihet som är dess arv.*
2. *Vi vill inte binda världen igen i dag. ²Rädslan håller den fången. ³Men Din Kärlek har givit oss medlen att göra den fri. ⁴Fader, vi vill befria den nu. ⁵För när vi erbjuder frihet, ges den till oss. ⁶Och vi vill inte förbli fångar, när Du erbjuder oss friheten.*

LEKTION 333

Förlåtelsen gör slut på drömmen om konflikt här.

1. En konflikt måste lösas. ²Den kan inte undvikas, läggas åt sidan, förnekas, förklädas, ses någon annanstans, kallas vid ett annat namn, eller gömmas av svek av något slag, om den skall kunna undkommas. ³Den måste ses exakt så som den är, där den tros vara, i den verklighet som den har givits, och med det syfte som sinnet har tilldelat den. ⁴För bara då överges dess försvar, och sanningen kan lysa över den när den försvinner.
2. *Fader, förlåtelsen är det ljus som Du valde för att lysa bort all konflikt och allt tvivel, och lysa upp vägen för vår återkomst till Dig. ²Inget annat ljus än detta kan göra slut på vår onda dröm. ³Inget annat ljus än detta kan rädda världen. ⁴För endast detta ljus kommer aldrig att misslyckas med någonting, eftersom det är Din gåva till Din älskade Son.*

LEKTION 334

I dag gör jag anspråk på de gåvor som förlåtelsen ger.

1. Jag skall inte vänta ännu en dag för att finna de skatter som min Fader erbjuder mig. ²Alla illusioner är fåfänga, och drömmar försvinner till och med medan de vävs av tankar som vilar på falska varseblivningar. ³Låt mig inte acceptera sådana ynkliga gåvor i dag igen. ⁴Guds Röst erbjuder Guds frid till alla som hör och väljer att följa Honom. ⁵Detta är mitt val i dag. ⁶Och därför går jag för att finna de skatter Gud har givit mig.
2. *Jag söker endast det eviga. ²För Din Son kan inte vara nöjd med någonting mindre än detta. ³Vad annat kan då vara hans tröst, än det som Du erbjuder hans förvirrade sinne och skrämde hjärta, för att ge honom visshet och skänka honom frid? ⁴I dag vill jag se min broder utan synd. ⁵Detta är Din Vilja för mig, för på så sätt kommer jag att se min syndfrihet själv.*

LEKTION 335

Jag väljer att se min broders syndfrihet.

1. Förlåtelse är ett val. ²Jag ser aldrig min broder som han är, för det är långt bortom varseblivningen. ³Det jag ser i honom är bara det som jag önskar att se, eftersom det står för det som jag vill skall vara sanningen. ⁴Det är endast på detta jag reagerar, hur mycket jag än tycks tvingas av yttre händelser. ⁵Jag väljer att se det jag vill se, och detta ser jag, och endast detta. ⁶Min broders syndfrihet visar mig att jag vill se min egen. ⁷Och jag kommer att se den, eftersom jag har valt att se min broder i dess heliga ljus.
2. *Vad skulle kunna återställa minnet av Dig till mig förutom att se min broders syndfrihet? ²Hans helighet påminner mig om att han skapades som ett med mig, och lik mig själv. ³I honom finner jag mitt Själv, och i Din Son finner jag också minnet av Dig.*

LEKTION 336

Förlåtelsen låter mig veta att sinnen är förenade.

1. Förlåtelsen är det medel som valts för att varseblivningen skall upphöra. ²Kunskapen återställs efter att varseblivningen först ändras, och sedan helt ger vika för det som för evigt förblir bortom dess yttersta gräns. ³För syner och ljud kan i bästa fall endast tjäna till att återkalla minnet som ligger bortom dem alla. ⁴Förlåtelsen sveper bort förvrängningar, och öppnar det gömda altaret åt sanningen. ⁵Dess liljor lyser in i sinnet, och uppmanar det att komma tillbaka och se inåt, för att finna det som det förgäves sökte utanför. ⁶För här, och endast här, återställs sinnesfriden, för detta är Guds Egen boning.
2. *I stillhet kan förlåtelsen ta bort mina drömmar om separation och synd. ²Låt mig sedan, Fader, se inåt och finna att Ditt löfte om min syndfrihet står fast, att Ditt Ord förblir oförändrat i mitt sinne, att Din Kärlek fortfarande finns kvar i mitt hjärta.*

LEKTION 337

Min syndfrihet skyddar mig mot all skada.

1. Min syndfrihet tillförsäkrar mig fullkomlig frid, evig trygghet, beständig kärlek, frihet för evigt från varje tanke på förlust; fullständig befrielse från lidande. ²Och endast lycka kan vara mitt tillstånd, för endast lycka har givits till mig. ³Vad måste jag göra för att veta att allt detta är mitt? ⁴Jag måste acceptera Soning för egen del, och ingenting annat. ⁵Gud har redan gjort allt som behöver göras. ⁶Och jag måste lära mig att jag inte behöver göra någonting själv, för jag behöver endast acceptera mitt Själv, min syndfrihet, skapad för mig och min redan nu, för att känna Guds Kärlek som skyddar mig mot skada, för att förstå att min Fader älskar Sin Son; för att veta att jag är Sonen som min Fader älskar.
2. *Du Som skapade mig i syndfrihet misstar Dig inte på vad jag är. ²Jag misstog mig när jag trodde att jag syndade, men jag accepterar Soning för egen del. ³Fader, min dröm är över nu. ⁴Amen.*

LEKTION 338

Jag påverkas endast av mina tankar.

1. Endast denna tanke behövs för att låta frälsningen komma till hela världen. ²För i denna enda tanke befrias var och en till sist från rädsla. ³Nu har han lärt sig att ingen skrämmer honom, och att ingenting kan utsätta honom för fara. ⁴Han har inga fiender, och han är trygg för alla yttre ting. ⁵Hans tankar kan skrämma honom, men eftersom dessa tankar bara tillhör honom, har han makt att ändra dem och byta ut varje skrämmande tanke mot en lycklig kärleksfull tanke. ⁶Han korsfäste sig själv. ⁷Men Guds plan är att Hans älskade Son skall förlossas.
2. *Din plan är säker, min Fader – bara Din. ²Alla andra planer kommer att misslyckas. ³Och jag kommer att ha tankar som skrämmer mig, tills jag*

lär mig att Du har givit mig den enda Tanke som leder mig till frälsning. ⁴Enbart min kommer att misslyckas, och inte leda mig någonstans. ⁵Men den Tanke Du gav mig lovar att leda mig hem, för den innehåller Ditt löfte till Din Son.

LEKTION 339

Jag kommer att få vad jag än ber om.

1. Ingen längtar efter smärta. ²Men man kan tro att smärta är njutning. ³Ingen vill undvika sin lycka. ⁴Men man kan tro att glädje är smärtsam, hotande och farlig. ⁵Var och en kommer att få det han ber om. ⁶Men han kan förvisso vara förvirrad i fråga om vad det är han vill; det tillstånd han vill uppnå. ⁷Vad kan han då be om som han vill ha när han får det? ⁸Han har bett om det som kommer att skrämma honom, och som för med sig lidande till honom. ⁹Låt oss i dag bestämma oss för att be om det som vi verkligen vill ha, och endast detta, så att vi kan tillbringa den här dagen utan rädsla, utan att förväxla smärta med glädje eller rädsla med kärlek.
2. *Fader, detta är Din dag. ²Det är en dag då jag inte vill göra någonting på egen hand, utan höra Din Röst i allt som jag gör; och endast be om det som Du erbjuder mig, och endast acceptera de Tankar som Du delar med mig.*

LEKTION 340

Jag kan vara fri från lidande i dag.

1. *Fader, jag tackar Dig för den här dagen, och för den frihet som jag är säker på att den kommer att föra med sig. ²Den här dagen är helig, för i dag kommer Din Son att bli förlossad. ³Hans lidande är över. ⁴För han kommer att höra Din Röst som leder honom att genom förlåtelsen finna Kristi sanna seende, och för evigt bli fri från allt lidande. ⁵Tack för den här dagen, min Fader. ⁶Jag föddes in i den här världen endast för att uppnå den här dagen, och det som den innehåller av glädje och frihet för Din helige Son och för hela den värld han gjorde, och som i dag befrias tillsammans med honom.*
2. Gläd dig i dag! ²Gläd dig! ³Det finns inte utrymme för någonting

annat än glädje och tacksägelse i dag. ⁴Vår Fader har förlöstat Sin Son den här dagen. ⁵Det finns ingen av oss som inte kommer att räddas i dag. ⁶Ingen som kommer att stanna kvar i rädslan, och ingen som Fadern inte kommer att sluta i Sin Famn, vaken i Himlen i Kärlekens Hjärta.

13. Vad är ett mirakel?

1. Ett mirakel är en rättelse. ²Det skapar inte, inte heller förändrar det egentligen någonting överhuvudtaget. ³Det ser endast på fördöelse, och påminner sinnet om att det som det ser är falskt. ⁴Det gör misstaget ogjort, men försöker inte gå bortom varseblivningen, inte heller överskrida förlåtelsens funktion. ⁵Således håller det sig inom tidens gränser. ⁶Likväl banar det väg för tidlöshetens återkomst och kärlekens uppvaknande, för rädslan måste försvinna under det varsamma botemedel som det för med sig.
2. Ett mirakel innehåller nådens gåva, för det ges och tas emot som ett. ²Det åskådliggör på så sätt sanningens lag som världen inte åttlyder, eftersom den överhuvudtaget inte kan förstå dess vägar. ³Ett mirakel vänder på varseblivningen som tidigare var upp och ner, och gör således så att de egendomliga förvrängningar som var uppenbara får ett slut. ⁴Nu är varseblivningen öppen för sanningen. ⁵Nu ses förlåtelsen som rättfärdigad.
3. Förlåtelsen är miraklernas hem. ²Kristi ögon skänker dem till allt de ser på med barmhärtighet och kärlek. ³Varseblivningen rättas i Hans seende, och det som det var menat att förbanna har kommit för att välsigna. ⁴Varje lilja av förlåtelse erbjuder hela världen kärlekens tysta mirakel. ⁵Och varje lilja läggs inför Guds Ord, på det universella altaret åt Skaparen och skapelsen i ljuset av fullkomlig renhet och ändlös glädje.
4. Miraklet accepteras först genom tron, eftersom att be om det antyder att sinnet gjorts redo att föreställa sig det som det inte kan se och inte förstår. ²Likväl kommer tron att föra med sig sina vittnesbörd för att visa att det som den grundade sig på verkligen finns där. ³Och således kommer miraklet att rättfärdiga din tro på det, och visa att det grundade sig på en värld mer verklig än den du tidigare såg; en värld förlossad från det som du trodde fanns där.
5. Mirakler faller som droppar av helande regn från Himlen över en torr och ofruktbar värld, dit utsvultna och törstiga varelser kommer för att dö. ²Nu har de vatten. ³Nu är världen grön. ⁴Och överallt spirar tecken på liv för att visa att det som fötts aldrig kan dö, för det som har liv är odödligt.

LEKTION 341

Jag kan endast attackera min egen syndfrihet och det är endast den som gör att jag är trygg.

1. *Fader, Din Son är helig. ²Jag är den som Du ler mot med en kärlek och ömhet så innerlig och djup och stilla, att universum ler tillbaka mot Dig och delar Din Helighet. ³Så rena, så trygga, så heliga vi då är som vilar i Ditt Leende, med all den Kärlek som du skänkt oss, vi som lever som ett med Dig, fullständiga i broderskap och Faderskap; i en syndfrihet så fullkomlig att Syndfrihetens Herre ser oss som Sin Son, ett Tankens universum som gör Honom fullständig.*
2. *Låt oss därför inte attackera vår syndfrihet, för den innehåller Guds Ord till oss. ²Och i dess vänliga återspeglning räddas vi.*

LEKTION 342

Jag låter förlåtelsen vila över alla ting, för på så sätt kommer förlåtelsen att ges till mig.

1. *Jag tackar Dig, Fader, för Din plan att rädda mig från det helvete jag gjorde. ²Det är inte verkligt. ³Och Du har givit mig medlen att bevisa dess överklighet för mig. ⁴Jag har nyckeln i min hand, och jag har nått fram till dörren bortom vilken slutet på drömmarna finns. ⁵Jag står framför Himlens port och undrar om jag skall gå in och vara hemma. ⁶Låt mig inte vänta i dag igen. ⁷Låt mig förlåta alla ting, och låta skapelsen vara så som Du vill att den skall vara och så som den är. ⁸Låt mig minnas att jag är Din Son, och när jag till sist öppnar porten glömma illusionerna i sanningens strålande ljus, när minnet av Dig kommer tillbaka till mig.*
2. *Broder, förlåt mig nu. ²Jag kommer till dig för att ta dig med mig hem. ³Och när vi går, går världen med oss på vår väg till Gud.*

LEKTION 343

Jag ombeds inte att offra någonting för att finna Guds barmhärtighet och frid.

1. *Slutet på lidandet kan inte vara förlust. ²Gåvan av allt kan endast vara vinst. ³Du ger endast. ⁴Du tar aldrig. ⁵Och Du skapade mig att vara lik Dig, så det blir lika omöjligt för mig att offra någonting som för Dig. ⁶Också jag måste ge. ⁷Och på så sätt ges alla ting till mig i evigheters evighet. ⁸Så som jag skapades förblir jag. ⁹Din Son kan inte offra någonting, för han måste vara fullständig eftersom han har funktionen att göra Dig fullständig. ¹⁰Jag är fullständig eftersom jag är Din Son. ¹¹Jag kan inte förlora, för jag kan endast ge, och allt är mitt för evigt.*
2. Guds barmhärtighet och frid är gratis. ²Frälsningen har inget pris. ³Den är en gåva som oförbehållsamt måste ges och tas emot. ⁴Och det är detta vi skall lära oss i dag.

LEKTION 344

I dag lär jag mig kärlekens lag; att det jag ger min broder är min gåva till mig själv.

1. *Detta är Din lag, min Fader, inte min egen. ²Jag har inte förstått vad det innebär att ge, och tänkte behålla det jag ville ha helt för mig själv. ³Och när jag såg på skatten som jag trodde att jag hade, fann jag ett tomrum där ingenting någonsin fanns, finns nu eller kommer att finnas. ⁴Vem kan dela en dröm? ⁵Och vad kan en illusion erbjuda mig? ⁶Men den jag förlåter kommer att ge mig gåvor vars värde överstiger allt som finns på jorden. ⁷Låt mina förlåtna bröder fylla mitt förråd med Himlens skatter, som är de enda verkliga. ⁸På så sätt uppfylls kärlekens lag. ⁹Och på så sätt uppstår Din Son och återvänder till Dig.*
2. Så nära vi är varandra när vi går till Gud. ²Så nära Han är oss. ³Så nära slutet på drömmen om synd, och förlossningen av Guds Son.

LEKTION 345

Jag erbjuder endast mirakler i dag, för jag vill att de skall ges tillbaka till mig.

1. *Fader, ett mirakel återspeglar Dina gåvor till mig, Din Son. ²Och varje mirakel jag ger ges tillbaka till mig, och påminner mig om att kärlekens lag är universell. ³Även här antar den en form som kan kännas igen och ses fungera. ⁴De mirakler jag ger ges tillbaka i just den form jag behöver för att hjälpa mig med de problem jag varseblir. ⁵Fader, i Himlen är det annorlunda, för där finns inga behov. ⁶Men här på jorden är miraklet närmare Dina gåvor än någon annan gåva jag kan ge. ⁷Så låt mig ge endast denna gåva i dag, som, född ur sann förlåtelse, lyser upp den väg jag måste färdas för att minnas Dig.*
2. *Frid över alla sökande hjärtan i dag. ²Ljuset har kommit för att erbjuda mirakler så att de kan välsigna den trötta världen. ³Den skall finna vila i dag, för vi kommer att erbjuda det vi har tagit emot.*

LEKTION 346

Guds frid omsluter mig i dag och jag glömmer allt utom Hans Kärlek.

1. *Fader, jag vaknar i dag med mirakler som rättar min varseblivning av alla ting. ²Och så börjar den dag som jag delar med Dig på samma sätt som jag kommer att dela evigheten, för tiden har stigit åt sidan i dag. ³Jag söker inte tidens ting och därför kommer jag inte att se dem. ⁴Det jag söker i dag går bortom tidens alla lagar och ting som varseblivs i tiden. ⁵Jag vill glömma allt utom Din Kärlek. ⁶Jag vill stanna kvar hos Dig och inte känna några lagar utom Din kärleks lag. ⁷Och jag vill finna den frid som Du skapade åt Din Son, och glömma alla de dåraktiga leksaker jag gjorde när jag ser Din härlighet och min egen.*
2. *Och när kvällen kommer i dag skall vi inte minnas någonting annat än Guds frid. ²För i dag kommer vi att lära oss vilken frid som är vår, när vi glömmer allt utom Guds Kärlek.*

LEKTION 347

**Vrede måste komma från dömande.
Dömande är det vapen jag använder mot mig själv
för att hålla miraklet borta från mig.**

1. *Fader, jag vill ha det som går emot min vilja, och vill inte ha det som det är min vilja att ha.* ²*Rätta mitt sinne, Fader.* ³*Det är sjukt.* ⁴*Men Du har erbjudit frihet, och jag väljer att göra anspråk på Din gåva i dag.* ⁵*Och därför lämnar jag allt dömande till Honom Som Du gav till mig för att döma åt mig.* ⁶*Han ser det jag ser, och likväl känner Han sanningen.* ⁷*Han ser smärtan, och likväl förstår Han att den inte är verklig, och i Hans förståelse helas den.* ⁸*Han ger de mirakler som mina drömmar vill dölja för min medvetenhet.* ⁹*Låt Honom döma i dag.* ¹⁰*Jag känner inte min vilja, men Han är säker på att det är Din Egen.* ¹¹*Och Han kommer att tala för mig, och inbjuda Dina mirakler att komma till mig.*
2. *Lyssna i dag.* ²*Var mycket stilla och hör den milda Rösten för Gud försäkra dig att Han har bedömt dig som Sonen som Han älskar.*

LEKTION 348

**Jag har ingen orsak att känna vrede eller rädsla,
för Du omsluter mig. Och i varje behov jag
varseblir, är Din nåd allt jag behöver.**

1. *Fader, låt mig komma ihåg att Du är här, och att jag inte är ensam.* ²*Evig Kärlek omsluter mig.* ³*Jag har ingen orsak att känna någonting annat än den fullkomliga frid och glädje som jag delar med Dig.* ⁴*Vilket behov har jag av vrede eller rädsla?* ⁵*Fullkomlig trygghet omsluter mig.* ⁶*Kan jag vara rädd när Ditt eviga löfte åtföljer mig?* ⁷*Fullkomlig syndfrihet omsluter mig.* ⁸*Vad kan jag frukta, när Du skapade mig i en helighet lika fullkomlig som Din Egen?*
2. *Guds nåd räcker för oss i allt Han vill att vi skall göra.* ²*Och endast detta väljer vi skall vara vår vilja liksom också Hans.*

LEKTION 349

**I dag låter jag Kristi sanna seende
se på alla ting åt mig och inte döma dem,
utan ge varje ting ett mirakel av kärlek i stället.**

1. *Så vill jag befria alla ting jag ser, och ge dem den frihet jag söker. ²För på så sätt lyder jag kärlekens lag, och ger det jag vill finna och göra till mitt eget. ³Det kommer att förunnas mig, för jag har valt det som den gåva jag vill ge. ⁴Fader, Dina gåvor är mina. ⁵Varje gåva som jag accepterar ger mig ett mirakel att ge. ⁶Och när jag ger som jag vill ta emot, då lär jag mig att Dina helande mirakler tillhör mig.*
2. *Vår Fader känner våra behov. ²Han ger oss nåden att tillfredsställa dem alla. ³Och därför litar vi på att Han skall sända oss mirakler för att välsigna världen, och hela våra sinnen när vi återvänder till Honom.*

LEKTION 350

**Mirakler speglar Guds eviga Kärlek.
Att erbjuda dem är att minnas Honom,
och genom minnet av Honom rädda världen.**

1. *Det vi förlåter blir en del av oss, så som vi varseblir oss själva. ²Guds Son förenar alla ting i sig så som Du skapade honom. ³Minnet av Dig är beroende av hans förlåtelse. ⁴Det han är, påverkas inte av hans tankar. ⁵Men det han ser på är deras direkta resultat. ⁶Därför, min Fader, vill jag vända mig till Dig. ⁷Endast minnet av Dig kommer att göra mig fri. ⁸Och endast min förlåtelse lär mig att låta minnet av Dig återvända till mig, och ge det till världen i tacksamhet.*
2. *Och medan vi samlar mirakler från Honom, skall vi förvisso vara tacksamma. ²För när vi minns Honom, kommer Hans Son att återställas till oss i Kärlekens verklighet.*

14. Vad är jag?

1. *Jag är Guds Son, fullständig och helad och hel, lysande i återspeglingsen av Hans Kärlek. ²I mig helgas Hans skapelse och garanteras evigt liv. ³I mig är kärleken fullkomnad, rädslan är omöjlig och glädjen fastställd utan motsats. ⁴Jag är Guds Eget heliga hem. ⁵Jag är Himlen där Hans Kärlek bor. ⁶Jag är Hans Egen heliga Syndfrihet, för i min renhet bor Hans Egen.*
2. Vårt behov av ord är nästan över nu. ²Men under de sista dagarna på detta enda år som vi tillsammans, du och jag, gav till Gud, fann vi ett enda syfte som vi delade. ³Och på så sätt förenade du dig med mig, så att det jag är, det är också du. ⁴Sanningen om vad vi är kan inte uttryckas i ord, inte heller beskrivas. ⁵Men vi kan inse vår funktion här, och ord kan tala om den och också lära ut den, om vi belyser orden i oss med exempel.
3. Vi är de som för med oss frälsning. ²Vi accepterar vår roll som frälsare av världen, som genom vår gemensamma förlåtelse förlöslas. ³Och denna vår gåva ges därför till oss. ⁴Vi ser alla som vår broder, och varseblir allt som välvilligt och gott. ⁵Vi söker inte en funktion som ligger bortom Himlens port. ⁶Kunskapen kommer att återvända när vi har gjort vår del. ⁷Det enda som berör oss är att hälsa sanningen välkommen.
4. Det är genom våra ögon som Kristi sanna seende ser en värld förlöslad från varje tanke på synd. ²Det är våra öron som hör Rösten för Gud förkunna att världen är utan synd. ³Det är våra sinnen som förenar sig när vi välsignar världen. ⁴Och från den etthet vi har uppnått ropar vi på alla våra bröder, och ber dem dela vår frid och fullända vår glädje.
5. Vi är Guds heliga budbärare som talar för Honom, och när vi bär Hans Ord med oss till alla som Han har sänt oss, lär vi oss att det är skrivet i våra hjärtan. ²Och på så sätt ändras våra sinnen i fråga om det syfte för vilket vi kom och som vi försöker tjäna. ³Vi för med oss glädjebud till Guds Son som trodde att han led. ⁴Nu är han förlöslad. ⁵Och när han ser Himlens port stå öppen framför sig, kommer han att gå in och försvinna in i Guds Hjärta.

LEKTION 351

**Min syndfrie broder är min vägledare till frid.
Min syndige broder är min vägledare till smärta.
Och den jag väljer att se kommer jag att se.**

1. *Vem är min broder om inte Din helige Son? ²Och om jag ser honom syndig, utser jag mig själv till syndare, inte till Guds Son; ensam och utan vänner i en skrämmande värld. ³Men denna varseblivning är ett val som jag gör, och som jag kan avstå från. ⁴Jag kan också se min broder utan synd, som Din helige Son. ⁵Och med detta val ser jag min syndfrihet, min beständige Tröstare och Vän vid min sida, och min väg säker och klar. ⁶Välj då åt mig, min Fader, genom Din Röst. ⁷För endast Han dömer i Ditt Namn.*

LEKTION 352

**Dömande och kärlek är motsatser.
Från det ena kommer världens alla sorger.
Men från det andra kommer Guds Egen frid.**

1. *Förlåtelsen ser endast syndfrihet och dömer inte. ²Genom den kommer jag till Dig. ³Dömandet kommer att binda för mina ögon och göra mig blind. ⁴Men kärleken, återspeglad i förlåtelsen här, påminner mig om att Du har givit mig en väg för att finna Din frid igen. ⁵Jag förlossas när jag väljer att följa denna väg. ⁶Du har inte lämnat mig utan tröst. ⁷Jag har inom mig minnet både av Dig och av Honom Som leder mig till den. ⁸Fader, jag vill höra Din Röst och finna Din frid i dag. ⁹För jag vill älska min egen Identitet, och i Den finna minnet av Dig.*

LEKTION 353

**Mina ögon, min tunga, mina händer, mina fötter
har i dag endast ett syfte; att ges till Kristus så att
Han kan använda dem för att välsigna världen
med mirakler.**

1. *Fader, jag ger i dag allt som är mitt till Kristus, så att Han kan använda det på det sätt som bäst kommer att tjäna det syfte jag delar med Honom. ²Ingenting är enbart mitt, för Han och jag har förenats i syftet. ³På så sätt har inläringen nästan nått sitt bestämda slut. ⁴En stund arbetar jag med Honom för att tjäna Hans syfte. ⁵Sedan försjunker jag i min Identitet, och inser att Kristus endast är mitt Själv.*

LEKTION 354

**Vi står tillsammans, Kristus och jag,
i frid och i visshet om syftet. Och i Honom
är Hans Skapare, så som Han är i mig.**

1. *Min etthet med Kristus gör mig till Din Son, bortom tidens räckhåll, och helt och hållet fri från varje lag förutom Din. ²Jag har inget själv förutom Kristus i mig. ³Jag har inget syfte annat än Hans Eget. ⁴Och Han är som Sin Fader. ⁵Således måste jag vara ett med Dig och också med Honom. ⁶För vem är Kristus om inte Din Son så som Du skapade Honom? ⁷Och vad är jag om inte Kristus i mig?*

LEKTION 355

**Det finns inget slut på all den frid och glädje
och alla de mirakler som jag kommer att ge,
när jag accepterar Guds Ord. Varför inte i dag?**

1. *Varför skulle jag vänta, min Fader, på den glädje som Du lovade mig?
²För Du kommer att hålla Ditt Ord som Du gav till Din Son i landsflykten. ³Jag är säker på att min skatt väntar på mig, och att jag endast behöver sträcka ut min hand för att finna den. ⁴Till och med nu rör mina fingrar vid den. ⁵Den är mycket nära. ⁶Jag behöver inte vänta ett ögonblick längre för att ha frid för evigt. ⁷Det är Dig jag väljer, och min Identitet tillsammans med Dig. ⁸Din Son vill vara Sig Själ, och känna Dig som sin Fader och Skapare, och sin Kärlek.*

LEKTION 356

**Sjukdom är endast ett annat namn för synd.
Helande är endast ett annat namn för Gud.
Miraklet är således ett rop på Honom.**

1. *Fader, Du lovade att Du aldrig skulle låta bli att svara på varje rop från Din Son till Dig. ²Det spelar ingen roll var han är, vad som tycks vara hans problem, inte heller vad han tror att han har blivit. ³Han är Din Son, och Du kommer att svara honom. ⁴Miraklet återspeglar Din Kärlek, och på så sätt svarar det honom. ⁵Ditt Namn ersätter varje tanke på synd, och den som är utan synd kan inte lida. ⁶Ditt Namn är svaret som du ger Din Son, eftersom att ropa Ditt Namn endast är att ropa sitt eget.*

LEKTION 357

**Sanningen svarar på varje rop från oss till
Gud genom att först svara med mirakler,
och sedan återvända till oss för att vara sig själv.**

1. *Förlåtelsen, sanningens återspeglning, talar om för mig hur jag skall erbjuda mirakler, och på så sätt undkomma det fängelse som jag tror att jag lever i. ²Din helige Son visas för mig, först i min broder; sedan i mig. ³Tålmodigt lär mig Din Röst att höra Ditt Ord, och att ge som jag tar emot. ⁴Och när jag ser på Din Son i dag, hör jag Din Röst som lär mig att finna vägen till Dig, så som Du bestämde att vägen skulle vara:*

⁵"Se hans syndfrihet, och du är helad".

LEKTION 358

**Inget rop på Gud kan undgå att höras, inte heller
lämnas obesvarat. Och detta kan jag vara säker på;
Hans svar är det enda svar jag verkligen vill ha.**

1. *Du Som minns vad jag verkligen är, endast Du kommer ihåg vad jag verkligen vill ha. ²Du talar för Gud, och därför talar Du för mig. ³Och det som Du ger mig kommer från Gud Självt. ⁴Din Röst, min Fader, är således också min, och allt jag vill ha är det som Du erbjuder mig, i just den form som Du väljer att det skall vara mitt. ⁵Låt mig minnas allt som jag inte vet, och låt min röst vara stilla medan jag minns. ⁶Men låt mig inte glömma Din Kärlek och omsorg, och alltid bevara Ditt löfte till Din Son i min medvetenhet. ⁷Låt mig inte glömma att mitt själv är ingenting, men mitt Själv är allt.*

LEKTION 359

Guds svar är en form av frid. All smärta helas; all förtvivlan ersätts med glädje. Alla fängelsedörrar öppnas. Och all synd förstås som endast ett misstag.

1. *Fader, i dag skall vi förlåta Din värld, och låta skapelsen vara Din Egen. ²Vi har missförstått allt. ³Men vi har inte gjort Guds heliga Söner till syndare. ⁴Det Du skapade utan synd, förblir så i evigheters evighet. ⁵Detta är vi. ⁶Och vi gläds åt att lära oss att vi har begått misstag som inte har några faktiska verkningar på oss. ⁷Synd är omöjlig, och med detta faktum vilar förlåtelsen på säker grund, mer solid än den skuggvärld vi ser. ⁸Hjälp oss att förlåta, för vi vill förlossas. ⁹Hjälp oss att förlåta, för vi vill ha frid.*

LEKTION 360

**Frid vare med mig, Guds helige Son.
Frid vare med min broder, som är ett med mig.
Låt hela världen välsignas med frid genom oss.**

1. *Fader, det är Din frid jag vill ge, genom att ta emot den av Dig. ²Jag är Din Son, för evigt precis så som Du skapade mig, för de Stora Strålarna förblir för evigt stilla och ostörda i mig. ³Jag vill nå dem i tystnad och visshet, för ingen annanstans kan vissheten bli funnen. ⁴Frid vare med mig, och frid vare med hela världen. ⁵I helighet skapades vi, och i helighet förblir vi. ⁶Din Son är lik Dig i fullkomlig syndfrihet. ⁷Och med denna tanke säger vi med glädje "Amen".*

DE SISTA LEKTIONERNA

Inledning

1. Våra sista lektioner kommer att vara så fria från ord som möjligt.
²Vi använder dem endast i början av våra övningar, och endast för att påminna oss om att vi försöker gå bortom dem. ³Låt oss vända oss till Honom Som går före och visar vägen och gör våra steg säkra. ⁴Till Honom lämnar vi dessa lektioner, liksom vi till Honom hädanefter överlämnar våra liv. ⁵För vi vill inte igen gå tillbaka till den tro på synd som fick världen att tyckas ful och otrygg, attackerande och förstörande, farlig på alla sätt, och för-rädisk bortom allt hopp om förtröstan och räddning undan smärtan.
2. Hans väg är den enda vägen för att finna den frid som Gud har givit oss. ²Det är Hans väg som alla till slut måste gå, eftersom det är detta slut som Gud Självt har bestämt. ³I drömmen om tid tycks det vara långt borta. ⁴Och ändå, i sanning, är det redan här; och tjänar oss redan som en nåderik vägledning för hur vi skall gå. ⁵Låt oss tillsammans följa den väg som sanningen visar oss. ⁶Och låt oss vara ledare för våra många bröder som söker efter vägen, men inte finner den.
3. Och låt vårt sinne ägna sig åt detta syfte genom att vi riktar alla våra tankar mot att tjäna frälsningens funktion. ²Till oss har givits målet att förlåta världen. ³Det är det mål som Gud har givit oss. ⁴Det är Hans avslutning av den dröm vi söker, och inte vår egen. ⁵För allt som vi förlåter kommer vi inte att kunna undgå att känna igen som del av Gud Självt. ⁶Och på så sätt ges minnet av Honom tillbaka, fullständigt och fullständigt.
4. Det är vår funktion på jorden att minnas Honom, liksom det är oss förunnat att vara Hans Eget fullständigande i verkligheten. ²Så låt oss inte glömma att vi delar detta mål med varandra, för det är denna hågkomst som innehåller minnet av Gud, och som visar vägen till Honom och till Hans frids Himmel. ³Och skall vi inte förlåta vår broder, som kan erbjuda oss detta? ⁴Han är vägen, sanningen och livet som visar oss vägen. ⁵I honom bor frälsningen som erbjuds oss genom vår förlåtelse, som vi ger till honom.
5. Vi skall inte avsluta det här året utan den gåva som vår Fader lovade Sin helige Son. ²Vi är förlåtna nu. ³Och vi är räddade från

all den vrede som vi trodde tillhörde Gud, och fann att den var en dröm. ⁴Vi har återfått vårt sunda förnuft, med vilket vi förstår att vrede är vansinne, attack galenskap, och hämnd enbart dåraktig fantasi. ⁵Vi har räddats från vreden eftersom vi lärt oss att vi misstagit oss. ⁶Ingenting mer än detta. ⁷Och är en fader förargad på sin son för att han inte förstod sanningen?

6. Vi kommer i ärlighet till Gud och säger att vi inte förstod, och ber Honom om hjälp att lära oss Hans lektioner genom Hans Egen Lärares Röst. ²Skulle Han skada Sin Son? ³Eller skulle Han skynda Sig att svara honom och säga: "Detta är Min Son, och allt som är Mitt är hans"? ⁴Var säker på att Han kommer att svara så, för detta är Hans Egna Ord till dig. ⁵Och mer än detta kan ingen någonsin få, för i dessa Ord ligger allt som finns, och allt som någonsin kommer att finnas i alla tider och i evighet.

LEKTION 361 till 365

**Detta heliga ögonblick vill jag ge till Dig.
Må Du vara Den Som leder, för jag vill följa Dig,
viss om att Din ledning skänker mig frid.**

1. Och om jag behöver ett ord som kan hjälpa mig, kommer Han att ge mig det. ²Om jag behöver en tanke, kommer Han att ge mig också den. ³Och om jag endast behöver stillhet och ett lugnt, öppet sinne, är detta de gåvor jag kommer att få av Honom. ⁴Han är den som leder på min begäran. ⁵Och Han kommer att höra och svara mig, eftersom Han talar för Gud min Fader och Hans helige Son.

EPILOG

1. Den här kursen är en början, inte ett slut. ²Din Vän går med dig. ³Du är inte ensam. ⁴Ingen som ropar på Honom kan ropa förgäves. ⁵Vad som än plågar dig, var viss om att Han har svaret, och med glädje kommer att ge dig det om du bara vänder dig till Honom och ber Honom om det. ⁶Han kommer inte att undanhålla dig något enda svar som du behöver för någonting som tycks plåga dig. ⁷Han vet hur Han skall lösa alla problem och skingra alla tvivel. ⁸Hans visshet är din. ⁹Du behöver endast be Honom om den, och den kommer att ges till dig.
2. Din hemkomst är lika säker som att solens bana är bestämd innan den går upp, efter att den har gått ner, och de halvljusa timmarna däremellan. ²Din bana är förvisso ännu säkrare. ³För det kan inte vara möjligt att ändra kurs för dem som Gud har kallat till Sig. ⁴Lyd därför din vilja, och följ Honom som du accepterat som din röst, den som talar om för dig vad du verkligen vill ha och verkligen behöver. ⁵Hans Röst är Rösten för Gud och också din. ⁶Och därför talar Han om frihet och om sanning.
3. Du kommer inte att få några fler specifika lektioner, för de behövs inte längre. ²Hör hädanefter endast Rösten för Gud och för ditt Själv, när du drar dig tillbaka från världen för att söka verkligheten i stället. ³Han kommer att leda dig i dina ansträngningar, och tala om för dig exakt vad du skall göra, hur du skall styra ditt sinne, och när du skall komma till Honom i tystnad, och be om Hans säkra ledning och Hans osvikliga Ord. ⁴Det är Hans Ord Gud har givit dig. ⁵Det är Hans Ord du valde att vara ditt eget.
4. Och nu lämnar jag dig i Hans händer för att vara Hans trogne följeslagare, med Honom som Vägledare genom varje svårighet och all smärta som du kanske tror är verklig. ²Inte heller kommer Han att ge dig glädjeämnen som kommer att försvinna, för Han ger endast det eviga och det goda. ³Låt Honom förbereda dig ytterligare. ⁴Han har förtjänat din tillit genom att dagligen tala med dig om din Fader och din broder och ditt Själv. ⁵Han kommer att fortsätta. ⁶Nu vandrar du tillsammans med Honom, lika viss som Han om vart du går; lika säker som Han på hur du skall fortsätta; lika förtröstansfull som Han om målet, och om din trygga hemkomst till sist.
5. Slutet är säkert och medlen likaså. ²Till detta säger vi "Amen".

³Du kommer att få veta exakt vad Guds Vilja är för dig varje gång ett val skall göras. ⁴Och Han kommer att tala för Gud och för ditt Själv, och på så sätt förvissa sig om att helvetet inte kommer att göra anspråk på dig, och att varje val du gör för Himlen närmare dig. ⁵Och så vandrar vi med Honom från och med nu, och vänder oss till Honom för vägledning och frid och en tydlig riktning. ⁶Glädje följer oss på vägen. ⁷För vi går hem till en öppen dörr som Gud har hållit öppen för att välkomna oss.

6. Vi anförtror Honom våra vägar och säger "Amen". ²I frid kommer vi att fortsätta på Hans väg, och anförtro Honom allt. ³Med tillförsikt väntar vi på Hans svar, när vi frågar vad Hans vilja är i allt vi gör. ⁴Han älskar Guds Son så som vi vill älska honom. ⁵Och Han lär oss hur vi skall se honom genom Hans ögon, och älska honom så som Han gör. ⁶Du vandrar inte ensam. ⁷Guds änglar svävar nära och överallt runt om dig. ⁸Hans Kärlek omsluter dig, och var säker på detta; jag kommer aldrig att lämna dig utan tröst.

En kurs i mirakler

Handledning för lärare

INNEHÅLL

Handledning för lärare

Inledning	7
1. Vilka är Guds lärare?	9
2. Vilka är deras elever?	11
3. Vilka är undervisningens nivåer?	13
4. Vad är utmärkande för Guds lärare?	15
I. Tillit	15
A. Att utveckla tillit	16
II. Ärlighet	17
III. Tolerans	18
IV. Varsamhet	19
V. Glädje	19
VI. Försvarslöshet	20
VII. Generositet	20
VIII. Tålamod	21
IX. Trofasthet	21
X. Ett öppet sinne	22
5. Hur uppnås helande?	24
I. Det varseblivna syftet med sjukdom	24
II. Skiftet i varseblivningen	24
III. Guds lärares funktion	26
6. Sker helande alltid?	28
7. Skall helande upprepas?	30
8. Hur kan man undvika att varsebli en rangordning av svårigheter?	32
9. Är förändringar nödvändiga i Guds lärares livssituation?	34
10. Hur låter man bli att döma?	35
11. Hur är frid möjlig i den här världen?	37
12. Hur många Guds lärare behövs för att rädda världen?	39
13. Vad är den verkliga meningen med offer?	41
14. Hur kommer världen att sluta?	44
15. Kommer alla att dömas till sist?	46
16. Hur bör Guds lärare tillbringa sin dag?	48
17. Hur förhåller sig Guds lärare till magitankar?	52
18. Hur går rättelsen till?	55
19. Vad är rättvisa?	57
20. Vad är Guds frid?	59
21. Vilken roll spelar ord vid helandet?	61
22. Hur är helande och soning besläktade?	63
23. Har Jesus en speciell plats i helandet?	66

24. Finns reinkarnationen?	68
25. Är "övernaturliga" krafter önskvärda?	70
26. Kan Gud nås direkt?	72
27. Vad är döden?	74
28. Vad är uppståndelsen?	76
29. För övrigt	78

Begreppsförklaringar

Inledning	85
1. Sinne – ande	87
2. Egot – miraklet	89
3. Förlåtelse – Kristi ansikte	91
4. Sann varseblivning – kunskap	93
5. Jesus – Kristus	95
6. Den Helige Ande	97
EPILOG	99

Handledning för lärare

INLEDNING

1. Undervisningsrollen och inlärningsrollen är faktiskt omkastade i världens tänkande.²Omkastningen är karakteristisk.³Det ser ut som om läraren och eleven är skilda åt, och att läraren ger någonting till eleven snarare än till sig själv.⁴Vidare betraktas undervisning som en särskild aktivitet, som man ägnar sig åt under en relativt liten del av sin tid.⁵Kursen, å andra sidan, betonar att undervisning *är* inläring, så att läraren och eleven är densamme.⁶Den betonar också att undervisning är en ständig process; den pågår varje ögonblick på dagen, och fortsätter också i tankarna under sömnen.
2. Att undervisa är att visa.²Det finns endast två tankesystem, och du visar hela tiden att du tror att det ena eller det andra är sant.³Av det som du visar lär sig andra, och du också.⁴Frågan är inte huruvida du kommer att undervisa, för i detta finns det inte något val.⁵Kursens syfte kan sägas vara att förse dig med ett medel för att välja vad du vill lära ut på grundval av vad du vill lära dig.⁶Du kan inte ge till någon annan utan bara till dig själv, och detta lär du dig genom att undervisa.⁷Undervisning är endast att kalla på vittnen för att bekräfta det du tror.⁸Det är en omvandlingsmetod.⁹Detta sker inte enbart genom ord.¹⁰Varje situation måste vara ett tillfälle för dig att lära andra vad du är, och vad de är för dig.¹¹Inte mer än detta, men heller aldrig mindre.
3. Den läroplan som du upprättar bestäms därför uteslutande av vad du tror att du är, och vad du tror att andras relation till dig är.²I den formella undervisningssituationen kan dessa frågor helt sakna samband med det som du tror att du lär ut.³Likväl är det omöjligt att inte använda innehållet i varje situation för att gagna det som du verkligen lär ut, och därför faktiskt lär dig.⁴Det verbala innehållet i din undervisning är helt ovidkommande för detta.⁵Det kan överensstämma med det, eller ej.⁶Det är undervisningen som ligger bakom det du säger som lär dig.⁷Undervisningen endast förstärker det som du tror om dig själv.⁸Dess grundläggande syfte är att minska tvivlet på dig själv.⁹Detta innebär inte att det själv som du försöker skydda är verkligt.¹⁰Men däremot innebär det att det själv som du tror är verkligt, är det som du lär ut.
4. Detta är oundvikligt.²Det går inte att undvika.³Hur skulle det kunna vara på något annat sätt?⁴Alla som följer världens läro-

plan, och alla här följer den tills de ändrar sitt sinne, undervisar uteslutande för att övertyga sig själva om att de är vad de inte är. ⁵I detta ligger syftet med världen. ⁶Vad annat skulle dess läroplan kunna vara? ⁷Till denna hopplösa och låsta inlärningsituation, som inte lär ut annat än förtvivlan och död, sänder Gud Sina lärare. ⁸Och när de lär ut Hans lektioner om glädje och hopp, blir till sist deras inlärnin fullständig.

5. Om det inte vore för Guds lärare skulle det finnas mycket lite hopp om frälsning, för syndens värld skulle tyckas verklig för evigt. ²De som vilseleder sig själva måste vilseleda, för de måste lära ut villfarelse. ³Och vad är helvetet om inte detta? ⁴Detta är en handledning för Guds lärare. ⁵De är inte fullkomliga, för då skulle de inte vara här. ⁶Men det är deras uppdrag att bli fullkomliga här, och därför lär de ut fullkomlighet om och om igen, på många, många sätt, tills de har lärt sig den. ⁷Och sedan ses de inte mer, även om deras tankar förblir en källa till styrka och sanning för evigt. ⁸Vilka är de? ⁹Hur väljs de? ¹⁰Vad gör de? ¹¹Hur kan de förverkliga sin egen och världens frälsning? ¹²Den här handledningen försöker besvara dessa frågor.

1. VILKA ÄR GUDS LÄRARE?

1. En Guds lärare är vem som helst som väljer att vara det. ²Hans kvalifikationer består enbart av detta; på något sätt, någonstans har han gjort ett medvetet val i vilket han inte såg sina intressen som åtskilda någon annans. ³När han en gång har gjort detta, är hans väg utstakad och hans riktning säker. ⁴Ett ljus har kommit in i mörkret. ⁵Det kanske är ett enda ljus, men det räcker. ⁶Han har träffat en överenskommelse med Gud även om han ännu inte tror på Honom. ⁷Han har blivit en bärare av frälsningen. ⁸Han har blivit en Guds lärare.
2. De kommer från hela världen. ²De kommer från alla religioner och från ingen religion. ³De är de som har svarat. ⁴Kallelsen är universell. ⁵Den pågår hela tiden överallt. ⁶Den ber om lärare som talar för Den och förlossar världen. ⁷Många hör Den, men få kommer att svara. ⁸Men allt är en fråga om tid. ⁹Alla kommer att svara till slut, men slutet kan vara långt, långt borta. ¹⁰Det är därför som planen för lärare upprättades. ¹¹Deras funktion är att spara tid. ¹²Alla börjar som ett enda ljus, men med Kallelsen i dess centrum är det ett ljus som inte kan begränsas. ¹³Och alla sparar tusen år i tid så som världen ser det. ¹⁴För Kallelsen Självt har tiden ingen betydelse.
3. Det finns en kurs för varje Guds lärare. ²Kursens form varierar mycket. ³Det gör även de särskilda hjälpmedel som används i undervisningen. ⁴Men kursens innehåll ändras aldrig. ⁵Dess centrala tema är alltid "Guds Son är utan skuld, och i hans oskuld ligger hans frälsning". ⁶Det kan läras ut genom handlingar eller tankar; med ord eller ljudlöst; på vilket språk som helst eller på inget språk; på vilken plats eller tid eller sätt som helst. ⁷Det spelar ingen roll vem läraren var innan han hörde Kallelsen. ⁸Han har blivit frälsare genom att svara. ⁹Han har sett någon annan som sig själv. ¹⁰Därför har han funnit sin egen frälsning och världens frälsning. ¹¹I hans återfödelse återföds världen.
4. Detta är en handledning för en speciell läroplan, avsedd för lärare som lär ut en speciell form av den universella kursen. ²Det finns många tusen andra former, alla med samma resultat. ³De sparar enbart tid. ⁴Likväl är det endast tiden som mödosamt släpar sig fram, och världen är mycket trött nu. ⁵Den är gammal och sliten och utan hopp. ⁶Det var aldrig fråga om resultat, för vad kan ändra Guds Vilja? ⁷Men tiden, med dess illusioner om för-

ändring och död, tröttar ut världen och alla ting i den. ⁸Men tiden har ett slut, och det är detta som Guds lärare är utsedda att få till stånd. ⁹För tiden är i deras händer. ¹⁰Detta var det val de gjorde, och det har förunnats dem.

2. VILKA ÄR DERAS ELEVER?

1. Varje Guds lärare har tilldelats vissa elever, och de kommer att börja söka efter honom så snart han har svarat på Kallelsen. ²De valdes ut åt honom, eftersom den form av den universella läroplanen som han kommer att lära ut är den bästa för dem med tanke på deras nivå av förståelse. ³Hans elever har väntat på honom, för att han kommer är säkert. ⁴Återigen är det bara en fråga om tid. ⁵När han väl har valt att fullgöra sin roll, är de redo att fullgöra sin. ⁶Tiden väntar på hans val, men inte på vem han kommer att tjäna. ⁷När han är redo att lära sig, kommer tillfällena att lära ut att ges till honom.
2. För att förstå frälsningens undervisnings-inlärningsplan är det nödvändigt att ha klart för sig det tidsbegrepp som kursen lägger fram. ²Soning rättar illusioner, inte sanningen. ³Därför rättar den det som aldrig var. ⁴Dessutom upprättades och fullständigades planen för denna rättelse samtidigt, för Guds Vilja är helt åtskild från tiden. ⁵Det är också all verklighet, eftersom den kommer från Honom. ⁶I samma ögonblick som tanken på separation kom in i Guds Sons sinne, i samma ögonblick gavs Guds Svar. ⁷I tiden hände detta för mycket länge sedan. ⁸I verkligheten har det överhuvudtaget aldrig hänt.
3. Tidens värld är illusionernas värld. ²Det som hände för länge sedan ser ut att hända nu. ³Val som gjordes för länge sedan tycks inte ha blivit gjorda; som om de fortfarande måste göras. ⁴Det som har lärts in och förståtts och som sedan länge är överståndet, ses som en ny tanke, en frisk idé, en annorlunda infallsvinkel. ⁵Eftersom din vilja är fri, kan du acceptera det som redan har hänt när helst du väljer att göra det, och först då kommer du att inse att det alltid har funnits där. ⁶Som kursen betonar står det dig inte fritt att välja läroplan, eller ens i vilken form du kommer att lära dig den. ⁷Det står dig emellertid fritt att bestämma när du vill lära dig den. ⁸Och när du accepterar det, har du redan lärt dig den.
4. Tiden går således i själva verket bakåt till ett ögonblick som är så gammalt att det ligger bortom all hågkomst, och till och med bortom möjligheten att minnas. ²Men eftersom det är ett ögonblick som återupplevs igen och igen, och åter igen, förefaller det att vara nu. ³Och det är därför som elev och lärare tycks komma samman i nuet, och finna varandra som om de inte tidigare mötts. ⁴Eleven kommer vid den rätta tidpunkten till den rätta

platsen. ⁵Detta är ofrånkomligt, eftersom han gjorde det rätta valet i det gamla ögonblick som han nu återupplever. ⁶Och på samma sätt har läraren också gjort ett ofrånkomligt val utifrån ett gammalt förgånget. ⁷Det ser endast ut som om det tar tid för Guds Vilja att ha verkan i allt. ⁸Vad skulle kunna fördröja evighetens makt?

5. När elev och lärare möts börjar en undervisnings-inlärnings-situation. ²För läraren är faktiskt inte den som förmedlar undervisningen. ³Guds Lärare talar till vilka två som helst som kommer samman i syfte att lära sig. ⁴Relationen är helig på grund av detta syfte, och Gud har lovat att sända Sin Ande till varje helig relation. ⁵I undervisnings-inlärnings-situationen lär sig båda att det är detsamma att ge som att få. ⁶De gränslinjer de har dragit upp mellan sina roller, sina sinnen, sina kroppar, sina behov, sina intressen och alla de olikheter som de trodde skilde dem från varandra, bleknar och blir otydliga och försvinner. ⁷De som vill lära sig samma kurs delar ett enda intresse och ett enda mål. ⁸Och på så sätt blir den som var elev själv en Guds lärare, för han har fattat det enda beslut som gav honom hans lärare. ⁹Han har i en annan person sett samma intressen som sina egna.

3. VILKA ÄR UNDERVISNINGENS NIVÅER?

1. Guds lärare har ingen fastställd undervisningsnivå. ²Varje undervisnings-inlärnings-situation medför i början alltid en anorlunda relation, även om det slutliga målet alltid är detsamma; att av relationen göra en helig relation, i vilken båda kan se Guds Son utan synd. ³Det finns ingen som Guds lärare inte kan lära sig av, så det finns ingen som han inte kan undervisa. ⁴Men rent praktiskt kan han inte möta alla, inte heller kan alla finna honom. ⁵Därför inkluderar planen mycket specifika kontakter som måste etableras för varje Guds lärare. ⁶Det finns inga tillfälligheter i frälsningen. ⁷De som skall mötas kommer att mötas, eftersom de tillsammans har potentialen för en helig relation. ⁸De är redo för varandra.
2. Den enklaste nivån i undervisningen ser ut att vara ganska ytlig. ²Den består av det som förefaller att vara mycket tillfälliga möten; ett "slumpartat" möte mellan två skenbara främlingar i en hiss, ett barn som inte ser sig för och "av en slump" springer på en vuxen, två elever som "råkar" gå hem tillsammans. ³Detta är inga slumpartade möten. ⁴Varje möte har potentialen att bli en undervisnings-inlärnings-situation. ⁵Kanske de skenbara främlingarna i hissen kommer att le mot varandra, kanske den vuxne inte kommer att gråla på barnet för att barnet stött till honom; kanske eleverna kommer att bli vänner. ⁶Även på det mest slumpartade mötets nivå är det möjligt för två personer att förlora sina skilda intressen ur sikte, om så bara för ett ögonblick. ⁷Detta ögonblick kommer att vara tillräckligt. ⁸Frälsningen har kommit.
3. Det är svårt att förstå att nivåer i undervisningen i den universella kursen är ett begrepp som är lika meningslöst i verkligheten som i tiden. ²Illusionen om den ena tillåter illusionen om den andra. ³I tiden tycks Guds lärare börja ändra sitt sinne om världen med ett enda beslut, och lär sig sedan mer och mer om den nya riktningen allt eftersom han lär ut den. ⁴Vi har redan talat om illusionen om tiden, men illusionen om nivåer i undervisningen tycks vara någonting annat. ⁵Kanske det bästa sättet att visa att dessa nivåer inte kan existera är att helt enkelt säga att varje nivå i undervisnings-inlärnings-situationen är del av Guds Soningsplan, och i Hans plan kan det inte finnas några nivåer, eftersom den är en återspeglning av Hans Vilja. ⁶Frälsningen är alltid redo,

och finns alltid där. ⁷Guds lärare verkar på olika nivåer, men resultatet är alltid detsamma.

4. Varje undervisnings-inlärningssituation är maximal i den bemärkelsen att varje person som deltar kommer att lära sig det mesta han kan från den andra personen vid den tidpunkten. ²I den bemärkelsen, och endast i den bemärkelsen, kan vi tala om nivåer i undervisningen. ³Om vi använder uttrycket på det sättet, är den andra undervisningsnivån en mer långvarig relation, i vilken två personer under en tid går in i en tämligen intensiv undervisnings-inlärningssituation, och sedan tycks skiljas åt. ⁴På samma sätt som på den första nivån sker dessa möten inte av en slump, inte heller är det som förefaller att vara slutet på relationen ett verkligt slut. ⁵Återigen har var och en lärt sig det mesta han kan vid den tidpunkten. ⁶Men alla som möts kommer en dag att mötas igen, för det är alla relationers bestämmelse att bli heliga. ⁷Gud misstar sig inte i fråga om Sin Son.
5. Den tredje undervisningsnivån förekommer i relationer som när de väl har inletts är livslånga. ²Detta är undervisnings-inlärningssituationer i vilka varje person ges en utvald läropartner som erbjuder honom obegränsade möjligheter att lära sig. ³Dessa relationer är i allmänhet få, eftersom deras existens förutsätter att de som är involverade samtidigt har nått ett stadium där undervisnings-inlärningsbalansen faktiskt är fullkomlig. ⁴Detta innebär inte att de nödvändigtvis förstår detta; i själva verket gör de det i allmänhet inte. ⁵De kan till och med vara ganska fientligt sinnade mot varandra under en tid, och kanske hela livet. ⁶Men den perfekta lektionen ligger framför dem och de kan lära sig den, om de skulle besluta sig för det. ⁷Och om de beslutar sig för att lära sig den lektionen, blir de frälsare för de lärare som vacklar och som till och med kan se ut att misslyckas. ⁸Ingen Guds lärare kan undgå att finna den Hjälp han behöver.

4. VAD ÄR UTMÄRKANDE FÖR GUDS LÄRARE?

1. Guds lärares yttre kännetecken är inte alls likadana. ²De ser inte likadana ut för kroppens ögon, de kommer från vitt skilda miljöer, deras erfarenheter av världen varierar stort, och deras yttre "personligheter" är mycket olika. ³Inte heller har de på begynnelsestadierna av sin funktion som Guds lärare ännu tillägnat sig de djupare egenskaper som kommer att göra dem till vad de är. ⁴Gud ger speciella gåvor till Sina lärare, eftersom de har en speciell roll i Hans Soningsplan. ⁵Deras speciellhet är naturligtvis endast tillfällig; inlagd i tiden som ett medel för att leda ut ur tiden. ⁶Dessa speciella gåvor, födda i den heliga relation mot vilken undervisnings-inlärningsituationen är riktad, blir utmärkande för alla Guds lärare som har gjort framsteg i sin egen inläring. ⁷I detta avseende är de alla lika.
2. Alla olikheter bland Guds Söner är tillfälliga. ²Icke desto mindre kan det sägas att i tiden har Guds avancerade lärare följande egenskaper:

I. Tillit

1. Detta är den grundval på vilken deras förmåga att fullgöra sin funktion vilar. ²Varseblivning är resultatet av det man har lärt sig. ³Varseblivning *är* faktiskt det man har lärt sig, för orsak och verkan är aldrig skilda åt. ⁴Guds lärare hyser tillit till världen, eftersom de har lärt sig att den inte styrs av de lagar som världen har hittat på. ⁵Den styrs av en Makt Som är i dem men inte av dem. ⁶Det är denna Makt Som bevarar alla ting trygga. ⁷Det är genom denna Makt som Guds lärare ser på en förlåten värld.
2. När denna Makt en gång har upplevts, är det omöjligt att åter förlita sig på sin egen ringa styrka. ²Vem skulle försöka flyga med en sparvs små vingar när en örns mäktiga kraft har givits till honom? ³Och vem skulle tro på egots ynkliga erbjudanden, när Guds gåvor läggs framför honom? ⁴Vad är det som förmår dem att göra detta skifte?

A. Att utveckla tillit

3. Först måste de gå igenom vad som skulle kunna kallas "en period av att göra ogjort".² Detta behöver inte vara smärtsamt, men det upplevs vanligtvis så.³ Det verkar som om ting tas bort, och man förstår i början sällan att man helt enkelt inser att de saknar värde.⁴ Hur kan avsaknad av värde varseblivas, om inte den som varseblir är i en situation där han måste se tingen i ett annat ljus?⁵ Han har ännu inte nått så långt att han kan göra skiftet helt och hållet i sitt inre.⁶ Och därför kommer planen ibland att påkalla förändringar i det som ser ut att vara yttre omständigheter.⁷ Dessa förändringar är alltid nyttiga.⁸ När Guds lärare har lärt sig detta, går han vidare till det andra stadiet.
4. Därefter måste Guds lärare gå igenom "en period av att sortera ut".² Detta är alltid tämligen svårt, därför att efter att han lärt sig att förändringarna i hans liv alltid är till nytta, måste han nu besluta allt på grundval av huruvida de ökar nyttan eller hindrar den.³ Han kommer att finna att många, och kanske faktiskt de flesta ting som han tidigare satte värde på, enbart hindrar hans förmåga att överföra det som han har lärt sig till nya situationer allt eftersom de uppstår.⁴ Eftersom han har satt värde på det som faktiskt är värdelöst, kommer han inte att generalisera lektionen av rädsla för förlust och offer.⁵ Det krävs stor insikt att förstå att alla ting, händelser, möten och omständigheter är till nytta.⁶ Det är endast i den utsträckning som de är till nytta som någon grad av verklighet bör tillskrivas dem i denna värld av illusioner.⁷ Ordet "värde" kan inte tillämpas på någonting annat.
5. Det tredje stadiet som Guds lärare måste gå igenom kan kallas för "en period av att avstå från".² Om detta tolkas som att ge upp det som är önskvärt, kommer det att ge upphov till en enorm konflikt.³ Få av Guds lärare undkommer helt denna vanda.⁴ Det tjänar emellertid ingenting till att sortera bort det värdefulla från det värdelösa om inte nästa uppenbara steg tas.⁵ Därför tenderar överlappningsperioden att bli en period när Guds lärare känner sig kallad att offra det som är viktigast för honom för sanningens skull.⁶ Han har ännu inte insett hur fullkomligt omöjligt ett sådant krav skulle vara.⁷ Han kan endast lära sig detta om han faktiskt ger upp det som är värdelöst.⁸ Därigenom lär han sig att där han förväntade sig sorg, finner han en glad sorglöshet i stället; och där han trodde att någonting krävdes av honom, finner han en gåva som skänkts till honom.
6. Nu kommer "en period av att komma till ro".² Detta är en lugn period, när Guds lärare vilar en stund i någorlunda frid.³ Nu be-

fäster han det han har lärt sig. ⁴Nu börjar han se värdet i att överföra det han har lärt sig. ⁵Dess potential är bokstavligen häpnadsväckande, och Guds lärare har nu kommit till den punkt i sin utveckling där han ser hela sin räddning. ⁶“Ge upp det du inte vill ha, och behåll det du vill ha”. ⁷Så enkelt det uppenbara är! ⁸Och så lätt att göra! ⁹Guds lärare behöver den här perioden av andrum. ¹⁰Han har ännu inte kommit så långt som han tror. ¹¹Men när han är redo att fortsätta, går han med mäktiga följeslagare vid sin sida. ¹²Nu vilar han en stund, och samlar dem innan han går vidare. ¹³Han kommer inte att gå vidare härifrån ensam.

7. Nästa stadium är förvisso “en period av vankelmod”. ²Nu måste Guds lärare förstå att han faktiskt inte visste vad som var värdefullt och vad som var värdelöst. ³Allt han egentligen hittills lärt sig var att han inte ville ha det värdelösa, och att han ville ha det värdefulla. ⁴Men hans eget utsorterande var meningslöst för att lära honom skillnaden. ⁵Föreställningen om offer, så central i hans eget tanke-system, hade gjort det omöjligt för honom att se skillnaden. ⁶Han trodde att han lärt sig att vara villig, men nu förstår han att han inte vet vad villigheten är till för. ⁷Och nu måste han uppnå ett tillstånd som det kan vara omöjligt att nå under en lång, lång tid. ⁸Han måste lära sig att lägga allt dömande åt sidan, och i varje situation endast be om det som han verkligen vill ha. ⁹Om inte varje steg i denna riktning vore så kraftigt underbyggt, skulle det förvisso vara mycket svårt!
8. Och till sist kommer “en period av fullbordan”. ²Det är här som inlärningen befästs. ³Nu blir det som tidigare sågs som enbart skuggor säkra vinster, som det går att räkna med i alla “nödlägen”, liksom också i lugna tider. ⁴Lugn är faktiskt en följd av dem; resultatet av noggrann inlärning, konsekvens i tanke och fullständig överföring. ⁵Detta är den verkliga fridens stadium, för här återspeglas Himlens tillstånd till fullo. ⁶Härifrån är vägen till Himlen öppen och lätt. ⁷Den är faktiskt här. ⁸Vem skulle vilja “gå” någonstans, om sinnesfriden redan är fullständig? ⁹Och vem skulle vilja försöka byta lugnet mot någonting mer önskvärt? ¹⁰Vad skulle kunna vara mer önskvärt än detta?

II. Ärlighet

1. Alla andra egenskaper hos Guds lärare vilar på tillit. ²När den väl har uppnåtts, måste de andra följa. ³Endast de som har tillit kan

tillåta sig att vara ärliga, för endast de kan se dess värde. ⁴Ärlighet gäller inte bara det du säger. ⁵Ordet betyder egentligen att vara konsekvent. ⁶Det finns ingenting du säger som motsäger det du tänker eller gör; ingen tanke motsätter sig någon annan tanke; ingen handling strider mot ditt ord, och inget ord saknar överensstämmelse med något annat ord. ⁷Sådana är de sant ärliga. ⁸De är inte i konflikt med sig själva på någon nivå. ⁹Därför är det omöjligt för dem att vara i konflikt med någon eller någonting.

2. Den sinnesfrid som Guds avancerade lärare upplever beror till stor del på deras fullkomliga ärlighet. ²Det är endast önskan om att vilseleda som leder till krig. ³Ingen som är ett med sig själv kan ens föreställa sig konflikt. ⁴Konflikt är det oundvikliga resultatet av självbedrägeri, och självbedrägeri är oärlighet. ⁵Det finns ingen utmaning för en Guds lärare. ⁶Utmaning inbegriper tvivel, och den tillit som Guds lärare tryggt vilar på gör tvivel omöjligt. ⁷Därför kan de endast lyckas. ⁸I detta, liksom i allt, är de ärliga. ⁹De kan endast lyckas, eftersom de aldrig följer enbart sin egen vilja. ¹⁰De väljer för hela mänskligheten; för hela världen och för alla ting i den; för det oföränderliga och oförändringsbara bortom yttre skenbilder; och för Guds Son och hans Skapare. ¹¹Hur skulle de inte kunna lyckas? ¹²De väljer i fullkomlig ärlighet, lika säkra på sitt val som på sig själva.

III. Tolerans

1. Guds lärare dömer inte. ²Att döma är att vara oärlig, för att döma är att tillägna sig en position som man inte har. ³Att döma utan att vilseleda sig själv är omöjligt. ⁴Att döma innebär att du har misstagit dig på dina bröder. ⁵Hur skulle du då kunna ha undgått att missta dig på dig själv? ⁶Att döma innebär en brist på tillit, och tilliten förblir hörnstenen i Guds lärares hela tankesystem. ⁷Låt denna gå förlorad, och allt han har lärt sig försvinner. ⁸När han inte dömer är alla ting lika acceptabla, för vem skulle kunna döma på något annat sätt? ⁹När han inte dömer är alla människor bröder, för vem finns det som står utanför? ¹⁰Att döma förstör ärligheten och slår sönder tilliten. ¹¹Ingen Guds lärare kan döma och hoppas på att lära sig.

IV. Varsamhet

1. Att skada är omöjligt för Guds lärare. ²De kan varken skada eller skadas. ³Skada är resultatet av att döma. ⁴Det är den oärliga handling som följer på en oärlig tanke. ⁵Det är en fällande dom över en broder, och därför över sig själv. ⁶Det är slutet på friden och förnekandet av inläring. ⁷Det visar frånvaron av Guds läroplan, och att den ersatts av vansinne. ⁸Det finns ingen Guds lärare som inte måste lära sig – och det ganska tidigt i sin utbildning – att viljan att skada fullständigt utplånar hans funktion från hans medvetenhet. ⁹Det kommer att göra honom förvirrad, rädd, förgad och misstänksam. ¹⁰Det kommer att göra den Helige Andes lektioner omöjliga att lära sig. ¹¹Inte heller kan Guds Lärare höras överhuvudtaget, förutom av dem som inser att ingenting faktiskt kan uppnås genom att skada. ¹²Ingenting kan vinnas på det.
2. Därför är Guds lärare alltigenom varsamma. ²De behöver varsamhetens styrka, för det är i den som frälsningens funktion blir lätt. ³För dem som vill skada är den omöjlig. ⁴För dem som inte ser någon mening med att skada, är den endast naturlig. ⁵Vilket annat val än detta har någon mening för de förnuftiga? ⁶Vem väljer helvetet när han varseblir en väg till Himlen? ⁷Och vem skulle välja den svaghet som måste komma från att skada i stället för varsamhetens aldrig svikande, allomfattande och obegränsade styrka? ⁸Guds lärares makt ligger i deras varsamhet, för de har förstått att deras onda tankar varken kom från Guds Son eller hans Skapare. ⁹På så sätt förenade de sina tankar med Honom Som är deras Källa. ¹⁰Och därför är deras vilja, som alltid var Hans, fri att vara sig själv.

V. Glädje

1. Glädje är det oundvikliga resultatet av varsamhet. ²Varsamhet innebär att rädsla nu är omöjlig, och vad skulle då kunna komma att inkräkta på glädjen? ³Varsamhetens öppna händer är alltid fulla. ⁴De varsamma känner ingen smärta. ⁵De kan inte lida. ⁶Varför skulle de inte vara glada? ⁷De är säkra på att de är älskade och måste vara trygga. ⁸Glädje hör samman med varsamhet lika säkert som att sorg åtföljer attack. ⁹Guds lärare hyser tillit till Honom. ¹⁰Och de är säkra på att Hans Lärare går före dem och

förvissas sig om att ingen skada kan tillfogas dem. ¹¹De håller Hans gåvor och följer på Hans väg, eftersom Guds Röst leder dem i allt. ¹²Glädje är deras tacksägelsesång. ¹³Och Kristus ser också ner på dem i tacksamhet. ¹⁴Han behöver dem lika mycket som de behöver Honom. ¹⁵Så glädjerikt det är att dela frälsningens syfte med varandra!

VI. Försvarslöshet

1. Guds lärare har lärt sig att vara enkla. ²De har inga drömmar som behöver försvaras mot sanningen. ³De försöker inte att göra sig själva. ⁴Deras glädje kommer av att de förstår Vem Som skapade dem. ⁵Och behöver det som Gud skapade något försvar? ⁶Ingen kan bli en avancerad Guds lärare förrän han till fullo förstår att försvar endast är dåraktiga väktare av galna illusioner. ⁷Ju mer grotesk drömmen är, desto våldsammare och kraftigare tycks dess försvar vara. ⁸Men när Guds lärare till sist går med på att se förbi dem, finner han att det inte fanns någonting där. ⁹Långsamt i början låter han sina ögon öppnas. ¹⁰Men allt eftersom hans tillit ökar, lär han sig snabbare. ¹¹Det är inte fara som kommer när försvaren läggs ner. ¹²Det är trygghet. ¹³Det är frid. ¹⁴Det är glädje. ¹⁵Och det är Gud.

VII. Generositet

1. Ordet generositet har en speciell innebörd för Guds lärare. ²Det är inte den vanliga innebörden av ordet; det är faktiskt en innebörd som måste läras in och läras in mycket noggrant. ³Liksom Guds lärares alla andra egenskaper vilar denna i sista hand på tillit, för utan tillit kan ingen vara generös i ordets sanna bemärkelse. ⁴För världen innebär generositet "att ge bort" i bemärkelsen "att ge upp". ⁵För Guds lärare innebär det att ge bort för att behålla. ⁶Detta har betonats genom hela textboken och arbetsboken, men det är kanske mer främmande för världens tänkande än många andra tankegångar i vår läroplan. ⁷Det som gör det mest egendomligt är att det så uppenbart vänder på världens tänkande. ⁸På tydligast möjliga sätt, och på den enklaste nivån, innebär ordet det exakt motsatta för Guds lärare som för världen.
2. Guds lärare är generös på grund av Självintresse. ²Detta syftar

emellertid inte på det själv som världen talar om. ³Guds lärare vill inte ha någonting som han inte kan ge bort, eftersom han förstår att det per definition skulle vara värdelöst för honom. ⁴Vad skulle han vilja ha det *till*? ⁵Han skulle endast kunna förlora på grund av det. ⁶Han skulle inte kunna vinna. ⁷Därför söker han inte det som endast han skulle kunna behålla, eftersom det är en garanti för att förlora det. ⁸Han vill inte lida. ⁹Varför skulle han försäkra sig själv om smärta? ¹⁰Men det han vill behålla för sig själv är alla ting som kommer från Gud, och därför är för Hans Son. ¹¹Det är dessa ting som tillhör honom. ¹²Det är dessa han kan ge bort i sann generositet, och för evigt bevara dem åt sig själv.

VIII. Tålmod

1. De som är säkra på resultatet kan tillåta sig att vänta, och vänta utan ängslan. ²Att ha tålmod är naturligt för Guds lärare. ³Allt han ser är ett säkert resultat, vid en tidpunkt som kanske ännu är okänd för honom, men som han inte tvivlar på. ⁴Tidpunkten kommer att vara lika rätt som svaret. ⁵Och detta är sant för allt som händer nu eller i framtiden. ⁶Inte heller det förgångna innehöll några misstag; ingenting som inte var till gagn för världen, liksom för honom som det tycktes beröra. ⁷Kanske förstod han det inte just då. ⁸Trots det är Guds lärare villig att ompröva alla sina tidigare beslut, om de orsakar smärta för någon. ⁹Att ha tålmod är naturligt för dem som har tillit. ¹⁰Säkra på den slutliga tolkningen av alla ting i tiden, kan ingenting som redan har skett eller kommer att ske göra dem rädda.

IX. Trofasthet

1. Omfattningen av Guds lärares trofasthet är måttet på hans framsteg i läroplanen. ²Väljer han fortfarande ut några aspekter av sitt liv för att införliva dem i sin inläring, medan han undanhåller andra? ³I så fall är hans framsteg begränsade, och hans tillit ännu inte fast förankrad. ⁴Trofasthet är Guds lärares tillit till att Guds Ord ställer alla ting till rätta; inte några, utan alla. ⁵I allmänhet börjar hans trofasthet med att den endast gäller för några problem, som under en tid förblir noggrant begränsade. ⁶Att anförtro alla problem till ett enda Svar är att helt vända på världens

tänkande. ⁷Och endast detta är trofasthet. ⁸Ingenting annat än detta förtjänar egentligen namnet. ⁹Men varje steg, hur litet det än är, är värt att uppnå. ¹⁰Beredvillighet är inte mästerskap, som det står i textboken.

2. Men sann trofasthet gör inga avsteg. ²Eftersom den är konsekvent, är den helt ärlig. ³Eftersom den är orubblig, är den full av tillit. ⁴Eftersom den är baserad på oräddhet, är den varsam. ⁵Eftersom den är viss, är den glädjefull. ⁶Och eftersom den är full av tillförsikt, är den tolerant. ⁷Trofasthet förenar således i sig Guds lärares andra egenskaper. ⁸Den innebär att Guds Ord och Hans definition av Sin Son accepteras. ⁹Det är mot Dem som trofastheten i sin sanna bemärkelse alltid riktas. ¹⁰Det är mot Dem den ser, och söker tills den finner. ¹¹Försvarslöshet är dess naturliga följeslagare, och glädje är dess tillstånd. ¹²Och när den har funnit, vilar den i lugn visshet om Det enda Som tillkommer all trofasthet.

X. Ett öppet sinne

1. Den centrala ställning som ett öppet sinne har, kanske den sista av de egenskaper som Guds lärare förvärvar, går lätt att förstå när dess samband med förlåtelsen inses. ²Ett öppet sinne kommer av att inte döma. ³På samma sätt som dömandet stänger sinnet för Guds lärare, bjuder ett öppet sinne Honom att komma in. ⁴På samma sätt som dömandet dömer Guds Son som ond, tillåter ett öppet sinne honom att dömas av Rösten för Gud å Hans vägnar. ⁵På samma sätt som projiceringen av skuld på honom skulle sända honom till helvetet, låter ett öppet sinne Kristi bild utsträckas till honom. ⁶Endast de med ett öppet sinne kan ha frid, för endast de ser något skäl till det.
2. Hur förlåter de som har ett öppet sinne? ²De har gjort sig av med allt som skulle hindra förlåtelsen. ³De har i sanning övergivit världen, och låtit den återställas till sig som förnyad och med en glädje så underbar att de aldrig skulle ha kunnat föreställa sig en sådan förändring. ⁴Ingenting är nu som det tidigare var. ⁵Det finns ingenting som inte glänsar nu som förut tycktes så trist och livlöst. ⁶Och framför allt välkomnar dig alla ting, för hotet är borta. ⁷Inga moln finns kvar som kan dölja Kristi ansikte. ⁸Nu är målet nått. ⁹Förlåtelsen är läroplanens slutliga mål. ¹⁰Den banar vägen för det som går långt bortom all inläring. ¹¹Läroplanen

gör inget försök att överskrida sitt egentliga mål. ¹²Förlåtelsen är dess enda mål, i vilken all inläring till sist strålar samman. ¹³Det är förvisso nog.

3. Du har kanske lagt märke till att listan över Guds lärares egenskaper inte inkluderar ting som är Guds Sons arv. ²Ord som kärlek, syndfrihet, fullkomlighet, kunskap och evig sanning förekommer inte i detta sammanhang. ³De skulle vara synnerligen olämpliga här. ⁴Det Gud har givit är så långt bortom vår läroplan att inläringen helt enkelt försvinner i dess närvaro. ⁵Men så länge som dess närvaro är skymd, måste fokus med rätta ligga på läroplanen. ⁶Det är Guds lärares funktion att föra sann inläring till världen. ⁷Egentligen är det att inläringen görs ogjord som de för med sig, för detta är "sann inläring" i världen. ⁸Det är Guds lärare förunnat att föra det glada budskapet om fullständig förlåtelse till världen. ⁹De är i sanning saliga, för de är bärare av frälsningen.

5. HUR UPPNÅS HELANDE?

1. Helande förutsätter en förståelse av vad syftet med illusionen om sjukdom är till för. ²Helande är omöjligt utan denna förståelse.

I. Det varseblivna syftet med sjukdom

1. Helande uppnås i samma ögonblick som den som lider inte längre ser något värde i smärtan. ²Vem skulle välja att lida om han inte trodde att det skulle ge honom någonting, och någonting som var av värde för honom? ³Han måste tycka att det är ett ringa pris att betala för någonting av större värde. ⁴För sjukdom är ett val; ett beslut. ⁵Det är att välja svaghet, i den felaktiga övertygelsen att det är styrka. ⁶När detta sker, ses verklig styrka som ett hot och hälsa som en fara. ⁷Sjukdom är en metod, uttänkt i galenskap, för att sätta Guds Son på hans Faders tron. ⁸Gud ses som utanför, våldsam och mäktig, angelägen om att behålla all makt för Sig Själv. ⁹Endast genom att dö kan Han besegras av Sin Son.
2. Och vad står helandet för i denna vansinniga övertygelse? ²Det symboliserar Guds Sons nederlag och hans Faders seger över honom. ³Det representerar det slutliga trotset i en direkt form som Guds Son tvingas erkänna. ⁴Det står för allt som han vill dölja för sig själv för att skydda sitt "liv". ⁵Om han helas, är han ansvarig för sina tankar. ⁶Och om han är ansvarig för sina tankar, kommer han att dödas så att det bevisas för honom hur svag och ömklig han är. ⁷Men om han själv väljer döden, är hans svaghet hans styrka. ⁸Nu har han givit sig själv det som Gud ville ge honom, och således helt tillskansat sig sin Skapares tron.

II. Skiftet i varseblivningen

1. Helandet måste ske i exakt proportion till att sjukdomens värdelöshet inses. ²Man behöver bara säga: "Det finns ingenting alls för mig att vinna på detta" och man blir helad. ³Men för att säga detta, måste man först förstå vissa fakta. ⁴För det första är det uppenbart att beslut kommer från sinnet, inte från kroppen. ⁵Om sjukdom bara är ett felaktigt tillvägagångssätt för att lösa pro-

blem, är den ett beslut. ⁶Och om den är ett beslut, är det sinnet och inte kroppen som fattar det. ⁷Motståndet mot att inse detta är enormt, eftersom världens existens så som du varseblir den är beroende av att det är kroppen som är beslutsfattaren. ⁸Ord som "instinkter", "reflexer" och liknande representerar försök att förse kroppen med icke-mentala drivkrafter. ⁹I själva verket fastslår eller beskriver sådana ord endast problemet. ¹⁰De löser det inte.

2. Grunden för helandet är att acceptera att sjukdom är ett beslut som sinnet fattar i avsikt att uppnå ett syfte för vilket det vill använda kroppen. ²Och detta gäller för alla former av helande. ³En patient beslutar att det är så, och han tillfrisknar. ⁴Om han beslutar sig för att inte tillfriskna, kommer han inte att bli helad. ⁵Vem är läkaren? ⁶Endast patientens eget sinne. ⁷Resultatet blir det som han beslutar att det skall vara. ⁸Speciella läkemedel tycks hjälpa honom, men de ger endast form åt hans eget val. ⁹Han väljer dem för att ge sina önskningar en förståelig form. ¹⁰Och det är detta de gör, och ingenting annat. ¹¹De behövs egentligen inte alls. ¹²Patienten skulle helt enkelt kunna stiga upp utan deras hjälp och säga: "Jag behöver inte det här." ¹³Det finns ingen form av sjukdom som inte skulle botas med detsamma.
3. Vad är det enda som behövs för detta skifte i varseblivningen? ²Det är helt enkelt detta; insikten att sjukdom kommer från sinnet och inte har någonting med kroppen att göra. ³Vad "kostar" denna insikt? ⁴Den kostar hela den värld du ser, för världen kommer aldrig igen att tyckas styra sinnet. ⁵För med denna insikt läggs ansvaret där det hör hemma; inte på världen utan på honom som ser på världen, och ser den som den inte är. ⁶Han ser på det som han väljer att se. ⁷Inte mer och ingenting mindre. ⁸Världen gör honom ingenting. ⁹Han bara trodde att den gjorde det. ¹⁰Inte heller gör han världen någonting, för han misstog sig på vad den är. ¹¹I detta ligger befrielsen från både skuld och sjukdom, för de är ett. ¹²Men för att acceptera denna befrielse måste det vara en acceptabel tanke att kroppen är betydelselös.
4. Med denna tanke är smärtan borta för evigt. ²Men med denna tanke försvinner också all förvirring i fråga om skapelsen. ³Följer inte detta med nödvändighet? ⁴Sätt vid något tillfälle orsak och verkan i deras rätta ordningsföljd, och inlärningen kommer att generaliseras och omvandla världen. ⁵Överföringsvärdet av en enda sann tanke har inget slut och inga gränser. ⁶Den slutliga resultatet av denna lektion är hågkomsten av Gud. ⁷Vad betyder nu skuld och sjukdom, smärta, katastrof och allt lidande? ⁸Utan

syfte försvinner de. ⁹Och tillsammans med dem försvinner också alla de verkningar de tycktes vara orsak till. ¹⁰Orsak och verkan avbildar endast skapelsen. ¹¹Sedda i sitt rätta perspektiv, utan förvrängning och utan rädsla, återupprättar de Himlen.

III. Guds lärares funktion

1. Om patienten måste ändra sitt sinne för att bli helad, vad gör då Guds lärare? ²Kan han ändra patientens sinne åt honom? ³Förvisso inte. ⁴För dem som redan är villiga att ändra sitt sinne har han ingen annan funktion än att glädja sig med dem, för de har blivit Guds lärare tillsammans med honom. ⁵Han har emellertid en mer specifik funktion för dem som inte förstår vad helande är. ⁶Dessa patienter inser inte att de har valt sjukdomen. ⁷De tror tvärtom att sjukdomen har valt dem. ⁸Inte heller är de öppna för nya tankar på denna punkt. ⁹Kroppen talar om för dem vad de skall göra och de lyder. ¹⁰De har ingen aning om hur vansinnig denna föreställning är. ¹¹Om de så bara misstänkte det, skulle de bli helade. ¹²Men de misstänker ingenting. ¹³För dem är separationen helt verklig.
2. Till dem kommer Guds lärare för att företräda ett annat val som de hade glömt. ²Blotta närvaron av en Guds lärare är en påminnelse. ³Hans tankar ber om rätten att ifrågasätta det som patienten har accepterat som sant. ⁴Som Guds budbärare är Hans lärare symboler för frälsningen. ⁵De ber patienten om förlåtelse för Guds Son i sitt eget Namn. ⁶De står för Alternativet. ⁷Med Guds Ord i sitt sinne kommer de med välsignelse, inte för att hela de sjuka utan för att påminna dem om det botemedel som Gud redan har givit dem. ⁸Det är inte deras händer som helar. ⁹Det är inte deras röst som talar Guds Ord. ¹⁰De enbart ger det som har givits till dem. ¹¹Mycket varsamt ber de sina bröder att vända sig bort från döden: "Se, du Guds Son, vad Livet kan erbjuda dig. ¹²Vill du välja sjukdom i stället för detta"?
3. Inte en enda gång tar Guds avancerade lärare hänsyn till de former av sjukdom som deras bröder tror på. ²Att göra detta är att glömma att de alla har samma syfte, och därför faktiskt inte är olika. ³De söker efter Guds Röst i denne bröder som vill vilseleda sig själv i en sådan utsträckning, att han tror att Guds Son kan lida. ⁴Och de påminner honom om att han inte gjorde sig själv, och måste förbli så som Gud skapade honom. ⁵De förstår att illu-

sioner inte kan ha någon verkan. ⁶Sanningen i deras sinne når ut till sanningen i deras bröders sinne, så att illusionerna inte förstärks. ⁷På så sätt förs de till sanningen; sanningen förs inte till dem. ⁸På så sätt upplöses de, inte genom någon annans vilja utan genom den Enda Viljans förening med Sig Själv. ⁹Och detta är Guds lärares funktion; att inte se någon vilja som åtskild från deras egen, inte heller deras som åtskild från Guds.

6. SKER HELANDE ALLTID?

1. Helande sker alltid. ²Det är omöjligt att låta illusioner föras till sanningen och behålla illusionerna. ³Sanningen visar att illusioner inte har något värde. ⁴Guds lärare har sett rättelsen av sina misstag i patientens sinne, och känt igen sinnet för vad det är. ⁵Eftersom han har accepterat Soningen för egen del, har han också accepterat den för patienten. ⁶Men vad händer om patienten använder sjukdomen som ett sätt att leva, och tror att helande är vägen till döden? ⁷När det är på det sättet kan ett plötsligt helande framkalla en djup depression, och en känsla av förlust så intensiv att patienten till och med kan försöka förgöra sig själv. ⁸Då han inte har någonting att leva för, kan han be om döden. ⁹För att skydda honom, måste helandet vänta.
2. Helandet kommer alltid att dra sig tillbaka när det skulle ses som ett hot. ²I samma ögonblick som det välkomnas finns det där. ³Där helande har givits kommer det att tas emot. ⁴Och vad är tid inför Guds gåvor? ⁵Vi har många gånger i textboken hänvisat till det förråd av skatter som förvaras i lika mån åt både givaren och mottagaren av Guds gåvor. ⁶Inte en enda går förlorad, för de kan bara öka. ⁷Ingen Guds lärare skall känna sig besviken om han har erbjudit helande och det inte ser ut att ha tagits emot. ⁸Det är inte hans ensak att bedöma när hans gåva skall accepteras. ⁹Låt honom vara säker på att den har tagits emot, och lita på att den kommer att accepteras när den förstås som en välsignelse och inte som en förbannelse.
3. Det är inte Guds lärares funktion att utvärdera resultatet av sina gåvor. ²Deras funktion är enbart att ge dem. ³När de väl har gjort det, har de också givit resultatet, för det är del av gåvan. ⁴Ingen kan ge om han är orolig för vad resultatet blir av att ge. ⁵Detta är en begränsning av själva givandet, och varken givaren eller mottagaren skulle ha gåvan. ⁶Tillit är en nödvändig del av givandet; det är faktiskt den del som gör det möjligt att dela med varandra, den del som garanterar att givaren inte kommer att förlora utan endast att vinna. ⁷Vem ger en gåva och håller sedan fast vid den, för att vara säker på att den används så som givaren anser lämpligt? ⁸Detta är inte att ge utan att fjättra.
4. Det är genom att ge upp all oro för gåvan som den verkligen blir given. ²Och det är tillit som gör sant givande möjligt. ³Helande är den förändring av sinnet som den Helige Ande söker

i patientens sinne åt honom. ⁴Och det är den Helige Ande i givarens sinne Som ger honom gåvan. ⁵Hur kan den gå förlorad? ⁶Hur kan den vara utan verkan? ⁷Hur kan den slösas bort? ⁸Guds skattkammare kan aldrig vara tom. ⁹Och om en enda gåva saknas, skulle den inte vara full. ¹⁰Likväl garanterar Gud att den är full. ¹¹Varför skulle då en Guds lärare vara orolig för vad som händer med hans gåvor? ¹²Då de givits av Gud till Gud, vem kan då i detta heliga utbyte ta emot mindre än allt?

7. SKALL HELANDE UPPREPAS?

1. Den här frågan besvarar faktiskt sig själv. ²Helandet kan inte upprepas. ³Om patienten är helad, vad återstår då att hela honom från? ⁴Och om helandet alltid sker, som vi redan har sagt att det gör, vad finns det då att upprepa? ⁵Om en Guds lärare fortsätter att vara orolig för resultatet av helandet, innebär det att begränsa helandet. ⁶Det är nu Guds lärare själv som behöver få sitt sinne helat. ⁷Och det är detta som han måste underlätta. ⁸Han är nu patienten, och måste se sig själv som sådan. ⁹Han har begått ett misstag, och måste vara villig att ändra sitt sinne beträffande det. ¹⁰Han saknade den tillit som bidrar till sant givande, och därför har han inte haft någon nytta av sin gåva.
2. Närhelst en Guds lärare har försökt att vara en kanal för helandet har han lyckats. ²Om han skulle frestas att tvivla på detta, bör han inte upprepa sin tidigare ansträngning. ³Den var redan maximal, eftersom den Helige Ande accepterade den som sådan och använde den som sådan. ⁴Nu har Guds lärare bara en väg att gå. ⁵Han måste använda sitt förnuft för att säga till sig själv att han har lämnat problemet till Honom Som inte kan misslyckas, och måste förstå att hans egen osäkerhet inte är kärlek utan rädsla, och därför hat. ⁶Hans situation har således blivit ohållbar, för han erbjuder hat till den som han erbjöd kärlek. ⁷Detta är omöjligt. ⁸Då han har erbjudit kärlek, kan endast kärlek tas emot.
3. Det är detta som Guds lärare måste lita på. ²Detta är vad som verkligen menas med uttalandet att mirakelarebetarens enda ansvar är att acceptera Soningen för egen del. ³Guds lärare är en mirakelarebetare, eftersom han ger de gåvor han har tagit emot. ⁴Men först måste han acceptera dem. ⁵Han behöver inte göra någonting mer, inte heller finns det någonting mer som han skulle kunna göra. ⁶Genom att acceptera helandet kan ha ge det. ⁷Om han tvivlar på detta, låt honom minnas Vem Som gav gåvan och Vem Som tog emot den. ⁸På så sätt avhjälpas hans tvivel. ⁹Han trodde att Guds gåvor kunde tas tillbaka. ¹⁰Detta var ett misstag, men knappast någonting att fästa sig vid. ¹¹Och således kan Guds lärare endast förstå det för vad det är, och låta det bli rättat åt honom.
4. En av de frestelser som är svårast att erkänna är att det är ett misstag i form av brist på tillit att tvivla på ett helande på grund

av att symtomen fortsätter att visa sig. ²Som sådant är det en attack. ³Vanligtvis tycks det vara det rakt motsatta. ⁴I början verkar det orimligt att få veta att fortsatt oro är attack. ⁵Den ser i varje avseende ut som kärlek. ⁶Men kärlek utan tillit är omöjlig, och tvivel och tillit kan inte existera samtidigt. ⁷Och hat måste vara motsatsen till kärlek, oavsett vilken form det antar. ⁸Tvivla inte på gåvan, och det kommer att vara omöjligt att tvivla på dess resultat. ⁹Detta är den visshet som ger Guds lärare förmågan att vara mirakelarbetare, för de har satt sin tillit till Honom.

5. Den verkliga grunden för tvivel när det gäller utgången av varje problem som har givits till Guds lärare för att lösas, är alltid tvivel på sig själv. ²Och detta inbegriper med nödvändighet att man har satt sin tillit till ett illusoriskt själv, för endast ett sådant själv kan betvivlas. ³Denna illusion kan anta många former. ⁴Kanske finns det en rädsla för svaghet och sårbarhet. ⁵Kanske finns det en rädsla för misslyckande och skam tillsammans med en känsla av otillräcklighet. ⁶Kanske finns det en skuldmedveten förlägenhet som härstammar från falsk ödmjukhet. ⁷Misstagets form är inte viktig. ⁸Det som är viktigt är endast att misstaget varseblivs som misstag.
6. Misstaget är alltid någon form av oro för självet som utesluter patienten. ²Det är att inte kunna känna igen honom som del av Självet, och står således för en sammanblandning av identiteter. ³Det har uppstått en konflikt i ditt sinne i fråga om vad du är, och du har misstagit dig på dig själv. ⁴Och du har misstagit dig på dig själv därför att du har förnekat Källan till din skapelse. ⁵Om du enbart erbjuder helande, kan du inte tvivla. ⁶Om du verkligen vill ha problemet löst, kan du inte tvivla. ⁷Om du är säker på vad problemet är, kan du inte tvivla. ⁸Tvivel är resultatet av motstridiga önskningsar. ⁹Var säker på vad du vill, och det blir omöjligt att tvivla.

8. HUR KAN MAN UNDVIKA ATT VARSEBLI EN RANGORDNING AV SVÅRIGHETER?

1. Övertygelsen om att det finns en rangordning av svårigheter ligger till grund för världens varseblivning. ²Den beror på olikheter; på skiftande bakgrund och föränderlig förgrund, på ojämna höjder och skilda storlekar, på varierande grader av mörker och ljus, och tusentals kontraster i vilka varje ting som ses tävlar med alla andra ting för att varseblivas. ³Ett större föremål överskuggar ett mindre. ⁴Ett ting med starkare lyskraft drar bort uppmärksamheten från ett annat ting som har mindre intensiv dragningskraft. ⁵Och en mer hotfull föreställning, eller en som med världens måttstock uppfattas som mer önskvärd, rubbar fullständigt den mentala balansen. ⁶Det kroppens ögon ser är endast konflikt. ⁷Räkna inte med att de skall ge dig frid och förståelse.
2. Illusioner är alltid illusioner om olikheter. ²Hur skulle det kunna vara på något annat sätt? ³En illusion är per definition ett försök att göra någonting verkligt som man anser vara av största värde, men som man inser är osant. ⁴Sinnet försöker därför göra det sant på grund av sin intensiva önskan att ha det för sig självt. ⁵Illusioner är en ren parodi på skapelsen; ett försök att göra sanning till lögn. ⁶Eftersom sinnet finner sanningen oacceptabel, gör det uppror mot sanningen och ger sig självt en illusion av seger. ⁷Eftersom det ser hälsa som en belastning, drar det sig tillbaka i feberaktiga drömmar. ⁸Och i dessa drömmar är sinnet åtskilt, olikt andra sinnen, med egna andra intressen, och i stånd till att tillfredsställa sina behov på andras bekostnad.
3. Var kommer alla dessa olikheter ifrån? ²De tycks förvisso finnas i världen utanför. ³Ändå är det med säkerhet sinnet som tolkar det som ögonen ser. ⁴Det är sinnet som tolkar ögonens budskap och ger dem "mening". ⁵Och denna mening existerar överhuvudtaget inte i världen utanför. ⁶Det som ses som "verklighet" är helt enkelt det som sinnet föredrar. ⁷Dess hierarki av värderingar projiceras utåt, och det skickar kroppens ögon för att finna det. ⁸Kroppens ögon kommer aldrig att se annat än genom olikheter. ⁹Likväl vilar inte varseblivningen på de budskap som de för med sig. ¹⁰Endast sinnet utvärderar deras budskap, och därför är endast sinnet ansvarigt för det som ses. ¹¹Det ensamt avgör om det som ses är verkligt eller illusoriskt, önskvärt eller inte önskvärt, behagligt eller smärtsamt.

4. Det är genom sinnets aktiviteter att sortera och kategorisera som det uppstår fel i varseblivningen.²Och det är här som rättelsen måste göras.³Sinnet klassificerar det som kroppens ögon för fram till det i enlighet med dess förutfattade värderingar, och bedömer var varje sinnesintryck passar bäst.⁴Vilken grund skulle kunna vara mer felaktig än denna?⁵Utan att självt veta om det, har det självt bett om att få det som passar in i dessa kategorier.⁶Och efter att ha gjort det, drar det slutsatsen att kategorierna måste vara sanna.⁷På detta vilar bedömningen av alla olikheter, eftersom det är på detta som världens dömande beror.⁸Går det att lita på denna förvirrade och vettlösa "argumentation" i något avseende?
5. Det kan inte finnas någon rangordning av svårigheter i helandet helt enkelt därför att all sjukdom är en illusion.²Är det svårare att driva bort den vansinniges övertygelser i en större hallucination än i en mindre?³Kommer han att snabbare gå med på överkligheten i en starkare röst som han hör än i en svagare?⁴Kommer han att ha lättare att avfärda en anmodan att döda som viskas än en som ropas?⁵Och påverkar antalet högafflar som han ser djävlarerna bära deras trovärdighet i hans varseblivning?⁶Hans sinne har kategoriserat dem alla som verkliga, och följaktligen är de alla verkliga för honom.⁷När han inser att de alla är illusioner, kommer de att försvinna.⁸Och så är det också med helandet.⁹Illusionernas egenskaper som tycks göra dem olika är faktiskt ovidkommande, för deras egenskaper är lika illusoriska som de.
6. Kroppens ögon kommer att fortsätta att se olikheter.²Men det sinne som har låtit sig helas kommer inte längre att erkänna dem.³Det kommer att finnas de som tycks vara "sjukare" än andra, och kroppens ögon kommer som tidigare att berätta om deras förändrade utseende.⁴Men det helade sinnet kommer att inordna dem alla i en enda kategori; de är överkliga.⁵Detta är dess Lärares gåva; förståelsen att endast två kategorier är meningsfulla när det gäller att sortera de budskap som sinnet tar emot från det som tycks vara den yttre världen.⁶Och av dessa två är endast en verklig.⁷På samma sätt som verkligheten är helt och hållet verklig, oberoende av storlek och form och tid och rum – för olikheter kan inte existera i den – så är också illusioner utan olikheter.⁸Det enda svaret på all sjukdom är helande.⁹Det enda svaret på alla illusioner är sanningen.

9. ÄR FÖRÄNDRINGAR NÖDVÄNDIGA I GUDS LÄRARES LIVSSITUATION?

1. Förändringar är nödvändiga i Guds lärares *sinne*. ²Detta kan innebära förändringar i den yttre situationen eller ej. ³Kom ihåg att ingen är där han är av en tillfällighet, och att ingenting i Guds plan sker av en slump. ⁴Det är högst osannolikt att förändringar i förhållningssättet inte skulle vara det första steget i Guds nyblivna lärares utbildning. ⁵Det finns emellertid inget bestämt mönster, eftersom utbildningen alltid är högst individuell. ⁶Det finns de som uppmanas att förändra sin livssituation nästan omedelbart, men detta är i allmänhet speciella fall. ⁷Det ojämförligt största antalet ges ett långsamt utvecklande övningsprogram, i vilket så många tidigare misstag som möjligt blir rättade. ⁸I synnerhet relationer måste varseblivas på rätt sätt, och alla mörka hörnstenar av oförsonlighet tas bort. ⁹Annars finns det fortfarande en grund för det gamla tanke-systemet att komma tillbaka.
2. Allt eftersom Guds lärare gör framsteg i sin utbildning, lär han sig en lektion allt mer grundligt. ²Han beslutar inte själv; han ber sin Lärare om Hans svar, och det är detta han följer som vägledning för sitt handlande. ³Detta blir lättare och lättare, allt eftersom Guds lärare lär sig att avstå från att själv döma. ⁴Att avstå från att döma, den uppenbara förutsättningen för att höra Guds Röst, är vanligtvis en ganska långsam process, inte på grund av att den är svår, utan därför att den har en benägenhet att varseblivas som en personlig förolämpning. ⁵Världens utbildning riktar mot att nå ett mål som står i rak motsats till vår läroplans mål. ⁶Världen lär ut att man skall förlita sig på sitt eget dömande som kriteriet på mognad och styrka. ⁷Vår läroplan lär ut att det nödvändiga villkoret för frälsningen är att avstå från att döma.

10. HUR LÅTER MAN BLI ATT DÖMA?

1. Dömande, liksom andra påfund genom vilka illusionernas värld upprätthålls, är totalt missförstått av världen. ²Det förväxlas faktiskt med vishet, och ersätter sanningen. ³Så som världen använder begreppet, är en individ i stånd till att döma "bra" eller att döma "dåligt", och hans utbildning syftar till att förstärka det förra och minimera det senare. ⁴Det råder emellertid en hel del förvirring i fråga om vad dessa kategorier innebär. ⁵Det som är att döma "bra" för någon är att döma "dåligt" för någon annan. ⁶Dessutom klassificerar till och med samma person samma handling så att den visar ett "bra" dömande ena gången och ett "dåligt" dömande en annan gång. ⁷Inte heller kan egentligen något konsekvent kriterium läras ut för hur man avgör vad dessa kategorier är. ⁸När som helst kan eleven vara oense med vad den som han anser är hans lärare säger om dem, och läraren själv kan mycket väl vara inkonsekvent i vad han tror. ⁹Att döma "bra" innebär i detta sammanhang ingenting. ¹⁰Lika lite som att döma "dåligt" gör det.
2. Det är nödvändigt för Guds lärare att förstå, inte att han inte skall döma, utan att han inte kan. ²När han avstår från att döma, avstår han endast från det som han inte hade. ³Han ger upp en illusion; eller bättre sagt, han har en illusion av att ge upp. ⁴Han har faktiskt enbart blivit ärligare. ⁵När han förstår att det alltid varit omöjligt för honom att döma, försöker han inte längre att göra det. ⁶Detta är inte något offer. ⁷Tvärtom, han försätter sig själv i en situation där ett dömande genom honom snarare än av honom kan ske. ⁸Och detta dömande är varken "bra" eller "dåligt". ⁹Det är det enda dömande som finns, och det finns bara ett: "Guds Son är utan skuld, och synd existerar inte."
3. Målet för vår läroplan, till skillnad från målet för det världen lär sig, är insikten att det är omöjligt att döma i vanlig bemärkelse. ²Detta är inte en åsikt utan ett faktum. ³För att kunna döma någonting rättvist skulle man vara tvungen att vara till fullo medveten om ett ofattbart stort antal ting; förgångna, nuvarande och kommande. ⁴Man skulle vara tvungen att på förhand förstå alla verkningar av sitt dömande på allt och alla som på något sätt har med dem att göra. ⁵Och man skulle vara tvungen att vara säker på att det inte finns någon förvrängning i ens varseblivning, så att dömandet skulle vara helt rättvist mot alla det berör

nu och i framtiden. ⁶Vem är i stånd till detta? ⁷Vem skulle själv kunna göra anspråk på detta förutom i storstilade fantasier?

4. Kom ihåg hur många gånger du trodde att du kände alla de "fakta" du behövde för att kunna döma, och hur fel du hade! ²Finns det någon som inte har gjort denna erfarenhet? ³Har du en aning om hur många gånger du bara trodde att du hade rätt, utan att någonsin inse att du hade fel? ⁴Varför skulle du välja en sådan godtycklig grund för att fatta beslut? ⁵Vishet är inte att döma; det är att låta bli att döma. ⁶Döm således bara en gång till. ⁷Så här: Det finns Någon med dig Vars dömande är fullkomligt. ⁸Han känner alla fakta; de förgångna, nuvarande och kommande. ⁹Han känner alla de verkningar som Hans dömande har på allt och alla som på något sätt är inblandade. ¹⁰Och Han är helt rättvis mot alla, för det finns ingen förvrängning i Hans varseblivning.
5. Upphör därför med att döma, inte med saknad utan med en suck av tacksamhet. ²Nu är du befriad från en börda som var så tung att du bara kunde vackla och falla under den. ³Och allt var en illusion. ⁴Ingenting annat. ⁵Nu kan Guds lärare resa sig upp befriad från sin börda, och vandra vidare med lätta steg. ⁶Men det är inte bara detta som är till nytta för honom. ⁷Hans känsla av bekymmer är borta, för han har inget. ⁸Han har givit bort det tillsammans med dömandet. ⁹Han gav sig själv till Honom Vars dömande han nu har valt att lita på, i stället för på sitt eget. ¹⁰Nu begår han inga misstag. ¹¹Hans Vägledare är säker. ¹²Och dit han kom för att döma, kommer han nu för att välsigna. ¹³Där han nu skrattar, dit brukade han komma för att gråta.
6. Det är inte svårt att låta bli att döma. ²Men det är förvisso svårt att försöka hålla fast vid det. ³Guds lärare upphör med det med glädje i samma ögonblick som han inser dess pris. ⁴All fulhet han ser omkring sig är resultatet av det. ⁵All smärta han ser är dess följd. ⁶All ensamhet och känsla av förlust; av tidens gång och växande hopplöshet; tröstlös förtvivlan och rädsla för döden; allt detta har kommit av det. ⁷Och nu vet han att allt detta inte behöver finnas. ⁸Inte något är sant. ⁹För han har gett upp deras orsak, och de som aldrig var annat än verkningarna av hans felaktiga val, har lämnat honom. ¹⁰Guds lärare, detta steg kommer att skänka dig frid. ¹¹Kan det vara svårt att önska endast detta?

11. HUR ÄR FRID MÖJLIG I DEN HÄR VÄRLDEN?

1. Detta är en fråga som alla måste ställa sig. ²Frid tycks förvisso vara omöjlig här. ³Likväl utlovar Guds Ord andra ting som tycks vara lika omöjliga som detta. ⁴Hans Ord har utlovat frid. ⁵Det har också utlovat att det inte finns någon död, att uppståndelsen måste äga rum, och att återfödelse är människans arv. ⁶Den värld du ser kan inte vara den värld Gud älskar, och ändå försäkrar Hans Ord oss att Han älskar världen. ⁷Guds Ord har utlovat att frid är möjlig här, och det Han utlovar kan knappast vara omöjligt. ⁸Men det är sant att världen måste ses på ett annat sätt, om Hans löften skall accepteras. ⁹Vad världen är, är endast ett faktum. ¹⁰Du kan inte välja vad den borde vara. ¹¹Men du kan välja hur du vill se den. ¹²Du *måste* faktiskt välja detta.
2. Återigen kommer vi till frågan om att döma. ²Fråga dig själv den här gången vad som är mest troligt: att det är din dom som är sann, eller Guds Ord. ³För de säger olika saker om världen och saker som är så motstridiga att det är meningslöst att försöka försona dem. ⁴Gud erbjuder världen frälsning; din dom skulle fördöma den. ⁵Gud säger att det inte finns någon död; din dom ser bara döden som det oundvikliga slutet på livet. ⁶Guds Ord försäkrar dig att Han älskar världen; din dom säger att den inte är värd att älska. ⁷Vem har rätt? ⁸För en av er har fel. ⁹Så måste det vara.
3. Textboken förklarar att den Helige Ande är Svaret på alla problem som du har gjort. ²Dessa problem är inte verkliga, men detta är betydelselöst för dem som tror på dem. ³Och alla tror på det som de har gjort, för det gjordes genom att de trodde på det. ⁴Till denna egendomliga och paradoxala situation, som är utan mening och utan förnuft, men ur vilken ingen utväg tycks möjlig, har Gud sänt Sin Dom som svar på din. ⁵Varsamt ersätter Hans Dom din. ⁶Och genom detta utbyte görs det oförståeliga förståeligt. ⁷Hur är frid möjlig i den här världen? ⁸Enligt din dom är den inte möjlig, och kan aldrig vara möjlig. ⁹Men enligt Guds Dom är det som återspeglas här endast frid.
4. Frid är omöjlig för dem som ser på krig. ²Frid är oundviklig för dem som erbjuder frid. ³Så lätt du då undgår att döma världen! ⁴Det är inte världen som får frid att tyckas omöjlig. ⁵Det är den värld du ser som är omöjlig. ⁶Likväl har Guds Dom över den här

fövrängda världen förlossat den och gjort den redo att välkomna friden. ⁷Och friden sänker sig över den i glädjefyllt svar. ⁸Nu hör friden hit, eftersom en Guds Tanke har kommit in. ⁹Vad annat än en Guds Tanke gör helvetet till Himmel enbart genom att vara vad den är? ¹⁰Jorden bugar sig inför dess nåderika Närvaro, och den böjer sig ner som svar för att lyfta upp den igen. ¹¹Nu är frågan annorlunda. ¹²Den lyder inte längre: "Kan frid vara möjlig i den här världen?" utan i stället: "Är det inte omöjligt att frid inte skulle råda här?"

12. HUR MÅNGA GUDS LÄRARE BEHÖVS FÖR ATT RÄDDA VÄRLDEN?

1. Svaret på den här frågan är – en. ²En enda helt fullkomlig lärare som har fullgjort sin inläring räcker. ³Denne lärare, helgad och förlossad, blir det Självsom är Guds Son. ⁴Han som alltid var helt och hållet ande, ser nu inte längre sig själv som en kropp, eller ens som i en kropp. ⁵Därför är han gränslös. ⁶Och eftersom han är gränslös, är hans tankar förenade med Guds i evigheters evighet. ⁷Hans varseblivning av sig själv är grundad på Guds Dom, inte på hans egen. ⁸Således delar han Guds Vilja, och för Hans tankar till sinnen som fortfarande är vilseledda. ⁹Han är för evigt en, eftersom han är så som Gud skapade honom. ¹⁰Han har accepterat Kristus, och han är räddad.
2. På så sätt blir människosonen Guds Son. ²Det är egentligen inte någon förändring; det är en förändring av sinnet. ³Ingenting i det yttre förändras, men allt i det inre återspeglar nu endast Guds Kärlek. ⁴Gud kan inte längre fruktas, för sinnet ser ingen orsak till bestraffning. ⁵Guds lärare tycks vara många, för det är vad världen behöver. ⁶Men hur skulle de som är förenade i ett enda syfte, och ett syfte som de delar med Gud, kunna vara åtskilda från varandra? ⁷Vad spelar det för roll om de då uppenbarar sig i många former? ⁸Deras sinnen är ett; deras förening är fullständig. ⁹Och Gud verkar nu genom dem som ett, för det är vad de är.
3. Varför är illusionen att de är många nödvändig? ²Bara därför att verkligheten inte är förståelig för de vilseledda. ³Endast ett litet fåtal kan höra Guds Röst överhuvudtaget, och inte ens de kan kommunicera Hans budskap direkt genom Anden som gav dem. ⁴De behöver ett medel genom vilket kommunikationen blir möjlig för dem som inte inser att de är ande. ⁵En kropp kan de se. ⁶En röst förstår de och lyssnar till utan den rädsla som sanningen skulle möta i dem. ⁷Glöm inte att sanningen endast kan komma dit där den är välkommen utan rädsla. ⁸Därför behöver Guds lärare en kropp, för deras enhet skulle inte kunna varseblivas direkt.
4. Men det som gör dem till Guds lärare är deras insikt om kroppens egentliga syfte. ²Allt eftersom de gör framsteg i sin utövning, blir de allt säkrare på att kroppens funktion endast är att låta Guds Röst tala genom den till mänskliga öron. ³Och dessa öron kommer att till lyssnarens sinne föra med sig budskap som

inte är av denna världen, och sinnet kommer att förstå på grund av deras Källa. ⁴Ur denna förståelse kommer till denne nye Guds lärare insikten om vad kroppens syfte verkligen är; den enda användning som verkligen finns för den. ⁵Den här lektionen är tillräcklig för att låta tanken på enhet komma in, och det som är ett varseblivs som ett. ⁶Guds lärare tycks dela illusionen om separation, men på grund av det som de använder kroppen till, tror de inte på illusionen även om det ser så ut.

5. Den centrala lektionen är alltid denna; att din kropp kommer att bli det du använder den till. ²Använd den till synd eller till attack, som är detsamma som synd, och du kommer att se den som syndig. ³Eftersom den är syndig är den svag, och eftersom den är svag, lider den och dör. ⁴Använd den till att föra Guds Ord till dem som inte har det, och kroppen blir helig. ⁵Eftersom den är helig kan den inte vara sjuk, inte heller kan den dö. ⁶När dess användbarhet är över läggs den av, och det är allt. ⁷Sinnet fattar detta beslut på samma sätt som det fattar alla beslut som är ansvariga för kroppens tillstånd. ⁸Men Guds lärare fattar inte ensam detta beslut. ⁹Att göra det skulle vara att ge kroppen ett annat syfte än det som bevarar den helig. ¹⁰Guds Röst kommer att tala om för honom när han har fullgjort sin roll, precis som Den talar om för honom vad hans funktion är. ¹¹Han lider inte vare sig han går eller stannar kvar. ¹²Sjukdom är nu omöjlig för honom.
6. Ethet och sjukdom kan inte existera samtidigt. ²Guds lärare väljer att se på drömmar en stund. ³Det är ett medvetet val. ⁴För de har lärt sig att alla val görs medvetet, med full medvetenhet om deras konsekvenser. ⁵Drömmen säger någonting annat, men vem skulle sätta sin tilltro till drömmar när man väl förstår vad de är? ⁶Att vara medveten om att man drömmer är Guds lärares verkliga funktion. ⁷De ser drömgestalterna komma och gå, skifta och ändras, lida och dö. ⁸Men de låter sig inte vilseledas av vad de ser. ⁹De förstår att det inte är mer verkligt att se en drömgestalt som sjuk och åtskild från andra än att se den som frisk och vacker. ¹⁰Det är endast enheten som inte tillhör drömmen. ¹¹Och det är den som Guds lärare erkänner finns bakom drömmen, bortom allt som är skenbart och likväl med säkerhet deras.

13. VAD ÄR DEN VERKLIGA MENINGEN MED OFFER?

1. Även om ordet offer i sanning är helt och hållet meningslöst, har det en mening i världen. ²Likt allt annat i världen är dess mening tillfällig, och kommer till sist att försvinna in i det intet ur vilket det kom när det inte längre finns någon användning för det. ³Nu är dess verkliga mening en lektion. ⁴Likt alla lektioner är den en illusion, för i verkligheten finns det ingenting att lära sig. ⁵Men denna illusion måste ersättas av en plan för rättelse; en annan illusion som ersätter den första, så att båda till sist kan försvinna. ⁶Den första illusionen som måste undanröjas innan ett annat tanke-system kan få fäste är att det är ett offer att ge upp tingen i den här världen. ⁷Vad annat än en illusion skulle detta kunna vara, eftersom den här världen i sig inte är någonting annat än det.
2. Det kräver betydande inläring både för att förstå och acceptera det faktum att världen inte har någonting att ge. ²Vad kan att offra ingenting innebära? ³Det kan inte innebära att du har mindre på grund av det. ⁴Det finns inte något offer i världens termer som inte inbegriper kroppen. ⁵Tänk en stund på det som världen kallar offer. ⁶Makt, berömmelse, pengar, fysiskt njutning; vem är den "hjälte" som alla dessa ting tillhör? ⁷Skulle de kunna betyda någonting förutom för en kropp? ⁸Men en kropp kan inte utvärdera. ⁹Genom att söka efter sådana ting associerar sinnet sig självt med kroppen, skymmer sin identitet och förlorar ur sikte det som det verkligen är.
3. När denna sammanblandning väl har uppstått, blir det omöjligt för sinnet att förstå att världens alla "njutningar" inte är någonting. ²Men vilket offer – och det är förvisso ett offer! – allt detta för med sig. ³Nu har sinnet dömt sig självt till att söka utan att finna; till att för evigt vara otillfredsställt och missnöjt; till att inte veta vad det verkligen vill finna. ⁴Vem kan undgå detta självfördömande? ⁵Endast genom Guds Ord skulle detta kunna vara möjligt. ⁶För självfördömande är ett beslut beträffande identitet, och ingen tvivlar på det han tror att han är. ⁷Han kan tvivla på allt, men aldrig på detta.
4. Guds lärare kan inte sörja över att ge upp världens njutningar. ²Är det ett offer att ge upp smärta? ³Blir en vuxen förbittrad över att ge upp barns leksaker? ⁴Ser någon, vars sanna seende redan fångat en glimt av Kristi ansikte, tillbaka med längtan på ett

slakthus? ⁵Ingen som har undkommit världen och alla dess missförhållanden ser tillbaka på den med fördömande. ⁶Ändå måste han glädja sig åt att han är fri från allt det offer som dess värderingar skulle kräva av honom. ⁷För dem offerar han all sin frid. ⁸För dem offerar han all sin frihet. ⁹Och för att äga dem måste han offra sitt hopp om Himlen och hågkomsten av sin Faders Kärlek. ¹⁰Vem i sitt rätta sinne väljer ingenting som ersättning för allt?

5. Vad är den verkliga meningen med offer? ²Det är priset för att tro på illusioner. ³Det är priset som måste betalas för att förneka sanningen. ⁴Det finns ingen njutning i världen som inte kräver detta, för annars skulle njutningen ses som smärta, och ingen ber om smärta om han känner igen den. ⁵Det är föreställningen om offer som gör honom blind. ⁶Han ser inte vad han ber om. ⁷Och därför söker han det på tusen sätt och på tusen ställen, och tror varje gång att det finns där, och varje gång slutar det med att han blir besviken. ⁸“Sök men finn inte” förblir den här världens stränga påbud, och ingen som jagar efter världens mål kan göra någonting annat.
6. Du tror kanske att den här kursen begär att du skall offra allt som du verkligen håller kärt. ²På sätt och vis är detta sant, för du håller de ting kära som korsfäster Guds Son, och det är kursens mål att befria honom. ³Men missta dig inte på vad offer innebär. ⁴Det innebär alltid att du ger upp det du vill ha. ⁵Och vad, åh Guds lärare, är det du vill ha? ⁶Du har blivit kallad av Gud, och du har svarat. ⁷Vill du nu offra denna Kallelse? ⁸Få har ännu hört den, och de kan endast vända sig till dig. ⁹Det finns inget annat hopp i hela världen som de kan lita på. ¹⁰Det finns ingen annan röst i hela världen som är ett eko av Guds. ¹¹Om du skulle offra sanningen, blir de kvar i helvetet. ¹²Och om de blir kvar, kommer du att bli kvar tillsammans med dem.
7. Glöm inte att ett offer är totalt. ²Det finns inga halva offer. ³Du kan inte delvis ge upp Himlen. ⁴Du kan inte vara lite grann i helvetet. ⁵Guds Ord har inga undantag. ⁶Det är detta som gör det heligt och bortom världen. ⁷Det är dess helighet som visar på Gud. ⁸Det är dess helighet som gör dig trygg. ⁹Det förnekas om du attackerar någon broder för någonting. ¹⁰För det är här som splittringen med Gud äger rum. ¹¹En splittring som är omöjlig. ¹²En splittring som inte kan ske. ¹³Likväl en splittring som du säkert kommer att tro på, därför att du har åstadkommit en situation som är omöjlig. ¹⁴Och i denna situation kan det omöjliga tyckas hända. ¹⁵Det tycks hända vid “offrandet” av sanningen.

8. Guds lärare, glöm inte meningen med offer, och kom ihåg vad varje beslut du fattar måste kosta. ²Besluta dig för att vara för Gud, och allt är dig givet utan någon kostnad överhuvudtaget. ³Besluta dig för att vara emot Honom, och du väljer ingenting på bekostnad av medvetenheten om allt. ⁴Vad vill du lära ut? ⁵Kom endast ihåg vad du själv vill lära dig. ⁶För det är detta du skall vara intresserad av. ⁷Soning är för dig. ⁸Det du har lärt dig gör anspråk på den, och det du har lärt dig ger den. ⁹Världen innehåller den inte. ¹⁰Men lär dig den här kursen och den är din. ¹¹Gud erbjuder dig Sitt Ord, för Han behöver lärare. ¹²Vilket annat sätt finns det för att rädda Hans Son?

14. HUR KOMMER VÄRLDEN ATT SLUTA?

1. Kan det som inte har någon början verkligen ha ett slut? ²Världen kommer att sluta i en illusion, på samma sätt som den började. ³Men dess slut kommer att vara en illusion av barmhärtighet. ⁴Illusionen av förlåtelse, som är fullständig och inte utesluter någon, gränslös i varsamhet, kommer att täcka den, gömma allt ont, dölja all synd och göra slut på skulden för evigt. ⁵Så slutar den värld som skulden hade gjort, för nu har den inget syfte och är borta. ⁶Illusionernas fader är övertygelsen att de har ett syfte; att de tillfredsställer ett behov eller tillgodoser en brist. ⁷När de varseblivs som utan syfte, ses de inte längre. ⁸Deras värdelöshet varseblivs, och de är borta. ⁹Hur slutar alla illusioner om inte på detta sätt? ¹⁰De har förts till sanningen, och sanningen såg dem inte. ¹¹Den förbisåg helt enkelt det meningslösa.
2. Tills förlåtelsen är fullständig har världen faktiskt ett syfte. ²Den blir det hem där förlåtelsen föds, och där den växer och blir starkare och mer allomfattande. ³Här får den näring, för här behövs den. ⁴En mild Frälsare, född där synden gjordes och skulden tycktes verklig. ⁵Här är Hans hem, för här behövs Han förvisso. ⁶Han för med Sig världens slut. ⁷Det är Hans Kallelse som Guds lärare svarar på, när de vänder sig till Honom i tystnad för att ta emot Hans Ord. ⁸Världen kommer att sluta när allt i den blivit rätt dömt genom Hans dom. ⁹Världen kommer att sluta med helighetens välsignelse över sig. ¹⁰När inte en enda tanke på synd finns kvar, är världen över. ¹¹Den kommer inte att förstöras, inte heller attackeras eller ens beröras. ¹²Den kommer helt enkelt att upphöra att till synes finns till.
3. Detta tycks säkerligen ligga långt, långt bort i tiden. ²“När inte en enda tanke på synd finns kvar” förefaller förvisso att vara ett långsiktigt mål. ³Men tiden står stilla och väntar på Guds lärares mål. ⁴Inte en enda tanke på synd kommer att finnas kvar i det ögonblick som någon av dem accepterar Soning för egen del. ⁵Det är inte lättare att förlåta en enda synd än att förlåta dem alla. ⁶Illusionen om en rangordning av svårigheter är ett hinder som Guds lärare måste lära sig att gå förbi och lämna bakom sig. ⁷En enda synd fullkomligt förlåten av en enda Guds lärare kan göra frälsningen fullständig. ⁸Kan du förstå detta? ⁹Nej; det är meningslöst för alla här. ¹⁰Likväl är det den sista lektionen i vilken enheten återställs. ¹¹Den går emot allt tänkande i världen, men det gör Himlen också.

4. Världens slut kommer när dess tankesystem har blivit fullständigt omvänt. ²Till dess kommer enstaka delar av dess tänkande fortfarande att verka förnuftiga. ³Den sista lektionen, som för med sig världens slut, kan inte förstås av dem som ännu inte är beredda att lämna världen och gå bortom dess ringa räckvidd. ⁴Vad är då Guds lärares funktion i denna avslutande lektion? ⁵Han behöver endast lära sig hur han skall närma sig den; att vara villig att gå i dess riktning. ⁶Han behöver endast lita på att om Guds Röst talar om för honom att det är en lektion som han kan lära sig, så kan han lära sig den. ⁷Han dömer den inte som vare sig svår eller lätt. ⁸Hans Lärare visar på den, och han litar på att Han kommer att visa honom hur han skall lära sig den.
5. Världen kommer att sluta i glädje, eftersom den är en sorgens plats. ²När glädjen har kommit är syftet med världen borta. ³Världen kommer att sluta i frid, eftersom den är en krigets plats. ⁴När friden har kommit, vad är då syftet med världen? ⁵Världen kommer att sluta i skratt, eftersom den är en tårarnas plats. ⁶Vem kan gråta längre, där det finns skratt? ⁷Och endast fullständig förlåtelse för med sig allt detta för att välsigna världen. ⁸I välsignelse försvinner den, för den kommer inte att sluta som den började. ⁹Att göra helvetet till Himlen är Guds lärares funktion, för det som de lär ut är lektioner där Himlen återspeglas. ¹⁰Och sitt nummer i sann ödmjukhet och förstå, att allt som Gud vill att du skall göra, kan du göra. ¹¹Var inte högmodig och säg att du inte kan lära dig Hans Egen läroplan. ¹²Hans Ord säger någonting annat. ¹³Hans Vilja sker. ¹⁴Det kan inte vara på något annat sätt. ¹⁵Och var tacksam för att det är så.

15. KOMMER ALLA ATT DÖMAS TILL SIST?

1. Ja, förvisso! ²Ingen kan undgå Guds Yttersta Dom. ³Vem skulle kunna fly för evigt från sanningen? ⁴Men den Yttersta Domen kommer inte förrän den inte längre associeras med rädsla. ⁵En dag kommer var och en att välkomna den, och just den dagen kommer den att ges till honom. ⁶Han kommer att höra hur hans syndfrihet förkunnas över hela världen, och befriar den när Guds Yttersta Dom över honom tas emot. ⁷Detta är den Dom i vilken frälsningen ligger. ⁸Detta är den Dom som kommer att befria honom. ⁹Detta är den Dom i vilken alla ting befrias tillsammans med honom. ¹⁰Tiden stannar upp när evigheten närmar sig, och tystnaden vilar över världen så att alla kan höra denna Dom över Guds Son:

¹¹*Helig är du, evig, fri och hel, i frid för evigt i Guds Hjärta.*

¹²*Var är världen, och var är sorgen nu?*

2. Är detta din dom över dig själv, Guds lärare? ²Tror du att detta är helt sant? ³Nej; inte än, inte än. ⁴Men detta är fortfarande ditt mål; varför du är här. ⁵Det är din funktion att förbereda dig på att höra denna Dom och förstå att den är sann. ⁶Ett enda ögonblick av fullständig övertygelse om detta, och du kommer att gå bortom övertygelse till Visshet. ⁷Ett enda ögonblick utanför tiden kan föra med sig tidens slut. ⁸Döm inte, för du dömer bara dig själv, och fördröjer således denna Yttersta Dom. ⁹Vad är din dom över världen, Guds lärare? ¹⁰Har du nu lärt dig att gå undan och höra Domens Röst i dig själv? ¹¹Eller försöker du fortfarande ta ifrån Honom Hans roll? ¹²Lär dig att vara stilla, för Hans Röst hörs i stillheten. ¹³Och Hans Dom kommer till alla som går undan och tyst lyssnar och väntar på Honom.
3. Du som ibland är ledsen och ibland förargad; som ibland känner att du inte får det som med rätta tillkommer dig, och att dina mest ihärdiga ansträngningar möts med brist på uppskattning och till och med förakt; ge upp dessa dåraktiga tankar! ²De är alltför små och meningslösa för att uppta ditt heliga sinne ett ögonblick längre. ³Guds Dom väntar på dig för att befria dig. ⁴Vad kan världen erbjuda dig, som du, trots dina domar över dess gåvor, hellre skulle vilja ha? ⁵Du kommer att dömas, och dömas rättvist och ärligt. ⁶Det finns inget svek i Gud. ⁷Hans löf-

ten är säkra. ⁸Kom bara ihåg detta. ⁹Hans löften har garanterat att Hans Dom, och endast Hans, till slut kommer att accepteras. ¹⁰Det är din funktion att låta detta slut komma snart. ¹¹Det är din funktion att bevara det i ditt hjärta, och erbjuda det till hela världen för dess trygghet.

16. HUR BÖR GUDS LÄRARE TILLBRINGA SIN DAG?

1. För Guds avancerade lärare är den här frågan meningslös. ²Det finns inte något program, för lektionerna ändras varje dag. ³Likväl är Guds lärare bara säker på en enda sak; de ändras inte på måfå. ⁴När han ser detta och förstår att det är sant, är han nöjd. ⁵Han kommer att få veta allt om vad hans roll skall vara, den här dagen och alla dagar. ⁶Och de som delar denna roll med honom kommer att finna honom, så att de kan lära sig dagens lektioner tillsammans. ⁷Ingen som han behöver kommer att saknas; ingen skickas iväg utan att ett inlärningsmål redan är fastställt och kan läras in just den dagen. ⁸För Guds avancerade lärare är således den här frågan överflödig. ⁹Den har ställts och besvarats, och han står i ständig kontakt med Svaret. ¹⁰Han är beredd, och ser hur vägen han vandrar på sträcker ut sig säker och jämn framför honom.
2. Men hur är det med dem som inte har nått hans visshet? ²De är ännu inte redo för en sådan avsaknad av struktur för egen del. ³Vad måste de göra för att lära sig att överlämna dagen åt Gud? ⁴Det finns några allmänna regler som faktiskt kan tillämpas, även om var och en måste använda dem så gott han kan på sitt eget sätt. ⁵Rutiner som sådana är farliga, eftersom de lätt blir gudar i sig själva, och hotar just de mål som de sattes upp för. ⁶I största allmänhet kan således sägas att det är bra att börja dagen rätt. ⁷Det är alltid möjligt att börja om igen, om dagen skulle börja fel. ⁸Ändå finns det uppenbara fördelar med att spara tid.
3. I början är det klokt att tänka i tidstermer. ²Detta är på intet sätt det slutliga kriteriet, men i början är det förmodligen det lättaste att följa. ³Särskilt i början är det nödvändigt att betona vikten av att spara tid, vilket, även om det förblir viktigt genom hela inlärningsprocessen, betonas mindre och mindre. ⁴Redan i början kan vi tryggt säga att tid som ägnas åt att börja dagen rätt faktiskt sparar tid. ⁵Hur mycket tid bör tillbringas på det sättet? ⁶Detta måste bero på Guds lärare själv. ⁷Han kan inte göra anspråk på denna titel förrän han har gått igenom arbetsboken, eftersom vi lär oss inom ramen för vår kurs. ⁸Efter att ha avslutat de mer strukturerade övningsperioderna som arbetsboken innehåller, blir det individuella behovet den viktigaste faktorn.
4. Den här kursen är alltid praktisk. ²Det kan kanske vara så att

Guds lärare inte befinner sig i omständigheter som befrämjar lugna tankar när han vaknar. ³Om det är så, låt honom då bara komma ihåg att bestämma sig för att tillbringa tid tillsammans med Gud så snart som möjligt, och låt honom göra det. ⁴Hur länge är inte det viktigaste. ⁵Man kan med lätthet sitta stilla en timme med slutna ögon och inte uppnå någonting. ⁶Man kan lika lätt ge Gud endast ett ögonblick, och i det ögonblicket fullständigt förena sig med Honom. ⁷Kanske det enda som rent generellt kan sägas är detta; när du har vaknat, ägna dig då så snart som möjligt åt din stund av tystnad, och fortsätt en minut eller två efter att du börjar tycka det är svårt. ⁸Du kanske upptäcker att svårigheten avtar och försvinner. ⁹Om inte, är det dags att sluta.

5. Samma tillvägagångssätt bör följas på kvällen. ²Kanske du skall tillbringa din stund av tystnad ganska tidigt på kvällen, om det inte är möjligt för dig att ägna dig åt den precis innan du skall somna. ³Du bör inte ligga ner då. ⁴Det är bättre att sitta upp, i den ställning som du föredrar. ⁵Efter att ha gått igenom arbetsboken måste du ha kommit till några slutsatser i detta avseende. ⁶Men om det är möjligt, är tiden just innan du somnar en önskvärd tid att ägna åt Gud. ⁷Det försätter ditt sinne i ett tillstånd av vila, och leder dig bort från rädslan. ⁸Om det passar dig bättre att tillbringa den här stunden tidigare, se då åtminstone till att du inte glömmer att under en kort stund – ett ögonblick räcker – sluta ögonen och tänka på Gud.
6. Det är speciellt en tanke som du bör komma ihåg hela dagen. ²Det är en tanke av ren glädje; en tanke av frid; en tanke av gränslös befrielse, gränslös därför att alla ting befrias i den. ³Du tror att du har gjort en trygg plats åt dig själv. ⁴Du tror att du har gjort en makt som kan rädda dig från alla de skrämmande ting du ser i drömmar. ⁵Så är det inte. ⁶Din trygghet ligger inte där. ⁷Det du ger upp är enbart illusionen av att du kan skydda illusioner. ⁸Och det är detta du är rädd för, och endast detta. ⁹Vad dåraktigt att vara så rädd för ingenting! ¹⁰Ingenting alls! ¹¹Dina försvar kommer inte att fungera, men du är inte i fara. ¹²Du behöver dem inte. ¹³Förstå detta, och de kommer att försvinna. ¹⁴Och endast då kommer du att acceptera ditt verkliga beskydd.
7. Så enkelt och så lätt tiden går för den Guds lärare som har accepterat Hans beskydd. ²Ingenting som han tidigare gjorde i trygghetens namn intresserar honom längre. ³För han är trygg, och vet att han är det. ⁴Han har en Vägledare Som inte kommer att svika. ⁵Han behöver inte göra några åtskillnader mellan pro-

blemen som han varseblir, för Han, Som han vänder sig till med dem alla, varseblir ingen rangordning av svårigheter när de skall lösas. ⁶Han är lika trygg i nuet som han var innan illusionerna accepterades i hans sinne, och som han kommer att vara när han låtit dem försvinna. ⁷Det finns ingen skillnad i hans tillstånd vid olika tillfällen och på olika platser, för de är alla ett för Gud. ⁸Detta är hans trygghet. ⁹Och han behöver ingenting mer än detta.

8. Men det kommer att finnas frestelser på den väg som Guds lärare ännu måste färdas, och hela dagen behöver han påminna sig själv om sitt beskydd. ²Hur kan han göra detta, i synnerhet när hans sinne är sysselsatt med yttre ting? ³Han kan bara försöka, och hans framgång beror på hans övertygelse om att han kommer att lyckas. ⁴Han måste vara säker på att det inte beror på honom om han lyckas, men att framgång kommer att ges till honom vid vilken tidpunkt, på vilken plats och under vilka omständigheter han än ber om den. ⁵Det finns tillfällen när hans visshet kommer att vackla, och i det ögonblick som detta sker, kommer han att återgå till sina tidigare försök att bara ha tillit till sig själv. ⁶Glöm inte att detta är magi, och magi är en bedrövlig ersättning för sann hjälp. ⁷Den är inte bra nog för Guds lärare, eftersom den inte är bra nog för Guds Son.
9. Att undvika magi är att undvika frestelse. ²För all frestelse är ingenting annat än ett försök att ersätta Guds Vilja med en annan vilja. ³Dessa försök kan förvisso tyckas skrämmande, men de är enbart patetiska. ⁴De kan inte ha några verkningar; varken bra eller dåliga, de varken belönar eller kräver offer, varken helar eller förstör, lugnar eller skrämmer. ⁵När Guds lärare förstår att magi helt enkelt är ingenting, har han uppnått det mest avancerade stadiet. ⁶Alla lektioner däremellan leder endast fram till detta, och för detta mål närmare insikten. ⁷För all slags magi, i alla dess former, gör helt enkelt ingenting. ⁸Dess maktlöshet är skälet till att det är så lätt att komma undan den. ⁹Det som inte har några verkningar kan knappast skrämma.
10. Det finns ingen ersättning för Guds Vilja. ²Enkelt uttryckt är det detta faktum som Guds lärare ägnar sin dag åt. ³Varje ersättning som han kanske accepterar som verklig kan bara vilseleda honom. ⁴Men han är trygg för all villfarelse, om han beslutar sig för det. ⁵Kanske han behöver komma ihåg: "Gud är med mig. ⁶Jag kan inte vilseledas". ⁷Kanske han föredrar andra ord, eller endast ett, eller inget alls. ⁸Men varje frestelse att acceptera magi som sann måste överges genom att han inser, inte att den är

skrämmande, inte att den är syndig, inte att den är farlig, utan helt enkelt att den är meningslös. ⁹Eftersom den har sin grund i offer och separation, två aspekter av ett och samma misstag och ingenting annat, väljer han endast att ge upp allt som han aldrig hade.

¹⁰Och för detta "offer" återställs Himlen till hans medvetenhet.

11. Är inte detta ett utbyte som du skulle vilja ha? ²Världen skulle med glädje göra detta utbyte, om den visste att det lät sig göras. ³Det är Guds lärare som måste lära den att den kan det. ⁴Och därför är det deras funktion att förvissa sig om att de har lärt sig det. ⁵Den enda risk som finns under hela dagen är att du förlitar dig på magi, för det är endast den som leder till smärta. ⁶"Det finns ingen annan vilja än Guds." ⁷Hans lärare vet att det är så, och har lärt sig att allt utom detta är magi. ⁸All övertygelse om magi vidmakthålls av endast en naiv illusion; att den fungerar. ⁹Under hela sin utbildning, varje dag och varje timme, och till och med varje minut och varje sekund, måste Guds lärare lära sig att känna igen magins former och varsebli deras meningslöshet. ¹⁰När de inte längre väcker rädsla, försvinner de. ¹¹Och på så sätt öppnas åter Himlens port och dess ljus kan lysa igen över ett ogrumlat sinne.

17. HUR FÖRHÅLLER SIG GUDS LÄRARE TILL MAGITANKAR?

1. Detta är en avgörande fråga för både lärare och elev. ²Om denna fråga hanteras felaktigt, har Guds lärare skadat sig själv och har också attackerat sin elev. ³Detta förstärker rädslan, och gör att magin tycks mycket verklig för dem båda. ⁴Hur man skall förhålla sig till magi blir således en mycket viktig lektion som Guds lärare måste behärska. ⁵Hans första förpliktelse nu är att inte attackera den. ⁶Om en magitanke väcker vrede i någon form, kan Guds lärare vara säker på att han förstärker sin egen övertygelse om synd och har fördömt sig själv. ⁷Han kan också vara säker på att han har bett att depression, smärta, rädsla och katastrof skall drabba honom. ⁸Låt honom då komma ihåg, att det inte är detta han vill lära ut, eftersom det inte är detta han vill lära sig.
2. Det finns emellertid en frestelse att reagera på magi på ett sätt som förstärker den. ²Detta är inte heller alltid uppenbart. ³Den kan faktiskt lätt döljas under en önskan om att hjälpa. ⁴Det är denna dubbla önskan som gör att hjälpen är av ringa värde, och måste leda till oönskade resultat. ⁵Inte heller skall man glömma att det resultat som blir följderna alltid kommer i lika mån till både lärare och elev. ⁶Hur många gånger har det betonats att du endast ger till dig själv? ⁷Och var skulle detta kunna visas bättre än i den form av hjälp som Guds lärare ger till dem som behöver hans stöd? ⁸Här ges hans gåva allra tydligast till honom. ⁹För han kommer endast att ge det som han har valt åt sig själv. ¹⁰Och i denna gåva finns hans dom över Guds helige Son.
3. Det är lättast att låta misstaget bli rättat där det är mest uppenbart, och misstag kan kännas igen på sina resultat. ²En lektion som undervisats på rätt sätt kan inte leda till någonting annat än befrielse för både lärare och elev eftersom de har delat ett enda syfte. ³Attack kan endast förekomma om man har varseblivit separata mål. ⁴Och detta måste förvisso ha varit fallet om resultatet är någonting annat än glädje. ⁵Lärarens entydiga mål vänder elevens splittrade mål i en enda riktning, så att ropet på hjälp blir hans enda vädjan. ⁶Detta är det lätt att svara på med endast ett svar, och detta svar kommer ofelbart att komma in i lärarens sinne. ⁷Därifrån lyser det in i hans elevs sinne, och gör det till ett med hans.
4. Kanske kommer det att vara till hjälp att minnas att ingen kan

- bli förargad på ett faktum. ²Det är alltid en tolkning som ger upphov till negativa känslor, oavsett om de ser ut att kunna rättfärdigas av det som *förefaller* vara fakta. ³Också oavsett intensiteten i vreden som väcks. ⁴Det kan vara bara en lätt irritation, kanske alltför svag för att ens varseblivas tydligt. ⁵Eller också kan det ta formen av ett intensivt raseri, åtföljt av tankar på våld, inbillade eller till synes utagerade. ⁶Det spelar ingen roll. ⁷Alla dessa reaktioner är densamma. ⁸De skymmer sanningen, och detta kan aldrig vara en fråga om grader. ⁹Antingen är sanningen uppenbar, eller också är den det inte. ¹⁰Den kan inte delvis förstås. ¹¹Den som är omedveten om sanningen måste se på illusioner.
5. Vrede som reaktion på varseblivna magitankar är en grundläggande orsak till rädsla. ²Tänk på vad denna reaktion innebär, och dess centrala ställning i världens tankesystem blir uppenbar. ³En magitanke erkänner genom sin blotta närvaro en separation från Gud. ⁴Den uttrycker, i tydligast möjliga form, att det sinne som tror att det har en separat vilja som kan motsätta sig Guds Vilja, också tror att det kan lyckas. ⁵Att detta knappast kan vara ett faktum är uppenbart. ⁶Att det likväl kan tros vara ett faktum är lika uppenbart. ⁷Och här ligger skuldens födelseplats. ⁸Den som tillskansar sig Guds plats och tar den själv har nu en dödlig "fiende". ⁹Och han måste själv ta hand om sitt beskydd, och göra sig en sköld som ger honom trygghet mot ett ursinne som aldrig kan mildras, och en hämnd som aldrig kan tillfredsställas.
6. Hur kan denna orättfärdiga kamp avgöras? ²Dess slut är oundvikligt, för dess utgång måste vara döden. ³Hur kan man då tro på sina försvar? ⁴Återigen måste man tas till hjälp. ⁵Glöm kampen. ⁶Acceptera den som ett faktum, och glöm den sedan. ⁷Kom inte ihåg de omöjliga oddsen emot dig. ⁸Kom inte ihåg hur väldig "fienden" är, och tänk inte på din bräcklighet i jämförelse med den. ⁹Acceptera din separation, men kom inte ihåg hur den uppstod. ¹⁰Tro att du har vunnit kampen, men behåll inte det minsta minne av Vem din store "motståndare" verkligen är. ¹¹När du projicerar din "glömska" på Honom, förefaller det dig att Han också har glömt.
7. Men hur kommer du nu att reagera på alla magitankar? ²De kan endast återuppväcka den sovande skuld som du har gömt men inte släppt. ³Varje tanke säger tydligt till ditt skrämde sinne: "Du har tillskansat dig Guds plats. ⁴Tro inte att Han har glömt det". ⁵Här har vi rädslan för Gud i sin allra starkaste form. ⁶För i denna tanke har skulden redan satt galenskapen på Guds Egen

tron. ⁷Och nu finns det inget hopp. ⁸Förutom att döda. ⁹Här finns frälsningen nu. ¹⁰En uppbragt fader förföljer sin skyldige son. ¹¹Döda eller dödas, det är det enda valet. ¹²Förutom detta finns det inget, för det som gjorts kan inte göras ogjort. ¹³Blodfläcken kan aldrig tas bort, och alla som har denna fläck på sig måste lida döden.

8. Till denna hopplösa situation sänder Gud Sina lärare. ²De för med sig hoppets ljus från Gud Själ. ³Det finns ett sätt att komma undan. ⁴Det går att lära sig och lära ut, men det kräver tålmod och oändligt stor villighet. ⁵Under denna förutsättning framträder lektionens uppenbara enkelhet som ett intensivt vitt ljus mot en svart horisont, för detta är vad den är. ⁶Om vreden kommer från en tolkning, och inte från ett faktum, är den aldrig rättfärdigad. ⁷När man väl förstår detta, om än vagt, står vägen öppen. ⁸Nu är det möjligt att ta nästa steg. ⁹Tolkningen kan äntligen ändras. ¹⁰Magitankar behöver inte leda till fördömande, för de har faktiskt inte makten att ge upphov till skuld. ¹¹Och därför kan de förbises, och således glömmas i ordets sannaste bemärkelse.
9. Galenskapen bara förefaller förskräcklig. ²I sanning har den ingen makt att göra någonting. ³Likt magin, som blir dess tjänare, varken attackerar den eller skyddar. ⁴Att se den och varsebli dess tankesystem är att se på ingenting. ⁵Kan ingenting ge upphov till vrede? ⁶Knappast. ⁷Kom därför ihåg, Guds lärare, att vrede varseblir en verklighet som inte finns; likväl är vreden ett säkert vittnesbörd om att du tror på den som ett faktum. ⁸Nu är det omöjligt att komma undan, tills du ser att du har reagerat på din egen tolkning, som du har projicerat på en yttre värld. ⁹Låt detta grymma svärd tas ifrån dig nu. ¹⁰Det finns ingen död. ¹¹Detta svärd existerar inte. ¹²Rädslan för Gud är utan orsak. ¹³Men Hans Kärlek är Orsak till allt bortom all rädsla, och därför för evigt verklig och alltid sann.

18. HUR GÅR RÄTTELSEN TILL?

1. En rättelse som är av bestående natur – och endast detta är sann rättelse – kan inte göras förrän Guds lärare har upphört med att blanda ihop tolkning med faktum, eller illusion med sanning. ²Om han argumenterar med sin elev om en magitanke, attackerar den, försöker fastslå dess fel eller påvisa dess oriktighet, bekräftar han endast dess verklighet. ³Detta leder oundvikligen till depression, för han har "bevisat" både för sin elev och för sig själv att det är deras uppgift att fly från det som är verkligt. ⁴Och detta kan bara vara omöjligt. ⁵Verkligheten är oföränderlig. ⁶Magitankar är endast illusioner. ⁷Annars skulle frälsningen endast vara samma gamla omöjliga dröm, bara i en annan form. ⁸Men drömmen om frälsning har ett nytt innehåll. ⁹Det är inte endast i formen som skillnaden ligger.
2. Guds lärares viktigaste lektion är att lära sig hur de helt utan vrede skall reagera på magitankar. ²Endast på det sättet kan de tillkännage sanningen om sig själva. ³Genom dem kan den Helige Ande nu tala om Guds Sons verklighet. ⁴Nu kan Han påminna världen om syndfriheten, det enda oförändrade, oföränderliga tillståndet hos allt som Gud skapade. ⁵Nu kan Han tala Guds Ord till öron som hör, och föra Kristi sanna seende till ögon som ser. ⁶Nu står det Honom fritt att lära alla sinnen sanningen om vad de är, så att de med glädje kommer att återlämnas till Honom. ⁷Och nu är skulden förlåten, fullständigt förbisedd i Hans seende och i Guds Ord.
3. Vreden skriker bara: "Skulden är verklig!" ²Verkligheten utplånas när denna vansinniga övertygelse tas som ersättning för Guds Ord. ³Kroppens ögon "ser" nu; endast dess öron kan "höra". ⁴Dess ringa omfång och små andetag blir måttet på verkligheten. ⁵Och sanningen blir mycket liten och meningslös. ⁶Rättelsen har ett enda svar på allt detta, och på världen som vilar på detta:

⁷Du blandar bara ihop tolkningen med sanningen. ⁸Och du har fel. ⁹Men ett misstag är ingen synd, inte heller har verkligheten avsatts från sin tron genom dina misstag. ¹⁰Gud härskar för evigt, och endast Hans lagar råder över dig och över världen. ¹¹Hans Kärlek förblir det enda som finns. ¹²Rädsla är en illusion, för du är som Han.

4. För att kunna hela blir det således nödvändigt för Guds lärare att han låter alla sina egna misstag bli rättade. ²Om han så bara känner den allra minsta irritation i sig själv när han reagerar på någon, låt honom då ögonblickligen inse att han har gjort en tolkning som inte är sann. ³Låt honom sedan vända sig in mot sin Evige Vägledare, och låta Honom bedöma vad reaktionen borde vara. ⁴På så sätt helas han, och när han helas, helas hans elev tillsammans med honom. ⁵Guds lärares enda ansvar är att acceptera Soningen för egen del. ⁶Soning innebär rättelse, eller att göra misstag ogjorda. ⁷När detta har skett, blir Guds lärare en mirakelarbetare per definition. ⁸Hans synder har förlåtits honom, och han fördömer inte längre sig själv. ⁹Hur kan han då fördöma någon annan? ¹⁰Och vem finns det som hans förlåtelse inte kan hela?

19. VAD ÄR RÄTTVISA?

1. Rättvisa är den gudomliga rättelsen av orättvisa. ²Orättvisa ligger till grund för allt dömande i världen. ³Rättvisa rättar de tolkningar som orättvisa ger upphov till, och upphäver dem. ⁴Varken rättvisa eller orättvisa existerar i Himlen, för misstag är omöjligt och rättelse meningslös. ⁵Men i den här världen beror förlåtelsen på rättvisa, eftersom all attack endast kan vara orättfärdig. ⁶Rättvisa är den Helige Andes dom över världen. ⁷Rättvisa är omöjlig förutom i Hans dom, för det finns ingen i världen som har förmågan att göra endast rättvisa tolkningar och lägga alla orättvisor åt sidan. ⁸Om Guds Son blev rättvist dömd, skulle frälsningen inte behövas. ⁹Tanken på separation skulle för evigt ha varit omöjlig att föreställa sig.
2. Rättvisa, liksom dess motsats, är en tolkning. ²Den är emellertid den enda tolkning som leder till sanningen. ³Detta blir möjligt eftersom rättvisa, även om den inte är sann i sig själv, inte innefattar någonting som motsätter sig sanningen. ⁴Det finns ingen inneboende konflikt mellan rättvisa och sanning; den ena är endast det första lilla steget i riktning mot den andra. ⁵Stigen blir helt annorlunda allt eftersom man går vidare. ⁶Inte heller skulle all den prakt, landskapets storslagenhet och de mäktiga vyerna som öppnar sig och som man möter allt eftersom färden fortsätter, kunna förutses vid resans början. ⁷Men inte ens dessa vyer, vars härlighet når obeskrivliga höjder när man fortsätter, går på långt när upp mot allt det som väntar när stigen tar slut och tiden upphör tillsammans med den. ⁸Men någonstans måste man börja. ⁹Rättvisa är början.
3. Alla begrepp om dina bröder och dig själv; all rädsla för framtida tillstånd och allt sysslande med det förgångna, härstammar från orättvisa. ²Här är den lins som när den hålls framför kroppens ögon förvränger varseblivningen, och för med sig vittnesbörd om den förvrängda världen tillbaka till sinnet som gjorde linsen och håller den mycket kär. ³Selektivt och godtyckligt byggs varje begrepp i världen upp på just detta sätt. ⁴“Synder” varseblivs och rättfärdigas genom en noggrann selektivitet i vilken alla tankar på helhet måste gå förlorade. ⁵Förlåtelsen har ingen plats i en sådan manöver, för det finns inte en enda “synd” som inte tycks för evigt sann.
4. Frälsningen är Guds rättvisa. ²Den återställer till din medve-

tenhet helheten i de fragment som du varseblir som lösbrutna och separata. ³Och det är detta som övervinner rädslan för döden. ⁴För separata fragment måste vittra sönder och dö, men helheten är odödlig. ⁵Den består i evigheters evighet likt sin Skapare, eftersom den är ett med Honom. ⁶Guds Dom är Hans rättvisa. ⁷På denna Dom – som helt saknar fördömande; som är en värdering helt och hållet grundad på kärlek – har du projicerat din orättvisa, och givit Gud den förvridna varseblivningens lins genom vilken du ser. ⁸Nu tillhör den Honom och inte dig. ⁹Du är rädd för Honom, och ser inte att det är ditt Själv som du hatar och fruktar som en fiende.

5. Be om Guds rättvisa, och blanda inte ihop Hans barmhärtighet med ditt eget vansinne. ²Varseblivningen kan göra vilken bild som helst som sinnet vill se. ³Kom ihåg detta. ⁴I detta ligger antingen Himlen eller helvetet, allt efter vad du väljer. ⁵Guds rättvisa visar på Himlen just därför att den är helt och hållet opartisk. ⁶Den accepterar alla bevis som läggs fram inför den, utelämnar ingenting och ser ingenting som separat och åtskilt från allt det övriga. ⁷Från denna enda ståndpunkt dömer den, och endast från denna. ⁸Här blir all attack och allt fördömande meningslöst och omöjligt att försvara. ⁹Varseblivningen vilar, sinnet är stilla och ljuset vänder åter tillbaka. ¹⁰Det sanna seendet är nu återställt. ¹¹Det som var förlorat är nu återfunnet. ¹²Guds frid sänker sig över hela världen, och vi kan se. ¹³Och vi kan se!

20. VAD ÄR GUDS FRID?

1. Det har sagts att det finns en slags frid som inte är av denna världen. ²Hur känner man igen den? ³Hur finner man den? ⁴Och när man har funnit den, hur behåller man den? ⁵Låt oss begrunda dessa frågor var och en för sig, för varje fråga återspeglar ett nytt steg på vägen.
2. För det första, hur kan man känna igen Guds frid? ²Guds frid känns först igen på endast en sak; den är på varje sätt helt olik alla tidigare erfarenheter. ³Den påminner inte om någonting som fanns tidigare. ⁴Den för inte med sig några associationer från det förgångna. ⁵Den är någonting fullständigt nytt. ⁶Det finns i och för sig en kontrast mellan den och allt det förgångna. ⁷Men egendomligt nog är det inte en kontrast mellan verkliga olikheter. ⁸Det förgångna glider endast undan, och i dess ställe råder evig stillhet. ⁹Endast detta. ¹⁰Den kontrast som först varseblevs har bara försvunnit. ¹¹Stillheten har utbredd sig för att täcka allt.
3. Hur finner man denna stillhet? ²Ingen som endast söker efter dess villkor kan undgå att finna den. ³Guds frid kan aldrig komma dit där det finns vrede, för vrede måste förneka fridens existens. ⁴Den som ser vreden som rättfärdigad på något sätt eller under någon omständighet, förkunnar att friden är meningslös, och måste tro att den inte kan existera. ⁵I detta tillstånd går det inte att finna friden. ⁶Därför är förlåtelsen det nödvändiga villkoret för att finna Guds frid. ⁷Och inte bara det, för om förlåtelsen finns, *måste* friden finnas. ⁸För vad förutom attack leder till krig? ⁹Och vad förutom frid är motsatsen till krig? ¹⁰Här framträder den ursprungliga kontrasten klart och tydligt. ¹¹Men när friden blivit funnen, är krig meningslöst. ¹²Och nu är det konflikten som varseblivs som icke existerande och överklig.
4. Hur bibehålls Guds frid när den en gång blivit funnen? ²Vrede som återkommer, oavsett i vilken form, kommer återigen att låta det tunga förhänget falla ner, och övertygelsen om att frid inte kan existera kommer med säkerhet att återvända. ³Krig accepteras åter som den enda verkligheten. ⁴Nu måste du än en gång lägga ner ditt svärd, även om du inte varseblir att du har tagit upp det igen. ⁵Men du kommer att lära dig att du åter måste ha tagit det som ditt försvar, när du, om än vagt, kommer ihåg vilken lycka som var din utan det. ⁶Stanna nu upp ett ögonblick och tänk på detta: är det konflikt du vill ha, eller är Guds frid det

bästa valet? ⁷Vilket ger dig mest? ⁸Ett rofyllt sinne är ingen liten gåva. ⁹Skulle du inte hellre vilja leva än välja att dö?

5. Att leva är glädje, men döden kan bara gråta. ²I döden ser du räddningen undan det som du har gjort. ³Men detta ser du inte; att du har gjort döden, och att den endast är en illusion om ett slut. ⁴Döden kan inte vara någon räddning, eftersom det inte är i livet som problemet ligger. ⁵Livet har ingen motsats, för det är Gud. ⁶Liv och död tycks vara motsatser eftersom du har beslutat att döden avslutar livet. ⁷Förlåt världen, och du kommer att förstå att ingenting som Gud skapade kan ha något slut, och att ingenting som Han inte skapade är verkligt. ⁸I denna enda mening förklaras vår kurs. ⁹I denna enda mening ges våra övningar sin enda riktning. ¹⁰Och i denna enda mening framställs den Helige Andes hela läroplan exakt så som den är.
6. Vad är Guds frid? ²Ingenting mer än detta; den enkla förståelsen att Hans Vilja är helt utan motsats. ³Det finns ingen tanke som står i strid med Hans Vilja, och som ändå kan vara sann. ⁴Kontrasten mellan Hans Vilja och din såg endast ut att vara verklig. ⁵I själva verket fanns det ingen konflikt, för Hans Vilja är din. ⁶Nu är Guds Egen mäktiga Vilja Hans gåva till dig. ⁷Han försöker inte behålla den för Sig Själv. ⁸Varför skulle du försöka undanhålla Honom dina små bräckliga fantasier? ⁹Guds Vilja är en och allt som finns. ¹⁰Detta är ditt arv. ¹¹Universum bortom solen och stjärnorna och alla de tankar som du kan föreställa dig, tillhör dig. ¹²Guds frid är förutsättningen för Hans Vilja. ¹³Uppnå Hans frid, och du kommer ihåg Honom.

21. VILKEN ROLL SPELAR ORD VID HELANDET?

1. Egentligen spelar ord ingen roll alls vid helandet. ²Drivkraften är bön, eller att be om någonting. ³Det du ber om, får du. ⁴Men detta avser hjärtats bön, inte de ord du använder när du ber. ⁵Ibland är orden och bönen oförenliga; ibland stämmer de överens. ⁶Det spelar ingen roll. ⁷Gud förstår inte ord, för de gjordes av separerade sinnen för att hålla dem kvar i illusionen om separation. ⁸Ord kan vara till hjälp, i synnerhet för nybörjaren, eftersom de hjälper koncentrationen och underlättar att utesluta, eller åtminstone kontrollera, tankar som inte hör dit. ⁹Låt oss emellertid inte glömma att ord endast är symboler för symboler. ¹⁰De är således två gånger avlägsnade från verkligheten.
2. Som symboler har ord mycket specifika syftningar. ²Även när de förefaller synnerligen abstrakta, har bilden som framkallas i sinnet en benägenhet att vara mycket konkret. ³Om inte en specifik bild visar sig i sinnet i samband med ordet, har ordet liten eller ingen praktisk betydelse, och kan således inte främja den helande processen. ⁴Hjärtats bön ber faktiskt inte om konkreta ting. ⁵Den ber alltid om någon slags upplevelse, där de konkreta ting den ber om är de som för med sig den önskade upplevelsen, så som den som ber om det uppfattar det. ⁶Orden är således symboler för de ting man ber om, men tingen själva står bara för de upplevelser man hoppas på.
3. Att be om den här världens ting kommer att föra med sig den här världens upplevelser. ²Om hjärtats bön ber om detta, kommer det att ges, eftersom det kommer att tas emot. ³Det är omöjligt att hjärtats bön inte besvaras, så som den som ber varseblir det. ⁴Om han ber om det omöjliga, om han vill ha det som inte existerar, eller söker efter illusioner i sitt hjärta, blir allt detta hans. ⁵Makten i hans beslut erbjuder honom det så som han ber om det. ⁶I detta ligger helvetet och Himlen. ⁷Guds sovande Son har endast denna makt kvar. ⁸Den är tillräcklig. ⁹Hans ord spelar ingen roll. ¹⁰Endast Guds Ord har mening, eftersom det symboliserar det som inte har några mänskliga symboler överhuvudtaget. ¹¹Endast den Helige Ande förstår vad detta Ord står för. ¹²Och också detta är tillräckligt.
4. Skall då Guds lärare undvika att använda ord i sin undervisning? ²Nej, förvisso inte! ³Det är många som måste nå genom

ord, eftersom de ännu inte kan höra i tystnad. ⁴Men Guds lärare måste lära sig att använda ord på ett nytt sätt. ⁵Så småningom lär han sig hur han skall låta sina ord väljas åt sig genom att upphöra med att själv bestämma vad han skall säga. ⁶Denna process är bara ett speciellt exempel på den lektion i arbetsboken som lyder: "Jag skall dra mig tillbaka och låta Honom visa vägen". ⁷Guds lärare accepterar orden som erbjuds honom, och ger som han tar emot. ⁸Han kontrollerar inte riktningen av det han säger. ⁹Han lyssnar och hör och talar.

5. Ett betydande hinder i denna aspekt av Guds lärares inläring är hans rädsla för huruvida det han hör också har giltighet. ²Och det han hör kan förvisso vara fullkomligt häpnadsväckande. ³Det kan också tyckas vara fullkomligt ovidkommande för det aktuella problemet så som han varseblir det, och kan faktiskt ställa läraren inför en situation som förefaller honom mycket pinsam. ⁴Allt detta är dömanden som inte har något värde. ⁵De är hans egna, och kommer från en bedrövlig varseblivning av sig själv som han vill lämna bakom sig. ⁶Döm inte orden som kommer till dig, utan erbjud dem med tillförsikt. ⁷De är långt visare än dina egna. ⁸Guds lärare har Guds Ord bakom sina symboler. ⁹Och Han Själv ger Sin Andes makt åt orden som de använder, och lyfter dem från meningslösa symboler till Himlens egen Kallelse.

22. HUR ÄR HELANDE OCH SONING BESLÄKTADE?

1. Helande och Soning är inte besläktade; de är identiska. ²Det finns ingen rangordning av svårigheter i mirakler eftersom det inte finns några grader av Soning. ³Det är det enda fullständiga begrepp som är möjligt i den här världen, därför att det är källan till en helt och hållet enhetlig varseblivning. ⁴Soning till en del är en meningslös föreställning, på samma sätt som speciella områden av helvetet i Himlen är obegripliga. ⁵Acceptera Soningen och du är helad. ⁶Soningen är Guds Ord. ⁷Acceptera Hans Ord och vad finns då kvar som kan göra sjukdom möjlig? ⁸Acceptera Hans Ord och varje mirakel har fullbordats. ⁹Att förlåta är att hela. ¹⁰Guds lärare har som sin enda funktion åtagit sig att acceptera Soningen för egen del. ¹¹Vad finns det då som han inte kan hela? ¹²Vilket mirakel kan undanhållas honom?
2. Guds lärares framsteg kan vara långsamma eller snabba, beroende på om han förstår Soningens allomfattande natur, eller om han under en tid utesluter några problemområden från den. ²I några fall uppstår en plötslig och fullständig medvetenhet om hur fullkomligt lektionen om Soningen kan tillämpas på alla situationer, men detta är förhållandevis ovanligt. ³Guds lärare kan ha accepterat den funktion som Gud har givit honom långt innan han har lärt sig allt som detta accepterande erbjuder honom. ⁴Det är endast slutet som är säkert. ⁵Var som helst på vägen kan den nödvändiga insikten om det allomfattande nå honom. ⁶Om vägen tycks lång, låt honom vara nöjd. ⁷Han har bestämt riktningen som han vill ta. ⁸Vad mer begärdes av honom? ⁹Och när han har gjort det som begärdes, skulle då Gud undanhålla honom resten?
3. Om Guds lärare skall göra framsteg, är det nödvändigt att förstå att förlåtelse är helande. ²Föreställningen att en kropp kan vara sjuk är ett centralt begrepp i egots tankesystem. ³Denna tanke ger kroppen autonomi, skiljer den från sinnet, och bevarar föreställningen om attack. ⁴Om kroppen kunde vara sjuk, skulle Soning vara omöjligt. ⁵En kropp som kan beordra ett sinne att göra så som den anser lämpligt, skulle endast kunna ta Guds plats och bevisa att frälsningen är omöjlig. ⁶Vad finns då kvar att hela? ⁷Kroppen har blivit herre över sinnet. ⁸Hur skulle sinnet kunna återföras till den Helige Ande om inte kroppen dödas? ⁹Och vem skulle vilja få frälsning till ett sådant pris?

4. Sjukdom förefaller förvisso inte att vara ett beslut. ²Inte heller skulle någon verkligen tro att han vill vara sjuk. ³Kanske kan han acceptera tanken i teorin, men den tillämpas sällan, om ens någonsin, konsekvent på alla specifika former av sjukdom, vare sig i den enskildes varseblivning av sig själv eller av alla andra. ⁴Inte heller är det på denna nivå som Guds lärare framkallar helandets mirakel. ⁵Han bortser från sinnet *och* kroppen, och ser endast Kristi ansikte som lyser framför honom och som rättar alla misstag. ⁶Helandet är resultatet av Guds lärares insikt om vem det är som behöver helande. ⁷Denna insikt hänför sig inte till någonting speciellt. ⁸Den är sann för alla ting som Gud har skapat. ⁹I den helas alla illusioner.
5. När en Guds lärare misslyckas med att hela beror det på att han har glömt Vem han är. ²Någon annans sjukdom blir således hans egen. ³Genom att tillåta detta att hända, har han identifierat sig med någon annans ego, och har således förväxlat honom med en kropp. ⁴Genom att göra detta har han vägrat att acceptera Soningen för egen del, och kan knappast erbjuda den till sin broder i Kristi Namn. ⁵Han kommer faktiskt att vara oförmögen att varsebli sin broder överhuvudtaget, för hans Fader skapade inte kroppar, och därför ser han i sin broder endast det överkliga. ⁶Misstag rättar inte misstag, och förvrängd varseblivning helar inte. ⁷Dra dig tillbaka nu, Guds lärare. ⁸Du hade fel. ⁹Visa inte vägen, för du har gått vilse. ¹⁰Vänd dig snabbt till din Lärare, och låt dig själv helas.
6. Erbjudandet om Soning är universellt. ²Det är lika tillämpligt på alla människor i alla omständigheter. ³Och i det ligger makten att hela alla människor från alla former av sjukdom. ⁴Att inte tro detta är att vara orättvis mot Gud, och således trolös mot Honom. ⁵En sjuk person varseblir sig själv som skild från Gud. ⁶Vill du se honom som skild från dig? ⁷Det är din uppgift att hela den känsla av separation som har gjort honom sjuk. ⁸Det han tror om sig själv är inte sant, och det är din funktion att förstå detta åt honom. ⁹Det är din förlåtelse som måste visa honom detta. ¹⁰Att hela är mycket enkelt. ¹¹Soning tas emot och erbjuds. ¹²När den har tagits emot, måste den accepteras. ¹³Det är således i mottagandet som helandet ligger. ¹⁴Allt annat måste följa av detta enda syfte.
7. Vem kan begränsa Guds Egen Makt? ²Vem kan således säga vem som kan helas från vad, och vad som måste förbli bortom Guds makt att förlåta? ³Detta är förvisso vansinne. ⁴Det är inte

Guds lärares ensak att sätta gränser för Honom, eftersom det inte är deras ensak att döma Hans Son. ⁵Och att döma Hans Son är att begränsa hans Fader. ⁶Båda är lika meningslösa. ⁷Men detta går inte att förstå förrän Guds lärare inser att de är samma misstag. ⁸Genom detta tar han emot Soning, för han tar tillbaka sin dom över Guds Son och accepterar honom så som Gud skapade honom. ⁹Han är inte längre skild från Gud, och bestämmer var helandet skall ges och var det skall undanhållas. ¹⁰Nu kan han säga tillsammans med Gud: "Detta är min älskade Son, skapad fullkomlig och förblir så i evighet".

23. HAR JESUS EN SPECIELL PLATS I HELANDET?

1. Guds gåvor kan sällan tas emot direkt. ²Även de mest avancerade av Guds lärare kommer att ge efter för frestelse i den här världen. ³Skulle det vara rättvist om deras elever nekades helande på grund av detta? ⁴Bibeln säger: "Be i Jesu Kristi namn". ⁵Är detta endast en vädjan till magi? ⁶Ett namn helar inte, inte heller framkallar en åkallan någon speciell makt. ⁷Vad innebär det att åkalla Jesus Kristus? ⁸Vad skänker åkallandet av hans Namn? ⁹Varför är att åkalla honom del av helandet?
2. Vi har upprepade gånger sagt att den som fullkomligt har accepterat Soningen för egen del kan hela världen. ²Han har förvisso redan gjort det. ³Frestelsen kan komma tillbaka till andra, men aldrig till Honom. ⁴Han har blivit Guds uppståndne Son. ⁵Han har övervunnit döden eftersom han har accepterat Livet. ⁶Han har känt igen sig själv så som Gud skapade honom, och genom att göra det har han känt igen alla levande ting som del av sig. ⁷Det finns nu ingen gräns för hans makt, eftersom den är Guds Makt. ⁸På så sätt har hans namn blivit Guds Namn, för han ser inte längre sig själv som skild från Honom.
3. Vad innebär detta för dig? ²Det innebär att när du minns Jesus minns du Gud. ³Sonens hela relation till Fadern ligger i honom. ⁴Hans del i Sonskapet är också din, och att han har fullgjort sin inläring garanterar din egen framgång. ⁵Är han fortfarande till hands för att hjälpa? ⁶Vad har han sagt om detta? ⁷Kom ihåg hans löften och fråga dig ärligt om det är troligt att han kommer att svika dem. ⁸Kan Gud svika Sin Son? ⁹Och kan någon som är ett med Gud vara olik Honom? ¹⁰Den som går bortom kroppen har gått bortom begränsning. ¹¹Skulle den störste läraren inte vara till hands för dem som följer honom?
4. Jesu Kristi Namn som sådant är endast en symbol. ²Men det står för en kärlek som inte är av denna världen. ³Det är en symbol som tryggt kan användas som ersättning för de många namn på alla de gudar du ber till. ⁴Det blir den lysande symbolen för Guds Ord som är så nära det som det står för, att det korta avståndet mellan de båda försvinner i samma ögonblick som Namnet blir ihågkommet i sinnet. ⁵Att minnas Jesu Kristi Namn är att tacka för alla de gåvor som Gud har givit dig. ⁶Och tacksamheten mot Gud blir det sätt på vilket Han blir ihågkommen, för kärleken

kan inte vara långt borta från ett tacksamt hjärta och ett sinne fyllt av tacksamhet. ⁷Gud kan lätt komma in, för dessa är de sanna villkoren för din hemkomst.

5. Jesus har visat vägen. ²Varför skulle du inte vara tacksam mot honom? ³Han har bitt om kärlek, men endast för att han skall kunna ge den till dig. ⁴Du älskar inte dig själv. ⁵Men i hans ögon är din skönhet så fullständig och så felfri att han i den ser en bild av sin Fader. ⁶Du blir symbolen för hans Fader här på jorden. ⁷Han sätter sitt hopp till dig, därför att han inte ser någon begränsning i dig och inte någon fläck som vanpryder din underbara fullkomlighet. ⁸I hans ögon lyser Kristi sanna seende utan att någonsin förändras. ⁹Han har stannat kvar hos dig. ¹⁰Vill du inte lära dig frälsningens lektion genom att han har lärt sig den? ¹¹Varför skulle du välja att börja om på nytt, när han har gjort resan åt dig?
6. Ingen på jorden kan fatta vad Himlen är, eller vad dess ende Skapare verkligen betyder. ²Men vi har vittnen. ³Det är till dem som visheten skall vända sig. ⁴Det har funnits de vars lärdom vida överstiger det vi kan lära oss. ⁵Inte heller vill vi lära ut de begränsningar som vi lagt på oss själva. ⁶Ingen som har blivit en sann och hängiven Guds lärare glömmer sina bröder. ⁷Men det han kan erbjuda dem är begränsat av vad han lär sig själv. ⁸Vänd dig därför till någon som har lagt alla begränsningar åt sidan, och gått bortom inläringens yttersta gräns. ⁹Han kommer att ta dig med sig, för han gick inte ensam. ¹⁰Och du var med honom då, liksom du är nu.
7. Den här kursen har kommit från honom eftersom hans ord har nått dig på ett språk som du kan älska och förstå. ²Finns det andra lärare som kan visa vägen åt dem som talar andra språk och har andra symboler? ³Förvisso finns det det. ⁴Skulle Gud lämna någon utan en mycket omedelbar hjälp i svåra stunder; en frälsare som kan symbolisera Honom Själv? ⁵Men vi behöver en mångfacetterad läroplan, inte på grund av skillnader i innehållet, utan därför att symboler måste skifta och förändras för att svara mot behovet. ⁶Jesus har kommit för att tillgodose ditt. ⁷I honom finner du Guds Svar. ⁸Undervisa således tillsammans med honom, för han är med dig; han är alltid här.

24. FINNS REINKARNATIONEN?

1. I ordets yttersta bemärkelse är reinkarnation omöjlig. ²Det finns ingen förgången tid eller framtid, och föreställningen om att födas in i en kropp har ingen mening varken en eller många gånger. ³Reinkarnationen kan därför inte vara sann i någon verklig bemärkelse. ⁴Vår enda fråga borde vara: "Är begreppet till någon hjälp?". ⁵Och detta beror naturligtvis på vad det används till. ⁶Om det används för att stärka insikten om livets eviga natur är det förvisso till hjälp. ⁷Är någon annan fråga om den verkligen till hjälp för att lysa upp vägen? ⁸I likhet med många andra övertygelser kan den allvarligt missbrukas. ⁹I bästa fall erbjuder ett sådant missbruk sysselsättning med och kanske stolthet över det förgångna. ¹⁰I värsta fall framkallar det passivitet i nuet. ¹¹Däremellan är många slags dårskaper möjliga.
2. Reinkarnationen bör under inga omständigheter vara det problem man befattar sig med *nu*. ²Om den vore ansvarig för några av de svårigheter som personen ställs inför nu, skulle hans uppgift ändå bara vara att fly från dem nu. ³Om han håller på att lägga grunden till ett framtida liv, kan han ändå bara arbeta på sin frälsning nu. ⁴För några finns det kanske tröst i begreppet, och om det uppmuntrar dem är dess värde självklart. ⁵Det är emellertid säkert, att både de som tror på reinkarnationen och de som inte gör det kan finna vägen till frälsningen. ⁶Tanken kan därför inte betraktas som nödvändig för läroplanen. ⁷Det finns alltid en risk i att se nuet ur det förgångnas perspektiv. ⁸Det finns alltid något gott i varje tanke som förstärker föreställningen att livet och kroppen inte är detsamma.
3. För våra syften skulle det inte vara till någon hjälp att inta en definitiv ståndpunkt i fråga om reinkarnationen. ²En Guds lärare skall vara lika hjälpsam mot dem som tror på den som mot dem som inte gör det. ³Om det krävdes av honom att han skulle inta en definitiv ståndpunkt, skulle det enbart begränsa hans användbarhet, liksom också hans eget beslutsfattande. ⁴Vår kurs befattar sig inte med något begrepp som inte är acceptabelt för alla, oavsett deras formella övertygelser. ⁵Det kommer att vara nog för honom att klara av sitt ego, och vishetens roll är inte att lägga sekteristiska tvistefrågor till hans bördor. ⁶Inte heller skulle det vara någon fördel om han accepterade kursen för tidigt enbart därför att den förespråkar en övertygelse som han själv har haft sedan länge.

4. Det kan inte tillräckligt starkt betonas att den här kursen syftar till en fullständig omvändning av tänkandet. ²När detta till sist har uppnåtts, blir sådana frågor som reinkarnationens giltighet meningslösa. ³Till dess är de troligen enbart kontroversiella. ⁴Guds lärare gör därför klokt i att ta avstånd från alla sådana frågor, för han har mycket att lära ut och mycket att lära sig förutom dem. ⁵Han skall lära både sig själv och andra att teoretiska frågor endast är slöseri med tiden, genom att den leds bort från det som är dess syfte. ⁶Om det finns aspekter på något begrepp eller någon övertygelse som kan vara till hjälp, kommer han att få veta det. ⁷Han kommer också att få veta hur han skall använda det. ⁸Vad mer behöver han veta?
5. Innebär detta att Guds lärare själv inte skall tro på reinkarnationen eller diskutera den med andra som gör det? ²Svaret är, förvisso inte! ³Om han verkligen tror på reinkarnationen skulle det vara ett misstag av honom att förneka den övertygelsen, såvida hans inre Lärare inte rådde honom till det. ⁴Och detta är högst osannolikt. ⁵Han kanske får veta att han missbrukar övertygelsen på något sätt som är till förfång för hans elevs framsteg eller hans egna. ⁶En omtolkning skulle då rekommenderas, eftersom det är nödvändigt. ⁷Det enda man emellertid måste förstå är att födelsen inte var början, och att döden inte är slutet. ⁸Men inte ens så mycket krävs av nybörjaren. ⁹Han behöver bara acceptera tanken att det han vet inte nödvändigtvis är allt som finns att lära sig. ¹⁰Hans resa har börjat.
6. Tyngdpunkten i den här kursen förblir alltid densamma; det är i detta ögonblick som fullständig frälsning erbjuds dig, och det är i detta ögonblick som du kan acceptera den. ²Detta är fortfarande ditt enda ansvar. ³Soning kan jämföras med total räddning undan det förgångna, och total brist på intresse för framtiden. ⁴Himlen är här. ⁵Det finns inte någon annan plats. ⁶Himlen är nu. ⁷Det finns inte någon annan tid. ⁸Ingen undervisning som inte leder fram till detta är av intresse för Guds lärare. ⁹Alla övertygelser kommer att visa på detta om de tolkas på rätt sätt. ¹⁰I den bemärkelsen kan det sägas att deras sanning ligger i hur användbara de är. ¹¹Alla övertygelser som leder till framsteg bör lovordas. ¹²Detta är det enda kriterium som den här kursen kräver. ¹³Ingenting annat än detta är nödvändigt.

25. ÄR "ÖVERNATURLIGA" KRAFTER ÖNSKVÄRDA?

1. Svaret på denna fråga är mycket likt det föregående. ²Det finns naturligtvis inga "onaturliga" krafter, och att hitta på en kraft som inte existerar är helt klart endast att åberopa magi. ³Det är emellertid lika självklart att varje individ har många färdigheter som han är omedveten om. ⁴Allt eftersom hans medvetenhet ökar, kan han mycket väl utveckla färdigheter som tycks honom helt häpnadsväckande. ⁵Ändå kan ingenting som han kan göra ens på minsta sätt jämföras med den underbara överraskningen av att minnas Vem han är. ⁶Låt allt det han lär sig och alla hans ansträngningar riktas mot denna enda stora, sista överraskning, och han kommer inte att nöja sig med att bli fördröjd av de små överraskningar som kan komma till honom under vägen.
2. Förvisso finns det många "övernaturliga" krafter som helt klart ligger i linje med den här kursen. ²Kommunikationen är inte begränsad till det ringa antal kanaler som världen känner till. ³Om den var det, skulle det inte vara stor mening med att försöka lära ut frälsning. ⁴Det skulle vara omöjligt att göra det. ⁵De begränsningar som världen sätter för kommunikationen är de huvudsakliga hindren för att direkt uppleva den Helige Ande, Som alltid är Närvarande och Vars Röst är tillgänglig om man bara lyssnar. ⁶Dessa begränsningar har satts upp på grund av rädsla, för utan dem skulle murarna som omger världens alla separata platser falla vid det heliga ljudet av Hans Röst. ⁷Den som överskrider dessa begränsningar på något sätt håller bara på att bli mer naturlig. ⁸Han gör ingenting speciellt, och det finns ingen magi i det han uppnår.
3. De till synes nya färdigheter som kan samlas under vägen kan vara till stor hjälp. ²Om de ges till den Helige Ande, och används under Hans ledning, är de värdefulla hjälpmedel i undervisningen. ³I detta sammanhang är frågan hur de uppstår ovidkommande. ⁴Det enda som är viktigt att tänka på är hur de används. ⁵Om de ses som mål i sig själva, oavsett hur detta går till, kommer det att fördröja framstegen. ⁶Inte heller ligger deras värde i att bevisa någonting; prestationer från det förgångna, ovanlig samstämmighet med det "osynliga", eller "speciella" favörer från Gud. ⁷Gud ger inga speciella favörer, och ingen har några krafter som inte är tillgängliga för alla. ⁸Endast genom magiska konster kan speciella krafter "demonstreras".

4. Ingenting som är genuint används för att vilseleda. ²Den Helige Ande är oförmögen att vilseleda, och Han kan endast använda genuina färdigheter. ³Det som används till magi är till ingen nytta för Honom. ⁴Men det Han använder kan inte användas till magi. ⁵Det finns emellertid en särskild lockelse i ovanliga färdigheter som kan vara märkligt frestande. ⁶Här finns krafter som den Helige Ande vill ha och behöver. ⁷Men egot ser i samma krafter ett tillfälle till att förhärliga sig självt. ⁸Krafter som förvandlas till svaghet är förvisso en tragedi. ⁹Men det som inte ges till den Helige Ande måste ges till svagheten, för det som undanhålls kärleken ges till rädslan, och blir som en följd av detta skrämmande.
5. Till och med de som inte längre sätter värde på världens materiella ting kan fortfarande vilseledas av "övernaturliga" krafter. ²När investeringen tagits bort från världens materiella gåvor, har egot blivit allvarligt hotat. ³Det kan fortfarande vara starkt nog för att samla krafter under denna nya frestelse för att vinna tillbaka styrkan genom svek. ⁴Det är många som inte har genomskådat egots försvar här, fastän de inte är särskilt subtila. ⁵Men så länge som en önskan att bli vilseledd finns kvar, är det lätt att vilseleda. ⁶Nu är "kraften" inte längre en genuin färdighet, och kan inte användas på ett pålitligt sätt. ⁷Det är nästan oundvikligt att om personen inte ändrar sitt sinne i fråga om dess syfte, kommer han att stödja sina "krafter" osäkerhet med ökad villfarelse.
6. Varje färdighet som någon utvecklar har potentialen att göra gott. ²I detta finns det inget undantag. ³Och ju mer ovanlig och oväntad kraften är, desto större dess potentiella användbarhet. ⁴Frälsningen behöver alla färdigheter, för det som världen vill förstöra vill den Helige Ande återställa. ⁵"Övernaturliga" färdigheter har använts för att kalla på djävulen, vilket endast innebär att stärka egot. ⁶Men här finns också en betydelsefull kanal för hopp och helande i den Helige Andes tjänst. ⁷De som har utvecklat "övernaturliga" krafter har helt enkelt låtit några av de begränsningar som de lagt på sitt sinne lyftas bort. ⁸Det kan endast vara ytterligare begränsningar som de lägger på sig själva, om de utnyttjar sin ökade frihet till större fångenskap. ⁹Den Helige Ande behöver dessa gåvor, och de som erbjuder Honom dem, och endast Honom, går med Kristi tacksamhet i sina hjärtan, och med Hans heliga seende inte långt efter.

26. KAN GUD NÅS DIREKT?

1. Gud kan förvisso nås direkt, för det finns inget avstånd mellan Honom och Hans Son. ²Medvetenheten om Honom finns i allas minne, och Hans Ord är skrivet i allas hjärtan. ³Men denna medvetenhet och detta minne kan stiga upp och gå över igenkännandets tröskel endast där alla barriärer mot sanningen har tagits bort. ⁴Hos hur många är detta fallet? ⁵Här finns således Guds lärares roll. ⁶De har inte heller uppnått den nödvändiga förståelsen ännu, men de har förenat sig med andra. ⁷Det är detta som skiljer dem från världen. ⁸Och det är detta som gör det möjligt för andra att lämna världen tillsammans med dem. ⁹Ensamma är de ingenting. ¹⁰Men i deras förenande ligger Guds Makt.
2. Det finns de som har nått Gud direkt, eftersom de inte har kvar något spår av världsliga begränsningar och minns sin egen Identitet fullkomligt. ²Dessa skulle kunna kallas lärarnas Lärare, eftersom deras bild fortfarande kan påkallas trots att de inte längre är synliga. ³Och de kommer att visa sig när och var det är till hjälp att göra det. ⁴Till dem, för vilka sådana företeelser skulle vara skrämmande, ger de sina tankar. ⁵Ingen kan kalla på dem förgäves. ⁶Inte heller finns det någon som de inte är medvetna om. ⁷Alla behov är kända för dem, och de varseblir alla misstag och förbiser dem. ⁸Den tid skall komma när detta går att förstå. ⁹Och under tiden ger de alla sina gåvor till de Guds lärare som vänder sig till dem för att få hjälp, och som ber om allt i deras Namn och inte i något annat.
3. Ibland kan en Guds lärare ha en kort upplevelse av direkt förening med Gud. ²I den här världen är det nästan omöjligt att den blir bestående. ³Den kan kanske uppnås efter mycket andakt och hängivenhet, och sedan behållas under en stor del av tiden på jorden. ⁴Men detta är så sällsynt att det inte kan anses vara ett realistiskt mål. ⁵Om det sker, är det bra. ⁶Om det inte sker, är det också bra. ⁷Alla världsliga tillstånd måste vara illusoriska. ⁸Om Gud kunde nås direkt i en oavbruten medvetenhet skulle kroppen inte längre kunna bibehållas. ⁹De som har övergivit kroppen enbart för att utsträcka sin hjälpsamhet till dem som fortfarande är kvar är i sanning få. ¹⁰Och de som fortfarande lever i slaveri och som fortfarande sover behöver hjälpare, så att Guds Röst kan höras genom deras uppvaknande.
4. Förtvivla därför inte på grund av begränsningar. ²Det är din

funktion att undkomma dem, men inte att vara utan dem. ³Om du vill bli hörd av dem som lider, måste du tala deras språk. ⁴Om du vill bli frälsare, måste du förstå vad som behöver undkommas. ⁵Frälsningen är inte teoretisk. ⁶Se problemet, be om svaret och acceptera det sedan när det kommer. ⁷Inte heller dröjer det länge innan det kommer. ⁸All den hjälp du kan acceptera kommer att finnas tillgänglig, och det finns inte ett enda behov du har som inte kommer att tillgodoses. ⁹Låt oss därför inte befatta oss alltför mycket med mål som du inte är redo för. ¹⁰Gud tar emot dig där du är och välkomnar dig. ¹¹Vad mer skulle du kunna önska, när detta är allt du behöver?

27. VAD ÄR DÖDEN?

1. Döden är den centrala dröm ur vilken alla illusioner härrör. ²Är det inte galenskap att tro att livet är att födas, åldras, förlora livskraft och slutligen dö? ³Vi har ställt denna fråga tidigare, men nu behöver vi överväga den mer noggrant. ⁴Det är den inrotade, oföränderliga övertygelsen i världen att alla ting i den föds endast för att dö. ⁵Detta betraktas som "naturens gång" som inte kan ifrågasättas, utan måste accepteras som livets "naturliga" lag. ⁶Det cykliska, det växlande och osäkra; det opålitliga och det oberäkneliga, det som tilltar och avtar på ett visst sätt på en viss bana, – allt detta tas som Guds Vilja. ⁷Och ingen frågar om en välvillig Skapare skulle kunna vilja detta.
2. Om det universum Gud skapade var så som vi varseblir det, skulle det vara omöjligt att tänka på Honom som kärleksfull. ²För den som har föreskrivit att alla ting skall förgå och sluta i stoft, besvikelse och förtvivlan kan endast inge fruktan. ³Ditt lilla liv hänger på en skör tråd i hans hand, och han är redo att klippa av den utan saknad eller bekymmer, kanske i dag. ⁴Och även om han väntar, är slutet ändå säkert. ⁵Den som älskar en sådan gud vet inte vad kärlek är, för han har förnekat att livet är verkligt. ⁶Döden har blivit livets symbol. ⁷Hans värld är nu ett slagfält, där motsägelser styr och motsatser för ändlösa krig. ⁸Där det finns död är frid omöjlig.
3. Döden är symbolen för rädslan för Gud. ²Hans Kärlek utplånas i denna föreställning, som håller den borta från medvetenheten likt en sköld som hålls upp för att skymma solen. ³Grymheten i symbolen är tillräcklig för att visa att den inte kan existera samtidigt som Gud. ⁴Den innehåller en bild av Guds Son där han "läggs till vila" i tillintetgörrelsens armar, där maskar väntar på att välkomna honom och genom hans förintelse leva vidare en liten stund. ⁵Men även maskarna är lika säkert dömda till att förgöras. ⁶Och på detta sätt lever alla ting på grund av döden. ⁷Att uppsluka är naturens "livslag". ⁸Gud är vansinnig, och endast rädslan är verklig.
4. Den märkliga övertygelsen att det finns någon del av de döende tingen som kan gå vidare åtskild från det som kommer att dö, visar inte på en kärleksfull Gud, inte heller återställer den grunden för förtröstan. ²Om döden är verklig för någonting, finns det inget liv. ³Döden förnekar livet. ⁴Men om livet är verkligt,

förnekas döden. ⁵I detta är ingen kompromiss möjlig. ⁶Det finns antingen en rädslans gud eller en Kärlekens Gud. ⁷Världen försöker göra tusen kompromisser, och kommer att försöka göra tusen till. ⁸Inte en enda kan vara acceptabel för Guds lärare, eftersom inte en enda skulle kunna vara acceptabel för Gud. ⁹Han gjorde inte döden eftersom Han inte gjorde rädsan. ¹⁰Båda är lika meningslösa för Honom.

5. Dödens "verklighet" är fast förankrad i övertygelsen att Guds Son är en kropp. ²Och om Gud skapade kroppar, skulle döden förvisso vara verklig. ³Men Gud skulle inte vara kärleksfull. ⁴Det finns ingenstans där kontrasten mellan varseblivningen av den verkliga världen och illusionernas värld blir mer uppenbar. ⁵Döden är förvisso Guds död, om Han är Kärlek. ⁶Och nu måste Hans Egen skapelse vara rädd för Honom. ⁷Han är inte Fader, utan förgörare. ⁸Han är inte Skapare, utan hämnare. ⁹Hans Tankar är förfärliga och Hans bild skrämmande. ¹⁰Att se på Hans skapelser är att dö.
6. "Och det sista som skall övervinnas är döden". ²Naturligtvis! ³Utan föreställningen om döden finns det ingen värld. ⁴Alla drömmar kommer att upphöra med den. ⁵Detta är frälsningens slutliga mål; slutet på alla illusioner. ⁶Och i döden föds alla illusioner. ⁷Vad kan födas ur död och likväl ha liv? ⁸Men vad föds ur Gud och kan likväl dö? ⁹Motsägelse, kompromisserna och ritualerna som världen befrämjar i sina fåfänga försök att klamra sig fast vid döden och ändå tro att kärleken är verklig, är dåraktig magi, utan verkan och meningslös. ¹⁰Gud är, och i Honom måste alla skapade ting vara eviga. ¹¹Ser du inte att Han annars har en motsats, och rädsan skulle vara lika verklig som kärleken?
7. Guds lärare, din enda uppgift skulle kunna uttryckas så här: acceptera ingen kompromiss där döden spelar en roll. ²Tro inte på grymhet, låt inte heller attack dölja sanningen för dig. ³Det som ser ut att dö har endast varseblivits på ett felaktigt sätt och förts till illusionen. ⁴Nu blir det ditt uppdrag att låta illusionen föras till sanningen. ⁵Var ståndaktig endast i detta; låt dig inte vilseledas av "verkligheten" i någon föränderlig form. ⁶Sanningen varken ändrar sig eller vacklar eller ger vika för död och sönderfall. ⁷Och vad är slutet på döden? ⁸Ingenting mer än detta; insikten att Guds Son är utan skuld nu och för evigt. ⁹Ingenting mer än detta. ¹⁰Men tillåt dig inte att glömma att det inte heller är mindre än detta.

28. VAD ÄR UPPSTÅNDELSEN?

1. Uppståndelsen är helt enkelt att övervinna eller besegra döden.
²Den är ett återuppvaknande eller en återfödelse; en förändring av sinnet om meningen med världen. ³Den är att acceptera den Helige Andes tolkning av syftet med världen; att acceptera Soningen för egen del. ⁴Den är slutet på drömmar om förtvivlan, och den glada medvetenheten om den Helige Andes sista dröm. ⁵Den är att känna igen Guds gåvor. ⁶Den är drömmen där kroppen fungerar perfekt, eftersom den inte har någon annan funktion än kommunikation. ⁷Den är lektionen där inläringen slutar, för den är fullbordad och överskriden med denna. ⁸Den är inbjudan till Gud att ta Sitt sista steg. ⁹Den är att avstå från alla andra syften, alla andra intressen, alla andra önskningar och alla andra bekymmer. ¹⁰Den är Sonens enda längtan efter Fadern.
2. Uppståndelsen är förnekandet av döden, eftersom den bejaktar livet. ²På så sätt blir allt tänkande i världen helt och hållet omvänt. ³Livet förstås nu som frälsning, och smärta och förtvivlan av varje slag varseblivs som helvetet. ⁴Kärleken fruktas inte längre, utan välkomnas med glädje. ⁵Avgudar har försvunnit, och hågkomsten av Gud lyser obehindrad över världen. ⁶Kristi ansikte ses i varje levande ting, och ingenting hålls i mörker, skilt från förlåtelsens ljus. ⁷Det finns inte längre någon sorg på jorden. ⁸Himlens glädje har kommit över den.
3. Här slutar läroplanen. ²Från och med nu behövs inga anvisningar. ³Seendet är helt rättat och alla misstag ogjorda. ⁴Attack är meningslöst och friden har kommit. ⁵Läroplanens mål har uppnåtts. ⁶Tankarna vänds mot Himlen och bort från helvetet. ⁷All längtan är tillfredsställd, för vad finns kvar som inte fått svar eller är ofullständigt? ⁸Den sista illusionen sprider sig över världen, och förlåter alla ting och ersätter all attack. ⁹Hela omvändningen är fullbordad. ¹⁰Inte ingenting finns kvar som motsäger Guds Ord. ¹¹Det finns ingen motsats till sanningen. ¹²Och nu kan sanningen komma till sist. ¹³Så snabbt den kommer när den blir ombedd att komma in och omsluta en sådan värld!
4. Alla levande hjärtan är lugna och fyllda av en stor förväntan, för de eviga tingens tid är nu nära. ²Det finns ingen död. ³Guds Son är fri. ⁴Och i hans frihet ligger slutet på rädslan. ⁵Inga gömda platser finns nu kvar på jorden för att ge skydd åt sjuka illusioner, drömmar om rädsla och felaktiga varseblivningar av univer-

sum. ⁶Alla ting ses i ljuset, och i ljuset omvandlas deras syfte och förstås. ⁷Och vi, Guds barn, reser oss ur stoftet och ser på vår fullkomliga syndfrihet. ⁸Himlens sång ljuder runt världen när den lyfts upp och förs till sanningen.

5. Nu finns det inga skillnader. ²Olikheterna har försvunnit och Kärleken ser på Sig Själv. ³Vad mer är det nödvändigt att se? ⁴Vad finns kvar som det sanna seendet skulle kunna fullborda? ⁵Vi har sett Kristi ansikte, Hans syndfrihet, Hans Kärlek bakom alla former, bortom alla syften. ⁶Heliga är vi, för Hans helighet har förvisso befriat oss! ⁷Och vi accepterar Hans helighet som vår; som den är. ⁸Så som Gud skapade oss kommer vi att vara i evigheters evighet, och vi önskar ingenting annat än att Hans Vilja skall vara vår egen. ⁹Illusionerna om en annan vilja har försvunnit, för vi har funnit enhet i syftet.
6. Dessa ting väntar oss alla, men vi är ännu inte beredda att välkomna dem med glädje. ²Så länge som något enda sinne fortfarande är besatt av onda drömmar, är tanken på helvetet verklig. ³Guds lärares mål är att väcka de sovandes sinne, och i dem se det sanna seendet av Kristi ansikte ersätta det som de drömer om. ⁴Tanken på mord ersätts med välsignelse. ⁵Dömandet läggs åt sidan, och ges till Honom Vars funktion det är att döma. ⁶Och i Hans Sista Dom återställs sanningen om Guds helige Son. ⁷Han är förlossad, för han har hört Guds Ord och förstått dess mening. ⁸Han är fri eftersom han lät Guds Röst förkunna sanningen. ⁹Och alla som han tidigare försökte korsfästa uppstår tillsammans med honom, vid hans sida, när han med dem förbereder sig på att möta sin Gud.

29. FÖR ÖVRIGT ...

1. Den här handledningen är inte avsedd att besvara alla de frågor som både lärare och elev kan tänkas ställa. ²Den behandlar faktiskt endast några få av de mer uppenbara frågorna i form av en kort sammanfattning av några av de viktigaste begreppen i textboken och arbetsboken. ³Den är ingen ersättning för någondera, utan endast ett supplement. ⁴Även om den kallas för en handledning för lärare, måste man komma ihåg att endast tiden skiljer lärare och elev åt, så att skillnaden per definition är tillfällig. ⁵I några fall kan det vara till hjälp för eleven att läsa handledningen först. ⁶För andra kanske det är bättre att börja med arbetsboken. ⁷Andra åter kan behöva börja på den mer abstrakta nivån i textboken.
2. Vad är för vem? ²Vem skulle vinna mer på att enbart be? ³Vem behöver endast ett leende, eftersom han ännu inte är redo för mer? ⁴Ingen bör ensam försöka besvara dessa frågor. ⁵Säkerligen har ingen Guds lärare kommit så här långt utan att inse detta. ⁶Läroplanen är i högsta grad individuell, och alla aspekter står under den Helige Andes särskilda omsorg och ledning. ⁷Fråga och Han kommer att svara. ⁸Ansvaret är Hans, och endast Han kan bära det. ⁹Att göra det är Hans funktion. ¹⁰Att överlämna frågorna till Honom är din. ¹¹Skulle du vilja vara ansvarig för beslut som du förstår så lite av? ¹²Var glad att du har en Lärare Som inte kan begå misstag. ¹³Hans svar är alltid rätta. ¹⁴Skulle du kunna säga det om dina?
3. Det finns en annan fördel – och en mycket viktig sådan – med att i allt större utsträckning överlämna beslut till den Helige Ande. ²Du kanske inte har tänkt på den aspekten, men det är uppenbart hur central den är. ³Att följa den Helige Andes vägledning är att låta dig själv lösas från skuld. ⁴Det är essensen i Soningen. ⁵Det är kärnan i läroplanen. ⁶Föreställningen att du har tillskansat dig funktioner som inte är dina utgör grunden för rädslan. ⁷Hela den värld du ser återspeglar illusionen att du har gjort detta, och gör rädslan oundviklig. ⁸Att återlämna funktionen till Honom Som den tillhör är således att bli fri från rädslan. ⁹Och det är detta som låter minnet av kärleken återvända till dig. ¹⁰Tro således inte att det är nödvändigt att följa den Helige Andes vägledning enbart på grund av dina egna tillkortakommanden. ¹¹Det är vägen ut ur helvetet för dig.

4. Här har vi återigen den paradox som det så ofta hänvisas till i kursen. ²Att säga: "Av mig själv kan jag ingenting göra" är att vinna all makt. ³Och ändå är det endast en skenbar paradox. ⁴Så som Gud skapade dig *har* du all makt. ⁵Den bild du gjorde av dig själv har ingen. ⁶Den Helige Ande känner sanningen om dig. ⁷Bilden som du gjorde gör det inte. ⁸Men trots dess uppenbara och fullständiga okunnighet utgår denna bild ifrån att den vet allt eftersom du har givit den denna övertygelse. ⁹Detta är vad du lär ut och vad världen, som gjordes för att upprätthålla den, lär ut. ¹⁰Men den Lärare Som känner sanningen har inte glömt den. ¹¹Hans beslut kommer att gynna alla, eftersom de är helt utan attack. ¹²Och därför ur stånd att väcka skuld.
5. Den som tillskansar sig en makt som han inte besitter vilseleder sig själv. ²Men att acceptera den makt som givits honom av Gud är endast att erkänna sin Skapare och acceptera Hans gåvor. ³Och Hans gåvor har inga gränser. ⁴Att be den Helige Ande besluta åt dig är helt enkelt att acceptera ditt sanna arv. ⁵Innebär detta att du inte kan säga någonting utan att rådfråga Honom? ⁶Nej, förvisso inte! ⁷Detta skulle knappast vara praktiskt, och det är det praktiska som den här kursen är mest intresserad av. ⁸Om du har gjort det till en vana att be om hjälp när och där du kan, kan du vara förvissad om att vishet kommer att ges till dig när du behöver den. ⁹Förbered dig för detta varje morgon, kom ihåg Gud när helst du kan under dagen, be den Helige Ande om hjälp när det är möjligt att göra det, och tacka Honom för Hans vägledning på kvällen. ¹⁰Och din tillförsikt kommer förvisso att vara välgrundad.
6. Glöm aldrig att den Helige Ande inte är beroende av dina ord. ²Han förstår ditt hjärtas bön och svarar på den. ³Innebär detta att Han kommer att svara med ondska så länge som attack fortfarande är lockande för dig? ⁴Knappast! ⁵För Gud har givit honom makten att översätta ditt hjärtas bön till Hans språk. ⁶Han förstår att en attack är ett rop på hjälp. ⁷Och följaktligen svarar Han med hjälp. ⁸Gud skulle vara grym om Han lät dina ord ersätta Hans Egna. ⁹En kärleksfull fader låter inte sitt barn skada sig självt, eller välja sin egen undergång. ¹⁰Han kanske ber om det som skulle skada honom, men hans fader kommer ändå att beskydda honom. ¹¹Och hur mycket mer än detta älskar inte din Fader Sin Son?
7. Kom ihåg att du gör Honom fullständig och är Hans Kärlek. ²Kom ihåg att din svaghet är Hans styrka. ³Men läs inte detta i all hast eller på fel sätt. ⁴Om Hans styrka finns i dig, är det du varse-

blir som din svaghet endast en illusion. ⁵Och Han har givit dig medlen att bevisa att det är så. ⁶Be Hans Lärare om allt, och allt ges till dig. ⁷Inte i framtiden utan omedelbart; nu. ⁸Gud väntar inte, därför att vänta inbegriper tid och Han är tidlös. ⁹Glöm dina dåraktiga bilder, din känsla av bräcklighet och din rädsla för skada, dina drömmar om fara och utvalda "oförrätter". ¹⁰Gud känner endast Sin Son, och så som han skapades så är han. ¹¹Med tillförsikt överlämnar jag dig i Hans Händer och jag tackar för dig för att det är så.

8. Och i allt du gör var nu välsignad.
²Gud vänder sig till dig för att få hjälp att rädda världen.
³Till dig Guds lärare han ger sitt tack,
och hela världen förblir tyst i nåden
som du bär med dig ifrån Honom.
⁴Du är Sonen som Han älskar,
och dig är det förunnat att vara detta medel
som får Hans Röst att höras runt om i hela världen,
att avsluta tidens alla ting; att ända anblicken
av allt som syns; att göra ogjort
allt som ändras. ⁵Med dig förs in
en osedd värld, ohörd, likväl i sanning där.
⁶Helig du är, och i ditt ljus speglar världen din helighet,
för du är inte ensam, utan vänner. ⁷Jag tackar för dig,
och förenar mig med dig i din strävan å Guds vägnar,
i vetskap om att den också är å mina vägnar,
och för alla dem som går med mig till Gud.

⁸AMEN

Begreppsförklaringar

INLEDNING

1. Detta är inte en kurs i filosofisk begrundan, inte heller befattar den sig med en exakt terminologi. ²Den befattar sig endast med Försoningen, eller rättelse av varseblivningen. ³Försoningens medel är förlåtelsen. ⁴En "individuell medvetandestruktur" är i allt väsentligt ovidkommande, eftersom det är ett begrepp som står för det "ursprungliga misstaget" eller "arvsynden". ⁵Att studera själva misstaget leder inte till rättelse, om du verkligen skall lyckas att bortse från misstaget. ⁶Och det är just denna process att bortse från som kursen syftar till.
2. Alla ord är potentiellt kontroversiella och de som söker kontrovers kommer att finna den. ²Men de som söker klarläggande kommer också att finna det. ³De måste emellertid vara villiga att bortse från kontrovers och förstå att den är ett försvar mot sanningen i form av en fördröjningsmanöver. ⁴Teologiska överväganden som sådana är av nödvändighet kontroversiella, eftersom de beror på övertygelse och därför kan accepteras eller förkastas. ⁵En universell teologi är omöjlig, men en universell upplevelse är inte endast möjlig utan nödvändig. ⁶Det är mot denna upplevelse som kursen riktar sig. ⁷Endast här blir konsekvens möjlig därför att endast här upphör ovissheten.
3. Den här kursen stannar inom egots ram, där den behövs. ²Den befattar sig inte med det som ligger bortom alla misstag eftersom den är planerad för att endast ange riktningen mot det. ³Därför använder den ord som är symboliska och kan inte uttrycka det som ligger bortom symbolerna. ⁴Det är enbart egot som ifrågasätter, eftersom det endast är egot som tvivlar. ⁵Kursen ger enbart ett annat svar, då frågan en gång har väckts. ⁶Detta svar försöker emellertid inte att tillgripa uppfinningsförmåga eller uppfinningsrikedom. ⁷Detta är egots egenskaper. ⁸*Kursen är enkel.* ⁹Den har en enda funktion och ett enda mål. ¹⁰Endast i detta förblir den helt konsekvent eftersom endast detta kan *vara* konsekvent.
4. Egot kommer att kräva många svar som den här kursen inte ger. ²Det förstår inte att det är frågor som endast har formen av en fråga och på vilken inget svar är möjligt. ³Egot kan fråga: "Hur inträffade det omöjliga?" "För vad hände det omöjliga?" och kan fråga detta i många former. ⁴Likväl finns det inget svar, endast en upplevelse. ⁵Sök endast denna och låt inte teologi fördröja dig.
5. Du kommer att märka att betoningen av strukturella frågor i

BEGREPPSFÖRKLARINGAR

kursen är komprimerad och endast förekommer i början. ²Därefter och mycket snart försvinner den och bereder plats för den centrala undervisningen. ³Eftersom du emellertid har bett om klarläggande är dessa några av de ord som används.

1. SINNE – ANDE

1. Ordet *sinne* används för att återge andens aktiverande kraft som tillhandahåller dess skapande energi. ²När ordet skrivs med stor begynnelsebokstav åsyftar det Gud eller Kristus (det vill säga Guds Sinne eller Kristi Sinne). ³*Ande* är Guds Tanke som Han skapade lik Sig Själv. ⁴Den enade anden är Guds ende Son, eller Kristus.
2. I den här världen förefaller Guds Söner vara åtskilda eftersom sinnet är splittrat. ²Inte heller tycks deras sinnen vara förenade. ³I detta illusoriska tillstånd verkar begreppet ett "individuellt sinne" vara meningsfullt. ⁴Det beskrivs därför i kursen *som om* det har två delar: ande och ego.
3. Anden är den del som fortfarande står i kontakt med Gud genom den Helige Ande Som fortlever i denna del, men Som också ser den andra delen. ²Ordet "själ" används inte förutom i direkta bibelcitater på grund av sin högst kontroversiella natur. ³Det skulle emellertid kunna vara en motsvarighet till "ande" med den förståelsen att, då den kommer från Gud, är den evig och föddes aldrig.
4. Den andra delen av sinnet är helt illusorisk och gör endast illusioner. ²Anden behåller potentialen för att skapa, men dess Vilja, som är Guds, tycks vara fånglad så länge som sinnet inte är enat. ³Skapelsen fortgår oförsvagat eftersom detta är Guds Vilja. ⁴Denna Vilja är alltid enad och saknar därför mening i den här världen. ⁵Den har inte någon motsats och inga grader.
5. Sinnet kan ha rätt eller fel beroende på rösten som det lyssnar till. ²*Rättsinnet* (eng. right-mindedness) lyssnar på den Helige Ande, förlåter världen och ser genom Kristi sanna seende den verkliga världen i dess ställe. ³Detta är det sista sanna seendet, den sista varseblivningen, tillståndet då Gud Själv tar det sista steget. ⁴Här upphör tid och illusioner samtidigt.
6. *Felsinnet* (eng. wrong-mindedness) lyssnar på egot och gör illusioner, varseblir synd och rättfärdigar vrede och ser skuld, sjukdom och död som verkliga. ²Både den här världen och den verkliga världen är illusioner därför att rättsinnet endast bortser från eller förlåter det som aldrig händer. ³Därför är det inte *Ett-sinnet* (eng. One-mindedness) i Kristi Sinne, Vars vilja är ett med Guds.
7. Den enda frihet som finns kvar i den här världen är friheten att

välja; alltid mellan två valmöjligheter eller två röster. ²Viljan är inte involverad i varseblivningen på någon nivå och har ingenting med val att göra. ³*Medvetandet* (eng. consciousness) är den mottagande mekanismen som tar emot budskap ovanifrån eller underifrån; från den Helige Ande eller från egot. ⁴Medvetandet har nivåer och medvetenheten (eng. awareness) kan skifta mycket dramatiskt, men det kan inte överskrida varseblivningens rike. ⁵På sin högsta nivå /på sin höjd, i bästa fall, KW/ blir det medvetet om den verkliga världen och kan övas i att bli det mer och mer. ⁶Likväl påvisar just det faktum att det har nivåer och kan övas att det inte kan uppnå kunskapen.

2. EGOT – MIRAKLET

1. Illusionerna kommer inte att bestå. ²Deras död är säker och endast detta är visst i deras värld. ³Det är egots värld på grund av detta. ⁴Vad är *egot*? ⁵Endast en dröm om vad du verkligen är. ⁶En tanke om att du är skild från din Skapare och en önskan om att vara det som Han inte skapade. ⁷Det är ett galenskapens ting, inte alls verklighet. ⁸Ett namn på det namnlösa är allt det är. ⁹En symbol för det omöjliga, ett val av alternativ som inte existerar. ¹⁰Vi ger det namn endast för att hjälpa oss förstå att det inte är något annat än en mycket gammal tanke, att det som är gjort här äger odödlighet. ¹¹Men vad skulle kunna komma ur detta om inte en dröm som likt alla drömmar endast kan sluta med döden?
2. Vad är *egot*? ²Intighet, men i en form som ser ut som någonting. ³I en värld av form kan *egot* inte förnekas, för endast det tycks verkligt. ⁴Men skulle Guds Son, så som Han skapade honom, kunna ha sin boning i form eller i en värld av form? ⁵Den som ber dig definiera *egot* och förklara hur det uppkom kan endast vara någon som tror att det är verkligt och per definition försöker säkerställa att dess illusoriska natur ligger dold bakom orden som tycks göra det så.
3. Det finns ingen definition på en lögn som duger till att göra den sann. ²Inte heller kan det finnas en sanning som lögner effektivt döljer. ³Egots överklighet förnekas inte genom ord, inte heller är dess mening klar därför att dess natur tycks ha en form. ⁴Vem kan definiera det odefinierbara? ⁵Och likväl finns det ett svar till och med här.
4. Vi kan faktiskt inte ge en definition på vad *egot* är, men vi *kan* säga vad det inte är. ²Och detta visas oss med fullkomlig klarhet. ³Det är ur detta som vi härleder allt som *egot* är. ⁴Se på dess motsats och du kan se det enda svar som är meningsfullt.
5. Egots motsats i varje avseende – i ursprung, verkan och konsekvens – kallar vi mirakel. ²Och här finner vi allt som inte är *egot* i den här världen. ³Här är egots motsats och endast här ser vi vad *egot* var, för här ser vi allt som det tycktes göra och orsaken och dess verkningar måste fortfarande vara ett.
6. Där det rådde mörker ser vi nu ljus. ²Vad är *egot*? ³Det mörkret var. ⁴Var är *egot*? ⁵Där mörkret var. ⁶Vad är det nu och var kan man finna det? ⁷Ingenting och ingenstans. ⁸Nu har ljuset kommit, dess motsats har försvunnit utan något spår. ⁹Där ondskan var är

- nu helighet. ¹⁰Vad är egot? ¹¹Det ondskan var. ¹²Vad är egot? ¹³I en ond dröm som endast tycktes verklig medan du drömde den. ¹⁴Där det var korsfästelse står Guds Son. ¹⁵Var är egot? ¹⁶Vem behöver fråga? ¹⁷Var är egot? ¹⁸Vem behöver söka efter en illusion nu när drömmarna är borta?
7. Vad är ett *mirakel*? ²Också en dröm. ³Men se på *den här* drömmens alla aspekter och du kommer aldrig att fråga mer. ⁴Betrakta den vänliga värld som du ser sträcka ut sig framför dig då du vandrar i saktmod. ⁵Se på hjälparna utmed hela vägen som du färdas, lyckliga i vissheten om Himlen och säkra på frid. ⁶Och se ett ögonblick också på det som du äntligen har lämnat bakom dig och till sist gått förbi.
 8. Detta var egot – allt det grymma hatet, behovet av hämnd och skriken av smärta, rädslan för att dö och begäret att döda, den broderlösa illusionen och självet som tycktes ensamt i hela universum. ²Detta fruktansvärda misstag när det gäller dig själv rättar miraklet lika ömt som en kärleksfull moder sjunger sitt barn till sömns. ³Är det inte en sång som denna du vill höra? ⁴Skulle den inte besvara allt som du tänkte fråga och till och med göra frågan meningslös?
 9. Dina frågor har inget svar då de gjordes för att tysta Guds Röst Som endast ställer en fråga till var och en: “Är du redo nu att hjälpa Mig rädda världen?” ²Fråga detta i stället för vad egot är och du kommer att se en plötslig klarhet täcka den värld som egot gjorde. ³Inget mirakel undanhålls någon nu. ⁴Världen är räddad från det som du trodde att den var. ⁵Och det som den är, är helt utan fördömande och helt rent.
 10. Miraklet förlåter, egot förbannar. ²Ingetdera behöver definieras på något annat sätt än detta. ³Skulle likväl en definition kunna vara säkrare eller mer i linje med det som frälsningen är? ⁴Problem och svar står här tillsammans och då de till sist har mötts är valet klart. ⁵Vem väljer helvetet när det känns igen? ⁶Och vem skulle inte fortsätta en liten stund när det är honom förunnat att förstå att vägen är kort och Himlens är hans mål?

3. FÖRLÅTELSE – KRISTI ANSIKTE

1. *Förlåtelse* är för Gud och till Gud men inte av Honom. ²Det är omöjligt att tänka sig att någonting som Han skapade skulle kunna behöva förlåtelse. ³Förlåtelsen är således en illusion, men på grund av sitt syfte, som är den Helige Andes, finns det en skillnad. ⁴Olik alla andra illusioner leder den bort från misstag och inte till det.
2. Förlåtelsen skulle kanske kunna kallas ett slags lyckligt påhitt, ett sätt på vilket de ovetande kan överbrygga gapet mellan sin varseblivning och sanningen. ²De kan inte gå direkt från varseblivning till kunskap eftersom de inte tror att det är deras vilja att göra det. ³Detta gör att Gud förefaller vara en fiende i stället för det som Han verkligen är. ⁴Och det är just denna vansinniga varseblivning som gör dem ovilliga att helt enkelt stå upp och återvända till Honom i frid.
3. Och därför behöver de en illusion av hjälp eftersom de är hjälplösa, en fridens Tanke eftersom de är i konflikt. ²Gud vet vad Hans Son behöver innan han ber om det. ³Han befattar sig överhuvudtaget inte med form, men då Han har givit innehållet är det Hans Vilja att det blir förstått. ⁴Och detta är tillräckligt. ⁵Formen anpassar sig efter behovet; innehållet är oföränderligt, lika evigt som dess Skapare.
4. *Kristi ansikte* måste ses innan minnet av Gud kan återvända. ²Skälet är uppenbart. ³Att se Kristi ansikte inbegriper varseblivning. ⁴Ingen kan se kunskap. ⁵Men Kristi ansikte är förlåtelsens förnämsta symbol. ⁶Det är frälsningen. ⁷Det är den verkliga världens symbol. ⁸Vem som än ser detta, ser inte längre världen. ⁹Han är så nära Himlen som det är möjligt utanför porten. ¹⁰Likväl är det från denna port inte mer än ett steg dit in. ¹¹Det är det sista steget. ¹²Och detta lämnar vi åt Gud.
5. Förlåtelsen är också en symbol, men som symbol för endast Hans Vilja kan den inte sönderdelas. ²Och därför blir Enheten som den återspeglar Hans Vilja. ³Den är det enda som ännu är delvis i världen och likväl bron till Himlen.
6. Guds Vilja är allt som finns. ²Vi kan endast gå från intet till allt, från helvetet till Himlen. ³Är detta en resa? ⁴Nej, inte i sanning, för sanningen går ingenstans. ⁵Men illusioner skiftar från plats till plats, från tid till tid. ⁶Det sista steget är också endast ett skifte. ⁷Som varseblivning är det delvis överkligt. ⁸Och likväl kommer

denna del att försvinna. ⁹Det som återstår är evig frid och Guds Vilja.

7. Det finns inga önskningar nu för önskningar förändras. ²Även det man önskar kan bli ovälkommet. ³Det måste vara så eftersom egot inte kan ha frid. ⁴Men Viljan är konstant, då den är Guds gåva. ⁵Och det Han ger är alltid likt Honom Själ. ⁶Detta är syftet med Kristi ansikte. ⁷Det är Guds gåva för att rädda Sin Son. ⁸Men se detta och du har blivit förlåten.
8. Så ljuvlig världen blir i just detta enda ögonblick när du ser sanningen om dig själv återspeglad där. ²Nu är du utan synd och ser din syndfrihet. ³Nu är du helig och varseblir det så. ⁴Och nu återvänder sinnet till sin Skapare: förenandet av Fadern och Sonen, enheternas Enhet som står bakom allt förenande men bortom dem alla. ⁵Gud går inte att se utan endast förstå. ⁶Hans Son attackeras inte utan känns endast igen.

4. SANN VARSEBLIVNING – KUNSKAP

1. Den värld du ser är en illusion av en värld. ²Gud skapade den inte, för det som Han skapar måste vara lika evigt som Han Själv. ³Likväl finns det ingenting i den värld du ser som varar för evigt. ⁴Några ting kommer att i tiden bestå lite längre än andra. ⁵Men den tid kommer när alla synliga ting har ett slut.
2. Kroppens ögon är därför inte det medel genom vilket den verkliga världen kan ses, för de illusioner som de ser måste leda till fler illusioner om verkligheten. ²Och det gör de. ³För allt de ser kommer inte bara att inte bestå, utan inbjuder till syndens och skuldens tankar. ⁴Medan allt som Gud skapade för evigt är utan synd och därför för evigt är utan skuld.
3. Kunskap är inte botemedlet för falsk varseblivning eftersom de aldrig kan mötas då den är på en annan nivå. ²Den enda möjliga rättelsen av falsk varseblivning måste vara *sann varseblivning*. ³Den kommer inte att bestå. ⁴Men under den tid som den varar, kommer den att hela. ⁵För sann varseblivning är ett botemedel som har många namn. ⁶Förlåtelse, frälsning, Försoning, sann varseblivning, de är alla ett. ⁷De är den början som har målet att leda till Ettheten långt bortom dem själva. ⁸Sann varseblivning är det medel genom vilket världen räddas från synd, för synd existerar inte. ⁹Och det är detta som den sanna varseblivningen ser.
4. Världen står som ett kompakt hinder framför Kristi ansikte. ²Men den sanna varseblivningen ser på det som om det inte var mer än endast en skör slöja, så lätt att ta bort att den inte kan bestå mer än ett ögonblick. ³Den ses till sist endast för vad den är. ⁴Och nu kan den inte undgå att försvinna, för nu finns det en tom plats som gjorts ren och beredd. ⁵Där förödelse varseblevs framträder Kristi ansikte och i detta ögonblick glöms världen bort, med tiden för evigt förbi då världen slungas in i det intet varifrån den kom.
5. En förlåten värld kan inte bestå. ²Den var kropparnas hem. ³Men förlåtelsen ser förbi kroppar. ⁴Detta är dess helighet, det är så den helar. ⁵Kropparnas värld är syndens värld, för endast om det funnes en kropp är synd möjlig. ⁶Från synd kommer skuld lika säkert som att förlåtelsen tar bort all skuld. ⁷Och då all synd en gång är borta, vad mer finns då kvar som kan hålla en separerad värld på plats? ⁸För även platsen är borta, tillsammans med tiden. ⁹Endast kroppen får världen att tyckas verklig, för då den

är separerad skulle den inte kunna finnas kvar där separationen är omöjlig. ¹⁰Förlåtelsen bevisar att den är omöjlig eftersom den inte ser den. ¹¹Och det som du då kommer att bortse från kommer inte att vara förståeligt för dig, på samma sätt som dess närvaro en gång var din visshet.

6. Detta är det skifte som sann varseblivning för med sig: Det som projicerades utåt ses inuti och där låter förlåtelsen det försvinna. ²För där upprättas altaret till Sonen och där blir Hans Fader ihågkommen. ³Här förs alla illusioner till sanningen och läggs på altaret. ⁴Det som ses utanför måste ligga bortom förlåtelsen, för det tycks vara syndigt för evigt. ⁵Var finns hopp så länge som synden ses som utanför? ⁶Vilket botemedel kan skulden förvänta sig? ⁷Men om de ses i ditt sinne, ligger skulden och förlåtelsen ett ögonblick tillsammans, sida vid sida, på ett altare. ⁸Där förenas till sist sjukdom och dess enda botemedel i en enda helande klarhet. ⁹Gud har kommit för att göra anspråk på det som är Hans Eget. ¹⁰Förlåtelsen är fullständig.
7. Och nu går Guds *kunskap*, oföränderlig, viss, ren och helt och hållet förståelig, in i sitt rike. ²Borta är varseblivningen, både den falska och den sanna. ³Borta är förlåtelsen, för dess uppgift är slutförd. ⁴Och borta är kropparna i det flammande ljuset på altaret åt Guds Son. ⁵Gud vet att det är Hans Eget, eftersom det är hans. ⁶Och här förenas De, för här har Kristi ansikte lyst bort tidens sista ögonblick och nu är den sista varseblivningen av världen utan syfte och utan orsak. ⁷För dit minnet av Gud till sist har kommit finns ingen resa, ingen övertygelse om synd, inga murar, inga kroppar och skuldens och dödens grymma lockelse är utsläckt där för evigt.
8. O, mina bröder, om ni endast kände den frid som kommer att omsluta er och bevara er trygga och rena och ljuvliga i Guds Sinne, skulle ni inte kunna annat än att skynda er för att möta Honom där Hans altare är. ²Helgat varde ditt namn och Hans, för de är förenade här på denna heliga plats. ³Här böjer Han Sig ner för att lyfta upp dig till Sig, ut ur illusionerna in i heligheten; ut ur världen och till evigheten; ut ur all rädsla och återgiven till kärleken.

5. JESUS – KRISTUS

1. Det behövs ingen hjälp för att komma in i Himlen, för du har aldrig lämnat den. ²Men det behövs hjälp bortom dig själv eftersom du är begränsad av falska övertygelser om din Identitet Som endast Gud fastställde i verkligheten. ³Hjälpare ges till dig i många former, fastän de på altaret är ett. ⁴Bortom varje finns en Guds Tanke och detta kommer aldrig att förändras. ⁵Men de har namn som skiljer sig åt under en tid, för tiden behöver symboler då den själv är överklig. ⁶Deras namn är legio, men vi kommer inte att gå bortom de namn som kursen själv använder sig av. ⁷Gud hjälper inte, eftersom Han inte känner till något behov. ⁸Men Han skapar Sin Sons alla Hjälpare så länge som han tror att hans fantasier är sanna. ⁹Tacka Gud för dem, för de kommer att leda dig hem.
2. Namnet *Jesus* är namnet på en som var människa men som såg Kristi ansikte i alla sina bröder och mindes Gud. ²Därför blev han identifierad med Kristus, inte längre människa, utan ett med Gud. ³Människan var en illusion, för han tycktes vara en separat varelse som vandrade ensam, i en kropp som tycktes hålla hans själv borta från Självet, så som alla illusioner gör. ⁴Men vem kan rädda om han inte ser illusioner och sedan identifierar dem för vad de är? ⁵Jesus förblir en Frälsare eftersom han såg det falska utan att acceptera det som sant. ⁶Och Kristus behövde hans form så att Han kunde visa sig för människor och rädda dem från deras egna illusioner.
3. I sin fullständiga identifikation med Kristus – Guds fullkomliga Son, Hans enda skapelse och Hans lycka, för evigt lik Honom Själv och ett med Honom – blev Jesus vad ni alla måste vara. ²Han visade vägen så att ni kan följa honom. ³Han leder dig tillbaka till Gud därför att han såg vägen framför sig och han följde den. ⁴Han gjorde en klar åtskillnad, fortfarande fördold för dig, mellan det falska och det sanna. ⁵Han erbjöd dig ett slutligt bevis på att det är omöjligt att döda Guds Son; inte heller kan hans liv på något sätt förändras genom synd och ondska, illvilja, rädsla eller död.
4. Och därför har alla dina synder blivit förlåtna eftersom de inte förde med sig några verkningar överhuvudtaget. ²Och därför var de endast drömmar. ³Stå upp med honom som visade dig detta, därför att detta är du skyldig honom som delade dina drömmar

så att de kunde undanröjas. ⁴Och som fortfarande delar dem med dig för att vara ett med dig.

5. Är han Kristus? ²O, ja, tillsammans med dig. ³Hans korta liv på jorden var inte tillräckligt för att lära ut den mäktiga lektion som han lärde sig för er alla. ⁴Han kommer att finnas kvar hos dig för att leda dig ut ur det helvete som du gjorde, till Gud. ⁵Och när du förenar din vilja med hans kommer ditt seende att vara hans sanna seende, för Kristi ögon delas av alla. ⁶Att vandra med honom är precis lika naturligt som att vandra med en broder som du känt sedan du föddes, för en sådan är han förvisso. ⁷Några bittra avgudar har gjorts av honom som endast ville vara broder till världen. ⁸Förlåt honom dina illusioner och se vilken kär broder han vill vara för dig. ⁹För han kommer att göra ditt sinne lugnt till sist och bära det tillsammans med dig till din Gud.
6. Är han Guds ende Hjälpare? ²Förvisso inte. ³För Kristus antar många former med olika namn tills deras etthet kan kännas igen. ⁴Men Jesus är för dig bäraren av Kristi enda budskap om Guds Kärlek. ⁵Du behöver ingen annan. ⁶Det är möjligt att läsa hans ord och dra nytta av dem utan att acceptera honom i ditt liv. ⁷Likväl skulle han hjälpa dig ännu lite mer om du delar dina sorger och glädjeämnen med honom och lämnar dem båda för att finna Guds frid. ⁸Likväl är det fortfarande hans lektion som han mest av allt vill att du skall lära dig och det är denna:

*⁹Det finns ingen död för Guds Son är lik sin Fader.
¹⁰Ingenting du gör kan förändra den Ewiga Kärleken. ¹¹Glöm dina drömmar om synd och skuld och kom i stället med mig för att dela Guds Sons uppståndelse. ¹²Och ta med dig alla dem som Han har sänt till dig så att du kan sörja för dem så som jag sörjer för dig.*

6. DEN HELIGE ANDE

1. Jesus är manifestationen av den Helige Ande Som han kallade ner till jorden efter att han lyfts upp till Himlen eller blivit fullständigt identifierad med Kristus, Guds Son så som Han skapade Honom. ²Den Helige Ande, Som är en skapelse av den Ende Skaparen och som skapar tillsammans med Honom och till Hans avbild eller ande är evig och har aldrig förändrats. ³Han "kallades ner till jorden" i den bemärkelsen att det nu var möjligt att acceptera Honom och höra Hans Röst. ⁴Han är Rösten för Gud och har därför antagit form. ⁵Denna form är inte Hans verklighet, vilken endast Gud känner tillsammans med Kristus, Hans verkliga Son, Som är del av Honom.
2. Den Helige Ande beskrivs genom hela kursen som Den Som ger oss svaret på separationen och för med Sig Försoningens plan till oss, fastställer vår särskilda del i den och visar oss exakt vad den är. ²Han har utsett Jesus till ledare för att genomföra Hans plan eftersom han var den förste att fullgöra sin egen del fullständigt. ³All makt i Himlen och på jorden har därför givits honom och han kommer att dela den med dig när du har fullgjort din. ⁴Försoningens princip gavs till den Helige Ande långt innan Jesus satte den i rörelse.
3. Den Helige Ande beskrivs som den kommunikationslänk som finns kvar mellan Gud och Hans åtskilda Söner. ²För att fullgöra denna speciella funktion har den Helige Ande åtagit sig en dubbel funktion. ³Han vet därför att han är del av Gud; Han varseblir därför att Han sändes för att rädda mänskligheten. ⁴Han är den stora rättelseprincipen, överbringaren av sann varseblivning, den inneboende makten i Kristi sanna seende. ⁵Han är ljuset i vilket den förlåtna världen varseblivs; i vilket endast Kristi ansikte kan ses. ⁶Han glömmer aldrig Skaparen eller Hans Skapelse. ⁷Han glömmer aldrig Guds Son. ⁸Han glömmer aldrig dig. ⁹Och Han för med Sig din Faders Kärlek till dig i ett evigt ljus som aldrig kommer att släckas eftersom Gud har satt det där.
4. Den Helige Ande har Sin boning i den del av ditt sinne som är del av Kristi Sinne. ²Han representerar ditt Själv och din Skapare Som är ett. ³Han talar för Gud och också för dig, eftersom Han är förenad med båda. ⁴Och därför är det Han Som bevisar att de är ett. ⁵Han tycks vara en Röst, för i den formen talar Han Guds Ord till dig. ⁶Han tycks vara en Vägledare genom ett fjärran land, för

du behöver den formen av hjälp. ⁷Han tycks vara allt som tillfredsställer de behov som du tror att du har. ⁸Men Han låter Sig inte vilseledas när du varseblir ditt själv fångat i behov som du inte har. ⁹Det är från dessa Han vill befria dig. ¹⁰Det är för dessa Han vill göra dig trygg.

5. Du är Hans manifestation i den här världen. ²Din broder kallar på dig att vara Hans Röst tillsammans med honom. ³Ensam kan han inte vara Guds Sons Hjälpare, för ensam är han utan funktion. ⁴Men förenad med dig är han världens lysande Frälsare, Vars del i dess återlösning du har gjort fullständig. ⁵Han tackar dig liksom också honom, för du stod upp med honom när han började rädda världen. ⁶Och du kommer att vara med honom när tiden är över och inget spår finns kvar av drömmar om ondska i vilka du dansar till dödens kraftlösa melodi. ⁷För i dess ställe hörs lovsången till Gud en liten stund. ⁸Och sedan är Rösten borta för att inte längre anta någon form utan återvända till Guds eviga Formlöshet.

EPILOG

1. Glöm inte att då denna resa en gång har börjat är slutet säkert.
²Tvivel längs vägen skall komma och gå och gå för att komma på nytt. ³Likväl är slutet säkert. ⁴Ingen kan misslyckas med att göra det Gud bestämde att han skulle göra. ⁵När du glömmet, kom ihåg att du vandrar med Honom och med Hans Ord i ditt hjärta. ⁶Vem kan misströsta när ett Hopp som detta är hans? ⁷Illusioner om förtvivlan kan tyckas komma, men lär dig att inte låta dig vilseledas av dem. ⁸Bakom varje finns verkligheten och där finns Gud. ⁹Varför skulle du vilja vänta på detta och byta ut det mot illusioner, när Hans Kärlek finns endast ett ögonblick längre bort på vägen där alla illusioner upphör? ¹⁰Slutet *är* säkert och garanterat av Gud. ¹¹Vem står framför en livlös bild när ett steg därifrån den Heligaste av de Heliga öppnar en mycket gammal dörr som leder bortom världen?
2. Du *är* en främling här. ²Men du tillhör Honom Som älskar dig så som Han älskar Sig Själv. ³Be endast om min hjälp att rulla undan stenen och det sker i enlighet med Hans Vilja. ⁴Vi har påbörjat resan. ⁵För länge sedan skrevs slutet i stjärnorna och sattes in i Himlarna med en lysande stråle som bevarade det tryggt i evigheten och också genom all tid. ⁶Och bevarar det fortfarande; oförändrat, oföränderligt och oförändringsbart.
3. Var inte rädd. ²Vi börjar endast åter en mycket gammal resa som började för länge sedan men som förefaller ny. ³Vi har åter börjat på en väg som vi färdades på förut och gick vilse en liten stund. ⁴Och nu försöker vi igen. ⁵Vår nya början har den visshet resan hittills saknat. ⁶Lyft din blick och se Hans Ord bland stjärnorna, där Han har satt ditt namn tillsammans med Sitt. ⁷Lyft din blick och finn ditt säkra öde som världen vill gömma men Gud vill låta dig se.
4. Låt oss vänta här i tystnad och knäböja ett ögonblick i vår tacksamhet mot Honom som kallade på oss och hjälpte oss att höra Hans Kallelse. ²Och låt oss sedan stå upp och med tillit gå längs vägen till Honom. ³Nu är vi säkra på att vi inte vandrar ensamma. ⁴För Gud är här och tillsammans med Honom alla våra bröder. ⁵Nu vet vi att vi aldrig kommer att gå vilse mer. ⁶Sången som avbrutits endast ett ögonblick börjar igen, även om det verkar som den aldrig blivit sjungen. ⁷Det som påbörjats här kommer att växa i liv och styrka och hopp, tills världen är stilla ett

ögonblick och glömmet allt som drömmen om synd hade gjort av den.

5. Låt oss gå ut och möta den nyfödda världen i vetskap om att Kristus har återfötts i den och att heligheten i denna återfödelse kommer att vara för evigt. ²Vi hade gått vilse, men Han har funnit vägen åt oss. ³Låt oss gå och hälsa Honom välkommen Som återvänder till oss för att fira frälsningen och slutet på allt som vi trodde att vi gjort. ⁴Morgonstjärnan denna nya dag ser en annan värld där Gud är välkommen och Hans Son med Honom. ⁵Vi som fullständigt tackar Honom, liksom Han tackar oss. ⁶Sonen är stilla och i den tystnad Gud har givit honom går han in i sitt hem och har frid till sist.